Petar Janjatović

ex YU ROCK

enciklopedija

DRUGO DOPUNJENO IZDANJE

autorsko izdanje
Petar Janjatović

tel: 381 11 3089 759
e-mail: petarj@EUnet.yu

LEKTOR I KOREKTOR: Branka Rašić • DESIGN KORICA: Nemanja Vujić
FOTO NA NASLOVNOJ STRANI: Miroslav Krstić • GRAFIČKI UREDNIK: Zoran Milosavljević
TIRAŽ: 2000 • ŠTAMPA: Čigoja štampa, Studentski trg 13, 11000 Beograd, http://www.chigoja.co.yu

Beograd, 2007.

Petar Janjatović

YU ROCK EX ENCIKLOPEDIJA 1960-2006

drugo dopunjeno izdanje

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

78.067.26(497.1)"1960/2006"(031)
78.071.1/.2(497.1):929(031)

ЈАЊАТОВИЋ, Петар
Ex YU rock enciklopedija : 1960–2006 / Petar Janjatović. – 2. dopunjeno izd. – Beograd : P. Janjatović, 2007 (Beograd : Čigoja štampa). – 320 str. : ilustr. ; 30 cm

O autoru: str. 320. – Registar. – Bibliografija: str. 320.

ISBN 978-86-905317-1-4

a) Рок музика – Југославија – 1960–2006 – Енциклопедије
COBISS.SR-ID 137175308

YU Rock
enciklopedija

Petar Janjatović: *Ploče bratstva i detinjstva* 6

Uz drugo dopunjeno izdanje 8

SFRJ 1960-91-06 11

Srbija 1991-2006 255

Svet 1991-2006 291

Dodatak: *festivali & novine & web rock strane* 301

Sadržaj 305

Indeks 307

O autoru 320

Bibliografija 320

Ploče bratstva i detinjstva

Od vremena kada su, krajem pedesetih godina prve električne gitare počele da paraju vazduh, postojala je težnja da se na papiru zabeleže ključni događaji i duh vremena. Nažalost, kao i većina drugih stvari i to se obavljalo stihijski i samo zahvaljujući entuzijazmu pojedinaca. Stoga je jasno da potreba za jednom ovakvom enciklopedijom postoji već niz godina, ali svi mi koji se bavimo rock novinarstvom, iskidani dnevnim obavezama, jednostavno nismo stizali da se posvetimo dugotrajnom radu. Shvativši u jednom trenutku da, kao klasičan lunatik, samo pričam o tome kako ću da uradim enciklopediju, a ništa konkretno ne činim u tom pravcu, postupno sam početkom devedesetih počeo da sortiram ogromnu arhivu, a zatim prionuo na pisanje i istraživanje, pokušavajući da napravim nešto kao "Ploče bratstva i detinjstva".

Klica ideje o ovakvoj knjizi vrzmala mi se po glavi već dugo, još od ranih osamdesetih godina, kada je čitav posao bilo neuporedivo lakše izvesti. Naime, još početkom davne 1982. godine, Draganu Kremeru i meni ponuđeno je da napišemo "Yu rock enciklopediju". Tada, u centralno vreme novog talasa, smatrali smo da je prerano za jednu takvu knjigu. Zato smo smislili almanah "Drugom stranom" koji je pratio samo domaći punk i novi talas. Ali o enciklopediji nismo prestali da razmišljamo. Tokom svih tih godina, postupno sam skupljao materijal, ispitivao muzičare o njihovim karijerama i sve to odlagao u stranu, čekajući neka bolja vremena za rad. Bolja vremena nisu stigla. Naprotiv. I sve se oteglo unedogled. I kao što medved od zime beži u višemesečni san, tako sam i ja od glupih devedesetih godina, televizijskih emisija, idiotskih političara, inflacija, deflacija i penetracija, pobegao u pisanje knjige. Sa slušalicama na glavi, nosa zabijenog u stare novine, trovao sam se boljom prošlošću, rock scenom šezdesetih, sedamdesetih, osamdesetih i onim što je preživelo tokom devedesetih godina. I evo, na današnji dan 1. decembra 1997. godine tekst enciklopedije je gotov.

Kada sam počeo da radim knjigu, Petar Popović mi je ispričao kako je svojevremeno jedan engleski novinar tokom rada na rock enciklopediji doživeo infarkt, razvod i morao je da proda porodičnu kuću. Ja sam uspeo da sačuvam brak i porodičnu kuću, a za ono treće nisam siguran. Znajući kako su moji drugari i kolege opterećeni dnevnim obavezama, davno sam shvatio da ideja o formiranju tima koji bi jednu ovakvu knjigu sklopio, teško može da se sprovede u realnost. Trebalo se zatvoriti u kuću i kao krtica pakovati podatke. Sreća da su, sem direktnih kontakata, izvori domaće rock istorije bili brojni. Koristio sam razne novine: "Džuboks", "Zdravo", "Dugu", "Politikin Zabavnik", "Dvoje", "Polet", "Rock", "Ritam", "Bum", "Heroinu", "Vreme zabave", "X zabave", "Super Tin", "Ukus nestašnih", slovenački list "Muska" i sve one knjige, a nema ih mnogo, koje se bave domaćim rock'n'rollom. Naravno, ono čega se svaki novinar plaši kao side, a to su materijalne greške u tekstu, i meni je sve vreme stajalo nad glavom. Više nego dobro znam uslove u kojima se, uvek u vremenskom tesnacu, pišu tekstovi za novine i koliko često su se svima nama tokom ovih godina potkradale greške. A kako u ovoj sredini nikada nije postojala navika da se učinjene greške isprave u sledećem izdanju novine, morao sam da se probijam kroz lavirint nesigurnih informacija, tako da sam pojedine podatke proveravao unakrsno. I nikada neću biti siguran da li sam negde omanuo. Takođe je simptomatično bilo da ni muzičari nisu sa sigurnošću mogli da lociraju određene događaje iz sopstvene karijere. Dodatni problem, posebno vezan za šezdesete godine pojavio se kada je trebalo složiti diskografije grupa. U to vreme samo je Jugoton imao običaj da na omotu ploče, ili na samom vinilu upiše godinu objavljivanja. Ostali za to najčešće nisu marili, tako da će neke od enciklopedijskih jedinica biti zakinute, jer je jednostavno bilo nemoguće utvrditi kada je neka ploča objavljena, pogotovo što ni SOKOJ nema detaljnu informaciju o tim davnim vremenima.

Verovatno najprijatniji deo posla bila su putovanja. Lunjajući za rock biografijama u nekoliko navrata sam boravio u Skoplju, Sarajevu i Ljubljani. Samo nisam uspeo da dobacim do Zagreba, ali tu prazninu su popunili telefonski razgovori. Ipak, uprkos putovanjima, pojedine informacije su mi ostale nedostupne, a deo biografija nisam uspeo da proverim sa njihovim akterima. Tru-

dio sam se da kod izbora onih koji su se u knjizi našli budem što objektivniji. Da uključim sve značajne autore i da ne vodim previše računa o žanrovskim opredeljenjima. Da uz rock sastave tu budu najvažniji predstavnici šansone, akustične scene, pop, blues i etno zvuka. Ali i da prigušim lične afinitete. Znam da je to bilo nemoguće i da će svako, ko pažljivije bude preturao po knjizi, shvatiti između redova ko su bili moji favoriti, a o kome sam sa mukom pisao. Takođe, teško mi je bilo da ne unesem gomile nekih podataka koji ne spadaju u klasične biografske i enciklopedijske informacije, ali su, bar se nadam, doprineli zanimljivosti teksta. Stoga mi je žao što sam često, iz želje da što pre završim knjigu, uspevao da odolim iskušenju i ne snimam sve ono što su mi muzičari o svojim karijerama govorili. Svi mi volimo da se prisećamo najboljih godina naših života, a posle ovako duge vremenske distance, muzičari su puno toga pričali otvorenije, realnije, dodajući zanimljive i ranije skrivane podatke. Budući da ovo nije klasična istorija bivše YU rock scene, tu se nisu našle brojne grupe koje su u određenom momentu predstavljale značajnu pojavu jer ih je sud vremena, jednostavno izbrisao. Da je kojom srećom ovo, recimo treća enciklopedija ovog tipa, a ne prva, izbor grupa bi bio sasvim drugačiji jer bi mnoge biografije već bile ispoštovane na pravi način. Ovako sam pokušao da što je moguće bolje pokrijem trideset sedam godina jedne plodne scene.

Trudeći se da knjiga bude pregledna, naročito brojnim mladim kolegama koji pišu o rock sceni, odlučio sam da je formatizujem po najjednostavnijem metodu. Grupe su abecednо poređane, a svi oni sastavi koji su afirmaciju stekli u počivšoj SFRJ nalaze se u centralnom delu enciklopedije. Karijere ovih sastava knjiga prati sve do današnjih dana. Bendove koji su afirmaciju doživeli u državama nastalim po raspadu Jugoslavije nisam uključivao u knjigu. Jednostavno, to više nije naša priča i ne treba da se mešamo. Naravno da mi je žao što se tu nisu našle neke od novih stranih grupa kao što su Last Expedition iz Skoplja, Kojoti, Maroderi, Svadbas iz Zagreba, Fuckofbolan iz Pule, Res Nullius iz Velenja, Sikter i Protest iz Sarajeva. Na samom kraju knjige, takođe abecednim redom, postrojene su grupe koje su afirmaciju stekle u sadašnjoj Jugoslaviji posle 1991. godine. Tu je čitava serija sastava koja je ulila novu, preko potrebnu energiju domaćoj sceni.

Šta još da kažem, sem da rad na ovoj knjizi neću prekidati. Samim tim, svaka sugestija, ispravka, dopuna ili primedba koja čitaocu posle prelistavanja ove knjige bude pala na pamet, više je nego dobrodošla. Za buduću komunikaciju, moj E-mail je: Petarj@eunet.yu

Ostaje da se zahvalim onima koji su bezrezervno pomogli da se ovaj materijal najzad spakuje u korice. U varljivoj nadi da tokom rada nisam zaboravio nikoga, za bolju sadržinu ove knjige pobrinuli su se: Petar Popović, Vladislav Bajac, Slobodanka Delibašić, Branimir Lokner, Ivan Ivačković, Dragan Kremer, Dražen Vrdoljak, Nikola Karaklajić, Rudiger Rossig, Thomas Werner, Jadranka Janković, Zoran Marjanović, Ljupčo Jolevski, Petar Luković, Danilo Štrbac, Ivan Bečković, Vladimir Stakić, Marjan Ogrinc, Ognjen Tvrtković, Voja Pantić, Želimir Altarac Čičak, Peđa Ličina, Marina Lušić, Marija Peternel, Tanja Urošević, Željka Vuković, Ivana Markov, Duško Stefanović, Radovan A. Vujović, Zoran Jačimović, Petra Kordman, Zorica Bajin - Đukanović i njen Dušan. Naravno, tu su i brojni novinari koje nisam spomenuo, a čije sam tekstove i knjige neštedimice koristio tokom rada. Vrednu dopunu knjizi dao je novosadski novinar Bogica Mijatović. Posebnu zahvalnost dugujem muzičarima koji su imali strpljenja za sva ispitivanja i za fotografije koje su mi ustupili. Strpljivost su iskazale i moje kolege iz RTV Pančevo. Stoički su podneli dugotrajni rad na knjizi i moja odsustvovanja. Veliku pomoć u savladavanju radnih teškoća pružio mi je moj brat blizanac Raša Janjatović i ovim zajedničkim radom smo na neki način zaokružili više decenija aktivnog uživanja u rock muzici.

Najzad, ali ne na kraju, dolaze i one. Otrpele su moja euforična stanja, nervozu, malodušnost, neprekidno sedenje za računarom i kompletnu borbu sa gustom prošlošću. Zato ova knjiga najviše pripada njima dvema, supruzi Svetlani i ćerki Milici.

Petar Janjatović

Uz dopunjeno izdanje

I dalje se ozbiljno zezam

Ako ovu knjigu listate redom (što se enciklopedijama ovakvog tipa retko dešava) na prethodne dve strane mogli ste da pročitate tekst koji sam krajem 1997. godine napisao povodom izlaska "Ilustrovane YU Rock enciklopedije 1960 – 1997". Dok sam tokom devedesetih, radeći na knjizi prilično otežano prikupljao informacije, nisam mogao ni da sanjam da će nam početak XXI veka doneti tako lake komunikacije kao što su internet, e-mail, SMS. I da će kulturne granice kod pristojnih i pametnih ljudi na prostoru bivše Jugoslavije temeljno biti srušene. Po izlasku knjige, najednom su počele da kuljaju nove i stare priče pa je prvo izdanje septembra 2001. godine u dopunjenoj formi poraslo u "Ilustrovana Ex YU Rock enciklopedija 1960 – 2000". Obe verzije knjige su naišle na vrlo lep prijem kod publike različitih generacija. Tokom ovih godina sam dobio na stotine e-mail poruka poznatih i nepoznatih čitalaca sa ovih prostora ali i iz širokog sveta. U tim, često emotivnim pismima sam našao brojne korisne sugestije i ispravke na osnovu kojih sam mnogo lakše gradio tkivo ove knjige. Na brojnim promocijama imao sam prilike da se sretnem sa mladim i radoznalim ljudima koji su, kao po pravilu, govorili da im je enciklopedija pomogla da otkriju dobru staru muziku za koju nisu ni znali da postoji. Posebno sam ponosan što je promocija knjige u Sarajevu, maja 1998. godine, bila prvo predstavljanje jedne beogradske knjige posle rata. Iskreno me dirnulo kada su se 2002. godine, na promociji dopunjenog izdanja u istom gradu, pojavili Bodo Kovačević i Sinan Alimanović iz Indexa. A februara 2000. godine, u Zagrebu, u klubu "Tvornica" na aukciji rariteta u okviru disko marketa, otkrio sam da se prvo izdanje enciklopedije sasvim dobro kotira. O knjizi se dosta pisalo, o čemu svedoče izvodi iz prikaza na koricama, a meni su se posebno dopale duhovite opaske kolege Gorana Tarlača objavljene u listu "Reporter" avgusta 2001. godine:

"Kako drugačije saznati imena ploča grupe Hari Mata Hari (*Ja te volim najviše na svijetu* – '88, *Volio bih da te ne volim* – '89, *Strah me da te volim* – '90, *Ja nemam snage da te volim* – '97) ili Zlatka Manojlovića (*Zlatko i njegove gitare* – '80, *Zlatko* – '82, *Zlatko* – '86, *Zlatko* – '95, *Vox* – '96, *Zlatko* – '97, *Vox* – '98). Odakle saznati da je Đorđu Marjanoviću pisala Jovanka Broz lično ("Izvinite, Đorđe, ali nisam u mogućnosti da dođem na vaš koncert"); da je Dragoš Kalajić s Jovanom Ćirilovim 1985. pevao pomoćne vokale na debi albumu Plavog Orkestra, da je atletičar Zdravko Čolić sto metara istračao za 11,3 sekundi, da je Satan Panonski imao običaj da uoči koncerta kosu opere u klozetskoj šolji a onda je suši na prozoru ekspres voza...".

A ja se, kako je to svojevremeno rekao Drago Mlinarec, i dalje ozbiljno zezam. Putujem, dopisujem, sakupljam, zapitkujem, slušam i obilazim festivale. Tako je došlo i do ovog, drugog dopunjenog izdanja. I u njemu se nalaze neke nove enciklopedijske jedinice, kvalitetnije i raznovrsnije fotografije, deo biografija sam napisao detaljnije, a propusti su, nadam se, u najvećoj meri ispravljeni. Žao mi je što, pored najbolje volje, nisam uspeo da sastavim detaljan spisak diskova koje je Jadranka Stojaković objavila u Japanu i diskografiju Zlatka Manojlovića u Nemačkoj, ali ni internet nije savršen. Pred kraj knjige dodao sam poglavlje sa sastavima sa prostora bivše Jugoslavije koji su afirmaciju stekli posle 1991. godine. Pomalo ironično sam ga nazvao "Svet" samo zato što nam odavde iz Srbije trebaju vize za zemlje koje pokrivaju 90% planete. Napravio sam veoma sužen izbor tih grupa rukovodeći se ličnim ukusom i činjenicom da su svojom muzikom prerasli lokalne okvire.

U realizaciji dopunjenih izdanja značajno su mi pomogli: Željko Milović, Hrvoje Horvat, Amir Misirlić, Igor Bigor, Goran Tarlač, Maha i Darko Budna. U kompletiranju informacija o sastavima koji su delovali šezdesetih godina nesebičnu pomoć pružio je beogradski diskofil Vladimir Spičanović. Na istu temu dragocena je bila knjiga Siniše Škarice "Priča s istočne strane (1956. – 1970.)" i muzejska foto arhiva koju su mi ustupili on i Drago Mlinarec. Brojne informacije o rock aktuelnostima redovno su stizale od Damira Rajtenbaha, neumornog internet surfera iz Novog Sada. Posebnu zahvalnost dugujem kolegi Ivanu Ivačkoviću jer je dobrim idejama i angažovanjem razrešio naslovnu stranu knjige koja je u vašim rukama. A najgori deo posla, sastavljanje indeksa koji sadrži preko 3 000 imena, vredno i gundajući je uradila moja Milica Janjatović.

Petar Janjatović
U Beogradu, januara 2007. godine

AERODROM • ALEKSANDAR MAKEDONSKI • ALISA • AMAJLIJA • AMBASADORI • ANASTASIA • ANIMATORI • ARHANGEL • ASANOVIĆ TIHOMIR POP • ATOMI • ATOMSKO SKLONIŠTE• AUTOMOBILI • AZRA • BAJAGIĆ MOMČILO BAJAGA • BALAŠEVIĆ ĐORĐE • BALKAN • BANANA • BASTION • BEBEK ŽELJKO • BEBI DOL • BEBIĆ TOMA • BEGNAGRAD • BELAN NENO • BEL TEMPO • BELE VIŠNJE • BELE VRANE • BEOGRAD • BEZIMENI • BEZOBRAZNO ZELENO • BIJELE STRIJELE • BIJELO DUGME • BISERI • BLUES KVINTET • BLUES TRIO • BOA • BOMBAJ ŠTAMPA • BORGHESIA • BOYE • BRECELJ MARKO • BREGOVIĆ GORAN • BUCO I SRĐAN • BULDOGI • BULDOŽER • BULEVAR • BUMERANG • CACADOU LOOK • CENTER ZA DEHUMANIZACIJO • COD • CRNI BISERI • CRVENA JABUKA • CRVENI KORALJI • CUKIĆ DEJAN • CVRČAK I MRAVI • ČISTA PROZA • ČOLIĆ ZDRAVKO • ČUTURILO NIKOLA • DAG • DAH • DALEKA OBALA • DALTONI • D' BOYS • DEDIĆ ARSEN • DEE DEE MELLOW • DEL ARNO BAND • DELČIĆ MILAN • DELFINI (SPLIT) • DELFINI (ZAGREB) • DEMOLITION GROUP • DEN ZA DEN • DENIS & DENIS • DI LUNA BLUES BAND • DINAMITI • DISCIPLINA KIČME • DIVLJAN VLADIMIR • DIVLJE JAGODE • DIVLJI ANĐELI • DOGOVOR IZ 1804. • DOMICELJ TOMAŽ • DORIAN GRAY • DRUGI NAČIN • DU DU A • 2227 • DVORNIK DINO • ĐAVOLI • ĐURIČIĆ DRAGOLJUB • DŽENTLMENI • EKATARINA VELIKA • ELEKTRIČNI ORGAZAM • ELEKTRONI • ELIPSE • ELVIS J KURTOVICH AND HIS METEORS • FALK MARJETA NECA • FARAONI • FILM • FIT • FORMULA 4 • GALIJA • GARAVI SOKAK • GASTRBAJTRS • GENERACIJA 5 • GIBONNI • GORDI • GORI UŠI WINNETOU • GRAD • GRČ • GREŠNICI • GRIVA • GRUPA 220 • GRUPA I • GRUPA MARINA ŠKRGATIĆA • GUSTAPH Y NJEGOVI DOBRI DUHOVI • HABIĆ SAŠA • HARI MATA HARI • HAUSTOR • HENDA • HEROINA • HEROJI • HLADNO PIVO • HOBO • IDOLI • IGRA STAKLENIH PERLI • ILIĆ ALEKSANDAR SANJA • INDEXI • INSTANT KARMA • ISKRE • ISLAMOVIĆ ALEN • ITD BAND • IZAZOV • JAKARTA • JUGOSLOVENI • JUSIĆ IBRICA • JUTRO • KAMELEONI • KARLOWY VARY • KBO • KERBER • KONGRES • KONTRARITAM • KORNI GRUPA • KOVAČ BORIS • KOVAČ KORNELIJE • KOVAČIĆ JANI • KOVAČIĆEK ZDENKA • KOZMETIKA • KRESLIN VLADO • KUD IDIJOTI • LABORATORIJA ZVUKA • LAČNI FRANZ • LAIBACH • LAKI PINGVINI • LAUFER • LEB I SOL • LE CINEMA • LET 3 • LISAC JOSIPA • LOJPUR MILAN • LOLA V STAIN • LOVŠIN PETAR • LUBLANSKI PSI • LUNA • LUTAJUĆA SRCA • MAJKE • MANDIĆ OLIVER • MANOJLOVIĆ ZLATKO • MARJANOVIĆ ĐORĐE • MARJANOVIĆ SRĐAN • MARTIN KRPAN • MARUŠIĆ BRANKO ČUTURA • MEMIĆ SEID VAJTA • MEMORIJA • MERLIN • MESSERSCHMITT • METAK • METIKOŠ KARLO • MEŽEK ALEKSANDER • MI • MILADOJKA YOUNEED • MILOŠEVIĆ ALEKSANDRA SLAĐANA • MIZAR • MLADI • MLADI LEVI • MLINAREC DRAGO • MORE • NA LEPEM PRIJAZNI • NAPRED U PROŠLOST • NEKI TO VOLE VRUĆE • NERVOZNI POŠTAR • NIET • NIRVANA • NOVI FOSILI • NOVKOVIĆ BORIS • O' HARE • OBOJENI PROGRAM • OKO • OKTOBAR 1864. • OPUS • OSMI PUTNIK • OSVAJAČI • OTROCI SOCIALIZMA • PANKRTI • PARAF • PARLAMENT • PARNI VALJAK • PARTIBREJKERS • PATROLA • PEKINŠKA PATKA • PENGOV TOMAŽ • PERAZIĆ MARINA • PERCL IVICA • PETAR I ZLI VUCI • PETAR PAN • PETROVIĆ MILOŠ • PILOTI • PINTERIĆ ALENKA • PLAMENIH 5 • PLAVA TRAVA ZABORAVA • PLAVI ORKESTAR • POINT BLANK • POLSKA MALCA • POMARANČA • POP MAŠINA • PORODIČNA MANUFAKTURA CRNOG HLEBA • POSLEDNJA IGRA LEPTIRA • PREDIN ZORAN • PREDMESTJE • PRELEVIĆ DUŠAN • PRIDIGARJI • PRLJAVO KAZALIŠTE • PRO ARTE • PRVA LJUBAV • PSIHOMODO POP • RAMBO AMADEUS • REGATA • REVOLVERI • REX ILUSIVII • REZONANSA • RIBLJA ČORBA • RISTOVSKI LAZAR • RITAM NEREDA • ROBOTI • ROZE POZE • RUNDEK DARKO • RUŽ • SATAN PANONSKI • SAMONIKLI • SAN • SANJALICE • SAVIĆ MASSIMO • SCH • SEPTEMBER • SEXA • SILUETE • SIMJANOVIĆ ZORAN • SIROVA KOŽA • SLOMLJENA STAKLA • SMAK • SMELI • SOKOLI • SOVILJ TOMI • THE SPOONS • SREBRNA KRILA • STANČIĆ IVAN PIKO • STIDLJIVA LJUBIČICA • STIJENE • STOJAKOVIĆ JADRANKA • STOJANČIĆ PERICA • STOP • S.T.R.A.H. • S VREMENA NA VREME • SUNCOKRET • ŠARLO AKROBATA • ŠIFRER ANDREJ • ŠOBIĆ MILADIN • TAKO • TERMITI • TERUSI • TEŠKA INDUSTRIJA • TILLY ROBERT • TIME • TONY MONTANO • TRIVALIA • TRULA KOALICIJA • TUNEL • TUTTI FRUTTI BALKAN BAND • TVRDO SRCE I VELIKE UŠI • URAGANI • U ŠKRIPCU • VALENTINO • VAMPIRI • VAN GOGH • VARGA TIHOMIR TINI • VATRENI POLJUBAC • VEJVODA GORAN • VIDEOSEX • VIKTORIJA • VJEŠTICE • VLADA I BAJKA • VOJIĆIĆ MLADEN TIFA • VOJVOĐANSKI BLUZ BEND • VRIJEME I ZEMLJA • VRISAK GENERACIJE • XENIA • YU GRUPA • ZABRANJENO PUŠENJE • ZANA • ZDRAVO • ZEBRA • ZLATNI AKORDI • ZLATNI DEČACI • ZLATNI PRSTI • ZONA B • ZVIJEZDE • ŽETEOCI

SFRJ

1960-91-00

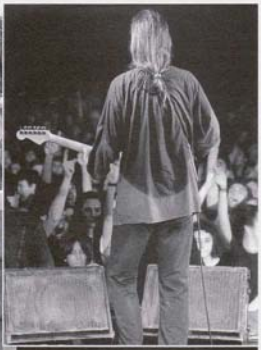

AUKCIJA RARITETA

U subotu 19.02. u 12 h

1. Strip MODESTI BLEJZ iz serije GIGANT Godina 1990. **(POČETNA CIJENA 15 kn)**
2. Novčanica od 1000 kn iz 1941. godine **(POČETNA CIJENA 50 kn)**
3. Plakat za film MATA HARI sa Gretom Garbo u glavnoj ulozi iz 1932. godine **(POČETNA CIJENA 100 kn)**
4. Video kaseta PUNK IN LONDON - LIVE sa nastupima grupa JAM, SEX PISTOLS, SHAM 69, THE CLASH, STRANGLERS... **(POČETNA CIJENA 150 kn)**
5. Ilustrovana YU ROCK ENCIKLOPEDIJA 1960-1997, drugo izdanje iz 1998. godine **(POČETNA CIJENA 180 kn)**

Aerodrom • Aleksandar Makedonski • Alisa • Amajlija • Ambasadori • Anastasia • Animatori • Arhangel • Asanović Tihomir Pop • Atomi • Atomsko sklonište • Automobili • Azra

AERODROM

(Zagreb)

Gitarista Jura Pađen (rođen 3. februara 1955. u Zagrebu) postao je član grupe Zoo Band sa petnaest godina, zatim je bio u sastavima Spectrum i Hobo, a 1972. godine došao je u Grupu 220 u kojoj su u to vreme pored Drage Mlinareca bili Husein Hasanefendić Hus, Ivan Piko Stančić i Nenad Zubak. S njima je snimio album "Slike" (Suzy 1975.). Po prestanku rada Grupe 220 nastao je Parni valjak koji su činili Pađen, Hus, Zlatko Miksić Fuma (ex Zlatni akordi), Aki Rahimovski i Srećko Antonioli.

Po odlasku iz Parnog valjka, Pađen je 1978. godine formirao grupu Aerodrom sa kojom je planirao da svira domaću varijantu simpho rocka. Uz njega, grupu su činili pevač Zlatan Živković (pre toga je bio bubnjar), basista Remo Krstanović Kartagine, klavijaturista Mladen Krajnik (ex grupa Marina Škrgatića, Grupa 220, Divlje jagode) i bubnjar Paolo Sfeci (ex Balkan Sevdah Band). Malo je nedostajalo da prvi pevač grupe postane tada nepoznati Jura Stublić, ali Pađenu nije odgovarao njegov dubok glas. Prvi ozbiljniji nastup su imali na BOOM festivalu u Novom Sadu decembra 1978. godine i tom prilikom je neko iz publike pogodio Pađena bocom u glavu. Tokom sledeće godine redovno su svirali, a nastupali su na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA u Beogradu. Uz pomoć gitariste Vedrana Božića uradili su prve demo snimke, a on je 1979. godine producirao i njihov debi album "Kad misli mi vrludaju". Iako su u vreme pojave ploče, punk i novi talas bili dominantni, uspeli su da steknu svoj krug publike, najviše zahvaljujući pesmama "Kad misli mi vrludaju" i "Kraj tebe u tami" koju je kasnije snimila i grupa Azra. Za tu ploču, Republička komisija za kulturu dodelila im je specijalnu pohvalu. Po odlasku Sfecija u Parni valjak, novi bubnjar postao je Branko Knežević.

Drugi album "Tango bango" snimili su 1981. godine u Milanu u produkciji Pika Stančića, a kao autori su se pored Pađena potpisali Kartagine i Krajnik. Pitke pop pesme "Stavi pravu stvar", "Dobro se zabavljaj" i "Tvoje lice" omogućile su im redovnu radijsku promociju i česte koncerte. Po odlasku Mladena Krajnika u vojsku, u grupu je došao klavijaturista Zoran Kraš. Tada ih je napustio pevač, tako da je Pađen preuzeo glavni vokal. Treći LP "Obične ljubavne pjesme" snimili su u Švedskoj u produkciji Tinija Varge (ujedno je svirao gitaru i pevao prateće vokale), a na ploči je gostovao saksofonista Ufe Anderson (Uffe Andersson) koji je dugo sarađivao sa grupom ABBA. Sa albuma se izdvojio najveći hit u njihovoj karijeri, komunikativna tema "Obična ljubavna pjesma". Ploča je bila povod za česte nastupe, tako da su svirali u sarajevskom Domu mladih, na beogradskom Tašmajdanu, dva puta u zagrebačkom "Kulušiću" i klubu "Moša Pijade". Posle toga su pauzirali zbog Pađenovog odlaska u vojsku. Po povratku, on i Vedran Božić su svirali rock standarde u klubovima, a u proleće 1984. godine Pađen i Remo su svirali na turneji kao članovi Azre. Sledeći, čisto pop orijentisan album "Dukat i pribadače" snimili su kao trojka, sa novim bubnjarom Nenadom Smoljanovićem. Umesto Kraša, klavijature je svirao Rajko Dujmić koji je i producirao ploču. Na koncertima je sa njima trebalo da svira Pop Asanović, ali im se priključio klavijaturista i dirigent Alen Bjelinski. I ta ploča im je donela lake hitove "Fratello", "24 sata" i "Digni me visoko". LP "Trojica u mraku" (naslov odabran po stripu Andrije Maurovića) producirao je Pađen, a u grupi je opet bio Zlatan Živković koji je pevao i svirao bubnjeve. Kao gosti, na snimanju su učestvovali klavijaturista Laza Ristovski, saksofonista Miroslav Sedak Benčić, trubač Ante Dropuljić i trombonista Herbert Stencel. Novim pesmama Pađen je pokušao da se vrati u rock vode, ali bez većeg uspeha. Zbog odlaska Živkovića u Australiju, 1987. godine su prestali s radom. Krajem osamdesetih i početkom devedesetih Pađen i Kartagine su sa bubnjarem Borisom Lajnerom i drugim muzičarima nekoliko puta nastupali pod imenom Aerodrom, ali bez većih ambicija.

Po raspadu Aerodroma 1987. godine Pađen je ponovo svirao sa Azrom i sa njima je snimio album "Između krajnosti" (Jugoton 1987.) i koncertni "Zadovoljština" (Jugoton 1988.). Zatim je postao član Džonijevog Sevdah shuttle banda sa kojim je uradio ploče "Balkanska rapsodija" (Jugoton 1989.) i "Balegari ne vjeruju sreći" (Jugoton 1990.). Ta grupa je značično prestala sa radom posle koncerta na Hvaru 15. avgusta 1990. godine. Pađen je zatim snimio pesmu "Tko to tamo gine" koja se pojavila na kompilacijskoj ploči "Moja domovina" (Croatia Records 1991.) i obradu Štulićevog hita "Balkan" pod nazivom "Papan" koja je objavljena na ploči "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1992.). Tokom rata priključio se hrvatskim muzičarima koji su svirali na ratištima, a gostovao je u pesmi "Bili cvitak" Jure Stublića na albumu "Hrana za golubove" (Croatia Records 1992.). Zatim je osnovao Pađen band sa kojim je uradio CD "Hamburger City" (Croatia Records 1993.) i CD "Slatka mala stvar" (Croatia Records 1995.) gde je u pesmi "Goli Prick" kritikovao ponašanje Džonija Štulića tokom rata. Pesma je rađena na muzičkoj osnovi standarda "Johnny B. Good". Pađen bend su objavili CD "Izbrisani grafiti" (Croatia Records 1997.) na kome su učestvovali gudački kvartet, Boško Petrović (vibrafon) i Igor Geržina (saksofon). Sa ploče su se izdvojile pesme "Otkazani let" i "Nevolja". Krajem 2000. godine Aerodrom su obnovili rad. U postavi Pađen (vokal, gitara), Mladen Krajnik (klavijature), Tomislav Šojat (bas) i Zlatan Živković (bubnjevi) objavili su CD "Na travi". Autor svih pesama je Pađen a sa diska su se izdvojile "A do Splita pet" i "Badnja noć". Na disku "Žicanje" Pađen je autor kompletnog materijala na kome su instrumentali pod uticajem rock muzike šezdesetih godina. Na snimanju su mu pomogli Remo Kartagine (bas, klavijature), Tomislav Šojat (bas), Ana Šuto (klavijature) i Nikša Bratoš (akustična gitara). Disk je osvojio nagradu Fender kao najbolje hrvatsko instrumentalno izdanje za 2005. godinu.

Aerodrom

Najveći hitovi grupe Aerodrom objavljeni su na disku "Flash Back-15 originalnih hitova 1979-86". Na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su poljski muzičari obradili ex Yu rock pesme, uvrščena je i "Obična ljubavna pjesma". Pađen, Vlado Kalember, Alen Islamović i Rajko Dujmić su formirali grupu 4 asa i snimili diskove "4 asa live" (Memphis 2003. dvostruki koncertni) i "Nakon svih ovih godina" (Croatia Records 2004.) sa obradama pesama koje su radili tokom prethodnih godina u okviru svojih matičnih sastava. Na DVD izdanju "4 asa Live" (Memphis 2003.) je snimak nastupa koji su održali na Šalati septembra 2003. godine.

Diskografija

Singlovi

"Kad misli mi vrludaju" / "Kraj tebe u tami" (Jugoton 1979.)

"Stavi pravu stvar" / "Aerodrom" (Jugoton 1981.)

"Tvoje lice" / "Dobro se zabavljaj" (Jugoton 1981.)

"Kad je sa mnom kvari sve" / "Stranac" (Jugoton 1982.)

Albumi

"Kad misli mi vrludaju" (Jugoton 1979.)

"Tango bango" (Jugoton 1981.)

"Obične ljubavne pjesme" (Jugoton 1982.)

"Dukat i pribadače" (Jugoton 1984.)

"Trojica u mraku" (Jugoton 1986.)

"Flash Back-15 originalnih hitova" (Croatia Records 1996. kompilacija)

"Na travi" (Croatia Records 2001.)

"Žicanje" (Croatia Records 2005.)

A

ALEKSANDAR MAKEDONSKI

(Skoplje)

Gitarista Vladimir Petrovski, zvani Karter (ex Badmingtons) probijao se početkom osamdesetih godina na makedonskoj sceni, ali je širu afirmaciju postigao tek osnivanjem pop rock sastava Aleksandar Makedonski. Bebi album "Za heroje i princeze" snimili su u sastavu Vladimir Petrovski (gitara, vokal), Zoran Janković (bas), Dejan Škartov (sintisajzer), Vlado Domovski (bubnjevi) i Melita Stefanovska (prateći vokal).

U toj postavi grupa nije dugo potrajala, tako da je Petrovski nastavio rad sa basistom Mitom Brljamovim. Škartov i Dimovski su prešli u etno sastav Kleržo, a Melita u žensku rock grupu Royal Albert Hall. Godine 1991. Petrovski i Brljamov su sa Kokijem Dimuševskim iz sastava Leb i sol snimili materijale za drugi album, ali ta ploča nije ugledala svetlost dana. Tom prilikom snimili su obrade "Simpathy" grupe Rare Bird i "Little Sister" Bili Ajdola (Billy Idol). Posle duge diskografske pauze, tek 1997. godine uspeli su da objave CD "Moeto carstvo", snimljen tokom 1996. godine.

Diskografija

"Za heroje i princeze" (Jugodisk 1988.)
"Moeto carstvo" (Makoton 1997.)

ALISA

(Beograd)

Članovi sastava Alisa dugo su delovali na beogradskoj sceni, pre no što su postigli prve uspehe. Pesme za njihov prvi LP "Alisa" komponovao je klavijaturista Jovan Stojiljković koji je u drugoj polovini sedamdesetih predvodio sastave Bicikl i Zvučni zid, pa je na Gitarijadi u Zaječaru 1978. godine dobio nagradu za najbolju kompoziciju. U Zvučnom zidu je jedno vreme pevao Miroslav Živanović Pile, zatim je bio u heavy metal grupi Jedan smer, a godinama je pokušavao da se probije predvodeći grupu Sedmi krug.

Godine 1984. nastala je grupa Alisa u postavi: pevač Miroslav Živanović Pile, bubnjar Predrag Cvetković (ex grupa Ljudi Sladane Miloševići), klavijaturista Aleksandar Kićanović, gitarista Zoran Jančeski Joza (ex Sedmi krug) i basista Marko Glavan. Gostujući muzičar na ploči bio je flautista i saksofonista Saša Gnus (ex BG 5) koji je kasnije postao njihov stalni član. Jovan Stojiljković je bio član sastava u senci koji je svoje bajkama inspirisane pesme poverio grupi. Skromno produciran, debi album ih je te 1985. godine zahvaljujući hit pesmama "Sanja" i "Vojskovoda" preko noći pretvorio u tinejdžerske zvezde u Srbiji i Bosni. Pesme su nosile ujednačenu atmosferu iako je neke (na primer, "365") Jovan Stojiljković komponovao mnogo godina ranije, još dok je predvodio grupu Bicikl i bile su deo njihovog repertoara. Drugom pločom "Da li si čula pesmu umornih slavuja", za koju je takođe Stojiljković radio pesme a producirao je Saša Habić, pokušali su da se okrenu starijoj publici snimajući, kako su sami tvrdili, modernu starogradsku muziku. U stilu tadašnjih sastava iz Bosne, priklonili su se folk zvuku, pa je udarna pesma bila "1389 / Neće Fata sina Bajazita", a u pesmi "Posle devet godina" gostovala je Lepa Brena. Na ovom albumu ponovo su snimili pesmu "Vojskovoda", jer nisu bili zadovoljni kako je zvučala na debiju. I treći LP "Hiljadu tona ljubavi" koji je producirao Habić, nosio je sličnu atmosferu kao i prethodni, a Pile se potpisao kao autor dela materijala i udarne pesme "Kesteni". Posle ploče "Glupo je spavati dok svira rock'n'roll" (produkcija Vlada Negovanović) iz 1989. godine i serije nastupa, uoči rata su prestali sa radom i povukli se sa scene. Pesme sa prvog i četvrtog albuma reizdate su na disku "Zlatna kolekcija". Povratnički disk "Alisa" ima podnaslov "Početak bune protiv dahija" i na njemu su uz nove pesme ponudili aranžmanski drugačije verzije ranih hitova. Sastav obnovljene grupe činili su: Miroslav Živanović (vokal), Predrag Cvetković (bubnjevi), Predrag Stojković (klavijature), Dejan Risanović (bas), Bojan Mišković (gitara) i Miloš Đurić (udaraljke).

Alisa

Zoran Jančeski Joza je 2002. godine sa pevačem Aleksandrom Rakićem oformio etno pop rock sastav Konak i objavio CD "Nevaljala" (PGP RTS 2004.). Sa grupom Krug dvojke, Pile je kao basista snimio CD "Krug dvojke" (Active Time 2004.) za koji je većinu pesama napisao Jovan Stojiljković.

Diskografija

"Alisa" (Jugodisk 1985.)
"Da li si čula pesmu umornih slavuja" (PGP RTB 1987.)
"Hiljadu tona ljubavi" (PGP RTB 1988.)
"Glupo je spavati dok svira rock'n'roll" (Jugodisk 1989.)
"Zlatna kolekcija" (Raglas Records 1996.)
"Alisa" (PGP RTS 2001.)

AMAJLIJA

(Novi Sad)

Grupu Amajlija su 1979. godine osnovali pevač Bogoljub Banjac, basista Boško Plačkov, bubnjar Predrag Čoka, gitaristi Slobodan Večkalov i Tomislav Milei. U početku su negovali hard rock, a kasnije su se posvetili melodioznijem pop rock zvuku.

Godine 1982. nastupili su na Omladinskom festivalu u Subotici u okviru Večeri slobodnih formi. Tokom 1985. i 1986. godine svirali su kao predgrupa na jugoslovenskim turnejama Bajage i Instruktora. Drugu turneju nisu odsvirali do kraja, posle koncerta u Novom Sadu su se posvađali i prestali sa radom. Već 1987. godine Bogoljub Banjac je okupio novu postavu. On je pevao i svirao gitaru, a uz njega su bili Zoran Geratović (bas) i Zoran Petrović (bubnjevi). Pred snimanje debi ploče "Samo ti", Banjac je opet raspustio grupu. Album je snimio sam uz pomoć gitariste Zorana Aničića koji je uradio i produkciju. Za potrebe koncertne promocije okupio je grupu koju su činili Zoran Aničić, Slobodan Večkalov, klavijaturista Dejan Starčević, bubnjar Julije Dondo i animator Petar Krstić, zvani Pera Gumeni. Sledeću ploču "Zašto si tako blesava i luda" opet je producirao Zoran Aničić a izdvojile su se pesme "Čeznem da te zeznem", "To je bio dan" i "Veruj u ljubav". Treći LP "Vruće + hladno" snimili su u Londonu oktobra 1991. godine Bogoljub Banjac, Slobodan Večkalov i Zoran Aničić. Kao gost na akustičnoj gitari svirao je bivši tinejdžerski miljenik Endi Keršou (Andy Kershaw). Na sledećoj ploči "Čista zabava, čist rock'n'roll" (producent Saša Lokner) 1993. godine obradili su Balaševićevu pesmu "Prva ljubav". Po izlasku ploče "Nikad više kao pre" (producent Nenad Stefanović Japanac) intenzivno su svirali, a zatim se postupno povukli sa scene. Povremeno nastupaju u klupskim prostorima.

Diskografija

"Samo ti" (Diskoton 1989.)
"Zašto si tako blesava i luda" (PGP RTB 1990.)
"Vruće + hladno" (PGP RTB 1992.)
"Čista zabava, čist rock'n'roll" (PGP RTS 1993.)
"Nikad više kao pre" (PGP RTS 1996.)

AMBASADORI

(Sarajevo)

Grupu je 1968. godine osnovao gitarista Slobodan Vujović. Kroz sastav je prošlo mnogo muzičara među kojima bubnjari Perica Stojanović, Miroslav Šaranović, Sead Avdić, Andrija Stefanović (saksofon), Krešimir Vlašić (truba), Ivica

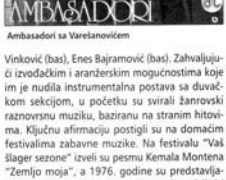

Ambasadori sa Varešanovićem

Vinković (bas), Enes Bajramović (bas). Zahvaljujući izvođačkim i aranžerskim mogućnostima koje im je nudila instrumentalna postava sa duvačkom sekcijom, u početku su svirali žanrovski raznovrsnu muziku, baziranu na stranim hitovima. Ključnu afirmaciju postigli su na domaćim festivalima zabavne muzike. Na festivalu "Vaš šlager sezone" izveli su pesmu Kemala Montena "Zemljo moja", a 1976. godine su predstavljali Jugoslaviju na izboru za "Pesmu Evrovizije" i zauzeli poslednje mesto sa pesmom "Ne mogu skriti svoju bol". Kroz Ambasadore je prošao veliki broj pevača od kojih se izdvajaju Ismeta Krvavac Dervoz, Jasna Gospić, Zdravko Čolić i Hari Varešanović. Grupa je prestala sa radom po Harijevom odlasku u vojsku početkom osamdesetih godina.

Ismeta Krvavac je objavila solo LP "Ismeta" (Diskoton 1981.) na kome su zabeležene pesme Kemala Montena, Slobodana Vujovića, Rajka Dujmića, Enesa Bajramovića i drugih. Slobodan Vujović je niz godina bio glavni urednik u diskografskoj kući Diskoton.

Diskografija

Singlovi

"Plačem za tvojim usnama" / "Zapjevaj" (Beograd disk 1971.)
"Posljednja serenada" / "Idila jednog mačka" / "Hej vi" (Jugoton 1972.)
"Sviraj mi, sviraj" / "Sve što kaže mama" (Radio Kruševac 1973.)
"Srce te želi" / "Kao rijeka" (Radio Kruševac 1973.)
"Susret" / "Znam" (Diskoton 1974.)
"Negdje na nekom moru" / "Lijepe reči" (Diskoton 1974.)
"Pustite da sanjam" / "Jedan stih" (Diskoton 1975.)
"Zemljo moja" / "Budi s njom" (Diskoton 1975.)
"Noćas mi se pjesma piše" / "Ne mogu skriti svoju bol" (Diskoton 1976.)
"Usne imam da ga ljubim" / "Prazan je moj dom" (Diskoton 1976.)
"Zaboravimo sve" / "Kada te jednom nađem" (Diskoton 1977.)
"Dođi u pet do pet" / "Jer želim sada sve da znam" (Diskoton 1977.)
"Odrpanče" / "Voljela bih" (Diskoton 1977.)
"Imam jedan strašan plan" / "Snivaj, snivaj" (Diskoton 1978.)
"Tri bijela kruga" / "Mala luka" (Diskoton 1978.)
"Otkriću ti jednu važnu stvar" / "Ne budi me noću kada sanjam" (Diskoton 1978.)
"Baš bi bilo dobro" / "Ne traži me" (Diskoton 1979.)
"Neka ide sve do vraga" / "Pokušaj bar malo" (Diskoton 1979.)
"Ne mogu nam ništa" / "Partizan" (Diskoton 1980.)

Albumi

"72-76" (Diskoton 1977. kompilacija)
"Dao sam ti što se moglo dati" (Diskoton 1980.)

ANASTASIA

(Skoplje)

Koren rada sastava Anastasia proteže se od oktobra 1983. godine kada je basista i pevač Goran Trajkoski osnovao grupu Padot na Vizantija i započeo sa promišljenim poimanjem tradicije kroz moderniji muzički izraz. Gitaru je svirao Klime Kovačeski, a bubnjeve Špend Ibraim. Godinu dana kasnije u grupu su došli gitarista Zoran Dabić i basista Sami Ibraim, a Trajkoski je odložio bas i zadržao ulogu pevača. Juna 1985. godine prestali su sa radom i sem učešća na nekoliko kasetnih kompilacija, zabeleženi su na disku "Macedonian Document step 1" (Trot 1994.) sa pesmom "Sepak istata sostojba".

Po raspadu grupe, Trajkoski je svirao bas u sastavu Mizar, a zatim je sa perkusionistom Zoranom Spasovskim formirao grupu Aporea. Za nišku izdavačku kuću Dom objavili su jedan maksi singl, a 1990. godine prerasli su u sastav Anastasia. Priključio im se i Zlatko Oriđanski (gitara, mandolina, flauta) koji je svoj rad predstavljao pod imenom Lola V Stain i bavio se sličnim etno usmerenjem. Oni su počeli da stvaraju muziku baziranu na vizantijskoj tradiciji i crkvenom pojanju. Mini LP sa pesmama "Na rekah Vavilonskih" i "Premin" takođe su objavili u Nišu 1991. godine, a 1994. godine za solunsku kuću Poeta Negra objavljeno je reizdanje te ploče. Na disku "Macedonian Document step 1" (Trot 1994.) uvršćena je njihova pesma "Davidova harfa" snimljena aprila 1990. godine. Radili su muziku za pozorišne predstave u Subotici, Sarajevu i Skoplju. Sličan pogled na muziku povezao ih je sa rediteljem Milčom Mančevskim pa su napisali muziku za njegov film "Pre kiše". Mančevski je još polovinom sedamdesetih godina otišao iz Skoplja u Ameriku na studije režije. U to vreme je pisao reportaže za beogradske listove "Zdravo" i "Džuboks", kao i tekstove za skopsku grupu Bastion. Radeći muziku za film "Pre kiše" Anastasia je u potpunosti ostvarila svoje viđenje etno zvuka. Na disku su i već objavljene pesme "Premin" (mini LP ploča Anastasie) i "Mansarda" (album Lola V Stain) kao i obrada stare makedonske pesme "So maki sum se rodila" (pod imenom "Death Of Alexander"). Glavni vokal u toj pesmi otpevala je Vanja Lazarova Dimitrovska, cenjena pevačica izvornih narodnih pesama. Ključni saradnik u radu na disku bio je Dušan Dimitrovski, stručnjak za etno muziku, autor knjige "Za našu muziku". Tokom snimanja su uz savremenu studijsku tehnologiju koristili i autentične instrumente, kaval, tapan, gajde, psaltir. Na snimanju su još učestvovali Kazim Idriz (tapan), Dragan Dautovski (vođa sastava narodnih instrumenata "Mile Kolarovski"), Gordana Josifovska (oboa), Dubravka Zajkova (viola), a producent je bio Toše Pop Simonov. CD sa muzikom iz filma objavljen je prvo u Francuskoj, a zatim i širom sveta i dobio je vrlo povoljne kritike u stručnoj štampi. Na koncertima su nastupali u postavi Goran Trajkoski (vokal, kaval, gajde), Zoran Spasovski (tapani, udaraljke, sintisajzer), Zlatko Oriđanski (tambura, prim), Senko Velinov, Pepi Georgievski (vokali) i klavijaturista Valentino Skenderovski (ex Leb i sol, Memorija).

Anastasia

Početkom 1997. godine objavili su promotivni mini CD sa pesmama "Lice" i "Gori" kao najavu sledeće ploče, a marta iste godine svirali su u Sarajevu. U to vreme za grčku izdavačku kuću Libra Music izašao je CD "Melourgia" sa izborom njihovih neobjavljenih snimaka nastalih od 1989. do 1996. godine kao i muzikom za pozorišne predstave. Disk je doneo teme "Gori (Skopje)", "Samoilovite slepci", "Laži me, sestro" i već objavljenu "Na rekah Vavilonskih" za koji je tekst nastao na osnovu 127. psalma iz Biblije. Povodom objavljivanja te ploče, ali i muzike koju su radili za pozorišnu predstavu "Bachanallia", tokom 1997. godine nastupali su u Španiji, Engleskoj, Belgiji, Grčkoj, Italiji i Švedskoj. Polovinom 1998. godine izašao im je CD "Nokturnal" sa muzikom koja bi mogla da se okarakteriše kao tehno-etno. Uz jak uticaj ritmova i semplova devedesetih zadržali su odnos prema tradiciji posebno u pesmama "Bridge", "O, sea swallow me" i "Face". Muziku i produkciju uradili su članovi grupe, ploča je snimana u Skoplju, a miksovana je u Atini uz pomoć grčkog producenta Kotija K. (saradnik Vangelisa). Na piratskom disku "Live at Exit" zabeležen je njihov nastup koji su održali 6. jula 2001. godine na novosadskom Exit festivalu. Komponovali su i muziku za film "Kao u lošem snu" reditelja Antonia Mitrikevskog. Spasovski je napisao muziku za film "Pupak sveta" ("Papokot na svetot") Igora Ivanova.

Saradnik Anastasie Dragan Dautovski oformio je 1995. godine osmočlanu grupu DD Synthesis i snimio istoimeni CD (SJF Records 1997.) na kome su uz autorski materijal ponudili obrade makedonskih narodnih pesama: "Dve devojki", "Goten", "Kletva", "Vreminja" i druge. Na disku "Swinging Macedonia" (SJF Records 2000.) u produkciji Janeza Križaja su novi materijali i obrade standarda. U to vreme Dautovski je napustio grupu a lidersku poziciju preuzeo je Goce Dimovski (kaval, gajde, zurle). Odbacivši sintisajzere, pesme su snimili isključivo na akustičnim instrumentima a u par tema pratio ih je Simfonijski orkestar. Snimak sa nastupa u Univerzalnoj sali održanih 20. i 21. decembra 2001. godine objavili su na disku "Live in Skoplje" (SJF Records 2002.). CD "Let God Smite Him" (Intermedia 2004.) objavili su pod imenom Synthesis. U pesmi "Oj devojče" gostovao im je Toše Proeski (vokal). Dautovski je osnovao Dragan Dautovski Quartet sa kojim je objavio disk "The Path Of The Sun" (Petar Pan 2002.). Zlatko Oriđanski je objavio solo disk "Razbudi se" (Avalon 2003.) u produkciji Valentina Skenderovskog. Na snimanju su kao gosti učestovali Tanja Carovska (vokal), Vanja Lazarova (vokal), Blagojče Trajkovski (klarinet), Goran Trajkoski (vokal), Blagoja Deskovski (violina) i drugi. Sa obnovljenom grupom Mizar, Goran Trajkoski je kao pevač snimio CD "Terrible beauty is born – Kobna ubavina" (Avalon / Dallas Records 2004.).

Diskografija

Singl

"Lice" / "Gori" (Third Ear Music 1997. CD singl)

Albumi

"Na rekah Vavilonskih" / "Premin" (CKDB 1991. mini LP)
"Before The Rain" (Phonogram 1994.)
"Melourgia" (Libra Music 1997.)
"Nokturnal" (Third Ear Music 1998.)

ANIMATORI

(Zagreb)

U vreme kada su Animatori stupili na scenu, zbog svog pop zvuka bili su ocenjeni kao "maturantski blues" i u potpunosti su odudarali od tadašnjeg dominantog novotalasnog stila. Grupu su 1980. godine osnovali Krešimir Blažević, Andro Purtić (bas), Vatroslav Markušić (violina) i Tomislav Brezičević Toco (bubnjevi).

Predistorija grupe seže u 1977. godinu kada je Blažević (rođen 1958. godine u Slavonskom Brodu) došao na studije u Zagreb i pridružio se

simpho rock grupi Animatori. Pošto su oni ubrzo prestali sa radom, tri godine kasnije Blažević je počeo sa novom, muzički sasvim drugačije obojenom grupom, ali pod starim imenom. U neobičnoj instrumentalnoj postavci, violina je najčešće imala ulogu potcrtavanja ritmičke osnove sa retkim solo izletima. Prvi ozbiljniji proboj imali su na YURM-u 1982. godine. Nastupili su u finalu i uz grupe Xenia, La Fortunjeros i U škripcu osvojili drugo mesto. Pre toga potpuno anonimni, iznenadili su obimnim repertoarom koji je sadržavao preko trideset sopstvenih kompozicija. U jesen te godine objavili su prvi singl "Male curice", a zatim su u produkciji Željka Brodarića (ujedno svirao gitaru i pevao prateće vokale), snimili debi LP "Anđeli nas zovu da im skinemo krila". Zbir pesama koje su se bavile odrastanjem i nostalgijom predstavile su Blaževića kao zrelog autora koji svoje originalne ideje ume da zapakuje u pop formu inspirišući se uticajima britanske scene šezdesetih godina. Najveći uspeh postigla je naslovna pesma koja se nekoliko meseci zadržala na prvom mestu emisije "Hit meseca" TV Beograd. Drugi album "Svi momci i djevojke" snimili su sa producentom Huseinom Hasanefendićem i na njoj je Blažević nastavio sa ličnim poetskim iskazima. Udarna pesma "Ostat ću mlad" iskorišćena je i u filmu "S.P.U.K." režisera Milivoja Puhlovskog. Film je za temu imao omladinske radne akcije, a Animatori su u njemu i glumili. Na ploči su kao gosti učestvovali brojni zagrebački muzičari od kojih su najpoznatiji: Rastko Milošev (gitara), Aki Rahimovski (prateći vokali), Miroslav Sedak Benčić (saksofon), i Davor Rodik (pedal steel gitara). Avgusta 1984. godine Blažević je otišao u JNA i grupa je prestala sa radom.

Animatori

Tokom pauze, bubnjar Brezičević je prešao u sastav Karlowy Vary, a violinista Marković u country grupu Plava trava zaborava sa kojom je i ranije sarađivao. U reanimirane Animatore koji su sa radom počeli krajem 1985. godine došli su bubnjar Dražen Šomek, gitarista Predrag Miljuš i klavijaturista Toni Markulin. Treći album "Dok ležim cijeli dan u sjeni", prožet blagim country zvucima, snimili su u produkciji gitariste Branka Bogunovića iz Plave trave zaborava, a kao gost opet je učestvovao Davor Rodik. Na snimanju su gostovali i bubnjar Ratko Divjak, klavijaturista Mato Došen, a Zoran Predin iz Lačnog Franca pevao je sa Blaževićem u temi "Bijeg". Po objavljivanju ploče su napravili dugu pauzu, tako da je četvrti album objavljen tek aprila 1992. godine. Podelivši ploču na dve celine – optimističku pod nazivom "Proljeće je zakucalo" i depresivniju "Duhovi iz prošlosti", Blažević se tematski kretao u rasponu od debi albuma do tada aktuelnih ratnih vremena, a pesma "Kad se vratim kući" objavljena je i na albumu "Rock za Hrvatsku" na kome su učešće uzeli različiti autori. Kompilacijski CD "Reanimatori" uz podnaslov "vaše naše najdraže pjesme" sadrži izbor njihovih starih hitova. Na disku "Sanjarica" ponudili su nove materijale a disk "K.B. & Footballers" sadrži pet pesama snimljenih još 1985. godine "uživo na petom katu kuće u Slavonskom Brodu". Te pesme su mirnije, bez uobičajene lepršavosti karakteristične za Animatore. Drugi deo diska doneo je četiri nove pesme i one su najavljene kao originalna muzika iz Blaževićeve knjige pripovedaka "Sam u koloni" (Frisal / Targa 1997.). Živi CD "Ima još...puno vremena" snimili su na oproštajnom koncertu u "Kulušiću" 19. februara 1999. godine. Te večeri nastupali su u delimično originalnoj postavi, a gosti su bili Rista Ibrić (violina) i Branko Bogunović (gitara). Po prestanku rada grupe, Krešo je sa Brankom Bogunovićem pod imenom BB Twang snimio gitarski orijentisan CD "Julija je bacila svoj krevet kroz prozor" (Cantus 2001.). Napisao je knjige pesama "I jedne i druge" (X-Press 1995.), "Dok ležim cijeli dan u sjeni" (Novo doba 2003.) i autobiografiju "Ostat ću mlad" (Fraktura 2003.). Pisao je recenzije za časopise "Vijenac", "Kana" i "Cantus". Uradio je muziku za dokumentarni film "Bunarman" Branka Ištvančića. Prearanžirana, pesma "Anđeli nas zovu da im skinemo krila" korišćena je u filmu "Mi nismo anđeli 3 – Rock'n' roll uzvraća udarac" reditelja Petra Pašića.

Diskografija

Singlovi

"Male curice" / "Živjeti mirno" (Jugoton 1982.)
"Anđeli nas zovu da im skinemo krila" / "Ljeto nam se vratilo" (Jugoton 1983.)
"Ostat ću mlad" / "Kao ogledala" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Anđeli nas zovu da im skinemo krila" (Jugoton 1983.)
"Svi momci i djevojke" (Jugoton 1984.)
"Dok ležim cijeli dan u sjeni" (Jugoton 1987.)
"Proljeće je zakucalo" / "Duhovi iz prošlosti" (Orfej 1992.)
"Reanimatori" (Croatia Records 1995. kompilacija)
"Sanjarica" (Croatia Records 1996.)
"K.B. & Footballers" (Orfej 1998.)
"Ima još...puno vremena" (HB ton 1999. koncertni)

ARHANGEL

(Skoplje)

Još 1980. godine, mnogo pre nastanka grupe, Risto Vrtev je komponovao pesmu "Arhangel" kojom je dao osnovne naznake svog budućeg autorskog izraza. Kasnije, Vrtev je počeo da radi pesme za sastav Mizar dok su još bili okrenuti čistijoj rock'n'roll formi.

Arhangel je nastao januara 1989. godine u sastavu: Risto Vrtev (gitara, vokal, autor muzike i tekstova), Dragan Ginovski (gitara), Dejan Argirovski (bas) i Zoran Cvetkovski (bubnjevi). Iste godine nastupali su na YURM-u u Zagrebu i Omladinskom festivalu u Subotici, gde su ušli u finale. Njihova kompozicija "Arhangel '80-'89" objavljena je na kompilacijskom albumu sa Subotičkog festivala. Godine 1990. svirali su u Čehoslovačkoj. Debi LP "Arhangel" objavljen je marta 1991. godine u Beogradu, zahvaljujući Flaviju Rigonatu, vlasniku kuće "Haos" koja je do tada izdavala samo knjige i američke undergroud stripove. Pored Vrteva i Ginovskog na ploči su radili basista Petar Jankov (ex DDT) i bubnjar Dimitar Dimovski (ex Cilindar). U produkciji Toše Pop Simonova snimili su udarne pesme "Ladno oružje", "Arhangel", "Luna" a "Arhangel '80-'89" je dobila nov aranžman i ime "Isus". Decembra 1992. godine nastupali su na UNICEF-ovom koncertu u Subotici. Album "Arhangel II" objavljen je za Muziku i kasetnu produkciju Makedonske radio televizije juna 1993. godine. Taj materijal, pod nazivom "Dno" u Jugoslaviji je na kaseti licencno objavila firma Take it or leave it 1994. godine. "Dno" je u SRJ promovisano koncertom na beogradskom festivalu Brzi bendovi Srbije. Na ploči se, pored Ristinih pesama "Senište", "Čovek bez ime i prezime", "Vojna", nalazi i obrada pesme "Wonderful World" Blacka (u prepevu "Čudesen svet") i "Zborovi vošlebni" na tekst Borisa Pasternaka. Produkciju je uradio Trajče Ograndžijev a bubnjeve je svirao Mihail Parušev.

Arhangel

Te godine u Makedoniji su dobili priznanja za najbolji album, najbolji koncert, pesmu godine i najboljeg tekstopisca. Snimak unplugged nastupa grupe predstavljao je Makedonsku televiziju na festivalu u Sofiji, a septembra 1994. godine svirali su na EBU rock festivalu u Ljubljani. Novembra 1994. godine su učestvovali u programu "Dani makedonske kulture" u Danskoj. Sledeće godine svirali su na T-festivalu u Skoplju uz sastave Prodigy, Dog Eat Dog, Renegade Soundwave i druge. Novembra 1995. godine nastupali su u beogradskom "Bitef teatru", a februara 1996. godine na FIAT rock festivalu u Podgorici. Risto Vrtev je radio muziku za pozorišnu predstavu "Mamu mu jebem ko je prvi počeo" na tekst Dejana Dukovskog, a u režiji Aleksandra Popovskog. Bubnjar Dimitar Dimovski i Vrtev napisali su muziku za predstavu "Tuku taka pod oblaka". U proleće 1998. godine objavili su CD "Heart Core" u produkciji Dimitra Dimovskog koji je u grupi ponovo svirao bubnjeve. Na disku je obrada "Never Talking To You Again" sastava Hüsker Dü i posvetili su je preminulom basisti Dejanu Argirovskom. Udarne pesme bile su "Nova vera, nova Biblija", "Uber Makedonische", "Krst", dok su u pesmi "Vladimir" utkani stihovi Vladimira Majakovskog. Deo materijala sa ploče iskorišćen je u filmu "Zbogum dvadesetiot vek" koji su režirali Darko Mitrevski i Aleksandar Popovski. Sve tri ploče Arhangela reizdala je na diskovima kuća Lithium Records 2000. godine. CD "Nebesna mašina" je objavljen kao nekomercijalno izdanje u muzičkom magazinu "Tin šema". Vrtev ga je snimio uz pomoć Dragana Dautovskog koji je svirao narodne instrumente. Arhangel je nastavio sa novim saradnicima: gitarista Igor Atanasovski (ex Balkan Blues Band), Ana Boček (klavijature) i bubnjar Mitko Dimovski (ex Cilindar). Snimak

nastupa koji su održali na Skopskom sajmu 12. decembra 1998. godine objavljen je u okviru magazina "Tea moderna" na disku "12-12-1998 Live!". Risto je sa basistom Tačijem pokrenuo i grupu JB.

www.unet.com.mk/underground/arhangel

Diskografija

"Arhangel" (Haos 1991.)
"Dno" (MKP-MRT / Take it or leave it 1993.)
"Heart Core" (Gemini II 1998.)
"Nebesna mašina" (Planet Press 2003.)
"12-12-1998 Live!" (Planet Press 2004. koncertni)

ASANOVIĆ TIHOMIR POP

(Zagreb)

Klavijaturista Tihomir Pop Asanović (rođen 1948. u Skoplju) završio je srednju muzičku školu u rodnom gradu. Sa šesnaest godina je počeo da svira sa Velikim plesnim orkestrom RTV Skoplje. Krajem šezdesetih godina u beogradskom Gradskom podrumu pratio je Tomu Zdravkovića, pa se otisnuo u Evropu gde je pet godina svirao po klubovima.

Tihomir Pop Asanović

Po povratku je 1968. godine osnovao sastav The Generals sa kojim je nastupao u inostranstvu i po jadranskoj obali. Paralelno je svirao sa Boškom Petrovićem i to najčešće na stranim jazz festivalima. Na osnovu tih nastupa list "Jazz podium" proglasio ga je četvrtim orguljašem u Evropi. The Generals su prestali sa radom 1971. godine i Asanović je postao član originalne postave sastava Time. Sa njima je snimio samo debi LP "Time" (Jugoton 1972.) a na Svetskom festivalu omladine u Berlinu 1973. godine sa grupom Time izveo je sopstvenu pesmu "Berlin" za koju su dobili nagradu kao najbolji učesnici. Pesma se našla i na kompilacijskoj ploči festivala objavljenoj u tadašnjoj Istočnoj Nemačkoj. Tokom 1973. godine Asanović je na koncertima nastupao sa Yu grupom i sastavom Smak. Sledeće godine snimio je solo ploču "Majko zemljo" na kojoj su pevali Josipa Lisac, Nada Žgur, Doca Marolt, Dado Topić i Janez Bončina a svirali su Dragi Jelić (gitara), Mario Mavrin (bas), Ratko Divjak (bubnjevi), Pero Ugrin (truba), Braco Doblekar (konge) i vođeći zagrebački jazz muzičari. Pored Asanovića, kao autori pesama potpisali su se Bončina, Topić i Miljenko Prohaska. Iste godine osnovao je Jugoslovensku pop selekciju koju su činili najcenjeniji domaći instrumentalisti. Selekcija je izvela zapažen nastup na BOOM festivalu u Ljubljani 1974. godine a živе verzije pesama "Majko zemljo", "Ostavi trag" i "Tema za pop LP" zabeležene su na duplom albumu "BOOM pop festival Ljubljana '74" (Jugoton 1974.). Iz tog sastava, septembra 1976. godine, nastala je grupa September koju su predvodili Asanović i Bončina. Uoči osnivanja grupe Asanović je objavio drugi LP "Pop" za koji je kompozicije pisao sa Dadom Topićem, a uz njih su pevali Zdenka Kovačiček i Janez Bončina.

Asanović je tokom sedamdesetih ostvario renome pouzdanog instrumentaliste koji je često svirao sa jazz muzičarima, ali je prihvatao isplative turneje po SSSR-u kao član raznih sastava među kojima je bila i pop grupa Pro arte. Kada se povukao sa scene, orijentisao se na trgovinu instrumentima. Na duplom koncertnom albumu "Legende YU rocka" (Jugoton 1987.) snimljenom 1987. godine na nastupu u Zagrebu, na kome su svirale stare grupe, zabeležena je živa verzija pesme "Majko zemljo" koju su izveli Time i Janez Bončina.

Diskografija

"Majko zemljo" (Jugoton 1974.)
"Pop" (Jugoton 1976.)

ATOMI

(Zagreb)

Sastav su krajem 1961. godine osnovali gitaristi Darko Brozović (1944.), Miro Wohlfart (1942.) i basista Mišo Zozoli (1944.). Kada su u kućnoj radinosti napravili prve snimke priključio im se bubnjar Josip Pepi Dajčman (1943.) i tada su počeli da nastupaju uživo. Atomi su bili prva zagrebačka instrumentalna grupa, a radili su pod uticajem sastava The Shadows.

Atomi

Bili su prvi sastav koji je pozvan da snima za Radio Zagreb te su sa pesmama "Sedam dana oko vatre", "Johnny Will" i "Zlatna ulica" postigli lokalnu popularnost. Tokom 1963. godine nastupali su na televiziji (u serijalu "Slavica i Mendo"), snimili instrumentalnu pratnju kvartetu Problem na EP-iju "Jurij Gagarin" / "Havajski twist" / "Twist na ulici" / "Čarobni trenuci" (Jugoton 1963.) i Zdenki Vučković za pesmu "Kralj pajaca". Na jedinom singlu snimili su instrumentale "Driftin' (U zanosu)" The Shadows i "Golden Earrings (Zlatne naušnice)" tradicionala iz repertoara francuske grupe Les Fantomes. Zbog odlaska u vojsku sa radom su prestali 1964. godine. Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad-priča s istočne strane 1956-1970." (Croatia records 2005.) zastupljeni su snimcima "U zanosu (Driftin')", "Johnny Will", "Sedam dana oko vatre", "Zlatna ulica (Find Me A Golden Street)", "Golden Earrings (Zlatne naušnice)", "Plava zvijezda (Blue Star)" i "Besame mucho".

Diskografija

Singl

"Driftin' (U zanosu)" / "Golden Earrings (Zlatne naušnice)" (Jugoton 1963.)

ATOMSKO SKLONIŠTE

(Pula)

Predistorija grupe zadire u 1968. godinu kada je u Istarskom narodnom kazalištu u Puli premijerno izvedena predstava "Atomsko sklonište" koju je režirao pesnik Boško Obradović. Za tu predstavu je napravio izbor iz svetske antiratne poezije, a uvrstio je i svoje pesme "Kuga u Danangu" (protiv rata u Vijetnamu) i "Vaclavske Namjesti" (protiv vojne intervencije Sovjetskog Saveza u Čehoslovačkoj). Budući da je Obradović dugo godina negovao ideju o formiranju rock grupe koja bi radila muziku na njegove tekstove, jednom prilikom je ispred pulske kafane "Jadran", gde su se okupljali muzičari, nekolicini iskusnih instrumentalista ponudio fasciklu sa svojim tekstovima. Ubrzo je napravljen dogovor o zajedničkom radu i oformljeno je Atomsko sklonište. Bilo je to 26. februara 1977. godine, a grupu su činili basista Bruno Langer (rođen 1949. godine u Rijeci), pevač Serđo Blažić (rođen 1951.), gitarista Dragan Gužvan, klavijaturista Eduard Kancelar, bubnjar Saša Dadić i Rudolf Grum koji je pevao prateće vokale. Langer je kao tinejdžer boksovao u srednjoj kategoriji ali je 1964. godine odlučio da postane basista pulske grupe Beat Stones. Zatim je bio u sastavima Fantomi, Logaritmi i Boomerang. Sedamdesetih su Blažić, Gužvan i Dadić predvodili reproduktivnu grupu Hush.

Prvi veći uspeh Atomsko sklonište je postiglo na BOOM festivalu u Novom Sadu decembra 1977. godine. U proleće 1978. godine učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici, a ubrzo im je izašao prvi LP "Ne cvikaj generacijo" na kome su precizno formulisali hard rock zvuk sa antiratnim i kataklizmičnim tekstovima koji su mnogo dugovali u to vreme već demodiranoj hipi ideologiji. Debi je doneo prve hitove: "Pomorac sam, majko", "Kinematograf našeg djetinjstva" i "Ne cvikaj, generacijo". Na samom početku su prigrabili interesovanje javnosti pričom da sviraju punk (mada su kasnije priznali da nisu ni znali o čemu je reč), pocepanom odećom u kojoj su nastupali i efektnim fotografijama koje im je realizovao Mariborčanin Tone Stojko. Saradnju sa porodicom Stojko proširili su kada su Tonetovoj supruzi Neci Falk snimili matricu za pesmu "Zaspao si u mojoj kosi". LP "Infarkt", opremljen knjigom fotografija Toneta Stojka, doneo je nove koncertne favorite "Pakleni vozači" i "Djevojka br. 8". Zbog obaveza pre-

A

Atomsko sklonište

ma fakultetu, napustio ih je Eduard Kancelar, a zamenio ga klavijaturista Paul Bilandžić. Pozicije su učvrstili na dobro uvežbanim koncertima obogaćenim scenografijom sastavljenom od bodljikavih žica a jednom prilikom, u ljubljanskoj hali "Tivoli", iznad bine je bilo razapeto trista kišobrana. Regrutovali su vernu publiku, ali postali i česta meta rock kritičara koji su uglavnom upućivali zamerke zbog nategnutih Obradovićevih tekstova. Na negativne kritike reagovali su otvorenim pismima u kojima su se razračunavali sa novinarima koji im nisu bili po volji. Treći album su uz veliku medijsku kampanju snimili na poluostrvu Stoja u blizini Pule u pokretnom studiju "Mobile One" koji su upravo pre njih koristili AC/DC za snimanje koncertnog albuma. U produkciji Džona Ečelsa (John Etchells) i Bila Einsvorta (Bill Ainsworth) nastala je ploča "U vremenu horoskopa". U tom periodu Paul Bilandžić ih je napustio, osnovao je grupu Lilihip, a Sklonište je nastavilo kao kvartet. Živi album "Atomska trilogija" snimili su leta 1980. godine na koncertu u bašti Doma JNA u Puli. Sledeće godine je izašao album "Extrauterina" ("Vanmaterična trudnoća") sniman sa istim producentima, ali ovog puta u francuskom "Super Bear" studiju gde su pre njih radili Elton Džon (Elton John), Kejt Buš (Kate Bush) i Pink Floyd. Muzičku novost na ploči, predstavljalo je uvođenje harmonike u pesmi "Smanji gas". Dobili su i novog bubnjara Zdravka Širolu, a posle ove ploče raskinuli su saradnju sa Boškom Obradovićem.

Voda sastava postao je Bruno Langer i ubuduće je on pisao tekstove i muziku. U londonskom JAM studiju 1982. godine snimili su album "Mentalna higijena", a gost na saksofonu bio je Mel Kolins (Mell Collins) koji je svirao sa sastavima The Rolling Stones, Dire Straits i King Crimson. Iste godine otišli su na svirke u SAD a na Floridi su uradili album "Space Generation" koji je kod nas licencno objavio PGP RTB. Na njemu je devet pesama koje su već objavili na ranijim albumima ali sa novim tekstovima na engleskom jeziku koje je napisao Dražen Met Premet. U zagrebačkom "Trooly sound" studiju snimili su album "Zabranjeno snivanje" sa koga se izdvojila pesma "Ljubomora". Godine 1986. Langer i Gužvan su pod imenom Atomic Shelter snimili ploču "This Space Ship" koja je takođe licencno objavljena kod nas. Na njoj su gostovali američki muzičari: pevač Ves Talton (Wes Talton), klavijaturista Fredi Staki (Fredie Stuckey) i bubnjar Dejvid Presli (David Prisley). LP je doneo šest starih, prearanžiranih pesama i četiri nove. Koncertni album "Jednom u životu" (sa nastupa na "Tašmajdanu" održanom 15. septembra 1984. godine) ujedno je i poslednji na kome se pojavio Serđo Blažić. Sa njim su poslednji put nastupili 21. jula 1986. godine u klubu "Uljanik". Posle duge bolesti preminuo je 18. januara 1987. godine.

Atomsko sklonište, London 1997. godine

Krajem iste godine Langer je krenuo sa novom postavom. Pojačan mladim gitaristom Rankom Svorcanom i bubnjarom Nikolom Durakovićem preuzeo je vokalnu ulogu i održao grupu do današnjih dana. Album "Criminal Tango" objavili su 1990. godine. Avgusta 1991. godine, u vreme kada su već počeli oružani sukobi nastupali su na Gitarijadi u Zaječaru. U Americi im je 1992. godine izašao CD "East Europe Man" koji su snimili sa pevačem Vesom Taltonom. Sa pesmom "Chinese Bike" ušli su na američku listu Top 100. Nastavak diskografske aktivnosti obeležili su diskom "Terra mistica" 1995. godine. Na disku "1976.-1986." RTV Slovenija je objavila izbor njihovih hitova. DVD izdanje "Atomsko sklonište" sadrži njihove spotove i snimak nastupa koji su održali na Gitarijadi u Zaječaru 1991. godine. Od 1999. godine sa njima je bubnjar Stjepan Bobić (ex Nola, The Spoons, Messerschmitt). Bili su predgrupa na nastupima Whitesnake u Puli i Motorhead u Rijeci. Bivši članovi se bave drugim zanimanjima. Dragan Gužvan je direktor firme koja proizvodi gitarska pojačala, Saša Dadić radi u "Uljaniku", Zdravko Širola je inženjer građevine i zaposlen je u preduzeću za puteve. Boško Obradović je umro 22. jula 1997. godine. U znak sećanja na Blažića pokrenut je "Doserov memorijal" u okviru koga se od 1987. godine organizuju koncert i turnir u malom fudbalu, a zarada se uplaćuje za borbu protiv raka.

Pesmu "Treba imat dušu" je na ploči "Ja Prele" (PGP RTS 1996.) obradio Dušan Prelević, temu "Pomorac sam, majko" Marijan Ban na solo disku "Staro zlato" (Menart 2003.), a "Radaju se nova deca" grupa Krug dvojke na disku "Krug dvojke" (Active Time 2004.). Godine 2005. gitarista Danilo Šerbedžija je u Puli sa istomišljenicima oformio grupu Filji di Bruno Atomico sa kojom izvodi pesme Atomskog skloništa prepevane na italijanski jezik.

Diskografija

"Ne cvikaj generacijo" (RTV LJ 1978.)
"Infarkt" (RTV LJ 1978.)
"U vremenu horoskopa" (RTV LJ 1980.)
"Atomska trilogija" (RTV LJ 1980. koncertni)
"Extrauterina" (RTV LJ 1981.)
"Mentalna higijena" (RTV LJ 1982.)
"Space Generation" (EER / PGP RTB 1983.)
"Zabranjeno snivanje" (RTV LJ 1984.)
"Jednom u životu" (RTV LJ 1985. koncertni)
"This Space Ship" (EER / PGP RTB 1987.)
"Criminal Tango" (RTV LJ 1990.)
"East Europe Man" (EER 1992.)
"Terra Mistica" (Croatia records 1995.)
"1976-1986." (RTV S 1995. kompilacija)
"Atomsko sklonište" (One Records 2003. DVD)

AUTOMOBILI

(Nova Gorica)

Braća Marko i Mirko Vuksanović prvo su živeli u Sarajevu i 1970. godine u petom razredu osnovne škole, oformili su grupu u kojoj je bio i njihov drug iz razreda Milan Mladenović. Marko i Milan su u Sarajevu učili da sviraju gitaru od starog majstora Miodraga Necića koji je sredinom osamdesetih nastupao sa grupom Garry Garincha.

Braća su se zatim preselila u Sloveniju, a Automobile su osnovali 1982. godine u postavi: Marko (bas i vokal), Mirko (klavijature), Valter Simončič (bubnjevi), Mitja Mokrin (saksofon) i Roman Nussdorfer (gitara). Prvi nastup imali su na Novom rocku u Ljubljani 1983. godine, a zatim su bili učesnici zagrebačkog YURM-a. Godine 1984. pobedili su na Omladinskom festivalu u Subotici. U to vreme već je bio u pripremi njihov debi LP tako da su nagradu (snimanje ploče) prepustili drugoplasiranoj grupi Beta Centaury iz Opatije. Debi LP, "Mjesec je opet pun" doneo je pesme srednjeg tempa pod blagim uticajem grupe The Police. Ploču su odlikovali pomalo elegični tekstovi otpevani na srpskohrvatskom. LP je producirao Miro Tomassini, a izdvojile su se pesme "Ona nosi uniformu",

"Novac", "Nebo" i "Ljubav koja veže". Za drugi LP "Dugo, toplo ljeto", u produkciji Tomaža Domicelja, snimili su pesme srodne atmosfere: "Male igre noću", "Izađi večeras", "Ona zna", "Uništi svoju mladost". Iz grupe je tada otišao gitarista Roman Nussdorfer. Nisu tražili zamenu, tako da su nastupali bez gitare, a nov je bio bubnjar Lucijan Kodermac. Treći LP "Krenimo" snimili su bez saksofoniste Mokrina, a gitaru je svirao Alan Jakin. Ploču su producirali beogradski gitarista Ljuba Sedlar i Mirko Vuksanović, a pesme su dobile na energiji i gitarskom zvuku. Novi materijal urađen je u dve verzije, na srpskohrvatskom i slovenačkom jeziku. Posle duge pauze, 1992. godine, verno se držeći svog zvuka objavili su CD "Mraz" u produkciji Mirka Vuksanovića. Kao gost u pesmi "Gospodar (tvojega srca)" pevao je Zoran Predin. Od tog diska tekstovi pesama su im na slovenačkom jeziku. Disk "Skozi leta" su snimili sa gostujućim muzičarima Jure Kržinič (violina), David Šuligoj (harmonika) i drugi. Sledeći CD "Drugi svet" doneo je snimke sa kompletne prve i druge ploče i tri pesme sa treće. Na disku "Tistega lepega dne" (FV Music 1996.) na kome su razne grupe obradile partizanske i revolucionarne pesme, Automobili su dali svoje viđenje stare teme "Lepo je v naši domovini biti mlad". Godine 1997. objavili su CD "Navaden dan" a zvuk su obogatili klarinet i flauta koje je kao gost odsvirao Silvij Brosche. Polovinom 1998. godine Avtomobili (kako se od raspada zemlje zovu) objavili su kompilacijski CD "Največi zadetki" a za njim CD "Enakonočje" sa novim materijalima koji su producirali Mirko i David Šuligoj. Posle tog diska Šuligoj je postao stalni basista grupe. CD "Mesta železniških postaj" producirali su Mirko i Šuligoj. Muziku za nove pesme uradio je Mirko, a tekstove Marko.

Automobili

Avtomobili su 1994. i 1996. godine dobili nagradu "Zlatni petelin" kao najbolja slovenačka rock grupa. Mirko Vuksanović je sarađivao sa Zoranom Predinom na njegovim solo pločama, zajedno su radili muziku za film, pozorište i televiziju. Samostalno, Mirko komponuje za pozorišta u Sloveniji, Hrvatskoj i Češkoj.

www.avtomobili-band.si

Diskografija

"Mjesec je opet pun" (Dokumentarna 1984.)
"Dugo toplo ljeto" (RTV LJ 1985.)
"Krenimo" (Diskoton 1987.)
"Mraz" (Rose records 1992.)
"Skozi leta" (Rose records 1994.)
"Drugi svet 1984-1987." (Grafit 1995. kompilacija)
"Navaden dan" (RTV S 1997.)
"Največi zadetki" (RTV S 1998. kompilacija)
"Enakonočje" (RTV S 2000.)
"Mesta železniških postaj" (RTV S 2006.)

AZRA

(Zagreb)

Kontroverzni autor i jedan od najvećih mističara rock scene Branimir Džoni Štulić rođen je 11. aprila 1953. godine u Skoplju. Otac mu je bio vojno lice tako da su seljakanja bila neizbežna propratna pojava profesije. Ključne godine odrastanja i afirmacije proveo je u Zagrebu, gde je studirao fonetiku i istoriju na Filozofskom fakultetu. Na početku karijere često je nastupao sam sa akustičnom gitarom i to pretežno po žurkama gde je izvodio svoje, ali i tuđe pesme raznih žanrova. U to vreme napisao je veći deo pesama koje su kasnije objavljene na ranim albumima Azre. Prva grupa koju je osnovao zvala se Balkan Sevdah Bend. Činili su je pevačica, dugokosi momci sa akustičnim gitarama, a tarabuku je svirao Paolo Sfeci. Svirali su sve, od Džonijevih pesama, preko sevdalinki, narodnjaka do hitova The Beatles. Vremenom su se više okretali rocku, a kroz grupu je prošlo mnogo muzičara. Godine 1975. Džoni je nakratko pokrenuo grupu Azra, a svirali su pretežno balade. Zatim se opet posvetio samostalnim, alternativnim nastupima.

Januara 1977. godine Džoni je odlučio da sa sebi svojstvenom upornošću krene sa grupom Azra. Uz njega sastav su činili Mladen Juričić (gitara), Branko Matun (bas) i Paolo Sfeci (bubnjevi). Ime je odabrano po pesmi Hajnriha Hajnea, a Azra znači devica. I pod novim imenom u grupi su se odvijale promene tako da su od jeseni 1977. godine u Azru postupno dolazili novi članovi pa su grupu činili Džoni, Mladen Juričić, Jura Stublić (vokal), Marino Pelajić (bas) i Branko Hromatko (bubnjevi). Jura i Džoni, kao dve jake autorske ličnosti, nisu mogli dugo da izdrže pod istim krovom, pa se čitava ekipa početkom 1979. godine odvojila od Džonija i formirala grupu Film. Džoni je tada sa bubnjarom Borisom Lajnerom i basistom Srđanom Saherom osnovao sastav Sindikat. Ubrzo su Lajner i Saher sa Darkom Rundekom pokrenuli Haustor, a Džoni je postao član Parnog valjka. Ni ta kombinacija nije dugo potrajala, samo dve nedelje. Rezultati druženja su ostali zabeleženi na albumima Parnog valjka jer je Husein Hasanefendić Hus, lider grupe, imao običaj da obrađuje Džonijeve pesme. Tako su i nastale verzije "Jablan" i "Kad Miki kaže da se boji". Vrativši se ideji Azre, Džoni je za stalnog saradnika prihvatio bubnjara Borisa Lajnera (rođen 28. januara 1957. godine u Čakovcu) koji je u međuvremenu napustio Haustor. Dugo su tražili adekvatnog basistu, tako da su se za prvi intervju slikali sa psom. Valjda da bi izgledali kao trio. Njih dvojica su snimili prvi singl sa pesmama "Balkan" i "A šta da radim". U studiju su im pomogli Zlatko Miksić Fuma, basista Parnog valjka, prateće vokale pevao je Mladen Juričić, Husein Hasanefendić je svirao gitaru i obavio produkciju, a električnu violinu je svirao Goran Reljić Relja. Debi singl je pokrenuo prve pozitivne kritike. Pesma "Balkan" koju je Džoni napisao po povratku iz vojske 1974. godine, nosila je u sebi sublimirane glavne odrednice njegovog autorskog senzibiliteta. Originalni tekst pesme vukao je na sevdah, ali ga je Džoni pod uticajem punka i novog talasa izmenio. Na te promene uticao je prvi nastup Pankrta u Zagrebu. Azri se uskoro pridružio basista Mišo Hrnjak (ex Limeno oko). Trio koji je snimio ključne ploče Azre bio je formiran. Džoni je nastavio sa idejom partizanskog proboja, pa su tokom leta svirali po trgovima na moru kaleći se u direktnim kontaktima sa slučajnom ili namernom publikom.

Azra 1980. godine

Debi album su snimili u proleće 1980. godine, a za producenta je odabran veteran Drago Mlinarec, jer je Hus bio zauzet. Rezultat je u producentskom smislu bio mršav, jer im se nisu podudarali senzibiliteti. Ipak, pesmama to nije mnogo naudilo pa se ta ploča smatra jednim od najjačih debija u ex YU rocku. U dvanaest numera Džoni je demonstrirao praštave gitare, uticaj belog reggae zvuka (kao The Police u to vreme), uzvikujuće, gotovo bolno pevanje i tekstove sa temama koje dotadašnja scena nije poznavala. Shodno vremenu, izbegao je da snimi pesme sa jačim političkim temama, ostavljajući ih za sledeći album. Na ploči dominiraju ljubavne pesme i ona je posvećena Graciji Pedić za koju je napisao upečatljivu, gotovo nervoznu baladu "Gracija". Ostali aduti su bili "Jablan" (kada je nastala, pesma se zvala "Anarhist" i imala je formu klasične balade), "Krvava Meri", "Teško vrijeme", "Tople usne žene", "Marina" i druge. Kada je ploča stigla u prodavnice, publika je već uveliko znala sve pesme, pa su na koncertima odlično prolazili. Dobar prijem prvog albuma otvorio im je vrata Jugotona i Džoni je krenuo sa prekrajanjem i dopunjavanjem pesama koje je ranije napisao, a velikom brzinom je pravio i nove. Već u to vreme je ispoljio naglašen individualizam, tako da je odbio da svira na predstavljanju zagrebačkih grupa u beogradskom Domu omladine, organizovanom u paketu pod nazivom "Pozdrav iz Zagreba" januara 1981. godine. Nekoliko nedelja kasnije, došli su u Beograd i tokom tri dana sa pet koncerata trijumfovali u Domu omladine.

Sledeći diskografski potez bio je singl sa pesmom "Lijepe žene prolaze kroz grad" otpevanom delimično u slengu. Ploču je producirao Hus, odsvirao je i solo na gitari u maniru britanske blues scene. Na B-strani je instrumental "Suzy F." za koji je Džoni imao tri verzije teksta, ali su odbačene jer je zvučalo "Kao da pjeva Aco Stojković na ljetnjoj bašti 1938. godine sa leptir mašnom" (citat Džonija). Singl je ujedno bio najava za dupli album "Sunčana strana ulice".

A

Producirao ga je sam Džoni, što je kasnije redovno činio. Među dvadeset četiri pesme uvrstio je neke iz najranijeg perioda. Ploču otvara vinjeta "041" kao uvod u priče koje slede. U ljubavnim temama "Ne reci mi dvaput", "Između nas", "Gospodar samoće", "Sunčana strana ulice", Džoni je nežan, muzički se oslanja na akustiku i novouvedene duvačke instrumente. Suprotno tome, političke pesme gotovo nekontrolisano su kuljale. Od gorke "Užas je moja furka" preko tada aktuelnih "Poljska u mom srcu", "Kurvini sinovi", "Uvijek ista priča", progovorio je o temama o kojima se ustručavao da peva na debiju. Jugoton je jedino insistirao da se uz tekst pesme "Kurvini sinovi" dopiše da je upućena "imperijalizmu i hegemoniji", ma šta to značilo. Na ploči se prvi put našao jedan tekst koji nije Džonijev. Reč je o "Pit, i to je Amerika" koji je napisao Mile Rupčić za istoimenu monodramu. Jedna od najsnažnijih pesama je "Odlazak u noć" gde je u uobičajeno kabastoj verbalnoj formi Džoni opisao svoju urbanu paranoju. Radeći na albumu, trojka se homogenizovala, a veću pevačku ulogu dobili su i drugi članovi. Mišo Hrnjak je pevao u "Uvijek ista priča", a Lajner u "Provedimo vikend zajedno" i "Suzi F. (Kada vidim Beč)". Na snimanju su gostovali: Miroslav Sedak Benčić (saksofon), Franjo Vlahović (truba i trombon), Nikola Santro (trombon) i Mladen Juričić (usna harmonika). Za omot ploče upotrebljen je rad slikara Davora Mindoljevića.

Posle turneje po Jugoslaviji koja je trajala tokom leta i jeseni, u zagrebačkom klubu "Kulušić" su oktobra 1981. godine održali sedam koncerata koji su snimani za trostruki živi album "Ravno do dna". Tih večeri definitivno su potvrdili status predvodnika. Džoni se na tim višečasovnim nastupima gotovo nije obraćao publici. Povremeno je u žaru svirke šutirao pojačala i tvrdoglavo odbijao da izađe na bis. Snimak sa koncerta održanog 21. oktobra (uz par pesama izvedenih tokom ostalih večeri) objavljen je na živom albumu marta sledeće godine. Ostvarivši želju da ponovo snimi neke stare pesme za koje je smatrao da su u studiju upropašćene, bazirao je program na tom materijalu. Na živom albumu, što je bilo sasvim neuobičajeno, je i četrnaest novih pesama: "Rođen da budem šonjo", "Nedjeljni komentar" (sa uputstvom da je posvećena lokalnim bogovima), "Prokleto ljut", "Džoni, budi dobar" (sa citatom "Johnny B. Goode" Čak Berija), "Ravno do dna" (sa stihovima o fantomu slobode po istoimenom filmu Luisa Bunjuela) i druge. Format i politizovana koncepcija ploče svesno su podsećali na trostruki LP "Sandinista" The Clash. Uz male ustupke, tako da stih "zatvori proluz za staljiniste" iz pesme "Uradi nešto" nije odštampan ni na omotu debi ni na živoj ploči. A posle intervjua koji je Džoni dao listu "Polet" u kome je govorio o teroru komunizma u SSSR, protestvovala je sovjetska ambasada u Beogradu. Uoči izlaska ploče održali su sedam rasprodatih koncerata u beogradskom SKC-u. Tada je Džoni već izlazio na bis. Jedne večeri im se priključio Vlatko Stefanovski u pesmama "Balkan", "Lijepe žene prolaze kroz grad" i "Obrati pažnju na posljednju stvar". Publika ih je zvala, pa su na binu izašli svi članovi grupe Leb i sol i sa Džonijem zapršli "Slow Down" Larija Viljamsa (Larry Williams). Azra je na živoj ploči reprezentativno predstavljena i prosto neverovatno deluje da su mesec dana uoči beogradskih nastupa bili na ivici raspada. Naime, pred koncert u Ljubljani došlo je do svađe pa je na bini Džoni razlupao gitaru i pojačalo. Sukob je brzo izgladen i oni su nastavili dalje. Sledeći, dupli album "Filigranski pločnici" izašao je već juna iste godine. Na njemu su politički komentari još direktniji. "Tko to tamo pjeva" upućena je drugu Titu, "68" propalim revolucionarima, "Pavel" romantičnim revolucionarima, "Gorki okus" političkim prognanicima, tačnije nastala je povodom zabrane zbirke pesama "Vunena vremena" i hajke na autora Gojka Đoga. Ploča sadrži i ljubavne pesme "Volim te kad pričaš", "Kao ti i ja", "Čudne navike" i "Ne prodajem nasmiješenog psa" u kojoj je pevao Lajner. Kao pouzdan saradnik u studiju opet je angažovan Miroslav Sedak Benčić koji je svirao saksofon, flautu, orgulje i klavir. Tu fazu rada zaokružio je singl "E pa što" posle koga je grupa krenula silaznom putanjom. U to vreme Lajner je počeo paralelno da nastupa sa klupskom reggae grupom Naturalna mistika.

Krajem 1982. godine Štulić i Leb i sol su sa pozorišnom trupom KPGT redитelja Ljubiše Ristića otišli u Ameriku na turneju sa predstavom "Oslobođenje Skoplja". Štulić nije nastupao ali je jednom na predstavi u Denveru otpevao neku makedonsku temu. Ostatak vremena proveo je u Njujorku. Januara 1983. godine u Frankfurtu je snimio ploču "Kad fazani lete" i to sam, jer je Lajner bio u vojsci, a Hrnjak je napustio grupu, ali i muziku, posvetivši se religiji. Džoni je svirao gitaru i bas, a kao gost za bubnjevima je bio Srećko Antonioli (ex Parni valjak). Već zreo kao autor, grabio je utabanom stazom što je najpregledније u pesmama "Anđeli", "Plavi golub", "Nemir i strast", "Šticenik" i naslovnoj za koju ga je inspirisao Ljubiša Ristić. Slična je i sledeća ploča "Krivo srastanje" snimljena sa Lajnerom godinu dana kasnije, takođe u Frankfurtu. Sem njegovih pesama "3N" (vrlo slična "Know Your Rights" The Clash), "Flash", "Plavi golub", "Mon ami" ("Živeći u prošlosti (ljepota naslaganih godina)" bio joj je prvobitni naziv), tu su i obrade starih narodnih "Klinček stoji pod oblokom" i instrumentala "Nešto između". Bas gitaru je u tri pesme odsvirao Ante Cetinić. Posle te ploče, Lajner je rede radio sa Džonijem. Paralelno delujući sa brojnim zagrebačkim sastavima, Lajner, basista Srđan Žljebačić Saher (ex Haustor) i gitarista Mladen Juričić (ex Film) formirali su grupu Vještice.

Džoni Štulić

Tokom mirovanja Azre, Džoni se nakratko pridružio grupi Cadillac 66 sa kojom je u klubovima izvodio rock standarde. Sa njima je svirao i po nemačkim klubovima, ali ne zbog novca jer je za 1982. godinu poreskom odeljenju prijavio 280 miliona dinara zarade. A to je bio najveći dohodak u Zagrebu za tu godinu i iznosio je preko dva miliona dolara. Što je i bilo logično jer su mu duple ploče dostizale tiraže od preko 300 000 primeraka. Početkom 1984. godine Azra je u postavi: Džoni, Lajner, gitarista Jura Paden (ex Grupa 220, Parni valjak, Aerodrom) i basista Remo Kartaginе odsvirala oproštajnu jugoslovensku turneju. Džoni se preselio u Holandiju, delimično besan zbog visokog poreza koji mu je određen, ali inicijalna ideja bila mu je da se oproba na novom tržištu. Sa Lajnerom i basistom Stivenom Kipom (Stephen Kipp) snimio je trostruki album "It Ain't Like In The Movies At All" na kome su nove, ali i mnogo starih tema prepevanih na engleski. Te pesme su 1985. godine objavljene u Holandiji za malu izdavačku kuću Marginal Face, a nešto kasnije i za sarajevski Diskoton. Isti materijal Jugoton je na dvostrukom disku reizdao 1990. godine. Po povratku

u Zagreb 1987. godine Džoni je ploču "Između krajnosti" uradio pod imenom Azra, sa Lajnerom, Jurom Pađenom i basistom Stivenom Kipom koji je sa njim došao iz Holandije. I ova ploča sadrži brojne obrade, pretežno starih narodnih pesama, a kao najuspešnije su se izdvojile "Adio Mare" Vlahe Paljetka, "Zadovoljština" po motivima "I Can Get No Satisfaction" The Rolling Stones i "Jesi li sama večeras" ("Are You Lonesome Tonight" iz repertoara Elvisa Preslija). Od Džonijevih materijala ploču su obeležile "Bed rock", "Između krajnosti", "Kad stvari krenu loše" i "Izlazak iz kome". Za omot ploče odabrana je fotografija snimljena 28. juna 1914. godine u Sarajevu. Na njoj je prikazano hapšenje Gavrila Principa posle atentata na Franca Ferdinanda. Tokom 1987. godine ista ekipa je na turneji snimila četvorostruki živi album "Zadovoljština" objavljen u bogatoj opremi. Uz booklet sa tekstovima svih pedeset pesama, dodata je i knjižica "Anonymous epigrams" sa Džonijevim poetskim radovima. Uz stare pesme, na albumu je serija novih, među kojima dominiraju obrade stranih autora. Posle te turneje Boris Lajner je napustio grupu.

Džoni Štulić

Dupli solo album "Balkanska rapsodija" Džoni je snimio u Zagrebu 1988. godine uz producentsku pomoć Australijanca Teodora Janija (Theodore Yannie). Uz Džonija koji je svirao gitaru i bas u studiju su radili Jura Pađen, Stiven Kip, Slavko Pintarić Pišta (bubnjevi), Mustafa Ismailovski Muc (klavijature) i Boško Petrović (vibrafon). Ploča je sklopljena po sličnom principu kao i prethodne. Štulić je malo pevao na engleskom, malo se doticao makedonskog folklora, ali i domaće pop istorije. Tako je obradio pesmu "Traži mene" sastava S vremena na vreme. Tokom prethodne turneje, na svirke je sa Azrom kao tehničar išao Srđan Saher, pa su na ploči dve pesme koje su potpisali on i Štulić. Jedna od te dve "Ti znaš da putujem s tim" se kasnije, pod nazivom "Prečesto" pojavila na albumu Vještica "Bez tišine!" (Plavi pilot 1991.). Ploču "Balegari ne vjeruju sreći" Džoni je snimio početkom 1990. godine sa Sevdah Shuttle Bandom koji su činili Jura Pađen, basista Tomislav Šojat (ex Prva ljubav) i bubnjar Branko Knežević (ex Nepočin). Sa nje su se izdvojile obrade tradicionala "Lilly Of The West" iz repertoara Boba Dilena (Bob Dylan) i on je u Džonijevom prepevu dobio naziv "Usne vrele Višnje", kao i "Leute moj" Tome Bebića. Štulić je bio efektan i u svojim pesmama "Voljela me nije njedna" i "Meni se dušo od tebe ne rastaje". U to vreme je od Jugotona dobio nagradu "Zlatna ptica" za milion prodatih nosača zvuka. Posle koncerta na Hvaru, 15. avgusta 1990. godine, Azra je prestala da postoji. Tokom sledeće godine Štulić je u Sarajevu i Holandiji snimio ploču "Sevdah za Paulu Horvat", ali se materijal na disku pojavio tek 1995. godine. U škrtoj produkciji, na nivou demo snimaka, pored tradicionala "Jovano Jovanke", "Dimitrije, sine Mitre", tu su "Otac moga oca" na tekst Milovana Vitezovića, "Priča o kralju" na tekst Ljubivoja Ršumovića, "Partizan" iz repertoara Lenarda Koena (Leonard Cohen), "Došlo vrijeme da se umire" obrada "Let's Stick Together" Roxy Music i druge. U radu na tim materijalima pomogli su mu bubnjar Dragan Jankelić Điđi (ex Bijelo dugme) i basista Mirsad Bećirević. U leto 1991. godine Štulić se obreo u Beogradu, a potom se vratio u Holandiju. U jesen 1995. godine opet je boravio u Beogradu. Na Sajmu knjiga je promovisao svoj prevod "Božanska Ilijada via Homer" (Komuna) i uradio konačni miks pesama koje su objavljene na duplom disku "Anali". Na tom izdanju su i pesme njegovog prijatelja iz Holandije Najdžela Kamerona (on ih je i otpevao), obrade narodnih, Dedićeva "Moderato cantabile" kao i Džonijeve nove pesme. Decembra 1997. godine u Beogradu je objavljen Štulićev CD "Blasé" sastavljen po prethodnom principu: nove pesme, obrade narodnih, a dodati su i stari materijali. Uz Štulića su svirali gitarista Zoran Šerbedžija, basisti Henk Bišop (Hank Bishop), Stiven Kip, bubnjari Tomas Strakbajn (Thomas Strakbein) i Jožek Valjak.

Croatia records je sve ploče Azre, kao i Štulićeve solo radove reizdala na diskovima. Beogradska kuća Komuna postupno je objavila njegove ploče na diskovima. Na disku "Balegari ne vjeruju sreći" objavljenom 1996. godine bonus su obrada "Moj galebe" A. Runjića iz repertoara Olivera Dragojevića i "Mokre ulice" koju je Džoni komponovao zajedno sa Dejanom Cukićem. Na snimanju te pesme, pored Štulića i Cukića, učestvovali su Dragan Mitrić (klavijature), Marija Mihajlović (vokal) i Enes Mavrić (harmonika). Sedmostruki box set "Azra" (City Records 2004.) sadrži albume "Azra", "Sunčana strana ulice", "Ravno do dna", "Filigranski pločnici", "Singl ploče 1979. – 1982.", "Krivo srastanje" i "Kao i jučer (single ploče 1983. – 1986.)". Štulićeve pesme su predstavljene u knjigama "Filigranski pločnici" (Azra music 1982.) i "Big Bang" (samostalno izdanje 1985.) u kojoj su svi tekstovi pesama od 1979. do 1984. godine kao i šest ranije neobjavljenih. U Antologiji rock poezije "Pesme bratstva i detinjstva" (Nova 1993.) zastupljen je sa dvadeset jednom pesmom. U knjizi "Nemam više ni s kim a ni protiv koga" (Heroina, Subotica 1994.) koju je priredio Mladen Radišić objavljena je Štulićeva biografija, intervju i tekstovi pesama. Knjiga "Smijurija u mjerama" (Vreme 2005.) sadrži autobiografiju u stihovima. Zagrebački novinar Hrvoje Horvat je napisao Štulićevu biografiju "Fantom slobode" (Profil 2005.). Ines Pletikos je 2005. godine uradila dokumentarni TV film "Kad Miki kaže da se boji – Tko su junaci Johnnyjevih pjesama". Koscenarista filma Kruno Petrinović je napisao knjigu "Prilozi za biografiju Johnnyja B. Štulića" (Umjetnička udruga Uradi nešto 2006.). Štulić je preveo Tukididovu "Istoriju Peloponeskog rata", Empedoklov spis "O čišćenju i drugim stvarima", Herodotovu "Istoriju" i "Aleksandridu-Priča o Makedoncu Aleksandru Velikom" ali ništa od toga nije objavljeno. Na video kaseti "Zadovoljština" (Jugoton 1988.) objavljen je snimak koncerta u zagrebačkom Domu sportova održan 1987. godine. Video kaseta "Klinček stoji pod oblokom" (Jugoton 1990.) sadrži spotove namenski snimljene za to izdanje.

Azra 1990. godine

Na ploči "Spori ritam" (PGP RTB 1987.) Dejan Cukić je obradio pesmu "A šta da radim", sastav Nervozni poštar snimio je na ploči "Ništa više nije kao prije" (Jugoton 1988.) duhovitu obradu pesme "Igi Pop" pod nazivom "ZZ Top", a Jura Pađen je na ploči "Rock za Hrvatsku" (Croatia records 1992.) obradio "Balkan" prekrojivši ga u "Papan". Grupa Erogene zone iz Sarajeva je na disku "Mistični znaci" (Kapa Records 2003.) obradila "Poziv na ples". Iako se Džoni tome protivio, u zagrebačkom klubu "Tvornica" 2. novembra 2002. godine održan je koncert u njegovu čast. Te večeri svirao je Azra minus Džoni band koji su činili Boris Lajner, Jura Pađen i Tomislav Šojat. Uz njih, Džonijeve pesme su obradili Ivana Mazurkijević, Jura Stublić, Renato Metessi, Zoran Predin, Davorin Bogović, Mladen Juričić, El Bahattee i Marijan Ban. Snimak tog nastupa objavljen je na disku "Đoni budi dobar! Tribute To Azra" (CBS 2003.).

Diskografija

Singlovi

"Balkan" / "A šta da radim" (Suzy 1979.)
"Lijepe žene prolaze kroz grad" / "Poziv na ples" / "Suzy F." (Jugoton 1980.)
"Đoni, budi dobar" / "Teško vrijeme" (Jugoton 1982. koncertni)
"E pa što" / "Sloboda" / "Gluperde lutaju daleko" (Jugoton 1982.)
"Nemir i strast" / "Doviđenja na vlaškom drumu" (Jugoton 1983.)
"Klinček stoji pod oblokom" / "Flash" (Jugoton 1984.)
"Mon ami" / "Duboko u tebi" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Azra" (Jugoton 1980.)
"Sunčana strana ulice" (Jugoton 1981. dupli)
"Ravno do dna" (Jugoton 1982. trostruki koncertni)
"Filigranski pločnici" (Jugoton 1982. dupli)
"Singl ploče 1979. – 1982." (Jugoton 1982. kompilacija)
"Kad fazani lete" (Jugoton 1983.)
"Krivo srastanje" (Jugoton 1984.)
"Kao i jučer (single ploče 1983. – 1986.)" (Jugoton 1987. kompilacija)
"Između krajnosti" (Jugoton 1987.)
"Zadovoljština" (Jugoton 1988. četvorostruki koncertni)
"Blasé" (Hi Fi Centar 1997. dupli CD)

Džoni Štulić solo

"It Ain't Like In The Movies At All" (Diskoton 1986. trostruki)
"Balkanska rapsodija" (Jugoton 1989. dupli)
"Balegari ne vjeruju sreći" (Jugoton 1990.)
"Sevdah za Paulu Horvat" (Komuna 1995. CD)
"Anali" (Komuna 1995. dupli CD)

B

Bajagić Momčilo Bajaga • Balašević Đorđe • Balkan • Banana • Bastion• Bebek Željko • Bebi Dol • Bebić Toma • Begnagrad • Belan Neno • Bel Tempo • Bele višnje • Bele vrane • Beograd • Bezimeni • Bezobrazno zeleno • Bijele strijele • Bijelo dugme • Biseri • Blues kvintet • Blues trio • Boa • Bombaj štampa • Borghesia • Boye • Brecelj Marko • Bregović Goran • Buco i Srđan • Buldogi • Buldožer • Bulevar • Bumerang

BAJAGIĆ MOMČILO BAJAGA

(Beograd)

Momčilo Bajagić rođen je 19. februara 1960. u Bjelovaru, ali je odrastao u Zemunu. Uoči porođaja, njegova majka je bila u poseti rođacima, tako da je u Bjelovaru proveo samo prve dane svog života. Karijeru je započeo 1974. godine kao pevač u sastavu TNT. Tada je napisao i prvi tekst i to za pesmu "Dvadeseta noć". Po raspadu sastava, leta 1976. godine, prešao je u grupu Ofi koju je vodio orguljaš Toma Stojković Ofinger. Bajaga je svirao bas, bubnjeve Dragan Đerić Đera, a pevač je bio Živorad Žika Milenković. Kada je Toma Ofinger napustio muziku, Bajaga, Đera i novi orguljaš Dragan Pliško osnovali su sa gitaristom Rajkom Kojićem sastav Glogov kolac. Grupa je održala samo jedan koncert i prestala sa radom. Razočaran, Bajaga se povukao i odbio poziv Bobana Petrovića da pređe u sastav Zdravo. Rajko Kojić je pristupio sastavu SOS, a zatim i Ribljoj čorbi u koju je krajem 1978. godine doveo Bajagu na mesto ritam gitariste. Sa Ribljom čorbom je snimio pet albuma i komponovao muziku za pesme "Nemoj sreću, nemoj danas", "Evo ti za taksi", "Dva dinara druže", "Ne veruj ženi koja puši Drinu bez filtera (ostavi je)", "Kazablanka", "Mangupi vam kvare dete", a kompletan je autor pesama "Ja sam se ložio na tebe", "Baby, Baby I Don't Wanna Cry", "Muzičari koji piju" i "Kad hodaš".

Tokom rada sa Ribljom čorbom Bajaga je napisao niz nepretenciozniih, duhovitih pop pesama koje se nisu uklapale u stil grupe, pa je rešio da ih objavi na solo ploči. Kako je već ranije pravio izlete sa ad hoc grupom Frka (spot za pesmu "Pustite me druže" emitovan je u TV emisiji "Rokenroler" reditelja Borisa Miljkovića i Branka Dimitrijevića), spontano je okupio ekipu saradnika oko ploče "Pozitivna geografija". Buduće Instruktore činio je niz proverenih beogradskih muzičara. Dejan Cukić (rođen 1959.) je ranije pevao u grupama Dizel, Tilt, Bulevar, a u to vreme je radio kao novinar magazina "Rock". Basista Miroslav Cvetković Cvele (rođen 1953.) svirao je u grupama Tilt, Pop mašina i Papatra. Gitarista Nenad Štamatović (rođen 1955.) bio je u grupama Tilt, Zebra, Suncokret i Bulevar. Bubnjar Vlada Golubović (rođen 1957.) svirao je u Tiltu, Suncokretu i Ribljoj čorbi. Pevač Žika Milenković (rođen 1958.) je posle sastava Ofi osnovao grupu Mačori, a pet godina je glumio u amaterskom pozorištu "Teatar levo". Sa njima je objavio LP "Teatar levo-Rastibudilizovane klejbezable" (Helidon 1982.) na kome je izbor u to vreme vrlo popularnih skečeva reditelja i pisca Milana Vukotića.

U vreme rada na solo albumu Bajagina ambicija je bila da ostane i dalje član Riblje čorbe, a da nagomilane pesme samo zabeleži na ploči. Materijal je snimao u iznajmljenom stanu i Studiju 5 uz producentsku pomoć Kornelija Kovača. Na ploči su svirali i Neša Stefanović Japanac (bas), Dragan Jovanović (gitara), Kire Mitrev (trombon), Ivan Švager (klarinet), a u temi "Papaline" pevala je Suzana Petričević. Ploča se pojavila krajem januara 1984. godine, a efektne pesme "Limene trube", "Tekila gerila", "Mali slonovi", "Marlena", "Pustite me druže" brzo su izazvale pozitivnu reakciju publike. Na ploči je i angažovana "Znam čoveka" posvećena Đeri, kolegi iz prvih zajedničkih grupa. Još uvek nemajući jasnu ideju o komunikativnosti svojih pesama, na nagovor drugih je pristao da povodom ploče održi nekoliko koncerata. Prvi nastup imali su u zagrebačkom klubu "Kulušić" 12. aprila 1984. godine i uhvatili su publiku na prepad, iznenadivši ih energijom i svežim pesmama. Sa njima su svirali Kornelije Kovač i klavijaturista Dragan Mitrić (ex Bulevar). Tokom boravka u Zagrebu, Bajaga i Cukić su otpevali prateće vokale u pesmi "Uhvati ritam" Parnog valjka i tako im se zahvalili za pozajmljenu bubnjarsku membranu koju su koristili na koncertu. U organizaciji lista "Rock", zvaničnu promociju ploče imali su u beogradskom Domu sindikata 21. aprila i tada su prvi put (po ideji Petra Popovića) nastupili pod imenom Instruktori. Kao predgrupe su odabrani sastavi Valentino i Bezobrazno zeleno. Koncert je završen trijumfom i oduševljenjem pretežno tinejdžerske publike.

Prijemčivost Bajaginih pesama izazvala je potrese u Ribljoj čorbi. On je 19. jula 1984. godine dobio otkaz u matičnoj grupi i otvoren prostor da se potpuno posveti svojoj karijeri. Tog leta su Instruktori krenuli na turneju po radnim akcijama a sa njima je klavijature svirao iskusni muzičar Rade Radivojević. Krajem godine Bajaga je u anketi lista "Rock" dobio titulu rockera godine, a muzičari su njegovu ploču stavili na prvo mesto. Početkom 1985. godine snimili su ploču "Sa druge strane jastuka" u produkciji Kornelija Kovača i Saše Habića. Pored članova grupe, na ploči je svirao čitav niz muzičara: Branko Mačić (jazz gitara), Stjepko Gut (truba, fligel horna), Sava Medan (kontrabas), Jovan Maljoković i Mića Marković (saksofon) i drugi. Ploča je ponudila efektne hitove "220", "Dvadeseti vek", ali i balade "Zažmuri", "Sa druge strane jastuka", "Dobro jutro, đevojko". Pored Bajage, kao autor se iskazao Žika Milenković. Njih dvojica su zajedno napisali pesmu "Francuska ljubavna revolucija". Na ploči je i "Vidi, šta sam ti uradio od pesme, mama", obrada starog hita s početka sedamdesetih "What Have They Done To My Song, Ma?" pevačice Melani Safka (Melany Safka). Menadžer grupe postao je Saša Dragić (rođen 1960.) koji je pre toga radio sa sastavom U škripcu, a početkom osamdesetih godina se bavio i komponovanjem, pa je njegove pesme na svojim pločama snimio Đorđe Marjanović.

Marta 1985. godine Bajaga je u okviru manifestacije "BG-ZG: Bolje vas našli" zagrebačkoj publici u klubu "Kulušić" predstavio nove pesme, a reakcije su definitivno potvrdile da u tom gradu imaju jako uporište. Nekoliko dana kasnije, u noći između 9. i 10. marta, nastupali su u francuskom gradu Tuluzu na manifestaciji "Noć mediteranskog rocka". Iako su svirali u četiri ujutro, publika ih je oduševljeno prihvatila i tri puta pozvala na bis. Koncert je direktno prenosila i francuska televizija. Posle tog nastupa iz grupe je otišao Rade Radivojević, a zamenio ga je klavijaturista Saša Lokner (rođen 1964.) koji je

Instruktori 1985. godine: Cvetković, Cukić, Lokner, Golubović, Bajagić, Štamatović i Milenković

pre toga svirao u jazz rock grupi Potop i Galiji. Odličan prijem druge ploče Bajaga i Instruktori su potvrdili na jugoslovenskoj turneji, ali i nastupima na Tašmajdanu 8. i 9. juna. Prvi tašmajdanski koncert ostao je zabeležen kao "kišni" jer su svirali pod provalom pravog letnjeg pljuska, ali to nimalo nije smetalo ni publici, ni izvođačima. U proleće 1985. godine Bajaga i Cukić su sa najpopularnijim domaćim izvođačima učestvovali u snimanju pesme "Za milion godina" autora Dragana Ilića i Mladena Popovića. Reč je o YU Rock misiji koju je inicirao časopis "Rock" paralelno sa humanitarnom akcijom Band Aid, irskog muzičara Boba Geldofa. Singl sa tom pesmom poklonjen je čitaocima u listu "Rock", a koncert domaćih muzičara održan je juna na Zvezdinom stadionu. Od svih učesnika, Bajaga i Instruktori su prošli najbolje, a publika je izvođenje pesme "Zažmuri" već po običaju obogatila hiljadama upaljenih šibica. Te jeseni, u okviru jugoslovenske delegacije, Instruktori i Bijelo dugme nastupali su u Moskvi na Festivalu omladine i studenata. Koncert Bajage i Instruktora u parku "Gorki" morao je da bude prekinut zbog lošeg obezbeđenja. Strahovalo se da bi oko sto hiljada okupljenih ljudi moglo da izazove gužvu u kojoj bi sigurno bilo i ozbiljnijeg povređivanja. Tokom sledećih dana Instruktori su svirali u hali Dinamo, Zelenom teatru (sa sastavima Misty In The Roots i Everything But The Girl), Domu pionira i pozorištu Vahtaganov. Po povratku u Jugoslaviju nastavili su turneju koja je obuhvatila sto dvadeset nastupa. Zbog velikog interesovanja publike često su svirali po sportskim halama. Instruktori su učestvovali i na rock večeri festivala Intertalent u Pragu, ali zbog loše organizacije to gostovanje nisu poneli u lepoj uspomeni.

Pri svođenju računa 1985. godine, po glasanju muzičkih kritičara u listu "Rock", Instruktori su proglašeni za najbolju grupu, Bajaga je osvojio titulu rock muzičara sezone, "Zažmuri" je bila najbolja pesma, a "Sa druge strane jastuka" ploča godine. LP je prestigao tiraž od 350 000 prodatih primeraka, a grupa je od Saveza socijalističke omladine Jugoslavije dobila plaketu "25 maj". Umorni od turneja, Instruktori su proglasili pauzu tokom koje su Lokner i Golubović svirali jazz u klubovima sa Stjepkom Gutom, pijanistom Mišom Krstićem i saksofonistom Nenadom Petrovićem. Ponovo su se okupili leta 1986. godine da bi snimili LP "Jahači magle" u produkciji Saše Habića. Na ploči su gostovali Josipa Lisac (u pesmi "Ja mislim 300 na sat"), Kornelije Kovač, Nenad Petrović, basista Bata Božanić, gitaristi Duda Bezuha, Rajko Kojić, Vlada Negovanović, Jane Parđovski, trubač Goran Grbić i klavijaturista Đorđe Petrović. Pored Bajaginih sigurnih aduta "442 do Beograda" (sa efektnim rifom na basu koji je osmislio Bata Božanić), "Strah od vozova" i "Rimljani", Žika Milenković je napisao muziku za hipi orijentisanu "Samo nam je ljubav potrebna" u kojoj je upotrebljen citat iz pesme "All You Need Is Love", tandema Lenon-Makartni. Kao najava za LP, u listu "Rock" je poklonjena singl ploča sa pesmom "All You Need Is Love (verzija 1986)", a na B strani je kroz inserte novih pesama, predstavljena ploča "Jahači magle". Singl je odštampan u 99 999 primeraka, koliki je bio i tiraž novine. Po objavljivanju albuma, imali su uspešnu turneju koju je krunisao nastup na beogradskom Sajmištu 22. novembra 1986. godine, pred oko dvadeset hiljada posetilaca. Ploča je stekla epitet najbolje za tu godinu a grupa je dobila Estradnu nagradu SR Srbije. Posle uspešnog posla, opet su objavili pauzu. Bajaga je otputovao na Tajland, a juna 1987. godine Dejan Cukić je snimio solo ploču "Spori ritam". Instruktori su zatim krenuli na dvomesečnu turneju po Sovjetskom Savezu u okviru koje su održali četrdeset i četiri koncerta. Po povratku u Jugoslaviju, Cukić je okupio prateći bend i koncertno promovisao svoju ploču. U proleće 1988. godine sporazumno je napustio Instruktore i posvetio se solo karijeri.

Bajaga 1984. godine

Sledeću ploču Bajaga i Instruktori su snimili u jesen 1988. godine u Novom Sadu u produkciji Saše Habića. LP je dobio naziv "Prodavnica tajni", po knjizi italijanskog pisca Dina Bucatija. Žika Milenković se iskazao kao koautor sa Bajagom u pesmama "Ruski voz", "Život je nekad siv - nekad žut" i "Vesela pesma". Nove tendencije uvedene su u etno orijentisanim "Plavi safir" i "Vesela pesma", upozoravajućoj "Verujem - ne verujem" i svedenoj, ali ubedljivoj baladi "Otkada tebe volim". Pojednostavivši zvuk, Bajaga je ponudio pesme delimično zasnovane na akustičnim gitarama i klavijaturama, bez upliva duvača i brojnih gostiju. Rezultati sledeće uspešne jugoslovenske turneje objavljeni su na duploj živoj ploči "Neka svemir čuje nemir" na kojoj su snimci sa koncerta u zagrebačkom Domu sportova od 6. marta 1989. godine i sa novosadskog EBU Rock festivala na kome su svirali 15. septembra iste godine. A stranu te ploče zauzeli su studijski snimci novih pesama "Na vrhovima prstiju", "Idem (kao da ne idem, a idem)" koju je otpevao koautor Žika Milenković i "Neka svemir čuje nemir" (obrada indijske narodne pesme). Na ploču su ušle i prearanžirane studijske verzije pesama "Tekila gerila" i "Tamara" a uvršćena je i najava Dražena Vrdoljaka snimljena na nastupu Instruktora u klubu "Kulušić" 8. decembra 1984. godine. Tokom koncertnog predstavljanja "Prodavnice tajni" Instruktori su održali dva rasprodata nastupa u beogradskom "Pioniru". Uprkos narastajućem nacionalizmu, svuda u Jugoslaviji su bili dobro prihvaćeni. Jedini incident su imali na koncertu u Splitu kada su ih fudbalski navijači, poznatiji kao Torcida, gađali bocama, kamenjem i šestarima. Koncert je normalno profunkcionisao tek kada su ljudi iz Bajaginog obezbeđenja izbacili ljubitelje mržnje. Početkom 1990. godine, dva meseca posle pada rumunskog diktatora Čaušeska, u Temišvaru je održan trodnevni rock festival na kome su, pored manje poznatih sastava iz Engleske, svirali Instruktori, Riblja čorba, Galija, Viktorija i Valentino.

Septembra 1991. godine Bajaga je objavio mini LP "Četiri godišnja doba" sa četiri nove pesme "Dobro jutro", "Uspavanka", "U koži krokodila" i "Buđenje ranog proleća". Na ploči je gostovala i operska pevačica Jadranka Jovanović. Posle serije nastupa po Makedoniji, Bajaga je 1992. godine na tamošnjoj sceni dobio Oskara kao najbolji strani pevač. Iste godine je imao uspešne nastupe i u Sloveniji. Polovinom 1993. godine izašao je LP "Muzika na struju" na kome je autor pesama bio Bajaga. "Marinina tema" nastala je za pozorišnu predstavu "Život Jovanov" reditelja Darka Bajića, a Žika Milenković je komponovao temu "Nakostrešena mačka". U baladi "Golubica" prateće vokale pevale su Kristina i Aleksandra Kovač, Tanja Jovićević i Marija Mihajlović. Refleksije rata prvi put su se jasno ogledale u politiziranim pesmama "Ovo je Balkan" i "Gde si". Antiratna "Golubica" nastala je na osnovu muzičke teme koju je Bajaga odsvirao kod Terazijske česme u vreme demonstracija koje su započele 9. marta 1991. godine. Ploča je promovisana koncertima po Crnoj Gori i Makedoniji i rasprodatom svirkom u novobeogradskoj Hali sportova 15. oktobra 1993. godine. U to vreme Bajaga je sve češće sam nastupao po diskotekama u inostranstvu.

Početkom 1994. godine za koncerte Instruktora vladalo je u Sloveniji veliko interesovanje i kada su njihove vlasti odbile da izdaju vize članovima grupe, izbio je politički skandal koji su osudili slovenački mediji. Posle intervencije predsednika Milana Kučana, grupa je dobila vize i trijumfovala u rasprodatoj hali "Tivoli". Marta 1994. godine Instruktori su tokom tri nastupa u Domu sindikata obeležili desetogodišnjicu rada. Posle tih koncerata Dragić i Bajaga su prekinuli saradnju. Menadžerske poslove Bajaga je jedno vreme obavljao sam a onda je taj zadatak preuzeo Zoran Vulović, svojevremeno klavijaturista grupe U škripcu. Novembra 1994. godine, posle koncerta u Prištini, dugo skrivana nezadovoljstva u grupi izbila su na površinu. Bajaga je raspustio grupu, uručivši direktan otkaz Stamatoviću i Goluboviću. U to vreme je Bajaga uz Sašu Loknera uradio muziku za film "Ni na nebu ni na zemlji", reditelja Miše Radivojevića. Kao gosti na snimanju su učestvovali članovi grupe Legende (u hit pesmi "Moji drugovi"), Dragan Jovanović, zadužen za akustičnu gitaru i Sava Latinović koji je svirao tarabuk. Prateće vokale otpevale su Aleksandra i Kristina Kovač, a muzika je objavljena na istoimenom disku. Tokom iste godine Bajaga je uradio muziku za TV seriju "Otvorena vrata". Obnovljeni Instruktori sa novim članovima, gitarista Vlada Negovanović (ex Butik, Dr Spira i ljudska bića, grupa Slađane Milošević, Tunel i Spori ritam band) i bubnjar Čeda Macura (rođen 1967. u Beogradu, ex Legija, Revolveri),

B

snimili su krajem 1996. godine CD "Od bižuterije do čilibara". Bajaga je autor kompletnog materijala, Žika Milenković je napisao muziku za "Ne volim zimu", a izdvojile su se pesme "Još te volim", "Silikon", "Tvoja je gajba sigurna", "Iza nas". Produkciju ploče radili su Bajaga i članovi grupe, a Saša Habić je svirao violončelo. Materijal sa ploče je promovisan besplatnim koncertom na beogradskom Trgu Republike 12. maja 1997. godine. Na disku "Neizbrisano" koji je krajem 1997. godine objavljen u Sloveniji je izbor Bajaginih snimaka iz različitih faza. Tu su remiksovane pesme sa ploče "Četiri godišnja doba", muzika iz pozorišne predstave "Radovan III", nova verzija pesme "Moji drugovi" sa Vladom Divljanom, "Tribute to Buldožer" (obrada stare pesme "Yes My Baby, No" iz repertoara grupe Buldožer) i obrada ranog hita Bijelog dugmeta "Ne spavaj mala moja" grupe Sokoli na kojoj su pored Bajage pevali Pero Lovšin i Boris Bele. CD "Zmaj od Nočaja" Instruktori su snimili sa novim gitaristom Ljubišom Opačićem u produkciji Saše Habića. Uz Bajagu, kao autori su se iskazali Žika Milenković i Saša Lokner, a pored novih pesama snimili su "Da li da odem ili ne" obradu "Should I Stay Or Should I Go" iz repertoara sastava The Clash. Koncertni disk "Best of live" Instruktori su snimili tokom 2002. godine na nastupima u Beogradu, Ljubljani, Zagrebu, Temišvaru, Skoplju i Nišu. Uz stare hitove objavljen je studijski snimak teme "Pesna protiv maleri" rađene za predstavu "Kutrite mali hrčki" Skopskog dramskog teatra. Na njoj Bajaga peva na makedonskom, dok u pesmi "Slovenačka reč" poliglota Žika Milenković nastupa na slovenačkom. Tekst za tu pesmu napisala je novinarka iz Slovenije Sonja Javornik, a muzika je iz stare Žikine pesme "Idem (kao da ne idem, a idem)". Za film "Profesionalac" u režiji Duška Kovačevića, Bajaga je uradio songove sa članovima sastava Apsolutno romantično. Na kompilacijskom disku "Ruža vetrova Beograda" uz nove "Ruža vetrova" i "Novosti" po ideji Petra Popovića sakupljene su pesme inspirisane Beogradom. Povodom tog izdanja, Bajaga i Instruktori su 27. decembra 2003. godine održali koncert u novootvorenoj sali Beogradske filharmonije. Sledeći CD "Šou počinje u ponoć" se pojavio kao kiosk izdanje. Autor pesama je Bajaga, Žika Milenković je komponovao "Pod jasenom", a "Pesma slobode" je obrada "Redemption Song" Boba Marlija (Bob Marley). U pesmi "Padaj kiše, keve ti" gostovala je narodna pevačica Vida Pavlović koja je, nažalost, preminula pre izlaska diska. U temi "Funky taxi" pevala je Ivana Pavlović (Negative), a na snimanju su još gostovali Bebi Dol, Marko Đorđević (truba), violinistkinja Ana Đokić (Orthodox Celts), vokalna grupa Vrelo iz Rume i drugi. Produkciju je uradio Voja Aralica.

Tokom devedesetih godina Bajaga je osvojio sigurne pozicije u klubovima na svim kontinentima, a njegova publika najčešće su mladi koji su zbog rata napustili prostor bivše Jugoslavije. O Bajagi je objavljena knjiga fotografija "Bajaga i Instruktori" (Kamenko 1990.) i biografija "Obe strane jastuka" (Centar za geopoetiku 1997.) novinara Ivana Ivačkovića. Dopunjenu knjigu "Obe strane jastuka" Ivačković je objavio krajem 1999. godine za izdavačku kuću Out press. Sa Riljiom ćorbom Bajaga je dobio dva Oskara popularnosti, a sa Instruktorima tri. Tokom

Instruktori 1996. godine: Macura, Negovanović, Lokner, Bajagić, Cvetković i Milenković

karijere je napisao pesme "Afrika" i "Za tvoje oči" za Zdravka Čolića i tekstove za njegov CD "Okano" (BK Sound 2000.), tekstove za pesme "Kairo", "Klovn i smrt" i "Neko je tu" za Šaćbanu Milošević, pesmu "Ulice mračne nisu za devojke" za grupu Aska, tekstove za grupu Bulevar i pesme za CD Nede Ukraden "Nova Neda" (Grand Production 2001). Producirao je debi LP grupe Bezobrazno zeleno (PGP RTB 1983.) i Heroja "88" (PGP RTB 1988.). Na festivalu u Hercegu Novom 1994. godine dobio je nagradu za filmsku muziku za "Ni na nebu ni na zemlji". Krajem 1999. godine na disku Riblje ćorbe "Nojeva barka" je objavljena njegova pesma "Gde si" koju je otpevao zajedno sa Đorđevićem. Alka Vuica je na svom disku "Balkan Girl" koji je u Jugoslaviji 1999. godine objavio Hi Fi Centar, snimila Bajaginu pesmu "Nek' ti jutro miriše na mene", inače iz repertoara Vesne Zmijanac. Obrada pesme "442 do Beograda" pod nazivom "Falochron" objavljena je na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su poljski muzičari snimili najveće hitove ex Yu scene. Na duplom koncertnom disku "En Concert" (KUD Etno kult 2003.) slovenačke grupe Šukar zabeleženo je Bajagino gostovanje na njihovim nastupima u Ljubljani 3. i 4. oktobra 2002. godine. U maniru ciganske muzike izveli su pesmu "Nek svemir ćuje nemir". Uz gostovanje Žike Milenkovića, grupa Six Pack je na disku "La Musique" (Multimedia Records 2004.) obradila pesmu "Francuska ljubavna revolucija".

Po odlasku iz Instruktora, Neše Stamatović je jedno vreme svirao u Grčkoj, a zatim je snimio solo ploče "Istina" (PGP RTS 1994.) i "Vruće, mokro, klizavo" (Hi Fi Centar 1997.). Uz rad sa Instruktorima, Žika Milenković je paralelno predvodio sastav Babe. Vlada Golubović se posvetio jazz muzici i drži školu za bubnjare. Miroslav Cvetković radi kao studijski snimatelj, a sa Rastkom Ćirićem i Nebojšom Ignjatovićem učestvovao je kao basista, producent i aranžer u realizaciji zanimljive ploče "The Rubber Soul Project" (PGP RTS 1996.) na kojoj su snimljene pesme u maniru The Beatles. Na osnovu tog diska reditelj Dinko Tucaković je 2004. godine snimio dugometražni animirano-dokumentarni film "The Rubber Soul Project". Saša Lokner radi kao cenjeni studijski muzičar. Sa Lazom Ristovskim je snimio CD "Naos" (Komuna / PGP RTS 1994.). Komponovao je muziku za TV film "Sile u vazduhu", pozorišne predstave "Boys Life", "Vasilisa prekrasna", "Carev zatočenik", "Baš Čelik", "Snežna kraljica", "Plavi zec" i "Balkanska rapsodija". Deo tih songova objavljen je na disku "Snip snap snure" (Pozorište "Boško Buha" 2003.). Objavio je solo disk "Evropa elektro express" (PGP RTS 2004.) na kome je pored svojih instrumentala snimio obradu "Trans Europa express" grupe Kraftwerk i temu "Etida C mol" Franca Lista. Snimao je muziku za reklame i TV špice RTS-a. Na koncertima je pratio Zdravka Čolića, Ramba Amadeusa, grupe Van Gogh i S vremena na vreme.

www.bajaga.com

Diskografija

Albumi

"Pozitivna geografija" (PGP RTB 1984.)
"Sa druge strane jastuka" (PGP RTB 1985.)
"Jahači magle" (PGP RTB 1986.)
"Prodavnica tajni" (PGP RTB 1988.)
"Neka svemir čuje nemir" (PGP RTB 1989. dupli koncertni)
"Četiri godišnja doba" (Diskoton 1991. mini LP)
"So far the best of Bajaga & Instruktori" (Red Luna Records 1993. kompilacija)
"Muzika na struju" (Produkcija Stig 1993.)
"Ni na nebu ni na zemlji" (PGP RTS 1994.)
"Od bižuterije do čilibara" (Komuna 1996.)
"Neizbrisano" (Biveco 1997. kompilacija)
"Zmaj od Nočaja" (PGP RTS 2001.)
"Best of live" (Dallas Records / Metropolis 2002. koncertni)
"Profesionalac" (PGP RTS 2003.)
"Ruža vetrova Beograda" (Hi Fi Centar 2003. kompilacija)
"Šou počinje u ponoć" (PGR RTS 2005.)

B

BALAŠEVIĆ ĐORĐE

(Novi Sad)

Đorđe Balašević rođen je 13. maja 1953. godine u Novom Sadu. Gimnaziju je napustio u trećem razredu pa je ispite polagao vanredno. Upisao je geografiju jer, po sopstvenom priznanju, na diferencijalnim ispitima nije bilo matematike. Osnovna ambicija u srednjoj školi bila mu je da postane fudbaler. Ali kada je kao sedamnaestogodišnjak ležao bolestan, pojava jedne muve u sobi ga je inspirisala da komponuje prvu pesmu "Otkud muva". Zatim je počeo da piše prepeve stranih hitova za emisiju "Muzički klub", a sa drugarom koji se snalazio na gitari otpočeo je i zajednički rad.

Godine 1977. pristupio je akustičarskoj grupi Žetva koju su činili Dušan Živić (gitara, vokal), Verica Todorović (vokal), Slavica Stojković (vokal) i Zdravko Lončarević (bas). Septembra 1977. godine snimili su Balaševićev neobavezan tango "U razdeljak te ljubim". Pesma je preko noći postigla ogromnu popularnost, singl je prodat u 180 000 primeraka, a čak se ni dežurni čistunci nisu dosetili da se tu peva o oralnom seksu. Žetva je vrlo brzo počela da se pretvara u festivalsku grupu strpanu u orkestarske aranžmane, pa ih je početkom 1978. godine Balašević napustio i sa Vericom Todorović osnovao Rani mraz. Budući da se nisu rastali kao prijatelji, novu grupu je nazvao inspirišući se poslovicom: "Ako se nadaš dobroj žetvi, čuvaj se ranog mraza" za koju tvrdi da je iz Sibira, mada je sam izmislio. Žetva je objavila singl sa pesmama "Gospojice, al' ste šik" / "Tajna" (RTV LJ 1978.) i LP "Vreme žetve" (RTV LJ 1979.) i prestala je sa radom. Sa pesmom "Moja prva ljubav" Rani mraz je uspešno učestvovao na festivalu Opatija 78. Kroz Rani mraz je prošlo mnogo muzičara, gitaru je jedno vreme svirao i fudbaler Slobodan Pavković ali su bitni članovi bili Vladimir Knežević (gitara), Aleksandar Dujin (klavijature) i Aleksandar Kravić (bas). Tokom 1978. godine izbacili su seriju hit singlova, meteorskom brzinom osvojili tržište i postigli impresivne tiraže. Balaševićevi emotivni tekstovi i jednostavne melodije doneli su osveženje na posustaloj zabavnoj sceni, a predstavljali su dobru spregu sa pop muzikom. Uoči snimanja pesme "Računajte na nas" pridružili su im se Biljana Krstić i Bora Đorđević, bivši članovi grupe Suncokret. Zahvaljujući drugačijem tretmanu revolucije u odnosu na uobičajene soc-realističke pesme, "Računajte na nas" je ubrzo promovisana u generacijsku himnu koja se trošila u svakoj pogodnoj prilici. Tada ih je bilo napretek. Posle dva meseca rada sa Ranim mrazom, svestan razlike u autorskom senzibilitetu između njega i Balaševića, leta 1978. godine Đorđević je napustio grupu da bi formirao Riblju čorbu. Uoči snimanja debi albuma iz grupe je otišla i Verica Todorović.

Budući da je još kao tinejdžer bio veliki poštovalac Korni grupe, Balašević je produkciju i aranžmane na albumu "Mojoj mami umesto maturske slike u izlogu" prepustio bivšem članu ove grupe, gitaristi Josipu Bočeku. Kao studijski muzičari su svirali basista Bojan Hreljac, bubnjar Vladimir Furduj, klavijaturista Sloba Marković i saksofonista Mića Marković. Sa ploče su se izdvojile pesme "Sve je dobro kad se dobro svrši", u kojoj je kao

Rani mraz, 1978. godine

gost svirao violinista Jovan Kulundžija, "Mnogo mi znači to", "Neki novi klinci" i "Drago mi je zbog mog starog". U ovim pesmama ostvaren je kompletan okvir formule za budućnost: nostalgija, nežne slike i baladičnost uz razrađenu fabulu. Tokom leta 1979. godine Balašević i Biljana Krstić su nastupali po Jugoslaviji, a pratila ih je grupa Neoplanti za koju je Balašević povremeno pisao tekstove. Na koncertima, između pesama, Balašević je držao duge monologe na aktuelne teme, kao što je susret sa fantomskim vozačem "poršea" na beogradskom Trgu Slavija, a neizbežna je bila i proširena verzija "Snaše na salašu" koja je poprimila karakter duhovite monodrame. Sa njim su na nekim svirkama učestvovali pesnici Mika Antić i Pero Zubac.

Na festivalu Split 79. osvojio je prvu nagradu sa pesmom "Panonski mornar", vešto se uklopivši u morsku atmosferu žalom za davno iscurelim Panonskim morem. Septembra 1979. godine potvrdio je svoju popularnost na osam rasprodatih koncerata u beogradskom "Domu sindikata". Tokom 1980. godine bio je na odsluženju vojnog roka u Zagrebu i Požarevcu gde je glumio u TV seriji "Vojnici". U to vreme je za Zdravka Čolića napisao pesmu "Zbog tebe" i neke tekstove za album Srebrnih krila "Sreo sam ljubav iz prve pjesme" (Jugoton 1980.). Krajem godine objavljen je album "Odlazi cirkus" i to je poslednja LP ploča pod firmom Rani mraz. Aranžmane za pesme radili su Josip Boček i Gabor Lenđel, a na njoj je zabeležena serija hitova: "Priča o Vasi Ladačkom", "Mirka", "Menuet", "Život je more". Razočaran pratećim elementima scene, tada je najavio da će se povući iz medija, da planira redovno objavljivanje ploča, ali bez intervjua i uobičajene gužve. Početkom 1982. godine objavio je album "Pub" kojim je zvanično započeo solo karijeru. Ploča je ponovo zabeležila uspešne pesme "Boža zvani Pub", "Pesma o jednom petlu", "Lepa protina kći" i "Ratnik paorskog srca". Zimu 1982. i 1983. godine proveo je na turneji i prvi put je rasprodao beogradski "Sava centar". U to vreme za fudbalski klub "Crvena zvezda" napisao je tematsku pesmu "Hej čarobnjaci svi su vam đaci" koja je objavljena na singlu. Polovinom decembra 1983. godine izašao je LP "Celovečernji The Kid" sa pesmama "Svirajte mi jesen stiže dunjo moja", "Neko to od gore vidi sve", "Blues mutne vode", "Lunjo", "Don Francisko Long Play". Sledeći LP "003" doneo je nove hitove: "Slovenska", "Al' se nekad dobro jelo", "Badnje veče", "Olivera". Kao i prethodne, i ovu ploču je producirao Josip Boček. Sledeći album "Bezdan" je radio sa ekipom koja će mu ubuduće biti redovna studijska i koncertna potpora. LP je producirao Đorđe Petrović, a za aranžmane je bio zadužen klavijaturista Aleksandar Dujin. Tada je prvi put u studiju uspeo da verno zabeleži senzibilitet svojih pesama, a posebno su upečatljive teme "Ne lomite mi bagrenje", "Bezdan", "Slow motion" i "Ne volim januar".

Na duplom živom albumu "U tvojim molitvama - balade" su snimci sa uspešnih koncerata u Zetri (Sarajevo, novembar 1986.), Ledenoj dvorani (Zagreb, novembar 1986.), Sava centru (Beograd, decembar 1986.), Studiju M (Novi Sad, maj 1987.) i Šalati (Zagreb, juli 1987.). Uz snažnu potporu publike otpevao je neke od svojih najupečatljivijih balada, a jedina nova pesma "Samo da rata ne bude" snimljena je u studiju uz pomoć dece iz obdaništa "Sonja Marinković" i osnovne škole "Đ. Natošević". Sličnom muzičkom linijom nastavio je na ploči "Panta rei...". U pesmi "Soliter" analizirao je političko-nacionalno stanje u tadašnjoj Jugoslaviji, blues formu razradio u "Neki se rode kraj vode" i "Nemam ništa s tim", lična preispitivanja u "Starim" i "Jednom su sadili lipu", a odgovor na "Računajte na nas" i svoje aktuelno viđenje druga Maršala formulisao je u pesmi "Requiem". LP "Tri posleratna druga" je dobio podnaslov "Muzika iz istoimenog romana". Snimili su ga Aleksandar Dujin, basista Aleksandar Kravić i muzičari iz Rijeke, gitarista Elvis Stanić (ex Linija 32, Denis & Denis, Dr Doktor) i bubnjar Tonči Grabušić. Balašević se na toj ploči pozabavio karikiranom rap formom u "Sugar rap", etno zvukom u "Devojka sa čardaš nogama", a ponudio je svoje osećajne iskaze u "Kad odem", "D-moll", "Ćaletova pesma", "Saputnik" i "O bože". Na snimanju ploče "Marim ja..." juna 1991. godine u novosadskom studiju su, pored redovnih saradnika, učestvovali Davor Rodik (pedal steel gitara), Nenad Januzović (udaraljke) i Josip Kiki Kovač (violina). Radijski favoriti postale su pesme "Nevernik", "Divlji badem", "Ringišpil" i druge. Početkom rata Stanić i Grabušić su prekinuli saradnju sa Balaševićem i 1991. godine pokrenuli jazz rock sastav Elvis Stanić group. Stanić je, inače, studirao jazz kompoziciju na univerzitetu Berkli u Americi, radio je mjuzikle i predstave za decu. Objavio je instrumentalni CD "Terra Sacra" (Croatia Records 1997.), "Samba Mediterranea" (Croatia Records 1999.), "Mantana" (Croatia Records 2001.), ploču sa materijalom iz mjuzikla "Slomljeno jato", kompilaciju "Introspection '96 – '02" (Croatia Records 2004.) i "Bolja strana svijeta" (2005.) na kome su gostovale Josipa Lisac, Meri Trošelj i Tamara Obrovac.

Ratne godine Balašević je proveo sklonjen od javnosti i mobilizacije budući da su vojne vlasti pokazivale veliku volju da ga pošalju na front, tako da za Novu 1992. godinu iz sasvim razumljivih razloga nije došao do Sava centra. CD "Jedan od onih života..." snimio je krajem 1993. godine sa stalnim saradnicima: Aleksandar Dujin, (klavir), Dušan Bezuha (gitara), Đorđe Petrović (klavijature), Aleksandar Kravić (bas), Josip Kovač (saksofon) i Dragoljub Đuričić (bubnjevi). Ploču su odredile: optimistički hit "Ja luzer?" i pesme inspirisane ratnim tragedijama "Čovek sa mesecom u očima" i "Krivi smo mi". U isto vreme objavljen je CD "Najveći hitovi" na kome su pesme iz perioda od 1986. godine. Za kompilaci-

ju ih je odabrao sam Balašević. Tokom tih godina njegovi koncerti su postali prava javna čistilišta, budući da je govorio vrlo oštre, ali duhovite priče sa jasnim opozicionim stavovima. Posle duže pauze, početkom 1996. godine, objavio je CD "Na posletku". U ekipu saradnika je došao mladi bubnjar Petar Radmilović koji se pre toga ogledao u jazz vodama. Nove pesme "Regruteska", "Namćor", "Drvena pesma", "Dodoška" snimljene su uglavnom na akustičnim instrumentima uz učešće gudača "Svetog Đorđa", a upotrebljeni su fagot, oboa, truba i violina koji su verno dočarali

Dorđe Balašević

atmosferu stihova. U Sloveniji je 1997. godine objavljen živi CD "Da l' je sve bilo samo fol?" snimljen na koncertu održanom 6. decembra 1996. godine u Mariboru. CD "Devedesete" Balašević je objavio kao samostalno izdanje u proleće 2000. godine i sa njega su se izdvojile politički direktne pesme "Živeti slobodno" (posvećena narodnom pokretu Otpor), "Dok gori nebo nad Novim Sadom" (inspirisana bombardovanjem Jugoslavije), "Devedesete" i "Lege'da o Gedi Gluperdi" (još jedna ironija o bivšem vodi SRJ). CD je producirao Đorđe Petrović, a novi saksofonista postao je Gabor Bunford. CD "Dnevnik starog momka" je potpuno lišen političkih tema, sve pesme su ljubavne, nazvane po ženskim imenima i predstavljaju uspomene jednog starijeg momka na devojke iz prošlosti. Dupli kompilacijski disk "Ostaće okrugli trag na mestu šatre" sadrži izbor pesama iz kompletne Balaševićeve karijere. Pesme iz starijeg perioda je ponovo snimio i na njima izvršio manje tekstualne intervencije. Na osnovu pesme "Priča o Vasi Ladačkom" glumac Ljubiša Samardžić je režirao film "Jesen stiže, Dunjo moja" za koji je muziku trebalo da radi Balašević. Do saradnje nije došlo, a Balašević je na disku "Rani mraz" objavio teme planirane za film. Ponovo je snimio "Priču o Vasi L." a ona je dobila i akustičnu instrumentalnu verziju. Vojvođanski motivi posebno su naglašeni u temi "Maliganska" koju je pod imenom "Doletova pesma" već snimila grupa Apsolutno romantično na disku "Naša ulica u nebo se penje" (PGP RTS 2003.). Tu pesmu Balašević je pod imenom "Dajte mi vina" napisao na početku karijere i bez uspeha je ponudio Zvonku Bogdanu. Pored redovnih saradnika, na snimanju novih pesama učestvovali su hor "Svetog Đorđa", Zoran i Pera Alvirović (Apsolutno romatično), Andrej Maglovski (harmonika), Števan Mošo (prim), Beni Čibri (kontrabas) i drugi. U pesmi "Tvoj neko" uz Balaševića su pevali Agota Vitkai Kučera (sopran) i violinista Ignac Šen.

U Sava centru, Balaševićevom tradicionalnom prostoru, serijal susreta sa publikom započeo je održavši četiri koncerta oktobra i novembra 1982. godine. Prvobitna ideja bila je da tokom godine nastupa jednom mesečno i da uz svirku nudi i redovne komentare. Kako su prvih šest nastupa bili vrlo uspešni, došlo se na ideju da organizuje novogodišnje koncerte što je, najviše zahvaljujući publici, pretvoreno u tradiciju. Ti koncerti su svake godine izazivali sve veće interesovanje, tako da je u zimu '96 / '97. godine imao deset rekordnih rasprodatih svirki, te je zaključno sa tom serijom u Sava centru nastupao oko osamdeset puta. Stoti beogradski nastup održao je decembra 2000. godine u Narodnom pozorištu u organizaciji narodnog pokreta Otpor. Pesma "Sloboda ne", koju je snimio još u jesen 1992. godine, prvi put je zvanično objavljena na kompilacijskom disku "Nas slušaju svi, mi ne slušamo nikoga!" (Radio Index 1997.) izdatog povodom gradanskog protesta koji se odvijao u zimu '96 / '97. godine. Slovenački sastav Zakloništče prepeva je na svojoj kaseti "Nešto kao Džimi Hendriks" (Shelter Records 1996.) obradio Balaševićevu "Računajte na nas", a Voodoo Popeye je na CD-u "Voodoo Epopeje" (Komuna 1997.) obradio pesmu "Oprosti mi Katrin". Balašević je početkom karijere pisao pesme za Đorđa Marjanovića, Zdravka Čolića, Franu Lasića i druge.

Balašević je napisao: pesmaricu sa tekstovima "Računajte na nas" (1980.), roman "Tri posleratna druga" (Prometej 1991.), knjigu novinskih komentara "I život ide dalje (sve dalje odavde...)" (United Media 1993.), knjigu "Dodir svile" (Biblioteka Žarko Zrenjanin 1996.) u kojoj je izbor tekstova sa ploča i priče o nastanku pojedinih pesama i song book "...I dva-tri akorda (jer ni ne umem bolje ja)...". Roman "Jedan od onih života" (Prometej 1997.) bavi se periodom od 1. do 15. novembra ratne 1991. godine, a knjigom "Kao rani mraz" (Salayka 2006.) je najavio snimanje istoimenog filma. Balašević je napisao scenario i tumačio glavnu ulogu u TV seriji "Specijalna redakcija", glumio u TV serijama "Vojnici", "Pop Ćira i pop Spira" (uloga Šace Brice), "Panonski mornar" i u filmu "Vojnici". Za svoj rad dobio je Nagradu punoletstva, Oktobarsku nagradu Novog Sada, Štradnu nagradu Jugoslavije, nagradu za literarni doprinos u oblasti estrade na "Domanovićevim danima satire", nagradu "Todor Manojlović" za poseban umetnički senzibilitet i nagradu grada Novog Sada za 1999. godinu. Balašević je 7. i 8. februara 1998. godine održao humanitarne koncerte u sarajevskoj Skenderiji. Tim povodom, visoki komesar UN za izbeglice, Sadako Ogata, proglasila ga je ambasadorom dobre volje UNHCR-a. U tom svojstvu je krajem oktobra 2000. godine na poziv generalnog sekretara UN Kofi Anana, govorio na godišnjoj skupštini ambasadora dobre volje u Njujorku. Tokom poslednjih godina sa grupom često nastupa po svetu. Ploče "Bezdan", "Panta Rei..." i "Tri posleratna druga" reizdate su u okviru box seta "Đorđe Balašević" (City Records 2004.). Na DVD izdanju "Mater vetru" objavljeni su snimci sa nastupa koje je održao tokom 2004. i 2005. godine.

Aleksandar Dujin je u okviru grupe California koju su činili saksofonista Josip Kovač, basista Aleksandar Kravić, perkusionista Uroš Šećerov i bubnjar Miroslav Karlović snimio ploču "California" (PGP RTB 1988.) na kojoj su njegove instrumentalne jazz kompozicije. Josip Kovač je preminuo avgusta 2001. godine.

Diskografija

Singlovi

"U razdeljak te ljubim" / "Srce mi je kao ratar" (RTV LJ 1977.)
"Moja prva ljubav" / "Kristifore crni sine..." (Jugoton 1978.)
"Računajte na nas" / "Strašan žulj" (PGP RTB 1978.)
"Ljubio sam snašu na salašu i druge priče" (PGP RTB 1978.)
"Oprosti mi Katrin" / "Život je more" (PGP RTB 1978.)
"Panonski mornar" / "Moja draga sad je u Japanu" (PGP RTB 1979.)
"Lagana stvar" / "Prvi januar (popodne)" / "Hej, haj baš nas briga vozamo se na taljiga" (PGP RTB 1979.)
"Priča o Vasi Ladačkom" (PGP RTB 1980. maksi singl)
"Tri puta sam video Tita" / "Tri puta sam video Tita - instrumental" (PGP RTB 1981.)
"Hej čarobnjaci svi su vam daci" / "Hej čarobnjaci svi su vam daci (instrumental)" (PGP RTB 1982.)
"1987." / "Poluuspavanka" (PGP RTB 1987.)

Albumi

"Mojoj mami umesto maturske slike u izlogu" (PGP RTB 1979.)
"Odlazi cirkus" (PGP RTB 1980.)

"Pub" (PGP RTB 1982.)
"Celovečernji The Kid" (PGP RTB 1983.)
"003" (PGP RTB 1985.)
"Bezdan" (Jugoton 1986.)
"U tvojim molitvama - balade" (PGP RTB 1987. dupli koncertni)
"Panta rei..." (Jugoton 1988.)
"Tri posleratna druga" (Jugoton 1989.)
"Najveći hitovi" (PGP RTB 1991. kompilacija)
"Marim ja" (Diskoton 1991.)
"Jedan od onih života..." (UFA Media 1993.)
"The Best of Vol. 2 (87-92)" (UFA Media 1993. kompilacija)
"Na posletku" (UFA Media / ZMEX 1996.)
"Da l' je sve bilo samo fol?" (D Moll 1997. koncertni)
"Devedesete" (Hard rock shop & Đorđe Balašević 2000.)
"Dnevnik starog momka" (Hi Fi Centar 2001.)
"Ostaće okrugli trag na mestu šatre" (Hard Rock Shop & Đorđe Balašević 2002. kompilacija)
"Rani mraz" (Hi Fi Centar 2004.)
"Mater vetru" (Hi Fi Centar 2005. koncertni DVD)

BALKAN

(Novi Sad)

Gitarista i pevač Aleksandar Cvetković Leki godinama je predvodio hard rock grupu Leki iz sela Veternik sa kojom je postigao samo lokalnu afirmaciju. Sa dolaskom novog talasa 1982. godine oformio je sastav Balkan. Muziku je zasnovao na hard rocku, sa elementima ska i novotalasnog zvuka. Tekstovi su bili angažovani i pod uticajem Bore Đorđevića i Džonija Štulića.

Balkan su u početku nastupali kao predgrupa na vojvođanskom delu turneja sastavima Divlje jagode, Riblja čorba, Parni valjak, Drugi način, Galija i Atomsko sklonište. Debi album "Gola istina" Cvetković je snimio sa muzičarima: basista Saša Zavišić, gitarista Željko Jerković i bubnjar Radivoj Bugarski. Produkciju je radio Robert Nemeček, basista Pop mašine. Baveći se problemima radničke klase i socijalnim temama, Cvetković je snimio i pesmu "Tridesetpeta-šesta" koju je napisao još 1971. godine i posvetio je ocu. Sledeće godine su snimili drugi LP "Na brdovitom Balkanu", ponovo u Nemečekovoj produkciji i sa srodnim temama. Uz Lekija i Jerkovića na albumu su svirali Zlatko Marušić (bas) i Miroslav Papić (bubnjevi) a izdvojila se pesma "Svečanost". Albumom "Homo Balcanicus" u produkciji Srđana Marjanovića nastavio je sagu o osiromašenim slojevima.

Posle duže pauze, Cvetković je 1989. godine objavio LP "Kome verovati". Uz njega i Jerkovića ploču su snimili Željko Glamočanin (bas), Zoran Vasilijević (klavijature) i Radivoj Bugarski (bubnjevi). Tekstovi su ispunjeni rezignacijom i razočaranjem u sistem. U pesmi "Beograd-Borovo-88" on govori o radnicima koji dolaze pred Skupštinu da se žale, dok je pesma "Tridesetpeta-šesta II deo" o ocu koji je tek posle smrti našao mir. Na snimanju su gostovali gitarista Sead Lipovača i hor osnovne škole "Mihajlo Pupin" iz Veternika, dok su produkciju radili Cvetković i Milan Ćirić. Po objavljivljanju ploče, grupa je prestala s radom. Prve dve ploče reizdate su na disku "Na brdovitom Balkanu" (Raglas Records 1996.).

Početkom devedesetih Cvetković se preselio u Beč, a tokom jeseni 2004. godine sa producentom Marinkom Vukmanovićem Maretom snimio je novi album koji još uvek čeka izdavača.

Diskografija

"Gola istina" (Jugodisk 1982.)
"Na brdovitom Balkanu" (Jugodisk 1983.)
"Homo Balcanicus" (Jugodisk 1985.)
"Kome verovati" (Panonija koncert 1989.)

BANANA

(Beograd)

Grupa Banana osnovana je 1985. godine i kroz nju je prošao priličan broj muzičara sve dok se nisu ustalili u postavi: pevačica Aleksandra Toković (kćerka poznatog kompozitora narodne muzike Dragana Tokovića), basista Boban Šaranović, gitarista Dragan Lončar, klavijaturista Srđan Cincar i bubnjar Igor Borojević.

Aleksandra Toković u Pragu

Debi LP "Ponoćni pasaži" snimili su uz pomoć gitariste Dušana Bezuhe, klavijaturiste Saše Loknera i Bogdana Dragovića (ex Zamba) koji je pevao prateće vokale. Već na startu su ponudili jednostavan pop rock, a pesme su radili Šaranović, Cincar, Bezuha, Dragović i Vladimir Đurić. Leta 1987. godine grupa je svirala u Čehoslovačkoj. Početkom 1988. godine objavili su drugi LP "Banana". Produkciju ploče radio je klavijaturista Đorđe Petrović koji je u to vreme i nastupao sa njima. Aleksandra Toković se potpisala kao autor sedam kompozicija, promovišući svoje viđenje tinejdžerskog power popa. Ubrzo posle objavljivanja druge ploče, prestali su sa radom. Igor Borojević je prešao u grupu Partibrejkers, a zatim je počeo da radi kao snimatelj i producent. Aleksandra Toković je postala voditelj na III kanalu RTS. Srđan Cincar je oformio grupu Fantomi.

Diskografija

"Ponoćni pasaži" (PGP RTB 1986.)
"Banana" (PGP RTB 1988.)

BASTION

(Skoplje)

Sastav su aprila 1983. godine osnovali klavijaturista Kiril Džajkovski, pevačica Ana Kostovska i basista Ljubomir Stojsavljević. Za debi album tekstove je pisao Milčo Mančevski, u to vreme, student režije u Njujorku i dopisnik listova "Džuboks" i "Zdravo". On je režirao i spot za njihovu pesmu "Hot Day In Mexico".

Po raspadu sastava Ana Kostovska se posvetila glumi, ali povremeno je pevala na pločama drugih grupa. Kiril Džajkovski je postao član sastava Leb i sol i sa njima je snimio LP "Kao kakao" (Jugoton 1987.). Početkom devedesetih je otišao u Australiju i bavi se muzikom. Objavio je CD "Synthetic Theatre" (Avant Garde Records 1996.). U pesmi "Global zurla" gitaru i zurle je svirao Gorazd Čapovski (ex Mizar), lider australijskog sastava Kismet sa kojim je Džajkovski povremeno nastupao. Sa Vladom Divljanom je pod firmom Aparatchiks snimio CD "Dekada" (Avant Garde Records 1997.). U jesen 1997. godine sa Divljanovim Old Stars Bandom je svirao u Beogradu. Na solo disku "Homebound" (Avant Garde Records 1999.) nastavio je sa svojim viđenjem etno-tehno zvuka. Na disku "Religion & Sex" (Third Ear Music 2001.) objavio je deset tema koje je komponovao od 1994. do 1997. godine. Kao gosti na snimanju su učestvovali Vanja Lazarova i Goran Trajkoski. Napisao je muziku za predstavu "Bure baruta" u režiji Aleksandra Popovskog za zagrebačko pozorište "Kerempuh". Rediteljsku karijeru Mančevski je započeo 1994. godine dobro prihvaćenim filmom "Pre kiše", a Džajkovski je komponovao muziku za njegov drugi film "Prašina" koja je objavljena na disku "Dust" (Virgin / Gemini II / Third Ear Music 2001.). Muzičke teme koje je uradio za filmove "Golemata voda" (režija Ivo Jankov) i "Balcancan" (režija Darko Mitrevski) objavljene su na diskovima "The Great Water" (Picture This! 2004.) i "Balcancan" (Lithium Records 2005.). Inicirao je da mlada izdavačka kuća PMG Recordings krajem 2006. godine objavi diskove sa remasterizovanim snimcima sa jedinog albuma grupe Bastion i obrade tih pesama koje su uradili Foltin, Superhiks, PMG, Robotek, KLO i drugi.

Diskografija

"Bastion" (PGP RTB 1985.)

BEBEK ŽELJKO

(Sarajevo)

Željko Bebek rođen je u Sarajevu 16. decembra 1945. godine. Sa šesnaest godina je ušao u prvu grupu Eho 61. Kao gitarista i pevač pristupio je Kodeksima. Kada je rešio da pređe samo na ritam gitaru, grupi se priključila Ismeta Dervoz. Zatim je u grupu doveo basistu Gorana Bregovića. U postavi Bebek, Bregović, gitarista Edo Bogeljić i bubnjar Lućano Paganoto otišli su početkom 1970. godine na dvomesečni angažman u Napulj. Zaneseni redovnim svirkama u Italiji ostali su mnogo duže nego što je bilo planirano. Bogeljića i Paganota su zamenile pridošlice iz Sarajeva, basista Zoran Redžić i bubnjar Milić Vukašinović. Oni su se tada okrenuli progresivnoj muzici, pa je za Bebeka bilo sve manje izražajnog prostora.

Osetivši da je višak, vratio se u Sarajevo gde je sa Bogeljićem obnovio Kodekse. Za Novu 1971. godinu oborili su rekord u neprekidnom sviranju koji je do tada držala grupa Čičak. Na bini su ostali trideset dva sata. Tokom 1971. godine novi Kodeksi su tavorili, pošto im se repertoar zasnivao isključivo na stranom materijalu. Decembra iste godine Bebek je dobio poziv za vojsku i Kodeksi su posle koncerta u Domu mladih prestali sa radom. Bebek se oženio i doneo je odluku da napusti muziku. Pred sam polazak

B

u vojsku Goran Bregović ga je pozvao da snimi pesmu "Patim, evo, deset dana" sa novoformiranom grupom Jutro. Po povratku iz vojske, marta 1973. godine, pristupio je grupi Jutro i u isto vreme se zaposlio u Savezu zadrugica socijalnog osiguranja BiH. Kada je Jutro počelo da postiže prve uspehe, dao je otkaz i potpuno se posvetio muzici.

Željko Bebek

Tokom rada sa Bijelim dugmetom snimio je simpho orijentisan solo album "Skoro da smo isti" na kome je bio autor pesama. Ploču su snimili gitarista Edo Bogeljić, klavijaturista Neven Pocrnjić i bubnjar Đidi Jankelić. Ploča je vrlo slabo prošla kod publike. Godine 1983. Bebek je u duetu sa Zanom Nimani otpevao pesmu "Jabuke i vino" koja je objavljena na ploči grupe Zana "Natrag na voz". Marta 1984. godine objavio je drugu solo ploču "Mene tjera neki vrag" za koju su pesme radili Dragan Ilić (Generacija 5), Radovan i Kikamac (Zana) i Dejan Petković. Tekstove su pisale Marina Tucaković i Alka Vuica, a produkciju je radio Saša Habić. Ploču je snimio sa Lazom Ristovskim, Ipetom Ivandićem, basistom Saninom Karičem, gitaristom Draganom Jovanovićem, Dejanom Petkovićem za klavirom i duvačkom linijom koju su činili Ivica Švager, Kire Mitrev i Goce Dimitrovski. Po objavljivanju ove ploče, Bebek je 23. aprila 1984. godine napustio Bijelo dugme. Tokom 1985. godine nastupao je u Nemačkoj sa grupom Paklena mašina iz Sombora. Pevao je pesme Bijelog dugmeta, ali i materijal sa svoje druge solo ploče. Radio je sa grupom Mama Co Co, a zatim je osnovao grupu Armija B u kojoj mu se priključio još jedan bivši pevač Dugmeta, Mladen Vojičić Tifa. Album "Armija B" izašao je 1986. godine, a Tifa i Bebek su pevali zajedno u pesmi "Široko nam toplo polje Glamočko / Kunem ti se dušo". Na turneji su prošli osrednje i Armija B je prestala sa radom. U to vreme Bebek je producirao i aranžirao ploču "Nešto iz ljubavi" (Vojvođina koncert 1985.) beogradskoj grupi Magično oko. Solo karijeru je nastavio pločom "Niko više ne sanja" za koju su muziku pisali Đorđe Novković i Zrinko Tutić, a tekstove Arsen Dedić, Bora Đorđević, Alka Vujica i Marina Tucaković. Na snimanju je gostovao gitarista Vlatko Stefanovski. Obradu narodne pesme "Da zna zora" pevao je u duetu sa Halidom Bešlićem, a u "Pričaju mi za tebe" pevali su članovi sastava O dila. Tu su još i pesme "Sinoć sam pola kafane popio" i "Žuta ruža". Tom pločom Bebek se već deklarisao kao narodni pevač što je potvrdio i sledećim albumom "Pjevaj, moj, narode" i pesmama "Laku noć sviračI", "Gdje će ti duša" i "Fatima". Produkciju je radio Nikša Bratoš, a kompozitorski tandem ostao je Novković-Tutić, dok su kao autori zastupljeni Miroslav Drljača, Arsen Dedić, Bora Đorđević i drugi. Na snimanju su gostovali Bodo Kovačević i Ranko Rihtman. Godine 1990. objavio je slabo zapažen LP "...Karmin, pjesma i rakija" u produkciji Nikše Bratoša. I za tu ploču pesme su radili isti kompozitori.

Početkom rata Bebek se preselio u Zagreb. Bavi se muzikom, a jedno vreme je vodio kafić "Tajna veza". I album "A svemir miruje" nije doneo značajnije pesme tako da je bilo jasno da saradnju sa Tutićem treba privesti kraju. Godine 1994. objavio je CD "Gori svijet...ti češ ga ugasiti" za koji je pesme napisao Miroslav Drljača Rus (ex ITD bend) i sa njega su se izdvojile pesme "Tijana" i "Odlazim". CD "Puca mi u glavi" iz 1995. godine doneo je nove Rusove kompozicije uz staru "Lagano umirem u tvome sjećanju" ITD benda i ponovo snimljenu "Na zadnjem sjedištu mog auta" iz repertoara Bijelog dugmeta. Na disku "S tobom i bez tebe" Bebek se ogledao kao producent, a autori materijala bili su Alka Vuica, Robert Sazdov, Gibonni, Đorđe Novković i Branko Bogunović Pif. CD "Ošini po prašini" sastavljen je od pesama drugih autora, a posle mnogo vremena Bebek je objavio disk za sarajevsku izdavačku kuću. CD je producirao Zrinko Tutić. Na koncertnom disku "Tajna legenda Live" (Megaton Records 2001.) Bebek je sa grupom Mambo Kings izveo pesme iz perioda solo karijere i repertoara Bijelog dugmeta. U leto 2002. godine na radijskom festivalu u Vodicama izveo je pesmu "Svijet nek pukne popola". Juna 2005. godine sa ostalim pevačima Bijelog dugmeta nastupao je na koncertima ove grupe u Sarajevu, Zagrebu i Beogradu.

Diskografija

"Skoro da smo isti" (Jugoton 1978.)
"Mene tjera neki vrag" (Jugoton 1984.)
"Armija B" (Diskoton 1986.)
"Niko više ne sanja" (Jugoton 1989.)
"Pjevaj, moj, narode" (Jugoton 1989.)
"...Karmin, pjesma i rakija" (Jugoton 1990.)
"...a svemir miruje" (Croatia Records 1992.)
"Gori svijet... Ti češ ga ugasiti" (Interservice 1994.)
"Puca mi u glavi" (Croatia Records 1995.)
"Sve najbolje" (Croatia Records 1995. kompilacija)
"S tobom i bez tebe" (Croatia Records 1999.)
"Ošini po prašini" (Naraton 2000.)
"18 najvećih hitova" (Croatia Records 2003. kompilacija)

BEBI DOL

(Beograd)

Pevačica Dragana Šarić, alias Bebi Dol rođena je 2. oktobra 1960. godine u Beogradu. Od malih nogu je bila upućena na muziku jer je njen otac Milenko Šarić bio jazz muzičar. Karijeru je započela krajem sedamdesetih godina u sastavu Tarkus. Godine 1981. sa gitaristom Goranom Vejvodom osnovala je grupu Annoda Rouge. Sa njima je nastupao bubnjar Ivica Vdović Vd.

Bebi Dol

Sastav je bio kratkog daha, a Bebi Dol se prvi put diskografski predstavila singlom "Mustafa" koji je komponovala zajedno sa Sašom Habićem. U pesmi je zabeležen glas Slobodana Konjovića, muzičkog urednika Studija B, koji je obavio i deo producentskih poslova. Za debi LP "Ruže i krv" sama je komponovala pesme, sem obrada "Sinu Sunca i bratu Meseca" (tradicional iz XVII veka sa ubačenim dijalozima Ingrid Bergman i Hemfri Bogarta) i "Lapis Lazzuli" Anđela Branduardija (Angelo Branduardi). Na snimanju su učestvovali Aleksandar Habić (produkcija, bas, klavijature), Goran Vejvoda (gitara), Dejan Kostić (bas i gitara), Zoran Zagorčić (sintisajzer), Milenko Šarić (saksofon), Dejan Stanisavljević (klavijature), Slobodan Marković (klavijature), Zoran Konjović (gitara) i gudački ansambl RTB-a. Iste godine objavila je maksi singl "Rudi" na kome je i obrada pesme "Bebi Love" iz repertoara sastava Supremes. Godine 1986. snimila je maksi singl "How god not to love" koji je komponovala sa Sašom Habićem. Posle duge pauze, krajem 1995. godine objavila je CD "Ritam srca" na kome je gitaru svirao Mario Šeparović iz grupe Psihopolis, a gostovao je i klavijaturista Laza Ristovski. Pored novih verzija "Brazil" i "Iznad duge", ostale pesme Bebi Dol je uradila zajedno sa Zoranom Vračevićem. Na ploči je i "Pokloni se", obrada Madonine "Take A Bow". Sedam godina kasnije vratila se na scenu diskom "Ljuta sam..." koji je producirao Vlada Marković. Autor je većine pesama, a u temi "Pesma o Simi" citirala je svoj rani hit "Mustafa".

Tokom karijere Bebi Dol je često gostovala na pločama drugih autora. Snimala je sa sastavima Leb i sol, YU grupa, Idoli, Du Du A, Zona B, gostovala na pločama Olivera Mandića, Massima Savića i Bajage. Učestvovala je na domaćim i stranim festivalima: Gold Malesian Festival 1989. godine u Kuala Lumpuru, "Pesma Evrovizije" 1991. godine (sa temom "Brazil"), na MESAM-u kada je 1986. godine dobila prvu nagradu stručnog žirija za pesmu "Inšalah". Na istom festivalu je 1988. godine izvela pesmu "Slatke suze ljubavi", a 1989. godine je dobila prvu nagradu za interpretaciju. U filmu Bore Draškovića "Život je lep" 1985. godine pozajmila je glas glumici Sonji Savić u pevačkim deonicama. Glumila je

u filmu "Protestni album" i u Titogradskom pozorištu gde je 1987. godine tumačila Ofeliju. U Engleskoj je 1983. godine sarađivala sa Hauardom Divotom (Howard Devoto) a 1989. godine sa Nilom Rolnikom, američkim kompozitorom avangardne muzike. Sredinom osamdesetih pevala je u Kairu, a nastupala je i u beogradskim jazz klubovima. Na koncertu "Dete sutrašnjice" koji je 11. decembra 1999. godine održan u Helsinkiju pod pokroviteljstvom UNICEF-a, Bebi Dol je bila član hora sastavljenog od pevača iz celog sveta, a izvela je i pesmu "Ruža" koju je svojevremeno komponovao Zoran Zagorčić na tekst pesnikinje Nine Živančević. Radila je talk shaw na beogradskoj TV Art. Na disku "Bebi Dol" snimila je obrade stranih standarda.

Diskografija

Singlovi

"Mustafa" / "Na planeti uzdaha" (PGP RTB 1981.)
"Rudi" / "Bebi love" / "Rudi dance mix" (PGP RTB 1983. maksi singl)
"How good not to love" / "Prove to all" (PGP RTB 1986. maksi singl)

Albumi

"Ruže i krv" (PGP RTB 1983.)
"Ritam srca" (PGP RTS / Global music 1995.)
"Ljuta sam..." (PGP RTS 2002.)
"Bebi Dol" (Automatik 2006.)

BEBIĆ TOMA

(Split)

Toma Bebić (rođen 1939. godine u Splitu) je bio jedna od najzanimljivijih autorskih ličnosti splitske scene. Poeziju je počeo da piše sa dvadeset godina. Paralelno se bavio i muzikom a veći deo svojih nastupa vezivao je za Splitski festival. Bio je pravi partibrejker koji je svojim neobičnim muzičkim formama, promišljenim tekstovima i hrapavim glasom predstavljao dalmatinsku varijantu Toma Vejtsa (Tom Waits) pre nego što je iko za ovog američkog čudaka imao prilike i da čuje. Tokom duge, ali isprekidane karijere, Toma Bebić je izgradio imidž bitnika odraslog u socijalističkom okruženju. Radio je kao mornarički podoficir, inspektor SUP-a, trener fudbalskog kluba "Hajduk", novinar u listovima "Nedjeljna Dalmacija" i "Vjesnik". Objavio je knjige "Aforizmi", "U sakatu vremenu", "Zelenoidna aritmetička metamorfoza zelenog konja u jednadžbi zelenojeda s travom zelenom", dečju poeziju za odrasle "Tata-rata-ata-bum" i slikovnice za decu: "Junačina Frane", "Tri junaka veseljaka" i "Sin zemlje". Godine 1972. igrao je glavnu ulogu u italijanskom mjuziklu "Hacoponeova poruka".

Kada je prvi put konkurisao na Splitskom festivalu, bio je odbijen što mu se i kasnije često događalo. Za pesmu "Kaleto moja draga" koju je na Omiškom festivalu klapskog pevanja 1967. godine izveo oktet DC iz Vranjica, dobio je nagradu za stihove kao i drugu nagradu za pesmu "Ive Crvić" koju je izvela klapa Split. Godine 1970. na istom festivalu je dobio nagradu za interpretaciju pesme "Barba Filina lula". Iste godine pevao je svoju pesmu "Nevera" na Splitskom festivalu na kome se redovno pojavljivao sve do 1979. godine kada je odustao od takve vrste takmičenja. Učmalu atmosferu Splitskih festivala uznemiravao je izvodeći svoje osobene pesme "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad ja kažem da je gotovo", "Leute moj", "Tu-tu, auto, vrag ti piz odnija" (koja je počinjala njakanjem magarca), "Neznanom pomorcu", "Devizna balada", dok je 1974. godine njegovu pesmu "Sve majke svijeta uz more" otpevala Josipa Lisac. Budući da je dugo radio kao novinar, za teme svojih pesama često je birao originalne priče koje su potpuno odskakale od uobičajenih festivalskih naricaljki. Na binu je izlazio u svom svakodnevnom odelu: odrpana mornarska majica, japanke i komotne platnene pantalone. Na festivalu zabavne muzike u nemačkom gradu Solingenu je 1973. godine dobio prvu nagradu za pesmu "Čovjek koji se smije". Na debi albumu "Volite se ljudožderi" su neke od festivalskih pesama, ali i izbor materijala koji su mu direktori festivala odbijali. Ploču je snimio na dva četvorokanalna magnetofona i bio je to prvi LP snimljen u Splitu. Ploču je objavio povodom dvadesetogodišnjice svoje mature i posvetio je prijateljima iz treće klase Mornaričko-tehničke podoficirske škole u Puli. Drugi album "Oya Noya" snimio je u Zagrebu. Produkciju i aranžmane je uradio klavijaturista Branislav Živković, dok su na ploči svirali Vedran Božić i Mato Došen. Tokom osamdesetih godina često je nastupao po splitskim klubovima organizujući hepeninge sa srodnim umetničkim dušama. Povodom otvaranja Mediteranskih igara u Splitu, osmislio je recital "Djeca Mediterana" u kome je koristio elemente rock muzike, klapa i disko zvuka.

Toma Bebić

Krajem osamdesetih godina se povukao sa scene i posvetio okultizmu i mistici. Umro je u Splitu 4. februara 1990. godine od raka pluća. Na kompilacijskom disku "Leute moj" objavljenom 2001. godine, sabrane su njegove najautentičnije pesme. Ista kompilacija je ponovo objavljena 2005. godine sa bonus pesmom "Ča smo na ovon svitu". List "Feral Tribune" je početkom 2002. godine objavio knjigu "Volite se ljudožderi" sa njegovim aforizmima i pesmama. Na disku "Čovik od soli" (VDP 2004.) zabeležen je snimak koncerta koji je u spomen na Tomu Bebića održan na festivalu "Večeri dalmatinske pisme". Njegove pesme su izveli Franci Blašković, Željko Brodarić Jappa, Marijan Ban i Jadran Vušković kao i grupe Gustafi, TBF i druge.

Diskografija

Singlovi

"Tu-tu, auto, vrag ti piz odnija" / "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad ja kažem da je gotovo" (Jugoton 1973.)
"Ča smo na ovon svitu" / "Ljubavni refren" (Jugoton 1973.)
"Leute moj" / "Nevera" (Jugoton 1974.)
"Marielina" / "Kaleta" (RTV LJ 1974.)
"Serenada Mariči" / "U koričan stare matrikule" / "Kaleto moja draga" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Volite se ljudožderi" (Jugoton 1975.)
"Oya Noya" (Suzy 1980.)
"Leute moj" (Croatia Records 2001. kompilacija)

BEGNAGRAD

(Ljubljana)

Početkom sedamdesetih godina u Ljubljani je radila grupa Šest kilometara na uro iz koje je 1976. godine nastao sastav Begnagrad. Grupu su činili Bratko Bibič (harmonika, rođen 1957. godine u Ljubljani), Vlado Špindler (bas), Bogo Pečnikar (klarinet), Igor Muševič (bubnjevi), a sa njima su radili gitaristi Bojan Zidarić i Igor Leonardi.

Osnovu njihove muzike činili su folklor, swing, free jazz, kao i standardne pop strukture. U nekonvencionalnim instrumentalnim temama "Kranjska Gora blues nazaj", "Rismih Boro" (koja u sebi ima citat iz "Žikinog kola"), "Jara Kača", "Tanova", "Begnagrad", "Zimska" ponudili su originalnu muzičku sliku. Posle nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici 1977. godine, sa muzičkim urednikom Anđelkom Maletićem kao producentom, snimili su deo svog materijala na Radio Novom Sadu koji je trebalo da se pojavi na njihovoj prvoj ploči. Do realizacije tog albuma nikada nije došlo. Srećom, Maletić je sačuvao trake u arhivi. Begnagrad su 1977. godine svirali u beogradskom SKC-u u okviru "Dana mlade slovenačke kulture" zajedno sa sastavima Pankrti i Buldožer, a često su nastupali sa kantautorom Andrejem Trobentarom. Njihovi nastupi nosili su u sebi kabaretske elemente, pa su imali običaj da tokom tradicionalnih poklada obilaze ljubljanske kafane i sviraju. Po odlasku Vlade Špindlera u vojsku, krajem 1978. godine grupa je privremeno prestala sa radom.

Početkom osamdesetih Bibič i Pečnikar su obnovili grupu. Često su menjali članove, ali i muzički stil. Njihov debi album izašao je 1982. godine. Ploču su snimili u postavi Nino De Gleria (bas), Aleš Rendla (bubnjevi, violina) i Boris Romih (gitara). Tokom 1983. i 1984. godine najčešće su svirali po zapadnoj Evropi. Sa radom su prestali 1984. godine. Prvi LP grupe Begnagrad objavljen je u Francuskoj kao reizdanje na CD-u pod nazivom "Konzert For A Broken Dance" (AYAA 1991.). Na inicijativu bivših članova grupe, 1992. godine objavljen je CD "Tastare (Theoldwones)" na kome su snimci urađeni u Radio Novom Sadu (1977.), Radio Študentu (1976.) i desetominutna tema "Tazadna tanova" snimljena novembra 1977. godine na njihovom nastupu u ljubljanskom bioskopu "Sloga".

B

De Gleria i Rendla su pokrenuli alternativnu jazz grupu Quatebriga i snimili ploče "Revolution in the Zoo" (Brut 1985.) i "The Choice Of The New Generation" (Feniks 1987.). Sa njima su svirali Milko Lazar (sopran saksofon), Dejvid Džar (truba) i Igor Leonardi (gitara). Leonardi je studirao na Jazz akademiji u Gracu. Početkom osamdesetih bio je aktivan na jazz sceni u Nju Orleansu i Njujorku i svirao sa trubačem Don Čerijem (Don Cherry). Godine 1997. pokrenuo je Fake Orchestra sa kojim je snimio diskove "Fake Life" (Goga Music 2002.) i "Fake World" (Goga Music 2004.). Bratko Bibić je održao više stotina koncerata u Evropi, Americi i Kanadi. Uvršćen je u "New Gibraltar Encyclopedy of Progressive Rock". Objavio je u Švajcarskoj LP "Voix de surface" (RecRec 1990.), disk "Voix de surface" (RecRec 1991.) sa novim studijskim i koncertnim snimcima starih tema i disk "Dis – Tanz" (AYAA 1992.). Na disku "Bratko Bibić & The Madleys" (Label Usines 1995.) predstavio je svoje teme i improvizacije za harmoniku. CD je sniman u Švajcarskoj i Sloveniji, a pomogli su mu Širli Hofman (Shirely Hofman) trombon, Bogo Pečnikar, klarinet i saksofon i Matjaž Sekne, viola i violina. Bibić komponuje muziku za TV filmove i moderne baletske predstave i svira sa švajcarskom grupom Nimal. Sa sastavom Madleys je objavio disk "Na domaćem vrtu" (Slovene Cinematheque / Nika 2002.). Sa grupom Accordion Tribe snimio je diskove "Accordion Tribe" (Instituton Records 1998.), "Novitete in staritete" (Fabrika 2000.) i "Sea of Reeds" (Instituton Records 2002.).

Diskografija

"Begnagrad" (RTV LJ 1982.)
"Tastare (Theoldwones)" (Bess-Pro Market 1992.)

BELAN NENO

(Split)

Gitarista, pevač i kompozitor Neno Belan (rođen 2. februara 1962. u Splitu) započeo je karijeru u tinejdžerskoj grupi Losos, kavijar i Marsovi bizoni. Muzici je pristupio ozbiljnije 1980. godine u okviru sastava Narodno blago koji je svirao rhythm i blues standarde, a pratili su splitskog punkera Fon Biškića sa kojim su izvodili hitove grupa The Rolling Stones, The Ramones i The Clash. Grupa je radila do 1983. godine. Belan je godinu dana svirao mandolinu u triju Aquilla koji je na repertoaru imao dalmatinske narodne pesme.

Zainteresovan za rock pedesetih, Belan je 1984. godine osnovao sastav Đavoli sa kojima je uspešno radio sve do 1991. godine. Solo karijeru je najavio maksi singlom "Rock galama" na kome su ga pratili članovi grupe Đavoli. Godine 1991. trebalo je da sa Anjom Šovagović Despot na Splitskom festivalu izvede pesmu "Ljubav postoji zbog nas". Manifestacija je otkazana zbog rata. Zatim se sa pesmom "Zaboravi" pojavio na Splitu 92. Na prvom solo disku "Vino noći" zabeležio je seriju hitova: "Zaboravi", "Sunčan dan" (autor Zdravko Bajan, ex Narodno blago), "A gdje si?" i "Ljubav postoji zbog nas" (duet sa Anjom Šovagović). Na disku su i engleske verzije pesama "Vino noći" i "Sunčan dan". Ploču je snimio sa članovima grupe Daleka obala i Nevenom Mijačem koji je svirao usnu harmoniku. Objavio je još jedan maksi singl sa pesmama "Mama" (pesma je bila u konkurenciji za hrvatskog predstavnika na "Pesmi Evrovizije"), "Beat na moru" (obrada hita grupe Delfini iz šezdesetih godina) i "Ne pitaj za nju" (duet sa Tonijem Cetinskim).

Neno Belan i Fiumens

Karijeru je vezao za pojavljivanja na festivalima a takom devedesetih je često nastupao u inostranstvu. Tokom samostalne karijere je sarađivao na pločama Olivera Dragojevića i grupe Daleka obala. Na CD-u "Dolazi ljubav" nastavio je seriju pitkih pop pesama. Na koncertima su ga pratili basista Olja Dešić (ex Putokazi) i bubnjar Leo Rumora (ex Paraf, Ogledala). Na disku "Južnjačka utjeha" pored svojih pesama zabeležio je temu "Lezi, baby", obradu "Baby, baby, baby" iz repertoara sastava Vibrators i "Odgovor u vjetru" (u originalu "Blowin' In The Wind" Boba Dilana). Polovinom 1998. godine je obnovio sastav Đavoli sa kojim je objavio CD "Space twist" (Dallas Records 1998.). Po ponovnom prestanku rada Đavola, nastavio je karijeru u Rijeci sa sastavom Fiumens u kome su klavijaturista Vedran Križan (ex Denis & Denis, Urban), bubnjar Leo Rumora i basista Olja Dešić. Na njihovom disku "Luna & Stelle" gostovala je slovenačka pevačica Tinkara Kovač u pesmi "Mjesec moj, mjesec tvoj" koju je Belan ranije komponovao za njen CD "Na rubu kroga". Pesma "Dani ljubavi" koju su 13. decembra 2003. godine Neno Belan & Fiumens izveli na koncertu u riječkoj Dvorani mladosti objavljena je na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.). Poslednjih godina redovno je učestvovao na Šibenskom festivalu dalmatinske šansone na kome je uz gostovanje klape More izveo svoje pesme "Galeb", "Divojka sa juga" i "Srce od leda".

Diskografija

Singlovi

"Rock galama" / "Kasno je za nas" / "Rock & Roll Party" / "The Last Goodbye" (Jugoton 1991. maksi singl)
"Mama" (Croatia Records 1994. maksi singl)

Albumi

"Vino noći" (Croatia Records 1993.)
"Dolazi ljubav" (Croatia Records 1995.)
"Južnjačka utjeha" (Croatia Records 1997.)
"Luna & Stelle" (Dallas Records 2002.)
"Greatest Hits" (Croatia Records 2003. kompilacija)

BEL TEMPO

(Beograd)

Brat i sestra Vlada i Suzana Petričević osnovali su 1986. godine grupu Bel Tempo. Za naziv su bili inspirisani istoimenom pozorišnom predstavom Bore Ćosića. Suzana je diplomirala glumu i postala član Narodnog pozorišta, a glumila je i u predstavama Zvezdara teatra i Ateljea 212. Pevački debi imala je u Bajaginoj pesmi "Papaline" na albumu "Pozitivna geografija" (PGP RTB 1984.). Vlada je studirao filozofiju, a svira klavir i gitaru.

Bel Tempo: Vlada i Suzana

Na prvom albumu "Bel Tempo" su snimili kompozicije Vlade Petričevića (tekst za pesmu "Povedi me" napisala je Suzana), ali su uvrstili i obradu stare mađarske romanse "Zašto ne smem da te ljubim". Na snimanju ploče učestvovali su basista Nenad Stefanović Japanac, klavijaturista Aleksandar Ralev, perkusionista Papa Nik i članovi duvačke sekcije. Produkcija je poverena Vladimiru Rackoviću, svojevremeno lideru akustičarske grupe Odiseja. Nudeći sofisticirani pop sa jazz elementima, prvom pločom su postigli veći uspeh u Zagrebu nego u Beogradu, pa su često nastupali u klubu "Kulušić". Posle duže diskografske pauze, 1992. godine su objavili drugi album "Modesty" na kome je, uz Vladu, i Suzana autor muzike i tekstova. LP je inspirisan strip junakinjom Modesti Blejz a na snimanju su učestvovali Aleksandar Lokner (klavijature), Aleksandar Jelić (bas), Nenad Petrović (saksofon) i drugi.

Po objavljivanju te ploče grupa je prestala sa radom, a Suzana je od 1993. godine pevala u jazz klubu "Tabu" izvodeći standarde. Na tim redovnim subotnjim nastupima pratili su je Miša Blam, Miša Krstić, Miša Komnenić i Saša Radojčić. Vlada je u međuvremenu počeo da radi kao urednik na RTV Srbija. Bel Tempo je na kratko obnovio rad da bi se pojavio na MESAM-u 1996. godine sa kompozicijom "Ljubomora". Za CD Marine Perazić "Ista kao more" (City Records 1998.) Vlada Petričević je komponovao pesme "Budi mi drug" i "Jedna pjesma koju volim". Uz Zorana Erića, Suzana je za pozorišnu predstavu "Faust I i II" komponovala muziku i tumačila ulogu boga. U proleće 2004. godine objavila je za PGP RTS multimedijalni singl na kome su spot, fotografije i obrada teme "Summertime".

Diskografija

"Bel Tempo" (PGP RTB 1987.)
"Modesty" (PGP RTB 1992.)

BELE VIŠNJE

(Čačak)

Grupu su u jesen 1962. godine osnovali Aleksandar Slaviković Gušter (solo gitara), Ljubodrag Jovanović (bas), Zoran Sokić (klavijature), Mišo Ilić (ritam gitara), Dragan Maksimović (bubnjevi), pevači Slobodan Pajić i Muhamed Hukić.

Krajem 1963. godine formirali su najuspešniju postavu koju su činili Aleksandar Slaviković, Slobodan Pajić, Muhamed Hukić, Zoran Sokić (u međuvremenu prešao na bas), Stevo Radović (ritam gitara) i Predrag Radonjić (bubnjevi). Dolaskom kompozitora Radovića u grupu, postupno su počeli da formiraju sopstveni materijal. Na prvoj Gitarijadi, održanoj 9. januara 1966. godine na beogradskom Sajmištu, osvojili su sedmo mesto, što im je omogućilo redovne nastupe na većim manifestacijama. Svirali su prvi, u podne, i nastup započeli obradom narodne "Crne oči curo imaš". U jesen 1966. godine, zbog odlaska na studije, sastav su napustili Zoran Sokić i Slobodan Pajić. Godine 1966. udarni hit bila im je Radovićeva pesma "Plavokosa". Par godina kasnije, pod nazivom "Plavuša", snimio je Kićo Slabinac (on i Radović su u Titogradu služili vojsku zajedno) i sa njom postigao jugoslovensku popularnost. Sa novim basistom Mikijem Vukadinovićem svirali su na drugoj Gitarijadi 23. januara 1967. godine. Izveli su obradu narodne "Moj dilbere" i "Tango" i osvojili treće mesto. Tokom sledećih godina u sastavu su svirali Slobodan Rabrenović (gitara), Jovan Matijašević (bas), Vladimir Šunjerajić (gitara) i Zoran Branković (bas). Krajem 1973. godine prestali su sa radom.

Aktivnost su obnovili 1990. godine u postavi Vladimir Šunjerajić, Stevo Radović, Predrag Radonjić, Slobodan Pajić i Jovan Matijašević. Budući da iz šezdesetih godina nisu imali nijedan snimak, 1994. godine su na inicijativu i u produkciji Radomira Mihajlovića Točka, snimili stare pesme i one su objavljene na kaseti "Pesme naše mladosti". Isti materijal je na disku 2005. godine reizdala kuća Zvuci galaksije.

Diskografija

Singl

"Čips hit" / "Čarobne oči" (Diskoton 1972.)

Album

"Pesme naše mladosti" (Zvuci galaksije 1994. kaseta)

BELE VRANE

(Ljubljana)

Vokalno instrumentalna grupa Bele vrane nastala je 1966. godine. Na sebe su skrenuli pažnju efektnom kombinacijom muških i ženskih vokala, po uzoru na grupu The Mamas And Papas. Najznačajniju postavu grupe činili su: pevačice Ditka Haberl (rođena u Mariboru 1947.), Doca Marolt, gitarista i pevač Tadej Hrušovar (ex Fellows, rođen u Celju 1947.), gitarista Bor Gostiša (ex Albatrosi), basista Duro Penzeš, klavijaturista Ivo Umek i bubnjar Bojan Bračko. Prva pevačica u grupi bila je Sonja Pahor, gitarista Iztok Pečar, klavijature je jedno vreme svirao Vasja Repinc a bubnjeve Mišo Gregorin.

Na singlovima su snimali obrade pesama The Mamas And Papas ali i svoje u sličnom maniru. Prvu EP ploču sa hitom "Presenečenja" objavili su 1968. godine. Na Omladinskom festivalu u Subotici 1969. godine osvojili su prvu nagradu stručnog žirija za pesmu "Jesen na njenom dlanu". Uspeh su postigli i pesmom "Veseli vrtuljak" koju su izveli na festivalu Zagreb 69. kao i "Mesto mladih" sa Opatijskog festivala. Na festivalu Vaš šlager sezone 69. izveli su pesmu "Daj da se učini nešto" koju je Jugoton objavio na zajedničkom singlu sa drugim izvođačima. Na festivalskom albumu "Slovenska popevka" (Jugoton 1969.) objavljene su njihove pesme "Na vrhu nebotičnika" i "Mačak v žaklju" koju je obradila grupa Let 3 na disku "Jedina" (Dallas Records 2000.). Njihova pesma "Mini-maxi" uvrščena je na zajedničkom singlu koji je Helidon objavio 1970. godine. Na festivalu Slovenska popevka 1971. godine izveli su pesmu "Ženitovanjska", a 1973. godine "Letalovlak".

Po prestanku rada grupe 1973. godine njihov muzički stil uspešno je nastavio sastav Pepel in kri u kome su bili Ditka Haberl i Tadej Hrušovar. Duro Penzeš i Ivo Umek su osnovali instrumentalnu grupu Crne vrane sa kojom je povremeno pevala Doca Marolt. Umek je zatim prešao u grupu Šok, postao urednik u RTV Ljubljana i cenjen arhitekta. Bor Gostiša je snimio singlove: "Massachusetts" / "Še bolj bled kot bel (A whiter shade of pale)" / "Kakor kamen (I'm a rock)" / "San Francisco" (PGP RTB 1973.), sa Marjetom Necom Falk "Mi smo mi" (Helidon 1971.), sa Mladim levima festivalski singl "Ljubim bom le" (Helidon 1971.) i samostalni "Druga dežela" / "Sneguljica" (PGP RTB 1972.).

Pesma "Presenečenja" objavljena je na kompilacijskom disku "YU retrockspektiva – muzika šezdesetih" (Komuna 1994.). Detaljan pregled njihovog minulog rada je ponuđen na disku "Bele vrane".

Diskografija

Singlovi

"Presenečenja" / "Eskalacija" / "Hey Girl" / "Twelve thirty" (PGP RTB 1968.)
"Mesto mladih" / "Običajno popodne" / "Spomin" / "Mi mladi" (Helidon 1969.)
"Veseli vrtuljak" / "Godišnjica" (Jugoton 1969.)
"Skrivnostna pesem" / "Hvala vam za vse" (Helidon 1970.)

Album

"Bele vrane" (RTV S 1997.)

BEOGRAD

(Beograd)

Grupu su 1981. godine osnovali Dejan Stanisavljević (sintisajzer, vokal), Slobodan Stanić (sintisajzer) i braća Ljuba (bas, sintisajzer) i Mića Bubalo (ritam mašina, elektronski bubnjevi). Opredelivši se za elektro pop, uskočili su u aktuelni zvuk tadašnje britanske scene. Slobodan Stanić je ubrzo odustao, tako da su prve koncerte u "Dadovu", KST-u i drugim klubovima svirali kao trojka ili sa bubnjarem Milošem Obrenovićem (U škripcu), a na nastupima su koristili i snimljene muzičke deonice.

U proleće 1982. godine objavili su prvi domaći elektronski singl sa pesmama "TV" i "Sanjaš li u boji?" u produkciji Aleksandra Habića koji je radio i aranžmane. Debi LP "Remek depo" snimili su u produkciji Habića i uz pomoć saksofoniste Pola Pinjona (Paul Pignon) i trubača Stjepka Guta. Koristeći humanizovanu varijantu elektronike sa soul đuvačima, kroz Dejanove komunikativne pesme ponudili su pitak zvuk, posebno u temama "Kontrolori" i "Opasne igre". Sredinom 1983. godine Dejan je napustio grupu da bi saradivao sa sastavom Du Du A, a grupa Beograd je prestala da deluje. Ljuba i Mića Bubalo su osnovali tehno pop grupu Hajmo sa kojom su snimili mini LP "Irina" (PGP RTB 1984.). Mića Bubalo je u isto vreme svirao bubnjeve u sastavu Laki pingvini. Pesmu "Opasne igre" obradila je grupa Džа ili bu na disku "Retrovizor" (PGP RTS 2005.).

Diskografija

Singl

"TV" / "Sanjaš li u boji?" (Jugoton 1982.)

Album

"Remek depo" (PGP RTB 1982.)

BEZIMENI

(Zagreb)

Grupu su 1961. godine osnovali Janko Mlinarić Truli (bas, vokal, 1944.), Slaven Rački (gitara, 1945.), Željko Margetić Marga (gitara, 1945.-2000.), Mahmud Ismailovski (tenor saksofon, 1945.) i Mario Škrinjarić (bubnjevi). Nešto kasnije su im se priključili Petko Kantardžijev (klavijature) i Radovan Krajnović koji je zamenio Škrinjarića.

Bezimeni

Negovali su beskompromisan rock senzibilitet, u klubovima "Medicinar", "Ribnjak" i prestižnom Glazbenom zavodu svirali su hitove Elvisa Preslija, Bo Didlija, Čak Berija, instrumentalne teme Johnny and The Hurricans, dakle

B

isključivo autore sa američke scene. Od drugih sastava tog vremena su se razlikovali po zvuku saksofona i tome što nisu pristajali da sviraju žanrovski šaren repertoar. Sa radom su prestali 1964. godine. Mlinarić, Rački i Krajnović su prešli u sastav Bijele strijele, Kantardžijev u Delfine a kasnije je napravio karijeru uspešnog kompozitora zabavne muzike. Bezimeni su se ponovo okupili 2002. godine i zasvirali na proslavi povodom uspeha hrvatskog skijaškog tima. Tom prilikom su ušli u studio pa su na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad – Priča sa istočne strane (1956–1970)" (Croatia Records 2005.) zastupljeni snimcima "Crossfire" i "Revival" koje su tada uradili.

BEZOBRAZNO ZELENO

(Beograd)

Novotalasna grupa Bezobrazno zeleno je osnovana 1980. godine u postavi: Bojan Vasić (bas), Vojislav Bešić Beške (gitara i vokal), Dragoljub Spasić Điđi (bubnjevi) i Katarina Benedetić (vokal). Naziv grupe označavao je buntovnost njihovih "zelenih" godina. Diskografski debi sa pesmama "Bežim niz ulicu" i "Beograd" imali su na albumu "Artistička Radna Akcija" (Jugoton 1981.) koji je predstavio nove snage beogradske scene. Zbog Điđijevog i Bešketovog odlaska u vojsku, u grupu su došli bubnjar Srđan Todorović (ex Radnička kontrola), gitaristi Zoran Ilić i Branislav Petrović Banana (ex Pasta ZZ). Jedno vreme sa njima je pevao Zoran Janić koji je kasnije bio u sastavu Vrele usne, a zatim se povukao sa scene. Preminuo je sredinom osamdesetih godina.

Bezobrazno zeleno

Debi LP koji je producirao Momčilo Bajagić Bajaga izašao je krajem 1983. godine i na njemu su "Bežim niz ulicu", hit balada "Gibaj se" i "Jutro" koju je komponovao Nebojša Antonijević (bila je u repertoaru grupe Butik). Na albumu je trebalo da se pojavi i pesma "Long Live moja Srbijo", ali su je u PGP RTB-u zabranili. Tokom snimanja bili su primorani da u pesmi "Momci s juga" stih "smenićemo generale" zamene u "sadićemo banane" i "udaramo na vlast" ublaže sa "smejemo se u glas". Kao gost na ploči pevao je Vlada Milačić koji je kasnije bio u grupi Roze poze. Bezobrazno zeleno su svirali u Domu sindikata u proleće 1984. godine na Bajaginom promotivnom koncertu povodom ploče "Pozitivna geografija", ali su ubrzo posle toga prestali sa radom. Banana je prešao u Električni orgazam, Žika Todorović postao poznati glumac i bubnjar u Disciplini kičme i EKV. Bojan Vasić je jedno vreme radio kao poštar, a 1988. godine je obnovio grupu sa Zoranom Ilićem. Povratnički LP "Neonske bajke" snimili su Bojan Vasić, pevač Saša Komadinović Džeger (ex Šlogirani karanfil), gitarista Ivan Kljajić i bubnjar Điđi Spasić. Pesme su radili Vasić i Ilić (novembra 1989. godine prešao je u Riblju čorbu), prateće vokale pevao je Dejan Cukić, a produkcijom se bavio Miroslav Cvetković. Pored njihovih pesama "Ljuljaj se", "Bombarderi" na ploči su i obrade "Boby Brown" Frenka Zape (Frank Zappa) i "Ballroom Blitz" ("Divlje dete") sastava The Sweet. Snimili su Vasićevu pesmu "Diraš me" koja se pojavila na solo ploči Dejana Cukića a Ilićevu temu "Deca sa meseca" kasnije je sa tekstom Bore Đorđevićevića pod nazivom "Ja je gledam kako spava" objavila Riblja čorba.

Prestali su da rade 1991. godine kada se Saša Komadinović preselio u Južnu Afriku. U Afriku je zatim otišao i Vasić i oformili su klupski cover band. Po povratku, 1994. godine, Vasić je pokrenuo grupu Kurajberi u kojoj su bili Margita Stefanović, pevač Goran Milisavljević (ex Van Gogh), Ivan Kljajić i Điđi Spasić. Svirali su izbor stranih hitova za koje je Vasić uradio prepeve na našem jeziku, ali i pesme domaćeg rocka. Na beogradskim nastupima i snimanjima sa njima je bio i Branislav Petrović Banana. Sa radom su prestali 1995. godine, Vasić se tada povukao iz muzike i radi kao dizajner i tatoo majstor. Pisao je pesme za ploče Dejana Cukića i za grupu Njujork, a bio je u prvoj postavi grupe Babe. Beške živi u Njujorku i svira u grupi LFAnt. Ivan Kljajić je snimatelj, producent i svira u bendu Ane Stanić.

Diskografija

"Bezobrazno zeleno" (PGP RTB 1983.)
"Neonske bajke" (PGP RTB 1989.)

BIJELE STRIJELE

(Zagreb)

Prvi zagrebački i jugoslovenski sastav nastao je u leto 1961. godine na radnoj akciji izgradnje savskog nasipa kada su nastupali pod adekvatnim nazivom Kramp. Originalnu postavu Bijelih strijela činili su bubnjar Predrag Doda Drezga (1943–1969.) koga je ubrzo zamenio Mario Braco Škrinjarić (1945 - 1968.), basista Željko Ilić (1944.), ritam gitarista Zlatko Tretinjak (1943.), gitarista Ivica Banfić (1944.), gitarista Ignac Pavlović (1943.), pevači Ranko Bačić (1944.), Milan Gelb (1945.) i Vladimir Rubčić (1944.).

Kao i ostali, i oni su karijeru započeli skidanjem hitova Klifa Ričarda i grupe Shadows, a sa pojavom The Beatles svirali su njihove pesme. U početku su nastupali na gimnazijskim igrankama, u klubu "Glazbenjak" i hotelu "Zagreb" u Opatiji. Vlasnici su prve domaće rock ploče, na kojoj su krajem 1962. godine snimili obrade stranih hitova "Svi trče oko Sue" ("Runaround Sue"), "The Wanderer", "Rastanak" ("Sealed Wit A Kiss"), a na tom singlu je Banfićeva i Tretinja-

Bijele strijele

kova instrumentalna tema "Strijele". Singl su snimili u postavi u kojoj su pored trojice navedenih pevača bili i Ivica Banfić koji je prešao na bas gitaru, solo gitarista Zlatko Sović (1943.), klavijaturista Dražen Susić (1941.), bubnjar Mario Škrinjarić i gitarista Zlatko Tretinjak. Početkom januara 1963. godine, u vreme kada im je izašla prva ploča, na festivalu Zagreb 63. osvojili su drugu nagradu publike. Izveli su pesmu "Ti si moje proljeće", a pratili su i kvartet 4M u pesmi "Platno, boje, kist i twist". Obe pesme su objavljene na zajedničkom singlu sa kvartetom 4M. U to vreme je grupu napustio Ranko Bačić, a zamenio ga je pevač Ivan Balić (1945.). Sledeći singl je doneo dva instrumentala "Divan krajolik" ("Wonderful Land" sastava The Shadows) i "Šeći, ne trči" ("Walk, Don't Run" grupe The Ventures). Među prvima su počeli da izvode i sopstveni materijal što im je obezbedilo veliku popularnost u Jugoslaviji. Na njihovoj drugoj EP ploči je instrumental "Lađica" ("Lodka") koji je napisao ruski kompozitor Vladimir Solovjev Sjedoj, autor čuvene pesme "Podmoskovske večeri". On ih je u leto 1962. godine slušao na terasi hotela "Zagreb" u Opatiji i specijalno za njih je komponovao tu temu. Ostale kompozicije su "Prilika za ljubav" (obrada "Take Chance On Love" Džina Mekdenielsa), "Doviđenja" (Del Šenonova "So long, Baby") i "Madison" Nikole i Olge Korbar. Na sledećem singlu su objavili pesmu "Mrzim taj dan", prepev "Unchain My Heart" Reja Čarlsa (Ray Charles). Pesma počinje zvukom orgulja, snimljenim u crkvi, što je u to vreme bio originalan aranžmanski zahvat. Tada je grupa za fabriku šivaćih mašina "Bagat" snimila singl sa pesmama "Ana" i "Maja". On se nije našao u prodaji već je deljen u reklamne svrhe. Početkom 1964. godine su svirali redovne igranke u popularnim prostorima "Palace" i "Glazbenjak", pratili na jugoslovenskoj turneji Karla Metikoša i snimili poslednju ploču na kojoj su prepevi hitova Bitlsa: "Voli me" ("Love Me Do"), "Zbog nje" ("From Me To You"), "Oprosti što sam opet tu" ("Please, Please Me") i "Ljubav nas čeka" ("I Want To Hold Your Hand"). Pratili su Terezu Kesoviju na EP singlu "Vrijeme za twist" (Jugoton 1963.) i kvartet 4M na EP-iju "Dolazi dan" (Jugoton 1964.). Krajem 1964. godine Banfić ih je napustio, a u sastav su došli basista Janko Mlinarić Truli i Braco Krajnović. Međutim, nisu uspeli da izdrže konkurenciju novih sastava jer su se čvrsto držali početaka rock muzike i u proleće 1966. godine su prestali sa radom. Jedno vreme delovala je i grupa Strijelice, ali bez većeg uspeha. U čast grupe, njihova kompletna diskografija, nastala u periodu od 1962. do 1964. godine objavljena je na disku "Izvorne snimke" u okviru edicije "Kad je rock bio mlad".

Diskografija

Singlovi

"Svi trče oko Sue" / "The Wanderer" / "Strijele" / "Rastanak" (Jugoton 1963.)
"Ti si moje proljeće" / "Platno, boje, kist i twist" (Jugoton 1963.)
"Divan krajolik" / "Šeći, ne trči" (Jugoton 1963.)
"Prilika za ljubav" / "Madison" / "Dovidenja" / "Ladica" (Jugoton 1963.)
"Mrzim taj dan" / "Ritam želje" (Jugoton 1963.)
"Ana" / "Maja" (Jugoton 1963.)
"Oprosti što sam opet tu" / "Voli me" / "Ljubav nas čeka" / "Zbog nje" (Jugoton 1964.)

Album

"Izvorne snimke" (Croatia Records 1994.)

BIJELO DUGME

(Sarajevo)

Lider i osnivač grupe, Goran Bregović (rođen 22. marta 1950. godine u Sarajevu) u detinjstvu nije pokazivao veliku sklonost ka muzici. Iz drugog razreda niže muzičke škole (odsek violina) izbačen je kao lenj i netalentovan. Kada mu je majka početkom šezdesetih godina kupila gitaru, početničke lekcije mu je davao Edo, brat scenariste Abdulaha Sidrana. Prvi, bezimeni sastav osnovao je u osmom razredu osnovne škole. Goran je želeo da upiše srednju likovnu školu, ali je majka, uplašena da se tamo skupljaju homoseksualci, insistirala da se opredeli za saobraćajnu tehničku školu. Pristao je pod uslovom da mu dozvoli da pušta kosu. Uz tu školu išlo je i mesto basiste u grupi Izohipse u kojoj se nije dugo zadržao, kao ni u saobraćajnoj školi. Prešao je u gimnaziju i u grupu Beštije. Već sa šesnaest godina počeo je sam da se izdržava, pa je svirao narodnjake u kafani u Konjicu, prodavao novine i radio na gradilištima.

U to vreme je Željko Bebek (rođen 16. decembra 1945. godine u Sarajevu) pevao u grupi Kodeksi, jednoj od značajnijih sarajevskih postava tog vremena. Grupa je kuburila sa bas gitaristima koji su se smenjivali kao na pokretnoj traci. Na koncertu Beštija, Željko je zapazio Gorana i preporučio ga kolegama iz grupe. Tako su Kodeksi sa njim počeli da rade u sastavu: osnivač i gitarista Edo Bogeljić, pevačica Ismeta Dervoz (kasnije prešla u Ambasadore), bubnjar Lučano Paganoto i Željko Bebek (vokal i ritam gitara). Za Gorana se tada interesovao i sastav Pro arte, ali njemu takvo viđenje soul muzike nije bilo primamljivo. Leta 1969. godine Kodeksi su dobili tezgu u dubrovačkom "Splendid" baru gde su svirali klasičan repertoar za turiste. Pred put su ostali bez Ismete Dervoz koja je napustila grupu i posvetila se fakultetu. Ipak, uočio ih je Italijan Renato Pačifiko i ponudio im da sviraju dva meseca u njegovom klubu u Napulju. U tu avanturu su se upustili početkom 1970. godine uvežbavši progresivni repertoar na tragu Džimija Hendriksa i grupe The Cream. Posle prvih svirki Renato ih je, vidno razočaran, uputio da sviraju kazačok i slično, kao u Dubrovniku. Uoči isteka prvog dvomesečnog ugovora Edo Bogeljić se vratio u Sarajevo i Goran je prvi put prešao na solo gitaru. Jedan italijanski muzičar je angažovan kao basista. Kada je i on odustao, leta 1970. godine Goran i Željko su pozvali Zorana Redžića (rođen 29. januara 1948. godine u Sarajevu) koji je u to vreme svirao u sastavu Čičci. Zoran je doveo i kolegu iz grupe, bubnjara Milića Vukašinovića (rođen 9. marta 1950. godine u Beogradu). Kada su se sva četvorica našla na okupu, stvari su krenule u drugom pravcu. Kodeksi su do tog trenutka sasvim solidno živeli, svirali su u dva kluba, držali su se komercijalnog repertoara i imali redovnu publiku. Milić Vukašinović ih je sve inficirao novim viđenjem muzike. Počeli su da sviraju u skladu sa onim što su tada snimali Led Zeppelin i Black Sabbath. Dve nedelje po njegovom dolasku, dobili su otkaz u svim mestima u kojima su svirali.

Bijelo dugme, novembar 1974. godine

Bez angažmana, sa nešto uštedevine, ostali su na ostrvu Kapri. Pozvani su da svoju novu muzičku koncepciju predstave u jednom klubu na ostrvu Ischia. Po završetku letnje sezone prestao je i taj angažman. Vratili su se u Napulj gde su jedva preživljavali. Postupno se iz te kombinacije sve više izdvajao Željko Bebek. Prvo su ga naterali da prestane da svira ritam gitaru, jer to više nije bilo u modi. Bebek se teško prilagođavao novom materijalu, a i pevački je za njega bilo sve manje mesta. On bi otpevao uvod, a zatim bi ostala trojica improvizovala po pola sata. Uz to, Milić je sve ćešće pevao. Polovinom jeseni 1970. godine Bebek se uvređen vratio u Sarajevo. Samo godinu dana ranije bio je stub Kodeksa, da bi razočaran otišao kao višak. Preostala trojica nastavila su da nastupaju kao Mića, Goran i Zoran. Krajem godine po njih su došli Goranova majka i Zoranov brat Fadil (basista Indexa) i vratili ih kući. Do leta 1971. godine nastavili su da sviraju kao Mića, Goran i Zoran a onda je Milić Vukašinović otišao u London. Goran je upisao filozofiju, a u jesen 1971. godine gitarista Ismet Arnautalić ga je pozvao da formiraju grupu Jutro u kojoj su se našli Goran Redžić, bubnjar Gordan Matrak i pevač Zlatko Hodnik. U Jutru se Goran prvi put ogledao kao kompozitor. Iako punih godinu dana nije govorio sa Bebekom, kada su početkom 1972. godine dobili termine u studiju, Goran je odlučio da pozove starog pevača. Snimili su "Patim, evo deset dana" koja se pojavila na B-strani singla grupe Jutro. A-stranu je zauzela danas zaboravljena "Ostajem tebi" koju je na festivalu "Vaš šlager sezone" pevao Zlatko Hodnik. Pesmu "Patim, evo deset dana" Bregović je kasnije uvrstio na debi album Bijelog dugmeta. Odmah po snimanju singla, Bebek je otišao u vojsku, ali su oni čekali na njegov povratak.

Tokom Bebekovog boravka na vanrednom odsustvu snimili su još četiri pesme: "Kad bi' bio bijelo dugme", "U subotu mala", "Na vrh brda vrba mrda" i "Hop-cup" od kojih su se prve dve, početkom 1973. godine pojavile na singlu. Nezadovoljan muzičkim pravcem kojim se Jutro kreće, Ismet Arnautalić ih je napustio krajem 1972. godine i oduzeo im pravo na ime grupe. Ako autorstva su se preganjali tokom 1973. godine, a tada su grupi pristupili bubnjar Goran Ipe Ivandić (rođen 10. decembra 1955. godine u Varešu) koji je pre toga svirao u sastavu Rok i klavijaturista Vlado Pravdić (rođen 6. decembra 1949. godine u Sarajevu) koji je prešao iz Indexa. Sredinom godine, grupu je posle svađe napustio Zoran Redžić, a njega je zamenio Jadranko Stanković. Za novo ime su se odlučili relativno lako. Budući da je u Ljubljani već delovao sastav pod imenom Jutro, a i publika ih je znala po pesmi "Kad bi' bio bijelo dugme", odabran je taj vizuelno zgodan simbol i grupa je zvanično krštena kao Bijelo dugme 1. januara 1974. godine. U to vreme su u studiju sarađivali sa Batom Kostićem, gitaristom YU grupe. Goran je kasnije isticao kako je ta saradnja uticala na njegovu dalju muzičku orijentaciju, posebno kada je upotreba folka bila u pitanju. Nove snimke "Top" i "Ove ću noći naći blues" ponudili su upravo osnovanom sarajevskom Diskotonu. Tadašnji muzički urednik Slobodan Vujović odbio ih je uz objašnjenje da su pretrpani i da će morati da sačekaju bar pola godine do objavljivanja singla. Nestrpljivi, istog dana su potpisali petogodišnji ugovor sa Jugotonom. Ta loša procena Diskotona bila je najveći poslovni kiks u istoriji jugoslovenske diskografije. Željko Bebek je odlučio da napusti posao u Savezu zajednica socijalnog osiguranja Bosne i Hercegovine i da, iako oženjen i sa malim detetom, krene u rizičnu avanturu. U početku su svirali u manjim gradovima, posebno u Zenici. Kada su shvatili da im basista Jadranko Stanković ne odgovara, otpustili su ga i marta 1974. godine pozvali Zorana Redžića. Sledeći singl sa pesmama "Glavni junak jedne knjige" po tekstu pesnika Duška Trifunovića (13. septembar 1933 – 28. januar 2006.) i "Bila mama Kukunka, bio tata Taranta" gotovo istovremeno su objavili Jugoton i Diskoton jer je Bregović, suprotno uobičajenim pravilima poslovanja, potpisao i sa Diskotonom ugovor za singl. To im je donelo dobrodošlu gužvu u štampi i pomoglo prodaju ploče. Prvi veći nastup imali su na BOOM festivalu u Ljubljani 10. maja 1974. godine kada su predstavljeni kao nove nade. Koncertni snimak njihove pesme "Ove ću noći naći blues" zabeležen je na duplom albumu snimljenom na toj smotri. Tog leta su sviral i u hotelu "Croatia" u Cavtatu i pripremili materijal za prvi album. Treći singl sa pesmama "Da sam pekar" i "Selma" (autor teksta pesnik Vlado Dijak) objavili su 30. avgusta 1974. godine i to je bio prelomni trenutak njihove karijere. Ove pesme su ih izbacile u prvi plan. Tokom septembra su svirali kao predgrupa Jugoslovenskoj pop selekciji Tihomira Asanovića, a oktobra su u ljubljanskom studiju "Akademik" za dvadesetak dana snimili debi album "Kad bi' bio bijelo

B

Bijelo dugme 1980. godine: Pravdić, Redžić, Jankelić, Bregović i Bebek

dugme" koji je objavljen već krajem novembra. Nekoliko dana pre izlaska ploče, 9. novembra su učestvovali na Skopskom festivalu, gde su izveli pesmu izvesnog Grigora Koprova. U želji da se uoči ploče što više pojavljuju u medijima, pretrpeli su najveću bruku u karijeri, kako je kasnije objašnjavao Bregović. Bebek je nevešto pevao na makedonskom, a sindikalni festival nikako nije bio okruženje za njih. Sledeće večeri nastupili su u beogradskom Domu sindikata na rođendanskoj proslavi tada kultne emisije Radio Beograda "Veče uz radio", gde su uz Pop mašinu, Smak i Crne bisere, naprečac osvojili publiku. U to vreme su već radili sa agilnim zagrebačkim menadžerom Vladimirom Mihaljekom i on je organizovao da 16. novembra sviraju u Sarajevu na oproštajnom koncertu Korni grupe. Petnaest hiljada okupljenih dočekalo ih je oduševljeno. Bilo je sasvim očekivano što je debi album od samog početka zabeležio odličnu prodaju. Zapakovan u provokativan omot Dragana S. Stefanovića, koji će i ubuduće biti zadužen za njihova diskografska ruha, album je doneo seriju prijemčivih pesama koje je zagrebački novinar Dražen Vrdoljak krstio kao pastirski rock. Stefanovićev omot je kasnije uvršćen u englesko izdanje knjige "Pet stotina najlepših omota sveta". Debi album je išao na sigurnu loptu koncertnih favorita. Na njemu su bile nove verzije ranije poznatih pesama "Kad bi' bio bijelo dugme", "Patim, evo, deset dana" i "Selma", a nova "Ne spavaj, mala moja, muzika dok svira" je odmah dobila epitet plagijata Čak Berijeve (Chuck Berry) "Rock and Roll Music". To nije bila prepreka da velikom brzinom uđe u uši slušalaca. Uostalom, nije bez razloga odabrana da bude muzički debi glumca Bogdana Diklića koji ju je otpevao u filmu "Nacionalna klasa". Za ploču je vladalo veliko interesovanje i oborila je prethodni rekord YU grupe koja je debi album iz 1973. godine prodala u 30 000 primeraka. Već februara 1975. godine Bijelom dugmetu su na Opatijskom festivalu dodeljene zlatne ploče jer su dostigli tiraž od 40 000 primeraka. Krajnji skor bio je 100 000 albuma i 41 000 prodatih kaseta.

Promućurni Mihaljek je krajem februara 1975. godine organizovao Kongres rock majstora na kome su predstavljena četvorica najboljih domaćih gitarista. Budući da je iza svega stajao Jugoton i Mihaljekova želja da pogura Bijelo dugme, cela akcija je bila tome podređena. Nezvanično, na takmičenju je pobedio Radomir Mihajlović Točak, ali kako on nije bio Jugotonov izvođač, nije uvršćen u četvoricu najboljih. Tu su se našli Vedran Božić iz sastava Time, Josip Boček (ex Korni grupa), Bata Kostić iz YU grupe i naravno Bregović. Svako od njih je snimio jednu stranu na duplom albumu "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.). Bregović se opredelio da radi sa svojom grupom, a pratio ga je i Zagrebački gudački kvartet. Na albumu su pesme "Ima neka tajna veza" (na tekst Duška Trifunovića), "I kad prođe sve, pjevat ću i tad", "Znam za jedno tiho mjesto" i instrumental "Minijatura za moju majku". Njih četvorica su održali turneju, a pratili su ih članovi YU grupe, bez gitariste Dragog Jelića koji je tada bio u JNA. U to vreme Dugme je objavilo singl sa pesmom "Da mi je znati koji joj je vrag" za čiji omot je ilustraciju uradio Bregović. Zatim su krenuli na iscrpnu jugoslovensku turneju, a već u proleće 1975. godine važili su za najpopularniji domaći sastav.

Uoči snimanja druge ploče povukli su se na visinske pripreme u selo Borike u istočnoj Bosni. Razrađivala se ploča koja je morala da potvrdi kako prvi uspeh nije bio slučajan. Album "Šta bi dao da si na mom mjestu" sniman je tokom novembra 1975. godine u Londonu sa producentom Nilom Harisonom (Neil Harrison). Bas gitaru je svirao Željko Bebek, jer je Zoran Redžić uoči snimanja teško povredio srednji prst leve ruke dok je menjao gumu na kombiju. Tekst za naslovnu pesmu napisao je Duško Trifunović, a autor ostalog materijala bio je Bregović. Udarni hitovi bili su "Tako ti je, mala moja, kad ljubi Bosanac", "Došao sam da ti kažem da odlazim", "Ne gledaj me tako i ne ljubi me više" i "Požurite konji moji". Boravak u studiju iskoristili su da naslovnu pesmu snime na engleskom i ona je pod imenom "Playing The Part" objavljena na promo singlu koji se nije našao u prodaji već je podeljen novinarima. Upakovan u raskošan omot Dragana S. Stefanovića, album je imao gotovo duplo veću cenu od uobičajene. Ipak je za kratko vreme otišao u tiražu većem od 200 000 primeraka. Zbog njih je Jugoton izumeo dijamantsku ploču jer su prvi dostigli tako visoke tiraže. Odmah po objavljivanju ploče pošli su na turneju po Kosovu i Makedoniji. Umesto Zorana Redžića bas je svirao Mustafa Kurtalić Mute (ex Kamen na kamen). Najavili su i veliki koncert za Novu Godinu u beogradskoj Hali sportova uz Pop mašinu, Buldožer i Cod. Iako je krenula intenzivna reklama, koncert je bez objašnjenja otkazan. Grupa je bila pozvana da za Novu Godinu svira drugu Titu u Hrvatskom narodnom kazalištu. Dežurni iz protokola prekinuli su njihov nastup posle nekoliko minuta jer su se prepali glasne muzike. Budući da je Zoran Redžić otišao u JNA, u grupu je stigao Ljubiša Račić, gitarista i vođa grupe Formula 4. Račić je dobio ulogu privremenog basiste, a prvi zadatak mu je bila jugoslovenska turneja. U Sarajevu ih je gledalo 15 000 mladih, u Beogradu su tri puta prodali halu "Pionir", što nikome pre njih nije uspelo. "Dugmemanija", kako su je tada nazivali, uzela je pun zamah, a po novinama su se rasplamsale polemike za i protiv. Marta meseca 1976. godine u izdanju PGP RTB izašao je retrospektivni album Gorana Bregovića na kome su prvi snimci grupe Jutro, ali i pesme koje je uradio za Zdenku Kovačiček, Biseru Veletanlić i Jadranku Stojaković. Početkom aprila 1976. godine članovi grupe su se spremali da sviraju našim iseljenicima u Americi. Doduše, posumnjali su da je u tu organizaciju umešana i hrvatska emigracija. Od koncerata su odustali, ali ne i od odlaska u Ameriku. Tamo su snimili Ipetov singl sa pesmama "Džambo" i "Vatra" i Bebekov sa pesmama "Milovan" i "Goodbye, Amerika". Juna meseca su otišli da kopaju na radnoj akciji "Kozara 76" što je bio vešt Bregovićev odgovor na sve kritike o prozapadnoj orijentaciji. Bregović, Bebek i Račić vratili su se sa radne akcije okićeni udarničkim značkama. Početkom jeseni na odsluženje vojnog roka su otišli Ipe Ivandić i Vlado Pravdić, a na njihova mesta su regrutovani Milić Vukašinović iz Indexa, dok je dolazak Laze Ristovskog iz grupe Smak odjeknuo kao fudbalski transfer.

I treći album je pripreman u Borikama. Ploča je prvobitno trebalo da se zove "Sve se dijeli na dvoje, na tvoje i moje" po pesmi Duška Trifunovića koju je kasnije snimila Jadranka Stojaković. Bregović na taj tekst nije stigao da napravi muziku, pa je smislio naslov albuma "Hoću, bar jednom da budem blesav". To nije odgovaralo Jugotonu pa je nađena kompromisna varijanta "Eto! Baš hoću!". Album je opet sniman u Londonu, producent je bio Nil Harison, a bas je svirao Bebek. Album je u javnost stigao 20. decembra 1976. godine. Na ploči je ambiciozna balada "Sanjao sam noćas da te nemam", kao i "Loše vino" iz repertoara Zdravka Čolića (muzika Bregović, tekst Arsen Dedić), jednostavna "Ništa mudro", reska "Izgledala je malo čudno u kaputu žutom krojenom bez veze", folklorom inspirisane "Slatko li je ljubit tajno" i "Dede, bona, sjeti se, de, tako ti svega". Ljubiši Račiću je u međuvremenu dozlogrdilo da svira velike koncerte za mali honorar, pa je tražio povišicu. Dobio je otkaz. Zamenio ga je Sanin Karić (ex Teška industrija). Njih petorica su aprila 1977. godine otišli na turneju po Poljskoj gde su održali devet koncerata. Najavljivani kao "Vodeća jugoslovenska grupa mladog pokoljenja" izazvali su oduševljenje publike nenaviknute na glamurozni rock. Po povratku su im se priključili Zoran Redžić koji je

odslužio vojsku i Ipe Ivandić koji je privremeno bio proglašen nesposobnim za vojnika. Jugoslovenska turneja nije tekla glatko. Koncerte su pratili tehnički problemi, a publika se nije odazivala u istom broju kao prethodne godine. Grupu su razjedali unutrašnji sukobi, a kada su prekinuli turneju po jadranskoj obali, sasvim ozbiljno je počelo da se govori kako su pred raspadom. Otkazani su koncerti u Zagrebu i Ljubljani na kojima je trebalo da snime živi album. Kritike koncerata bile su uzdržane i prvi put im je posle četiri godine krenulo slabije. Trebalo je smisliti nešto veliko. Po ideji novinara Petra Popovića odlučeno je da 28. avgusta 1977. godine održe besplatan koncert kod beogradske Hajdučke česme kao oproštaj pred Goranov odlazak u vojsku. Goran je na tom mestu već nastupao sa grupom Jutro, maja 1973. godine kada je Pop mašina organizovala besplatan koncert, tako da je bio svestan pogodnosti prostora. Te večeri, poseta je prevazišla i najoptimističkije planove organizatora. Procene su se kretale od 70 000 do 100 000 okupljenih na proplanku u Topčideru, što je u svakom slučaju bio najveći skup poklonika u dotadašnjoj domaćoj istoriji rock muzike. Posle predgrupa Zdravo, Tako, Leb i sol i drugih, Bijelo dugme je odsviralo uspešan koncert i izašlo iz krize. Deo te atmosfere zabeležen je u filmu "Nije nego" reditelja Miće Miloševića. Ispostavilo se da audio snimci sa nastupa tehnički nisu odgovarali za živu ploču, pa su 25. oktobra iste godine u sali "Đuro Đaković" u Sarajevu odradili još jedan nastup. Ti snimci su uvršćeni na album "Koncert kod Hajdučke česme". Naslov je delimično opravdan, jer su za ploču koristili reakciju publike kod Hajdučke česme.

Goran i Tifa, 1985. godine

Po završetku miksovanja koncertne ploče, Bregović je otišao u vojsku u Niš. Bila je to pauza za grupu, ali ne i za njene članove. Zoran Redžić se bavio sređivanjem finansija benda i remiksovao snimke koji se nisu našli na ploči "Koncert kod Hajdučke česme". Tako se živa verzija pesme "Dede, bona, sjeti se, de tako ti svega" obrela kao B-strana singla "Bitanga i princeza" objavljenog 1979. godine. Željko Bebek je juna 1978. godine objavio solo album "Skoro da smo isti" inspirisan simpho rockom. Snimio ga je sa bubnjarom Điđijem Jankelićem (ex Formula 4 i Čisti zrak), gitaristom Edom Bogeljićem, klavijaturistom Nevenom Pocrnjićem i uz učešće Filharmonije. Ploča je naišla na ravnodušan prijem kritike i publike. Laza i Ipe su uz pomoć gitariste Vlatka Stefanovskog, basiste Zlatka Holda, pevača Gorana Kovačevića, tekstopisca Ranka Bobana i Ipetove sestre Gordane, snimili u Londonu album "Stižemo" koji se pojavio septembra 1978. godine. Poneseni svojim radom, uz mnogo teških reči u štampi, oprostili su se od Bijelog dugmeta. Upravo zbog toga 11. juna iste godine Dugme nije sviralo na rock večeri tradicionalnog susreta jugoslovenskog stvaralaštva mladih "Mladost Sutjeske". Uz obrazloženje da Bregovića nisu pustile vojne vlasti, na Tjentištu su se kao posmatrači pojavili samo Bebek i Redžić. Zato je Bregović stigao u Sarajevo nekoliko dana kasnije da na Devetom Kongresu SSO Bosne i Hercegovine primi plaketu u ime grupe. Uoči objavljivanja albuma "Stižemo", 10. septembra 1978. godine uhapšen je Ipe Ivandić zbog posedovanja hašiša. Optužnica je obuhvatila i ostale sa albuma "Stižemo". Ipe je dobio tri godine zatvora, Goran Kovačević godinu i po, Ranko Boban godinu a Zlatko Hold šest meseci. Zbog specifičnog psihičkog stanja Ipe je na izdržavanje kazne otišao tek početkom 1981. godine. U jesen 1978. godine Bijelo dugme se, pojačano novim članom, bubnjarom Draganom Điđijem Jankelićem (rođen 29. decembra 1955. godine u Sarajevu) i povratnikom Vladom Pravdićem, okupilo u Niškoj Banji gde su sa Goranom započeli pripreme za novu ploču. Kada su ih oficiri provalili, zabranili su Goranu izlaske iz kasarne, tako da su se u Sarajevu okupili tek 1. novembra 1978. godine, po njegovom izlasku iz vojske. U Studio V Radio Beograda ušli su već početkom januara sledeće godine. Objavljivanje albuma "Bitanga i princeza" pratila je serija cenzorskih poteza Jugotona. Odbijen je omot Dragana Stefanovića zbog "vulgarnosti". Nije prihvaćena fotografija na kojoj ženska noga šutira muškarca u kritično polje između nogu. Ploču je na kraju upakovao kućni dizajner Jugotona I. Ivezić. Iz pesme "Ala je glupo zaboravit njen broj" izbačena je psovka "Koji mi je moj". Iz ključne balade "Sve će to, mila moja, prekriti ruzmarin, snjegovi i šaš", stih "A Hrist je bio kopile i jad" promenjen je u "A on je bio kopile i jad". Po obavljenim intervencijama ploča se pojavila polovinom marta 1979. godine i proglašena je njihovim prvim, zaista zrelim albumom. Urbana, potpuno lišena folk uticaja, na tragu Egziperijevog "Malog princa", donela je, pored navedenih, pesme "Na zadnjem sjedištu mog auta", "Bitanga i princeza", "Ala je glupo zaboravit njen broj" i emotivne balade "Kad zaboraviš juli" i "Ipak poželim neko pismo". U pojedinim pesmama su ih pratili simfonijski orkestar i hor. Aranžman za "Sve će to..." je raspisao Ranko Rihtman, a za "Kad zaboraviš juli" Vojkan Borisavljević. Produkciju je radio Nil Harison. Ploča je tiražno oborila prethodne rekorde, a kritičari su je u listu "Zdravo" proglasili pločom godine. Shodno tome i turneja je bila uspešna. U Beogradu su pet puta prodali halu "Pionir" a sav prihod su uplatili postradalima od zemljotresa u Crnoj Gori. Na velikim koncertima ih je pratio hor "Branko Krsmanović" i simfonijski orkestar. Na stadionu JNA su 22. septembra organizovali koncert pod nazivom "Rock spektakl 79.". Uz broj-

ne predgrupe: Opus, Suncokret, Siluete, Parni valjak, Generacija 5, Kako (kasnije Piloti), Prljavo kazalište, YU grupa, Revolver (iz Trsta), Metak, Boomerang, okupili su oko 70 000 posetilaca.

U to vreme Goran je prvi put radio muziku za film i to za "Lične stvari" Aleksandra Mandića. Pesme "Pristao sam biću sve što hoće" (tekst Duško Trifunović) i "Šta je, tu je" objavljene su i na singlu. Tokom 1980. godine grupa je bila na raspustu, a Goran je boravio u Parizu. Krajem iste godine objavili su ploču "Doživjeti stotu" nastalu pod uticajem novog talasa. Produkciju je prvi put radio Bregović, što će kasnije redovno činiti. Sem pesama "Pristao sam, biću sve što hoće" i "Pjesma mom mlađem bratu", ostale su bile u duhu novog vremena. U temama "Ha ha ha" i "Tramvaj kreće (ili kako biti heroj u ova šugava vremena)", Bregović je prvi put ponudio političku obojenost, što je takođe bila karakteristika novotalasnih sastava. Temu starenja (a tada je imao trideset godina) Bregović je obradio u naslovnoj kao i pesmi "Dobro vam jutro, Petrović Petre" koja je puritance iznervirala stihom "Sve u finu materinu". Provokativni omot ploče uradio je Mirko Ilić ali tako da su postojale tri različite verzije pakovanja. Turneju po Jugoslaviji započeli su 24. februara u Sarajevu a završili je 5. aprila u zagrebačkom klubu "Kulušić" gde su snimili drugi koncertni album. LP je pod nazivom "5. april '81." štampan u ograničenom tiražu od 20 000 primeraka. Pored starih pesama, na njemu je obrada hita grupe Indexi "Sve ove godine". Uvodnu najavu na koncertu dao je, naravno, Dražen Vrdoljak. U Beogradu su te godine svirali u više navrata. Pored dva promotivna koncerta u "Pioniru", početkom septembra su se pojavili na rock festivalu na Hipodromu, a odsvirali su tri nastupa uoči i posle Nove Godine u hali "Pinki". Početkom 1982. godine svirali su u Austriji, u Insbruku u okviru manifestacije na kojoj je budući domaćin zimske Olimpijade bio u poseti bivšem. Na povratku su im na carini zaplenili opremu i odrezali prilično visoku kaznu. Otkriveno je da su u stare kutije stavili nov razglas, ali im je na kraju država vratila zaplenjenu opremu. Izdavačka kuća Jugoton pozajmila je grupi 150 miliona dinara za te carinske troškove, a da bi

B

Poslednja postava Bijelog dugmeta

novac što pre povratila, objavila je kompilacije "Singl ploče (1974-1975)" i "Singl ploče (1976-1980)". Da bi se finansijski potkrpili, tokom jula i avgusta 1982. godine su održali turneju po Bugarskoj na kojoj su odsvirali četrdeset jedan koncert. Procenjuje se da ih je tokom tih mesec i po dana videlo preko 120 000 ljudi. Budući da je Đidi Jankelić aprila meseca otišao u vojsku, na turneji je za bubnjevima sedeo Garabet Tavitjan, bivši član grupe Leb i sol. Po izlasku iz zatvora, grupi se krajem 1982. godine pridružio Ipe Ivandić. U isto vreme u javnosti se pojavila informacija da je Bregović izbačen iz Saveza komunista Jugoslavije zbog toga što nije dolazio na sastanke pri Mesnoj zajednici i nije redovno plaćao partijsku članarinu. Budući da je ideja komunizma već bila u opadanju taj slučaj nije naneo nikakve štete grupi.

Početkom 1983. godine Bregović je uz Dugme i pesnika Duška Trifunovića snimio ploču za decu "A milicija trenira strogoću". Prvobitno je bilo zamišljeno da na njoj peva Seid Memić Vajta (ex Teška industrija), ali pošto je on bio zauzet, tu ulogu je obavio jedanaestogodišnji Ratimir Boršić Rača. Na ploči su bile pesme iz TV emisije "Nedjeljni zabavnik". Februara 1983. godine izašao im je album "Uspavanka za Radmilu M." kojim je Bregović planirao da se oprosti od publike i da posle turneje rasformira grupu. Ploča je snimana u studiju RTV Skoplje, a kao gosti su učestvovali Vlatko Stefanovski, Blagoje Morotov (kontrabas) i Arsen Ereš (saksofon). Što pesma bila je "Kosovska" otpevana na albanskom jeziku i intrigantna zbog rovitog političkog stanja na Kosovu. Za nju su tekst napisali Bregović, Zija Beriša, Agron Beriša i Špand Ahmeti. Neobično je bilo i to što je naslovna tema akustični instrumental kojom se kao konačni oproštaj ploča i završava. U pesmama "Ako možeš zaboraviti", "U vrijeme otkazanih letova", "Polubauk polukruži poluevropom", "Ovaj ples dame biraju" i "Ne plači" Bregović se sa polovičnim uspehom bavio muzičkim fazama kroz koje je grupa prolazila tokom karijere. Planirano je bilo da koncert na beogradskom Sajmištu 24. aprila bude poslednji, ali je izuzetan odziv publike naveo Bregovića da odustane od prekida rada. Pred kraj uspešne turneje su 16. maja u Beogradu odradili klupski koncert u bašti SKC-a. Po običaju, grupa je opet dobila duži odmor, a Goran je otišao na put oko sveta. Za to vreme Bebek je snimio drugi solo album "Mene tjera neki vrag". Poslednji koncert sa Dugmetom održao je 13. februara 1984. godine u Olimpijskom selu u Sarajevu. Zvanično ih je napustio 23. aprila 1984. godine. Novi pevač postao je Mladen Vojičić Tifa (rođen 17. oktobra 1960. u Sarajevu) koji je pre toga bio u grupama Top i Teška industrija. Razmišljalo se i o Alenu Islamoviću, ali on je odlučio da ostane u Divljim jagodama jer se pribojavao da će se Bebek ipak vratiti u grupu. Dugme je sa Tifom provelo leto u Rovinju gde su uvežbavali novi materijal. Ipe Ivandić je te sezone počeo da radi i sa pop grupom Amila koja je objavila ploče "Kakav divan dan" (Jugoton 1985.) i "Igre slobode" (PGP RTB 1986.). Pevačica Amila Sulejmanović je inače često bila zadužena za prateće vokale na koncertima Bijelog dugmeta.

Preduzimljivi Bregović je u to vreme sa Zdravkom Čolićem u Sloveniji osnovao izdavačku kuću Kamarad, a kao distributer nove ploče dogovoren je Diskoton. Album se pojavio decembra 1984. godine. Nazvan je jednostavno "Bijelo dugme" a na omotu nema fotografije članova grupe, već je objavljena reprodukcija slike Uroša Predića "Kosovka devojka". Ploča je opet predstavila folk orijentisanog Bregovića, a gosti su bili brojni: Orkestar narodnih instrumenata RTV Skoplje, Ladarice, Sonja Beran Leskovšek i Bora Đorđević (sa Bregovićem i Tifom pevao je "Pedi-culis pubis" i koautor je teksta). Lazar Ristovski je posle snimanja ponovo postao punopravni član grupe. Provokativnost je ovog puta iskazana u obradi himne "Hej Sloveni" koju su otpevale Ladarice. Taj potez je posredno pokrenuo čitav talas jugoslovenstva kod drugih sarajevskih grupa. Bregović je preradio i svoju staru pesmu "Šta ću nano, dragi mi je ljut" koju je svojevremeno uz pratnju YU grupe snimila Bisera Veletanlić. Uz novi tekst i aranžman, pod nazivom "Lipe cvatu" postala je najveći hit ove ploče. Dug život imale su i "Padaju zvijezde", "Lažeš", "Da te bogdo ne volim" i "Jer kad ostariš". Tiraž ploče i poseta na turneji su, po običaju, premašili sve prethodne brojke. Posle koncerta na Sajmištu opet su se vratili u SKC. Manje nastupe imali su u zagrebačkom klubu "Moša Pijade" kao i u sarajevskoj "Slozi". Pod pritiskom preozbiljnih profesionalnih obaveza, teretom iznenadne slave i skandala u kome je otkriveno da koristi LSD, Tifa je 1. oktobra 1985. godine napustio Dugme i otišao u Gabelu na dosluženje vojnog roka. Sa Dugmetom je poslednji put nastupio 2. avgusta na koncertu u Moskvi kada su Sarajlije uz Bajagu i Instruktore predstavljali domaći rock na Svetskom festivalu omladine i studenata.

Novi pevač postao je Alen Islamović (rođen 17. avgusta 1957. godine) koji je u međuvremenu napustio Divlje jagode, razočaran njihovim neuspesima u Engleskoj. Na novoj ploči "Pljuni i zapjevaj, moja Jugoslavijo", Bregović je kao gosta u pesmi "Ružica si bila, sada više nisi" planirao Vice Vukova, pevača zabavne muzike iz šezdesetih godina koji je zbog hrvatskog nacionalizma bio na crnoj listi. Ipak, ideja je bila previše provokativna za to vreme i od nje se odustalo. Na omotu je trebalo da se nade slika "Dve godine garancije" Miće Popovića, ali kako je on u to vreme još uvek slovio za disidenta, i to je palo u vodu. Na kraju je za omot odabrana kineska propagandna slika koja prikazuje moderan revolucionarni ples. Ploču otvara snimak na kome je sada već pokojni partizan i narodni heroj Svetozar Vukmanović Tempo u pratnji Gorana Bregovića i štićenika doma za napuštenu decu "Ljubica Ivezić" iz Sarajeva, otpevao staru revolucionarnu temu "Padaj silo i nepravdo". Tempovo gostovanje londonski list "Guardian" je opisao kao "Neka vrsta Bregovićevog državnog udara". U naslovnoj temi Bregović je proročanski upotrebio stih pesnika Branka Miljkovića "Ko ne sluša pjesmu slušaće oluju". U vreme narastajućeg nacionalizma ponudio je još jedno ploču inspirisanu jugoslovenstvom, a tekstovi na omotu su štampani ćirilicom i latinicom. Sem politički obojenih pesama izdvojile su se: instant hit "Hajdemo u planine" (prvobitno predviđena kao reklama za Jahorinu), balade "Nočas je k'o lubenica pun mjesec iznad Bosne", "Te noći kad umrem kad odem kad me ne bude", "A i ti me iznevjeri" i druge. Beogradski rock novinar Dragan Kremer je u okviru emisije "Mit mjeseca" TV Sarajevo februara 1987. godine, iznoseći mišljenje o pesmama i novom kursu grupe, izveo jedan od većih medijskih skandala tog perioda kada je demonstrativno pocepao omot ploče. Taj nastup je uspeo da u okviru iste emisije iznervira i poslovično hladnokrvnog Bregovića. Uprkos tome, verovatno je suvišno spominjati da je i ova ploča odličnо prošla kod publike. Na koncertu na beogradskom Sajmištu, sa njima je nastupala i operska pevačica Dubravka Zubović. Dupli živi album "Mramor, kamen i željezo", snimljen na turneji, pojavio se početkom oktobra 1987. godine. Materijal je producirao Zoran Redžić jer je Bregović posle turneje svojom jahtom otišao na krstarenje po svetu. Naslovna pesma je obrada starog hita iz repertoara zagrebačke grupe Roboti, inače šezdesetih godina hit nemačkog pevača Drafi Dojčera (Drafi Deutscher). Šesnaest pesama na ploči daju uvid u biografiju grupe: od prvih singlova, do poslednjeg studijskog albuma. Pesma "A milicija trenira strogoću" počinje verzijom "Internacionale", a u uvodnim taktovima "Ši marš na ples" Alen Islamović uzvikuje "Bratstvo! Jedinstvo!". Verovatno zbog toga što je bilo planirano da na koncertima tu pesmu peva na jezicima naroda i narodnosti Jugoslavije. Posle te turneje grupu je tiho napustio Vlado

Pravdić koji se posvetio poslu sa kompjuterima. Sa grupom se još samo nekoliko puta pojavio na velikim koncertima.

Krajem 1988. godine izašao je album "Ćiribiribela", a na omotu je slika Edvarda Hiksa "Nojeva barka". Najveći hit bila je pesma "Đurđevdan". Iskoristivši stih Đorđa Balaševića "A ja nisam s onom koju volim" i staru cigansku temu, uz pratnju orkestra Fejata Sejdića, Bregović je ovom obradom zaludeo publiku napravivši kafanski hit za sva vremena. U izvornijoj verziji, pod nazivom "Ederlezi" ta pesma je kasnije postala udarna u muzici za film "Dom za vešanje" Emira Kusturice. "Ćiribiribela" je imala još jednu provokaciju smeštenu u obradi hrvatske pesme "Lijepa naša" kombinovanom sa srpskom "Tamo daleko". Na turneji, tokom izvođenja ovog multinacionalnog miksa, Islamović je u pojedinim gradovima od letećih projektila besnih posetilaca morao da se krije iza zvučnika. Na snimanju ploče su kao gosti učestvovali Hor srpske pravoslavne crkve, Prvo beogradsko pevačko društvo, klapa Trogir, orkestar Kadrijevi iz Skoplja, bubnjar Vlada Golubović i basista Nenad Stefanović Japanac. Album je imao još pesama koje su se publici brzo uvukle pod kožu: "Evo zaklecu se", "Napile se ulice", "Ako ima boga", "Šta ima novo" i "Ćiribiribela" koja je nastala po motivima stare dalmatinske pesme. Početkom 1989. godine grupa je krenula na dvomesečnu turneju koja je trebalo da traje do 1. aprila. Međutim, posle koncerta u Derventi održanog 15. marta, Alen Islamović je ne obavestivši nikog, otišao u rodni Bihać pravdajući se konstantnim bolovima u bubrezima. Turneja je naglo prekinuta, a niko nije shvatio da je to bio poslednji koncert u zvaničnoj karijeri Bijelog dugmeta. Otkazali su nastupe u Kini i Sovjetskom Savezu, a Bregović je otišao u Pariz ostavljajući situaciju otvorenom za nagađanja.

U proleće 1990. godine izašla je kompilacija balada "Nakon svih ovih godina" nastalih u periodu od 1983. do 1988. godine. TV Beograd je marta 1994. godine emitovala seriju od četiri jednosatne emisije o Bijelom dugmetu snimljenu povodom dvadeset godina od objavljivanja prvog singla. U isto vreme pojavio se i dupli kompilacijski album "Ima neka tajna veza". Na omotu je reprodukcija slike "Radost bankrota" Dragana Maleševića Tapija. Bregović je u međuvremenu nastavio izuzetno uspešnu karijeru filmskog kompozitora koju je započeo radovima na filmovima "Kuduz" i "Dom za vešanje" a osnovao je i Orkestar za svadbe i pogrebe sa kojim nastupa po čitavom svetu. Željko Bebek se po izbijanju rata preselio u Zagreb gde je nastavio karijeru i predvodi Bebek bend. Zoran Redžić je kraće vreme živeo u Finskoj gde je radio kao producent. Po završetku rata se vratio u Sarajevo i pokrenuo "Stage", rock klub na otvorenom. Mladen Vojičić Tifa je do 1995. godine bio u Sarajevu. Zatim je prešao u Nemačku gde je oformio Tifa Band, ali se ubrzo vratio u Sarajevo i nastavio karijeru. Ipe Ivandić je po izbijanju rata prešao u Beograd gde je tragično nastradao 13. januara 1994. godine. Po nekim informacijama, pred smrt je počeo da piše autobiografiju. Laza Ristovski je cenjen studijski muzičar i blizak saradnik na Bregovićevim filmskim radovima. Po napuštanju grupe Alen Islamović je pokrenuo samostalnu karijeru. Đidi Jankelić se početkom devedesetih preselio u Holandiju i objavio je solo disk "Nisam znao"

Bregović, Islamović i Redžić

(BB Music 2001.) za koji je pesme napisao Boško Beuk. Uz sviranje na bubnjevima, Đidi se predstavio i kao pevač. Svira u sastavu Balkan Rock Legends koji je u Amsterdamu pokrenuo pevač Vlado Doknić Morison.

O grupi su napisane knjige: "Istina o Bijelom dugmetu" Danilo Štrbac (samostalno izdanje autora, Beograd 1977.), "Bijelo dugme" Duško Pavlović (Dečje novine, Džuboks biblioteka, Gornji Milanovac 1980.), "Ništa mudro" Darko Glavan i Dražen Vrdoljak (Polet rock, Zagreb 1981.), "Lopuže koje nisu uhvatili" Dušan Vesić (Samostalno autorsko izdanje, Beograd 1985.), "Bijelo dugme" Amir Misirlić (Prosperitet / Top Story 2005.), "Bijelo dugme doživjeti stotu (fotomonografija)" Zvonimir Krstulović (Profil 2005.) i "Kad bi' bio Bijelo dugme" Nenad Stevović (Klub kulture 2005.). Objavljene su video kasete "Uspavanka za Radmilu M." (Jugoton 1983.) za koju su scenario i režiju uradili Boris Miljković i Branimir Dimitrijević i "Ima neka tajna veza" (UFA Media / ZMEX 1994.) na kojoj je izbor spotova. Croatia Records je reizdala na diskovima sve ploče Bijelog dugmeta nastale do 1983. godine, kao i kompilacije "Sanjao sam noćas da te nemam (balade)" i "Rock & Roll-najveći hitovi 74-88". Polovinom 2005. godine Croatia Records je objavila prvih šest studijskih albuma u okviru box seta "Kolekcija", a kompilacija "'Ajmo curice, 'ajmo dječaci!" je u Hrvatskoj deljena uz specijalno pakovanje Coca Cole. U SCG je licencno izašao CD box set "Bijelo dugme" (City Records 2004.) sa deset ploča snimljenih za Jugoton i box set "Bijelo dugme 1974–2004" (Music Star 2004.) sa četiri ploče objavljene za Kamarad.

Na inicijativu menadžera Rake Marića, Bijelo dugme se polovinom 2005. godine na kratko okupilo u postavi: Goran Bregović, Željko Bebek, Mladen Vojičić Tifa, Alen Islamović, Zoran Redžić, Vlado Pravdić, Laza Ristovski, Đidi Jankelić i Milić Vukašinović. Svirali su u Sarajevu na stadionu "Koševo" 15. juna, u Zagrebu na "Maksimiru" 22. juna i beogradskom Hipodromu 28. juna 2005. godine. U Sarajevu i Zagrebu ih je gledalo po 65 000 ljudi, na beogradskom nastupu se okupilo preko 200 000 posetilaca ali je koncert loše ocenjen zbog slabog ozvučenja. Snimak sa tih nastupa objavljen je na duplom disku i DVD izdanju "Turneja 2005.".

Pesmu "Ne spavaj mala moja, muzika dok svira" obradila je grupa Nervozni poštar na ploči "Ništa više nije kao prije" (Jugoton 1988.). Istom pesmom pozabavili su se Sokoli Pere Lovšina (gosti Boris Bele i Bajaga) i objavili je na ploči "Satan je blazn zmatran" (Helidon 1992.) i na Bajaginom disku "Neizbrisano" (Biveco 1997.). Na disku "Ruža vjetrova" (Croatia Records 1996.) Gibonni je obradio pesmu "Loše vino". Slovenačka glumica Tanja Ribič obradila je pesmu "Nakon svih ovih godina" i pod nazivom "Zdaj odpiram oči" otpevala je na disku "Ko vse utihne..." (Helidon 1998.). Na disku "Ja sam mali Mate!" (Dallas Records 2002.) dečak Mate iz Hrvatske obradio je pesmu "A milicija trenira strogoću" preimenovavši je u "Policija trenira strogoću".

Diskografija

Singlovi

"Top" / "Ove ću noći naći blues" (Jugoton 1974.)
"Glavni junak jedne knjige" / "Bila mama Kukunka, bio tata Taranta" (Jugoton 1974.)
"Glavni junak jedne knjige" / "Avanture malog Ju Ju" (Diskoton 1974.)
"Da sam pekar" / "Selma" (Jugoton 1974.)
"Da mi je znati koji joj je vrag" / "Blues za moju bivšu dragu" (Jugoton 1975.)
"Ima neka tajna veza" / "I kad prođe sve, pjevat ću i tad" (Jugoton 1975.)
"Ne gledaj me tako i ne ljubi me više" / "Sve ću da ti dam, samo da zaigram" (Jugoton 1975.)
"Playing the part" / "Da sam pekar" (promotivno izdanje Jugoton 1975.)
"Džambo" / "Vatra" Ipe Ivandić (Jugoton 1976.)
"Milovan" / "Goodbye Amerika" Željko Bebek (Jugoton 1976.)
"Himna lista Zdravo" (izdanje lista "Zdravo" na foliji 1976.)
"Tako ti je, mala moja, kad ljubi Bosanac" / "Ne spavaj, mala moja, muzika dok svira" (Jugoton 1976.)
"Eto! Baš hoću!" / "Došao sam da ti kažem da odlazim" (Jugoton 1976.)
"Bitanga i princeza" / "Dede, bona, sjeti se, de tako ti svega" (Jugoton 1979.)
"Pristao sam, biću sve što hoće" / "Šta je, tu je" (Jugoton 1979.)
"Dobro vam jutro, Petrović Petre" / "Na zadnjem sjedištu mog auta" (Jugoton 1980.)

Albumi
"Kad bi' bio bijelo dugme" (Jugoton 1974.)
"Šta bi dao da si na mom mjestu" (Jugoton 1975.)
"Eto! Baš hoću!" (Jugoton 1976.)
"Koncert kod Hajdučke česme" (Jugoton 1977. koncertni)
"Bitanga i princeza" (Jugoton 1979.)
"Doživjeti stotu" (Jugoton 1980.)
"5. april '81." (Jugoton 1981. koncertni)
"Singl ploče (1974-1975)" (Jugoton 1982. kompilacija)
"Singl ploče (1976-1980)" (Jugoton 1982. kompilacija)
"Uspavanka za Radmilu M." (Jugoton 1983.)
"A milicija trenira strogoću i druge pjesmice za djecu" Ratimir Boršić Rača i Bijelo dugme (Jugoton 1983.)
"Velike rock balade - Sanjao sam noćas da te nemam" (Jugoton 1984. kompilacija)
"Bijelo dugme" (Kamarad - Diskoton 1984.)
"Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo" (Kamarad - Diskoton 1986.)
"Mramor, kamen i željezo" (Kamarad - Diskoton 1987. dupli koncertni)
"Ćiribiribela" (Kamarad - Diskoton 1988.)
"Nakon svih ovih godina" (Kamarad - Komuna - Diskoton 1990. kompilacija)
"Ima neka tajna veza" (PGP RTS - Kamarad - Komuna 1994. dupli kompilacija)
"Turneja 2005." (Music Star 2005. dupli koncertni)
"Turneja 2005." (Music Star 2005. koncertni DVD)

BISERI

(Zagreb)

Beat i rhythm and blues sastav Biseri osnovali su 1965. godine Robert Marinčić (vokal), Vladimir Kočiš Zec (gitara, vokal, 1948.), Vladimir Hlady (bas), Boris Bregović (gitara) i Milorad Perić (bubnjevi). Prvih godina su redovno nastupali u zagrebačkim klubovima "Centar" i "Mladost".

Biseri

Godine 1969. posle brojnih izmena ustalili su se u postavi Kočiš, Hlady, Slavko Pintarić (bubnjevi) i Ranko Morton (klavijature). Za potrebe Radio Zagreba snimili su pesmu "Život, to smo mi" koja je ubrzo postala hit, ali nikada nije objavljena na ploči. Na svojim singlovima iz sedamdesetih godina orijentisali su se na pop zvuk. Po odlasku iz grupe Kočiš je postao član Novih fosila. Pintarić je prešao u Soul Sound Band a kasnije u Srebrna krila. Tokom karijere u grupi su bili pevač Zoran Antoljak (ex Grešnici, Zlatni akordi) i gitarista Željko Kovačević Pes (ex Mladi, Delfini, Zlatni akordi). Čedo Juzbašić (ritam gitara), Igor Franulović (bas), Dragutin Horvat (klavijature) i drugi. Na ploči "Zagreb 79 – Razni izvođači" (Jugoton 1979.) objavljena je njihova pesma "Hej, mala". Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mladpriča sa istočne strane (1956–1970.)" (Croatia Records 2005.), Biseri su zastupljeni temom "Anuška".

Diskografija

"Anuška" / "Nala ljubav" (Jugoton 1969.)
"Igra" / "Želim da ti dam" (Jugoton 1970.)
"Vidim te u snu" / "Zbog stare navike" (Jugoton 1974.)
"Sve dok muzika svira" / "Ti si moja mladost" (Suzy 1975.)

BLUES KVINTET

(Beograd)

Prva beogradska blues grupa nastala je u jesen 1979. godine u postavi sa tri gitare koje su svirali Vlada Malešević, Dragan Marković Mare i Zoran Petković Poki koji je takođe bio zadužen za pevanje i usnu harmoniku. Za bubnjevima je sedeo Miroljub Vilotijević Mige, bas je svirao Rale Lolić, a muziku su bazirali na čikaškom bluesu.

Prvi pravi domaći blues koncert održali su na Mašincu u proleće 1981. godine, a bili su česti gosti na beogradskim scenama. U to vreme je sa njima pevala Zora Vitas. Stalni član grupe bila je od 1981. do 1983. godine, a do početka devedesetih je povremeno nastupala sa njima. Godine 1983. bili su predgrupa gitaristi Piteru Grinu (Peter Green) u Beogradu. Iste godine Mare je sa Dragoljubom Crnčevićem napravio grupu Point Blank, a nešto kasnije im se pridružio i Mige.

Vlada Malešević je nastavio da vodi grupu kroz koju su tokom godina prošli brojni muzičari. Godine 1993. krenuo je sa novom postavom pod imenom Vlada & The New Blues Generation. Njihova obrada Badi Gajeve (Buddy Guy) "Leave My Girl Alone" objavljena je na kompilaciji "Belgrade / The Blues / Today / Vol. 1" (PGP RTS 1994.). Sa njima su povremeno svirali gitarista Vlada Negovanović i Andrija Paunović za klavijaturama.

BLUES TRIO

(Beograd)

Dragan Ružić Macan (gitara, vokal) rođen je u Subotici 1960. godine. Početkom osamdesetih je osnovao After Midnight Band, akustični duo sa Robertom Tilijem. Godine 1983. je pokrenuo Blues Trio u kome su bili Pera Miladinović Džo (usna harmonika, rođen u Kruševcu 1961.) i Zoran Katrinka (tambura, vokal). Kasetu "Live '87." su snimili na koncertu u Kopru 13. marta 1987. godine i tom prilikom su izvodili obrade blues, folk i ragtime klasika. Nekoliko dana kasnije bili su predgrupa na nastupu Džona Mejla (John Mayall) u Sava centru.

Godine 1988. Katrinka je napustio trio i od tada su nastupali kao duet ne menjajući ime. LP "The Smallest Trio In The World" (Najmanji trio na svetu), snimili su uživo Macan i Pera Džo na nastupima u beogradskoj Knez Mihailovoj ulici leta 1990. godine za program Radija 202. Uz obrade kao što su "House of Rising Sun", "Room To Move", "Bitola" tu su i njihove teme "Belgrade Blues" (autor teksta je književnik Milan Oklopdžić), "Balkan blues theme" i "Spirit of that Time". Samostalno su objavili kasetu "Live At Belgrade Blues Days" snimljenu na nastupima u Beogradu 1988. i Subotici 1990. godine. Novembra 1990. godine svirali su sa blues legendom Džonom Hamondom (John Hammond) u KST-u. Na CD-u "Balkan Blues" objavljen je snimak nastupa Blues trija u KST-u održanog 19. maja 1987. godine. Na disku "This Train" je snimak njihovog koncerta u KST-u održanog 17. decembra 1990. godine povodom petnaestog rođendana emisije "Sav taj jazz" Beograda 202. U proleće 1991. godine Macan je otišao u Nemačku pa u Švedsku i Trio je prestao sa radom. Saradnju obnavljaju svaki put kada Macan dođe u Srbiju. Na disku "Sometimes" objavljeni su snimci sa njihovih nastupa održanih u KST-u 22. avgusta 1994. godine, sa festivala "Blues Summit" u Pančevu 9. marta 2001. godine i Sava centru 21. aprila 2002. godine. Uz verzije pesama blues i rock veterana na disku je zabeležena "Sometimes", obrada starogradske "Ima dana". U leto 2005. godine održali su turneju po Švedskoj i Danskoj. Nagrađivani su za muziku koju su radili za dokumentarne filmove.

Najmanji trio na svetu: Pera Joe & Homesick Mac

Macan redovno nastupa kao solista po Skandinaviji i centralnoj Evropi. Pod imenom Homesick Mac objavio je diskove "Steady Stomping" (Mafioso Records 1994.) i "Leaving" (Vertical Jazz 2003.) na kome su uz autorske pesme i obrade blues i rock standarda. Sa britanskim blues muzičarom Semom Mičelom (Sam Mitchell) snimio je CD "Two Long From Home" (Mafioso Records / Wolf Records 1996.). Sa njim je nastupao u drugoj polovini devedesetih godina, sve dok se Mičel zbog bolesti nije povukao sa scene. Umro je 16. juna 2006. godine. Sa konstruktorom gitara Majkl Sandenom 2005. godine Macan je pokrenuo "Nordic Acoustic Guitar Festival" koji se održava u blizini Geteborga. Drži workshop za gitariste iz Skandinavije, Nemačke i Engleske.

Pera Džo je karijeru započeo u kruševačkoj grupi Village Blues Band, a kada je došao na studije u Beograd pristupio je Bar Blues Bandu i bio jedan od osnivača sastava Sirova koža. Po prestanku rada Blues Trija, nakratko je oformio grupu Blues Explosion. Krajem devedesetih godina bio je član Di Luna Blues Banda, a nastupa sa različitim blues postavama. Saradivao je sa brojnim muzičarima i grupama među kojima su:

Džoni Mars (Johnny Mars), Luizijana Red (Louisiana Red), YU grupa, Smak, Partibrejkers. Na disku "Session Man" (Vertical Jazz 2002.) sabrao je snimke svojih nastupa sa Luizijana Redom, Robertom Tilijem, Draganom Ružićem i grupama Smak i Hush. Bio je u žiriju najvećeg svetskog takmičenja usnih harmonikaša u nemačkom gradu Trosingenu.

www.homesickmac.com

Diskografija

"Live Bootleg" (samizdat 1987. koncertna kaseta)
"Blues Folk+Ragtime Live '87." (Slovenija 1987. koncertna kaseta)
"Live At Belgrade Blues Days" (Samizdat 1990. koncertna kaseta)
"The Smallest Trio In The World" (PGP RTB 1991. koncertni)
"Balkan Blues" (Sorabia Disc 1991. koncertni)
"This Train" (ITMM 1994. koncertni)
"Sometimes" (Vetical Jazz 2004. koncertni)

BOA

(Zagreb)

Pod uticajem pravaca art rock, funk i novi romantizam sastav Boa je počeo sa koncertima 1979. godine u postavi Mladen Puljiz, (klavijature, vokal), Slavko Remenarić (gitara), Igor Šoštarić (bubnjevi) i Damir Košpić (bas). Za izlazak u javnost oni su se dugo pripremali, tako da su grupu zamislili još početkom sedamdesetih, u osnovnoj školi, inspirisani radovima sastava Yes. Pre rada sa grupom, Remenarić je nastupao svirajući klasičnu gitaru. Svi članovi benda su odrasli uz ploče Dejvida Bouvija (David Bowie) i Pitera Gebriela (Peter Gabriel). U početku rada su često menjali basiste, a postava se ustalila tek dolaskom Damira Košpića.

Mladen Puljiz, pevač grupe Boa

Posle serije prvih nastupa i debi albuma "Boa", osvojili su naklonost publike ali i kritike koja im je u listu "Džuboks" dodelila titulu najperspektivnije grupe za 1982. godinu. Album su snimali decembra 1981. godine u Švedskoj u produkciji Tinija Varge, a sa njega su se izdvojili hitovi "Stol", "Milion", "Sela gore" i "Živjeti od mraka". Muziku je komponovao Puljiz, a tekstove je radio Remenarić. Po izlasku ploče krenuli su na turneju u okviru koje su svirali ispred zagrebačkog Studentskog centra, a koncert je snimao Radio Zagreb. Žive verzije pesama "Milion" i "Kriva priča" objavili su na singlu. Sledeći LP "Ritam strasti" ponovo su radili u Švedskoj. Producirao ga je Šune Ferger (Sjunne Ferger), bubnjar grupe Exit koji je na snimanju svirao udaraljke. Zahvaljujući pesmama "Jer ljubav je", "Dođi", "Slatke čari", "Kriva priča" i ova ploča je naišla na dobar prijem. Do naglog pada popularnosti došlo je po objavljivanju trećeg albuma "Govor tijela" koji je takođe sniman u Švedskoj. Sem pesme "Tako lijepa", ostatak materijala je govorio o njihovoj kreativnoj stagnaciji i 1984. godine su prestali sa radom.

Na scenu su se vratili marta 1989. godine na inicijativu bubnjara Paola Sfecija (ex Aerodrom, Parni valjak) koji je postao njihov član. Novi basista postao je Zvonimir Bučević (pre toga svirao sa Massimom Savićem i Borisom Novkovićem) sa kojim su snimili album "Prvi val". Prateće vokale pevala je Ivana Ranilović (kasnije u grupi E.T.), a klavijature je svirao Zvonko Dusper. Poljuljane pozicije uspeli su delimično da povrate pesmama "Stup od soli" i "Svi tvoji poljupci" i čestim nastupima. U jesen 1990. godine bili su predgrupa Dejvidu Bouviju u Zagrebu. Na CD kompilaciji "81-92" objavili su stare studijske snimke, koncertne verzije hitova, obnovljene mikseve nekih pesama i novu pesmu "Zemlja" napisanu za ploču "Rock za Hrvatsku". U grupu je 1993. godine došao klavijaturista Gojko Tomljanović. Na disku "Kraj detinjstva" su gostovali Vanna, Drago Mlinarec, Dino Dvornik, a u pesmi "Kao mir" pevala je Josipa Lisac. Croatia Records je 2002. godine na disku reizdala njihove prve dve ploče. Na disku "Kao nekad" su remiksovane pesme sa trećeg i četvrtog albuma, novije teme "Kao mir", "Zemlja" i "Pravda" nastala 2004. godine. Kao bonus dodat je instrumental "Boa constrictor" snimljen još 1974. godine. Od originalnih članova, CD "Dnevnik putovanja, skice ostanka" snimili su Puljiz i Remenarić. Pančevačka grupa Kontrabanda je na disku "ČovekDržavaHandycam" (PGP RTS 2006.) obradila pesmu "Milion".

Diskografija

Singlovi

"Milion" / "Kriva priča" (Suzy 1982.)
"Sve što imamo" (Dancing bear 2006.)

Albumi

"Boa" (Suzy 1981.)
"Ritam strasti" (Suzy 1982.)
"Govor tijela" (Suzy 1983.)
"Prvi val" (Suzy 1990.)
"81-92" (Orfej / DEA Music 1992. kompilacija)
"Kraj djetinjstva" (Orfej 1994.)
"Kao nekad" (Hit Records 2004.)
"Dnevnik putovanja, skice ostanka" (Croatia Records 2006.)

BOMBAJ ŠTAMPA

(Sarajevo)

Medijski najeksponiraniji član grupe, gitarista i pevač Branko Đurić Đura (rođen 1962. u Sarajevu) intenzivno se bavio rock muzikom iako je završio glumu na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu (koju je uspeo da upiše tek iz četvrtog puta). Bio je jedan od ključnih ljudi u "Top listi nadrealista", glumio je u predstavi "Audicija", a najvažnije filmske uloge su mu u "Ovo malo duše" i "Kuduz" Ademira Kenovića, "Dom za vešanje" Emira Kusturice i omnibusu "Kako je propao rokenrol" Gajića, Peze i Slavice. Za treću priču u omnibusu, Đura je otpevao i nekoliko pesama koje je napisao Koja iz Discipline kičme a objavljene su na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Đura je muzičku karijeru započeo u hermetičnom sastavu SCH koju je predvodio Senad Hadžimusić Teno.

Bombaj štampa

Bombaj štampu je 1982. godine osnovao gitarista Nedim Babović, ali grupa nikada nije imala kontinuiran rad, jer su se prilagođavali Đurinim glumačkim obavezama. Ime grupe nastalo je na osnovu reči bombati koja u sarajevskom slengu znači lagati. Povremeno su se pojavljivali na koncertima, svirali vesele pesme "Željo, Željo" ili "Jogging across Alipašino polje". Prvu ploču "Bombaj štampa" objavili su tek 1987. godine i na njoj je materijal nastao tokom prethodnih pet godina. Đura je svirao gitaru i pevao, Nedim Babović je bio koautor materijala, Ademir Volić bubnjar, Neno Jeleč basista i Nikša Bratoš klavijaturista. Zanimljivo je da su prateće vokale pevali Gile i Čavke iz Električnog orgazma, Amila Sulejmanović (ex Amila) i Rizo iz Elvis J Kurtovich. Produkciju je radio Brane Likić, nekad vođa grupe Rezonansa. Pesme su zasnivali na zvuku The Rolling Stones, ali tu su i uticaji britanske novotalasne scene. Sa urođenom duhovitošću, Đura je nanizao zanimljive trominutne skice "Mrak i ja", "Često poželim da sve zaboravim", "Večeras sam sjajan" i "Điđi miđi patetika". Pesmu "Otvorena pjesma Đorđu B." adresirao je na Balaševića koga je pozvao da zajedno sa njim, bar jednom zasvira u pravom rock bendu. U pesmi "Često poželim" referiše se na Bajagu sa kojim očigledno deli sličan muzički senzibilitet. "Supermen" je reggae obrada pesme Dražena Ričla iz repertoara Elvis J Kurtovich, a "Mali motorin" obrada starog šlagera Ljube Kuntarića. U vreme izlaska ploče, Kusturica je započeo snimanje filma "Dom za vešanje" pa su promotivne koncerte odsvirali sa zakašnjenjem od godinu dana. Tada ih je u postavi bilo sedmorica sa duvačkom linijom, a svirali su i na turneji "Top liste nadrealista". O Bombaj štampi se nije mnogo čulo sve do 1990. godine kada su objavili album "Ja mnogo bolje letim sam". Pored Đure i Nedima Babovića, ploču su snimili novi članovi: bubnjar Dragan Bajić, braća Šerbedžija, basista Srđan (ex Crvena jabuka) i gitarista Zoran. Produkciju je uradio njihov bivši basista Neno Jeleč. Autori su opet bili Đura i Neno, a gosti u instrumentalu "Kad moj Nedo i njegov Brada sviraju blues" i "Šarene ulice" bili su članovi grupe Psihomodo pop. "Šarene ulice" su komponovali Đura i Davor Gobac, a za refren je iskorišćena stara akcijaška pesma "Hej, haj brigade". U novim pesmama su dali još otvoreniju posvetu svojim uzorima Čaku Beriju (Chuck Berry) i The Rolling Stones, posebno u "Ludnica (Kad moji momci sviraju u gradu)", "Da li da" i

B

naslovnoj. "Ćerka jedinica" je još jedna obrada pesme Dražena Ričla i grupe Elvis J Kurtovich. Povodom izlaska ploče odsvirali su seriju nastupa. Početkom rata su prekinuli aktivnost prethodno snimivši pesme "Ovo je moja zemlja" i "Kiša je prošla".

Avgusta 1992. godine Đura se preselio u Ljubljanu gde se bavi glumom i režijom. U TV seriji "Klinika Tivoli" glumio je doktora, gastarbajtera iz Bosne, u pozorištu je režirao predstave "Šta je sobar video" Džoa Ortona i "Balkanski špijun" Dušana Kovačevića. U filmu "Ničija zemlja" za koji je reditelj Danis Tanović 2002. godine dobio Oskara kao autor najboljeg stranog ostvarenja, Đura je ostvario zapaženu ulogu. Kao scenarista, režiser i glumac ogledao se u filmu "Kajmak i marmelada" 2003. godine. Njegova supruga glumica Tanja Ribič objavila je CD "Ko vse utihne..." (Helidon 1998.) za koji su pesme radili Saša Lošić, Nedim Babović (ujedno i producent), Aleksander Mežek, Zoran Predin i drugi. Na disku su i pesme "Midva bi lahko", obrada "Sve smo mogli mi" iz repertoara Jadranke Stojaković, "Ni ljubezni za me", a to je "Ljubav nije za mene" Bombaj štampe i Bregovićeva "Nakon svih ovih godina" koja je u prepevu dobila naziv "Zdaj odpiram oči". Pesmu "Dubrovački trubaduri" Bombaj štampe obradio je bosanski Muha band.

Diskografija

"Bombaj štampa" (Diskoton 1987.)
"Ja mnogo bolje letim sam" (Diskoton 1990.)

BORGHESIA

(Ljubljana)

Grupa Borghesia nastala je iz pozorišne trupe FV 112/15 koju su 1979. godine osnovali studenti sociologije i filozofije iz različitih gradova, tako da su prvu postavu grupe pretežno činili muzičari iz Pule. Trupa se pored pozorišta bavila i video artom i fotografijom, a 1981. godine su preuzeli disko Študent, preimenovali ga u Disko FV, orijentisali program na punk i sve do 1984. godine su tu organizovali koncerte alternativnijih jugoslovenskih sastava. Tek 1983. godine Borghesia je počela da deluje kao muzički odsek FV-a, a osnovali su je Aldo Ivančič, Zemira Alajbegović, Neven Korda i Dario Saravel. Jedno vreme je sa njima nastupao Iztok Turk (Otroci socializma, Videosex) koji je svirao gitaru. Zatim su se osuli na različite strane i grupa se svela na duet koji čine Dario i Aldo.

Njih dvojica su 1983. godine snimili prvu kasetu za Galeriju ŠKUC. Uz pomoć članova sastava Marcus 5 nastupali su na manifestaciji Novi Rock. Odustali su od klasičnih koncerata, pa su nastupe koncipirali uz video radove za koje je bio zadužen Goran Devide. Ta saradnja nije dugo trajala, jer je Devide umro od raka. Posvetili su mu pesmu "Ragu" sa ploče "Survillance And Punishment". Njihova muzika je privukla strane izdavače, pa su objavljivali za Attack Records iz Italije, Play It Again Sam iz Belgije i Wax Trax iz Amerike. Učestvovali su na kompilacijskoj ploči "84." (RTV LJ 1984.) sa pesmama "Divlja horda" i "Pokušaj". Instrumentalnu muziku za video radove objavili su na kaseti "Clones". Reč je o video artu Nevena Korde i Zemire Alajbegović. U to vreme se ugasilo izdavaštvo Galerije ŠKUC, ali je pokrenuta Založba FV sa kojom je Borghesia počela da radi. Prvo izdanje bila je video kaseta "Tako mladi" a muzika sa tog rada kasnije je objavljena na ploči "Ljubav je hladnija od smrti". Tokom 1986. godine, Založba FV je objavila video projekt "Bodočniki", a krajem godine mini LP "Njihovi zakoni, naši životi" koji se sa dve dodate pesme "Ni upanja, ni strahu" i "Blato" pojavio 1987. godine pod nazivom "No hope, no fear" za belgijskog izdavača PIAS. Ubrzo su objavili maksi singl "Goli, uniformirani, mrtvi", a sve nove kompozicije objavljene u inostranstvu objedinili su na ploči "Ogolelo mesto" predviđenoj za domaće tržište.

Borghesia

Dok su na prve dve ploče kombinovali dve redovne teme, pritisak seksualnosti i njenu vezu sa politikom, treća je potpuno posvećena kultu plesnog ritma. Rad sa izdavačkom kućom PIAS uveo ih je u krug novonastalih body electric grupa evropskog undergrounda. Ostvarili su karijeru u Evropi i nastupali u većini metropola, a ploče su im se prodavale po svetu. Mini LP "Doublebill" (PIAS 1988.) podelili su sa engleskim sastavom Click Click. Na njihovoj strani su dva miksa pesme "Naked Uniformed Dead" i dve nove kompozicije. Na dvanaestoinčnom singlu je obrada "She Is Not Alone" sastava Sonic Youth. Na albumu "Resistance" su njihove protesne pesme, kao i obrade "Mali čovek" Šarla akrobate i "Discipline" napravljene na osnovu političke kič pesme koja je u to vreme snimljena u Srbiji u slavu Slobodana Miloševića. Godine 1991. napustio ih je pevač Dario Saravel, a zamenio ga je Bruno Subiotto (ex The Spoons). Sa grupom su radili gitarista Borut Kržišnik i basista Nikola Sekulović i u tom sastavu su snimili ambijentalni album "Dreamers In Colour" nastao na osnovu muzike za predstavu "Emotional" Matjaža Fariča. Povodom izlaska ploče nastupali su po Evropi. Tokom rata u Jugoslaviji su obustavili rad, a članovi su se bavili različitim aktivnostima. Aldo radi produkciju drugim sastavima i komponuje muziku za video projekte. Remiksovanu varijantu tih materijala objavio je na ploči "Pro Choice" na kojoj su sarađivali Lado Jakša, Nikola Sekulović, Ićo Vidmar, Boris Romih i drugi. Za CD "Tistega lepega dne" (FV Music 1996.), na kome su slovenačke grupe snimile obrade revolucionarnih i partizanskih pesama, priložili su snimak kubanskog tradicionala "Guantanamera".

U svom radu Borghesia je pravila česte pauze jer su Sekulovič i Kržišnik angažovani u sastavima Laibach i Demolition Group, Subiotto u grupi Matchless Gift, a Ivančič se bavi produkcijom (2227, Montažstroj i drugi). U okviru projekta Bast, Ivančič je snimio CD "Bast" (Dallas Records 2000.). Kržišnik je snimio disk "A Life in Suitcases" (First Name Soundtracs 2005.) sa muzikom za istoimeni film Pitera Grineveja (Peter Greenaway). Borghesia je učestovala na brojnim kompilacijama, među kojima i "SLO.I.R.P." (Nika-ŠKUC Ropot 1992.) i "Trans Slovenia Express" (Mute Records 1994.).

Diskografija

"Borghesia" (Galerija ŠKUC 1983.)
"Clones" (Galerija ŠKUC 1984.)
"Tako mladi" (FV Music 1984.)
"Ljubav je hladnija od smrti" (FV / Attack 1985.)
"Njihovi zakoni, naša življenja" (FV 1986. mini LP)
"No Hope, No Fear" (PIAS / Wax Trax 1987. mini LP)
"Naked, Uniformed, Death" (PIAS / Wax Trax 1988. maksi singl)
"Escorts and Models" (PIAS / Wax Trax 1988.)
"Ogolelo mesto" (FV / ZKP RTVLJ 1988.)
"Suriveillance and Punishment" (PIAS / Wax Trax 1989. maksi singl)
"She is not alone" (PIAS / Wax Trax 1989. maksi singl)
"Resistance" (PIAS /Wax Trax / Jugoton 1989.)
"Triumf želje" (FV Music 1990.)
"Message" (PIAS /Wax Trax 1990.)
"4 x 12" (Blind Dog Records 1991.)
"Dreamers in Colour" (PIAS / Caroline 1992.)
"Pro choice" (FV 1995.)

BOYE

(Novi Sad)

Grupa je nastala oktobra 1981. godine, a osnovale su je Biljana Babić (bubnjevi), Jasna Manjulov (vokal, tekstovi, klavijature), Ljiljana Radaković (bas) i Klaudija Gavrilović (gitara, vokal). Prvi nastup imale su dva meseca po osnivanju u Medicinskoj školi. Predstavile su svoju energičnu verziju novotalasnog zvuka.

Februara 1982. godine, uz druge mlade novosadske sastave, na koncertu nazvanom "Novosadski novi talas" svirale su u Beču u klubu "Arena". Godine 1983. učestvovale su na internacionalnom festivalu "Frauen in der rock music" u Beču i "Frauen avantgarde" u Lincu. U to vreme Klaudiju je na gitari zamenila Vesna Branković, a glavni vokal je preuzela Milica Žilnik Maša. Tokom 1984. godine snimile su prvi album u Zagrebu, ali ta ploča nikada nije izašla jer su u diskografskoj kući od njih želeli da naprave tipičan ženski tehno pop sastav. Godinu dana kasnije, bez potrebe za kompromisima, uradile su demo snimke sa Kojom kao producentom. Zahvaljujući tim snimcima dobile su mogućnost da objave prvi singl na kome je u uobičajenom Kojinom maniru odštampana krilatica "Prvi pravi ženski zvuk". Za njim je usledio debi LP "Dosta! Dosta! Dosta!" sa materijalom koji je nastajao tokom prethodnih godina, a izdvojile su se pesme "Mama Kivi", "Gde možemo se sresti", "Dosta, dosta, dosta". Sa njima su u to vreme nastupali novi basista Darko Matić i još jedna pevačica Tanja Đajić. Pod Kojinim uticajem zadržale su svoj osnovni zvuk, ali su u pevanje unele rap elemente. Shodno alternativnim korenima, Bilja je sama dizajnirala omot za singl i LP. Godine 1989. u grupu je došao basista Ilija Vlaisavljević Bebec (ex La Strada) koji je takođe usmerio njihov rad. Sledeću ploču "78" objavila je nezavisna zagrebačka kuća Search & Enjoy. Koja se opet prihvatio producentske uloge, autor je dve

kompozicije i na snimanju je svirao gitaru. Pored novih materijala, tu je "Ja sam radosna" sa samog početka njihove karijere. Autor teksta Slobodan Tišma posredno je gostovao u toj kompoziciji jer je usemplovan deo njegove pesme "Mlad i radostan" iz perioda rada sa grupom La Strada. Raspad zemlje uticao je i na rad grupe. Vesna, Tanja i Jasna su prestale da se bave muzikom. Bilja i Bebec su nastavili sa novim članovima: pevačice Jelena Kajtez i Aleksandra Blažić Caka a jedno vreme gitaru je svirao Vladimir Radusinović Radule (Atheist Rap). U proleće 1992. godine učestvovali su na koncertu "Ne računajte na nas" održanom protiv rata u Bosni na beogradskom Trgu Republike.

Boye

CD "Boye se ne boje" snimili su u proleće 1993. godine u studiju "Sing Sing" koji je Mile Ćirić otvorio u Holandiji. Produkciju je uradio Bebec, a odsvirao je i gitare. Kao gosti su svirali trubač Zerkman (ex Disciplina kičme) i klavijaturista David Gardeur (ex Focus). U Holandiji su uz Davidovu pomoć uradili spot za pesmu "Gleglegledaj!" koji je uz intervju emitovan na njihovoj televiziji. Novi materijal objavila je izraelska diskografska kuća Doranit Enterprises koju su vodili dvoje bivših Novosađana. Za jugoslovensko tržište, kasetu je prvo objavio Music User, a zatim i Metropolis Records. Beogradski muzički magazin "Ritam" je ovu ploču proglasio najboljom u 1993. godini. Po povratku iz Holandije napustila ih je Caka, a novi članovi postali su gitarista Miloš Raković (Paradoks, GBB) i trombonista Đorđe Todorović. Početkom 1994. godine, odsvirali su tri koncerta u Atini. Pod nazivom "Za mir na Balkanu" nastupili su aprila 1995. godine u Atini i na Kritu. U to vreme grupa je dobila novog gitaristu Roberta Telčera. Marta 1996. godine svirali su na Balkanskom festivalu umetnosti u mestima Komotini i Ksanti na grčko-turskoj granici. CD "Prevariti naviku" urađen je jula 1997. godine i to ponovo kod Ćirića u Holandiji, a producent je bio Bebec. Sa ploče se izdvojila pesma "Ludilo mašina" a grupa je ponudila modernizovan zvuk. Bez zvaničnog razlaza, zbog porodičnih obaveza prestali su sa radom.

Na disku "V živo na Štuki" (Štuk 1997.) objavljenom u Sloveniji, kasetofonom je zabeležen nastup Boya, raznih slovenačkih i hrvatskih sastava u mariborskoj dvorani "Štuk" tokom 1995. godine. Jasna Manjulov je objavila knjige poezije "Različite pesme" (Matica Srpska 1988.) i "Lažno predstavljanje" (Matica Srpska 1996.) za koju je 1997. godine dobila nagradu časopisa "Pro femina". Radi kao lektor u časopisu "Elksir". Obojeni program i Bebec su uradili muziku za film "Žurka" reditelja Aleksandra Davića.

Diskografija

Singlovi

"Ja hoću te" / "Kralj dosade" (PGP RTB 1987.)
"Fudbal" / "Fudbal instrumental" (Search & Enjoy 1990.)

Albumi

"Dosta! Dosta! Dosta!" (PGP RTB 1988.)
"78" (Search & Enjoy 1990.)
"Boye se ne boje" (Doranit Enterprises / Metropolis 1993.)
"Prevariti naviku" (B 92 1997.)

BRECELJ MARKO

(Kopar)

Marko Brecelj rođen je 1951. godine u Sarajevu. Živeo je u Mariboru i Kopru, a u Ljubljani je studirao tehničku fiziku. Karijeru je započeo u ljubljanskom sastavu Krik u kome je svirao violinu. S njima je 1973. godine nastupao na Omladinskom festivalu u Subotici. Kada su mu na sledećem festivalu u Subotici 1974. godine ukrali violinu, odustao je od tog instrumenta, ali je na festivalu dobio nagradu stručnog žirija za pesmu "Duša in jaz". Iste godine pesma se našla na njegovoj prvoj ploči "Coctail" koja sadrži originalne i neobične teme pisane od 1972. godine. Marko je za nju dobio nagradu Sedam sekretara SKOJ-a. Pesme je aranžirao Bojan Adamič, a Brecelja je pratio plesni orkestar. Tako je alternativna sadržina na zanimljiv način upakovana u festivalski zvuk. Pesmu "Hiškar Rogač" snimio je sa članovima grupe Sedem svetlobnih let iz koje je početkom 1975. godine nastao Buldožer u kome je Brecelj dobio ulogu pevača.

U Buldožeru je ostao sve do 1979. godine. Sa njima je snimio prva dva albuma i mini LP "Živi bili pa vidjeli". Na sledećoj ploči Buldožera "Izlog jeftinih slatkiša" bio je samo koautor tekstova. Tokom godina provedenih u Buldožeru izgradio je imidž ciničnog, nepredvidivog i ekscesima sklonog izvođača koji je na binu izlazio u invalidskim kolicima, palio sebi kosu i bradu, bavio se akrobacijama i uveseljavao publiku neobičnim pričama. Po napuštanju Buldožera snimio je singl "Parada, majmuni i trotoari" kojim je najavio svoje viđenje razbijanja muzičkih i tekstualnih formi. Sa nekonvencionalnim pesnikom Ivanom Volaričem Feom nastupao je u okviru dueta Zlatni zubi. Brecelj, Leon Ukmar (gitara), Zlatko Bašić (bas), Taljub Lapajne (gitara), Robert Vatovec (klavijature) i Marjan Medveščak (bubnjevi) udružili su se u okviru grupe Marjanov čudni zajec i snimili LP "Svinjam dijamante". Već tada Brecelj je za ploču tvrdio da je "školski polupro-izvod objavljen deset godina prekasno". Tokom 1983. i 1984. godine održali su dvadeset sedam koncerata i prestali sa radom. Sledeće dve godine je nastupao sam i tada je snimio poslednje samostalno izdanje, kasetu "Desant na Rt Dobre nade" na kojoj su uz pesmu "Dan Republike" i teme koje je komponovao za pozorišne predstave. Godine 1988. basista Aleš Jošt, saksofonista Primož Šmit i Brecelj su snimili ploču "Javna vaja" na kojoj su ponovili deo pesama sa izdanja "Coctail" i "Svinjam dijamante". Članovi grupe Srp su na ploči "Srp" (RTV LJ 1984.) radili muziku na tekstove Brecelja i Volariča.

Brecelj u Beogradu 1996. godine

LP "Coctail" je tokom godina doživeo nekoliko reizdanja na kasetama, a na CD-u je objavljen za Nika Distribution sa bonus snimcima koji su obuhvatili pesme sa singla "Parada" i ranije neobjavljene materijale. Sa sastavom Strelnikoff, Brecelj je 1994. godine objavio neobičan CD "Hojlarija, svinjarija, diareja, gonoreja" na kome su tri pesme iz repertoara Buldožera: "Novo vrijeme", "Higijena" i "Ko jebe Buldožer". Pesme su snimljene u različitim verzijama pa je "Novo vrijeme" dobilo pet formi od "seksi disko miksa" do "new age miksa". U uvodu pesme "Ko jebe Buldožer", inače vesele obrade "Roll Over Bethoven" Čaka Berija (Chuck Berry), usemplovan je monolog Branka Cvejića u ulozi Baneta Bumbara iz serije "Grlom u jagode", a zatim se pesma razvija u sočni punk rock.

Tokom poslednjih godina Brecelj radi, kako sam kaže, kao "WC direktor rock kluba Mladinski kulturni centar" u Kopru gde nastupaju alternativni sastavi sa prostora bivše Jugoslavije, sadašnje Evrope i bivšeg Sovjetskog Saveza. U tom klubu su, pored mnogih drugih, od raspada Jugoslavije svirali Partibrejkers, Električni orgazam i Goblini. Razvijajući svoje originalne ideje, Brecelj ima i različite cene ulaznica. Najjeftinije karte su za stanovnike Istre, sledeća povlašćena cena je za Slovence učenike, studente i nezaposlene, a ostali plaćaju punu cenu. Bonovi za piće za gostujuće grupe su stare desetodinarske sa likom rudara Alije Sirotanovića, a Brecelj oko tri ujutro zaostalu publiku rasteruje neobuzdanom svirkom na violini. I to na uvo, svakome ponaosob. Predvodi "Društvo prijatelja umjerenog napretka u granicama zakona", kandidovao se za gradonačelnika samo da bi ometao neadekvatne pretendente, dobio je godišnju nagradu za humanitarni rad i delovanje u kulturi, objavljuje sopstveni bilten, piše oštre tekstove za

lokalne novine i širokogrudo nudi mogućnost posetiocima da se sa njim slikaju po ceni od 120 tolara. Predvodio je demonstracije protiv posete Pape Sloveniji i njenog ulaska u NATO. Oktobra 1996. godine posle pauze od pet godina, svirao je u Novom Sadu i Beogradu.

Diskografija

Singlovi

"Duša in jaz" / "Tri ženske" (RTV LJ 1974.)
"Parada" / "Majmuni" / "Trotoari" (Helidon 1981.)

Albumi

"Coctail" (RTV LJ 1974.)
"Svinjam dijamante" (Helidon 1985.)
"Desant na Rt Dobre nade" (Helidon 1986.)
"Javna vaja" (Slovenija 1988.)
"Hojlarija, svinjarija, diareja, gonoreja" (ŠKUC Ropot / Nika 1994.)

BREGOVIĆ GORAN

(Sarajevo / Beograd)

Goran Bregović je rođen u Sarajevu 22. marta 1950. godine. Tokom rada sa grupom Bijelo dugme objavio je 1976. godine solo ploču na kojoj su pesme koje je radio za Zdenku Kovačiček, Biseru Veletanlić, Jadranku Stojaković i rani snimci grupe Jutro. Snimio je jednu stranu na duplom albumu "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.). Sa njega je skinut singl sa pesmama "Ima neka tajna veza" i "I kad prođe sve pjevat ću i tad" na kojima su ga pratili Bijelo dugme i Zagrebački gudački kvartet. Zaslužan je za neke od najvećih hitova Zdravka Čolića kome je često radio i produkciju. Producirao je singl Idola sa pesmom "Maljčiki" i uradio aranžmane za singl "Naručiću, mala, buđenje u sedam" / "Eva" (PGP RTB 1980.) niške grupe Mama rock.

Još u vreme rada sa Bijelim dugmetom, Bregović je počeo da komponuje filmsku muziku, pa je zvučno opremio filmove "Lične stvari" (reditelj Aleksandar Mandić 1979.), "Dom za vešanje" (Emir Kusturica 1988.), "Kuduz" (Ademir Kenović 1989.), "Gluvi barut" (Bata Čengić 1990.), "Mala" (Predrag Antonijević 1991.) "Čaruga" (Rajko Grlić 1991.) i "Na kraju puta". Na ploči sa muzikom za film "Kuduz" zabeležena je i obrada sevdalinke "Žute dunje" koju je otpevao Davorin Popović iz sastava Indexi. Početkom rata se smestio u Pariz gde je započeo uspešnu karijeru filmskog kompozitora, ali je ubrzo kao bazu za rad odabrao Beograd. Muzički je opremio i filmove: "Arizona Dream" (Emir Kusturica 1993.), "La nuit sacree" (Nicolas Klotz 1993.), "Toxic Affair" (Philomene Esposito 1993.), "Nombril du monde" (Ariel Zeitoun 1993.), "La Reine Margot" (Patrice Chereau 1994.), "Serbisches Mädchen" (Peter Zeer 1994.), "Underground" (Emir Kusturica 1995.), "Hiljadu ljubavnih priča jednog kuvara" (Nena Georeadze 1996.), "Serpent Kiss" (Philippe Rousselot 1997.), "XXL" (Ariel Zeitoun 1997.), "Train de vie" (Radu Mihaileanu 1998.), "The Lost Son" (Chris Menges 1998.), "Operacja Samum" (Wladyslaw Pasikowski 1999.), "Maria, figlia del suo figlio" (Fabrizio Kosta 1999.) i druge. Napisao muziku i glumio u italijanskom filmu "I Giorni dell' abbandono" reditelja Roberta Faenca.

Muziku za film "Arizona Dream" radio je sa čitavim timom saradnika. Igi Pop (Iggy Pop) je pevao i napisao tekstove za pesme "In The Deathcar", "Get The Money" i "TV Screen", a te pesme su obrade ranijih hitova Bijelog dugmeta. Pored njega, na snimanju su učestvovali Brankica Vasić, Zdravko Čolić, Džoni Dep (Johnny Depp), Hor Radio Beograda kojim su dirigovali Bojan Suđić i Ognjan Radivojević, duvački orkestar Bobana Markovića, ženski hor sa Bjelašnice i drugi. Bregovićevi saradnici na filmu "La Reine Margot" bili su: Ofra Haza, Zdravko Čolić, Dušan Prelević, ansambl Renesans, klavijaturista Ognjan Radivojević, klapa Čačak, Paganke, Beogradski filharmonijski orkestar i drugi. Osnovu za film "Underground" izgradio je na ciganskoj muzici koju su odsvirali orkestri Slobodana Salijevića i Bobana Markovića. Uz njih su sarađivali Žorž Grujić (gajde, kaval), Bora Dugić (frule), Nenad Jelić (udaraljke), pevačice bugarskog narodnog orkestra "Filip Kutev", Sezaria Ajvora (Cesaria Evora) i drugi. U okviru muzike za filmove, Skot Voker (Scot Walker) je pevao "La Nuit Sacre", "Serpetine Kiss" i druge. Na kompaktu "P.S." napravljen je izbor tema koje je radio za filmove, pozorišne predstave i TV reklame.

Goran Bregović

Od početka devedesetih godina komponovao je i producirao muziku za brojne strane izvođače. Prvi veliki uspeh imao je sa grčkom pevačicom Alkistis Protopsalti. Na disku "Paradehtika" (Polydor 1991.) ona je na grčkom jeziku otpevala neke od najvećih hitova Bijelog dugmeta, aranžirane u maniru grčkog melosa. Za disk "Me dyo papoytsia panina" (Minos / EMI 1997.) grčkog pevača Jorgosa Dalaresa, napravio je izbor svojih pesama obukavši ih u adekvatan melos. Uradio je ploču "Dugun Ve Cenaze" (Plaza Music / Polygram Turkey / Raks 1998.) za tursku pop pevačicu Sezan Aksa i na njoj je pesma "Erkekler" ("Čovek") koju je komponovao za završnu proslavu "Solun - evropska prestonica kulture 1997.". Povodom te manifestacije održao je koncert u Solunu 30. decembra 1997. godine. Snimak tog koncerta objavljen je na disku "Silence of the Balkans". U pratnji Orkestra za svadbe i pogrebe koji su činili Ognjan Radivojević, simfonijski orkestar, trubači, gudači, muški hor iz Beograda i bugarske pevačice, redovno izvodi filmsku muziku u svetskim metropolama. Producirao je i komponovao muziku za povratnički CD Zdravka Čolića "Kad bi moja bila" (Komuna 1997.). Jugoslovenska autorska agencija mu je dodelila priznanje "Stvaralac godine" za 1997. godinu.

U okviru evropske turneje, krajem aprila 1998. godine održao je dva rasprodata koncerta u pariskoj Olimpiji, a početkom maja je nastupao u prestižnom londonskom prostoru Royal Festival Hall. Uradio je disk za poljsku pevačicu Kaju (rođena 1967. u Varšavi) koji je objavljen pod jednostavnim nazivom "Kayah and Bregović" (Zic Zac / BMG 1999.) i na njemu su takođe pesme iz repertoara Bijelog dugmeta i hitovi iz filmova. Kaja je napisala tekstove na poljskom jeziku, a ploča je prodata u tiražu većem od 900 000 primeraka. Na njihovom koncertu u Varšavi, 10. septembra 1999. godine, okupilo se više od 40 000 posetilaca. Snimak tog nastupa objavljen je na video kaseti koja sadrži i dokumentarni film o Bregovićevom radu u Poljskoj. Knjigu o njemu pod nazivom "Szczesciarz z Sarajewa" (Drzewo Babel 1999.) što znači "Srećković iz Sarajeva" napisao je poljski novinar Gregor Brozović (Grzegorz Brzozowicz). Još jedna njegova biografija izašla je u Italiji 2002. godine. Na disku "The Train Leaves at Eight" (Glitterhouse 2000.) na kome je američki sastav Walkabauts obradio pesme evropskih autora je i Bregovićeva tema "Man From Reno". U originalu je pevao Skot Voker, a rađena je za film "Toxic Affair". Prvi samostalni koncert u Sarajevu održao je u BKC-u 22. aprila 2000. godine. Sa Kristofom Kravčikom (Krzystof Krawczyk) poljskim pevačem romskog porekla snimio je CD "Daj mi drugie życie" (BMG 2001.). U bazilici Sen Deni u blizini Pariza, juna 2002. godine izvedeno je Bregovićevo delo "Coeur Tolérant" ("Moje srce je postalo tolerantno"). Po formi blisko liturgiji, ovo ostvarenje predstavlja susret i izmirenje tri religije: hrišćanstva, islama i judaizma, a napisao ga je po narudžbi centra Dionisia iz Rima i na osnovu izbora fotografija i video radova Oliviera Toscania. Isto delo predstavio je tih dana i u Sarajevu. Na disku "Tales and Songs from Weddings and Funerals" u maniru ciganskih duvačkih orkestara obradio je pesme iz perioda Bijelog dugmeta i ponudio ambijentalne instrumentale. Uz muzičare sa Balkana na disku su gostovali makedonska pevačica Vaska Jankovska, Zdravko Čolić, te pevači narodnih pesama Šaban Bajramović i Goran Demirović. Svoju operu "Karmen sa srećnim krajem" nastalu po osnovama "Karmen" Žorža Bizea premijerno je izveo 17. aprila 2004. godine u Italiji. Radnja se odigrava na Balkanu, dvostruku ulogu Karmen i proročice Kleopatre glumila je Vaska Jankovska, Bregović je bio dobošar i recepcioner, a uživo je svirao Orkestar za svadbe i pogrebe. Sa tom operom je obišao svetske scene. Po tekstu Dantea u Nacionalnom pozorištu u Madridu reditelj Tomaž Pandur postavio je predstavu "Inferno" za koju je muziku napisao Bregović. U Atini je uradio muziku za predstavu "Edip", a u Beogradu za balet "Kraljica Margo". Sarađivao je na maksi singlu Severine "Moja štikla" / "Moj sokole" (Dallas Records 2006.). Na disku "From Bach to Bregović" (PGP RTS 2006.) pijanista Miroslav Cupara je snimio teme inspirisane Goranovim pesmama.

www.goranbregovic.co.yu

Diskografija

"Goran Bregović" (PGP RTB 1976.)
"Dom za vešanje" (Kamarad / Diskoton 1988.)

"Kuduz" (Diskoton 1989.)
"Le Temps Des Gitans - Kuduz" (Kamarad / Polygram / Komuna 1990.)
"Arizona Dream" (Kamarad / Polygram / Komuna 1993.)
"La Reine Margot" (Kamarad / Polygram / Komuna 1994.)
"Underground" (Kamarad / Polygram / Komuna 1995.)
"P. S." (Komuna 1996. kompilacija)
"Silence of the Balkans" (Mercury 1998. koncertni)
"Ederlezi" (Polygram 1998. kompilacija)
"Songbook" (Mercury / Universal 2000. kompilacija)
"Music For Films" (Mercury / Universal 2000. kompilacija)
"Tales and Songs from Weddings and Funerals" (Polygram / Music Star 2002.)

BUCO I SRĐAN

(Dubrovnik)

Ljubomir Pende Buco i Srđan Divoje započeli su rad početkom sedamdesetih kao akustičarski duet sklon šansoni. Tokom prvih godina bili su česti gosti na rock spektaklima pa je koncertna verzija njihove pesme "Ako odem" zabeležena na ploči "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.) snimljenoj na istoimenom festivalu u Ljubljani.

Najveći uspeh postigli su debi albumom "Veče je naš prijatelj" na kome su se kao autori iskazali Pende i Đelo Jusić (Dubrovački trubaduri) sa udarnim pesmama "Kad se jednom rastanemo", "Moja Annabel Lee" (na tekst E. A. Poa) i "Cvijeta Zuzorić". I sledeći album "Buco i Srđan" doneo je radijski hit "Lula starog kapetana", a većinu pesama je opet komponovao Đelo Jusić. Muzičke tendencije druge polovine sedamdesetih godina nisu bile bliske njihovom senzibilitetu tako da im se aktivnost smanjila, te je njihov LP "Ljeto u gradu" prošao nezapaženo. Ljubomir Pende je sa gitaristom Franom Matušićem i klavijaturistom Zoranom Proročićem, pod imenom Buco i Frano snimio LP "Sanjalica" (Sarajevo disk 1983.).

Početkom devedesetih godina obojica su napustili Dubrovnik, Buco je otišao u Nemačku, a Srđan u Ameriku. Dva povratnička koncerta održali su avgusta 1997. godine u okviru ponoćnog programa Dubrovačkih ljetnjih igara. Deo njihovih starih materijala objavljen je na kompilaciji "Najljepše pjesme".

Diskografija

Singlovi

"Elegija" / "Nina-na (uspavanka)" (Jugoton 1973.)
"Dobro jutro, Margareta" / "Lula starog kapetana" (Jugoton 1973.)
"Povratak" / "Zbog jedne divne crne žene" (Jugoton 1973.)
"Balada o mladiću i ruži" / "Bez nje" (Jugoton 1974.)
"Ako ove noći" / "Rastanak" (Jugoton 1974.)
"Dugo u noć, u zimsku bijelu noć" / "Kad pjesma zrikavaca zamre" (Jugoton 1974.)
"Najljepša ruža" / "Gdje si ljubavi moja" (Jugoton 1975.)
"Tražim te, trebam te" / "Petrunjela" (Jugoton 1978.)
"Razgovara zemlja stara" / "Zvala se Ksenija" (Jugoton 1978.)

Albumi

"Veče je naš prijatelj" (Jugoton 1974.)
"Buco i Srđan" (Jugoton 1976.)
"Ljeto u gradu" (Sarajevo Disk 1981.)
"Najljepše pjesme" (Croatia Records 2002. kompilacija)

BULDOGI

(Ljubljana)

Sastav je nastao 1979. godine u vreme ekspanzije punk zvuka. Posle čestih personalnih promena, polovinom 1981. godine su se ustalili u postavi bubnjar Robert Vrtovšek, pevač Damjan Zorc, gitaristi Aleš Černivec i Rok Zupan i basista Janez Fifolt. Učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici, ali su diskvalifikovani "zbog nemoralnog ponašanja". Njihovi snimci su uvršćeni na kompilacijama "Novi punk val 78-80." (RTV LJ / ŠKUC 1981.) i "Lepo je..." (RTV LJ / ŠKUC 1982.). U vreme afere oko navodne organizacije "Četvrti Rajh" koju su pokrenuli ljubljanski punkeri i Buldogi su bili optuženi, ali je čitav politički skandal ubrzo splasnuo. Većim delom karijere delovali su na medijskim marginama, a po prestanku rada Robert Vrtovšek je prešao u sastav Komakino da bi 1991. godine u bendu 2227 preuzeo ulogu pevača.

BULDOŽER

(Ljubljana)

Nukleus sastava Buldožer nastao je početkom sedamdesetih godina kada je gitarista i pevač Boris Bele (rođen 1949. u Gračacu, ex Sinovi) osnovao grupu Sedem svetlobnih let (Sedam svetlosnih godina) u kojoj su svirali klavijaturista Borut Činč, basista Andrej Veble, gitarista Dušan Žiberna (kasnije u Pankrtima), i pevač Andrej Trobentar, kasnije lider sastava Na lepem prijazni. Retko su nastupali, ali su nekoliko godina uporno vežbali i imali sopstveni materijal, blizak onome što je Buldožer kasnije svirao.

Buldožer: Bele, Veble, Činč, Vran i Slamnig 1979. godine

Prvi veći uspeh postigli su na festivalu BOOM 74. a njihova pesma "Krinko razkrinkaj" objavljena je na živom albumu sa te smotre. Bez većih ambicija počeli su da rade sa Markom Breceljem (ex Krik) koji je u to vreme snimio solo LP "Coctail" (RTV LJ 1974.). Početkom 1975. godine Brecelj je konkurisao na Opatijskom festivalu, gde je njegova pesma primljena, ali kada je počeo da radi sa grupom, shvatio je besmislenost festivalskog pojavljivanja. Predložio je Beleu da nastupe kao duet, što im je bila dobra prilika za razaranje festivalskog štimunga. Napravili su nekoliko solidnih skandala pa se, naravno, nisu probili u finale. Od marta 1975. godine počeli su da nastupaju pod imenom Buldožer po ideji Borisa Belea koga je inspirisalo jedno delo slovenačkog pesnika i njihovog dugogodišnjeg prijatelja Ivana Volariča Fea. Originalnu postavu grupe činili su, pored Brecelja i Belea, Borut Činč, Andrej Veble, Uroš Lovšin (gitara) i Štefan Jež (bubnjevi). Prvi veći nastup imali su na BOOM festivalu u Zagrebu iste godine. Tada su se za njih zainteresovali urednici iz Jugotona, ali su pregovori bili bez uspeha. Članovi grupe su se odlučili za PGP RTB jer su procenili da će njihova vrsta humora imati dobar odjek u Srbiji. Avgusta 1975. godine u ljubljanskom studiju "Akademik" su započeli snimanje debi albuma "Pljuni istini u oči" i on je izašao u decembru. Serija za to vreme vrlo neobičnih kompozicija "Yes, my baby, no", "Ljubav na prvi krevet", "Blues gnjus", "Život je feferon", kao i efektan omot u obliku novine sa njihovim otkačenim žurnalističkim radovima, učinili su da prvi tiraž plane za kratko vreme. I pored interesovanja publike, PGP RTB je odugovlačio sa doštampavanjem ploče, jer su neke stvari na omotu i u pesmama "bile sporne". Smetao je najverovatnije njihov očigledni cinizam u kombinaciji sa slikom pionira (mladi Borut Činč) koji svira harmoniku a iza njega je slika J. B. Tita. Pa je na doštampanom omotu ta slika zamenjena fotografijom golog muškarca! Nije ih bilo u medijima, ali su zato tokom cele 1976. godine prodirali u javnost živim nastupima, gradeći imidž freak grupe na tragu radova Frenka Zape (Frank Zappa). Tu sličnost su oni uvek negirali predstavljajući se kao "jedan tipičan narodno-zabavni ansambl iz Slovenije" (Eine tipische Export artikel aus Slowenien).

U prvo vreme nisu bili najbolje prihvaćeni ni u Sloveniji, tako da su im koncerti često otkazivani. Ipak, oni su prva slovenačka grupa koja je u ljubljanskoj hali "Tivoli" održala koncert i to juna 1976. godine, pod nazivom "Povratak otkazanih". Uprkos svemu, te godine u Zagrebu, Brecelj je dobio nagradu Sedam sekretara SKOJ-a za ploču "Coctail". Oktobra 1976. godine snimili su u Novom Sadu, opet za PGP RTB, album "Zabranjeno plakatirati" u postavi koju su pored Brecelja, Belea, Činča i Lovšina, činili novi članovi, basista Vili Bertok i bubnjar Tone Dimnik. Potom su usledile zamorne konsultacije sa izdavačem. Sugerisano im je da reč nirvana promene u kafana, a stavljane su im primedbe da imaju suviše pornografske tekstove. Snimci su se u toj firmi kiselili godinu dana, sve dok ih nije otkupio slovenački Helidon i objavio novembra 1977. godine. Na tom albumu su kroz pesme "Helga", "Jeste li vidjeli djevojčice" i "Dobro jutro, madam Jovanović" potvrdili sklonost ka crnom humoru i sarkazmu. Psihodelična verzija pesme "Ne brini, mama" sa te ploče, urađena je 1992. godine za film "Mi nismo anđeli" Srđana Dragojevića. Zatim je Bele otišao u vojsku, Lovšina su zamenili novi gitaristi Janez Zmazek i Dušan Žiberna, a došao je i novi bubnjar Dušan Vran. Ubrzo je u vojsku otišao i Brecelj. Marta 1978. godine nastupali su kao predgrupa na koncertima sastava Dr Feelgood po Jugoslaviji. Septembra iste godine postavili su osnovni koncept sledeće ploče "Izlog jeftinih slatkiša" a u isto vreme su dobili ponudu da za film "Živi bili pa vidjeli" Milivoja Puhlovskog i Bruna Gamulina urade muziku. Kao "statisti sa posebnim zadatkom" u filmu su glumili koncertno izvođenje pesme "Novo vrijeme" u zagrebačkom klubu "Lapidarij". Marta 1979. godine napustio ih je Marko Brecelj da bi se posvetio osobenoj samostalnoj karijeri.

Buldožer

Ovaj razlaz su mnogi protumačili kao sumrak Buldožera, ali su se prevarili. Juna meseca im se pridružio zagrebački književnik i gitarista Davor Slamnig (rođen 1956. ex Entropija), a Bele je preuzeo ulogu glavnog pevača. Uoči filmskog festivala u Puli objavili su maksi singl sa muzikom iz filma "Živi bili pa vidjeli" a iz novina su saznali da su dobili Zlatnu arenu. U konkurenciji za Zlatnu arenu bilo je i Bijelo dugme, pa su tvrdili da su skromno potplatili žiri. Zbog obaveza prema Armiji, iz grupe je otišao basista Vili Bertok, a mesto su ponudili starom članu, doktoru Vebleu. Budući da je radio u mariborskoj bolnici, poziv je prihvatio kao dobrodošlo osveženje. Početkom 1980. u ljubljanskom studiju "Tivoli" snimili su ploču "Izlog jeftinih slatkiša". Ona im je donela prvi radijski hit "Žene i muškarci", ali i zapažene "Okrutni bogovi Istoka", "Slovinjak punk", "Boogie za prijatelja" (na tekst Ivana Volarića). Prvi put su ostvarili formu trominutnih pesama uz čitavu smešu različitih žanrova. Iako je kao autor dela tekstova potpisan Marko Brecelj, jasno je da su kičmu grupe činili Bele i Činč koji su uradili i produkciju. Posle drugarske saradnje sa Pankrtima, Činč je septembra 1980. godine otišao na odsluženje vojnog roka. Na koncertima povodom nove ploče zamenio ga je saksofonista Lado Jakša (koji se odlično snalazi i za orguljama), muzičar sa dugim jazz pedigreom. Dodatno pojačanje na nastupima bila je atraktivna crnka, foto-model Tatjana Hartman Beba. Tokom izvođenja pesme "Žene i muškarci", na bini se pojavljivala u čarapama sa podvezicama, a tokom biseva je svlačila gotovo sve sa sebe. U to vreme Boris Bele je dobio posao urednika u Helidonu, pa je organizovao otkup njihovog prvog albuma od PGP RTB-a. Reizdata, ploča je opet odlično prošla na tržištu. Da se Bele dobro snašao u ulozi urednika, potvrdilo je objavljivanje ploče grupama kao što su Na lepem prijazni, Film, Lačni Franz, Luna, Mizar, Let 3, KUD Idijoti i drugima.

Davor Slamnig, ovenčan nagradom Sedam sekretara SKOJ-a koju je dobio za zbirku pripovedaka "Čudovište" (CDD 1980.), otišao je iz grupe, a u bend se vratio gitarista Janez Zmazek. Sa njim su oktobra 1981. godine snimili rockabilly orijentisan mini LP "Rok end roul" na kome su pored prepeva rock'n'roll standarda "Blue suede shoes" ("Plesne cipele") i njihove pesme sličnog stila. Tom pločom učinili su prvi pravi zahvat u revival u tadašnjoj jugoslovenskoj rock muzici, dodavši svom minulom radu još nekoliko ubedljivih hitova. Na zagrebačkim koncertima početkom 1982. godine snimili su dupli živi album "Ako ste slobodni večeras" na kome su duhovite Beleove najave i podjednako uvrnuti razgovori novinara Dražena Vrdoljaka sa razdraganim članovima i članicama publike. U skladu sa autoironijom Buldožera i ti kratki intervjui, raspoređeni između pesama, nude ludiranje na omiljene teme: seks, droga, Goran Bregović i druge aktuelne pojave tog doba. Da grupi u to vreme ništa nije bilo sveto, svedoči patetično intoniran In memoriam Džonju Štuliću. U skladu sa tadašnjom Štuličevom političkom zajapurenošću, Bele je obavestio okupljene da se Džoni, u znak protesta zbog stanja u Poljskoj, zapalio na zagrebačkom Trgu Republike, te mu je održao poslednje slovo. Među reprezentativnim materijalom su čak četiri verzije pesme "Helga" (originalna, takozvana underground, disko, neoromantičarska i tirolska sa harmonikama i jodlovanjem), prepev pesme "Roll over Bethoven" prilagođen u "Ko jebe Buldožer", ali i blesavi duet braće Huberta i Črtomira (maskirani članovi grupe Činč i Veble) koji urlaju "Hey Joe" i "Another Brick In The Wall", tačnije "Another Freak in the Hall" u duhu tvrdih crnogorskih napeva. Izvesni matori freak Franci Kokalj (u izvođenju Borisa Belea) je otpevao hipi himnu koju je napravio "kad se stopom vračao sa djevojčicom iz Vudstoka" uz ključne stihove: "Popušimo drogu, posadimo cvijeće / komuna se naša rastaviti neće / nek vjetrovi nose naše duge kose / nek Hari Krišna vodi naše noge bose". Oberkreiner duet i akademski vokalni oktet Marjetice su takođe dobili prostor za muzičke burleske. Na ploči su naravno i pesme iz minulog rada Buldožera. Sledeći studijski album "Nevino srce" objavili su krajem 1983. godine kumujući mu podnaslovom "Nova zbirka ljubavnih i rodoljubivih pjesama". Na toj ploči se već osetio kreativni zamor, ali su zablistali u pesmama "Slovenija", "Mrtvaci" i "Smrt Morisona Džima" uređenoj u prepoznatljivom epskom desetercu. Pesmu "Garcon de Yugoslavie" po muzici Žo Dasena obradio je Marko Vezovišek, u to vreme gitarista mariborske ska grupe Skakafci i objavio je na ploči "Igre bez meja" (RTV LJ 1984.). U verziji Buldožera u njoj je pevala glumica Mira Furlan.

Po objavljivanju ploče nameravali su da naprave pauzu od godinu, dve ali ona je potrajala punu deceniju. Bele se 1984. godine preselio u Beograd gde je radio kao predstavnik Helidona, dr. Veble se posvetio medicini, Činč je otvorio studio, a Dušan Vran je tezgario po moru i Italiji. Davor Samnig je sa Mirom Furlan snimio ploču "Mira Furlan i orkestar Davora Slamniga" (Helidon 1983.). Autor muzike i tekstova je najvećim delom bio Slamnig, a grupu su uz njega i Miru činili basista Žarko Mandić i bubnjar Radovan Lučić. Krajem 1989. godine izašao je kompilacijski CD Buldožera "Nova vremena" sa pesmama iz perioda od 1975. do 1983. godine. Janez Zmazek je objavio solo CD "Na drugi strani" (Helidon 1997.) na kome se predstavio kao autor mainstream rock pesama sa country elementima. Na ploči su prateće vokale pevali Janez Bončina, Boris Bele i Jani Kovačič, klavijature je svirao Borut Činč, gitaru Zvone Kukec, bubnjeve Robert Friš, a bas Robert Sršen.

Početkom devedesetih Buldožer je povremeno vežbao i postepeno su nastajale nove pesme za povratničku ploču. Kada je snimanje i miksovanje bilo skoro završeno, u studiju "Tivoli" je izbio požar i sve je propalo. Postupak su ponovili u Činčovom studiju i krajem 1995. godine je izašao CD "Noć". U postavi Bele, Činč, Lovšin, Vran i uz novog basistu Vena Jemeršiča (dr. Veble je u

međuvremenu postao šef odeljenja za nuklearnu medicinu), predstavili su se u staroj formi. Na ploči je materijal koji je nastajao tokom poslednjih pet godina (otpevanih na slovenačkom i hrvatskom jeziku) a jedna od najstarijih "Vojno lice" potiče iz 1991. godine. Povratak na scenu obeležili su serijom koncerata, a na nekim nastupima im se priključio Vlada Divljan. Zatim su se ponovo povukli sa scene. U jesen 2006. godine opet su se vratili serijom nastupa i box setom "Lik i djelo" sa svih osam ploča.

www.buldozer-band.com

Diskografija

Singlovi

"Rastem" / "Svaki čovjek ima svoj blues" (RTV LJ 1975.)

"Žene i muškarci" / "Slovinjak punk" (Helidon 1980.)

Albumi

"Pljuni istini u oči" (PGP RTB 1975.)

"Zabranjeno plakatirati" (Helidon 1977.)

"Živi bili pa vidjeli" (mini LP Helidon 1979.)

"Izlog jeftinih slatkiša" (Helidon 1980.)

"Rok end roul" (mini LP Helidon 1981.)

"Ako ste slobodni večeras" (Helidon 1982. dupli živi)

"Nevino srce" (Helidon 1983.)

"Nova vremena" (Helidon 1989. kompilacija)

"Noć" (Helidon 1995.)

"Lik i djelo" (Racman 2006. box set)

BULEVAR

(Beograd)

Koreni sastava Bulevar potiču iz grupe Tilt u kojoj su još kao gimnazijalci bili pevač Dejan Cukić (ex Dizel), gitarista Nenad Stamatović, gitarista Dušan Bezuha, basista Miroslav Cvetković, dok su za bubnjevima u različitim fazama bili Vlada Golubović i Predrag Jakovljević. Tilt je jedno vreme nastupao sa Brankom Marušičem Čuturom. Grupa je prestala sa radom kada su Duda Bezuha i Vlada Golubović prešli u Suncokret, a Miroslav Cvetković u Pop mašinu.

Stamatović, koji je u međuvremenu bio u grupi Zebra, Cukić, Jakovljević i basista Branko Isaković (ex Suncokret) osnovali su septembra 1978. godine Bulevar. Ime su odabrali jer su u to vreme svi živeli u blizini Bulevara Revolucije. Tokom sledeće godine svirali su kao predgrupa Ribljoj čorbi. Prvi veći nastup imali su na čuvenom koncertu Riblje čorbe na Tašmajdanu 1. septembra 1979. godine. Po raspadu grupe Zvuk ulice, priključio im se klavijaturista Dragan Mitrić. Počeli su da rade svoju muziku, a tekstove im je pisao Bajaga koji se prvi put ozbiljnije ogledao na takvom zadatku. Prvi singl sa pesmom "Moje bezvezne stvari" snimili su krajem 1979. godine za Jugoton, ali je zbog bolesti J.B. Tita objavljivanje kasnilo. Drugi singl "Nestašni dečaci" je po Cukiću predstavljao "ustoličenje stila simpho punk" jer je predstavljao kombinaciju njihove žestine i Mitrićevog aranžmanskog senzibiliteta budući da je u to vreme na Muzičkoj akademiji studirao na odseku za kompoziciju. Uoči objavljivanja debi albuma "Loš i mlad" (produkciju su radili sami uz pomoć snimatelja Tahira Durkalića), 1981. godine prešli su u PGP RTB. Pred

Bulevar

objavljivanje drugog albuma "Mala noćna panika" (sa koga su najuspešnije pesme bile "Unutrašnja panika" i "Trenutni lek") u vojsku su otišli Mitrić, Stamatović i Cukić tako da ploča nije ni doživela promociju. Jedini nastup upriličili su u starom koncertnom prostoru "Dok" (klavijature je svirao Kornelije Kovač, producent albuma) i u Skoplju decembra 1982. godine kada je Stamatović nastupao sa njima kao vojnik. To im je ujedno bio i poslednji koncert.

Branko Isaković je prešao u Idole, Predrag Jakovljević u Divlje anđele, zatim Zanu, Zambu, Viktoriju, a danas se više ne bavi muzikom. Cukić je počeo da piše u listu "Rock". Po izlasku Stamatovića i Mitrića iz vojske održali su nekoliko proba kao Bulevar, a onda ih je Bajaga sve uključio u Instruktore. Mitrić je sa Instruktorima bio kratko, a potom se posvetio fakultetu i radu na primenjenoj muzici. Na scenu se vratio kada je Cukić pokrenuo solo karijeru.

Diskografija

Singlovi

"Moje bezvezne stvari" / "Nemam ništa važno da te pitam" (Jugoton 1980.)

"Nestašni dečaci" / "Moja lova, tvoja lova" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Loš i mlad" (PGP RTB 1981.)

"Mala noćna panika" (PGP RTB 1982.)

BUMERANG

(Kopar)

Po raspadu sastava Kameleoni 1970. godine, bivši članovi grupe sa novim snagama formirali su Bumerang. Prvu postavu činili su bubnjar Zlatko Klun, gitarista Danilo Kocijančič, gitarista Peter Veri Gorjup i basista Ladi Koradin. Prvi koncert su održali 20. februara 1971. godine u radničkoj menzi fabrike "Tomos" i tada su svirali repertoar stranih grupa: Grand Funk Railroad, Free, The Rolling Stones. Iste godine, maja meseca su nastupali na prvom BOOM festivalu u Mariboru. Odmah zatim su krenuli na jugoslovensku turneju sa sastavom Status Quo. Iako su bili predgrupa, na koncertima su odlično prolazili. Kada su u Beogradu svirali obradu teme "Marš na Drinu", publika je bila oduševljena a članovi Status Quo očajni što im predgrupa krade šou. Po silasku sa bine pošteno su se potukli sa članovima Status Quo, o čemu su novine u to vreme naveliko pisale.

Po prelasku u Ljubljanu 1972. godine u grupi je došlo do prvih personalnih promena. Napustili su ih Koradin i Kocijančič, pa su radili kao trio sa novim basistom Mirom Tomassinijem. Za Helidon su snimili singl sa pesmama koje su im komponovali Tomaž Domicelj i Rado Testen. Godine 1973. učestvovali su na BOOM festivalu u Ljubljani, a u grupu je došao basista Zlatko Miksić Fuma (ex Zlatni akordi). Zatim su odsvirali jugoslovensku turneju koja je obuhvatila oko sto nastupa. Sledeće godine je Fuma otišao u vojsku pa je u grupi svirao Jadran Ogrin, a zatim Bruno Langer. Opet su nastupali na BOOM festivalu i njihova pesma "Koji ti je vrag" zabeležena je na koncertnoj ploči "POP BOOM 74". Potom su odabrani da u okviru četiri udarne grupe, uz Bijelo dugme, YU grupu i Grupu 220 odsviraju turneju po Jugoslaviji. U Subotici su nastupali kao predgrupa sastavu Barcley James Harvest. Po odlasku Veri Gorjupa u vojsku, novi gitarista je postao Vedran Božić (ex Time). Ta postava je kratko trajala, jer je Vedran živeo u Zagrebu, Langer u Puli, a Klun u Kopru. Po odlasku Vedrana grupa se okrenula funk rocku, a novi članovi su postali klavijaturista Tihomir Pop Asanović (ex Time), pevač Serđo Blažić i gitarista Pavel Kavec (ex Oko). U jesen 1976. godine svi članovi su napustili Kluna da bi formirali grupe Atomsko sklonište i September.

Bumerang

Zlatko Klun je tek 1978. godine obnovio grupu sa sasvim novom ekipom koju su činili Slovenci i Italijani iz Trsta. On je prešao na udaraljke i preuzeo ulogu glavnog pevača. U sastavu su bili gitarista Goran Tavčar koji je u Italiji radio kao studijski muzičar, Boris Tenčić (gitara i flauta), Dino Sartoretto (bas) i Dario Vatovac (bubnjevi). LP na kome je pretežno materijal Gorana Tavčara snimili su u Milanu. Maja 1979. godine na Omladinskom festivalu u Subotici dobili su nagradu stručnog žirija za pesmu "Živjeti iznad tebe bar jedan dan". Tada im se opet priključio Jadran Ogrin (ex September), tako da su više pažnje posvetili višeglasnom pevanju i komunikativnom zvuku. Po odlasku Borisa Tenčića 1980. godine angažovali su klavijaturistu Ciru Lončinu i u mestu Bad Hamburg snimili drugi LP "Na Zapadu ništa novo". Ploča je prošla nezapaženo, pa su se povukli iz javnosti i okrenuli unosnijim sezonskim tezgama.

Diskografija

Singlovi

"Najdi si drugega" / "Jutri zjutraj moram zgodaj vstati" (Helidon 1972.)

"Živjeti iznad tebe bar jedan dan" / "Bicikl" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Boomerang" (PGP RTB 1979.)

"Na zapadu ništa novo" (Diskoton 1982.)

C

Cacadou Look • Center za dehumanizacijo • COD • Crni biseri • Crvena jabuka • Crveni koralji • Cukić Dejan • Cvrčak i mravi

CACADOU LOOK

(Opatija)

Grupa je pod imenom Cacadou nastala 1983. godine na sasvim neuobičajen način. Osnovale su je sestre Jasmina (vokal) i Tatjana Simić (bubnjevi), Suzana Kožić (bas) i, također, sestre Sandra (gitara) i Tamara Vrančić (klavijature). Njih pet su odlučile da naprave grupu, ali nisu znale da sviraju. Zabavljale su se sa muzičarima, odlazile na koncerte i visile na probama. Mladići su počeli da ih uče da sviraju, a kada su otišli u vojsku, devojkama su ostali instrumenti i godina dana za napredovanje. Ubrzo po osnivanju grupe Sandra Vrančić se udala za bubnjara grupe Fit, Renata Debeuca i oboje su se povukli iz muzike. Na njeno mesto došla je Giovanna Kirinić (gitara).

Cacadou Look

Zatim je grupu napustila i Tamara Vrančić koja je prešla u Fit, potom je odustala od muzike i posvetila se književnosti. Posle brojnih kombinacija, za klavijaturama se ustalila Alenka Mendiković. Kako je sredinom osamdesetih godina i u Beogradu delovala grupa Kakadu, rešile su da svom imenu Cacadou dodaju Look.

Zahvaljujući prvim demo snimcima "Sama" i "Kao pjesma" koji su se redovno vrteli na radio programima, 1987. godine potpisale su ugovor za Jugoton i objavile debi LP "Tko mari za čari". Time su postale prva ženska grupa koja je dobacila do albuma. Elegantan omot te ploče uradio je njihov sugrađanin Romano Grozić koji je kasnije ostvario uspešnu karijeru u Italiji. Ploču su producirali Husein Hasanefendić (Parni valjak) i Tomo In Der Mühlen (ex Karlowy Vary). Pored pesama "Moj car (Među velikim muškarcima)", "Gledam ga dok spava", "Mutno jutro", našla se i obrada "It' s So Easy" Badi Holija (Buddy Holly) u prepevu "Tako lako", ali i kompozicija "Ne dozvoli" Vlade Divljana (ex Idoli) koji je na tom snimku svirao gitaru. Pitak i šarmantan power pop zvuk lako im je obezbedio mesto u medijima a koncertni nastupi su razuverili sve one koji su smatrali da u studiju umesto njih sviraju iskusni muzičari. Drugi album "Uspavanka za Zoroa" 1989. godine producirao je Ted Hejton (Ted Hayton) iz sastava Art Of Noise. Privučen njihovom muzikom, Ted je uradio dve engleske verzije pesama sa druge ploče i tim snimcima pokušao da zaintrigira engleske izdavače. Nažalost, njegov trud nije doneo pozitivne rezultate. Kao dokument, na ploči "YU-GO pop" (Jugoton 1990.) objavljena je pesma "Be My Friend", engleska verzija njihove nove pesme "Budi mi prijatelj". A one su drugim albumom opravdale epitete kojima su dočekane i ponudile još nekoliko hitova: "Baum Bam Bam", "Baš kao nekad" i "Krenite s nama" (obrada "Let's Stick Together" iz repertoara Brajana Ferija). Zalet koji su tom pločom uzele, prekinuo je dolazak rata i grupa je prestala sa radom. Devojke su se početkom devedesetih preselile u Holandiju i povukle iz muzike. Po povratku u zemlju Jasmina se udala, sada se preziva Rožnić i majka je četvoro dece. Tanja u Opatiji radi u butiku, Đovana živi u Zagrebu, Alenka u Veroni, a Suzana u Amsterdamu.

Grupa Eva Braun je na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradila pesmu "Ne dozvoli". Grupa E.N.I. koju čine četiri devojke iz Rijeke su na disku "Da Capo" (Dallas Records 2003.) obradile njihovu pesmu "Sama". Pesme "Tako lako" i "Sama" koje je 13. decembra 2003. godine Jasmina izvela sa E.N.I. i bendom Rival na koncertu u rječkoj Dvorani mladosti objavljene su na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.).

Diskografija

"Tko mari za čari" (Jugoton 1987.)
"Uspavanka za Zoroa" (Jugoton 1989.)

CENTER ZA DEHUMANIZACIJO

(Maribor)

Od članova sastava Masakr koji je oformljen 1981. godine, nastala je grupa Center za dehumanizacijo. Grupu su pokrenuli pevač i gitarista Dušan Hedl i gitarista Bojan Tomažič, dok su se ostali članovi menjali. Na samom početku rada 1983. godine negovali su jasan punk zvuk, ali vremenom su prolazili kroz različite faze. Do 1987. godine u postavi sa sintisajzerom i dve gitare kreirali su industrijski rock, a potom su se vratili na čisti rock izraz.

Grupa je 1986. godine samostalno objavila kasetu "Vihar je rasel" a zatim i kasetu "Center za dehumanizacijo" sa devetnaest snimaka. Godine 1987. dobili su nagradu "Zlata ptica" koju im je dodelila RK SSOS. Za sopstvenu izdavačku kuću Front Rock objavili su mini LP "Izdaja" sa pesmama inspirisanim postindustrijskim zvukom. Sem nove, naslovne pesme, na ploču su ubačene i tri stare, objavljene na prethodnoj kaseti. U pesmu "Beseda sodi" ukomponovana je molitva starice Jožefe Puhlič. Okrećući se plesnom zvuku, objavili su i singlove "Sovraživa vse" i "Ko se zabavam s teboj". Krajem osamdesetih delovali su na nekoliko paralelnih polja. Eksperimentalisti su sa electro pop zvukom, dali svoj doprinos techno dance sceni, ali nastavili i linijom hard core punka. Početkom devedesetih, sasvim neočekivano, krenuli su sa serijom akustičarskih nastupa. Kada su u ljubljanskoj galeriji ŠKUC organizovali promotivnu video kasete "1985-1991", nije bilo tehničkih mogućnosti da nastupaju na razglasu, pa su se odlučili za akustičarski koncert. Budući da je nastup bio uspešan, rešili su da program ponavljaju i to najčešće na otvaranjima izložbi. Godine 1993. kao frakcija grupe, nastao je elektronski duet HUM (Human Universal Misery) u okviru koga su gradili muziku na semplovanim zvucima iz prirode i urbanog okruženja. Njihov snimak "Hanged Paradise" objavljen je na disku "Step By Step" (Rock & Rock 1994.) na kome su i sastavi iz Austrije. Dušan Hedl je učestvovao sa pesmama "A Fortnight Before" i "Za menoj ni sledi / Keine Spur von mir" na kompilacijskom disku objavljenom u Austriji pod nazivom "The

Blind Gave To The Naked" (Rock & Rock 1994.). CZD su 1995. godine objavili koncertni CD "Držimo skupaj" na kome su uz njihovih pet pesama, snimci mladih slovenačkih sastava snimljeni na koncertu u Gornjoj Radgoni. Po objavljivanju LP-a "AJAJAJAJA", stigao je CD "Pokozlane trate" na kome su snimci nastali u periodu od 1986. do 1995. godine. Krajem 1997. godine objavili su CD "Slepa vera", a za njim je usledio disk "Kupi gnoja" koji su snimili u postavi Dušan Hedl (vokal, gitara), Marjan Milošić Džek (bas), Franci Novak (bubnjevi) i Bojan Tomazič (gitara). U istoj postavi učestvovali su na disku "Rokerji pojejo pesnike" (MKC Maribor 2001.) gde su uz druge autore komponovali na muziku pesnika. Pesmu "Lublana je bulana" obradili su za disk "Tribute to Pankrti" (B POP založba 2006.).

Dušan Hedl je vlasnik nezavisne izdavačke kuće Front Rock koja je od 1993. godine objavila pet kompilacijskih kompakt diskova pod nazivom "No Border Jam". Na njima se nalaze sastavi iz Slovenije, Srbije, Hrvatske, Makedonije, Austrije i Nemačke. Na tim diskovima često su zastupljeni i snimci grupe CZD. Članovi grupe su se bavili dizajniranjem plakata, objavljivanjem fanzina "Bla Bla Bla", video radovima a delovali su kao disk džokeji. Osnovali su KUD 88 i Galeriju 88 u okviru kojih su organizovali koncerte, izložbe, predavanja i tečajeve. Knjigu o grupi pod nazivom "Center za dehumanizacijo - etnološki oris rock skupine" (Frontier 1995.) napisao je etnolog i filozof Rajko Muršič.

Diskografija

Singlovi

"Sovraživa vse" / "Slovesov pa ne" / "Dvojna igra" (Front Rock 1989.)

"Ko se zabavam s teboj" (Front Rock 1990. maxi singl)

Albumi

"Vihar je rasel" (samizdat 1986. kaseta)

"Center za dehumanizacijo" (Založba CZD 1987. kaseta)

"Izdaja" (Front Rock 1989. mini LP)

"Držimo skupaj" (Front Rock 1995. koncertni CD)

"AJAJAJAJAJAJA" (Front Rock 1995.)

"Pokozlane trate" (Front Rock 1996.)

"Slepa vera" (Front Rock 1997.)

"Kupi gnoja" (Front Rock 1999.)

"Forma živa" (Front Rock 2001.)

"Maske" (Front Rock 2002.)

COD

(Sarajevo)

Grupu su leta 1972. godine osnovali basista i saksofonista Izidor Kajić, klavijaturista Nenad Jurin, bubnjar Miro Oberan, basista Ivica Propadalo, pevač Selver Brdarić i gitarista Džemal Novaković. Svirali su hard rock i skidali hitove grupa Deep Purple i Uriah Heep. Upravo zbog toga su odlučili da uzmu englesko ime Cod (u slengu: prevara, varka, obmana).

Prvi ozbiljniji nastup održali su u Skenderiji na koncertu povodom deset godina od osnivanja Indexa. Grupa je ipak tavorila sve do dolaska gitariste i kompozitora Enesa Bajramovića (ex Plameni dječaci, Rok) krajem 1974. godine. Do tog vremena su izgradili imidž zabavljačke grupe koja je svirala sve što se od njih tražilo. Na koncertima su pratili Kemala Montena, Zdravka Čolića, Mahira Paloša i druge pevače. Enes Bajramović je završio srednju muzičku školu i dve godine Muzičke akademije, a niz godina je svirao trombon u plesnom orkestru RTV Sarajevo. Po dolasku iz Zenice na studije u Sarajevo ozbiljniju karijeru rock muzičara započeo je zajedno sa Ipetom Ivandićem u grupi Rok. Prva dva singla grupe Cod sa pesmama "Dodi mi na čaj" i "Ciciban" prošla su dobro kod publike i profilisala njihovu izrazitu pop orijentaciju baziranu na pamtljivim refrenima i tinejdžerskim tekstovima. Muziku je pisao Enes, a tekstove pretežno Ranko Boban. Ipak, uspeh im nije obezbedio koncertni kontinuitet i oni su prestali sa radom.

Nenad Jurin je prešao u Indexe, Džemal Novaković u grupu Nede Ukraden, a Enes Bajramović u Ambasadore. Novi članovi postali su gitarista Nedžad Čamdžić i klavijaturista Krešimir Rebić. Enes se vratio u COD krajem 1976. godine, snimili su uspešan singl sa njegovom pesmom "Novi štos" i otišli na turneju u SSSR. Uporedo sa radom za grupu, Enes je komponovao i za druge, pa su tako Indexi izvodili njegovu pesmu "U jednim plavim očima". Uspeh trećeg singla izbacio ih je u prvi plan, posebno kod tinejdžerske publike, a rock kritičari su ih definisali kao predvodnike mlakog "humpa cumpa" pravca. Prvi LP "Dođite na čaj" snimili su u postavi: gitarista Enes Bajramović, klavijaturista Darko Arkus (ex Rezonansa, Telka industrija), basista Izidor Kajić, bubnjar Izet Hajdarević (došao u grupu oktobra 1976.) i pevač Selver Brdarić. Ploču je producirao Nikola Borota Radovan. Kako su planirali da nastave liniju instant hitova započetih na singlovima, album je otvorio ponovljeni snimak pesme "Dođite na čaj", a sledile su "Naša ljubav trajala je kratko, jer već sutra si se meni nasmijala slatko", "Ona samo jednog voli, kažu mi svi" i slične. Bile su to pesme sa dugim naslovima za kratko pamćenje. Uprkos tome, ploča je po objavljivanju 1977. godine dobro prošla kod publike a grupa je na nastupima više pažnje poklanjala scenskim efektima nego samoj muzici.

Sledeće godine albumom "Bijeli bagremi" pokušali su da se predstave kao ozbiljna grupa, ali ploča, uprkos hitu "Deni" nije naišla na pravi odziv publike i oni su prestali sa radom. Bajramović je pod firmom Digi snimio LP "Digi" (Jugoton 1982.). Selver Brdarić je snimio solo singlove "Djevojčice moja" / "Afrika" (Diskoton 1977.), "Dio sunca" / "Za mojim tragom" (Diskoton 1978.), "Kako ti je ime svijete" / "Otišla je s drugim" (Diskoton 1978.) i "Imam dvije cure" / "Ubio te grom" (Diskoton 1979.). Pesmu "Deni" je obradila Crvena jabuka na disku "U tvojim očima" (Croatia records 1996.). Enes Bajramović je umro aprila 2006. godine.

Diskografija

Singlovi

"Dodi mi na čaj" / "Želim igru tu" (Jugoton 1975.)

"Ciciban" / "Rok za moju bivšu punicu i njenu prijateljicu" (Jugoton 1976.)

"Novi štos" / "Nisi mala beba" (Jugoton 1976.)

"Ekskurzija" / "Kad smo bili sasvim mali radili smo divne stvari" (Jugoton 1977.)

"Semafor" / "Ja i moja mala" (RTV Ll 1978.)

"Slušaj me, Majo" / "Diha diha" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Dođite na čaj" (Jugoton 1977.)

"Bijeli bagremi" (Jugoton 1978.)

"Ekskurzija (izvorne snimke 1975-1980.)" (Croatia Records 2002. kompilacija)

Cod

C

CRNI BISERI

(Beograd)

Grupa Crni biseri je nastala krajem 1963. godine, a prvu postavu su činili Goran Vukićević (rođen 1946.) koji je u to vreme svirao klavir i harmoniku, bubnjar Predrag Jovanović Krcko i braća Božović, gitarista Ivan i saksofonista Slavko. Grupa je dobila ime po filmu "Crni biseri" koji je režiserka Svetomir Janjić snimio 1958. godine a tema mu je bila maloletna delikvencija. U prvo vreme nisu imali basistu, a onda im je pristupio Vlada Janković Džet (rođen 1946. u Beogradu). Prvi put je s njima svirao 8. marta 1964. godine na školskoj priredbi u Domu kulture "Vuk Karadžić". Džet je svoj nadimak dobio po Džetu Harisu (Jet Harris) basisti grupe The Shadows. Zatim im se priključio pevač Radan Valičić (1946.) i u toj postavi su nastupali do jeseni 1965. godine. Na igrankama su svirali strane rhythm & blues hitove, a sastav su činili Goran Vukićević (gitara), Vlada Džet (bas), Zoran Petković (ritam gitara), Radan Valičić (vokal) i Predrag Jovanović Krcko (bubnjevi).

Na debi singlu objavljenom aprila 1966. godine snimljena je i Džetova pesma "Ne odlazi" što je bio rezultat njihove želje da među prvima forsiraju autorski rad. Dodušе, urednici u to vreme nisu bili previše zainteresovani za autorske pesme pa su za "Ne odlazi" slagali da je obrada Boba Dilana. Ostale pesme na singlu su prave obrade "It ain't me Baby" Boba Dilana, "Here's a heart" Dane Di i "Pretty flamingo" tadašnjeg velikog hita sastava Manfred Mann. Grupa je pobedila na drugoj Gitarijadi na Sajmištu 1967. godine. Polovinom 1968. godine Valčić je zbog studija medicine napustio grupu, a na mesto pevača došao je Nenad Dukić (ex Duka i čavke). On se u grupi zadržao samo dva meseca i sa njima je snimio drugi singl. Dukić je otpevao obrade "Dream" sastava Cupid's Inspiration, "Moni, Moni" Tomi Džemsa (Tommy James), "I Wanna Be Free" sastava V.I.P.s, a Valčić "Nisam više taj", obradu "Suddenly You Love me" The Tremeloes. Po odlasku iz grupe Dukić se povukao iz muzike i kasnije je postao filmski kritičar. Valčić se ipak vratio i u sastavu je bio sve do 1970. godine kada ga je zamenio pevač Dragan Baletić (ex Juniori). Po odlasku Krcka Jovanovića, novi bubnjar postao je 1969. godine Jovan Ljubisavljević Kića (ex Gumene duše). Tokom 1973. godine grupa je pauzirala jer su Džet i Baletić bili u vojsci. Rad su obnovili bez Zorana Petkovića, jedno vreme je sa njima svirao klavijaturista Dragan Batalo koji je kasnije prešao u sastav Zlatni prsti, a grupi se priključio klavijaturista Dragan Raičević (ex Safiri, Juniori). Velibor Boka Bogdanović (ex YU grupa) došao je u grupu oktobra 1976. godine jer je bubnjar Kića otišao u JNA. Po objavljivanju jedinog albuma "Motorok" i singla "Ti si uvek htela sve" iz grupe je otišao Dragan Baletić, a zamenio ga pevač Branislav Živančević Cile (ex Op cup). Sa radom su prestali 1. januara 1980. godine.

Crni biseri su pod imenom Denis snimili singl sa pesmama "Hush Hush Maria" i "Night In Casablanca" (Diskos 1977.). Tokom karijere svirali su na Malti, u Tunisu i Maroku. U filmu "Kad budem mrtav i beo" Žike Pavlovića svirali su kao pratioci bend na audiciji za mlade pevače, a pojavili su se i u filmu "Višnja na Tašmajdanu" redитеља Stoleta Jankovića. Radili su songove za predstave Beogradskog pozorišta, scena na Crvenom krstu. Tokom karijere grupa je održala oko tri hiljade koncerata. Sastav se nakratko okupio sa pevačima Draganom Baletićem i Branislavom Živančevićem u proleće 1997. godine, kada su za potrebe televizije odsvirali koncert u zemunskom klubu "Crna maca". Kompilacijski CD "Crni biseri" objavljen polovinom 1998. godine sadrži izbor pesama sa singlova i jedinog albuma. Budući da u svom arhivu Crni biseri imaju preko šezdeset snimaka koji se nisu pojavili na pločama, na kompilaciji su i neobjavljene pesme: instrumental "Mesto pod suncem", obrada teme iz filma "Summer Place" orkestra Persija Feita (Percy Faith), "Kamena vizija" (Krckov tekst), obrada "Tips Of My Fingers" koju je snimio P.J. Prody. To su njihovi prvi studijski snimci iz 1965. godine, a dodate su "Moja draga" i "Hey girl". Po prestanku rada grupe, Džet je okupio sastav Tunel, zaposlio se kao muzički urednik na Radio Beogradu 202, a radio je i kao savetnik u izdavačkoj kući ITMM. Godine 1987. dobio je majsku nagradu za organizaciju rock koncerata i Hit 202 uživo. Sa gitaristom Bobanom Birtašević i bubnjarom Jovanom Ljubisavljevićem Kićom formirao je Vlada Jet Band. Jedan je od najvećih domaćih kolekcionara ploča. Autobiografska knjiga "Godine na šest" u kojoj je sa puno šarma opisao početke domaće rock scene još uvek čeka izdavača. Pesmu "Džu-

Crni biseri

di, Džudi" Crnih bisera obradila je grupa Garavi sokak na singlu "Pozdrav iz Soko Banje" (PGP RTB 1991.). Dragan Baletić je iznenada preminuo 14. maja 2005. godine.

Diskografija

Singlovi

- "Ne odlazi" / "Srce bez ljubavi" / "Nisam onaj koga želiš" / "Lepi flamingo" (Jugoton 1967.)
- "Nisam više taj" / "Dream" / "Moni, Moni" / "I Wanna Be Free" (Jugoton 1968.)
- "Moja mala ledi" / "Moj svet nije tvoj svet" (Jugoton 1968.)
- "Tražimo sunce" / "Ram-dam-dam" (Jugoton 1969.)
- "Poučna priča" / "Čekanje" (PGP RTB 1970.)
- "Kišna noć" / "Hej, Melina" / "Reka" / "Kraj leta" (PGP RTB 1971.)
- "Ona zna" / "Povratak" (PGP RTB 1972.)
- "Lutalica" / "Pismo devojci" (PGP RTB 1973.)
- "Večiti rok" / "Želim" (PGP RTB 1975.)
- "Dar-mar" / "Šta ću sad" (Studio B 1975.)
- "Džudi, Džudi" / "Nikada" (Diskos 1976.)
- "Mlinarev sin" / "Tiho muzika svira" (Diskos 1976.)
- "Ti si uvek htela sve" / "Moj brat i ja" (Diskos 1977.)
- "Katarina (Ne želi da živi više sa mnom)" / "Morepolovac" (Diskos 1977.)
- "Aspirin" / "Susret na uglu" (Diskos 1978.)
- "Tašta" / "Zimski dan" (Diskos 1979.)

Albumi

- "Motorok" (Diskos 1976.)
- "Crni biseri" (PGP RTS 1998. CD kompilacija)

Crni biseri: Vukićević, Jet, Živančević, Bogdanović i Raičević

CRVENA JABUKA

(Sarajevo)

Gitarista Zlatko Arslanagić Zlaja (rođen 1964. u Sarajevu) i gitarista i pevač Dražen Ričl Para (rođen 1962. u Sarajevu) osnovali su 1981. godine grupu Uzbiljno pitanje čiji su članovi bili Saša Kontić (vokal), Benjamin Levi (bas), Radmilo Gavrilović Hare (bubnjevi) i Dražen Janković (klavijature). U želji da rade komunikativnu muziku, odlučili su se za čvrst pop zvuk. Po raspadu sastava, Dražen Ričl se priključio grupi Elvis J Kurtovich. Zlaja i Ričl su bili neodvojivi deo novo-

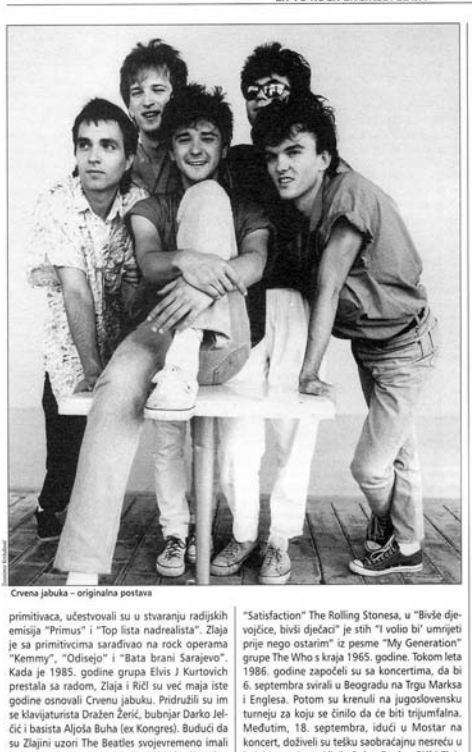

Crvena jabuka – originalna postava

primitivaca, učestvovali su u stvaranju radijskih emisija "Primus" i "Top lista nadrealista". Zlaja je sa primitivcima saradivao na rock operama "Kemmy", "Odisejo" i "Bata brani Sarajevo". Kada je 1985. godine grupa Elvis J Kurtovich prestala sa radom, Zlaja i Ričl su već maja iste godine osnovali Crvenu jabuku. Pridružili su im se klavijaturista Dražen Žerić, bubnjar Darko Jelčić i basista Aljoša Buha (ex Kongres). Budući da su Zlajini uzori The Beatles svojevremeno imali izdavačku kuću Apple, jabuka je bio logičan deo naziva nove grupe, a uz Bijelo dugme i Plavi orkestar nedostajalo je samo crveno da bi sarajevska SFRJ pop rock trobojnica bila kompletirana.

Urednici u Jugotonu odmah su uočili njihov komercijalni potencijal pa su im za debi LP pružili dobre uslove. Produkciju je radio Željko Brodarić Jappa, bivši vođa splitske grupe Metak. On je sa Parom pevao u pesmi "On je poput djeteta (100 na jednoga)". Omot je radio Davor Papić i da se pojavio u neka ranija vremena, gola ženska stražnjica, oslikana kao crvena jabuka, verovatno bi izazvala skandal. Pesme za ploču uradili su Zlaja i Para, a instant hitovi postali su "Dirlija", "Bježi kiše s prozora", "Neka se sanja", "S tvojih usana" i "Nek te on ljubi (kad ne mogu ja)". Debi albumom Zlaja i Para su ostvarili staru želju da sviraju pop muziku inspirisanu engleskom scenom šezdesetih godina. Tako se u pesmi "Učiniću sve da te zadovoljim" našao gitarski rif iz "Satisfaction" The Rolling Stonesa, u "Bivše djevojčice, bivši dječaci" je stih "I volio bi' umrijeti prije nego ostarim" iz pesme "My Generation" grupe The Who s kraja 1965. godine. Tokom leta 1986. godine započeli su sa koncertima, da bi 6. septembra svirali u Beogradu na Trgu Marksa i Engelsa. Potom su krenuli na jugoslovensku turneju za koju se činilo da će biti trijumfalna. Međutim, 18. septembra, idući u Mostar na koncert, doživeli su tešku saobraćajnu nesreću u kojoj je poginuo Aljoša Buha. Dražen Ričl i Zlaja su prebačeni u mostarsku bolnicu ispred koje su se okupile stotine mladih nudeći krv i pomoć. Tokom sledećih dana Zlaja se oporavio a Ričl je bio u sve težem stanju, pa je helikopterom prebačen u Beograd na VMA. Usled teških povreda glave, umro je 1. oktobra u dvadeset i četvrtoj godini.

Posle tragedije, grupa se povukla iz javnosti, ali su doneli odluku da nastave dalje. Njih trojica su 1987. godine snimili album "Za sve ove godine" i posvetili ga preminulim drugovima. Na ploči su dominirale balade, uvršćene su pesme koje je komponovao Dražen Ričl, a u pojedinim temama je iskoriščen njegov glas sa demo snimaka. Numere su zasnovane na akustičnim gitarama, a aranžmani i produkcija sasvim su svedeni. Pevačku ulogu podelili su Dražen Žerić i Zlaja, a pomagao im je i Jappa koji je opet bio producent. Povodom izlaska ploče nisu organizovali koncerte niti su davali intervjue. Publika je brzo prihvatila pesme "Tugo, nesrećo", "Uzmi me kad hoćeš ti" i "Nema više vremena". Treći album "Sanjati" objavili su godinu dana kasnije sa novim saradnicima. Pridružio im se multiinstrumentalista Nikša Bratoš (ex Valentino) koji je radio produkciju, što će činiti i na sledećim pločama. Na koncertima su sa njima nastupali basista Branko Sauka (ex Gino banana) i klavijaturista Zlatko Volarević Dilajla (ex Đavoli). Oni su ubrzo postali stalni članovi grupe. Sve pesme je napisao Zlaja, a tu se našla i "Svida mi se ova stvar" obrada "Twist And Shout" grupe The Isley Brothers koju su svojevremeno obradili The Beatles, The Tremeloes i drugi. Zahvaljujući pesmama "Ima nešto od srca do srca", "Malo čemo da se kupamo", "Zovu nas ulice", "Oči su se navikle na mrak", ponovili su prethodne uspehe i potvrdili da su prebrodili krizu. Na MESAM-u 1988. godine proglašeni su rock grupom godine, a čitaoci lista "Pop Rock" dodelili su im titulu najbolje pop grupe. Za album "Sanjati" su dobili 1990. godine internacionalnu nagradu Ampex Golden Reel Award. Ona se dodeljuje za ploče koje dostignu zlatni tiraž, a rađene su na Ampex trakama.

U proleće 1989. godine objavili su album "Tamo gdje ljubav počinje" za koji je sve pesme napisao Zlaja. Po običaju, ploča je bila nabijena radijskim favoritima. Uz naslovnu, to su bile "To mi radi", "Neka vrijeme mijenja se", "Volio bih da si tu". U pesmi "Ples nevjernih godina" iskoristili su uvodnu frazu iz starog hita "Rock On" sastava The Hunter, dočaravajući atmosferu sedamdesetih godina. Maja meseca su za decu naših radnika u Švajcarskoj održali tri koncerta. Bio je to presedan, jer su potomke gastarbajtera pretežno zabavljali narodnjaci. Na Tašmajdanu su 23. juna održali rasprodat koncert, a atmosfera je bila pojačana i jakim letnjim pljuskom. Tokom turneje su snimali koncerte u Sarajevu, Zagrebu, Beogradu, Banja Luci i Titogradu i te materijale su objavili na duplom živom albumu "Uzmi me kad hoćeš ti". Na tim nastupima sa njima je bio novi član, klavijaturista i gitarista Igor Ivanović. On je zamenio Nikšu Bratoša koji se potpuno posvetio studijskom radu. Pored živih verzija većine starih hitova, ploča je donela i četiri pesme koje ranije nisu bile zvanično objavljene: "Kad kazaljke se poklope" (pre toga izdata na promotivnom singlu uoči Nove 1989. godine), "Sve što imaš ti", "Suzo moja, strpi se" i koncertnu obradu stare balade Indexa "Bacila je sve niz rijeku". Poslednju predratnu ploču "Nekako s prolječa" objavili su u proleće 1991. godine. U naslovnoj pesmi gostovao je poštovani veteran Kemal Monteno, sav materijal uradio je Zlaja, a u temi "Da nije ljubavi" iskorišćen je citat iz istoimene narodne pesme. Igora Ivanovića je u grupi zamenio gitarista Zoran Šerbedžija. Loše stanje u zemlji onemogućilo ih da koncertima na uobičajen način predstave nove pesme. Početkom rata grupa je prestala sa radom. Zlaja i Zlatan Fazlić su na stihove Đorđa Balaševića napravili pesmu "Sarajevo će biti". Njih dvojica su uradili i temu "Pismo prijatelju" koju je otpevao Kemal Monteno. Žera je snimio pesmu "Ostajte ovdje" na poznate stihove pesnika Alekse Šantića.

Krajem 1994. godine Dražen Žerić i Darko Jelčić su otišli iz Sarajeva i u Zagrebu obnovili sastav sa Nikšom Bratošem. Uz njih grupu su činili: basista Krešimir Kaštelan, gitarista Mario

C

Vuković, te klavijaturisti Danijel Lastrić i Zlatko Volarević. Zlaja Arslanagić se u međuvremenu preselio u Kanadu i nije odobravao ponovni rad grupe. Kao nezvanični šef, tokom predratne karijere, on je vodio računa o svim detaljima. Režirao je i montirao spotove, a 1991. godine je uradio muziku za radijsku emisiju "Jazz Time" autora Bore Kontića koja je na cenjenom festivalu "Prix Futura" u Berlinu osvojila jednu od nagrada. Komponovao je muziku za više pozorišnih predstava i film "Magareće godine" Nenada Dizdarevića. Komponovao je pesme za CD "Zaboravi" Radeta Šerbedžije koji je 1996. objavio "Peace Fund" iz Njujorka. Komponovao je za Borisa Novkovića i Mladena Vojičića. Napisao je zbirku pesama "Između nekad i sad" (Radio zid 1998.) i knjigu kratkih priča "Možda će sutra biti sunčan dan" (Omnibus 1999.) koja se bavi životom sarajevskih izbeglica u Londonu.

Crvena jabuka 1986. godine

Početkom 1996. godine Crvena jabuka je objavila CD "U tvojim očima" koji su snimili u mestu Bošnjaci, a produkciju je radio Nikša Bratoš. Na ploči su neke stare pesme Dražena Ričla, ali i nove Saše Lošića i Zlatana Fazlića. Uvrstili su i obradu pesme "Deni" koju je polovinom sedamdesetih godina snimila sarajevska grupa Cod. Kao gost u pesmi "Vraćam se tebi, seko" pojavio se istarski pevač Alen Vitasović, a u pesmi "Bijeli Božić" (obrada "White Christmas" iz repertoara Bing Krozbija) pevao je Saša Lošić koji im se pridružio na koncertima po Hrvatskoj. Krajem 1997. godine grupa je izdala CD "Svijet je lopta šarena" u produkciji Nikše Bratoša. Nove pesme su komponovali Jura Stublić, Saša Lošić, Zlatan Fazlić i Miroslav Drljača Rus. Crvena jabuka je 13. i 14. februara 1999. godine, na Dan zaljubljenih, održala unplugged koncert u zagrebačkom OTV domu. Akustične verzije pesama sa tog nastupa, odabrane sa ranijih ploča, objavljene su na disku "Riznice sjećanja" nazvanom po istoimenoj pesmi objavljenoj na ploči "Tamo gdje ljubav počinje". Jedina nova pesma je "Moj grad", a na koncertu su gostovali članovi klape Nostalgija i Emil Gabrić (violina) dok su prateće vokale pevali Darija Hodnik, Jana Nemeček i Mirza Tetarić. Na tom koncertu Nikša Bratoš je potvrdio svoje instrumentalističko znanje svirajući sitar, blok flautu, mandolinu i akustičnu gitaru, a drugu akustičnu gitaru je svirao Zlatko Bebek. Dražen Žerić je 1999. godine na festivalu "Vaš šlager sezone" otpevao pesmu "Proveo bih život ispod mostova" Zlatana Fazlića.

Na disku "Sve što sanjam" snimili su pesme koje su napisali Miroslav Rus, Zlatan Fazlić i Dino Šaran (Letu štuke). U pesmi "Niko nije lud da spava" gostovala je klapa Nostalgija a kao citat koriščena muzička tema iz stare TV serije "Naše malo misto". Snimak koncerta koji su održali 4. decembra 1996. godine u zagrebačkom Domu sportova objavljen je na disku "Live". Za disk "Tvojim željama vođen" sve pesme je komponovao Dino Šaran, a obradu hita Indexa "Sanjam" uradio je Zlatan Fazlić. Snimili su ga u postavi koju su uz Žeru, Bratoša i Jelčića činili Krešimir Kaštelan (bas), Damir Gonz (gitara) i Josip Andrić (klavijature). Danijel Lastrić je u međuvremenu diplomirao psihologiju i postao profesor na fakultetu. Zlatko Bebek, inače profesor na Rock akademiji u Zagrebu, prešao je u Prljavo kazalište. U sarajevskoj dvorani "Mirza Delibašić" 6. aprila 2005. godine održali su koncert povodom dvadesetog rođendana grupe. Na disku "Oprosti što je ljubavna" pesme su komponovali Dino Šaran, Asmir Spahić, Saša Dragić i Zlatan Fazlić. U pesmi "Znam" gostovao je Arsen Dedić a u temi "11-ta Božja zapovijed" glumac Tarik Filipović. Kao bonus snimili su "Zarjavele trobente" Zorana Predina iz repertoara grupe Kongres i staru Ričlovu "Tugo, nesrećo". Članovi njihovog fan kluba iz Osijeka napisali su knjigu "Priča o Crvenoj jabuci".

www.crvenajabuka.com i www.crvenajabuka.tk

Diskografija

"Crvena jabuka" (Jugoton 1986.)
"Za sve ove godine" (Jugoton 1987.)
"Sanjati" (Jugoton 1988.)
"Tamo gdje ljubav počinje" (Jugoton 1989.)
"Uzmi me kad hoćeš ti" (Jugoton 1990. dupli koncertni)
"Nekako s proljeća" (Jugoton 1991.)
"Ima nešto od srca do srca" (Croatia Records 1993. kompilacija)
"U tvojim očima" (Croatia Records 1996.)
"Svijet je lopta šarena" (Croatia Records 1997.)
"Riznice sjećanja" (Croatia Records / Tutico 1999. dupli koncertni)
"Sve što sanjam" (Croatia Records 2000.)
"Live" (Naraton / Croatia Records 2001. koncertni)
"Tvojim željama voden" (Croatia Records 2002.)
"Oprosti što je ljubavna" (Croatia Records 2005.)

CRVENI KORALJI

(Zagreb)

Sastav je nastao krajem 1962. godine i prvobitno je trebalo da se zovu Crveni đavoli, ali su, želeći da izbegnu političku provokaciju, odabrali benignije ime. U postavi su bili pevač Boris Babarović (1945.), gitarista Miroslav Lukačić (1945.), ritam gitarista Rudolf Šimunec (1944.), basista Dino Sarajlić (1946.) i bubnjar Josip Badrić Medo (1942.).

Rad su započeli inspirisani muzikom grupe The Shadows i Klifa Ričarda (Cliff Richard). U početku su svirali na igrankama u "Poletu", a prva Gitarijada na kojoj su učestvovali bila je u beogradskom Domu sindikata. Uz njih su se takmičili Bijele strijele, Zlatni dečaci i Elipse. Izašli su na binu, okrenuli leđa publici i započeli temu "Shadoogie". Publiku su kupili i svojim scenskim nastupom. U početku su izvodili prepeve stranih hitova, a prvom autorskom pesmom "Rekla si: volimo se" postigli su ogroman uspeh. Na debi singlu su dva njihova instrumentala "Najljepši san" i "Ponoć je prošla" (u maniru grupe The Shadows) i "Dok je drugi ljubi", obrada "Then He Kissed Me". Singl je dostigao tiraž od skoro 100 000 prodatih primeraka i to u zemlji koja je tada imala oko 120 000 gramofona. Dobijali su hiljade pisama od obožavalaca iz cele Jugoslavije. Na drugom singlu su obrade "Napuljska gitara" (italijanski tradicional), "Maštanje" ("Don't Talk To Him"), "Dolazak" ("Y' arriva") i "Zvjezdana noć" ("Cozy" The Shadows). Treći singl su sastavili od obrada "Svega mi je dosta" ("It's All Over Now"), "Otiđi od nje" ("You Better Move On") iz repertoara The Rolling Stones u prepevu Borisa Babarovića, kao i instrumentala "Tema mladih ljubavnika" ("Theme for The Young Lovers") i "Perfidia" koju su izvodili The Shadows. Na četvrtom singlu bile su njihove pesme "Sretne godine" i "Izgubljenoj ljubavi", ali i obrade "Volim je" ("And I Love Her" The Beatles) i instrumental "Johnny Guitar" iz repertoara švedske grupe The Spotnicks.

Crveni koralji

Serijom hitova postali su najpopularnija grupa u zemlji. Kako su tada festivali bili vodeće muzičke manifestacije, pojavljivali su se na najznačajnijim i redovno dobijali nagrade. U anketi lista "Ritam" tri puta su osvojili titulu najboljeg domaćeg sastava. Kada su The Shadows nastupali na Splitskom festivalu, Crveni koralji su organizovali zajedničku klupsku svirku sa njima. Sa Karlom Metikošem su 1964. godine odsvirali prvu jugoslovensku rock turneju i pratili ga na EP-ju "Peggy Sue" / "Koliko dugo" / "Svađa" / "Nočas" (Jugoton 1964.). Ujedno su u studiju snimali matrice domaćim pevačima: Zdenki Vučković, Gabi Novak, Ivi Robiču, Đordu Marjanoviću i drugim. Svirali su Ivici Šerfezijuu na singlu "Crvene ruže" / "Ja za ljubav dosad nisam znao" (Jugoton 1964.). Jula 1966. godine pobedili su u Zagrebu na Međunarodnom beat festivalu (susret Italija-Jugoslavija). Da bi kupili bolje instrumente, 1966. godinu proveli su u Nemačkoj gde su po celu noć svirali u klubovima. Po povratku su osvojili prvo mesto na Zagrebačkom festivalu pesmom "Ne pitajte za

Crveni koralji

nju", ali se njihova popularnost postepeno gasila. U Belgiji su pod imenom Red Corals zajedno sa zagrebačkom grupom Delfini objavili singl na kome je njihova obrada "Napoli Guitar" (Benelux International 1967.).

Primat su zadržali do 1967. godine, ali je grupa trpela česte personalne promene. Basista Dino otišao je 1967. godine, zamenio ga je Mika Hižak, dok je umesto bubnjara Mede došao Boris Turina. Na sledećem singlu iz 1968. godine objavili su svoje pesme "Ne želim više tu ljubav" i "Bila si jedina", a udarni hit bila je obrada "Da sam drvosječa" ("If I Were A Carpenter") iz repertoara Bobija Darina (Boby Darin), kompozitora Tima Hardina, u prepevu Borisa Turine. Na festivalu Zagreb 68 učestvovali su sa pesmama "Nemoj reći zbogom" i "Igra". Na prvom festivalu Jugoslovenske pop muzike održanom u Zagrebu 3. septembra 1968. godine, prema glasovima publike osvojili su prvo mesto za pesmu "Moja gitara", a za "Noćas sam sanjao" četvrto. Stručni žiri im je dodelio nagradu za najbolje izvođenje. Obe pesme su se uz obrade stranih hitova "Al matino" (u prepevu "Ujutro") i "Simon Says" (u prepevu "Otac je rekao") našle na sledećem singlu.

Godine 1969. Babarović je napustio grupu i kao solista na festivalu Omladina 69 u Subotici za pesmu "Dvije čaše" dobio treću nagradu publike. Objavio je EP sa pesmama "Dvije čaše" / "Neću te zaboravit nikad" / "Meni nedostaješ ti" / "Danas, sutra ili jednom" (PGP RTB 1969.) autora Alfonsa Vučera. Po Babarovićevom odlasku, grupu je napustio i Rudi Šimunec a preostali članovi su, u želji da obnove zvuk, angažovali orguljaša Borisa Kajzera (ex Bardi). Posle krače turneje po Zapadnoj Nemačkoj, leta 1969. godine, objavili su singl sa pesmama "Još uvijek se nadam" i "Bez djevojke", a kao pevač je debitovao basista Hižak. Kada se vratio iz vojske oktobra 1969. godine, bubnjar Badrić je smirio nesuglasice pa se u grupu vratio i Babarović, razočaran lošom prođom solo singla. Iz grupe je otišao Turina koji je kasnije sa bivšim članovima Novih akorda osnovao sastav Drugi način. Umesto Kajzera u Koralje je došao cenjeni kompozitor Alfons Vučer (1937–1997.). Sledeća personalna promena dogodila se 1970. godine kada su otišli Vučer i Hižak, a zamenili su ih orguljaš Krešo Pavlić i basista Vlado Bastajić, bivši članovi Grešnika. Međutim, kako je grupi opadala popularnost, Babarović se preselio u Split gde je osnovao grupu ZIS (Zagreb i Split) koja je snimila singlove "Galapagos" / "Ima negdje jedna zvijezda" (PGP RTB 1974.) i "Sumorna jutra" / "Ti nemaš ništa od tog" (PGP RTB 1975.).

Sredinom osamdesetih Crveni koralji su se ponovo okupili u postavi Babarović, Lukačić, Pavlić, Šimunec i bubnjar Željko Marinac. Redovno su svirali u zagrebačkoj kafani "Čarda" i 1985. godine objavili debi LP "Rock'n'roll zbirka (1963-1966)" na kome su ponovo snimili većinu pesama iz prvog perioda. Godinu dana kasnije izašao je LP "Najbolje izvedbe" na kome su pored njihovih pesama i obrade grupa Creedence Clearwater Revival, Bee Gees i drugih. Sa pesmom "Rajka" učestvovali su na festivalu MESAM 86 i ona je zabeležena na ploči "MESAM 86" (Jugoton 1986.). Treći LP "Ja sam tvoj čovjek" snimili su povodom dvadeset pet godina od osnivanja, a ploču su potpisali kao Boris Babarović i Crveni koralji. Na njoj je obrada pesme "Dona" Ričija Valensa (Richie Valens), "And I Love Her" The Beatles i njihove pesme od kojih su neke komponovali sa Silvestarom Dragojem (Neki to vole vruće). Na disku "Rock'n'roll zbirka 1963-66" reizdat je njihov vinil iz 1985. godine. Pod imenom Barba i Crveni koralji Babarović je uradio disk "Prvih 40 godina" na kome je ponovo snimio neke od starih hitova.

Diskografija

Singlovi

"Najljepši san" / "Dok je drugi ljubi" / "Ponoć je prolla" / "Rekla si: volimo se" (PGP RTB 1964.)
"Napuljska gitara" / "Maštanje" / "Zvjezdana noć" / "Dolazak" (Jugoton 1965.)
"Otiđi od nje" / "Perfidia" / "Tema mladih ljubavnika" / "Svega mi je dosta" (PGP RTB 1965.)
"Volim je" / "Sretne godine" / "Johnny Guitar" / "Izgubljenoj ljubavi" (PGP RTB 1966.)
"Sam" / "Da sam drvosječa" / "Bila si jedina" / "Ne želim više tu ljubav" (PGP RTB 1968.)
"Moja gitara" / "Noćas sam sanjao" / "U jutro" / "Otac je rekao" (PGP RTB 1969.)
"Bez djevojke" / "Još uvijek se nadam" (Jugoton 1969.)
"Mnogo znači za moj život, draga" / "Dvije čaše" (PGP RTB 1970.)
"Nikad nisam imao ništa" / "Pogrešan broj" (PGP RTB 1970.)
"Vrati mi se" / "Sjećanje" / "Mala Suzi" / "22. juni 19..." (PGP RTB 1971.)
"Šjor Bepo moj" / "Na brigu kuća mala" (Jugoton 1972.)
"Neka život teče" / "Vizija" (Jugoton 1972.)
"Za svaki dan" / "Nemoj poći kući" (Jugoton 1973.)
"Elvira" / "Tvoj strani svijet" (Jugoton 1974.)

Albumi

"Rock'n'roll zbirka (1963-1966)" (Jugoton 1985.)
"Najbolje izvedbe" (Jugoton 1986.)
"Ja sam tvoj čovjek" (Jugoton 1988.)
"Prvih 40 godina" (Memphis 2002.)

CUKIĆ DEJAN
(Beograd)

Rođen je 4. novembra 1959. u Beogradu. Prva gimnazijska grupa u kojoj je pevao zvala se Dizel, zatim je prešao u Tilt, pa u Bulevar. Po raspadu Bulevara decembra 1982. godine posvetio se novinarskom poslu kojim se do tada samo povremeno bavio. U početku je tekstove potpisivao pseudonimom Vrisko Njačić, a pisao je za magazin "Rock" (urednik za svetsku scenu) i druga izdanja kuće Politika. Objavio je intervjue sa grupama Dire Straits, Uriah Heep, Saxon, kao i Stingom, Tinom Tarner (Tina Turner), Kim Vajld (Kim Wilde) i drugima. Posle razgovora sa članicama trija Bananarama postavio je sebi pitanje: "Šta ja radim ovde intervjušući tri guske koje ne umeju da pevaju?" Odgovor je došao sam po sebi. Početkom 1984. godine učestvovao je na snimanju Bajagine prve solo ploče, a pomogao je i oko medijske prezentacije. Samim tim postao je član Instruktora gde je bio zadužen za vokale i sitne udaraljke. Sa Bajagom i Instruktorima je snimio tri albuma. U proleće 1987. godine sa klavijaturistom Draganom Mitričem i ekipom beogradskih muzičara snimio je prvu solo ploču "Spori ritam". Pored njih dvojice, kao autori su se potpisali Bojan Vasić (Bezobrazno zeleno), Bajaga i Zoran Lesendrić (Piloti). Na ploči je i obrada Štulićeve "A šta da radim". Tog istog leta sa Bajagom i Instruktorima otišao je na turneju u SSSR. Tada je nastupao sa njima poslednji put.

Spori ritam band formirao je 1988. godine. Uz Cukića i Mitrića grupu su činili gitarista Vlada

C

Dejan Cukić i Spori ritam Band

Negovanović (ex Dr Spira i Ljudska bića, Tunel), gitarista Safet Petrovac (ex Piloti), bubnjar Slobodan Jurišić (ex Mama Co Co, Točak band) i basista Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret, Idoli). Početkom 1989. godine Isaković je prešao u Kerber, a na snimanju drugog albuma "Zajedno" učestvovao je basista Bata Božanić. Do povratka Isakovića u grupu, krajem 1991. godine, na njegovom mestu svirao je Nenad Novaković (ex Jugosloveni). Iz grupe je u to vreme otišao Safet Petrovac. Na ploči "Zajedno" kao autori tekstova potpisani su Nikola Čuturilo i Bojan Vasić, a naslovna pesma je obrada "Come Together" Lenona i Mekartnija. Krajem 1990. godine objavili su album "1991." na kome je ponovo kao stalni član učestvovao Safet Petrovac. Na ploči je uvrščena i obnovljena verzija pesme "Nestašni dečaci" iz repertoara grupe Bulevar. Tada je iz sastava otišao Nenad Novaković koji se posvetio izradi gitara i preselio u Nemačku. Muzici se vratio kao član gastarbajterske postave benda Mladena Vojičića Tife. Nažalost, novembra 1995. godine iznenada je umro od posledica šećerne bolesti.

Izdavačku pauzu Cukić je prekinuo 1994. godine objavljivanjem kompilacijskog diska "San na pola puta" na koji su uvrščene i pesme van zvaničnе diskografije: obrada "Sve što znaš o meni" Arsena Dedića sa festivalske kompilacije "Beograde" (PGP RTB 1991.), "Julija", obrada pesme "Trenutni lek" iz arsenala grupe Bulevar i "Ruža ispod pepela" urađena za kasetu "S one strane duge" (Markon 1992.). Akustična verzija te pesme objavljena je na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records) snimljenom na unlugged festivalu održanom u Sava centru januara 1994. godine. Krajem 1995. godine Vlada Negovanović je prešao u Bajagine Instruktore, ali je povremeno saradivao sa Cukićem. Disk "4 1/2 Ja bih da pevam" sadrži tri obrade: "Zvižduk u 8" iz repertoara Đorđa Marjanovića, "Volim kad si tu" ("Love The One You With" Stivena Stilsa) i "Dugo putovanje vozom" ("Long Train Running" grupe Doobie Brothers). Kao saradnici na ploči su se pojavili Džoni Štulić sa Cukićem koautor pesme "Mokre ulice"), a uvrščen je i po jedan tekst Bore Đorđevića i Nikole Čuturila. Prateće vokale pevale su Marija Mihajlović i Jelena Galonić. Na disku "Unplugged" je snimak akustičnog koncerta koji su 26. januara 1996. godine Cukić i Spori ritam band održali u novosadskom Studiju M. Na nastupu su im se pridružili Marija Mihajlović kao stalni član grupe, saksofonista Deže Molnar te Maja Klisinski i Gradimir Milosavljević Puba za udaraljkama. Na festivalu "Budva '96." Cukić i Spori ritam band izveli su pesmu "Na moru ljubavi", a sledeće godine na istom mestu "Karneval". Obe pesme objavljene su na festivalskim diskovima. Krajem 1998. godine izašao je CD "Igramo na ulici" za koji su kompletan materijal uradili Cukić i Mitrić, deo tekstova je napisao Srđan Mihajlović, a producent je bio Vlada Negovanović. Pored udarnih pesama "Bulevari", "Igramo na ulici", "Stranac u Beogradu", na ploči je i instrumental "Pored reke" jasne The Beatles atmosfere. Za CD "Kalendar" Cukić je prvi put u karijeri napisao sve pesme i snimio ih je bez pomoći Sporog ritam Banda. Produkciju je uradio Mirko Vukomanović, a gostovali su gitaristi Nikola Čuturilo, Vidoja Božinović, Željko Marković, basista Nenad Stefanović Japanac, Ana Đokić (violina), Branko Isaković (akustična gitara), Uroš Marković (gitara, klavijature) i drugi. Pesmu "U snovima" otpevao je sa Teodorom Bojović. Kao bonus na disku su se našle obrade "(I Can't Get No) Satisfaction" u kojoj su uz Cukića pevali Bora Đorđević, Momčilo Bajagić i Žika Milenković a "Strawberry Fields Forever" su snimljeni sa Gudačima Svetog Đorđa. Koncertni disk "DC&SRB@SC" snimio je na nastupu održanom u Sava centru 16. novembra 2002. godine.

Naklonost ka drugim medijima Cukić je pokazao još 1986. godine kada je glumio jednu od glavnih uloga u TV drami "Poslednja priča" (tekst Davida Albahari, režija Miloš Petrović). Za potrebe drame Cukić je na Bajagićev tekst snimio pesmu "Kako te želim". Zbog prezentacije na TV festivalu u Monte Karlu, pesma je objavljena na singlu u 444 primerka, ali se nije našla u prodaji. Učestvovao je u TV rock opereti "Kreatori i kreature" Vladimira Milačića. Muzika iz te emisije objavljena je na ploči "Kreatori i kreature" (PGP RTB 1988.). U drugoj polovini devedesetih godina je za Beocity na Internetu pisao o aktuelnim događajima u domaćem rocku, bio je jedan od urednika magazina "Žica", urednik na muzičkoj TV Metropolis. Piše muzičku stranu u "Politikinom zabavniku". Za pozorišnu predstavu "Divlji med", koju je u Ateljeu 212 režirao Dejan Mijač, uradio je prepeve pesama Boba Dilana. Ti snimci su objavljeni na disku "Divlji med" a na snimanju su uz Cukića učestvovali Branko Isaković (gitare, bas) i Ljuba Đorđević iz grupe Zona B (usna harmonika). Kao veliki poštovalac Frenka Zape (Frank Zappa) napisao je knjigu o njemu pod nazivom "Muzika je najbolja" (IPS 2001.).

Diskografija

Albumi

"Spori ritam" (PGP RTB 1987.)
"Zajedno" (PGP RTB 1989.)
"1991." (PGP RTB 1990.)
"San na pola puta" (PGP RTS 1994. kompilacija)
"4 1/2 - Ja bih da pevam" (W.I.T. 1996.)
"Unplugged" (Komuna 1997. koncertni)
"Igramo na ulici" (PGP RTS / CIP Publik 1998.)
"Divlji med" (Atelje 212 2000.)
"Kalendar" (BK Sound 2001.)
"DC&SRB@SC" (BK Sound 2003. koncertni)

CVRČAK I MRAVI

(Novi Sad)

Grupu su u jesen 1967. godine osnovali gimnazijalci: Branko Pražić (vokal, ritam gitara), Vojin Tišma (gitara), Dragan Davidović (bubnjevi) i Aleksandar Pražić (bas). U početku su po srednjim školama svirali repertoar grupa The Shadows, The Beatles i The Bee Gees.

Godine 1968. pobedili su na prvoj Vojvođanskoj gitarijadi, osvojili prvo mesto u emisiji "Studio VI vam pruža šansu" i u Radio Novom Sadu snimili svoju kompoziciju "Balada o čoveku". Sledeće godine u grupu su došli Živko Nikolov (saksofon) i Miodrag Đisalov (orgulje) ali je ta postava trajala kratko. Od 1970. godine su radili u postavi: Tišma (gitara), Branko (bubnjevi) i Aleksandar (bas). Singl sa udarnom pesmom "Pazi mala, pazi sada" izašao im je 1973. godine i to je bila prva ploča jedne vojvođanske grupe. Učestvovali su na BOOM festivalima u Ljubljani 1974. godine i Zagrebu 1975. godine. Na duplom koncertnom albumu "BOOM-POP festival Ljubljana '74" (Jugoton 1974.) objavljena je živa verzija njihove pesme "Kaži, mala, kaži". Svirali su 1977. godine na BOOM festivalu u Novom Sadu i njihove pesme "Samo po neki put" i "Šta hoćeš dušo na poklon da ti dam" su zabeležene na duplom koncertnom albumu "BOOM 77" (Suzy 1978.). Početkom osamdesetih godina su prestali sa radom. Braća Pražić su osnovali pop grupu Sunčeve pege sa kojom su nastupali na domaćim festivalima.

Originalna postava grupe je krajem 2002. godine koncertom u novosadskom Studiju M obeležila trideset pet godina od osnivanja. Branko Pražić je od sredine devedesetih pratio pesnika Duška Trifunovića na književnim večerima. Sa Vojinom Tišmom je osnovao grupu Dobre vibracije. Snimili su CD "Branko Pražić i Dobre vibracije pevaju Duška Trifunovića" (PGP RTS 2005.).

Diskografija

"Pazi mala, pazi sada" / "Ptica" (PGP RTB 1973.)
"Da se nosiš" / "Ako nećeš ti, hoće druge ti" (RTV Ljubljana 1979.)

Čista proza • Čolić Zdravko • Čuturilo Nikola

ČISTA PROZA

(Novi Sad)

Grupu su 1980. godine osnovali gitarista i kompozitor Milan Ćirić i basista Đorđe Pilipović. Upoznali su se leta 1979. godine na Krku gde su svirali sa različitim grupama. Ćirić je u to vreme živeo u Opatiji, planirao je da u Novom Sadu studira engleski jezik i književnost, pa su odlučili da rade zajedno Uz njih su u sastavu bili Stevan Miljučić (gitara, vokal) i Bakoš Nandor Hati (bubnjevi).

Prvi veći nastup imali su na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine. Na ploči "Čista proza" udarna pesma je bila "Leto". Početkom 1985. godine započeli su snimanje druge ploče ali je došlo do neslaganja između Ćirića i Pilipovića i grupa je prestala sa radom. Ćirić je postao tonski snimatelj i producent. Radio je drugi i treći album grupe Partibrejkers. Po raspadu zemlje preselio se u Holandiju gde je otvorio studio "Sing Sing" u kome su snimale grupe Obojeni program, Boye, Love Hunters i drugi. Pilipović radi kao sudija u Opštinskom sudu u Novom Sadu.

Diskografija

"Čista proza" (PGP RTB 1983.)

ČOLIĆ ZDRAVKO

(Sarajevo / Beograd)

Zdravko Čolić rođen je 30. maja 1951. godine u Sarajevu i kao klinac se više zanimao za sport nego za muziku. Prvo je bio golman u juniorima "Želje" a kada je sto metara istrčao za 11,3 sekundi shvatio je da mu atletika više leži. Na jednom takmičenju je osvojio drugo mesto, odmah iza tadašnje atletske zvezde Nenada Stekića koji je takođe u slobodno vreme nastupao kao pevač sa akustičnom gitarom. Međutim, Čolić nije bio previše disciplinovan, pa kao sportista nije postigao značajnije rezultate. Kako je bio talentovan za recitovanje, podrazumevalo se da učestvuje u školskim priredbama. Voleo je glumu, pa je primljen u Pionirsko pozorište gde je učestvovao u predstavama "Dečaci Pavlove ulice" i "Kekec i Mojca". Muzika mu je bila hobi, učio je gitaru i išao u muzičku školu. Sa drugom Bracom Isovićem za društvo je svirao u parku, a u lokalnim okvirima su bili poznati kao duet Čola i Isa sa Grbavice. U to vreme Čolić je skidao repertoar domaćih i italijanskih festivala. U drugom razredu gimnazije, za 29. novembar je sa prijateljem Nedimom Idrizovićem otišao da provede praznike u očevoj vikendici u Baošićima. Na Idrizovićevo nagovaranje prijavio se za takmičenje pevača amatera u Bijeloj. Pevao je "Lady Madonna" The Beatles, osvojio drugo mesto i novčanu nagradu koju je odmah potrošio u Dubrovniku.

Shvativši da od toga pevanja može nešto da bude, priključio se grupi Mladi i lijepi, a 1969. godine prešao je u Ambasadore. Sastav su u to vreme činili vojni muzičari, a jedini civil je bio gitarista Slobodan Vujović. Grupa je imala duvačku liniju, a svirali su rhythm & blues, soul, domaće hitove i sopstveni materijal. Grupa je vremenom dobijala sve više ponuda za svirke, što vojni muzičari zbog svojih obaveza nisu mogli da ispune, pa su 1970. godine Čolić i Vujović formirali Nove ambasadore. Njih su činili bubnjar Perica Stojanović (kasnije u Vatrenom poljupcu), klavijaturista Vlado Pravdić (kasnije u Bijelom dugmetu), saksofonista Lale Stefanović (ex Pro arte) i basista Zlatko Kiol. Rhythm & blues repertoar su prošinli pesmama Led Zeppelin, Creedence Clearwater Revival, Blood Sweat and Tears i drugih. Tog leta su mesec dana sa Indexima svirali u Dubrovniku. Sledeći korak bio je učešće na festivalu "Vaš šlager sezone" gde su dobili pesmu "Plačem za tvojim usnama" za koju je Zdenko Runjić tvrdio da je komponovao, a u stvari je bila plagijat "Suddenly Alone" grupe The Tremeloes. Osvojili su sedmo mesto, a plagijat nije otkriven.

U to vreme je Zdravko dobio ponudu da vežba sa Indexima i bude na klupi za rezerve u slučaju da Davorin Popović napusti grupu. Nekoliko puta je i nastupao sa njima. Ali kako je pesma sa Šlagera sezone u izdanju Beograd diska otišla u izvanadjuće velikom tiražu, uspesi Ambasadora skrenuli su pažnju Kornelija Kovača na Zdravka Čolića i on ga je pozvao da postane pevač Korni grupe umesto Dade Topića. Zdravko je u to vreme bio na prvoj godini Ekonomskog fakulteta, dao je pet ispita, ostale su mu samo dve matematike, ali je ipak 10. septembra 1971. godine došao u Beograd. Sa Korni grupom je snimio dva singla, ali se ubrzo ispostavilo da se teško uklapao u progresivni zvuk grupe i šest meseci kasnije ih je sporazumno napustio. Vratio se u Sarajevo i nastavio studije. Aprila 1972. godine na festivalu "Vaš šlager sezone" izveo je pesmu Kemala Montena "Sinoć nisi bila tu" koju je trebalo da otpeva Josipa Lisac, ali je odustala. Čolić je osvojio treće mesto publike i nagradu za interpretaciju. Od tog događaja zvanično je počela njegova solo karijera kojom se uzdigao na mesto najveće estradne zvezde na prostoru SFRJ. Te godine je učestvovao na festivalima u Splitu, Prištini i Skoplju. Zatim su Čolić, Indexi, Bisera Veletanlić, Sabahudin Kurt i Sabina Varešanović otišli na turneju po SSSR. Sledeći korak bila je pesma "Gori vatra" Kemala Montena sa kojom je Zdravko 1973. godine u Luksemburgu predstavljao Jugoslaviju na izboru za "Pesmu Evrovizije". Uprkos velikim nadama, bio je pretposlednji, ali je zato pesma na našim prostorima postala veliki hit. Sledeće dve godine se najčešće pojavljivao na festivalima. Učestvovao je sa pesmama "Bling, blinge, bling", "Ona spava" (pobeda na Hit paradi), "Zvao sam je Emili", "April u Beogradu" (autor Kornelije Kovač, pobeda na Beogradskom proleću), "Ljubav je samo riječ" Vojkana Borisavljevića, "Zelena si rijeka bila" (autor Kemal Monteno, pobeda na Šlageru sezone). U isto vreme je potpisao ugovor sa nemačkom korporacijom WEA i za njihovo tržište je snimio dva singla, ali strana publika nije bila previše zainteresovana za takve pesme. Ploče je izdao kao Dravco, jer je nemačkim urednicima njegovo ime bilo komplikovano za izgovor.

Godine 1975. na tržištu se pojavio LP "Zdravko Čolić" na kome su bile sabrane hit pesme sa singlova. Zvanični debi LP "Ti i ja" izašao je 1975. godine i serija jakih pesama "Vagabund", "Igraš se vatrom", "Loše vino" (na muziku Gorana Bregovića i tekst Arsena Dedića) doveli su do masovne devojačke histerije. Najbliži saradnik mu je bio Kornelije Kovač i tu praksu nije menjao ni na sledećim albumima. Za omot je bio zadužen Dragan S. Stefanović koji je i ubuduće bio redovan član tima. Iako je 1976. godine na Zagrebačkom festivalu sa pesmom "Ti si bila, uvijek bila" osvojio samo četvrto mesto, predstavljao je ubedljivo najveću zvezdu. Krajem te godine sa Indeximа je krenuo na prvu jugoslovensku turneju. Posle beogradskog koncerta, postala je jasnija mera elektriciteta koja se oko njega stvarala. Prilikom davanja autografa u Jugotonovoj prodavnici u Beogradu, kordon devojaka je izgubio glavu i polomio izloge trudeći se da mu pridu bliže. Godine 1977. Čolić je nastupao na zagrebačkom festivalu na večeri Revolucionarne i rodoljubive

Zdravko Čolić 1979. godine

pjesme sa budućim hitom "Druže Tito, mi ti se kunemo" za koji je na tekst Mire Alečković muziku komponovao Đorđe Novković. Kada je tri godine kasnije objavio singl sa tom pesmom, postigao je tiraž od preko 300 000 primeraka. Poslednji put se na nekom festivalu pojavio sa pesmom "Živiš u oblacima". Sledeći album "Ako priđeš bliže" snimio je u Zagrebu, a miksovao u Nemačkoj. Ploča je te 1977. godine bukvalno bila razgrabljena. Za prve dve nedelje prodato je 50 000 primeraka, a novi aduti kod publike postali su "Pjevam danju, pjevam noću" (po pesmi Branka Radičevića), "Glavo luda", "Zagrli me", "Juče još", "Jedna zima s Kristinom" i "Produži dalje". Autori muzike i tekstova bili su Kornelije Kovač, Arsen Dedić, Kemal Monteno, Ranko Boban, Slobodan Kovačević, Josip Boček, Spomenka Kovač, Duško Trifunović i Bora Đorđević.

Zdravko Čolić na Marakani 1978. godine

Na jugoslovensku turneju krenuo je 1. aprila 1978. godine, a spektakl je pojačala baletska grupa Lokice. Već tada je ploča otišla u 150 000 primeraka da bi na kraju prebacila 700 000 primeraka. Pod adekvatnim nazivom "Putujući zemljotres" turneja se odvijala po već utvrđenom scenariju: devojčice plaču i ciče, a kordoni milicije pokušavaju da odbrane Čolića od masovnih izliva strasti. U anketi lista "Zdravo" pobedio je u kategoriji najdraža ličnost, a svaka novina je objavila naslovnu stranu sa njegovim likom. Svejugoslovenski uspeh rezultirao je koncertom na stadionu Crvene zvezde održanom 5. septembra 1978. godine. Prema nekim procenama, na stadionu se okupilo oko 30 000 mladih, a mnogi su karte nabavili kod tapkaroša. U pratećoj grupi klavijature je svirao Kris Nikols, a bas Dado Topić, zvezda tada već počivšeg sastava Time. Topić je nastupio kao zagrevanje, otpevao je nekoliko svojih hitova, a zatim je na binu stupio "pjevač", praćen razgoličenim Lokicama. Kao gosti koncerta pojavili su se Kemal Monteno, Arsen Dedić, Kornelije Kovač, Josip Boček, trio Strune i pevački kvintet RTB-a. Na nesreću, razglas nije bio dovoljno jak tako da deo publike uopšte nije čuo šta se na bini dešavalo, a to nije bilo preskočeno u novinskim prikazima koncerta. Sav prihod od nastupa Zdravko je ustupio Savezu slepih. Na stadionu su snimljeni i prvi kadrovi filma o Zdravku "Pjevam danju, pjevam noću". Scenario je pisao estradni novinar Dušan Savković (paralelno je objavljena i Savkovićeva knjiga o Čoliću), režirao je estradni reditelj Jovan Ristić, pa je film tako i ispao: naivna papazjanija. Koncertu na stadionu prisustvovao je Zigi Loh, direktor nemačke diskografske kuće koji je bio iznenađen Zdravkovom popularnošću. Odmah je predložio da se obnovi ugovor pa su za nemačko tržište objavljeni singlovi sa pesmama "Jedina" i "Zagrli me" kao i disko singl na kome su pesme "I'm Not Robot Man" i "Light Me". Međutim, Zdravko nije prihvatio njihovu ponudu da se preseli u Nemačku i tamo radi za njih pod platom. Umesto toga, 14. novembra 1978. godine je otišao u Valjevo na odsluženje vojnog roka.

U proleće 1980. godine objavio je album "Zbog tebe" sa pesmama "Pisaću joj pisma duga", "Pusti, pusti modu" i epski širokom "Pjesmo moja" urađenoj po poeziji Jove Jovanovića Zmaja. Album je sniman u Engleskoj, producirao ga je i napisao Kornelije Kovač, a autori su još bili Goran Bregović (svirao je i gitaru), Kemal Monteno, Arsen Dedić i Spomenka Kovač. Iako je euforija za Zdravkom malo opala, ploča je prodata u preko 400 000 primeraka. Sledeća turneja je bila nešto mirnija, bez Lokica i šljokica, ali sa engleskim muzičarima. Novi album "Malo pojačaj radio" sniman je oktobra 1981. godine u Londonu. Muzički šefovi posla bili su Kornelije Kovač i Goran Bregović, a matrice su snimili engleski studijski muzičari. Kovač i Bregović su komponovali materijal, producirali i aranžirali, a ploča je donela zaokret ka rockerskijem zvuku. Hitovi su bili "Mađarica", "Nove lakovane cipele" i "Dunav". U pesmi "Što si prepotentna", Zdravko se prvi put ogledao kao autor muzike, dok su deo ostalog materijala napisali Đorđe Balašević, Duško Trifunović, Đorđe Novković i Marina Tucaković. Tiraž je opet bio impresivan, čitavih 310 000 primeraka. Tokom 1982. godine na turneji je održao pedeset pet koncerata a pratili su ga članovi grupe Generacija 5. Tada su nastupili u Prištini u kojoj zbog demonstracija godinu dana niko nije svirao. I na tom vrućem terenu je dobro prošao, a koncertu je prisustvovao i tadašnji funkcioner Azem Vlasi. Nastup na beogradskom Tašmajdanu okupio je 8 000 mladih, a cena karata je za to vreme bila neuobičajeno visoka - sto dinara. Zanimljivo je da je tada zabranjen njegov reklamni spot za album koji su režirali Boris Miljković i Branko Dimitrijević. Do zabrane je došlo jer su se u tom kratkom filmu pojavili vojnici u nepoznatim uniformama koji su zakopali radio, pa kad je on eksplodirao, u vazduh je poletela crvena zastavica praćena sloganom "Nova diverzija Zdravka Čolića". Sve je to bilo previše sumnjivo, tako da spot nikada nije emitovan.

Sledeća ploča "Šta mi radiš" opet je snimljena u Londonu i to pod potpunom kontrolom Kornelija Kovača. Svirali su engleski muzičari, a autori pesama bili su Kovač, Bajaga, Kikamac (Zana), Arsen Dedić i drugi. Album je objavljen 1983. godine, ali je podbacio jer je imao samo dva hita "Cherie, Cherie" i "Stanica Podlugovi", a tekst za nju je napisao pesnik Vlado Dijak. Publika nije bila oduševljena blagom žanrovskom promenom, u pravcu tada aktuelnog novog romantizma, a i novokomponovani narodnjaci su počeli da uzimaju stvar u svoje ruke. Turneju je opet poduzeo sa članovima Generacije 5, a pojačanje je bio i Laza Ristovski. Na sledećoj ploči "Ti si mi u krvi" u pesmama "Sto cigana", "Ruška", "Cura iz Zenice" i "Južnjaci" priklonio se narodnjačkom mentalitetu, što je kritika dočekala na nož. Dobar prijem doživele su jedino naslovna pesma i balada "Pamti me po dobru". Ploča je prodata u 200 000 primeraka, ali je to za njega bio pad i jasan znak da pati od krize muzičkog identiteta. U to vreme je počeo da se bavi malom privredom (oblast telefonija) i privremeno se udaljio sa scene. Sa Bregovićem je osnovao izdavačku kuću Kamarad. Zbog boljih poreskih uslova firmu su prijavili u Sloveniji, u Domžalama, i među prvima započeli privatnu izdavačku delatnost.

Godine 1986. u Zagrebu, na pešačkom prelazu ga je udario auto i dva meseca je proveo u gipsu. Posle oporavka krenuo je na desetodnevnu turneju po Bugarskoj, a ubrzo ga je stigla sasvim drugačija vrsta elementarne nepogode. Februara 1987. godine u Ohridu je priveden u stanicu milicije pod optužbom da je kupovao devize na crno. Žuta štampa je od toga napravila svojevrstan skandal iako je u to vreme svaki promućurniji Jugosloven kršio zakon na sličan način. Osuđen je da plati četrdeset pet miliona dinara kazne, a sav pronađen novac mu je oduzet. Potrudivši se da brzo zaboravi tu epizodu, decembra 1987. godine je sa producentom i aranžerom Kornelijem Kovačom snimio album jednostavno nazvan "Zdravko Čolić" kojim se vratio pop zvuku. Ploča nije imala velikog medijskog odjeka, ali je prodata u tiražu od oko 200 000 primeraka. Povodom ploče nije održao nijedan koncert, a sledećih godina se posvetio privatnom biznisu. Godine 1990. sa Goranom Bregovićem je uradio album "Da ti kažem šta mi je" sa hitovima "Čija je ono zvijezda", "Maslinasto zelena" i "E draga, draga". Uz Bregovića autori pesama bili su Dino Dervišhalidović, Zoran Lesendrić i Slobodan Vujović. Na ploči je obrada narodne pesme "Čaj šukarije" u kojoj je repovala devojčica Ivana, glumica iz filma "Kuduz".

Početkom rata Čolić se preselio u Beograd, povremeno je nastupao, ali je postao redovan saradnik na pločama Bregovićeve filmske muzike. Godine 1994. Komuna i PGP RTS objavili su ploču "Posljednji i prvi" sa izborom njegovih najvećih hitova. Decembra 1997. godine objavio je povratnički CD "Kad bi moja bila" u produkciji Gorana Bregovića. Pesme su komponovali Čolić i Bregović, a deo tekstova su napisali Marina Tucaković i Bajaga. Na disku su pesme "Tabakera", koju je pod imenom "Ausencia" za film "Underground" svojevremeno otpevala Sezaria Ajvora, etno orijentisane "Majsko sunce", "Ajde, ajde Jasmina", a u "Čini ti se grmi" upotrebljen je refren narodne pesme "Zajko Kokorajko" i u njoj su gostovale pevačice iz Bugarske. Publika je disk odlično prihvatila, a Čolić je okupio prateći bend i krajem 1998. godine trijumfovao serijom rasprodatih koncerata u Sava centru. U okviru jugoslovenske turneje, ne obazirući se na suko-

Zdravko Čolić 1990. godine

be na Kosovu, nastupio je 19. novembra 1998. godine u punoj hali "Boro i Ramiz" u Prištini. Sledeći disk "Okano" ponudio je njegovu muziku, tekstove Marine Tucaković, Bajage, Bore Đorđevića i Arsena Dedića a produkciju je uradio Saša Habić. Na disku su "Ajde, idi" (obrada turske narodne pesme) i "Krasiva" (obrada pesme Valerija Meladzea). Tokom proleća 2001. godine održao je turneju po bivšoj Jugoslaviji koja je obuhvatila Podgoricu, Sarajevo, Ljubljanu, Zagreb, a nastupe je krunisao u Beogradu 30. juna prepunim koncertom na stadionu Marakana. Za disk "Čarolija" ključni saradnici bili su Kornelije Kovač i Nikša Bratoš. Uz Zdravka, pesme su napisali Kornelije Kovač, Bora Đorđević, Bajaga, Đorđe Balašević, Kemal Monteno, Arsen Dedić i drugi. Pesma "Biti ili ne biti" je obrada vlaškog tradicionala, "Pjevaj, pjevaj na kletoj gitari" urađena je po poeziji Sergeja Jesenjina, "Ao nono bijela" po pesmi Branka Radičevića, a "Ako jednom budeš sama" je stara Kornelijeva iz repertoara Indexa. Biografsku knjigu "Čola" (UNI 2001.) napisao je banjalučki novinar Živko Bojanić. Priče koje je objavio za Jugoton i Komunu reizdate su na sedmostrukom box setu "Zdravko Čolić" (City Records 2004.). Rasprodate koncerte u Beogradskoj areni održao je 15. i 16. oktobra 2005. godine. Snimak tih nastupa objavljen je na CD i DVD izdanjima "Beogradska arena 2005". Za disk "Zavičaj" postprodukcija je rađena u "Real World" studiju Pitera Gebrijela a remix u "Abbey Road" studiju. Produkciju su radili Nikša Bratoš i Voja Aralica, a kao autori doprineli su Đorđe Balašević i Dino Merlin.

Diskografija

Singlovi

"Sinoć nisi bila tu" / "Tako tiho" (Beograd disk 1972.)
"Pod lumbrelon" / "Dok je lila kiša" (Jugoton 1972.)
"Gori vatra" / "Isti put" (Jugoton 1972.)
"Bling, blinge, bling" / "Julija" (Jugoton 1973.)
"Ljubav je samo riječ" / "Dome moj" (Jugoton 1974.)
"Zelena si rijeka bila" / "Ne dam ti svoju ljubav" (Diskoton 1974.)
"Ona spava" / "Zaboravi sva proljeća" (PGP RTB 1974.)
"Madre mia" / "Rock'n'roll Himmel" (Warner Bros Records / Suzy 1974.)
"April u Beogradu" / "Svitanje" (PGP RTB 1975.)
"Zvao sam je Emili" / "Sonata" (PGP RTB 1975.)
"Alles was ich hab" / "Lampenfieber" (Warner Bros Records / Suzy 1975.)
"Ti si bila, uvijek bila" / "A sad sam ja na redu" (Jugoton 1976.)
"Ljubav ima lažni sjaj" / "Balerina" (Jugoton 1977.)
"Živiš u oblacima" / "Zašto spavaš" (Jugoton 1977.)
"Loš glas" / "Ne mogu biti tvoj" (Jugoton 1978.)
"Light Me" / "I'm Not A Robot Man" (Atlantic / Suzy 1978.)
"Druže Tito, mi ti se kunemo" / "Titovim putem" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Zdravko Čolić" (PGP RTB 1975. kompilacija)
"Ti i ja" (Jugoton 1975.)
"Ako prideš bliže" (Jugoton 1977.)
"Zbog tebe" (Jugoton 1980.)
"Malo pojačaj radio" (Jugoton 1981.)
"Šta mi radiš" (Jugoton 1983.)
"Pjesme koje volimo" (Jugoton 1984. kompilacija)
"Ti si mi u krvi" (Diskoton 1985.)
"Zdravko Čolić" (Diskoton 1987.)
"Da ti kažem šta mi je" (Komuna 1990.)
"Posljednji i prvi" (Komuna / PGP RTS 1994. kompilacija)
"Kad bi moja bila" (Komuna 1997.)
"Okano" (BK Sound 2000.)
"Čarolija" (BK Sound 2003.)
"Arena 2005." (City Records 2005. dupli koncertni)
"Beogradska arena 2005" (City Records 2006. koncertni DVD)
"Zavičaj" (MTS 2006.)

ČUTURILO NIKOLA

(Beograd)

Pre dolaska u Riblju čorbu septembra 1984. godine Nikola Čuturilo (rođen 9. jula 1962. u Banatskom Karlovcu) je izgradio renome gradskog rent a gitariste. Prva grupa u kojoj je svirao 1976. godine zvala se Kredit, a činili su je članovi koji su kasnije oformili Lake pingvine. Sa sastavom Bicikl snimio je singl "Palanačka hronika" / "Dečja pesma" (PGP RTB 1981.), svirao je u Siluetama, sa grupom Zamba je snimio LP "Udarac nisko" (Jugoton 1983.), početkom 1984. godine svirao je turneju sa Električnim orgazmom, a tog leta je umesto Bajage došao na mesto gitariste Riblje čorbe. Za Riblju čorbu je napisao muziku za pesme "Propala noć", "Da, to sam ja", "Crvena su dugmad pritisnuta" i druge.

Po objavljivanju prve solo ploče "9 lakih komada" napustio je Riblju čorbu 1. novembra 1988. godine i formirao svoj Laki bend. Prvi LP ga je predstavio kao autora pitkih kompozicija "Srećan sasvim", "Ko sam ja?", "Skoplje", "Razlog za san". Čuturilo je autor kompletnog materijala, peva i svira gitaru, a na snimanju su mu pomagali basista Bodan Arsovski (Leb i sol), basista Žika Jelić (YU grupa), bubnjar Dragoljub Đuričić (Leb i sol), bubnjar Ivan Rankvić (EKV), klavijaturista Saša Lokner (Instruktori) i gitarista Vlada Negovanović (Tunel). Produkciju su radili Čuturilo i Negovanović. Specijalni gost u pesmi "Kad je Lojpur svirao" bio je Mile Lojpur, zvezda beogradske scene s početka šezdesetih godina. Dobar prijem prve ploče naveo ga je da formira grupu u kojoj su bili gitarista Zvonko Đukić (Van Gogh), bubnjar Dragoljub Đuričić i basista Dejan Grujić. Sa njima je 1989. godine snimio drugi LP "Raskršće". Producent ploče bio je Saša Habić, a na snimanju su učestvovali klavijaturisti Laza Ristovski i Saša Lokner a Dejan Cukić je pevao prateće vokale. Sa ploče su se izdvojile pesme "Voli me" i "Nama je najbolje". Za potrebe trećeg albuma formirao je sastav Oblaci koji su činili basista Dejan Grujić, njegov brat klavijaturista Darko, bubnjar Zoran Radovanović Baki i gitarista Saša Ranđelović. Ploča je u produkciji Saše Habića donela seriju radijskih hitova "Glorija", "Pustiću radio", "Reka ljubavi", "Srećan put". Čutura je 1991. godine nastupao na Beogradskom proleću u okviru večeri kada su rock muzičari izvodili pobedničke pesme sa ranijih festivala. Odlučio se za obradu pesme "Molitva za Magdalenu" iz repertoara Olivera Dragojevića i ona je objavljena na ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.).

U trenutku kada su krenuli na koncertnu promociju, počeo je rat. Čuturilo je novembra 1991. otišao u London i tokom boravka u Engleskoj svirao je sa manje poznatim sastavima Jonesville i Bad Fox. CD "I.D." (engleska skraćenica za ličnu kartu) snimio je u Londonu sa muzičarima iz Škotske. Bas je svirao Dejvid Dankan (David Duncan), bubnjeve Nil Findli (Neil Findlay), a produkciju je radio Vlada Negovanović u Beogradu, jesen 1997. godine. Uz njegove nove pesme "Fuck My Father", "Vrati se", "Ja sam opet u gradu" u izrazitom rock maniru i sa gorkim tekstovima, na ploči je i "Oči anđela" obrada teme Džona Hajata (John Hiatt). U Beograd se vratio krajem 2003. godine, a povratnički CD "Nemir" u produkciji Nikole Vranjkovića snimio je sa Dejanom Grujićem (bas) i Blagojem Nedeljkovićem (bubnjevi).

Nikola Čuturilo

Čuturilo je dobitnik Estradne nagrade Srbije. Kao tekstopisac radio je pesme za albume Dejana Cukića, YU grupe, Kerbera i drugih. Godine 1989. komponovao je muziku za pozorišnu predstavu "Najbolji ludi dan" koja je postavljena u Novoj Gorici. Po povratku u Beograd komponovao je muziku za predstave "Ukroćena goropad" i "Baš Čelik" u pozorištu "Boško Buha".

Diskografija

"9 lakih komada" (RTV LJ 1988.)
"Raskršće" (PGP RTB 1989.)
"Rekom ljubavi" (PGP RTB 1991.)
"I.D." (Komuna 1998.)
"Nemir" (PGP RTS 2006.)

D

DAG • Dah • Daleka obala • Daltoni • D' Boys • Dedić Arsen • Dee Dee Mellow • Del Arno Band • Delčić Milan • Delfini (Split) • Delfini (Zagreb) • Demolition Group • Den za den • Denis & Denis • Di Luna Blues Band • Dinamiti • Disciplina kičme • Divljan Vladimir • Divlje jagode • Divlji anđeli • Dogovor iz 1804. • Doktor Spira i ljudska bića • Domicelj Tomaž • Dorian Gray • Drugi način • Du Du A • 2227 • Dvornik Dino

DAG

(Beograd)

Akustičarski trio osnovali su 1972. godine Dragan Popović (gitara, vokal) i braća Grujica (udaraljke, vokal) i Aleksandar Milanović (gitara, vokal). Naziv grupe sklopili su po inicijalima svojih imena.

Trio DAG

Njihova prva autorska pesma "Voz" je na debi singlu, a sa pesmom "Rastanak" su osvojili treće mesto na Zagrebačkom festivalu 1973. godine. Iako su bili tipični izdanci beogradske akustičarske scene, na prvom i jedinom albumu "Sećanja" odlučili su se i za električne instrumente. Autori muzike bili su Aleksandar i Dragan, tekstove je pisala debitantkinja Marina Tucaković, omot je kreirao Grujica a produkciju su uradili sa snimateljem Bobanom Petrovićem. Opredelivši se za poetski pristup muzici, zabeležili su pesme "Na Drini ćuprija", "Jutro jednog fauna", "Svitanje" i druge. Na snimanju su učestvovali brojni beogradski muzičari među kojima i Slobodan Marković (klavijature), Robert Nemeček (bas), Ljubomir Ristić (sitar), Branimir Malkoč (flauta) i bubnjari Raša Đelmaš, Nikola Jager i Mihajlo Popović. Iako je to bila jedna od najkvalitetnijih ploča tih godina, prošla je nezapaženo, bez ikakve medijske podrške, a i prodaja je bila zanemarljiva. Po izlasku ploče Popović se povukao iz grupe pa je sa Aleksandrom Bijelićem i Banetom Zarinom formirao akustičarsku grupu Maj. Za to vreme DAG su snimili zajednički singl prateći Mikija Jevremovića u pesmi "Kako ti je ime, devojčice", dok je na B strani njihova pesma "Za dečji san" (PGP RTB 1974.).

Po odlasku Dragana Popovića su nastupali sa pevačicom Suzanom Mančić (koja je kasnije postala TV voditeljka), ali su po objavljivanju singla "Daj mi ruku" (urađenog sa Popovićem) prestali sa radom. Aleksandar je deo svojih neobjavljenih pesama prodao Oliveru Mandiću, a svirao je gitaru i bio aranžer na njegovim ranim pločama. Dragan Popović je sa sastavom Maj snimio singl "Još uvek sanjam" / "Vreme žetve" (PGP RTB 1975.). Na ploči "Uspomene" posvećenoj Pedi Jovičiću, pevaču grupe San, snimili su pesmu "A ja bih je ljubio", sa članovima grupe S vremena na vreme učestvovali su u predstavi Ateljea 212 "(Ne) sumnjivo lice" u režiji Zorana Radmilovića. Po prestanku rada grupe Maj, Popović je pod pesudonimom pisao muzičke kritike za "Omladinske novine", "Mladost" i songove za radio emisiju "Index 202". Njegove pesme na teme iz studentskog života uz radove drugih autora objavljene su na ploči "Index 202" (PGP RTB 1981.). Tokom 1981. godine radio je sa kratkovečnom grupom Dragstor, a zatim je sa basistom Bobom Orlićem pokrenuo sastav Lift. Često su nastupali ali nisu ništa objavili. Tokom osamdesetih je radio kao tonac u studiju "Akademija". Radio je muzičke i dramske radionice u "Školigrici" i komponovao muziku za decu. Učestvovao je na snimanju ploče "Dijagnoza" (PGP RTB 1986.) Dr Spire i ljudskih bića. Početkom devedesetih godina preselio se u Švedsku gde je nastupao u klubovima, predavao muzičko u osnovnoj školi i jedno vreme je radio u firmi Ericsson. Paralelno se bavi fotografijom, pozorišnom muzikom i glumom. Pokrenuo je Teatar Kapija, a sa glumicom Janom Erikson je osnovao duet Itch (Svrabež).

Diskografija

Singlovi

"Voz" / "Smiljana" (PGP RTB 1972.)
"Rastanak" / "Svitanje" (PGP RTB 1973.)
"Tragovi u pesku" / "I sad..." (PGP RTB 1974.)
"Daj mi ruku" / "Jedan dan u Vojvodini" (RTV LJ 1975.)

Album

"Sećanja" (PGP RTB 1974.)

DAH

(Beograd)

Grupu su 1972. godine osnovali gitarista i pevač Zlatko Manojlović (rođen 1951. godine, ex Džentlmeni, Fleš) pevač i gitarista Branko Marušić Čutura (1939. ex Iskre, Albatrosi, Džentlmeni), basista Branko Gluščević (1943. u Beogradu, ex Iskre, Siluete, Lutalice) i bubnjar Radomir Dubičanin (ex Fleš). Grupa Fleš je snimila singl "Ne laži, draga" / "Svet bez ljubavi" (Jugoton 1972.). Aprila 1973. godine Dah je nastupao na BOOM festivalu u Ljubljani i njihova pesma "Ako poželiš" objavljena je na duploj živoj ploči "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Debi singl sa pesmama "Ako poželiš" i "Nočna buka" promovisali su nastupom u izlogu prodavnice ploča, što je izazvalo veliku pažnju.

Dah

Po objavljivanju singla, Čutura je napustio grupu, Zlatko Manojlović je preuzeo glavni vokal i godinu i po dana su radili kao trio. Kada je novi bubnjar postao Velibor Boka Bogdanović (rođen 1947. ex Plavi dečaci, Džentlmeni, YU grupa, Opus) sa njima je jedno vreme svirao violinista Dragan Mihajlović. U nekoliko navrata sa njima je u studiju saradivao orguljaš Miodrag Okrugić (ex YU grupa, Opus) što je zabeleženo na singlu "Gitareska". Debi LP "Veliki cirkus" snimili su Manojlović, Bogdanović i Gluščević. Tekstove za ploču radio je Zoran Modli, a za naslove pesama "Prohujalo sa vihorom", "Majka Jugovića", "Troil i Kesida" inspiraciju je tražio u literaturi i filmu. Prvu verziju velikog hita "Šošana", inspirisanog etno zvukom, Manojlović je snimio sa Draganom Mihajlovićem, basistom Zdenkom Pompererom i bubnjarom Stevanom Milutinovićem. Tokom 1975. godine preselili su se u Belgiju u kojoj su radili pod imenom Land. Uz Manojlovića, sastav su činili Boka, klavijaturista Goran Manojlović, Tomi Splitvud (Tommy Splitwood) i Vili Pulc (Willy Pultz). Singl sa pesmom "Šošana" postigao je veliki uspeh, Poljdor ga je objavio u Nemačkoj, Francuskoj, Belgiji, Holandiji, Luksemburgu, Austriji i Španiji, a osvojili su prvo mesto na top listi Radio Maroka. Dok su 1975. godine boravili u Luksemburgu, snimili su LP "Cool Breeze" i nastupali sa tada cenjenom holandskom grupom Focus.

Po povratku u Jugoslaviju i objavljivanju drugog albuma "Povratak" u proleće 1976. godine, grupa je prestala sa radom, a Manojlović je otišao u vojsku. Na toj ploči je nova verzija pesme "Šošana". Tokom boravka u vojsci, Manojlović je snimio dupli singl "Jednoj ženi". Po izlasku iz vojske osnovao je grupu Gordi, a po njenom raspuštanju započeo je samostalnu karijeru.

Diskografija

Singlovi

"Ne laži draga" / "Ti si ta" (Jugoton 1972.) sa grupom Fleš
"Ako poželiš" / "Noćna buka" (Jugoton 1973.)
"Samo jedna noć" / "Cvrčak" (Jugoton 1973.)
"Gitareska" / "Ti si ta" (Studio B 1974.)
"Mali princ" / "Ime" (Studio B 1974.)
"Šolana" / "Please, don't say nothing" (Diskos 1975.)
"Žed" / "Misli" (Diskos 1976.)
"Tomorrow" / "Under The Sky" (Diskos 1977.) sa grupom Land

Albumi

"Veliki cirkus" (Jugoton 1974.)
"Cool Breeze" (Jupiter Records 1975.)
"Povratak" (Diskos 1976.)

DALEKA OBALA

(Split)

Povezujući rhythm & blues i sentiment domaće zabavne muzike šezdesetih godina uz duhovite scenske nastupe, Daleka obala je već svojim prvim koncertom, krajem 1988. godine u splitskom pozorištu "Zlatna vrata", zaintrigirala publiku. Grupu su 1985. godine osnovali Marijan Ban (vokal), Jadran Vušković (gitara), Boris Hrepić (bas, usna harmonika) i Zoran Ukić (bubnjevi). Bilo im je potrebno mnogo vremena da krenu sa ozbiljnim radom i tek su aprila 1989. godine na kaseti objavili demo snimke za nezavisnu kuću Luxor. Priča o njima brzo se proširila posle serije uspešnih koncerata, a samo su u Splitu u prvoj fazi imali oko pedeset nastupa.

Maja 1990. godine učestvovali su na Omladini u Subotici i njihova pesma "Valovi" je na festivalskoj ploči. Iste godine objavili su debi LP na kome su Banove pesme u produkciji Dragana Lukića (Davoli). Prateće vokale pevao je Neno Belan iz Đavola. Ploča im je donela hitove "Tonka" (za koju su na Splitskom festivalu dobili nagradu kao debitanti), "Roza" i "Daleka obala". Ubrzo im se proširio auditorijum tako da su nastupali u Nemačkoj i Švajcarskoj. Uoči rata pripremili su drugi album "Ludi mornari dolaze u grad" koji je izašao tek 1992. godine. Na njemu je i pesma "Sušac blues" sa kojom je trebalo da se pojave na otkazanom Splitskom festivalu 1991. godine. Na istom festivalu sledeće godine osvojili su treću nagradu žirija. Iste godine Croatia Recods je reizdala prvi i drugi album na disku.

Marijan Ban se u to vreme priključio Plavom Splitu, mini band aidu u kome su bili Neno Belan, Gibonni, Dino Dvornik i Ivo Amulić. Ta grupa je snimila pesmu "Moj dom" objavljenu na kaseti "Moja domovina". Daleka obala je snimila antiratnu pesmu "Why?". Zatim su izdali CD "Mrlje" koji je producirao Neno Belan. Na sledećem disku "Morski pas" obradili su istoimenu pesmu sastava Metak. Krajem 1997. godine objavili su CD "Di si ti" u produkciji Dina Dvornika na kome je i obrada pesme "Mi nismo sami" grupe Film. Na snimanju ploče gostovali su Neno Belan, Davor Gobac i Dino Dvornik, a nove pesme su dobile latino prizvuk. U to vreme grupa je često nastupala bez Bana zbog njegovog neodgovornog odnosa prema obavezama izazvanog pojačanim trošenjem alkohola. Tako je na disku "1999-2000" otpevao samo pesme "Vozim polako" i "Puno sam pio", a ostale vokalne zadatke je preuzeo gitarista Jadran Vušković. Temu "Kurve" otpevao je Belan koji je uradio većinu pratećih vokala. CD je doneo muziku u kojoj je uticaj dalmatinskog melosa manje primetan, a ponudili su čvršći rock sa primesama latino i reggae zvuka. Uz ovo izdanje kao bonus ponuđen je multimedijalni disk sa verzijama pesme "Ruzinavi brod", foto albumom, spotovima i video zapisima. U jesen 2001. godine prestali su sa radom. Poslednje zajedničko izdanje je dupli disk "Uspomena" snimljen na koncertu održanom u Splitu 7. jula 2001. godine. Kao bonus je objavljen poslednji studijski snimak stare postave, obrada pesme "A šta da radim" sastava Azra.

Marijan Ban

Zoran Ukić, Boris Hrepić i Dean Dvornik (bas, vokal) su nastavili rad pod imenom The Obala i objavili CD "Istinite priče" (Dancing Bear 2002.) na kome su gostovali Sunčica Satori, Anđa Marić, Belan, Gibonni, Joško Banov (Hammond orgulje) i drugi. Uz svoje teme snimili su "While My Guitar Gently Wheeps" The Beatles, "Lovran" je obrada "Parisienne Walkways" Gari Mura, a pesma "Hrvatski kraljevi" nastala je po poeziji Vladimira Nazora. CD "U ime zakona" (Dancing Bear 2004.) snimili su samo Ukić i Hrepić a pomogli su im Belan (produkcija, vokal, gitara), Martina Vrbos (vokal) i Vedran Križan (Hammond orgulje). Marijan Ban je krenuo solo stazama. CD "Staro zlato" (Menart 2003.) sadrži obrade hitova hrvatske scene. Odlučio se za "Galeb i ja" iz repertoara Olivera Dragojevića, "Kurvini sinovi" Azre, "Pomorac sam majko" Atomskog skloništa i druge. Na snimanju su gostovali Edo Maajka, Ivana Banfić i drugi.

Diskografija

"Daleka obala" (Suzy 1990.)
"Ludi mornari dolaze u grad" (Croatia Records 1992.)
"Mrlje" (Croatia Records 1993.)
"Morski pas" (Croatia Records 1994.)
"Di si ti" (Croatia Records 1997.)
"Od mora do mora" (Croatia Records 1998. kompilacija)
"1999-2000" (Dancing Bear 1999.)
"Uspomena" (Dancing Bear 2001. dupli koncertni)

DALTONI

(Niš)

Najznačajnija niška grupa rane faze rock scene osnovana je u leto 1963. godine. Originalnu postavu činili su tadašnji šesnaestogodišnjaci Rista Trajković (ritam gitara), Žarko Stanković (solo gitara), Branislav Cvetković (bas) i Nebojša Stanković Kenedi (bubnjevi). U početku su svoj repertoar zasnivali na instrumentalnoj muzici sastava The Shadows. Prvi nastup imali su 1964. godine na Gimnazijadi u Skoplju i tada im se pridružio pevač Miodrag Rašić. U Nišu su se predstavili nastupima u klubu "Index" i na redovnim igrankama i tada je bubnjeve sa njima svirao Mihajlo Paligorić a pevači su bili Dušan Mitrović Čapa i Miša Tasić Šolja. Po povratku Kenedija u grupu zaposlili su i orguljaša Miodraga Stojanovića. Godine 1966. iz grupe je otišao Miodrag Rašić (početkom sedamdesetih je poginuo u saobraćajnoj nesreći) a novi pevač je postao Goce Nikolovski (ex Rubinsi).

U toj postavi brzo su stekli epitet klupske atrakcije izvodeći aktuelne strane hitove. Januara 1967. godine na drugoj beogradskoj Gitarijadi osvojili su šesto mesto, a aprila su ušli u finale Drugog festivala VIS-ova u Zagrebu. Septembra 1967. godine pobedili su na prvoj niškoj Gitarijadi a 30. oktobra su u beogradskom Domu omladine održali samostalni koncert. U prvom delu svirali su materijal sa ploče "Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band" The Beatles, a u drugom sopstveni materijal. Krajem godine sastav su napustili Rista Trajković i Branislav Cvetković. Na njihovo mesto došli su Dragan Nikolić Nune (ritam gitara) i Žarko Bajagić Baja (bas) iz konkurentske niške grupe Rubinsi. To je bio razlog da se oba sastava žestoko potuku. Najgore je prošao gitarista Žarko kome je slomljena vilica. Njihova pesma "Ruka od sna" postala je radijski hit i 1968. godine su je objavili na jedinom EP-ju. Decembra 1968. godine na Jugoslovenskom festivalu beat muzike u Hali 8 beogradskog Sajmišta održali su celovečernji nastup. Tada je sa njima prvi put svirao klavijaturista Rade Radivojević. Marta 1970. godine su po tadašnjoj modi organizovali maratonski koncert na kome su svirali neprekidno dvadeset i osam sati. Izveli su preko tri stotine pesama i za dva sata premašili rekord koji je pre toga držala grupa Čičak iz Sarajeva. Zatim su se preselili u Beograd, učestvovali su na pop večeri festivala Beogradsko proleće, svirali su redovno u Domu omladine, klubu "Euridika" i u prostoru stadiona FK Partizan. Tada je sa njima svirao klavijaturista Josip Kolbert ali ga je 1970. godine zamenio povratnik Rade Radivojević. Izvorna postava grupe sa radom je prestala u leto 1971. godine. Radili su tokom sedamdesetih godina, ali prepustili su se tezgarenju, pa su na singlu "Anka, Ankice" / "Poljubaca sto" (Radio Kruševac 1973.) pratili festivalskog pevača Goceta Nikolovskog. Na disku "Anthology" su pesme sa singla, snimci iz Radio Beograda i Radio Niša, probe i sa nastupa na Tehničkom fakultetu u Nišu održanog 1971. godine.

Diskografija

Singl

"Ruka od sna" / "Vraćam se ponekad u prošlost" / "Petak" / "Volim našu istinu" (Jugoton 1968.)

Album

"Anthology" (samizdat 1999.)

D' BOYS

(Beograd)

Kao odgovor na pojavu novog talasa, početkom 1982. godine je u Beogradu nastao neobičan duet D' Boys koji su činili Predrag Jovanović Peđa (gitara i vokal, rođen 1950. u Kruševcu) i Miško Mihajlovski (udaraljke, ritam mašina, ex Kozmetika, rođen 1948. u Beogradu). U početku su se zvali Peđa i Miško, pa Oksižen (po Peđinoj oblajhanoj kosi), dok se na kraju nisu odlučili za D' Boys, na predlog Dubravke Marković i njenog tadašnjeg dečka Srđana Gojkovića Gileta.

Peđa D'Boy

Peđa je šezdesetih godina pevao u sastavu Lutalice, pojavio se u filmu "Kad budem mrtav i beo" Žike Pavlovića (najavljen je kao "mladi hipik iz Kruševca"), a zatim je otišao u inostranstvo. Jedno vreme je u Francuskoj svirao po kafeima i u metrou, a kao i svi pravi hipici boravio je na čuvenoj plaži Goa u Indiji gde je svirao sa rock i jazz muzičarima iz čitavog sveta. Sredinom sedamdesetih otvorio je butik kožne odeće na Ibici. Godine 1980. upoznao se sa članovima nemačke heavy metal grupe Jane i postao njihov pevač i ritam gitarista. Sa njima je ostao sve do raspada 1982. godine, snimio jedan album (njihov deseti u karijeri), sa hit pesmom "Love Your Life". Miško Mihajlovski je pre D' Boysa bio u ekipi okupljenoj oko grupe Kozmetika i časopisa "Izgled". Početkom 1982. godine Peđa se vratio u Beograd i odlučio da se uključi u muzički život. Posle sešn svirke na otvaranju izložbe stripa Igora Kordeja u beogradskom SKC-u u proleće 1982. godine Peđa i Miško su započeli zajednički rad. Prve pesme su im bile na nivou minimalističkih muzičkih skica, a u njima su apologetski veličali žurke i provod što i potvrđuje prvi singl sa pesmama "Mi smo D' Boys" i "Plave oči, crna ljubav". Tokom godine često su svirali u Beogradu: kao predgrupa sastavima Boa, Film, na Tašmajdanu ispred Aerodroma, u SKC-u, na Adi, u Pivari, u dorćolskom klubu DOK i brzo su stekli simpatije publike. Izgrađen imidž, koketiranje sa homoseksualnošću, pop pesmice i zapaljive Miškove najave, ipak nisu bile dovoljna garancija za rad na duže staze, pa su im se u jesen 1982. godine pridružili Miško Petrović Plavi (bas) i Goran Vejvoda (gitara). Miško Plavi je pre toga svirao gitaru u sastavu VIA Talas u kome su još bili pevačica Mira Mijatović, saksofonista Vuk Vujačić i basista Bojan Pečar. Na ploči "ARA" (Jugoton 1981.) na kojoj su predstavljeni sastavi druge generacije beogradskog novog talasa, VIA Talas su zastupljeni pesmama "Hawaii" i "Lilihip" (obrada hita "My Boy Lollipop"). Objavili su LP "Perfektan dana za banana ribe" (Sarajevo Disk 1983.).

Muzičko pojačanje grupe D' Boys je profilisalo njihov pop zvuk iz koga je probijao rock pedigre članova. Debi LP "Ajd' se zezamo!" objavili su u proleće 1983. godine. Ploča je snimana u Splitu u studiju "Tetrapak" u produkciji Željka Brodarića Jappe, a prateće vokale pevala je bivša mis Ana Saso, dok je omot ploče uradio Igor Kordej. Uz udarnu "Mi smo D' Boys" tu je "We Are D' Boys", engleska verzija iste pesme, kao i "Draž", "Sinjorita", "Sexy, sexy" i druge. Pre snimanja ploče grupu je napustio Goran Vejvoda, Miško Plavi je prešao na gitaru, a novi basista postao je Dragan Ilić Gagi koji je pre toga svirao u grupi Slađane Milošević. Aprila 1983. godine održali su koncert u Ateljeu 212. U proleće 1984. godine objavili su drugi LP "Muvanje" u produkciji Olivera Mandića. Na snimanju su učestvovali Dragan Jovanović (gitara) i Dragan Ilić (klavijature, aranžmani, programiranje ritam mašine), inače članovi grupe Generacija 5. Na ploči su obrade "Pretty Woman" Roja Orbisona (Roy Orbison) koja se u prepevu zove "Lepe žene" i "Što (Ima dana)" (starogradska). Peđine stvari su "Jugoslovenka (Ljupka oko pupka)", "Give Me Your Money", balade "Florida (Mala moja ne plači)" i "Snežana". Tog leta su mesec i po dana svirali u Grčkoj, a poslednji koncert su održali u Solunu u diskoteci "Amnezia". U to vreme pristupili su im novi članovi, belgijski gitarista Žan Žak Roskam (Jean Jack Roscam) i bubnjar Zoran Miljuš Cole. Posle Grčke ih je napustio Miško Mihajlovski i dalje je nastavio sam kao Miško D' Boys, a ime su promenili u Peđa D' Boy Band. Sledeći LP "Avantura" producirali su Peđa i snimatelj Boban Petrović. Uz Peđine pesme "Fly High", "Visibabe, ljubičice", "Divljakuša", tu je i Roskamova "Nisi nevina devojčica". U to vreme puritanska televizija je spot za pesmu "Visibabe, ljubičice" zabranila zbog erotike. Na italijanskom festivalu "Pesma Mediterana 85." u Palermu, Peđa je predstavljao Jugoslaviju i sa "Jugoslovenkom" osvojio drugo mesto. U međuvremenu je Žan Žak Roskam prešao u Galiju, a basista Dragan Ilić je umro od komplikacija nastalih posle operacije čira na želucu. Poslednju ploču "Laku noć ti, mala" objavili su krajem 1986. godine u produkciji Kornelija Kovača koji je i autor četiri pesme. Na snimanju su pored Miška Plavog i Zorana Miljuša učestvovali klavijaturisti Kornelije Kovač i Đorđe Petrović, gitaristi Dragan Jovanović i Srđan Miodragović i tenor saksofonista Ivan Švager. U pesmi "Šta da radim s rukama" gostovao je glumac i slikar Ratko Tankosić Sarma. Povodom ove ploče su imali kraću turneju po Grčkoj gde su nastupali sa Galijom i Ribljom čorbom i posle toga su prestali sa radom.

Peđa je jedno vreme nastupao sam, na festivalu MESAM 86 izveo je pesmu "Mrzim da spavam sam" i ona je objavljena na ploči "MESAM 86" (PGP RTB 1986.). Krajem osamdesetih se vratio u Francusku. Miško Plavi je sa gitaristom Bešketom (ex Bezobrazno zeleno), pevačem Igorom Pervićem (ex Duh Nibor), klavijaturistom Goranom Maričem i Miljušem napravio grupu Fantazija, ali su posle godinu dana prestali sa radom. Posle toga Miško je prešao u Pilote gde je u početku svirao bas. Po raspadu D' Boysa, Peđa se na domaćoj sceni pojavio marta 1992. godine u Domu omladine, kada je nastupio na koncertu grupe The Rolling Singles. Te večeri su glumci, muzičari i rock novinari pevali hitove ex YU rocka. Polovinom 1997. godine Peđa je u Londonu u produkciji Marka Evansa (Mark Evans) snimio nov materijal u okviru koga su i dance miksovi pesme "Jugoslovenka" objavljeni na singlu u izdanju Merry Go Round Records. U Beogradu je ponovo nastupio u Domu omladine 10. marta 2006. godine kao gost na koncertu Delče i Sklekova. U okviru "New moment" kataloga "Beograd never ending party" decembra 2006. godine objavljen je disk sa novom Peđinom pesmom "Beograđanka", novom verzijom "Ajd' se zezamo" i "La fille Yougoslavie" ("Jugoslovenka" na francuskom). Od proleća 2006. godine uz sastav Polyester shok, u noćima punog meseca redovno nastupa na Fool Moon zabavama.

Pesma "Jugoslovenka" iskorišćena je u filmu "Lepa sela lepo gore" Srđana Dragojevića, a na disku "Made in Belgrade" (Komuna 1997.) je obradila ženska grupa Models. Po odlasku iz D' Boysa, Miško Mihajlovski je nastavio rad sa gitaristom Nebojšom koji je vodio prateću grupu Seida Memića Vajte. Nastupali su po klubovima pod imenom D' Boys izvodeći i nove Miškove materijale. Godine 1987. Miško je započeo rad sa Bebi Dol. Nastupali su po klubovima, sve do početka rata.

Diskografija

Singl

"Mi smo D' Boys" / "Plave oči, crna ljubav" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Ajd' se zezamo" (Jugoton 1983.)
"Muvanje" (Jugoton 1984.)
"Avantura" (Jugoton 1985.)
"Laku noć ti, mala" (PGP RTB / Komuna 1986.)

DEDIĆ ARSEN

(Zagreb)

Arsen Dedić je autentičan začetnik autorske pesme i literarne šansone. Svojim radom izvršio je posredan, ali značajan uticaj na rock scenu u Jugoslaviji. Rođen je 28. jula 1938. godine u Šibeniku, a muziku je počeo da uči u osmoj godini. Sa petnaest je već svirao u kazališnom orkestru i sa ocem u Šibenskoj narodnoj glazbi. Paralelno je u muzičkoj školi učio flautu. Sredinom pedesetih godina počeo je da objavljuje poeziju u "Poletu", "Književnim novinama" i splitskom "Vidiku". Po završenoj gimnaziji 1957. godine preselio se u Zagreb, upisao Pravni fakultet i srednju muzičku školu, a zatim i Muzičku akademiju na kojoj je diplomirao 1964. godine.

Krajem pedesetih započeo je sa prvim kompozitorskim radovima vezanim za klasičnu muziku, vodio instrumentalni ansambl Kvartet

flauta, ali pisao je i tekstove za zabavnu muziku. Doduše, pod pseudonimom Igor Krimov, jer to nije smatrao hvale vrednim radom. Ujedno je pevao sa vokalnim grupama Prima, Syrinx, Zagrebački vokalni kvartet i Melos. Na taj način je otkrio bogatstvo šansone i kancone. Sa njima je snimao ploče na kojima su prepevi stranih hitova. Prvu ploču objavio je sa ljubljanskim Dixieland ansamblom i na njoj su "Zapleši tvist", prepev "Let's twist again" Čabi Čekera (Chubby Checker) i "Rođena za mene" ili "Nata per me" Adriana Čelentana (Adriano Celentano). Godine 1961. otkrio je italijanskog autora Đina Paolija (Gino Paoli) i doživeo "šok identifikacije" koji će uticati na jačanje autorske sigurnosti tokom daljeg rada. Kao kompletan autor prvi put se predstavio 1963. godine kada je na Splitskom festivalu izveo pesmu "Onaj dan". Tada je prvi put objavio svoju pesmu "Nevoljen", a na tom singlu je i "Okus soli", obrada Paolijevog hita. Od 1959. do 1964. godine je radio kao muzički saradnik na TV Zagreb, a zatim je postao slobodan umetnik. Tokom šezdesetih godina karijeru je vezao za festivale, ničući seriju evergreen kompozicija i odnoseći nagrade sa lakoćom. Prvi solistički koncert održao je decembra 1965. godine u beogradskom "Domu sindikata". Vremenom se povukao sa festivala i orijentisao na snimanje cenjenih ploča.

Prvi LP "Čovjek kao ja", objavljen 1969. godine, ponudio je retrospektivu najboljih pesama kao što su "Moderato cantabile", "Kuća pored mora", "Bit ćeš uvijek moja", "Sve što znaš o meni" i druge. Sledeći LP "Arsen 2" samo je potvrdio njegove visoke kvalitete donoseći "O, mladosti", "Ne plači", "Takvim sjajem može sjati" i obradu Brelove "Nemoj poći". Dupli album "Homo volans" definitivno je odredio centralnu kantautorsku poziciju kroz pesme "Tvoje nježne godine", "Laku noć, muzičari", "Modra rijeka" (po poeziji Maka Dizdara). Unoseći vremenom u svoju romantiku elemente ironije i satire, Dedić je tokom sedamdesetih snimio ključne autorske ploče, ali se ogledao i na drugim poljima. Radio je ploče za decu, primenjenu muziku, komponovao na tekstove pesnika, a njegove pesme su izvodili Drago Mlinarec, Bijelo dugme, Josipa Lisac, Srebrna krila, Zdravko Čolić i mnogi drugi. Takođe, redovno je komponovao za suprugu Gabi Novak koja je često gostovala na njegovim pločama i nastupima. Saradnju sa novim generacijama produbio je tokom osamdesetih radeći prepeve sa slovenačkog pesama Andreja Šifrera, Zorana Predina i drugih. Sa Predinom je snimio zajedničku ploču "Svjedoci priče" na kojoj se autorski dopunjuju, nudeći drugačije čitanje svojih ranijih pesama. U pesmi "Domovina" pridružio im se Bora Đorđević sa kojim su 1989. godine zajedno nastupali u više navrata.

Godine 1993. je posle duže pauze snimio ploču "Tihi obrt" na kojoj je uz Gabi Novak učestvovao i njihov sin Matija koji je svirao klavir. U pesmama "Između nas rat je stao", "Miris jeftine hrane", "Majka hrabrost", "Mozart-va godina 1991." na ubedljiv način je poetski prelomio ratne refleksije. Sledeći CD predstavio je pomalo neočekivanu retrospektivu. Naime, Dedić je 1961. godine počeo da piše tekstove za dalmatinske pesme, tako da su neke od njih, kao "Vratija se Šime", "Maškare", "Cvita moja", vremenom dobile atribut narodnih. Od 1970. godine je komponovao muziku i pisao tekstove za šibenske klape, a često je radio i na stihove Ujevića, Gulina, Bilića i drugih. Od oko četrdeset pesama koje su tako nastale je za CD "Ko ovo more platit" napravio izbor od dvadeset dalmatinskih pesama snimljenih od 1973. do 1995. godine i kao autor kompilacije za to je dobio nagradu "Porin". Uz njega i Gabi, pevale su klape Šibenik, Bonaca, Maslina, Nostalgija i Kalafat. Na disku "Ministarstvo" (nazvan po antinacističkom filmu "Ministarstvo straha" Frica Langa, ali je Dedić skratio naziv zbog moguće cenzure) u pesmama "Tvoje tijelo, moja kuća", "Ratni profiteri", "Ivan bez zemlje" i drugim, izgradio je gorku, ali emotivnu atmosferu, sličnu onoj koju je zabeležio na ploči "Tihi obrt". Uz svoje tekstove, u pesmama "Seosko groblje I i II" upotrebio je stihove Antuna Šoljana iz knjige "Prigovori", a u temi "Lutka" stihove Zvonimira Goloba. Pod pravim nazivom, "Ministarstvo straha" je reizdato 2000. godine sa naslovnom pesmom kao dopunom. Na disku "Herbar (moje starije i mlađe pjesme)" su se, kako naziv kaže, uz stare snimke našli i novi. Pesme je realizovao u saradnji sa Gabi Novak, Serđom Endrigom, Dragom Mlinarcem i Hanom Hegedušić. Na ploči je obrada pesme "Čakaj me" iz repertoara Lačnog Franza i dve verzije pesme "Odlazak" po poeziji Tina Ujevića. Crteže na omotu uradio je Dedić. Posle kompilacija "Arsenologija I i II" usledio je novi studijski rad, disk "Kinoteka" na kome je uz svoje upozoravajuće pesme "Posljednji tango u Đevrskama", "Politika i ljubav", "Život se troši kao kreda" snimio prepev Moustakijeve "Le Meteque" i Preverove i Kozmine "Mrtvo lišće". Kao autori su zastupljeni i članovi grupe Pun kufer, D. Britvić, S. Kalođera i drugi. Na kompilacijskom disku "Imena žena" napravio je "skromnu posvjetu ženama koje su mi pokazale put". Uz stare hitove tu su i dve nove pesme "Lu", posvećena unuci i "Laura", tema iz TV serije "U registraturi" koju je odsvirao Matija. Disk "Na zlu putu" dobio je nagrade "Porin" za album godine, najbolji album pop i zabavne muzike i za aranžman pesme "Žena koja ne zna što hoće". Na disku je snimio nove materijale, a temu "Pjesma izgubljene ljubavi" komponovao je Fabricio De Andre. Kao gosti na snimanju su učestvovali Gabi Novak, Matija Dedić, Drago Mlinarec, Hana Hegedušić i drugi. Za CD "Dueti" Dedić je odabrao pesme koje je tokom karijere snimao sa drugima. Izbor obuhvata teme u kojima su sa njim pevali Milena Dravić, Gabi Novak, Tereza Kesovija, Rade Šerbedžija, Zlatko Vitez, Đino Paoli, Serđo Endrigo, Kemal Monteno, Darko Rundek i drugi. Za omot je odabran detalj slike "Dueti – dueli" Voje Stanića. Doduše, i sam Dedić je često gostovao na pločama drugih pa je tako pevao u pesmi "Mjesto" na solo disku "U sjeni" (Dallas Records 2006.) Hrvoja Hodaka iz sastava Belfast Food.

Dedić je nastupao u većem delu Evrope, Severnoj i Južnoj Americi, a održao je devet turneja u Sovjetskom Savezu. Kokon karijere je napisao muziku za oko sto deset pozorišnih predstava. Radio je muziku za oko sto igranih, dokumentarnih i animiranih filmova a među njima su "Glembajevi", "Vlak u snijegu", "Živa istina", "Donator", "Pont Neuf", TV serije "U registraturi", "Prosjaci i sinovi", "Zlatna nit". Pisao je muziku za balet, drame i reklame. Radi kao aranžer, dirigent i producent. Godine 1968. glumio je u filmu "Višnja na Tašmajdanu" reditelja Stoleta Jankovića. Prva knjiga poezije "Brod u boci" (Croatia Concert 1971.) je doživela brojna izdanja i impresivan tiraž od šezdeset hiljada primeraka, što ne treba da čudi budući da je pesma "Ne daj se Ines" bila prihvaćena od svih generacija. Sa Matijom Skurjenijem objavio je knjigu za decu "Zamišljeno pristanište" (Naprijed 1975.), pa svoje "Narodne pjesme" (Znanje 1979.), "Poesia e canto" (La sfinge, Napulj 1983.), sa fotografom Tomislavom Rastićem "Zagreb i ja se volimo tajno" (Vlastita naklada 1986.), "Hotel Balkan" (Znanje 1987.), "101 pjesma" (Svjetlost, Sarajevo 1990.), "Pjesnikov bratić" (Vlastita naklada, Zagreb 1990.), "Pjesnik opće prakse" (Znanje 1993.), "Rain–Kiša" (Croatian P.E.N. Centre & Most 1993.), "Slatka smrt" (Šibenska gradska knjižnica "Juraj Šizgorić" 1995.), "Stihovi" (Konzor 1997.) u kojoj su sakupljeni materijali iz njegovih prethodnih knjiga, kao i nove pesme, knjigu poezije "Čagalj" (Feral Tribune 2000.),

D

"Hladni rat (Pastile)" (Nakladni zavod Matice Hrvatske 2002.), "Zabranjena knjiga" (AGM 2003.), "Padova – uspomene s bolovanja" (AGM 2004.) sa crtežima Munira Vejzovića, "Za dječije oči" (Meridijani 2004.) sa diskom na kome je muzika za decu i "Zidne novine".

Arsen Dedić i Kemal Monteno, Sarajevo 1975. godine

Publicista Igor Mandić je o njemu objavio knjigu "Arsen" (Znanje 1983.). Knjigu "Slične samoće" sa izborom njegove poezije u Jugoslaviji je 2002. godine objavila kuća Lio. Izbor njegove poezije su takođe priredili Tonko Maroević i Velimir Visković. U Sarajevu je objavljena knjiga pesama "Brzim preko Bosne" (Rabits 2005.) a izbor su uradili Abdulah Sidran i Željko Ivanković. Za svoj rad je dobio brojne nagrade od kojih su posebno cenjene italijanske "Premio Tenco" i "Jacques Brel" za doprinos autorskoj pesmi u Evropi. Dobitnik je dve Zlatne arene za filmsku muziku, Vjesnikove nagrade "Slovenski", nagrade "Ivo Tijardović", a 2003. godine dodeljen mu je "Goranov vijenac" za pesnički opus i ukupan doprinos hrvatskoj književnosti. Bavi se slikarstvom, ali retko izlaže. Sa slikarom Matkom Trebotićem uradio je mapu stihova i grafika "Ex-voto" (Svogo, FAC, Dizeldorf, 1980.), a sa Munirom Vejzovićem "Tvoje tijelo, moja kuća" (Galerija Canvas 2000.). Godine 1999. u okviru "Splitskog ljeta" postavljen je balet "Kuća pored mora" na osnovu Dedićeve muzike i stihova. Uradio je balet za decu "Ništa nas ne smije iznenaditi", operetu "Ledi Šram" i "TV svitu" u četiri stava koju su u jesen 2004. godine izveli zagrebački Simfoničari na Zagrebačkom festivalu. Sa Borivojem Dovnikovićem uradio je krajem 2004. godine animirani film. Objavljena su CD reizdanje njegovih ploča "Čovjek kao ja" (Croatia Records 1999), "Kino sloboda" (Croatia Records 2000.), "Homo volans" (Croatia Records 2003.), "Arsen 2" (Croatia Records 2004.), "Porodično stablo" (Croatia Records 2004.) i "Provincija" (Croatia Records 2004.). LP "Kuća pored mora – najpoznatije pjesme Arsena Dedića" (RTV Ljubljana 1978.) na disku je reizdala RTV Slovenija. Na toj ploči Zabavni orkestar RTV Ljubljane je odsviraо Arsenove hitove, a aranžmane je uradio Krešimir Oblak.

Dedićev sin Matija (rođen 2. marta 1973.) učestvovao je na snimanju oko dvadeset ploča. Njegov Matija Dedić Trio objavio je diskove "Octopussy" (Croatia Records 1998.) i "Mr. K. K." (Dancing Bear 2000.). Svirao je u Boilers Quartetu sa kojim je snimio diskove "Some Blues" (Orfej 1997.) i "Abstract Lights" (Aquarius Records 1999.). Na njima su uz sopstveni materijal zabeležili obrade jazz standarda. Sa Boškom Petrovićem u B.P. klubu snimili su živi CD "St. Miles Infirmary" (Jazzette Records 2000.). Sa glumcem Božidarom Alićem snimio je CD "Handwrighting", samostalne "Solo / Part I" (Cantus 2000.) i "Tempera" (Dallas Records 2004.) na kome je u jazz maniru obradio pesme Gibonnija. Inicirao je realizaciju i producirao izuzetno dobro prihvaćen disk Gabi Novak "Pjesma je moj život" (Aquarius Records 2002.) na kome je u jazz aranžmanima ponovo otpevala stare Arsenove pesme i svetske standarde. Pesmu "Slavit ćemo sami" opevali su Gabi i Arsen a na snimanju diska su učestvovali Mladen Baraković, Maja Vučić, Freddie J. Cooper, Kruno Levačić i drugi. Na disku "Drugi pogled" (Dallas Records 2005.) obradio je Arsenove pesme. Jazz disk "Visiting Bruxeless" (Dallas Records 2006.) snimili su Matija, kontrabasista iz Belgije Jean-Louis Rassinfosse i češki bubnjar Marek Patrman.

www.arsen.hr

Autoportret

Diskografija

Singlovi

"Zapleši twist" / "Rođena za mene" (Jugoton 1962.)
"Za sretan put" / "Lutalica" / "Izmišljam život" / "Jedan živi čovjek" (Jugoton 1962.)
"Margaret" / "Što da vam pričam" / "Poslijednja noć" / "Moje ruke" (Jugoton 1963.)
"Cigareta" / "To sam ja" / "Ceste u noći" / "Dosta je toga" (PGP RTB 1963.)
"Pismo vojnika" / "Okus soli" / "Evelyn" / "Nevoljen" (PGP RTB 1964.)
"Moderato cantabile" / "Moj prijatelj" / "Cirkus" / "Pismo" (Jugoton 1964.)
"Sanjam te" / "Vera Pavladoljska" / "Čovjek kao ja" / "Kada svi odu" (Jugoton 1966.)
"Kad bi svi ljudi na svijetu" / "Davne kiše" / "Pjevam da mi prođe vrijeme" / "Dva prijatelja" (PGP RTB 1967.)
"Balada o pticama" / "Balada o zemlji" / "Jesenja balada" / "Balada o zvonaru" (PGP RTB 1967.)
"To je moj svijet" / "Razgovaram s morem" / "Priča o Marinelli" / "Snijeg" (Jugoton 1968.)
"Sve što znaš o meni" / "Hvala ti" (Jugoton 1969.)
"Vraćam se" / "Kao prijatelji" (Jugoton 1969.)
"Prazna obećanja" / "Povečerje" (Jugoton 1969.)
"Sve bilo je muzika" / "Djevojka za jedan dan" (Jugoton 1970.)
"Putovanje na mjesto nesreće – šansona iz filma" / "Ne traži drugi put" (Jugoton 1971.)
"Kad bi svi ljudi na svijetu" / "Vlajna" /peva D. Ž. Tozovac/ (Jugobanka 1971.)
"Majko moja" / "Put u raj" / "Strane svijeta" / "Svega mi je dosta" (Jugoton 1971.)
"Milena" / "Zajedno" (Helidon / Alta 1971.)
"Pegasto dekle" / "Ljubljanski zvon" /B-strana Ljupka Dimitrovska/ (Helidon 1972.)
"Vše ceste vodijo v Rim" / "Moja mala iz Ljubljane" (Helidon)
"Prva ljubav" / "Sine moj" (Studio B 1975.)
"Čeremšina" / "Ja sam tu" / "Mama" / "Kome" (Melodija)
"U registraturi" / "Laura" (Suzy 1977.)
"Vlakom prema jugu – tema iz filma" / "Tarantula" / "Vlakom prema jugu – šansona" / "Tema za Marinu" (PGP RTB 1981.)

Albumi

"Čovjek kao ja" (Jugoton 1969.)
"Arsen 2" (Jugoton 1971.)
"Homo volans" (Jugoton 1973. dupli)
"Arsen" (PGP RTB 1973. kompilacija)
"Vraćam se" (Jugoton 1975. kompilacija)
"Otisak autora" (RTV LJ 1976.)
"Arsenal-izabrane pjesme 1963-1976" (Jugoton 1976. kompilacija)
"Porodično stablo" (Jugoton 1976.)
"Pjesme sa šlagom" (Jugoton 1976.)
"Dedić – Golob" (Jugoton 1977.)
"Kuća pored mora" (RTV LJ 1978.)
"Rimska ploča" (PGP RTB 1978.)
"Okuđžava u Zagrebu" (Jugoton 1978.)
"Zlatna nit" (Jugoton 1978.)
"Gabi i Arsen" (RTV LJ 1980.)
"Pjevam pjesnike" (PGP RTB 1980.)
"Naručene pjesme" (Jugoton 1980.)
"Carevo novo ruho" (Jugoton 1980.)
"Crna knjiga Djeda Mraza" (Jugoton 1981.)
"Arsen pjeva djeci" (RTV LJ 1982.)
"Onda" (Jugoton 1982.)
"Provincija" (Jugoton 1984.)
"Kantautor" (Diskoton 1985. dupli)
"Moje popevke" (Jugoton 1986.)
"Kino Sloboda" (Jugoton 1987.)
"Hrabri ljudi" (Jugoton 1988. sa Gabi Novak)
"Glazba za film i TV" (Jugoton 1989.)
"Svjedoci priče" (Diskoton 1989. sa Zoranom Predinom)
"Najbolje od Arsena (69-88)" (Croatia Records 1991. kompilacija)
"Tihi obrt" (Croatia Records 1993.)
"Ko ovo more platit" (Croatia Records 1995.)
"Ministarstvo" (Cantus 1997.)
"Agony" (Patria film 1998.)
"Herbar (moje starije i mlađe pjesme)" (Croatia Records 1999. kompilacija)
"Kinoteka" (Cantus 2002.)
"Imena žena" (Croatia Records 2003. kompilacija)
"Na zlu putu" (Croatia Records 2004.)
"Dječe oči" (Croatia Records 2004.)
"Dueti" (Croatia Records 2006. kompilacija)
"Arsen Dedić & Gino Paoli – Lisinski" (Croatia Records 2006. koncertni DVD)

DEE DEE MELLOW

(Zagreb)

Krajem 1987. godine basista Srđan Saher (ex Haustor), saksofonista i klavijaturista Jurij Novoselić (ex Film) i bubnjar Srđan Gulić (ex Haustor) osnovali su grupu Dee Dee Mellow. Bavili su se pretežno eksperimentalnom muzikom, kombinujući rock, jazz, funk i etno zvuke.

Pored svojih pesama "Uhu", "Kruha i jogurta", "Capri", "Tibetanski omastir", izvodili su i obrade Teloniusa Monka (Thelonious Monk), Soni Rolinsa (Sonny Rollins), Džona Lurija (John

Lurie), kao i mađarske i indijanske narodne pesme, što je zabeleženo na kaseti "Live" snimljenoj na koncertu u novosadskom Studiju M u produkciji Ivana Vlatkovića. Serijom veselih i duhovitih nastupa po klubovima, Dee Dee Mellow su predstavljali pravo i nepretenciozno osveženje na sceni.

Budući da su se grupom bavili u predahu od redovnih angažmana, jer je Novoselić svirao u Disciplini kičme a Saher u Vješticama, krajem osamdesetih su prestali sa radom. Tek 1993. godine je Novoselić sa gitaristom i piscem Davorom Slamnigom (ex Buldožer) obnovio grupu, ali su svirali po klubovima pod imenima Disco Mellos ili Daddy Mellow. U novoj varijanti, također su delovali nepretenciozno, obrađivali su disko hitove sedamdesetih godina, a sa njima su nastupale jazz pevačica Jasna Bilušić, glumice Dubravka Ostojić, Varja Matujec, Ivana Boban i niz muzičara sa zagrebačke scene. Pod imenom Strička i gljiva po dečjim vrtićima su svirali muziku za decu koju je komponovao Nenad Gospodnetić i koju su objavili na kaseti "Strička i gljive" (Duga 1992.). Novoselić je 1995. godine prešao u grupu Psihomodo Pop i obustavili su dalje aktivnosti.

Diskografija

"Live" (FV Založba-Media Nova 1988.)

DEL ARNO BAND

(Beograd)

Braća Jovan (vokal) i Vladan Matić (gitara), zaljubljenici u reggae muziku, okupili su istomišljenike i 1986. godine formirali desetočlani sastav Del Arno Band.

Posle niza klupskih nastupa, 1988. godine ušli su u finale Omladinskog festivala u Subotici i pojavili se sa ostalim učesnicima na kompilacijskom albumu "Best Of 237" sa pesmom "Ne radim". To je bio ujedno njihov prvi objavljen snimak, a tada su nastupali u postavi: Jovan Matić (vokal), Vladan Matić (gitara, vokal), Aleksandar Radosavljević (gitara), Miodrag Vidić (bas), Dragan Vidojević (bubnjevi), Vladimir Lešić (udaraljke), Bruno Garotić (saksofon), Vladimir Vranić (truba) i Slobodan Grozdanović (trombon). Početkom 1990. godine objavili su kasetu "Igraj dok te ne sruše". Sem svojih pesama snimili su i obradu "Ljudi dobre volje" sastava Burning Spear. Produkciju ploče uradili su članovi grupe i Miroslav Cvetković. Sledeće godine objavili su singl sa pesmama "Bi-bap" i "Putujem". Atmosferu sa koncerta u SKC-u održanog 21. februara 1992. godine zabeležili su na disku "Godina majmuna". Pored čitavog niza citata u pesmama, na koncertu su svirali reggae verziju šlagera "Čamac na Tisi" Darka Kraljića. Godine 1992. su ostali bez većeg dela članstva, a kontinuitet su održali objavljivanjem kompilacije "Geneza" sa dve nove pesme "Iza ugla" i "DAB in dub".

Posle duge pauze i sa novim muzičarima, braća Matić su grupu vratili na scenu diskom "Reggaeneracija" krajem 1995. godine. Sastav su u toj fazi činili: Jovan Matić Yo-Van (vokal, udaraljke), Vladan Matić (vokal, gitara, klavijature), Dejan Utvar (bubnjevi), Darko Golić (bas), Marin Petrić Puroni (udaraljke), Đorđe Ćurčić (gitara), Nemanja Kojić (trombon), Aleksandar Petković (saksofon), Dobroslav Predić (truba), Zoja Borovčanin (prateći vokali, violina) i Jasmina Abu El Rub (prateći vokali, flauta). Kao gosti, svoj doprinos dali su Margita Stefanović, grupa Pachamamma, trio Paganke i Bane Bojović, pevač sastava Sunshine. Svesni opasnosti od zatvaranja u usko specijalizovan žanr, ovog puta su posegli u širi muzički arsenal. Na disku je i obrada pesme "Treći svijet" sastava Haustor koja je obogaćena domaćim etno prizvukom. Akustična verzija pesme "Ima mesta za sve" koju su izveli na unplugged festivalu održanom januara 1994. godine u Sava centru zabeležena je na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records). Krajem 1996. godine na disku Kornelija Kovača "Moja generacija", objavljena je njihova obrada pesme "Oj, dodole" iz repertoara Korni grupe. Iste godine učestvovali su na reprizi "Sun Splash" reggae festivala u Sloveniji na kome su bili i sastavi iz Engleske. Učestvovali su na snimanju nove verzije pesme "Sak" repera Grua objavljenoj na kompilaciji "Time Out" (Komuna 1997.). U proleće 1999. godine, u vreme bombardovanja Jugoslavije, redovno su držali besplatne popodnevne koncerte u klubu KST-a. Dupli disk "Retrospective" sadrži izbor najuspešnijih pesama, demo snimke iz rane faze i koncertne materijale. Posle duge pauze na scenu su se vratili diskom "Vreme vode". Nove pesme su komponovali Jovan i Vladan Matić, a grupu čine: Veroljub Spasić (bubnjevi), Marko Cvetković (bas), Marin Petrić (udaraljke), Milan Petrović (klavijature), Đorđe Ćurčić (gitara), Mihajlo Bogosavljević (trombon), Dobroslav Predić (truba), Aleksandar Petković (saksofon), Tatjana Popović i Tatjana Šuletić (prateći vokali).

www.delarnoband.com

Diskografija

Singl

"Bi-bap" / "Putujem" (SKC 1991.)

Albumi

"Igraj dok te ne sruše" (Rockland 1990.)
"Godina majmuna" (Ram Records / Betty Blue Shop 1992. koncertni)
"Geneza" (Take it or leave it 1993. kompilacija)
"Reggaeneracija" (Eastfield Music 1995.)
"Retrospective" (Automatik Records 2001. kompilacija / koncertni)
"Vreme vode" (Automatik Records 2006.)

DELČIĆ MILAN

(Beograd)

Pevač, kompozitor i dramaturg Milan Delčić Delča je roden 19. novembra 1960. godine u Pirotu. Muzičku karijeru je započeo 1980. godine kao pevač grupe U škripcu sa kojom je do 1990. godine snimio pet albuma.

Sredinom devedesetih godina objavljivanjem ploče "Delča i Sklekovi" započeo je samostalnu karijeru. Tu ploču je snimio sa članovima prateće sastava Sklekovi koji su činili gitaristi Jožef Pilasanović, Nebojša Zulfikarpašić Keba, basista Predrag Milanović i bubnjar Ratko Ljubičić. Pored Delčinih, na ploči su i pesme klavijaturiste Zorana Vulovića (ex U škripcu), kao i verzija "Da da dirlada da" po staroj obradi koju je Đorđe Marjanović snimio na osnovu istoimenog hita grčkog pevača Dionosisa Savopulosa. Uz prateći sastav Extazi, Delča je učestvovao na unplugged festivalu održanom u Sava centru januara 1994. godine i akustična verzija pesme "Koliko imaš godina" iz repertoara grupe U škripcu je objavljena na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records). Leta 1996. godine je učestvovao na festivalu "Budva" sa pesmom "Leto vole kupačice", objavljenoj na CD-u "Budva '96." (Komuna 1996.). Na sledećem solo disku "S jezikom u usta" poduzeo je putovanja u različite žanrove od tehno i funk zvuka do klasičnih pop pesama. Tu je i obrada "Nove godine", starog hita grupe U škripcu, a ona je dobila naziv "Volkswagen Blau" i tekst na nečemu što liči na nemački jezik. Na festivalu "Budva '98" Delča i Sklekovi izveli su pesmu "Podmornica" koja je objavljena na disku "Budva '98" (Komuna 1998.). Uoči presudnih izbora u Jugoslaviji, Delčić je septembra 2000. godine napisao angažovanu pesmu "Vreme je" i snimio je sa glumcima

Del Arno Band

i muzičarima. Na disku "Krenuo sam davno, ne sećam se gde" u produkciji Đorđa Petrovića je uz nove pesme, kao bonus ponudio i tri stare sa debi albuma grupe U škripcu. Sa njim su u studiju radili Nebojša Zulfikarpašić (gitare), Vlada Novičić (bas), Maja Klisinski (udaraljke) i Ratko Ljubičić (bubnjevi).

Milan Delčić 1984. godine

Delčić je 1984. godine diplomirao dramaturgiju i autor je predstava "Hari ne putuje vozom" (SKC, 1984.), "Kraljevo blago" (Atelje 212, 1986.), "Transex hardcore one man show" (Bitef teatar, 1992.), "Radmilo Gnusni i Radmila Pogana" (Bitef teatar, 1992.). Napisao je i režirao storiju "Lepe, čiste, dobre" u pozorišnom omnibusu "Beogradske priče", radio kao dramaturg za TV seriju "Dome, slatki dome". Sa Vladimirom Đuričem je na Art televiziji vodio emisiju "Kult detektivi", a samostalno noćni program "Kabinet doktora Mrmora". Objavio je knjigu "Dr. Maximillian Mrmor i njegovi pacijenti" (Transex Hard-Core Co. 2000.). Od početka 2001. godine je radio kao muzički urednik TV YU Info. Odigrao je epizodnu ulogu u filmu "Sivi kamion crvene boje" reditelja i scenariste Srđana Koljevića.

Diskografija

"Delća i Sklekovi" (PGP RTS 1994.)
"S jezikom u usta" (ITMM 1997.)
"Krenuo sam davno, ne sećam se gde" (PGP RTS 2003.)

DELFINI

(Split)

Sastav je osnovan 1963. godine a reputaciju su stekli svirajući po hotelskim terasama u Splitu i okolini. Najpoznatiju postavu grupe činili su: Željko Šoletić (vokal, 1946.), Zdravko Botrić (gitara, 1946.), Saša Lukić (klavijature, 1946.), Ante Cetinić (bas, 1948.) i Damir Balžević (bubnjevi, 1944.) koga je ubrzo zamenio Peco Petej (1949.). Sa njima je pevala i Meri Cetinić koja je kasnije ostvarila uspešnu solo karijeru. Sredinom šezdesetih godina u grupu je došao novi gitarista Pavle Kolarov (1948.).

Godine 1964. pratili su na turnejama Arsena Dedića, Ladu Leskovara, Ivicu Šerfezija, Zdenku Vučković i druge. Na festivalu "Split '67" bili su zapaženi sa pesmom "Beat na moru" ("Running Out The World") koju su izveli u alternaciji sa sastavom The Shadows. Snimak te pesme objavljen je na festivalskom singlu "Split '67" (Jugoton 1967.). Često su odlazili na turneje po Sovjetskom Savezu i nastupali na domaćim festivalima zabavne muzike. Po prestanku rada grupe, Peco Petej je svirao u sastavima Time, Indexi i drugim. Tokom sedamdesetih godina Delfini su sa novim članovima objavili niz singlova u maniru zabavne muzike. Sa njima je nastupao i pevač Tonči Della Zotta. Pod imenom Dupini grupa nastupa i dalje.

Delfini na moru

Diskografija

"Naša serenada" / "Bar za tren" / "Dioklecijan" / "Sedam koraka" (PGP RTB 1968.)
"Kako je toplo ovo ljeto" / "Mini-bikini" (Jugoton 1973.)
"Tonbula" / "Dobro jutro, draga" (Jugoton 1976.)
"Od portuna do portuna" / "Radio i mikrofon" (PGP RTB 1977.)
"Od ponedjeljka novi život" / "Intima" (Jugoton 1979.)
"Čobanica" / "Srce samo jednom voli" (Jugoton 1979.)
"Prijateljstvo" / "Natanijel" (Jugoton 1979.)

DELFINI

(Zagreb)

Sastav su 1963. godine osnovali: pevač Zdenko Juran (1941.), basista Rajmond Ruić (1943.), solo gitarista Mladen Šurina (1945.), ritam gitarista Branimir Baković (1940.), bubnjar Velimir Neidhard (1943.) i klavijaturista Vladimir Stošić (1939.). Prvi nastup su imali u zagrebačkom Dramskom kazalištu, a zatim su postali redovna pojava na igrankama.

Delfini 1967. godine

Na susretu vokalno instrumentalnih sastava u Zagrebu 1964. godine osvojili su drugo mesto iza Crvenih koralja. Nastupili su na festivalu "Zagreb '66" što su pre njih ostvarile samo rock grupe Bijele strijele i Crveni koralji. U jesen 1966. godine u sastav su došli gitarista Nikola Sarapa (ex Zlatni akordi) i klavijaturista Petko Kantardžijev (ex Bezimeni) sa kojima su snimili prvi singl. Na njemu su Bakovićeva "Nočas kad si otišla", "I'll Go Crazy" Džemsa Brauna, "Gloria" The Them i obrada makedonske narodne "Kaleš bre Ando". Pod imenom The Delfines u Belgiji su objavili singl sa obradom pesme "Gloria" (Benelux International 1967.) a na drugoj strani je pesma Crvenih koralja "Napoli Guitar". Godine 1967. su sa uspehom učestvovali na festivalima u Zagrebu i Opatiji. Na drugom singlu su objavili pesmu sa Zagrebačkog festivala "Ne pitaj me ništa" (muzika Ruić, tekst Maja Perfiljeva), "Najljepši dan" (Ivica Krajač / Nikica Kalođera), "Bebel" (Krajačeva posveta Žan Pol Belmondu) i "Najlepša kuća na prodaju" obrada "The Most Exclusive Residence For Sale" Rej Dejvisa.

Te najuspešnije 1967. godine prestali su sa radom. Juran se posvetio menadžerskom poslu, Rujić je prelao u Robote, pokrenuo karijeru kompozitora (hit "Ulica jorgovana" Darka Domijana) i preselio se u Australiju. Neidhart radi kao profesor na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu, Baković je umetnički fotograf, Kantardžijev je kompozitor, tonski majstor i producent, a Sarapa je postao cenjen reproduktivni klupski muzičar i dugo godina je prevodio sastav Stop.

Diskografija

"Gloria" / "Nočas kada si otišla" / "I'll Go Crazy" / "Kaleš bre Ando" (Jugoton 1967.)
"Ne pitaj me ništa" / "Najljepši dan" / "Bebel" / "Najljepša kuća na prodaju" (Jugoton 1967.)

DEMOLITION GROUP

(Cerklje ob Krki)

Po povratku iz vojske, krajem 1985. godine, članovi grupe Gastrbajtrs odlučili su da formiraju dodatne sastave: Demolition Group, Silver Baracudas i Del Masohistics. U želji da realizuju različite muzičke koncepte, odlučili su se za rad pod drugim imenima. Demolition Group su prvi put predstavljeni u javnosti na koncertu Gastrbajtsa u ljubljanskom studentskom naselju početkom 1986. godine kada su odsvirali nove pesme koje su bile pod firmom ove grupe.

Prvu veču svirku pod tim imenom imali su maja 1986. u Ljubljani u okviru "Druge godbe". Njihova muzika predstavlja osobenu smešu stilova uz agresivan vokal, kompaktnu ritam sekciju i funk gitaru. Okosnicu grupe činili su basista Nikola Šekulović (paralelno radi u sastavima Laibach, Borghesia i drugim), gitarista Bojan Fifnja, saksofonista Jože Pegam, bubnjar Uroš Srpčić, pevač Goran Šalamon i Matjaž Pegam koji je zadužen za miks. Članovi grupe su saradivali sa drugim slovenačkim muzičarima, tako da su bili uključeni u projekte Miladojke Youneed, It's Not For Sale, Marka Brecelja i Janija Kovačića. Prvo njihovo izdanje bila je kompilacijska kaseta na kojoj su snimci frakcijskih sastava Demolition Group, Silver Baracudas i Del Masohistics (Založba FV 1986.). Godine 1986. za sopstvenu

izdavačku kuću Opus Manuum izdali su kasetu "Mizerika" kojom su ostvarili "upad buke i haosa u pop formu" baveći se mešavinom tehno bita, funka i rock zvuka. Sledeće godine objavili su kasetu "Vox Clamantis" snimljenu na koncertima. U to vreme često su svirali na prostoru bivše Jugoslavije, a bili su prisutni i na evropskim scenama u Italiji, Španiji (Barcelona Bienal 1987.), Nemačkoj (Berlin Independent Days 1989.), Holandiji i Francuskoj. Godine 1988. sa sastavima Aswad, The Fall i Christians učestvovali su na italijanskoj smotri San Remo rock, a njihovi snimci su na istoimenoj kompilaciji. Italijanska izdavačka kuća Hiara Records je za tamošnje tržište 1988. godine objavila njihov debi "Mizerika". U momentu kada je došlo do zamora u grupi i kada su bili pred raspadom, maja 1993. godine objavili su CD "Bad Gag 2" koji je sa osamnaest pesama trebalo da predstavlja konačni presek prethodnih pet godina rada. CD je doživeo odličan prijem i pola godine kasnije objavili su mini CD "Demolition Group Plays Gastrbajtrs" na kome su obrade pet pesama iz repertoara sastava Gastrbajtrs, među kojima i hit "Japanci rade za nas". Na CD-u "Trans Slovenia Express" (Mute Records 1994.), na kome su razne grupe obradivale pesme sastava Kraftwerk, oni su priložili svoju verziju teme "Model". Na disku "Izštekani" na kome su akustični nastupi slovenačkih muzičara, oni su se jedini pojavili u električnom izdanju, a za kompilaciju "Elvis de Luxe" na kojoj je muzika iz istoimene predstave, snimili su obradu pesme "Fever".

Jože Pegam i Goran Šalamon

Na disku "Deep True Love" objavljen je izbor pozorišnih tema iz predstava "Roberto Zucco" (Mladinsko gledalište Ljubljana, 1994.) i "Butterendfly" (Mladinsko gledalište i Glej Theatre, 1995.) u režiji Matjaža Pograjca. Tu su ponudili svoju verziju jazz rock electro fuzije, a u pesmi "Pastoralna" zahvatili su u etno zvuk. Dve pesme sa tog diska zasnovane su na poznatim Pučinijevim arijama "Dovunque al' mondo" i "Un bel di vedremo". Goran Šalamon je napisao zbirku pesama "Tri ljubezni" (Opus Manuum 1993.) a saksofonista Jože Pegam je uspešan kao slikar. Od 1995. godine sa njima je radio bubnjar Ivan Rimc a zatim ga je zamenio Peter Cizelj. Leta 1997. snimili su dugometražni film "Temni angeli usode" (Tamni anđeli sudbine) za koji je scenario napisao Goran Šalamon. Glavne uloge u filmu tumačili su članovi grupe, oni su i autori muzike, a režiseji je bio njihov stari saradnik Sašo Podgoršek. CD "Neovangelij" doneo je nove materijale, a u pesmi "Dež" gostovala je zvezda slovenačke zabavne muzike Helena Blagne. Na disku su pesme "Temni angeli usode", "Mesečina" i "Balada" napisane za pozorišne predstave "Mesto, kjer nisem bil" (1996.) i "Tirza" (1997.). Pesmu "You Better Stay Alive" komponovali su na samom početku karijere i objavili na albumu "Mizerika", a na disk su je uvrstili da bi obeležili petnaestogodišnjicu rada. Kao bonus objavili su i pesmu "Zid", obradu "Another brick in the wall" sastava Pink Floyd. CD "Bič Luč+Upanje" su sami producirali a uz nove pesme dodali su teme "Slatke sanje" i "Twist" koje su izveli kao VIS Mesečina za film "Slatke sanje" reditelja Saše Podgoršeka. Po izlasku diska grupu je napustio Nikola Sekulović i posvetio se radu u Dallas Records i nastupima sa Laibach. Zamenio ga je basista Matej Hotko.

www.demolition-group.cis.si

Diskografija

"Clomonics" (Opus Manuum 1986. kaseta)
"Vox Clamantis" (Opus Manuum 1986. koncertna kaseta)
"Mizerika" (Opus Manuum 1986. kaseta)
"Silver Barracudas-Synthetic Liquid" (Opus Manuum 1987. kaseta)
"Miracle" (Cruisn' Hiara 1989. EP)
"Bad Gag 2" (Kif Kif Records 1993. CD)
"Demolition group plays Gastrbajtrs" (Kif Kif Records 1993. mini CD)
"Deep True Love" (SMG 1995.)
"Neovangelij" (Dallas Records 1998.)
"Bič Luč+Upanje" (Dallas Records 2001.)

DEN ZA DEN

(Skoplje)

Instrumentalni jazz rock sastav iz Skoplja nastao je januara 1978. godine u postavi Dragiša Soldatović (klavijature), Vladimir Jankulovski (bas), Dimitar Čočorovski (bubnjevi) i Siniša Stojanovski (gitara). Prve snimke napravili su za RTV Skoplje, a oktobra 1978. godine postavu su učvrstili dolaskom novog gitariste Arijana Deme (ex Pu). Grupa je nastupala na BOOM festivalu 1978. godine u Novom Sadu, na Omladinskom festivalu u Subotici i na rock večeri Opatijskog festivala. Debi LP "Den za den" u produkciji Ive Umeka i članova grupe prošao je gotovo neprimetno u medijima i posle njega su prestali sa radom.

Den za den

Dragiša Soldatović nastavio je da se bavi muzikom i u okviru jazz sastava Labish Trio koji su uz njega činili basista Zoran Pavloski i Koki Dimuševski za bubnjevima objavili su CD "Labish Trio" (SJF Records 1996.). Sledeći CD "Dream" (SJF Records 1998.) Labish Trija snimljen je u postavi Soldatović (klavir), Darko Mučov (bas) i Goce Stefkovski (bubnjevi). Kompozicije "Dream", "Pretty Child" i "Crush On You" je napisao Soldatović, dok je "Moon River" obrada teme Henrija Mansinija.

Diskografija

"Den za den" (RTV LJ 1980.)

DENIS & DENIS

(Rijeka)

Klavijaturista Davor Tolja (rođen 1957.) radio je krajem sedamdesetih sa grupom Vrijeme i zemlja, a po raspadu grupe nastupao je sa sastavima Termiti i Beta Centaury i gostovao na ploči grupe Xenia. Zatim je osnovao grupu Linija 32 u kojoj je pevač bio Edi Kraljić (ex Beta Centaury). Grupa je kratko postojala jer su posle nastupa na Subotičkom festivalu svi članovi, sem Tolje, otišli u vojsku. Zbog učešća na RI rocku on je formirao sastav Toljina funk selekcija u kojoj je pevala Marina Perazić (rođena 1958.), u to vreme student građevine. Marina je pre toga pevala u horu Jeka primorja, a na fakultetu je bila u multimedijalnoj grupi Sigma Tau. Selekcija je igrala samo jedno leto, pa su Marina i Davor s rječkim šansonjerom Damirom Pandurom otišli na zagrebački festival. Tolja je radio aranžman i svirao, a Marina je pevala prateće vokale. Pesma koju su izvodili zabeležena je na kompilacijskoj ploči sa festivala.

Marina i Davor

Godine 1982. formirali su elektro pop duet Denis & Denis. Uz efektne demo snimke, aktuelan trend i seksipilan Marinin glas, gotovo preko noći su osvojili radio programe u Rijeci, Zagrebu i Beogradu. Prvi nastup imali su u Rijeci kao predgrupa sastavu Boa krajem 1982. godine. Debi album "Čuvaj se!" izgurao je veliki Toljin hit "Program tvog kompjutera". Na ploči su gostovali gitarista Massimo Savić, pevači Zoran Prodanović Prlja (Let 3) i Edi Kraljić, dok su produciju radili Tolja i Andrej Baša. Brzo su postigli svejugoslovenski uspeh, a LP je proglašen albumom godine u magazinu "Rock" po glasanju kritike i publike. Sledeće godine Tolja je bio u vojsci, a tokom njegovih boravaka u Rijeci snimili su mini LP "Ja sam lažljiva". Na sceni i u spotovima menjao ga je Edi Kraljić. Tom pločom (na kaseti su dodata dva demo snimka koje je Tolja uradio 1982. godine) osvojili su još veće tržište pesmama "Voli me još ovu noć", "Ja sam lažljiva" i "Soba 23" uz koju je

išao spot sa finom erotskom nijansom. Tekstove za ploču radili su Domenika Vanić, Alka Vuica i Mladen Popović. Po završetku godine osvojili su niz priznanja: po magazinu "Rock" Marina je bila pevačica godine, proglašena je najseksipilnijom osobom, a video za pesmu "Ja sam lažljiva" takođe je bio najbolji. Te 1985. godine Marina Perazić i Rex Ilusivni, muzičar iz Novog Sada snimili su njegovu pesmu "Plava jutra", ali ona nikada nije objavljena. Po Toljinom povratku iz vojske nastupali su kao trio posvećujući se festivalima. Na MESAM-u 85. izveli su "Oaze snova", a Marina je dobila nagradu kao pevačica godine. Na izboru našeg predstavnika za "Pesmu Evrovizije" u Prištini osvojili su treće mesto sa pesmom "Braća Grim i Andersen".

Septembra 1986. godine Marina je napustila grupu i posvetila se solo karijeri. Tolja i Kraljić su nastavili rad, okupivši za koncerte muzičare koji su ranije činili grupu Linija 32. Godine 1988. objavili su LP "Budi tu" za koji je muziku i jedan tekst napisao Tolja, a ostale tekstove Kraljić, Mladen Popović i Bora Đorđević. Sa ploče su se izdvojile pesme "Bengalski tigar" i "Miris krila anđela". Posle serije koncerata, Denis & Denis su prestali da postoje. Tolja je počeo da radi u studiju kao producent i snimatelj, a 1989. godine je objavio solo ploču "Stari mačak" na kojoj se okrenuo zabavnoj muzici. Pored njegovih pesama na tekstove Alide Šarar, snimio je obradu "Ona kaže ne" pesme "Long Legged Woman Dressed in Black" sastava Mungo Jerry. Jedini saradnik u studiju bio mu je gitarista Elvis Stanić. Na festivalu u Portorožu 1991. godine dobio je prvu nagradu za aranžman. Zatim je osnovao rječki Band Aid: Rijeka mira, sa kojim je snimio singl "Sretan Božić i Nova godina". Učestvovao je na festivalu "Split '92" sa pesmom "S okusom mora", a na Opatiji je 1993. godine u duetu s Mateom iz grupe Putokaz izveo pesmu "Sanjaj me". Za kompilacijsku ploču "Zaje'no za mir" snimio je pesmu "Techno army". Autor je pesme "Probudi me" koju je 1997. godine izvela ženska grupa E.N.I. na takmičenju za "Pesmu Evrovizije" u Dablinu.

Diskografija

Singlovi

"Program tvog kompjutera" / "Noć" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Čuvaj se!" (Jugoton 1984.)
"Ja sam lažljiva" (Jugoton 1985. mini LP)
"Budi tu" (Jugoton 1988.)
"Program tvog kompjutera" (Croatia Records 1995. kompilacija)

Marina Perazić solo

Singl

"Sex bez dodira" (Dancing Bear 2004.)

Albumi

"Marina" (Jugoton 1987.)
"Ista kao more" (City Records 1998.)

Davor Tolja solo

Singl

"Sretan Božić i Nova godina" (samostalno izdanje 1993.)

Album

"Stari mačak" (Jugoton 1989.)

DI LUNA BLUES BAND

(Beograd)

Grupu su u jesen 1989. godine osnovali gitarista Dragan Marković Mare (rođen 1950. u Beogradu, ex Point Blank) i gitarista Saša Randelović. Posle nekoliko nastupa grupu su kompletirali sa novim članovima: Igor Jecl (vokal, gitara), Saša Balać (bas) i Branko Baloš (bubnjevi).

Di Luna Blues Band

Brzo su stekli reputaciju klupske atrakcije, redovno su učestvovali na domaćim bluesi i jazz festivalima, svirali u klubu "Plato", tako da su u proseku imali preko sto nastupa godišnje. U početku repertoar su zasnivali na čikaškom bluesu zvuku, a vremenom su unosili i elemente jazza i rocka. Tokom godina često su menjali članove, tako da su sa njima nastupali Mirko Kesić (bas), Zora Vitas (vokal), Filip Žmaher (vokal), Aleksandar Tomić (saksofon), Dejan Nikolić (bubnjevi), Pera Miladinović Džo (usna harmonika), Aleksandar Vujičić Đon Giovanni (vokal, gitara), Tibor Tot (bubnjevi), Ivan Stanošević (gitara), Aleksandar Zafirov (gitara), Nenad Selimović (vokal), Marko Cvetković (bas) i Jovan Šatić (bubnjevi).

Di Luna Blues Band je na kompilaciji "Beograde / The Blues / Today / Vol. I" (PGP RTS 1994.) zastupljena obradom "Gibson Creck Shuffle", a na ploči "Beogradska džez scena 1993." (PGP RTS 1994.) pod imenom Blues Circus sa Vladanom Stanoševićem, gitaristom Sirove kože snimili su njegov instrumental "Stan's Boogie". Filip Žmaher se odlučio za samostalnu karijeru u okviru koje je objavio CD "Filip Žmaher" (PGP RTS 1998.).

DINAMITI

(Osijek)

Jedan od legendarnih reproduktivnih sastava šezdesetih godina delovao je u Osijeku pod vodstvom pevača i ritam gitariste Krunoslava Kiće Slabinca (rođen 1944. u Osijeku). Grupa je startovala 1961. godine pod imenom Tornado, sledeće su delovali kao Kon-Tiki, a Dinamiti su postali 1963. godine. U postavi uz Kiću su bili basista Alberto Krasnići (1947.), bubnjar Miroslav Šaranović (1945.), orgulјaš Vladimir Lazić (1946.) i solo gitarista Antun Nikolić Tuca (1943.). Šaranović je ubrzo pešao u sarajevske Indexe, a zamenio ga je Ratko Divjak (1947.).

Nastupali su po igrankama, ali tokom rada nisu imali nijedan objavljen snimak. Grupa je imala raznovrstan repertoar od komercijalnog jazza, preko rocka, do šlagera. Za tadašnje vreme su stekli reputaciju izuzetnih instrumentalista. Najveći hit bila im je pesma "Plavuša" (iz repertoara čačanske grupe Bele višnje) sa kojom je Kića kasnije postigao prve uspehe kao solista u vodama zabavne muzike. Godine 1967. pobedili su na Gitarijadi u Zagrebu, a zatim su otišli u Minhen gde su nastupali u klubu "P.N. Hit House". Kako su Kića i Tuca Nikolić dobili poziv za vojsku, vratili su se posle nekoliko nedelja. U to vreme Kića se zaljubio u kćerku direktora cirkusa "Kolorado" pa je sa Tucom i Lazićem počeo da svira u cirkuskom orkestru. Ali dok su nastupali na cirkuskim predstavama u Beogradu, ljubav je prestala i oni su ostali na poslovnom cedilu. Sa braćom Tomom i Milenkom Milanovićem na brzinu su osnovali sastav Vizije i jedno vreme nastupali u beogradskom Domu omladine. Po odlasku Kiće, Vladimira Lazića i Tuce, Alberto Krasnići i Ratko Divjak ponudili su pevaču Dadi Topiću i gitaristi Josipu Bočeku (u to vreme u sastavu Eliksiri), da im se pridruže. Novi Dinamiti su ubrzo postali koncertna senzacija, zahvaljujući nastupima zasnovanim na improvizacijama i stranom repertoaru progresivnog rocka. Publika je dobro prihvatala i Topićeve kompozicije, međutim nisu objavili nijednu ploču.

Dinamiti 1969. godine: Topić, Boček, Krasnići i Divjak

Posle tezge u Rovinju, leta 1969. godine Dinamiti su prestali sa radom jer je Topić prešao u Korni grupu u kojoj mu se uskoro pridružio i Boček. Slabinac je posle Dinamita ostvario uspešnu karijeru u zabavnoj muzici, a objavio je i LP sa rock standardima "Rock and Roll" (Jugoton 1981.) i mini LP "Rock and Roll Vol. 2" (Jugoton 1985.). Na albumu grupe Time "Time" (Jugoton 1972.) Topić je uvrstio Albertovu pesmu "Kralj alkohol". Na diskovima izdavačke kuće Komuna 1994. godine, u okviru izdanja "YU retrockspektiva", objavljena su dva snimka Dinamita iz 1967. godine. U obradama tradicionala "Čađava mehana" i "Čačak kolo" pevao je i podvriskivao je Kićo Slabinac. Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad – Priča sa istočne strane (1956-1970)" (Croatia Records 2005.) objavljeni su snimci Dinamita "Tema za bossa novu" i "Crying Time" iz repertoara Reja Čarlsa (Ray Charles).

DISCIPLINA KIČME

(Beograd / London)

Basista Dušan Kojić Koja (rođen 14. juna 1961. u Beogradu) svirao je sa nekoliko manje poznatih grupa, a početkom 1980. godine pristupio je sastavu Limunovo drvo koji je brzo evo-

luirao u Šarla akrobatu. Po raspadu Šarla, krajem 1981. godine, Koja je sa bubnjarom Nenadom Krasavcem Keletom (ex Urbana gerila) formirao Disciplinu kičme. U početku su u postavi imali još jednog basistu, Srđana Đileta Markovića (ex Radnička kontrola, UKT), ali je Koja ubrzo odlučio da u beskompromisnu avanturu krene sa samo dva instrumenta. Po Keletovom odlasku u vojsku 1982. godine, bubnjar je postao Srđan Žika Todorović (ex Radnička kontrola, Centar). Neobična postava i neobična muzika vrlo teško su nalazile put do diskografa.

Dušan Kojić

Budući da je debi materijal odbila većina diskografskih kuća, LP "Sviđa mi se da ti ne bude prijatno" objavila je početkom 1983. godine slovenačka kuća Helidon, u to vreme naklonjena alternativnim grupama. Produkciju su pored Koje uradili snimatelj Toni Jurij i Nebojša Antonijević (Partibrejkers) koji je potpisan kao Riki Rif. Radikalna i minimalistička, ploča ih je predstavila u ogoljenom, gotovo koncertnom izdanju. Kojini naredbodavni iskazi dominirali su u temama "Uživaj", "Zgodne kretnje", "Mladost ne opravdava besvest" i "Nemoj". U pesmi "Pečati" nakratko je intonirao himnu "Hej Sloveni", ostvarujući diskretnu posvetu Džimiju Hendriksu koji je svojevremeno na sličan način obradio američku himnu. "Pečati" su ponudili i udaljenu, ali dovoljno jasnu asocijaciju na kabastu moždanu i operativnu birokratičnost socijalizma, te je himna tu liniju samo pojačala. Objašnjavajući značenje teksta, Koja je rekao da je, mada nema ništa protiv bilo čijeg tumačenja, pesma bila zamišljena kao "poziv mladima na akciju". Ploča je objavljena u skromnom tiražu, brzo je nestala sa tržišta, a 1987. godine Boris Furlan je za svoju firmu Slovenija objavio kasetno reizdanje. Taj debi im nije mnogo pomogao da pojačaju status, pa su karijeru strpljivo gradili na svirkama u većim gradovima. Mini LP "Ja imam šarene oči" sa udarnom pesmom "Novac neće doći" objavila je privatna slovenačka kuća Dokumentarna. Na toj ploči Koja je prvi put uveo trubu koju je svirao Jugoslav Muškinja. Koja se sam bavio produkcijom, što je i ubuduće činio na svojim pločama.

Bubnjeve na ploči svirao je Žika, jer je Kele bio u vojsci. On se pojavio samo u uvodu pesme "Sviđa mi se..." i "28. jun 1984." koja je snimljena na koncertu u bašti SKC-a. Sledeći album "Svi za mnom" doneo je i neke novine. Ploču su snimili u postavi Koja, Žika i Kele (bubnjevi), Zoran Erkman poznatiji kao Zerkman i Dedža (trube), a sa njima je u to vreme svirao saksofonista Branislav Trivić. Na ploči su obradili pesmu "Čudna šuma" sa debi albuma YU grupe iz 1973. godine. Njihova verzija predstavlja jednu od najoriginalnijih obrada u istoriji dotadašnjeg YU rocka i vredna je posveta radu YU grupe. Koja je uveo i nove instrumente tako da su, doduše fragmentarno, upotrebljene violina (tema iz "Humoreske" Smetane) i akustična gitara. Prateće glasove pevali su Banana (Električni orgazam) i članice novosadske grupe Boye koje su i ubuduće redovno sarađivale na snimanjima, a gitarista Darko Milojković (ex Radnička kontrola) je svirao udaraljke. U pesmi "Ovo je zvuk" korišćen je deo intervjua koji je Koja dao za radio Vrnjačku Banju, u "Ne, ne, ne," citiran je "Marš na Drinu" a "Šuma igra..." je instrumentalna verzija hita "Čudna šuma". Žanrovskoj raznovrsnosti doprinele su i trube sa povremenim jazz prizvucima. Pesme "Čudna šuma", "Zašto" i "Svi za mnom" prvi put su ozbiljnije prihvaćene u medijima. Posle ove ploče Kele je otišao u Ameriku gde je i danas.

Početkom 1987. godine, obeležavajući petogodišnjicu grupe, objavili su LP "Najlepši hitovi", snimljen na koncertima 3. i 4. novembra 1986. godine u beogradskom klubu "Akademija". Materijal je snimljen na skromnoj osmokanalnoj tehnici, bez dodatnog studijskog intervenisanja, tako da verno predstavlja grupu uživo. Krajem 1987. godine Koja je ponudio novi eksperiment – ploču na kojoj se nalazi pet verzija "Dečije pesme". Cinični refren "Nije dobro Bijelo dugme, nije dobra Katarina, šta je dobro, šta nam treba, Kičme, Kičme disciplina", obrađen je kao dečji, disko, početni, hit i superioran miks. U grupi su tada pored Koje i Zerkmana bili saksofonista Jurij Novoselić Kuzma (ex Film, Dee Dee Mellow) i Dušan Dejanović (ex Limunovo drvo, Katarina II). Gosti na snimanju bili su gitarista Dragi Jelić (YU grupa), gitarista Željko Nikolić (Roze poze), Srđan Todorović (tada u EKV) i bubnjar Ivica Vdović (ex Šarlo akrobata). Ploču su dopunili snimci sa nastupa na "Akademiji", ironične obrade "Addicted To Love" Roberta Palmera i "Love Removal Machine" sastava The Cult. U istoj postavi početkom 1989. godine snimili su album "Zeleni zub na planeti dosade" sa udarnim pesmama "Tata i mama", "Ah, kakva sreća", "Iza 9 brda" i "Betmen, Mandrak, Fantom". Februara 1990. godine Koja je gostovao u emisiji "120 minutes" na MTV programu, a emitovan je spot engleske verzije "Dečje pesme" ("Children's Song"). Ploča "Nova iznenađenja za nova pokolenja" izašla je početkom 1991. godine, a novi bubnjar je postao Srđan Gulić Gul (ex Haustor). Udarne pesme sa ploče bile su "Buka u modi", "Da li ti znaš za neki drugi ritam", "Zlopamtilo" i obrada "Zemlja svetlosti" Pop mašine sa jednog od njihovih ranih singlova. Novost na ploči bio je instrument goč (bubanj iz narodnih duvačkih orkestara) koji je svirao Đuka, svojevremeno bubnjar u grupama Pop mašina, Innamorata i Papatra. Ploča obiluje semplovima, te se u "Buka u modi" pojavljuje rif iz pesme "Noćna buka" sastava Dah, u "Zemlji svetlosti" refren iz "Rock'n'roll u Beogradu" grupe Time, a "Zlopamtilo" sadrži deo pesme "Bio jednom jedan pas" YU grupe. Uz ploču je izašao i promo singl sa pesmom "Buka u modi", dok je na B strani drugačiji miks iste pesme. Posvete domaćim grupama sedamdesetih godina Koja je demonstrirao i uživo. U ad hoc grupi Kod tri balona svirao je gitaru, Banana iz Električnog orgazma bas, a za bubnjevima su u različitim prilikama sedeli Srđan Todorović, Kokan Popović i Goran Čavajda Čavke. Izvodili su hitove YU grupe, Buldožera, Atomskog skloništa, Pop mašine i Smaka. U to vreme Disciplina je već uveliko zaživela u narodu. Nastupali su širom već napuknute zemlje, a marta 1991. godine i juna 1992. na demonstracijama u Beogradu studenti su skandirali Kojin stih "Vreme je za pravdu, vreme je za istinu", dok je na Protestu u zimu '96 / '97 pesma "Buka u modi" korišćena kao nezvanična himna.

Poslednje koncerte zagrebačko-beogradska postava Discipline održala je avgusta 1991. godine u Kopru i Puli. Zanimljivo je da su početkom 1992. godine na zagrebačkom Radiju 101 u emisiji "Dobar zvuk" slušaoci na pitanje da li je poželjno gostovanje Discipline u Hrvatskoj, uglavnom potvrdno odgovarali. Januara 1992. godine Koja je otišao u London, a Zerkman u Holandiju. U početku je Koja po klubovima svirao instrumentalni rhythm & blues. On je svirao gitaru, a sa njim je nastupao Jadranko Džihan Dado, bivši klavijaturista Zabranjenog pušenja. U okviru grupe Lost Children sa Bojanom Pečarom (ex EKV), Nikolom Čuturilom (ex Riblja čorba) i Momom koji je trebalo da bude bubnjar prve, radne postave engleske Discipline. Koja je po londonskim klubovima svirao YU rock pesme sedamdesetih. Bio je član dueta It's Good To Smoke i grupe Brushstick blues band sa engleskim muzičarima. Zatim je umetničko ime promenio u Black Tooth (Crni zub) i formirao grupu Disciplin A Kitschme sa crnom pevačicom Gofie Bebe i novozelandskim bubnjarom Beatom. Gofie je pevački debitovala u grupi, a Beat je svirao sa australijskom grupom DD Smash i raznim američkim sastavima. Nastupali su po manjim prostorima u Engleskoj, zvuk im je radio Darko Milojković, a u proleće 1996. godine objavili su za sopstvenu diskografsku kuću Babaroga Records maksi singl sa pesmama "Have you ever heard of any other rhythm?" i "I've got those teknicolor eyes". Kao i na početku rada u Jugoslaviji, i ovom pločom su izazvali vrlo oprečne ocene u engleskoj i američkoj štampi. Novembra 1996. godine, takođe za englesko tržište, objavili su CD "I Think I See Myself On CC TV" na kome su pored pesama sa maksi singla i engleske verzije

Disciplina kičme 1985. godine: Kele, Koja i Žika

Disciplin A Kitchme: postava za kraj milenijuma

ranijih pesama Discipline: "Do Not" ("Nemoj"), "Oh Why?" ("Zašto?"), "Children Song" ("Dečja pesma") i druge. Ploču "Svi za mnom" na disku je kao reizdanje objavio Helidon 1997. godine u Sloveniji. U proleće 1997. godine Koja je objavio CD maksi singl sa novim verzijama pesama "Do not" i "Oh why". Sledeći CD, pod nazivom "Heavy bass blues", doneo je pored novih pesama i obradu stare rockerske himne "Tobacco Road" Džona D. Laudermilka (John D. Loudermilk) koju su 1970. godine proslavili Erik Bardon i grupa War na albumu "Eric Burdon Declares War". Iz ranijeg repertoara Discipline uzete su samo pesme "Noize In Fashion" i "High Temperature Man". Koproducent ploče uz Koju bio je gitarista Skip McDonald (ex Tackhead i African Head Charge) koji je otpevao prateće vokale u pesmi "Bedroom Music". U pesmi je stih kojim je cinično sublimirana suština muzičke scene devedesetih: "You've got a mouse in your hand / You need no people in a band!". Februara i septembra 1997. godine Koja je sa grupom održao seriju nastupa po Srbiji, a zatim i na delu prostora bivše Jugoslavije. Krajem 1999. godine Disciplin A Kitschme je ponovo svirala u Srbiji i tom prilikom su predstavili novog bubnjara Viljama Parkera. CD singl sa tri verzije pesme "Da Answer" objavljen pod imenom Tooth-Gofie-Nappy, snimili su u vreme bombardovanja Jugoslavije. Disk "Refresh Your Senses, NOW!" obeležili su novi Kojini pogledi na aktuelnu situaciju kroz pesme "D-d-demoncracy, yeah!", "Surely they won't get much...of my sympathy", a uvrstio je i "Da Answer". Februara 2000. godine održali su uspešan nastup u zagrebačkom klubu "Tvornica", a na bini su im se priključili saksofonista Jurij Novoselić i trubač Igor Pavlica (ex Haustor). CD singl "Političari + virusi" Koja je snimio sa novom beogradskom postavom Discipline koju čine: Manja Đorđević (vokal), Miloš Velimir Buca (bubnjevi) i PP (udaraljke) koji je ubrzo prestao da bude član grupe. Snimak nastupa koji su održali 10. jula 2005. godine na Exit festivalu objavljen je na DVD izdanju "Uživo sa Egzit-a ! Live at Exit !".

U svoje sviranje Koja je unosio inovacije, terirajući bas kao vodeći instrument. Raznovrsnost zvuka ostvarivao je upotrebom brojnih efekata: flanger, fuzz, wah wah, delay pedale. Od samog početka rada ustanovio je sopstveni vizuelni stil. Sam radi omote i plakate za grupu kombinujući svoje ilustracije sa strip junacima iz detinjstva a sve u dobroj tradiciji punk scene. Krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih pisao je za beogradski magazin "Džuboks" pod pseudonimima Novica Talasić i Zeleni zub. Drugo ime je koristio kasnije sa Disciplinom. Krajem sedamdesetih vodio je u SKC-u tribine o novom talasu, a radio je i kao disk džokej u klubu "Akademija". Krajem osamdesetih u zagrebačkom "Studentskom centru" imao je izložbu omota, plakata i ilustracija. Na "Akademiji" je organizovao, kako sam kaže, "bučni džem sejšn kabare" pod nazivom "Beogradska prevara ulično i nadzemaljskog sjaja" sa konceptualnim umetnikom Kostom Bunuševcem, Zerkmanom i Đukom. Snimak jednog od tih nastupa održanog 23. maja 1990. godine objavljen je na istoimenom disku. Tokom karijere nudio je razne definicije svoje muzike, od "rock oko mozga", "jedini odgovor ovog trenutka", "najbolja jugoslovenska grupa svih vremena", "prekrasna Disciplina", do "now we're talking bass" i "heavy rave rock, but funky!". Ogledao se i u drugim medijima. Radio je muziku za filmove "Dečko koji obećava" Miše Radivojevića 1980. godine i za omnibus "Kako je propao rokenrol" 1989. godine koji su režirali Goran Gajić, Vladimir Slavica i Zoran Pezo. Muzički je opremio priču "Ne šalji mi pisma", a uz scenariste Branka Vukojevića i Gorana Gajića dopisao je scene koje povezuju sve tri priče. Te snimke je radio sa bubnjarima Žikom Todorovićem i Ratkom Ljubičićem a pevali su Branko Đurić Đura (Bombaj štampa), Mira Furlan, Cintija Asperger i Vesna Trivalić. Za druge dve priče muziku su radili Vlada Divljan i Srđan Gojković, a sve je objavljeno na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Koja je glumio u oba filma, zatim "Daviteļ protiv davitelja" Slobodana Šijana i TV filmu "Radio Vihor zove Anđeliju" Joce Živanovića. Pesmu "Trese lupa udara" iz filma "Kako je propao rokenrol" za koju je tekst napisao Goran Gajić, a muziku Koja, obradila je zagrebačka grupa Kojoti na disku "Sex disco kung fu" (Dancing Bear 1998.). Grupa Kanda Kodža i Nebojša je na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free 892 1999.) obradila pesmu "Manitua mi II" sa ploče "Nova iznenađenja za nova pokolenja". Za pozorišnu predstavu "Prijateljstvo zanat najstariji..." Bitef teatra u režiji Ivane Vujić, Koja je napisao pesme "Kliker I", "Kliker II", "Oto + Moto", "ŽŠG" i uradio obradu pesme "Idu dani" Vokija Kostića. Sve pesme su objavljene na singlu "Prijateljstvo zanat najstariji...". Grupa je svirala i u predstavi "Čekajući Godoa". U početku rada Disciplina kičme je saradivala sa alternativnom zagrebačkom pozorišnom trupom Kugla glumište. Koja je radio produkciju grupama Partibrejkers, Boye, S.T.R.A.H., Obojeni program, Kontrabanda, Električni orgazam, Sila i Popečitelji. Na TV Studio 8 pripremao je emisije pod uobičajenim pesudonimom Zeleni zub. Sarajlija Srđan Kurpjel i on su 2000. godine napisali muziku za engleski film "Bodywork". Za CD "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) posvećen Milanu Mladenoviću sa ad hoc grupom Crni zub i Nova Močna Organizacija snimio je obradu pesme "Zemlja". Uradio je aranžmane, produkciju i svirao gitaru na disku "Mene treba ovaj grad baš ovakvu kakva sam sad" (Tom Tom Music 2003.) dugogodišnjoj prijateljici Bo, inače sestri Gorana Bulatovića Manzanere, prvoj bubnjara sastava Partibrejkers. U to vreme se iz Londona preselio u Beograd. Godine 1998. za TV Beograd je radio muziku za dečju seriju "Ogledi iz jezika", a 2003. godine je za obrazovni program RTS-a komponovao jedanaest songova za omladinsku TV seriju "Pravo da znam". U reaktiviranom klubu "Akademija" 2004. godine je na večerima "Fank-I-Lastić Crnog zuba" uz projekcije svojih kratkih filmova, kao gitarista predvodio jam session na kome su učestvovali beogradski rock i jazz muzičari.

Beogradska kuća Tom Tom Music reizdala je u jesen 1999. godine na disku "Ove ruke nisu male...1" prve dve ploče Discipline a kao bonus dodati su snimci sa nastupa u zagrebačkom klubu "Lapidarij" održanog 1982. godine. U jesen 2004. godine na disku "Ove ruke nisu male II" reizdat je materijal sa ploče "Svi za mnom". Dodate su ranije neobjavljena Kojina muzika za film "Lepe žene prolaze kroz grad" (reditelj Želimir Žilnik), "Humoreska" Antonjina Dvoržaka (aranžman Koja) i muzički deo hepeninga održanog povodom krunisanja Zelenog Zuba.

www.disciplinakitschme.com

Diskografija

Singlovi

- "Have you ever heard of any other rhythm?" (Babaroga Records / Metropolis 1996.)
- "Do Not" / "Oh why" (Babaroga Records 1997.)
- "Da Answer" (Babaroga Records 1999.)
- "Političari + virusi" (Tom Tom Music 2005.)

Albumi

- "Svida mi se da ti ne bude prijatno" (Helidon 1983.)
- "Ja imam šarene oči" (Dokumentarna 1985. mini LP)
- "Svi za mnom" (Helidon 1986.)
- "Najlepši hitovi!" (PGP RTB 1987. koncertni)
- "Dečja pesma" (PGP RTB 1987.)
- "Zeleni zub na planeti dosade" (PGP RTB 1989.)
- "Nova iznenađenja za nova pokolenja" (PGP RTB 1991.)

"I Think I See Myself On CC TV" (Babaroga Records / Tom Tom Music 1996.)
"Heavy bass blues" (Babaroga Records / Tom Tom Music 1998.)
"Ove ruke nisu male I..." (Tom Tom Music 1999. kompilacija)
"Refresh Your Senses, NOW!" (Tom Tom Music 2001.)
"Beogradska prevara uličnog i nadzemaljskog sjaja" (Tom Tom Music 2001.)
"Ove ruke nisu male II" (Tom Tom Music 2004.)
"Uživo sa Egzit-a ! Live at Exit !" (PGP RTS 2006. DVD koncertni)

DIVLJAN VLADIMIR

(Beograd)

Gitarista, kompozitor i pevač Vladimir Divljan rođen je 10. maja 1958. godine u Beogradu. Još u osnovnoj školi sa komšijama basistom Zdenkom Kolarom i bubnjarem Božom Jovanovićem osnivao je klinačke sastave. Krajem sedamdesetih godina sa Zdenkom je bio u jazz rock grupama Merilin i Zvuk ulice, a zatim od 1980. do 1984. godine u grupi Idoli. Diplomirao je 1980. godine na Rudarsko-geološkom fakultetu na grupi za petrologiju i geohemiju. Po prestanku rada Idola, krače vreme se bavio mišlju da pokrene grupu Hondini sinovi u kojoj je bas trebalo da svira Branko Isaković, bubnjeve Piko Stančić, a gitaru Gagi Mihailović. Ipak, odlučio se za samostalnu karijeru.

LP "Tajni život A.P. Šandorova" snimio je sa pijanistom Aleksandrom Šandorovim koji se do tada bavio samo klasičnom muzikom. Bliski saradnik na realizaciji ploče bio je i klavijaturista Đorđe Petrović. Žanrovski raznovrsan, LP je pored dva instrumentala "1986." i "1987." doneo minimalistički swing "Neću ništa da znam", klasičnu Divljanovu baladu "Više nisam tu" i hit pesmu "Patuljci" na kojoj je prvi put pokazao interesovanje za semplove u muzici. Semplovani zvuci nalaze se i na ostatku materijala, tako da je koristio snimke oglašavanja zrikavaca, motora "fiće", zvuk razbijanja stakla, udaranja o nakovanj i slično. Po objavljivanju ploče krenuo je na turneju sa Zdenkom Kolarom, Sašom Šandorovim i bubnjarom Markom Milivojevićem. Jedno vreme je nastupao sa zagrebačkom grupom Le Cinema i oni su koncertni snimak pesme "Maršal" iz repertoara Idola, uvrstili na LP "Rocking At The Party Live!" (Suzy 1989.).

Za TV seriju "Čovek u beloj jakni" Divljan je obradio pesme grupe The Beatles sa takozvanog "Belog albuma". Radio je songove za TV emisiju "Podijum", za omnibus film "Kako je propao rokenrol" napisao je muziku za priču "Do izvora dva putića" reditelja Zorana Peza. Taj materijal je objavljen na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Sa Srđanom Gojkovićem Giletom učestvovao je u predstavi "Rokenrol za decu" pozorišta Boško Buha koja je doživela preko sto izvođenja. U okviru toga objavili su LP "Rokenrol za decu" sa obradama dečijih pesama. "Rokenrol bukvar" predstavlja nastavak iste ideje, s tim što su Vlada i Gile napravili muziku na tekstove Ljubivoja Ršumovića za TV emisiju "Fazoni i fore". Tokom 1990. godine sa Giletom, bubnjarom Pikom Stančićem i basistom Zoranom Radomirovićem Švabom snimio je LP "Lutka koja kaže ne". Autori pesama su Vlada i Gile, a tu je i obrada pesme "Lutka koja kaže ne" Mišela Polnarefa u prepevu Đorđa Marjanovića. Za obradu "Vi, ž'tem mon amur" koja je posvećena Seržu Ginzburgu i njegovom hitu "Je t'aime" iz šezdesetih godina, iskorišćeni su semplovi pesama grupa Black Sabbath, Time, najava Žike Jelića iz YU grupe sa njihovog koncerta na BOOM festivalu, kao i glas Milene Dravić sa njene aerobik kasete. Od starih pesama snimili su "Srećan ti rođendan" koju je Divljan svojevremeno napisao za Sladanu Milošević. U leto 1991. godine Vlada i Gile su uradili muziku za film "Crni bombarder" koja je objavljena na istoimenom disku.

Vladimir Divljan

Avgusta 1991. godine Divljan se preselio u Australiju. U početku je svirao standarde sa lokalnim bendom u Sidneju, sarađivao sa pevačicom Maks Šaram, radio na lokalnom radiju koji emituje program na srpskom jeziku, a postepeno je počeo da komponuje muziku za televizijske filmove. Potom je primljen u komitet Udruženja filmskih kompozitora, a od februara 1996. godine studirao je na sidnejskoj Filmskoj akademiji, odsek za zvuk. Dobio je nagradu "Audio Exelence" firme Ampex za kratkometražni film "Flying Over Mother" za koji je radio muziku i zvučni dizajn. Takođe je dobio nagradu TV stanice CBS za kratki nemi film "Drip". Tokom zime '95. / '96. godine boravio je u Jugoslaviji i tom prilikom održao nekoliko koncerata sa tada formiranim Old Stars Bendom. Tih večeri sa njim su svirali Saša Šandorov, Zdenko Kolar, Srđan Gojković, Marko Milivojević i Boris Bunjac (udaraljke). Pijanista Saša Šandorov (rođen 1962. u Beogradu) docent je na Fakultetu muzičke umetnosti, dobio je nagrade: "Emil Hajek" (1983.), nagradu Univerziteta za umetnost u Milvokiju (1984.), oktobarsku nagradu Beograda (1990.) i nagradu SIZ-a kulture za koncert sezone (1991.). Boris Bunjac (rođen 1962. u Beogradu) diplomirao je na fakultetu Muzičke umetnosti, odsek udaraljke. Solista je na udaraljkama u Beogradskoj filharmoniji i profesor u muzičkoj školi "Stanković". U Nemačkoj je objavio CD "Iskre u tami" na kome su obrade starih narodnih pesama sa područja jugoistočne Evrope.

Delimično akustičarske verzije pesama iz repertoara Idola i Vladine solo karijere snimljene su na njihovim novosadskim koncertima u Studiju M, 18. i 23. januara 1996. godine i objavljene na disku "Odbrana i zaštita". Januara 1997. godine Divljan je u Sidneju sa Kirilom Bajramovskim (ex Leb i sol) u okviru grupe Aparatchiks objavio četiri teme na disku "Dekada" (Avant Garde Records). Reč je o miksovima na kojima su semplovani delovi govora Slobodana Miloševića iz njegovih raznih, kontradiktornih faza. Na sledećem disku "Recorded Supplement" (Avant Garde Records 1997.) Divljan i Džajkovski snimili su devet tema u kojima se bave istraživanjem savremenog zvuka. Septembra 1997. godine Divljan se opet vratio u Jugoslaviju i aktivno posvetio muzici. Na disku "3 palme za 2 bitange i ribicu" je muzika koju je napisao za istoimeni film reditelja Radivoja Andrića. Uz nove, tehno orijentisane teme, tu je obrada stare pesme Idola "Pomoć, pomoć" u kojoj je Divljan urlao sa Guru Ghagijem iz grupe URGH!. Ghagi se slično vokalno izrazio i u temi "Niko nije srećniji od nas", a partner mu je bio Šaban Bajramović. Na disku su i "Dekada" sastava Aparatchiks, "Mačo" grupe Pressing, "Duboko disanje" URGH! i obrada "Tri palme na otoku sreće" u kojoj su pevale Biljana Krstić i Divljan. Uz Old Stars Band na snimanju je učestvovao gitarista Dušan Bezuha. Jula 1998. godine Old Stars Band je imao seriju uspešnih nastupa u Sloveniji, a Divljan je boravak produžio da bi kao gost svirao na koncertima sastava Buldožer. Krajem 1998. godine snimio je u Novom Sadu sa Old Stars Bendom povratničku ploču "Sve laži sveta" koja je objavljena tek u proleće 2000. godine i to paralelno u Jugoslaviji, Sloveniji i Hrvatskoj. Uz nove, pretežno spore pesme, sa kojima kao da se oprostio od pop perioda Idola, na disku je i precizna obrada pesme "Novo vrijeme" grupe Buldožer. Temu "Rodina" otpevao je na ruskom jeziku a komponovao je za potrebe australijskog dokumentarnog filma kome je tema bio život ruskog kosmonauta. Kao gosti na snimanju su učestvovali Kiril Džajkovski (sintisajzer), Mladen Đorđević (truba), Laslo Dieneš (truba), Andrej

D

Maglovski (harmonika) i drugi. CD u formi multimedije nudi fotografije, biografije muzičara, video snimke sa koncerata i inserte iz dokumentarnih filmova za koje je Divljan radio muziku. Na instrumentalnom disku "Vlada Divljan presents: Die Tonzentrale" pomirio je interesovanja za blues, jazz, elektronsku i pop muziku. Uz Divljana na snimanju su učestvovali Saša Šandorov, Zdenko Kolar, Boris Bunjac, Dušan Petrović, Paul Weihs i drugi.

U proleće 1999. godine, u vreme bombardovanja Jugoslavije, Divljan se preselio u Beč gde je pokrenuo akciju "Kulturne mašinovode" koja je okupila muzičare iz Evrope. Komponuje za film a radio je muziku za pozorišnu predstavu "Pavijoni" u režiji Zijaha Sokolovića. Za film "Balcancan" reditelja Darka Mitrevskog muziku je radio Kiril Džajkovski a Divljan je otpevao temu "Baba zumbula" koja je u Makedoniji vrlo brzo postala hit. Muzika iz filma objavljena je na disku "Balcancan" (Lithium Records 2005.). Divljan i Bunjac su uradili muziku za film "Sedam i po" reditelja Miroslava Momčilovića.

www.vladadivljan.com

Diskografija

"Tajni život A. P. Šandorova" (PGP RTB 1988.)
"Rokenrol za decu" (PGP RTB 1989.)
"Rokenrol bukvar" (PGP RTB 1990.)
"Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.)
"Crni bombarder" (ZAM 1992. muzika iz filma)
"Odbrana i zaštita" (B 92 1996. koncertni)
"3 palme za 2 bitange i ribicu" (Favi 1998. muzika iz filma)
"Sve laži sveta" (Automatik / NIKA 2000.)
"Vlada Divljan presents: Die Tonzentrale" (B 92 2003.)

DIVLJE JAGODE

(Sarajevo)

Gitarista Sead Lipovača Zele rođen je u Bihaću 1955. godine, a u Zagrebu je studirao spoljnu trgovinu. Svirao je u sastavima Biseri, Selekcija i Zenit. Maja 1977. godine osnovao je sastav Divlje jagode. Prvu stabilnu postavu činili su pevač Anto Janković (rođen u Bihaću 1953. godine, ex Zenit), basista Nihad Jusufhodžić (ex Zenit), klavijaturista Mustafa Ismailovski Muc (ex Grešnici) i bubnjar Adonis Dokuzović (ex Novi akordi, Renesansa). U prvoj fazi sa njima su svirali basista Saša Čavrić i klavijaturista Mladen Krajnik a planirali su da se zovu Dobroime. Kada su ih u Jugotonu zbog toga ismejali odlučili su se za naziv Divlje jagode po kultnom filmu Ingmara Bergmana.

Prvim singlovima postigli su popularnost najviše zahvaljujući hard rock baladama "Patkica", "Jedina moja" i obradom sevdalinke "Moj dilbere". Ubrzo su snimili debi album "Divlje jagode" na kome je bila nova verzija hita "Jedina moja", zatim pesme "Divlje jagode", "Krivo je more" i čitav niz hard rock tema na tragu Deep Purple i Black Sabbath. Tekstove je pisao Anto Janković, a produkciju je uradio Vladimir Delač. Po objavljivanju ploče su pauzirali jer je deo članova otišao u vojsku. Mustafa Ismailovski Muc je prešao u tinejdžerski sastav Srebrna krila, a Sead Lipovača je uz Marinu Tucaković postao spiritus movens disko one hit wonder grupe Mirzino jato. Proslavili su se hit singlom "Apsolutno tvoj" / "Pada sneg" (PGP RTB 1979.) i još snimili singlove "Normalna stvar" / "Volim te bez rezultata" (PGP RTB 1979.), "Ja bih da me druga mazi" / "Zvezda i alkohol" (PGP RTB 1980.) i LP "Šećer i med" (PGP RTB 1979.). Početkom 1981. godine Divlje jagode su obnovile rad u postavi Lipovača, Janković, bubnjar Nasko Budimlić i basista Alen Islamović. U studiju "Druga maca" snimili su album "Stakleni hotel" u kome su se u potpunosti opredelili za heavy metal zvuk. Ploču su producirali Lipovača i Enco Lesić, tekstove su pisali Goran Petranović (pevač u grupi Elvis J Kurtovich), Marina Tucaković, Šefket Nakić i Alen Islamović. Na ploči su udarne bile hipi tema "Autostop", balade "Dodirni me, skloni bol" i "Potraži put". Shodno odabranom žanru, Sead Lipovača je na koncertima pedantno preuzeo imidž gitariste Angus Younga iz grupe AC/DC sa sve kratkim pantalonama i pripadajućim scenskim skokovima. U sezoni 1981. godine od večih koncerata su nastupali na beogradskom Hipodromu, Beogradskom Rock Festivalu i na koncertu za postradale u Bosanskoj krajini. Povodom ploče odsvirali su oko sto nastupa.

Već sledeće godine objavili su album "Motori" na kome je pevao Alen Islamović, jer se Janković odlučio za solo karijeru. Album su snimili u Nemačkoj u produkciji Tea Verdina (Theo Werdin). Naslovna pesma je postala veliki hit (pedantni hroničari tvrde da se reč motori u pesmi ponavlja četrdesetpet puta), a bile su dobro prihvaćene "Šejla", "Zagrizi rokenrol" i balade "Nasmiješi se", "Ne želiš kraj". Na delu promotivne turneje pridružio im se Anto Janković. Sledeći albumi "Čarobnjaci" i "Vatra" ponovo u produkciji Verdina, nisu naišli na isti odziv publike. Na osnovu albuma "Čarobnjaci" potpisali su 1986. godine pod imenom Wild Strawberries ugovor sa londonskom kompanijom Logo Records. Tada je novi basista postao Zlatan Čehić (ex Top) a Alen Islamović je dobio ulogu vodećeg pevača. U Londonu su snimili osam starih pesama na engleskom jeziku i dve nove "Wild Boys" i "Fire On The Water" u produkciji Kita Vulvina (Keith Woolven). Za klavijaturama je kao gost bio Don Ejri (svirao sa sastavima Coloseum II, Rainbow, Whitesnake), a tekstove je radio Aleksander Mežek. U to vreme Zele je odbio ponudu da svira u sastavu Whitesnake jer se koncentrisao na karijeru sopstvene grupe. Uoči potpisivanja ugovora održali su veliki koncert u Zagrebu na kome je pored ljudi iz izdavačke kuće bio i Ksavijer Rasel (Xavier Rusell, sin filmskog reditelja Kena Rasela) novinar heavy metal časopisa "Kerrang!". U prikazu koncerta je napisao: "Jagode su muzički još uvek u sedamdesetim godinama. Uticaj grupa Y&T, Black Sabbath i Saxon je očigledan, dok se kroz pesme tu i tamo provlači poneki Judas Priest rif. Njihove stare balade naišle su na najpovoljniju reakciju, što svedoči da Jugosloveni vole da pevaju sa svojim bendovima". Sledeći korak posle Zagreba bio je nastup u londonskom klubu "Marquee" 19. februara 1986. godine kao i serija koncerata po engleskim klubovima. U isto vreme izašao je pilot singl sa pesmom "Sheila".

Engleska epizoda prekinuta je naglo, prelaskom Alena Islamovića u Bijelo dugme. Sumnjajući u mogućnost uspeha u Engleskoj, Islamović je prihvatio Bregovićev poziv. To je odložilo objavljivanje ploče "Wild Strawberries" i ona se u Engleskoj bez veće propagande pojavila tek maja 1987. godine. Ploča je licencno izašla u Švedskoj, Nemačkoj, Italiji i Holandiji. Grupa je za to vreme popunila pauzu objavljivanjem kompilacijske ploče "Najbolje", a Nasko Budimlić se povukao sa scene i nastavio da svira u kafanama. U kombinaciji za pevača prvo je bio Stivi, lider sastava Zero Zero iz Glazgova ali je na mesto frontmena u leto 1987. došao Mladen Vojičić Tifa. Album "Konji" snimili su Zele, Tifa, Zlatan Čehić, klavijaturista Vladimir Podany (ex Armija B, diplomirao na Muzičkoj akademiji, odsek klavir) i bubnjar Edin Šehović (svirao je u stranim sastavima Country Carma, Bandoleros i Tusk). Ploču je producirao Piter Hinton (radio sa sastavom Saxon) i na njoj je obnovljena verzija pesme "Divlje jagode" sa ubačenim motivom iz sevdalinke "Prošetala Suljagina Fata" i obrada klasične teme "Turski marš" V. A. Mocarta. Ni ova postava nije trajala dugo, tako da su polovinom 1988. godine, tokom turneje, grupu napustili Tifa, Podany i Edin Šehović. Za potrebe koncerata pevanje je preuzeo Zlatan Čehić, a za bubnjevima je bio Dragan Jankelić Đidi. Sledeće

Divlje jagode 1981. godine

godine u kombinaciji je bio pevač Zlatan Stipišić Džibo (ex Osmi putnik). Sa njim su uradili demo snimke na osnovu kojih je Žele potpisao petogodišnjugovor u Americi ali do realizacije tog projekta nije došlo i grupa je prestala sa radom.

Divlje jagode

Tokom rata Sead Lipovača je živeo u Nemačkoj, Londonu i Zagrebu. Objavio je za strano tržište solo CD "Magic Love" (Art Of Music 1993.), a sa obnovljenim Divljim jagodama CD "Labude, kad rata ne bude" koji je producirao sa Denykenom. CD "Sto vijekova" su snimili u Nemačkoj i on ih je predstavio u mekšoj muzičkoj formi. Materijal su snimili Žele Lipovača, Nasko Budimlić, Sanin Karić (bas) i Žak Tataj (vokal), a gostovali su Toni Lasan (klavijature) i pevač Emir Cerić (ex Kongres). Autor muzike bio je Lipovača, tekstove su uz njega napisali Anto Janković, Dino Dervišhalidović i Zlatan Stipišić a producirali su Žele i Denyken. U postavi Lipovača, bubnjar Nasko Budimlić, basista Dejan Orešković (Hard Time) i sa novim pevačem Perom Galićem (ex Opća opasnost) snimili su CD "Od neba do neba". Na disku je nova verzija pesme "Motori 2003", na snimanju su gostovali Anto Janković, Tina Rupčić, Mirta Mandić, klavijaturista Samir Šestan i drugi. Na kraju diska dodata je akustična, koncertna verzija stare pesme "Ne želiš kraj". Na koncertima im se pridružio bubnjar Tomas Balaž (ex Anestesija, Majke). Box set "Collection" sadrži svih deset njihovih albuma, Lipovačin "Magic Love" i bonus singl "Piramida".

Lipovača je bio producent i autor dela materijala na Tifinom disku "Dani bez tebe" (Intakt Records 1995.). Producirao je i aranžirao 1997. godine CD "Glasnici nade" sa muzikom napisanom na bibljiske teme. Kao producent, aranžer i autor dela materijala radio je na realizaciji diskova iz edicije "Tri hafiza" (Ljiljan 1999.) na kojima su pevali Burhan Šaban, Aziz Alili i Mensur Malkić. Komponovao je muziku za disk "Ja sam vjetar zaljubljeni" (2002.) sarajevskog pop pevača Fuada Backovića Deena i radio na duhovnoj muzici "Hari hari vasiona" zagrebačkog hora Arabeske. Anto Janković je zaposlen u sarajevskom Narodnom pozorištu a objavio je solo ploče "Umoran sam zadnji put" (Sani Music 1996.) i "Glasnici ljubavi" (Nimfa Sound 1997.). Bubnjar Adonis Dokuzović se povukao sa scene i u Zagrebu se bavi prodajom muzičkih instrumenata.

www.divljejagode.com

Diskografija

Singlovi

"Rock'n'roll" / "Jedina moja" (Jugoton 1977.)
"Moj dilbere" / "Prijatelj" (Jugoton 1977.)
"Patkica" / "Kad bi vi gospodo" (Jugoton 1978.)
"Nemam ništa protiv" / "Bit' će bolje!" (Jugoton 1979.)

Albumi

"Divlje jagode" (Jugoton 1978.)
"Stakleni hotel" (Diskoton 1981.)
"Motori" (Diskoton 1982.)
"Čarobnjaci" (Diskoton 1983.)
"Vatra" (Diskoton 1985.)
"Najbolje" (Diskoton 1986. kompilacija)
"Wild Strawberries" (Logo Records 1987.)
"Konji" (Jugoton 1988.)
"Labude, kad rata ne bude" (Croatiaton 1994.)
"Sto vijekova" (Nimfa Sound 1996.)
"Od neba do neba" (Croatia Records 2003.)
"The Very Best Of" (Croatia Records 2004. kompilacija)
"Najlepše balade" (Croatia Records 2004. kompilacija)
"Collection" (Croatia Records 2006. box set)

DIVLJI ANĐELI

(Beograd)

Divlji anđeli su klasičan "one hit wonder" jugoslovenske diskografije. Grupu izrazitih komercijalnih ambicija i na vizuelnom tragu novog romantizma osnovali su 1982. godine gitarista Dragan Đorđević Džo (ex Tarkus), pevač Nebojša Savić Boca, basista Dejan Lalević i bubnjar Miroslav Lekić Šiki. Nekoliko nedelja sa njima je vežbao i gitarista Antonije Pušić koji tada još nije imao umetničko ime Rambo Amadeus.

Divlji anđeli

Bez ijednog živog nastupa objavili su debi album "Divlji anđeli" koji je producirao Saša Habić i on im je doneo jedini hit u karijeri "Voli te tvoja zver". Tekstove su radili Marina Tucaković i Nebojša Savić koji je napisao kompletnu muziku. Habić je svirao na ploči klavijature i gitaru, a prateće vokale pevala je Marina Švabić (ex Kim). Dve godine kasnije objavili su maksi singl "Totalni kontakt" sa pesmama "Otrovna ljubav" i "Totalni kontakt" u dve verzije. Grupu su tada činili Nebojša Savić, basista Radomir Marić, klavijaturista Branko Jireček i bubnjar Miroslav Lekić, a na snimanju je gostovala Zana Nimani. Po izlasku te ploče grupi se gubi svaki trag.

Diskografija

Singl

"Totalni kontakt" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Album

"Divlji anđeli" (PGP RTB 1982.)

DOGOVOR IZ 1804.

(Beograd)

Sastav su novembra 1968. godine osnovali Nebojša Ignjatović Nebe (akustična gitara, klavir, flauta, vokal) i Robert Nemeček (bas) a sa njima su svirali Aleksandar Stajić (gitara, flauta), Dejan Vasiljević (kontrabas), Stevan Milutinović (bubnjevi) i Aleksandar Farenbaher (table). Naziv grupe bio je direktno inspirisan događajima koji su doveli do Prvog srpskog ustanka.

Svirali su isključivo svoj repertoar zasnovan na za to doba alternativnom zvuku i muzičkim iskustvima različitih kultura. Autor najvećeg dela materijala bio je Nebojša Ignjatović. Učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici 1969. godine i na Beogradskoj gitarijadi 1969. godine. Jedini snimak, pesma "Sećanje na san" objavljena je uz druge autore na singl ploči "Gitarijada 69" (Beograd disk 1969.). Ista pesma reizdata je na kompilacijskom disku "YU retrockspektiva – progresivna muzika" (Komuna 1994.).

Grupa je prestala sa radom u proleće 1970. godine. Robert Nemeček je oformio Pop mašinu a Nebojša Ignjatović je magistrirao na Fakultetu muzičke umetnosti gde radi kao vanredni profesor. Svira kontrabas, zapažena su njegova izvođenja savremenih srpskih kompozitora i učešće na The Rubber Soul projektu.

DOKTOR SPIRA I LJUDSKA BIĆA

(Beograd)

Nesvakidašnji beogradski autor Dušan Mihajlović Spira (akustična gitara, vokal) započeo je karijeru krajem 1972. godine kada je sa Mirjanom Marković (vokal) osnovao akustičarski duet Mira i Spira.

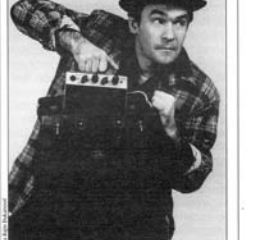

Doktor Spira i Žuto pile

Posle niza nastupa na većim koncertima, posebno u Hali sportova na hepeninzima koje je organizovala Pop mašina, širu afirmaciju doživeo je kada je grupa Suncokret njegovu pesmu "Prvi sneg" uvrstila na svoj debi album "Moje bube"

D

(RTV LJ 1977.). Zatim je odustao od akustike i osnovao alternativni sastav Doktor Spira i ljudska bića kroz koji je prošlo mnogo muzičara. Debi album "Dijagnoza" snimio je 1980. godine sa gitaristom Zoranom Dašićem (kasnije je osnovao starogradsku grupu Legende), Stevanom Milinkovićem (bas) i Želimirom Vasićem (bubnjevi). Ploču je producirao Spira dok su za prateće vokale bili zaduženi Mira Marković i Dragan Popović (ex DAG i Maj). Izuzetno osobene i originalne pesme "Buđenje", "Ima dana kada mene moja duša boli", "Dr Paranoja", "Uvek isto zbogom", "Igrač na žici" delimično su nastale pod uticajem novog talasa i nosile su jasnu narativnu potku otuđenja. U to vreme Spira je važio za kultnu ličnost među beogradskim muzičarima, ali to nije uticalo na diskografske kuće. Ploču niko nije želeo da objavi, tako da je on u Londonu o svom trošku odštampao pedeset primeraka koje je podelio prijateljima. Koncertnu promociju tog ekskluzivnog tiraža održali su decembra 1981. godine u Ateljeu 212.

Sastav je prestao sa radom 1985. godine. Na nagovor Bore Đorđevića, PGP RTB je godinu dana kasnije objavio ploču "Dijagnoza". U to vreme Spira je već odustao od muzike. Konstruisao je mini gitarsko pojačalo "Žuto pile" i pokušao je da se probije na tržištu muzičkih instrumenata. Godine 1988. otišao je u London gde i danas živi i bavi se računarima.

Diskografija

"Dijagnoza" (PGP RTB 1986.)

DOMICELJ TOMAŽ

(Ljubljana)

Tomaž Domicelj rođen je 1948. godine u Ljubljani. Godine 1966. osnovao je gimnazijsku grupu Helioni u kojoj je pevao Janez Bončina. Po raspadu tog sastava, otišao je u Englesku gde je nastupao po klubovima svirajući akustičnu gitaru i usnu harmoniku i izvodeći protesne pesme.

Po povratku u Ljubljanu posvetio se studijama engleskog, ali je nastavio muzičku karijeru. U jesen 1975. godine Drago Mlinarec, Ivica Percl, Srđan Marjanović i Domicelj organizovali su jugoslovensku turneju "Četvorica za mir". Tomažova pesma "Sit sem že bluesa" snimljena decembra iste godine na koncertu u novosadskom Studiju M, objavljena je na duplom živom albumu "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.). U to vreme nastupao je na festivalima kao što su Omladina u Subotici, Mladinski festival u Ljubljani i Slovenska popevka. Po povratku iz vojske, novembra 1977. godine objavio je prvi album "Tomaž uživo" snimljen na koncertima po Sloveniji, a miks je urađen u Londonu gde je i kasnije redovno završavao svoje ploče. Za koncertni LP odlučio se jer nije mogao da okupi stalnu prateću ekipu za studijski rad. Tokom godina specijalizovao je efektan samostalan nastup. Demonstrirao je svoju bottle neck tehniku sviranja gitare i agresivno pevanje, a često je između pesama zabavljao publiku originalnim pričama i vicevima. Upravo takva atmosfera zabeležena je na ploči u pesmama "Blues na deževen den", "Gospod direktor", "Preprost človek", a tu je i "Irena, lahko noč" obrada "Goodnight Irene". Zatim je nastupao na BOOM festivalu u Novom Sadu, a njegova pesma "Letnik '48" je na živoj ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.).

Jubilarnih dvanaest godina rada obeležio je krajem decembra 1978. godine na dva koncerta u Mladinskom gledališču, mestu gde je i započeo karijeru. Uz svirke na rock koncertima, Domicelj je nastupao i na festivalima izvodeći svoje neformalne pesme i često odnoseći nagrade. Drugi LP "Letnik 48" snimio je sa studijskim muzičarima sa kojima je kasnije često radio: Čarli Novak (bas, harmonika), Braco Doblekar (saksofon, udaraljke), Dragan Gajić (bubnjevi) i Borut Činč (klavijature). Ploču je sam producirao, a svirao je gitare, udaraljke i sintisajzer. LP je dobio taj naziv jer se Tomaž rodio 1948. godine, ali i zato što ga je snimio za 48 sati. U pesmama "Slovenskega naroda sin", "Hondoidi", "Punk festival" (posvećen Omladinskom festivalu u Subotici) i "Jamajka" bavio se raznovrsnim, aktuelnim temama. Pesma "Vlak na jug" (autor muzike Steve Goodman) govori o nostalgičnom odnosu gastarbajtera prema Jugoslaviji i predstavlja tematski iskorak u njegovim pesmama. Tekstove je sa slovenačkog prepevao Arsen Dedić, a zanimljivo je da su oni na omotu štampani ćirilicom. U to vreme nastupao je u Jugoslaviji i Engleskoj sa legendom britanskog bluesa, Aleksisom Kornerom (Alexis Korner).

Tomaž Domicelj

Osamdesetih godina Domicelj je često svirao i to sa različitom ekipom pratećih muzičara. Na koncertima koji su više vukli na blues, pratili su ga basista Al Stoun (Al Stone), gitarista Zoran Crnković (ex Jutro) i bubnjar Pavle Ristić. Žanrovski širi zvuk postizao je sa muzičarima: Čarli Novak (bas), Tone Dimnik (bubnjevi), Dare Petrič (gitara) i Dane Gančev (klavijature). Na albumu "Kratke domače" (naziv po prvim domaćim cigarama) snimio je i pesme "Banane", "Končno, človek brez problemov" i "Samo najmočnejši ostanejo" koje su se našle i u repertoaru pevačice Nece Falk. Pored njih, tu je reggae "Učilna zidana" nastao na osnovu stare narodne pesme i "Parada" koju je komponovao Marko Brecelj. Ploču je producirao Domicelj, a snimatelj i koproducent bio je Majk Robinson (Mike Robinson), jer je materijal miksovan u londonskim studijima BBC-a. LP "Brez zavor" takođe je miksovan u Londonu, a produkcijom su se bavili Domicelj i klavijaturista Borut Činč. Pored njegovih pesama, na ploči je "Za vedno mlad" obrada "Forever Young" Boba Dilana. Na CD-u "Na planini je živel" je izbor njegovih snimaka od 1978. godine. Juna 1991. godine nastupao je ispred Boba Dilana na koncertu u Ljubljani. Tada ga je pratila sedmočlana ekipa koja je i kasnije činila jezgro njegovih saradnika. Na video kaseti "Na planini je živel-video antologija 1977-1992" (RTV Slovenija 1992.) su njegovi spotovi, koncertni nastupi i novinarski radovi iz Londona. Godine 1993. objavio je prvi slovenački dupli CD "Človek v ogledalu". Na jednom disku uz njegove pesme su i obrade "Moj dom je Lublana" ("Sweet Home Alabama"), "Težek dež" ("A Hard Rain's A Gonna Fall"), "Loški grad" ("Carrickfergus") i "Stari pijanček" ("Little Ole Wine Drinker Me"). Na drugom disku snimljene su samo četiri pesme, a objavljen je i kao mini CD. U isto vreme je pokrenuo trio Projekt Triglav sa basistom Janijem Lahom i bubnjarem Andrejem Hribarom. Sa klavijaturistom Borutom Činčom snimio je CD "Morske in prekomorske prigode" sa pesmama za decu. Sa Projektom Triglav objavio je CD "Bivše in bodoče" na kome su opet pored njegovih pesama i obrade: "Tebi bom pa zvest" ("Tougher Than The Rest" Brusa Springstina), "Puščava dežja" ("Have You Ever Seen The Rain" grupe Creedence Clearwater Revival), "Lili, rum in čaj" ("Willie and the Hand Jive" Džoni Otisa) i druge. Od raspada zemlje svira samo po Sloveniji, mada je 1994. godine izveo akustičarski program u zagrebačkom klubu "Kulušić". Nastupao je sa mlađim grupama Requiem i The Drinkers. Maja 1996. godine je u Londonu učestvovao na koncertu u spomen Aleksisa Kornera (Alexis Korner), a te večeri su na bini bili Piter Grin (Piter Green), Džek Brus (Jack Bruce), Zut Mani (Zoot Money) i drugi. Ploča "Tomaž v živo" je reizdata na duplom disku 2003. godine. Posle duže pauze na diskografsku scenu se vratio diskom "Zb(i)rka z Vrha".

Preveo je i napisao predgovor za knjige o Bobu Dilanu, Vudi Gatriju (Woody Guthry) "Zapisan slavi" ("Bound for Glory" 1978.), Elvisu Presliju, The Beatles i "The Longest Cocktaill Party" Ričarda Delajla (Richard Delayllo). Krajem šezdesetih godina radio je muziku za film "Onkraj" (reditelj Jože Gale) i pozorišnu predstavu "Vaclav Havel". Vodio je muzičke emisije na Radio Študentu, Radio Ljubljani i Radio Trstu i pisao o muzici za slovenačke novine, a jedno vreme je bio zaposlen u reviji "Stop". Od 1985. do 1992. godine radio je povremeno kao novinar u svetskom servisu BBC. Tokom 1989. i 1990. godine bio je urednik za licencna izdanja u RTV Ljubljana. Tokom devedesetih vodio je na TV3 muzičku emisiju "Zdrava video glava". Početkom 1993. godine u Ljubljani je otvorio CD prodavnicu Dots Records i firmu koja zastupa diskografsku kuću Sony. Kuriozitet je da je prevodilac Simona Hanžeković 2006. godine magistrirala u Gracu na Tomaževim prepevima angloameričkih rock pesama.

Diskografija

Singlovi

"Srečanji" / "Fant s gitaro" / "Obrežna romanca" / "Slovo" (PGP RTB 1970.)

"Stara mama" / "Hej gospodična" (Helidon 1972.)
"Glazbena zgodovina Tomaža Domicelja" / "Papirnati mraz" (Helidon 1973.)
"Kaj je še ljubezen" / "Daleč je sonce" (PGP RTB 1975.)
"Moja kitara" / "Mlada Anka" (RTV LJ 1977.)
"Jamajka" / "Pogum" (RTV LJ 1978.)
"Avtomat" / "Gib-gib-gibljivo gibanje" (RTV LJ 1979.)
"Maša" / "Novoletni honorar" (RTV LJ 1980.)
"Stari prijatelj" / "Petrovaradin" (RTV LJ 1980.)
"Preprost človek" (Dots Records 1993. mini CD)
"Ljudski rock 3x5" (Dots Records 1993. mini CD)

Albumi

"Tomaž v živo" (RTV LJ 1977. koncertni)
"Letnik 48." (RTV LJ 1979.)
"Ženska, ženske, ženski in druge drugačne pesmi" (RTV LJ 1980.)
"Kratke domače" (RTV LJ 1982.)
"Bez zavor" (RTV LJ 1985.)
"Na planini je živel" (RTV S 1991. kompilacija)
"Človek v ogledalu" (Dots records 1993. dupli CD)
"Morske in prekomorske prigode" (Dots records 1993.)
"Bivše in bodoče" (Dots records 1995.)
"Zb(i)rka z Vrha" (Menart 2006.)

DORIAN GRAY

(Zagreb)

Dorian Gray

Grupu su 1982. godine osnovali Massimo Savić (gitara, vokal), Vedran Čupić (gitara), Branko Terzić (bubnjevi), Toni Ostojić (klavijature) i Emil Krnjić (bas). Na predlog bubnjara Terzića, odabrali su ime Dorian Gray po knjizi Oskara Vajlda "Slika Dorijana Greja" što je precizno definisalo njihovo viđenje art rocka. Gradeći muzičku sliku oko radova sastava Roxy Music i Japan i deluju ći u post novotalasno vreme, doneli su na scenu vizuelnu i autorsku eleganciju. U početku su rad vezali za Galeriju zagrebačkog Studentskog centra gde su vežbali.

Prva veća priznanja dobili su tokom 1983. godine zahvaljujući klupskim nastupima u Hrvatskoj i Sloveniji, a te godine su učestvovali i na YURM-u. Krajem 1983. godine snimili su debi LP "Sjaj u tami" koji je producirao Saša Habić, a efektan omot uradili su Sanja Bachrach i Mario Krištofić. Kao gosti na snimanju su učestvovali basista Jadran Zdunjić, saksofonista Miroslav Šedak Benčić i Saša Habić koji je svirao električni klavir. U odnosu na demo snimke koji su se pre toga vrteli na radiju, studijske verzije su bile mekše, ispolirane, a kao hit izdvojila se numera "Sjaj u tami" (obrada "The Sun Ain't Gonna Shine Any More" grupe Walker Brothers, iz šezdesetih godina). Dodatni aduti bili su "Kuća", "Dugo si sam", "Monstrum pored sna" i "Jahač", a Massimo Savić se predstavio kao odličan pevač i maštovit gitarista. Materijal su potpisali zajednički, a pored komunikativnih pesama na ploči su alternativnije teme i tekstovi u kojima se oseća poetska ambicija. Po objavljivanju ploče, iz grupe su otišli Terzić (kasnije u grupi Svileni), Čupić i Krnjić. Novu postavu činili su basista Jadran Zdunjić, bubnjar Dragan Simonovski (ex Patrola, Karlowy Vary) i gitarista Zoran Cvetković Zok (ex Prljavo kazalište, Parni valjak). Drugi LP "Za tvoje oči" snimili su u Švedskoj, a producent je bio Šune Ferger (Sjunne Ferger). Tekstove je napisao Zoran Cvetković, a muziku je uradio zajedno sa Massimom. Instrumentalno snažniji i precizније producirani, postupno su krenuli bliže pop formi posebno u pesmama "Ti si tu" i "Za tvoje oči". Sa radom su prestali 1986. godine.

Massimo Savić se posvetio uspešnoj solo karijeri, a Cvetković je nastavio u Londonu kao studijski muzičar. Dragan Simonovski je 1995. godine umro u Makedoniji od AIDS-a. Polovinom devedesetih Dorian Gray su obnovili rad u postavi Toni Ostojić (vokal), Oleg Colnago (gitara), Jadran Zdunić (bas), Arsen Novak (bubnjevi) i Tomislav Babić (bubnjevi). Snimili su slabo zapažen CD "Dorian Gray".

Diskografija

Singl

"Sjaj u tami" / "Zoveš me" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Sjaj u tami" (Jugoton 1983.)
"Za tvoje oči" (Jugoton 1985.)
"Dorian Gray" (Croatia Records 1997.)

DRUGI NAČIN

(Zagreb)

Pevač, klavijaturista i flautista Branko Požgajec (rođen 1950.), gitarista Halil Mekić i basista Željko Mikulčić svirali su u prvoj polovini sedamdesetih godina u sastavu Novi akordi. Po odlasku Halila Mekića u vojsku pristupio im je gitarista, flautista i pevač Ismet Kurtović koji je ostao u grupi i po povratku Mekića. Objavili su singlove "Jedan pogled" / "Još te volim" (Diskos 1972.) i "Opet..." / "Odlazak" (Jugoton 1973.) i krenuli na letnju turneju. Jula 1974. godine su počeli da rade sa Borisom Turinom koji je napustio aktivnu karijeru stonotenisera i potpuno se posvetio bubnjevima. Turina je još polovinom šezdesetih pisao tekstove za hitove Crvenih koralja i drugih grupa ("Drvosječa da sam ja", "Bez djevojke") i svirao je bubnjeve u Crvenim koraljima i Zlatnim akordima, ali onim koje je predvodio pevač Duško Lokin. Da bi izbegli zabunu, Požgajčevi Zlatni akordi su naziv promenili u Novi akordi, a 12. oktobra 1974. godine odlučili su se za ime Drugi način. Naziv je preuzet iz pesme Frederika Garsie Lorke "Na drugi način" a logo grupe uradio je strip-autor Igor Kordej.

Nove pesme redovno su predstavljali publici na nastupima u zagrebačkom klubu "Big Ben", a krajem 1974. godine snimili su o svom trošku debi album. U Jugotonu su ih odbili, a ugovor sa diskografskom kućom Suzy raskinuli su zbog neslaganja oko koncepcije omota. Najzad su prihvaćeni u PGP RTB-u i to samo zato što se tadašnjem uredniku dopao luksuzan omot pa je ugovor potpisan bez preslušavanja muzike. Konceptualnom pločom koja se bavila temom samoće, napravili su presedan na dotadašnjoj sceni. Pod jakim uticajem sastava Wishbone Ash, Deep Purple i Free, sa dve flaute i dve gitare u postavi i jasno orijentisanim hipi stilom, brzo su osvojili pozicije na terenu, tako da je ploča kasnije godinama dopunjavana. Muziku su komponovali Požgajec i Kurtović, a tekstovima i koncepcijom ploče bavio se Turina. Krajem 1976. godine Požgajec je otišao u vojsku, a tokom njegovog odsustva grupu su napustili gitaristi Kurtović i Mekić. Oni su formirali sastav Nepočin koji su činili basista Božo Ilić, klavijaturista Damir Šebetić i bubnjar Branko Knežević. Naziv grupe preuzet je iz pesme Vaska Pope "Nepočin polje", jer je Kurtović tokom boravka u vojsci u Zaječaru igrao u pozorišnoj predstavi "Pa ti ne umeš da se voliš" na tekst Vaska Pope, a u režiji Petra Zeca i produkciji Pozorišta dvoriśta. Debi LP "Svijet po kome gazim" (PGP RTB 1978.), za koji je omot uradio Igor Kordej, slabo je prošao kod kritike zbog kitnjaste muzike i nategnutih tekstova. Uoči izlaska ploče, Nepočin su pod nazivom Drugi način 2 nastupili 1977. godine na zajedničkom koncertu u zemunskoj hali "Pinki", pa su pesme "Carstvo samoće" i "Novi dan" zabeležene na živoj ploči "Pop parada I". Po povratku Požgajca iz vojske, Drugi način je nastavio rad sa novim gitaristima Brankom Bogunovićem i Nikolom Gečevićem (ex Stakleno zvono). Objavljivali su singlove i redovno svirali po čitavoj Jugoslaviji. Zatim je opet došlo do promena. Napustili su ih Turina, Bogunović (formirao je jazz rock grupu Obećanje proljeća) i Gečević koji pokrenuo sastave Žuta minuta i Regata. U grupu su došli bub-

D

Drugi način 1975. godine

njar Miroslav Budanko i gitarista Robert Krkač. Zatim im se vratio stari gitarista Ismet Kurtović, a sa sobom je doveo basistu Božu Ilića. Kada je Krkač prešao u Film, novi gitarista postao je Daniel Veličan. U toj postavi su snimili LP "Ponovno na putu" koji nije postigao prethodni uspeh, ali su redovno svirali, pa se dešavalo da godišnje nastupaju preko sto pedeset puta, a na koncertima su često izvodili i strani materijal. Budući da im muzički trendovi nisu išli na ruku, postepeno su se povukli sa scene i nastupali su samo na prigodnim koncertima.

Drugi način: Gečević, Mikulčić, Požgajec, Bogunović i Turina

Posle duge pauze, krajem 1992. godine Branko Požgajec je ponovo snimio stare pesme sa njihovih ploča i objavio ih je uz dve nove na kompilacijskom disku. Sa njim su u postavi bili Božo Ilić, gitarista Davor Senčar (ex Legija), bubnjar Dražen Kovač (ex Regata) i pridruženi članovi, gitarista Ernest Vinković i klavijaturista Branko Bardun. Ismet Kurtović je objavio solo CD "Moje najlepše pjesme" (Kapa d.o.o. 1996.) na kome su ponovo snimljene pesme koje je komponovao za Drugi način i Nepočin i dve verzije nove "Mojoj dragoj BiH". Pokrenuo je sastav Oko u kome su bili Davor Senčar, Davor Trošelj (bubnjevi), Tomislav Gregurić (klavijature) i Marko Kasović (bas). Objavili su CD "Sakrij se u mene" (Kapa d.o.o. 1997.) za koji je muziku radio Ismet a tekstove pesnik Enes Kišević, Fikret Kurtović, Olja Dobrović i Davor Alačević. Debi albumi Drugog načina i Nepočina reizdati su na zajedničkom disku "Drugi način + Nepočin" (T. Pics 1999.). Maja 2000. godine Drugi način je nastupio kao predgrupa na koncertu sastava Jethro Tull u Zagrebu. Poslednjih godina rade u postavi: Požgajec, Božo Ilić, Miroslav Budanko, Davor Senčar, gitarista Ernest Vinković i klavijaturista Damir Vuk (ex Animatori, Pips Chips and Videoclips).

Branko Bogunović je svirao u sastavu Plava trava zaborava, radi kao studijski muzičar i producent. Objavio je solo CD "Break a String" (Memphis Records 2004.). Bavi se slikarstvom i redovno izlaže. Robert Krkač je svirao sa Krešom Kowalskim i njegovim sastavom Kowalski. Snimili su ploče "Rock and roll bajka" (Samostalno izdanje 1990.), "Raycing party" (Euroton 1993.) i "Indian Queen" (Suzy 1997.).

Diskografija

Singlovi

"Dugi put" / "Izgubljena žena" (PGP RTB 1975.)
"Jugoslavija" / "Crnogorsko kolo" (PGP RTB 1976.)
"Prođe ovaj dan" / "Zadnji put" (Jugoton 1978.)
"Balada o osmijehu" / "Obećaj mi proljeće" (Jugoton 1979.)

Albumi

"Drugi način" (PGP RTB 1975.)
"Ponovno na putu" (Suzy 1982.)
"Drugi način" (Croatia Records LP, MC 1992. CD 1994. kompilacija)

DU DU A

(Beograd)

Grupu Du Du A osnovali su 1981. godine Dejan Kostić (ex Grupa I), gitara, bas, vokal i Vuk Vujačić (ex Innamorata, Via Talas), saksofon. Već na prvim snimcima ponudili su kombinaciju funk, reggae i dance muzike. Krajem 1981. godine u grupu je došao pevač i klavijaturista Zoran Zagorčić (ex Ganeša). Sa grupom su saradivali Nebojša Antonijević Anton (koristio je pseudonim Riki Rif), Goran Vejvoda, Bebi Dol, Saša Habić, Jelena Račić, Dejan Stanisavljević (ex Beograd), Igor Gostuški i bubnjar Vlada Funtek.

Na debi singlu iz 1982. godine u pesmi "Ja Tarzan, ti Džejn" među prvima su kod nas ponudili formu rap pevanja. Prvi LP "Primitivni ples", u produkciji Dejana Kostića, uz teme sa prvog singla doneo je pesme "Solar", "Ja ne bi, ne bi, ne bi", kao i "Strast", obradu hita "Fever". U pesmi "Znaš li devojku?" gostovao je crni pevač Stiv Hanington, poznat i kao Steva Šumadinac. Novim snimcima demonstrirali su interesovanja za različite, tada aktuelne svetske žanrove. Grupa je pauzirala tokom 1983. i 1984. godine, jer je Dejan svirao u Kairu po klubovima. Potom su nastavili sa radom, ograničivši se na koncerte i studijska snimanja, ali sem singla "Irie", godina mu nisu ništa objavili. Akustična verzija pesme "Era vulgaris" koju su januara 1994. godine izveli na unplugged festivalu u Sava centru objavljena je na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records). Povratnička kaseta "Ritual" izašla je 1996. godine. Autor muzike bio je Dejan Kostić, a pesma "San" je obrada "I wish" Stivi Vondera (Stevie Wonder). Kostić je odsvirao sve instrumente, a pomagali su mu: Miloš Pavlović (koproducija, koautor muzike, snimatelj, gitara), Nenad Jovanović (vokal), Srđan Đile Marković (vokal) i Dejan Stanisavljević (klavir).

Du Du A: Dejan Kostić

Početkom osamdesetih godina Dejan Kostić je svirao bas gitaru u pesmi "Pazite na decu" na ploči "Bistriji ili tupliji čovek biva kad" Šarla akrobate, gitaru, bas i udaraljke na maksi singlu "Rudi" i albumu "Ruže i krv" Bebi Dol. Zoran Zagorčić se po završetku medicinskog fakulteta bavio alternativnom medicinom i prevođenjem, a sredinom devedesetih godina svirao je klavijature sa Električnim orgazmom i učestvovao na snimanju njihove ploče "Zašto da ne!" (PGP RTS 1994.) na kojoj je u pesmi "Dajem ljubav" podelio autorstvo sa Branislavom Petrovićem Bananom. Zagorčić je od posledica saobraćajne nesreće preminuo 3. novembra 1998. godine. Aprila 1999. godine izašla je knjiga njegove poezije "Stakleno jezero". Izbor kompozicija koje je snimao tokom godina ali ih nije prezentovao javnosti objavljen je na disku "Fetish" (DaskA 1999.). Autor muzike i tekstova je Zagorčić, a deo tekstova na engleskom i španskom jeziku napisali su Nina Živančević i Manuel Villanueva. Zagorčić je svirao klavijature i pevao a pomagali su mu Massimo Savić (gitara), Dejan Kostić (gitara), Ivan Pajević (gitara), Bebi Dol (prateći vokali) i Zoran Radomirović Švaba (bas i postprodukcija).

Diskografija

Singlovi

"Ja Tarzan ti Džejn" / "Afrikanac iz Beograda" (PGP RTB 1982.)
"Irie" / "Romance" (Jugoton 1985.)

Albumi

"Primitivni ples" (PGP RTB 1982.)
"Ritual" (Good Taste Records 1996. kaseta)

2227

(Ljubljana)

Po raspadu ljubljanskih sastava UBR i Epidemija, 1984. godine formirana je grupa 2227 koja je svoj zvuk zasnivala na post punk postulatima. Prvu postavu činili su gitarista Božo Rakočević (ex UBR), basista Jani Mujić (ex Epidemija), bubnjar Dare Kuhar (ex Odpadki Civilizacije) i pevač David Kržišnik. Za nastup grupe jednostavno su odabrali broj lične karte jednog od njih. U početku su često svirali, a njihovi snimci su na brojnim kompilacijama hard core sastava. Godine 1986. napravili su pauzu zbog odlaska u vojsku, a iznova su krenuli u obnovljenoj postavi tek 1991. godine. Od stanih članova u grupi su ostali Jani Mujić i Božo Rakočević, a pridružio im se bubnjar Robert Vrtovšek Maček (ex Komakino, Buldogi, Niet i Lublanski psi) koji je grupi dao novi zvuk. Upotrebljavajući raznovrsne muzičke uticaje ponudili su neobičan kolaž i budući da su u međuvremenu počeli saradnju sa organizacijom Strip Core, okarakterisali su svoj izraz kao strip core muzika.

Kao instrumentalni trio prvi put su nastupili oktobra 1991. godine u Gorici. Juna 1992. godine priključio im se violinista, Beograđanin Vuk Kraković koji je studirao u Klagenfurtu i svirao u Ljubljanskom simfonijskom orkestru. Tada je formiran njihov zvuk utemeljen na hard core osnovi, sa izletima violine koja povremeno zahvata u etno baštinu Balkana. Vokalne uloge podelili su Robert i Vuk. Njihova pesma "Watch-a-gonna do?" uvrštena je na kompilaciju "SLO I.R.P." (ŠKUC-Ropot & Nika Distribution 1992.). Posle nastupa na festivalu Novi Rock 93 stalni član postao je bubnjar Igor Jovo Brvar (ex Howitzer), a Maček je preuzeo vodeći vokal. Sa instrumentalnom temom "The Big Blues" učestvovali su na kompilaciji "No Border Jam 2" (Front Rock 1993.), a decembra 1993. godine objavili su debi CD "Stripcore" koji su producirali Aldo Ivančić (Borghesia) i Franci Rainer iz Radio Študenta. Na debiju su se predstavili pesmama otpevanim na engleskom jeziku (tekstovi Robert Vrtovšek) uz koje su i obrade kao "I've Seen That Head Before" iz repertoara Grejs Džons (Grace Jones) i "Westworld" sastava Theatre of Hate. CD je trebalo da se pojavi uz katalog Strip Core sekcije koja se bavi organizacijom koncerata, dizajnom plakata i izdavanjem publikacije "StribURger" sa stripovima autora sa područja bivše Jugoslavije, ali se zbog nedostatka novca od te ideje odustalo. Uz studijski materijal na disku su i tri koncertna snimka zabeležena na nastupu u okviru festivala Novi Rock. Grupa je zatim nastupala u Italiji, Austriji, Belgiji, Holandiji, Švajcarskoj, Češkoj, Francuskoj, Danskoj, Jugoslaviji i Nemačkoj. Sledeći CD "No Brains No Tumors" snimili su u proleće 1995. godine, a producirao ga je Dare Hočevar. Autori muzike su članovi grupe, tekstove na engleskom, slovenačkom i srpskohrvatskom pisao je Vrtovšek, a jedina obrada bila je "Innocent When You Dream" Toma Vejtsa (Tom Waits). Bonus su bila i četiri snimka iz 1986. godine. Na novim materijalima vešto su uklopili rock energiju sa Krakovićevim senzibilitetom koji često povuče u balkanske folk motive ili stil Stefana Grapelija. U okviru projekta Konsi tradibidon svirali su u beogradskom KST-u aprila 1995. godine. Zatim su na vinilu objavili singl sa pesmama "Šarlo budi nežan" (obrada tema Šarla akrobate sa njihove debi ploče), "Innocent When You Dream" i "Zion In Tourism". Oliver Marčeta, slikar i student animacije u Beču uradio je slojevitu animaciju u spotu za pesmu "Innocent When You Dream" i taj video klip je 1998. godine osvojio nagradu za najbolji scenario u okviru "MCM Atlas Musique Awards" u Kanu.

Zbog obaveza prema studijama u Londonu Vuk Kraković ih je napustio, a aprila 1996. godine novi član postao je Sergej Arko, bivši basista grupe Dicky B. Hardy koji je dobio ulogu klarinetiste i saksofoniste. Sa obradom "Maj Vej" su učestvovali u stvaranju muzike za pozorišnu predstavu "Elvis De Luxe" Grejpfrut teatra i njihovi snimci su na ploči "Elvis De Luxe Soundtrack" (Toaster Records 1995.) i na kompilaciji "Eye-Sore, Ox-compilation #23" (Ox fanzine 1996.). "Maj Vej", naravno, predstavlja obradu pesme "My Way" i u njoj su koristili harmoniku, bisernicu i semplove Frenka Sinatre, Nine Hagen, Sida Višuza i Elvisa Preslija. Uradili su song za film "Mladi" Tamare Deu, a aprila 1996. godine komponovali su muziku za plesnu pozorišnu predstavu "Do I Dream the Memory, or Do I Remember the Dream" u izvođenju trupe Fourklor. Juna 1998. godine su objavili CD "Bi Bi Bi Sabi" (termin uzet iz baskijskog jezika), a tekstovi su na slovenačkom, srpskohrvatskom i engleskom jeziku. Na ploči su i dva instrumentala iz performansa trupe Fourklor. Materijal je producirao Franci Rainer, a uz članove grupe na snimanju su učestvovali Maja Pavlin (prateći vokali), Marjan Stanić (tarabuka i bongosi), dok je Vuk Kraković svirao violinu samo u instrumentalima. Učestvovali su na kompilaciji "Youth Against Political Violence!" (Deifer Records 1998.) objavljenoj u čilu i kompilaciji "Back Up Bosnia" koju je 1999. godine objavila holandsko-bosanska benefit organizacija C.R.A.S.H. Foundation.

Iznenada, posle 166 koncerata održanih u četrnaest evropskih zemalja, 2227 su u leto 1999. godine objavili da prestaju sa radom uz objašnjenje da je grupa dobila tumor na mozgu. Posthumno su objavili dupli koncertni CD "2227 vse živo (concert years 1995-1999)" snimljen na njihovim nastupima u Sloveniji, Holandiji, Norveškoj i Nemačkoj. Koncertni zapis traje preko dva sata, a prodaje se po ceni jednostrukog diska. Uz njihove pesme sa pretežno izmenjenim naslovima tu su i obrade "Aj'v sin Grejs Džons (bifor)" (muzika Piazzola, Wilkey, Reynolds i Delon), "Maj Vej" (Paul Anka, ali uz citat teme iz serije "Grlom u jagode"), "Vestvorld" (K. Brendon), "Vejc" (Tom Waits) i "Šarlo" (po motivima pesama Šarla akrobate). U isto vreme objavljena je video kaseta "2227 v živo" (Strip Core / Forum Ljubljana) na kojoj je snimak njihovog koncerta održanog 1998. godine u ljubljanskom klubu "Channel Zero". Akustična verzija pesme "Innocent When You Dream" je snimljena na Radio Študentu avgusta 1994. godine i objavljena na zajedničkom disku "Izštekani II" (Dallas Records 1999.). Sa sastavom Veryused Artists, Robert Vrtovšek je 2001. godine kao basista i perkusionista snimio promo CD "Nothing to Touch" sa temama inspirisanim stranom novotalasnom scenom. Uz njega u grupi su bili Branka Smodiš (vokal), Dragan Tomašević (gitara), Pavel Rakar (čelo), Andrej Zavašnik (bubnjevi), Šašo Pušnik (udaraljke) i Peter Penko (loops). Vuk Kraković je muzikom nastavio da se bavi u Londonu. Sarađuje sa grupama Bast, Future Sound of London, The Delgados i drugima. Jani Mujić i pesnik Tone Škrjanec su snimili diskove "Kočček hrupa in ščepec soli" (KUD France Prešeren 2003.) i "Ljubljenje ritma" (KUD France Prešeren 2006.).

2227

Diskografija

Singl

"Šarlo budi nežan" / "Innocent When You Dream" / "Zion In Tourism" (Strip Core Forum 1995.)

Albumi

"Stripcore" (Strip Core Forum 1993.)
"No Brains No Tumors" (Strip Core Forum 1995.)
"Bi Bi Bi Sabi" (Helidon / Strip Core / Forum 1998.)
"2227 vse živo (concert years 1995-1999)" (Statera Records / Strip Core / Forum 1999. dupli koncertni)

D

DVORNIK DINO

(Split)

Pevač Dino Dvornik rođen je 20. avgusta 1964. godine u Splitu. Budući da mu je otac Boris poznati glumac, sa starijim bratom Deanom je kao dete glumio u TV seriji Miljenka Smoje "Naše malo misto" i u dečjim filmovima i serijama. Muzičku karijeru je započeo ranih osamdesetih godina kada je sa Deanom osnovao grupu Kineski zid (naziv su odabrali po zgradi u kojoj su živeli). Bez većeg uspeha stvarali su domaću verziju funk muzike. Po objavljivanju albuma "Kineski zid" (Suzy 1983.) prestali su sa radom. Dino je za tu ploču komponovao muziku, dok je njegov brat radio tekstove.

Po raspadu sastava, Dean je otišao u Ameriku, a Dino se posvetio solo karijeri. Tokom sledećih pet godina uvežbavao je instrumentalističko umeće, bavio se komponovanjem, a jedno vreme je boravio u Londonu. Kao solista debitovao je na festivalu "Zagreb '88" sa pesmom "Tebi pripadam" za koju je dobio nagradu stručnog žirija za najbolju kompoziciju. U suprotnosti sa tradicijom festivala, na bini se pojavio uz prateće igrače, ponudivši modernu produkciju i funk zvuk koji je tada bio mnogo više u trendu nego početkom osamdesetih. Početni uspeh odmah ga je odveo u studio "Tetrapak" gde je uz pomoć Dragana Lukića (Davoli) snimio debi album "Ti si mi u mislima". Dvornik je radio muziku, aranžmane, produkciju, svirao klavijature i udaraljke, a tekstove je pisao Goran Kralj koji je svojevremeno svirao bubnjeve u splitskoj grupi Hangar. Debi je doneo hitove "Zašto praviš slona od mene" (tekst Zlatan Stipišić Gibonni u to vreme pevač grupe Osmi putnik), "Ljubav se zove imenom tvojim" i "Ti si mi u mislima". Ponudivši modernu produkciju, mačo tekstove i efektan ritam, Dvornik je sklopio ploču koja je najbolje funkcionisala u diskotekama, gde je najčešće i nastupao, pevajući na matricu. Prvom pločom je u potpunosti ostvario staru želju favorizovanja funk muzike, započetu radom u okviru grupe Kineski zid. Za drugi LP "Kreativni nered" tekstove su pisali Zlatan Stipišić, Rambo Amadeus i novinar Ozren Kanceljak, a na snimanju su gostovali Neno Belan i Dragan Lukić. Udarnu pesmu "Jače manijače" osmislio je sa Rambom Amadeusom kome je, inače, gostovao i na ploči "Hoćemo gusle" (PGP RTB 1989.) u pesmi "Glupi hit". Numera "Jače manijače" objavljena je na maksi singlu koji je podeljen diskotekama širom tadašnje Jugoslavije. Na koncertnu promociju krenuo je sa članovima grupe Jet Set iz Zadra, ali početak rata usporio je njegovu karijeru.

Tek 1993. godine objavio je CD "Priroda & društvo", a u pesmama "Split Junkie", "Ekstasy", "The Return Of The Man With A Rubber Brain" prvi put se pozabavio ozbiljnijim stranama života. Dino je svirao gitaru, bas i sintisajzer, a sa njim su saradivali Luky (sintisajzer), Zoran Šabijan (sintisajzer, programiranje) i Joe Pandur (gitara). U pesmi "Ying & Yang" pevao je Davor Gobac a Josipa Lisac u "Ruši sam mostove od sna". Prikloniviši se aktuelnom tehno zvuku, Dvornik je izgubio deo stare publike, a privatni problemi vezani za narkotike su ga jedno vreme odvojili od scene. Sa pesmom "Ništa kontra Splita" Nenada Vilovića pobedio je na festivalu "Split '95". Iste godine je objavio živi CD "Dino & Song Killers" snimljen na koncertu u Minhenu na kome su ga pratili članovi tehno grupe Song Killers. Paralelno je objavio maksi singl "Afrika" koji je 1996. godine dobio nagradu "Porin" za hit godine. Na autobiografskom disku "Enfant terrible" se uz uobičajenu dozu plesnog zvuka opredelio da u pesmama "La svraka blues" i "Male noćne orgulje na plin (a capella)" ponudi svoje viđenje drugačijih žanrova. Kao gosti na ploči su učestvovali Davor Gobac, Marijan Ban, Song Killers, Stjepan Džimi Stanić i drugi. CD je dobio nagradu "Porin" za produkciju koju je uradio sam Dvornik. Na kompilaciji "Vidi ove pisme: The Best of Dino Dvornik 1988-1998" sa sedamnaest snimaka napravio je detaljan pregled minulog desetogodišnjeg rada, neke od pesama dobile su osveženi remiks, a dve ranije neobjavljene pesme su "Dr lake šetnje" i "Nema mene". Krajem 1999. godine objavio je disk "Big mamma", a u pesmama se bavio kriminalom u Zagrebu. Materijal je snimao punih šest stotina sati, pesme su po običaju u soul fanky maniru, a izdvojile su se "Dan bezbrižan", "Stojadin" (autor teksta Gibonni) i "Ča ča ča" u latino ritmu. CD "Svicky" (što u slengu znači svetski) producirao je Davorin Ilić a Dino je autor većine pesama. U temi "Ne znam kome pripadam" sa njim je pevala Vanda Vinter.

Dino Dvornik

Dino Dvornik

Za novu 2001. godinu Dino je posle duge pauze gostovao u Beogradu. Posetu je obnovio nastupom u Požarevcu. Na disku "Sreća" sastava Song Killers (Aquarius Records 2005.) je gostovao u pesmi "Egoist". Radio je kao urednik za domaću muziku u izdavačkoj kući Croatia Records. Kao DJ nastupa u klubovima. U filmu "Ta divna splitska noć" Arsena Ostojića glumio je narko šefa, a na TV RTL radio je porodični reality šou "Dvornikovi". U knjizi "Dnevnik prgave familije" (Profil 2006.) Dvornikova supruga Danijela je sakupila tekstove koje je pisala za blog.

Dean Dvornik je snimio diskove "Back To Reality" (Croatia Records 1995.), "Čuvar sna" (Croatia Records 1997.), "Ključ" (Croatia Records 1999.) i "Kad odeš ti" (Croatia Records 2005.) na kojima je ponudio zvuk srodan onome što i Dino radi. U grupi The Obala je svirao bas i sa njima snimio CD "Istinite priče" (Dancing Bear 2002.).

www.dinodvornik.com

Diskografija

Singlovi

"Jače manijače" / "Biti sam" / "ELLA EE" / "Jače manijače (instrumental)" (Jugoton 1990. maksi singl)
"Imam rep" (Croatia Records 1992. maksi singl)
"Afrika" (Croatia Records 1996. CD singl)

Albumi

"Ti si mi u mislima" (Jugoton 1989.)
"Kreativni nered" (Jugoton 1990.)
"Priroda & društvo" (Croatia Records 1993.)
"Dino & Song Killers Live in Munchen" (Croatia Records 1995. koncertni)
"Enfant terrible" (Croatia Records 1997.)
"Vidi ove pisme: The Best of Dino Dvornik 1988-1998" (Croatia Records 1998. kompilacija)
"Big mamma" (Croatia Records 1999.)
"Svicky" (Orfej 2002.)

Đavoli • Đuričić Dragoljub

ĐAVOLI

(Split)

Gitarista i pevač Neno Belan (rođen 1962. godine u Splitu) započeo je karijeru u tinejdžerskoj grupi adekvatnog, pubertetskog naziva Losos, kavijar i Marsovi bizoni. U uzbiljniji rad se upustio 1980. godine u sastavu Narodno blago koji je imao dvostruku aktivnost. Samostalno su svirali rhythm i blues standarde, a nastupali su i kao prateći sastav splitskog pankera Fon Biškića sa kojim su izvodili hitove The Ramones i The Rolling Stones. Radili su do 1983. godine kada je Belan otišao u vojsku. Po povratku, jedno vreme je svirao mandolinu u triju Aquilla koji je izvodio dalmatinske narodne pesme. Skakanje iz jednog žanra u drugi dovelo ga je do istraživanja rocka pedesetih i šezdesetih godina. To je bila odrednica Đavola koje je su 1984. godine osnovali Belan, basista Dragiša Mandić, bubnjar Željko Hajsok i saksofonista Igor Kmetić. Naziv grupe odabrali su po pesmi "Diavoli" iz repertoara stare zvezde Roka Granate (Rocco Granatta).

Prvi koncert su održali u Splitu 27. decembra 1984. u jedriličarskom klubu "Bilo jidro". Te večeri su izvodili tuđe pesme i to pretežno sa domaćih singlova iz šezdesetih godina na kojima su udarni bili prepevi italijanskih kancona i ranog rocka. Kao idejna potpora, ubrzo im se priključio Robert Čaleta Čarli koji je predložio da otvore klub u stilu šezdesetih godina. Đavoli su uskočili u crna odela i leta 1985. godine svirali su klasične igranke u "Čarlijevom klubu" na kojima se igrao twist i stari rock'n'roll. Ubrzo su se ustalili u postavi Belan, Mandić, Kmetić, Zlatko Volarević Dilajla (klavijature) i Dean Radovniković Grizli (bubnjevi). Već na osnovu prvih snimaka, saradnju im je ponudio Jugoton pa su objavili demo singl sa pesmama "Kucaj opet", "Zvuci ulice", "Večeras" i "Nebo vraća osmijehe" koje je producirao Željko Brodarić Jappa. Pesma "Kucaj opet" predstavljala je uspelu obradu starog hita "Keep On Knocking" (R. Penniman). Sredinom 1986. godine objavili su debi LP "Ljubav i moda", nazvan po jednom od prvih domaćih kolor filmova (režirao ga je Ljubomir Radičević 1960. godine). Serijom hitova "Diri, diri", "Pričaj mi o ljubavi", "Bala, bala" i "Bila krila galeba" u produkciji Pike Stančića, napretkom su osvojili publiku. Gotovo preko noći počeli su da sviraju na čitavom prostoru bivše Jugoslavije, a posebno su bili omiljeni na fakultetskim igrankama zbog velikog broja stranih hitova koje su sa strašću izvodili. Autor muzike bio je Belan, a tekstove je pisao Čarli, služeći se splitskim slengom. Tu kombinaciju, uz višeglasno pevanje u maniru dalmatinskih klapa, sami nazvali su "miks mediteranske atmosfere i zapadnog načina svirke".

Drugu ploču je producirao Jappa a nazvali su je "Hallo Lulu 22" po papirićima za cigarete koji su se proizvodili šezdesetih godina u Riječkoj fabrici duvana. Nastavili su u istom stilu nižući hitove "Stojin na kantunu", "Bambina", "Dani ljubavi" i obrade "Lucija" i "Kucaj opet". Uoči trećeg albuma "Ostani uz mene" (produkcija Jappa i Belan), grupu je napustio Dilajla koji je prešao u Crvenu jabuku, a zamenio ga je klavijaturista Dragan Lukić. Nov je bio i bubnjar Matko Pertić. Uprkos hitovima "Ostani uz mene", "Večeras" i obrade "Peggy Sue", ploča je ukazivala na njihovu kreativnu oseku. Počeli su da nastupaju i na festivalima. Na Splitu 88 izveli su pesmu "Večeras", a Belan je učestvovao na MESAM-u. Krajem 1988. godine odlazeći na koncert u Niš, članovi grupe su doživeli saobraćajnu nesreću zbog koje su jedno vreme pauzirali. Sa pesmom "Dugo, toplo ljeto" pobedili su na "Splitu 89". U isto vreme objavili su kompilacijski LP "Balade – Kada se nađem u predjelu noći" na kome je i pesma "Dugo, toplo ljeto".

Đavoli

Početkom 1990. godine odsvirali su dvomesečnu turneju po Rusiji, a zatim se Belan posvetio solo karijeri. Početkom 1991. godine, pod firmom Neno Belan i Đavoli, objavili su maksi singl "Rock galama". Leta 1991. godine Belan trebalo je da u duetu sa Anjom Šovagović učestvuje na Splitskom festivalu sa pesmom "Ljubav postoji zbog nas". Zbog rata, festival nije održan, ali je sledeće godine nastupio sa pesmom "Zaboravi". Oproštajni koncert Đavoli su održali na dočeku Nove 1993. godine u novootvorenom zagrebačkom klubu "Hard Rock Caffe". U okviru solo karijere Belan je objavio dobro prihvaćene diskove "Vino noći" (Croatia Records 1993.), "Dolazi ljubav" (Croatia Records 1995.) i "Južnjačka utjeha" (Croatia Records 1997.) ponudivši svoju viziju pitkog mainstream zvuka.

Polovinom 1998. godine Đavoli su obnovili rad u postavi koju su od starih članova činili Belan, saksofonista Igor Kmetić i basista Dragiša Mandić, dok su novi bili bubnjar Leo Rumora (ex Ogledala), gitarista Olja Dešić i klavijaturista Vedran Križan (ex Urban & 4). Na povratničkom disku "Space twist" uz nove pesme u starom maniru zabeležili su i obrade "Baby I Love You" (Phill Spector), "Memphis Tennessee" (Chuck Berry), "Biondina" (Rocco Granatta). Udarnu pesmu "Jagode i čokolada" komponovao je Saša Lošić, a snimila slovenačka grupa Rocknband, ali ona se dopala Belanu pa je napisao novi tekst i uvrstio je na ploču. Na disku je i njihov prvi

Đavoli 1986. godine

Đ

Davoli 1998. godine

demo snimak, obrada pesme "Diavoli" urađena još 1984. godine, ali i nova verzija tog starog hita. Tu su još pesme "Ivona" za koju su na Splitskom festivalu 1998. godine osvojili treće mesto po mišljenju žirija i "Nemoj misliti da je kraj" sa kojom su učestvovali na Zadarfestu iste godine. Obnovljena postava nije dugo trajala, a Belan je u Rijeci nastavio rad sa sastavom Fiumensi sa kojim je snimio CD „Luna & Stelle" (Dallas Records 2002.). Klavijaturista Dragan Lukić je saradivao sa rap grupom The Beat Fleet a u sopstvenoj i produkciji Željka Brodarića Jappe objavio solo CD „Ararita" (Menart 2002.) na kome su pesme pop rock usmerenja.

Diskografija

Maksi singl

"Rock galama" / "Rock'n'roll party" / "Kasno je za nas" / "The Last Goodbye" (Jugoton 1991.)

Albumi

"Ljubav i moda" (Jugoton 1986.)
"Hallo Lulu 22" (Jugoton 1987.)
"Ostani uz mene" (Jugoton 1988.)
"Balade / Kada se nađem u predjelu noći..." (Jugoton 1989. kompilacija)
"Space twist" (Dallas Records 1998.)

ĐURIČIĆ DRAGOLJUB

(Beograd)

Bubnjar Dragoljub Đuričić rođen je na Cetinju 1954. godine. Muzikom je počeo da se bavi u Herceg Novom i u prvim grupama je svirao gitaru. Kada je bio u sastavu Krune, jedna devojka je trebalo da svira bubnjeve, što je bilo nepraktično zbog tadašnje mode mini sukanja, pa je Dragoljub sa bas gitare prešao na bubnjeve. Zatim je svirao u sastavima Veritas 19 i Exodus. Paralelno je trenirao vaterpolo, a u plivanju je često osvajao nagrade na juniorskim prvenstvima.

Prvi put je ušao u studio početkom sedamdesetih godina, kao član ansambla Bokelji sa kojima je snimio ploču dalmatinskih pesama. Avgusta 1975. godine preselio se u Beograd. U početku je živeo kao beskućnik, dok se nije povezao sa muzičarima koji su se okupljali u tada čuvenoj kafani "Šumatovac" i ubrzo je otišao na turneju po Sovjetskom Savezu na kojoj je pratio naše pevače zabavne muzike. Godine 1976. postao je član sastava Ribeli koji su po dolasku pevača Dade Topića, promenili ime u Mama Co Co. Sa njima je pratio gotovo sve domaće zvezde zabavne muzike, a svirao je tokom 1978. godine na jugoslovenskoj turneji Zdravka Čolića koja se odvijala pod adekvatnim nazivom "Putujući zemljotres". Krajem 1978. godine postao je član YU grupe sa kojom je snimio LP "Samo napred" (PGP RTB 1979.), a 1981. godine je prešao u Leb i sol sa kojima je do pred kraj 1985. godine snimio četiri ploče. Sa Leb i sol je nastupao u prestižnim evropskim i američkim klubovima. Godine 1982. Leb i sol su sa pozorištem KPGT gostovali dva i po meseca u Americi i tom prilikom Đuričić je glumio ulogu Ludog Vane u predstavi "Oslobođenje Skoplja" reditelja Ljubiše Ristića. U grupi Kerber je bio od oktobra 1985. godine i sa njima je snimio četiri ploče. U tom periodu je saradivao sa Dejanom Cukićem, Nikolom Čuturilom, Srđanom Šaperom i Nebojšom Krstićem. Kada se Rambo Amadeus tek probijao na sceni 1986. godine, on i Đuričić su nastupali u postavi bubanj i glas. Na koncertima nisu koristili razglas, već je Rambo svoje tekstove izvikivao u megafon. U beogradskom SKC-u oktobra 1987. godine Đuričić i Ivan Fece Firči su održali koncert izvođeći na udaraljkama pretežno pesme grupe The Beatles. Taj nastup je održan povodom godišnjice Oktobarske revolucije. U Leb i sol se vratio oktobra 1990. godine, ali je u isto vreme sviralo i snimao sa Đorđem Balaševićem. Kao studijski muzičar je učestvovao na snimanju preko sedamdeset albuma. U katalogu firme "Premier" koja proizvodi bubnjeve, uvršćen je i pedeset najznačajnijih svetskih bubnjara. Tokom gradanskog protesta u Beogradu zime 1996. / 1997. godine bio je redovan akter na ulicama, pridružirši se ekipi mladih bubnjara koji su svakodnevno svojim ritmom davali tempo šetačima. Krajem 1997. godine počeo je da organizuje nastupe na kojima su učestvovali bubnjar Lav Bratuša (Darkwood Dub), perkusionista Uroš Šećerov i bubnjar početnik, a glumac veteran Bogdan Diklić. Snimak koncerta koji je Dragoljub Đuričić trio održao 7. februara 1998. godine u Ateljeu 212 objavljen je na disku "Two drums & percussion". Te večeri uz Bogdana Diklića na bubnjevima su im se pridružili novinar Ivan Ivačković i slikar Janoš Mesaroš. Aprila iste godine Trio je nastupao u Montreu i dok su svirali na Zepter šerpama pridružio im se princ Albert. Đuričić i Voodoo Popeye su snimili pesmu "Imamo iDeju" koja je objavljena na disku "Fudbalske himne 98" (Metropolis 1998.). Tokom 1998. godine Đuričić je svirao na turneji Zdravka Čolića. Učestvovao je na snimanju etno jazz diska "Ritual" (Metropolis 1998.) pijaniste Vladimira Maričića i njegovog The Ritual benda na kome su obrade srpskih narodnih pesama. Krajem februara 1999. godine održao je rasprodat koncert u Centru Sava na kome su učestvovali Uroš Šećerov, Lav Bratuša, đudači "Svetog Đorđa", kompozitor Zoran Erić, hor i dvadeset mladih bubnjara koji su svirkom i šetnjom kroz salu i na bini podsetili na vreme građanskog protesta u Srbiji. Krajem 1999. godine, kao savetnik za kulturu, priključio se grupi ekonomista G 17 plus i bio aktivan u predizbornim kampanjama. Sa bubnjarima, Dragoljub je otvorio festival Teatar spektakl u Cirihu i Kumanovski letnji jazz festival. Drugi CD "Ritam slobode" snimio je sa svojom The Drums Company koju su činili Maša Božović, Lav Bratuša i Ivan Dimitrijević. Kao gosti muzički i autorski su doprineli: Bora Dugić (frula), đudački kvartet Bellotti, violinista Dobrica Vasić i drugi. Na ovom disku Dragoljub se iskazao kao autor raznovrsnijeg materijala a obradio je staru makedonsku narodnu temu koju je nazvao "Lijepa pjesma".

Paralelno sa muzikom, bavi se slikarstvom, najčešće crta aktove u poentilističkom maniru. Ilustrovao je knjige "Rubato" Vladana Savića i zbirku poezije "Kuća od stakla" Tatjane Debeljač-

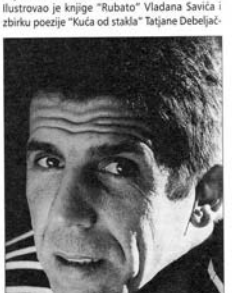

Đuričić Dragoljub

ki. Komponovao je muziku za pozorišne predstave: "Zapali me", "Alisa u zemlji čuda", "Anitina čarobna soba", "Art" (sve u režiji Alise Stojanović), "Sirano De Beržerak" (režija Bule Goncić), "Uličnі psi" (režija Omar Abu El Rub), "Policajci" (režija Darjan Mihajlović), "Djetinjarije" (režija Dušan Petrović), "Popcorn" i "Bliže" (autor muzike sa Kokijem Dimuševskim). Kao bubnjar 2006. godine učestvovao je u predstavi "Kako je divan taj prizor..." pisca i reditelja Ljubivoja Tadića. Biografsku knjigu o Đuričiću "Ritam slobode" (Stubovi kulture 2001.) napisao je Mirko Jakovljević.

Diskografija

"Two drums & percussion" (Atelje 212 1998. koncertni)
"Ritam slobode" (PGP RTS / Energija 2001.)

Džentlmeni

DŽENTLMENI

(Beograd)

Grupu Džentlmeni su 1966. godine osnovali Slobodan Todorović (gitara, vokal), basista Živorad Jelić Žika (ex Albatrosi, Alasi), Milan Buza (ritam gitara) i Velibor Boka Bogdanović (bubnjevi). Ime grupe je smislio Slobodan Todorović, mada se razmišljalo i o predlogu Žike Jelića da se zovu Žetoni. Već aprila 1967. godine Džentlmeni su se pocepali na dve frakcije. Slobodan Todorović je prešao u Siluete i kasnije u grupu CD, a jedne Džentlmene su činili Milan Buza, Branko Stefanović (vokal), Đorđe Doksas (solo gitara), Moma Lukić (bubnjevi) i basista Dušan Čučuz (ex Vihori). Oni su oko godinu dana svirali na igrankama, a zatim su prestali sa radom. Druge Džentlmene pokrenuli su Žika Jelić, Mihajlo Simikić (tenor saksofon, klarinet, klavir i vokal), Branko Marušić Čutura, vokal i ritam gitara, (ex Iskre, Alasi), Dragan Jelić, solo gitara (ex Alasi, Beduini, Siluete) i bubnjar Velibor Bogdanović. Oni su ozbiljnije krenuli u proboj.

Leta 1967. godine svirali su nekoliko meseci na Hvaru, a repertoar su zasnovali na svetskim rhythm i blues hitovima, ali i sopstvenom materijalu koji su bazirali na višeglasnom pevanju. Brzo su stekli status jedne od vodećih beogradskih grupa. Sa pesmom "Veseli svet" Đorđa Uzelca učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici 1968. godine i ona je objavljena na zajedničkom singlu sa ostalim učesnicima. Pesmu Vojkana Borisavljevića "To je tvoj stil" izveli su na Beogradskom proleću 1968. godine i uvrstili su je na debi singl na kome su još "Idi", obrada "Today" iz repertoara Sendi Šou (Sandy Shaw), "Naša mladost" (autori D. Jelić, M. Simikić i B. Marušić) sa Omladine 68 i "Slatko", obrada "Sweets for my sweet" (autori Pomus i Shuman) iz repertoara grupe Searchers. Učestvovali su na festivalu Beogradsko proleće 69, a njihovu pesmu "Korak ka suncu" objavio je PGP RTB na festivalskom singlu 1969. godine. Na drugi singl stavili su obradu "Slomljena srca" pesme "Sea of Heartbreak" sastava Searchers, "Kraj snova" Dragog Jelića, "Hellule, hellule", koju je izvodila grupa The Tremeloes i Čuturinu "Nisi došla". Na trećem i poslednjem singlu snimili su obrade pesama "34-06" sastava The Dave Clark Five i "Da li su važne reči" ("There's a better day coming") za koje je kao i ranije prepeve uradio Čutura.

Tokom karijere Džentlmeni su pratili Lidiju Kordić, Daliborku Stojšić i bili su predgrupa italijanskoj pevačici Katarini Kazeli kada je gostovala u Jugoslaviji. Krajem 1970. godine braća Jelić i Boka Bogdanović su sa klavijaturistom Mivetom Okrugićem osnovali YU grupu, a Čutura je nastavio sa Džentlmenima u postavi: gitarista Zlatko Manojlović (ex Stars Heliosi), basista Robert Nemeček, (ex Dogovor iz 1804.) i bubnjar Duško Banović (ex Zlatni dečaci). Tokom 1971. godine u Džentlmenima su pored brojnih drugih muzičara, svirali gitarista Zoran Božinović (kasnije u Pop mašini), basista Dušan Petrović (kasnije u Generaciji 5), a jedno vreme bas je svirala i Slađana Milošević. Po prestanku rada Džentlmena, Čutura je sa Zlatkom Manojlovićem 1974. godine osnovao sastav Dah. Po izlasku iz te grupe se posvetio solo karijeri. Sa pesmom "Slomljena srca" Džentlmeni su zastupljeni na disku YU retrockspektiva "Sjaj izgubljene ljubavi – muzika šezdesetih" (Komuna 1994.). Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad-priča s istočne strane (1956-1970)" (Croatia Records 2005.) takođe je uvrštena pesma "Slomljena srca". Na disku "Antologija" sakupljene su sve njihove pesme sa singlova. Kao bonus objavljen je audio zapis ranog televizijskog snimka i deo Čuturinog unplugged nastupa iz 1994. godine.

Frakcija Džentlmena iz 1967. godine

Džentlmeni 1967. godine: Marušić, Simikić, D. Jelić, Ž. Jelić i Bogdanović na Hvaru

Diskografija

Singlovi

"Idi" / "Naša mladost" / "To je tvoj stil" / "Slatko" (PGP RTB 1968.)

"Slomljena srca" / "Kraj snova" / "Hellule, hellule" / "Nisi došla" (PGP RTB 1969.)

"Ona je moja (34-06)" / "Da li su važne reči" (PGP RTB 1970.)

Album

"Antologija" (PGP RTS 2006.)

Ekatarina Velika • Električni orgazam • Elektroni • Elipse • Elvis J Kurtovich and his Meteors

Milan Mladenović

E

EKATARINA VELIKA

(Beograd)

Milan Mladenović rođen je 21. septembra 1958. godine u Zagrebu. Kako mu je otac bio vojno lice, šest godina kasnije preselili su se u Sarajevo, a 1970. godine porodica je prešla u Beograd.

Prva ozbiljnija grupa u kojoj je radio bila je Limunovo drvo, osnovana 1977. godine a naziv je odabran po pesmi Aleksе Šantića. U sastavu su uz Milana bili gitarista Dragomir Mihailović Gagi, basista Milan Stefanović, bubnjar Dušan Dejanović i gitarista Goran Kovinčić Maksa, a komponovali su muziku pod uticajem hipi pokreta. Često su menjali članove a poslednja postava u kojoj su bili Milan, Gagi, basista Dušan Kojić Koja i bubnjar Ivica Vdović, posle koncerta sa Pankrtima u SKC-u aprila 1980. godine nastavila je uz novo ime, Šarlo akrobata. U toj kombinaciji nije bio Gagi koji je posle toga jedno vreme sviralo sa Dr Spirom i ljudskim bićima.

Po raspadu Šarla, februara 1982. godine, nastao je sastav Katarina II. Prvu postavu činili su: gitarista i pevač Milan Mladenović, gitarista Dragomir Mihailović Gagi, bubnjar Dušan Dejanović (ex Rock express, Limunovo drvo) i basista Zoran Radomirović Švaba (ex Limunovo drvo, Doktor Spira i ljudska bića). Naziv su odabrali po Gagijevoj neuzvraćenoj ljubavi, devojci Katarini. Posle nastupa u sali bioskopa "Topčiderska zvezda", krajem 1982. godine, priključila im se Margita Stefanović (rođena 1. aprila 1959. u Beogradu) koja je imala obrazovanje klasičnog pijaniste i debitovala je na rock sceni. Švaba je prešao u Du Du A, Dušan Dejanović u Disciplinu kičme, pa je jedno vreme bubnjeve u grupi svirao Branko Kuštrin Mango (ex Grupa I i Dr Spira). Novu ritam sekciju Katarine II činili su bubnjar Ivan Vdović VD (ex Šarlo akrobata) i basista Bojan Pečar (ex Mama Co Co, BG 5, Via Talas). Sastav Via Talas su uz Pečara činili Mira Mijatović (vokal), Miško Petrović Plavi (gitara) i Dušan Gerzić Gera (saksofon, bubnjevi). Sa obradama "Hawaii (Najlepši kraj)" i "Lilihip (My Boy Lollipop)" zastupljeni su na ploči "ARA" (Jugoton 1981.). Snimili su LP "Perfektan dan za banana ribe" (Sarajevo Disk 1983.) ali su brzo prestali sa radom.

U proleće 1983. godine, Katarina II je nastupala na Bijenalu u Zagrebu i dobila povoljne kritike. Prvi LP su snimili u studiju Enca Lesića, ali se rad otegao u nedogled. Na snimanju je gostovao glumac Bule Goncić koji je svirao frule. Taj materijal je propao i na poziv Srđana Marjanovića 1984. godine za RTV Ljubljanu ponovo su snimili iste pesme u produkciji Đorđa Petrovića, a gosti su bili Mario Čelik na kongama i saksofonista Jurij Novoselić iz sastava Film. Večinu tekstova za pesme "Vrt" i "Platforme" potpisao je Gagi, a muzika je zajednička. U temama "Aut", "Jesen", "Radostan dan", "Treba da se čisti", "Ja znam" su povezali Milanov deskriptivni senzibilitet sa energičnim zvukom novog talasa. U tom periodu, Gagi je došao u sukob sa zakonom, a po povratku iz zatvora saznao je da više nije član grupe, pa im je uskratio pravo da koriste ime Katarina II. Kasnije je sarađivao sa Vladom Divljanom, a onda otišao u Ameriku gde i danas živi.

Odabrali su novo ime Ekatarina Velika, a došao je i novi bubnjar Ivan Fece Firči (ex Luna, Jakarta). VD je tada prešao u grupu Du Du A, a kasnije je radio sa Disciplinom kičme i grupom Heroji. Redovnim nastupima u Beogradu, Zagrebu i Ljubljani, Ekatarina Velika sticala je sve više pristalica, a početkom 1985. godine u zagrebačkom studiju "SIM" u produkciji Vladimira Smoleca i članova grupe, snimili su LP "Ekatarina Velika". Na ploči su gostovali Massimo Savić i Tomo In der Mühlen, inače gitarista sastava Karlowy Vary sa kojim je i Margita sarađivala. Ta ploča je grupi donela prve prave koncertne hitove "Modro i zeleno", "Tatoo", "Oči boje meda", "To sam ja". Artističke ambicije iskazali su i na omotu za koji je bio zadužen slikar Dušan Gerzić Gera. U skladu sa pesmom "Tatoo" bili su iscrtani po telu u maniru indijanskih obrednih tetovaža. U inostranstvu su prvi put nastupali 22. marta 1985. godine u Torinu na "Danima kulture" i ostavili su pozitivan utisak na publiku. Odlično su prošli i na zagrebačkom nastupu u okviru akcije "Bolje vas našli". Tokom 1985. godine Milan je sa Mitrom Subotićem često snimao u Novom Sadu. Deo tog materijala izašao je na ploči "Disillusioned" koju je Subotić 1987. godine objavio pod pesudonimom Rex Ilusivii. Krajem 1985. godine Firči je otišao u vojsku, pa u Laboratoriju zvuka, a novi bubnjar postao je Ivan Ranković (ex Tvrdo srce i velike uši). U produkciji Milana, Margite i Dragana Čačinovića snimili su LP "S' vetrom uz lice" na kome su se obilato služili tada novim instrumentom za semplovanje nazvanim Emulator II. Uz nove pesme "Ti si sav moj bol", "Novac u rukama", "Stvaran svet oko mene", "Kao da je bilo nekad" stigle su i prve primedbe kritike kako previše podsećaju na grupu Simple Minds. Ali, upravo ovom pločom uspeli su da se probiju do šireg kruga publike, što je zabeleženo na koncertnoj ploči "EKV 1986 LIVE", snimljenoj na jednom od pet rasprodatih nastupa u zagrebačkom "Kulušiću" 2. novembra 1986. godine.

Katarina II: Dušan, Švaba, Milan i Gagi

Te jeseni su dobili nagradu Sedam sekretara SKOJ-a za dostignuća na drugoj i trećoj ploči. Živi LP promovisali su tokom šest rasprodatih večeri u Domu omladine početkom 1987. godine. Ivan Ranković je odlučio da, kao gitarista, sa starim prijateljima iz grupe Tvrdo srce i velike ušli osnuje sastav Ulica od meseca, tako da je novi bubnjar EKV postao glumac Srđan Žika Todorović (ex Radnička kontrola, Bezobrazno zeleno, Disciplina kičme). U novoj postavi su 9. aprila svirali na Festivalu novog rocka u pariskom klubu "La Locomotive". Leta 1987. godine u produkciji australijskog muzičara Teodora Janija (Theodore Yanni) koji je radio kao snimatelj u studijima Australije, Amerike i Engleske, završili su LP "Ljubav". Sa te ploče izdvojile su se pesme "Zemlja", "Pored mene", "Ljudi iz gradova". U otmeno stilizovan omot koji su uradili Margita i Vuk Veličković, upakovana je ispolirana muzika koja je u sebi nosila prve naznake Milanovih depresivnih tekstova, što je najočitije u pesmi "Tonemo". Tom pločom su stekli status koncertne atrakcije, tako da su dva puta uzastopno napunili beogradsku halu "Pionir". Početkom 1988. godine bili su na turneji, a na koncertima su im se pridružili pevačica Tanja Jovićević (Oktobar 1864) i gitarista Žvonko Đukić, čiji je sastav Van Gogh u to vreme pauzirao. S njima je ponovo svirao Firči, sve do maja 1988. godine kada je otputovao u Ameriku gde i danas živi. Januara 1989. godine završili su ploču "Samo par godina za nas" na kojoj su gostovali Mitar Subotić (klavijature, produkcija), Tanja Jovićević (prateći vokali) i Teodor Jani (gitara, koprodukcija). Ploča je preslikala koncept prethodne, tako da je naišla na podeljene kritike, a sa nje su pored naslovne upamćene pesme "Iznad grada" i "Krug". Uprkos kritikama, bili su na vrhuncu karijere, svirali su na EBU-UER rock festivalu u Novom Sadu, na festivalu MIDEM 90. u Kanu i maja 1990. godine učestvovali na prvom evropskom Bijenalu rock muzike u Tuluzu. Početkom 1990. godine Žika Todorović se posvetio glumi, a u EKV je došao bubnjar Marko Milivojević (ex Morbidi i mnoći, U škripcu). Bojan Pečar je u isto vreme rešio da napusti muziku i preseli se u London, a na koncertima je bas svirao Miško Plavi (ex Via Talas, D' Boys i Piloti). LP "Dum dum" snimili su u proleće 1991. godine a kao basisti gostovali su Dušan Petrović

Miodrag Gajić

EKV i Massimo Savić

Zoran Erić, Đorđe Petrović

Margita Stefanović 1986. godine

(ex Duh Nibor, kasnije saksofonista u sastavu Plejboj) i Bata Božanić, prateće vokale pevala je Tanja Jovićević, gitaru je svirao Žvonko Đukić, na svojim spravama je delovao Mitar Subotić, a produkciju je radio Teodor Jani. Sumorno vreme uticalo je i na pesme pa su "Zabranjujem", "Idemo", "Dum dum", "Bledo" direktan proizvod teške stvarnosti. Početkom 1992. godine Milan je sa članovima grupa Partibrejkers i Električni orgazam formirao antiratni sastav Rimtutituki. Snimili su pesmu "Slušaj 'vamo". Singl je objavio Radio B 92, a promovisan je koncertom na kamionu koji je kružio beogradskim ulicama. Leta 1992. godine grupa Rimtutituki odsvirala je dva koncerta u Beču. Jedan je bio na otvorenom i organizovan je u okviru borbe protiv fašizma i ksenofobije. Na njemu su uz austrijske sastave svirali i The Temtations. Tokom 1992. godine EKV je nastupala sa basistom Dragišom Uskokovićem Čimom. Maja 1993. godine izašla je ploča "Neko nas posmatra" na kojoj se Milan vratio otvorenijim, komunikativnijim temama "Ponos", "Jadransko more", "Just let me play some modern r'n'r music", "Zajedno", a prvi put su obradili tuđu pesmu "Istina mašina" grupe Time i Dade Topića. Milan je ploču sam producirao, a na snimanju su učestvovali Žika Todorović, Tanja Jovićević i dečiji hor. EKV, Partibrejkers i Električni orgazam svirali su septembra 1993. godine u Pragu i Berlinu, u okviru akcije "Ko to tamo pjeva?", zajedno sa zagrebačkim sastavom Vještice.

U tom periodu Milan i Margita su povremeno nastupali po klubovima, radeći neobavezne unplugged svirke na kojima su im se priključivali gitarista Nebojša Antonijević Anton i jazz muzičari. Početkom 1994. godine Milan je na poziv starog saradnika Mitra Subotića otputovao u Brazil. Pristupili su realizaciji muzike koju su još 1985. godine započeli sa gitaristom Goranom Vejvodom kada su održali nekoliko koncerata pod nazivom "Dah anđela". U saradnji sa brazilskim muzičarima: Zo Paraiba (Joao Parahyba), udaraljke, Fabio Golfeti (Fabio Golfetti), gitara, Tačana Baros (Taciana Barros), te Marize i Madalene, koje su pevale prateće vokale, snimili su CD "Angel's Breath". Subotić je bio zadužen za produkciju i klavijature, a Milan je svirao gitaru, trubu i pevao. Pesme bazirane na latino-ritmu i etno zvucima potpisali su Mitar, Milan, Fabio i Zo. Taj materijal Milan je okarakterisao kao "psihodelični samba rock sa balkanskim uticajima". Milan je potom u Parizu režirao spot za pesmu "Crv". Poslednji koncert EKV održan je u Budvi avgusta 1994. godine. Sa njima je tada svirao novi basista Bole Stanojević, član grupe Švemir iz Vršca. Već sledećeg dana Milan je zbog bolesti zadržan u bolnici. Umro je od raka unutrašnjih organa, 5. novembra 1994. godine u Beogradu.

Margita Stefanović je nastavila da se bavi muzikom. Jedno vreme je sa sastavom Kurajberi svirala obrade domaćih pesama i prepeve stranih hitova, a zatim je sa Vladimirom Stojićem, pod imenom EQV objavila CD "Ti si sav moj bol" (Coop Arts Crafts Unltd 1995.). Na disku su trens i ambijentalna muzika, inicirana pesmom "Ti si sav moj bol" iz repertoara EKV. CD je objavila firma iz Austrije, a oktobra 1995. godine EQV su učestvovali na Taktik festivalu u Beču. Margita je povremeno nastupala sa sastavima Glisers, Direktori i Zion bandom, svirala je na unplugged koncertima Električnog orgazma i bila je čest gost na snimanju ploča beogradskih sastava. Na koncertu u Puli 10. decembra 1998. godine organizovanog povodom pedesetogodišnjice potpisivanja povelje o ljudskim pravima, nastupila je sa Zoranom Stojanovićem, pevačem i gitaristom zagrebačke grupe Veliki bijeli slon. Iste večeri svirali su Rambo Amadeus i KUD Idijoti.

Krajem sedamdesetih godina Milan Mladenović je povremeno svirao u predstavi "Dragiša, život je čudna stvar" koju je na sceni SKC-a postavio konceptualni umetnik Kosta Bunuševac. Tokom karijere članovi grupe EKV radili su na filmu. Godine 1985. u filmu "Tajvanska kanasta" reditelja Gorana Markovića glumili su članove grupe Mrtvi bambi i izveli pesmu "Tatoo". Sledeće godine Milan se pojavio u filmu "Crna Marija" reditelja Milana Živkovića, za koji je napravio temu "Bus station". Uz Milanovu pesmu, muzika iz tog filma koju je komponovao Srđan Miodragović Jul objavljena je na ploči "Crna Marija" (Film danas / PGP RTB 1986.). Krajem osamdesetih Milan je napisao dve pesme za pozorišnu predstavu "Majka hrabrost". Uz njega muziku za tu predstavu su uradili Vlatko Stefanovski, Zoran Erić, Đorđe Petrović i drugi. Milan je produci-

Firči, Magi, Bojan i Milan 1984. godine

ELEKTRIČNI ORGAZAM

(Beograd)

Polovinom januara 1980. godine, posle koncerta grupe Leb i sol, u beogradskoj kafani "Mornar" sedeli su Srđan Gojković Gile (rođen 8. aprila 1961. u Beogradu) bubnjar grupe Hipnotisano pile, gitarista Ljubomir Jovanović Jovec, takođe u grupi Hipnotisano pile i orguljaš Ljubomir Đukić. Došli su na ideju da osnuju punk grupu Električni orgazam u kojoj je Gile trebalo da svira gitaru i peva, a Jovec da bude za bubnjevima. Prvi nastup imali su početkom juna 1980. godine u malој sali SKC-a kada su bili predgrupa grupi Hipnotisano pile, dakle sami sebi. Na tom koncertu nastupili su u postavi: Gile (gitara), Ljuba (klavijature), Jovec (bubnjevi), Goran Sinadinović (gitara) i Marina Vulić (bas). Kada je u grupu došao atraktivni bubnjar Goran Čavajda Čavke (ex Butik, rođen 1962.), Jovec je prešao na gitaru a Sinadinović je otišao. Kasnije je radio sa sastavom Petar i zli vuci. Sa Čavketom su prvi put svirali na jednom žuru, a odmah zatim i na Paliluškoj olimpijadi kulture, kada su prekinuli nastup zbog lošeg razglasa. U jesen iste godine na Omladinskom festivalu u Subotici izazvali su skandal energičnim nastupom koji je uključivao rušenje mikrofona, činela i razbijanje šarenih sijalica koje su bile deo kičerajske scenografije. Odmah su bili diskvalifikovani.

Početkom 1981. godine uz grupe Idoli i Šarla akrobatu snimili su LP "Paket aranžman" na kome su bili zastupljeni pesmama "Krokodili dolaze", "Zlatni papagaj" i "Vi". Jugoton im je odmah dao šansu i prvi su od beogradskog novotalasnog trija snimili debi album. Bili su jedna od retkih grupa sa privilegijom da "odrastaju u javnosti". U produkciji Ivana Pike Stančića zabeležili su svoj autentičan zvuk iz tog perioda u pesmama "Nebo", "Konobar", "I've Got a Feeling" (obrada The Beatles), te novim verzijama "Krokodili dolaze" i "Vi" (u kojoj peva Ljuba). U vreme rada na toj ploči, Čavke je služio vojni rok tako da je bubnjeve svirao Branko Kuštrin Mango, član Grupe I. U stilu punk dizajna omot je uradio Gile. Ploča je dobila vrlo dobre ocene kritike, a Električni orgazam je na koncertima regrutovao sve širi krug publike. Na osnovu te ploče Kris Bon (Kris Bohn), novinar magazina "New Musical Express", ocenio je Električni orgazam kao jedan od najuzbudljivijih nebritanskih sastava, a deo turaža je mogao da se kupi u Engleskoj. U jesen 1981. godine napustila ih je Marina Vulić, a na njeno mesto došao je Jovan Jovanović Grof. U isto vreme u grupu se vratio Čavke i u toj postavi su u novembru otišli u Poljsku. Održali su šest nastupa (četiri u Varšavi, jedan u Krakovu i jedan u mestu Kalиš). Nastup koji su 8. novembra održali u varšavskom klubu "Rivijera Remont" snimljen je na običnom kasetofonu, a koncertni mini LP "Warszava 81" doneo je šest pesama u limitiranom tiražu od 2000 primeraka. Grubi snimak postproducirao je Slobodan Konjović i on predstavlja veran dokument zvuka grupe, kao i reakciju publike koja nije često imala prilike da prisustvuje punk koncertima. Tokom izvođenja pesme "Konobar" došlo je do raspada zvučnog sistema u trajanju od pola minuta, a za to vreme je neko u publici bacio suzavac. Kratkotrajna pometnja i prekid

rao ploče sastava Fit i Gustaph i njegovi dobri duhovi. Margita je radila muziku za pozorišne predstave "Klasni neprijatelj", "Tri sestre" i za TV dramu "Plavi, plavi".

O grupi su objavljene knjige "EKV" (Kamenko 1990.) u kojoj su fotografije Kamenka Pajića, a intervju sa Milanom radio je Zoran Trbović. Knjiga "Dečak iz vode" (L.O.M. 1997.) sadrži tekstove pesama i fotografije, a biografiju Milana Mladenovića pod nazivom "Mesto u Mećavi" (Matica Srpska 1999.) napisao je Aleksandar Žikić. Početkom 1997. godine objavljen je koncertni CD "Live 88" na kome su snimci nastupa Ekatarine Velike u zagrebačkom klubu "Kulušić" i Novom Sadu održani tokom 1988. godine. Zagrebački nastup najavio je novinar Dražen Vrdoljak, a u jednoj pesmi je gitaru sa njima svirao producent Teodor Jani. Trake sa tim snimcima sačuvao je Firči, ponео ih je sa sobom u Nјujork i inicirao objavljivanje ove ploče. Izdavačka kuća EKV Records u kojoj je muzički urednik bila Margita Stefanović objavila je od 1997. godine na diskovima reizdanja ploča EKV. CD "Ljubav" uz pesme sa tog albuma, kao bonus materijal nudi snimke sa koncerta koji je održan 13. novembra 1991. godine u beogradskom Domu omladine i novosadskom SNP-u 1988. godine. CD "Samo par godina za nas" sadrži bonus pesme snimljene na koncertu u okviru Avala festa, septembra 1990. godine. CD "Dum dum" pojačan je demo snimcima i alternativnim verzijama pesama za ploču, kao i koncertnim zapisom sa nastupa u Domu omladine iz 1991. godine. Na disku "Live 1991 – Kao u snu" zabeležen je koncert koji su održali 13. decembra 1991. godine u beogradskom Domu omladine u okviru promocije albuma "Dum Dum". Te večeri su sa njima kao gosti nastupili Tanja Jovićević (prateći vokali), Srđan Todorović (bubnjevi), Neša Petrović (saksofon) i Goran Čavajda koji je svirao australijski instrument rgyagling. EKV Records i IPS Music su tokom 2001. i 2002. godine na disku reizdali ploče "EKV 86 LIVE", "Katarina II", "Ekatarina Velika" i "S' vetrom uz lice" sa živim bonus snimcima. PGP RTS je takođe posegao u minuli rad Ekatarine Velike. Kompilacijski CD "Kao nada, kao govor, kao more" doneo je izbor pesama sa poslednje četiri studijske ploče. Slovenačka grupa Spiritual Pyrotechnics je na disku "The material empire is dying" (Malca records 1996.) snimila energičnu obradu pesme "Krug", a hrvatski sastav Vatra je na disku "Anđeo s greškom" (Dallas Records 2002.) obradio pesmu. "Srce". Na disku "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) pesme Milana Mladenovića su obradili Dado Topić, Vlada Divljan, Koja, Darko Rundek, Miško Plavi, Tanja Jovićević, Električni orgazam, Partibrejkers, Jarboli, Darkwood Dub, Block Out, VROOOM i drugi. Na koncertu u zagrebačkom klubu "Tvornica" 22. februara 2003. godine Srđan Gojković Gile, Darko Rundek, Urban & 4, Massimo Savić, grupe Le Cinema, Vatra i Veliki bijeli slon svirali su pesme Milana Mladenovića. Snimak tog nastupa objavljen je na disku "Jako dobar tatoo! Tribute To EKV" (CBS 2003.). Novembra 2006. godine, u emisiji "Juboks" radija B 92, po glasanju slušalaca "Još samo par godina za nas" je proglašena najboljom ex Yu pesmom.

Bojan Pečar je preminuo u Londonu 13. oktobra 1998. godine od posledica srčanog udara. Bubnjar Dušan Dejanović je umro 16. novembra 2000. godine. Margita Stefanović je preminula 18. septembra 2002. godine. U knjizi "Magi – Zvezda koja večno traje" (Fanovi EKV 2002.) poštovaoci su sakupili novinske tekstove objavljene povodom njene smrti, intervjue i email prepisku publike. Slikaru Dušanu Gerziću Geri (1961 –1998.) posthumno je objavljena monografija "I, myself and others" (Istar 2003.).

Diskografija

"Katarina II" (RTV LJ 1984.)
"Ekatarina Velika" (RTV LJ 1985.)
"S' vetrom uz lice" (RTV LJ 1986.)
"EKV 86 LIVE" (RTV LJ 1987. koncertni)
"Ljubav" (PGP RTB 1987.)
"Samo par godina za nas" (PGP RTB 1989.)
"Dum Dum" (PGP RTB 1991.)
"Neko nas posmatra" (PGP RTS 1993.)
"Live '88." (Global Music 1997. koncertni)
"Kao nada, kao govor, kao more" (PGP RTS 1998. kompilacija)
"Live 1991 – Kao u snu" (EKV Records / IPS Music 2001. koncertni)

Milan Mladenović solo

"Angel's Breath" (Imago Records 1994.)

nastupa zabeleženi su na ploči, kao i dve nove pesme "Leptir" i "Razgovori".

LP "Lišće prekriva Lisabon" snimili su u ljubljanskom studiju "Tivoli" i producirali ga uz pomoć Tonija Jurija. Ploča je dobila naslov po ljubavnom romanu Barbare Kartland, a sedamnaest novih pesama predstavile su sasvim drugačiji Električni orgazam koji se prepustio viđenju nove psihodelije. Naslov svake pesme bila je samo jedna reč, a u pesmama "Afrika" i "Alabama" (sa tekstualnom potkom Bertolda Brehta u viđenju The Doors) deo teksta uz Gileta otpevao je Ljuba. U pesmi "Dokolica" Gile je iskoristio tekst iz neke sociološke knjige dok se u temama "Leptir", "Podstanar" i "Odelo" bavio klasičnim urbanim otuđenjima. U pesmama "Alabama" i "Leptir" gostovao je trubač Petar Ugrin. LP je propratio singl sa pesmom "Dokolica" kao i dub verzijom iste pesme. U jesen 1983. godine Piko i Gile su pod uticajem njujorške underground scene, pod imenom Hijene, snimili ploču "WooDoo za početnike". Nezadovoljni tretmanom izdavačkih kuća, materijal nisu objavili ali su te pesme snažno inspirisale kasniji album "Distorzija". Sledeći diskografski korak Orgazma bio je pomalo neočekivani album "Les Chansones Populaires" na kome su obradili Bouvijevu "The Man Who Sold The World" (otpevao je Ljuba Đukić), "Metal Guru" (T. Rex), "When The Music's Over" (The Doors) i druge. Kao hit se izdvojila "Locomotion". Osam obrada producirali su Gile, Ljuba, Toni Jurij i Piko koji je svirao i bubnjeve, jer je Čavke bio u zatvoru. Na turneji sa njima opet je nastupao Mango. Kada se Čavke vratio u grupu, uoči snimanja albuma "Kako bubanj kaže" napustio ih je Jovec. Po objavljivanju ploče 1984. godine iz grupe je otišao Ljuba koji se preselio u Njujork. Produkciju albuma "Kako bubanj kaže" radili su Gile i Grof, a kao gosti učestvovali su Ivan Pajević (gitara), Piko Stančić (bubnjevi), Goran Pojatić (klavir), Kire Mitrev (trombon), Ivan Švager (saksofon) i Goce Dimitrovski (truba). Kao pevači su se smenjivali Gile i Ljuba. Materijal ih je vratio na vreme The Rolling Stones s početka sedamdesetih, što su i dizajnom omota sugerisali. Na ploči je i pesma "Fras u šupi" kao zvučni deo trilogije u okviru koje je David Albahari napisao istoimenu zbirku priča, a Miloš Komadina u svojoj zbirci "Etika trave" pesmu istog naziva. Sve pesme je komponovao Gile, a Čavke je uradio muziku za "Pričam o tebi".

Album je tiražno loše prošao i posle njega su zapali u personalnu krizu. U grupi je kraće vreme gitaru svirao Ivan Pajević, zatim Nikola Čuturilo, dok se na tom mestu nije ustalio Branislav Petrović Banana (ex Pasta ZZ, Bezobrazno zeleno). Uoči snimanja albuma "Distorzija" 1986. godine od grupe i muzike odustao je Grof, a na mesto basiste došao je Zoran Radomirović Švaba (ex Butik, Muzej Sarvan, Ljudska bića, Katarina II, Du Du A). Albumom "Distorzija" realizovali su pravi veliki povratak na scenu. Jednostavnim i nadahnutim rock'n'roll pesmama nanizali su seriju hitova: "Debela devojka", "Ja sam težak kao konj", "Ne postojim", "Vudu bluz", "Kapetan Esid", "Ša la la". Na ploči je i obrada "Lui Lui" Ričarda Berija (Richard Berry), materijal su producirali Piko i Gile, a omot je uradio slikar Radovan Hiršl. Koncertni album "Braćo i sestre" snimljen je u klubu "Kulušić" oktobra 1986. godine. Ploču otvara efektna najava Dražena Vrdoljaka, u pesmi "Locomotion" kao gost peva Ljuba, a jedina nova pesma je "Bejbe, ti nisi tu", obrada "Out Of Time" The Rolling Stones. Godine 1988. objavili su album "Letim, sanjam, dišem" kojim su ponovili prethodnu formu i zabeležili uspešne "Igra rock'n'roll cela Jugoslavija", "Ti", "Poljubi me i priznaj mi", "Sve ste vi naše devojke". Ploču su producirali Gile, Piko i Teodor Jani (Theodore Yanni), kao gosti svirali su Nebojša Antonijević (gitara) i Saša Lokner (klavijature). Album su promovisali koncertom na Tašmajdanu leta 1988. godine. Ubrzo su objavili ploču sa izborom najboljih hitova i posle toga prestali sa radom. Krajem 1988. godine Gile je snimio poluakustičnu, ogoljenu, minimalistički zamišljenu solo ploču "Evo, sada vidiš da može". Pomagali su mu Čavke, Koja, Vlada Divljan, Ljuba Đukić, Banana, Ivica Vdović, Bajaga, Anton i Cane. Sem Giletovih pesama, na albumu je i "Mladi luk", obrada stare "Green Onions". Ploča je promovisana sa nakratko formiranom grupom Fanatici u kojoj su bili Divljan, Švaba i bubnjar Srba Radivojević (Van Gogh).

Električni orgazam: Gile, Ljuba, Marina i Jovec

Čavke je ubrzo otišao u Australiju, a Gile je 1989. godine uradio muziku za omnibus film "Kako je propao rokenrol" i to za priču "Nije sve u ljubavi..." koju je režirao Vladimir Slavica. Njegove, Kojine i Divljanove pesme izašle su na ploči "Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.). Zatim je Gile sa Divljanom uradio songove i samostalno komponovao muziku za film"Crni bombarder" reditelja Darka Bajića. U akustičnoj verziji pesme "Sex, droga, nasilje i strah" Gile je pevao i svirao akustičnu gitaru, Milan Mladenović usnu harmoniku a Cane je pevao u refrenu. Muzika za film objavljena je na istoimenom disku "Crni bombarder" (ZAM 1992.). Gile i Divljan su snimili ploče za nešto mlađe: "Rokenrol za decu" (PGP RTB 1989.) i "Rokenrol bukvar" (PGP RTB 1990.) na stihove Ljubivoja Ršumovića i one su najprodavanija dečja izdanja dekade. Obojica su glumili u predstavi "Rokenrol za decu" pozorišta "Boško Buha" koja je doživela više od sto izvođenja. Godine 1990. Gile, Vlada, Piko i Švaba snimili su album "Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.) na kome je gostovao i pijanista Saša Šandorov, a pesme su napisali Vlada i Gile. Na koncertnim promocijama ploče umesto Pika pridružio im se Čavke koji se vratio iz Australije i krajem 1991. godine Električni orgazam je obnovio aktivnost. Tokom pauze Švaba i Banana su sa klavijaturistom Zoranom Zagorčićem (ex Du Du A), gitaristom Ivanom Pajevićem i Vladom Funtekom za bubnjevima, svirali u grupi Trans. Ploču "Seks, droga, nasilje i strah / Balkan horror rock" snimili su u proleće 1992. godine. Na A strani je pet novih pesama. Temu "Mala lopta mentalna" zajedno su komponovali Gile i Čavke. Na B strani su živi snimci starih hitova sa koncerta u Studiju M u Novom Sadu. Omot za ploču uradila je Linda Čavajda, Čavketova supruga. Na kaseti "Balkan horror rock II" su i drugi snimci sa novosadskog koncerta kao i "Svečane bele košulje" i "Mjau Mjau" (iz filma "Crni bombarder") snimljene na rođendanskom koncertu Radija B 92. Početkom 1992. godine Gile, Čavke i Švaba su sa Milanom Mladenovićem, Antonom i Canetom formirali antiratnu grupu Rimtutituki sa kojom su snimili singl "Šlušaj 'vamo" u izdanju radija B 92. Septembra 1993. godine, Električni orgazam, EKV i Partibrejkers su sa zagrebačkim Vješticama svirali u Pragu i Berlinu na koncertima pod nazivom "Ko to tamo pjeva?". Oktobra iste godine, Električni orgazam je kao jedan od prvih bendova iz Srbije, gostovao u Ljubljani na koncertu sa Majkama iz Vinkovaca i Res Nullius iz Velenja. Pored toga, svirali su u Mariboru, Kopru i Humu. Tih godina su često nastupali po Makedoniji.

Dupli album "Zašto da ne!" snimili su krajem 1994. godine i on nudi stilsku kombinaciju ploča "Lišće prekriva Lisabon" i "Distorzije", ali sa ukusom devedesetih godina. Sa njima su u to vreme svirali gitarista Dejan Radisavljević Role (ex Revolveri), klavijaturista Zoran Zagorčić (ex Du Du A) a kao drugi bubnjar Srđan Žika Todorović. Na ploči su gostovali Cane, političar Nenad Čanak (flauta), glumac Nenad Racković (prateći vokali) i Neša Petrović (saksofon). U nadahnutim pesmama bliskim akustici kao kompozitor pojavljuje se Banana, a pesmu "Dajem ljubav" komponovali su Banana i Zagorčić. Po Giletovoj ideji, omot i dodatni strip uradio je Leonid Pilipović, gitarista sastava Džukele. Po objavljivanju ploče iz grupe je otišao Čavke i potpuno se posvetio sastavu

E

Babe sa kojim je neobavezno svirao od osnivanja 1992. godine. Novi bubnjar postao je Vlada Funtek (ex Partibrejkers). Početkom 1995. godine, koncertom u beogradskom klubu "Prostor", obeležili su petnaest godina rada. Sledećeg jula svirali su u londonskom "The Bottom Line" klubu. Tom prilikom Marina Vulić, koja od 1985. godine živi u Londonu i bavi se video produkcijom, montirala je spot od materijala sa nastupa. CD "Živo i akustično" snimili su 17. aprila 1996. godine na unplugged koncertu u novosadskom Studiju M. CD otvara najava Zdenka Kolara a pored pesama iz repertoara grupe, obrađen je i stari hit Korni grupe "Magična ruka". S grupom je svirao novi bubnjar Miloš Velimir, a kao gosti Margita Stefanović (klavir, "Farfisa" orgulje), Boris Bunjac (udaraljke) i Deže Molnar (saksofon). Paralelno sa radom u Orgazmu, Gile je i član Vlada Divljan Old Stars Benda, producirao je njihov živi CD "Odbrana i zaštita" (B 92 1996.) i sa njima je snimio CD "Sve laži sveta" (Automatik 2000.). U okviru diskografske kuće Yellow Dog Records, većinu albuma Električnog orgazma Gile je objavio na CD formatu. Od tih diskova, debi album ima bonus od tri pesme koje su na "Paket aranžmanu", "Lišće prekriva Lisabon" kao bonus dub verziju "Dokolice", "Kako bubanj kaže" sadrži dodatak pesme "Tetovirane devojke" (8 strana singla iz tog perioda) i ranije neobjavljenu "Slatka mala devojčica". Na disku "Balkan horror rock" kao bonus je dodata obrada Eriksonove "Hodam sam kao zombi" (ranije neobjavljena u verziji u kojoj peva Gile) i koncertni snimci koji su se pre toga pojavili samo na kaseti "Balkan Horror rock 2". Koncertni "Warszawa '81." izdat je sa deset ranije neobjavljenih živih snimaka.

Električni orgazam je svirao u Bugojnu 10. jula 1998. godine na koncertu na kome su nastupili sastavi sa prostora bivše Jugoslavije. Bili su zvezde večeri. Uz Gileta i Bananu sa grupom su u to vreme svirali basista Zdenko Kolar i bubnjar Ivan Ranković (ex Tvrdo srce i velike uši, EKV). Povratnički CD "A um bum" objavili su krajem 1999. godine. Za bubnjevima je opet bio Miloš Velimir, a u pesmama su gostovali brojni veterani jugoslovenskog rocka: Kornelije Kovač, Branko Marušić Čutura, Bata Kostić, ali i mladi, Slobodan Misailović (klavijature), Srđan Todorović i Ivan Ranković. Kataklizmične crteže na omotu diska uradio je Gile, a veći deo pesama baziran je na akustičnom zvuku u maniru Boba Dilana. U temama "Gde da nađem takvu devojku" i "Ja nisam znao neke stvari", Banana je otpevao glavni vokal. Maja 2000. godine održali su uspešan nastup u zagrebačkom klubu "Tvornica". Drugi koncert u klubu "KSET" otkazan je jer je policija kod Gileta otkrila 0,22 grama heroina. Proveo je noć u zatvoru, a ujutru je pušten uz kaznu od 250 DEM. Afera je dobila veliku medijsku pažnju a policajci su u zatvoru Giletu tražili autogram i slikali se sa njim. Na kompilaciji "Najbolje pesme Vol. 2" objavljen je izbor materijala koji su snimili tokom devedesetih godina. Disk "Harmonajzer" je producirao Koja, a Gile i Banana su bili koproducenti. Uz novog bubnjara Blagoja Nedeljkovića Pačeta, kao gosti su učestvovali Vlada Divljan (vah gitara), Zerkman (truba), Kojot (trombon), Dušan Petrović (saksofon), Zdenko Kolar i Boris Bunjac (pratећi vokali). Ljuba Đukić je pevao u temi "Zato stojim sam". Po običaju, Banana je otpevao glavni vokal u pesmama "Promene" i "Tome neće doći kraj". Novost su i dva instrumentala "Đankarlo Gingiva ponovo jaše" i "Ресторан 3 ора" (autori Švaba i Koja). Septembra 2004. godine Ljuba Đukić se vratio u grupu. Na disku "Breskve u teškom sirupu Vol. 1" (tako je prvobitno trebalo da se zove ploča "Lišće prekriva Lisabon") objavljen je snimak sa probe Električnog orgazma u SKC-u iz 1980. godine i sa nastupa na Tašmajdanu iz 1980. godine.

Tokom 1996. godine Gile se ogledao u novinarstvu. Intervjuisao je kolege Vladu Divljana i Marka Brecelja za muzičke novine. Osnovao je klupski bend Stoned Rollers Expirience u kome je svirao bubnjeve, a uz njega su tu bili Melina Apia (Melina Appiah), vokal, Banana, gitara i Zdenko Kolar, bas. Na nastupima su svirali obrade stranih hitova s kraja šezdesetih godina. Jedno vreme Gile je na radiju B 92 u nočnoj emisiji "Histerija rock'n'rolla" puštao staru muziku. Pesma "Električni orgazam" je na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su poljski muzičari obradili ex Yu rock hitove. Na ploči "Deci muzičari s ljubavlju" (PGP RTS 2001.) Gile je uz brojne domaće muzičare čitao bajke. Na disku "Velvet Bananas" (MSU 2002.) snimljenom na koncertu u zagrebačkom klubu "Tvornica" 25. septembra 2001. godine Gile je otpevao pesme "Heroin" i "Run run run" sastava Velvet Underground. Na disku "Jako dobar tatoo! Tribute To EKV" (CBS 2003.) snimljenom 22. februara 2003. godine u zagrebačkoj "Tvornici" na koncertu posvećenom Milanu Mladenoviću, Gile je zastupljen obradama pesama "Fenomen", "Samo ponekad" i "O, o, o". Sarađivao je na disku Vaska Serafimova "Here" (Automatik 2006.). Još u vreme rada sa grupom, Čavke je ispoljavao interesovanje za glumu, tako da je imao ključnu ulogu u TV rock operi "Kreatori i kreature", glumio je u diplomskoj drami "Telefomanija" Milutina Petrovića, učestvovao u radu na filmu "Crna Marija" i u filmu "Kako je propao rokenrol". Gile i Čavke su glumili u TV drami "Sava Šumanović", a Gile je imao epizodu u fiilmu "Crni bombarder". Čavke je 1994. godine igrao Marka Bolana u predstavi "Zigi – Zvezdana prašina" Bitef teatra, a 1995. godine glumio je vodiča kroz duhovno opustošeni Beograd u TV filmu "Geto – tajni život grada" reditelja Mladena Matičevića i Milana Markova. Ne dočekavši premijeru filma, teško bolestan otišao je u Tasmaniju gde je i umro 16. februara 1997. godine. Septembra 1997. godine izdavačka kuća Sound Of Islands objavila je u malom tiražu Čavketov solo CD "Regression". Jovan Jovanović Grof je napisao roman "Organizovano posmatranje" (Samostalno izdanje 2003.) u kome se u formi trilera bavi političkim ubistvima.

www.elektriciorgazam.com

Diskografija

Singlovi

"Konobar" / "I've Got A Feeling" (Jugoton 1981.)
"Dokolica" / "Dokolica (dub verzija)" (Jugoton 1982.)
"Odelo" / "Afrika" (Jugoton 1982.)
"Locomotion" / "Metal Guru" (Jugoton 1983.)
"Kako bubanj kaže" / "Tetovirana devojka" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Paket aranžman" (Jugoton 1981.)
"Električni orgazam" (Jugoton 1981.)
"Warszawa '81." (Jugoton 1982. koncertni, mini LP)
"Lišće prekriva Lisabon" (Jugoton 1982.)
"Les Chansones Populaires" (Jugoton 1983.)
"Kako bubanj kaže" (Jugoton 1984.)
"Distorzija" (Jugoton 1986.)
"Braćo i sestre" (Jugoton 1987. koncertni)
"Letim, sanjam, dišem" (PGP RTB 1988.)
"Najbolje pesme 1980-1988" (Jugoton 1988. kompilacija)
"Seks, droga, nasilje i strah / Balkan horor rock" (PGP RTB 1992.)
"Balkan horror rock II" (Master Music 1993. kaseta)
"Zašto da ne!" (PGP RTS 1994. dupli LP)
"Warszawa '81." (Yellow dog records 1996. koncertni, integralna verzija)
"Živo i akustično" (B 92 1996. koncertni)
"A um bum" (City Records 1999.)
"Najbolje pesme Vol. 2" (PGP RTS 2002. kompilacija)

Električni orgazam u vreme albuma "Distorzija"

"Harmonajzer" (PGP RTS 2002.)
"Breskve u teškom sirupu Vol. 1" (Automatik 2006.)

Srđan Gojković solo
"Evo, sada vidiš da može" (PGP RTB 1989.)

Sa Vladom Divljanom
"Kako je propao rokenrol" (PGP RTB 1989.)
"Rokenrol za decu" (PGP RTB 1989.)
"Rokenrol bukvar" (PGP RTB 1990.)
"Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.)
"Crni bombarder" (ZAM 1992. muzika iz filma)

ELEKTRONI

(Karlovac)

Grupu su krajem 1961. godine osnovali tinejdžeri: solo gitarista Jurica Grosinger (1945.), basista Ivica Bičanić (1945.-2003.), bubnjar Branko Spudić (1945.), ritam gitarista Miro Stern (1943.-2000.), klavijaturista Marijan Klobučar (1944.) i tenor saksofonista Božidar Božek (1943.). Sasvim logično u početku su svirali pod uticajem sastava The Shadows. Tokom karijere kroz grupu je prošlo puno muzičara a među njima i klavijaturista Marijan Banić (1948.-1976.), Ivica Čadež (bubnjevi), pevač Silvije Vedrina (1944.-1981.) i pevač Mirko Novosel (1947.).

Prošavši fazu instrumentala, tokom šezdesetih su svirali svoje pesme, svetske hitove i obrade narodnih pesama. Godine 1967. grupu su napustili Čadež, Bičanić i Stern a došli su Marjan Janjac (bubnjevi), Vatroslav Slavnić (bas) i Boris Borošić (ritam gitara). Sa njima su se orijentisali na pop rock zvuk i sopstveni materijal. Tada su objavili jedini EP sa Slavnićevim pesmama. Sa radom su prestali 1970. godine a u poslednjoj fazi sa njima su svirali Boris Licitar (orgulje), Darko Domijan (vokal, bas, trombon, rođen 1953.), Ratko Pogačić (saksofon) i Velimir Cvijanović (bubnjevi). Domijan je nastavio uspešnu karijeru pevača zabavne muzike (hit "Ulica jorgovana"), a u njegovoj pratećoj grupi Peta rijeka bio je klavijaturista Boris Licitar. Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad-priča s istočne strane 1956-1970." (Croatia records 2005.) zastupljeni su snimcima "Moovin' and Groovin'", "Srna" i "Začarano more" (obrada "Enchanted Sea" sastava Islanders).

Diskografija

"Jedne noći" / "Drugog voliš" / "Srna" / "Sjećanje" (Jugoton 1968.)

ELIPSE

(Beograd)

Prvobitnu verziju grupe činili su Momčilo Radovanović Moma (gitara), Radomir Dmitrović Đura (gitara) i Minja Tasić (vokal). Sa radom su počeli 1962. godine u okviru KUD-a "Gradimir Mihajlović". Prvi značajniji nastup su imali u bašti kluba "Euridika" 21. juna 1963. godine. U početku, repertoar su gradili na pesmama grupe The Shadows. Jeseni 1963. godine bubnjar Elipsa postao je Vladimir Furduj Furda koji je pre toga imao minimalno muzičko iskustvo. Prethodnog leta zadesio se u Makarskoj i baš u vreme nastupa grupe Siluete, njihov bubnjar Miroslav Minić se razboleo, pa je uskočio Furda koji je tada prvi put seo za bubnjeve. Elipse su načule da je svirao, pa su ga pozvali u grupu, a sa njim je pošao i klavijaturista Zoran Simjanović koji je pre toga bio u Siluetama. Elipse su tada radile u postavi: solo gitarista Radomir Dmitrović Đura (1944.), pevač Božidar Knežević, ritam gitarista Momčilo Radovanović Moma (1943.), saksofonista Kosta Ignjatović Gule i basista Bojan Hreljac (1948.). Novi pevač ubrzo je postao Slobodan Skakić Skaka, u to vreme gimnazijalac. Dalji rad Elipse su nastavile bez saksofoniste Guleta a Đuru je zamenio solo gitarista Simeon Vuković Simica (1946.). Skakić se u grupi kratko zadržao, tako da su vokalne uloge delili članovi grupe negujući višeglasno pevanje. Jedno vreme je sa njima nastupao reditelj Aleksandar Mandić (prateći vokal, daire). Na koncertima su često pratili poznate pevače iz tog vremena: Ivanku Pavlović, Đorđa Marjanovića, Dragana Stojnića i Mikija Jevremovića. Pevaču Miodragu Markoviću su snimili EP "Predaću tugu zvezdama" / "Ne reci sad" / "Ne, nemoj nikad plakati" / "Zaboravi me" (PGP RTB 1965.).

Elipse 1967. godine

Sredinom šezdesetih su postigli veliku popularnost, a u medijima je posebno forsirano njihovo rivalstvo sa Siluetama. Upravo zbog toga u Domu omladine je organizovano takmičenje na kome je publika svojim glasovima trebalo da odluči koja je od ove dve grupe bolja. Uz kvalitet sviranja i scenski nastup ocenjivalo se opšte znanje, veština crtanja karikatura i recitovanje. Elipse su pobedile sa 146 glasova prednosti. Uprkos tim uspesima u PGP RTB-u nisu verovali da je njihovo ime dovoljna garancija za prodaju ploče pa su prvi EP podelili sa Pericom Stojančićem, tada popularnim rock pevačem iz Niša. Elipse su snimile matrice za njegove dve pesme a pratila ga je vokalna grupa Koral. Na drugoj strani singla snimili su instrumentale "Signal Evrovizije" i "Plaža". Rezultat nije izostao i pobedili su na prvoj Gitarijadi na Sajmištu 1966. godine. Nastupili su na koncertu "Ponoćna zvona" 1966. godine koji je okupio oko dve hiljade posetilaca, a u Zoološkom vrtu su snimili televizijski film. Iste godine objavili su drugi EP na kome su obrade stranih hitova "Pogledaj kroz prozor" ("Look through any window"), "Reci da me voliš" ("Tell Me What You See" The Beatles), dok je pesma "Maja" u originalu trebalo da se zove "Naga Maja" ali su je cenzori obukli. Aprila 1967. godine sa Siluetama su bili predgrupa sastavu The Searchers na njihovim koncertima u Beogradu i Zrenjaninu. Zbog obaveza prema studijama arhitekture grupu je tada napustio Simeon Vuković. Elipse su do tada negovale rhythm i blues, a kada im je u proleće 1967. godine pristupio crni pevač Edi Dekeng Mukengešaj (1940.), prešli su na soul i uveli duvačku liniju koju su činili Nikola Zembić (truba), Dragan Kuprijanov (saksofon) i Zoran Jurkić (saksofon i flauta). Dekeng je pre grupe Elipse bio u beogradskom sastavu Crni panteri koji su osnovali studenti iz Konga. U novoj postavi imali su vatreno krštenje u Domu sindikata ispred grupe The Hollies i dobili su odlične kritike. U toj postavi snimili su poslednji EP na kome su udarne bile pesme "Za one što na licu nose bore" Vlade Kanića i "Le telephone" iz repertoara francuskog soul pevača Nina Ferera. U jesen 1967. godine bili su predgrupa na nastupu italijanske pevačice Rite Pavone na Tašmajdanu. Na "Festivalu mira" u Sofiji, avgusta 1968. godine, Elipse su uz Mlade leve predstavljale Jugoslaviju. Budući da je stil i repertoar obe grupe bio vrlo sličan, planirano je bilo da glavni, zajednički koncert održe u parku centru grada. Čim su započeli nastup, publika je željna novog zvuka, počela da tapše u ritmu. To je isprovociralo miliciju, krenulo je brutalno pendrečenje i koncert je prekinut posle nepunih deset minuta. Uprkos tome, na festivalu su Elipse osvojile srebrnu medalju. Krajem 1968. godine su odlučili da završe fakultete i grupa je prestala sa radom. U jesen 1967. godine Slobodan Skakić osnovao je Nove Elipse. On je pevao i svirao organu, Radomir Dmitrović gitaru, Nenad Nedić bas, a bubnjar je bio Milenko Kašanin koji je mnogo kasnije postao funkcioner SPS-a. Međutim, Nove Elipse nisu postigle neki značajniji uspeh i prestale su sa radom.

Po razlazu Elipsi Zoran Simjanović se posvetio filmskoj i pozorišnoj muzici, a Furduj i Hreljac su pristupili Korni grupi. Dekeng je otišao u Nemačku, zatim se preselio u Ameriku gde radi kao doktor. Slobodan Skakić je decembra 1969. godine otišao u Englesku gde živi i danas. Do 1987. godine pevao je i svirao klavijature u sastavu Ici-la a zatim se, posle nesreće u kojoj mu je povređena šaka, povukao sa scene. Saksofonista Zoran Jurkić se preselio u Dansku gde je radio u servisu Poršea.

Elipse su muzički učestvovale u filmovima "Nemirni" Kokana Rakonjca (muziku je komponovao Zoran Hristić) i "Buđenje pacova" Žike Pavlovića. Na disku "Elipse za prijatelje (1963-1968)" Simjanović je objavio pesme sa singlova grupe, ali i ranije neizdate materijale među kojima dominiraju obrade hitova iz šezdesetih godina. Napisao je autobiografsku knjigu "Kako sam

postao (i prestao da budem) roker" (Narodna knjiga 2004.) povodom koje je u Domu sindikata 22. novembra 2004. godine održan koncert na kome su nastupili članovi grupa Elipse i Siluete, a kao gosti Seka Kojadinović, Janez Bončina i Valjevski dečaci.

Diskografija

Singlovi

"Plaža" / "Signal Evrovizije" / "Sentimental baby" / "Ni zbogom nisi rekla ti" (PGP RTB 1965.)
"Pogledaj kroz prozor" / "Dečak Tom" / "Maja" / "Reci da me voliš" (PGP RTB 1966.)
"Le telephone" / "Good to me" / "Za one što na licu nose bore" / "I've been lovin' you" (PGP RTB 1967.)

E

Album

"Elipse za prijatelje (1963-1968)" (Simke Music 1999.)

ELVIS J KURTOVICH & HIS METEORS

(Sarajevo)

Uz Zabranjeno pušenje, ovaj sastav predstavlja rodonačelnike new primitivs pokreta. Mirko Srdić, alias Elvis J Kurtovich (rođen 1962. u Sarajevu) smislio je naziv pokreta i bio jedan od najplodnijih autora. On je 1981. godine osnovao grupu kroz koju su prolazili brojni članovi, pa su tako sa njim radili gitarista Davor Sučić Sula, klavijaturista Dražen Janković, njegov brat Nele Karajlić i gitarista Zlatko Arslanagić. Prva stalna postava grupe formirana je 1983. godine. Sastav su tada činili: gitarista Dražen Ričl Para (ex Ozbiljno pitanje), bubnjar Radmilo Gavrilović Hare, basista Nermin Dedić Fićo, pevač Goran Petranović Rizo (rođen 1963. godine u Podgorici, ex Žaoka), Mirko Srdić i menadžer Goran Marić alias Malkolm Muharem. Za klavijaturama su se smenjivali Zoran Degan Poka i Sonja Milenković Sutka.

Prvi provokativan nastup u javnosti bilo je Srdićevo otvoreno pismo Goranu Bregoviću, proglas na račun "jedinog jugoslovenskog rock dinosaurusa", što je ujedno bio manifest novog primitivizma. Mirko Srdić je kao višestruko netalentovan čovek koji nije umeo da svira i peva bio okosnica grupe, jer je vešto smišljao pesme i marifetluke. Sa džiberski dugim zulufima i debelim naočarima, izlazio je na binu sa bendom, bio je u drugom planu, u rukama je držao atrofiranu akustičnu gitaru koja nije bila ozvučena i usrdno je udarao po njoj tokom nastupa. Uprkos tome, zaslužan je za većinu novoprimitivnih hitova iz prve faze Elvisa i Zabranjenog pušenja. Kao ambiciozan i ciničan klinac još je 1981. godine smislio uvrnute rock opere "Kemo" ili "Kemmy" (parodija na "Tommy" sastava The Who) i "Olimpijska Pepeljuga" (1984.). Elementi rock opere "Kemo" su na njihovoj debi ploči "Mitovi i legende o kralju Elvisu" u pesmama "Ćiza bliza Wizard" i "Kad se babo vrati kući pijan" gde se odvija prepoznatljiva radnja. Babo se pijan vratio kući, dao malom Kemi da potegne rakije, on je cugnuo više i ostao gluv, nem i slep, ali je postao rekorder u uličnoj igri krajcarice ili ćize blize. Naravno, pesma "Ćiza bliza Wizard" obrada je "Pinball Wizard" sastava The Who. I ostatak materijala sa debija nedozvoljeno se naslanja na standarde svetskog rocka, na primer "Baščarši hanumen" ("Honky Tonk Woman"). LP je koncepcijski ispresecan dijalogom između Elvisa i "legendarnog producenta i lovca na talente" gospodina Malkolma Muharema, tačnije Gorana Marića. Na snimanju ploče gostovala je Margita Stefanović (EKV). Po izlasku albuma prekinuli su saradnju sa Malkolmom koji je počeo da zastupa Plavi orkestar.

Muzičar Elvis J Kurtovich, a pisac Mirko Srdić

Drugi LP "Da bog da crk'o rok'n'rol" producirao je Boris Bele, a pomogli su im klavijaturista Borut Činč iz Buldožera te Nina Sever i Anja Rupel (prateći vokali) iz sastava Videosex. Naslovna pesma je još jedna obrada i to "It's Only Rock'n'Roll" Stonesa, a tu su i Elvisove "Ljubav je jaka", "Sva su raja" i "Surfing At Bembasha". U proleće 1985. godine napustio ih je Ričl i sa Zlatkom Arslanagićem osnovao Crvenu jabuku. Srdić je pauzirao baveći se pisanjem i studijama građevine. Tokom 1987. godine u splitskoj "Omladinskoj iskri" objavljivao je novoprimitivni roman "Autobiografija". Na scenu su se vratili 1988. godine albumom "The Wonderful World Of the Private Business". Ploču su radili u postavi: Elvis, Sergije Kreso Garo (bubnjevi), Jura Paunović (klavijature), Zvonimir Matić Kriza (bas), Saša Strunjaš (gitara) i Goran Petranović (vokal). Nele Karajlić je gostovao u pesmi "E.J.K. raping", a Dražen Janković je pevao prateće vokale. LP su producirali Zoran Redžić (Bijelo dugme) i Mustafa Čengić Muće (ex Zabranjeno pušenje). Ploča je na uobičajeno ironičan način govorila o sve popularnijem privatluku u tadašnjoj Jugoslaviji. Na omotu je nacrtan Elvis, naslonjen na novi "BMW" ispred svog kafića "Sve bilo je muzika" u aveniji "Tereze Kesovije". Ispod "Lacosta" majice viri mu dlakavi stomak, oko vrata su zlatni lanci, a tu su i obavezne bele čarapice. LP je doneo uspešnu pesmu "Hajle Selasije", inspirisanu pokretom nesvrstanih i seriju malih sarajevskih priča o propalim heavy metalcima, homoseksulacima, pijancima i lošim brakovima. Posle te ploče su prestali sa radom. Tokom rata Mirko Srdić je ostao u Sarajevu. Tek je 1995. godine prešao u Zagreb gde se priključio obnovljenoj "Top listi nadrealista" koja je uz uobičajene skečeve izvodila pesme Elvisa, Zabranjenog pušenja i razne standarde. Iste godine Elvis je sa Davorinom Bogovićem, bivšim pevačem Prljavog kazališta, gostovao u pesmi "R'n'r zvijezda" na disku "Dernjava" (GN 1995.) zagrebačke grupe Pips, Chips & Videoclips. Pod imenom Zabranjeno pušenje, Sejo Sexon i Elvis snimili su u Amsterdamu CD "Fildžan viška" (Dallas Records 1997.). Pratili su ih članovi sarajevske grupe Overdream, nastanjeni u Parizu. Na koncertnom disku Zabranjenog pušenja "Hapsi sve!" (Croatia Records 1998.) je i Srdićeva recitacija "Ko te kara nek ti piše pjesme". Sa Zabranjenim pušenjem je prestao da radi 2000. godine. Odglumio je epizodnu ulogu u slovenačkom filmu "Temni angeli usode" koji su realizovali članovi sastava Demolition Group. Na disku "Odoh majko u rokere" (Nika 2001.) slovenačke grupe Zaklonišče prepeva, Srdić je odrecitovao duhovitu uvodnu temu. Na disku "Znam" (Dallas Records 2004.) sastava Emir& Frozen Camels gostovao je u pesmi "Uhljup – glamour papak". Napisao je knjigu "Pričice i pjesmice" (Omnibus 2004.) sa izborom pričica i pesmica od kojih je većina ranije neobjavljena. U inostranstvu su izašle CD kompilacije Elvisa J Kurtovicha "Hitovi '83-'88" (Nimfa Sound 1996.) i "Sve najbolje od...(hitovi '83-'88)" (TLN 1998.), ali ih Srdić ne računa u zvaničnu diskografiju grupe.

Klavijaturista Zoran Degan Poka, autor većine pesama sa trećeg albuma, poginuo je na mostarskom ratištu. Početkom rata u Bosni Goran Petranović Rizo je prešao u Beograd. On je, što je malo poznato, autor kompozicija grupe Divlje jagode kao što su "Motori" i "Autostop". Njegova stara pesma "Djevojka iz snova" snimljena je na disku Plavog orkestra "Beskonačno" (Pop Records 1999.). Bio je jedan od prvih autora u radijskoj "Top listi nadrealista", glumio je u filmu "Lepa sela lepo gore" Srđana Dragojevića, TV seriji "Složna braća" (autor scenarija Nele Karajlić) i filmu "Sivi kamion crvene boje" reditelja i scenariste Srđana Koljevića. Krajem 1999. godine Rizo i Goran Marić su obnovili grupu Elvis J Kurtovich. Povratnički CD "Welcome To The Beautiful World Of New Primitivs" uz izbor starih pesama doneo je pet novih koje je komponovao Rizo. Na disku su "Šleper", "Obren & Amela", kao i "Yugo 45" koja je replika na istoimenu pesmu Zabranjenog pušenja sa diska "Agent tajne sile". Na disku je pesma "Guru dedo" (obrada "Across The Universe" The Beatles) rađena za predstavu "Milosrdni anđeo – Across The Universe" Goce Malkolmove. Premijera predstave održana je 16. maja 2000. godine u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu. Na koncertima su nastupali u postavi koju su uz Rizu činili: Mario Zlatinić Cyber ZZ (gitara), Igor Braunović (klavijature), Nenad Mikić (bubnjevi) i Goran Božić (bas). Rizo je komponovao muziku za predstavu "Audicija 2002.". Napisao je knjigu pesama "50 zlatnih" (Samostalno izdanje 2005.).

Diskografija

"Mitovi i legende o kralju Elvisu" (RTV LJ 1984.)
"Da bog da crk'o rok'n'rol" (RTV LJ 1985.)
"The Wonderful World Of the Private Business" (RTV LJ 1988.)
"Welcome To The Beautiful World Of New Primitivs" (Automatik 2000.)

F

Falk Marjeta Neca • Faraoni • Film • Fit • Formula 4

FALK MARJETA NECA

(Maribor)

Marjeta Neca Falk započela je pevački staž ranih sedamdesetih godina u sastavima Boemi i Rdeči dečki. Paralelnu solo karijeru je pokrenula 1969. godine učešćem na Omladinskom festivalu u Ljubljani održanom u hali "Tivoli". Nastupila je na Veseloj jeseni, lokalnom festivalu u Mariboru, pa je pesma koju su tada izveli ona i Bor Gostiša (ex Bele vrane) objavljena na singlu "Mi smo mi" (Helidon 1971.). Tih godina je na festivalima nastupala sa pevačima: Bor Gostiša i Alfi Nipič i sa njima je snimala zajedničke singlove. Od 1972. godine redovno je učestvovala na Međunarodnom festivalu zabavne muzike "Slovenska popevka" u Ljubljani i Celju, gde je dobila nagradu publike 1980. godine za pesmu "Storila bom to". Godine 1973. snimila je 45-minutni TV mjuzikl "Dekle iz šestega nadstropja" ("Devojka sa šestog sprata"). Godine 1975. nastupala je na Opatijskom festivalu, a godinu dana kasnije je pevala u drami Džona Ardena "Živite kao svinje", postavljenoj u Ljubljanskom dramskom pozorištu. Sa njom je na sceni bio pevač Janez Bončina, muziku je pisao Dečo Žgur, a svirala je grupa September.

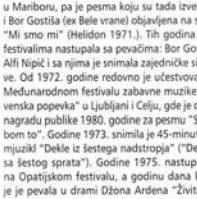

Falk Marijeta Neca

Za debi LP "Danes" pesme su joj radili Bojan Adamič, Dečo Žgur i Jani Golob. Na sledećem izdanju, kaseti "Vsi ljudje hitijo", materijal su komponovali Andrej Šifrer i Tomaž Domicelj (uradio obradu tradicionala "Banks Of The Ohio"). Na njoj je profilisala mainstream rock orijentaciju. Singl sa pesmom "Zaspao si u mojoj kosi" snimila je uz pratnju Atomskog skloništa sa kojima je saradivao i njen suprug, cenjeni fotograf Tone Stojko. Za LP "Samo najjači ostaju" pesme su komponovali Andrej Šifrer, Tomaž Domicelj, Dejv Kuk (Dave Cook) i članovi Atomskog skloništa, a lektor je bio Arsen Dedić. Na ploči je i pesma "Z več plati", obrada "Both Sides Now" pevačice Džoni Miček. LP su producirali Dejv Kuk (Dave Cook) i Entoni Dejvid (Antony David). Uz pratnju grupe Predmestje sa kojom je često nastupala, 1981. godine snimila je singl "Neću". Krajem 1981. je objavila album "Nervozna" na kome su pesme različitih autora, materijal su snimili engleski studijski muzičari u produkciji Dejva Kuka i Krisa Barketa (Chris Burkett). Hit "Banane" komponovao je Tomaž Domicelj, a u govornom delu pesme "Živiš jeftine romane" gostovao je beogradski radijski disk džokej Marko Janković. Snimala je ploče sa dečjom muzikom, te su tako nastale "Pika poka" (tekstovi Lily Novi, muzika Andrej Pompe), "Zdravilo za strah" (tekstovi Boris Novak, muzika Jerko Novak), "Maček Muri in Muca Maca" i kasetu "Mačji sejem" (tekstovi Kajetan Kovič, muzika Jerko Novak) koja je 1998. godine reizdata na disku.

Disk "Portreti" je doneo Necine tekstove i muziku akustične pop orijentacije. Na disku "Življenja krog" predstavila se kao autor muzike bazirane na gudačkim instrumentima, tekstove je napisao Kajetan Kovič a naslovna tema je obrada pesme "Circle game" Džoni Miček. Materijal sa drugog i trećeg albuma uz pesme sa singla "Zaspao si u mojoj kosi" objavila je na disku "Najjači ostaju" (Mačji disk 2000.). Prearanžirane pesme sa diskova "Portreti" i "Življenja krog" je na disku "Tihožitja" (Mačji disk 2000.) snimio jazz gitarista Primož Grašič. Na disku "Neca Falk v teatru" je muzika iz pozorišnih predstava "Živite kao svinje", "Rocky Horror Picture Show", "Maraton", "Smrad opera" i "U slovenačkim gorama" u kojima je glumila i pevala. Bavi se fotografijom, od 1980. godine imala je preko deset samostalnih izložbi i objavila je knjigu "Fotografije / Photographies" (1987.)

Diskografija

Singlovi

"Živeja je en coprnjak" / "Mož naj bo doma" (Helidon 1972.)
"Sama fanta našla si bom" / "Vzemi me" (Helidon 1973.)
"Dobro jutro, dober dan" / "Balada" (Helidon 1978.)
"Vsi ljude hitijo" / "Tako dekle" (Helidon 1978.)
"Zaspao si u mojoj kosi" / "Tvoje su oči pune rose" (RTV LJ 1978.)
"Toliko vredi koliko daš" / "Samo najjači ostaju" (RTV LJ 1980.)
"Neću" / "Formula 1" (RTV LJ 1981.)
"Banane" / "Živiš jeftine romane" (RTV LJ 1981.)

Albumi

"Danes" (Helidon 1977.)
"Vsi ljudje hitijo" (RTV LJ 1978. kaseta)
"Najjači ostaju" (RTV LJ 1980.)
"Nervozna" (RTV LJ 1981.)
"Pika poka" (MK Ljubljana 1985.)
"Zdravilo za strah" (ZTT Ljubljana 1987.)
"Mačji sejem" (Mačji disk 1992. kaseta)
"Maček Muri in Muca Maca" (Mačji disk 1992. kaseta i video kaseta)
"Neca Falk" (Mačji disk 1993.)
"Dravski most" (Mačji disk 1994.)
"Zlata lada" (Mačji disk 1994.)
"Portreti" (Mačji disk 1996.)
"Življenja krog" (Mačji disk 2000.)
"Neca Falk v teatru" (Mačji disk 2001.)

FARAONI

(Izola)

Grupu su krajem 1967. godine osnovali Črt Janovski (bas), Stojan Družina (gitara), Đani Kolori (ritam gitara) i Nelfi Depanger (bubnjevi). Tokom prve godine rada sa njima je povremeno nastupao Tine Guzej (orguljе).

U početku su svirali beat i pop muziku, a vremenom su se orijentisali na rhythm & blues. U leto 1968. godine umesto Kolorija u sastav je došao gitarista Marjan Maliković (ex Kameleoni), a ubrzo im je pristupio bubnjar Tulio Furlančič (ex Kameleoni), pa su nastupali sa dva bubnjara. Odlaskom Družine i Depangera 1970. godine postali su trio i posvetili se progresivnom zvuku. Leta te godine imali su jednomesečni angažman u beogradskom klubu "Simonida" (danas "Zvezdara teatar"). U to vreme im je izašao jedini singl. Početkom 1971. godine pridružio im se Bugarin Georgij Krestanov (orguljе), ali kako nisu postigli veći uspeh, sa radom su prestali početkom 1972. godine.

Leta 1981. godine su se nakratko okupili u Portorožu povodom zajedničkog koncerta sa Kameleonima. Depanger je grupu obnovio 1986. godine sa novim članovima: Enzo Horvatin (gitara), Piero Poček (bas) i Ferdo Maraž (klavijature). Sviraju komercijalni pop, saradiju sa hrvatskim pevačima, a često su pratili Olivera Dragojevića.

Diskografija

Singl

"Berač" / "Matra" / "Figov list" (Jugoton 1970.)

FILM

(Zagreb)

Tokom 1977. i 1978. godine basista Marino Pelajić, gitarista Mladen Juričić (rođen 10. juna 1958.) i bubnjar Branko Hromatko svirali su sa Džonijem Štulićem u grupi Azra. Zatim je Džoni pozvao pevača Jurislava Stublića (rođen 1953. u Sesvetskom Kraljevcu) koji je pre toga trebalo da peva u sastavu Aerodrom, ali je zbog dubokog glasa ispao iz kombinacije. Azra je sa Stublićem funkcionisala samo par meseci, a kada su se posvađali sa Džonijem, početkom 1979. godine osnovali su grupu Film. Doduše, započeli su pod rogobatnim nazivom Šporko šalaporko i njegove žaluzine po jednoj priči iz omladinskog lista "Polet". Kao uspomena na rad sa Džonijem nastala je pesma "Roll Over Jura" iz repertoara kasnijeg rada Azre. Filmu se pridružio saksofoni-

Film 1985. godine

sta Jurij Novoselić koji je nastupao pod imenom Kuzma Videosax. I ostali su sebi nadenuli pseudonime: Jura Jupiter (vokal), Mario Baraccuda (bas) i Max Wilson (gitara). Pre rada sa grupom Jura Stublić nije imao veće scensko iskustvo, ali kako mu je otac bio operski pevač kao dete se često muvao po pozorištu. Sa 13 godina je počeo da svira gitaru, tokom leta se izdržavao svirajući na morskim plažama i stepenicama turističkih gradova, apsolvirao je sociologiju i filozofiju, a kako je sam tvrdio jedno vreme je radio kao drvosеča u Nemačkoj.

Posle prvih nastupa u Zagrebu brzo su stekli respekt prvorazredne novotalasne klupske atrakcije. Prvi veći korak imali su 1980. godine kao predgrupa na turneji Lene Lović (Lena Lovich) po Jugoslaviji. Prvi singl sa pesmama "Kad si mlad" i "Zajedno", kasnio je punih godinu dana jer su na omotu želeli sliku iz filma "Barbarela", ali je to ocenjeno kao nekomercijalno. U jesen 1980. godine pobedili su sa pesmom "Neprilagođen" na Omladinskom festivalu u Subotici, a zatim je krenuo njihov strelovit uspeh. Uoči izlaska debi albuma "Novo! Novo! Novo!" 1981. godine, Hromatko je otišao u vojsku, a na njegovo mesto seo je Ivan Piko Stančić (ex Grupa 220, Time, Parni valjak). Prva ploča, koju je producirao Boris Bele iz Buldožera, donela je seriju urbanih, plesnih pesama sa jasnom porukom: "Neprilagođen", "Zamisli", "Radio ljubav", "Moderna djevojka", "Odvedi me iz ovog grada". Autor kompletnog materijala je Jura Stublić, a na ploči kao glavni junak figurira grad Zagreb. Trijumfovali su na manifestaciji "Pozdrav iz Zagreba" održanoj januara 1981. godine u beogradskom Domu omladine. U to vreme sa njima je povremeno nastupao rock kritičar Dražen Vrdoljak koji je svirao organu. Sa Filmom se pojavio i na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine. Nastupili su kao pobednici prethodne godine i u hali sportova izazvali pravi haos, jer je publika tokom koncerta masovno okupirala binu. Uoči toga, izašao im je energičan živi mini LP snimljen u klubu "Kulušuc" 11. februara 1981. godine. Ujedno to je bila prva živa ploča snimljena u "Kulušiću" (u ovoj sali je kasnije niz sastava zabeležio svoj kontakt sa publikom). Ploču otvara šarmantna najava Dražena Vrdoljaka na francuskom jeziku, a za njom slede punokrvne "Neprilagođen", "Moderna djevojka", "Zamisli život u ritmu muzike za ples", "Kad si mlad" i "Zajedno" u mnogo boljim verzijama no što je to u studiju zabeleženo. Prijateljstvo koje je započelo na Omladinskom festivalu između članova grupa Film i Idoli dovelo je do zajedničke turneje po jadranskoj obali koju su poduzeli leta 1981. godine. Opremu su ukrali u brodić i plovili od jedne do druge turističke luke priređujući često sasvim improvizovane nastupe. U isto vreme Jugoton je na kaseti objavio koncertni mini LP Filma i mini LP Idola.

Krajem godine u Filmu je došlo do razmimoilaženja između Stublića i ostalih članova oko koncepcije nove ploče. Neslaganja su dovela do dvomesečnog zastoja u radu. Konsolidovani, 1982. godine snimili su LP "Zona sumraka", ponudivši depresivnije viđenje života, možda inspirisani tadašnjim stalnim redukcijama struje. U novim temama su obrađivali usamljenost, otuđenost u gradu, ubistva i probleme sa drogama. Uspešni su u pesmama "Zagreb je hladan grad" i "Krvarić oko ponoći", a na ploči su i dva instrumentala, od kojih je "Džems Bond" obrada teme iz istoimenog filmskog serijala koju su svojevremeno uvrstili i Selecter na svom debiju. Pored Stublića, kao autori su se potpisali Juričić, Stančić i Novoselić. LP "Sva čuda svijeta" snimili su u Švedskoj, producent je bio Tini Varga, a hitovi na ploči su "Kad budu gorjeli gradovi", "Sva čuda svijeta", "Istina piše na zidu", "Mi nismo sami", "Na drugoj strani neba", "Boje su u nama". Pelajić je tada bio u vojsci pa je bas svirao Juričić. Zatim je i Juričić otišao u vojsku pa ga je na koncertima menjao gitarista Robert Krkač (ex Drugi način). Zanimljivo je da su pesmu "Mi nismo sami" snimili i članovi jedne švedske grupe pod nazivom "Have You Ever". LP "Signali u noći" snimili su 1985. godine sa bubnjarom Draženom Šolcom i povratnicima Juričićem i Pelajićem, u produkciji koju su sami radili sa Nikom Van Edom (Nick Van Eede). I ta ploča im je donela koncertne favorite "Signali u noći", "Pjevajmo do zore", "Rijeke pravde", "Osmjesi". Na ploči su sarađivali Massimo Savić (gitara, prateći vokali), Davor Slamnig (gitara), Ljerka Šimara (harfa), Nikola Santro (trombon) i drugi. Paralleno radeći sa Filmom, Juričić, Pelajić i Stančić, su formirali grupu Le Cinema koja je pretežno izvodila hitove stranih grupa novog talasa. Dugogodišnje neusklađene muzičke ideje u okviru grupe su u proleće 1986. godine dovele do prestanka rada originalne postave. Juričić je nastavio sa Le Cinema, zatim je formirao Vještice, pa prešao u grupu Šo! Mazgoon. Pelajić je jedno vreme svirao sa Haustorom, a Novosełić je formirao grupu Dee Dee Mellow, svirao sa Disciplinom kičme, pa prešao u Psihomodo pop.

Ploča "Sunce sja" izašla je 1987. godine pod firmom Jura Stublić i Film, a snimili su je Robert Krkač, Dario Kumerle (bas), Željko Turčinović (bubnjevi) i Bojan Goričanin (klavijature). U vokalnim deonicama gostovali su Massimo Savić i Jura Pađen. Opredeljujući se za zvuk srednje linije, Stublić je snimio pesme "Srce na cesti", "Ivana", "Dom", "Valovi ('68.-'77.-'87.)", "Sjećam se prvog poljupca". Na albumu "Zemlja sreće" umesto Krkača i Turčinovića, svirali su gitarista Deni Kožić, bubnjar Davor Vidiš, a kao gosti Laza Ristovski, Vlatko Stefanovski, Massimo Savić, gitarista Branko Bogunović, Davor Rodik i klapa Bonaca. Pored Jurinih pesama "Dobre vibracije" (sa citatom The Beach Boys), "Doći ću ti u snovima", "Ljubav je zakon", tu je i "Uhvati vjetar" nastala na osnovu prepeva Zorana Miščevića i Silueta, a iz repertoara Donovana. Na duplom koncertnom albumu "Zg Rock Forces" (Jugoton 1989.) jednu stranu vinila zauzeli su snimci Filma sa nastupa koji je predstavio udarne grupe zagrebačke scene. Na ploči su još živi snimci grupa Parni valjak, Prljavo kazalište i Psihomodo pop koji su učestvovali na istom koncertu. Tokom tih godina, Jura je često menjao članove grupe Film. Godine 1992. snimio je CD "Hrana za golubove" na kome je antologijska "E moj druže beogradski", jedina pesma nastala tokom rata, koja je bila prihvaćena sa obe strane fronta. Uz novi tekst, tu pesmu je napravio na muziku hita "Na morskome plavom žalu" koju je početkom osamdesetih godina komponovao Sarajlija Dragan Jokić a pojavila se u filmu "Sjećaš li se Doli Bel" Emira Kusturice. Uz nove pesme kao "Bili cvitak", ostatak materijala su ponovljeni snimci ranijih hitova, što je ukazivalo na kreativnu oseku. Uz Juru u Filmu su u to vreme bili Mario Zidar (gitara), Vjekoslav Magdalenić (klavijature), Ante Pecotić (bas) i Goran Rakčević (bubnjevi). Dve godine kasnije objavio je kompilacijski CD "Greatest Hits Vol. 1" na kome su nove pesme

Film: Jura Stublić

"Nježno, nježno, nježnije" i cinična "Čikago", napravljena na muziku stare akcijaške "U tunelu usred mraka". Taj snimak je bez obrazloženja ležao šest meseci u diskografskoj kući. Pred objavljivanje je jedan stih izbačen, ali je uprkos tome bila zabranjivana na hrvatskim medijima. Pesmu "Čikago" Stublić je snimio sa Nikšom Bratošem (ex Valentino, Crvena jabuka), a u "Nježno" su gostovali klapa Grdelini i Mladen Juričić. Na CD kompilaciji "Greatests Hits Vol. 2" su i ponovo snimljene "Neprilagođen", "Moderna djevojka", "Boje su u nama", kao i nova "Lijepo, lijepo, neopisivo". Polovinom juna 1998. godine su samo za tu priliku u staroj postavi Stublić, Juričić, Stančić, Pelajić i Novoselić nastupili na open air koncertu "Zagreb gori". Na kompilacijskom disku "Sve najbolje", Jura je napravio još jedan izbor starih pesama, snimio pet novih i obradu "Na morskome plavom žalu".

Pesmu "Zajedno" obradila je beogradska grupa Plejboj na CD singlu "Zajedno" (B 92 1995.). Obradom balade "Mi nismo sami" pozabavila se splitska grupa Daleka obala na disku "Di si ti" (Croatia Records 1997.) i Massimo Savić na disku "Vještina II" (Aquarius records 2006.). Sastav Eva Braun iz Bečeja je na disku "Heart Core" (Automatik 1998.) obradio "Odvedi me iz ovog grada". Pesme "Neprilagođen", "Zamisli" i "Odvedi me iz ovog grada" snimljene su na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su poljske grupe obradile hitove ex yu rocka.

Diskografija

Singlovi

"Kad si mlad" / "Zajedno" (Suzy 1980.)
"Zamisli život u ritmu muzike za ples" / "Radio ljubav" (Helidon 1981.)
"Zona sumraka" / "Espana" (Jugoton 1982.)
"Pljačka stoleća" / "Zagreb je hladan grad" (Jugoton 1982.)
"Ti zračiš zrake" / "Mi nismo sami" (Jugoton 1983.)
"Boje su u nama" / "Istina piše na zidu" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Novo! Novo! Novo! Još jučer samo na filmu a sada i u vašoj glavi" (Helidon 1981.)
"Film u Kulušiću – Live" (Jugoton 1981. mini LP koncertni)
"Zona sumraka" (Jugoton 1982.)
"Sva čuda svijeta" (Jugoton 1983.)
"Signali u noći" (Jugoton 1985.)
"Sunce sja" (Jugoton 1987.)
"Zemlja sreće" (Jugoton 1989.)
"Hrana za golubove" (Croatia Records 1992.)
"Greatest Hits Vol. 1" (Croatia Records 1994. kompilacija)
"Greatest Hits Vol. 2" (Croatia Records 1996. kompilacija)
"Sve najbolje" (Croatia Records 2001. kompilacija)

FIT

(Rijeka)

Tri druga iz ugostiteljske škole su posle gledanja filma "Blues Brothers" odlučili da osnuju grupu. Tako su pevač Davor Lukas, gitarista Zorko Opačić i basista Miro Tešević (rođeni 1964.) početkom 1982. godine pokrenuli Fit. Uz njih, sastav su činili bubnjar Renato Debeuc i klavijaturista Aleks Merle. Ime su odabrali po gelu za kosu, ali kasnije tim obrazloženjem nisu bili zadovoljni pa su se priklonili tumačenju Fit: čvrstina, snaga.

Fit

Prvi zvaničan nastup imali su 10. juna 1982. godine u riječkoj Mesnoj zajednici "Turnić", na koncertu koji je predstavio nove grupe trećeg riječkog talasa. Posle ženidbe, grupu je napustio Debeuc, pa zatim i Merle a klavijature je jedno kraće vreme svirala Tamara Vrančić (ex Cacadou Look). Sa mrtve tačke su se pokrenuli kada su upoznali bubnjara Ivana Fecea Firčija iz EKV, koji je vojsku služio u Rijeci. U to vreme 1985. godine, pristupio im je bubnjar i lekar Dean Benzia i sa njim su postigli prve veće uspehe. U periodu kada je Benzia bio u Americi, privremeno je bubnjeve svirao Srboljub Radivojević iz grupe Van Gogh. Jedno vreme u grupi je drugu gitaru svirao Edi Kraljić koji je potom prešao u Denis & Denis. Povremeni saradnik u sastavu je bio i Zvonko Đukić u periodu kada je njegov Van Gogh pauzirao. Na Omladinskom festivalu u Subotici 1986. godine osvojili su drugu nagradu žirija i treću publike, posle čega su potpisali ugovor sa PGP RTB-om. Sa pesmom "Ritam promjene" učestvovali su na ploči "Rijeka-Paris-Texas" (Helidon 1987.) koja je predstavila nove sastave iz Rijeke. Debi album snimili su iste godine u studiju sarajevske RTV, a produkciju je radio Ivan Fece Firči. Traka je greškom izbrisana pa su ponovno snimanje obavili u Beogradu u produkciji Milana Mladenovića. Muziku je komponovao Opačić, tekstove je pisao Tešević, a Lukas je autor pesama "Naša noć" i "Novi dan". Čvrstom gitarističkom svirkom i efektnim pesmama "Mačka", "Rijeka", "Beograd" i "Uživaj" opravdali su poverenje kritike i naklonost publike. Zatim su redovno svirali na čitavom prostoru bivše Jugoslavije. LP "Daj mi ruku" snimili su u splitskom studiju Vilović, a produkciju su radili sami. Kao hitovi izdvojile su se "Zaboravit ću sve" i "Zvoni telefon" (obrada "Hanging On The Telephone" iz repertoara sastava Blondie, inače pesma grupe The Nerves iz Los Anđelesa). Po objavljivanju ploče, svirali su još jednu jugoslovensku turneju. Godine 1990. Dean Benzia je prešao u Let 3, a zamenio ga je Siniša Banović (ex Grad).

U leto 1991. godine su snimili treću ploču koja zbog početka rata nije objavljena. Prestali su sa radom, preselili se u Amsterdam i osnovali studio "Master Factory". Benzia je otišao u Ameriku gde radi kao lekar. Davor Lukas se vratio u Hrvatsku i 1997. godine snimio CD singl na kome su tri miksa pesme "Vrijeme" i tema "Budi najbolja". U okviru grupe Lucas u kojoj su bili basista Sandi Bratonja, bubnjar Alen Tibljaš (ex Laufer, a svira u grupi Mone), gitarista Roland Freiseis (ex Urban & 4) i klavijaturista Vedran Križan (ex Urban & 4), Lukas je objavio CD "Jedan svijet" (Croatia Records 1997.) na kome se držao zvuka grupe Fit. Opačić i Tešević su 1995. godine pokrenuli sastav Cyberfit u okviru koga kreiraju trip hop i drum & bass zvuk. Njihova tema "Pojo Pojo" uvršćena je na kompilacijama "Cafe del Mar No. 5" (Polygram / Mercury 1998.) i "Casa" (Virgin 1998.). U Hrvatskoj su licencno objavili drum & bass CD "Colours of the planet Earth" (Croatia Records 1998.). Na drugoj solo ploči Marine Perazić "Ista kao more" (City Records 1998.) snimljena je pesma "Školjka" koju su komponovali Opačić i Tešević. Opačić svira u sastavu Balkan Rock Legends koji je u Amsterdamu pokrenuo pevač Vlado Doknić Morison.

Grupa Popcycle iz Bečeja je na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradila pesmu grupe Fit "Zaboravit ću sve". Pesme "Mačka" i "Zaboravit ću sve" koje su 13. decembra 2003. godine izveli Davor Lukas i bend Ri Val na koncertu u rječkoj Dvorani mladosti objavljene su na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.).

Diskografija

"Uz rijeku" (PGP RTB 1988.)
"Daj mi ruku" (PGP RTB 1989.)

FORMULA 4

(Sarajevo)

Grupu je 1970. godine osnovao gitarista Ljubiša Račić (rođen 1954. u Sarajevu). Pre toga je svirao u sastavima Mladi lavovi, Albatrosi i VIS Oni. Sa Formulom 4 patentirao je formulu upornosti. Svirali su teži rock, a Ljubiša je bio više poznat po svojim scenskim efektima i leopardovom odelu, nego po pesmama. Uprkos tome što nikada nisu prešli lokalne okvire, tvrdoglavo je istrajavao na održavanju sastava i redovnim svirkama. Kroz grupu je prošao veliki broj značajnih sarajevskih muzičara: Brane Likić, Sanin Karić, Điđi Jankelić, Zlatko Nikolić, Senad Begović i drugi. Početkom 1976. godine Ljubiša je postao član Bijelog dugmeta, gde je kao basista zamenio Zorana Redžića. U Dugmetu se zadržao nekoliko meseci, a kada je zatražio veći honorar dobio je otkaz, pa se vratio svojoj Formuli 4 sa kojom je objavio dva singla. Bili su predgrupa na koncertu Riblje čorbe na Tašmajdanu 1. septembra 1979. godine, a posle tog nastupa su nestali sa scene. Od raspada Jugoslavije Račić živi u Nemačkoj gde se bavi izgradnjom čamaca i kajaka, a povremeno i svira.

www.formula4.altervista.org

Formula 4: Ljubiša Račić

Diskografija

Singlovi

"Kakvo veče" / "Oproštaj s tobom" (PGP RTB 1976.)
"Mladi smo, mladi mi" / "Nikom nije tako kao što je meni" (Diskoton 1979.)

Galija • Garavi sokak • Gastrbajtrs • Generacija 5 • Gibonni • Gordi • Gori Uši Winnetou • Grad • Grč • Grešnici • Griva • Grupa 220 • Grupa I • Grupa Marina Škrgatića • Gustaph y njegovi dobri duhovi

GALIJA

(Niš)

Još kao tinejdžer, pod jakim uticajem hipi pokreta, Nenad Milosavljević (rođen 6. februara 1954. godine u Nišu), počeo je da se bavi muzikom. Prateći se na akustičnoj gitari i usnoj harmonici izvodio je tadašnje hitove po niškim parkovima i plažama na moru. Prvi javni nastup imao je 1975. godine u vreme Niških filmskih susreta na Večeri poezije i muzike. Izvodio je svoje pesme, ali i repertoar Hose Felisijana. Sledeće godine, u okviru Večeri slobodnih formi nastupao je na Omladinskom festivalu u Subotici. Zatim je učestvovao na "Beogradskom proleću" i počeo je da piše muziku za pozorišne predstave. Prihvatio je i ponudu da za amatersko pozorište "Treća polovina" komponuje muziku koja bi se uživo izvodila tokom predstave. Sa članovima grupe Dva lustera dogovorio je zajednički rad, a zatim je uz njihovu pratnju 11. aprila 1977. godine organizovao solistički koncert u Narodnom pozorištu. Ubrzo su počeli da rade kao grupa, a nazvali su se Galija po imenu kafane u kojoj su se sastajali.

Grupu su poredNenada Milosavljevića, činili gitarista Goran Ljubisavljević, basista Predrag Branković, bubnjar Nenad Tančić i klavijaturista Bratislav Stamenković. Tančić je ubrzo otišao u vojsku, a na njegovo mesto došao je Boban Pavlović, jedan od retkih stalnih članova grupe u budućnosti. Na Gitarijadi u Zaječaru početkom 1978. godine pobedili su sa novim klavijaturistom Zoranom Stankovićem. U to vreme su se na koncertima pojavljivali u srednjevekovnim uniformama iz pozorišnog fundusa. Maja te godine učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici. Tada je klavijature svirao Ljubodrag Vukadinović. Bili su predgrupa na turneji sastava Smak, a krajem 1978. godine nastupali su na BOOM festivalu u Novom Sadu. Debi album "Prva plovidba" snimili su sa novim stalnim članom, Predragom Milosavljevićem, Nenadovim bratom. On je pevao prateće vokale i bio je zadužen je za tekstove. Ploča je donela prve hitove: "Avanturista", "Gospi" i "Decimen". Posle nastupa na "Rock spektaklu 79." koji je na stadionu JNA organizovalo Bijelo dugme, od grupe su se oprostili Goran Ljubisavljević, Predrag Branković i Ljubodrag Vukadinović. Novi članovi postali su basista Zoran Radosavljević Čupa, gitarista Dušan Radivojević i klavijaturista Nebojša Marković, ali se personalne promene nisu zaustavile.

Album "Druga plovidba" snimili su sa producentom Zlatkom Manojlovićem, muziku je radio Nenad, tekstove Predrag, a pesma "U suton" komponovana je na stihove Dobriše Cesarića. Na Splitskom festivalu 1980. godine na fudbalskom stadionu "Hajduka", nastupali su u okviru rock večeri sa još trinaest grupa. Veliki uspeh postigli su u Bosni, pa su i u daljem toku karijere tu imali najveriju publiku. Sve do početka rata, naravno. Boban Pavlović je 1980. godine otišao u vojsku, a zamenio ga je Zoran Stamenković (ex Kerber), a dobili su i novog gitaristu Baneta Radulovića. Istog leta svirali su u ferijalnom naselju u Makarskoj gde su bili redovni gosti i sledeih sezona. Album "Ipak verujem u sebe" doneo je nove hitove "Još uvek sanjam" i "Burna pijana noć". Početkom 1982. godine u grupu se vratio bubnjar Boban Pavlović i sa njim su kao predgrupa nastupali na koncertu Džoa Kokera (Joe Cocker) u hali "Pionir". Samostalni koncert održali su na Tašmajdanu 10. juna 1983. godine sa predgrupama Potop i Kerber. Lider zemunske jazz rock grupe Potop, klavijaturista Saša Lokner, ubrzo je postao član Galije. Oktobra iste godine u Mančesteru, sa producentom Gordonom Roulijem (Gordon Rowley) basistom grupe Nightwing, snimili su LP "Bez naglih skokova". Materijal je miksovan u Kaliforniji, ali ploča nije imala nijedan hit. Pesmu "Ti me svojom hladnoćom ne kušaj" komponovali su na stihove Sergeja Jesenjina, a Lokner je autor kompozicije "Bičiu tu". Krajem 1983. godine dobili su zanimljivo priznanje iz Splita. U okviru anketa za istraživanje omladinskog turizma, proglašeni su "najboljim živim događajem na obali". U rodnom Nišu započeli su redovne nedeljne koncerte u Muzičkom klubu 81. na kojima su svirali obrade svetskih standarda. Saša Lokner je tada otišao kod Bajage i Instruktora, a klavijature je kratke vreme svirao Aleksandar Ralev. U to vreme dobili su atraktivno pojačanje, gitaristu Žan Žaka Roskama, crnca poreklom iz Zaira, po pasošu Belgijanca. Budući da je Roskam bio oženjen devojkom iz sela kraj Makarske, on se preselio u Jugoslaviju i tokom leta upoznao članove Galije. Roskam je od 1984. godine svirao u grupi D' Boys, a 1986. godine je prešao u Galiju i sa njima je snimio album "Digni ruku". Na ploči je i njegova pesma "Winter's Coming" za koju je tekst napisala pevačica Dani Klain iz grupe Vaya Con Dios. Producent ploče bio je Nenad Stefanović Japanac, a gostovali su Saša Lokner, trubač Goran Grbić, saksofonista Nenad Petrović i Bobana Stojković (prateći vokali).

Sasvim novi kurs su preuzeli na ploči "Daleko je Sunce" sa novim saradnicima Batom Zlatkovićem (klavijature, flauta) i Radomanom Kanjevcem koji je grupi doneo drugačije ideje i tekstove. Zlatković je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, odsek flauta. Galija mu je bila prvi profesionalni sastav a njegove pesme odlikuju komunikativnost i žanrovska raznovrsnost. Kanjevac je u to vreme bio novinar II programa Radio Beograda, a u Galiji se prvi put ogledao kao autor tekstova za grupu. On je doneo vizionarski plan o objavljivanju trilogije koja bi se bavila stvarnošcu zemlje u neminovnoj tranziciji. Album "Daleko je Sunce" producirao je Dušan Petrović Šane, a gosti su bili Kornelije Kovač, Saša Lokner, Nenad Stefanović, orkestar Fejata Sejdića, Ivica Vdović VD i mnogi drugi. U naslovima pesama, kao i same ploče, su citati preuzeti iz dela Dobrice Ćosića, Vima Vendersa, Branka Ćopića, Ive Andrića, Laze Lazarevića i Aleksе Šantića. Bata Zlatković je bio autor udarnih pesama "Da li si spavala" i "Mi znamo sudbu" za koju je i koautor teksta. Tu su i dobro prihvaćeni "Intimni odnosi", "Orlovi rano lete" i "Kao i obično". Pesma "Zebre i bizoni" (zajedno pevali Roskam i Nenad Milosavljević) trebalo je da se zove "Brioni", ali budući da je zadirala u enigmu Tito i njegovo omiljeno letovalište, jedino tekst za nju nije

Galija sredinom osamdesetih sa klavijaturistom Sašom Loknerom

odštampan na omotu. Posle ove ploče, grupu je napustio dugogodišnji član Zoran Radosavljević, a došao je basista Predrag Milanović sa kojim su snimili LP "Korak do slobode". Autori muzike bili su Nenad, Bata i Roskam, tekstova Kanjevac, a producent je bio Saša Habić. Uvodnu i završnu temu na ploči komponovao je Zlatković, a odsvirali su je trubač Boban Marković iz Vladičinog Hana i sam Zlatković na flauti. U pesmi "Sloboda" sa Nenadom Milosavljevićem pevao je Goran Šepa iz niške grupe Kerber. Ključne pesme "Na tvojim usnama", "Kopaonik" i "Sloboda" opet je komponovao Zlatković, a sigurni autori bili su "Korak do slobode", "Kad me pogledaš" (obe Nenad Milosavljević) i "Nasmeši se". Roskam je pevao i u svojoj ležernoj reggae temi "Ljubavna pesma" upotpunjenoj ironičnim tekstom na sve aktuelniju temu nacionalizam. U njoj je iskorišćen stih iz pesme "Mi Bosanci delije" iz repertoara Mehe Puzića. Te 1989. godine nagradu za rock kompozitora godine na festivalu MESAM paradoksalno je dobio Nenad Milosavljević, mada je očigledno bilo da je udarni autor u grupi Zlatković. U Galiju je zatim došao novi basista, Beogradanin Dušan Karadžić.

Galija krajem osamdesetih

Početkom 1990. godine Galija je sa grupama Riblja ćorba, Valentino, Viktorija, Bajaga i Instruktori učestvovala na trodnevnim koncertima u Temišvaru. Iste godine objavili su album najvećih hitova "Još uvek sanjam" za koji su neke od starijih pesama ponovo snimljene. U vreme prvih višestranačkih izbora u Jugoslaviji, pripremili su maksi singl, predizbornu ploču na kojoj je trebalo da se pojave pesme "On je isti kao on" (sa jasnim poređenjem Tita i Miloševića), "Ti si moja jedina Partija", "Posle svega" i "Komunista" (gostujući vokal Šaban Bajramović). Do realizacije ploče zbog političke cenzure nikada nije došlo. Albumom "Istorija ti i ja" kompletirali su trilogiju. Produkciju je radio Nikša Bratoš (Valentino), ploča je snimana u Titogradu, a miksovana u Zagrebu. Gosti su bili frulaš Bora Dugić, Saša Lokner, basista Slaviša Pavlović Stenli i ansambl Renesans. Sa ploče su se izdvojile pesme "Trava", "Skadarska", "Trube" i "Seti se maja". Juna 1991. godine svirali su kao predgrupa na koncertu Boba Dilana u Zemunu. Avgusta meseca poslednji put su nastupali u Sarajevu. Zbog narasle napetosti u zemlji, Žan Žak Roskam je napustio grupu i vratio se u Belgiju. Njega je zamenio Beogradanin Dragutin Jakovljević Guta.

Sa novom postavom su objavili CD "Ni rat ni mir" na kome je izbor pesama iz trilogije uz dva nova snimka "Pravo slavlje" i "Na Drini ćuprija". Te dve pesme objavljene su i na promo singlu koji je deljen publici na njihovom koncertu u Sava centru decembra 1991. godine. Na tom nastupu podršku su im dali orkestar Fejata Sejdića, hor flauta, kamerni hor Sveti Đorđe i pijanista Miloš Petrović. Godinu dana kasnije opet su organizovali veliki koncert u Sava centru povodom stogodišnjice Srpske književne zadruge. Snimili su i poklon singl sa obradama pesama "Mi nismo sami" grupe Film i "Sanjam" Indeksa (u njihovoj verziji je i arhivski snimak glasa Ive Andrića). Na koncertu se kao gošća, posle mnogo godina anonimnosti, pojavila pevačica Olivera Katarina. Početkom 1993. godine grupu je napustio Bata Zlatković koji se povukao sa scene sve do 1996. godine kada je za PGP RTS objavio ploču "A be da be", a paralelno komponuje pozorišnu i filmsku muziku. Novi klavijaturista Galije postao je Oliver Jezdić, a novi basista Bratislav Milošević. Sa njima su na Kipru snimili dupli album "Karavan" u produkciji Saše Habića. Kao autor tekstova ponovo se potpisao Predrag Milosavljević, a Kanjevac je posle ove ploče prekinuo saradnju sa Galijom. Kao gost na akustičnoj gitari svirao je Dragan Jovanović (Generacija 5). Na ploči je osamnaest pesama od kojih su "Petlovi" obrada izvorne narodne. Tokom leta ploča je promovisana po Srbiji serijom besplatnih koncerata na otvorenom prostoru, a održali su i besplatan koncert u parku kod Skupštine Beograda. Posle nastupa u niškom parku "Čair" juna 1995. godine iz grupe je otišao i Predrag Milosavljević, još jedan ključni član. U to vreme su otvoreno počeli da saraduju sa vladajućom Socijalističkom partijom Srbije što je, između ostalog, dovelo do nezadovoljstva dela kritike i publike koji su ih proglasili državnom grupom.

U proleće 1996. godine objavljen je CD "13" na kome su pored tekstova Predraga Milosavljevića i stihovi pesnika Branka Radičevića, Stevana Raičkovića i Petra Pajića. Leta 1997. godine objavljena je još jedna kompilacija "Večita plovidba" i CD "Voleti voleti" sa koga se izdvojila pesma "Kotor". Snimak koncerta koji su održali u niškoj hali "Čair" 8. marta 1998. godine objavljen je na disku "Ja jesam odavde". Te večeri su nastupali u sastavu: Nenad Milosavljević, gitaristi Saša Ranđelović i Dragutin Jakovljević, klavijaturista Saša Lokner, basista Slaviša Pavlović i bubnjar Boban Pavlović. Na disku "Južnjačka uteha" koji je producirao Ivica Vlatković, obradili su stare narodne pesme "Dimitrijo, sine Mitre", "Smiljana", "Igra kolo na livadi", "Kaži, kaži ibe Stano" i druge. Jedina njihova pesma je "Uteha". Nove pesme objavili su na disku "Dobro jutro, to sam ja" na kome su gostovale sestre Kovač (prateći vokali) i klavijaturista Laza Ristovski. CD su snimili u sastavu Nenad i Predrag Milosavljević (vokali), Dragutin Jakovljević (gitara), Jan Vrba (klavijature), Boban Pavlović (bubnjevi) i Slaviša Pavlović (bas).

Uz rad sa grupom, Nenad Milosavljević paralelno komponuje pozorišnu muziku. Tokom svih ovih godina opremio je oko sedamdeset predstava za koje je dobio brojne nagrade. Uradio je muziku za film "Zona Zamfirova" reditelja Zdravka Šotre i ona je objavljena na dva diska "Zona Zamfirova" (Dream Company / PGP RTS 2002.). Muziku za film "Pljačka III Rajha" reditelja Zdravka Šotre komponovali su Nenad i Predrag Milosavljević i ona je objavljena na disku "Pljačka III Rajha" (PGP RTS 2004.). Etno teme je odsvirao Orkestar Srđana Azirovića a songove su pevali glumica Ana Sofrenović, Mića Kostić (poznatiji kao Lepi Mića iz filma "Ko to tamo peva") i Predrag Milosavljević. Nenad je napisao aranžmane za obrade etno pesama koje je na duplom disku "Kalo pampuri" (2004. PGP RTS) snimio Orkestar Srđana Azirovića.

Radoman Kanjevac je objavio knjige poezije "Otvoreno pismo" (Prometej 1995.), "Reči za pevanje" (SKC 1995.) u kojoj su tekstovi pesama za Galiju, "Kao ruka niz vrat kontrabasa" (Akademija Books 1999.), ljubavnu poemu "Mislim da ne znaš s kim imaš posla, mala" (Akademija Books / Prometej 2000.) i "Tour du monde" (Akademija Books 2003.). Na njegove tekstove pesme su snimili YU grupa, Viktorija, Biljana Krstić i Bata Zlatković, a deo poeme "Mislim da ne znaš s kim imaš posla, mala" odrecitovao je glumac Branislav Lečić na disku "Igra za dvoje" (BK Telecom 2005.) dueta Moderato. Detaljnu biografiju o grupi napisao je niški novinar Milan Kerković u knjizi "Galija" (Prosveta 1996.). Basista Zoran Radosavljević Čupa je posle Galije svirao u grupi Bubamare, a od 2000. godine bio je direktor Niškog kulturnog centra. Posle duge bolesti preminuo 6. septembra 2004. godine.

Diskografija

Singlovi

"Pravo slavlje" / "Na Drini ćuprija" (PGP RTB 1991.)
"Mi nismo sami" / "Sanjam" (PGP RTB 1992.)

Albumi

"Prva plovidba" (PGP RTB 1979.)
"Druga plovidba" (PGP RTB 1980.)
"Ipak verujem u sebe" (PGP RTB 1982.)
"Bez naglih skokova" (PGP RTB 1984.)
"Digni ruku" (PGP RTB 1986.)
"Daleko je Sunce" (PGP RTB 1988.)
"Korak do slobode" (PGP RTB 1989.)
"Još uvek sanjam (Najveći hitovi)" (PGP RTB 1990. kompilacija)
"Istorija ti i ja" (PGP RTB 1991.)

"Ni rat ni mir (Odlomci iz trilogije)" (PGP RTB 1991. kompilacija)
"Karavan" (PGP RTS 1994. dupli)
"13" (PGP RTS 1996.)
"Večita plovidba" (PGP RTS / Raglas 1997. kompilacija)
"Voleti voleti" (PGP RTS 1997.)
"Ja jesam odavde" (PGP RTS 1998. koncertni)
"Južnjačka uteha" (PGP RTS 1999.)
"Dobro jutro, to sam ja" (PGP RTS 2005.)

GARAVI SOKAK

(Novi Sad)

Branislav Krstić (vokal, akustična gitara), Petar Alvirović (bas), Milan Trifunović (bubnjevi) i Šeri Toplica (ritam gitara) su 1980. godine osnovali grupu Pa šta! sa kojom su nastupali na igrankama po Vojvodini. Uzori su im bili The Beatles i Bijelo dugme. Kako od tih nastupa nisu mogli mnogo da zarade, novac za instrumente nabavljali su zahvaljujući dodatnim aktivnostima. Brali su kukuruz i učestvovali kao anketari u popisu stanovništva.

Singl "Sećaš se" / "Bejbi" (Udruženje rock muzičara Vojvodine 1986.) snimili su pod novim imenom Seks. Sledeće godine su pod uticajem Krstićevih religioznih roditelja promenili ime, pa su se nazvali Garavi sokak po istoimenoj knjizi poezije Miroslava Mike Antića. Pesmama sa prvog singla su promenili nazive i ponovo ih objavili, a zatim prionuli na snimanje debi kasete "Garavi sokak" u produkciji Saše Habića. U to vreme priključio im se gitarista Zoran Alvirović Kina. Ozbiljan uspeh postigli su prvim zvaničnim albumom "Garavi sokak" u produkciji Gabora Lenđela. Pesmama "Skeledžijo", "Teci, teci, Dunave" i "Mađarica" patentirali su formu moderne vojvođanske šansone zasnovane na folk zvuku. Ili, da parafraziram duhovitog Arsena Dedića, kreirali "novokomponovane starogradske" pesme. I na ploči "Garavi sokak II" u produkciji Lenđela, negovali su isti zvuk kroz hitove "Ti si mene caknula", "Neko, neko ko je daleko" i "Na temerinskom vašaru". Na festivalu MESAM 91. su izveli pesmu "Pozdrav iz Soko Banje". Ona je objavljena na njihovoj kompilacijskoj ploči "Najlepše pesme" i na singlu na kome je B stranu zauzela obrada pesme "Džudi, Džudi" Crnih bisera. Ploču "Da se vrate srećni dani" producirao je Ivica Vlatković i na njoj su gostovali Marija Mihajlović (vokal), Bata Božanić (bas), Deže Molnar (saksofon) i drugi. Izdvojile su se Krstićeve pesme "Kao ja", "Reci zašto", "Zima, leto..." i obnovljena verzija "Solunske" sa debi singla. Ploču "Slova tvoga imena" producirao je Rambo Amadeus. Sa nje su bile zapažene pesme "Biće bolje ako budeš tu", "U Perlezu stao voz" i "Plavi svitac" snimljene na akustičnim instrumentima i sa novom postavom. Grupu su tada činili: Bane Krstić (vokal, akustična gitara), Slobodan Trkulja (gajde, frula, klarinet, saksofon), Zoran Brajović (bubnjevi), Nikola Oršoš (bas), Miroslav Ilić (harmonika, prim), Šeri Toplica (akustična gitara) i Milan Trifunović (udaraljke). Posle te ploče su se orijentisali samo na akustičarske nastupe. Na ploči "Dobro je" (koja je ujedno jedan od poslednjih vinilnih proizvoda PGP RTS-a), uz svoje pesme obradili su "Goodnight" The Beatles koja je u njihovom prepevu dobila naziv "Mirno spavaj, ljubavi". Snimak njihovog unplugged nastupa održanog u Studiju M novembra 1996. godine objavljen je na ploči "Najveći hitovi". Polovinom 1998. godine su snimili CD "Sagradićemo brod" na kome dominiraju etno zvuk i akustičarski obojene teme. Na disku "Doviđenja tugo" pored novih Krstićevih pesama snimili su kompoziciju "Ruska" nastalu prema muzici Ale Pugačove i kantri verziju njihove stare balade "Za mene kasno je več" sa novim imenom "Tragovi tvojih točkova". U to vreme sastav su činili Krstić, Milan Trifunović, Miroslav Ilić, Boban Dževerdanović (gitara), Đorđe Urban (bas), Suad Saračević (klavijature) i Milan Papić (bubnjevi). Godine 2003. Bane je osnovao izdavačku kuću Vojvodina music za koju je objavio CD "Svako ima nekog koga više nema". Uz producentsku i aranžersku pomoć Zorana Maletića napravili su zaokret ka pop zvuku. Udarna pesma "Ko te ima taj te nema" je urađena u tri verzije. Pored one na ploči, Garavi sokak je snimio sa Zvonkom Bogdanom, a Saša Petrović je za nju dobio prvu nagradu publike na festivalu "Zlatna tamburica". Na kompilacijskom disku "Ko te ima taj te nema" uz izbor najvećih hitova, kao bonus je dodata naslovna koju uz pratnju tamburaškog orkestra peva Zvonko Bogdan.

Garavi sokak

Krstić je komponovao muziku za TV film "Zla žena", pozorišne predstave "Gospođa ministarka", "Razvojni put Bore Šnajdera" i druge. Napisao je himne za brojna sportska društva. Slobodan Trkulja predvodi etno grupu Balkanopolis sa kojom je objavio "Let iznad Balkana" (Samostalno izdanje 1998.) i "Prizivanje kiše" (PGP RTS 2002.). Studira Jazz akademiju u Amsterdamu. Šeri Toplica je preminuo krajem devedesetih godina. Braća Petar i Zoran Alvirović su 1999. godine osnovali grupu Apsolutno romantično. Ubrzo su im se priključili Senad Jašarević (klavijature), Ondrej Maglovski (harmonika), glumac Nenad Vujanović (udaraljke) i Rešad Jahja (violončelo) sa kojima su snimili CD "Kasno je prepraviti stih" (Komuna 2000.). Na drugom disku "Naša ulica u nebo se penje" (PGP RTS 2003.) u temi "Đoletova pesma" gostovao im je Đorđe Balašević. Za njim je usledio CD "Teško je biti sam" (PGP RTS 2005.). Zajedno sa Momčilom Bajagićem snimili su muziku za film "Profesionalac" u režiji Duška Kovačevića.

www.garavisokak.com

Diskografija

Singlovi

"67. bejbi" / "Solunska" (Panonija koncert 1988.)
"Pozdrav iz Soko Banje" / "Džudi, Džudi" (PGP RTB 1991.)

Albumi

"Garavi sokak" (Panonija koncert 1988. kaseta)
"Garavi sokak" (Jugoton 1989.)
"Garavi sokak II" (Jugoton 1990.)
"Najlepše pesme" (PGP RTB 1991. kompilacija)
"Da se vrate srećni dani" (PGP RTS 1992.)
"Slova tvoga imena" (PGP RTS 1994.)
"Dobro je" (PGP RTS 1996.)
"Najveći hitovi – Unplugged" (PGP RTS 1997. koncertni)
"Sagradićemo brod" (PGP RTS 1998.)
"Doviđenja tugo" (PGP RTS 2001.)
"Najlepše pesme – The Best Of" (PGP RTS 2002. kompilacija)
"Svako ima nekog koga više nema" (Vojvodina Music 2003.)
"Ko te ima taj te nema" (PGP RTS 2006. kompilacija)

GASTRBAJTRS

(Cerklje ob Krki)

Sastav je formiran novembra 1982. godine, a ključne članove činili su basista Nikola Sekulović, saksofonista Jože Pegam, gitarista Bojan Fifnja i pevač Goran Šalamon. Već sledeće godine pojavili su se na kompilacijskoj kaseti "AA" na kojoj su bili i sastavi Automobili, Make Up 66 i drugi.

Decembra 1983. godine objavili su debi ploču "Ni življenja brez ljubezni" i to za jednu od prvih privatnih domaćih diskografskih kuća Dokumentarna, Bože Žabjaka. Iako intrigantan, taj album se nije probio do šireg kruga slušalaca, mada je pesma "Japanci rade za nas" nudila komunikativnu formu. Tokom 1985. godine su zbog obaveza prema JNA pauzirali, a sledeće su svirali na Omladinskom festivalu u Subotici. Zainteresovani za različite muzičke forme, 1986. godine su formirali dodatne sastave koji su trebali da zadovolje njihove difuzne ambicije. Zvuk grupe Silver Baracudas deklarisali su kao "elektronski horor minimalizam" i za sopstvenu diskografsku kuću objavili kasete "Silver Baracudas" (Opus Manuum 1986.) i "Piranha" (Opus Manuum 1987.). Grupa Sintetic Liquid izvodila je "break verziju elektronskog horor minimalizma" zabeleženu na kaseti "Sintetic Liquid" (Opus Manuum 1987.) dok je sastav Demolition Group predstavljao dugovečni nastavak rada Gastrbajtrsa.

Drugi album "Pot v raj" objavili su 1987. godine i na njemu su uspešnije formulisali svoje ideje. Na funk osnovi i potpomognuti duvačima, oni se kreću od swinga u "Ne uzimaj mi malih stvari", udaljenog etno zvuka u "Pastoralna" do avangardne "Pot v raj" u kojoj se smenjuju strofe na slovenačkom i srpskohrvatskom jeziku. Po izlasku te ploče članovi su nastavili karijeru u okviru Demolition Group.

Diskografija

"Ni življenja brez ljubezni" (Dokumentarna 1983.)
"Pot v raj" (Helidon 1987.)

GENERACIJA 5

(Beograd)

Grupu su 1. jula 1977. godine osnovali klavijaturista Dragoljub Ilić (ex Korak, rođen 1956. u Beogradu), bubnjar Boban Đorđević (ex Korak, rođen 1956.), pevač Jovan Rašić (ex Zlatni prsti, rođen 1950. u Zaječaru), gitarista Dragan Jovanović Krle (ex Zdravo, rođen 1955.) i basista Dušan Petrović Duda (ex Pop mašina).

Maja 1978. godine objavili su prvi singl sa pesmama "Novi život" i "Izgubljeni san" i učestvovali na rock večeri Omladinskog festivala u Subotici. Juna iste godine Dušan Petrović je otišao u vojsku, a zamenio ga je Miloš Stojisavljević Cajger koji je sa njima bio godinu dana, do povratka Petrovića. Na drugom singlu objavili su pesme "Svemu dođe kraj" i "Noćni mir" sa kojima su učestvovali na rock večeri festivala Opatija 79 i dobili nagradu stručnog žirija za najbolje korišćenje folklornih motiva. Oktobra 1979. godine Jovan Rašić je napustio grupu, a umesto njega je došao Goran Milošević (ex Zebra) i oni su se postepeno otisnuli u pop vode. Novembra su objavili treći singl sa pesmama "Umoran od svega" i "Ti samo budi dovoljno daleko". U to vreme njihova muzika je korišćena u filmu "Došlo doba da se ljubav proba" reditelja Zorana Čalića. Na samom početku karijere su bili zainteresovani za jazz rock i brzo su stekli poštovanje kolega, budući da su odlični instrumentalisti. To sa kritikom nije bio slučaj, najčešće zamerke upućivane su im zbog slabih tekstova i zbog toga što je forma nadrastala sadržinu. Neke od njihovih najpoznatijih pesama potpisivali su drugi autori: Bora Đorđević i Kornelije Kovač.

Debi LP objavili su 1980. godine u produkciji Josipa Boćeka. Sa nje su se izdvojile pesme "Dolazim za 5 minuta", "Ti i ja", "Rođen na asfaltu" i "Pseto". Drugu ploču "Dubler" producirao je Peter Taggart, izašla je 1982. godine, a juna iste su prestali sa radom. Boban Đorđević se preselio u Ameriku, a Dragan Jovanović postao traženi studijski muzičar. Dragan Ilić se zaposlio kao urednik u TV Beograd, a od 1989. godine je radio kao urednik u PGP RTB-u. Sarađivao je na pločama Željka Bebeka, Slađane Milošević i drugih. Napisao je muziku za pesmu "Za milion godina" YU rock misije. Autor je preko sto dela iz oblasti ozbiljne i primenjene muzike (za film, pozorište i TV). Na MESAM-u 1986. i 1987. godine osvojio je prvu nagradu stručnog žirija, a dobio je nagrade "Josip Slavenski" i "Vasilije Mokranjac". Nastupao je u Pragu, Stokholmu, Minhenu i Berlinu. Goran Milošević je jedno vreme pevao sa grupom Mama Co Co, a zatim se povukao sa scene.

Generacija 5 obnovljena je 1992. godine. Novu postavu su pored Jovanovića, Ilića i Cajgera činili pevač i glumac Đorđe David Nikolić (ex Ratnici, rođen 1964. u Zemunu) i bubnjar Zoran Radovanović Baki (ex Čutura i Oblaci). Na kompilacijskom albumu "Generacija 5 78.-94." uz stare snimke objavljeni su novi "Najlaci ostaju", "Povedi me u noć" i akustična verzija pesme "Ti samo budi dovoljno daleko". Povratnički CD "Svet je tvoj" snimili su u Beogradu i Los Anđelesu. U Americi im se pridružio bubnjar Boban Đorđević, a radili su u "Delta" studiju sa snimateljem Draganom Deletićem Deltom, svojevremeno perspektivnim beogradskim gitaristom. Produkciju su radili članovi grupe i Oliver Jovanović. Muziku za ploču komponovali su Ilić i Jovanović, dok su tekstove pisali reditelji Miloš Radović, Branko Bogićević (ex Grupa I) i pevač Goran Milošević. Za pesmu "Nosi je košava" uzet je stari tekst Nenada Radulovića, preminulog pevača grupe Poslednja igra leptira. Na ploči su gostovali američki rap muzičar Bejbi Kju Bal (Baby Q Ball), Maja Odžaklijevska, Lana Token i Ljuba Dimitrijević iz ansambla Renesans koji je svirao stari instrument krumhorn. Kao bonus, na disku su snimci sa njihovog unplugged nastupa u Studiju 9 TV Srbije. Tokom boravka u Los Anđelesu nastupili su u klubu "Roxy Theatre". Početkom 2000. godine Đorđe David je zamoljen da napusti grupu, a novi pevač postao je Dragan Panjak. Sa njim su snimili pesmu "Pomoli se još jednom..." koja je objavljena na istoimenom disku, a na ostatku materijala je izbor njihovih starih balada. Snimak akustičnog nastupa koji su održali u jesen 1995. godine u Studiju 9 TV Srbije objavljen je polovinom 2002. godine na disku "Unplugged & Live". Pored njihovih pesama zabeležena je i akustična obrada teme "Istina mašina" sastava Time. Za CD "Energija" pesme su komponovali Ilić i Jovanović, kao gost pevao je Dejan Najdanović (ex Smak), a bubnjeve odsvirao Boban Đorđević. Produkcijom se bavio Saša Habić, a deo tekstova napisali su Bebi Dol i Zvonimir Đukić Dule.

Đorđe David je objavio solo ploču "Balkan" (PGP RTS 1995.) na kojoj su i teme iz pozorišnih predstava. Tekst za pesmu "Fandango" uradio je Dado Topić, a ostale je napisao glumac Irfan Mensur. Za muziku i produkciju bio je zadužen Sanja Ilić. Po odlasku iz Generacije 5 objavio je CD "Đorđe David & Fuzzbox" (Hi Fi Centar 2001.) za koji je većinu pesama komponovao Zoran Lesendrić Kiki a tekstove je napisala Marijana Popović. Temu "Nemirne noći" komponovali su Kiki i Zoran Erić i ona je upotrebljena u filmu "Senke uspomena". Goran Milošević se muzici vratio snimivši solo ploču "Da li misliš još na mene" (PGP RTS 1997.) za koju su pesme radili Asim Sarvan, Miroslav Đukić (ex Tako), Dragan Jovanović i Aleksandar Ilić. U pesmi "Jednom će neko" Goran je pevao u duetu sa sestrom Slađanom Milošević. Basista Dušan Petrović je preminuo 17. oktobra 2003. godine.

Diskografija

Singlovi

"Novi život" / "Izgubljeni san" (PGP RTB 1978.)
"Svemu dođe kraj" / "Noćni mir" (PGP RTB 1979.)
"Umoran od svega" / "Ti samo budi dovoljno daleko" (PGP RTB 1979.)
"Spakuj se, pođuri" / "Samo laži" (PGP RTB 1981.)

Albumi

"Generacija 5" (PGP RTB 1980.)
"Dubler" (PGP RTB 1982.)
"Generacija 5 78.-94." (PGP RTS 1994. kompilacija)
"Svet je tvoj" (PGP RTS 1997.)
"Pomoli se još jednom..." (PGP RTS 2000. kompilacija)
"Unplugged & Live" (Active Time 2002. koncertni)
"Energija" (PGP RTS 2006.)

Generacija 5: Rašić, Đorđević, Jovanović, Ilić i Petrović

GIBONNI

(Split)

Zlatan Stipišić Džibo (rođen u Splitu 1968.) karijeru je započeo kao pevač u hard rock grupi Osmi putnik koja je nastala 1985. godine. Po objavljivanju trećeg albuma, Džibo je napustio sastav, otišao u Nemačku, a zatim je 1989. godine na kratko prešao u Divlje jagode. Sa gitaristom Seadom Lipovačom uradio je demo snimke na engleskom jeziku na osnovu kojih su potpisali predugovor sa jednom američkom izdavačkom kućom, ali do realizacije te ploče nije došlo. Potom je odabrao umetničko ime Gibonni, preselio se u Berlin i postao pevač grupe V2. I ta saradnja je kratko trajala i on ih je napustio uoči izlaska debi albuma "Out To Lunch" (EMI / Elektrola 1990.) na kome su i tri njegove pesme.

Početkom 1991. godine vratio se u Zagreb i snimio prvu solo ploču "Sa mnom ili bez mene" na kojoj je u produkciji Tomislava Mrduljaša potpuno promenio stil. Priklanjajući se američkoj produkciji, žanru rocka za odrasle, snimio

Gordi

je pedantno uraden materijal na kome su očigledni uticaji boravka na Zapadu. Sa ploče su se izdvojile pesme "Ciccolina", "Zrno radosti" i "Kad te spomenem". Na drugom albumu "Noina arka" zabeležio je seriju hitova, a najuspešnije su "Zlatne godine" (za istoimeni film) koju je komponovao sa Zrinkom Tutićem i "Nek' se dijete zove kao ja". Na disku su i pesme "Tebe nisam bio vrijedan" koju je izveo na festivalu Split '92 i "Dobri judi" sa Splita '93. U to vreme potvrdio se pesmama koje je napisao za Olivera Dragojevića. To su "Cesarica" na disku "Najbolje od Olivera" (Croatia Records 1993.) i "U ljubav vjere nemam" sa diska "Neka nova svitanja" (Lobel 1993.). Sledeći CD "Kruna od perja" učvrstio ga je na mestu jednog od najtalentovanijih hrvatskih kompozitora. U produkciji Remi Kazinotija publiku i kritiku osvojio je pesmama "Dvije duše", "Lipa moja", "Goli pod zvijezdama" i drugim. CD "Koncert" snimio je na nastupu održanom 21. decembra 1993. godine na dodeli nagrade "Zvijezda godine", na koncertima u Rijeci (14. februar 1995.) i Zagrebu (18. mart 1996.). Uz pesme sa svojih ploča otpevao je i obradu "Da mi je biti morski pas" iz repertoara grupe Metak i "U ljubav vjere nemam". Na nastupima su gostovali Josipa Lisac, Branka Brodarić, Mladen Bodalec i Fedor Boić. Pratio ga je Gibonni band koji su činili Bruno Kovačić (gitara, saksofon), Renato Švorinić (bas), Josip Andrić (klavijature) i Gordan Dorvak (bubnjevi). Na disku "Ruža vjetrova" je obrada pesme "Lošе vino" iz repertoara Bijelog dugmeta ali i ubedljivi autorski radovi "Tempera (ispod moga pramca)", "Ej, vapore", "Crno ili bijelo", "Ako me nosiš na duši" i akustični instrumental "Ruža vjetrova". Na disku "Judi, zviri i beštimje" ("Ljudi, zveri i psovke") gitare je svirao Vlatko Stefanovski, a klavijature i bas Nikša Bratoš koji je uradio i produkciju. Pesmu "I ja ću budan sanjati" snimio je u duetu sa pevačicom Vannom, u pesmi "Miss Croatia" prvi put se bavio politikom, inspirisan skandalom oko izbora za mis Hrvatske kada je devojci oduzeta titula zbog toga što je muslimanka. U istoj pesmi je u stihu "Ovaj narod voli lijepu a sirotu" elegantno parafrazirao Đorđa Balaševića. Zapis sa njegovog multimedijalnog koncerta održanog 5. septembra 2000. godine je na prvom hrvatskom DVD izdanju "ISDN Millenium koncert". Nastup je održan uz pomoć ISDN tehnologije simultano sa tri različita mesta: Gibonni je sa bendom svirao u ručkom Hrvatskom narodnom kazalištu, klapa Cambi je nastupala na otvorenoj splitskoj pozornici, a Vlatko Stefanovski im se pridružio solo deonicama iz Zagreba. Na nastupu je gostovala grupa Cubismo i pevač Igor Geržina. Uz žive verzije Gibonnijevih hitova zabeležena je i njihova obrada pesme "Kao kakao" iz repertoara Leb i sol. Reditelj prenosa i DVD kasete bio je Zoran Pezo a muzički producent Nikša Bratoš. Na odličnо prihvaćenom disku "Mirakul" Gibonniju su gostovali saradnici Erika Kleptona i Stinga, basista Pino Paladino (Pino Palladino) i bubnjar Manu Kače (Manu Katche), zatim Vlatko Stefanovski, Miroslav Tadić, Nikša Bratoš, pevač Gaetano Kureri (Gaetano Curreri) i drugi. Za taj disk dobio je osam nagrada "Porin". Pesma godine bila je "Oprosti", osvojio je nagradu za najbolji album, aranžman, snimak, produkciju, video spot i vokalnu saradnju. U okviru box seta "Svi moji punti kad se zbroje" sabrani su diskovi "Judi, zviri i beštimje", "Mirakul", DVD "ISDN Millenium koncert" i DVD "ZG Mirakul live" snimljen na nastupu u velikoj dvorani Doma sportova 12. februara 2003. godine. Box set "Kolekcija" sadrži pet albuma koje je za Croatia Records objavio od 1991. do 1996. godine. CD "Unca fibre" uz podnaslov "Vodič za brodolomce i anđele čuvare" doneo je novu seriju njegovih pesama, obradu tradicionala "Tija bi te zaboravit", a teme "Vrime da se pomirim sa svitom", "Sebi dovoljna" i "Šta će meni moja dica reć" objavljene su u dve verzije. Na disku su gostovali Vlatko Stefanovski, Goran Bregović, Goran Bare, Maya Azucena (soul i hip hop pevačica iz Njujorka), Matija Dedić, Mladen Badovinac (TBF), Manu Kače, Oliver Dragojević (svirao Hammond orgulje), Toni Levin, gitarista Tomi Emanuel (Tommy Emmanuel) i drugi.

Svojim kompozicijama Gibonni je pomogao karijere Olivera Dragojevića, Dina Dvornika, Severine i mnogih drugih, jer je poslednjih godina autor preko sto snimljenih pesama prodatih na preko dva i po miliona nosača zvuka. Uz njegovu vokalnu pomoć sastav Cubismo je na disku "Motivo Cubano" (Aquarius Records 2000.) napravio efektnu obradu teme "Tempera". Njegove pesme je u tradicionalnom dalmatinskom maniru obradila klapa Cambi na disku "Vrime od nedije" (Dallas Records 2001.), a Matija Dedić ih je u jazz stilu snimio na disku "Tempera" (Dallas Records 2004.). Gibonni je uradio muziku za film "Posljednja volja" Vićenca Blagaića. U pesmi "Ova e Balkan" gostovao je na disku "Kula od karti" (Avalon 2003.) Vlatka Stefanovskog.

www.gibonni.htnet.hr

Diskografija

"Sa mnom ili bez mene" (Croatia Records 1991.)
"Noina arka" (Croatia Records 1993.)
"Kruna od perja" (Croatia Records 1995.)
"Koncert" (Croatia Records 1996. koncertni)
"Ruža vjetrova" (Croatia Records 1996.)
"24 karata – 18 velikih 1991.-1998." (Croatia Records 1999. kompilacija)
"Judi, zviri i beštimje" (Dallas Records 1999.)
"ISDN Millenium koncert" (Dallas Records 2000. DVD koncertni)
"Mirakul" (Dallas Records 2001.)
"ZG Mirakul live" (Dallas Records 2004. DVD koncertni)
"Svi moji punti kad se zbroje" (Dallas Records 2003. box set)
"Kolekcija" (Croatia Records 2004. box set)
"Unca fibre" (Dallas Records 2006.)

GORDI

(Beograd)

Heavy metal sastav Gordi osnovao je gitarista Zlatko Manojlović (ex Džentlmeni, Fleš, Dah) po povratku iz vojske, novembra 1977. godine. U grupi su bili i bubnjar Stevan Milutinović (ex Dogovor iz 1804, Moira, Dah), klavijaturista Goran Manojlović (ex Dah, Land) i basista Dragan Janković (ex Buket mojih prijatelja).

Na pet objavljenih albuma Manojlović je bio kompletan autor muzike i tekstova. Tokom rada u grupi su se na basu smenjivali Zdenko Pomper i Slobodan Svrdlan, a bubnjeve je svirao i Čedomir Petrović. Nastupali su u Poljskoj 1979. godine

Gordi

kada su pobedili na internacionalnom rock festivalu u Poznanju. Bili su predgrupa na nastupu Ian Gillan Banda u hali "Pionir" 1981. godine.

Prestali su da rade 1984. godine kada je Manojlović objavio solo ploču "Zlatko" (PGP RTB 1984.) u kojoj je pevao na engleskom jeziku. Posle toga se posvetio samostalnoj karijeri koju je od devedesetih godina nastavio u Nemačkoj. Svrdlan je svirao sa grupama Jedan smer, U škripcu i Warriors. Po prelasku u Los Anđeles svirao je sa sastavima Lost City, Gene Loves Jezabel i Q. Ploče "Pakleni trio" (Rock Express Records 2005.) i "Kraljica smrti" (Rock Express Records 2006.) su reizdate na disku, a kao bonus uvrščen je jedini singl, video zapis nastupa grupe sa Beogradskog rock festivala (BROF) iz 1982. godine i spotovi.

Diskografija

Singl

"Duga noć" / "Idi sad" (PGP RTB 1978.)

Albumi

"Čovek" (RTV LJ 1978.)
"Gordi 2" (PGP RTB 1979.)
"Gordi 3" (PGP RTB 1981.)
"Pakleni trio" (Jugoton 1982.)
"Kraljica smrti" (Jugoton 1982.)

GORI UŠI WINNETOU

(Pula)

Svoje muzičke provokacije basista Franci Blašković (rođen 1947. u Puli, ex Sateliti) započeo je u okviru grupe Tingl Tangl, sredinom sedamdesetih godina. Predvodeći sastav sa svojom suprugom Arinkom Šegando, imali su običaj da se pojavljuju na festivalima zabavne muzike pa su kroz svoje parodije temeljno razbijali kičerajski zamišljene programe. Snimili su singlove "Istarski rock" / "Doktor me laže" (PGP RTB 1976.), "Bla bla bla" / "Ima šanse – nema šanse" (PGP RTB 1979.) "Naš dida berekin" / "Sivi sokole" (PGP RTB 1980.), "Da sam lijepa i seksi" / "Jedinstvena nedjelja u Montezaru" (PGP RTB 1980.), "Sivi sokole" / "Partizanka" (Diskoton 1982.) i albume "Na stanici za bus" (Diskoton 1981.), "Tražim nekog srca mekog" (Diskoton 1981.). Arinka je samostalno snimila LP "Novi rulet" (Diskoton 1982.).

U proleće 1986. godine Franci je osnovao neobičnu muzičku grupu Gori uši Winnetou u kojoj su opet jedini stalni članovi bili on i njegova supruga. Pogonska snaga ove neformalne grupe je Franci kao pevač, basista i autor većine pesama i tekstova. Arinka Šegando je takođe autor dela materijala i peva prateće vokale. Oko toga kako je grupa dobila ime, Franci je rašireo dva mita i oba su najverovatnije netačna. Po jednoj legendi, Franci je kao dete uvek u igri kauboja i indijanaca dobijao ulogu Vinetua. Kako je želeo da bude kauboj, tuga je bila nedvosmisleno ispisana na njegovom licu, pa su ga ostali tešili: "Gori uši Vinetu" (podigni uši, oraspoloži se). Druga legenda se možda i dodiruje sa istinom. Ko popije Francijevu rakiju odmah mu se zažare uši, te izgledaju kao da gore.

Na do sada snimljenim albumima grupe učestvovalo je izuzetno mnogo istarskih muzičara, a najistrajniji su klavijaturista Edi Premate, bubnjar Nikica Duraković, gitarista Ranko Svorcan, te autori tekstova Drago Orlić, Budimir Žižović i Tahir Mujičić. Debi kasetu "Addio Pola" objavili su početkom 1988. godine i odmah promovisali svoj vrlo osoben stil. Od naslovne pesme, zasnovane na posmrtnom maršu, preko duhovitih "Radio merda", "Romanita della kita" i "Balkan lover" Franci je dokazao da se najrazličitiji muzički žanrovi mogu bezbolno mešati. Bez zazora, koristeći sve što može da zatreba iz kompletne muzičke istorije, sklopljene su slojevite kompozicije dograđene nerazmrsivom mešavinom istarsko-nemačko-englesko-italijanskih tekstova. U pesmama su ravnopravno zastupljeni pulski pijanci, spletke, politika, marginalci i problematične žene. Iste godine kada je izašla debi kaseta, Franci se pojavio na pratećem programu Omladinskog festivala u Subotici. Uspešno je nastupio sam, na play back, obučen u frak i tenis patike, a jedini binski rekvizit bio mu je veliki falus od stiropora sa kojim je u toku dana hrabro proširao centrom grada. Po objavljivanju kasete, krenuo je sa bendom na mini turneju po istarskim kafanama, takozvanim oštarijama. Tu tradiciju je protegao do danas.

Kroz muziku, Franci vrši i popularizaciju svoje Lige za borbu protiv turizma koja predstavlja još jednu njegovu civilizacijsko-ciničnu tvorevinu. Ispravno smatrajući da turizam uništava lokalne kulture, on se ironičnim tekstovima i koncertnim pričama gorljivo suprotstavlja turističkom imerijalizmu. Ako se protivi turizmu, Franci nikada nije rekao ne kada su u pitanju malvazija, burbon ili grapa – model rakije koju i sam proizvodi, a često je poklanjao muzičkim kritičarima sa efektnom nalepnicom "Mito i korupcija". Godine 1989. je objavio ploču "Welcome Home" sa pesmama koje se, takođe, bave svim pulskom svakodnevicom: "Pola citta puttana", "Tango Istriano", "Storie polesane", "Moj rodni grad Bejrut" (tekst Boško Obradović), ali i urnebesne "Chi non pissa in compagnia", "Io amo amarcord" i druge. Sledeći album "Mens sana in malvasia Istriana" ("Zdrav duh u istarskoj malvaziji"), doneo je novo poglavlje Francijeve lirike natrpane teško razumljivim tekstovima, lako razumljivim psovkama i oštrim stavovima. Četvrti album "Ich bin, du bist-und amen" nastao je 1992. godine kada je Franci na Radio Puli imao redovnu emisiju "Mens sana in malvasia Istriana", te je u njihovom studiju realizovao nove pesme "Didi anarhišta (de prima vista)", "Ne mišaj vino cretino", "Lokomotiv Fuhrer" i druge. Sledeće godine objavio je još jednu kasetu "Rolling stronz's" za izdavačku kuću Bonaca koju su osnovali njegovi sugrađani, KUD Idijoti. Pored uobičajenih kalamburnih pesama tu je i akustična obrada tradicionala "Tri nonice, grandi indigesti" sa elegantno provučenim političkim stavom ocrtanim u borbi protiv šovinizma i završnom delu kada horski pevaju o nepobedivoj hrvatskoj mornarici na muzičku temu iz starih pesama sa omladinskih radnih akcija.

Iste godine je sa Nadanom Rojničem i Budimirom Žižovićem objavio knjigu "United fumadors" u kojoj su njegovi i Žižovićevi tekstovi i Rojnićevi underground stripovi. Svoje dugogodišnje prijateljstvo sa KUD Idijotima, krunisao je na disku "Istra ti materina" koji je snimio u saradnji sa legendarnim Puljanima. Ploča nosi indikativan podnaslov "Mladi kreten i stare pizde" i pesme "Herceg Istra" (narodna), "Turbo catolico, peste Balcanica", "Čakavska pes'n – Rdeča pizda z radio merde" i druge. U to vreme Franci je krenuo u još jednu donkihotovsku borbu – protiv novokomponovanih vernika. Na nagovor Frica i Ptice iz KUD Idijota, nastupao je u pulskom klubu "Uljanik" i to nedeljom u podne pod nazivom "Grill and Peace united", a moto je bio "Kako popovima isterati ljude iz crkve". Ulaz je bio besplatan uz jasnu ideju da je bolje ići na Francijeve koncerte i malvaziju nego na misu. Uoči nastupa, držao je propovedi koje su sadržavale duhovite, ali oštre političke komentare. "Istra ti materina" promovisana je koncertima u klubovima, a Francija su pratili članovi KUD Idijota. CD "Monte Ghiro" dobio je naziv po jednom od sedam brda koje okružuju Pulu, na kome je smešteno groblje. U adekvatno tamnom omotu, nije odstupio od svog opskurnog izraza a deo pesama je ponovio sa izdanja "Istra ti materina". Dodušе, tada je prvi put objavio i pesmu "Istra ti materina" sa ciničnim uvodom izmenjene dečje pesme "Mostar bridge is falling down". Disk "V življenju kot v filmu-the Franci sings the Žižo" doneo je izbor pesama sa ranijih ploča za koje je tekstove pisao Budimir Žižović. Za sledeći disk "Daž daždi – miš prdi" ("Kiša pada – miš prdi") odabrane su pesme koje je snimio na tekstove Drage Orlića. Zbog toga disk, kaseta i vinil imaju podnaslov "Eli t.k.z.v. Orličijada". Uz stare pesme

Zajedno za enciklopediju: Gori uši Winnetou i Kud Idijoti

"Pulitička eli Istra ti je vila Ravijojla", "Didi anarhišta (de prima vista)", "Nikoleto – prvi istrijanski traveštir", ploča je donela i šest novih snimaka za koje je tekstove takođe radio Orlić, te je ovo neka vrsta polukompilacije. Za pesmu "Grgo Ničigov" sve instrumente je odsvirala Arinka Šegando uz pomoć Atari kompjutera, a na ostalim pesmama su instrumentalno delovali Franci i članovi grupe Gustafi: Fredi Poropat (bubnjevi), Arsen Pliško (gitara) i drugi.

CD: "U tunelu usred mraka..."

Početkom 2000. godine Franci je u specijalnom paketu (kesi od recikliranog papira) u tiražu od pet stotina primeraka i sa osobenim omotima, na diskovima objavio "Sabrana dela", tačnije reizdanja ploča "Addio Pola", "Welcome Home", "Mens Sana In Malvasia Istriana", "Ich bin – du bist – und amen", "Rolling Stronz's" i "Monte Ghiro". Uz njih je dodao omot za CD "U tunelu usred mraka...zvizdi pizda petokraka" koji je unapred odštampao i planirao da snimi na koncertu u Kanfanaru 27. aprila 2000. godine, ali je od te ideje odustao iz tehničkih razloga. CD je snimio u studiju i na njemu je deo pesama koje je na unapred odštampanom omotu najavio. Kompletan tiraž "Sabranih dela" je poklonio jer je novac za štampanje zaradio svirajući decembra 1999. godine na predizbornoj kampanji IDS-a. Kao jedan od učesnika putujućeg Festivala A književnosti (skraćeno FAK) imao je prilike da se upozna sa literarnim delima hrvatskih autora mlađe i srednje generacije te je tako nastao njegov sledeći disk "Merack za FAK". Disk je nazvan po stihu iz pesme "Balada o vrtnom patuljku" Gorana Tribusona a uz Francija autori tekstova ostalih pesama su Zoran Ferić, Đermano Šenjanović, Miljenko Jergović, Robert Perišić, Edo Popović, Borivoj Radaković i drugi. Na disku "Etnocid! (Vol. I)" (podnaslov: "Može li Hrvatska sjest i popit kavu") objavljeni su snimci sa "XXIV ostaria tours Histriae", dakle turneje održane decembra 2002. godine. Tom prilikom Franci i grupa Very expensive porno movie (za ovu priliku prekršteni u Partijska ćelija GUW – Opatija) su svirali obrade narodnih pesama. Disk je štampan u 333 primerka i nije se našao u zvaničnoj distribuciji već su ga prodavali fanovima na koncertima. A onda je krenulo rafalno Francijevo diskografsko ludilo. Zato je i počeo na diskovima da objavljuje redne brojeve jer je skleroza ipak pojava sa kojom treba računati. I sledeće diskove je snimio sa grupom Partijska ćelija GUW – Opatija koju sa izmenama čine Josip Maršić (gitara), Nenad Tubin (bas), Arsen Pliško (gitara), Fredi Poropat (bubnjevi), Roger Čingrija (klavijature), Marin Alvir (bas), a Fritz Plemeniti svira svašta.

Na disku "Kobra je u brajdi" su pesme nastale na tekstove B. Lučića. I ovaj CD je objavljen samostalno u 333 primerka jer su Franci i ostali "zaključili da više nijenega izdavača ne moremo zajebat". Na izdanju "So sprach Milan Rakovac" su pesme nastale po poeziji Milana Rakovca. Na disku "Theka Tahiriana" prikupio je stare i dodao nove pesme nastale po stihovima Tahira Mujičća iz zbirki "Kokot u vinu", "Kokoš in the Rye" i "Irski Iranec i Iranski Irec". CD "Instrumentali za Radojicu" sadrži samo instrumentalnu muziku. CD "Masterplan", uprkos uvodnoj pesmi "Franci je gotov bre", potvrdio je da mu inspiracija neće presušiti. Osamnaesti, još neobjavljeni disk sadrži pesme na tekstove Drage Orlića i biće izdat uz njegovu knjigu. Od početka 2005. godine, uoči izbora u Hrvatskoj, mesečno je samostalno objavljivao po jedan disk, što se produžilo i posle izbora. U tom, u rock istoriji na ovim prostorima nezabeleženom tempu (devetnaest diskova za isto toliko meseci), verno su ga pratili Josip Tinturić (gitara), Nenad Tubin, Arsen Pliško, Fredi Poropat i drugi. Započeo je januarskim diskom "Porno depresija eli srp i čekić is not dead" na kome je u pesmi "Franci je gotov-xe in kurcu" nastavio svoju epopeju depresivu. Februarski disk "Iska je smisao di ga ni, cretino pjesnički" nosi autobiografsku "Kad me vidiš pišati po "Y" Pu-Ri znači da delam novu ploču" jer je pesme snimao u mestu Kastav kraj Rijeke. CD "Budi se Istok i Zapad, ajde Ljubavi pokaži Pičku, budi se Sjever i Jug,....Uf, Uf!" krase teme "Tito, Tito to su sad oni", "Svijetla budućnost" i "Prijatelj iz Sarajeva". Na "The End" Franci i Bojan Žižović su u tekstovima opisivali svoja stara i nova iskustva: od nastupa u klubu "Kulušić" 1986. godine do poetskog susreta u Bijelom Polju u kome se gradonačelnik zvao Tarzan Milošević. Na disku "Desant na Srbiju" u pesmi "Desant na Srbiju eli Fish, Alkohol & R&R" izneo je impresije prikupljene tokom nastupa u Somboru, Beogradu i Zrenjaninu koje je sa grupom održao početkom maja 2005. godine. CD "Ipak je bolje travu puštiti nego Gori Ussi slušati!" uz pesme "Sex & Drugs & R&R", "Bolje prije, nego kasno" sadrži i "Ajoj Alternativa eli Alternativa, Ajoj" za koju je muziku uradila Arinka Šegando. Na disku "Odiseja Fiorin – Enivej: sve je kuratz, anke i pitzka, amen" na svoje i tekstove Bojana Žižovića pesme su komponovali Franci, Josip Maršić, Nenad Tubin i Marin Alvir. Na disku "Fumo viola eli pizdin dim" veći deo pesama napisao je Edi Premate. CD "Imam novu ploču – drhti mi noga nije to ništa – sad češ vidit pizdariju" uz Francijeve, sadrži i pesme sastava Deboto. CD "Is tri janci" su Franci i Drago Orlić završili za 29. novembar 2004. godine ali je objavljen decembra 2005. godine. CD "Addio" uz Francijeve sadrži i snimke pulskih sastava Anti otpad, Brijačina kojona, Screaming vagina i drugih.

Sem muzike, Franci je sklon i medijima. Svojevremeno je na televiziji radio cenjene emisije za decu. Svojim veselim predstavama nastupao je užívo za najmlađe. Redovan nedeljni politički komentar davao je sa Arinkom u duhovitoj emisiji "Šjora špija" ("Gospoda špijun") na Radio Puli realizujući jedan od najslušanijih programa. Radio je songove za film "Praznik kurvi" reditelja Lordana Zafranovića ali za to nikada nije dobio honorar.

Diskografija

"Addio Pola" (Suzy 1988.)
"Welcome Home" (Suzy 1989.)
"Mens Sana In Malvasia Istriana" (Helidon 1990.)
"Ich bin – du bist –und amen" (Adam 1992.)
"Rolling Stronz's" (Bonaca 1993.)
"Istra ti materina" (Primitiv C 1995.)
"Monte Ghiro" (Fabrica 1996.)
"V življenju kot v filmu-the Franci sings the Žižo" (Dilema 1997. kompilacija)
"Daž daždi – miš prdi" (Errata Corrige 1998.)
"U tunelu usred mraka...zvizdi pizda petokraka" (Majmajoka Records 2001.)
"Merack za FAK" (Orfej 2002.)
"Etnocid! (Vol. I)" (Samizdat 2003.)
"Kobra je u brajdi" (Samizdat 2003.)
"So sprach Milan Rakovac" (Samizdat 2004.)
"Theka Tahiriana" (Samizdat 2004.)
"Instrumentali za Radojicu" (Samizdat 2004.)
"Masterplan" (Samizdat 2004.)
"Porno depresija eli srp i čekić is not dead" (Samizdat 2005.)
"Iska je smisao di ga ni, kretino pjesnički" (Samizdat 2005.)
"Budi se Istok i Zapad, ajde Ljubavi pokaži Pičku, budi se Sjever i Jug,....Uf, Uf!" (Samizdat 2005.)
"The End" (Samizdat 2005.)
"Desant na Srbiju" (Samizdat 2005.)
"Ipak je bolje travu puštiti nego Gori Ussi slušati!" (Samizdat 2005.)
"Odiseja Fiorin – Enivej: sve je kuratz, anke i pitzka, amen" (Samizdat 2005.)
"Fumo viola eli pizdin dim" (Samizdat 2005.)
"La vite e una merda l'uomo e una bestia" (Samizdat 2005.)
"Idem platit neke račune, usput ću napraviti novu ploču eli 2+2=4... ma nemoj!" (Samizdat 2005.)
"Imam novu ploču – drhti mi noga nije to ništa – sad češ vidit pizdariju" (Samizdat 2005.)
"Is tri janci" (Samizdat 2005.)
"Gran Cazzata Finale" (Samizdat 2006.)
"Srce u mozgu mozak u kurcu" (Samizdat 2006.)
"Addio" (Samizdat 2006.)
"Jebo te horoskop" (Samizdat 2006.)
"Naguzi se ljubavi" (Samizdat 2006.)
"Sunset Boulevard" (Samizdat 2006.)
"Drive in Yugo, thinking red, paint in black, singing bad" (Samizdat 2006.)

GRAD

(Rijeka)

Po prestanku rada sastava Knap i Skank, krajem 1985. godine osnovana je grupa Grad koju su činili pevač Dean Škaljac, gitarista Igor Stevanović i Orijen Modrušan, basista Mladen Stanić i bubnjar Siniša Banović. Prvi nastup imali su januara 1986. godine u riječkom klubu "Palach". Pesme iz tog perioda stilski su podsećale na muziku sastava U2.

Tokom godina redovno su svirali, nastupali na YURM-u, Subotičkom festivalu i Gitarijadi u Zaječaru (drugo mesto). Često su osvajali nagrade, ali nikako nisu uspevali da dodu do ploče. Njihove pesme "Ima li nešto" i "Vodi me" objavljene su na kompilacijskoj ploči "Rijeka-Pariz-Texas" (Helidon

Grad

/ FV Založba 1987.). Tokom godina, u grupi su se često smenjivali muzičari, tako da su sa njima nastupali: klavijaturisti Danijel Benčik, Josip Krošnjak (ex Termiti), Raul Varlen (ex Paraf), basista Vili Babić i bubnjar Dušan Pjer Ladavac (ex Paraf), pošto je Siniša Banović prešao u Let 3, a zatim Fit. U trenutku kada su bili pred raslazom, umorni od iščekivanja ugovora za ploču, riječki novinar Koraljko Pasarić ponudio im je da za njegovu izdavačku kuću Nema problema objave debi album "Ljudi". Nažalost, ploča je izašla sa tri godine zakašnjenja i u najgorem trenutku, 1991. godine, tako da nije praćena adekvatnom promocijom. Pored pesama koje su se već našle na raznim kompilacijama, na ploču su uvrstili i svoje koncertne hitove "San" i "Ljudi". Album "Amerika" predstavio ih je u sličnom, gitarski orijentisanom rock zvuku sa žanrovskim otklonom u temi "Turska". Godine 1993. su pod imenom Grad(ić) Pejton učestvovali na festivalu "Melodije Istre i Kvarnera" sa čakavskom rock pesmom "Santa Barbara".

Budući da im i dalje u poslovnom smislu nisu cvetale ruže, članovi grupe su se angažovali na raznim stranama. Igor Stevanović se posvetio butiku kožne odeće, Dean Škaljac je od 1993. do 1998. godine bio u Kanadi, a bubnjar Slobodan Grujičić i gitarista Orijen Modrušan su svirali sa Let 3. Za kompilaciju "The Best Of Indie Rock – Made In Croatia" (Dancing Bear 1993.) Grad je dao svoju pesmu "Once Upon A Time". Povratnički CD "Planet majmuna 1999." u produkciji Janeza Križaja snimili su u postavi: Igor Stevanović, Orijen Modrušan, Dean Škaljac, basista Zoran Žmirić i bubnjar Dean Adamović. Uz nove pesme, od kojih su se izdvojile "Biti normalan" i "Jutarnja", kao bonus su objavljeni snimci iz 1987. godine: "Riječi", "Krug", "Grad", "Ima li nešto", "Govor tijela" i "Vodi me". CD "Nebo" snimili su sa novim članovima Vanda Vujatović (bas) i Slobodan Grujičić (bubnjevi). Produkciju je uradio Janez Križaj a uz nove materijale objavili su remix pesme "Daj" sa albuma "Amerika". Pesma "G – spot" koju su 13. decembra 2003. godine izveli na koncertu u riječkoj Dvorani mladosti objavljena je na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.). CD "Glad" producirali su članovi grupe i Mario Juničić. Bas je svirao Saša Đanić (ex Stuff, Les Brambles), a klavijature njihov član iz rane faze Danijel Benčik (ex Laufer). Remix pesme "Do sumraka" sa ploče "Amerika" uradili su sa sastavom Underground Sky.

Diskografija

"Ljudi" (Nema problema 1991.)
"Amerika" (Nema problema 1993.)
"Planet majmuna 1999." (Dallas Records 1998.)
"Nebo" (Dallas Records 2001.)
"Glad" (Dallas Records 2005.)

GRČ

(Rijeka)

Krajem 1982. godine grupu Grč osnovali su članovi alternativnih sastava koji su delovali na riječkoj sceni. Prvu postavu grupe činili su pevač Zoran Štajduhar Zof (pre toga svirao bubnjeve u grupi Viktor Kunst), basista Igor Modrić (ex Protest i Mrtvi kanal), gitarista Zoran Klasić i bubnjar Marijan Barać (ex No.1). Prvim snimcima, koji su objavljeni na kaseti zajedno sa materijalima grupe Mrtvi kanal, profilisali su svoj težak zvuk, mračne i politički obojene tekstove, posebno u pesmama "Teške čizme na nogama slobode" i "Požurite umrijeti". I koncertni nastupi bili su u skladu sa muzikom. Uz arsenal odrubljenih teleških glava, testera i dželtastih sekira, kojima se na sceni najviše služi Zof, dočaravali su katakličnost svoje muzike. Grupa je zatim pauzirala od 1984. do 1986. godine.

Po obnavljanju rada 1987. godine trebalo je da nastupe na Omladinskom festivalu u Subotici, ali su članovi bili previše deprimirani alkoholom da bi se popeli na binu. Te godine učestvovali su na kompilaciji "Rijeka-Pariz-Texas" (Helidon / Založba FV 1987.) sa pesmama "Još ima krvi", "Nož u mojoj ruci" i "Noćas se Beograd pali". Iste pesme zabeležili su na kaseti "Sloboda narodu", a na njoj je i muzička obrada poeme "Jama" Ivana Gorana Kovačića. Po objavljivanju kasete grupa je izgubila kontinuitet u radu. Zoran Klasić je prešao u Let 3, otišao je i Igor Modrić, a zamenio ga je Alen Badžak. Gitaru je jedno vreme svirao Alen Peranić, zatim Tihomir Pruša (ex Vijetnamska ruža) i na kraju Miro Klarić (ex Dr Steel). Početkom devedesetih, snimili su album koji nije objavljen, a u to vreme nisu ni koncertno nastupali. Na koncerte su krenuli krajem 1993. godine kada su učestvovali i na kompilaciji "The Best Of Indie Rock – Made In Croatia" (Dancing Bear 1993.) sa novom verzijom pesme "Teške čizme na nogama slobode". Leta 1997. godine jedan hrvatski fanzin im je objavio koncertnu kasetu u tri stotine primeraka. Pesma "Crne rukavice" koju su 13. decembra 2003. godine izveli na koncertu u riječkoj Dvorani mladosti objavljena je na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.).

Zof svira na motornoj testeri

Diskografija

"Grč – Mrtvi kanal" (ŠKUC 1983. kaseta)
"Sloboda narodu" (ŠKUC 1987. kaseta)

GREŠNICI

(Zagreb)

Grupu Grešnici 1965. godine osnovali su orguljaš Krešo Pavlić, njegov brat saksofonista Kruno Pavlić, gitarista Vedran Božić, basista Vlado Bastajić (otac pevačice Jaje, ex Jinx) i bubnjar Darko Jambrek.

Grešnici

U početku su bili reproduktivci ali kada su u grupu došli gitarista Vlado Delać (ex Zlatni akordi), orguljaš Neven Frangeš i gitarista i pevač Branko Blače orijentisali su se na sopstvene pesme. Najveći hit bila im je je Delačeva pesma "Mali trg", a lokalnu popularnost postigle su i druge njegove pesme "Dok sam bio zelen i mlad" i "Rijeka snova". Tokom karijere često su menjali postavu pa su sa njima svirali gitaristi Krešimir Šoštar i Nikola Sarapa, klavijaturisti Mustafa Ismailovski Muc, Dubravko Horvat, basista Pero Adamović, bubnjar Marijan Kašaj, pevači Mihajlo Gašparić Gašo i Marijan Baranec. Sa radom su prestali 1975. godine. Snimke sa singlova objavili su na disku "70-75" a kao bonus ponudene su pesme na kojima su drugim pevačima pružali instrumentalnu pratnju.

Diskografija

Singlovi

"Rijeka snova" / "Zadnji odsjaj sreće" (Jugoton 1971.)
"Mali trg" / "Sve što znam" (Jugoton 1971.)
"Tiririri Huanita" / "Jedino ljubav" (Jugoton 1971.)
"Pjesma bez riječi" / "Što da ti pružim" (Jugoton 1972.)
"Dok sam bio zelen i mlad" / "Dajem ti sve" (Jugoton 1973.)
"Susret" / "Tužna priča" (Jugoton 1973.)
"Kestenjar" / "Hvala ti mama" (Jugoton 1973.)
"Kokolji kljun" / "Dobar, stari rokenrol" (Jugoton 1974.)

Album

"70-75" (Orfej 1996.)

GRIVA

(Novi Sad)

Godine 1973. gitarista Josip Sabo i bubnjar Zlatko Karavla pokrenuli su sastav Ibn tup koji je delovao do 1979. godine. Tokom karijere su objavili singlove "Pašidov el kaktus" / "Deda" (PGP RTB 1977.), "Njen tata" / "Događaj u Balkan ekspresu" (Jugoton 1978.) i "Da li bi mi dala?" / "Koka" / "Cigansko srce" / "Ševa" (Diskos 1978.). Hard rock grupu Griva su 1982. godine pokrenuli Karavla, Sabo, Zoran Gogić (vokal), Laslo Novak (klavijature) i Đorđe Jovanović (bas). Vrlo brzo Gogić je napustio grupu, Karavla je postao pevač a za bubnjeve je seo Janoš Kazimić.

Griva

Prvi uspeh postigli su heavy metal obradom pesme "Sitnije Cile, sitnije" iz repertoara Lepe Brene. Pesma je pod imenom "Sitnije sestro, sitnije" objavljena 1983. godine na singlu koji je deljen kao poklon u listu "Stripoteka". Iste godine izašao im je debi LP "Kog sam đavola tražio u tebi" na kome su ponovili "Sitnije sestro, sitnije" i dodali "Ti si lija, ti si zmija", "Svega će biti, al' nas nikad više". Ploču je producirao radio voditelj Karolj Kovač, a gost na usnoj harmonici bio je Nenad Milosavljević (Galija). Septembra 1984. godine nastupili su kao predgrupa na koncertu grupe Motorhead u hali "Pionir". Materijal za drugi album im je kao nekomercijalan odbijen u diskografskim kućama, tako da su nove pesme izašle samo na kaseti "Nisi ni ti anđeo". Posle koncerata u Austriji i nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici prestali su sa radom. U proleće 1986. Karavla i Alen Islamović su u znak protesta protiv katastrofe u Černobilu snimili pesmu "Kalinka". LP "Vojvođino, što si tako ravna" Karavla je snimio sa studijskim muzičarima ali je objavljen pod imenom Griva. Balada "Još mislim na nju", sa te ploče, u prepevu Tamaša Takača postigla je uspeh u Mađarskoj. Sa sledeće ploče "Što te tata pušta samu" izdvojile su se pesme "Ti u Sarajevu, ja u Novom Sadu" i "Nekad sam mogao triput na dan". Početkom 1990. godine prestali su sa radom a Karavla se preorijentisao na komponovanje za narodnjake. Iako grupa nije postojala, 1992. godine je objavio nove pesme na ploči "Pij, jedi, veseli se...".

Tokom godina kroz grupu su prošli brojni muzičari: Zoran Bulatović Bale (gitara), Vojislav Vilić (gitara), Momčilo Bajac (bas), Predrag Janičić (bubnjevi), Zoran Maletić (gitara) i drugi. Sa njima su u studiju saradivali Alen Islamović, Nasko Budimlić (bas), Ivan Fece Firči (bubnjevi), Saša Lokner (klavijature) i drugi.

Diskografija

"Kog sam đavola tražio u tebi" (Jugoton 1983.)
"Nisi ni ti anđeo" (Panonija koncert 1985. kaseta)
"Vojvođino, što si tako ravna" (Jugodisk 1987.)
"Što te tata pušta samu" (PGP RTB 1988.)
"Pij, jedi, veseli se..." (Megaton 1992.)
"Samo najbolje" (One Records 2002. kompilacija)

GRUPA 220

(Zagreb)

Inicijativu za osnivanje Grupe 220 pokrenuli su leta 1966. godine Vojko Sabolović i Ranko Balen koji su sa grupom Ehosi sezonski svirali na hotelskoj terasi u Opatiji. U Rijeci su nastupale Jutarnje zvijezde i Drago Mlinarec koji se povremeno priključivao Ehosima pevajući Dilanove ili svoje pesme. Dogovor o zajedničkom radu realizovali su iste jeseni u Zagrebu i Grupa 220 je prvi put nastupala 15. oktobra 1966. godine u dvorani "Vrbik" u postavi: Drago Mlinarec (usna harmonika, gitara i vokal), Vojko Sabolović (gitara), Ranko Balen (bubnjevi) i Vojislav Tatalović Miško (bas).

Polovinom decembra snimili su Mlinarčevu pesmu "Osmijeh", koju je komponovao još kao član Jutarnjih zvijezda. Pesma je preko noći postigla ogromnu popularnost i postala prvi autorski hit domaće rock muzike. Tokom zime i proleća, redovno su svirali igranke u "Vrbiku". Prvi singl snimili su marta 1967. godine u mono tehnici. Na njemu su pored pesme "Osmijeh" još dve Dragine "Uvijek kad ostanem sam", "Grad" i obrada polke "Večer na Robleku". Ploča je prodata u odličnom tiražu od 50 000 primeraka, a grupa je postala jedna od najpopularnijih u tadašnjoj Jugoslaviji. Veoma neobičnog izgleda za to vreme, dugokosi, u cvetnim košuljama, predstavljali su pravi odgovor na flower power generaciju koja je u svetu doživljavala svoje zvezdane trenutke. Za jedan koncert u "Vrbiku" publiku su uputili da umesto ulaznice kupe cvet u obližnjoj cvećari. Zatim su učestvovali na Festivalu šansona u Zagrebu sa pesmama "Košulja s cvjetićima" Stipice Kalođere i "Zaboravite što sam vam rekao" Alfi Kabilja. U jesen 1967. godine reditelj Fadil Hadžić je za film "Protest" koristio pesmu "Grad". Za Hadžićev sledeći film "Tri sata za ljubav", snimljen 1968. godine, Mlinarec je pisao muziku, a grupa se pojavila u filmu. Na sledećem singlu su četiri Mlinarčeve kompozicije u kojima se nije trudio da po svaku cenu ponovi uspeh hita "Osmijeh". Tu je i minijatura "To već i vrapci ćuckaju" Alfija Kabilja. Zatim su učestvovali na festivalu "Zagreb '68" sa pesmom "Kamo vodi sve to?" Ivice Krajača i prošli bez nagrade. Maja 1968. godine pristupio im je Dragin drug iz grupe Jutarnje zvijezde, Brane Lambert Živković, orguljaš i flautista. Na poziv Arsena Dedića su nastupali na festivalu "Split '68" sa Arsenovom pesmom "Razgovaram s morem". Na scenu je sa grupom izašao i Arsen. On i Drago su zajedno pevali i svirali flaute, ali su opet prošli bez nagrade. Zatim su sa Mlinarčevim pesmama "Prolazi jesen" (nastala pod uticajem tada aktuelnog psihodeličnog rocka) i "Plavi svijet" učestvovali na Prvom festivalu pop muzike održanom u Zagrebu 3. septembra 1968. godine.

Debi album "Naši dani" (prvi LP rock muzike u SFRJ) su snimili uoči Mlinarčevog odlaska u Rijeku na odsluženje vojnog roka novembra 1968. godine. Od jedanaest kompozicija na ploči, tri je potpisao Vojko Sabolović, jednu su komponovali Mlinarec i Živković zajedno, a ostatak Mlinarec. Sabolović se bavio ležernim ljubavnim temama dok je Drago radio na komplikovanijim formama, u duhu tadašnjeg vremena. Ploča je objavljena u vreme kada je Mlinarec bio u vojsci. Tada je došlo i do prvih trzavica među članovima grupe. Drago je tokom vojnog roka rešio da se po povratku profesionalno posveti muzici, ali i da izbegne sve negativnosti koje publicitet nosi. Tokom njegovog vojnog roka, grupa je stagnirala. Maja 1969. godine otišao je Brane Živković i priključio se Zlatnim akordima. Novi orguljaš postao je Davor Štern (ex Zlatni akordi). Potom je iz grupe otišao Vojko Sabolović i započeo karijeru solo pevača, a tokom 1971. godine svirao je gitaru u grupi Pro arte. Snimio je singlove "Kad ljubavi više nema" / "Ako si tužna" (Jugoton 1971.), "Ne plači, srce" / "Mala Džudi" (Jugoton 1971.), "Tvoja pisma duga" / "Doli drugog voli" (Jugo-

Grupa 220 u vreme albuma "Naši dani"

ton 1972.), "Jedina, voljena" / "Frenki" (Jugoton 1973.), "Čiribiri (Shidy Bidy Bee – Maria Isabel)" / "Tebe volim" (Jugoton 1973.) i "Hej, svidaš mi se mala" / "Luna, luna" (Jugoton 1978.). Kada je početkom 1970. godine Mišo Tatalović otišao u vojsku Grupa 220 je prestala sa radom.

Jutarnje zvijezde

Po povratku iz vojske Mlinarec je uradio demo snimke novih pesama, ali diskografske kuće nisu bile zainteresovane za njihovo objavljivanje. Jedno vreme je nastupao sa sastavom Nautilus koji su činili Vedran Božić, Brane Živković, Rajmond Ruić i Ratko Divjak. Potom je osnovao grupu Džet Scorpion u kojoj su bili Mišo Tatalović i bivši članovi Add Banda, gitarista Darko Šonc, klavijaturista i pevač Hrvoje Marjanović i bubnjar Rade Begović. Nastupali su uglavnom na igrankama i izvodili noviji Mlinarčev materijal. Na zahtev publike promenili su ime u Grupa 220 i u toj postavi su radili do januara 1971. godine. Već sledećeg meseca Mlinarec je pokrenuo novu postavu Grupe 220 sa anonimnim mladim muzičarima: Duško Žutić (klavir i ritam gitara), Nenad Zubak (bas), Ivan Piko Stančić (bubnjevi), a povremeno je sa njima radio Brane Živković. U početku je sa njima svirao gitarista Darko Šonc, ali je ubrzo odustao. Singl sa pesmama "Povratak" i "Prva ljubav" približio ih je staroj slavi. Na festivalu "Zagreb '71", na večeri na kojoj su predstavljene rock grupe, izveli su pesmu "Posmrtna posveta" pojačani zvukom čela. Ubrzo su snimili novi singl sa pesmama "Dovidenja, vještice" i "Sivilo perona". U to vreme grupu je napustio Duško Žutić, a novi član postao je gitarista Husein Hasanefendić Hus koji je pre toga 1968. godine sa Stančićem i Zubakom već bio u grupi Ab Ovo. Tokom leta sa ostalim domaćim grupama svirali su na turneji Adriatic show. Na koncertima sastava Marmelade, Status Quo i Mungo Jerry, u delu njihovih jugoslovenskih svirki, nastupali su kao predgrupa.

Vremenom su počeli da se okreću čvršćem zvuku što nije odgovaralo Draginim ambicijama. Za vreme snimanja albuma "A ti se ne daj" (Jugoton 1971.) odlučili su da ta ploča izađe kao Mlinarčeva, što je bila najava njegove plodne samostalne karijere. Početkom 1972. godine Grupa 220 je snimila prvi singl bez Mlinareca i na njemu je Husova pesma "Kiši i malo je hladno". Grupa 220 je nastupala na festivalu BOOM 73 koji je održan 20. i 21. aprila 1973. godine u Ljubljani i njihovo izvođenje pesme "Pop pjevač" zabeleženo je na duplom koncertnom albumu. Tokom sledećih godina stekli su reputaciju uigrane reproduktivne grupe koja je repertoar bazirala na hitovima sastava The Rolling Stones, Free, Status Quo. Početkom 1974. godine pristupio im je gitarista Jurica Pađen (ex Spectrum, Hobo). Svirali su na BOOM 74 festivalu održanom 10. i 11. maja u Ljubljanskoj hali "Tivoli", a koncertna verzija pesme "Čovek bubanj" objavljena je na duplom LP-ju sa te smotre. Godine 1975. snimili su album "Slike" koji je predstavljao razočaranje u odnosu na njihovou koncertnu eksplozivnost. Deo te atmosfere zabeležili su u pesmama "Čovjek-bubanj" i "Marija". Kao gost, u pesmi "Zlatna vrata" je pevao Janez Bončina. Posle učešća na BOOM 75 festivalu održanom u Zagrebu 31. maja, u grupu je došao novi pevač Aki Rahimovski (ex Tor). Zatim su nastupali na beogradskoj "Hit paradi" sa Husovim pesmama koje su se pojavile na njihovom poslednjem singlu. Oktobra 1975. godine napustili su ih Stančić i Zubak koji su prešli u sastav Time. Ostatak grupe je uz basistu Zlatka Miksića i bubnjara Srečka Antoniolija (pre toga su svirali u Zlatnim akordima) pokrenuo sastav Parni valjak.

Dvadesetogodišnjica osnivanja Grupe 220 obeležena je 21. februara 1987. godine koncertom u "Vrbiku", a povodom toga objavljen je album "Originali 1967 / 68" na kome su najveći hitovi iz perioda rada sa Mlinarecom. Na CD reizdanju ove ploče "16 originala '67-'68" (Croatia Records 2004.) dodate su pesme "Negdje postoji netko" i "Sjeti se onih dana". Album "Naši dani" (Croatia Records / Perfekt Music 2000.) reizdat je na disku.

Diskografija

Singlovi

- "Osmijeh" / "Večer na Robleku" / "Uvijek kad ostanem sam" / "Grad" (Jugoton 1967.)
- "Kad bih bio Petar Pan" / "Sreća" / "Ljubav je kao cvijet" / "Dobro došla, draga" / "To već i vrapci fučkaju" (Jugoton 1967.)
- "Prolazi jesen" / "Plavi svijet" (Jugoton 1968.)
- "Prva ljubav" / "Povratak" (Jugoton 1971.)
- "Sivilo perona" / "Dovidenja vještice" (Jugoton 1971.)
- "Kiši i malo je hladno" / "Dubi du-di, dubi du-da" (Jugoton 1972.)
- "Balada o djevojci sa sela" / "Ponovno na putu" (PGP RTB 1975.)

Albumi

- "Naši dani" (Jugoton 1968.)
- "Slike" (Suzy 1975.)
- "Originali 1967 / 68" (Jugoton 1987. kompilacija)

GRUPA I

(Beograd)

Grupu I osnovali su januara 1979. godine gitarista Dejan Kostić, gitarista Predrag Mijović, bubnjar Branko Kuštrin Mango (ex Tarkus), basista Branko Kojić (ex Zdravo) i pevač Branko Bogićević. Posle uspešnog singla "Sestra Vera" iz grupe je otišao Branko Bogićević, pa je ulogu glavnog pevača preuzeo Branko Kojić.

Debi album "Na svom talasu" predstavio ih je kao grupu koja se kreće od hard rocka do power popa uz reggae i ska uticaje. Sa njega su se izdvojile pesme "Tinejdž bluz", "G.S.B-S.O.S.", "Jugo rok" (sa citatom refrena "Doktor za rock'n'roll" Milića Vukašinovića) i "Mirela". Produkciju ploče radio je Slobodan Marković, a u nekim pesmama je svirao klavijature. Drugi album "I zvuci za I ljude" objavili su bez Predraga Mijovića koji je u međuvremenu napustio grupu ali je saradivao na ploči. Album su obeležile ska obojene "Bekstvo", "Nove vrednosti", "Složena procedura opstanka" i druge. Na snimanju su kao gosti učestvovali saksofonista Vuk Vujačić i Koja iz Discipline kičme koji je pevao prateće vokale u nekoliko numera. Godine 1981. Kostić je paralelno pokrenuo sastav Du Du A, a početkom 1982. godine objavili su promotivni mini LP. I na tom snimanju je učestvovao Koja koji je producirao dub verziju pesme "Nove vrednosti". Po objavljivanju mini LP-ja prestali su sa radom, a Dejan Kostić je nastavio sa grupom Du Du A. Predrag Mijović se povukao iz muzike i preselio u Bocvanu.

Grupa I: Kostić, Mijović, Kuštrin i Kojić

Branko Kuštrin Mango je često priskakao u pomoć drugim grupama, pa je tako svirao na debi albumu Električnog orgazma i singlu "Ja Tarzan ti Džejn" sastava Du Du A. Često je na koncertima nastupao sa Katarinom II i Električnim orgazmom. Mango je 1985. godine izvršio samoubistvo.

Diskografija

Singlovi

- "Sestra Vera" / "Miris ulice" (PGP RTB 1979.)
- "Sa tobom, bez tebe" / "Bekstvo" (PGP RTB 1981.)
- "Nove vrednosti-rebel dub" / "Disco boy" / "Muški ponos" / "Savršena igra" (PGP RTB 1982. mini LP)

Albumi

- "Na svom talasu" (PGP RTB 1980.)
- "I zvuci za I ljude" (PGP RTB 1981.)

GRUPA MARINA ŠKRGATIĆA

(Zagreb)

Progresivni rock sastav osnovali su početkom sedamdesetih godina Marin Škrgatić (vokal, trombon, ex Soul Sound Band, rođen 1950.), Dragan Brčić (bubnjevi), Branko Kezele (bas, klarinet), Mladen Leib (gitara, fagot) i Miro Matošević (udaraljke, oboa).

Bili su nezaobilazan sastav na svim većim rock manifestacijama prve polovine sedamdesetih godina. Slovenačkoj publici predstavljali su se na BOOM festivalima, beogradskoj na rock hepeninzima koje je u Hali sportova organizovala Pop mašina, a zagrebačkoj na redovnim klupskim nastupima. U sastavu su još svirali Rajko Dujmić (klavijature, električna violina), Vladimir Georgev (bas) i Hrvoje Galeković (bubnjevi). Godine 1975. Škrgatić je kao pevač nastupio na YU rock festu u Zagrebu i posle toga se grupi gubi trag. Škrgatićevo diskografsko pojavljivanje poslednji

put je zabeleženo 1979. godine sa namenskom pesmom "Brigadirska uspavanka" kada ga je pratila grupa Štakleno zvono.

Diskografija

"Beži Janke" / "Vjeruj" (Suzy 1973.)
"Rokoko" / "Čežnja" (Jugoton 1974.)
"Tina" / "Budi tu" (Jugoton 1974.)

GUSTAPH Y NJEGOVI DOBRI DUHOVI

(Vodnjan)

Gustaph y njegovi dobri duhovi jedan su od najzanimljivijih istarskih sastava, ali nikada nisu postigli adekvatnu medijsku pažnju iako su je svojom muzikom zaslužili. Grupu su 1980. godine osnovali Edi Maružin (bas, violina, usna harmonika, vokal), Vlado Maružin (gitara), Livio Morosin (gitara, vokal), Igor Arih (gitara) i Čedomir Mošnja (bubnjevi). Pre aktivnosti na polju muzike, oni su već radili zajedno u amaterskom pozorištu Artel, a organizovali su izložbe i recitale. Prvi koncert su održali 27. decembra 1980. godine u Domu kulture u Vodnjanu. Delujući neformalno i često menjajući žanrove ali i muzičare, nastupali su na YURM-u 1982. i Zagrebačkom bijenalu 1983. godine. U svojoj režiji su objavili kasete "La Fiesta y ostale dogodovštine", "Časovnici, ptice, mrtvaci i ostali svjetovni nastupi J.H. Johimbe" i "20 Greatest Hits". Njihova muzika najčešće je poređena sa sastavom Pere Ubu a po nareču na kome pevaju dobila je i bližu odrednicu ča talas.

Posle koncerta koji su održali juna 1981. godine na Gitarijadi u Puli, počeli su da rade sa pulskim multimedijalnim umetnikom Pinom Ivančićem koji ih je pratio svirajući na bocama, udaraljkama i klavijaturama. Snimak pesme "Upotreba majmuna" uvršćen je na kompilacijskoj ploči "Ventilator Vol. 2" (PGP RTB 1984.). Igor Arih je napustio grupu ali i muziku 1983. godine, mada je nastavio saradnju sa njima radeći neke od omota ploča. Debi album "V" u produkciji Milana Mladenovića objavili su 1985. godine u saradnji privatne kuće Bože Žabjaka i Jugotona i predstavlja raritetno izdanje jer ga nije bilo u uobičajenoj distribuciji. Nudeći iščašene tekstove, funk ritam i novotalasni zvuk gitara, zapakovali su ploču koja je u potpunosti odudarala od svega što se na tadašnjoj sceni snimalo. Po izdavanju te ploče, oni su se do 1990. godine bavili i nešto komercijalnijom muzikom u okviru grupe Pino Papillion Band. Iz jasnih komercijalnih razloga svirali su na svadbama, po krčmama, hotelima i brodovima. Deo muzike iz tog perioda objavili su na samizdat kaseti "Smrt Pina Papillona" 1987. godine.

Karijeru autorskog sastava obnovili su pod imenom Gustafi 1991. godine. Donekle su izmenili i muzički izraz, koriste istrijanski dijalekt, a delimično i uticaj istarske narodne muzičke baštine što im je donelo etno predznak, mada sebe i dalje karakterišu kao rock'n'roll sastav. U to vreme Gustafe su činili Edi Maružin, Vlado Maružin, Čedomir Mošnja, Rusmin Obić (bas), Fredi Poropat (bubanj), Alen Peruško (harmonika i klavijature), Arsen Pliško (gitara), Mirko Parlov (gitara), gostujući članovi trombonista Marko Anić (Belfast Food) i trubač Boris Mohorić (Abraxas i klapa Fortunal). Godine 1994. izdali su CD "Tutofato" na kome su uz njihove pesme obrade narodnih "Brkica" i "Ti si mi se falila", a za "Od Barbana do Vodnjana" inspiraciju su potražili u minulom radu Erika Kleptona. CD "Zarad tebe" producirali su Sandro Peročević i Edi Cukerić, a ploča je donela novu seriju poletnih pesama. Na disku "Sentimiento muto" koju su objavili leta 1997. godine ponudili su svoju verziju istarskog country i tex mex zvuka. Većinu pesama komponovao je Edi Maružin, a teme su im raznovrsne. Kako sami kažu, ima ljubavnih, socijalnih, slobodarskih, erotskih i poučnih. Emotivnu pesmu "Jesen", Edi je komponovao povodom iznenadne smrti Milana Mladenovića. CD "Vraćamo se odmah" su producirali Edi Cukerić i članovi grupe i na njemu su ponudili novi niz žanrovski razbarušenih pesama. CD "Na minimumu" ponovo je producirao Edi Cukerić a uz njega su kupci dobili bonus disk sa obradama tri istarske narodne pesme. Na kompilaciji "The gust of" uz izbor starih tema snimili su novu pesmu "Naša san je". Izdanje "Tampon Vol. 1" sadrži njihove maštovite spotove i tri nove pesme. CD "F.F." je tom skraćenicom za freak folk na duhovit način opisao njihov stil. Na snimanju su gostovali Ivanka Mazurkijević i grupa Los Caballeros.

Od 1992. godine održali su preko hiljadu nastupa po najrazličitijim prostorima, a najčešće po takozvanim štalama, idealnom mestu za njihove veselice. Slika jedne takve štale može se videti na omotu diska "Sentimiento muto". Kada je Dejvid Birn (David Byrne) boravio u Zagrebu povodom svoje izložbe fotografija, navratio je na koncert Gustapha u klubu "Đuro II". Efektan zvuk naveo ga je da im se priključi na sceni pa su svirali kao njegove, tako i njihove pesme.

Livio Morosin je formirao svoj bend, napisao je pesme za tiražni disk "Gušti su gušti" (Croatia Records 1994.) istarskog pevača Alena Vitasovića i sa grupom Anelidi snimio CD "I Anelidi su bili cmci" (Croatia Records 1997.). Istarskom muzikom se još detaljnije pozabavio na disku "Bura Tramuntana" (Art Film / Croatia Records 1999.) koji je snimio sa etnomuzikologom Dariom Marušićem. Livio Morosin bend i Marušić su snimili disk Radeta Šerbedžije "Orihi, orihi" (Nika Records 2002.). Morosinove pesme sa diska "Best Off" (Dancing Bear 2003.) okarakterisane su kao hard rock istarskog etna a uvodnu reč na njemu je dao Franci Blašković. Na disku "3 naranče" (Scardona 2005.) su uz svoje dodali i obrade narodnih pesama.

Diskografija

"V" (Dokumentarna / Jugoton 1985.)
"Tutofato" (Adam Records 1994.)
"Zarad tebe" (Adam Records 1995.)
"Sentimiento muto" (Adam Records 1997.)
"Vraćamo se odmah" (Dancing Bear 1999.)
"Na minimumu" (Dancing Bear 2002.)
"The gust of" (Dancing Bear 2004. kompilacija)
"Tampon Vol. 1" (Dancing Bear 2005.)
"F.F." (Dancing Bear 2006.)

Gustafi

Habić Saša • Hari Mata Hari • Haustor • Henda • Heroina • Heroji • Hladno pivo • Hobo

HABIĆ SAŠA

(Beograd)

Muzičar, producent i kompozitor Saša Habić rođen je 17. marta 1956. godine u Beogradu. Studirao je Muzičku akademiju, gudački odsek. Polovinom sedamdesetih svirao je violončelo u akustičarskoj grupi Ex Arte, a zatim klavijature u alternativnoj jazz grupi Interaction koju je prevodio saksofonista Pol Pinjon (Paul Pignon). Krajem sedamdesetih godina je sa beogradskim muzičarima nastupao (svirao bas) u predstavi "Dragiša, život je čudna stvar" koju je na scenu SKC-a postavio konceptualni umetnik Kosta Bunušević. Habić se ubrzo posvetio produkciji, a prvi radovi bili su mu na pločama Zlatka Manojlovića, Bebi Dol, grupa Beograd i Divlji anđeli. Za kratko vreme je stekao epitet jednog od najkvalitetnijih domaćih producenata. Paralelno se bavio aranžmanima, a često je svirao klavijature, gitare i violončelo na pločama koje je radio. Od izuzetno velikog broja ploča koje je producirao izdvaja se rad na albumima Ramba Amadeusa, grupa Luna, U škripcu, Jakarta, Bajaga i Instruktori, Dorian Gray, YU grupa i Van Gogh. Autor je dela pesama na singlu Bebi Dol "How good not to love" (PGP RTB 1986.) i na disku "Opasan ples" (Metropolis 1999.) sastava Van Gogh.

Bavi se i primenjenom muzikom, tako da je opremio desetak domaćih filmova, među kojima su "Slučaj Harms" redитelja Slobodana Pešića, "Pejzaži u magli", "Otpor" Gorana Radovanovića, "Lepa sela lepo gore" i "Rane" Srđana Dragojevića. Godine 1998. na filmskom festivalu u Barseloni je dobio nagradu za muziku u filmu "Lepa sela lepo gore". Komponuje za pozorište, kratkometražne filmove i reklame. Radi kao producent i urednik u PGP RTS-u.

HARI MATA HARI

(Sarajevo)

Pevačku karijeru Hajrudin Varešanović Hari (rođen 1961. godine) započeo je u grupi Zov sa kojom je objavio singl "Golubica" (1977.). Kao pevač sastava Ambasadori, tokom dvogodišnjeg zajedničkog rada, stekao je mnogo ozbiljnija iskustva. Sa njima je nastupao na festivalima, održao turneju po Sovjetskom Savezu i snimio LP "Dao sam ti što se moglo dati" (Diskoton 1980.). Posle Ambasadora objavio je solo ploče "Zadnja rupa na svirali" (Jugodisk 1982.) i "Skini haljinu" (Sarajevo disk 1985.). Septembra 1984. godine osnovao je grupu Hari Mata Hari sa muzičarima koji su pre toga svirali u manje poznatim sarajevskim sastavima. Postavu su činili: Izo Kolečić (bubnjevi, ex Baobab), Edo Mulahalilović (gitara, ex Baobab), Pjer Žalica (bas) i Zoran Kesić (klavijature).

Prvi nastup imali su na koncertu u "Skenderiji" kada su predstavljeni i drugi novi sastavi. Hari je paralelno objavio solo ploču "Skini haljinu" i debi LP grupe "U tvojoj kosi" na kojima je profilisao interesovanje za novu zabavnu muziku služeći se potvrđenim iskustvima svojih prethodnika. Ploče nisu izazvale neku pažnju, pojavile su se u isto vreme kada i debi Plavog orkestra, ali izdvojio se osrednji hit "Ruže i vino". U to vreme grupu su napustili Pjer Žalica i Zoran Kesić, a zamenili su ih basista Nero Jeličić i klavijaturista Adi Mulahalilović. Nero se nije dugo zadržao u postavi pa ga je nasleđio Željko Zuber. Pločom "Ne bi te odbranila ni cijela Jugoslavija" uspeli su da zainteresuju publiku i izdavače za sebe, tako da su 1988. godine prešli u vodeći Jugoton što se poklopilo sa njihovim distanciranjem od ostalih aktera sarajevske scene. Svirali su u gotovo celoj Jugoslaviji, ne zaobilazeći ni manja mesta i na terenu su oformili novu publiku. Iskoristivši odsutnost Zdravka Čolića, regrutovali su deo njegovih pristalica. LP "Ja te volim najviše na svijetu" radili su 1988. godine pod budnim okom producenta Bode Kovačevića (gitarista Indexa) i na njoj su se potpuno posvetili sporijim, ljubavnim pesmama. Kod publike su najbolje prošle "Javi se", "Kad dođe oktobar", "Igrale se delije" i "Sedamnaest ti je godina" koju su snimili sa tada anonimnom pevačicom Tatjanom Matejaš, budućom popularnom Tajči. Tom pločom su se po popularnosti probili u vrh pop grupa, a Hari Varešanović kao kompozitor i Fahrudin Pecikoza kao tekstopisac postali su tandem koji dobija. Jugoslovenska turneja obuhvatila je dvesta pedeset koncerata. Za sledeći LP "Volio bih da te ne volim" koautor muzike bio je Dino Dervišhalidović a u pesmi "Pazi šta radiš" ponovo je gostovala Tajči. LP "Strah me da te volim" ponovio je uspeh prethodnog zahvaljujući izletima u folk u pesmi "Prsten i zlatni lanac" i baladi "Sjeti se ljeta". Ploču su maja 1990. godine promovisali na dva koncerta u Sava centru. U reklami je gromoglasno najavljivano da će se na oba koncerta pojaviti američka pevačica La Toja Džekson (La Toya Jackson), sestra poznatog Majkla. Ona je stigla samo na drugi nastup jer je navodno prve večeri bila "nešto bolesna". Nastupe sa uvoznim zvezdama nastavili su dovođenjem širokogrude italijanske pevačice Sabrine. U to vreme grupu su napustila braća Mulahalilović, a Edo je objavio LP "Jedna je pjesma cijelog života" (Diskoton 1991.). Hari Mata Hari su tri puta, 1989. 1990. i 1991. godine na MESAM-u osvojili priznanje kao najbolja pop grupa. Na MESAM-u 1991. godine promovisali su ploču "Rođena si samo za mene" na kojoj su Hari i Haris Džinović otpevali duet u pesmi "Ja ne pijem".

Po raspadu zemlje, grupa je prestala sa radom. Hari Varešanović je jedno vreme živeo u Skandinaviji. Radio je kao kompozitor i producent, tako da su njegove pesme snimali tamošnji pevači. Zatim je karijeru vezao za Hrvatsku i Sloveniju gde je objavio ploču "Ostaj mi zbogom ljubavi" na kojoj je u pesmi "Poletjela golubica" gostovao pevač narodne muzike Halid Bešlić. Minuli rad grupe je predstavljen kompilacijama "Nekako s vremenom" i "Miris prošlosti". Grupu

Hari Varešanović

je obnovio 1997. godine u Sarajevu sa novim muzičarima: Karlo Martinović (gitara), Adi Mehić (klavijature), Emir Mehić (gitara i klavijature), Izo Kolečić (bubnjevi) i Miki Bodlović (bas). Povratnički CD "Ja nemam snage da te ne volim" promovisali su decembra 1998. godine koncertom u "Skenderiji" uz pratnju sarajevske Filharmonije. Zarada sa tog nastupa bila je upućena deci Srebrenice. Na festivalu "Vaš šlager sezone" koji je održan u "Skenderiji" početkom marta 1999. godine Hari Varešanović i grupa pobedili su sa pesmom "Starac i more" i kandidovali se za učešće na izboru za "Pesmu Evrovizije" u Izraelu. Međutim, otkriveno je da je pesma već bila hit u Finskoj 1997. godine, jer je Hari prodao jednom njihovom pevaču. Zato je bio diskvalifikovan. Komponovao je pesme za disk folk pevačice Hanke Paldum i na njom otpevao duet u pesmi "Crni snijeg". Istu pesmu prodao je i Ceci Ražnjatović i ona je otpevala sa Acom Lukasom na svojoj ploči. Polovinom 1999. godine objavljen je koncertni CD "U živo!" sniman na turnejama po Bosni, Hrvatskoj i Crnoj Gori tokom 1998. godine. Krajem 1999. godine Hari Mata Hari je tokom sedam večeri nastupao u rasprodatom beogradskom Sava centru. Na disku "Baš ti lijepo stoje suze" u pesmi "Ja imam te, a k'o da nemam te" snimio je duet sa pevačicom narodne muzike Draganom Mirković. Na radijskom festivalu u Vodicama izveo je pesmu "Ruzmarin" koja je uz nove materijale, nove remikse i raritetne snimke objavljena na kompilaciji "Ruzmarin". Godine 2003. na radijskom festivalu u Vodicama je otpevao "Idi, idi", a na Splitskom festivalu u duetu sa Ivanom Banfić pesmu "Navodno".

www.hari-mata-hari.com

Diskografija

"U tvojoj kosi" (Sarajevo Disk 1985.)
"Ne bi te odbranila ni cijela Jugoslavija" (Sarajevo Disk 1986.)
"Ja te volim najviše na svijetu" (Jugoton 1988.)
"Volio bih da te ne volim" (Jugoton 1989.)
"Strah me da te volim" (Jugoton 1990.)
"Rođena si samo za mene" (Diskoton 1992.)
"Ostaj mi zbogom ljubavi" (InTakt Records 1994.)
"Moje najljepše pjesme" (Nimfa Sound 1996. kompilacija)
"Ja nemam snage da te ne volim" (InTakt Records 1997.)
"U živo!" (City Records 1999. koncertni)
"Baš ti lijepo stoje suze" (Hi Fi Centar 2001.)
"Ruzmarin" (Hi Fi Centar 2002. kompilacija)
"Live" (Halix Records 2002. koncertni)
"Zakon jačega" (Hi Fi Centar 2004.)
"Zlatna kolekcija" (Croatia Records 2006. kompilacija dupli)

HAUSTOR

(Zagreb)

Osnova grupe nastala je 1977. godine kada su Darko Rundek (rođen 30. januara 1956. u Zagrebu) i Srđan Saher (rođen 1955.) osnovali neformalnu grupu Komuna sa kojom su nekih dve godine povremeno svirali. U to vreme Rundek je studirao književnost, za novine je pisao o pozorištu, a kraće vreme bio je urednik kulturne rubrike "Studentskog lista". Haustor je nastao 1979. godine u postavi: pevač i povremeni gitarista Darko Rundek, basista Srđan Saher, bubnjar Boris Lajner i gitarista Ozren Štiglić. U početku su se zvali Nagradni bataljon a vežbali su u prostorijama avangardnog pozorišta "Kugla glumište" sa kojima su tesno sarađivali.

Haustor

Na samom početku karijere Boris Lajner je paralelno svirao sa njima i sa grupom Azra, sve dok u Haustor nije došao bubnjar Zoran Peršić. Ubrzo su im se priključili saksofonista Damir Prica, klavijaturista Zoran Vuletić i trombonista Nikola Šantro. Zahvaljujući pomoći Andelka Maletića i Dražena Vrdoljaka, 1980. godine za Radio Zagreb su snimili dve pesme, a "Moja prva ljubav" je brzo postala hit. Iste godine nastupali su na Omladinskom festivalu u Subotici gde su ostavili odličan utisak. Autorski spoj Rundeka, koji je studirao i režiju na Kazališnoj akademiji i Sahera, koji je izučavao etnologiju, doneo je sasvim specifičan amalgam na tadašnjoj sceni. Rundek je ponudio široka interesovanja a svoj nastup obojio teatralnošću, pantomimom i asocijativnom šminkom. Saher je pre Haustora svirao sa Branimirom Štulićem, a muzički sklop je zasnovao na iskustvima strane i domaće etno muzike. Široko polje novog talasa omogućilo im je da svoje ideje neometano realizuju.

Početkom 1981. godine snimili su prvi singl tako što je za pesmu "Moja prva ljubav" bubnjeve svirao Lajner, a za "Pogled u bolju budućnost" Peršić. Nastupali su na koncertu u beogradskom Domu omladine u okviru akcije "Pozdrav iz Zagreba" i prošli su bolje nego Prljavo kazalište koje je posle njih sviralo. Već u proleće su dobili novog bubnjara, Srđana Gulića sa kojim su uradili debi album "Haustor". Na ploči su raznovrsne, pomalo mistične i psihodelične pesme "Radio", "Mijenjam se", "Lice", "Duhovi" i "Crni žbir". Saherov hit "Moja prva ljubav" bio je i na albumu centralni događaj, diskretno inspirisan pripovetkom "Devojke u letnjim haljinama" Irvina Šoa. Saher se autorski ogledao u ličnoj i nostalgičnoj "60.-65.". Pesme "Lice" i "60.-65." ranije su korišćene u filmu "Nemir" Adija Imamovića. Na ploči se nije pojavila pesma "Radnička klasa odlazi u raj" jer je navodno bila nepodobna. U Jugotonu su pred samo objavljivanje ploče odlučili da pesmu odstrane, tako da je već odštampan omot prepravljan. Produkciju albuma radio je Husein Hasanefendić i u nekoliko pesama je odsvirao gitaru. Debi pločom, bogatom svežim idejama i efektnim koncertima, vrlo brzo su se nametnuli kao jedan od četiri vodeća zagrebačka benda iz perioda novog talasa. Tako su sa grupom Šarlo akrobata svirali ispred engleskog sastava Gang Of Four na Zagrebačkom bijenalu. Krajem 1981. godine objavili su singl na kome je pored snimaka "Zima", "Majmun i mjesec" mesto našla i pesma "Capri" posvećena njihovom saksofonisti Damiru Prici Capriju.

Pripreme za drugu ploču prekinuo je njihov odlazak u vojsku februara 1982. godine. Rad su nastavili početkom 1983. godine u postavi Rundek, Saher, Prica, Gulić i novopridošli gitarista Zoran Zajec. Uz saradnju bogate duvačke sekcije i u produkciji Željka Brodarića Jappe snimili su ključni album "Treći svijet". Ploča je precizno razvila njihovo istraživanje drugačijeg zvuka koje se kreće od reggae muzike, preko latinoameričkog folklora, sve do fino upotrebljenih pop struktura. Rundek je inspiraciju našao u stripovima Huga Prata, biblijskim simbolima i slikama iz literature i avanturističkih filmova. Pesme "Neobičan dan", "Zadnji pogled na Jeršaleim", "Babilonske baklje", "Skriven iza lažnih imena" ponudile su sasvim osobenu atmosferu, do tada retku u domaćoj muzici. Na albumu je i inkrimi-

nisana pesma "Radnička klasa odlazi u raj", jer je političko vreme iz nekog razloga sazrelo za nju. Uprkos odličnom albumu, turneja nije prošla uspešno. Saher i Gulić su 1984. godine napustili grupu i osnovali sastav Brojani.

Sledeći album "Bolero" su radili u sastavu Rundek, Prica i Zajec. Ploča je delimično snimljena na ritam mašinom, a Rundek je svirao bas. U radu na ploči učestvovali su Jurij Novoselić (alt saksofon i sintisajzer), Rastko Milošev (gitara), Neven Frangeš (klavijature), Srđan Gulić (bubnjevi), Nikola Santro (trombon), Rade Šerbedžija (recitativ), a prateće ženske vokale otpevale su devojke iz grupe Naturalna mistika i glumica Anja Šovagović. Producenti su bili Dragan Čačinović i Mitar Subotić (Rex Ilusivii). Ploča im je donela drugi veliki hit u karijeri, pesmu "Ena", efektne "Šejn", "Ja želim", "TV man", "Sejmeni" kao i "Take The Money And Run" sa elementima rap muzike. Na koncertima kojima su promovisali ploču, sa njima su opet svirali Srđan Gulić, Prica i Santro a pridružili su se basista Mario Barišin (ex Trobecove krušne peći), klavijaturista Alen Bjelinski (ex Aerodrom) i trubač Igor Pavlica. Godine 1986. sa pesmom "Samo na čas" nastupali su na Zagreb festu, a 1988. godine objavili su LP "Tajni grad". Kompletan materijal opet je komponovao Rundek, a produkciju su radili Rundek, Zajec i Hrvoje Hegedušić. Na ploči su svirali novi članovi: basista Marino Pelajić (ex Film) i klavijaturista Julije Reljić. Bas je, kao gost, u pet kompozicija svirao Saher. "Tajni grad" je održao standarde koje su sami postavili, a pesme "Ula ula", "Bi mogo da mogu", "Uzalud pitaš" i "Uhode" ostvarile su još bolju komunikaciju sa publikom.

Uoči pripreme petog albuma za koji je snimljeno nekoliko pesama i koji je trebalo da se zove "Dovitljivi mali čudaci", Haustor je 1990. godine prestao sa radom. Rundek se sa porodicom preselio u Pariz, Saher je svirao u grupama Ayllu, Naturalna mistika, Dee Dee Mellow, zatim je osnovao Vještice, a Prica je sa gitaristom Draganom Pajićem i bubnjarom Ivanom Marušićem Klifom nastavio u free jazz grupi Cul-de-Sac. Taj sastav je neformalno delovao od 1987. godine često priređujući koncerte na ulici i u podzemnim prolazima. Radili su muziku za animirane filmove, pozorišne predstave trupa "Kugla glumište", "Coccolemocco" i "Događanja". Objavili su niz samostalnih izdanja od kojih se izdvajaju kasete "L'equipe extraordinaire" (1988.) i "Return Of The Hit Single And The Other Songs" (1989.). Na njihovim nastupima i snimanjima povremeno je učešće uzimao Rundek koji je svirao gitaru i bas. Godine 1993. Prica se preselio u Amsterdam. Svirao je sa grupom Pink Noise Quartet i komponovao muziku za performans "Nexus" Nataše Lučetić. Ostali članovi Haustora povukli su se iz muzike.

Rundek je u Francuskoj nastavio da se bavi komponovanjem muzike za pozorište i film. U Parizu je organizovao i dva klupska nastupa improvizovanog Haustora u postavi: Rundek (vokal i gitara), Boris Lajner (bubnjevi), Toma Tanasković (gitara, bivši menadžer Riblje čorbe koji je u to vreme živeo u Parizu), Aleksis Rosos (saksofon) i Beograđanin Pavle Kovačević (klavijature i bas). Krajem 1995. godine Rundek se vratio na scenu. Okupio je sastav i održao seriju prihvaćenih koncerata (10 000 ljudi u Zagrebu), jer interesovanje za pesme Haustora nije jenjavalo tokom godina. U vreme najveće inflacije u Srbiji 1993. godine pojavila su se dva piratska diska na kojima su reizdata sva četiri albuma grupe. Krajem 1995. godine u Hrvatskoj je objavljena kompilacija njihovih najvećih hitova sa izborom od osamnaest pesama. U isto vreme, a paralelno sa koncertima Rundek banda po Hrvatskoj, objavljen je CD "Ulje je na vodi" na kome je snimak nastupa Haustora održanog 6. januara 1982. godine u klubu "Kulušić". Kao gosti sa njima su te večeri nastupili Jurij Novoselić (alt saksofon) i Stanko Juzbašić (udaraljke). Uz standardan materijal na disku je i šest neobjavljenih pesama. Ali, slab kvalitet snimka nije ponudio validan koncertni dokument njihove prošlosti.

Darko Rundek

U okviru solo karijere Rundek je objavio diskove "Apokalipso" (Jabukaton 1996.), "U širokom svijetu" (Jabukaton 2000.), "Ruke" (Menart 2002.), "Zagrebačka magla – Plava turneja" (Menart 2004. koncertni) i "Mhm A-ha Oh, Yeah Da-da!" (Piranha Musik 2006.). Del Arno Band je na ploči "Reggaeneracija" (East field Music 1995.) obradio pesmu "Treći svijet", a Eyesburn su na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) snimili izuzetno uspešnu obradu "Šejn". Na disku "Yugoton" (BMG 2001.), na kome su poljski muzičari obradili ex Yu rock pesme, su verzije "Moja prva ljubav" i "Ena".

www.klikeri.co.yu/tajnigrad

Diskografija

Singlovi

"Moja prva ljubav" / "Pogled u bb" (Jugoton 1981.)
"Radio" / "Crni žbir" (Jugoton 1981.)
"Majmun i mjesec" / "Zima" / "Capri" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Haustor" (Jugoton 1981.)
"Treći svijet" (Jugoton 1984.)
"Bolero" (Jugoton 1985.)
"Tajni grad" (Jugoton 1988.)
"Ulje je na vodi" (Blind Dog Records / Dallas Records 1995. koncertni)
"1981. 1984. 1985. 1988." (Croatia Records / Silver Red Music Group 1995. kompilacija)

HENDA

(Sarajevo)

Pravo ime pevača i kompozitora Hende je Mugdim Avdić. Na muzičku scenu stupio je sa bogatom avanturističkom karijerom. U ranoj mladosti važio je za talentovanog košarkaša, vozio je kamione po Americi i bio je član dizajnerske grupe "Bubašvaba" koju je predvodio Dragan S. Stefanović.

Godine 1981. je objavio prvi singl sa udarnom pesmom "I dok predajem se tebi" uz koju je štampan ambiciozan propagandni materijal, ali to nije pomoglo Hendinoj široj afirmaciji. Debi LP "Henda" predstavio ga je kao autora pesama pop rock izvuka. Ploču je snimio u Ljubljani u produkciji Ranka Bobana, a pomogli su mu studijski muzičari: Vedran Božić (gitara), Peco Petej (bubnjevi), Čarli Novak (bas), Miroslav Šedak Benčić (saksofon), Braco Doblekar (udaraljke) i gudački oktet. I tu ploču je pratio bogat propagandni materijal, ali za nju je izvan Bosne malo ko čuo. Sledeće albume snimao je u Sarajevu sa studijskim muzičarima, orijentisao se na folkom obojen zvuk, ali i pored nepobitne upornosti nije uspeo da postigne ozbiljniju afirmaciju. Po izlasku treće ploče "Gdje si, dušo, gdje si rano" na kojoj je gostovao Goran Bregović, a bubnjeve svirao Milić Vukašinović, napravio je pano veličine osam puta osam metara i postavio ga ispred "Skenderije", a promo materijal je sam raznosio po prodavnicama. Iako je naslovna pesma sa citatom iz poznate narodne pesme postala osrednji hit i dalje je nailazio na ignorisanje medija. Po izlasku ploče je otišao u Ameriku gde je radio kao kamiondžija. Na četvrtom albumu snimio je pesme "Donna", "Summertime" i "Vanja". Na sledećoj ploči "Sjećanja" uz nove materijale ponovo je snimio svoju staru pesmu "I dok predajem se tebi". Uz muziku sve više se bavio dizajnerskim poslom, pa je osmislio omote za ploče Milića Vukašinovića, Jasne Gospić i grupe Regina koju je upravo on promovisao u javnosti. Uoči samog rata u Bosni objavio je ploču "Moja prva ljubavi" a spot za pesmu "Nemoj plakati" snimio je u Severnoj Africi.

Tokom rata u Sarajevu pisao je patriotske pesme i objavio ih na ploči "Zaboravljeni grad". Uz nju je išla video kaseta sa spotovima i knjiga sa fotografijama ratnog Sarajeva. Taj materijal je u proleće 1993. godine izneo iz Sarajeva

Mugdim Avdić Henda

pretrčavši smrtonosnu liniju aerodromske piste zajedno sa učesnicima "Pesme Evrovizije". Rezultat toga bilo je emitovanje njegove pesme "Sviraj mi sviraj brate" na MTV. Tokom boravka u inostranstvu nastupao je u izbegličkim klubovima. Po povratku u Sarajevo objavio je kompilaciju "1997. – 1999." i osnovao video produkciju ZU. Diskom "Umoran od snova" nastavio je autorski rad. Multimedijalni set "Rođen na Bistriku" sadrži kompilaciju hitova, novu naslovnu pesmu, DVD sa spotovima i još starih pesama u MP 3 formatu.

Diskografija

"Henda" (Diskoton 1982.)
"Henda 2" (Diskoton 1983.)
"Gdje si, dušo, gdje si rano" (Diskoton 1985.)
"Henda 4" (Diskoton 1988.)
"Sjećanje" (Diskoton 1990.)
"Moja prva ljubavi" (Diskoton 1992.)
"Zaboravljeni grad" (samostalno izdanje 1993.)
"1997. – 1999." (samostalno izdanje 1999. kompilacija)
"Umoran od snova" (InTakt Records 2001.)
"Rođen na Bistriku" (Hayat Production 2006.)

HEROINA

(Novi Sad)

Intrigantni art rock sastav Heroina osnovali su 1982. godine Nebojša Živaljević (gitara), Đorđe Stanković (ritam gitara) i Novica Pavlović (bas). Sledeće godine pristupili su im Stevan Dostan (bubnjevi), Dejan Isakov (sintisajzer) i poznati strip crtač Zoran Janjetov (vokal).

Uoči snimanja jedine ploče iz grupe su otišli Dostan i Pavlović, tako da je bas snimio Aleksandar Kravić, a bubnjeve je zamenila ritam-mašina. Produkcijom ploče bavio se Mitar Subotić, a pomogli su saksofonista Deže Molnar i trubač Rudolf Tomšić. Sa radom su prestali početkom 1986. godine. Kao strip autor Janjetov je ostvario uspešnu karijeru, posebno na francuskoj sceni. Dejan Isakov je preminuo 2000. godine.

Diskografija

"Heroina" (PGP RTB 1985.)

HEROJI

(Beograd)

Heroje je 1986. godine pokrenuo dramaturg Vladimir Đurić Đura (rođen 1960. u Beogradu) rukovodeći se Vorholovom idejom kako će svako u budućnosti imati priliku da bude slavan petnaest minuta. Prvu medijsku popularnost imali su demo snimkom "Noću haramo". Uoči objavljivanja singla sa pesmama "Bilder" i "Instruktor skijanja" u grupu je došao Đurin drug, reditelj Milutin Petrović (rođen 1961. u Beogradu) koji je pre toga svirao sintisajzer u malo poznatoj grupi Stalker. Uz Đuru, Milutin je dobio zadatak drugog pevača a obojica su komponovali.

I na sledećem promo singlu "Kiza rock" (u toj pesmi gostovao je glumac Boda Ninković) kroz jednostavnu rock formu ponudili su duhovite tekstove kreirajući kratke priče o lokalnim naravima. Uobičajeni beli radijski omot ukrasili su crtežima, tako da su ploče postale unikati.

Producent debi ploče "88" bio je Momčilo Bajagić, a uz Milutina i Đuru grupa se posle brojnih personalnih promena ustalila u postavi: basista Rade Bulatović, bubnjar Ivica Vdović (ex Šarlo akrobata), klavijaturista Miša Savić i gitarista Vladan Ačimović. Logo grupe na omotu ploče uradio je arhitekta Aleksandar Deroko. Zastupajući liniju kemp postupka, ali i vrlo direktnog humora, nanizali su pesme "Zgromiću te ja", "Ja ja", "Gagarin", "Nikad robom", "Majmun". Posle serije nastupa, Heroji su prestali sa radom iste godine kada je ploča objavljena.

Milutin Petrović i Vladimir Đurić

Vladimir Đurić je radio kao scenarista, reditelj i autor priloga u TV emisijama "Neobavezno", "Petkom u 22", "Kult", "Devedesete", "Nove vrednosti", "Kult detektivi" i "Služim narodu". Na Radiju B 92 u periodu od 1992. do 1994. godine vodio je emisije "Kurs kreativnog pisanja" i "Đurina treš lista". Autor je drama "Ban Strah" ("Boško Buha", 1986.), "Džet set" (Radio Beograd II, 1989.), "Bilijarska priča" (SKC, 1993.), "The Games People Play" (Import Theatre Company, London, 1993.), "Belgrade by Night" (SKC, 1994.), "Alisa u zemlji čuda" ("Boško Buha", 1994.) i "In/Out" (1997.). Objavio je knjige "Hvalisavi roman & Super" (Matica Srpska 1991.), "Durine smešne priče" (Beografiti 1997.), zbirku eseja "Mitologije tehnoveta" (SKC 1998.), roman "London" (Ezoterija 1998.), "Izabrane pesme" (Mono & Manana 2002.) i knjigu o domaćem novom talasu "Glamur i ezoterija" (Nea 2003.). U zbornik "Savremena srpska drama" uvršćen je njegov tekst "Groblje mačaka". Sa novinarom Goranom Tarlačem priredio je knjigu "Pesme iz stomaka naroda – antologija turbo folka" (SKC 2001.). Objavljuje pesme, kratke priče i eseje. Autor je video radova "Koju igru igraš" (1992.) i "Beogradske maštarije" (1995.). Odigrao je epizodnu ulogu transvestita u filmu "Sivi kamion crvene boje" reditelja i scenariste Srđana Koljevića.

Đura se vratio muzici krajem 1993. godine kada je snimio kasetu "Maštarije" (LVO Records 1995.) nazvanu tako po Borhesovoj zbirci priča. Već deo tog materijala nastao je u vreme rada grupe Heroji, a 1989. godine su uradeni i demo snimci. Muzičari Bane Mayo i Vlada Lešić naveli su ga 1993. godine da te pesme najzad snimi. Pridružili su mu se Mladen Arsenijević (gitara), Rade Bulatović (bas) i Miša Savić (klavijature). Baveći se laganim, nostalgičnim temama i karipskim ritmovima na "Maštarijama" je dočarao doživljaj leta u pesmama "Belo, belo, belo", "Zarobljenik srebra", "Tango po noći". CD "Mediteran" objavio je za PGP RTS leta 1997. godine u produkciji Vlade Markovića (duet Vlada i Bajka). U radu na novim pesmama pomogli su mu Miško Plavi (Piloti) koji je svirao harmoniku, gitarista Mladen Arsenijević, bubnjar Ratko Ljubičić, basista Goran Rakočević, saksofonista Radovan Popović, a potpisani su kao Đura i Mornari. Nove pesme se takođe bave opuštenom, letnjom atmosferom a tome su doprineli citati muzike Ramira Mendesa i glavne teme iz TV serije "Grlom u jagode" koju je komponovao Zoran Simjanović. Muzika za ploču prvobitno je napisana za Đurinu radio dramu "Balada o unutrašnjem moru". Polovinom 1998. godine na tržištu se pojavio CD "The Best Of Đura" (Gima Records) koji sadrži deset pesama sa kasete "Maštarije", šest sa diska "Mediteran", "Zgromiću te ja" sa ploče "88" i ranije neobjavljenu pesmu "Balkanska". Na disku "Tropikalizam" (Biveco 2000.) Mornari su snimili pesme inspirisane karipskom muzikom. Novi materijal potpisali su Đura i gitarista Mladen Arsenijević koji je ujedno obavio produkciju i aranžmane. Budući da za te snimke u Srbiji niko nije bio zainteresovan, Đura ih je objavio u Sloveniji. Na disku "Letnja terasa" (City records 2005.) u saradnji sa Milanom Milosavljevićem (klavijature), Zoranom Aničem (gitara) i producentom Aleksandrom Jankovićem, kompletirao je svoje nove, latino inspirisane teme.

Milutin Petrović je završio filmsku režiju a diplomski rad bio mu je TV film "Telefomanija" (1986.). Od 1984. do 1986. godine bio je režiser TV emisije "Hit meseca" i u tom periodu je uradio oko trideset video spotova domaćim grupama. Na TV Beograd je 1988. godine režirao rock operetu "Kreatori i kreature" kompozitora i scenariste Vladimira Milačića. Početkom devedesetih bio je koautor i režiser TV emisije "Popovanje" koja se bavila pop kulturom. Godine 1992. u Bitef teatru je postavio hit predstavu "Trinidad" zasnovanu na ploči "Calipso is like so..." na kojoj je glumac Robert Mičam pevao kalipso klasike. U predstavi su koričćeni prepevi tih pesama, a uživo su ih izvodili članovi Trinidad Trip benda. Grupu je predvodio Miša Savić uz Papa Nika (udaraljke), Čika (konge) i članove sastava Plejboj. Muzika je objavljena na disku "The Trinidad" (PGP RTS 1994.), a pevali su glumci Ivana Mihić, Bane Vidaković i Boda Ninković. Na snimanju diska uz Mišu Savića glumce su pratili članovi grupe Vera Kvark. Na koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records) snimljenom na unplugged festivalu održanom januara 1994. godine u Sava centru zabeležene su akustične verzije pesama "Kiza rock" (Milutin i Trinidad Trip Bend), "Ona hoće mambo" (Branka Katić, Milutin i Trinidad Trip Bend) i "Zgromiću te ja" (Đura i Heroji). Petrović je 2000. godine režirao film "Zemlja istine, ljubavi i slobode", 2004. godine "Jug – jugoistok", a 2006. godine dečji film "Agi i Ema". Glumio je epizodnu ulogu u filmu "Munje!" reditelja Raše Andrića.

Miša Savić je tokom osamdesetih godina ostvario karijeru cenjenog autora minimalističke muzike i bio je dugogodišnji urednik ozbiljne muzike u SKC-u. Kao dirigent i aranžer učestvovao je sa Rambom Amadeusom u stvaranju novokomponovane klasične muzike koja je 27. decembra 1994. godine izvedena u Sava centru na projekciji filma "Metropolis" reditelja Frica Langa. Taj materijal je objavljen na disku "Metropolis B Tour de force" (B 92 1998.). Komponovao je muziku za filmove "Zemlja istine, ljubavi

i slobode" (zajedno sa Milutinom) i "Jug – jugoistok". Rade Bulatović je svirao u brojnim rock i jazz sastavima, a komponovao je muziku za film "Bulevar Revolucije" Vladimira Blaževskog i TV seriju "Dome, slatki dome" Milutina Petrovića.

Diskografija

Singlovi

"Bilder" / "Instruktor skijanja" (PGP RTB 1986.)
"Kiza rock" / "E=MC2" (PGP RTB 1987.)

Album

"88" (PGP RTB 1988.)

HLADNO PIVO

(Zagreb)

Grupa Hladno pivo osnovana je 1987. godine u postavi Milan Kekin Mile (vokal), Stipe Anić (gitara), Tedi (bas), braća Zoki (gitara) i Suba (bubnjevi). Dve godine kasnije Stipe je napustio postavu i prešao u grupu Falschspieler.

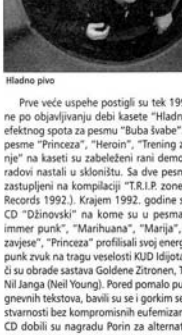

Hladno pivo

Prve veće uspehe postigli su tek 1991. godine po objavljivanju debi kasete "Hladno pivo" i efektnog spota za pesmu "Buba švabe". Uz nove pesme "Princeza", "Heroin", "Trening za umiranje" na kaseti su zabeleženi rani demo snimci i radovi nastali u skloništu. Sa dve pesme bili su zastupljeni na kompilaciji "T.R.I.P. zone" (T.R.I.P. Records 1992.). Krajem 1992. godine snimili su CD "Džinovski" na kome su u pesmama "Für immer punk", "Marihuana", "Marija", "Čelične zavjese", "Princeza" profilisali svoj energični post punk zvuk na tragu veselosti KUD Idijota. Na ploči su obrade sastava Goldene Zitronen, Toy Dolls i Nil Janga (Neil Young). Pored pomalo pubertetski gnevnih tekstova, bavili su se i gorkim seciranjem stvarnosti bez kompromisnih eufemizama. Za taj CD dobili su nagradu Porin za alternativni rock album. Redovnu publiku stekli su na čestim koncertima po Hrvatskoj i Sloveniji. Sa dve pesme zastupljeni su i na disku "Various Artists: Indie Rock Bands Of Croatia" (T.R.I.P. / Croatia Records 1992.). Godine 1993. napustio ih je basista Tedi, a njega je zamenio Hadžo (ex Patareni). Nastupili su kao predgrupa na zagrebačkom koncertu The Ramones 11. oktobra 1994. godine. Na sledećem disku "G.A.D." ni za dlaku nisu odstupili od svog stila. Obradili su pesme "Bila je tako lijepa" iz repertoara Dragana Stojnića i novosadske grupe Pekinška patka, autora Alana Barijera (A. Barriere) i tradicional "Country (will the circle be unbroken)". A stranu su koncepcijski nazvali "Birtija", a B stranu "Soba". Podela je izvedena po mestu gde se radnja tekstova odvija. CD "Desetka" objavili su povodom desetogodišnjice postojanja grupe. CD je producirao Janez Križaj, a u novim temama "Nema više...", "Krepaj budalo" i "Anoreksik" su se priklonili melodioznom post punk zvuku. Zahvaljujući tom disku imali su mini turneju po Nemačkoj, nastupali su u Sarajevu i bili predgrupa na nastupima sastava NOFX i Therapy. Krajem 1998. godine Hadžo je napustio grupu a zamenio ga je basista Šoki koji svira i klarinet. Hadžo je po odlasku formirao grupu Refrend.

CD "Pobjeda" producirao je Edi Cukerić, a na njemu su pesme sa stavom: "Politika", "Svi smo ga mi voljeli", "Maderfakersi" i druge. Pesme su obogaćene zvukom klavijatura, truba i klarineta. Trubu je svirao Stipe Mađor koji im se uskoro pridružio i na koncertima. Zahvaljujući opozicionim političkim stavovima posle ovog diska su postigli veliku popularnost. Ona im je omogućila da se ogledaju i u drugim aktivnostima pa su komponovali muziku za pozorište i TV serije. Uz to dobili su Porine za video spot i alternativni album. Koncertni CD "Istočno od Gajnica" snimili su na nastupima u klubu "Tvornica" održanim 19. i 20. oktobra 2000. godine. Sa njima su tih večeri svirali trubač Stipe Mađor, saksofonista Jakša Kriletić (Jinx), violinista Igor Cinkuš i klavijaturista Milko. Pored njihovih pesama, disk sadrži obrade pesama "Kristifor Kolumbo" (tradicional), "Buba švabe" (Toy Dolls), "Marihuana" (John Peel), "Für Immer Punk" (Goldene Zitronen i Alphaville), "Will The Circle Be Unbroken" (tradicional), a za temu "Utjeha kose" upotrebljen je tekst istoimene pesme A. G. Matoša. Krajem juna 2001. godine prvi put u karijeri nastupili su u Beogradu. Aprila 2002. godine snimili su temu "Himna" posvećenu učestvovanju hrvatske reprezentacije na Svetskom fudbalskom prvenstvu u Japanu. U različitim verzijama "Himna" je objavljena na CD singlu. Novembra 2002. godine u saradnji sa ženskim udruženjem B.a.B.e. predstavili su video spot za pesmu "Šamar" posvećenu borbi protiv nasilja nad ženama. Ubrzo su uradili novi disk "Šamar" koji je producirao Denyken. U pesmi "Teško je ful biti kul" gostovao je Edo Maajka, "Mlohava čuna" je obrada klasika "Let it be" The Beatles, a kao hit se izdvojila "Zimmer frei". Na Dan ljudskih prava, 10. decembra 2003. godine, dobili su nagradu "Joško Kulušić" za afirmaciju ljudskih prava u medijima. U proleće 2004. godine dobili su četiri nagrade "Porin": za video spot, vokalnu saradnju, rock album i najbolji nastup. Na DVD izdanju "Pun (k)ondom spo(r)tova" objavljen je snimak njihovog nastupa u Domu sportova održan 20. aprila 2004. godine i izbor spotova.

Sa grupom Putnici oformljenom za tu priliku Mile je snimio solo ploču "U dva oka" (Dancing Bear 2001.). Materijal je producirao Edi Cukerić a svirali su Vladimir Mirčeta (gitara), Mario Rošić (bas), Viktor Lipić (klavijature), Boris Popov (udaraljke), Kristijan Zebić (bubnjevi) i Stanko Kovačić (čelo). U TV seriji "Bitange i princeze" reditelja i scenariste Gorana Kulenovića, emitovanoj na HRT-u, Mile je ostvario šarmantnu ulogu pornofila. Stipe Mađor (truba) je kao stalni pridruženi član sa Hladnim pivom počeo da nastupa od leta 1999. godine kada je učestvovao na snimanju diska "Pobjeda". Radio je na muzici za film "Mondo Bobo" (režija Goran Rušinović), muziku za pozorišnu predstavu "Poljubac žene pauka" (režija Saša Broz) i gostovao na pločama drugih hrvatskih autora. Biografiju grupe "Trening za umiranje" (Profil 2006.) napisao je Aleksandar Dragaš.

www.hladnopivo.hr

Diskografija

Singl

"Himna" (Dancing Bear 2002.)

Albumi

"Hladno pivo" (Megatherium tape 1991. kaseta)
"Džinovski" (T.R.I.P. / Croatia Records 1993.)
"G.A.D." (T.R.I.P. / Croatia Records 1995.)
"Desetka" (Jabukaton 1997.)
»Pobjeda" (Gajba Records / Dancing Bear 1999.)
"Istočno od Gajnica" (Dancing Bear 2000. koncertni)
"Šamar" (Dancing Bear 2003.)
"Pun (k)ondom spo(r)tova" (Dancing Bear 2004. koncertni DVD)

HOBO

(Zagreb)

Sastav je 1972. godine osnovao klavijaturista Mato Došen (rođen 1953. godine u Zagrebu, ex Heart Of Soul). Sa njim u grupi su bili Saša Cavrić (bas), Josip Belamarić (električna violina), Boris Trubić (udaraljke, vokal) i Mladen Garašić (bubnjevi).

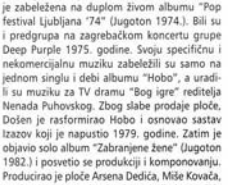

Hobo

Svirali su na BOOM festivalu u Ljubljani maja 1974. godine i njihova pesma "Možda jednom" je zabeležena na duplom živom albumu "Pop festival Ljubljana '74" (Jugoton 1974.). Bili su i predgrupa na zagrebačkom koncertu grupe Deep Purple 1975. godine. Svoju specifičnu i nekomercijalnu muziku zabeležili su samo na jednom singlu i debi albumu "Hobo", a uradili su muziku za TV dramu "Bog igre" reditelja Nenada Puhovskog. Zbog slabe prodaje ploče, Došen je rasformirao Hobo i osnovao sastav Izazov koji je napustio 1979. godine. Zatim je objavio solo album "Zabranjene žene" (Jugoton 1982.) i posvetio se produkciji i komponovanju. Producirao je ploče Arsena Dedića, Miše Kovača, Marine Perazić, Nede Ukraden, Vladimira Savčića Čobija, Danijela Popovića, Massima Savića, grupe Magazin i drugima. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji a ujedno je završio i sociologiju. Živi u Španiji i bavi se muzikom.

Diskografija

Singl

"HA-DE-HO" / "Žena" (Jugoton 1975.)

Album

"Hobo" (Jugoton 1975.)

Idoli • Igra staklenih perli • Ilić Aleksandar Sanja • Indexi • Instant Karma • Iskre • Islamović Alen • ITD band • Izazov

IDOLI

(Beograd)

Koreni grupe Idoli nastali su u sastavu koji se prvo zvao Merilin, pa zatim Zvuk ulice. Grupu su činili gitarista i pevač Vladimir Divljan (rođen 10. maja 1958. u Beogradu), basista Zdenko Kolar (rođen 1956.), klavijaturista Dragan Mitrić, bubnjar Kokan Popović i saksofonista Bora Atić. Godine 1978. su učestvovali na Zaječarskoj gitarijadi i na BOOM festivalu u Novom Sadu. Nisu uspeli da objave nijedan snimak i 1979. godine su prestali sa radom.

Prve naznake vezane za grupu Idoli pojavile su se krajem 1979. godine. U okviru projekta Dečaci, u omladinskoj štampi objavljivane su prigodne slike članova budućih Idola. Tako je, na primer, za 8. mart štampana fotografija sa potpisom "Dečaci emancipuju žene". Paralelno, beogradski zidovi su preko noći osvanjivali ispisani duhovitim grafitima koji su najavljivali pojavu nove grupe. Stariji poklonici muzike sigurno pamte grafite "Margita je dečak", "Dečaci ne plaču", "Srđane budi čovek" ispisane na zidovima u blizini Kalenićeve pijace. Njih su spremom, smirenim rukopisom nanosili članovi prve postave Idola. Sastav je zvanično nastao 1. marta 1980. godine kada su održali prvu probu. U grupi su se našli drugovi iz osnovne škole: Vladimir Divljan, Zdenko Kolar, bubnjar Boža Jovanović i Divljanovi prijatelji iz gimnazije Srđan Šaper (rođen 1958. u Beogradu) i Nebojša Krstić (rođen 1957. u Beogradu). Uz Divljana, Šaper i Krstić bili su zaduženi za komponovanje i vokale. Šaper je na koncertima povremeno svirao sintisajzer, a Krstić udaraljke. U tim prvim danima sa njima je tesno sarađivao Dragan Papić koji je bio neka vrsta kreativnog medijskog aktiviste. U početku su vešto manipulisali medijima, pa su čak najavljivali da će ime promeniti u Apoloni 5 ili Idoli plus bradonje jer su Zdenko i Boža nosili brade. Juna 1980. godine održali su prvi koncert i to u beogradskom SKC-u sa udarnim bendovima beogradskog novog talasa. Prvi singl objavili su u saradnji sa časopisom "Vidici" 1980. godine i na njemu su pesme "Pomoć, pomoć" i "Retko te viđam sa devojkama". Kada su u Zagrebu sa Bregovićem kao producentom snimali drugu verziju tog singla, raskinuli su saradnju sa Draganom Papićem. Uz razne medijske manipulacije koje je smišljao, Papić je kumovao njihovom radu sa Encom Lesićem u čijem studiju su mogli neometano da snimaju. Na Omladinskom festivalu u Subotici u jesen 1980. godine sa pesmom "Zašto su danas devojke ljute" su u oštroj konkurenciji osvojili jednu od nagrada. Zatim su uzeli učešće na ploči "Paket aranžman" (Jugoton 1981.) zajedno sa grupama Šarlo akrobata i Električni orgazam. Snimili su pesme "Maljčiki" (tekst na ruskom jeziku izgovorio je Dragan Papić), "Plastika", "Schwüle über Europe" i "Amerika". Prvi samostalni koncert u Beogradu održali su 25. juna 1981. godine u bašti SKC-a. Karte su se kod tapkaroša prodavale po četvorostrukoj ceni, a kao predgrupe nastupili su Bezobrazno zeleno, Via Talas, Marko Brecelj i Feo Volarič. Na sledećem diskografskom zahvatu, kemp orijentisanom mini LP-ju su "Zašto su danas devojke ljute", "Ime da da", "Dok dobuje kiša u ritmu tam tama", "Malena", obrade "Devojko mala" Darka Kraljića i "Hajde!" Čaka Berija (Chuck Berry). Ploča je urađena u produkciji Pika Stančića, a kao gosti pojavili su se članovi grupe Film: Mladen Juričić koji je svirao usnu harmoniku i Jurij Novoselić za orguljama. Na omotu je reprodukcija slike "Akt na crvenoj pozadini" Modiljanija. Ovaj mini LP Jugoton je naknadno objavio i na kaseti

Idoli početkom osamdesetih: Divljan, Jovanović, Kolar, Šaper, Krstić

zajedno sa mini LP-jem grupe Film na kome je snimak njihovog koncerta u klubu "Kulušić".

Istog leta Idoli i Film organizovali su zajedničku turneju po jadranskoj obali. Putovali su brodićem i svirali po turističkim lukama. Leta 1981. godine u grupu je došao bubnjar Kokan Popović (ex Merilin, Zvuk ulice, grupa Sladane Milošević). Snimanje prvog albuma započeli su sa Goranom Vejvodom i Dušanom Mihajlovićem Spirom. Produkciju su prvi put radili sami, Spira je trebalo da bude asistent produkcije, a Vejvoda je u to vreme važio kao šesti član grupe. Međutim, obojica su se posle nekoliko dana snimanja povukli i rad su nastavili sami, uz pomoć snimatelja Mileta Pileta Miletića. Za samo snimanje potrošili su preko četiri stotine sati, što je u ono vreme bio rekord bez premca. Šaper je svirao sintisajzer, Krstić udaraljke, prateći vokal u pesmi "Odbrana" otpevala je Bebi Dol, a Vuk Vujačić, Goran Grbić i Slobodan Grozdanović su formirali duvačku liniju u pesmi "Šenke su drugačije". Ploča je dobila naziv "Odbrana i poslednji dani" po književnom delu Borislava Pekića i na njoj su se prvi put predstavili kao kompleksni autori, nudeći antropološki pristup pravoslavlju, zahvaljujući u enigmu Tito (u pesmi "Poslednji dani" koja je trebalo da se zove "Maršal"), baveći se u to vreme prvi put načetim temama. Na omotu su detalji freske, tekst je na ćirilici, a slova je Diviljan kopirao u Patrijaršiji. Prvobitna ideja da na naslovnoj strani bude mileševski Beli anđeo nije odobrena od strane interne komisije diskografske kuće. Promotivni koncert održali su u Domu omladine početkom juna 1982. godine. Pre izlaska grupe na scenu, sa traka su se čuli pravoslavni horovi, a dramaturg Biljana Maksić je okadila binu što je izazvalo negativne reakcije u dnevnoj štampi. Zahvaljujući toj ploči, po izboru kritike časopisa "Džuboks", proglašeni su za grupu 1982. godine, a album je ocenjen kao najbolji. Po izboru sedam evropskih magazina došli su na četvrto mesto rock grupa u Evropi. Album "Odbrana i poslednji dani" proglašen je u glasanjima kritičara tokom sledećih godina za najbolju jugoslovensku ploču. Jula 1982. godine Zdenko Kolar je otišao u vojsku a zamenio ga je Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret). Publiku su iznenadili i sledećom pločom "Čokolada" koju su snimili u Londonu u produkciji Boba Peintera (Bob Painter). Okrenuvši se čistom pop zvuku, pesmom "Čokolada" postigli su najveći hit u karijeri, a ploča je ostvarila visok tiraž. Povodom pesme "Čokolada" izbio je omanji skandal, jer se ispostavilo da je Dušan Gerzić Gera pesmu komponovao za grupu Via Talas, a Krstić je predstavio kao svoju. Dodušе, Gera je potpisan kao koautor pesme "Bambina". U pesmi "Ja sam tu" iskorišćen je deo teksta Drage Britvića za pesmu "Proplakat će zora" koju je Mišo Kovač izveo na festivalu "Split '71". Na ploči je Vlada Divljan autor samo pesama "Radostan dan", "Vetar i zastave" i "Ja sam tu", jer je u to vreme spremao diplomski na Rudarsko-geološkom fakultetu. U isto vreme Šaper je diplomirao režiju. Kao gosti na snimanju su učestvovali Bob Peinter (klavir i sintisajzer) i novinarka Vivien Goldman (vokal). Ploča je donela i rockabilly orijentisane "Bambina", "Soda boj", "Stranac u noći". Prvobitna ideja bila je da izdanje bude dupli mini LP pod imenom "U gradu bez sna", ali su u Jugotonu rešili da objave standardan album.

Idoli 1981. godine: Popović, Kolar, Šaper, Divljan i Krstić

Posle koncerta u Ljubljani, krajem marta 1984. godine rasplamsala su se uzajamna nezadovoljstva koja su dugo tinjala i grupa je prestala sa radom. Poslednji zapis pod imenom Idoli je na ploči sa muzikom iz filma "Šest dana juna" (režija Dinko Tucaković, scenario Nebojša Pajkić). Ploču je osmislio Vlada Divljan sa brojnim saradnicima. Srđan Šaper je preuzeo deo vokalnih deonica, Zdenko Kolar i Branko Isaković svirali su bas, a tu su bili bubnjari Piko Stančić, Boban Đorđević, klavijaturisti Đorđe Petrović, Dragan Ilić, gitarista Gagi Mihajlović i saksofonista Vuk Vujačić. Mišo Kovač se pojavio u pesmi "Da je duži moj dan", a Divljan je komponovao i autentičan narodnjak "Ja je zovem meni da se vrati" koji je otpevao, takozvani "kosmički Bosanac" Jahija Gračanlić u pratnji orkestra Ace Stepića. Uzgred, šira publika još uvek je uskraćena za upoznavanje sa Divljanovim nikad snimljenim gey narodnjakom "Zaljubljen sam u svog jarana".

Po raspadu Idola, Šaper i Krstić su radili muziku za pevačicu Biljanu Krstić i snimili album "Poslednja mladost u Jugoslaviji" (Jugoton 1987.). Za tu priliku oformili su grupu Unutrašnja imperija u kojoj su bili Branko Isaković, Gagi Mihajlović i Dragoljub Đuričić. Zatim su se povukli iz muzike. Šaper je počeo da se bavi marketingom u okviru firme "Idols & Friends", radio je kao kreativni direktor u agencijama "Saatchi & Saatchi", "Ogilvy & Mather" a poslednjih godina vodi "McErricson". U filmu "Davitelj protiv davitelja" reditelja Slobodana Šijana je glumio i autor je teme "Baby, baby" koju je izveo Vis Simboli. Režirao je video spotove i komponovao muziku za filmove i TV emisije. Krstić se zaposlio kao lekar, prvo na ostrvu Vis, pa u beogradskom hotelu "Hajat". Zatim se posvetio marketingu dok nije postao savetnik za medije predsednika Srbije Borisa Tadića. Glumio je u filmu "Šest dana juna". Šaper i Krstić su sa Zoranom Lesendrićem (Piloti) 1995. godine osnovali Dobrovoljno pevačko društvo i objavili CD "Nedelja na Duhove" (Eastfield music 1995.). Ploča je snimana u Budimpešti, Lesendrić je radio produkciju i aranžmane, a kao studijski muzičari učestvovali su Nenad Stefanović Japanac (bas i gitara), Milan Đurđević (klavijature), Ištvan Alapi (gitara) i Zoltan Hetenyi (bubnjevi). Prateće vokale otpevale su Kristina i Aleksandra Kovač.

Vlada Divljan se upustio u solo karijeru. Godine 1991. odselio se u Australiju, a krajem 1995. godine vratio se na domaću scenu i osnovao Old Stars band. Snimak nastupa koji su održali 18. i 23. januara 1996. godine u studiju M Radio Novog Sada objavljen je na disku "Odbrana i zaštita" (B 92 1996.) i na njemu su pesme Idola i iz perioda Divljanove solo karijere. U proleće 1999. godine preselio se u Beč. Kokan Popović, klavijaturista Dragan Mitrić (ex Bulevar), basista Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret) i perkusionista Nenad Morgenštajn su 1981. godine pokrenuli grupu Propaganda. Popović i Mitrić su krajem sedamdesetih bili zajedno u grupi Zvuk ulice, pa je deo materijala iz tog perioda snimljen u kućnoj radinosti na debi ploči "Apatija javnosti" (PGP RTB 1982.). Nudeći pop strukture, prelivene različitim žanrovskim uticajima, snimili su ploču bez koncertnih ambicija, a zatim se posvetili drugim muzičkim aktivnostima. Popović živi u Južnoafričkoj Republici, a jula 2006. godine predstavio se beogradskoj publici kao gitarista sastava Kokan and the Traitors koji čine naši muzičari nastanjeni u Johanesburgu. Zdenko Kolar je duže vreme vozio tramvaj i glumio u TV reklamama. Sa grupom Zona B snimio je ploče na kojima su obrade blues klasika ali i njihove pesme. Ton majstor Milan Miletić Pile je preminuo 18. februara 2003. godine.

Hitovi Idola poslužili su kao inspiracija mladim grupama. Pesmu "Plastika" obradila je slovenačka grupa Spiritual Pyrotechnics na disku "The material empire is dying" (Malca records 1996.). Šabački sastav Ništa ali logopedi snimio je na disku "Vaspostavljanje" (ITMM 1998.) pod nazivom "Metal'o plastika" vrlo osobenu verziju "Plastike". Sastav Kristali je na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Fre B92 1999.) obradio temu "Baby, baby" napisanu za film "Davitelj protiv davitelja". Na disku "Dorćol Manhattan" (Metropolis 2000.) Dalibor Andonov Gru i Mixmaster Bole obradili su pesmu "Amerika". Na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su poljski sastavi obradili značajne momente ex YU rocka, zabeležene su i njihove verzije pesama "Maljčiki" i "Retko te viđam sa devojkama". Članice rječke grupe E.N.I. su na disku "Da Capo" (Dallas Records 2003.) snimile

obradu "Rijetko te viđam sa djevojkama" a kao bonus je uvršćen remix tog snimka koji je uradio beogradski M.C. Sky Wikluh. Sastav Euforia je na disku "Euforia" (Automatik 2005.) obradio pesmu "Plastika". Vlada Divljan je 17. decembra 2004. godine gostovao na koncertu Vlade Kreslina u Cankarjevom domu u Ljubljani. Njihovo izvođenje pesama "Dok dobuje kiša" i "Malena" zabeleženo je na Kreslinovom disku "Koncert" (Nika 2005.).

Diskografija

Singlovi

"Retko te viđam sa devojkama" / "Pomoć, pomoć" (Izgled 1980.)

"Retko te viđam sa devojkama" / "Maljčiki" (Jugoton 1981.)

"Bambina" / "Stranac u noći" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Paket aranžman" (Jugoton 1981.)

"VIS Idoli" (Jugoton 1981. mini LP)

"Odbrana i poslednji dani" (Jugoton 1982.)

"Čokolada" (Jugoton 1983.)

"Šest dana juna" (Jugoton 1985.)

IGRA STAKLENIH PERLI

(Beograd)

Grupa je nastala 1976. godine, a ime su odabrali po poznatoj knjizi Hermana Hesea. Embrion grupe činili su školski drugovi koje je povezivala ljubav ka muzici na tragu ranih Pink Floyd, Can i Tangerine Dream. Prve dve godine radili su kao kućni bend u postavi: klavijaturista Zoran Lakić Švaba, gitarista Vojkan Rakić i perkusionista Predrag Vuković. Dolaskom pevača i basiste Draška Nikodijevića, eksperimentalnu fazu zamenio je organizovaniji rad.

Prve nastupe imali su na smotri amaterskih pozorišta "Tokovi" na Voždovcu i u pozorištu "Dadov". U jesen 1977. godine priključio im se bubnjar Dragan Šoć. Posle serije besplatnih svirki u SKC-u i na otvorenom u novobeogradskom Bloku 45, dostigli su kult status i dobili ponudu za realizaciju debi ploče. Avgusta 1978. godine snimili su ambijentalni album sa neobičnim instrumentalima "Majestetski kraj", "Solarni modus" i temama "Putovanje u plavo" (jedina u kojoj Lakić peva na našem jeziku), "Pečurka" (uz posvetu grupi Can) i "Gušterov trag" u kojoj je Nikodijević pevao na engleskom. Svoj stil nazvali su "muzika toka svesti". Omot za ploču uradio je Predrag Vuković (inače istoričar umetnosti), trudeći se da likovna prezentacija potpuno odgovara zvuku sa ploče. Sa grupom se u to vreme na koncertima pojavljivao njihov prijatelj, rock novinar i disk džokej Goran Cvetić koji je atmosferu upotpunjavao laserskim lajt šou efektima, a na sceni emitovao slajdove i filmove. Njihov nastup na Stomatološkom fakultetu 1978. godine Cvetić je snimio na običnom kasetofonu za ličnu arhivu. Po snimanju prve ploče, Draška je zamenio basista Slobodan Trbojević, u to vreme novinar "Džuboksa". Za drugi LP "Vrt svetlosti" originalni omot ploče (radili su ga Predrag Vuković i dizajner Dejan Popov) odbijen je u PGP-u uz obrazloženje da je neprofesionalno urađen. I taj omot je pratio stil muzike i tekstova kao i njihov odnos prema fantastici, a čitava ploča gradi bajkovitu atmosferu u temama "Igrač", "Čarobnjak", "Sanjaš". Godine 1980. u grupu je umesto Vojkana Rakića došao gitarista Ivan Pajević, a vratio se i Nikodijević. Ta postava je kratko trajala i prestali su sa radom.

Draško Nikodijević je osnovao sastav White Rabbit Band u kome je svirao i Vojkan Rakić. Krajem osamdesetih Nikodijević se preselio u Ameriku. Pod imenom White Rabbit Cult sa gitaristom Zoranom Bulatovićem Baletom (ex Luna, Laboratorija) u Njujorku je snimio CD "... And The Gods Made Wars." (White Rabbit Cult Publishing 1999.) sa temama i semplovima vezanim za NATO bombardovanje Jugoslavije. Preostali članovi Igre staklenih perli su zajedno sa nemačkim izdavačem Tomasom Vernerom (Thomas Werner), za njegovu kuću Kalemegdan Disk objavili na vinilu tri ploče grupe. Leta 1991. godine izašla je ploča "Soft Explosion Live" na kojoj su kasetni snimci sa njihovog nastupa na Stomatološkom fakultetu. Materijal obuhvata gotovo sve peseme sa debi ploče. Godine 1993. Verner je reizdao tu ploču uz bolju postprodukciju, a pesme "Soft Explosion" i "Solar Modus" doživele su skraćenje. Tema "Majestic End" zamenjena je finalnim delom pesme "Soft Explosion". Na sledećoj nemačkoj ploči "Inner Flow" je izbor neobjavljenih snimaka nastalih u periodu od 1976. do 1979. godine. Za LP "Drives" odabrali su snimke sa četvoročasovnog sejšna snimljenog uživo u prostoriji za probe, aprila 1977. godine. Krajem 1991. godine Vuković, Rakić i klavijaturista Zoran Zagorčić (ex Du Du A) dosnimili su svoje deonice na tom starom zvučnom zapisu i od toga je LP "Drives" sastavljen. Većinu omota za ploče objavljene u Nemačkoj uradio je Predrag Vuković.

Diskografija

"Igra staklenih perli" (PGP RTB 1979.)

"Vrt svetlosti" (PGP RTB 1980.)

"Soft Explosion Live" (Kalemegdan Disk 1991. koncertni)

"Inner Flow" (Kalemegdan Disk 1991.)

"Drives" (Kalemegdan Disk 1993.)

ILIĆ ALEKSANDAR SANJA

(Beograd)

Kompozitor i klavijaturista Aleksandar Sanja Ilić rođen je u Beogradu 1951. godine. Godine 1967. je pristupio gimnazijskom sastavu Vragolani a od 1971. godine je predvodio grupu San. Kada je 2. februara 1975. godine u niškoj hali "Čair", od strujnog udara poginuo njihov pevač Predrag Jovičić, Ilić je odlučio da rasformira sastav i da više ne radi u okviru neke grupe. Kako je njegov otac Miodrag Ilić Beli bio cenjeni kompozitor, Sanja je krenuo istim stopama.

Godine 1982. grupa Aska se takmičila na festivalu "Pesma Evrovizije" sa njegovom pesmom "Halo halo", a autor je hita "Princeza" koji su pevali Sladana Milošević i Dado Topić. Na ploči "Uspomene" (PGP RTB 1977.) objavljene su pesme koje je 1975. godine snimila grupa San, a vokalne delove otpevali su Dado Topić, Zdenka Kovačiček, Zdravko Čolić, Bisera Veletanlić i drugi. Sa klavijaturistom Slobom Markovićem snimio je instrumentalni album "Delta Project" 1987. godine. Na tekstove Irfana Mensura kom-

Aleksandar Ilić

ponovao je muziku za pozorišnu predstavu "Plava ptica" i ona je objavljena na istoimenoj kaseti. Uz pomoć devedeset saradnika realizovao je CD "Balkan 2000" na kome su etno i ambijentalne teme. Kompletan je autor, svirao je klavir i sax, bavio se produkcijom i orkestracijom, a disk je potpisan kao Sanja & Balkanika. Kao saradnici učestvovali su Brankica Vasić, Ceca Slavković, Nataša Jelić, Marijana Kajalić, Dragan Ilić, Đorđe David (vokali), Pavle Aksentijević (pojanje), Slobodan Trkulja (gajde, kaval), Dragomir Milenković Joga (dumbuš), Papa Nick (udaraljke), Branko Kljajić (buzuki), Bora Dugić (frula), Ljuba Dimitrijević (kravlji rog, šalmaj), Darko Karajić (ut, saz), gudači Svetog Đorđa, hor RTS-a i drugi. Sem na domaćim prostorima, sa tim materijalom nastupali su u Evropi, Kini i Meksiku. Po temama sa diska snimljena je televizijska emisija "Ostrvo Balkan" u režiji Miše Vukobratovića. U Bugarskoj je objavljen disk "Balkan Horses Band – Sofia 2000." (Aqua Storm 2001.) na kome je snimak istoimenog koncerta održanog 10. novembra 2000. godine u Sofiji. Sastav formiran za tu priliku činili su Sanja Ilić, Vlatko Stefanovski, Tamara Obrovac (vokal, flauta), Teodosi Spasov (kaval, vokal, melodika) i drugi. Na disku "Balkan koncept" nastavio je da se bavi etno zvukom, a među novim saradnicima su Izet Kizil (udaraljke), Peter Konstadinov (gajde), Miljan Miljanić (gusle), Rastko Aksentijević (šargija) i mnogi drugi. Ilić je producirao i komponovao sve teme a tekst za pesmu "Plava ptica" napisao je Irfan Mensur. Snimak koncerta koji su održali na kalemegdanskoj tvrđavi objavljen je na DVD izdanju "Live at Kalemegdan".

Tokom ovih godina Ilić je napisao preko hiljadu kompozicija za pozorište, film, TV serije, šou programe, reklame i brojne domaće pevače. Komponovao je instrumentalnu, dečju muziku, a radio je i mjuzikle. Dobio je godišnju nagradu Udruženja muzičara Beograda, Udruženja kompozitora i estradnu nagradu Srbije. Radio je muziku za film "Karaula" Rajka Grlića.

www.sanjailic.yuonline.net

Diskografija

"Delta Project" (PGP RTB 1987.)

"Plava ptica" (ZAM 1992. kaseta)

"Balkan 2000" (PGP RTS 1999.)

"Balkan koncept" (City Records 2004.)

"Live at Kalemegdan" (PGR RTS 2006. koncertni DVD)

INDEXI

(Sarajevo)

Sastav Indexi je tokom svih ovih godina postao sinonim za takozvanu sarajevsku pop školu. Grupu su 1962. godine osnovali srednjoškolci, ali pod nazivom Eho 61. Kada su postali studenti, lako su se odlučili za novi naziv. Indexi su bili pravo ime. Prvu postavu činili su: solo gitarista Slobodan Misaljević (rođen 1942. u Sarajevu), ritam gitarista Ismet Arnautalić (rođen 1942. u Sarajevu), basista Šefko Akšamija (rođen 1941. u Goraždu), bubnjar Nedo Hadžihasanović i klavijaturista Đorđe Uzelac.

U to vreme, najpoznatije grupe u Sarajevu bile su Pauci, Plavi dijamanti i Lutalice. Pauke su činili Davorin Popović, Paša Ferović, Vlado Stefanović i Nedo Hadžihasanović. Davorin Popović je u to vreme bio perspektivni košarkaš pa je paralelno razvijao obe karijere. U Lutalicama su bili Slobodan A. Kovačević (gitara), Fadil Redžić (bas), Slobodan M. Kovačević (ritam gitara), Zoran Vidović (vokal) i Vojo Šimšić (bubnjevi). Plave dijamante činili su Eduard Bogeljić, Milić Vukašinović, Pero Ćubrić i Nurudin Mulahuseinović. Indexi su u početku svirali instrumentalnu muziku, ali je sa njima na igrankama u dvorani "Sloga" nastupao pevač Alija Hafizović. Godine 1964. su na prvoj Gitarijadi u Beogradu osvojili drugo mesto, odmah iza sastava Elipse. Kao nagradu dobili su mogućnost da snime prvi singl na kome su četiri instrumentalne teme. Odlučili su se za obrade tadašnjih hitova "Sedam veličanstvenih" (tema iz filma "The Magnificent Seven"), "Večeras u gradu mladih" ("Teensville Tonight" Johnny and Hurricanes) i "Atlantida" ("Atlantis" Shadows), dok je temu "Nikada" komponovao Arnautalić. Kada ih je deo članova zbog drugih obaveza napustio, nastavili su u postavi: gitarista Slobodan Kovačević Bodo (rođen 1946. u Sarajevu), ritam gitarista Ismet Arnautalić, basista Fadil Redžić (rođen 1946. u Bihaću), pevač Davorin Popović (rođen 1946. u Sarajevu) i bubnjar Đorđe Kisić (rođen 1934. u Baošiću). Redovno su svirali igranke u klubu "Fis", izvodili strane hitove, ali i svoje kompozicije koje su radili Bodo Kovačević i Fadil Redžić. Godine 1967. postigli su veću afirmaciju učešćem na prvom festivalu "Vaš šlager sezone" na kome su izveli Kovačevićevu kompoziciju "Zašto je prazan čitav svijet" koju je PGP RTB objavio na festivalskoj ploči. Na takmičenju za "Pesmu Evrovizije" izveli su Kovačevićevu "Pružam ruke" i ona je uz "Zašto je prazan čitav svijet", "Naše doba" i "Jednom smo se svadali" (obrada "Nowhere Man" The Beatles) kompletirala njihov drugi singl. Dolaskom klavijaturiste i kompozitora Kornelija Kovača 1967. godine više su se orijentisali na sopstveni materijal. Oktobra 1967. godine svirali su na festivalu u Opatiji i postali prvi VIS koji je učestvovao na toj manifestaciji. Izveli su pesme "Nedjeljom ujutro" i "Neću biti sam" Đorđa Novkovića. Te godine su često na koncertima i pločama pratili pevačicu Zdenku Vučković. Decembra 1967. godine otišli su na dvomesečnu turneju po SSSR-u na kojoj su pratili domaće pevače zabavne muzike ali izvodili i svoj program. Po povratku su učestvovali na festivalu "Vaš šlager sezone '68" sa pesmom "Pustinjak", koja je sa hitovima drugih izvođača zabeležena na ploči u izdanju PGP RTB-a. U proleće 1968. godine Kisić je otišao da svira u Nemačku, a zamenio ga je bubnjar Miroslav

Pobednici festivala "Vaš šlager sezone" sa Đorđem Novkovićem

Šaranović (rođen 1946. u Osijeku, ex Dinamiti, Pro Arte).

Indexi su se u javnosti predstavljali lakom festivalskom muzikom, a interno su istraživali sopstvene mogućnosti u okviru eksperimenata, posebno u vezi sa upotrebom folka. Kornelije je tada na tekst epske narodne pesme komponovao temu "Boj na Mišaru" u kojoj su koristili stare instrumente saz i gusle. Na Opatijskom festivalu su sa kompozicijom Petka Kantardžijeva i Ivice Krajača "Jutro će promijeniti sve" osvojili treću nagradu, a izveli su i Kornelijevu "Ako jednom budeš sama". Te jeseni Kornelije je prešao u Beograd i osnovao Korni grupu, na mesto klavijaturiste došao je Đorđe Novković, a grupa je nastavila da obilazi festivale. Godine 1969. godine na zagrebačkom festivalu su izveli "Ne želim tvoju ljubav", ali je tu pesmu brzo pojeo zaborav. Krajem 1969. godine Ismet Aranutalić je otišao u vojsku, a kasnije je sa Goranom Bregovićem i Zoranom Redžićem osnovao sastav Jutro. Indexi su oktobra 1969. godine snimili pesmu "Negdje na kraju u zatišju" za koju je muziku komponovao Kovačević, a tekst napisao legendarni sarajevski disk džokej Želimir Altarac Čičak. To je ujedno bila prva domaća kompozicija koja je trajala više od deset minuta. Bila je sastavljena iz nekoliko stavova sa recitativom u uvodu koji je govorio glumac Brano Ličen. Njome su najavili svoje interesovanje za progresivni rock. Đorđe Novković se ubrzo pridružio grupi Pro Arte, a zamenio ga je Ranko Rihtman (ex Čičak, rođen 1948. u Sarajevu). Učestvovali su na rock večeri festivala "Zagreb '70." sa pesmom "Da sam ja netko" koju je komponovao Hrvoje Hegedušić, a tekst je napisala Maja Perfiljeva. Ona je u to vreme radila kao profesor književnosti u Zagrebu i tokom sledećih godina često je pisala tekstove za Indexe. Pesmu "Da sam ja netko" uz "Svijet u kome živim" (muzika Kovačević-Redžić, tekst Želimir Altarac) objavili su na sledećem singlu. Indexi su u to vreme intenzivno svirali i maštali o albumu, ali diskografi su od njih tražili samo hit singlove. Tada je nastala i desetominutna pesma "Dvojnik" (muzika Bodo, tekst Čičak) za koju su izdavačke kuće bile nezainteresovane. Na rock večeri festivala "Zagreb '71." svirali su ambicioznu kompoziciju "Izvor" (muzika Hegedušić, tekst Perfiljeva) i osvojili prvo mesto. Nažalost, tu pesmu nikada nisu uspeli da snime, ali je 1973. godine na svom albumu "Voljenoj" zabeležio Dalibor Brun. Kada su iz grupe otišli Rihtman i Šaranović, novi članovi postali su klavijaturista Vlado Pravdić (ex Vokinsi, Ambasadori) i bubnjar Peco Petej (ex Delfini). Posle letnjih svirki Petej je otišao na studije u Grac, Šaranović se vratio u grupu, a novi klavijaturista je postao Enco Lesić (ex Dalmatini). Na festivalu "Vaš šlager sezone" sa pesmom Milana Đajića "Da li postoji ljubav" osvojili su drugo mesto publike. Januara 1972. godine u muzičkoj emisiji "Maksimetar" TV Beograd, promovisali su Lesićevu pesmu "Sve ove godine" koja je postala hit. Lesić je ubrzo napustio Indexe i u Zagrebu osnovao grupu Spektar. Sa Indexima je ponovo bio Vlado Pravdić koji je u grupi ostao do 1973. godine kada je prešao u Bijelo dugme. Krajem 1971. i početkom 1972. godine organizovali su jugoslovensku turneju koja je obuhvatila sedamdeset koncerata. U proleće 1972. godine nastupili su na ljubljanskom BOOM festivalu, a koncertni snimak pesme "Hej ti, mlado momče" (muzika Ljupče Konstatinov, tekst Maja Perfiljeva) zabeležen je na duplom albumu, snimljenom tokom nastupa. Na rock večeri festivala "Zagreb '72." nastupali su sa sastavima Mungo Jerry, Southern Confort i Pretty Things. Zatim su otišli na drugu turneju po SSSR-u, a nastupali su u Poljskoj i Bugarskoj. Sa pesmama "Sanjam" i "Balada" obezbedili su 1972. godine još jedan izuzetno popularan singl. Desetogodišnjicu postojanja proslavili su u jesen 1972. godine rasprodatim koncertom u sarajevskoj Skenderiji. Novembra iste godine objavili su singl na kome je pesma "Plima" (autor teksta Kornelije Kovač, mada je na singlu potpisan Davorin Popović) snimljena još 15. januara 1969. godine, ali nije objavljena jer su urednici mislili da je nekomercijalna. U njoj je Bodo Kovačević, autor muzike, odsvirao jednu od lepših solo deonica tog doba. Ploča je dostigla visok tiraž i obezbedila još jedan evergreen u njihovoj karijeri. Tada je u Sloveniji objavljena kaseta "Indeksi" na kojoj su prvi put predstavljene pesme "Negdje na kraju u zatišju", "Dan kao ovaj", "Ja odlazim sutra" i druge.

Januara 1973. godine došlo je do čudne muzičke fuzije sa sastavom Pro arte. Kako je Pravdić prešao u Bijelo dugme, u grupu su pozvali Đorđa Novkovića, ali je on bio vezan za Pro arte (koje je u

to vreme bilo u personalnoj krizi) i napravljeno je solomonsko rešenje. Uz Novkovića, grupi je pristupio i pevač Vladimir Savčić Čobi, pa su delovali pod imenom Pro arte-Indexi. Na festivalima su birali ime u zavisnosti od toga sa kojim pevačem su nastupali. U toj postavi su otišli na turneju po Bugarskoj i snimak njihovog nastupa je pod imenom "Indexi + Pro Arte" objavila izdavačka kuća Balkanton. Aprila 1973. godine osvojili su prvo mesto na festivalu "Vaš šlager sezone" sa pesmom Aleksandra Koraća "Predaj se srce" koja im je donela i prvi zlatni singl. Novembra 1973. godine Kovačević i Popović su otišli u vojsku i grupa nije radila godinu dana. Pauzu su popunili učešćem na Opatijskom festivalu sa pesmom "Samo su ruže znale" i singlovima koje su snimili pre prestanka rada. U to vreme im je izašao album na kome su najuspešnije kompozicije sa singlova. Krajem 1974. godine su nastavili sa radom. Umesto Šaranovića (koji je prešao u Ambasadore) za bubnjevima je bio Milić Vukašinović (ex Čičak, Mića, Goran i Zoran), a klavijature je svirao profesor muzike Miroslav Maraus. Mesto klavijaturiste su prethodno ponudili Tihomiru Asanoviću, ali ih je on zbog solističkih planova odbio. Uoči Nove

1975. godine su objavili singl sa pesmama "Bacila je sve niz rijeku" (muzika Fadil Redžić, tekst Kemal Monteno) i "Pogrešan broj". Na koncertu koji je 22. februara održan u "Skenderiji", pod nazivom "Povratak Indexa" doživeli su očekivan trijumf. Posle tog nastupa krenuli su na turneju po Jugoslaviji, a predgrupa im je bio novi sastav Teška industrija koji je predvodio klavijaturista Gabor Lendel. Polovinom turneje otišao je Maraus, a u grupu se vratio Enco Lesić. Na "Opatiji '75" su izveli Lendelovu pesmu "Ti si mi bila naj naj", a na festivalu "Vaš šlager sezone" osvojili su treće mesto publike sa pesmom "Volim te" Aleksandra Koraća. Na Splitskom festivalu predstavili su se pesmom Đorđi Peruzovića "Obala pusta, obala vrela".

U drugoj polovini 1975. godine Davorin Popović je realizovao solo album "Svaka je ljubav ista (osim one prave)" koji su snimili kompletni Indexi. Ploča je promovisana velikim koncertom 21. februara 1976. godine u "Skenderiji". Popovića su pratili Indexi a na bini su se pojavili stari članovi: Đorđe Kisić, Esad Arnautalić, ali i klavijaturista Nenad Jurin (roden 1953. u Sarajevu, ex Cod), koji je uskoro postao zvanični član grupe. Za solo ploču Davorin je odabrao devet kompozicija koje su uradili Bodo Kovačević, Enco Lesić i Fadil Redžić. Sem premijernog materijala, tu je "Bila si ti, bila je ljubav" sa kojom je tada mladi pevač Goran Gerin pobedio na festivalu "Prvi aplauz". Uz teme "U tebi se žena rađa", "Danas plače prvi put", "Noćni susret" najslušanija pesma bila je "I pad je let" na tekst pesnika Đuka Trifunovića. Indexi su po običaju nastupali na festivalu "Vaš šlager sezone" i to sa Redžićevom pesmom "Moja Hana", a Davorin je dobio nagradu za najbolju interpretaciju. Na "Beogradskom proleću" sa pesmom "Stani malo zlato moje" Aleksandra Koraća osvojili su treću nagradu publike. Leta 1976. godine ponovo su otišli na turneju po SSSR-u, a zatim su sa Zdravkom Čolićem odsvirali turneju po jadranskoj obali. Krajem 1976. godine Milić Vukašinović je prešao u Bijelo dugme, a bubnjeve su po potrebi svirali Perica Stojanović (ex Ambasadori) i Đorđe Kisić. Novembra 1976. godine Davorin je nastupao na beogradskoj "Hit paradi" sa kompozicijom Gabora Lenđela "Ja sam uvijek htio ljudima da dam" koja je izašla na njegovom prvom samostalnom singlu.

Na drugom kompilacijskom albumu, takođe nazvanom "Indexi" objavljeni su njihovi festivalski hitovi nastali od 1975. godine. Ambiciozan album "Modra rijeka" na stihove pesnika Maka Dizdara iz zbirki "Kameni spavač" i "Modra rijeka" objavili su 1978. godine i posle dugo godina vratili se jakoj autorskoj muzici. LP su producirali Nikola Borota i Indexi, materijal je miksovan u Minhenu, kao gosti su svirali Tihomir Pop Asanović i Ranko Rihtman, recitovao je glumac Fabijan Šovagović, a na omotu ploče je rad cenjenog slikara Mersada Berbera. Album je proglašen rock pločom godine, a grupa je dobila Šestoaprilsku nagradu Sarajeva. Paralelno su nastavili sa izvođenjem hitova zabavnomuzičke orijentacije nižući pesme "Ispili smo zlatni pehar", "Pozovi me na kafu", "310 poljubaca" i "Pozdravi Sonju". Deo tih pesama, uz rock standarde, objavljen je na još jednoj kompilaciji "Indexi – Sve ove godine". Godine 1984. Davorin Popović je na solo ploči "S tobom dijelim sve" snimio pesme Kemala Montena, Kornelija Kovača i Fadila Redžića. U studiju su ga pratili Indexi, a produkciju je radio Nenad Jurin. Godine 1986. objavljena je četvorostruka LP kompilacija sa izborom najuspešnijih snimaka. Pored dobro poznatih tema, prvi put su objavljene "Boj na Mišaru", "Kasno je sad", "Dvojnik", "Oko malih stvari svađamo se mi" i neobavezna "Indexi 86" skrojena od naziva njihovih hitova. Nešto izmenjen materijal objavljen je 1991. godine i na dvostrukom CD-u. Uz Korni grupu, Time, VU grupu, R.M. Točak band i Dragu Mlinareca, Indexi su nastupali na koncertu održanom u Zagrebu 22. maja 1987. u velikoj dvorani Doma sportova. Na duplom živom albumu "YU rock legende" (Jugoton 1987.) snimljenom na tom nastupu su i njihove pesme "Sve ove godine", "Balada", "Plima" i "Bacila je sve niz rijeku". Nešto kasnije isti koncert je ponovljen u Beogradu. U okviru muzike za film "Kuduz" koju je pripremio Goran Bregović, Davorin Popović je otpevao obradu stare sevdalinke "Voljelo se dvoje mladih" koja je pod imenom "Žute dunje" objavljena na ploči "Kuduz" (Diskoton 1989.). Ista pesma je i na kompilaciji "Indexi – The Best of 2". Od početka osamdesetih Davorin je često nastupao sa dečjom vokalnom grupom Mostarske kiše koju je predvodio pesnik Mišo Marić. Za njihov album "Neki vječni klinci" Bodo Kovačević je komponovao većinu pesama, Indexi su snimili matrice a Davorin je pevao u par tema. Krajem osamdesetih Bodo je komponovao muziku za predstavu "Mandragola" Kamernog teatra 55 i "Posljednja potraga za zlatom" koju je u Narodnom pozorištu režirao Jovica Pavić.

Tokom rata Indexi nisu radili, ali su snimili pesmu "Ulica prkosa". Davorin je sve vreme bio u Sarajevu, Đorđa Kisića je ranio geler, Bodo Kovačević je bio u Pragu, Ranko Rihtman u Izraelu, a Fadil Redžić je pred kraj rata otišao u Finsku. Šefko Akšamija je preminuo 1993. godine. Davorin je 1995. godine sa pesmom "Dvadeset i prvi vijek" Zlatana Fazlića i Sinana Alimanovića predstavljao Bosnu i Hercegovinu na "Pesmi Evrovizije" u Dablinu. Ona je objavljena na ploči "S tobom dijelim sve", a potpisana je kao Davorin Popović i Indexi. Uz stare materijale, snimio je obradu teme "Fala" Vlahe Paljetka i nove pesme koje su komponovali Zlaja Arslanagić, Kemal Monteno, braća Mulahalilović (ex Hari Mata Hari), Fadil i njegov sin Zlatan Redžić. Krajem 1995. godine Indexi su zvanično obnovili rad. Uz Popovića i Kovačevića sastav su činili bubnjar Peco Petej, basista Davor Črnigoj i klavijaturista Sinan Alimanović (roden 1954. godine u Leskovcu) koji je svojevremeno bio član grupe Kosovski božuri iz Prištine, početkom osamdesetih bio u Indeximа, a sredinom devedesetih je postao direktor muzičke produkcije RTV BiH. Tri puta su nastupali u Londonu, a bili su česti gosti i u drugim evropskim prestonicama. Januara 1996. godine svirali su pet povratničkih koncerata u zagrebačkoj dvorani "Vatroslav Lisinski". Krajem marta 1998. godine svirali su u Podgorici i Nikšiću. Kako su na putu za Crnu Goru, kod Mostara imali saobraćajnu nesreću u kojoj je povređen klavijaturista Sinan Alimanović, na tim nastupima ga je zamenio Kornelije Kovač. Krajem aprila održali su tri rasprodata koncerta u beogradskom Sava centru i jedan u novosadskom SPENS-u. Publika ih je dočekala sa oduševljenjem. Kao gosti na beogradskim nastupima učestvovali su Kornelije Kovač, Nenad Milosavljević i Vladimir Savčić Čobi, a najavio ih je Dušan Prelević. Na koncertu u Novom Sadu dobrodošlicu im je poželeo Đorđe Balašević. Na povratničkom disku "Kameni cvjetovi" vratili su se starom zvuku koji se najviše ogledao u tretmanu gitara i orgulja, a posle dugo vremena ponovo su zaronili u etno vode, tako da je Bodo Kovačević svirao i saz. Kao gosti na snimanju su učestvovali Ekaterina Averianova (čelo), Željka Katavić, Alen Mustafić i Dragoljub Savić (prateći vokali). Autori muzike bili su Bodo Kovačević i Ranko Rihtman, tekstova Maja Perfiljeva i Abdulah Sidran, a na ploči je obrada sevdalinke "Snijeg pade na behar na voće". Snimak njihovog poslednjeg nastupa u sarajevskoj "Zetri" održanog 1. oktobra 1999. godine objavljen je na duplom disku "01. 10. 1999. Zetra". Te večeri sa njima su kao gosti nastupali Kornelije Kovač, Goran Bregović, Milić Vukašinović, Hari Varešanović, Mladen Vojičić Tifa i članovi sarajevske grupe 7 Up. Uz poznate pesme izveli su ranije neobjavljenu "Crni svatovi" Kemala Montena. Na duplom disku "Sve ove godine Indexi 1962-2001" uz izbor hitova, privi put su objavljene "Prošli dani" (snimljena 1970. godine), "Torta od badema" (1971.) i "U ulici Karađorđevega" (1987.). Na disku "Najveći koncert u gradu" je snimak njihovog sarajevskog nastupa na kome su gostovali Kemal Monteno i Vlado Kreslin. LP "Modra rijeka" je na disku reizdala Croatia Records 1995. i 1999. godine.

Davorin Popović je umro 18. juna 2001. godine a članovi grupe su odlučili da prestanu sa radom. Pošta Bosne i Hercegovine je 2001. godine štampala marku "Pjevač i Indexi" i to već dovoljno govori o njihovom značaju na sceni. U BiH je ustanovljena nagrada "Davorin" koja se dodeljuje najuspešnijim muzičarima. Na prvu godišnjicu Popovićeve smrti muzička produkcija RTV BiH objavila je CD singl "Pjesma za Davora". Pesmu je napisao Zlatan Fazlić Fazla a uz njega su pevali Dado Topić, Aki Rahimovski i Mladen Vojičić Tifa. Cenjeni autor narodne muzike Ibro Mangafić komponovao je pesmu "Legende ne umiru" i ona je objavljena na CD singlu 2002. godine. Sa njim su pevali Mladen Vojičić, Halid Bešlić i dečiji hor Princess krofne. Željko Samardžić je na tekst Dragana Brajovića komponovao pesmu "Mirno spavaj, moj Pjevaču", a Kemal Monteno je pesmu "Davore" snimio na disku "Dunje i kolači" (2004.). Bodo Kovačević je umro 22. marta 2004. godine. Đorđe Kisić je umro 25. novembra 2005. godine, a Nedo Hadžihasanović 3. februara 2006. godine. Predstavu „Jedan čovjek i jedna žena" posvećenu Indexima, reditelj Nenad Pervan postavio je februara 2006. godine u Narodnom pozorištu u Sarajevu. Knjigu o Idexima „U inat godinama" (Quattro Media 2006.) napisao je Josip Dujmović, novinar iz Zenice. Uz knjigu je dodat disk „U inat godinama" sa izborom neobjavljenih snimaka iz šezdesetih godina i ključnim pesmama rane faze rada grupe. Povodom izlaska knjige u „Zetri" je 12. septembra 2006. godine održan koncert na kome su uz članove grupe nastupili Bisera Veletanlić, Dado Topić, Aki Rahimovski, Željko Bebek, Zoran Predin i drugi. Promociju je pratila izložba akvarela Bode Kovačevića.

Indexi su jedna od najčešće obrađivanih ex Yu grupa. Ska verziju "Sve ove godine" objavilo je Bijelo dugme na koncertnoj ploči "5. april '81." (Jugoton 1981.). Crvena jabuka je na ploči "Uzmi me kad hoćeš ti" (Jugoton 1990.) obradila pesmu "Bacila je sve niz rijeku", a "Sanjam" na disku "Tvojim željama vođen" (Croatia Records 2002.). Galija je 1992. godine obradila pesmu "Sanjam" i objavila je na poklon singlu. Na solo disku "Ista kao more" (City Records 1998.) Marina Perazić je obradila hit "Budi kao more". U njenoj verziji pesma je dobila naziv "Budi isti kao more". Makedonski sastav Kismet je na disku "Dreaming" (Avalon 2002.) snimio verziju pesme "Sanjam" na engleskom. U znak sećanja na Davora, Zdravko Čolić je na disku "Čarolija" (BK 2003.) otpevao pesmu "Ako jednom budeš sama". Na disku "Gas – gas" (In takt 2004.) grupa Nervozni poštar obradila je "Sanjam". Masimo Savić je na disku "Vještina" (Aquarius Records 2004.) obradio pesmu "Bacila je sve niz rijeku". Slovenački sastav Mi2 je na disku "Dobrodošli na dvor" (Aulos 2006.) obradio "Sve ove godine". Teme Indexa su korišćene u filmovima "Pre kiše" Milča Mančevskog i "Lepa sela lepo gore" Srđana Dragojevića.

Diskografija

Singlovi

- "Sedam veličanstvenih" / "Nikada" / "Večeras u gradu mladih" / "Atlantis" (PGP RTB 1964.)
- "Naše doba" / "Zašto je prazan čitav svijet" / "Pružam ruke" / "Jednom smo se svađali" (PGP RTB 1967.)
- "Drugi čovjek" / "Ako jednom budeš sama" / "Jutro će promijeniti sve" (PGP RTB 1968.)
- "Ne želim tvoju ljubav" / "Šabn-dabn-šabn-dubajo" (Jugoton 1969.)
- "Svijet u kome živim" / "Da sam ja netko" (Jugoton 1971.)
- "Krivac si ti" / "Sve ove godine" (Jugoton 1972.)
- "Sanjam" / "Balada" (Jugoton 1972.)
- "Plima" / "Povratak Jacka Trbosjeka i ostalog zla" / "Ugasila je plamen" (Jugoton 1972.)
- "Predaj se srce" / "Budi kao more" (Jugoton 1973.)
- "Jedina moja" / "I tvoje će proći" (Diskoton 1973.)
- "Samo su ruže znale" / "Samoćo, ljubavi moja" (Diskoton 1974.)
- "Ding-da-da" / "Da l' smo ljudi" (Diskoton 1974.)
- "Pogrešan broj" / "Bacila je sve niz rijeku" (Diskoton 1974.)
- "Volim te" / "Ti si mi bila naj, naj!" (Diskoton 1975.)
- "Obala pusta, obala vrela" / "Prva ljubav" (Diskoton 1975.)
- "Moja Hana" / "Noćni susreti" / "Stani malo, zlato moje" / "Putovi" (Diskoton 1976.)
- "I mi i nas dvoje" / "Kad se hoće, sve se može" (Diskoton 1976.)
- "Voljela je Sjaj u travi" / "Pokaži mi dlan" (Jugoton 1977.)
- "Samo jednom" / "Kupala se cura jedna u potoku pod planinom" (Jugoton 1977.)
- "U jednim plavim očima" / "Ana" (Diskoton 1977.)
- "Ispijmo zlatni pehar" / "Sviđaš mi se" (Diskoton 1978.)
- "Pozovi me na kafu" / "Slovo o čovjeku" (Jugoton 1978.)
- "310 poljubaca" / "Bilo je lijepo" (Jugoton 1979.)
- "Živjela Jugoslavija" / "Prazne noći, a beskrajni dani" (Diskoton 1979.)
- "Njene oči, usne, ruke" / "Oj, Neretvo" (Jugoton 1980.)
- "Betonska brana" / "Da l' oblak zna" (Jugoton 1981.)
- "Pozdravi Sonju" / "Na svoj način" / "Dobar dan, tugo" (Diskoton 1983.)

Albumi

- "Indeksi" (RTV LJ 1972. kompilacija, kaseta)
- "Indexi" (Jugoton 1974. kompilacija)
- "Indexi" (Diskoton 1977. kompilacija)
- "Modra rijeka" (Jugoton 1978.)
- "Indexi – Sve ove godine" (Jugoton 1981. kompilacija, kaseta)
- "Sve ove godine" (Diskoton 1986. kompilacija, četvorostruki)
- "Indexi – The Best of 2" (Diskoton 1990. kompilacija CD)
- "Indexi" (Diskoton 1991. kompilacija, dvostruki CD)
- "Sve ove godine" (Croatia Records / Naraton 1994. kompilacija)
- "Indexi – Gold 1" (Krin Music 1996. kompilacija)
- "Indexi – Gold 2" (Krin Music 1996. kompilacija)
- "Kameni cvjetovi" (Halix Produkcija 1999.)
- "01. 10. 1999. Zetra" (Komuna 2001. koncertni 2 CD)
- "Sve ove godine Indexi 1962-2001" (Komuna 2001. kompilacija 2 CD)
- "Najveći koncert u gradu" (Nika 2001. koncertni)

Davorin Popović solo

Singl

- "Ja sam uvijek htio ljudima da dam" / "Crveno svjetlo" (PGP RTB 1976.)

Albumi

- "Svaka je ljubav ista (osim one prave)" (Diskoton 1976.)
- "S tobom dijelim sve" (Diskoton 1984.)
- "S tobom dijelim sve" (Croatia Records 1996.)

INSTANT KARMA

(Zrenjanin)

Juna 1984. godine pevač Aleksandar Janković (rođen 1968. godine u Zrenjaninu), gitaristi Bogoljub Omaljev i Saša Koso, slušajući grupe The Beatles i The Rolling Stones odlučili su da osnuju grupu. Pored pesama ovih klasika u početku su svirali obrade sastava Kinks i Animals. Kada su im se pridružili Nikola Pavković (bas) i Predrag Jovanović (bubnjevi), grupu su nazvali po pesmi "Instant Karma" Džona Lenona koja je objavljena 1970. godine.

Instant Karma

Prvi singl objavili su za zagrebački Suzy 1987. godine, a zatim su ime promenili u Revolucija i objavili još jedan singl za istog izdavača. Na toj ploči su četiri pesme, od kojih su "Ti si tu" i "Ona to zna", snimljene na koncertu. Krajem 1988. godine vratili su se prvobitnom imenu i u sopstvenoj produkciji objavili kasetu "The Story Of Instant Karma". U međuvremenu ih je napustio Omaljev, a zamenio ga je gitarista Srđan Muc. Početkom 1990. godine iz grupe je otišao i Saša Koso. Sa tri pesme: "Deset godina pre", "Zaboravi me" i "Dim nad gradom" pojavili su se na kompilaciji vojvođanskih sastava "Dim nad gradom" (Rag Records 1990.). Decembra 1990. godine objavili su debi album "Deset godina pre" kojim su postavili osnove svog viđenja rhythm i blues muzike, na tragu onoga što su Englezi precizno krstili kao pub rock. Aprila 1992. godine izašao im je album "Pazi kako hodaš" na kome su pored njihovih pesama, obrade "Ona sve zna" ("She does it right" Vilka Džonsona), "Samo ti juri" ("Keep on running" J. Edvardsa) i "Osmijeh" Drage Mlinareca. Aprila 1994. godine objavili su živi album "Kako ubiti oktopoda?" snimljen u "Mojo" klubu u Senti 1993. godine. Na ploči je zabeležena najava novinara Petra Janjatovića, to jest mene. Po završetku turneje na kojoj je "Oktopod" bio promovisan, napustio ih je Nikola Pavković i osnovao grupu Oružjem protivu otmičara. U postavu se vratio Saša Koso koji je preuzeo ulogu basiste, ali nije zapustio ni svoje gitarističko znanje. Sledećim albumom "Dan za danom" 1995. godine delimično su se upustili u istraživanje country zvuka. Na ploči je i obrada "A ti želiš pričati" slovenačkog kantautora Andreja Šifrera. Gosti na snimanju bili su Goran Vasović (Eva Braun) koji je pevao prateće vokale i klavijaturista Dragutin Bogdanović Bogda (Vojvođanski blues band).

Pregled minulog rada ponudili su septembra 1996. godine na kompilacijskom disku "Roll Over (Godine oktopoda 1987-1996)", koji je obuhvatio materijal od prvih singlova pa do dve nove pesme: "Sunce i ljubav" i "Ne možeš mi ništa". Drugu pesmu napisao je Cane iz sastava Partibrejkers isprovociran negativnom recenzijom koju je Petar Luković napisao povodom prethodne ploče Instant Karme. U toj pesmi Cane je otpevao drugi vokal. Na disku "BLUM!" vratili su se rhythm i blues izvorištima, a ploču su snimili Janković, Koso, basista Đorđe Đukić i bubnjar Slobodan Levakov. Orijentišući se ka britanskoj sceni šezdesetih godina, pesmu "Brian Jones" posvetili su čuvenom gitaristi The Rolling Stonesa, instrumental "Dr. Winston O' Boogie" dobio je naziv po pseudonimu koji je koristio Džon Lenon, a tekst za pesmu "Grad bez imena" napisao je Cane.

CD singl "3x3" snimili su u postavi Janković, Koso, basista Bojan Rajačić i bubnjar Branislav Mazalica. Uz podnaslov "Maximum r'n'b" tu su pesme "Sad i ko zna kad", "Paranoik" (obrada istoimene pesme sastava The Who) i "Autoput br. 52", a sledeće tri "Super stvar", "Grad bez imena" i "Voz" snimljene su kao war sessions tokom bombardovanja, uživo u stanu Aleksandra Jankovića. CD "Metamorfoza" producirao je Ljubomir Stančić koji je svirao i klavijature, a kao gosti na snimanju su učestvovali Bela Farkaš (saksofon), Sandra Tomašević i Dalibor Milankov (prateći vokali). Predstavili su se prepoznatljivim zvukom, kvalitetnim materijalom i emotivnim i besnim tekstovima. U baladi "Usnuli grad" Sandra Tomašević je sa Jankovićem otpevala glavni vokal, a tema "Kamenje 999" snimljena je uživo tokom bombardovanja. Na disku "Guru", pored novih pesama u produkciji Ljubomira Stančića, kao bonus objavljen je izbor njihovih ranijih snimaka. Posle tog diska novi član grupe postao je gitarista Srđan Graovac (ex Gluve kučke, Paribrejkers).

Dugogodišnji bubnjar grupe Branislav Mazalica iznenada je preminuo 13. marta 2005. godine.

Diskografija

Singlovi

"Dim nad gradom" / "Amerika" (Suzy 1987.)
"Totalni mrak" / "Ti si tu" / "Ona to zna" / "Rodni kraj" (Suzy 1988.) pod imenom Revolucija
"3x3" (Rag Records 1999. CD singl)

Albumi

"The Story Of Instant Karma" (Rag Records 1988. kaseta)
"Deset godina pre" (Rag Records 1990.)
"Pazi kako hodaš" (Carlo Records 1992.)
"Kako ubiti oktopoda?" (Take It Or Leave It 1994. koncertni)
"Dan za danom" (PGP RTS / Komuna 1995.)
"Roll Over (Godine oktopoda 1987-1996)" (Take It Or Leave It / Rag Records 1996. kompilacija)
"BLUM!" (Index Music / RAG Records 1997.)
"Metamorfoza" (Rag Records 2001.)
"Guru" (PGP RTS 2003.)

ISKRE

(Beograd)

Jedan od prvih domaćih električarskih sastava nastao je 1961. godine. Grupu Iskre osnovali su tadašnji učenici Druge beogradske gimnazije Slavoljub Bogdanović (ritam gitara), Miloš Sekulić (solo gitara), Gligorije Milanović (bas) i Draško Reljin (bubnjevi). Za naziv su se odlučili jer su u početku svirali na biskopskom ozvučenju "Iskra". Tokom karijere su svirali instrumentalnu muziku na tragu britanskog sastava Tornados i veoma brzo su postigli veliku popularnost.

Iskre sa Nikolom Karaklajićem 13. januara 1965. godine

Na majskom Festivalu mladih održanom 1962. godine u Domu sindikata, osvojili su prvo mesto i tada im se priključio klavijaturista Branislav Nikolić Beka (ex 3+1) koji je zvukom organe doprineo specifičnosti njihovog izraza. Posle čestih nastupa na koncertima zabavne muzike, igrankama i programu Radio Beograda, među prvima su kao prateći sastav svirali na snimcima poznatih pevača: Zafiru Hadžimanovu (repertoar Klifa Ričarda), Ivanki Pavlović, Zoranu Ramboseku (hitove sa Omladinskog festivala u Subotici) i drugima. EP na kome je pevala Ivanka Pavlović sa pesmama "Mala Šeila" / "Locomotion" / "Peppermint twist" / "Slušaj pesmu" (Diskos 1963.) trebalo je da bude njihova samostalna ploča. U to vreme su na koncertima često nastupali sa pevačicom Brankicom Sučević koja je zvanično pevala sa sastavom Safiri. Uprkos toj saradnji urednici su odlučili da Iskre ove pesme snime sa tada perspektivnom pevačicom Ivankom Pavlović, a iz komercijalnih razloga ploča je objavljena pod njenim imenom. EP je dostigao ogroman tiraž i postao druga najprodavanija domaća ploča u kategoriji zabavne i pop muzike i to posle "Male Grkinje" Nikole Karovića. Posle snimanja ploče napustio ih je basista Gligorije, a zamenio ga je Dragan Mirković (ex Duet M). Januara 1964. godine osvojili su prvo mesto na "Paradi ritma" u Domu sindikata gde su svirale najbolje beogradske grupe. Nekoliko meseci kasnije održali su prvi samostalni koncert u beogradskom Kolarčevom narodnom univerzitetu, a onda je usledio njihov prvi instrumentalni EP. Snimili su temu "Štalaktit" francuske grupe Les Ainglons, obradu božićne "Jingle Bells" ("Zvončići"), standarde Johnny and Hurricanes "Sheba" i "Reveille Rock" ("Šeba" i "Rock za dobro jutro"). Po izlasku te ploče napustio ih je Dragan Mirković, a novi basista postao je Branko Gluščević (ex Siluete i Lutalice).

Sledeće godine objavili su dve EP ploče na kojima su po tri instrumentalne i jedna vokalna pesma. Učestvovali su i na snimanju filma "Glasam za ljubav" režisera Tome Janjića i to je bio prvi kontakt domaće rock muzike sa sedmom umetnošću. Budući da je njihov zvuk već počeo da gubi trku sa nadolazećim vremenima, upustili su se, mada bez većeg uspeha, u obrade makedonskih narodnih pesama. Tokom januara i februara 1966. godine nastupali su na beogradskoj Gitarijadi gde su osvojili peto mesto. Posle tog relativno slabog prijema, iste godine su odlučili da prestanu sa radom. Branko Gluščević je nastavio karijeru u grupama Dah i Rokeri s Moravu. Dragan Mirković je svirao u pratećem orkestru Nene Ivošević, a devedesetih godina bio je predsednik Udruženja muzičara džeza i zabavne muzike. Ivanka Pavlović je umrla krajem 2003. godine. Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad" (Croatia Records 2005.), sa ex Yu muzikom šezdesetih godina, predstavljeni su snimcima sa prvog EP izdanja.

Diskografija

"Štalaktit" / "Šeba" / "Rock za dobro jutro" / "Zvončići" (Diskos 1964.)
"Tequila" / "Kuća izlazećeg sunca" / "Jahanje na vetru" / "Žuta jakna" (Diskos 1965.)
"Bossa nova" / "Ukrajina" / "Nebeski jahači" / "Želim da sam tvoj" (Diskos 1965.)

ISLAMOVIĆ ALEN

(Sarajevo)

Pevač Alen Islamović rođen je u Bihaću 17. avgusta 1957. godine. Kao tinejdžer igrao je fudbal u bihaćkom klubu "Jedinstvo" ali i osnovao grupu Bag. Godine 1981. postao je basista u grupi Divlje jagode, a zatim i pevač. Godine 1986. prešao je u Bijelo dugme gde je kao pevač zamenio Mladena Vojičića Tifu. Sa njima je snimio ploče "Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo" (Kamarad / Diskoton 1986.), živu "Mramor, kamen i željezo" (Kamarad / Diskoton 1987.) i "Ćiribiribela" (Kamarad / Diskoton 1988.). Novosadska grupa Griva snimila je tri njegove pesme na albumu "Što te tata pušta samu" (PGP RTB 1988.).

Po odlasku iz Bijelog dugmeta marta 1989. godine započeo je solo karijeru. Svoje scensko pojavljivanje zasnovao je na nastupima uz matricu po diskotekama. Pevao je hitove Divljih jagoda, Bijelog dugmeta i Riblje čorbe. Za LP "Haj, nek se čuje, haj, nek se zna" sam je pisao materijal, a ploču je odsvirao, producirao i aranžirao Nikša Bratoš. Rad na drugoj ploči prekinuo je rat a Alen je u Bihaću komponovao patriotski obojene

Alen Islamović

pesme "Srce od Bosne" i "Ne daj na se". One su na ploči "Gdje je moj rođeni brat" koju je objavio zagrebački Euroton, dok je izdanje za Evropu potpisala švajcarska firma Mam. U Nemačkoj je izašla ploča "Bauštelac", a pesmu "Nesreća moja" sa nje, kasnije je obradio pevač narodne muzike Énes Begović. Ploča "Opet meni đon" je pod tim imenom objavljena u inostranstvu a Lobel je u Zagrebu izdao pod nazivom "Nema meni bez tebe". Koncertni CD je snimio na nastupima u Sloveniji, Hrvatskoj, Nemačkoj, Austriji i drugim zemljama. Veći deo tog diska čine pesme iz repertoara Bijelog dugmeta i Divljih jagoda. Zatim je u Zagrebu otvorio studio i sa članovima bihačke grupe Camino Verde otpevao pesmu "Ti amo" koja je objavljena na njihovoj ploči "Rajske ptice" (Artist Records 1998.). Iste 1998. godine sa Senadom od Bosne za njegov disk "Najveći hitovi" snimio je duet u pesmi "Opet jasmin miriše". Na svom sledećem disku "Samo nebo zna" obradio je hit "Glavo luda" iz repertoara Zdravka Čolića, a u pesmi "Ja ću doći oko pola noći" upotrebio je citat iz narodnog evergrina "Kafu mi draga ispeci" koji je šezdesetih godina proslavio Predrag Gojković Cune. Ostale pesme komponovao je sam. Godine 1999. na festivalu u Bihaću je pobedio sa pesmom "Najlepša". Ona je objavljena na disku "Divlje dugme" i na njemu je ponovo snimio pesme koje je radio sa Bijelim dugmetom, Divljim jagodama, na prvoj solo ploči a tu je i himna fudbalskog kluba "Jedinstvo". Na disku "Moje folk pjesme" (Halix 1999.) sakupio je pesme koje je napisao za izvođače narodne muzike. Krajem 2001. godine snimio je sa Vesnom Pezzo duet u pesmi "Ljubice" i ona je objavljena na njegovom disku "Istok, zapad, sjever, jug". Na njemu je i nova verzija pesme "Te noći kad umrem kad odem kad me ne bude" koju je 1986. godine snimio sa Bijelim dugmetom. Na disku "Alen" su pesme iz perioda rada sa Divljim jagodama, Bijelim dugmetom i solo karijere. Juna 2005. godine sa ostalim pevačima Bijelog dugmeta nastupao je na koncertima ove grupe u Sarajevu, Zagrebu i Beogradu. Napisao je autobiografiju "Moje doline sjećanja".

Jura Pađen, Vlado Kalember, Islamović i Rajko Dujmić su formirali grupu 4 asa i snimili disknove "4 asa live" (Memphis 2003. dupli koncertni), "Nakon svih ovih godina" (Croatia Records 2004.) i DVD "4 asa live" (Memphis 2003.) sa obradama pesama koje su radili tokom prethodnih godina u okviru svojih matičnih sastava.

www.alen-islamovic.com

Diskografija

"Haj, nek se čuje, haj, nek se zna" (Jugoton 1990.)
"Gdje je moj rođeni brat" (Euroton 1992.)
"Bauštelac" (Nimfa sound 1993.)
"Opet meni đon" (Nimfa sound 1994.)
"Live Eurotour 95-96" (Terra Commerc 1996. koncertni)
"Samo nebo zna" (Croatia Records 1998.)
"Divlje dugme" (Dammic 2000.)
"Istok, zapad, sjever, jug" (Memphis 2001.)
"Alen" (Hit Records 2004. kompilacija)

ITD BAND

(Zagreb)

Osnivač grupe i njen dugogodišnji spiritus movens Miroslav Drljača Rus napustio je sastav Ad Fines u kome je pevao i sviralo i 1982. godine osnovao je ITD Band. U grupi je bio kompletan autor, ali je delovao kao čovek iz senke, jer se nije pojavljivao na bini. Rus je profesor filozofije i književnosti, a bio je muzički urednik i voditelj na radiju Velika Gorica. Tokom godina kroz grupu je prošao veliki broj muzičara: Branislav Bekić (vokal), Miroslav Budanko (bubnjevi), Damir Lipošek (gitara), Dražen Tomljenović (bas), Branko Kezele (bas), Jadranko Mileusnić, Rastislav Topolski, Nebojša Tepšić i drugi.

Miroslav Rus, pokretačka snaga ITD banda

Prvi nastup su imali novembra 1982. godine na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Početkom 1984. godine objavili su debi LP "Dvadeseti vijek" sa koga su se izdvojile "Slavenska minijatura" i "Promijeni nešto u sebi", a u pesmi "Priča sa zapadne strane" iskoristili su temu iz Lenonove "Give Peace A Chance". Ploču su producirali Rus i Hrvoje Hegedušić, a aranžmane je uradio gitarista Branko Bogunović. Budući da se bavio slovenskim temama u tekstovima i muzikom srednje struje, Rusove pesme su u to vreme odudarale od većine grupa tadašnje scene. Veliki uspeh postigli su drugom pločom "Plavi vojnik" na kojoj je "Rođen u Zagrebu", obrada Springstinove (Bruce Springsteen) "Born In USA". Tada su uspeli da rasprodaju i veliku dvoranu zagrebačkog Doma sportova. I sledeći LP "Skidam te pogledom" doneo je 1988. godine seriju hitova "Majko zemljo", "Lagano umirem", "Osvajam Beograd" i "Tekila-Šila". LP je producirao Branko Bogunović, a gost na snimanju bio je country gitarista Albert Li (Albert Lee). Poslednji album "S ove strane ljubavi" objavili su 1989. godine, a na ploči su predstavili novog pevača Davora Bornu koji je pre toga pevao prateće vokale kod Borisa Novkovića. Na ploči je ponovljena "Slavenska minijatura", obrada narodne "Kud idemo, tud pjevamo", obrada "Always In My Mind" i "Što to ima u njemu". Produkcijom se bavio njihov tadašnji klavijaturista Fedor Boić.

Po izlasku ploče grupa je prestala sa radom, a Rus je nastavio da komponuje za pevače sa kojima je i ranije radio. Na listi redovnih konzumenata njegovih pesama su Mišo Kovač, Željko Bebek, Massimo Savić, Tajči, Novi fosili, Baruni i drugi. Uz taj angažman je napisao zbirku pesama "Ne tajim da te volim" i solo CD "Ima kurvi, nema para" (Croatia Records 2000.). Na duplom kompilacijskom disku "Sve najbolje od ITD benda" sve pesme je otpevao Branislav Bekić.

Diskografija

Singl

"Vojnička" / "Elena" (Suzy 1986.)

Albumi

"Dvadeseti vijek" (Jugoton 1984.)
"Plavi vojnik" (Suzy 1986.)
"Skidam te pogledom" (Suzy-CBS 1988.)
"S ove strane ljubavi" (Suzy-CBS 1989.)
"Sve najbolje od ITD benda" (Hit Records 2006. dupli kompilacija)

IZAZOV

(Zagreb)

Sastav je 1977. godine osnovao klavijaturista i pevač Mato Došen (ex Hobo) sa basistom Nenadom Zubakom (ex Grupa 220, Time, Hobo). U početku su radili studijske snimke sa gitaristom Vedranom Božićem i bubnjarom Pikom Stančićem. Jedno vreme sa njima je svirao bubnjar Adi Karaselimović, ali je ubrzo prešao u Srebrna krila. Tek kada su im se priključili bubnjar Tom Martin i gitarista Eduard Matešić (ex Peta rijeka), grupa je krenula sa koncertima.

Po objavljivanju singla sa pesmom "Vračala se Jelena" (tekst je napisao njihov prijatelj iz Crne Gore Saša Erakvić), Došen je 1979. godine napustio grupu, a pevanje je preuzeo Matešić. Pesma je postigla solidan uspeh, a po objavljivanju drugog singla "Balerina" (tekst je napisao glumac Mile Rupčić) u grupu su došli novi bubnjar Dragan Brčić (ex Time) i još jedan gitarista Zoran Viceban. U to vreme su nastupali i kao prateći sastav Drage Mlinareca, te su u toj kombinaciji svirali na manifestaciji "Pozdrav iz Zagreba" u beogradskom Domu omladine, januara 1981. godine kada su izveli i svoj materijal. Debi LP "Izazov" producirao je Zubak, a gostovali su Tini Varga, Drago Mlinarec, saksofonista Jurij Novoselić (Film) i gitarista Rastko Miloševa (Parni valjak). Krajem 1983. godine prestali su sa radom. Došen je u to vreme već imao uspešnu karijeru kompozitora i producenta, a zatim se preselio u Španiju. Matešić je postao lider country grupe Plava trava zaborava, Zubak se bavi produkcijom, Brčić je otišao u inostranstvo, a Viceban prešao u grupu Zvijezde.

Diskografija

Singlovi

"Vračala se Jelena" / "Auto" (Jugoton 1978.)
"Balerina" / "Poželi nešto" (Jugoton 1980.)

Album

"Izazov" Jugoton 1981.)

Jakarta • Jugosloveni • Jusić Ibrica • Jutro

JAKARTA

(Beograd)

Grupa je nastala 1981. godine, ali su se u njoj u početku često menjali muzičari. Originalni članovi grupe, gitarista Jane Parđovski (ex Butik) i pevač Igor Popović našli su stabilne saradnike u basisti Radetu Bulatoviću, klavijaristi Milošu Petroviću i bubnjaru Ivanu Feceu (ex Luna).

Jakarta

Debi LP "Maske za dvoje" doneo je njihovo viđenje pop funk zvuka. U produkciji Aleksandra Habića objavili su polirane pesme "Spiritus", "Piromanija", "Dama sa severa", "Pozovi me" i druge. Na snimanju su učestvovali saksofonista Pol Pinjon (Paul Pignon), Kire Mitrev (trombon), Goce Dimitrovski (truba) i Ivan Švager (tenor saksofon). Na ploči "Ventilator Vol. 3" (PGP RTB 1985.) koja je predstavila nove snage, Igor Popović je pevao u temi "Arabija" novosadskog kompozitora Mitra Subotića. Drugi LP "Bomba u grudima" snimili su sa bubnjarom Miroslavom Karlovićem u produkciji Saše Habića, a u pesmama su izveli zaokret ka lakšim pop strukturama. Posežući za pevljivim refrenima u prvi plan su izbacili naslovnu, "Reci gde je lova" i "Mali policajci". Ploča nije prošla najbolje kod kritike i publike i ubrzo su prestali sa radom.

Miloš Petrović se posvetio radu sa grupom Jazzy i plodnoj solističkoj karijeri. Jane Parđovski se povukao iz muzike, Igor Popović se početkom devedesetih preselio u Italiju gde i danas živi. Rade Bulatović je postao aktivan na domaćoj jazz sceni.

Diskografija

Singlovi

"Amerika" / "Put u bajano" (PGP RTB 1983.)
"Spiritus" / "Problem" (PGP RTB 1984.)
"Osvojiću svet" / "Osvojiću svet – instrumental" (PGP RTB 1985.)

Albumi

"Maske za dvoje" (PGP RTB 1984.)
"Bomba u grudima" (PGP RTB 1986.)

JUGOSLOVENI

(Beograd)

Sastav je pokrenuo pevač Zoran Paunović (ex Magično oko) koji je ujedno bio i autor najvećeg dela materijala. Naslonjen na standardni rock, bavio se tekstovima sa elementima slenga i socijalnih tema. Jedini radijski hit postigao je pesmom "Jugosloveni" u kojoj su analizirane karakterne osobine ovdašnjeg življa.

Jugosloveni 1986. godine

Debi LP "Došlo mi je da se napijem" su snimili 1986. godine u postavi Zoran Paunović (vokal), Nenad Maričić (gitara), Dragan Latinčić (bas) i Goran Milanović (bubnjevi). Gosti na snimanju bili su Kornelije Kovač (klavijature) i Vlada Negovanović (gitara). Nakon godinu dana, za drugi LP "Vruće osvežavajuće" Zoran Paunović je promenio kompletnu postavu muzičara. Ploču je radio sa studijskom ekipom: Vlada Negovanović (gitare i produkcija), Dragoljub Đuričić (bubnjevi), Ted Jani (gitara), Zoran Radomirović Švaba (bas) i Saša Lokner (klavijature). I treći LP "Krici i šaputanja" nastao je u saradnji sa studijskim muzičarima, dok su grupu pored Zorana Paunovića, činili novi članovi. Posle te ploče su prestali sa radom, a leta 1997. godine objavljena im je CD kompilacija "Došlo mi je da se napijem". Zoran Paunović se povukao sa scene ali je komponovao i producirao pesme na disku "Ljubav bez pokrića" (City Records 1998.) pevačice Aleksandre. Materijal sa debi ploče reizdat je na disku "Igralište" (PGP RTS 2006.).

Diskografija

"Došlo mi je da se napijem" (Diskoton / Komuna 1986.)
"Vruće osvežavajuće" (Diskoton / Komuna 1987.)
"Krici i šaputanja" (PGP RTB 1988.)
"Došlo mi je da se napijem" (Komuna 1997. kompilacija)

JUSIĆ IBRICA

(Dubrovnik)

Predvođeni Delom Jusićem, Dubrovački trubaduri su krajem šezdesetih godina predstavljali jednu od najpopularnijih grupa zabavno muzičkog usmerenja. U početku je u senci njihove popularnosti radio mladi Đelin brat Ibrica (rođen 1944.). Prve pristalice sticao je u lokalnim dubrovačkim okvirima. Kao nestašni tinejdžer dospeo je u popravni dom u Malom Lošinju gde je svirao u domskom bendu. U potrazi za širom afirmacijom obreo se 1965. godine u Zagrebu gde je pevao u grupi Uskoci. Debitovao je na festivalu "Zagreb '68" pesmom "Celuloidni pajac". Zatim je snimio uspešne pesme "Ponoć", "Još uvijek ne znam neke važne stvari" i "Mačka" sa kojima je pobeđivao na festivalima.

Oslanjajući se na elemente šansone i akustičarske muzike, najveću slavu je stekao sedamdesetih godina i predstavljao je zaštitni znak dubrovačkih leta, reformalno izvođači svoju muziku na čuvenim skalinama, a održavao je i samostalne recitale u reprezentativnim Kneževim dvorima. Učestvovao je u pozorišnim predstavama "Soneti V. Šekspira", "Edvard II kralj Engleske" i "Aretej". Za predstavu "Kristifor Kolumbo" (po tekstu Miroslava Krleže) songove su svirali Jusić, Drago Mlinarec i za tu priliku okupljena grupa koju su činili cenjeni zagrebački muzičari. Predstava je igrana na brodu napravljenom po uzoru na "Santa Mariju". Od 1971. do 1973. godine je povremeno živeo u Parizu i bavio se muzikom. Rani LP "Ibrica Jusić" objavio je odmah po povratku iz Francuske i na njemu je zabeležio hitove "Kad bi vi znali, moja gospođa", "Dobro jutro, Margareta" (autor Đ. Jusić), "Nemoj poći sad" (Ž. Brel) i "Mačka" (P. Gotovac). Za njom su usledile cenjene ploče "Skaline od sudbine" i "Nostromo". Na ploči "Emina" snimio je verziju stare melodije nastale po pesmi Alekse Šantića i Dedićevu "Nježnost u mraku". Na albumu "Ne dajte da vas zavedu", radio je muziku na poeziju Desanke Maksimović ("Tražim pomilovanje", "Putnik treće klase"), Viljema Šekspira ("Sit svega toga"), Bertolda Brehta ("Ne dajte da vas zavedu"), Mike Antića ("Kad umrem"), Zvonimira Goloba i Enesa Kiševiča. Sa ploče "Čovjek bez kafića" izdvojila se pesma "Ljubi san vašu ćer". Za LP "Ibrica" muziku je u najvećoj meri komponovao Delo Jusić koji je ujedno bio producent, a tekstove je napisao Luko Paljetak. Ta ploča je ponudila udarne pesme "Šalom šara", "U svakom slučaju te volim" i "Na Stradunu". Ploču "Ibrica Jusić + pas, soba 501, osoba dvije" snimio je sa studijskim muzičarima: Vedran Božić (gitara), Mladen Baraković (bas), Salih Šadiković (bubnjevi) i Zlatko Tanody (klavijature). Materijal je producirao

Ibrica Jusić i pas

Stipica Kalođera, a izdvojila se pesma "Trubač sa Seine (Matoš u Parizu)" po pesmi Dobriše Cesarića. LP "La Vie" iz 1985. godine Ibrica je snimio na francuskom jeziku, a produkciju i aranžmane uradio je Stipica Kalođera. Uz njegove šansone, obradio je "Amsterdam" Žaka Brela i "Et Maintenant" Žilbera Bekoa.

U drugoj polovini osamdesetih postupno se povukao sa scene. Jedno vreme je živeo u Švedskoj gde je 1987. godine uz pomoć tamošnjih muzičara snimio ploču "Hodaju ljudi". Uz Ibričine pesme zabeleženi su i materijali švedskih kompozitora. Koautori su bili Jakša Fiamengo, Mirko Popadić i drugi. Godine 1993. objavio je CD kompilaciju "Retrospektiva". Dupli koncertni CD "Dan prije" snimio je maja 1997. godine u Zagrebačkom kazalištu mladih i na njemu je detaljan pregled njegovog minulog rada. Disk je dobio ime "Dan prije" jer se već sledećeg dana po nastupu u pozorištu srušio krov. Na disku "Hazarder" snimio je pesme Lenarda Koena (Leonard Cohen) koje je prepevao književnik Srđan Depolo. Aranžmane i produkciju uradio je Nikša Bratoš, a na disku su zabeležene "Zbogom, malena" ("So Long, Marianne"), "Ljiljan" ("Suzanne"), "Odvedi me" ("Dance Me To The End Of Love"), "Tko" ("Who By Fire"), "Mali bečki valcer" ("Take This Waltz") i druge. Na disku "Amanet" obradio je sevdalinke, a aranžer je bio Elvis Stanić. Povodom četrdeset godina Jusićevog rada objavljen je DVD "Amanet & Best of u HNK Zagreb" na kome su video spotovi, dokumentarni film snimljen na njegovom nastupu na Montreux Jazz festivalu i snimak koncerta koji je održao 5. juna 2004. godine u HNK.

Diskografija

Singlovi

"Celuloidni pajac" / "Stranac" / "Ponoć" / "Jagoda" (Jugoton 1968.)
"Golubica" / "Kad jednom budeš sama" (Jugoton 1969.)
"Još uvijek ne znam neke važne stvari" / "Mala kavana" (Jugoton 1969.)
"Mačka" / "Morem plovi dragi tvoj" (Jugoton 1970.)
"Nemoj ići" / "Nikolina" / "Ave Marija" / "Ana" (Jugoton 1970.)
"Zašto sam sritan" / "Leila" (Jugoton 1971.)
"Bezimenoj" / "Pjesma o ruži" (Jugoton 1974.)
"Kutija koja pokazuje kakvo će biti vrijeme" / "Svi smo mi jedno" (Jugoton 1974.)
"Emina" / "Na trgu ispod sata" (Jugoton 1977.)
"Šalom šara" / "U svakom slučaju te volim" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Ibrica Jusić" (Jugoton 1973.)
"Skaline od sudbine" (Jugoton 1975.)
"Nostromo" (Jugoton 1976.)
"Emina" (Jugoton 1977.)
"Ne dajte da vas zavedu" (Jugoton 1978.)
"Čovjek bez kafića" (Jugoton 1980.)
"Ibrica" (Jugoton 1981.)
"Ibrica Jusić + pas, soba 501, osoba dvije" (Jugoton 1983.)
"La Vie" (Jugoton 1985.)
"Hodaju ljudi" (RTV LJ 1987.)
"Retrospektiva" (Croatia Records 1993. kompilacija)
"Dan prije" (Dancing Bear 1998. dupli koncertni)
"Hazarder" (Dancing Bear 1999.)
"Amanet" (Dancing Bear 2003.)
"Amanet & Best of u HNK Zagreb" (Dancing Bear 2004. DVD)
"Kavana Mediteran" (Dancing Bear 2006.)

JUTRO

(Ljubljana)

Grupa Jutro osnovana je 27. decembra 1970. godine u Ljubljani i prvi put su nastupili na novogodišnjem koncertu u hali "Tivoli". Sastav su osnovali gitarista i pevač Zoran Crnković, basista Miro Tomassini i bubnjar Dragan Gajić, a kasnije im je pristupio gitarista Alan Jakin (ex Era).

Jutro

U početku su svirali boogie rock, ali su radili i obrade klasičnih dela. Tako je njihovo električno viđenje Mocartove "Male noćne muzike" zabeleženo na koncertnoj ploči "BOOM Pop Fest" (Jugoton 1973.) snimljenoj na istoimenom festivalu u Ljubljani. Kako je u isto vreme u Sarajevu delovala grupa Jutro, a Ljubljančani su ranije nastali, Sarajlije su odlučile da ime promene u Bijelo dugme, što im nije omelo karijeru. Naprotiv.

Tokom sedamdesetih Jutro je predstavljalo sigurnu koncertnu formaciju, ali nisu uspeli da postignu širu afirmaciju. Godine 1978. pristupili su im saksofonista Lado Jakša, bubnjar Pavle Ristić i klavijaturista iz Bugarske Jordan Gančev, stil su promenili u jazz rock, ali bez vidljivog uspeha. Jedini album "Dobro jutro" sadrži pesme Zorana Crnkovića i obradu narodne "Po jezeru". Kritika ga je te 1980. godine ocenila kao demodiran, pa se Jutro povuklo u slovenačke okvire i prepustilo tezgarenju. Pavle Ristić je preminuo 6. decembra 2006. godine.

Diskografija

Singl

"Prema Suncu" / "Mozart" (PGP RTB 1976.)

Album

"Dobro jutro" (RTV LJ 1980.)

Kameleoni • Karlowy Vary • KBO! • Kerber • Kongres • Kontraritam • Korni grupa • Kovač Boris • Kovač Kornelije • Kovačić Jani • Kovačićek Zdenka • Kozmetika • Kreslin Vlado • KUD Idijoti

KAMELEONI

(Kopar)

Grupu su septembra 1965. godine osnovali ritam gitarista Danilo Kocijančić (1949.), basista Jadran Ogrin (1948.), gitarista Marjan Maliković (1948.), klavijaturista Vanja Valić (1948.) i bubnjar Tulio Furlanić (1949.). Prvi put su nastupili krajem 1965. godine u Omladinskom klubu u Kopru.

Kako su sva petorica bili vokalno jaki, od samog početka su negovali višeglasno pevanje. Već maja 1966. godine na zagrebačkom festivalu održanom pod nazivom "Šampionat jugoslovenskih ansambala" su podelili prvo mesto sa afirmisanom grupom Roboti, a Furlanić je osvojio prvo mesto kao vokalni solista. Visoku poziciju postigli su zahvaljujući pesmi "Sjaj izgubljene ljubavi" koju su komponovali na tekst engleskog pesnika Vudsworta. Pobeda im je omogućila da nastupaju po čitavoj Jugoslaviji, a često gosti bili su u Austriji i Italiji gde su svirali u cenjenom klubu "Piper". Ne samo zbog toga što su imali najbolju opremu, među kolegama su brzo stekli renome sigurnih instrumentalista, pa su često pobeđivali na gitarijadama.

Na prvom singlu objavljenom početkom 1967. godine pored tri njihove kompozicije je i "See See Rider" iz repertoara grupe The Animals. Na drugom su zabeležili "Dedicated To The One I Love" sastava Mamas and Papas, "Too Much On My Mind" Reja Dejvisa, autorske "Gdje si, ljubavi" i "Story Of My Brown Friend". Uprkos uspesima, nezadovoljni zaradom, februara 1968. godine, pocepali su se u dve frakcije i oba sastava su nastupala pod imenom Novi Kameleoni. Jednu grupu predvodili su Vanja Valić i Jadran Ogrin, a pridružili su im se gitarista Goran Tavčar i bubnjar Ivan Mojzer. Oni su uradili muziku za film "Sončni krik" reditelja Boštjana Hladnika. Naslovnu pesmu iz filma snimili su na trećem i poslednjem singlu "I'm Gonna Tell You" 1968. godine. Danilo Kocijančić je bez većeg uspeha nastavio kao pevač sa italijanskim i slovenačkim muzičarima, među kojima je bio i cenjeni gitarista Drago Della Bernandina.

Godine 1969. obe grupe su prestale sa radom, a muzičari su kasnije svirali u različitim sastavima. Marjan Maliković je radio sa grupama Faraoni, Srce, Mladi Levi i September, Danilo Kocijančić se priključio grupi Bumerang, Jadran Ogrin je jedno vreme bio u sastavu Bumerang i September, Bernandina je prešao u Sinove i Generals, a ostali su otišli u inostranstvo. Uprkos planovima, 1975. godine nisu obeležili desetogodišnjicu osnivanja grupe, ali su se leta 1981. godine na kratko okupili u Kopru i održali koncert. Potom su deo svog starog repertoara ponovo snimili i objavili na ploči "Kameleoni" na kojoj su i "Sjaj izgubljene ljubavi", "U mom gradu", "Voz za kraj". Sredinom devedesetih godina objavili su na dva diska reizdanja svojih starih snimaka, ali i nove pesme u maniru muzike glavne struje. Marjan Maliković i Zlati Klun predvode sastav Karamela, a minuli rad su zabeležili na kompilaciji "Najlepša so jutra" (McMillan Music 1998.). Uz njih grupu čine Boris Krmac (vokal), Marino Legović (klavijature) i Mare Dugaro (bas).

Kameleoni

Diskografija

Singlovi

"La Felicita" / "See See Rider" / "Sjaj izgubljene ljubavi" / "Looking For Me" (Diskoton 1967.)
"Dedicated To The One I Love" / "Story Of My Brown Friend" / "Gdje si, ljubavi" / "Too Much On My Mind" (Jugoton 1967.)
"I'm Gonna Tell You (I dio)" / "I'm Gonna Tell You (II dio) / "Sunny Cry" / "Captain" (Jugoton 1968.)

Albumi

"Kameleoni" (RTV LJ 1982.)
"Kameleoni 66-67" (Helidon 1994.)
"Za vse generacije" (Helidon 1995.)

KARLOWY VARY

(Zagreb)

Sastav je osnovan 1982. godine pod nazivom Korowa bar. Pesma "Ratnici" im je sa drugim novim sastavima tog doba objavljena na ploči "Ventilator 202 Vol. 3" (PGP RTB 1985.). Veći uspeh postigli su iste godine kada su pod imenom Karlowy Vary snimili album "La Femme" u postavi koju su činili Varja Orlić (vokal), Tomo In Der Mühlen (gitara), Margita Stefanović (klavijature), Dražen Pencel Pink (bas), Dragan Simonovski (bubnjevi) i Rista Al Ibro (violina). Na ploči koja je nastala na tradiciji britanske post novotalasne scene je i obrada "Get It On" sastava T. Rex. U pojednim momentima su imali dodirnih tačaka sa grupom Ekatarina Velika, što je verovatno bio Margitin, ali i Tomin uticaj, jer je on u to vreme sarađivao sa Milanom Mladenovićem. Posle samo nekoliko koncerata na kojima je posebno intrigantan bio scenski nastup Varje Orlić, prestali su sa radom 1986. godine.

Tomo je radio produkciju Pankrtima na ploči "Sexpok" (RTV LJ 1987.), na debi disku grupe E.T. a kao koproducent potpisan je na pločama Cacadou Look "Tko mari za čari" (Jugoton 1987.) i "Anđeli se dosađuju" (Jugoton 1987.) Parnog valjka. On i Vladimir Smolec su polovinom osamdesetih godina osnovali tonski studio SIM. Sarađivao je sa Mitrom Subotićem, svirao u predstavama Ljubiše Ristića "Crna ruka" i "Titus Andronicus" i u predstavi Dušana Jovanovića "San letnje noći". Tomo Ricov i on su u klubu "Kulušić" krajem osamdesetih radili DJ program pod nazivom "Tom Tom Club". Početkom devedesetih godina preselio se u Njujork gde je nastavio da se bavi muzikom. Pokrenuo je izdavačku kuću i agenciju za plasman muzike u filmovima i reklamama IDM Music. Snimio je CD "Tomo" (1996.) na kome su svirali basista Muzzy (Living Colour), perkusionista Bashiri (Madonna, Whitney Houston), bubnjar Leni Kovington (Lenny Covington) i pevačica Kim Miler. Svirao je i uradio miks na disku "Lotta Love" japanske pevačice Rise Harako. Producirao je CD "Funkin in The Ghetto" (1997.) Buddy Hank banda. U Rimu je uradio muziku za dokumentarni film o reditelju Francesku Abondatiju. Sa svojom grupom Frequ-

Varja Orlić

ency Analyzer priprema CD. Varja Orlić je preminula 3. marta 1996. godine u Kanadi.

Diskografija

"Le Femme" (PGP RTB 1985.)

KBO!

(Kragujevac)

Grupu su pod jakim uticajem punk i HC muzike januara 1982. godine osnovali gitaristi Saša Vujić Vuja i Aca Vojinović. Sa njima su još nastupali Milorad Mišić Miša (bas, vokal) i Rajko Todosijević (bubnjevi). Naziv KBO! onomatopeja je žabe iz crtanog filma.

KBO!

Do odlaska u vojsku su nastupali po lokalnim gitarijadama. U tom periodu njihovi snimci objavljeni su na engleskim kompilacijskim kasetama "International Brigade" (1984.) i "Liberate" (1985.). Po povratku iz vojske godine 1986. ostali su bez basiste, Vuja je preuzeo pevačku ulogu, bubnjar je postao njegov brat Boban Vujić i grupa je dobila konačan personalni profil. Publika zainteresovana za punk zvuk bolje ih je upoznala putem demo kaseta "Tama" (1986.), "Nove Obrade Starih Stvari" (1987.), "!O8K" (1988.) i "Moja sloboda" (1989.) koje su samostalno objavili. Marta 1988. godine svirali su u Budimpešti i na tom nastupu snimljena je kaseta "Live In Budapest". Maja 1989. godine svirali su u Solunu, tokom jula su održali četiri nastupa u Mađarskoj, a oktobra meseca su u Beču bili pregrupa na koncertu sastava Emils i Gorilla Bisquits.

Debi LP "Forever punk" snimili su u beogradskom studiju "O" za samo četiri sata, a ploču je objavila kuća Wipe Out Records iz grčkog grada Pireja. Sledeći CD "Pozovi 93" objavili su za novosadski Start Today Records 1990. godine. Ploču su promovisali nastupima širom Jugoslavije, ali i u Mađarskoj i Austriji. Tokom leta 1991. godine imali su turneju po Belgiji i Holandiji. Zbog ratnih sukoba u Sloveniji kompletna oprema im je ostala u ljubljanskom klubu "France Prešeren" i tek nekoliko godina kasnije uspeli su da je vrate. Početkom 1992. godine svirali su u Skoplju, a zatim su za francusku kuću Onkra iz Tuluza objavili CD "Za jedan korak". Januara 1993. godine svirali su u Ilirskoj Bistrici i Kopru. Četvrto oficijelno izdanje, CD "Svetlo ludila" objavili su za sopstvenu izdavačku kuću. Uz njihove pesme, tu su i dve obrade, "Oda radosti" (Ludvig Van Betoven) i "Grk" (Mikis Teodorakis). Na disku "(Ne) Menjajte stanicu" snimili su obrade pesama najraznovrsnijih žanrova pa su tu "S.O.S." grupe ABBA, "Nebo" Električnog orgazma, "Program svog kompjutera" dueta Denis & Denis, "Enola Gay" sastava Orchestar Manouvers in the Dark, "Marš na Drinu" (u stilu The Shadows) i druge. CD "Drugarska... stvar" ponudio je nove Vujine pesme sa efektnim političkim angažmanom. Umesto Ace Vojinovića u grupu je 2005. godine došao član kragujevačke grupe Thimble, gitarista Ivan Ivezić.

Tokom čitave karijere KBO! neguju post punk zvuk sa distorziranim gitarama i tekstovima zasnovanim na socijalnoj tematici. Vuja u svom studiju "Češnjak" u Kragujevcu snima i producira ploče brojnim novim sastavima, a paralelno svira u grupama Zvoncekova bilježnica iz Aranđelovca, Trula koalicija iz Gornjeg Milanovca i Dismissed. Pod firmom Vuja's solo project objavio je demo solo kasetu "24 razloga za večnost" (KBO! Records 1989.). Tokom karijere bili su zastupljeni na brojnim inostranim kompilacijama od kojih je najznačajnija antiratna "The Dignity Of Human Being Is Vulnerable" (AWA 1993.). CD je objavljen u Holandiji, a KBO! su priložili pesmu "Ubijte me". U Jugoslaviji su učestvovali na kompilaciji "Mi za mir" (Vreme zabave / Centar za antiratnu akciju Beograd 1995.) sa pesmom "Idi+Odlazi". Na disku "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.) snimljenom na koncertu u KST-u 26. oktobra 1996. godine kada su domaći sastavi izvodili punk obrade, zastupljeni su verzijama "Organized Crime" (UK Subs), "Forever Punk" ili "Forever Šank" (Alphaville) i "When The Punk's Go Marching In" (Abrasive Wheels). Svirali su i 7. decembra 1996. godine u KST-u na rođendanu TV emisije "Paket aranžman" pa su koncertne verzije pesama "Ubijte me", "Samoća" i "Lopovi" objavljene na zajedničkom disku "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.). Uz sastave Propaganda 117 i Drama, uradili su muziku za film "Život za sebe" Gorana Matića. Na kaseti "Život za sebe" (CP 1998.) su zastupljeni snimcima "Balkanska rapsodija", "Ludilo" i "Pada noć". Za disk "Know Your Rights" (NGO Millennium 2001.) objavljen u okviru kampanje za promociju ljudskih prava, KBO! su uz ostale kragujevačke sastave snimili pesme "Zgubidan" i "What Can I Say". Maja 2001. godine Vuja, Max (vokali) i Stragi (bubnjevi, bas) pokrenuli su sastav Dismissed i snimili CD "Outnumbered" (Dismissed Sound 2001.). Vuja je sa Tozom Rabassom (Zvoncekova bilježnica) glumio u filmu "Ringe raja" reditelja Đorđa Milosavljevića i u njemu su izveli punk verziju pesme "Bacila je sve niz rijeku" Indexa.

Diskografija

"Forever punk" (Wipe Out Records 1989.)
"Pozovi 93" (Start Today Records 1990.)
"Za jedan korak" (Onkra 1992.)
"Svetlo ludila" (KBO! Records 1997.)
"(Ne) Menjajte stanicu" (KBO! Records 2001.)
"Drugarska... stvar" (KBO! Records 2002.)

KERBER

(Niš)

Početkom osamdesetih godina u Nišu je delovala grupa Top koja je vremenom izgradila solidnu lokalnu reputaciju. Izvodili su strani, hard orijentisan materijal, imali su i svojih pesama, a paralelno su saradivali sa pozorištem Treća polovina. Sastav nije imao stabilnu postavu jer su muzičari odlazili da sviraju koncerte sa tada već afirmisanom Galijom, pa bi se opet vraćali. Kada su se 1981. godine na okupu našli pevač Goran Šepa Gale, gitarista Tomica Nikolić, klavijaturista Branislav Božinović, bubnjar Zoran Stamenković (ujedno autor tekstova) i basista Zoran Madić odlučili su se za ozbiljniji rad i ime su promenili u Kerber. Naziv grupe odabran je sasvim u skladu sa hard rock ikonografijom. Kerber je mitološko biće, troglavi pas sa zmijskim repom koji čuva ulaz u podzemni svet.

Kerber 1989. godine: Đuričić, Isaković, Šepa, Božinović i Nikolić

Krajem novembra 1981. godine organizovali su prvi samostalni koncert u niškom "Muzičkom klubu". Tokom 1982. godine intenzivno su svirali u Nišu i okolini i radili na svom materijalu. Uoči Olmadinskog festivala u Subotici, Zoran Madić je otišao u vojsku, a zamenio ga je Zoran Žikić Sosa (ex Mama rock). Na Olmadini su pobedili sa pesmom "Mezimac". Nekoliko dana kasnije nastupili su na Tašmajdanu kao predgrupa na koncertu Galije. Jula meseca u beogradskom studiju "Aquarius" sa producentom Gordonom Roulijem (Gordon Rowley), basistom grupe Nightwing, snimili su prvi album "Nebo je malo za sve". Zatim su u Mančesteru miksovali snimke sa Roulijem. Decembra 1983. godine svirali su kao predgrupa na koncertima Uriah Heep u Jugoslaviji, a tada im je izašao debi LP na kome

Kerber 1986. godine: Džmerković, Nikolić, Šepa, Sosa i Đurićić

su zabeležili koncertno proverene pesme "Mezimac", "Nebo je malo za sve" i "Heroji od staniola". Početkom godine Zoran Stamenković je oboleo od žutice i privremeno ga je zamenio bubnjar Boban Đorđević iz Generacije 5. Marta meseca nastupili su na Opatijskom festivalu, ali se svojim teškim zvukom nisu uklopili u kristalnu atmosferu. U to vreme Sosa je već izgradio imidž scenski najatraktivnijeg člana. Svirao je gitaru u obliku sekire, a na bini je voleo da bljuje vatru. Danak svojim scenskiim egzibicijama platio je 19. maja na koncertu u Novom Sadu. Prilikom izvođenja tačke gutača plamena, po licu je dobio opekotine drugog stepena. Uprkos savetima lekara nastavio je koncert, a sledeći dana na bini se pojavljivao u zavojima i sa maskom. Dalje izvođenje te cirkuske tačke zabranile su mu kolege iz grupe. U okviru proslave Dana mladosti 25. maja 1984. godine svirali su sa vodećim domaćim sastavima na tadašnjem Trgu Marksa i Engelsa. Juna meseca nastupili su kao predgrupa na jugoslovenskim koncertima sastava Nightwing. Tokom jula u disketeci "Zana" u grčkom mestu Paralija su svirali standardan rock program. U oktobru im se vratio Zoran Stamenković, a decembra su sa Roulijem u Engleskoj snimili drugi album. Tokom boravka su nastupali u klubovima u Liverpulu i Česteru. Aprila meseca 1985. godine Zoran je otišao u vojsku a za bubnjevima je opet bio Boban Đorđević.

Ubrzo je izašao LP "Ratne igre" na kome je pored studijskih snimaka i verzija "Mezimca" pod nazivom "Get Me Out", snimljena na nastupu u Liverpulu. Maja meseca ponovo su svirali na koncertu povodom Dana mladosti na Trgu Marksa i Engelsa, a nastupali su na stadionu "Crvene zvezde" u okviru YU rock misije. U Zagrebu su prvi put svirali 20. septembra i to na "Šalati". Početkom oktobra u grupu je umesto Bobana Đorđevića došao Dragoljub Đurićić (ex Mama Co Co, YU grupa, Leb i sol). U novembru su dobili nagradu "Smeli cvet" koju je za doprinos rock muzici dodeljivao Savez socijalističke omladine Srbije. Juna 1986. godine Branislav Božinović je otišao u vojsku, a zamenio ga Milorad Džmerković (ex Slomljena stakla, Peđa D'Boy Band). Treći LP "Seobe" snimili su sa producentom Kornelijem Kovačem, a tekstove su pisali Bora Đorđević, Nikola Čuturilo i njihov redovni saradnik Dušan Arsenijević. Đorđević je sa Galetom pevao u pesmi "Čovek od meda". Udarne pesme bile su i "Seobe", "Bolje da sam druge ljubio", "Kad ljubav izda" (u kojoj je kao citat uzet stih iz pesme "Mostarske kiše" Pere Zupca) i "Ne igram ruski rulet". Tokom 1987. godine održali su oko dvesta koncerata, a popularnost im je posebno bila utvrđena u Srbiji, Bosni i Makedoniji. Na fudbalskom stadionu "Železničar" u Nišu, 16. maja 1987. godine odsvirali su promotivni koncert na kome su učestvovale brojne gostujuće grupe. U proleće 1988. godine objavili su album "Ljudi i bogovi" koji je producirao Đorđe Petrović. Sa ploče su se izdvojili hitovi "Svet se brzo okreće" i "Na raskršću", tekstove je radio Duško Arsenijević i oni su u sebi nosili i političke poruke. U leto iste godine grupu je napustio Sosa, dugogodišnji zaštitni znak Kerbera. Novi član postao je Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret, Idoli). Sa starim klavijaturistom Banetom objavili su živi album "12.12.88." snimljen na koncertu u beogradskom Domu omladine. LP je traljavo pripremljen i zbog toga je prošao loše kod kritike i publike. Godine 1989. organizovali su još jedan veliki koncert na niškom stadionu "Železničar" i održali jednomesečnu turneju po Sovjetskom Savezu.

Krajem 1990. godine objavili su ploču "Peta strana sveta" u produkciji Saše Habića i uz autorsku pomoć Bore Đorđevića i Dragana Ilića. Kao gosti u pesmi "Tata mama" pevali su članovi dečjeg hora iz Zemuna, a Nenad Petrović je pomagao svojim eonicama na saksofonu. Za retrospektivno veče "Beogradskog proleća '91" obradili su pesmu "April u Beogradu" iz repertoara Zdravka Čolića, a taj snimak objavljen je na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.). Zatim su napravili dužu pauzu tokom koje su uradili muziku za pozorišnu predstavu "Blues osmeh" i 23. aprila 1994. godine održali ambiciozan akustični nastup u niškom Narodnom pozorištu. Početkom 1996. godine izdali su album "Zapis" u produkciji Vlade Negovanovića. Uz Galeta, Tomicu i Baneta grupu su činili novi članovi: Josip Hartl (bubnjevi), Saša Vasković (bas), Vladan Stanojević (akustična gitara) i Goran Đorđević (udaraljke). Akustični koncert sa Simfonijskim orkestrom i horom održali su januara 1996. godine u novosadskom Studiju M. Duplu kasetu sa snimkom tog nastupa izdala je kuća Take It Or Leave It, a članovi grupe su samostalno 1999. godine objavili CD "Unplugged" sa istim materijalom. Detaljan pregled minulog rada ponudili su na dva kompilacijska diska "Antologija 1983-1998.". Septembra 1998. godine nastupom na letnjoj pozornici u niškoj Tvrđavi obeležili su petnaesti rođendan grupe. Sa njima su te večeri nastupali Simfonijski orkestar, crkveni hor i Kornelije Kovač. Sledeće godine bili su predgrupa na koncertu Roni Džems Dia (Ronnie James Dio) u Sofiji. Poslednjih godina retko nastupaju.

www.kerber.co.yu

Diskografija

"Nebo je malo za sve" (RTVLJ 1983.)
"Ratne igre" (RTVLJ 1985.)
"Seobe" (PGP RTB 1986.)
"Ljudi i bogovi" (PGP RTB 1988.)
"12.12.88." (PGP RTB 1989. koncertni)
"Peta strana sveta" (PGP RTB 1990.)
"Zapis" (PGP RTS 1996.)
"Unplugged" (Take It Or Leave It 1998. koncertni)
"Antologija 1983-1998. I deo" (Raglas Records 1998. kompilacija)
"Antologija 1983-1998. II deo" (Raglas Records 1998. kompilacija)

KONGRES

(Sarajevo)

Sastav su u proleće 1982. godine osnovali pevač i gitarista Mahir Purivatra, basista Aljoša Buha, pevač Emir Čerić, klavijaturista Jadranko Džihan i bubnjar Adan Subašić. Za naziv Kongres odlučili su se jer je 1982. bila godina kongresa SKJ i SSO. Izgledalo je da se spremaju promene u društvu, a kako su i oni želeli promene u muzici, odabrali su to ime.

Kongres

Prvi koncert održali su u sarajevskom klubu "Sloga" sa Zabranjenim pušenjem i grupom Elvis J Kurtovich u jesen 1982. godine. U počet ku su radili sa dizajnerom Davorom Papićem, po čijoj ideji su na koncertima delili letke, emitovali filmove i slajdove, ali su vremenom pojednostavili izraz. Njihove rane pesme uglavnom su imale socijalnu tematiku. Tako su na prvom predstavljanju u Beogradu, decembra 1982. godine izvodili pesmu "Bijeli šljemovi, crna rekreacija" posvećenu rudarima. Ali kako su sticajem okolnosti proveli dvadesetak dana u hercegovačkim rudnicima boksita, gde su honorarno merili radne učinke rudara, izgubili su volju da sviraju tu pesmu jer su shvatili da nema mnogo dodira sa stvarnošću. Godine 1984. objavili su debi LP "Zarjavele

trobente" ("Zarđale trube") koji su snimili kao trio jer je Emir Cerić u međuvremenu napustio grupu a Džihan je prešao u Zabranjeno pušenje. Na ploči su kao gosti učestvovali klavijaturista Zabranjenog pušenja Dražen Janković i Zoran Predin iz sastava Lačni Franz. Predin je pevao u pesmi "Zabava" i naslovnoj, za koju je komponovao refren. Isti refren Predin je iskoristio na albumu Lačnog Franza "Slon med porcelanom" (Helidon 1984.) u pesmi "Jutri bom pujsa razbil". Aljoša Buha, Slovenac po majci napisao je dva teksta na slovenačkom, dok su ostatak materijala uradili Mahir i Adan. Pesme su komponovali u pročišćenom maniru novog talasa, začinivši ih pomalo depresivnim tekstovima posebno u pesmama "Alisa prodaje zemlju čudesa", "Zabava" i "Šumrak". Na turneji povodom ploče, pridružili su im se gitarista Ivan Ivanović (kasnije u Crvenoj jabuci) i klavijaturista Edo Gradinčić.

Uoči snimanja druge ploče grupa se podelila u dve frakcije, zatim su se ujedinili, dogovarali saradnju sa Markom Breceljem, ali je nikada nisu realizovali. Aljoša Buha se 1985. godine pridružio Crvenoj jabuci. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći 18. septembra iste godine, a Mahir i Adan su se po raspadu Kongresa povukli sa scene. Tokom rata Adan je ranjen u Sarajevu.

Diskografija

"Zarjavele trobente" (Diskoton 1984.)

KONTRARITAM

(Novi Sad)

Sastav su u jesen 1980. godine osnovali Jan Pavlov (vokal, klavijature), Dimitrije Radulović (bas, vokal), Žolt Horvat (gitara) i Robert Radić (bubnjevi). Vrlo brzo pridružio im se Sreta Kovačević koji je pre toga u grupi Pekińska patka svirao gitaru. U novoj grupi, orijentisanoj na britanski ska, svirao je saksofon.

Učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici 1980. godine, a svoj rad su zasnivali na svirkama u klubovima. Zbog odlaska u JNA, članovi su se u grupi često menjali. Sa debi albuma "Kontraritam" izdvojila se pesma "Sretne noge", a tema "Žožo, vrati se" objavljena je na kompilaciji "Vrući dani, vrele noći" (Jugoton 1982.). Deo pesama na albumu odsvirao je njihov tadašnji novi basista Boris Oslovčan (ex Pekińska patka). Odlaskom Srete Kovačevića u vojsku u proleće 1983. godine, prestali su sa radom.

Sreta se bavi ozvučavanjem koncerata i vlasnik je firme Audiokonstruktor. Radić svira u sastavu Love Hunters, Žolt živi u Nemačkoj, Pavlov u Kanadi, a Oslovčan je šef kuhinje u restoranu u Moskvi.

Diskografija

"Kontraritam" (Jugoton 1982.)

KORNI GRUPA

(Beograd)

Po napuštanju sarajevskih Indexa, klavijaturista Kornelije Kovač se preselio u Beograd gde je septembra 1968. godine oformio Korni grupu. Sastav su u početku činili gitarista Velibor Borko Kacl (ex Zlatni dečaci, 1947.), basista Bojan Hreljac (ex Elipse, 1948.), bubnjar Vladimir Furduj Furda (ex Elipse, 1945.) a pevačica je bila Miroslava Seka Kojadinović.

Korni grupa: Furduj, Kovač, Kacl i Prelević

Prvi koncert imali su 1968. godine u Domu sindikata na izboru sportiste godine. Nastupali su sa igračicama što je prijatno iznenadilo publiku. Tada je u Radio Beogradu postojala emisija "Studio VI vam pruža šansu" u kojoj su užívo nastupali novi sastavi. Pozvana je i Korni grupa, ali Seki Kojadinović se nije dopao izbor pesama, odbila je da peva, pa je to umesto nje uradio Kornelije. Posle toga ona više nije bila član grupe. Nastavila je samostalnu karijeru i objavila singlove "Niko te neće zavoleti" / "Šta će biti sad" / "Zaboravi što pre" / "Pusti me da odem" (PGP RTB 1968.), "Voli me" / "A usne moje šapuću tebi" (PGP RTB 1973.) i "Drugi će me voleti" / "Hoću da te sanjam" (Studio B 1974.). Po završetku Pravnog fakulteta Miroslava Mandžuka (udato prezime) se posvetila advokaturi.

Posle nje u grupu je došao perspektivni sol pevač Dušan Prelević Prele. U to vreme Kornelije je želeo da ostvari svoju viziju progresivne muzike, ali to nije najbolje prolazilo kod kritike koja je očekivala komercijalne pesmice. Zato je smislio jednostavnu pesmu "Cigu ligu" sa kojom su nastupali u Zagrebu na izboru za našeg predstavnika na Evroviziji. Po svom običaju, Prele je odmah napravio skandal. Na nastup je došao u poslednjem trenutku i pripit, posvađao se sa Kornelijem i bilo je jasno da je njegova karijera u Korni grupi okončana. Novi pevač postao je Ričanin Dalibor Brun koji je pre toga pevao u sastavu Uragani, s njima snimio singl "Deborah" (Jugoton 1968.), zatim je prešao u grupu Bohemi sa kojima je izvodio repertoar grupa Led Zeppelin, Canned Heat i Jeff Beck Group. Sa Korni grupom je snimio njihove prve hitove "Magična ruka", "Sonata", "Ako jednom budeš sama" i "Dzum ram". Sa etno orijentisanom pesmom "Pastir i cvet" nastupili su u Holandiji na festivalu "Singing Europe". Dobili su nagradu kao najoriginalnija grupa, iako su u konkurenciji bili sastav Walace Collection i Olivija Njutn Džon (Olivia Newton John). Kornelije je u pesmi upotrebio zaboravljene instrumente šargiju, tarabuk i frulu. Kako se kod Dalibora Bruna vremenom istanjio entuzijazam, na prijateljski način se rastao od grupe, a novi pevač je 1969. godine uz posredništvo Lokice Stefanović, postao Adolf Dado Topić koji je karijeru započeo u Dinamitima iz Osijeka. Na Opatiji 1969. godine izveli su pesmu "Devojčice mala" i ona je na singlu koji je PGP RTB objavio zajedno sa pesmom "Priča se" kvarteta 4M. Prvi samostalni koncert pod nazivom "Uz malu pomoć naših frendova", održali su 6. novembra 1969. godine u beogradskom Domu omladine.

Topić je ubrzo u grupu doveo svog kolegu iz Dinamita, gitaristu Josipa Bočeka (1950.). Borko Kacl je napustio grupu i povukao se sa scene. Maja 1984. godine je poginuo u saobraćajnoj nesreći. Boček je po raspadu Dinamita osnovao sastav Boček i tri, ali je odmah prihvatio poziv da pređe u Korni grupu. Sa Topićem je Korni grupa razvila svoju ideju progresivne muzike i tada su nastale za to vreme avangardne i neobično duge kompozicije "Jedna žena", "Prvo svetlo u kući broj 4", kao i "Etida" inspirisana klasikom i "Žena je luka a čovek brod". Za pesmu "Jedna žena", na Zagrebačkom festivalu 1970. godine su dobili prvu nagradu publike i žirija. Iste godine radili su muziku za film "Bube u glavi" Miše Radivojevića. Na B strani singla "Bube" je i zanimljiva Kornelijeva kompozicija "Neko spava pored mene". Zatim su nanizali seriju hitova "Trla baba lan", "Slika" (na muziku tada malo poznatog autora Ljube Ninkovića) vođeći paralelno dve karijere: progresivnu i onu drugu, više estradnu. Pesmu "Trla baba lan" prepevala je francuska pevačica Dalida i sa njom postigla veliki uspeh u svetu. Firma Philips otkupila je pravo na tu pesmu i dvadesetak pevača širom sveta snimilo je u različitim verzijama.

Godine 1971. su snimili muzičku poemu "1941." na stihove Branka Čopića. Pored Topića, pevala je i Josipa Lisac. Poema je urađena za TV emisiju "Jedan čovek jedna pesma" u režiji Jovana Ristića. Zatim su proveli mesec dana u Parizu pratеći živom svirkom modnu reviju "Prokleta Jerina" kreatora Aleksandra Joksimovića i tada se za njih zainteresovao cenjeni producent

Hrvoje Tomašević

Hreljac, Kacl, Furduj, Kovač i Topić

Alan Milo iz kuće Barclay. Vođen svojim ambicijama Dado Topić je 1971. godine napustio Korni grupu i u Zagrebu osnovao sastav Time. Novi pevač je septembra 1971. godine postao Zdravko Čolić, malo poznati solista sarajevskih Ambasadora. On se u sastavu zadržao samo pola godine, jer se njegov senzibilitet nije uklapao u stil Korni grupe. Sa njima je snimio singl sa pesmama "Gospa Mica gazdarica", "Kukavica" i "Pogledaj u nebo" i zatim se posvetio izuzetno uspešnoj solo karijeri. Početkom 1972. godine za frontmana Korni grupe došao je Zlatko Pejaković (rođen 1950. u Osijeku) koji je pre toga pevao u grupama Lavine, Zlatni akordi i Had. Sa njim su uradili debi album koji je bio prava prekretnica na domaćoj sceni. Sa složenim temama "Put na Istok", "Bezglave Ja Ha horde", "Moj bol", "Glas sa obale boja" ponudili su jednu od prvih ozbiljnijih LP ploča domaće muzike. Pre njih su samo Grupa 220, Žeteoci i Time snimili LP. Sledeći uspeh bio je na Zagrebačkom festivalu gde su osvojili drugo mesto publike sa temom "Kosovka devojka". Na Montreaux Jazz festivalu u Švajcarskoj nastupili su 1972. godine, a kao pojačanje sa njima su svirali saksofonista Mića Marković i trubač i violinista Petar Ugrin iz sastava Mladi levi. Krajem 1973. godine u Italiji su pod imenom The Cornelians snimili simpho rock album "Not An Ordinary Life" na engleskom jeziku. Ploča je u Evropi izašla bez adekvatne reklame i prodata je u desetak hiljada primeraka. Album je licencno objavljen i na našem tržištu, a polovinom devedesetih reizdala ga je kuća Vinyl Magic iz Milana na CD formatu. Na domaćem terenu tada su redali uspešne singlove "Oj, dodole" i "Ivo Lola" za koju je tekst uraden po motivima poslednjeg pisma Ive Lole Ribara. Pesmu "Znam za kim zvono zvoni" sa B strane tog singla pevala je Ditka Haberl. Tu su i pesme sa singlova "Etida", "Divlje jagode", "Zbogom ostaj o, detinjstvo" po poeziji Milovana Vitezovića, "Miris" na tekst Šarla Bodlera i "Praštanje" po pesmi Brane Crnčevića koji je u ono vreme smatran disidentom. U proleće 1974. godine su sa pesmom "Moja generacija" pobedili na Opatijskom festivalu i postali naši predstavnici na takmičenju za "Pesmu Evrovizije" u Brajtonu. Tada je trijumfovala grupa ABBA sa pesmom "Waterloo", a Korni grupa je osvojila dvanaesto mesto, pri dnu, što je tada bilo normalno za naše predstavnike. Singl sa pesmama na engleskom "Moja generacija" i skraćena verzija "Jedne žene" objavljen je tada u Italiji. Na festivalu "Vaš šlager sezone" za pesmu "Kuda ideš, svete moj" Zlatko Pejaković je dobio nagradu za interpretaciju, a Kornelije prvu nagradu žirija za kompoziciju. Po izboru engleskog časopisa "Music Week" Korni grupa je 1974. godine, na osnovu rezultata u Jugoslaviji, proglašena za grupu godine. Razočaran slabim prijemom italijanskog albuma i lošim plasmanom na Evroviziji, Kornelije je odlučio da 1. decembra 1974. godine zvanično prestanu sa radom. Dva oproštajna koncerta održali su u novosadskom Studiju M 25. novembra 1974. godine. Nastupi su bili snimani i deo tog materijala pojavio se na prvom domaćem duplom albumu "Mrtvo more" koji je dosledno prikazao dvosmernu karijeru Korni grupe. Na jednoj ploči su njihovi hitovi sa singlova, a na drugoj živi snimci sa oproštajnog koncerta: "Put na Istok", "Čovek sa belom zastavom" i "Blues". Takođe, na duplom živom albumu "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.) uz druge sastave objavljeni su njihovi snimci pesama "I ne tako običan život" i "Jedna žena", snimljeni na istim koncertima u novosadskom Studiju M. Godine 1979. obavljena je i ploča "1941." na kojoj je istoimena poema. Uz brojne saradnje u studiju snimili su singlove Oliveri Katarini "Vatra" / "Ljubav" (PGP RTB 1971.), "Treperi jedno veče" / "Htela bih da znam" (PGP RTB 1972.) i "Alba" / "Plovi lađa Dunavom" (PGP RTB 1973.).

Korni grupa se ponovo okupila sa Dadom Topićem maja 1987. godine za koncert "Retrovizor" koji je organizovao Radio 101 u zagrebačkom Domu sportova. Te večeri uz njih su svirale i druge legende: Indexi, Time, YU grupa, Drago Mlinarec i R.M. Točak band. Na duplom koncertnom albumu "Legende YU rocka" (Jugoton 1987.) Korni grupa je predstavljena snimkom "Jedna žena". Juna 1987. godine koncert Yu legendi ponovljen je i u beogradskom Sava centru. Godine 1996. objavljen je CD "Prvo svetlo neobičnog života" na kome su snimci iz njihove progresivne faze, a uvršćena je i "Prvo svetlo u kući broj 4". Ta pesma prethodno se pojavila samo na disku "Yu retrockspektiva" (Komuna 1994.) koji je obradio period progresivne muzike kod nas. Trostruka CD kompilacija "Ne tako običan život" sadrži njihove hit pesme, snimke iz progresivne faze i koncertnu verziju pesme "Jedna žena". Jedina ranije neobjavljena pesma je "Kosovka devojka" koju je umesto Zlatka Pejakovića otpevao Kornelije Kovač.

Po prestanku rada grupe, Kornelije je započeo plodnu solo karijeru. Zlatko Pejaković je prešao u vode zabavne muzike i jedno vreme bio neprikosnoven na festivalima. Josip Boček je postao studijski muzičar, a autorski se iskazao na duplom albumu "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.) gde je dobio jednu stranu na kojoj je i odličan instrumental "Dinamit", posvećen njegovoj prvoj ozbiljnoj grupi iz osječke faze. Bojan Hreljac je kao studijski muzičar

Pejaković, Furduj, Hreljac, Kovač i Boček

učestvovao na snimanju preko 4 000 pesama. Radi kao producent i muzički urednik na RTS. Vladimir Furduj je kao studijski muzičar takođe snimio brojne ploče, a 1976. godine je otišao u Švajcarsku gde je završio dvogodišnju jazz akademiju. Po povratku je objavio solo ploču "Furda" (Jugodisk 1985.) na kojoj se predstavio svojim fussion instrumentalima, a u studiju su mu se priključili vodeći beogradski muzičari: Mića Marković, Laza Ristovski, Dragan Ilić, Dragan Jovanović, Ivan Švager, Nenad Jelić i Neša Japanac. Tokom 1986. i 1987. godine svirao je u Nemačkoj sa Dadom Topićem, a po povratku u Beograd osnovao je školu za bubnjare. U Nemačku je ponovo otišao krajem 1989. godine i svirao po američkim klubovima, a vratio se 1993. godine. U okviru pedagoškog rada objavio je knjigu "Škola za bubnjare". Tokom 1997. i 1998. godine sa Kirom Mitrevim vodio je jazz grupu Into. Komponovao je muziku za film "Mlad i zdrav kao ruža" reditelja Jovana Živanovića. Na disku "Živo i akustično" (B 92 1996.) Električni orgazam je obradio pesmu "Magična ruka", jednu od prvih u karijeri Korni grupe.

Diskografija

Singlovi

"Cigu-ligu" / "Čovek i pas" (PGP RTB 1969.)
"Pastir i cvet" / "Ako jednom budeš sama" (PGP RTB 1969.)
"Dzum-ram" / "Sonata" / "Magična ruka" (PGP RTB 1969.)
"Bube" / "Neko spava pored mene" (PGP RTB 1970.)
"Trla baba lan" / "Slika" (PGP RTB 1970.)
"Kukavica" / "Gospa Mica gazdarica" / "Pogledaj u nebo" (PGP RTB 1971.)
"Pusti da te diram" / "Jedan groš" (PGP RTB 1971.)
"Pokloni svoj mi foto" / "Bez veze" (PGP RTB 1972.)
TV špice: "Povuci potegni" / "Na četiri točka" / "Maksimetar" / "Želeni megaherc" (PGP RTB 1973.)
"Tri palme" / "Tri čoveka u kafani" (PGP RTB 1973.)
"Oj, dodole" / "Život" (PGP RTB 1973.)
"Ivo Lola" / "Znam za kim zvono zvoni" (PGP RTB 1973.)
"Etida" / "Jedna žena" (PGP RTB 1973.)
"Moja generacija" / "Zbogom ostaj o, detinjstvo" (PGP RTB 1974.)
"Generation 42" / "One Woman" (Ricordi 1974.)
"Moja generacija (My Generation)" / "Etude" (Philips 1974.)
"Kuda ideš, svete moj" / "Divlje jagode" (PGP RTB 1974.)
"Miris" / "Praštanje" (PGP RTB 1974.)

Albumi

"Korni grupa" (PGP RTB 1972.)
"Not An Ordinary Life" (Ricordi – PGP RTB 1974.)
"Mrtvo more" (PGP RTB 1975. dupli)
"1941." (PGP RTB 1979.)
"Prvo svetlo neobičnog života" (Komuna 1996. kompilacija)
"Ne tako običan život" (PGP RTS 2005. trostruki CD kompilacija)

KOVAČ BORIS

(Novi Sad)

Kompozitor i multiinstrumentalista Boris Kovač (rođen 1955. u Novom Sadu) apsolvirao je filozofiju u Beogradu, a učio je saksofon u Moskvi na konzervatorijumu "Čajkovski". Godine 1977. u Novom Sadu je osnovao grupu Meta Sekcija sa kojom je komponovao savremenu jazz muziku. Kovač, Danijel Stari (gitara) i Stevan Kovač Tikmajer (kontrabas, klavir) pokrenuli su 1982. godine sastav Ritual Nova u okviru koga su bili angažovani muzičari, igrači i video artisti. Kovač je bio autor muzike i reditelj performansa koji su pratili koncerte. Posle brojnih promena, poslednjih godina rada nastupali su u postavi: Bogdan Ranković (klarinet), Ivica Marušević (kontrabas), Nenad Vrbaški (violina) i Saša Svijić (klavir). Njihove kompozicije kretale su se od inovativnog pristupa klasici, jazzu, etno muzici, do alternativnog rocka.

La Campanella

U svom studiju u mestu Bukovac kraj Novog Sada snimili su 1986. godine ploču "Ritual Nova" koja postigla internacionalni uspeh, zahvaljujući tome što je distribuciju radila londonska kuća Recommended Records. Ploča "Ritual Nova 2" ponudila je minimalističku muziku, semplove etno instrumenata i glasove Jaroslave Benke i Katalin Ladik. Godine 1990. Kovač je osnovao Kamerno pozorište muzike koje je okupilo autore zainteresovane za savremenu muziku. Objavio je knjigu "Novi rituali, jedno poetičko mišljenje (nove) muzike" (SKC Niš & Naisus records 1990.) u kojoj je osmislio svoj idejni koncept "Nova panonska umetnost". Kovač je objavljivao za izdavačke kuće u Jugoslaviji, Engleskoj, Italiji, Kanadi i Austriji, a uvršćen je na više prestižnih inostranih kompilacija. Godine 1990. osnovao je grupu Ritual Nova Ensemble koju su uz njega činili Nenad Vrbaški (violina), Nebojša Pandurović (čelo), Veljko Nikolić (udaraljke) i Bora Janić (bubnjevi). Album "Profana liturgija" ponudio je kamernu muziku a objavila ga je kuća ADN iz Milana. Od 1991. do 1995. godine živeo je u Italiji (gde je pokrenuo grupu Sud sevdah), Austriji i Sloveniji gde je pisao muziku za radio drame, TV serije, pozorišne predstave Slovenskog mladinskog gledališča i Stadt teater u Beču. Tokom boravka u Sloveniji saradivao je sa grupom Duma. Kovačevi muzičarski i teatarski radovi izvedeni su na preko sto festivala širom sveta. Ritual Nova je učestvovala na oko četrdeset festivala u Nemačkoj, Španiji, Mađarskoj, Škotskoj, Sloveniji, Izraelu, Kanadi i Braziliu. Prvi i drugi album Ritual Nove na disku "Ritual Nova collection" objavila je 1993. godine kuća Recommended Records. Tokom 1996. godine objavili su tri diska na kojima su zabeleženi snimci nastali tokom prethodnih godina. Na disku "Play on String" je muzika za predstavu Iztoka Kovača i Internacionalne kompanije En Knap koju je Kovač uradio u Sloveniji. Materijal sa etno motivima je odsviran slovenački gudački kvartet "Enzo Fabiani". Muzika za disk "Anamnesis, ecumenical mysteries" počeo je da piše u proleće 1992. godine pod uticajem rata u Bosni. Realizovao ga je po povratku u Novi Sad 1995. godine kada je ponovo okupio grupu Ritual Nova. Na snimanju je kao vokalni solista učestvovala sopran Jaroslava Benka Vlačak. Po rečima autora, "Anamnesis" se bavi savremenim doživljajem sakralne muzike sa ovih prostora i predstavlja pokušaj sintetizovanja tri duhovna sveta: pravoslavnog, katoličkog i islamskog. Na disku "Mask" utisnuta je muzika rađena za predstave austrijskog plesnog pozorišta "Ikarus". Godine 1998. u Kanadi je objavio CD "East Off Europe" sa podnaslovom "Closing The Circle" čime je sugerisao da završava jednu muzičku fazu. U snimanju tema "Visible Side", "Invisible Side" i "Finale", koje čine kompletan disk, učestvovali su članovi grupe Ritual Nova. Na disku "Mirror of the Voice" je izbor njegovih radova ali i novi snimci "Damari" i "Tango Apocalypso" koji su nastali poslednjih godina. Tema "The Last Balkan Tango" koju je snimio sa LaDaABa Orchest (skraćenica za La Danza Apokalypsa Balcanica), uvršćena je na disku "Srbija: Sounds Global" (Free B92 2000.) na kome su zastupljene domaće etno snage. Detaljniji presek novih Kovačevih tema uradenih sa LaDaABa Orchest objavila je berlinska kuća Piranha Musik na disku "The Last Balkan Tango – An Apocalyptic Party". Sa istim orkestrom je snimio CD "The Ballads at the End of Time". CD "World after history" snimio je sa grupom La Campanella koju čine Goran Penić (harmonika), Vukašin Mišković (klasična gitara), Miloš Matić (kontrabas, tamburica) i Ištvan Čik (bubnjevi).

Kovač je osnovao Kamerno pozorište muzike Ogledalo, pokrenuo asocijaciju Apostrof, vodio radionicu za savremenu umetnost, festival nove muzike i časopis "Interzone". U brošuri "Ti u vremenu i van njega" objavljenoj krajem 1998. godine izložio je svoju inicijativu za osnivanje Akademije plemenitih veština za koju tvrdi da je njegov poslednji veliki neuspeh. Delom zbog toga proglasio je mrtvom kulturu u ovoj zemlji. U Bukovcu je osnovao Institut za srećnog čoveka sa idejom da se bori protiv rđavih posledica potrošačke civilizacije. Rezultat rada Instituta je "Knjiga sreće" koju je 2001. godine objavila Kovačeva izdavačka kuća Kachara. Napisao je muziku za balet "Don Juan" Srpskog narodnog pozorišta.

www.boriskovac.com

Diskografija

"Ritual Nova" (Symposion Records 1986.)
"Ritual Nova 2" (Recommended Records 1988.)
"Profana liturgija" (ADN 1991.)
"Ritual Nova collection" (Recommended Records 1993.)
"Play on String" (More Music 1996.)
"Anamnesis, ecumenical mysteries" (Victo 1996.)
"The Mask Vol. 1" (InterZone 1996.)
"East Off Europe" (Victo 1999.)
"Mirror of the Voice" (021 2000. kompilacija)
"The Last Balkan Tango – An Apocalyptic Dance Party" (Piranha Musik 2001.)
"Damari" (Kachara 2002.)
"The Ballads at the End of Time" (Piranha Musik 2003.)
"World after history" (B 92 2005.)

KOVAČ KORNELIJE

(Beograd)

Kornelije Bata Kovač rođen je samo nekoliko minuta uoči Nove 1942. godine u Nišu gde je živeo sve do 1946. godine, kada se sa roditeljima preselio u Suboticu, rodni grad njegovog oca. Njegov deda Kornel Kovač bio je muzičar, radio je i kao dirigent u Subotičkoj operi, otac Josip je svirao u Subotičkoj filharmoniji i sa orkestrom Univerzal otkrivao jazz, a bavio se i komponovanjem. Okružen instrumentima, Kornelije i njegov brat Mihajlo (svojevremeno je bio član grupe Delfini, kasnije se posvetio TV novinarstvu a od 2001. godine je bio ambasador Jugoslavije u Austriji), vrlo rano su se zainteresovali za muziku, pohađali su nižu muzičku školu, odsek klavir.

Prvu pesmu "Pusti trotoari" Kornelije je komponovao 1956. godine. Sledeće godine je sa novom pesmom konkurisao na festivalu Beogradsko proleće. Pošto mu je kompozicija bila odbijena, otac Josip je predložio jednom kulturno-umetničkom društvu u Subotici da osnuje festival na kome bi mladi kompozitori i pevači dobili prvu šansu. Tako je pokrenut festival Omladina u Subotici i prvi put je održan 6. decembra 1961. godine, a poslednji, trideseti, krajem maja 1990. godine. Prvi javni nastup Kornelije je imao u subotičkoj gimnaziji, na tada popularnim čajankama. Jedno vreme je svirao sa lokalnim sastavima i osnovao je diksilend bend. Po završetku gimnazije konkurisao je na beogradskoj Muzičkoj akademiji, ali je bio odbijen. Pokušao je ponovo 1961. godine i upisao se u Sarajevu na odsek teorije i klavira. Diplomirao je 1964. godine. Na Omladinskom festivalu u Subotici je tih godina tri puta zaredom osvajao nagradu stručnog žirija. Odmah po dolasku u Sarajevo, postao je član BKB jazz trija u kome su pored njega bili basista Dušan Stoparić i bubnjar Zahid Džihan. Svirali su standarde na igrankama, ali i Kornelijeve kompozicije. Godine 1963. nastupali su na Bledskom jazz festivalu sa Kornelijevom pesmom "Moj valcer" i temom "Prozor" jazz harmonikaša Davora Lorkovića. Prvi veliki hit u karijeri bila mu je pesma "Četiri mladića idu s Trebevića" koju je otpevao Vedo Hamšić. U to vreme je za potrebe Radio Sarajeva snimao matrice i radio aranžmane za mlade pevače, predvodeći svoj orkestar. U Indexe je prešao 1966. godine i s njima je godinu dana kasnije svirao na turneji u SSSR. Grupa je na koncertima pratila Anicu Zubović, Lidiju Kodrič, Bobu Stefanovića, Žarka Dančua i Krstu Petrovića, a svirali su i svoj program. Za Indexe je napisao pesme "Boj na Mišaru" i "Ako jednom budeš sama". Njegove pesme na festivalima su izvodili Žarko Dančuo, Zdenka Vučković, Drago Diklić i drugi. Radeći sa Indexima stekao je ime kao kompozitor i instrumentalista, ali je po odsluženju vojnog roka odlučio da se preseli u Beograd i da pokuša nešto svoje. Septembra 1968. godine oformio je Korni grupu koju je predvodio sve do kraja 1974. godine, kada se odlučio za samostalnu karijeru. Prvih godina posle Korni grupe njegove kompozicije su snimali Olivera Katarina, Bisera Veletanlić, Neda Ukraden, Miki Jevremović, Miša Marković i drugi. Kornelije je na albumima Zdravka Čolića pisao muziku i radio kao producent i aranžer. Komponovao je i neke od najvećih hitova Lepe Brene kao i muziku za njen film "Hajde da se volimo". Krajem 1977. godine planirao je osnivanje supergrupe K2, koju je trebalo da čine: Josip Boček, Dado Topić, Sloba Marković, Čarli Novak i Ratko Divjak. Do realizacije tog projekta nikad nije došlo, najviše zbog Topićeve neodlučnosti.

Kornelije Kovač 1986. godine

U periodu od 1975. do 1979. godine njegove pesme su pobeđivale na svim domaćim festivalima: Zdravko Čolić sa "Zvao sam je Emili" (Šlager sezone) i "April u Beogradu" (Beogradsko proleće), "Ona spava" (Hit parada), Zlatko Pejaković "Ove noći jedna žena" i druge. Prvu solo ploču "Između svetlosti i tame" snimio je 1977. godine u Zagrebu i Beogradu. Na snimanju su učestvovali klavijaturisti Sloba Marković i Sanja Ilić, bubnjari Lazar Tošić i Ratko Divjak, basista Čarli Novak i gitarista Josip Boček. Pored Kornelija, pevali su Nada Žgur, Zvezdana Šterle i Oto Pestner. Ploča je podeljena na dve celine, tako da svetlost predstavlja svakidašnjicu i stvarnost a tama podsvest i imaginaciju. Kritika je materijal ocenila kao hladan i previše akademski, iako je ploča ponudila muzičke eksperimente, neuobičajene za to doba. Po izlasku ploče otišao je u London gde je ostao do 1981. godine. Radio je kao studijski muzičar, a sa Jenny Daren bandom svirao je turneju po južnoj Engleskoj i Severnoj Irskoj. Nastupali su i na festivalu u Redingu. Sa engleskim muzičarima oformio je grupu K2 i 1980. godine snimio album "Why". Tokom boravka u Engleskoj za magazin "Džuboks" radio je intervjue sa Rikom Vejkmenom (Rick Wakeman) i Rodom Ardžentom (Rod Argent). Po povratku u Beograd nastavio je rad na Čolićevim albumima i bavio se produkcijom. Godine 1982. objavio je album "Iz drugog filma" na kome je izbor tema pravljenih za filmove: "Mr Montenegro", "Kvar", "Lude godine", "Nije nego", "Sezona mira u Parizu" i drugih. Uključio se u rad na Bajaginoj debi ploči "Pozitivna geografija" kao producent, a kao član Instruktora svirao je klavijature na prvih desetak koncerata. Producirao je albume Riblje čorbe, Bulevara, Poslednje igre leptira, Kerbera, Vicka Milatovića i drugih. Instrumentalni album "Sampled Moonlight" objavio je 1986. godine. Pored njega, na ploči su svirali gitaristi Vlatko Stefanovski, Josip Boček, Srđan Miodragović, basisti Nenad Stefanović Japanac, Čarli Novak, saksofonista Mića Marković i trubač Stjepko Gut. Posle te ploče je otišao u Španiju u kojoj je ostao šest godina. Radio je produkciju i aranžmane tiražnim pevačima, a snimio je svoje pesme i CD "Balkan" od koga je zarada otišla za pomoć deci u Bosni.

Tokom duge karijere je radio muziku za preko pedeset filmova među kojima su: "Bez", "Ram za sliku moje drage", "Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji", "Pucanj", "Janez", "Buđenje iz mrtvih". Za filmsku muziku na festivalu u Puli dobio je Zlatnu arenu 1972. i 1980. godine (za filmove "Kvar" i "Život, snovi i smrt Filipa Filipovića"). Uradio je mjuzikl "Majstori s mora". Nagradu Dan mladosti dobio je 1971. godine, Spomen plaketu grada Beograda za doprinos kulturi 1972. godine. Godine 1985. bio je jedan od osnivača privatne izdavačke kuće Komuna. Od 1989. godine često je boravio u Španiji gde je radio kao producent, aranžer, studijski muzičar, a bio je član grupe Caco Fenante Orchestra de Salsa. Deo materijala sa španskog diska "Balkan" objavljen je kod nas na kaseti "Kornell Kovach". Petnaest njegovih kompozicija snimljeno je u Španiji, a najnoviju verziju "Ti si mi u krvi" otpevao je duet Rios De Gloria. Krajem 1996. godine na disku "Moja generacija" objavio je pesme koje je sa različitim saradnicima radio za svoju TV emisiju "Zvučna viljuška". Tu su obrade pesama "Moja generacija" (peva Filip Žmaher), "Sonata" (Zoran Šandorov), "Oj, dodole" (Del Arno Band), "Jagode i maline" (Van Gogh), "Harmony" (Slađana Milošević) i druge. Komponovao je i producirao CD "Probudi se..." (PGP RTS 1997.) Bisere

Veletanlić. Početkom 1998. godine pokrenuo je udruženje InstruMental Forces koje čine autori instrumentalne muzike. Inicirao je objavljivanje diska "Okean" (City Records 1998.) na kome su snimci brojnih domaćih instrumentalnih tema. CD "Dvojni identitet" je snimio u kućnim uslovima 1999. godine, tokom bombardovanja Jugoslavije. U nostalgičnim instrumentalima ponudio je mešavinu slovenskog, srpskog i mađarskog folklora. Na disku su gostovali brojni domaći muzičari, a nazivi pojedinih pesama su "Veliko plavo", "Mr. Černomirdin" i "Volga, Volga". Avgusta 2000. godine kao pevač je debitovao na festivalu MUF u Zrenjaninu. Otpevao je svoju pesmu "Jesi l' svoju sreću našla" i osvojio drugo mesto. Napisao je autobiografsku knjigu "Tamne dirke" (Prometej 2003.).

Diskografija

Singlovi

"Severni vetar" / "Okean" (PGP RTB 1975.)
"Panorama" / "Aleksandra" (PGP RTB 1978.)
"Kvar" / "Žena" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Između svetlosti i tame" (PGP RTB 1977.)
"Why" (PGP RTB 1980.)
"Iz drugog filma" (PGP RTB 1982. filmska muzika)
"The Sampled Moonlight" (PGP RTB / Komuna 1986.)
"Balkan" (Ariola 1993.)
"Kornell Kovach" (ITMM 1994. kaseta)
"Moja generacija" (PGP RTS 1996.)
"Dvojni identitet" (Komuna 2000.)

KOVAČIČ JANI

(Ljubljana)

Kantautor Jani Kovačič rođen je 1953. godine u Ljubljani gde je završio Filozofski fakultet. Jedno vreme je predavao u srednjoj školi, zatim je kao urednik za jazz i zabavnu muziku radio u Cankarjevom domu, pa se vratio predavanju u gimnaziji. Paralelno se bavio muzikom. Prvo je učio čelo, a zatim se prebacio na jednostavniju akustičnu gitaru. Tokom sedamdesetih je stopirao po Evropi, pevao na ulicama i radio u restoranima.

Prvi nastup imao je 1976. godine na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Odrastao na hipi pokretu, često je nastupao sam, izvodeći svoje pesme koje su se kretale od poetskih priča o malim ljudima do razbarušenih, politički ciničnih analiza svakodnevnog života. Godine 1978. nastupao je na Omladinskom festivalu u Subotici, ali je diskvalifikovan zbog pijanstva. Na istom festivalu pojavio se i sledeće godine, a nastup je prošao bez dodatnih incidenata. Uz sastave Buldožer, Na lepem prijazni, Pankrti i Prljavo kazalište svirao je 1979. godine na koncertu "Ljubljana je zaspala". Prvi LP "Ulica talcev" objavio je 1980. godine, a produkciju su radili on i Marko Brecelj. A strana ploče nazvana "Da" snimljena je u studiju i na njoj su udarne pesme "Fižol" i "Hokaido". B stranu, nazvanu "Ne", čine snimci sa nastupa po Sloveniji na kojima je precizno zabeležena energija njegovih folk, blues i protesnih pesama. Sledeće godine usledila je kaseta "Žare lepotec v Andih" koju su producirali Kovačič, Brecelj i Miran Divjak. Dupli LP "Ljudje" popunio je muzikom za pozorišnu predstavu "Ujetniki svobode", snimkom dela koncerta održanim decembra 1982. godine u pozorištu SMG i studijskim materijalom. Kasetu "Kontrabant 2" objavio je u saradnji sa Radio Študentom i na njoj je snimljena računarska igra povezana sa muzikom. Uz nju je pridodao rap pesmicu sa uputstvima za upotrebu igre. Sredinom osamdesetih je osnovao trio Je,Ben'T (po inicijalima Josipa Broza Tita) koji su činili basista Nino de Gleria i bubnjar Blaž Grm. Sa njima su povremeno nastupali klavijaturista Andrej Kores, saksofonista Miha Hawlin, basista Nikola Sekulović i saksofonista Zoran Bistrički. U predvečerje raspada Jugoslavije, 22. decembra 1988. godine u ljubljanskoj hali "Tivoli" Igor Vidmar i Kovačič su organizovali koncert "Bratstvo i različitost". Te večeri uz Kovačiča su svirali Elvis J Kurtovich, Lačni Franz, Bajaga i Instruktori, EKV i Parni valjak. Godine 1990. snimio je ploču "Neonski angeli", ali ona još uvek nije objavljena.

Jani Kovačič

Krajem devedesetih sastav Je,Ben'T prestao je sa radom. Nastavio je sam i objavio kasetu "Asfaltni otroci". Vezavši rad za klub "France Prešeren", na toj sceni je izvodio čitav niz muzičko-scenskih dela. Za "Tolovajske balade" 1993. godine komponovao je muziku u stilu srednjovekovnih balada, na poeziju Fransoa Vijona (Francois Villon). Za predstavu "KARA(o)KE(i) BRECHT" 1994. godine komponovao je muziku na poeziju Bertolda Brehta, a u drugom delu nastupa publika je pevala te pesme po karaoke sistemu. Iste godine izvodio je delo "Čekajući Waitsa" u okviru koga je otpevao preko dvadeset pesama Toma Vejtsa (Tom Waits) u sopstvenom prepevu. Deo tih obrada objavio je na disku "Povabilo na bluz". Zatim je usledio program "Pesmi ljubezni in obupa" sa sopstvenim kompozicijama, na tragu slovenačkog folka. U okviru programa "Kilt Roberta Burnsa" komponovao je na poeziju škotskog predromantičarskog pesnika Roberta Burnsa i to po motivima škotske narodne muzike. Na duplom kompilacijskom disku "Tretje uho" u trideset tri pesme ponudio je detaljan pregled karijere. Nove pesme predstavio je 1996. godine u okviru programa "Dan zmage" i "Disko Karamazovi", a na večerima posvećenim Lenardu Koenu (Leonhard Cohen) svirao je prepeve hitova ovog poznatog kanadskog autora. Krajem maja 1997. godine je predstavio scensko delo "Carmina profana", u okviru koga je izvodio srednjovekovne pesme iz kodeksa Carmina Burana. Muzika iz predstave objavljena je na disku "Carmina profana". U jesen 1997. godine ponudio je program "Slovenske ljudske" na kome je svirao obrade slovenačkih narodnih pesama uz pratnju gudačkog kvarteta. Na ovim nastupima sa njim su u različitim kombinacijama svirali Nino de Gleria (kontrabas), Žarko Ignjatović (klasična gitara), Alenka Goršič (flauta i vokal), Blaž Grm (bubnjevi i klavir) i sekstet Kilt Roberta Burnsa. Uoči tridesetogodišnjice prestanka rada grupe The Beatles, oformio je Oberkrainer Bitls bend i na nastupima su izvodili materijal četvorke iz Liverpula. Žive verzije njegovih pesama "Jest ne bežim (To je tist)" i "Song", snimljenih tokom nastupa na Radio Študentu objavljene su na zajedničkom disku "Izštekani II" (Dallas Records 1999.). Materijal za disk "Offišl butleg Disko Karamazovi" opisao je kao "pesme katastrofe i post katastrofe" a objavio ga je pod imenom Jani Kovačič & Meglica Trifid. Maja 2003. godine premijerno je, pred ulazak Slovenije u Evropu, izveo program "Bulvar bankrot". U novim pesmama "optimističkog razočarenja" govorio je o gubitku identiteta, cinizmu XXI veka i večnoj temi – ljudskim slabostima. Snimak tog nastupa održanog u KUD-u "France Prešeren" 13. maja 2003. godine uz pratnju gudačkog kvarteta Bazilio objavljen je na duplom disku "Pijano bar (Tolovajske balade in Bulvar bankrot)". Sledećih godina predstavio se programima "Ženske štorije", "Postbožični psalmi", "Nowa čarobna kitara" i "Avenija čikgumijev".

Kovačič je uradio knjige stripova "Je,Ben'T" (Tribuna 1988.), "Jazz" (Aleph 1989.) a "Tretje oko (Kratka zgodovina Slovencev 1977-1993 v songih)" (Magnolija 1994.) sadrži tekstove pesama i prigodne komentare. Za CD "Tistega lepega dne" (FV Music 1996.) na kome su različiti autori obrađivali partizanske i revolucionarne teme, jedini je priložio svoju pesmu. Reč je o temi "Nič novega pod mesecem" koju je svojevremeno napisao povodom pedesetogodišnjice Ujedinjenih Nacija. Za svoj rad je dobio "Ježkovu" i nagradu "Zlata ptica". Tokom karijere je radio muziku za brojne pozorišne predstave od kojih se izdvajaju "Lenora" (nagrada na Malom Sterijinom pozorju u Novom Sadu 1981.), "Ujetniki svobode", "Troil i Kresida" (režija Dino Radivojević), "Erigon" (režija Ljubiša Georgijevski) u kojoj je glumio razapet na krstu, i "Moskva-Petuški" po knjizi Venedikta Jerofejeva. Muzika koju je 1985. godine komponovao za film "Ovni in Mamuti" (režija Filip Robar Dorin) dobila je "Badjurinu" nagradu. Na kaseti "Oprane zastave" koja je 1992. godine objavljena za internu upotrebu su songovi koje je komponovao za Udruženu levicu.

Diskografija

"Ulica talcev" (RTV LJ 1980.)
"Žare lepotec v Andih" (RTV LJ 1981. kaseta)
"Ljudje" (RTV LJ 1984. dupli)
"Računalniška igrica in glasba: Kontrabant 2" (RTV LJ i Radio Študent 1985. kaseta)
"Jani Kovačič's Je,Ben'T" (ŠKUC FORUM 1988. kaseta)
"Asfaltni otroci" (Korona 1992. kaseta)
"Tretje uho" (RTV Slovenija 1995. dupli kompilacijski CD)
"Povabilo na bluz" (RTV Slovenija 1998.)
"Carmina profana" (RTV Slovenija 1999.)

K

"Offis! butleg disko Karamazovi" (Fabrika 13 & KUD 012 2001. Internet CD)
"Pijano bar (Tolovajske balade in Bulvar bankrot)" (Fabrika 13 2005. dupli CD)

KOVAČIĆEK ZDENKA

(Zagreb)

Pevačica Zdenka Kovačiček (rođena 1944. u Zagrebu) započela je karijeru nastupima u Zagrebačkom kazalištu mladih. Godine 1957. je osnovala duet Hani sa Nadom Žitnik. Krajem šezdesetih pevala je u evropskim klubovima.

Zdenka Kovačiček

Po povratku u Jugoslaviju je 1970. godine na Opatijskom festivalu za izvođenje pesme "Zbog jedne davne melodije" Miljenka Prohaske dobila prvu nagradu stručnog žirija. U pratnji Zagrebačke studijske grupe snimila je pesmu "Žuta ruža" i ona je objavljena na njenom prvom singlu. Na Zagrebačkom festivalu je 1971. godine izvela pesmu Kornelija Kovača "Otvorila sam prozor". Na "Beogradskom proleću" 1971. godine dobila je nagradu kao debitant, a izvela je pesmu "Ljubav" Vojkana Borisavljevića. Gotovo čitavu 1972. godinu provela je na turnejama po Sovjetskom Savezu. Po povratku je često nastupala sa zagrebačkom grupom Nirvana, a na BOOM festivalu 1973. godine izveli su "Klik temu broj 1" i ona je zabeležena na duplom albumu "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Učestvovala je u rock operi "Grička vještica" autora Ivice Krajača, Karla Metikoša i Miljenka Prohaske u pozorištu "Komedija". Nastupala je sa YU jazz rock selekcijom i pevala na ploči "Pop" (Jugoton 1976.) Tihomira Asanovića. Godine 1976. osnovala je prateću grupu Zdenka express sa kojom je nastupala izvodeći žanrovski raznovrstan repertoar, zadirući u rhtyhm & blues, rock i soul. Sa njima je izvela pesmu "Hallo, Mr. Elton John" koja je na koncertnoj ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Često je nastupala u jazz klubovima sa repertoarom mainstream standarda. Godine 1978. sa Igor Savin Big Bandom i Igor Savin studio grupom snimila je album sa pesmama Gorana Bregovića, Kornelija Kovača, Vanje Lisaka, Vladimira Delača i drugih. Godine 1984. uradila je ploču "Frka" na muziku Kire Mitreva i tekstove iz knjige poezije "Konstatacija jedne mačke" Slavice Maras. Na ploči "Love Is A Game" snimila je pesme Dalibora Paulika i Dubravka Stojsavljevića. Nastupala je sa Telephone blues bandom koji je predvodio basista Tomas Krkač (ex Nirvana) i to najčešće na večerima "Ruby Tuesday" u klubu "Saloon". Sa triom Vanje Lisaka je snimila "Happy Jazz Album" početkom 1991. godine. Uz obrade jazz standarda tu su "Dobra večer jazzeri" (obrada Bajagine "Dobro jutro džezeri"), "Mercedes Benz" (iz repertoara Janis Joplin) i njen prvi uspeh "Zbog jedne davne melodije" (Prohaska / Britvić). Sastav pijaniste Vanje Lisaka su u to vreme činili: Mladen Baraković (kontrabas), Vlado Vuković (bubnjevi), Georgij Garanjan (alt saksofon) i Miroslav Sedak Benčić (tenor saksofon). CD "Happy Jazz Vol. 2" Kovačiček i Lisak su snimili u BP klubu 2. i 3. januara 1993. godine i u studiju Radio Zagreba. Uz muzičare sa prethodnog diska, kao gosti su pozvani poznati zagrebački jazz muzičari i tamburaški orkestar HRT-a. Pored jazz standarda, na disku je i "Dok razmišljam o nama" iz repertoara Josipe Lisac. Kovačiček i Vanja Lisak Trio su sa Pepinom Principeom imali tri kraće turneje po Italiji, kao i nastupe u Austriji. Na kompilacijskom disku "Žuta ruža" je izbor njenih festivalskih i radijskih snimaka nastao od 1959. do 1995. godine. Autor tema na disku "Zdenka" bio je Marko Tomasović, a udarna pesma je "Ja sam žena (za sva vremena)". Na "Zagreb festu 2000" pobedila je sa pesmom "Vrati se u moje dane". Na disku "Ja živim svoj san" otpevala je nove Tomasovićeve pesme koje je aranžirao i producirao Duško Mandić. Povodom tog diska, 2002. godine dobila je nagradu "Porin" za najbolju žensku vokalnu interpretaciju. Za CD "To be Zdenka" ponovo je snimila pesmu "Žena za sva vremena", a materijal je komponovao Tomasović. Glumila je 1998. godine u pozorišnoj predstavi "Obljetnica braka" K. Zidarića. Učestvovala je 2003. godine u rock operi "Princeza na zrnu graška" u Slovenačkom pozorištu u Trstu. Pedeset godina karijere obeležila je pozorišnom predstavom "Priča o Janis". Redovno nastupa sa grupama Black Coffee, Telephone Blues Band ili gitaristom Brankom Bogunovićem Pifom. Gostovala je na disku "Bog vozi Mercedes" (Nimfa Sound / Menart 2001.) sastava Zabranjeno pušenje.

Diskografija

Singlovi

"Žuta ruža" / "Voli me još danas" (Jugoton 1970.)
"Dani ljubavi i dani mržnje" / "Ljubavi, ljubavi" (Alta 1973.)
"Tajna" / "Što je to" (PGP RTB 1973.)
"Ti nikad nećeš znati srce jedne žene" / "Kobra" (PGP RTB 1975.)
"Hallo, Mr. Elton John" / "Mali crni brat" (PGP RTB 1976.)
"Vjerovao ti ili ne" / "Poznaješ li moje pravo lice" (PGP RTB 1977.)

Albumi

"Zdenka Kovačiček" (PGP RTB 1978.)
"Frka" (Jugoton 1984.)
"Love Is A Game" (Suzy 1989.)
"Happy Jazz Album" (Helidon 1991.)
"Happy Jazz Vol. 2" (BI Promotions / Croatia Records 1994.)
"Žuta ruža" (Orfej 1996. kompilacija)
"Zdenka" (Croatia Records 1999.)
"Ja živim svoj san" (Cantus 2001.)
"To be Zdenka" (Cantus 2004.)

KOZMETIKA

(Beograd)

Pod uticajem albuma Dejvida Bouvija (David Bowie) "Diamond Dogs" slikar Vladimir Jovanović (rođen 1946. u Zaječaru), reditelj Marko Pešić, muzički urednik Studija B Slobodan Konjović (rođen 1947. u Zemunu) i Saša Nikolić, glavnik prve beogradske diskoteke kod Ateljea 212, oformili su 1974. godine sastav Dijamantski psi. Njihovo delovanje prekinuto je na samom začetku jer su Pešić i Jovanović bili optuženi zbog gajenja marihuane. Po povratku iz zatvora, 1976. godine nastavili su sa zajedničkim radom. Jedno vreme su se zvali Špajalice, a kao Kozmetika su krenuli 1978. godine. Naziv je predstavljao spoj reči Kosmička etika. Grupu su činili Vladimir Jovanović (gitara, vokal), Marko Pešić (sintisajzer), Slobodan Konjović (bas) i Mihajlo Mihajlovski (ritam mašina).

Kozmetika: Marko Pešić, Slobodan Konjović i Vladimir Jovanović

Grupa je paralelno objavljivala časopis "Izgled", tako da su prvi nastup imali na promociji lista u SKC-u. Debi album "Kozmetika" poradao se pune četiri godine jer nisu imali kontinuirani rad. Na snimanju su gostovali Goran Vejvoda (gitara), Dragana Šarić (vokal), Srđan Šaper (vokal), Nebojša Krstić (vokal), Rasa Delmaš (bubnjevi), Vuk Vujačić (saksofon), Zlatko Manojlović (gitara), Zoran Radetić (električni klavir), Goran Bregović (gitara), Đorđe Ilijin (flauta) i Bora Pavićević (udaraljke). Radeći dugo i sa brojnim gostima, postupno su pakovali ploču, služeći se producentskim zahvatima koji su u sebi nosili elemente postupka koji je kasnije dobio naziv semplovanje. Inspirišući se radovima Brajana Ina (Brian Eno) i acid zvukom, stvarali su svoju viziju art rocka. Zbog nekomunikativnosti, pesme nisu naišle na odjek, ali je tema "Utisci" (glavni vokal Nebojša Krstić), kasnije korišćena u špici emisije Olje Bečkovića "Utisak nedelje" na TV Studio B i TV B 92.

Po izlasku ploče nisu često nastupali uživo i neprimetno su prestali sa radom. Na sceni se zadržao Mihajlo Mihajlovski koji je sa Peđom Jovanovićem formirao grupu D' Boys. Vladimir Jovanović je za svoje slikarske radove 1979. godine u Zagrebu dobio nagradu Sedam sekretara SKOJ-a. Danas živi u Holandiji. Slobodan Konjović je šezdesetih godina pevao u grupi Studenti, a u filmu "Kad budem mrtav i beo" reditelja Žike Pavlovića je otpevao pesmu "Memphis Tennessee".

Diskografija

"Kozmetika" (RTV LJ 1983.)

KRESLIN VLADO

(Ljubljana)

Vlado Kreslin rođen je 1953. godine u selu Beltinci u Prekomurju. Karijeru je započeo 1968. godine kao bubnjar u grupi Apollo. Ali kako sebi nije uspeo da obezbedi bubnjeve ubrzo je postao pevač. Zatim je prolazio kroz razne grupe, a sa sastavom Horizont je 1976. godine nastupao na Omladinskom festivalu u Subotici. Godine 1980. pobedio je kao solista na festivalu Slovenska popevka a njegova pesma "Dan neskončnih sani" objavljena je na ploči "Pop Ljubljana '80" (RTV LJ 1980.). Diplomirao je engleski i nemački jezik, radio je kao nastavnik u školi i službenik u slovenačkoj televiziji.

Kongres

Sa grupom Martin Krpan počeo je da sarađuje kada je gostovao na snimanju njihove ploče "Martin Krpan 2" (PGP RTB 1984.). Zatim je postao pevač grupe i sa njima je objavio dva albuma. Godine 1991. svirali su kao predgrupa na koncertu Boba Dilana u Ljubljani i posle toga su prestali sa radom. Kreslin je paralelno sa aktivnostima u okviru grupe vodio solo karijeru, a prvi CD "Namesto koga roža cveti" objavio je početkom 1991. godine. Na ploči je pored svojih pesama snimio i nekoliko obrada, kako narodnih, tako i evergreen kompozicija. U studiju su mu pomogli članovi grupa Martin Krpan, Quatebriga, ciganski orkestar Šukar, gitarista Janez Zmazek, orguljaš Borut Činč, bubnjar Dadi Kašnar i mnogi drugi. Veliku ulogu imala je i etno grupa Beltiniška banda koja potiče iz njegovog sela. U tom sastavu su i Kreslinovi roditelji, a grupa ima dugu tradiciju (osnovani su 1925. godine) i vremešne članove (kontrabasista Jože Kociper je rođen 1905. godine). Sledeći CD "Spominčice" Kreslin je snimio 1992. godine sa Beltiniškom bandom i na njemu su samo obrade starih pesama kao "Che sara", "Lili Marlen", "My way", ali i slovenačkih narodnih pesama. Koncertni CD "Najlepša leta našega življenja", snimljen sa Beltiniškom bandom, izašao je 1993. godine kao rezultat njihovih čestih nastupa, posebno u inostranstvu. Tu je i snimak njihovog koncerta održanog u Mariboru 22. oktobra 1992. godine. Pored Kreslinovih i obrada izvornih narodnih pesama, zabeležena je neobična verzija "Satisfaction" The Rolling Stones. Kreslin je paralelno aktivirao neke od članova bivše grupe Martin Krpan pa su nastupali pod imenom Mali bogovi. Grupu su činili gitarista Miro Tomassini, klavijaturista Jure Hibšer, basista Žiga Golob i bubnjar Urban Golob. S njima je objavio CD "Nekega jutra, ko se zdani" na kome je u baladerskom i šansonjerskom stilu snimio obrade, ali i autorske pesme koje je uradio sa Tomassinijem. Godine 1994. glumio je u filmu "Halgato". Za taj film je sa violinistom Sašom Olenjukom uradio muziku i ona je objavljena na istoimenom disku. Scenario za film nastao je po ideji pesme "Namesto koga roža cveti". CD "Sounds Of Colours" doneo je nove obrade pesama "Namesto koga roža cveti", "Črna gitara" Tomassinija, "Dizzy From The Height" Kreslina i Aleša Klinara (ex Martin Krpan), te evergrina "My Way" i "Che Sara".

Sa Malim bogovima i Beltiniškom bandom Kreslin je 1995. godine nastupao na world music festivalu Womex u Briselu. Snimak njihovog nastupa u ljubljanskim Križankama održan 26. avgusta 1995. godine objavljen je na video kaseti "Nekega jutra, ko se zdani" (Črna 1995.). CD "Pikapolonica" (bubamara na slovenačkom) objavio je krajem 1996. godine a snimio ga je zajedno sa Beltiniškom bandom i Malim bogovima. Deo diska urađen je u studiju, a ostatak čine koncertni snimci. Na ovoj ploči je pomirio obe strane svog rada. Tu su obrade "Summertime", "Knocking On A Heaven's Door", "Passenger" ali i šansonjerske i etno orijentisane pesme. Povodom te ploče održao je dva dobro prihvaćena koncerta u Cankarjevom domu. Krajem juna 1997. godine nastupao je u Tel Avivu. Na koncertu je izvodio sopstveni materijal na engleskom jeziku, a pratili su ga saksofonista Ejal Sela (Eyal Sela) i perkusionista Jinon Moalem (Yinon Moallem). Trebalo je da nastupi i sa Bobom Dilanom u Jerusalimu, ali je koncert otkazan zbog Dilanove bolesti. Na disku "Muzika" snimio je niz obrada među kojima dominiraju sevdalinke. Akustične verzije pesama "Mali bogovi" i "Od višine se zvrti" koje je početkom 1995. godine izveo na Radio Študentu, objavljene su, uz pesme drugih učesnika, na disku "Izštekani II" (Dallas Records 1999.). Kreslinov dugogodišnji saradnik, član Beltiniške bande, Jože Kociper umro je 27. decembra 1999. godine. Imao je devedeset i pet godina, a njegov brat, violinista Janček umro je 1998. sa devedeset i tri godine. Američki sastav Walkabauts je na svom disku "The Train Leaves at Eight" (Glitterhouse 2000.), na kome su obrade evropskih autora, uvrstio pesmu "Črna gitara", a u njihovoj verziji mandolinu je svirao Peter Buck (R.E.M.). Na minuli rad Kreslina, grupi Walkabauts pažnju su skrenuli članovi sastava R.E.M. koji su sa njim svirali 1999. godine u Kopru. Na disku "Ptič" snimio je nove pesme od kojih se izdvajaju, "O, Vrba", "Odpiram okno", obrade narodne "Mladi Marko" i "Ljubav se ne trži" koju je otpevao sa Lidijom Bajuk. Kompilacijski dupli CD "Kreslinčice" je uz pregled starih pesama ponudio i multimedijalni disk. Od ranije neobjavljenih snimaka tu su "Muzikanti" snimljeni na nastupu Kreslina i Radeta Šerbedžije u Cankarjevom domu decembra 2001. godine, "Te igre bo konec" sa sastavom Horizonti, ponovo snimljena "Od višine se zvrti" sa grupom Siddharta a uvrstio je i snimak pesme "Voljelo se dvoje mladih" koju je izveo sa grupom Indexi na koncertu u sarajevskoj "Zetri" decembra 2000. godine. Na disku "Generacija" snimio je nove materijale (autor je sam ili sa Mirom Tomassinijem) a tu je i "The Nightbirds" Krisa Ekmana (Chris Eckman) iz sastava Walkabouts koji od 2003. godine živi u Sloveniji. Ekman je svirao gitaru, klavir i uradio produkciju. Kao gost svirao je Vlatko Stefanovski, a disk sadrži i Kreslinovu multimedijalnu biografiju. Na koncertu grupe R.E.M. u Ljubljani 17. januara 2005. godine, Kreslin i Ekman su sa Majkl Stajpom izveli "The Passenger" Igi Popa. Na izdanju "Koncert" na dva diska objavljen je snimak nastupa koji je Kreslin održao 7. decembra 2004. godine u Cankarjevom domu. Uz Male bogove i Beltinišku bandu, učestvovao je i Vlada Divljan, sa kojim je Kreslin otpevao "Dok dobuje kiša" i "Malena" iz repertoara Idola. Kao bonus objavljen je i studijski snimak pesme "Rulet" koju su otpevali Kreslin i Dražen Turina Šajeta. Od početka devedesetih godina redovno organizuje božićne koncerte u Cankarjevom domu na kojima tradicionalno gostuju i muzičari sa prostora bivše Jugoslavije, pa ovo izdanje sadrži i DVD sa izborom snimaka sa tih nastupa.

U filmu "Ljubezni Branke Kolak" iz 1987. godine Kreslin je pevao, a autor muzike Janez Gregorc je dobio Zlatnu arenu na Pulskom festivalu. Učestvovao je u predstavi "Rocky horror show" (Slovensko narodno gledalište Maribor 1987.) i "Jermanovo seme" istog teatra. Na disku "Faust-TV Rock opera" (Mačji disk 1996.) zabeležena je muzika iz te opere za koju je muziku napisao Marko Vezovišek, a realizovali su je članovi njegove mariborske ska grupe Skakafci, Alenka Pinterič i Kreslin. Sa Zoranom Predinom (ex Lačni Franz), objavio je knjigu pesama "Namesto koga roža cveti / Sonček je in ti si skuštrana" (Lokvanj 1990.), samostalne "Besedila pesni" (Goga 1998.) i "Vriskanje in jok" (Goga 2002.). U knjizi pesama "Venci" (2006.) opisao je dugogodišnje druženje sa Beltiniškom bandom. Uz knjigu je priloženo i DVD izdanje. Gostovao je na CD singlu "Lunanai" (Multimedia Records 2000.) sastava Siddharta, a oni su obradili njegovu pesmu "Od višine se zvrti".

www.kreslin.com

Diskografija

"Namesto koga roža cveti" (RTV LJ 1991.)
"Spominčice" (Bistrica d.o.o. 1992.)
"Najlepša leta našega življenja" (Bistrica d.o.o. 1993. koncertni)
"Nekega jutra ko se zdani" (Bistrica d.o.o. 1994.)
"Halgato" (Pegaz film 1994.)
"Sounds Of Colours" (Bistrica d.o.o. / Helios d.o.o. 1994.)
"Pikapolonica" (Črna 11 1996.)
"Muzika" (Nika 1999.)
"Ptič" (Založba Kreslin 2000.)
"Kreslinčice" (Založba Kreslin 2002. kompilacija)
"Generacija" (Založba Kreslin 2003.)
"Koncert" (Nika 2005. trostruki koncertni)

KUD IDIJOTI

(Pula)

Punk sastav KUD Idijoti je nastao 2. februara 1981. godine kada se grupi Nafta koju su činili gitarista Saša Milovanović, poznatiji kao Sale Veruda, basista Davor Zgrabljić i bubnjar Egidio Rocco priključio pevač Marino Piuco (ex Problemi). Daleko od medija i pod pritiskom institucije kao što je Atomsko sklonište, želeli su da izguraju nešto svoje, sasvim drugačije. Radili su pod uticajem sastava Ramones, svirali u malim prostorima i nije im se ukazivala nikakva perspektiva. Kroz grupu su prolazili brojni članovi, pa je jedno vreme bubnjeve svirao i Miro Kusačić, kasnije gitarista sastava Messerschmitt. Jedini uporan bio je Sale Veruda.

Postava u kojoj su bili basista Nenad Marjanović Fric, pevač Branko Crnac Tusta i bubnjar Diego Bosusco Ptica, označila je pravi start. Tusta je te 1985. godine već imao trideset godina i nikakvo scensko i pevačko iskustvo pre toga. Prošao je hipi eru, stopirao po Evropi, oženio se, dobio kćerku i zaposlio u "Uljaniku" (fabrika u kojoj se prave brodovi) u personalnom odeljenju, ali je i dalje nosio kožnu jaknu, dugu kosu i muvao se po rock mestima. I negovao želju da zapeva. Tako su KUD Idijoti njegov prvi bend u karijeri. I ostali su se muzikom bavili zbog ljubavi, a ne "samo zbog para". Ptica je radio kao električar u "Uljaniku" (uvodio je struju u brodove), Sale se bavio stolarskim poslovima (radio je drvenariju za brodove) a Fric je bio zaposlen kao noćni čuvar u obližnjoj ludnici u kojoj je grupa imala prostorije za vežbanje. Iako su u medijskom smislu godinama tapkali u mestu, Sale Veruda nikako nije gubio energiju i sa pravom upornošću čoveka koji je uveren u ono što radi, gurao dalje. Redovnim svirkama stekli su reputaciju u Puli i okolini. U saradnji sa Borisom Furlanom iz Kopra, vlasnikom izdavačke kuće Slovenija, 1986. godine su se pojavili na kaseti "Istarski rock '86." sa pesmama "Tko zna", "Darwil", "Za tebe" i "Daj, daj, daj". Uz njih su uvršćeni snimci grupe H.T.B. iz Pazina i pulskih sastava Šumski pjevači Gortanove uvale i Castel. Godine 1986. KUD Idijoti su objavili kasetu "Legendarni uživo". Snimljena skromnom tehnikom, ona je nosila njihove udarne koncertne pesme, među kojima i obradu čuvene italijanske revolucionarne pesme "Bandiera Rossa" koju su u to vreme izvodili i Pankrti. Zahvaljujući kaseti pozvani su na Omladinski festival u Subotici 1987. godine na kome su se te godine okupili i novi sastavi Mizar, Grad, Indust Bag i Tužne uši. Po mišljenju publike KUD Idijoti su proglašeni za najbolje na festivalu. Budući da su nastupi bili snimani, žive verzije njihovih pesama "Za tebe" i "Disco is not dead" uvrštene su na festivalski album "Najbolji uživo". To priznanje im je puno značilo. Izmoreni dugim medijskim ignorisanjem dobili su dodatni podstrek i, kako su kasnije izjavljivali, ta pobeda ih je spasla rasturanja. Najednom su krenuli pozivi za svirke i otkrio ih je snažno širi krug publike. Zahvaljujući dobro organizovanim alternativnim kanalima za njih se saznalo u Evropi, tako da su počeli da sviraju po manjim klubovima u Nemačkoj, Švajcarskoj i Italiji. Godine 1987. predstavljali su Jugoslaviju na festivalu mediteranskih zemalja u mestu Redo Kalabrija na jugu Italije.

KUD Idijoti: Tusta, Fric, Ptica i Veruda

Dok su svirali pesmu "Bandiera Rossa", iznervirani karabinjeri su se popeli na binu i prekinuli njihov nastup, najverovatnije zbog refrena "Živeo komunizam i sloboda". Grupi je to donelo pravi publicitet, pa su se čak našli u spoljnopolitičkoj rubrici dnevne "Politike". Njihov koncert u Švajcarskoj prekinule su besne feminističke zato što je Veruda na gitari imao nalepnicu gole devojke, pa su mu sprejom isprskale gitaru i pokrile golotinju. U to vreme objavili su prvi singl "Bolje izdati ploču nego prijatelja" sa pesmama "Cirkus", "Ratna pjesma", "Maja" i "Kad Sunce opet zađe". Za njim su usledili singlovi, nazvani "Budimo solidarni s bogatima" (pesme "Lutke na koncu", "O bella ciao" i "Kako da živim bez para") i "Hoćemo cenzuru" (pesme "Hoćemo cenzuru", "Vajk na bolje" i "Preživjeti") u zamenu za debi album koji niko nije želeo da im objavi. U proleće 1988. godine kao prethodni pobednici, ponovo su svirali na Subotičkom festivalu. Zahvaljujući redovnim nastupima po Nemačkoj, povezali su se sa vlasnikom male izdavačke kuće Incognito Records i on im je 1989. godine objavio LP "Bolivia r'n'r" na kome su pesme sa singlova i stari demo snimci. Iste godine u Sloveniji su svirali kao predgrupa na nastupu D.O.A. Pošto su ih odbile gotovo sve diskografske kuće u tadašnjoj Jugoslaviji, najzad su potpisali ugovor sa ljubljanskim Helidonom i to najviše zahvaljujući uredniku Borisu Beleu, lideru grupe Buldožer. Prvi pravi LP "Mi smo ovdje samo zbog para" objavili su 1990. godine i sa njega su se izdvojile pesme "Minijatura", "Neću da radim za dolare", "Kako to može" i verzija pesme "Bandiera Rossa" koja traje čitavih sedam minuta. Popularnost im je naglo rasla i postali su autentični predvodnici punk klinaca u čitavoj zemlji. Sledeća ploča "Glupost je neuništiva" je izašla posle dosta otezanja leta 1992. godine i predstavila ih je zrelim i direktnim pesmama "To nije mjesto za nas", "Pjesma o ribaru, Marinu, Mari i moru", "Delamo škifo", "Bepo, vrati se". Ali to je ujedno bilo najgore vreme za svirke i objavljivanje ploča.

Početkom rata članovi grupe su zamrzli svoju aktivnost i gotovo da su bili pred raspadom. Pražan prostor popunjavali su tako što su Veruda, Ptica i Fric nastupali u okviru sastava L(okalni) B(end) Radnički svirajući stilski sličan materijal. CD "Tako je govorio Zaratusta" u naslovu krije njihovu igru reči koja je pevača Tustu podigla na filozofski nivo. To je bio njihov prvi CD u karijeri i na njemu su te 1993. godine napravili inventar prvih godina rada, jer su u to vreme iskreno sumnjali da li će nastaviti sa daljim aktivnostima. Na ploči su pesme koje je Veruda komponovao u periodu od 1981. do 1985. godine. Od osamnaest tema, tu je sedam starih neobjavljenih, sedam pesama koje su već ranije snimili u različitim verzijama, dve sasvim nove: "Ništa nije tako dobro da bi bilo dobro" (koautor Franci Blašković) i "Kad bi naše MC, CD, LP...". Dve pesme su obrade starih pulskih punk grupa Gola jaja i Visoki napon. U pesmi "Io sono...dittatore" ("Ja sam diktator") usemplovali su glas glumca Ljube Tadića sa ploče "Odbrana Sokratova i smrt". Stara obrada "O bella ciao" dobila je podnaslov "ili...šta hoće ti antifašisti", a snimili su je uz malu harmoniku koja se svojevremeno koristila u partizanskim pesmama. Povodom te ploče opet su svirali po delu evropskih zemalja.

Avgusta 1994. godine nastupali su na festivalu Euro Woodstock u Budimpešti, a 10. oktobra im se ispunila davnašnja želja. U Ljubljani su svirali kao predgrupa sastavu Ramones. U to vreme ostvarili su saradnju sa Francijem Blaškovićem kome su svirali na disku "Istra ti materina". Ploča je predstavljala zgodnu mešavinu različitih senzibiliteta i povodom nje su uz duvačku sekciju odsvirali deset koncerata po lokalnim istarskim kafanama. Tokom ratnih godina stekli su status benda oštrog jezika i jasnih stavova koji se nije libio da i dalje svira sada nepodobne "Bandiera Rossa" i "O bella ciao" držeći se pored marke i dolara svoje jasne devize "Pametnima ne treba ništa objašnjavati, glupani ionako neće ništa shvatiti".

Sledeći CD "Megapunk" doneo je 1995. godine udarnu "Fuck The System", preteču "Božina", gorke "Ima li (ovdje) života prije smrti", "Red i palice", "Blago budalama" i "Sjaj". Leta 1996. godine sa bivšim članom grupe, gitaristom Marjetom i nizom pulskih muzičara snimili su kasetu "Marietto + I.R.A." (Bonaca 1997.). Marjeto već godinama živi u Americi, ali je letovanje u Puli iskoristio da snimi svoje pesme sa starim prijateljima koji su se za tu priliku nazvali Istarska renesansna avantura (I.R.A.). Uz KUD Idijote na snimanju su učestvovali Željko Vukićević Zhel, pulske grupe Fuck Of Bolan i Dark Busters. U skladu sa svojom ogorčenom borbom protiv piraterije, KUD Idijoti su tada odlučili da više ne objavljuju normalne ploče, već samo vinilne singlove, računajući da će diskografski lopovi bar morati da se pomuče oko sklapanja novih izdanja. "Fuck", prvi singl u tom nizu sa pesmama "Evropo pomozi", "Politički podobna pjesma" i "Sam biram frendove" objavili su 1996. godine za sopstvenu firmu Veruda singles, a onda je došao primamljiv ugovor sa firmom Dancing Bear. Zato su odustali od ideje o singlovima i tokom leta 1997. godine nastao je CD "Cijena ponosa". U isto vreme kada se "Cijena ponosa" pojavila u Zagrebu novembra 1997. godine, licencno je u Beogradu objavila kuća Automatik. To je bila prva nova ploča iz Hrvatske zvanično objavljena u SRJ. Na disku su se predstavili melodičnijim zvukom, a udarne pesme su "Ja sjećam se", "Rodna gruda", "Jebem ti rat" i "Lik". U pesmi "Hoćemo referendum!" solo na klavijaturama odsvirao je Bruno Krajcer, a u pesmi "Blago" vodeći vokal i solo na bas gitari pripao je Franciju Blaškoviću. Paralelno sa tom pločom pripremili su kompilacijski CD "Singles Collection Vol.1" na kome su sakupljeni snimci sa ranih singlova. Početkom oktobra 1998. godine su sa sastavima Goblini, Atheist Rap, Sikter i drugima, održali humanitarni koncert na železničkoj stanici u Sarajevu. Sa Perom Lovšinom, punk prvoborcem sa kojim dele ljubav prema istoj muzici, dronjavoj zvezdi petokraki, ali i pesmi "Bandiera Rossa" ostvarili su saradnju na njegovom kompilacijskom disku "Osmi sekretar SKOJ-a 88-98" (Helidon 1998.) na kome su svirali na jedina dva nova snimka "Dijete" i "Svršimo zajedno". Snimak koncerata koje su povodom osamnaestog rođendana održali 5. i 6. februara 1999. godine u pulskom klubu "Uljanik" objavljen je na disku "Gratis Hits Live!". Poslednji nastup u dobro znanoj postavi KUD Idijoti održali su 5. novembra 1999. godine u Ljubljani. Zbog različitih stavova o budućem radu, otišli su Fric i Ptica, a u grupu su došli basista Davor Zgrabljić Bouc (jedan od osnivača Idijota) i bubnjar Kristijan Bijazić Picek (član pulskih Manekena). Njih dvojica su svirali na živom disku kao gosti u tri pesme. Ubrzo je u grupu stigao još noviji bubnjar Dejan Gotal (član grupa Fuck of Bolan i Stabat mater) i u toj postavi su počet kom decembra 2000. godine zasluženo kao prva grupa iz Hrvatske svirali u Beogradu i Novom Sadu. Na disku "Remek djelo" (produkcija Sale Veruda) u pesmama "Dobro jutro", "Sirotinja uvijek najebe", "Mir no alternativ", "Blitzkrieg Boys" i instrumentalu "Anti-ljubazna mrcina" zasijali su starom energijom. Kao što je bio slučaj i sa prethodnim diskovima, taj materijal objavljen je na vinilu u limitiranom tiražu od dve stotine primeraka. Tokom njihovog nastupa na trgu u Kotoru 21. novembra 2004. godine, mladić iz publike je u želji da doprinese atmosferi ispalio signalnu raketu ali ona je eksplodirala, njega teško povredila a od gelera je poginuo dvadesetdvogodišnji Vedran Petrović. Godine 2005. nastupili su u Milanu na "East is West" festivalu i sa sastavom Vibrators na festivalu "Viva la Pola". DVD izdanje "Polu-profi spika" će predstaviti snimke sa nastupa koji su održali na "Viva la Pola" festivalu i iz "Uljanika" u kome su 20. maja 2006. godine koncertom obeležili 25 godina rada.

Ptica i Fric su radili duhovit list "Čempres" koji je izlazio retko, kada prilike novac, a od 1997. godine su vodili emisiju "Mali mrak" na Radio Maestralu u kojoj je materijalizovana njihova nepresušna duhovitost. Izbor najuspelijih priloga iz emisije objavili su na kaseti "Pozdrav iz Pule" (Ujedinjeni nakladnici 1999.) sa uvrnutim Ptičinim i Fricovim izmišljotinama: "Klaudijofobija", "Jezikoslovlje", "Omer Kurajber", "Galeb-jebač" i drugim. Slične aktuelne teme Fric je obrađivao u svojoj redovnoj rubrici "Razglednica iz Istre" beogradskog magazina "XZ". Ptica i Fric bili su urednici muzičkog programa u pulskom klubu "Uljanik" gde su organizovali svirke drugima. Po napuštanju grupe su intenzivnije radili na Radio Maestralu, a na lokalnoj televiziji su vodili emisiju "Duty Free Show". Objavili su knjigu "Ukrudbene pojebnice" (UN 2001.) sa prilozima iz emisije "Mali mrak" i video kasetu "Mito i korupcija" (Čempress film 2002.) sa dve kraće igrane storije u kojima su analizirali gadosti na estradnoj i političkoj sceni. Bavili su se marketingom, osmišljavali političke izborne kampanje i realizovali majice sa duhovitim sloganima. Uradili su pesme (tekstovi Fric, muzika Romeo Domlija) za sopstveni film "Kako je propao r'n'r na mom otoku". U jesen 2005. godine pokrenuli su mesečni politički magazin "Regional".

Veruda producira druge sastave, a njihova izdavačka kuća Bonaca objavila je kasete Francija Blaškovicu, grupama Swindle, Sexton i Headbenger. Bonaca je 1991. godine objavila koncertnu video kasetu KUD Idijota "Duro Was Sold Out". Pod imenom Saša 21, Veruda je snimio solo CD "Vd-i1", koji još uvek nije objavljen. U pesmi "Novi val" Tusta je gostovao na disku Dražena Turine Šajete "Doba vodenjaka" (Aqarius Records 2003.) i pesmi "Riba bez mora" na disku "Pare ili život" (Samostalno izdanje 2003.) sastava The Stuff. Zanimljivo je da Oztronix Band iz Australije na koncertima izvodi obrade pesama KUD Idijota "Mir no alternativ", "Sirotinja uvijek najebe" i "Blitzkrieg boys".

www.kudidijoti.com

KUD Idijoti

Diskografija

Singlovi

"Bolje izdati ploču nego prijatelja" (Slovenija 1987.)
"Budimo solidarni – s bogatima" (Slovenija 1987.)
"Hoćemo cenzuru" / "Vajk na bolje" / "Preživjeti (We Remember Marjeto)" (Slovenija 1988.)
"Fuck" (Veruda Singles 1996.)

Albumi

"Legendarni uživo" (Slovenija 1986. koncertna kaseta)
"Live in Biel" (Slovenija 1988. koncertna kaseta)
"Bolivia r'n'r" (Incognito Records 1989.)
"Mi smo ovdje samo zbog para" (Helidon 1990.)
"Glupost je neuništiva" (Helidon 1992.)
"Tako je govorio Zaratusta" (Primitivc 1993.)
"Istra ti materina" KUD Idijoti i Franci Blašković (Primitivc 1995.)
"Megapunk" (Primitivc 1995.)
"Singles Collection Vol. 1" (Primitivc 1997. kompilacija)
"Cijena ponosa" (Dancing Bear 1997.)
"Gratis Hits Live!" (Dancing Bear 1999. koncertni)
"Remek djelo" (Menart 2001.)

Laboratorija zvuka • Lačni Franz • Laibach • Laki pingvini • Laufer • Leb i sol • Le Cinema • Let 3 • Lisac Josipa • Lojpur Milan • Lola V Stain • Lovšin Peter • Lublanski psi • Luna • Lutajuća srca

LABORATORIJA ZVUKA

(Novi Sad)

Predrag Vranešević (rođen 1946. godine u Novom Sadu) muzikom je počeo aktivno da se bavi 1962. godine. U Beogradu je studirao arhitekturu i 1964. godine je bio jedan od osnivača beogradske grupe The Best of Nothing koja je ime odabrala po pesmi Dilana Tomasa (Dylan Thomas). Sastav su činili: Zlatko Lozić (vokal), Dejan Ilić (gitara), Peđa Vranešević (bas), Drago Juričević (ritam gitara) i Nikola Rađenović (bubnjevi). U početku su svirali beat muziku, a vremenom su se orijentisali na folk rock na tragu sastava The Byrds. Negovali su za to doba osoben imidž, nosili su stare vojničke uniforme, dugu kosu i bradu. U pesmama su koketirali sa misticizmom pa su imale uvrnute nazive tipa "Intelektualno sakupljanje jabuka u dolini senki". Po prestanku rada grupe, Peđa se vratio u Novi Sad, a sa delom beogradskih muzičara formirao je 1968. godine sastav Med sa kojim je napravio prvi snimak, pesmu "Gajba". Paralelno je radio kao urednik u filmskoj redakciji Tribine mladih i pisao filmske kritike. Njegov brat Mladen (rođen 1947. godine u Novom Sadu) je pevao u grupama Falkon i Neoplanti a zatim se priključio sastavu Med.

Zajedno su počeli da rade 1971. godine kada su na tekst pesnika i muzičara Branka Andrića komponovali muziku za kratkometražni film "Zdravi ljudi za razonodu" reditelja Karpa Godine. Za tu su pesmu dobili nagradu na Festivalu kratkometražnog i dokumentarnog filma u Beogradu. To ih je stimulisalo da se ozbiljnije posvete primenjenoj muzici. U stanu su improvizovali studio i komponovali za radio, film, televiziju i pozorište. Za taj rad su često bili nagrađivani kod nas i u inostranstvu. Sa rediteljem Želimirom Žilnikom pripremili su 1976. godine pozorišnu predstavu "Gastarbajter opera", a iste godine radili su muziku za film "Splav meduza" Karpa Godine. Tokom dugogodišnjeg rada napisali su muziku za filmove "Veštački raj", "Još ovaj put", "Kraj rata", "Oktoberfest", "Original falsifikata", "Pun mesec nad Beogradom" i druge. Autori su muzike i špica za TV serije "Poletarac", "Priče iz Nepričave", "Fore i fazoni", "Čik pogodi ko sam" i druge.

U periodu od 1972. do 1982. godine Peđa je radio kao arhitekta u novosadskom Urbanističkom zavodu. Mladen i on su 1977. godine osnovali Laboratoriju zvuka sa ljudima sa kojima su već dugo radili u studiju. U sastavu su bili Aleksandar Pejak (gitara), Stevan Lukić (gitara), Laslo Pihler (bubnjevi), Vera Lajko (klavijature, glas), Dina Kurbatfinsky Vranešević (glas), Aleksandar Kravić Caki (bas) i Olah Vince (violina). Sa pesmom "Dok vam je još vreme" učestvovali su na festivalu u Opatiji, a po uspehu tog singla snimili su album "Telo" baveći se zdravim tema-ma koje vole mladi: pravilna ishrana i erotika. Ponudili su konceptualni album, pa su na A-strani nazvanoj "Vrline" veličali prednosti asketskog i sportskog života, dok su na B-strani, pod zajedničkim imenom "Poroci", teme koje govore o prepuštanju telesnim uživanjima. Ploču otvara odglumljeni prenos izbora za najbolje građene bildere iz dvorane Zadružnog doma u Bačkom Jarku. A zatim se u duhu new wave beata, ali i brojnih drugih muzičkih uticaja, redaju pesme "Suvarak", "Lepo telo" (sa citatom "Oprosti mi pape" iz repertoara Olivera Dragojevića), "Alkohol žene i..." (sa citatom iz pesme "Satisfaction" The Rolling Stones), "Bajna mašina" i druge. Na koncertima su nastupali sa trinaestočlanom ekipom u kojoj su od novih članova bili pevačica Renata Vigi, bubnjar Ivan Kašik, ali i prvak u bodi bildingu Petar Čelik i njegova supruga Irena. Šarolik nastup i žanrovska raznovrsnost učinili su ih jednom od najefektnijih grupa tog vremena. Seksualne asocijacije još otovreinije su izneli u ska pesmi "Ska-kavac joj zaš'o u rukavac" napravljenoj po tekstovima iz knjige "Crveni ban" u kojoj je Vuk Karadžić prikupio narodne erotske umotvorine. U toj pesmi debitovala je i nova maskota grupe, Vilmoš Kauboj (Vilmoš Lakatoš), novosadski marginalac koji se sa šarmom pravog naturščika odlično snalazio na bini u ulozi najavljivača. Sledeći album "Duboko u tebi" doneo je razradu Pedinih interesovanja za rockabilly muziku. Pesma "Zaboravljena draga" rađena je za film "Piknik u Topoli" reditelja Zorana Amara, a tekst su napisali Peđa i Slobodan Tišma (La Strada, Luna). Tišma, doduše, nije želeo da se zna kako je radio na tom tekstu, pa je u javnosti predstavljen kao Bobo Misteriozo. Na ploči je i obrada "Bonnie Moronie" Larija Viljamsa (Larry Williams), ali i "Trofazni zavodnik", "Ja ću tebe" i "Odlazim dolazim" snimljena na njihovom nastupu na Omladinskom festivalu u Subotici 1978. godine. U to vreme novi članovi grupe postali su Deže Molnar (saksofon) i Miroslav Cvetanović Pis (gitara). U organizaciji KPZ Vojvodine 1982. i 1983. godine nastupali su za decu naših radnika u Nemačkoj i prilikom prvog boravka snimili elektronski orijentisan singl sa pesmama "Devica 69" i "Šetnja".

Protiv Peđe Vraneševića je 1982. godine u duhu tadašnjeg sistema poveden sudski postupak. Uznemireni građani slovenačkog Novog Mesta su na osnovu plakata grupe sa slikom Vilmoša Kauboja zaključili da on vređa lik i delo druga Tita. Građani su plakat navodno skinuli sa zida i odneli ga u SUP jer im je bio "uvređen socijalistički moral i povređena patriotska osećanja". Peđa je prvo osuđen na četrdeset dana zatvora, ali je slučaj brzo zataškan kao besmislen. Posle nastupa na zagrebačkom Bijenalu gde su svirali i sastavi Gang Of Four i Classix Nouveaux, ostvarili su kontakte sa engleskim menadžerima i avgusta 1984. godine pet večeri nastupali u londonskom teatru Instituta savremenih umetnosti (ICA) gde su izveli muzičko-scenski hepening "Jašući konje Svetog Marka". Pod nazivom La Boratoria ponudili su izložbu i pozorišnu predstavu o junaku neobičnog imena PVC koji je predstavljen kao vanbračni sin Isidore Dankan i Sergeja Jesenjina.

Laboratorija zvuka krajem sedamdesetih godina

Laboratorija, Kleopatra i Vilmoš kauboj 1986. godine

Na sceni su bili članovi grupe, baletani i bilder Slobodan Blagojević. Predstava je naišla na pozitivne reakcije u engleskoj štampi. Tokom boravka u Londonu snimili su kratkometražni dokumentarni film "Kuda ide naše malo društvo" (scenario Peđa, režija Bata).

Mladen Vranešević je polovinom osamdesetih radio sa novim sastavima tako da je bio vezan za prve korake grupa Plavi orkestar i Ruž. U vreme objavljivanja albuma "Nevinost" nastupali su u novoj postavi: gitarista Zoran Bulatović Bale (ex Luna, Pekinška patka), bubnjar Ivan Fece Firći (ex Luna, EKV), saksofonista Deže Molnar, basista Stojan Jovanović, klavijaturista Senad Jašarević a pevali su Mladen, Dina Vranešević i Renata Vigi. Peđa je bio zadužen za gitare, klavijature i povremeno pevanje. Uz Vilmoša Kauboja, nova scenska atrakcija postala je Dušica Ilić (kasnije poznatija kao proročica Kleopatra), kao simbol nevinosti jer je veći deo života, do promene pola, u ličnoj karti nosila ime Duško. Na ploči su ponovo objavljene pesme sa singlova: "Ska-kavac joj zaš'o u rukavac", "Devica" i "Šetnja", ali i "Daj mi bugi, dam ti vugi", "Mala moja ali' je paranoja", "Vili Vili". Polovinom 1996. godine objavili su CD "Nema nide te ljepote" na kome je deset pesama, urađenih šturo, na nivou demo snimaka. Autori materijala su braća Vranešević, pesme "Do I Dare" i "Vinyl Mirrors" urađene su na tekst pesnika Džonatana Lojda (Johnatan Loyd), dok je tekst "Mimi" nastao po motivima Ive Tijardovića. Naslovna pesma je namenski komponovana za Turističku savez Crne Gore, ostale su nastajale tokom karijere, pa za njih nije bilo mesta na oficijelnim pločama. Tako je pesma "Čudan susret u tmurno popodne" preostala iz repertoara grupe Med. Pored braće Vranešević, na ploči su svirali saksofonista Deže Molnar, gitarista Bale, a prateće vokale otpevala je Milana, kćerka Bate i Dine Vranešević.

Tokom karijere u grupi su svirali brojni novosadski muzičari: Miroslav Đurčijanski (violina), Dragan Zarić (bubnjevi), Đorđe Urban (bas), Goran Ivičić (gitara) i drugi. Od 1991. godine Peđa je radio kao muzički urednik u TV Novi Sad, a 2005. godine je otišao u penziju. Bata Vranešević se posvetio marketingu. Preminuo je 15. jula 2006. godine. Olah Vince kao gitarista od 1981. godine predvodi grupu Zemlja, točak, nebo sa kojom svira kombinaciju romskog folklora i savremenih žanrova. Objavili su albume "Rota nashkar e phuv thaj o del" (PGP RTB 1983.), "Aven thar Rolalen" (Vojvođina koncert 1986.), "Me sem Rom" (Jugovideo 1995. kaseta), diskove "Rroma Art" (021 2001.), "Waltz Romano" (Asphalt Tango 2004.), "XXI vek" (Mascom Records 2005.) i "Gypsy Tango" (PGP RTS 2006.). Sa koncertnim snimkom "Rroma adagio" su zastupljeni na etno kompilaciji "Srbija: Sounds Global" (Free B92 2000.), a tema "Desperados" je na kompilaciji "Srbija: Sounds Global 3" (B 92 2004.). Poslednjih godina nastupaju pod imenom Earth-Wheel-Sky Ensemble.

Diskografija

Singlovi

"Dok vam je još vreme" / "Sve je to bilo u proleće" (PGP RTB 1978.)
"Ko ne zna da se smeši" / "Brek boks" (PGP RTB 1978.)
"Kad postanem slab i star" / "Kas" (PGP RTB 1979.)
"Ska-kavac joj zaš'o u rukavac" / "Mod-deran" (Jugoton 1980.)
"Poletarac" / "Stočiću, postavi se" / "Oproštaj od magneta" (Jugoton 1981.)
"Devica 69" / "Šetnja" (Jugoton 1982.)
"Još ovaj put" / "Još ovaj put – instrumental" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Telo" (Jugoton 1980.)
"Duboko u tebi" (Jugoton 1982.)
"Nevinost" (Jugoton 1986.)
"Nema nide te ljepote" (Komuna 1996.)

LAČNI FRANZ

(Maribor)

Do osnivanja sastava Lačnog Franz juna 1979. godine, pevač Zoran Predin (rođen 16. juna 1958. godine u Mariboru) nije imao nikakvih iskustava u radu sa rock grupama. Kao gimnazijalac pisao je poeziju i na nagovor članova tadašnje mariborske grupe Rdeči dečki počeo je da radi tekstove za pesme. Rezultatom je bio zadovoljan, pa im pesme nije dao. Uz svoje tekstove počeo je da sklapa i muziku, ali bez nekih većih pretenzija. Juna 1979. godine slavio je rođendan na Pohorju i po dobrom običaju, malo se popilo a zatim i zapevalo. U tom izdanju ga je čuo Oto Rimele, tadašnji gitarista grupe Zevs. Budući da im je nedostajao pevač, pozvao je Predina na probu. Na toj nezvaničnoj audiciji predložili su mu da peva standarde "Feelings" i "Yesterday", ali to nekako nije išlo. Predin im je ponudio svoje prve pesme i postepeno su počeli da formiraju repertoar. Na Predinovo insistiranje, nazvali su se Lačni Franz (Gladni Franz) jer je u to vreme carovala disko muzika tipa Boney M, pa je pridev lačni značio da su gladni rock muzike. A na to ih je inspirisao lik Gladni Džo iz knjige "Kvaka 22" pisca Džozefa Helera. Adekvatno rasprostranjenom imenu Džo, Franc je odabran kao najčešće ime u Štajerskoj. Ono z je promenjeno iz zezanja, kako su sami objašnjavali.

Odmah su krenuli sa vežbanjem, jer nisu želeli da izađu na koncert pre nego što pripreme dvadesetak stvari. Pored Predina i Rimelea, koji je u to vreme pohađao II razred gimnazije, okosnicu grupe činili su bubnjar Andrej Pintarič, basista Zoran Stjepanović i klavijaturista Mirko Kosi. Za razliku od njih, Predin je već bio oženjen i imao je sina, pa se izdržavao tako što je radio kao nastojnik u zgradi u kojoj su bili podstanari. Radio je i kao poštar, noćni čuvar, agent osiguravajućeg društva, prodavac ploča i sekretar u Omladinskom kulturnom centru. Aktivno je igrao košarku i dogurao do kadetskog reprezentativca Slovenije, ali ga je povreda odvojila od sporta. Prvi veći uspeh postigli su na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine. Tada su osvojili nagradu za interpretaciju. Ubrzo posle učešća na festivalu izašao im je debi album "Ikebana" koji su snimili za samo trideset šest sati u produkciji Borisa Belea (Buldožer). Bubnjeve na toj i sledećoj ploči svirao je Damjan Lukavec jer je Pintarič bio u vojsci. Ploča je precizno ocrtavala njihov specifičan stil, ali je iz nepoznatih razloga bila oporezovana kao šund. Predinovi crnohumorni i metaforama bogati tekstovi praćeni su prilično komplikovanom muzičkom slikom, tako da su u startu delovali nekomunikativno. Uz sve to bili su otpevani na slovenačkom. Zato je Predin na koncertima uveo praksu dugih priča između pesama u kojima je prevodio svoje tekstove i pričao anegdote, pa je odmah dobio epitet domaćeg Leni Brusa. Sa ploče su se izdvojile pesme "Praslovan", "Stari vojak" (u kojima je Zoran Stjepanović svirao harmoniku), "Šankrok", "Birles" i "Bog nima telefona". Krajem 1981. godine prestali su sa radom zbog odlaska većeg dela grupe u JNA, ali su pre toga snimili ploču "Adijo pamet". Na njoj su ponovili formulu prethodne, ali ona zbog koncertnog odsustvovanja grupe nije prošla zapaženije. Ostala je zapamćena po pesmama "Vaterpolist", "Lent 1980." (o siromašnoj četvrti Maribora u kojoj su živeli Romi) i "Miss Evrope". Po glasanju kritike u magazinu "Džuboks" za 1981. godinu, kao grupa su zauzeli drugo mesto (zajedno sa Ribljom čorbom), Predin je proglašen za najboljeg kompozitora i pevača a Oto Rimele je osvojio mesto drugog gitariste u zemlji. U isto vreme u Zagrebu su dobili nagradu Sedam sekretara SKOJ-a za muziku delatnost.

Zoran Predin 1982. godine

Lačni Franz: Kosi, Pintarić, Rimele, Stjepanović i Predin

Sledeći album "Ne mi dihat za ovratnik" doneo je prvi hit, naslovnu pesmu. Ovog puta svoje ideje su sasvim jasno formulisali u studiju. Odabrali su komunikativniji stil i mirnije, blues orijentisane pesme kao "Prosim, pazi da mi ne pohodiš podočnjakov", "Prvi maj" i elegičnu "Lipa zelenela je". Iste godine Predin je glumio u filmu "Rdeči bugi" Karpa Godine. Pred Novu 1984. godinu na koncertima u Mariboru i Ljubljani snimili su živi album "Slišiš, školjka poje ti" na kome se pojavila samo jedna nova pesma "Naša Lidija je pri vojakih". Potpisali su je kao grupa Top Zizi jer su imali običaj da maskirani izlaze na sopstvene koncerte i predstavljaju se kao predgrupa pod tim imenom. "Lidija" je predstavljala folk orijentisanu, neformalnu zezalicu o tada aktuelnim vojnikinjama i u Sloveniji im je donela veliku popularnost. Zahvaljujući toj pesmi, počeli su da sviraju i po malim slovenačkim mestima. Pre toga su najčešće nastupali u Zagrebu, Beogradu i Sarajevu u kome su posebno bili prihvaćeni od novoprimitivne publike. Po vezi autorskog prepoznavanja Predin je 1984. godine gostovao na debi albumu sarajevske grupe Kongres. Smislio je i otpevao refren za pesme "Zarjavele trobente" i "Zabava". Refren iz "Zarjavele trobente" upotrebio je u svojoj pesmi "Jutri bom pujsa razbil" koja je na sledećem albumu "Slon med porcelanom". Autorska stagnacija na toj ploči rezultirala je prvom velikom krizom, pa su bili na ivici raspada. Budući da su se kao kompozitori ravnopravno potpisivali Rimele, Predin i Stjepanović, došlo je do dileme kojim putem treba krenuti. Rimele je rešio da sa njima uradi još samo jedan album a zatim pređe u Laibach i posveti se slikarstvu. Poslednji zajednički album "Na svoji strani" doneo im je 1986. godine najveće uspehe u dotadašnjoj karijeri. Stilski raznovrstan, uz diskretne duvače, ponudio je pesme koje su postale njihovi koncertni favoriti: "Naj ti poljub nariše ustnice", "Ko si rdeče zvezde šivala", "Čuvstveno stanje mlade krave" i "Na svoji strani". Ujedno, to je prva studijska ploča koju su sami producirali. Na promotivnom koncertu u beogradskom SKC-u, na bini sa njima se pojavio Bora Đorđević koji je svirao usnu harmoniku u pesmi "Nasviđenje na plaži". Đorđeviću je to ujedno bio prvi put da se popne na binu SKC-a. I zagrebačka grupa Animatori se zainteresovala za Predina, pa je on gostovao u pesmi "Bijeg" sa njihove ploče "Dok ležim cijeli dan u sjeni" (Jugoton 1987.). Predin je pevao i napisao deo teksta na slovenačkom koji je otpevao lider Animatora Krešimir Blažević.

Po odlasku Rimelea, novi gitarista postao je Milan Prislan, pre toga član nepoznatog mariborskog sastava Grif. Albumom "Sirene tulijo" najavili su preluz u muzički tok glavne struje, a Prislan se odmah predstavio i kao autor. Udarnu pesmu "Zdravljica" (tradicional na tekst Franca Prešerna), otpevali su zajedno Predin, Pero Lovšin (Pankrti), Vlado Kreslin (Martin Krpan), Jani Kovačić i glumac Boris Cavazza. Zbog neformalnog načina interpretacije pesme, ta obrada je u Sloveniji okarakterisana kao nepodobna. Uprkos tome, slovenačke učiteljice su sa zahvalnošću pričale Predinu kako decu ne moraju više da teraju da uče tekst pesme, jer ga uveliko znaju. Ploča sadrži još jedan koncertni adut, baladu "Čakaj me". Početkom 1989. godine Zoran Predin i Arsen Dedić snimili su LP "Svjedoci priče" na kome su nove verzije njihovih pesama. Ključni saradnik u studijskom radu bio je Mirko Vuksanović, klavijaturista Automobila. Dedić je uradio prepev pesme "Čakaj me", a u njegovoj pesmi "Domovina" pevali su zajedno sa Borom Đorđevićem. Povodom te ploče organizovali su niz pesničko-muzičkih večeri na kojima su ravnopravno nastupali Dedić, Predin i Đorđević. Septembra 1989. godine pored brojnih stranih grupa, Lačni Franz je nastupao na EBU rock festivalu u Novom Sadu gde su uz Bajagu i EKV predstavljali Jugoslaviju. Album "Tiha voda" snimili su sa novim članom, perkusionistom Ninom Mureškićem. Milan Prislan je komponovao polovinu ploče, a kao gost usnu harmoniku je svirao Vlado Kreslin. Prepeve na omotu ploče uradio je Arsen Dedić. Ploča ih je predstavila rasvirane i ujednačene u udarnim pesmama "Tiha voda (Vzami si čas)", "Tam bi rad bil pokopan", "Gremo v nebesa" i "Mirno morje Miki Maus".

Po objavljivanju ploče članovi grupe su se posvetili svojim redovnim zanimanjima, pomalo umorni od desetogodišnjeg zajedničkog rada. Komunikacija sa publikom ostvarivala se samo preko serije kompilacijskih diskova. Predin se posvetio radu na primenjenoj muzici, komponovao je muziku za filmove, TV serije i pozorišne predstave. Deo tog materijala objedinio je na solo disku "Gate na glavo" (Helidon 1992.) koji je ostvario sa, za tu priliku formiranom, grupom Los Malancanos. Posle dileme da li da nastave dalje ili ne, odlučili su se za snimanje diska simboličnog naziva "Zadnja večerja". Kao muzika za naslovnu pesmu, iskorišćena je himna bivšeg SSSR-a. U međuvremenu su ostali bez perkusioniste. Kao prateći vokali su pevali mladi slovenački autor koji nastupa pod imenom Roberto Magnifico (Robert Pešut) i Cole Moreti. U starom muzičkom maniru, ploča je donela niz zrelih pesama: "Ambasadorji užitka", "Vetar iz Kazablanke" a neke i sa direktnim političkim stavovima "Vedno iste face" i "Zanzibar". Pesma "Azra" i čitav album posvećeni su "starom duhu Sarajeva". Krajem novembra 1994. godine snimili su tri koncerta u Mariboru i sa njih objavili dva živa diska za sopstvenu diskografsku kuću LF. Na tržištu se pojavila i video kaseta "Lačni Franz v živo". Krajem aprila 1996. godine u Sarajevu su održali dva koncerta u sali Akademije scenskih umjetnosti. Budući da su članovi Lačnog Franza u stalnom radnom odnosu u okviru svojih profesija, a muzikom se bave povremeno, dok je Predinova jedina vokacija muzika, sporazumno su odlučili da prestanu sa radom i grupa je zvanično ugašena 31. decembra 1997. godine.

Predin je nastavio istraživanje koje je na samostalnim diskovima započeo. Izgradio je vrlo uspešnu solo karijeru, saradivao sa sastavima Los Malancanos, Šukar i Mar Đango Quartet. Orkestar adijo pamet osnovao je 2000. godine. Preostali članovi Lačnog Franza su 2000. godine nakratko obnovili rad grupe i sa novim pevačem Boštjanom Velkavrhom objavili CD "V peni sprememb" ("U peni promena"). Sve ploče Lačnog Franza reizdate su u okviru devetostrukog box seta "Kaj bi mi brez nas" (Helidon 2001.). Na duplom izdanju "Starši vaših radosti" na disku i DVD-iju su snimci nastupa koje je grupa održala 24. 25. i 26. novembra 1994. godine u mariborskoj dvorani STUK. Obnovljeni Lačni Franz je sa Predinom 2. juna 2005. godine održao koncert na Kržankama. A zatim su usledili nastupi i na prostoru bivše Jugoslavije. Nino Mureškić je snimio solo CD "Manas" (Kuhna Records / Stratera 2002.).

Diskografija

"Ikebana" (Helidon 1981.)
"Adijo pamet" (Helidon 1982.)
"Ne mi dihat za ovratnik" (Helidon 1983.)
"Slišiš, školjka poje ti" (Helidon 1984. koncertni)
"Slon med porcelanom" (Helidon 1984.)
"Na svoji strani" (Helidon 1986.)
"Sirene tulijo" (Helidon 1987.)
"Tiha voda" (Helidon 1989.)
"Kaj bi mi brez nas" (Helidon 1989. kompilacija)
"Ilegalni pubertetniki" (Helidon 1991. kompilacija)
"Zadnja večerja" (Helidon 1993.)
"Nasvidenje na plaži" (Helidon 1995. kompilacija)
"Lačni Franz v živo" (LF 1995. dva koncertna diska)
"V peni sprememb" (LF 2001.)
"Starši vaših radosti" (KUD Levi breg 2004. kompilacija)

LAIBACH

(Ljubljana)

Grupa je nastala 1. juna 1980. godine u Trbovlju, malom rudarsko-industrijskom gradu. Laibach je nemački naziv za Ljubljanu koji je korišćen tokom Drugog svetskog rata. U početku su delovali u okviru zajedničkih aktivnosti sa grupama Irwin (slikarstvo) i Crveni pilot (pozorište).

Odmah po osnivanju, pripremili su prvi multimedijalni projekt "Rdeči revirji" sa ciljem da isprovociraju tadašnje političke strukture u Trbovlju. Nastup je zabranjen pre premijere, zbog "nepravilno i neodgovorno" upotrebljenih Maljevičevih crnih krstova kao simbola na plakatima. Taj događaj izazvao je brojne medijske napade protiv grupe. Njihov tadašnji vizuelni stil bio je vezan za rudarsku ikonografiju, ali su vremenom uveli i druge simbole: Triglav, jelenske rogove i Maljevičev krst uokviren zupčanikom. Prvi koncert i *izložbu* pod nazivom "Žrtve letalske nesreće" imali su u ljubljanskom klubu FV januara 1982. godine, a zatim su usledili nastupi u Beogradu i Zagrebu. U to vreme muzika im je okarakterisana kao industrijski rock, a za nastupe su koristili gramofone, radio aparate i elektronske instrumente koje su uradili sami. Umesto scenskog efekta suvog leda, na koncertima su koristili vojničke dimne bombe što je podjednako neprijatno bilo i za njih i publiku. Na smotri "Novi rock" u Ljubljani 1982. godine njihov frontmen Tomaž Hostnik se pojavio u vojničkoj uniformi. Koncert je priveo kraju iako ga je boca pogodila u lice i povredila. Decembra 1982. godine Hostnik je izvršio samoubistvo. Aprila 1983. godine svirali su u Ljubljani sa gostima iz Engleske Last Few Days i 23 Skidoo, a pred nastup su publiku pripremili emitovanjem lajanja i režanja pasa. Veliki medijski odjek imali su sledeće dana na zagrebačkom Bijenalu koncertom pod nazivom "Mi kujemo budočnost". Tokom nastupa emitovali su pornić i film "Revolucija još traje", tako da su se u jednom momentu na platnu pojavili J. B. Tito i muški polni organ. Sasvim dovoljno da milicija prekine nastup, a sa bine su ih sklonili na silu. Prvi televizijski intervju imali su 23. juna 1983. godine u informativno političkom programu "TV Tednik". Intervju je izazvao burne reakcije, tako da im je zabranjeno javno pojavljivanje i upotreba imena Laibach. Sa sastavom Last Few Days krenuli su na turneju pod nazivom "The Occupied Europe Tour '83." koja je obuhvatila šesnaest gradova u osam zemalja istočne i zapadne Evrope. Na nastupima su izazvali zanimanje evropskih medija, isprovocirani totalitarističkim zvukom i izgledom kakav nisu očekivali od benda "iza govzdene zavese". Okrilje socrealizma, efektni koncert i disidentski status kod kuće, omogućili su im brzu prohodnost na Zapadu. Provokativna upotreba simbola iz arsenala Trečeg Rajha, prvo je u Jugoslaviji uznemirila slovenačku boračku organizaciju. Posežući za elementima socrealizma, nacističke umetnosti i italijanskog futurizma, stvorili su stil koji je morao biti primećen. U početku su pevali na nemačkom ali su se vremenom, najviše zbog obrada, orijentisali na engleski. Godine 1984. preselili su se u London, zapослili kao fizički radnici, glumili vojnike u Kjubrikovom filmu "Full Metal Jacket" i radili u pristaništu Belfast

Laibach 1997. godine u Vankuveru

u Irskoj. Budući da im je i dalje bilo zabranjeno da nastupaju pod imenom Laibach, decembra 1984. godine u ljubljanskoj dvorani "Malci Belić" održali su tajni koncert posvećen Tomažu Hostniku. Sa grupom Irwin i pozorištem Sestre Scipion Našice osnovali su neformalnu umetničku organizaciju "Neue Slowenische Kunst" (Nova slovenačka umetnost).

Aprila 1985. godine objavili su prvi LP sa ljubljansku kuću ŠKUC Ropot. Zbog zabrane, na ploči nije bilo naziva grupe, sadržinu je sugerisao samo njihov simbol na omotu, a deo sa Titovim govorom je iz cenzorskih razloga tonski pokriven. Iste godine, nemačka izdavačka kuća WUS je objavila LP "Rekapitulacija 1980-1984". U Cankarjevom domu su prvi put nastupili sa pozorištnom predstavom "Krst pod Triglavom" koju su uradili sa Gledališčem Sester Scipion Našice. LP "Nova Akropola" objavila je nezavisna britanska kuća Cherry Red. Prvi legalni koncert u Sloveniji održali su na Humu, pored Nove Gorice, pod nazivom "Krvava gruda, plodna zemlja". Na XII kongresu SSO Slovenije je usvojen zahtev da im se odobri upotreba imena i omogući rad, pa su za Dan mladosti dobili nagradu "Zlata ptica". Čuveni disk džokej Džon Pil je za svoju emisiju na radiju BBC snimio tri njihove kompozicije. U Londonu su nastupali u predstavi "No Fire Escape From Hell" Majkla Klarka. Za engleski Mute Records su u saradnji sa Slavkom Avsenikom mlađim snimili ploču "Opus Dei". Na unutrašnjoj strani omota albuma je svastika sastavljena od četiri krvave sekire koju je dizajnirao Hartfild, angažovani antinacistički umetnik. Ne shvatajući podtekst, u nekim evropskim zemljama ploču su prodavali ispod tezge. Zbog upotrebe naziva "Opus Dei" tužila ih je istoimena militantna katolička institucija, ali su dobili proces. Povodom ploče organizovali su evropsku turneju, a na konferenciji za štampu u Francuskoj izjavili su da su im uzori Tito, Toto i Tati. Od svih grupa sa SFRJ prostora, ostvarili su najozbiljniju karijeru u inostranstvu. U Hamburgu su u pozorištu Deutsche Schauspielhaus nastupali i uradili muziku za predstavu "Magbet". Oktobra 1988. godine izašla je ploča "Let it Be" sa obradama pesama The Beatles sa istoimenog albuma. Naslovnu temu nisu snimili jer više nisu imali vremena u studiju. Nisu su se pozabavili ni pesmom "Maggie Mae", već su pod tim imenom obradili nemačke himne "Auf der Lüneburger Heide" i "Was Gliecht Wohl Auf Erden". Kao udarna izdvojila se "Across The Universe" u kojoj je pevala Anja Rupel (Videosex). Deo tih materijala Pol Mekartni je emitovao pred početak svojih nastupa.

Nastup u Zagrebu aprila 1989. godine započeli su srpskim guslama, a u Beogradu je filozof Peter Mlakar održao govor koji je predstavljao ciničnu varijaciju Miloševićevih nastupa na Kosovu. Na ploči "Sympathy For The Devil" snimili su različite obrade te pesme The Rolling Stones, a album je pratila turneja po Evropi i Americi. Komercijalni efekat postigli su i depresivnim verzijama hitova "Life is Life" grupe Opus i "One Vision" sastava The Queen. Nastupom u termoelektrani u Trbovlju 21. decembra 1990. obeležili su desetogodišnjicu postojanja. Bio je to njihov prvi koncert u rodnom gradu i tom prilikom su objavili osnivanje utopijske NSK države koja ima svoju zastavu, novac i pasoš. Iste godine organizovali su turneju po Bosni. CD "Kapital" govori o njihovom viđenju materijalizma. Polovinom 1993. godine objavili su za Mute Records CD "Ljubljana Zagreb Beograd" snimljen na koncertima u ovim gradovima još 1982. godine. U pesmama "Tito-Tito", "Država", "Rdeči molk" dokumentovali su svoju dosledno orijentaciju polit rocka. Godine 1994. izašao je CD "NATO" na kome su kroz svoje viđenje tehno popa dali komentar na aktuelna zbivanja u istočnoj Evropi, prostoru bivše Jugoslavije ali i na političke poteze zemalja NATO pakta. Na disku su obrade pesama "Final Countdown" grupe Europe, "In The Army Now" Status Quo, "Indian reservation" Don Fardona ("National reservation" u njihovoj verziji) i tema "Marš na Drinu" Stanislava Biničkog. Na disku "Occupied Europe NATO tour 1994-95" je izbor koncertnih snimaka sa dvogodišnje turneje, uključujući i nastupe u Sarajevu održanih u vreme potpisivanja Dejtonskog sporazuma 20. i 21. novembra 1995. godine. Objavljena je i video kaseta sa koncerata. Te 1995. godine provocirali su publiku u Zagrebu i Sarajevu izvođenjem obrade "Marš na Drinu". Jedno vreme su planirali da rade sa nekoliko paralelnih ekipa tako da iste večeri nastupaju u različitim gradovima, ali to nije realizovano.

CD "Jesus Christ Superstars" je njihova obrada istoimene rock opere Endrijua Lojda Vebera (Andrew Lloyd Webber), nastala početkom sedamdesetih godina i u njoj su dali svoje viđenje religije. Posle promotivne turneje po Americi koja je obuhvatila osamnaest gradova, svirali su po Nemačkoj. Zatim su 15. maja 1997. godine koncertom sa Slovenačkom filharmonijom i akademskim horom "Tone Tomšič" otvorili Evropski mesec kulture u Ljubljani. Uz dirigenta Marka Letonju izveli su orkestarske verzije svojih pesama, nastalih u prvim godinama rada i njih retko sviraju na koncertima. Orkestraciju tih tema uradili su Uroš Rojko i Aldo Kumar sa članovima grupe. Objavili su CD "M.B. december 21, 1984." na kome su snimci sa ilegalnog nastupa u ljubljanskoj dvorani "Malci Belić", sa berlinskog Atonalnog festivala iz februara 1985. godine i koncerta u zagrebačkom klubu "Kulušić", održanog aprila 1985. godine. Na tim nastupima sa njima je svirao Jože Pegam (klarinet, truba) a koristili su i Titove govore, što disk nesumnjivo dokumentuje. U Beogradu su nastupili 14. novembra 1997. godine, a publiku je podelio govor Petera Mlakara, koji je predstavljao oštru varijaciju njegovog nastupa iz 1989. godine u SKC-u, a od okupljenih je tražio da najzad pojedu svinju (mislio je na Slobodana Miloševića) i svare ga jednom zauvek. Nešto kasnije Mlakar je u knjizi publikovao govore koje je u raznim prilikama držao na koncertima grupe. Disk "WAT" ("We Are Time") uz nove materijale doneo je i temu "Tanz mit Laibach" inspirisanu pesmom nemačkog sastava DAF. Deo tekstova napisao je Peter Mlakar, deo muzike njihov producent Iztok Turk (ex Videosex) kao i disk džokeji Umek, Bizzy i Dojaja. Na duplom kompilacijskom disku "Anthems" je izbor pesama iz kompletne karijere, ranije neobjavljena obrada "Mama Leone" Drafi Dojčera (Drafi Deutscher) i remiksi koje su radili Random Logic, Umek, Octex, Iztok Turk i drugi. Kompilacija sadrži iscrpnu biografiju iz pera Alekseja Monroa. Na disku "Volk" (narod na nemačkom) snimili su obrade nacionalnih himni. Uz himnu NSK, tu je "Das Lied der Deutschen" napisana 1797. godine i koriščena posle

Laibach na Kalemegdanu 1985. godine

I svetskog rata u vreme Vajmarske republike, a "Anglia" je obrada "God Save The Queen". U svakoj obradi gostovao je strani pevač sa svojim delom na maternjem jeziku.

Laibach su učestvovali na kompilacijama: "48-84" (RTV LJ 1984.), "World National Anthems" (Trax International 1984.), "Vhutemas Archetypi" (Side Effects 1986.), "Q.E.D." (NL Centrum / Play It Again Sam), "Rockstar Music 6" (SIAE 1991.), "Nervous Sistems" (Mute Records 1992.), "Trans Slovenia Express" (Mute Records 1994.), "Kodex Ton Kunst" (Kodex / SL 1994.), "Underwood" (Sub Rosa 1996.) i "War Smash Hits" (Sub Rosa 1996.). Tokom karijere su nastupali u reprezentativnim koncertnim prostorima širom sveta. Učestvovali su na festivalima: LIFT u Londonu, Festival of Art u Kaliforniji, New York Seminar of Music, Festwoche u Beču, zagrebačkom Bijenalu, beogradskom BITEF-u. Komponovali su muziku za petnaest pozorišnih predstava, učestvovali u scenskim projektima: "Krst pod Triglavom" (NSK / Sestre Scipion Našice 1986.), "No Fire Escape in Hell" (Michael Clark and Co. London 1986.), "Magbet" (Shakespeare / Wilfried Minks, Hamburg 1987.), "Noordung Prayer Machine" (SNG Opera Ljubljana) i drugim. O grupi je snimljeno nekoliko dokumentarnih filmova od kojih su najvažniji "Pobjeda pod suncem" (režija Goran Gajić), "Bravo" (režija Peter Vezjak i Daniel Landin), "Predictions Of Fire" (režija Michael Benson) i "Laibach" (režija Sašo Podgoršek). DVD izdanje "Laibach" (Mute Records 2004.) sadrži stare spotove, novi za pesmu "Das Spiel ist aus" i "A film about WAT" Saše Podgoršeka. Na DVD izdanju "2" je snimak njihovog koncerta održanog 26. oktobra 1995. godine u Ljubljani u vreme "Occupied Europe Nato Tour" i film "A Film from Slovenia" koji su režirali Daniel Landin i Peter Vezjak. Film "Divided States of America – Laibach 2004 Tour" snimio je Sašo Podgoršek tokom njihove četvrte američke turneje i objavljen je na DVD izdanju. Obradu "Umetnost fuge" J. C. Baha su pod nazivom "Laibach Kunst Der Fuge" izveli u Bahovom rodnom mestu Lajpcigu 1. juna 2006. godine. O grupi je pisano u knjizi "NSK Monography" koju su 1992. godine objavili AMOK Press (Amerika) i Grafički zavod Hrvatske. Knjigu "Interrogation Machine Laibach and NSK" (MIT Press 2005.) napisao je Aleksej Monro (Alexei Monroe) koji je u Americi doktorirao na temi Neue Slovenische Kunst. Predgovor je napisao Dr Slavoj Žižek. Ista knjiga je u Sloveniji objavljena pod nazivom "Pluralni monolit". Po magazinu "Mail On Sunday", ploča "Sympathy For The Devil" je 2006. godine osvojila sedmo mesto liste deset najboljih tribute albuma svih vremena.

www.laibach.nsk.si

Diskografija

Singlovi

"Boji" / "Sila" / "Brat moj" (Laylah 1984.)
"Panorama" / "Decree" (East-West 1984.)
"Geburt Einer Nation" / "Leben Heisst Leben" (Mute Records 1987.)
"Life is Life" / "Germania" / "Life" (Mute Records 1987.)
"Sympathy For The Devil" (Mute Records 1988. picture CD)
"Across The Universe" / "Maggie Mae" / "Get Back" (Mute Records 1988.)
"Panorama" / "Die Liebe" / "Decree" / "Groesste kraft" (Cherry Red 1989.)
"Oktober" / "Geburt Einer Nation" (Mute Records / Intercord Gmbh 1990. koncertni)
"Wirtschaft ist tot" (Mute Records 1992.)
"Final Countdown" (Mute Records 1994.)
"In The Army Now" / "War" (Mute Records 1995.)
"Jesus Christ Superstar" / "God is God" (Mute Records 1996.)

Kasete

"Laibach / Last Few Days" (SKUC 1983.)
"Through The Occupied Netherlands" (Staal tape 1984. koncertna)
"Vstajenje v Berlin" (SKUC 1984. koncertna)
"Live in Hell" (Hertogenbosch 1985. koncertna)
"Ein Schauspieler" (Staal Tape 1985. koncertna)
"Divergences / Divisions Live in Bordeaux" (La Reseau 1986.)

Albumi

"Laibach" (ŠKUC Ropot 1985.)
"Rekapitulacija 1980.-1984." (Walter Ulbricht Schallfolien 1985. dupli LP)
"Neue konservativ" (Semi legal 1985. koncertni)
"Nova Akropola" (Cherry Red 1985.)
"The Occupied Europe Tour 83-85" (Side Effects 1986. koncertni)
"Opus Dei" (RTV LJ / Mute Records 1987.)
"Slovenska Akropola" (ŠKUC Ropot 1987.)
"Krst pod Triglavom-Baptism" (Sub Rosa /WUS 1987.)
"Let It Be" (RTV LJ / Mute Records 1988.)
"Machbet" (Mute Records 1990.)
"Sympathy Fot The Devil" (Mute Records 1990.)
"Kapital" (Mute Records 1992.)
"Ljubljana-Zagreb-Beograd" (The Grey Area / Mute Records 1993.)
"Nato" (Mute Records 1994.)
"Occupied Europe Nato Tour 1994-95" (The Grey Area / Mute Records 1996. koncertni)
"Jesus Christ Superstars" (Dallas / Mute Records 1996.)
"M.B. December 21, 1984." (Mute Records 1997. koncertni)
"Wat" (Dallas / Mute Records 2003.)
"Anthems" (Mute Records 2004. kompilacija dupli)
"Laibach" (Mute Records 2004. DVD)
"2" (Mute Records 2004. DVD)
"Volk" (Mute Records 2006.)
"Divided States of America" (Mute Records 2006. DVD)

LAKI PINGVINI

(Beograd)

Grupa je prvi koncert imala 29. novembra 1979. godine u zemunskoj hali "Pinki" na punk maskenbalu, kada su nastupali sa četiri pevača. Vremenom su se ustalili u postavi: pevač Đorđe Dragojlović, gitarista Časlav Stanković, basista Srđan Đurić, klavijaturista Aleksandar Rodić (ex Kako, Piloti) i bubnjar Milan Bubalo (ex Beograd).

Kontinuirani rad započeli su septembra 1982. godine, a sledećeg leta su objavili mini LP sa hitovima "Možda možda" i "Šizika". Na debi albumu "Muzika za mlade" u produkciji Slobodana Markovića, snimili su slušane pesme "Moja devojka" i obradu "Ne, nisam tvoj heroj" ("Yesterday Hero" iz repertoara Bay City Rollers). Učestvovali su na splitskom festivalu i pesme "Ja sam mor-

Laki pingvini

nar" i "Voli me" (obrada "Love me Warm And Tender" Pol Anke) zabeležene su na ploči "Split 84" (PGP RTB 1984.). Sa sledeće ploče "Striptiz" jedino se izdvojila "Blago morskih dubina", a ostatak materijala je brzo potonuo u zaborav. Rad su prekinuli 1986. godine, a Dragojlović je bez većih ambicija pokrenuo solo karijeru pod imenom Super Đoka. Sa pesmom "Pokreni me" učestvovao je na MESAM-u 1986. godine i ona je objavljena na festivalskoj ploči. Dve godine kasnije članovi grupe su otišli u Italiju, gde su svirali u noćnim klubovima i kabareima. Vratili su se u zemlju 1989. godine i tada su prestali da se bave muzikom. Kao Laki pingvini nastupili su januara 1994. godine na unplugged festivalu u Sava centru i akustična verzija pesme "Šizika" objavljena je na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records). Đorđe Dragojlović je obnovio grupu 1995. godine sa novim članovima: basista Rade Bulatović, gitarista Dragutin Jakovljević (Galija), klavijaturista Ivan Aleksijević i bubnjar Zoran Obradović Čera (ex Piloti). Na povratničkom albumu ponovo su snimili stare pesme "Blago morskih dubina", "Kraj" i "Pokreni me". Tu su i obrade: "Lola" Đorđa Novkovića i grupe Pro arte, "Empty Frame" Ina i Kejla (Eno i Cale) i "Cantaloop" Henkoka (Hancock). Ta saradnja nije dugo potrajala i prestali su sa radom.

Đorđe je gostovao na ploči grupe Ruž "Kao nekad" (ZAM 1995.) u obradi pesme "Šizika". Laki pingvini su u originalnoj postavi, posle dvadeset godina pauze, nastupili u Domu omladine na koncertu Delće i Sklekova 10. marta 2006. godine. Kao predgrupa, svirali su na koncertu grupe Duran Duran na beogradskom Sajmištu 17. oktobra 2006. godine.

Diskografija

Singl

"Cry, baby, cry" / "Blago morskih dubina" (PGP RTB 1985.)

Albumi

"Šizika" / "Devojka iz svemira" / "Možda možda" (PGP RTB 1983. mini LP)
"Muzika za mlade" (PGP RTB 1984.)
"Striptiz" (PGP RTB 1985.)
"Laki pingvini stereo" (PGP RTS 1995.)

LAUFER

(Rijeka)

Damir Urban (rođen 19. septembra 1968. godine) je 1984. godine osnovao sastav La Bellona u kome je svirao bas i bio autor pesama. Grupa nije ništa objavila a početkom 1986. godine su on i gitarista Veselito Mudrinić osnovali Laufer. U početku je svirao bas, a zatim je postao pevač zamenivši na tom mestu Alena Liverića, koji se kasnije posvetio glumi. Grupa se dugo probijala na raznim nastupima: smotra Ri rock, Gitarijada ZO Rijeka i festival Omladina '88 u Subotici.

Prva diskografska pojavljivanja imali su na kompilacijama: "Ritam promjena" (SSOH 1987.) sa pesmom "Iz mase", "Le Desire" (DID Kopar 1987.) sa kompozicijama "Netko te posmatra" i "Za sutra". Na ploči "The Best Of 237" (Omladina 1988.) sa subotičkog festivala je i njihova pesma "Ona zove se nebo". Učestvovali su na kompilaciji "The Best Of Indie Rock / Made In Croatia" (Dancing Bear 1993.) sa pesmom "Svijet za nas". U grupi su se često menjali muzičari sve dok se krajem 1993. godine uz Urbana nisu ustalili u postavi: basista Ljubo Silić (ex Let 3), gitarista Vlado Simčić Vava i bubnjar Alen Tibljaš, koji su pre toga bili u sastavu En Face. Pesme za prvi album snimili su 1990. godine u produkciji Dragana Lukića, ali ta ploča nikada nije objavljena. Tokom rata uključili su se u rad riječkih sastava u okviru akcija Ri-val i Rijeka mira – Bedem ljubavi. Samostalno su objavili dva singla koje je producirao Andrej Štritof. U produkciji Janeza Križaja snimili su debi "The Best Off" koji im je pomogao u konačnoj afirmaciji dobro prihvaćenim pesmama "Moja voda", "Svijet za nas" i "Lopov Jack". Doduše, deo kritike je ukazivao da previše podsećaju na sastav Ekaterina Velika, ali to ih nije ometalo da rasprodaju koncerte po Hrvatskoj i Sloveniji. Sledeći CD "Pustinje" još bolje je prošao kod kritike i publike a izdvojile su se pesme "Hej tata", "Govorim u snu" i "Mješečev rog" u produkciji Janeza Križaja i Predraga Trpkova. Disk je dobio nagradu "Porin" za alternativni album godine. Godine 1995. objavili su mini CD "EP" sa četiri nove pesme i novim verzijama "Govorim u snu" i "Mješečev rog". Saradivali su sa grupom En Face, a Alen Tibljaš i Vava Simčić povremeno su sa ostalim riječkim muzičarima nastupali u okviru cover sastava Blagdan band i objavili živ CD "Palach's Not Dead" (Dilema 1996.). Zbog uzajamnih neslaganja Laufer je prestao sa radom, a poslednji koncert su održali 9. marta 1996. godine u Bjelovaru. Damir je započeo uspešnu solo karijeru praćen sastavom koji je nazvao Urban & 4. Na disku "Epitaf" sakupljeni su najbolji snimci Laufera. Od pesama koje nisu bile na njihovim izdanjima dodate su koncertne verzije "Funkomatic" koja je ranije objavljena na

Damir Urban

disku "Fiju Briju 3" (Trip / Croatia Records 1996.) i "Jedini što zna" izvedena na Art & Music festivalu 1994. godine i originalno objavljena na disku "Art & Music '94." (Dilema 1996.), kao i akustična verzija "Pustinje".

Urban je snimio CD "Otrovna kiša" na kome je primetan uticaj grupe EKV i Massima Savića a udarne pesme su "Astronaut", "Nebo", "Robot", "Ocean". Godine 1996. na zagrebačkom "Fiju briju" koncertu otpevao je pesmu "Oči boje meda" iz repertoara EKV što mu je zamereno u delu medija. Drugi samostalni CD "Žena – dijete" snimio je u produkciji Dragana Lukića, a gostovali su članovi grupa Zidar Betonsky, Unlogic Skill, TBF te gitaristi Vava Simčić i Nikola Radman. Deo materijala na disku je ponudio muziku obojenu elektronikom i drastično se razlikuje od zvuka Laufera. Urban je za taj disk dobio pet nagrada "Porin" i sedam "Crnih mačaka". Posle nekoliko izmena, Urban & 4 su se ustalili u postavi: Urban (vokal), Tonči Radić (gitara), Marko Bradaschia (bubnjevi), Sandi Bratonja (bas) i Saša Markovski (klavijature). Na disku "Retro" Urban & 4 su u temama "Negledljiva", "Albino" i "Spelujem ti ispriku" ponovili visok standard koji su prethodnim radovima postavili. CD "Otrovna kiša" je 2005. godine reizdala kuća Dancing Bear uz dodatak foto albuma i tri video spota.

Godine 1997. Urban je odglumio ulogu profesionalnog ubice u filmu "Mondo Bobo" redитelja Gorana Rušinovića. Kao pevač je gostovao na disku "5 dlana Boga pala si" (Dallas Records 1994.) grupe En Face i za to je dobio nagradu "Porin" za najbolju vokalnu saradnju. Grupa je komponovala muziku za predstavu "Rock'n'roll" pozorišta Gavella i balet "Torsia" u zagrebačkom HNK. Urban & 4 su nastupili 22. februara 2003. godine na koncertu posvećenom Milanu Mladenoviću u zagrebačkom klubu "Tvornica". Deo njihovog nastupa (obrade pesama "Ogledalo", "Sarajevo" i "Radostan dan") objavljen je na disku "Jako dobar tatoo! Tribute To EKV" (CBS 2003.). Simčić, Tibljaš i basista Boris Pleić (ex Grč) objavili su u okviru sastava Mone CD "Tresgringos" (Dallas Records 1997.). Simčić i Tibljaš su ponovo sa sastavom Mone uradili CD "Zoom" (Croatia Records 1999.). Vava Simčić je objavio solo CD "Del Mono" (Dallas Records 2005.) na kome su njegove kompozicije i obrada starog hita "Nono" iz repertoara Tereze Kesovije. Kao gosti na disku su pevali Damir Urban, Zoran Prodanović Prija (Let 3), Nikola Marjanović (Sane), Ivan Dečak (Vatra), Iva Močibob (E.N.I.), Meri Trošelj i drugi. Pesme "Mješečev rog" i "Moja voda" koje su 13. decembra 2003. godine samo za tu priliku okupljeni Laufer izveli na koncertu u riječkoj Dvorani mladosti objavljene su na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.). Te večeri takođe su nastupali Urban & 4, a koncertno izvođenje njihove pesme "Ruke" objavljeno je na istom disku. Urban & 4 su krajem februara 2005. godine, na poziv neprofitne organizacije Doors Art Foundation, održali koncerte u Nijujorku i drugim američkim gradovima.

Diskografija

Singlovi

"Lopov Jack" / "Sve je laž" / "Znam, znam" / "Moja voda" (samostalno izdanje 1993.)
"Ljubav kao heroin" / "Dio tebe" (samostalno izdanje 1993.)
"EP" (Trip / Croatia Records 1995. CD singl)

Albumi

"The Best Off..." (Corona Records1993.)
"Pustinje" (Trip / Croatia Records 1994.)
"Epitaf" (Croatia Records 2004. kompilacija)

Damir Urban solo

"Otrovna kiša" (Izabela Records 1996.)
"Žena – dijete" (Croatia Records 1998.)
"Retro" (Croatia Records 2004.)

LEB I SOL

(Skoplje)

U prvoj polovini sedamdesetih godina muzička scena u Skoplju bila je relativno mala, pa su budući članovi grupe Leb i sol često radili u istim grupama. Gitarista Vlatko Stefanovski (roden 1957. u Prilepu) i basista Bodan Arsovski (roden 1956.) još u petom osnovne imali su VIS Jegulje. Vlatko je u početku svirao bubnjeve, a onda su ga prekomandovali u pevača. Gitarista je postao u grupi Iris u kojoj je svirao i Bodan. Prvi ozbiljniji rad Vlatko i Bodan imali su u jazz rock grupi Breg koju je predvodio klavijaturista Miki Petkovski. Sa njima je bio i bubnjar Garabet Tavitjan Garo (roden 1953.). Po Garabetovom odlasku u vojsku, Miki Petkovski je prešao u Smak i Breg je prestao sa radom. Vlatko i Bodan, klavijaturista Nikola Koki Dimuševski (roden 1959.) i bubnjar Dimitrije Čučurovski su 1. januara 1976. godine osnovali Leb i sol.

Leb i sol 1977. godine: Dimuševski, Arsovski, Tavitjan i Stefanovski

Prvi koncert izvan Makedonije imali su aprila 1977. godine u Novom Sadu, kao predgrupa na nastupu Drage Mlinarca. Prve snimke "Etida br. 3", "Devetka" i "Pesma za nas" uspeli su da snime za dva sata u studiju Radio Skoplja. Na osnovu tih snimaka, Anđelko Maletić iz Radio Novog Sada ih je pozvao na Omladinski festival u Subotici gde su dobili nagradu, prvu širu afirmaciju i ugovor sa PGP RTB-om. Krajem avgusta 1977. godine nastupili su kao predgrupa na koncertu Bijelog dugmeta kod Hajdučke česme. Sa njima je bio bubnjar Garabet koji se nekoliko nedelja pre toga priključio grupi. Krajem godine učestvovali su na sedmom BOOM festivalu u Novom Sadu, a koncertne verzije njihovih pesama "Pod vodom" i "U senci" su na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Kao predgrupa Bijelom dugmetu svirali su u Sarajevu, Novom Sadu i Skoplju. Debi album su snimili u studiju RTV Novi Sad septembra 1977. godine. Producent je bio Josip Boček, bivši gitarista Korni grupe i Vlatkov uzor iz dečačkih dana. Boček je producirao i većinu njihovih sledećih ploča. Na debiju su dominrale jazz rock teme sa etno uticajima, a od devet pesama, čak šest su instrumentali. Sva četvorica su komponovala, mada je Vlatko bio najproduktivniji. Kao hit sa ploče se izdvojila Vlatkova pesma "Nisam tvoj".

U proleće 1978. godine u okviru rock večeri na Opatijskom festivalu za obradu narodne pesme iz Zapadne Makedonije, "Aber dojde Donke" dobili su nagradu za "najbolji umetnički dojam i najuspeliju primenu folklornog izraza". Ubrzo su izbili u sam vrh jugoslovenskih sastava i za drugi album su dobili mnogo bolje studijske uslove. Prateći stil sa debi albuma, pored visoko ocenjene "Aber dojde Donke", ponudili su instrumentale "Marija", "Akupunktura", "Uzvodno od tuge". Za vokalnu "Talasna dužina" tekst je uradio dramski pisac Goran Stefanovski, Vlatkov brat, koji će i ubuduće sa njima sarađivati. Iste godine komponovali su muziku za pozorišnu predstavu "Oslobođenje Skoplja" Ljubiše Ristića. Vlatko je gostovao na ploči "Stižemo" Laze Ristovskog i Ipeta Ivandića koja je snimana u Londonu. Po glasanju čitalaca lista "Džuboks" 1978. godine osvojili su titulu grupe godine. Komisija iz Zagreba im je za muzičku delatnost dodelila nagradu Sedam sekretara SKOJ-a što je tada bilo cenjeno priznanje. Treći LP "Ručni rad" snimili su u studiju V Radio Beograda, a u dve kompozicije je gostovao saksofonista Mića Marković. Na ploči su se za nijansu približili jazz uticajima a Vlatko je koristio vokal u funkciji još jednog instrumenta. Autorstvo su i dalje delila sva četvorica. Kao ambiciozne, izdvojile su se teme "Kumova slama", "Ručni rad" i "Verni pas". Po objavljivanju ploče grupu je napustio Koki. On se zaposlio u Zabavnom orkestru RTV Skoplje. Nasledio ga je Miki Petkovski, ali se on već 1980. godine preselio u Kanadu gde živi i danas. Po njegovom odlasku su odlučili da rade kao trio i tada su komponovali muziku za pozorišne predstave "Divlje meso", "Lepa Vida" i "Sretna Nova 1949.". Zatim su otišli na letnju turneju, svirali deset koncerata u Skoplju koje je finansirao SIZ za kulturu i pripremili novi album "Beskonačno". Ostavši bez klavijaturiste, ali i bez muzičkog trenda kome su bili skloni a koji je svuda u svetu zapao u slepu ulicu, našli su se pred prelomnom pločom. Zadržali su svoj stil, a muziku prilagodili formatu trija. Bodan je počeo češće da svira fretlees bas, doprinoseći maštovitijem zvuku. LP "Beskonačno" ponudio je obradu etno tradicionala "Ajde sonce, zajde", Vlatkovu "Živa rana", Garinu "Kasno popodne" (gost na fligel horni Stjepko Gut) i Bodanov "Skakavac". Tog leta grupu je napustio Garo, a novi bubnjar je postao Dragoljub Đuričić (roden 1954.) koji je došao iz YU grupe. Odmah su počeli da rade pesme za mjuzikl Koleta Angelovskog "Džon Piplfoks" i za pozorišnu predstavu "Let u mestu". LP "Sledovanje" snimili su u Studiju Radio Skoplja, a prvi put su sami bili producenti. Ploča je donela prevagu vokalnih pesama, a "Nosim tvoj žig" ponela je epitet radijskog hita. Uvrščena je i obrada narodne pesme "Mile Pop Jordanov". Leta 1982. sa pozorištem KPGT gostovali su po Americi puna

Zoranka Kuić

Vlatko Stefanovski

dva i po meseca. Nastupali su po klubovima i svirali sa grupom Big Country.

Objavljivanjem duplog živog albuma "Akustična trauma" snimljenog 13. aprila 1982. godine u klubu "Kulušić" oprostili su se od PGP RTB-a u korist Jugotona. LP "Kalabalak" snimili su sa gostima: Bobi Micev (klavijature) i Peter Kargov (saksofon). Album "Tangenta" nastao je u beogradskom studiju "Akvarijus" sa producentom Kevinom Ejersom (Kevin Eyers). On je ploči dao ime, jer je imao asocijaciju da im se muzika tangencijalno dodiruje sa različitim stilovima. Na ploči su gostovali Laza Ristovski (klavijature) i Nenad Jelić (udaraljke). Radijski proboj postigli su pesmama "Kontakt je skup" i "Tako blizu". Desetogodišnjicu rada obeležili su polovinom 1986. godine objavljivanjem ploče "Zvučni zid" na kojoj je primenjena muzika za teatar, film i televiziju, kao i teme za TV emisiju "Bušava azbuka", pozorišne predstave "Oslobođenje Skoplja", "Tumba, tumba divina", "Koštana", "Srećna Nova 1949.", filmove "Šmeker" i "Za sreću je potrebno troje". Autori su bili Vlatko i Bodan, a na snimanju su učestvovali Koki, pevačica i glumica Ana Kostovska i Garo koji se u međuvremenu vratio u grupu. Veći deo materijala uradili su sa snimateljem Bracom Zafirovskim koga su prihvatili kao ravnopravnog člana grupe. Uskoro su im se priključili saksofonista Goce Micanov i klavijaturista Kiril Džajkovski (ex Bastion), sa kojima su 1987. godine snimili LP "Kao kakao". Odlučili su se za značajan stilski zaokret i ponudili deset vokalnih pesama. Produkciju su radili Vlatko, Bodan i Braco Zafirovski, a kao gosti su učestvovali Bebi Dol, Ana Kostovska i Roni Vaten (Ronnie Wathen) koji je svirao irske gajde. Tekstove su pisali Vlatko i Goran Stefanovski, a za pesmu "Femme Fatale" uzet je tekst Arsena Dedića. Ovom pločom su se ogledali u vodama trominutnih, komunikativnih pesama i zabeležili seriju hitova: "Skoplje" (prvi put na makedonskom jeziku), "Kao kakao" (tekst refrena inspirisan knjigom "Školice" Hulia Kortasara), "Mamurni ljudi" i "Čuvam noć od budnih". U pesmi "Autoput" Bodan je prvi put u karijeri otpevao glavni vokal. LP "Putujemo" sni-

mili su 1989. godine u istoj postavi. Producirali su ga sa Zafirovskim i ponovo su sve pesme bile vokalne. Vlatko je uradio muziku i tekst za osam pesama, dok je "Sumorno proleće" komponovao Bodan a tekst je napisao Goran Stefanovski. Uz goste: Kaliopi (prateći vokali), Zoran Jovanović (saksofon i klarinet) i Kire Kostov (fligel horn), ponudili su osnovnu temu ploče vezanu za fizička i mentalna putovanja. Krači period sa njima je svirao klavijaturista Valentino Skenderovski (ex Memorija), a zatim se u grupu vratio Koki Dimuševski koji je učestvovao na snimanju ploče "Putujemo". Udarni hit bila je pesma "Čukni vo drvo". Godinu dana kasnije Vlatko i Bodan su osnovali izdavačku kuću Third Ear Music za koju su objavili CD "Zodiac" sa muzikom komponovanom za istoimenu baletsku predstavu Makedonskog narodnog pozorišta. Iz grupe je 1990. godine ponovo otišao Garo Tavitjan i osnovao jazz sastav Paramecium, koji su činili gitarista Igor Dimovski, saksofonista Goce Micanov, basista Ljupčo Stojsavljević i klavijaturisti Valentino Skenderovski i Jovanče Arsovski.

Maja 1991. godine svirali su u Americi i Kanadi. U postavi su bili Vlatko, Bodan, Koki i Dragoljub. Koncert u cenjenom njujorškom klubu "CBGB" (skraćenica za country, blue grass i blues) zabeležen je na disku "Live In New York". Na njemu je i zapis sa probe u studiju "American", snimak pesme "Blagoslov" iz makedonske pravoslavne crkve u Torontu, tema "Going back To Skoplje" snimljena u pokretnom studiju u Torontu i obrada narodne "Uči me majko, karaj me" snimljena u Skoplju oktobra 1991. godine. U proleće 1992. godine održali su četiri rasprodata koncerta u beogradskom Sava centru i svirali u amsterdamskom klubu "Paradizo". Decembra 1995. godine u organizaciji Dražena Vrdoljaka svirali su u Zagrebu, Puli i Rijeci sa Garom za bubnjevima. Oba koncerta u zagrebačkoj dvorani "Vatroslav Lisinski" odlično su prošla kod publike. Dupli kompilacijski CD "Anthology", sa pedantnim pregledom karijere, objavljen je 1995. godine. Poslednji nastup održali su 13. decembra 1995. godine u Solunu u klubu "Milos" i prestali su sa radom. Tokom karijere često su svirali u inostranstvu: Kipar (1982.), Rusija (1983. i 1988.), Italija i Španija (1987.), Austrija (1988.), Irska, Švedska i Danska (1990.). Croatia Records je na disku ponovo objavila ploču "Kao kakao" i 1999. godine su dobili nagradu "Porin" za najbolje reizdanje.

Tokom ovih godina članovi grupe su kontinuirano snimali solo ploče. Koki je objavio instrumentalne diskove okrenute jazz zvuku. U studiju, većinu instrumenata svira sam. CD "Music for..." sadrži njegove teme snimane u periodu od 1984. do 1993. godine. CD "Double Life" takođe sadrži autorsku jazz muziku, a na "Live" je zabeležen Kokijev nastup u Skoplju održan 18. decembra 1994. godine. Te večeri sa njim su svirali Bodan, Garo, Zoran Jovanović, Goce Micanov i gitarista Igor Atanasovski. Na disku "Oktoéchos" u saradnji sa grupom pevača i Igorom Atanasovskim snimio je muziku na osnovu notnih zapisa makedonske crkvene muzike iz devetnaestog veka. Sa Yamaha Europa bandom koji čine pretežno jazz muzičari, početkom 1998. godine snimio je šest tema koje su, uz druge izvođače, objavljene na promotivnom disku kojim se predstavljaju instrumenti firme "Yamaha".

Vlatko je na prvom solo CD-u "Cowboys And Indians" svirao gitare, bas, bubnjeve i klavijature, a pomogli su mu članovi grupe Nityananda, Zlatko Oriđanski (kaval), Mahmut Muzafer (tapan i zurle), Goran Bregović, Goce Micanov i drugi. CD sadrži dvanaest žanrovski različitih pesama, a producirao ga je Braco Zafirovski. Za pozorišnu predstavu "Sarajevo", koja je izvedena u Antverpenu 1993. godine, scenario je napisao Goran Stefanovski, reditelj je bio Slobodan Unkovski a muziku je radio Vlatko. CD sa tim materijalom objavljen je tek 1996. godine, jer Vlatko nije želeo da ga prezentuje dok traje rat. Pored instrumentala, na disku su četiri vokalne teme za koje je tekst napisao Goran Stefanovski. Prihod od prodaje diska bio je namenjen Domu za decu bez roditelja u Bitolju. Leta 1997. godine Vlatko je objavio treći solo CD "Gipsy Magic" sa muzikom za istoimeni film. Pored obrada ciganskih pesama tu je i njegov autorski materijal na tragu ciganskog melosa. Na snimanju su učestvovali Ana Kostovska (vokal), Gazmend Beriša (violina i vokal), Medo Čun (klarinet), Skender Amet (klavijature i harmonika), Sašo Gigov (tarabuka) i drugi. U isto vreme je u muzeju "Kruševo" snimio akustičarski etno CD "Kruševo" sa Miroslavom Tadićem (rođen 1960. u Tuzli) koji svira klasičnu gitaru i ima zapaženu karijeru u Americi. Tadić je sa devetnaest godina iz Beograda otišao na studije u Italiju, a karijeru je nastavio u Americi gde se bavi različitim muzičkim žanrovima. Saradivao je sa cenjenim muzičarima: Jack Bruce, Markus Stockhausen, David Torn, Maria Joao, a svira u sastavu The Grande Mothers koji čine članovi originalne grupe Frenka Zape (Frank Zappa). Predaje na Institutu za umetnost u Kaliforniji, saradivao je sa Operom u Los Andelesu i snimio je niz ploča. Tadić je 1997. godine u magazinu "Guitar Player" proglašen za jednog od trideset najoriginalnijih svetskih gitarista, a za solo ploču "Window Mirror" dobio je odlične kritike. CD "Kruševo" izašao je za japansko-američku kuću M.A. Records i na njemu su objavljene obrade deset makedonskih narodnih pesama odsviranih na akustičnim gitarama. Stefanovski i Tadić su nastupima promovisali disk na Sajmu audio opreme u Los Anđelesu 1998. godine, a svirali su i na Skoplje jazz festivalu oktobra 1998. godine. Snimak njihovog nastupa u Sava centru održan 8. oktobra 1999. godine zabeležen je na disku "Live In Belgrade". Te večeri su izvodili obrade makedonskih narodnih pesama. U Beogradu je objavljen disk sa muzikom koju je Vlatko komponovao za film "Tri letnja dana". Uz njegove teme, pesmu "New World For Us" otpevala je Tanja Banjanin. Dobio je Estradnu nagradu Jugoslavije, nagradu Sterijinog pozorja za muziku u predstavi "Oslobođenje Skoplja", na MESAM-u '87 je dobio tri "Zlatna gramofona", nagrađen je za muziku u filmu "Za sreću je potrebno troje" a dobio je i povelju grada Čikaga. Februara 1999. godine u Skoplju, na manifestaciji "12 veličanstvenih", dobio je nagradu za životno delo.

Radio je muziku za animirane filmove "Cirkus" (Darko Marković 1979.) i "Vjetar" (Goce Vaskov 1990.), filmove "Šmeker" (Zoran Amar 1985.), "Za sreću je potrebno troje" (Rajko Grlić 1986.), "Zaboravljeni" (Darko Bajić 1989.), "Klopka" (Suada Kapić 1990.), "Početni udarac" (Darko Bajić 1991.), "Suicide Guide" (Erbil Altanaj 1996.), "Nebo gori modro" (TV film, reditelj Jure Pervanje 1996.), "Gipsy Magic" (Stole Popov 1997.), "Tri letnja dana" (Mirjana Vukomanović 1997.), "Put ka Suncu" (turska reditelika Yesim Ustaoglu 1998.), "Nebeska udica" (Ljubiša Samardžić 1999.) i "Serafin-svetioničarev sin" (Vicko Ruić). Komponovao je muziku za pozorišnu predstavu "Sizif" Dušana Jovanovića i balete "Vakuum" i "Hrastova šuma" Rasime Risimkin. Početkom 1996. godine formirao je trio koji su činili basista Aleksandar Pop Hristov (svira u Filharmoniji) i bubnjar Mihail Parušev (ex Arhangel, Seth). Sa njima je objavio CD "Vlatko Stefanovski trio" na kome su uz njegove kompozicije i obrade starih makedonskih pesama "Kalajdžisko oro", "7/8 oro" i "Ne si go prodavaj Koljo". Muzika za film "Nebeska udica" objavljena je na disku "Nebeska udica & Točkovi" i u njoj je koristio jazz motive Majlsa Dejvisa i balkanskog etno zvuka. CD sadrži i muziku za film "Točkovi" koju je uradio violinista Lajko Felix. Na disku "Kino kultura" je izbor muzike iz filmova. Na disku "Kula od karti" vratio se pesmama sa pevanjem ponudivši samo jedan instrumental. Za tu priliku okupio je

Leb i sol u Valensiji 1987. godine

Leb i sol početkom devedesetih: Dimuševski, Arsovski, Đuričić i Stefanovski

jaku ekipu saradnika koju su činili koproducent Nikša Bratoš, Manu Kache, Nora, Gibonni, Kornelije Kovač, Valentino Skenderovski, Vasko Serafimov, Goce Dimitrovski i drugi. Sa Miroslavom Tadićem snimio je disk "Treta majka" na kome su uz obrade tradicionalnih makedonskih pesama uvrstili i obradu turske narodne "Anadolu oyun havasi". U radu na tom materijalu pomogao im je Teodosi Spasov (kaval). Na australijskoj kompilaciji "Greatest Songs Ever: Gypsy Land" (Petrol Records 2006.) uvršćena je njegova "Gypsy Song". Gostovao je na pločama Željka Bebeka, grupe Film, disku "Koreni" (Label blue 1999.) jazz klavijaturiste Bojana Zulfikarpašića, na Gibonnijevim diskovima "Judi, zviri i beštimje" (Dallas Records 1999.), "Mirakul" (Dallas Records 2001.) i "Unca Fibre (Dallas Records 2006.). On i Bodan su svirali na disku "Brainstorming" (Bagi Records 1998.) klavijaturiste Vaska Serafimova. Stefanovski je aranžirao i producirao obradu narodne pesme "Kirajdžice, jabandžice" na disku "Ritmistica" (Third Ear Music 2000.) narodne pevačice Vanje Lazarove. Na disku "Balkan Horses Band – Sofia 2000." (Aqua Storm 2001.) objavljen je snimak istoimenog koncerta održanog u Sofiji 10. novembra 2000. godine. Sastav, okupljen za tu priliku, činili su Stefanovski, Sanja Ilić (klavijature), Tamara Obrovac (vokal, flauta), Teodosi Spasov (kaval, melodika, vokal) i drugi.

Godine 1993. Bodan je počeo da sarađuje sa neformalnom grupom Srodni duši u kojoj su bili Pece Atanasovski, Venko Serafimov i Sabit Tahiri. Solo CD "Endless view" objavio je 1995. godine. Sa njim su u studiju radili Pece Atanasovski (gajde), Koki Dimuševski, Đole Miškovski (klavijature), Zoran Jovanović, Sabit Tahiri (def) i Goce Micanov. Ponudio je osam instrumentala od kojih je jedan, folk orijentisan "Sitna Lisa" obradio Pece Atanasovski. Pod imenom Ezgija orkestra su često nastupali, ali je posle smrti Pece Atanasovskog Bodan smanjio aktivnost grupe. Polovinom 1998. godine je objavio solo CD "Tiresias" (ime proroka u antičkim dramama) sa jedanaest tema komponovanih za pozorišne predstave "Bahantkinje" i "Medeja" rađenih po antičkim tragedijama Euripida. Predstave je režirao Stojan Stojanovski za pozorišta u Prilepu i Velesu 1996. i 1997. godine. Bodan je autor svih kompozicija, svirao je bas, gitare, klavijature, bavio se programiranjem i semplovanjem. Pece Atanasovski je odsvirao gajde, a Bodanov sin Ivan Arsovski synth sitar. U isto vreme Bodan je obnovio Ezgija orkestar koji su činili: Sabit Tahiri (def), Igor Atanasovski (gitara), Goran Bugarinovski (flauta), Goce Stefkovski (bubnjevi) i Simon Kiselički (električni klavir). Komponovao je muziku za pozorišnu predstavu "Kralj Edip" koju je u Skoplju režirao Englez Dejvid Gotard (David Gothard). Instrumentalni CD "Broken Beats" snimio je sa Ezgija Orchestra. CD "Elegija" sadrži Bodanove kompozicije nastale od 1993. do 1999. godine, a odsviraо ih je sam. Na kompilaciji "Best of" uz izbor ranije objavljenih tema, dodat je koncertni snimak instrumentala "Sredorek" i koncertni video zapis "Tiresias". Godine 2002. održao je četiri koncerta po antičkim teatrima u Makedoniji uz učešće deset muzičara, hora "Bacchants", baletske grupe "Menade" i glumca koji je recitovao stihove Artura Remboa. Snimak sa tih multimedijalnih nastupa objavljen je na prvom makedonskom DVD izdanju "Shadows in the Night". Na disku "Škici od minatoto" Bodan i Koki su snimili sedam instrumentalnih tema koje su nazvali po danima u sedmici.

Polovinom 1995. godine Garabet Tavitjan i grupa Paramecium objavili su CD "Live" na kome su snimci sa njihovih nastupa. Širi izbor snimaka objavljen je na kaseti, dok CD sadrži šest tema koje je pretežno komponovao Garabet, a tu je i obrada narodne pesme "Koljo". Na sledećem disku su živi snimci sa samostalnog koncerta koji je 25. juna 1995. godine održao u skopskom prostoru "Kuršumli An". Tada je obeležio tridesetogodišnjicu rada. Garabet i njegovi sinovi Diran (klavijature) i Garo (bubnjevi, klavijature) snimili su CD "A bre Makedonče" na kome su uz autorske pesme i obrade makedonskih narodnih tema. Garabet je komponovao muziku za baletske i pozorišne predstave a za svoj rad je dobio nagradu "Trajne vrednosti". Na duplom disku "The best of" jedan CD sadrži izbor najboljih pesama sastava Paramecium nastalih u periodu od 1990. do 2005. godine. Na drugom disku je autorski Diranov materijal snimljen sa Paramecium. Diran, Garo mladi i Dragan Trajkovski Fis (bas) su 2003. godine osnovali Tavitjan Brothers Trio i objavili disk "Tavitjan Brothers Trio" (Paramecium production 2004.) na kome uz jednu autorsku temu dominiraju jazz standardi. Garo Tavitjan mladi je snimio solo CD "Urban Groove" (Quorum produkcija 2003.) sa elektronskom muzikom baziranom na udaraljkama. Solo CD "Personal View" (Paramecium production 2006.) sadrži njegove jazz teme. Kao gosti svirali su Garabet, Diran, Vlatko Stefanovski, Toni Kitanovski, Vasil Hadžimanov, Kaliopi i drugi.

Povodom obeležavanja tridesetogodišnjice nastanka grupe, Leb i sol su polovinom 2006. godine u originalnoj postavi obnovili rad. Odsvirali su turneju na prostoru bivše Jugoslavije i snimili obradu narodne pesme "Raspukala Šar planina". Nastupi koje su održali u antičkim amfiteatrima u Bitolju i Ohridu objavljeni su na DVD i CD izdanjima. Hrvatski sastav Fali V je na disku "Blud" (Aquarius Records 2005.) obradio pesmu "Čuvam noć od budnih".

www.lebisol.com.mk
www.vlatkostefanovski.com.mk
www.bodanarsovski.com.mk
www.nikoladimusevski.com.mk
www.paramecium.com.mk

Diskografija

Singlovi

"Nie četvoricata" / "Devetka" (PGP RTB 1978.)
"Talasna dužina" / "Dikijeva igra" (PGP RTB 1978.)

Albumi

"Leb i sol" (PGP RTB 1978.)
"Leb i sol 2" (PGP RTB 1978.)
"Ručni rad" (PGP RTB 1979.)
"Beskonačno" (PGP RTB 1981.)
"Sledovanje" (PGP RTB 1982.)
"Akustična trauma" (PGP RTB 1982. dupli koncertni)
"Kalabalak" (Jugoton 1983.)
"Tangenta" (Jugoton 1984.)
"Zvučni zid" (Jugoton 1986.)
"Kao kakao" (Jugoton 1987.)
"Putujemo" (Jugoton 1989.)
"Zodiac" (Third Ear Music 1990. Vlatko i Bodan)
"Live in New York" (Third Ear Music 1991. koncertni)

"Anthology" (Third Ear Music 1995. dupli CD kompilacija)
"Live in Macedonia" (Avalon 2006. dupli koncertni)
"Live in Macedonia" (Avalon 2006. koncertni DVD)

Solo radovi

Nikola Dimuševski
"Music for..." (Aura 1993.)
"Double life" (Aura 1993.)
"Live" (Aura 1995. koncertni)
"Oktoěchos" (Aura 1997.)
"Skici od minatoto" (Planet press 2005.)

Vlatko Stefanovski
"Cowboys & Indians" (Third Ear Music 1994.)
"Sarajevo" (Third Ear Music 1996.)
"Gipsy Magic" (Third Ear Music 1997.)
"Kruševo" (M.A. Records 1998.)
"Tri letnja dana" (Inex film 1998.)
"Vlatko Stefanovski trio" (Third Ear Music 1998.)
"Live In Belgrade" (One Records 2000. koncertni)
"Nebeska udica & Točkovi" (One Records 2000.)
"Journey to the Sun" (IFR / Kalan 2000.)
"Kino kultura" (Third Ear Music 2001.)
"Kula od karti" (Avalon 2003.)
"Treta majka" (Avalon 2004.)

Bodan Arsovski
"Endless view" (Izgija 1995.)
"Tiresias" (Izgija 1998.)
"Broken Beats" (Izgija 1999.)
"Elegija" (Izgija 2000.)
"Best of" (Izgija 2002. kompilacija)
"Shadows in the Night" (Izgija 2004. DVD)
"Skici od minatoto" (Planet press 2005.)

Garabet Tavitjan & Paramecium
"Live" (SJF Records 1995. koncertni)
"Garabet Tavitjan" (Gemini II 1996.)
"A bre Makedonče" (Makedonski telekomunikaci 2001.)
"The best of" (Paramecium production 2005. kompilacija dupli)

LE CINEMA

(Zagreb)

Neobaveznu supergrupu oformili su decembra 1985. godine gitarista Mladen Juričić (ex Film), basista Marino Pelajić (ex Film, Haustor) i bubnjar Ivan Piko Stančić (ex Grupa 220, Time, Parni valjak, Film).

Vrlo brzo su postali klupska atrakcija sa repertoarom sastavljenim pretežno od standarda punka i novog talasa. Sa njima su nastupali Mira Furlan, Massimo Savić, Jura Stublić, Vlada Divljan i Drago Mlinarec sa kojim su obradili njegovu prvu hit pesmu "Osmijeh". Na albumu "Rocking At The Party Live!" snimljenom na koncertu u "Kulušiću", početkom 1988. godine su njihove verzije hitova Džona Lenona (John Lennon), Čaka Berija (Chuck Berry), grupa Talking Heads, Ramones, Blondie i drugih. Na albumu je i efektan snimak grupe Le Cinema i Vlade Divljana u pesmi "Maršal" (u originalu "Poslednji dani") iz repertoara Idola, kao i standardno dobre koncertne najave gospodina Dražena Vrdoljaka. Grupa Le Cinema je održala preko dvesta nastupa na prostoru bivše Jugoslavije. Posle duže pauze rad su obnovili krajem 1997. godine. Nastupaju retko, a bas svira gitarista Žan Jakopač, inače član grupe Šo! Mazgoon. Na povratničkom disku "Doručak kod Trulog" su u originalnoj postavi objavili devet novih obrada i to pesama iz repertoara grupe Film (Goran Bare je pevao u "Zona sumraka"), "Ona se budi" Šarla akrobate (snimljenu na koncertu u KSET-u 12. oktobra 2002. godine), Boba Marlija i drugih. Disk sadrži remiksovan materijal sa ploče "Rocking At The Party Live!" i spotove među kojima je i "Osmijeh", stari hit Grupe 220 koji su izveli sa Dragom Mlinarcem. Na disku "Jako dobar tatoo! Tribute To EKV" (CBS 2003.) snimljenom 22. februara 2003. godine u zagrebačkoj "Tvornici" na koncertu posvećenom Milanu Mladenoviću, le Cinema su zastupljeni obradom pesme "Krug".

Le Cinema

Diskografija

"Rocking At The Party Live!" (Suzy 1989.)
"Doručak kod Trulog" (Suzy 2002.)

LET 3

(Rijeka)

Po raspadu sastava Termiti 1982. godine, basista Damir Martinović Mrle počeo je da radi u okviru multimedijalne scenske grupe Strukturne ptice i ona je bila okosnica sastava Let 3. Februara 1986. godine za potrebe svojih performansa, formirali su sastav Let 2 u kome su, pored Mrleta bili bubnjar Berislav Dumenčić (ex Termiti), gitarista Mladen Vičić (ex Parafi) i pevač Zoran Prodanović Prlja (ex Umjetnici ulice). Maja iste godine učestvovali su u finalu YURM-a u Zagrebu. Prve snimke Strukturne ptice i Let 2 objavili su na kompilaciji "Rijeka, Paris Texas" (Helidon 1987.) na kojoj su predstavljeni novi rječki sastavi.

Januara 1987. godine članovi Strukturnih ptica i Let 2 ujedinili su se u Let 3, tako da su grupu uz Mrleta i Prlju činili gitarista Ivica Dražić i bubnjar Nenad Tubin. Maja 1987. godine ponovo su nastupali u finalu YURM-a, a i na Večeri slobodnih formi Omladinskog festivala u Subotici. Početkom 1988. godine prvi put su svirali u inostranstvu i to u Salcburgu. Septembra 1988. godine svirali su na manifestaciji "Novi rock" u Ljubljani, a odmah zatim na "Poet rocku" u Sarajevu gde su predstavljeni novi sastavi alternativne scene. Mesec dana kasnije svirali su u Italiji u Udinama. Marta sledeće godine nastupali su na istočnoevropskom alternativnom festivalu "Hungarocarrot" u Budimpešti i odmah nastavili sa nastupima u Austriji. Aprila 1989. godine objavili su debi LP "Two Dogs Fuckin' " u produkciji Janeza Križaja i Gorana Lisice. Na snimanju su učešće uzeli njihov novi član, gitarista Igor Perković, i gosti: saksofonista Mario Marolt (Miladojka Youneed), Tanja i Nina Simić iz grupe Cacadou Look (prateći vokali), Martin Lumbar (sitar i frula), Siniša Banović (udaraljke) i drugi. Udarna numera na ploči bila je "Izgubljeni", ali i pesme "Sam u vodi", "Ne trebam te" i minijatura "Ciklama" iz perioda Termita, snimljena uživo na festivalu Novi rock 88. Zatim su nastupali u Torinu na festivalu "Anterprima rock", u Alžiru na festivalu "Rotte Mediterranea" i u Marselju na Bijenalu mediteranskih država. Imali su mini turneju po Španiji, Francuskoj i Austriji, a svirali su kao predgrupa na koncertima sastava The Mission i Siouxie and The Banshees po Jugoslaviji. Juna 1990. godine svirali su u Solunu.

Po izbijanju rata nastupali su na humanitarnim koncertima i obnovili rječki Band Aid Ri-val koji je još 1988. godine objavio dvanaestoinčni singl "Zvuk za zrak". Ri-val se diskografski predstavio pesmom "Go Home!", kompilacijom "Krepat, ma ne molat" / "Ne damo se" i "Ajmo Rijeka" (Dallas Records 1997.). Decembra 1991. godine izašao je CD "El Desperado" na kome je obrada starog disko hita "Voules Vous" ženskog sastava La Belle i obnovljena verzija pesme "Vjeran pas" iz repertoara Termita. Tu je još jedna verzija "Ciklame", ali i nove pesme "Fuck famiglia", "Pokvarena žena" i "Mona". CD sadrži bonus od četiri pesme sa debi albuma i koncertnu verziju "Izgubljeni" na engleskom, pod nazivom "We Are Lost". CD su radili sa novim članovima: bubnjar Dean Benzia (ex Fit) i Zoran Klasić (ex Grč). Krajem 1993. godine učestvovali su na kompilaciji "The Best od Indie Rock /Made in Croatia" sa neobaveznom pesmicom "Elevry Budy Nous'a", snimljenom na kasetofonu u kolima. Treći CD "Peace" su snimili na imanju Blue Moon u Istri u improvizovanom kućnom studiju. Producent ploče je bio Janez Križaj. Pored novih pesama "Luna cinquina", "Droga", "Kontinentio", "Nafta", tu je još jedna verzija "Ciklame", obrada "21st Century Schizoid Man" sastava King Crimson u koju je utkan deo "See Emily Play" grupe Pink Floyd. Na snimanju su gostovali Ansambl Gunjci iz sela Šćulci, ženska klapa Roč, limena muzika Spinčići i deo rječkih muzičara njihove generacije. Juna 1994. godine učestvovali su na Skoplje urban festivalu, zajedno sa sastavima iz Albanije, Grčke, Bugarske, Srbije, Slovenije i Makedonije. Predstavili su se u svom uobičajenom scenskom izdanju: obojeni u crno i uvaljani u perje. Ambiciozni dupli koncertni CD "Živi kurac" sadrži trideset jednu pesmu i sto osamnaest minuta muzike. Pesme su od raspona "Sam u vodi", "Vjeran pas", do materijala sa diska "Peace", a snimljene su na nastupima u Rijeci (klub "Palach" 19. februar 1996.), Ljubljani (klub "France Prešeren" 27. april 1995.), Zagrebu (festival "Fiju briju" 22. decembar 1995.) i u selu Županja na ostrvu Krku (7. maj 1996.). Na tim koncertima nastupali su u postavi koju su uz Mrleta, Prlju i Klasića činili bubnjar Marko Bradaskia, gitaristi Ivica Dražić i Orijen Modrušan.

U jesen 1997. godine, u tiražu od šesto primeraka, objavili su CD "Nečuveno" čiji naziv potpuno odgovara sadržaju. Naime, na disku apsolutno ništa nije snimljeno. Neobična ideja pažljivo je skrivana od javnosti, a u press materijalu su naznačili da je ploča snimana u Karakasu i da će povodom njenog objavljivanja krenuti

Let 3

na turneju pod nazivom "Ne vidim, ne govorim, ne slušam". Za disk je snimljen adekvatan spot na kome, naravno nema ničega sem plavog, praznog ekrana. Uz CD "Nečuveno" kupci su besplatno dobijali CD "Bridges To Babylon" The Rolling Stones i obrnuto. CD je kupilo 350 poklonika grupe. Početkom 1998. godine ustalili su se u postavi koju čine Prlja, Mrle, Ivan Šarar (klavijature), Dražen Baljak (gitara), Matej Zec (gitara) i Branko Kovačić Hudor (bubnjevi). Snimili su CD "Jedina" u produkciji Janeza Križaja i sa gostima: klapa Silba, rječka romska grupa Crni dijamanti u kojoj peva Benkvik Neziri i drugi. U pesmi "Ženu varam" iskorišćen je tekst koji je davno napisao Mrletov deda Nikola Martinović, "Artemida" je iz pozorišne predstave "Fedra", "Maček v žaklju" obrada je hita slovenačke grupe Bele vrane iz 1968. godine, a tu je i nezaobilazna verzija "Ciklame". Sedamnaest novih pesama objavljene su na jednom jedinom disku te se nisu našle u prodaji što je, uz sličan potez koji je 1983. godine sa pločom "Music For Supermarkets" uradio Žan Mišel Žar (Jean Michel Jarre), presedan u istoriji diskografske industrije. Radio stanice su dobile samo promo CD sa pesmom "PNNK" ("Pedere nabijam na kurac"). U svom stilu organizovali su čitav niz provokativnih akcija oko te ploče, pa su čak izveli ritualno streljanje članova grupe na Trgu Bana Jelačića. Na kraju su se odlučili za manje bolnu i unosniju soluciju, te se "Jedina" pojavila u zvaničnoj distribuciji. Ali u tri varijante koje se razlikuju u izboru pesama, njihovim verzijama i nazivima. I sledeći CD "Bombardiranje Srbije i Čačka" izazvao je brojne kontroverze. Na njemu su obradili temu iz dela "Ero s onog svijeta", bosansku narodnu "Kolika je Jahorina planina", "Dodi da ostarimo zajedno" iz repertoara Šabana Šaulića, "Beograde" Duška Jakšića, "Odvest ću te na vjenčanje" iz repertoara Miše Kovača, makedonsku narodnu "Zurle, treštat", srpske narodne "Mala soba", "Izađi mala" i druge. Od svog materijala ponudili su "Riječke pičke" i tehno temu "Kurcem u čelo". Kao gosti na snimanju su učestvovali Džo Maračić Maki, Stanko Bijelić Sexy, Olja Dešić, Zoja Borovčanin (Lira Vega), Nina Šangulin, Mješoviti pjevački zbor "Jeka Primorja", Darko Veljić (harmonika), sastav Father i romski svirači sa juga Srbije. Na CD singlu "Rado ide Srbin u vojnike (pička)" su uvrstili i spot za tu pesmu u kome obdareni statisti masturbirayu odeveni u srpske narodne nošnje.

Od početka karije Let 3 neguju duhovit i šokantan scenski nastup: na binu su izlazili obučeni u ženski donji veš, umotani u zastave, sa groteskniim maskama i ogromnim, naravno veštačkim falusima, skidali se potpuno goli, na polne organe stavljali pseće brnjice, oblačili se u uniforme bivše JNA ili nošnje naroda i narodnosti SFRJ. Medijsku buku su napravili i spomenikom "Babin kurac" (rad rječkog vajara Željka Kranjčevića Wintera) koji pored "spolovila ukrašava i ptičica koja simbolizuje mir i slobodu". Na spomeniku piše "Donacija grupe Let 3 hrvatskom narodu i svim građanima Hrvatske", nalazi se u Muzeju grada Rijeke ali ga je grupa predstavila na glavnim trgovima u Rijeci, Zagrebu i Ljubljani. Spomenik je premijerno postavljen u Ljubljani na dan kada su Sloveniju posetili predsednici Buš i Putin pa su članovi grupe izjavili da je "skulptura namenjena narodu Slovenije i bratskim narodima Amerike i Rusije". Spot za pesmu "Ženu varam" je bio zabranjen na hrvatskoj televiziji sa obrazloženjem da će ga "gledatelji shvatiti kao propagiranje istočnjačkih zvukova i elemenata" mada je problematično bilo to što su u njemu upotrebljeni kadrovi iz vaspitno propagandnog filma JNA snimljenog 1979. godine. Marta 2002. godine uspešno su nastupili u Beogradu i Novom Sadu. Tada su kao i obično na večim nastupima, prateće vokale pevale E.N.I. četiri devojke iz Rijeke koje su na svom disku "Da Capo" (Dallas Records 2003.) obradile pesmu "Profesor Jakov". Budući da u njihovoj verziji priču iznosi glavni ženski lik, obrada je nazvana "Mara Pogibejčić". Na zajedničkom koncertu Ri Rock, održanom 13. decembra 2003. godine u rječkoj Dvorani mladosti, Let 3 su sa E.N.I. izveli pesmu "Mara Pogibejčić" i ona je uz koncertnu verziju teme "Drama" objavljena na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.).

Od društva dramskih umetnika Hrvatske su dobili priznanje za najbolju scensku muziku u 1996. godini za predstavu "Fedra" teatra TD u režiji Ivice Buljana. Budući da su u predstavi glumili, sa njom su gostovali u Južnoj Americi i Evropi. Uradili su i muziku za predstavu "Ponci-je Pilat" (režija Ivica Buljan) na tekst Pjera Paola Pazolinija i Šekspirovu "Oluju" (režija Krešimir Dolenčić). U predstavi "Fotografije iz pakla" Prlja je glumio mladog Čarlsa Bukovskog. Godine 1997. osvojili su nagradu "Porin" za pozorišnu muziku u predstavi "Fedra". U filmu "Rock'n'roll uzvraća udarac" reditelja Petra Pašića su glumili članove kafanskog orkestra Tužni vetar. Za film su komponovali pesmu "Posteljina (Defloracija)" i ona je objavljena na disku "Rock'n'roll uzvraća udarac" (City Records 2006.). Martinović je osmislio Muzis, nov način snimanja i instalacije zvuka i slike u prostoru i on je predstavljen na Venecijanskom bijenalu arhitekture u jesen 2006. godine.

Diskografija

Singl

"Rado ide Srbin u vojnike (Pička)" (Dallas Records 2005.)

Albumi

"Two dogs fuckin' " (Helidon 1989.)
"El Desperado" (Helidon 1991.)
"Peace" (Dallas Records 1994.)
"Živi kurac" (Dallas Records 1996. dupli koncertni CD)
"Nečuveno" (Dallas Records 1997.)
"Jedina" (Dallas Records 2000.)
"Bombardiranje Srbije i Čačka" (Dallas Records 2005.)

LISAC JOSIPA

(Zagreb)

Jedna od najcenjenijih pevačica, Josipa Lisac (rođena 14. februara 1950. u Zagrebu) karijeru je započela 1961. godine u dečijem horu RTV Zagreb. Kao tinejdžerka bila je član ujedinjenih sastava O' Hare i Zlatni akordi sa kojima je često nastupala na festivalima.

Godine 1968. otisnula se u samostalnu karijeru uspešnim nastupom na Opatijskom festivalu na kome je izvela pesmu Arsena Dedića "Što me čini sretnom". Proboj je nastavila na festivalima izvodeći pesme "Oluja", "Kapetane moj" (autor Zdenko Runjić, rođen 1942. godine, umro 27. oktobra 2004.), "Krenule su lađe" i "Život moj" (autor Arsen Dedić). Njen LP "Dnevnik jedne ljubavi" smatra se jednim od najboljih debija u predratnoj pop muzici. Pesme su potpisali Karlo Metikoš i Ivica Krajač, dok je Brane Živković radio produkciju. Ploču je snimio krem tadašnje zagrebačke scene, okupljen oko jazz krugova i grupe Time. Na snimanju su učestvovali Dado Topić, gitarista Vedran Božić, gitarista Slobodan Bodo Kovačević (Indexi), klavijaturista Tihomir Pop Asanović, flautista i pijanista Brane Živković, basista Mario Mavrin, bubnjar Ratko Divjak, perkusionista Braco Doblekar i mnogi drugi. Prateće vokale otpevale su Zdenka Kovačiček, Dubravka Zubović i Ksenija Erker. Sofisticirana i emotivna, ploča je bila izuzetno dobro primljena od publike i kriti-

ke, a izdvojile su se pesme "O jednoj mladosti", "Srela sam se s njim", "Sreća", "Plačem" i "Ležaj od suza". U to vreme se udala za Karla Metikoša koji je postao oslonac njene dalje karijere. Na sledećoj ploči "Najveći uspjesi 68 / 73" urađen je izbor njenih hitova sa singlova. U prvoj domaćoj rock operi "Gubec Beg", premijerno izvedenoj 8. marta 1975. godine, tumačila je ulogu Jane. Njene interpretacije zabeležene su i na ploči "Gubec Beg" (Jugoton 1975.). Sa Boškom Petrovićem i njegovim Convention Big Bandom snimila je jazz rock LP na kome su obrade klasika "Moj smiješni dječače" ("My Funny Valentine"), "Ti si sunce mog života" ("You Are the Sunshine Of My Life"), "Nešto" ("Something") i druge. Godine 1977. otišla je u SAD gde je snimila bledu mainstream ploču "Made In U.S.A." na kojoj su se kao autori predstavili strani muzičari. Na ploči su obrade Van Morisonovih pesama "Čarobna moć mjeseca" ("Moon Dance") i "Život s njim" ("Crazy Love"). Učestvovala je i filmovima "Lost hero" i "Dirty Dozen".

Po povratku u Jugoslaviju 1980. godine snimila je podjednako slab album "Hir, hir, hir", kojim su Metikoš (autor muzike) i Ivica Krajač (autor tekstova) želeli da je svrstaju u tada aktuelnu zabavnu muziku. Sa te ploče su se kao hitovi izdvojile naslovna i "Magla" dok su pesme sa sledećeg albuma "Lisica" odmah potonule u zaborav. Za album "Hoću samo tebe" muziku je komponovao Karlo Metikoš, tekstove je pisala Alka Vuica, a pratili su je članovi grupe Karmela koju su činili nekadašnji muzičari sastava Boomerang i September. Josipa je potom karijeru vezala za festivale. Vodeći računa o atraktivnom imidžu i ekstravagantnoj garderobi, nastupala je na festivalima u Portorožu, Splitu, Zagreb Festu, MESAM-u, Jugoviziji. Kruna te faze bio je album "Boginja", praćen ambicioznim nastupima, glamuroznom medijskom prezentacijom i novim hitovima "Danas sam luda"

Josipa Lisac

i "Gde Dunav ljubi nebo". Na albumu "Balade" objavila je kompilaciju starijih, sporijih pesama, a jedina nova bila je obrada "Whiter Shade Of Pale" u prepevu nazvana "Blijede sjene". Njen koncert održan 12. i 13. maja 1991. godine u zagrebačkom klubu "Lapidarij" zabeležen je na ploči "Live in Lap". Uz obrade stranih hitova, tu su i pesme sa ranijih ploča.

Iznenadna smrt Karla Metikoša 9. decembra 1991. godine nije je odvojila od scene i svoj rad je posvetila sećanju na njegovu karijeru. Povodom prve godišnjice njegove smrti održan je koncert na kome su pored nje učestvovali Arsen Dedić, Zdenka Kovačiček, Plava trava zaborava, Boa, Crveni koralji, Psihomodo pop, Neno Belan, Dino Dvornik i drugi. S tog koncerta objavljen je tribute CD "Ritam kiše koncert" (Croatia Records 1993.). Godine 1992. objavila je i CD "Čestit Božić" sa prigodnim obradama tradicionala u kojima je pratio akademski hor "Ivan Goran Kovačić". Godine 1995. dobila je dve "Porin" nagrade za najbolji ženski vokal u pesmi "Po prvi put" (sa Telephone Blues Bandom) i za CD "Ritam kiše". CD "Koncert u čast Karla Metikoša" snimljen je na nastupu u dvorani "Vatroslav Lisinski" 10. decembra 1994. godine. Te večeri pratili su je Simfonijski orkestar i Zbor HRT, kao i hor devojaka Zvjezdice. Pevala je neke od najvećih hitova Metikoša: "O jednoj mladosti", "Vjerujem ti sve", "Dok razmišljam o nama", "Magla" i teme iz opere "Gubec Beg". Ta opera je obnovljena 1997. godine u dvorani "Lisinski" uz učešće Josipe, Anje Šovagović, Dade Topića, Massima Savića, Tonija Cetinskog i drugih. Decembra 1997. godine objavljen je box set "Antologija" sačinjen od osam diskova koji sadrže njen gotovo kompletan snimljeni materijal. Za njima je usledila još jedna, luksuzno opremljena kompilacija "The Best Of Josipa Lisac" za koju je izbor uradila sama. Na disku "Život" snimila je pesme Karla Metikoša od kojih su neke prvi put objavljene. Dodata je i obrada "Gimme Some Lovin" iz repertoara Spencer Davis Group. CD je producirao i aranžirao Gojko Tomljanović a Josipu su pratili studijski muzičari. CD "Live" snimila je na nastupima u zagrebačkoj koncertnoj dvorani "V. Lisinski" (10. 12. 2001.), u ljubljanskim Križankama (11. 06. 2001.) i na mariborskom festivalu Lent (25. 06. 2001.).

Josipa Lisac

Glumila je u slovenačkom pozorištu Koreodrama u predstavama "Suzna Maria Sirakuška" (1994.) i "Schizophrenia" (1997.) reditelja D. Z. Freja. Često je gostovala na pločama drugih autora, a njene veze sa rock muzikom zabeležene su u pesmi "Ja mislim 300 na sat" sa Bajaginog albuma "Jahači magle" (PGP RTB 1986.) i na albumu grupe Boa "Kraj djetinjstva" (Orfej 1994.). Učestovala je i na debi CD-u "Dynamo" pozorišne grupe Montažstroj na kome je muzika iz predstave "Everybody Goes To Disco From Moscow To San Francisco". Na koncertnom disku "Viva la Habana!" (Aquarius Records 1998.) zagrebačke grupe Cubismo, koja svira latinoameričku muziku, gostovala je u salsa obradi pesme "Na na na na" koju je za nju ranih sedamdesetih napisao Karlo Metikoš. Tekst pesme je za ovu priliku dobio doradu na španskom jeziku. Na disku Elvisa Stanića "Bolja strana svijeta" (Croatia Records 2005.) gostovala je u pesmi "Posve slobodna".

www.josipalisac.com

Diskografija

Singlovi

"Nitko nije kao ti" / "Naša ljubav" (Jugoton 1969.)
"Živim samo za tebe" / "Prijatelji" (Jugoton 1969.)
"Život moj" / "Spustila se kiša" (Jugoton 1970.)
"Kapetane moj" / "I teče, teče vrijeme" (Jugoton 1970.)
"Oluja" / "Osamljenost" (Jugoton 1970.)
"Samujem u samoći sama" / "Sve majke svijeta uz more" (Jugoton 1971.)

"Raduj se srce moje" / "Još te čekam" (Jugoton 1972.)
"Dok razmišljam o nama" / "Bez tebe" (Jugoton 1972.)
"Na, na, na, na" / "Veče u luna parku" (Jugoton 1973.)
"Ostaješ mi samo ti" / "Ležaj od suza" (Jugoton 1974.)
"Omer bežeˇ" / "Niz polje idu babo" (Jugoton 1974.)
"Činim sve u krivi čas" / "Čovjek" (Jugoton 1976.)

Albumi

"Dnevnik jedne ljubavi" (Jugoton 1973.)
"Najveći uspjesi 68 / 73" (Jugoton 1974. kompilacija)
"Josipa Lisac & B.P. Convention Big Band" (Jugoton 1976.)
"Made In U.S.A." (Jugoton 1979.)
"Hir, hir, hir" (Jugoton 1980.)
"Lisica" (Jugoton 1982.)
"Hoću samo tebe" (Jugoton 1983.)
"Boginja" (Jugoton 1987.)
"Balade" (Jugoton 1987. kompilacija)
"Live in Lap" (Croatia Records 1991. koncertni)
"Čestit Božić" (Croatia Records 1992.)
"Koncert u čast Karla Metikoša" (Orfej 1995. koncertni)
"Antologija" (Croatia Records 1997. BCD kompilacija)
"The Best Of Josipa Lisac" (Croatia Records 1998. kompilacija)
"Život" (Croatia Records 2000.)
"Live" (Croatia Records / Master Music 2002. koncertni)
"The Best Of" (Croatia Records 2004. kompilacija)

LOJPUR MILAN

(Beograd)

Milan Lojpur je rođen u Zrenjaninu 1930. godine, ali je celokupnu karijeru vezao za Beograd. Jedan je od prvih izvođača takozvane "električarske muzike". Godine 1958. počeo je da svira u studentskoj menzi sa Sekstetom M koji je predvodio trubač Mile Nedeljković. Godinu dana kasnije prerasli su u Septet M koji je radio do 1965. godine. Lojpur je u to vreme dobio nadimak Mile Najlon, jer je među prvima nosio najlon košulje. Septet M je redovno svirao na igrankama u Beogradu, leti u Rovinju, a najveću popularnost stekli su na kalemegdanskom košarkaškom igralištu gde su organizovali nastupe pod nazivom "Zvezdane noći".

Bio je poznat po atraktivnom ponašanju na sceni, mikrofonu montiranom na gitari i pesmi "Twist Of Šumadija" (obrada "Blue Suede Shoes"). Sećanje na to doba obnovljeno je u TV seriji "Grlom u jagode" reditelja Srđana Karanovića u kojoj je glumio sebe samog. Scenski nastup usavršio je pedesetih godina kada je radio u Filmskom gradu u Košutnjaku kao sekretar, pa je imao prilike da među prvima odgleda filmove Elvisa Preslija. Tako je 4. marta 1960. godine nastupio i na koncertu u "Kolarcu", a u novinama je objavljena najava: "Učestvuje beogradski Elvis Presli – Mile Lojpur". Sredinom šezdesetih imao je redovnu tezgu u kafani "London", šest meseci je nastupao u Finskoj, a po povratku je svirao u baru hotela "Mažestik". Tokom karijere nije snimio nijednu ploču, ali je gostovao na albumu Nikole Čuturila "Devet lakih komada" (RTV LJ 1988.) u pesmi "Kad je Lojpur svirao" i na CD-u "Plagijati i obrade" (ITMM 1996.) Prijavog inspektora Blaže i kljunova u obradi

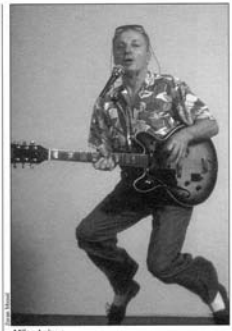
Milan Lojpur

stare pesme "Šumadijski twist". Tokom svih ovih godina redovno je nastupao po ugostiteljskim objektima. Kao One Man Band je pevao, svirao klavijature i gitaru. Od srčanog udara preminuo je 29. jula 2005. godine.

LOLA V STAIN

(Skoplje)

Zlatko Oriđanski je svoju etno muziku predstavio pod imenom Lola V Stain inspirisan delom "Zanesenost Lole V Stain" književnice Margaret Diras. Materijal za prvu ploču "Ikona" nastao je još 1987. godine. U to vreme sa njim su radili gitarista Vinko Andonovski i klavijaturista Miroslav Spasov. LP "Ikona" izašao je 1990. godine i na njemu su samo dve etno ambijentalne teme "Makova polja" i "Rani jadi". Te instrumentale su snimili Oriđanski (fretless bas, električna i akustična gitara, mandolina, bugarija, vokal), Miroslav Spasov (klavijature, vokal), Pavel Rendžov, (udaraljke), Luiđi Gados (oboa) i stručnjak za narodne instrumente Pece Atanasovski (gajde).

Zlatko Oriđanski

Dve godine kasnije je objavio CD "Mansarda", nazvan po knjizi Danila Kiša. Na disku je kompletan snimak ploče "Ikona" i serija novih, inspirativnih tema na kojima su svirali Spasov, Beti Miceva (čelo), Cane Krstevski (gitara), Zoran Oriđanski (tarabuka), Goran Trajkoski (kaval), Vladan Milenković (klavijature) i Tanja Stanković (vokal). Oriđanski je zatim postao član sastava Anastasia, pa su na disku "Before The Rain" (Polygram Music 1994.) ponovo snimili i neke teme iz perioda grupe Lola V Stain. Na kompilacijskom disku "Macedonian Document step 1" (Trot 1994.) objavljen je snimak Lole V Stain "Ašionavi polinja" nastao februara 1988. godine. Za izdavačku kuću Third Ear Music Oriđanski je 1999. godine objavio CD reizdanje na kome su materijali sa ploča "Mansarda", "Ikona" i nova tema "Bosfor". Isti disk je 2003. godine objavio skopski Lithium Records. Oriđanski je producirao disk "Macedonian traditional love songs" (Third Ear Music 1999.) i sarađivao je na disku "Ritmistica" (Third Ear Music 2000.) na kojima je Vanja Lazarova, cenjena pevačica narodnog melosa, obradila stare makedonske pesme.

Diskografija

"Ikona" (Blind Dog Records 1990.)
"Mansarda" (Blind Dog Records 1992.)

LOVŠIN PETER

(Ljubljana)

Pevač i kompozitor Peter Lovšin (rođen 1955. godine) prva je ključna punk figura ex jugoslovenskog rocka. Karijeru je započeo septembra 1977. godine kada je pokrenuo sastav Pankrti. Grupa je delovala do 1987. godine, a po prestanku zajedničkog rada osnovao je sastav Sokoli sa kojim je objavio tri studijske i jednu koncertnu ploču.

Po raspadu Sokola 1993. godine odlučio se za solo karijeru, pa je pod firmom Peter Lovšin & Vitezi Obložene mize objavio CD "Hiša nasprot sonca" sa pesmama ljubavne tematike. Ploču je snimio sa članovima grupe Buldožer, a za koncerte je pripremio sasvim novu ekipu pratećih muzičara: gitarista Mark Čuček (ex Martin Krpan) i članovi grupe Big foot mama: Alen Steržaj (bas), Jože Habula (bubnjevi) i Miha Guštin (ritam gitara). Pod uticajem akustičnog, folk rocka i garažnog zvuka, sa istim muzičarima je 1995. godine snimio CD "Dolina kraljic". Solo CD "Zadnji kržarski pohod" snimio je 1997. godine sa muzičarima: Jani Hace (bas, vokal), Sergej Ranđelović (bubnjevi), Robert Magnifico (gitare, orgulje, vokal) i Dušan Žiberna (gitara). Na toj ploči predstavio se sa deset rock i boogie orijentisanih pesama, samoironičnom temom "Še pomnite pankerji" koju je napisao zajedno sa Gregom Tomcem. Pesma se u citatu oslanja na staru partizansku "Še pomnite, tovariši". Krajem 1998. godine objavio je kompilacijski CD "Osmi sekretar SKOJ-a 88-98" na kome je izbor pesama iz perioda rada sa Sokolima, Križarjima i Vitezima. U novim verzijama pesama "Svršimo zajedno" i "Dijete", prvobitno objavljenim na ploči Sokola "Bitka za ranjence" (Triglav / Drama SNG 1989.) priključili su mu se članovi grupe KUD Idijoti sa kojima je od 1997. godine na koncertima povremeno izvodio pesmu "Ban-

Peter Lovšin

diera Rossa". U te dve pesme Lovšin je pevao na arhaičnom srpskohrvatskom jeziku. U "Svršimo zajedno" u postupak je stavio eroticu, svoju (uz politiku) omiljenu temu, baveći se onim što bi trebalo da bude san svih pravih ljubavnika. Asocirajući na to da je 1980. godine sa grupom Pankrti dobio nagradu "Sedam sekretara SKOJ-a", na tadašnjim nastupima binu je ukrašavao crvenom petokrakom i slikama predhodnih sedam sekretara. Na disku "Dan odprtih vrat" snimio je svoje country i rock pesme. U produkciji Denisa Mujadžića Denykena, u studiju su radili Ivan Bekčić (gitara), Rober Jukić (bas), Davor Klarić (klavijature), Davor Rodik (pedal steel, dobro), Aleš Uranjek (bubnjevi) i Davor Nikolić (harmonika). Akustična verzija Lovšinove pesme "Drugi svet", snimljena tokom nastupa na Radio Študentu septembra 1993. godine, objavljena je na zajedničkom disku "Izštekani II" (Dallas Records 1999.). Za Evropsko fudbalsko prvenstvo 2000. godine sa Vladom Kreslinom i Zoranom Predinom uradio je himnu reprezentacije "Slovenija gre naprej". Pesma je objavljena na disku "Slovenija gre naprej" (NZS 2000.) a uz sportske teme uvrščene su obnovljene verzije hitova iz Lovšinove, Predinove i Kreslinove karijere. CD "Izlet" je sa gitaristom Ivanom Bekčićem snimio na Jamaji uz pomoć slovenačke pevačice Darje Drobnič. U studiju su im se pridružili saksofonista Glen Da Costa, trombonista Vin Gordon (ex The Wailers) i trubač Patrik Entoni (ex UB 40). CD "Tečaj romantike" predstavio ga je kao izvođača muzike srednje struje. Na duplom disku "Vse najboljše" napravio je izbor pesama nastalih posle rada sa Pankrtima. Kao bonus, sa svojim sastavom Španski borci snimio je novu temu "Predstavlja si" i "Umazane igre" koju je komponovao za Pankrte 1984. godine.

Lovšin je završio fakultet za sociologiju, politikologiju i novinarstvo. Diplomirao je 1980. godine na temu "Pornografija – društveni problem". Radio je kao sportski novinar u listu "Delo", reviji "Stop" i bio urednik erotske revije "Privat".

Diskografija

"Hiša nasprot sonca" (Helidon 1994.)
"Dolina kraljic" (Helidon 1995.)
"Zadnji križarski pohod" (Helidon 1997.)
"Osmi sekretar SKOJ-a 88-98" (Helidon 1998. kompilacija)
"Dan odprtih vrat" (Založba Big Bang 1999.)
"Izlet" (Nika Records 2001.)
"Tečaj romantike" (Nika Records 2003.)
"VEČ muz'ke" (Posebno izdanje 2005.)
"Vse najboljše" (Racman 2005. dupli kompilacija)

LUBLANSKI PSI

(Ljubljana)

Jedan od prvih slovenačkih punk sastava osnovali su 1977. godine Milan Košir (gitara) Mario Šelih (vokal) i Miran Potočki (bubnjevi). Godine 1979. posle koncerta u mestu Rakitna pridružio im se basista Aleš Reich.

Krajem 1981. godine Mario Šelih i novinar Igor Vidmar su uhapšeni jer su nosili bedž na kome je bio precrtan fašistički kukasti krst. Iako je bilo jasno da su time iskazivali protest zbog pojave skinheadsa u punk pokretu, optuženi su za nošenje naci simbola. Pušteni su iz zatvora jer milicija nije uspela da dokaže da su se bavili protivdržavnim aktivnostima. Zbog tog incidenta grupa je pauzirala. Po nastavku delovanja basista je postao Matjaž Gantar, a povremeno im je gostovao gitarista Ivan Bekčić. Odlasci u vojsku remetili su ih u kontinuiranoj delatnosti i prestali su sa radom. Pet njihovih pesama je objavljeno na punk kompilaciji "Lepo je..." (ZKP RTV LJ 1982.).

Milan Košir je postao katolički misionar, pa se vratio civilnom životu i zaposlio u Mobitelu. Mario Šelih je pozorišni glumac Gledališta u Celju a ostvario je uloge u filmovima "Remington", "Hudodelci", "Ko zaprem oči" i drugim. Početkom devedesetih nastupao sa grupom Quod Masacre. Miran Potočki je zaposlen kao socijalni radnik u zatvoru. Basista Matjaž Gantar je kasnije svirao sa Pankrtima a danas je uspešni biznismen. Aleš Reich i glumac Primož Petkovšek su osnovali grupu The Toloways. Reich piše i aforizme.

Grupa je obnovljena 2004. godine u postavi Mario Šelih, Matjaž Gantar, bubnjar Rok Plešnar (ex Quod Masacre), gitaristi Mark Čuček (ex Martin Krpan, The Toloways, Agropop) i Bogo Pretnar (ex Pankrti). Aleš Reich je dobio ulogu menadžera. Snimili su dvanaest novih pesama objavljenih na duplom disku "Hrapavogrobo te ljubim" ("Rapavo grubo te volim"). Kao bonus na drugom disku nazvanom "Drenjanje s sodrgo" ("Gužvanje sa ološem)" objavljeno je devet pesama koje je su snimili u periodu od 1979. do 1981. godine. Disk je proglašen najboljim povratničkim u Sloveniji za 2004. godinu. Po izlasku diska umesto Čučeka u grupu je došao gitarista Matej Makovec.

Diskografija

"Hrapavogrobo te ljubim" (Dallas Records 2004. dupli)

LUNA

(Novi Sad)

Slobodan Tišma, pesnik i konceptualni umetnik (rođen 1946. u Novom Sadu) počeo je da se bavi muzikom ranih šezdesetih godina. Prvi sastav Tile i četiri bogalja osnovao je 1964. godine. Sem nastupa na Gitarijadi na beogradskom Sajmištu 1965. godine, nisu postigli nikakvu afirmaciju. Tišma se povukao iz muzike i posvetio pisanju, a poeziju je objavljivao u literarnim časopisima. Prve pesme objavljene su mu u novosadskim studentskim novinama "Index" 1967. godine. Sledeće godine je postao urednik kulturne rubrike u istim novinama, a radio je i na Tribini mladih, kultnom mestu koje je promovisalo nove umetničke tendencije. Na njega je u to vreme uticala poezija Artura Remboa, te mu je često tokom muzičke karijere pseudonim bio Artur.

Sa pojavom punka i novog talasa odlučio je da se aktivira, pa je 1979. godine osnovao sastav La Strada. Naziv je odabrao po čuvenom filmu Federika Felinija. U grupi su bili i basista Borislav Oslovčan, gitaristi Dragan Nastasić i Siniša Ilić. Sa njima je povremeno bubnjeve svirao Siniša Sekulić a zvanični član je bio i basista Danijel Stari ali on nije hteo da nastupa na koncertima. Studijski snimci La Strade "On" i "Sat" objavljeni su na kaseti "Hokej klub virginitas" (Ding Dong 1980.). Po odlasku gitarista Nastasića i Ilića u sastav su došli Predrag Ostojić i bubnjar Ivan Fece Firči. U toj postavi su nastupali do polovine 1981. godine kada je La Strada prerasla u Lunu (naziv su odabrali po istoimenom filmu Bernarda Bertolučija). Sastav su činili gitarista Zoran Bulatović Bale (ex Pekinška patka), Ivan Fece Firči (bubnjevi), Jasmina Mitrušić (klavijature) i Slobodan Tišma (vokal). Spoj različitih senzibiliteta dao je vrlo osobenu muziču sliku. Bale i Firči su doneli neisfiltriranu novotalasnu energiju, a gotovo mističan preliv pesmama davali su Tišma i Jasmina Mitrušić. Zahvaljujući nastupu u Rijeci, kada ih je čuo Marko Brecelj i odneo snimke Borisu Beleu u Helidon, dobili su priliku da snime album "Nestvarne stvari" koji je producirao Saša Habić. Dok je Bale bio zadužen za aranžmane i muziku, Tišma je radio tekstove i melodijsku liniju vokalnih delova pesama. Ploču su obeležile poetske vinjete kao "Lambo", "Okean" (glavni vokal Jasmina Mitrušić), "Amazon" i "Ogledalo Lune" sa dosledno ispoštovanom formom minimalizma. Grupa je za tu ploču, 1984. godine u Zagrebu dobila priznanje Sedam sekretara SKOJ-a, a u anketama rock kritičara proglašena je jednim od najboljih debija u domaćoj muzici. Nažalost, pre izlaska ploče prestali su sa radom. Bale je otišao u vojsku, zatim svirao sa Imperium Of jazz, a Firči je prešao u grupu Ekatarina Velika. Poslednjih godina obojica žive u Njujorku.

Tišma je sa Jasminom Mitrušić 1984. godine obnovio sastav La Strada, a pridružili su im se bubnjar Robert Radić (ex Kontraritam), gitarista Žolt Horvat (ex Kontraritam) i basista Daniel Stari. Sa snimkom "Želje" pojavili su se na ploči "Demo top Vol 3" (PGP RTB 1985.) koju je osmislio Zoran Modli u okviru svoje emisije "Ventilator 202". Njihov jedini album "La Strada" producirao je Rex Ilusivii. Ploča je snimljena za jedan dan, a u tiražu od petsto primeraka objavila ga je 1987. godine M produkcija Radio Novog Sada. Na ploči su Tišmine "Mlad i radostan", "Došla su tako neka vremena", "Okean", "Mama Luna" i druge pesme koje su se naslanjale na zvuk Lune, ali je u njima dominirala melodioznija, akustična muzika u maniru šezdesetih godina. Na koncertima povodom ploče u La Strada su uz Tišmu i Radića svirali gitarista Zoran Lekić (ex Ove sezone vedri tonovi) i basista Ilija Vlaisavljević Bebec. Kada je 1989. godine Bebec prešao u Boye, Tišma je rasformirao grupu i povukao se iz muzičkog sveta. U međuvremenu je u ograničenom tiražu izašla kaseta "La Strada / Luna 1980-1983 Hokej klub virginitas" (Ding Dong) na kojoj su pesme La Strade "On" i "Sat", studijski snimci Lune iz 1982. i

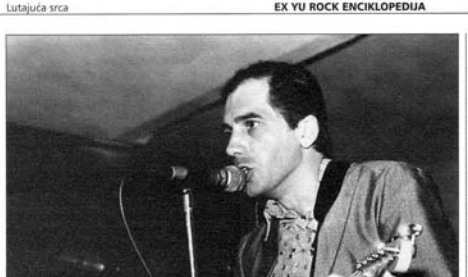

Jasmina Mitrušić i Slobodan Tišma

1983. godine i koncertni zapisi sa nastupa Lune u Novom Sadu 1983. godine. Na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) grupa Veliki prezir obradila je pesmu "Okean" sastava La Strada.

Početkom 1992. godine Bale i Robert Radić su sa Zoranom Lekićem (ex Obojeni program), koji je prešao na bas, nakratko reaktivirali sastav Luna. Ali ideja je sa Baletovim preseljenjem u Ameriku, pala u vodu. Ipak, on je 2000. godine u Njujorku remasterizovao i na disku objavio materijal sa ploče "Nestvarne stvari". U Americi je pisao muziku za pozorišne predstave, svirao sa sastavima Furniture i I See You. Sa basistom Draškom Nikodijevićem Drakulom (ex Igra staklenih perli, White Rabbit Band) snimio je pod imenom White Rabbit Cult CD "...And The Gods Made Wars." (White Rabbit Cult Publishing 1999.) sa temama i semplovima vezanim za NATO bombardovanje Jugoslavije. Posle dvadeset godina pauze Luna je u originalnoj postavi i samo za tu priliku nastupila na novosadskom EXIT festivalu 3. jula 2004. godine.

Tišma je objavio knjige poezije "Marinizmi" (Ruža lutanja 1995.), "Vrt kao to" (Ruža lutanja 1997.) i autobiografski roman "Urvidek" (Narodna knjiga 2005.). U književnim časopisima je objavljivao dnevnonoćne zapise "Blues diary" nastale krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina. Objedinjeni su u knjizi "Blues diary – pitoma religiozna razmišljanja" (Ruža lutanja 2001.). Napisao je tekst za multimedijalnu pseudo operu "Kralj šume" koju je režirao Andraš Urban. Jasmina Mitrušić živi u Italiji, a komponovala je muziku za pesmu "Vladaj, Bože" na stihove vladike Nikolaja Velimirovića i ona je objavljena na disku "Pesme iznad Istoka i Zapada" (Radio Svetigora / PGP RTS 2001.).

Diskografija

"Nestvarne stvari" (Helidon 1984.)

LUTAJUĆA SRCA

(Niš)

Jedna od najznačajnijih akustičarskih grupa Lutajuća srca nastala je u leto 1970. godine i u početku su uz svoje pesme svirali i tadašnje rock hitove. Sastav su osnovali: Spomenka Đokić (vokal), Milan Marković (gitara, klavir, violončelo, prateći vokal), Miroljub Jovanović (gitara, prateći vokal), Vladimir Stojanović (gitara), Ljubomir Ignjatović (bubnjevi) i Žarko Ačimović (bas). Par meseci kasnije sastav je dobio novog basistu Vladana Stanojevića. Autorski tandem grupe činili su Jovanović i Marković, a povremeno su snimali pesme drugih kompozitora. Koloraturni sopran Spomenke Đokić obezbedio je prepoznatljivost njihovim pesmama.

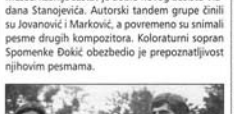

Lutajuća srca u vreme hit pesme "Jefimija": Marković, Đokić i Jovanović

Na Omladinskom festivalu u Subotici 1972. godine osvojili su prvu nagradu žirija i prvu nagradu publike kao i nagradu za najbolji tekst za pesmu "Još malo". Posle te pobede su se potpuno okrenuli akustičnom zvuku a sastav su činili Spomenka Đokić, Milan Marković, Miroljub Jovanović, Vladan Stanojević (gitara), Vesna Koljević (klavir) i Rista Trajković (flauta). U raznim periodima sa njima su svirali flautisti Rade Ivanović i Dragan Miloradović. Na festivalu "Vaš šlager sezone" 1973. godine dobili su nagradu Saveza kompozitora Jugoslavije za pesmu "Jefimija" Dženana Salkovića, a pobedili su na Zagrebačkom festivalu 73. sa pesmom "Brod za sreću". Iste godine predstavljali su Jugoslaviju na X svetskom festivalu omladine i studenata u Istočnom Berlinu. Tokom sedamdesetih godina često su nastupali na festivalima i osvajali nagrade. U to vreme išli su na zajedničke turneje sa Zdravkom Čolićem i Kemalom Montenom a u Skoplju su bili pregrupa na nastupu grupe Middle Of The Road. Debi LP "Lutajuća srca" snimili su u Ljubljani u produkciji Jureta Robežnika. Posle te ploče su se opredelili da rade kao akustičarski trio koji su činili Spomenka Đokić, Milan Marković i Miroljub Jovanović. Godine 1975. napustila ih je Spomenka Đokić, a grupa je pauzirala zbog vojnih obaveza članova. Tada su objavili singl "Verujem u ljubav" na kome je pevala Vesna Topolčević. Po povratku iz vojske nastavili su sa pevačicom Elvirom Ignjatović. Spomenka Đokić je ponovo bila u grupi 1981. godine pa su uradili LP "Strepnja" na kome su zapažene numere "U poznu jesen" po pesmi Vojislava Ilića i "Večernja pesma" Sidni Lanijera. Iste godine izašao je LP "Šuma je izviđaču drug" na kojoj su prigodne izviđačke pesme. Sredinom osamdesetih tiho su prestali sa radom ali su poslednjih godina obnovili aktivnost. Godine 1998. samostalno su objavili povratnički CD "Sanjam te noćas".

Članovi grupe pisali su muziku za pozorište, film "Košava" (1973. godina), TV serije "Partizani" (1974. godina) i "Četiri puta tri". Spomenka Đokić Krstić je snimila singl "Uvelo lišće" / "Tiše, tiše, zatvaraj vrata" (PGP RTB 1975.) i radi kao nastavnik muzike u osnovnoj školi. Miroljub Jovanović je muzički urednik na niškoj RTV "Bell Amie". Milan Marković svira violončelo u Niškom simfonijskom orkestru, komponovao je muziku za preko trideset pozorišnih predstava, osnivač je etno sastava Catena mundi, vokalnog ansambla Naissus vocalis i grupe Groš. Na italijanskom internacionalnom festivalu "Muzika sveta" osvojio je 2003. godine prve nagrade za delo "Niška Banja" i novi aranžman za hor pesme "Oj, Moravo".

Diskografija

Singlovi

"Još malo" / "Za tebe" (PGP RTB 1972.)
"Putnik" / "San" (PGP RTB 1973.)
"Jefimija" / "Pruži ruke" (PGP RTB 1973.)
"Balada o barbi" / "Svetlosti jutra" (PGP RTB 1973.)
"Brod za sreću" / "U sumrak" (PGP RTB 1973.)
"Slutnja" / "Oni su se zavoleli" (PGP RTB 1974.)
"Poslednje jutro" / "Godine" (PGP RTB 1974.)
"Ti si tu" / "Luta srce moje" (PGP RTB 1974.)
"Naša ljubav" / "Pešćani grad" (PGP RTB 1974.)
"Verujem u ljubav" / "Poruka kiše" (PGP RTB 1975.)
"Strepnja" / "Zaboravi me" (Diskoton 1979.)

Albumi

"Lutajuća srca 1" (PGP RTB 1974.)
"Strepnja" (PGP RTB 1981.)
"Šuma je izviđaču drug" (PGP RTB 1981.)
"Sanjam te noćas" (samizdat 1998.)

Majke • Mandić Oliver • Manojlović Zlatko • Marjanović Đorđe • Marjanović Srđan • Martin Krpan • Marušić Branko Čutura • Memić Seid Vajta • Memorija • Merlin • Messerschmitt • Metak • Metiković Karlo • Mežek Aleksander Mi • Miladojka Youneed • Milošević Aleksandra Šladana • Mizar • Mladi • Mladi levi • Mlinarec Drago • More

MAJKE

(Vinkovci)

Majke su 1984. godine osnovali Goran Bare (vokal, rođen 1965. godine u Vinkovcima), Goran Dujmić (gitara), Nedeljko Ivković Kilmister (bas) i Željko Mikulić Korozija (bubnjevi).

Serijom nastupa na tragu garažnog rocka, skrenuli su pažnju na sebe i 1987. godine objavili prvu kasetu pod nazivom "Majke". Potom su učestvovali na kompilaciji "Bombardiranje New Yorka" (Slušaj najglasnije 1989.). Gitaristi su se u grupi često menjali, tako da su osnovu sastava činili Bare, Kilmister i Korozija. Po objavljivanju prve kasete, gitarista Marin Pokrovac je otišao u Englesku i sve do njegovog povratka grupa nije radila. Pokrovac je 1989. godine poginuo u saobraćajnoj nesreći, pa je novi gitarista postao Ivica Duspara. Te godine su nastupali na Novom rocku u Ljubljani, a sledeće na poslednjem Omladinskom festivalu u Subotici i njihova pesma "Nije lako" objavljena je na ploči "Omladina 90". Tada su objavili album "Razum i bezumlje" koji je kritika odlično prihvatila. Na ploči su zabeležene pesme koje su komponovali od 1984. do 1989. godine. Početkom rata Duspara ih je napustio jer je pristupio Hare Krišnama, a oni su opet prestali sa radom. Polovinom 1992. godine snimili su povratnički album "Razdor". U postavi su bili Bare, Korozija, basista Jurica Nižić i gitarista Zoran Čalić (ex Pokvarena mašta, Matchless Gift). U produkciji Korozije, predstavili su se gorkim pesmama "Krvarim od dosade", "Mršavi pas", "Fantastična vatra" i "Budi ponosan" na tragu grunge zvuka i sastava The Black Crowes. Neke od njihovih pesama pojavile su se na kompilaciji sa sastavima Overflow, Hladno pivo i ta ploča je recenzirana u londonskom magazinu "Melody Maker". O grupi su napisali: "Majke sviraju žestoki hard rock sa funk podlogom, ali su deset godina stariji od sličnih britanskih bendova, što je simptomatično za tamošnje prostore". U proleće 1994. godine su sa Kilmisterom, gitaristom Goranom Dujmićem (ex Nepopravljivi, Satan Panonski) i gostujućim klavijaristom Milkom Kišem, snimili album "Milost" u kome su napravili komercijalni kompromis. U zvuk su uveli klavijature, pokušavajući da se približe široj publici.

Po objavljivanju ploče, Bare je napustio Majke i u intervjuima se odricao novih pesama. U pauzama rada grupe kreirao je alter ego ličnost i nazvao se Hali Gali Halid. Izvodio je sopstvene parodije narodnjaka koje je objavio na kaseti "Samo za tebe" (Slušaj najglasnije 1989.) i singlu "Vo-zdra" (Slušaj najglasnije 1991.) na kome su pesme "Samo noćas da zaboravim tugu", "Hajde da se drogiramo", "Mirela" i "Ne pitaj me". Pesme "Hajde da se drogiramo" i "Ne pitaj me" iskoriščene su u filmu "Mi nismo anđeli" Srđana Dragojevića. Jedno vreme je pod imenom Majke nastupao sa članovima zagrebačke grupe Kojoti. Početkom 1996. godine Bare je ponovo sa Majkama snimio ploču "Vrijeme je da se krene". U sastavu su još bili Kilmister, gitaristi Zoran Čalić i Kruno i bubnjar Čaka. Kao gosti na snimanju su učestvovali Davor Rodik (pedal steel gitara) i Gojko Tomljanović (klavir). Ploču su obojile depresivne pesme "Baretov blues", "Slobodna kao nikada", "Cigan" i "Nije lako" izazvane porodičnom tragedijom jer je Baretova supruga Mirjana umrla 1995. godine od prekomerne doze heroina.

Krajem 1997. godine objavili su koncertnu ploču "Život, uživo" snimljenu na nastupu u zagrebačkom Domu sportova 25. aprila 1997. godine. Sa njima su tada nastupali klavijaturista Gojko Tomljanović i pedal steel gitarista Davor Rodik. Na CD reizdanju ploče "Bombardiranje New Yorka" (Dancing Bear 1998.) kao bonus je dodata njihova pesma "Sve je u redu". CD "Put do srca sunca" producirao je Denis Mujadžić Denyken, na snimanju je gostovala duvačka linija Darko Rundek banda, klavijaturista Berislav Blažeković (Parni valjak) i perkusionista Hrvoje Rupčić. Posle te ploče grupu je napustio gitarista Čalić, a bubnjara Čaku zamenio je Tomas Balaž (ex Anestezija). Krajem 1999. godine objavljivanjem CD singla "Budi ponosan" obeležili su petnaesti rođendan. Singl je ponudio novu, sedmominutnu verziju pesme "Budi ponosan". Na snimanju su gostovali: pevačice Tina Rupčić, Valerija Nikolovska, te Berislav Blažević i Hrvoje Rupčić. U jesen 2000. godine Bare je objavio prestanak rada grupe i pokrenuo samostalnu karijeru. Solo CD "Izgubljen i nađen" (Croatia Records 2001.) sa blues orijentisanim pesmama snimio je sa grupom Plačenici, producirao ga je Nenad Zubak, a svirali su gitarista Alen Kraljić (ex Pips, Chips and Videoclips), basista Nenad Vorih, pedal steel gitarista Davor Rodik, bubnjar Krunoslav Levačić i multiinstrumentalista Marko Križan. Na disku "7" (Croatia Records 2003.) nove pesme je obojio soul, blues i country zvukom. Produkciju su uradili Rista Ibrić i Dragoljub Smokrović, a kao Plačenici su svirali Alen Kraljić, Marko Križan, Davor Rodik, Krunoslav Levačić, Rista Ibrić (mandolina, violina) i Mario Rašić (bas). Njegov CD "Srce" (Croatia Records 2006.) kritika je loše ocenila. Na disku "Doručak kod Trulog" (Suzy 2002.) sastava Le Cinema, Bare je kao gost pevao u obradi pesme "Zona sumraka" grupe Film. Zoran Čalić je kao član slovenačkog sastava Holder snimio CD "Daleč stran je sodni dan" (Nika Records 2001.). Korozija se preselio u Ameriku i živi u Bostonu. Kilmister i Čalić su sa pevačem Alenom Marinom (ex Kojoti) pokrenuli grupu Elektrobuda i snimili CD "Sveti zvuk" (Dancing Bear 2005.). Sastav Zoster iz Mostara je na disku "Ojužilo" (Gramofon 2006.) obradio Baretovu pesmu "Nezainteresiran (mene ne zanima)" i on je gostovao na tom snimku.

Goran Bare

Diskografija

Singl

"Budi ponosan" (Jabukaton 1999.)

Albumi

"Majke" (Slušaj najglasnije 1987. kaseta)
"Razum i bezumlje" (Search and Enjoy 1990.)
"Razdor" (T.R.I.P. / Croatia Records 1993.)
"Milost" (T.R.I.P. / Croatia Records 1994.)
"Vrijeme je da se krene" (Jabukaton 1996.)
"Život, uživo" (Jabukaton 1997. koncertni)
"Put do srca sunca" (Jabukaton 1998.)

MANDIĆ OLIVER

(Beograd)

Oliver Mandić (rođen 13. jula 1953. godine u Užicu) još kao dečak počeo je da svira harmoniku, a zatim klavir. Godine 1969. napustio je srednju muzičku školu "Stanković" odustavši od potencijalne karijere pijaniste. Kada je početkom sedamdesetih debitovao kao instrumentalista, odmah je okarakterisan kao vunderkind beogradske scene. Krajem 1971. godine bio je u jazz rock grupi Oliver u kojoj su, pored ostalih beogradskih muzičara bili i članovi tadašnje Pop mašine i pevač Dušan Prelević. Sastav je samo jedanput nastupio 2. januara 1972. godine na koncertu u beogradskoj Hali sportova. Mandić je u to vreme odsvirao nekoliko nastupa sa Pop mašinom, zatim je trebalo da prede u YU grupu, pa u zagrebački Time, ali sve je ostalo na nivou dogovora. U to vreme snimio je sa Dušanom Prelevićem singl "Tajna" / "Prošlo je sve" (PGP RTB 1974.). Na festivalu BOOM 76. u Beogradu svirao je u okviru Beogradske rock selekcije koju su činili cenjeni muzičari: basista Robert Nemeček, gitarista Zoran Božinović, bubnjar Lazar Tošić, trubač Stjepko Gut, saksofonisti Jovan Maljoković i Ivan Švager i drugi. Na tom nastupu napravio je i prvi skandal. Nezadovoljan uvežbanošću muzičara, prekinuo je koncert i razbio svoj sintisajzer.

Oliver Mandić

Samostalnu karijeru započeo je gotovo slučajno 1978. godine singlom "Ljuljaj me nežno" koji je odmah postao hit. Tu pesmu je na tekst Marine Tucaković, komponovao za pevačicu Maju Odžakljivevsku, ali kako se ona nije pojavila na zakazanom snimanju u splitskom studiju "Tetrapak", na nagovor Enca Lesića, sam je otpevao. Godinu dana kasnije objavio je još jedan uspešan singl sa pesmama "Sutra imam prazan stan" i efektnom baladom "Osloni se na mene". U to vreme je bio gost na jugoslovenskoj turneji Zdravka Čolića i na nastupima je pevao samo "Ljuljaj me nežno". Godine 1980. je snimio debi album "Probaj me" sa hitovima "Samo nebo zna (Poludeću)" i ponovljenom "Osloni se na mene". Ploču je promovisao TV šou programom "Beograd noću" u režiji Stanka Crnobrnje. Ambiciozna emisija osvojila je nagradu "Zlatna ruža Montrea". Kostime i čitav imidž za Mandića osmislio je konceptualni umetnik Kosta Bunuševac, a deo javnosti je ozbiljno bio isprovociran Oliverovim presvlačenjem u ženso. Televizijski šou objavljen je i na video kaseti što je bio presedan na tadašnjoj sceni. Godine 1982. objavio je drugi album "Zbog tebe bih tucao kamen" sa udarnim pesmama "Smejem se, a plakao bih", "Neverne bebe" i "Sve su seke jebene" (po motivima narodne erotske poezije iz knjige "Crven ban" Vuka Stefanovića Karadžića). Ploča je snimana u Švajcarskoj, a producirali su je Mandić i Peter Tagart. Svirali su basista Nenad Stefanović, bubnjar Đidi Jankelić, gitarista Srđan Miodragović, klavijaturista Laza Ristovski, saksofonista Mića Marković, trubač Stjepko Gut, pratеće vokale pevala je Bebi Dol, a Mandić je bio zadužen za akustični i električni klavir. Krajem 1984. godine trijumfovao je na prvom MESAM-u, sa narodnjački orijentisanom pesmom "Pitaju me pitaju, oko moje" za koji je tekst napisala Marina Tucaković. Sledeće godine je pobedio na istoj manifestaciji sa pesmom "Pomagajte drugovi" i promovisao treći album "Dođe mi da vrisnem tvoje ime". I ovaj album je producirao Peter Tagart, a ploča je donela folkoidne hitove "Pomagajte drugovi" i "Bobane".

Godine 1987. obeležio je desetogodišnjicu rada kompilacijom "Sve najbolje". Tokom 1986. i 1987. godine radio je kao urednik za rock i pop muziku u PGP RTB-u. Sa Brankom Milićevićem Kockicom snimio je ploču za decu, a njegova pesma "Deca bez adrese" pobedila je na međunarodnom konkursu UNICEF-a. Osvojio je četiri Oskara popularnosti lista "Radio TV revija". Sa Marinom Perazić je snimio pesmu "Mandarina i banana" i ona je objavljena na ploči "12 popularnih dueta – udvoje je najljepše" (Jugoton 1990.) na kojoj su zastupljeni različiti izvođači, pretežno iz miljea hrvatske zabavne muzike. Tokom boravka u SAD, krajem osamdesetih godina, snimio je materijal sa američkim muzičarima. Deo te muzike iskorišćen je u filmu "Poslednji krug u Monci" rađen po scenariju Dušana Prelevića. Dugo najavljivani disk "Kad ljubav ubije" Oliver je završio krajem 1997. godine i na njemu je deo materijala snimljenog u Americi. Na snimanju su gostovali Fredi Habard, Vlatko Stefanovski, R.M. Točak, Bebi Dol i drugi. Tekstove je pisala Marina Tucaković, a disk će, ako ikada izađe, ponuditi i instrumentalne teme. Na sledećoj kompilaciji "The Best Of" uključio je i pesmu "Ako lažem tu me seci" sa neobjavljenog diska. Leontina Vukomanović je na disku "Ljubav bez ljubavi" (City Records 1998.) obradila Oliverov stari hit i nazvala ga "Smejem se a plakala bih". Hrvatski sastav Fali V je na disku "Visočije od koljena" (1999.) obradio pesmu "Sve je propalo".

Diskografija

Singlovi

"Ljuljaj me nežno" / "Šuma" (PGP RTB 1978.)
"Sutra imam prazan stan" / "Osloni se na mene" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Probaj me" (PGP RTB 1981.)
"Zbog tebe bih tucao kamen" (Jugoton 1982.)
"Dođe mi da vrisnem tvoje ime" (Jugoton 1985.)
"Sve najbolje" (Jugoton 1987. kompilacija)
"Smejem se a plakao bih" (PGP RTS 1993. kompilacija)
"The Best Of" (City Records 2001. kompilacija)

MANOJLOVIĆ ZLATKO

(Beograd)

Gitarista Zlatimir Zlatko Manojlović (rođen 1951. godine) počeo je vrlo rano da se bavi muzikom. Imao je samo petnaest godina kada je 1966. godine sa svojom kompozicijom pobedio u emisiji Radio Beograda "Studio Vl vam pruža šansu".

Zlatko Manojlović

Godine 1969. Branko Marušić Čutura pozvao ga je u obnovljene Džentlmene. Po prestanku rada ove grupe je osnovao sastav Fleš, a zatim su 1972. godine on i Čutura pokrenuli grupu Dah koja je postigla velike uspehe. Tokom 1975. godine svirali su u zemljama Beneluksa pod imenom Land gde su objavili dva singla i LP. Početkom 1976. godine Manojlović je otišao u vojsku i tada je grupa prestala sa radom. Tokom boravka u vojsci u Ljubljani je snimio dupli singl sa četiri pesme, od kojih je instrumental "Jednoj ženi" postao vrlo slušan. Na ploči je sviralo gitaru i bas a pomogli su mu slovenački muzičari: gitarista Dare Petrič, basista Vlado Špindler, bubnjar Andrej Petkovič, klavijaturisti Andrej Konjajev i Žare Prinčič. Tada je gostovao i na debi ploči "Raskorak" (Jugoton 1976.) ljubljanskog sastava Oko. Po povratku iz vojske novembra 1977. godine osnovao je heavy metal trio Gordi, ali paralelno je snimao solo ploče. LP "Zlatko i njegove gitare" objavljen 1980. godine sadrži devet instrumentala koje je sam komponovao i obradu "Nuages" ("Oblaci") jazz gitariste Đanga Renarta (Django Reinhardt). U instrumentalima se kretao od španskih tema, minijatura sa prizvukom folklora, do mekšeg funk zvuka. Godine 1983. snimio je LP "Jednoj ženi" koji je na MIDEM festivalu u Kanu skrenuo pažnju ljudima iz fir-

me Toshiba EMI, pa su ga objavili na japanskom, ali i drugim tržištima u svetu. LP se pojavio u okviru edicije Nexus, koja predstavlja najoriginalnije ploče izdate van Japana. Godine 1984. je ponovo otišao u inostranstvo i kao studijski muzičar je učestvovao na snimanju oko pedeset ploča. Sa Minhenskim simfonijskim orkestrom snimio je 1993. godine ploču "MSO – Pop Goes Classic" za nemačku firmu Polystar. U Nemačkoj je objavio i CD "Blue Heart". Ploča "Zlatko", objavljena u Jugoslaviji 1995. godine, donela je pored njegovih pesama i obrade "Layla" Erika Kleptona, "Strawberry Fields" The Beatles, "I'm Not In Love" sastava 10CC i druge. Na toj ploči je obnovljena verzija instrumentala "Jednoj ženi". U nekoliko tema ga je pratio Minhenski simfonijski orkestar. Sa suprugom Izoldom Barudžijom (ex Aske) 1996. godine objavio je ploču "Vox" na kojoj je autor muzike, dok su tekstove oboje radili. Krajem 1997. godine je snimio još jednu instrumentalnu ploču "Zlatko". Polovinom 1998. godine Izolda i Zlatko su objavili još jedan CD pod nazivom "Vox" sa sporijim kompozicijama, a na nekima od njih svirao je sitar.

Svirao je gitare na disku Erosa Ramacotija (Eross Ramazotti) "La musice e" i disku Natali Kol (Natalie Cole). Producirao je ploču "Druga plovidba" (PGP RTB 1980.) grupe Galija i CD "No. 4" (ZAM 1993.) sastava Ruž na kome je komponovao večinu materijala.

Diskografija

Singlovi

"Ko te sada ljubi" / "Osećanja" (Diskos 1975.)
"Ona je..." / "Rastanak" / "Jednoj ženi" / "Sve će biti mnogo bolje" (RTV LJ 1977.)
"Tvoja pesma" / "U sumrak" (RTV LJ 1978.)

Albumi

"Zlatko i njegove gitare" (PGP RTB 1980.)
"Zlatko" (PGP RTB 1982.)
"Jednoj ženi" (PGP RTB 1983.)
"Zlatko" (PGP RTB 1986.)
"MSSO – pop Goes classic" (Polystar 1993.)
"Blue Heart" (White Dog 1994.)
"Zlatko" (PGP RTS 1995.)
"Vox" (PGP RTS 1996.)
"Zlatko" (PGP RTS 1997.)
"Vox" (City Records 1998.)

MARJANOVIĆ ĐORĐE

(Beograd)

Đorđe Marjanović, prva mega zvezda domaće zabavne muzike, rođen je 30. oktobra 1931. godine u Kučevu u Istočnoj Srbiji. Uz impresivan broj hit pesama koje je tokom karijere imao, ostaće zapamćen kao prvi izvođač koji je vodio računa o atraktivnom scenskom nastupu. Početkom šezdesetih godina na uglađenoj estradnoj sceni mladi Marjanović je prvi skinuo sako i zavitlao ga u publiku, prvi je sa dramskim žarom tumačio svoje pesme, prvi je skinuo mikrofon sa stalka i sa njim se spustio u publiku. Njegov originalan stil je bez sumnje trasirao put brojnim kasnijim mega selerima domaće rock i pop muzike.

Marjanović je završio gimnaziju u Požarevcu, a zatim je prešao u Beograd gde je 1950. godine upisao farmaciju. Sam se izdržavao, pa je na železničkoj stanici istovarivao vagone, radio kao inkasant Radio Beograda, raznosio je mleko i novine, statirao u filmu "Svi na more" i u predstavama Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Prvi put se pojavio na muzičkoj sceni krajem 1954. godine na audiciji pevača zabavne muzike koju je organizovalo Udruženje jazz muzičara Srbije. Tada je izveo pesme "Mulen ruž" i "Usamljeni gaučo". Tokom sledećih godina pevao je teme iz repertoara Duška Jakšića, Bruna Petralija, Ive Robića i drugih. Krajem 1957. godine u svoj repertoar je uvrstio pesmu "Zvižduk u 8" koju je Darko Kraljić (18. februar 1922-16. jul 1998.) komponovao početkom pedesetih godina, ali je pre njega niko nije izvodio. Prelomni trenutak njegove karijere zbio se na koncertu u Nišu 1958. godine kada je na zajedničkom koncertu sa drugim pevačima nastupio kao autsajder, a publika ga je ispratila ovacijama. I od tog trenutka počela je njegova uzlazna putanja. Na prostoru čitave Jugoslavije publika je bila oduševljena njegovim nastupima, ali je deo medija bio više nego uzdržan. Prebacivali su mu nedostatak pevačkog talenta i neprilagođeno "klovnovsko" ponašanje asocirajući na "neukusne gestove i pokrete kojima se neki domaći pevači služe, bedno imitirajući Zapad koji nam nikad, ni u čemu, neće biti uzor". U skladu sa tim, urednici Radio Beograda nikako nisu hteli da ga pozovu u svoje žive programe. Uprkos tome, prvak beogradske Opere Darko Pivnički, koji je podučavao mlade talente, odlučio je da Đorđu besplatno daje časove pevanja.

Đorđe Marjanović

Ogromna popularnost koju je stekao kod publike omogućila mu je da dođe do prvog izdanja. Njegova ploča "Muzika za igru" na kojoj je noseća pesma "Zvižduk u 8" ujedno je prvi vinil sa zabavnom muzikom koji je objavila tek osnovana kuća PGP RTB. LP se pojavio na Đorđev rođendan 30. oktobra 1959. godine, a on je tih dana već služio vojni rok u Ljubljani. Tiraž ploče rasprodat je za mesec dana, a Predrag Ivanović tvrdi da je prodato preko 11 000 primeraka u zemlji koja je imala 20 000 gramofona. Na ploči ga je pratio Plavi ansambl koji su te 1959. godine činili Eduard Sađil (tenor saksofon), Petar Sam (harmonika), Tripo Simonuti (violina), Đorđe Debač (klavir), Vladimir Vitas (vibrafon), Sveta Jakovljević (gitara), Milan Mihailović (kontrabas), Aleksandar Kosanović (bubnjevi) i Rade Jovanović (bongosi). Po povratku iz vojske Đorđe je 1960. godine učestvovao na festivalu u Opatiji. Za pesme "Prodavac novina" i "Pesma raznosača mleka" dobio je tri nagrade i ostavio konkurenciju daleko za sobom. Već marta sledeće godine, ni kriv ni dužan, izazvao je veliki skandal i prve posleratne ulične demonstracije. Na festivalu "Zlatni mikrofon" u Domu sindikata žiri je trebalo da dodeli pet ravnopravnih nagrada najboljim pevačima. Đorđe je otpevao "Zvižduk u 8" i "Milord" i oduševio okupljene. A onda je spiker objavio da "je žiri stanovišta kako u Jugoslaviji nema pet ravnopravnih pevača, pa je dodelio samo tri mikrofona". Kada su pročitana imena Lole Novaković, Nade Knežević i Anice Zubović, publika je počela da zviždi i skandira pozivajući Marjanovića i odmah su masovno napustili salu. Zbunjeni spiker pokušao je da se izvuče objašnjavajući da se televizijski i radijski prenos prekidaju zbog tehničkih razloga. Pravi haos nastao je napolju jer se ispred Doma sindikata okupilo oko sedam hiljada ljudi koji su iz svojih kuća pohrlili da bi otkrili šta se dešava. I kada su odmah iza ponoći videli Đorđa koji se pojavio na službenom izlazu, na rukama su ga preneli do krova automobila parkiranog ispred hotela "Moskva" i naterali da peva. Okupljeni su, naravno pevali sa njim, a saobraćaj nije mogao da funkcioniše puna dva sata. Potaknuti tim uspesima, scenaristi Ljubiša Kozomara, Gordan Mihić, Milan Milićević Lango i reditelj Sava Mrmak snimili su sa Đorđem filmsku komediju "Zvižduk u 8" koja je kod kritike pretrpela fijasko. Publika se na to nije obazirala, već je ispunila bioskope. Ali i Dom sindikata gde je Đorđe održao jedanaest uzastopnih nastupa. Za jedan od tih koncerata dobio je pismo od Jovanke Broz u kome ona kaže: "Molim vas Đorđe, izvinite, ali nisam u mogućnosti da dođem na vaš koncert". Veliki uspeh postigao je pločom "Mustafa" na kojoj je uz Plavi ansambl i Kvartet Predraga Ivanovića snimio svetske hitove "O, Kerol", "Đavo ili anđeo" i "Oh, Rozi". Za pesme je uglavnom sam pisao prepeve. Godine 1962. učestvovao je na festivalu "Beogradsko proleće" sa pesmom "Stjuardesa" koju je PGP RTB objavio na zajedničkom singlu sa ostalim uspešnim izvođačima.

Nova faza u karijeri nastupila je 1963. godine kada je otišao na prvu turneju u Sovjetski Savez. Publika, nenaviknuta na takav scenski nastup prihvatila ga je istog trena i on je vrlo brzo stekao status pevačkog božanstva. Kada je zasjala njegova zvezda, u Moskvi je na stadionu "Lenjin" imao petnaest uzastopnih nastupa, a svake večeri je pevao pred petnaest hiljada ljudi. Upotrebivši sav svoj pevački, glumački i izvođački talenat, postigao je popularnost o kojoj se u Rusiji ispredaju legende. Pravilno dozirajući repertoar, njihovoj publici je nudio prozor u svet pevajući obrade šansona, italijanskih kancona, ali i Boba Dilana, The Beatles, The Mamas And Papas, The Animals i mnogih drugih. Godine 1968. je proglašen za počasnog člana Komsomola, a kao nagradu za "učvršćivanje prijatelj-

skih odnosa između omladine Sovjetskog Saveza i Jugoslavije" dobio je počasnu diplomu i zlatan sat. Od 1963. godine je u SSSR-u postao redovan posetilac, a gostovao je preko trideset puta. Svoju popularnost je paralelno učvršćivao u Jugoslaviji hit pesmama "Potraži me u predgrađu", "Da čekić imam ja", "Medison", "Romana" i mnogim drugim. Više puta je učestvovao na festivalu San Remo. Tokom sedamdesetih godina je delovao iz tri pravca. Redovno je nastupao u Sovjetskom Savezu, pojavljivao se na domaćim festivalima zabavne muzike, a maksimalno zadovoljstvo pružao je publici na tradicionalnim koncertima u Domu sindikata okupljajući fanove koje su mediji nazvali "Dokisti". Pre mnogih drugih je imao serije od po dvanaest rasprodatih nastupa na kojima je pevao, igrao i recitovao, nudeći svojevrsne predstave. Na ploči "Hvala vam prijatelji" objavljenoj 1979. godine su pesme raznih autora: "Zima u Budimpešti" (Đorđe Balašević), "Moje ludo srce" (Mladen Vranešević), "Maestro" (Vojkan Borisavljević), "Aerodrom" (Kornelije Kovač), "Hvala vam prijatelji" (Mario Mihaljević) i druge. Na ploči "Milord za sva vremena" objavljenoj 1989. godine povodom trideset godina od izdavanja prve ploče PGP RTB-a i to upravo vinilnog debija sa pesmom "Zvižduk u 8", ponovo su objavljenje pesme sa njegovih ploča "Muzika za igru" i "Mustafa". Redovno je nastupao sve do 14. aprila 1990. godine kada je u Melburnu u dvorani "Dallas Brooks Hall", gde je gostovao na koncertu Lepe Brene, doživeo moždani udar tokom izvođenja pesme "Mene nema ko da žali". Od udara se oporavio ali je odlučio da se povuče sa scene. Godine 1995. objavljen je disk "Prijatelji, zdravo" na kome je izbor njegovih najvećih hitova. Početkom 1999. godine RTS je emitovala dokumentarnu seriju o njemu. Trostruki CD "K'o nekad..." predstavlja najiscrpniji pregled njegovog minulog rada.

Tokom karijere je dobio brojne nagrade i priznanja. Josip Broz Tito ga je odlikovao 1972. godine Ordenom rada sa srebrnim vencem. Ukazom predsednika Sovjetskog Saveza Mihaila Gorbačova 1990. godine odlikovan je Ordenom prijateljstva naroda, a 1996. godine je na Sveslavenskom bazaru u Beloruskoj dobio nagradu za životno delo. Održao je pet hiljada solističkih koncerata, dvadeset pet godina je uzastopno gostovao u Sovjetskom Savezu, a nastupao je u Francuskoj, Nemačkoj, Izraelu, Australiji i Americi. Osvojio je dvadeset prvih i drugih mesta na festivalu "Beogradsko proleće", kao i nagrade na festivalima u Opatiji, Splitu, Zagrebu, Skoplju i Prištini. Dobio je Estradnu nagradu Jugoslavije, Oskar popularnosti "RTV Revije", Specijalni Grand Prix na festivalu MESAM 89, Zlatnu plaketu Beograda i "Zlatni prsten" lista "Svet". Biografsku knjigu "Đorđe: Moj život" (Admiral Books 2001.) napisao je Dimitrije Panić, a autor knjige "Đorđe Marjanović – mit o legendi" (Legenda 2003.) je Vladimir Kajlović.

Diskografija

Singlovi

"Pesma raznosača mleka" / "Prodavac novina" (Jugoton 1961.)
"Marko Polo" / "Ridokosa" / "Allo Josefin" / "Kad sretnеš moju devojku" (Electrocord 1960.)
"Davoli" / "Zbogom, ljubavi" / "Dizela" / "Italiano" (PGP RTB 1962.)
"Ekspres-kafa" / "Roco cha-cha-cha" / "Plavi pulover" / "Lutkica" (Jugoton 1962.)
"Igrajmo twist" / "Kada, kada, kada" / "Ringe-ringe-ringe raja twist" / "Adio, adio" (PGP RTB 1962.)
"Milord" / "Biondina" / "La Bella" (PGP RTB 1962.)
"Sam" / "O tebi pevam" / "Južno od Morave" / "Prodavačica šešira" (PGP RTB 1962.)
"Zvižduk u 8" / "Stari frak" / "Lazarela" / "O, kakav mesec" (PGP RTB 1962.)
"Četa bela strela" / "Prodavnica igračaka" / "Mali voz" / "Lutka na vetru" (PGP RTB 1963.)
"Ljiljana" / "Ulicama sreće" (Jugoton 1963.)
"Elizabeta" / "Renato" / "Gonzales" / "Pingvin" (PGP RTB 1963.)
"Ja plačam ove noći" / "Lari" / "Zbogom zauvek" / "I sada, šta?" (PGP RTB 1963.)
"Kića reporter" / "Mala tužibaba" / "Nevaljali Mića" / "Sanjalica" (PGP RTB 1963.)
"Medison u Meksiku" / "Vulkan" / "Kad bih imao čekić" / "Snap" (PGP RTB 1964.)
"Roberta" / "Labudovo jezero" / "Devojka bronzane boje" / "Suzi" (PGP RTB 1964.)
"Natali" / "Russo cha-cha-cha" / "Prvi voz" / "Klečeći te molim" (PGP RTB 1965.)
"Devojke" / "Ti si došla" / "Bang bang" / "Pevač" (PGP RTB 1966.)
"Drugovi moji" / "Sve više te volim" / "Stefani" / "Lutajući svetom" (PGP RTB 1966.)
"Mene nema ko da žali" / "Svet je svet" / "Hopa hopa" / "Mali čovek" (PGP RTB 1967.)
"Romana" / "Još jednu noć" / "Žena je žena (La Tramontana)" / "Svirajte, svirajte" (PGP RTB 1968.)
"Ako ljubavi nema" / "Sreli smo se u novembru" / "Oprosti mi majko" / "Šta život vredi bez ljubavi" (PGP RTB 1969.)
"Didu-lidu-dadu" / "Ljubav je večna igra" / "Dirlada" / "Simpatija" (PGP RTB 1970.)
"Od ljubavi do mržnje" / "Na gori raste jorgovan" (PGP RTB 1970.)
"Padajte kiše na naš grad" / "Glas ljubavi" / "Jedna porodica" / "Otvori vrata" (PGP RTB 1970.)
"Za dane ljubavi" / "Ruže u tami" (PGP RTB 1971.)
"Grešnica" / "Ne želim da umrem sad" (Jugoton 1972.)
"I tako ode Marija" / "Na tvoju ruku ja nemam više prava" (PGP RTB 1972.)
"Ta tužna muzika" / "Digi-digi-dajge" (Jugoton 1972.)
"Živi sama" / "Ona me ne voli više" (Studio B 1974.)
"A život teče dalje" / "Ema, Emili" (Jugoton 1974.)
"Činge linge" / "Ako čovek živi sam" (Jugoton 1975.)
"Poslednji voz" / "Pesma s planine" (Jugoton 1975.)
"Bela dama – crni kralj" / "Nemoj nikad da me ostavljaš" (PGP RTB 1977.)
"Nikad nije kasno" / "Ružičasti sneg" (Jugoton 1978.)
"Kabare" / "Moje ludo srce" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Muzika za igru" (PGP RTB 1959.)
"Mustafa" (PGP RTB 1961.)
"Prijatelji zdravo" (PGP RTB 1969.)
"A život teče dalje" (Jugoton 1975.)
"Hvala vam, prijatelji" (PGP RTB 1979.)
"Dvadeset nikada više" (PGP RTB 1982.)
"Milord za sva vremena" (PGP RTB 1989.)
"Prijatelji, zdravo!" (PGP RTS 1995. CD kompilacija)
"K'o nekad..." (PGP RTS 2005. trostruki CD kompilacija)

MARJANOVIĆ SRĐAN

(Beograd)

Kantautor i gitarista Srđan Marjanović rođen je 1952. godine u Banja Luci. Godine 1961. preselio se u Beograd gde je počeo da se interesuje za rock muziku. Svirao je u grupama Svici, Usamljeni i Gru, a 1971. godine je otišao u Švedsku i u klubovima, uz akustičnu gitaru i usnu harmoniku svirao repertoar Donovana i Dilana.

Srđan Marjanović

U Beogradu se vratio krajem 1972. godine i karijeru je započeo kao akustičar. U to vreme nastupao je u predstavi "Isus Hristos superstar" Ateljea 212, gde je glumio jednog od sveštenika. Na Omladinskom festivalu u Subotici 1973. godine je za pesmu "Tražim" dobio prvu nagradu žirija. Iste godine je nastupio na Zagrebačkom festivalu sa pesmom "Prvi put sretni", a sledeće na Opatijskom festivalu sa "Ja te volim ljubavi". Svoje pesme je redovno objavljivao na singlovima, a pratili su ga basista Dušan Čučuz i bubnjar Mića Lolić Žorž. Po prestanku rada s njima, snimao je i nastupao sa grupom SOS, a povremeno im se priključivao klavijaturista Đorđe Petrović. Bio je čest i na koncertima YU grupe gde je nastupao pre njih. U Beogradu je svirao ispred sastava Soft Machine. Prvi album snimio je 1974. godine uz pratnju YU grupe, a prateće vokale pevali su članovi akustičarske grupe Zajedno u kojoj je tada bio i Bora Đorđević. Instrumental sa te ploče "Bluz za usnu harmoniku" objavljen je na disku "Yu retrockspektiva" (Komuna 1994.). U jesen 1975. godine Marjanović, Drago Mlinarec, Ivica Perci i Tomaž Domicelj organizovali su jednomesečnu turneju pod nazivom "Četvorica za mir". Godine 1978. otišao je u vojsku, a po povratku je osnovao prateću grupu Puma u kojoj je bas svirao Božidar Kazazić, bubnjeve Petar Jablanov, a klavijature Slobodan Milivojević. U Pumi su jedno vreme bubnjeve svirali Raša Delmaš i Luka Bošković. Zatim je na dvomesečnu turneju po Sovjetskom Savezu otišao sa grupom Nova

dimenzija. Leta 1979. godine u splitskom studiju "Tetrapak" snimio je LP "Imaš kod mene veliki plus". Na snimanju su učestvovali basista Dušan Ćućuz, bubnjar Steva Stevanović (ex SOS) i klavijaturista Dragan Miloradović. Sa ploče su se izdvojile pesme: "Mi smo jedno drugom govorili vi", "Nije ti se htelo", "Zaustavite muziku" i nova verzija hita "Idi" sa ranijeg singla. LP "Uvek ima neki đavo" objavio je 1980. godine, a sledeći "Ne kači se za mene" naredne. Na njemu je snimljena rockerskija verzija stare stvari "Ne ostavljaj me sad". Na snimanju ga je pratila grupa Puma, a produkciju je radio sam. Na ploči "Senti-menti" bas je svirao Halil Barjaktar (koji je kasnije nastavio karijeru u Americi), klavijature Aleksandar Stanojević, bubnjeve Jovan Đukanović, a prateće vokale su pevale članice grupe Aska. Album "Lopov" iz 1984. godine na kome je bas svirao Boban Birtašević, prošao je prilično nezapaženo, pa je dve godine kasnije objavio sledeći pod imenom "Sam" sa osam novih pesama, pretežno balada. Album je dobio naziv "Sam" jer je to prva ploča koju je uradio bez grupe Puma. Koproducent ploče (uz Srđana) bio je Rade Radivojević koji je komponovao i jednu pesmu. Basista je bio Branko Marković (ex Kim), za udaraljkama Ljubiša Stojanović Luis, klavijaturista Slobodan Milivojević, a prateće vokale pevala je Mira Beširević. Godine 1989. izašao je LP "Ako jednom puknem ja" na kome je na A strani snimio svoje kompozicije, dok su B stranu popunile obrade domaćih balada "Selma" (Bijelo dugme), "Ti samo budi dovoljno daleko" (Generacija 5), "Zašto" (Oliver Dragojević) i "Da li znaš da te volim" (Dado Topić). Godine 1994. snimio je CD "Priznaću sve" sa gitaristom Miroslavom Dukićem (ex Tako) na kome je uz pet novih, ponovo snimio tri stare pesme. Na CD kompilaciji "Nežno 1974-1998." je pored starih snimaka objavljena i nova verzija pesme "Mi smo jedno drugom govorili vi". Na disku "Melanholik" je snimio nove pesme u maniru akustičnog zvuka, a kao bonus objavio je izbor starih materijala. Koproducent, snimatelj i klavijaturista bio je D. Simović. Na disku "Jednoj jedinoj" Marjanović i Simović su snimili nove teme u akustičarskom stilu a kao bonus opet su dodati stari hitovi.

Paralelno sa muzičkom karijerom pisao je o rock muzici u listovima "Zum reporter", "ITD", "Večernje novosti" i "Ćao", a početkom devedesetih godina bio je urednik diskografske delatnosti lista "Ćao". Godine 1983. otvorio je tonski studio "Cepelin" i zaposlio se kao producent u beogradskom predstavništu diskografske kuće RTV Ljubljana koja je u to vreme objavljivala ploče grupama Katarina II, Kerber, Poslednja igra leptira i drugim.

Diskografija

Singlovi

"Moja mala" / "Tražim" (PGP RTB 1973.)
"Prvi put sretni" / "U čemu je stvar" (PGP RTB 1973.)
"Dolaze mladi" / "Pustite me da sanjam" (Jugoton 1973.)
"Ja te volim ljubavi" / "Vau vau" (PGP RTB 1974.)
"Pesma sreće" / "Idi" (PGP RTB 1975.)
"Mala Maja" / "Leptir" (PGP RTB 1976.)
"Tvoja mašina" / "Ne ostavljaj me sad" (1976.)
"Zeleni poljubac" / "Da li spavaš?" (Diskos 1978.)

Albumi

"Srđan Marjanović i prijatelji" (PGP RTB 1974.)
"Imaš kod mene veliki plus" (RTV LJ 1980.)
"Uvek ima neki đavo" (RTV LJ 1980.)
"Ne kači se za mene" (RTV LJ 1981.)
"Senti-menti" (RTV LJ 1982.)
"Ne pucaj na plavog anđela" (RTV LJ 1983.)
"Lopov" (RTV LJ 1984.)
"Sam" (PGP RTB 1986.)
"Ako jednom puknem ja" (Diskoton 1989.)
"Priznaću sve" (Jugodisk 1995.)
"Nežno 1974.-1998." (City Records 1998. kompilacija)
"Melanholik" (Gold Music 2002.)
"Jednoj jedinoj" (PGP RTS 2004.)

MARTIN KRPAN

(Ljubljana)

Grupa je okupljena krajem sedamdesetih godina, ali ozbiljnije su počeli da rade 1981. godine. Odlučili su se za ime Martin Krpan (slovenački narodni junak o kome je knjigu napisao Fran Levstik) i muziku pod uticajem novog talasa. Radili su u postavi: klavijaturista Aleš Klinar, gitarista Saša Bole (ex Ultimat), bubnjar Dadi Kašnar (ex Ultimat), pevač Andrej Turk i basista Tomaž Sršen. Sledeće godine su dobili nagradu na Omladinskom festivalu u Subotici i učestvovali u finalu YURM-a. Na ploči "Umesto malih" (Jugodisk 1982.) koja je predstavila nove sastave, zabeležene su njihove pesme "Slovan karantan" i "Happy end".

Debi LP "Bombonjera" u produkciji Brace Doblekara su snimili u postavi koju su činili Saša Bole, Aleš Klinar, Andrej Turk, Tomaž Sršen, Miro Križaj (bubnjevi), Matjaž Kosi (sintisajzer) i Roman Vlah (klarinet, saksofon). Uz ponovljene pesme "Slovan karantan" i "Happy end" ponudili su i nove otpevane na slovenačkom i srpskohrvatskom jeziku. Po objavljivanju debija, Turk i Klinar su otišli u vojsku, tako da su pauzirali. Po povratku iz vojske snimili su drugi LP na kome je u dve pesme gostovao pevač Vlado Kreslin (ex Horizont). Turk se ubrzo povukao iz muzike, a Kreslin je postao stalni član. Iz grupe je u to vreme otišao Matjaž Kosi i osnovao sastav Videosex. Trećom pločom "Od višine se zvrti" su se odlučili za muziku takozvane glavne struje. Na njoj je i pesma "To ni političen song" koju je obradio Parni valjak na disku "Samo snovi teku uzvodno" (Croatia Records 1997.). Poslednji LP "Bogovi in ovce" objavili su 1988. godine u postavi Vlado Kreslin (vokal), Jure Hibšer (klavijature), Mark Čuček (gitara), Miro Tomassini (bas) i Robi Vidić (bubnjevi). Na snimanju su im pomagali Bratko Bibić (harmonika), članovi grupe Miladojka Youneed, a produkciju su radili Janez Križaj i Dadi Kašnar. Juna 1991. godine svirali su kao predgrupa Bobu Dilanu u Ljubljani i posle toga su prestali sa radom. Paralelno radeći u grupi, Kreslin je snimao solo ploče, a karijeru je nastavio radeći sa grupama Mali bogovi i Beltinška banda.

Diskografija

"Bombonjera" (Jugodisk 1982.)
"Martin Krpan 2" (PGP RTB 1984.)
"Od višine se zvrti" (RTV LJ 1987.)
"Bogovi in ovce" (RTV LJ 1988.)

MARUŠIĆ BRANISLAV ČUTURA

(Beograd)

Najstariji aktivni pionir beogradske rock scene Branko Marušić rođen je 1939. godine u mestu Berane, ali je pravo iz porodilišta donesen u Beograd, tako da rodno mesto nije ni upamtio. Otac mu je bio kapetan rečnog brodarstva, amaterski je svirao gitaru i vodio horove, a majka i njene sestre bavile su se glumom, pa je od malih nogu bio upućen na umetnost. Krajem pedesetih godina išao je u baletsku školu, jedno vreme je igrao klasičan balet ali, bavio se i fudbalom. Igrao je na mestu desnog krila, prvo u "Palilulcu" a zatim i prvoligašu "Radničkom".

Branislav Marušić Čutura

U isto vreme počeo je da se bavi muzikom. Nastupao je na igrankama u "Lazarcu" u okviru dueta Kosovac (naziv po Kosovskoj ulici u kojoj i danas stanuje) sa Časlavom Pješčićem. Sa grupom Iskre počeo je da peva 1960. godine, a jednom nedeljno je sam nastupao na čajankama u kafani "Topčiderska noć". Godine 1964. Čutura i braća Rade, Žika i Dragi Jelić pokrenuli su grupu Albatrosi koja je izvodila strane hitove. Zatim je prešao u Alase, a po odsluženju vojnog roka 1967. godine krenuo je sa grupom Džentlmeni. Sa njima je objavio tri singla na kojima su i njegove kompozicije, a kod obrada stranih hitova radio je prepeve. Istovremeno je pisao tekstove i za Siluete. Džentlmeni su prestali sa radom septembra 1970. godine, a Čutura je sa Zlatkom Manojlovićem 1972. godine pokrenuo grupu Dah. Njegova pesma "Noćna buka" postala je jedan od prvih hitova grupe, noseći u sebi psihodelične efekte i duhovit refren "Obara-dibara".

Po napuštanju sastava Dah, osnovao je Čutura bend sa kojim je redovno nastupao. Pojavili su se i na festivalu BOOM 74. u Ljubljani. Samostalni singl sa pesmama "Kuća bez broja" i "Sumrak" snimio je 1975. godine uz pomoć članova YU grupe. Dugogodišnja saradnja sa braćom Jelić rezultovala je time da je Yu grupa u svoj repertoar uvrstila njegove pesme "Šta će meni vatra", "Noć je moja", "Kako to da svaki dan", "Spusti glavu" i druge. Sledećih godina redovno je svirao sa grupom Tilt i brojnim mlađim sastavima. Sa pesmom "Odlazi voz" učestvovao je na "Beo-

M

gradskom proleću" 1985. godine. U saradnji sa članovima Bajaginih Instruktora koji su svojevremeno činili sastav Tilt, 1990. godine je snimio singl sa četiri pesme od kojih je "Kuća bez broja" poznata od ranije. U pesmi "Bela lađa" na ploči grupe Tunel "Bubnjevi preko reke" (PGP RTB 1991.) otpevao je glavni vokal. Na kaseti "The Best of 1968.-1990." je izbor njegovih pesama iz perioda rada sa Džentlmenima i grupom Dah, kao i one koje su nastale tokom solo karijere. Na disku Električnog orgazma "A um bum" (City Records 1999.) gostovao je kao glavni vokal u pesmi "Nemoć, bes i očaj". Kao profesionalni muzičar aktivan je na sceni skoro pedeset godina, a poslednjih sezona nastupa sam. Jubilarnih trideset devet godina rada obeležio je 24. novembra 1997. godine koncertom u "Dadovu". Te večeri na bini se pojavila većina njegovih dugogodišnjih saradnika. Tokom svih ovih godina redovno piše aforizme. Na disku "Antologija" (PGP RTS 2006.) sakupljene su sve pesme Džentlmena sa singlova. Kao bonus objavljen je deo Čuturinog unplugged nastupa iz 1994. godine.

Diskografija

Singlovi

"Kuća bez broja" / "Sumrak" (PGP RTB 1975.)
"Ne dam se" / "Rock & roll i ja" / "Odlazi voz" / "Kuća bez broja" (Cao Sound 1990.)

Album

"The Best of 1968.-1990." (ITMM 1994. kaseta)

M

MEMIĆ SEID VAJTA

(Sarajevo)

Pevač Seid Memić Vajta rođen je u Travniku 1949. godine. Budući da potiče iz siromašne porodice, od malih nogu je morao da zarađuje, tako da je radio kao krojač u fabrici "Borac", bio moler, livac u Austriji, pravio je i prodavao hipi nakit i paralelno pevao sa gupom Veseli akordi, a u sastavu Veziri zamenio je pevača Josipa Pejakovića koji se kasnije posvetio glumi. Doduše, i Vajta je još od osnovne škole glumio u amaterskom pozorištu.

Godine 1974. prešao je u sarajevsku Tešku industriju sa kojom je snimio jedan LP i nekoliko singlova. Po napuštanju grupe, osnovao je sastav Zmaj od Bosne koji je prvi put predstavio 1977. godine na BOOM festivalu u Novom Sadu. Tada su izveli temu "Nepoznata pesma" koja je zabeležena na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Delovali su kratko i Vajta je krenuo u solo karijeru koju je vezao za festivale zabavne muzike. Godine 1978. na festivalu "Vaš šlager sezone" osvojio je nagradu za interpretaciju pesme "Samo jednom srce voli". LP "Zlatna ribica" postigao je veliku popularnost, najviše zahvljujući pevljivim refrenima, bliskim zabavnoj muzici. Ploču je radio sa kompozitorom Rankom Bobanom koji je koristio pseudonim Ivan Dropulić jer je u to vreme bio jedan od osuđenih u aferi sa drogom otkrivenom kod Ipeta Ivandića. Tekstove je pisao Duško Trifunović, matricu su snimili članovi splitske grupe Metak, a izdvojili su se hitovi "Zlatna ribica", "Prevari me srce moje" i "Ne očekuj da te iko razumije". Pločom "Vajta 2 Ponoćni valcer" koju je 1980. godine kreirao isti tim, još precizuje su formulisali svoj stil: fuzija pop melodija i mekšeg rocka sa jedva naglašenim bilo elementima. Radijski hitovi sa te ploče bile su "Ne može to tako", "Bilo mi je ljepo s tobom" i "Ponoćni valcer". Sa pesmom "Lejla" predstavljao je Jugoslaviju na "Pesmi Evrovizije" u Dablinu 1981. godine. Uz "Čovjek bez problema", "Lejla" je bila udarna na ploči "Vajta 3". Iste godine pobedio je na Splitskom festivalu izvodeći hit "Mornareva pjesma". Na ploči "Vajta i Teška industrija" sakupljeni su hitovi iz perioda rada sa ovom grupom: "Kolika je Jahorina planina", "Karavan", "Život je maskenbal", "Kadija", "Od Olova do Trnova" i druge. Ploča "Vajta fest" sadrži izbor pesama sa kojima se takmičio na festivalima. LP "Tebi pjevam" izdvojio se samo po hitu "Interkontinental", a na ploči "Vajta" iz 1985. godine zabeležene su "Azra", "Vozdra ćoek" ali i gostovanje frulaša Bore Dugića. Te godine je na festivalu u Opatiji osvojio prvo mesto za pesmu "Labudovi moji". Njegove kasnije ploče prolazile su nezapaženo, jedino se izdvojila pesma "Metković" sa ploče "Vajta" iz 1987. godine.

Seid Memić Vajta

Do kraja osamdesetih godina kontinuirano je objavljivao ploče, potpuno se distancirao od rock scene i posvetio zabavnoj muzici sa folk elementima. Njegova ploča "Kupi mi, tajo, harmoniku" izašla je u proleće 1992. godine ali je zbog rata prošla nezapaženo. Početkom rata preselio se u Hamburg gde je nastavio da se bavi muzikom. Održao je niz dobrotvornih nastupa, a januara 1996. godine sa operskom pevačicom Gertrudom Munitić je u Kopenhagenu učestvovao na koncertu "1000 dana opsade Sarajeva". Na disku "Od Kulina Bana do Vajtinih dana" su njegovi rani hitovi i novi snimci. Na festivalu u Bihaću 1998. godine izveo je pesmu "Zašto tražiš istinu od mene" a na festivalu "Forte" 1999. godine "Kukuruku". Početkom marta 1999. godine učestvovao je u Sarajevu na festivalu "Vaš šlager sezone" sa pesmom "Stare melodije". Gostovao je po Evropi, Americi i Australiji. Glumio je i pevao u dečjim TV emisijama "Muzički tobogan", "Nedeljni zabavnik", "Teversenove bajke", pozorišnim komadima "Romeo i Julija za djecu" i "Strah i nada SR Njemačke". U leto 2005. godine sa ostalim članovima Teške industrije koncertom na ostrvu Murter, obeležio je trideset godina od osnivanja grupe. Na disku "Album no. 1" ponovo je snimio deo starih hitova. Pratio ga je Scandal Music Orchestra sa kojim redovno nastupa. Grupu čine Vedad Hadžiabdić (gitara), Peter Zajc (gitara), Robert Štrumpfelj (bas), Boštjan Jarić (bubnjevi) i Igor Razpotnik (klavijature). Producent i aranžer bio je Martin Štibernik. Na TV BiH vodi serije "Haustori, majstori" i "Vajtin bon ton".

Diskografija

Singlovi

"Narode, narode" / "Ratar" (Jugoton 1977.)
"Samo jednom srce voli" / "Vjeruj mi" (Diskoton 1978.)
"Budi dobra do oktobra" / "Ne, ne, ne" (Diskoton 1978.)
"Prevari me srce moje" / "Igraj, igraj" (Diskoton 1979.)
"Mornareva pjesma" / "Mudrac" (Diskoton 1981.)
"Lejla" / "Čovjek bez problema" (Diskoton 1981.)
"Majstori majstori" / "Selo" (Diskoton 1982.)
"Ne zaboravi me" / "Naša pisma" (Diskoton 1982.)

Albumi

"Zlatna ribica" (Diskoton 1979.)
"Vajta 2 Ponoćni valcer" (Diskoton 1980.)
"Vajta 3" (Diskoton 1981.)
"Seid Memić Vajta i Teška industrija" (Jugoton 1981. kompilacija)
"Vajta fest" (Diskoton 1982. kompilacija)
"Veliki uspjesi Vajta 4" (Diskoton 1982. kompilacija)
"Tebi pjevam" (Jugoton 1982.)
"Kad bulbuli pjevaju" (Jugoton 1984.)
"Vajta" (Diskoton 1985.)
"Vajta" (Diskoton 1987.)
"Vajta" (Diskoton 1988.)
"Kupi mi, tajo, harmoniku" (BLAP 1992.)
"Najveći hitovi" (Diskoton 1994. kompilacija)
"Od Kulina Bana do Vajtinih dana" (Gemini Records 1996.)
"Album no. 1" (Dallas Records 2006. kompilacija)

MEMORIJA

(Skoplje)

Grupa je nastala 1984. godine i u početku su svirali tehno pop. Sastav je osnovao basista Petar Georgievski koji se pre toga ogledao u različitim žanrovima, od jazz rocka do punka. Paralelno sa muzičkom karijerom Georgievski je studirao glumu. U prvim godinama rada su često menjali članove a od 1987. do 1989. godine su pauzirali jer je Georgievski glumio u Subotičkom narodnom pozorištu u predstavama "Oslobođenje Skoplja", "Don Žuan", "Ričard III", "Bloody Mary" i u TV seriji "Trst via Skoplje" za koju je pisao i muziku.

Debi LP "Ogan pod svezdite" snimili su u postavi: Georgievski, pevač Apostol Ikonomov, bubnjar Toni Dimitrievski, klavijaturista Dean Kuzmanovski i Valentino Skenderovski i gitaristi Ico Jovkovski i Bane Popović. LP je producirao Skenderovski koji se uoči snimanja, posle kraćeg rada sa grupom Leb i sol, vratio u bend. Pesme su otpevane na makedonskom jeziku, a ovo je bio prvi LP koji je objavila Muzička produkcija RTV Skoplje. Na sledeću ploči "Oktomvriski doždovi" snimili su obradu pesme "Makedonija" sastava Time. Koncertnu ploču snimili su 27. oktobra 1991. godine u skopskom klubu "Hard Rock". Na disku "Memorija 5", uz svoje pesme snimili su obrade narodnih "Crna se čuma zadade" i "Parahodot mi pristigna". Tu ploču je producirao Toše Pop Simonov, a snimili su je u postavi: Georgievski, gitaristi Dimitar Božikov i Bane Popović,

bubnjar Sašo Angelov, klavijaturista Aleksandar Hadžipaunov i pevač Risto Samardžijev. Posle tog izdanja su prestali sa radom. Georgijevski je prešao na uredničku funkciju u makedonskoj televiziji, a zatim se posvetio ozvučavanju koncerata. Dimitar Božikov je snimio instrumentalni CD "Guitarland" (2005.).

Diskografija

"Ogan pod svezdite" (RTS 1990.)
"Oktomvriski doždovi" (MRTV 1991.)
"Memorija Live october 1991." (MRTV 1992.)
"Zošto, Bože" (EMI 1993.)
"Memorija 5" (samostalno izdanje 1995.)

MERLIN

(Sarajevo)

Pevač i kompozitor Edin Dino Dervišhalidović je rođen 1962. godine u Sarajevu. Početkom osamdesetih godina kada je bio zaposlen kao radnik u "Unisu" maštao je da se bavi muzikom. Grupu Merlin je osnovao početkom 1985. godine. Sastav su uz njega činili gitarista Amir Bjelanović Tula, bubnjar Džaf Saračević, klavijaturista Mensur Lutkica i basista Mili Milišić. Produkciju im je radio Brane Likić. Vremenom su se članovi menjali ali su Dino i Tula činili srž sastava.

Debi album "Kokuzna vremena" objavili su oktobra 1985. godine i odmah dobili etiketu još jedne blede kopije Bijelog dugmeta. Uprkos providnom podražavanju u pesmama "U kandžama jastreba", "Jutro u Splitu", "Ljubav nije paradajz", ploču su prodali u iznenađujućih 60 000 primeraka. Na sledećem albumu, objavljenom naredne godine, odlučili su se za drugu tuđu inspiraciju – nju partizans pokret koji je upravo u to vreme pokrenuo Plavi orkestar. Na jednoj strani omota bila je Merilin Monro i natpis "Teško meni sa tobom...", a na drugoj nepoznata partizanka i "...a još teže bez tebe". Negujući ideju jugoslovenstva u pesmi "Cijela Juga jedna avlija", naslanjali su se i na tadašnju Bregovićevu fazu, tu je pesma "Uspavanka za Gorana B." i slušana "Nek' padaju ćuskije". Na ploči su gostovali Goran Bregović i Mladen Vojičić Tifa. Treća ploča "Merlin" donela je manje komercijalne pesme "Lelo", "Božić je", "Niko kao ja". Velike uspehe postigle su Dinine pesme za pevačicu narodne muzike Vesnu Zmijanac, posebno "Kad zamirišu jorgovani" koju su za njenu ploču otpevali u duetu. Na albumu "Nešto lijepo treba da se desi" Dino je nastavio praćenje trendova, vremenom se sve više okrećući folklorizovanim pesmama. Ponovo je snimio "Kad zamirišu jorgovani", u temi "Mjesečina" obradio je "Where We Did Go Wrong" grupe UB 40, a žicu najšire publike pogodio sa "Bosnom behar probeharao" i "Jel' Sarajevo gdje je nekad bilo". To mu je otvorilo sasvim novo tržište pa je pisao pesme za Lepu Brenu, Zdravka Čolića, Harija Varešanovića i druge. Na ploči "Peta strana svijeta", ujedno poslednjoj grupe Merlin, objavljene su pesme "Harmonika", "Sa tvojih usana", "Šta ti značim ja" i druge. Pred sam rat na disku je objavljena njihova kompilacija "Hitovi".

Sa početkom rata na prostoru bivše Jugoslavije Dino se muzički angažovao pa je na Yutelovom koncertu za mir održanom u leto 1991. godine u "Zetri" otpevao "Ljubav nema granica" obradu "We Will Rock You" grupe Queen. Tokom rata u Bosni snimio je pesme "Da te nije Alija", "Vojnik sreće", "Mostarska" i druge. Maja 1992. godine uradio je obradu narodne pesme "S one strane Plive" koja je do 1999. godine korišćena kao himna Bosne i Hercegovine. Sa pesmom "Sva bol svijeta" 1993. godine predstavljao je Bosnu i Hercegovinu na izboru za "Pesmu Evrovizije". Ploča "Moja bogda sna" je označila početak njegove solo karijere a potpisana je kao Dino i Merlin. Na njoj su, pored ratom inspirisanih pesama i ljubavne balade. Po odlasku iz Sarajeva, izbegličke impresije pretočio je u pesme i objavio ih na ploči "Fotografija". Početkom 1996. godine u "Skenderiji" je održao je rasprodat koncert pod nazivom "Neka dođu svi". U Istanbulu je na festivalu "Turkovizija" 1996. godine za pesmu "Fotografija" dobio nagradu za najbolji aranžman. Sa engleskim muzičarom Ketom Stivensom (Cat Stevens) koji je po prelasku na islamsku veru ime promenio u Jusuf Islam, sarađivao je na ploči "I Have No Cannons That Roar" ("Nemam topove koji riču") posvećenoj deci Sarajeva. Povodom izlaska ploče održan je koncert u "Skenderiji" na kome su bili brojni strani autori.

Dino Dervišhalidović

Na best of diskovima temeljno je reizdat materijal grupe Merlin. Kompilaciju balada iz 1994. godine Dino je posvetio poginulim članovima grupe: Kemalu Bisiću, Aleksandru Aćimoviću i Mustafi Nuraku. Na kompilaciji "The Rest Of The Best" snimljena je i nova pesma "Zaspao je mjesec". Sa francuskom pevačicom Beatris Pulo (Beatrice Poulot) marta 1999. godine je na festivalu "Vaš šlager sezone" izveo pesmu "Putnici" i osvojio drugo mesto iza Harija Varešanovića. Ali kako je otkriveno da je Harijeva pesma ranije već objavljena u Finskoj, na takmičenje za "Pesmu Evrovizije" koje je održano u Tel Avivu, otišli su Dino i Beatris i osvojili deveto mesto. Na CD singlu "Putnici" (Menart 1999.) Dino i Beatris su objavili verzije ove pesme na više jezika. Dupli disk "Vječna vatra" snimljen je 23. jula 1998. godine na njihovom koncertu održanom u strogom centru Sarajeva pored "Vječne vatre", pred nekoliko desetina hiljada posetilaca. Pored starih pesama na disku su "Smijehom strah pokrijem" i "Putnici". CD "Sredinom" sniman je u Sarajevu, Londonu, Zagrebu, Tunisu i Nemačkoj. Na njemu je zabeležen hit "Godinama" koji je otpevao u duetu sa Ivanom Banfić, u pesmi "Ja ajny" ("Oči moje") je gostovao arapski tenor Lotfi Bouschnak, a u temi "Sam" značajnu ulogu je imao sarajevski ambijentalni muzičar Adi Lukovac. Krajem jula 2000. godine su na Koševu održali besplatan promotivni koncert na kome se okupilo 80 000 posetilaca. Kompilacija "Dino Merlin the best of" je objavljena samo za teritoriju SR Jugoslavije i na njoj su pesme sa koncertnog i diska "Sredinom". Merlin su 2003. godine održali turneju po Americi. CD "Burek" takođe je sniman na različitim evropskim lokacijama a produkciju su uradili Dino i Srđan Kurpjel. Kao gosti su učestvovali Yayli Orkestra Atlantis, Orkestar Kempa, Nina Badrić, Gani Tamir, Željko Joksimović i brojni bosanski i strani muzičari. U naslovnoj pesmi korišćena je duhovita poezija sarajevskog književnika Nenada Veličkovića. U temi "Sarajevo" gostovao je turski pevač Goktepe Cagri i u nju je utkan refren narodne "Sarajevo, divno mjesto". Pesmu "Verletezt" ("Povređen") snimio je u duetu sa nemačkim pevačem Edom Zankijem a objavljena je i na kompilaciji "Zeichen der Zeit" (SONY Music 2004.). Dupli CD "Koševo 2004" snimljen je na nastupu koji su održali na stadionu "Koševo" 31. jula 2004. godine. Te večeri ih je uprkos kiši slušalo oko 50 000 posetilaca. Gosti na koncertu bili su Ivana Banfić, Željko Joksimović, Almir Hukelić i drugi.

Dino redovno pomaže novim bosanskim sastavima i vlasnik je prodavnice ploča i izdavačke kuće Magaza. Nastupao je na mirovnom koncertu u rimskom Koloseumu na kome su učestvovali Rej Čarls i Mercedes Sosa. U izdanju kuća Magaza i Intakt prvih pet ploča Merlin su reizdate na diskovima. Amir Bjelanović Tula je po prestanku rada grupe Merlin postao traženi studijski muzičar a najčešće je radio sa Mladenom Vojičićem Tifom i Zlatanom Fazlićem. Na solo disku "Pancirna duša" (Bosnia production 1999.) su njegove pesme nastale u vreme rata u Sarajevu. Adi Lukovac je poginuo u saobraćajnoj nesreći 20. juna 2006. godine. Snimio je CD "Fluid" (Magaza records 2001.) i uradio muziku za film "Remake" reditelja Dine Mustafića.

www.dinomerlin.com

Diskografija

"Kokuzna vremena" (Diskoton 1985.)
"Teško meni sa tobom a još teže bez tebe" (Diskoton 1986.)
"Merlin" (Diskoton 1987.)
"Nešto lijepo treba da se desi" (Diskoton 1989.)
"Peta strana svijeta" (Diskoton 1990.)
"Hitovi" (Diskoton 1991. kompilacija)
"Moja bogda sna" (Nimfa Sound 1994.)
"1984.-1994. Balade" (Nimfa Sound 1994. kompilacija)
"1984.-1994. Najljepše pjesme" (Nimfa Sound 1994. kompilacija)
"Fotografija" (InTakt Records 1995.)
"The Rest Of The Best 1984.-1997." (Nimfa Sound 1997. kompilacija)
"Vječna vatra" (InTakt Records 1999. dupli koncertni)

M

"Sredinom" (InTakt Records 2000.)
"Dino Merlin the best of" (City Records 2002. kompilacija)
"Burek" (Muzička produkcija javnog RTV servisa BiH 2004.)
"Kotevo 2004" (Muzička produkcija javnog RTV servisa BiH 2005. dupli koncertni)

MESSERSCHMITT

(Pula)

Grupu su 1987. godine osnovali Miro Kusačić (gitara, vokal, usna harmonika), Dario Bošuško (gitara), Siniša Vujnović (bas) i Marino Jurcan (bubnjevi). Muzičari su pre toga bili u sastavima Boykot Fur i WGP, a u novom bendu krenuli su tragom američkih grupa sedamdesetih godina koje su radile pod uticajem rhythm'n'bluesa, hard rocka i boogie muzike. Svoj zvuk su nazvali "maximum highway rock".

Miro Kusačić

Debitovali su 1988. godine kasetom "Lussy" na kojoj je na brzinu urađen materijal na nivou demo snimaka. Tada su učestvovali i na kompilaciji "Bombardiranje New Yorka" (Slušaj najglasnije 1989.). Godine 1989. na YURM-u su podelili prvo mesto sa grupom Obojeni program. LP "Foxxin'" producirali su Pino Ivančić i članovi grupe, a sem pesama koje su napisali Kusačić i Bošuško snimili su obradu "Route 66", kao i "Dimples" Džon Li Hukera (John Lee Hooker). Leta 1991. godine originalna postava je prestala sa radom jer su sem Kusačića svi članovi otišli iz grupe. Formirali su sastav Bubble Junket, ali su delovali kratko i napustili Hrvatsku. Krajem 1993. godine Messerschmitt su objavili ploču "Shake That Thing" na kojoj su pored Kusačića svirali gitarista Dragan Kovačević, basista Boris Kvaternik i bubnjar Stjepan Bobić (ex The Spoons). Kao gost na snimanju je učestvovao Romeo Đomlija, gitarista The Spoons. Pored svojih pesama snimili su obradе "Little Red Rooster" Vilija Diksona (Willie Dixon), "Jumpin' Jack Flash" The Rolling Stones i teme Džona Li Hukera. Po omiljenom piću A-stranu su nazvali Jim, a B-stranu Beam. Nova postava je često svirala u inostranstvu, posebno u Nemačkoj i Italiji. Sa radom su prestali 1995. godine, a Kusačić je napustio muziku i otvorio prodavnicu ploča. Budući da je i dalje postojao interes za jak rhythm and blues, 1996. godine je oformio sastav Opyum kome je dao podnaslov "dirty old blues gang". Sa njim su svirali gitarista Arsen Sliško, basista Denis Vitasović i bubnjar Saša Petković. Sa radom su prestali 2002. godine. Messerschmitt su rad obnovili 2003. godine u postavi Miro (gitara, vokal), Saša Petković (bubnjevi) i Rusmin Obić Rus (bas). Na disku "Rockcafe" koji su objavili za sopstvenu izdavačku kuću snimili su samo obrade. Za CD "Moonlight-starlight" pesme su komponovali Miro i gitarista Željko Vukičević Zhel koji je ranije već radio sa The Messerschmitt. Tema "It' s going to get you", sa Zhelovog prvog diska, u njihovoj obradi je narasla u visokooktanskuu dvadesetominutnu pesmu. Aprila 2005. godine održali su dva klupska nastupa u Torontu. Kompilacija "Strong and Loud" im je objavljena u Kanadi i na njoj su pesme sa prve dve ploče i diska "Moonlight-starlight". Godine 2004. bili su predgrupa na zagrebačkom nastupu sastava Dead Moon, a sledeće su u Zagrebu svirali ispred White Stripes.

Zhel je snimio diskove "Northern eye. Southern blood. Western bullet. Eastern God" (Dilema 1996.) i "Ponte Rosso" (Arkzin / Carnival Tunes 1998.) na kojima su pesme srodne akustičnoj alternativi i eksperimentu.

www.messerschmitt-theband.tk

Diskografija

"Lussy" (Slušaj najglasnije 1988.)
"Foxxin' " (Blind Dog Records 1990.)
"Shake That Thing" (Slušaj najglasnije 1993.)
"Rockcafe" (Messerschmitt Motors Records 2003.)
"Moonlight-starlight" (Messerschmitt Motors Records 2005.)
"Strong and Loud" (Vsound-Anjelic Records 2005. kompilacija)

METAK

(Split)

Grupa Metak nastala je u proleće 1978. godine kada su se muzičari okupljeni oko split-skog studija "Tetrapak" udružili sa sarajevskim kompozitorom i pevačem Rankom Bobanom (ex Ajan, Vozdra) čije pesme su u to vreme pevali Zdravko Čolić, Seid Memić Vajta, Biljana Petrović, Indexi i Cod. Originalnu postavu grupe činili su gitarista i pevač Željko Brodarić Jappa (ex Delfini, Put), basista Mirko Krstičević (ex Che), gitarista i pevač Ranko Boban i bubnjar Matko Jelavić. Svi članovi su već imali dosta iskustva ser su snimali ploče brojnim grupama i pevačima.

Jappa je sa osamnaest godina postao član grupe Delfini i sa njima je bio na četvoromesečnoj turneji po Sovjetskom Savezu, gde je pratio pevače zabavne muzike. Prvi nastup su imali na Splitskom festivalu 1978. godine sa pesmom "Šijavica". Međutim, organizatori su ih prekrstili u Meta jer im je naziv Metak zvučao previše provokativno. Iste jeseni Ranko Boban je uz Ipeta Ivandića iz Bijelog dugmeta bio optužen za posedovanja hašiša pa je upućen na izdržavanje kazne, tako da su nastavili bez njega, a novi članovi su postali gitarista Zlatko Brodarić (ex Put, More) i klavijaturista Doris Tomić. Debi LP "U tetrapaku" objavili su 1979. godine i on je doneo efektan rock čvršćeg zvuka. Sa ploče su se izdvojile "Tetrapak", "Miss Levi's (nema meni do Vinke)", te balade "Rock'n'roller" i "Htio sam noćas da ti pišem". Muziku su radili Krstičević, Jappa i Zlatko Brodarić, a deo tekstova je napisao pesnik Momčilo Popadić. Te godine su nastupili na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA. Sledeći uspeh postigli su singlom sa udarnom pesmom "Da mi je biti morski pas". Drugi album "Ratatatija" izašao je u vreme dok je Jappa bio u vojsci i posle te ploče, krajem 1981. godine, prestali su sa radom. Muziku za ploču radili su Jappa i Krstičević, tekstove je pisao Momčilo Popadić, a od pesama su se izdvojile "Split At Night", "Ona voli strip junake" i gitaristička minijatura "Bijela soba". Godine 1982. Jappa je objavio solo ploču "Majmuni" na kojoj je sam svoj majstor: autor je kompletnog materijala, dizajner omota i jedan od producenata. Bubnjar, snimatelj i koproducent bio je Ivan Čović Pipo a na ploči su učestvovali i članovi grupe Metak. Najbolji prijem imale su pesme "Majmun radi, što majmun vidi", "U krivom snu", "Pokriva li nebo" i obnovljeni snimak "Split At Night". Krstičević se paralelno ogledao kao autor filmske i pozorišne muzike.

Metak

Tokom osamdesetih Jappa se uvrstio u red najboljih producenata radeći ploče za Haustor ("Treći svijet"), Animatore ("Anđeli nas zovu da im skinemo krila") i mnoge druge. Sa početkom rata, Jappa se u jesen 1991. godine odselio u London gde je radio kao producent. Devedesetih godina živeo je u Italiji, a zatim se vratio u Hrvatsku. Na disku "Moj novi val" (Croatia Records 2004.) odabrao je i digitalno remasterizovao najuspešnije pesme koje je producirao za sastave Metak, Animatori, Haustor, Đavoli, D' Boys, Vještice i druge. Ranko Boban je posle uspešne karijere kompozitora radio i kao urednik Croatia Records. Matko Jelavić je objavio solo ploče "Dobra večer prijatelji" (Jugoton 1988.), za koju je materijal komponovao uz pomoć Zlatana Stipišića (ex Osmi putnik), "Ljube, ljubavi" (Jugoton 1989.) i "Sretno ti bilo, anđele" (Jugoton 1991.). Momčilo Popadić je umro 1990. godine. Pesmu "Da mi je biti morski pas" obradili su Osmi putnik na ploči "Glasno, glasnije" (PGP RTB 1987.), Daleka obala na disku "Morski pas" (Croatia Records 1994.) i beogradska grupa Deca loših muzičara (za TV emisiju "Dva sata kvalitetnog

programa"), mada njihova verzija nije nikada objavljena.

Diskografija

Singlovi

"Šijavica" / "Gastarbajterska balada" (Diskoton 1978.)

"Ona ima svoju dragu mamu" / "Revolver" (Jugoton 1979.)

"Da mi je biti morski pas" / "Rock'n'roller" (Jugoton 1980.)

"Majmun radi, što majmun vidi" / "Nikad kao kada smo sami" (Jugoton 1982. solo Željka Brodarića)

Albumi

"U tetrapaku" (Jugoton 1979.)

"Ratatatatija" (Suzy 1981.)

"Majmuni" (Jugoton 1982. solo ploča Željka Brodarića)

"Da mi je biti morski pas" (Croatia Records 1995. kompilacija)

METIKOŠ KARLO

(Zagreb)

Karlo Metikoš (rođen 1940. u Zagrebu) odrastao je u muzičkoj porodici i sa sedam godina je počeo da uči klavir. Pedesetih godina, pod uticajem prvih ploča Elvisa Preslija, Bil Helija i Litl Ričarda počeo je da se interesuje za rock muziku. Sa sedamnaest godina otišao je na takmičenje "Prvi pljesak" i ušao u finale. Zatim je počeo da peva na popularnim "plesnjacima".

Ozbiljniju afirmaciju postigao je u okviru vokalnog kvarteta Regal u kome su još bili Braco Makar, Ivo Andrijanić i Vlado Bauer. Leta 1960. godine pevao je u Poreču u klubu "Mediteranee" i tada je prvi put nastupao pred stranom publikom. Francuski turisti su bili oduševljeni njegovim rock repertoarom i predložili su mu da se oproba u Parizu. Budući da je na pasoš čekao godinu dana, u glavnom gradu Francuske se obreo decembra 1961. godine. Bez para i znanja jezika, u početku je sa klošarima spavao ispod mostova, sve dok nije dobio angažman u američkim vojnim bazama. Uz pomoć studijskih muzičara i vokalne grupe Double Six Of Paris, snimio je pesme "Nobody But You" i "She's Not You" koje su objavljene na takozvanim folijama. Kako je tada popularna francuska grupa Les Chaussettes Noires tražila novog pevača, jer je njihov odlazio u vojsku, Metikoš je između pet stotina kandidata izabran na audiciji i odmah je promenio ime u Mat Kolins (Matt Collins). Novo, englesko ime, on i menadžer su lako odabrali. Otvorili su telefonski imenik Njujorka i zaokružili prvo koje im se dopalo. Sa grupom je snimio ultimativni hit "En ecoutant la pluie" (obrada "Rhtyhm Of The Rain").

Po odlasku iz grupe, započeo je solističku karijeru. Nastupao je u cenjenim rock klubovima i potpisao ugovor sa izdavačkom kućom Philips za koju je objavio hit singl sa pesmom "Pourquoi". Tokom šezdesetih godina karijera mu je napredovala strelovito. Gostovao je u Italiji, Turskoj, Iranu, Grčkoj, Sovjetskom Savezu, Libanu, pevao je šahu Rezi Pahlaviju, caru Hailu Selasiju i drugim videnijim liderima tog doba. U Jugoslaviji je od 1963. do 1965. godine organizovao dve uspešne turneje na kojima su ga pratili Crveni koralji, Bijele strijele ili Delfini. U to vreme je izazivao pravu euforiju

Matt Collins

kod publike, a nije bilo neobično da nastupa po stadionima i sportskim halama. To su bile prve jugoslovenske turneje koje su obuhvatale preko sto pedeset nastupa. U to vreme Jugoton mu je objavio EP singl pod nazivom "Mat Collins Sings R&R" sa udarnim pesmama "Peggu Sue" i "Koliko dugo", a PGP RTB je po licenci francuskog ogranka firme Philips izdao EP sa četiri pesme koje su mirile senzibilitet šlagera i modernog pop zvuka. Tokom te 1964. godine u Jugoslaviji je snimio dva EP singla za Jugoton na kojima su ga pratili ansambl Branka Bulića, ansambl Kreše Oblaka, Trio Jaka, vokalni kvartet Melos i Crveni koralji. Na drugom singlu objavljena je pesma "Don't Say Goodbye" koju su komponovali Metikoš, Bulić i Ivica Krajač i to je prva domaća autorska pesma objavljena na engleskom jeziku. Na njegovom poslednjem, duhovito nazvanom singlu "Kollins pjeva Metikoša" su pesme "Praštam sve", "Molim te, idi", "Telefon" i "Jagoda". Metikoš je bio autor muzike, a Ivica Krajač je pisao tekstove. Na singlu "Melodije tjedna" sa raznim izvođačima, objavljene su mu pesme "Nikada" (Jugoton 1964.) i "Peggy Sue" (Jugoton 1965.). Od 1966. godine je pevao po Italiji, a zatim je potpisao petogodišnji ugovor i nastupao u lancu hotela "Hilton". Okupio je grupu koju su činili proverenі zagrebački muzičari: Janko Mlinarić Truli (bas), Miroslav Šedak Benčić (saksofon), Nikola Dmitrović (bubnjevi), Branko Bulić Dlaka (orgulje) i Miroslav Rodić (gitara). Svirali su rock, latino-američku muziku, jazz i evergreen po hotelima u Grčkoj, Maroku, Egiptu, Somaliji, Keniji i Etiopiji. Početkom sedamdesetih godina se vratio u Jugoslaviju i oženio Josipom Lisac kojoj je uradio uspešan debi LP "Dnevnik jedne ljubavi" (Jugoton 1973.). Zapostavivši sopstvenu karijeru, brinuo je o materijalima za Josipu, koautor je rock opera "Gubec beg" i "Grička vještica" u kojima je i ona pevala. U Ameriku su otišli 1977. godine, zadržali se tri godine i snimili Josipinu ploču "Made in USA". Po povratku u Zagreb je nastavio da komponuje za Josipine ploče. Jugoton je objavio LP "16 izvornih snimaka (1962-1966.)" na kome je izbor hitova, plus šest živih snimaka koje je sa bendom uradio februara 1966. godine u hotelu "Hilton" u Atini. Uz obrade tada popularnih standarda, tu su i Metikoševe "Take A Chance" i "Little May". Isti materijal Croatia Records je reizdala na disku 1994. i 2002. godine.

Karlo Metikoš je umro 9. decembra 1991. godine. Tokom sledećih godina Josipa je redovno organizovala koncerte u njegovu čast. Tako je snimak nastupa održanog na prvu godišnjicu njegove smrti objavljen na CD-u "Ritam kiše koncert" (Croatia Records 1993.). Na nastupu su učestvovali Josipa Lisac, Zdenka Kovačiček, Arsen Dedić, Dino Dvornik, Neno Belan, Crveni koralji, Plava trava zaborava i drugi.

Diskografija

Singlovi

"J'ai change d'avis" / "Pourquoi" / "Petite fille sauvage" / "Vis ta vie" (Philips 1963.)

M

"En ecoutant la pluie" / "What Kinf Of Love Is This" / "Il faut choisir" / "King For Tonight" (PGP RTB 1963.)
"Sick and Tired" / "What'd I Say" / "Just A Lonely Man" / "Be My Baby" (Jugoton 1964.)
"Rhythm Of The Rain" / "What Kind Of Love Is This" / "It's Up To You" / "King For Tonight" (PGP RTB 1964.)
"Peggy Sue" / "Koliko dugo" / "Svađa" / "Noćas" (Jugoton 1964.)
"Lucille" / "Hey-Hey-Hey-Hey" / "Money" / "Don't Say Goodbye" (Jugoton 1965.)
"Prašam ti sve" / "Molim te idi" / "Telefon" / "Jagoda" (Jugoton 1965.)

Album

"16 izvornih snimaka 1962.-1966." (Jugoton 1981.)

MEŽEK ALEKSANDER

(Ljubljana)

Aleksander Mežek rođen je u Ljubljani 1948. godine. Sa sedam godina preselio se u selo Žirovnica, po završenoj srednjoj metalurškoj školi u Jesenicama, otišao je na studije u Englesku gde je u manje poznatim grupama započeo karijeru pod imenom Alexander John. Zaposlio se u diskografskoj kući gde je radio na pakovanju ploča.

Klif Ričard i Aleksander Mežek

U leto 1973. godine prvi put se pojavio na radiju i televiziji i počeo je da nastupa uživo. Svirao je sa Džoni Kešom (Johnny Cash), a u Engleskoj je imao zajedničku turneju sa Klifom Ričardom (Cliff Richard) koji je u nekoliko navrata na svojim pločama snimao Mežekove pesme. Prijateljstvo sa Ričardom datira još od 1968. godine kada ga je upoznao na koncertu u Zagrebu. Prvi LP "Days Go By" objavio u Engleskoj u leto 1974. godine uz pomoć Klifa Ričarda. Materijal je producirao Bari Guard (Barrie Guard). Mežek je snimio svoje pesme na engleskom i obrade "Hymn" i "Wedding Song". Januara sledeće godine ploča se pojavila i na američkom tržištu. Marta 1975. godine Helidon je izdao singl sa pesmom "Krila" sa ove ploče i "Siva pot" (obrada hita Džona Denvera "Take me Home, Country Roads"). Debi LP za domaće tržište bio je album "Kje so tiste stezice" koji je sam producirao. Svirali su engleski muzičari, a snimljen je u Londonu. Naslovna tema "Kje so tiste stezice" obrada je narodne, a pored Mežekovih autorskih radova tu je "Možje v črnem", obrada pesme Džoni Mičel i ponovljena "Siva pot". Na albumu "Grenkosladke pesmi", koji je takođe snimljen u Londonu, predstavio se kao autor devet pitkih pop pesama, dok su "Salvation" ili "Potrebno je še več ljubezni" napisali Berni Topin (Bernie Taupin) i Elton Džon (Elton John). Te pesme na engleskom objavljene su na ploči "Bittersweet Songs" (Glenmore Records 1978.). Albumom "Menu" nastavio je liniju pop zvuka, sa blagim uticajima reggae muzike. Na ploči je i "Mesto bez srca", obrada "Just A City Boy" (Reed, Bootham). LP su snimili engleski muzičari, a producirao ga je sam. Za englesko tržište je snimio i ploču "Eye Witness". Za album "Ljubav preko žice" sam je komponovao materijal, uradio produkciju, tekstove su napisali Marina Tucaković i Kornelije Kovač i to mu je najkomercijalnija ploča u Jugoslaviji. Album "Podarjeno srcu" je snimio sa engleskim studijskim muzičarima, a kao gosti učestvovali su gitarista Saša Zalepugin mladi, Klif Ričard, klavijaturista Rik Vejkmen (Rick Wakeman), The London Simphony Orchestra, Slovenski oktet, Consortium musicum i Komorni zbor RTV Lj. Ploča je snimana u Ljubljani, Londonu i Los Andelesu, a producenti su bili Mežek i Vejkmen. Zatim je za strano tržište objavljen CD "Presented To The Heart" (Mercury / Polygram 1990.) na kome je materijal sa ploče "Podarjeno srcu".

Godine 1991. objavio je maksi singl "To A Friend" na kome je pevao u duetu sa Klifom Ričardom, a pratili su ih Rik Vejkmen i London Simphony Orchestra. CD "Svetle kapljе" snimio je u Engleskoj, producirao ga je sa Robertom Hartom, a bas je svirao Pino Paladino. Na njemu su pretežno obrade među kojima i "Ko boš prišla na Bled" Bojana Adamiča. Na disku "Luči v naselju" zabeležen je njegov nastup u ljubljanskom Studentskom naselju održan 19. maja 1994. godine. Te večeri je svirao akustičnu gitaru, a pratio ga je klavijaturista Stiv Smit (Steve Smith). Na disku "Legende" su obrade i prepevi rockabilly hitova, a pratili su ga članovi ljubljanskih rockabilly grupa Ghost's of 50's (ime su kasnije promenili u Rok'N'Bend) i Lucky Cupids. Na disku "Od cveta do cveta" (produkcija Mežek) su njegove nove pesme i engleska verzija "Ljubav preko žice" ("Love Across The Wire"). CD singl "Duet" snimio je zajedno sa pevačkim veteranom Otom Pestnerom i na njemu su pesme "Hvalnica večnosti", "Bodi z menoj", "Carry My Heart" i "Stay By My Side". Na disku "Krila" uradio je obrade gospel pesama, a dupli CD "Pred vašimi očmi" je dokument sa koncerta koji je održao novembra 1998. godine povodom pedesetog rođendana. Snimak koncerta je objavljen i na DVD izdanju. Te večeri su nastupali Tomaž Domicelj, Tomaž Pengov, Janez Bončina, Adi Smolar, Pero Lovšin, Zoran Predin i Andrej Šifrer. Oni su izvodili svoje i Mežekove pesme. Na disku "Sopotja" u pesmi "Love That Knows No End", duet sa njim otpevao je Klif Ričard, a svirao je gitarista Robi Mekintoš (Robbie McIntosh), bivši član The Pretenders i benda Pola Makartnija. Pesma "Trnovo kraj nesrečnega imena" urađena je na poeziju Franca Prešerena. Nove pesme na disku "Tracks" otpevao je na engleskom jeziku, a kao gosti su pomogli Klif Ričard i Judie Tzuke. Materijal je sniman u Londonu u produkciji Mežeka i Dejva Gudsa (Dave Goodes). Na disku "Žeronška koreta" uz nove Mežekove pesme je i "O vrba!" komponovana na poeziju Franca Prešerena. Glumice Milena Zupančič, Sabina Kogovšek i glumci Tomaž Majerhold, Pavle Ravnohrib, Andrej Nahtigal su doprineli recitujući poeziju. U Sloveniji su na disku reizdati "Podarjeno srcu" / "Presented To The Heart" (Mežek Managment LTD 1998.) i "Kje so tiste stezice" (RTV S 1999.) sa remiksovanim pesmama sa jugoslovenskog debija.

www.aleksandermezek.com

Diskografija

Singlovi

"Siva pot" / "Krila" (Helidon 1975.)
"Vremenska napoved" / "Pismo ljubezni" (PGP RTB 1976.)
"Zopet doma" / "Run, Run" (RTV LJ 1977.)
"Izgubljen v plesu" / "Since You've Come My Way" (RTV LJ 1978.)
"Isti fluid" / "Ljubav preko žice" (Jugoton 1983.)
"Ne dodiruj me (padaj name kao prah)" / "Passion on Parade" (Jugoton 1984.)
"To A Friend" / "Strong Is The Current" / "To A Poet" (Mercury / Phonogram 1991. CD singl)
"Temptation" / "Give Me A Reason" (Mercury / Phonogram 1992. CD singl)
"Anyone Can Walk Away" / "Kiss To Kiss" / "Give Me A Reason" (Mercury / Phonogram 1992. CD singl)
"Aleksandar Mežek / Oto Pestner Duet" (Dynamic Records 1998. CD singl)

Albumi

"Days Go By" (Word 1974.)
"Kje so tiste stezice" (RTV Lj 1977.)
"Grenkosladke pesmi" (RTV Lj 1978.)
"Menu" (RTV Lj 1980.)
"Eye Witness" (Kingsway Records 1981.)
"Ljubav preko žice" (Jugoton 1982.)
"Podarjeno srcu" (RTV Lj 1989.)
"Siva pot" (RTV S 1991. kompilacija)
"Svetle kapljе" (RTV S 1994.)
"Luči v naselju" (Megaton 1995. koncertni)
"Legende" (Megaton 1996.)
"Od cveta do cveta" (Corona 1997.)
"Krila" (Ognjišče / Corona 1998.)
"Pred vašimi očmi" (Dallas Records 1999. koncertni dupli CD i DVD)
"Sopotja" (Eye Witness Records 2001.)
"Tracks" (Eye Witness Records 2003.)
"Žeronška koreta" (Eye Witness Records 2005.)

MI

(Šibenik)

Jedna od najznačajnijih soul i rhythm & blues grupa rane faze ex YU rock scene nastala je ujedinjenjem sastava Mjesečari (osnovani 1961. godine) i VIS Magneti (osnovani 1962. godine) iz Šibenika. U leto 1965. godine tadašnji maturanti: basista Siniša Škarica (22. februar 1946.), bubnjar Nikica Šprljan (8. jun 1946.), gitarista Berislav Baranović (13. maj 1946.), klavijaturista i pevač Neven Mijat (2. jun 1946.), saksofonista Aljoša Gojanović (26. februar 1946.) i gitarista Mirko Vukšić (8. decembar 1945.) odlučili su da formiraju novu grupu. Tokom leta su vežbali ali su se privremeno rasformirali jer su na studije otišli u različite gradove. Iste godine za Dan Republike su se okupili u Šibeniku i održali prvi nastup u Domu JNA pod imenom Šibenča-

ni. Sledećeg leta su svirali u bašti hotela "Krka". Tada su za zagrebačku televiziju snimili prve dve pesme: "Školjka" grupe Uragani i svoju "Ti neće doći". Na jesen su otišli u Zagreb i svirali redovne igranke u Omladinskom klubu Centar i to pod imenom Beat grupa Mi.

Mi

Glas o novoj kvalitetnoj grupi brzo se proširio među mladima a posebno su hvaljene Mijatove vokalne sposobnosti. Prvi samostalni koncert održali su 9. marta 1967. godine u prepunoj sali bioskopa "Zagreb". Pred kraj nastupa oduševljena publika je demolirala salu. Za prvomajske praznike su održali koncert u šibenskom Domu JNA ali bez Baranovića koji je odlučio da se povuče iz muzike. Krajem leta Gojanović je prešao u grupu Roboti i oni su nastavili kao kvartet svirajući popularne hipi hitove tog perioda. Početkom 1968. godine u grupu se vratio Gojanović a novi član postao je bivši trubač grupe Mješćani Joško Krnčević (13. maj 1947.). Sa njima su napravili stilski zaokret ka soul i rhythm & blues zvuku. Tokom leta su nastupali u zagrebačkom Studentskom kulturnom centru gde su obarali sve rekorde po poseti. Tome su doprineli i mladi Čehoslovaci koji su zbog intervencije sovjetske vojske u Pragu ostali u Zagrebu. Taj angažman su prekinuli da bi vikendima svirali po klubovima u severnoj Italiji. Krajem decembra osvojili su drugo mesto na Festivalu jugoslovenske beat muzike na beogradskom Sajmištu. Februara 1969. godine nastupili su u elitnom "Wanted saloon" klubu u Milanu. Tada su odbili ponudu za diskografski ugovor i ostanak u Italiji jer su želeli da završe fakultete. U to vreme im se priključio tenor saksofonista Slaven Beban (20. oktobar 1948. ex Makedo) pa su konačno formirali duvačku liniju. Na "Pop maratonu" koji se održavao tokom prvih pet meseci 1968. godine u "Kulušiću" osvojili su prvu nagradu publike. Na kraju godine po glasanju čitalaca lista "Pop express" proglašeni su najboljom grupom. Početkom 1970. godine uradili su prve snimke u Radio Zagrebu a dva od njih "Sjećanja" i "Dijana" odabrana su za debi singl. Nastupili su na pop večeri festivala "Zagreb '70", odsvirali pesmu "Dijana" i pratili Josipu Lisac, Dalibora Bruna i Miru Ungara. Na sarajevskom festivalu "Vaš šlager sezone" za pesmu Esada Arnautalića "U cara Trajana kozje uši" osvojili su jedno od poslednjih mesta. U popularnoj emisiji "Maksimetar" TV Beograd odsvirali su "Tad sam sretan", obradu hita "Make Me Smile" grupe Chicago. Na Omladinskom festivalu u Subotici maja 1970. godine osvojili su drugu nagradu žirija za Mijatovu pesmu "Ljubav ti više nije važna" i ona je zabeležena i na duploj ploči "20 godina festivala Omladina" (PGP RTB 1980.).

Dubrovački trubaduri, Josipa Lisac, Mi, Džentlmeni i Azra Halilović su 25. maja 1970. godine u beogradskom Domu omladine svirali drugu Titu za rođendan. Uz svoje pesme, Mi su izveli i "Lepe ti je Zagorje zelene" uz pratnju narodnog orkestra. Krajem te godine gitarista Mirko Vukšić je napustio grupu. Završio je Medicinski fakultet, zaposlio se, a zatim otišao u Švajcarsku gde i danas živi. Na njegovo mesto došao je cenjeni gitarista Vedran Božić. Početkom 1971. godine izašao im je singl sa najvećim hitom u karijeri "Bam bam ba ba lu bam" i najavili su rock simfoniju "Poema o Ani" za koju su libreto pisali pesnik Željko Sabol i Siniša Škarica. Tu ideju nikada nisu realizovali. U leto iste godine izašao im je treći i poslednji singl sa jazz rock pesmama "Jednog od ovih dana" i "La-la-la" nastalim pod uticajem sastava Chicago. U momentu kada su im u Jugotonu ponudili da urade LP ploču odlučili su da prestanu sa radom. Poslednje pojavljivanje u udarnoj postavi imali su 31. decembra 1971. godine u novogodišnjoj emisiji TV Zagreb. Neven Mijat je postao asistent na Elektrotehničkom fakultetu (danas je profesor), a Vedran Božić je prešao u novoosnovanu grupu Time. Škarica i Gojanović su se kao grupa Mi sa mladim muzičarima: Ivan Žurić (gitara), Zoran Košuljanić (gitara, glas) i Tom Martin (bubnjevi) februara 1972. godine još jednom pojavili na TV Zagreb. Pod imenom Novi Mi tokom leta 1973. godine, pojačani gitaristom Željkom Baljkasom, svirali su poslednji put na terasi hotela "Imperijal" u Vodicama i u biografskoj Marini.

Pesme "Sjećanja" i "Dijana" objavljene su na zajedničkoj ploči "Beat na moru" (Croatia Records 1991.). "Sjećanja" su uvrštena na disku "Yu retrockspektiva" (Komuna 1994). Na nagovor prijatelja, 2001. godine Mi su se ponovo okupili i 17. avgusta nastupili na Festivalu dalmatinske šansone sa pesmama "Sjećanja", "Bam bam..." i soul standardom "Knock On Wood". Na trgu u Šibeniku 12. avgusta 2002. godine pred oko 2000 posetilaca održali su uspešan koncert a pesmu "Bam bam..." odsvirali su sa orkestrom Šibenske narodne glazbe iz koga je većina članova potekla. U prvom broju zagrebačkog rock magazina "KooX" objavljenom maja 2003. godine napisana je iscrpna biografija grupe i intervju sa Sinišom Škaricom a čitaocima je poklonjen disk "15 živih komada". Na njemu su koncertni snimci iz 1971. godine, zabeleženi tokom letnje turneje na reporterskom "Uher" magnetofonu, snimci nastupa u TV emisiji "Zdravo mladi" s početka 1970. godine i "I Got You (I Feel Good)" sa koncerta u Šibeniku 2002. godine. Disk sadrži njihove hitove ali i udarne pesme grupa Blood, Sweat and Tears, Chicago i Džemsa Brauna (James Brown). Na kompilaciji "16 originala '67-'71" sabrani su snimci grupe objavljeni na singlovima i urađeni za Radio Zagreb.

Siniša Škarica se u Jugotonu zaposlio 1974. godine, urednik pop rock muzike postao je 1979. godine i jedan je od najzaslužnijih za objavljivanje ključnih YU rock ploča, posebno u periodu novog talasa. Od kraja šezdesetih se bavio muzičkim novinarstvom. Pisao je za "Pop express", "Studio", "Tina" i emisiju "Rock fokus" Radio Zagreba. U okviru Croatia Records je pokrenuo etiketu Perfekt Music koja objavljuje značajne arhivske materijale. Pored ostalih izdanja, autor je dva box seta "Zvuk osamdesetih" hrvatske diskografije iz perioda 1980-1989. i šestostruko box seta "Kad je rock bio mlad" u kome je sakupio rane radove ex Yu scene. Uz to izdanje, napisao je knjigu "Kad je rock bio mlad-Priča sa istočne strane 1956-1970." (VBZ 2005.). Na promocijama knjige svirala je i grupa Mi.

Diskografija

Singlovi

"Dijana" / "Sjećanja" (Jugoton 1970.)
"Bam bam ba ba lu bam" / "Ljubav ti više nije važna" (Jugoton 1971.)
"Jednog od ovih dana" / "La-la-la" (Jugoton 1971.)

Albumi

"15 živih komada" (KooX Records 2003. koncertni)
"16 originala '67-'71" (Croatia Records 2004. kompilacija)

MILADOJKA YOUNEED

(Ljubljana)

Grupa je nastala u zimu 1985. godine kada su se Dadi Kašnar (ex Martin Krpan, Videosex), Mario Marolt (ex Marcus 5) i Miroslav Lovrič sreli u radionici jazz festivala u Ljubljani. Osnovali su, kako sami kažu, free punk funk jazz grupu i prve koncerte su držali u ljubljanskom klubu "K4" u atraktivnoj postavi sa dvojicom basista. Većina originalnih članova grupe saradivala je u okviru sastava Quatebriga na snimanju albuma "Revolution in the Zoo" (Brut 1985.).

Miladojka Youneed

Debi kasetu su snimili u postavi: tenor saksofonista i klarinetista Mario Marolt, alt i bariton saksofonista Urban Urbanija, gitarista Boris Romih (ex Begnagrad), bubnjar Dadi Kašnar, basisti Igor Ožbolt i Miroslav Lovrič. Marta 1987. godine nastupali su na "Cheskoslovansky Jazzovy Festivalu" u Karlovim Varima. Juna su snimili živi materijal u ljubljanskom klubu "Valentino". Svirali su na manifestaciji "Novi rock" uz njujorški sastav Swans. Septembra 1987. godine objavili su LP "Ghastly Beyond Belief! " i on je u anketi revije "Mladina" proglašen za ploču godine. U produkciji Iztoka Turka (ex Videosex) ponudili su nadahnutu, pretežno instrumentalnu muziku. Ploča je objavljena i u Holandiji za firmu N.L. Centrum. Tokom sledeće dve godine svirali su na festivalima u Mađarskoj, Grčkoj, Italiji, Austriji, Holandiji, Belgiji i na Omladinskom festivalu u Subotici. Marta 1990. godine organizovali su mini turneju po Švajcarskoj. U julu su objavili album "Bloodylon" posle

koga su krenuli na turneju po Jugoslaviji. Ploču su snimili u postavi: gitarista Kristijan Kavaca, Mario Marolt, Igor Ožbolt, Urban Urbanija, a Miroslav Lovrić je postao pevač i prestao je da svira bas. Boris Romih je tada počeo da se bavi zvukom, svetlom i video radovima za grupu. Oktobra su svirali na alternativnom festivalu "Berlin Independence Days". Početkom marta 1991. godine održali su raspredat koncert u beogradskom Domu omladine. U isti grad vratili su se leta 1996. godine kada su učestvovali na "Summertime jazz i blues" festivalu. U međuperiodu su često menjali članove. Prilikom snimanja spota 1990. godine njihov gitarista Kristijan Kavaca je pao sa građevine, ostao je invalid, a od posledica tog udesa umro je 1991. godine.

Posle tog nesrećnog slučaja deo muzičara je napustio grupu, tako da su sledeći CD "Liberta Bloo" uradili sami Lovrić i Marolt. Na ploči su obrade "Pocket Calculator" (Kraftwerk), "Living In America" (James Brown) kao i "Show Me" gde je iskorišćen deo teksta Bertolda Brehta. "Pocket calculator" urađen je za ploču "Trans Slovenia Express" na kojoj su slovenačke grupe obrađivale pesme sastava Kraftwerk. Prilog Miladojke Youneed nije uvršćen na kompilaciju jer su advokati grupe Kraftwerk došli do zaključka da se Miladojka u svojoj obradi zeza sa minulim radom sastava. Na snimanju ploče gostovali su pevačica Anja Rupel (ex Videosex), pevačica Meri Trošelj i basista Nikola Sekulović. Na osnovu te ploče, ponovo su se okupili i nastavili sa koncertima. Pored Lovrića i Marolta, bas je svirao Jožef Sečnik, gitaru Nenad Krsmanović, a bubnjeve Roman Ratej. Koncertni CD "Miladojka Live" snimili su u Portorožu juna 1994. godine. Kao bonus objavljene su i dve pesme snimljene u studiju 1987. godine. Njihov akustičarski nastup na Radio Študentu zabeležen je na zajedničkom disku "Izštekani" (Dallas Records / Radio Študent 1995.) na kome su predstavljeni sa pesmama "Beautiful Lie", "Pocket Calculator" i "Show Me". Disk "Schizophonik" snimili su Miroslav Lovrić, Mario Marolt, Nenad Krsmanović i Roman Ratej. Tekstove je radio Lovrić, a muziku cela grupa uz pomoć Borisa Romiha koji je u nekoliko pesama svirao gitaru. Krajem februara 1999. godine promovisali su novi disk koncertima u Beogradu, Novom Sadu i Nišu, a sa njima je nastupao novi bubnjar Boštjan Gradišek. Poslednjih godina sviraju retko.

Tokom karijere grupa je dobijala brojne žanrovske odrednice, a oni su se sa svakom slagali. Opisni dijapazon kreće se od pop core, acid metal do sintetic trash. U svakom slučaju, reč je o grupi koja bez zazora koristi široku baštinu modernog svetskog zvuka. Njihovu pesmu "Espanol" obradila je slovenačka grupa Los Ventilos na disku "Horai" (Dallas Records 2004.).

Diskografija

"Miladojka Youneed" (FV-ŠKUC Forum 1986. kaseta)
"Ghastly Beyond Belief!" (Helidon 1987.)
"Bloodylon" (Helidon 1990.)
"Liberta Bloo" (Helidon 1993.)
"Miladojka Live" (Miladojka 1995. koncertni)
"Schizophonik" (Dallas Records 1998.)

MILOŠEVIĆ ALEKSANDRA SLAĐANA

(Beograd)

Slađana Milošević je u petoj godini primljena u muzičku školu na odsek klavira, a zatim je prešla na violinu. Sa dvanaest godina okrenula se rock muzici, pevala je i svirala bas u grupama Nebeska konjica, Epitaf 8, Džentlmeni, Slomljena srca, Juniori i drugim. Početkom sedamdesetih, sa petnaest godina, svirala je violinu na singlu "Za usnule oči" / "Gubim te" (PGP RTB) beogradske grupe Ganeša koja je negovala lično viđenje indijske muzike. Paralelno je nastupala sa eksperimentalnim pozorištem Ex Arte u okviru koga je delovala istoimena akustičarska grupa. Iskustvo sa pozorištem proširila je u okviru predstave "Tom Pejn" Ateljea 212 u kojoj je glumila i svirala violinu. U Orkestru Radio Televizije Beograd je svirala violinu i učestvovala u snimanju oko trideset ploča različitih žanrova. Prva solistička priznanja dobila je kada je pobedila kao vokalni solista na takmičenju "Studentsko ljeto" u Maglaju 1974. godine. Zatim je pristupila orkestru Saše Subote u kome su sredinom sedamdesetih nastupali Kire Mitrev, Ksenija Zečević, Jadranka Stojaković i drugi. Sa njima je bila na dve turneje po Sovjetskom Savezu. Tom prilikom snimili su singl "Mikado" (Melodija 1976.) na kome je pevala kompoziciju "Ivo Lola Ribar" Kornelija Kovača. Za rusko tržište snimili su i album sa obradama stranih hitova, a nastupali su i povodom rođendana tadašnjeg predsednika SSSR-a Leonida Brežnjeva. Sa Orkestrom Saše Subote snimila je singl "Baloni" (PGP RTB 1976.) a zatim je prešla u grupu Zdravo.

Solo karijeru je započela leta 1977. godine kada je sama finansirala albumljivanje singla sa pesmom "Au Au". Prvi veći nastup imala je uz pratnju grupe Zdravo ispred Bijelog dugmeta na koncertu kod Hajdučke česme avgusta 1977. godine. Za debijem su usledili singlovi kojima je promovisala provokativan, erotski stil što je izazvalo oprečne reakcije javnosti. Na debi albumu "Gorim od želje da ubijem noć" pored nje autori su bili Miki Petkovski (ex Smak), Enco Lesić, Aleksandar Ilić, Aleksandar Milovanović (ex DAG) i Mirko Glišić. Tekst za hit "Amsterdam" napisao je Glišić, a sve ostale Marina Tucaković. LP su producirali Miki Petkovski i Laza Ristovski a uz njih su svirali Ipe Ivandić (bubnjevi), Dragan Jovanović (gitara) i Miloš Stojisavljević Cajger (bas). Za koncertnu promociju ploče osnovala je prateći bend Ljudi kroz koji je prošlo mnogo beogradskih muzičara. Godine 1981. učestvovala je na izboru za "Pesmu Evrovizije" sa pesmom Nenada Pavlovića "Recept za ljubav". Na B strani tog singla objavljena je pesma "Srećan ti rođendan" Vlade Divljana. Iste godine je upisala studije veterine i povukla se iz javnosti. Zatim je otišla u Minhen gde je sa nemačkim muzičarima osnovala sastav Neutral Design u kome je, pored ostalog, svirala i gitaru. Grupu su činili muzičari koji su prethodno radili u sastavima Santana, Nina Hagen Band i drugim. Sa njima je 1983. godine objavila LP "Neutral Design", a autori muzike su pored nje bili gitarista Brus Verber (Bruce Werber) i Peter Labonti (Peter Labontie). Uz Slađanu, tekstove su pisali Momčilo Bajagić i Danko Đurić a hit je bila pesma "Miki, Miki". Album je sama producirala, što je kasnije redovno činila na snimanjima. Ploča je objavljena u Evropi i najbolje je prihvaćena u Švedskoj i Nemačkoj.

Godine 1983. je sa grupom Ljudi svirala na turneji sastava Matchbox po Jugoslaviji. U režiji Ademira Kenovića snimila je atraktivan TV šou "Devojčica u svetu čipova" koji je osvojio brojne domaće nagrade, a učestvovao je i na festivalu u Montreu. Na festivalu "Opatija '84." izvela je pesmu "Samsara" autora Dejana Tričkovića (ex duo Susret) i dobila je nagradu za interpretaciju. Iste godine, u okviru grupe Mama Co Co u kojoj je bio Dado Topić, svirala je gitaru i pevala prateće vokale. Tada je sa Topićem snimila pesmu "Princeza" i učestvovali su na izboru za "Pesmu Evrovizije". U Londonu je saradivala na ploči Alena Darbija (Alan Darby, ex Cocney Rebel i Fashion) sa Raselom Belom (Russell Bell, ex Gary Newman Band) i Piterom Godvinom (Peter Godwin).

Aleksandra Milošević tokom snimanja TV emisije "Devojčica u svetu čipova"

U Parizu je učestvovala u realizaciji pesme za Unites States Of Europe koju je producirao Midž Jur (Midge Ure). Leta 1985. godine učestvovala je u YU Rock Misiji i na snimanju singla "Za milion godina", a sledeće godine bila je jedan od organizatora dobrotvornog koncerta za pomoć distrofičarima, koji je pod nazivom "Ujedinjene snage YU rocka" održan na beogradskom Tašmajdanu. Godine 1986. na MEŠAM-u je izvela pesmu "Fantastično putovanje" Srđana Jula, a sledeće je na istom festivalu pobedila sa pesmom "Bez nade". Njena obrada pesme "Prvi sneg" Doktora Spire iz repertoara sastava Suncokret je na izdanju "Aleksandra S-M i Dr Spira LTD". U saradnji sa cenjenim kompozitorom starije generacije Darkom Kraljićem, snimila je LP "Sladana & Darko" na kome je u pratnji jazz i revijskog orkestra RTB-a i vokalnog kvarteta Milutina Lilića pevala Kraljićeve kompozicije, a za neki deo pesama je napisala tekstove. Svirala je violinu, Vladimir Vitas klavir, Vojin Draškoci kontrabas, Lala Kovačev bubnjeve, Mirjana Filipović harfu a Nikola Mitrović trubu.

U NR Kinu otišla je 1988. godine da bi učestvovala na Internacionalnom festivalu. Osvojila je specijalnu nagradu i srebrni kup. Na festivalu je pevala na kineskom i izvela je sopstveni šou program. Za kinesku izdavačku kuću Hundred flowers Records objavila je kompilaciju. U istu zemlju je otišla na turneju i sledeće godine. Na Kolarcu je 1989. godine pevala u delu "Tokata" Igora Gostuškog (ex Duh Nibor). Iste godine, na otvaranju Bitef teatra izvela je eksperimentalno klasično delo Ognjena Bogdanovića "Night Brother". U istom prostoru, uz pomoć Vlade Labata i njegovih akustičnih skulptura, izvela je delo Vuka Kulenovića "Prvi obredni san". Godine 1989. preselila se u Los Andeles gde je u klubovima svirala sa sastavom Baby Sister, radila u marketinškoj agenciji i kao stock broker na berzi. Tokom boravka u Americi organizovala je niz dobrotvornih akcija za ugrožene sa prostora bivše Jugoslavije. Godine 1995. vratila se u Beograd. Za CD Kornelija Kovača "Moja generacija" (PGP RTB 1996.) otpevala je pesmu "Harmony" za koju je Kornelije napisao muziku, a ona tekst. Sa bratom Goranom Miloševićem (ex Generacija 5) pevala je duet u pesmi "Jednom će neko" na njegovom disku "Da li misliš još na mene" (PGP RTB 1996.). Početkom 1998. godine objavila je kompilacijski CD "Harmony" na kome su uz izbor njenih već objavljenih balada i pesme kojih nema na njenim pločama. To su snimci "Samsara", "Harmony", "Times Are Changing" i "Prvi sneg (dolazi zima)". CD "Animal Tested" je predstavio u žanrovski raznovrsnom raspoloženju. Na toj ploči je kompletan autor, uradila je produkciju, svirala gitaru, bas, klavijature i udaraljke. Pevala je na srpskom i engleskom jeziku. U studiju su joj pomogli bubnjar Dejan Nikolić, basista Matija Bartulac, bubnjar Igor Malešević, basista Vlada Novičić, Gudački kvintet i drugi. Uz nove pesme, na disku je osvežena verzija njenog ranog hita "Sexy dama". U proleće 2002. godine je, obeležavajući 25 godina rada, objavila tri CD kompilacije "Metamorfoza" na kojima su uz izbor materijala sa njenih ploča i ranije neobjavljeni snimci.

Tokom karijere je često gostovala na pločama drugih autora. Pevala je u temi "Talasna dužina" grupe Leb i sol, na albumu "Neosedlani" Dade Topića, pločama YU grupe i drugih. U filmu "Nacionalna klasa" pevala je song "Imam sve" koji je objavljen 1979. godine na istoimenoj ploči sa muzikom iz filma. Temu iz filma "Lude godine" snimila je sa Zdravkom Čolićem. Sa Jasminom Malešević napisala je knjigu kratkih priča "Adame, ne ljuti se" (Draslar partner 2001.). Godine 2002. za RTS je u Los Andelesu snimila dokumentarnu seriju od pet epizoda "Muzička industrija Amerike". Predvodi asocijaciju "Ars et norma" i organizovala je "Kampanju za bolji svet" sa ciljem razvijanja svesti o značaju kulture i uspostavljanje vladavine prava. U okviru borbe protiv piraterije komponovala je muziku za pesmu "Osma i deseta zapovest" a tekst je napisala sa Rambom Amadeusom i Vudu Popajem.

www.sladjana.com

Diskografija

Singlovi

"Au au" / "Upali svetlo" (PGP RTB 1977.)
"Simpatija" / "Baby" (PGP RTB 1978.)
"Sexy dama" / "Vreme čini svoje" (PGP RTB 1979.)
"Recept za ljubav" / "Srećan ti rođendan" (PGP RTB 1981.)
"Das Licht Von Kairo (Svetla Kaira)" / "Miki Miki" (Jugoton 1983.)
"Princeza" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Albumi

"Gorim od želje da ubijem noć" (PGP RTB 1980.)
"Neutral Design" (Jugoton 1983.)
"Sladana & Darko" (PGP RTB 1988.)
"Sladana i Dado" (PGP RTB 1989.)
"Harmony" (PGP RTS 1998. kompilacija)
"Animal Tested" (Wastelands Unlimited 2000.)
"Metamorfoza" (PGP RTS 2002. trostruka CD kompilacija)

MIZAR

(Skoplje)

Prvobitna ideja i koncepcija grupe nastala je još 1981. godine u glavama gitariste Gorazda Čapovskog (roden 1965. u Skoplju) i pevača Gorana Tanevskog. Po arapskom predanju Mizar je zvezda nade, vodilja kroz pustinju koja putnicima pomaže da se ne izgube. Na staro-grčkom Mizar znači mršnja, a na latinskom posmrtni odar. U početku su radili kao rock orijentisan bend, a 1985. godine su promenili stil i pod nazivom Mizar drugo otkrovenje ponudili muziku zasnovanu na staroslovenskom pojanju, makedonskom folkloru, vizantijskoj tradiciji i dark zvuku. U to vreme sa njima je radio basista Goran Trajkoski koji je početkom osamdesetih predvodio perspektivnu skopsku grupu Padot na Vizantija.

Mizar

Prvi veći uspeh, pod imenom Mizar, postigli su 1987. godine na Omladinskom festivalu u Subotici kada su po glasovima žirija podelili prvo mesto sa grupama KUD Idijoti, Grad, Tužne uši i Indust bag. Koncertni snimci njihovih pesama "Gradot e nem" i "Zlatno sonce" uvršćeni su na kompilaciji "Omladina '87-najbolji uživo". Zatim ih je napustio Trajkoski koji je kasnije pokrenuo sastav Anastasia. Debi LP "Mizar" snimili su u postavi Tanevski, Čapovski, Boris Georgiev (bubnjevi), Sašo Krstevski (bas) i Katerina Veljanovska (klavijature), a produkciju je radio Goran Lisica. Pored njihovih pesama, na ploči je i obrada narodne "Zajdi zajdi", pod nazivom "Zlatno sonce". Tokom 1988. godine Tanevski i Čapovski su boravili u Londonu pokušavajući da zainteresuju izdavače za svoju muziku. Sledeće godine uradili su muziku za pozorišnu predstavu "Ravi" reditelja Ljubiše Georgijevskog. Drugi LP "Svajt dreams", objavljen 1991. godine, doneo je neobičnu obradu "Sweet dreams" sastava Eurythmics, obradu narodne "1762" i pesmu "Dom" Riste Vrteva (Arhangel) koji je svojevremeno bio član Mizara. Likovno rešenje omota, ukrašenog narodnom šarenicom, jasno ukazuje na ono što nudi ploča koju su snimili Čapovski, Tanevski, Ilija

Stojanovski (bas), Žarko Serafimovski (bubnjevi) i Vladimir Kaevski (klavijature). Gostovali su Mefo Ismail (zurle, tapani), bubnjar Zoran Spasovski (ex Aporea, a kasnije Anastasia), Sašo Gigov (vokali) iz sastava Kleržo, trio Kučkovke i orkestar Biljana iz Ohrida.

Krajem 1991. godine prestali su sa radom. Tanevski se posvetio organizaciji koncerata, Kaevski je obnovio svoj sastav Cyborg, a Čapovski je otišao u Australiju gde je januara 1993. godine osnovao sastav Kismet naslanjajući se na rad grupe Mizar. U grupi je pevao, svirao gitaru, zurle i gajde, a sa njim su bili Metodi Kundevski (bas i klavijature), Pece Kazanovski (bubnjevi) i Džon Norton (John Norton, buzuki i gajde). Svoju muziku su nazvali post dark wave, a fuzionisali su makedonski melos, industrijske ritmove i elektronske zvuke. Godine 1994. objavili su EP "Dormant Dire" na kome je pevao John Hrup (ujedno autor tekstova). Na disku je zabeleženo pet pesama od kojih je "Death Song" iz repertoara Mizara. Godine 1996. objavili su CD "Damjan's War" na kome su pored njihovih pesama obrade "Love Will Tear Us Apart" i "Decades" sastava Joy Division. Septembra 1997. godine za američku kuću Tone Casualties snimili su CD "Wake Up Gods". Grupu su tada činili Čapovski (vokal, zurla, gitara i programiranje), Ilija Stojanovski (bas, tambura i kaval) i Pece Kazanovski (bubnjevi), a gostovao je klavijaturista Kiril Džajkovski. Sem njihovih pesama tu je i obrada Lu Ridove "Venus In Furs". Kismet su u Americi objavili CD "North Atlantic Balkan Express" (Tone Casualties 1999.) na kome su posle dugo vremena dve pesme otpevali na makedonskom. Sa pesmom "Heaven In Asia" uvršćeni su na kompilacijskom CD-u "Makedonski dokument" (Trotoar 1994.) kao i na kompilacijama objavljenim u Australiji, Nemačkoj i Americi. Godine 1997. Gorazd je komponovao muziku za film "Red Ball" australijskog reditelja Jona Hevita (Jon Hevitt). On se avgusta 1999. godine vratio u Makedoniju i nastavio rad sa sastavom Kismet koji su uz njega činili Ilija Stojanovski (bas) i Stefan Popović (bubnjevi). Oni su inicirali snimanje diska "Tribute To Mizar" (Avalon 2001.) na kome su pesme ove grupe obradili alternativni sastavi iz Makedonije: Den potoa, Siniac, Music Makers, Ataraxia, No Name Nation, Majakovski, Brainless Genius i drugi. Na sledećem disku "Dreaming" (Avalon 2002.) Kismet su u naslovnoj temi obradili pesmu Indexa "Sanjam" (na engleskom je otpevala Biljana Volčeska), narodnu "Slaga se slnce sadade" (vokal Vanja Lazarova) i "Raven" The Stranglers. Izdvojila se i njihova etno trip hop tema "Izvor" u kojoj je glavni vokal otpevao Goran Trajkovski. Materijal je producirao Dimitar Dimovski koji je na par pesama svirao i bubnjeve a ostali gosti su bili Risto Vrtev (gitara), Rubin Kantarjioski (vokal) iz sastava Dont!Who?One, Marta Kosturska (vokal), Tanja Tasevska (vokal) i drugi. Na ovom disku Kismet su uz Čapovskog i Stojanovskog činili Biljana Volčeska (vokal), Dimitar Petrov (bubnjevi) i Zoran Oridanski (udaraljke). Za strano tržište "Dreaming" je uz pesmu "I'am So Sad" (autor i vokal Risto Vrtev) objavila kuća Tone Casualties.

Godine 1997. na makedonskom tržištu se pojavila kompilacija Mizara pod nazivom "Svedožba", a materijali su narezivani sa vinilnih izdanja. CD sadrži kompletnu debi ploču, sedam pesama sa druge i koncertne snimke dve ranije neobjavljene pesme "Čifte čamče" i "Samo eden mig". Vladimir Kaevski je objavio tehno CD "B.O.R.G." (Profundus 1999.). Skopska izdavačka kuća Lithium Records je početkom 2003. godine na diskovima reizdala prve dve ploče Mizara, dopunivši ih ranije neobjavljenim demo i koncertnim snimcima. Time su najavili povratak grupe na scenu. Tokom 2003. godine održali su par koncerata na prostoru bivše Jugoslavije a povratnički disk "Terrible beauty is born – Kobna ubavina" nazvali su po stihu iz pesme "Easter 1916" Vilijama Jejtsa. CD su uradili u postavi Gorazd Čapovski (gitara), Ilija Stojanovski (bas), Goran Trajkoski (vokal), Žarko Serafimovski (bubnjevi) i Vladimir Kaevski (klavijature). Uz brojne gostujuće muzičare, drže i se sopstvene muzičke tradicije, snimili su nove teme otpevane na makedonskom i engleskom jeziku. Pogled unazad ostvarili su kroz obnovljenu obradu tradicionala "1762" i pesme "Gradot e nem" nastale na samom početku karijere. Godine 2006. u grupu se vratio Goran Tanevski. Basista Sašo Krstevski je preminuo 2001. godine od raka.

mizar.com.mk

Diskografija

"Mizar" (Heildon 1988.)
"Svjat dreams" (Dallas / Amarcord Records 1991.)
"Svedožba" (Promo Siemens 1997. kompilacija)
"Terrible beauty is born – Kobna ubavina" (Avalon Records / Dallas Records 2004.)

MLADI

(Zagreb)

Grupa je pod imenom Mladi tehničari pokrenuta 1962. godine u postavi Željko Kovačević Pes (gitara, vokal), Branimir Pečkaj (ritam gitara), Predrag Drezga (bubnjevi, ex Bijele strijele), Branislav Živković (orgulje), Krešimir Radić (bas) i pevači Željko Čupić i Miroslav Goreta. Oni su vršnjaci, rođeni 1945. godine, jedino je Drezga 1943. godište.

Ime im je skratio TV novinar Viki Glovacki uoči nastupa u tada popularnoj emisiji "Prvi plješak". Kao i drugi sastavi tog vremena u početku su radili pod uticajem grupe The Shadows. Prvi nastup imali su u zagrebačkom klubu "Varijete". U jesen 1963. godine Živković ih je napustio a zamenio ga je Walter Neugebauer (ex Kristali). Tokom 1963. i 1964. godine uradili su snimke za Radio Zagreb: "Južno od granice" ("South of Border"), "Naftovod" (obrada "Pipeline" surf sastava Chantays), "Zvjezdana noć" ("Cozy" The Shadows) i "Tema iz filma Kapetan Leši". Iste godine su nastupali na "Vatrometu ritma" na Šalati. Pod imenom The Mladis krajem 1964. godine otišli su na svirke u Nemačku u postavi: Pes, Pečkaj, Drezga, Radić, Neugebauer i pevač Zlatan Kopajtić. Bili su prva jugoslovenska grupa koja je dobila duži angažman u inostranstvu. Svirali su u klubovima srednje kategorije, ali i na mestima na kojima su nastupali The Rolling Stones, The Searchers i The Kinks. Na te nastupe su došli sa temama grupe The Shadows, ali su preko noći shvatili da moraju da se modernizuju. Repertoar im se sastojao od tudih stvari, ali nisu bili puki reproduktivci, već su improvizovali unoseći sopstvene ideje. Nastupali su po osam sati svake večeri, temeljno su ispekli zanat i stekli reputaciju dobrog klupskog benda u Zapadnom Berlinu. Polovinom 1965. godine vratili su se u zemlju, svirali su na terasi zagrebačkog hotela "Esplanada" i održali uspešnu jugoslovensku turneju koja im je obezbedila veliku popularnost. U Nemačku su ponovo otišli za Novu 1966. godinu i tada im se pridružio pevač Zdenko Juran (ex Delfini). U hamburškom klubu "Star" svirali su sa Fats Dominom. U proleće 1966. godine Neugebauer je odlučio da ostane u Nemačkoj jer su njegov otac i stric tu od 1959. godine radili kao strip crtači i grupa je prestala sa radom.

Pes je nakratko prešao u Delfine, zatim je otišao u vojsku i posle postao član Zlatnih akorda. Godine 1968. Neugebauer je osnovao grupu Novi mladi koju su uz njega činili Ricky West (vokal), Rupert Berntzitta (bubnjevi), Franjo Šmit (bas) i Toni Schafer (gitara). Pevač je bio Nemac, a ostali Austrijanci. Grupa je naišla na slab odziv publike i ubrzo se ugasila. Godine 1969. Neugebauer je pod imenom Psalentas pokrenuo grupu u kojoj su još bili Krešimir Šoštar (gitara), Zdravko Štimac (bubnjevi), Tomas Krkač (bas), Pero Granić (vokal) i Georgija Cogan (pevačica) ali je njihov rad kratko trajao. Godine 1969. Pes je napustio Zlatne akorde i ponovo pokrenuo Mlade sa članovima: Krkač, Šoštar, Neugebauer i Boris Turina

Mladi

(bubnjevi). U filmu Fadila Hadžića "Divlji anđeli" svirali su pesmu "Rana ptica". Sa radom su prestali krajem 1969. godine. Pes je prešao u Bisere i United Rock'n'Roll Forces. Turina je bio jedan od osnivača Drugog načina, a Šoštar, Štimac i Krkač su pokrenuli sastav Nirvana. Krešo Radić je otišao u Nemačku i prestao da se bavi muzikom. Predrag Drezga je poginuo 1969. godine. Neugebauer je osnovao grupu Pink Elephant Set sa Zlatkom Miksićem Fumom i Srećkom Antonijolijem a osamdesetih je bio u grupi Cadillac sa kojom je izdao solo ploču. Branislav Živković je prešao u Grupu 220, a 1971. godine je pristupio originalnoj postavi sastava Time. Živi u Njujorku i na Univerzitetu predaje filmsku muziku. Uz Dinamite iz Osijeka, Mladi su bili najbolji bend šezdesetih koji nikada nije snimio ploču. Imali su svoj Klub mladih i planirali su da osnuju Udruženje VIS-ova. Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad – Priča sa istočne strane (1956 – 1970)" (Croatia Records 2005.) Mladi su zastupljeni snimcima "Vrati se", "Tema iz filma Kapetan Leši", "Naftovod", "Mustang" i "Bongo Blues", a The Mladis koncertnim snimkom iz 1965. godine "Mona (I Need You baby)".

Mladi levi sa Bončinom (prvi sleva)

MLADI LEVI

(Ljubljana)

Grupa Mladi levi je osnovana novembra 1966. godine, a po filmu "Mladi lavovi" snimljenom po romanu Irvinga Šoa ime im je dao menadžer i tekstopisac Dušan Velkaverh. Prvu postavu činili su Tomaž Habe (orgulje, vokal), Bor Gostiša (ritam gitara, vokal), Jernej Podboj (tenor saksofon), Peter Hudobivnik (bas) i Matjaž Dev (bubnjevi).

Ubrzo su za italijansku izdavačku kuću Record Trieste pod imenom Young Lions snimili singl sa dve svoje kompozicije, ali ploča je u mnoštvu drugih ostala neprimećena. Krajem 1967. godine Bor Gostiša je prešao u grupu Bele vrane, a na mesto gitariste došao je Janez Bončina Benč (rođen 1948. u Ljubljani, ex Helioni). U grupu su došli i Petar Ugrin (truba, violina), Branko Weissbacher (bariton saksofon), a povremeno je pevao i Velkaverh. Opredelili su se za soul i rhythm and blues, a prvi veći uspeh postigli su pesmom "Oda Ireni". Aprila 1968. godine napustili su ih Habe i Velkaverh, a novi član je postao orguljaš i pevač Berti Rodošek. Na prvoj slovenačkoj Gitarijadi osvojili su drugu nagradu žirija, a po publici su bili na prvom mestu. Tokom leta nastupali su na Svetskom omladinskom festivalu u Sofiji, 3. septembra u Zagrebu na Prvom jugoslovenskom pop festivalu, za pesmu "Ljubimo soul" dobili su nagradu za instrumentalno izvođenje, nagradu za tekst pesme "Carnaby Street", a Bertijeva pesma "Poljubi me in pojdi" zauzela je peto mesto po glasovima publike.

Kada je Berti otišao u Grac da studira na Jazz Akademiji, saksofonista Weissbacher u vojsku, novi članovi postali su pevač Jernej Jung i orguljaš Vasja Repinc (ex Bele vrane). U proleće 1969. godine objavili su singl na kome su kompozicije Rodošeka, Jože Privšeka, Jerneja Junga i obrada "When Something is Wrong With My Baby" iz repertoara Sema i Dejva. Iste godine učestvovali su na Opatijskom festivalu gde su u alternaciji sa Josipom Lisac izveli pesmu "Oluja". Koncertni snimak te pesme objavljen je na disku Janeza Bončine "Bendologija" (NIKA 1999.). Juna 1969. godine za pesmu "Zaznamovan" na festivalu "Slovenska popevka" osvojili su treće mesto po mišljenju žirija i pratili su Alenku Pinteriċ u temi "Vso povsod mi je lepo". Treći rođendan proslavili su 25. oktobra 1969. godine koncertom u Ljubljani. Tada su predstavili i nove članove: Dušan Kajzer (gitara, ex Albatrosi), Stanko Arnold (truba), Tone Janša (saksofon) i Boris Šinigoj (trombon), a Bončina je već uveliko preuzeo ulogu pevača, jer ih je Jung napustio. Sa pesmom "Kad su zvijezde padale" 1970. godine predstavili su se na Omladinskom festivalu u Subotici i taj snimak je objavljen na duploj kompilacijskoj ploči "20 godina festivala Omladina" (PGP RTB 1980.). U to vreme su se preorijentisali na jazz rock, ali i specijalizovali za repertoar sastava Blood, Sweat & Tears. Kada je ta grupa leta 1970. godine nastupila u Ljubljani, Mladi levi su u diskoteci "Stop" odsvirali koncert za njih. Nastup se pretvorio u jam session, a američki muzičari su tvrdili da oni podjednako dobro izvode njihov repertoar. Na kaseti "Mladi levi" su snimili svoje pesme i obrade rock standarda. U jakoj konkurenciji stranih sastava (Mungo Jerry, Pretty Things, Southern Comfort i Juicy Lucy) svirali su na rock večeri festivala "Zagreb 71". Krajem aprila su nastupali na festivalu BOOM 72 u Ljubljani. Na duplom koncertnom albumu "BOOM 72." (Helidon 1972.) predstavljeni su instrumentalom "Vspominjem se antimaterije". Odmah zatim, uz Korni grupu, Time i YU grupu, svirali su na rock večeri festivala "Beogradsko proleće". Krajem 1973. godine Ugrin, Podboj i Šinigoj pristupili su Tihomiru Asanoviću i njegovoj Jugoslovenskoj pop selekciji, a Mladi levi su se postepeno ugasili. Povremeno su na priredbama i festivalima u Sloveniji pratili pevače i svirali na igrankama. Krajem 1975. godine prestali su sa radom. Tokom karijere članovi grupe su bili i Marko Misjak (truba), Aleš Strajner (gitara), Roman Mazej (vokal), a kompozitor, producent i aranžer bio je Dečo Žgur. Po odlasku iz grupe Bončina se priključio sastavu The Generals, a kasnije su on, gitarista Marjan Malikovič (ex Kameleoni) i bubnjar Pavle Ristić (ex Sinovi) formirali grupu Srce. Taj sastav je kratko delovao, ali je iza sebe ostavio hit "Gvendolina kdo je bil". Na CD kompilaciji "Antologija" uz stare pesme dodati su i ranije neobjavljeni materijali grupe Mladi levi.

Diskografija

Singlovi

"An Echo Of My Dreams" / "A Man With The Mission" (Record Trieste 1967.)

"Poljubi me in pojdi" / "Ljubimo soul" / "Mila mala" / "When Something Is Wrong With My Baby" (PGP RTB 1969.)

"Odprite okna vojna je končana" / "Ostro kakor (blesna kako nož)" (PGP RTB 1971.)

Albumi

"Mladi levi" (RTV Ljubljana 1971. kaseta)

"Antologija" (RTV Slovenija 1999. CD kompilacija)

MLINAREC DRAGO

(Zagreb)

Drago Mlinarec rođen je 14. decembra 1942. godine. U jesen 1962. godine on i drug iz kraja, klavijaturista Branislav Lambert Živković (rođen 1945. u Škoplju), osnovali su grupu Sputnjici. Ime su ubrzo promenili u Vampiri a potom u Jutarnje zvijezde. U to vreme Mlinarec je radio

Drago Mlinarec

kao hemijski tehničar, studirao etnologiju i svirao.

Godine 1966. osnovao je Grupu 220 sa kojom je radio sve do 1971. godine kada je albumom "A ti se ne daj" započeo solo karijeru. Album je planiran kao delo Grupe 220, ali je tokom rada rešeno da bude objavljen kao Mlinarčeva prva solo ploča. Na snimanju su učestvovali Husein Hasanefendić, Piko Stančić, Nenad Zubak i Brane Živković, a producent je bio Fran Potočnjak. Materijal za ploču Mlinarec je pisao u periodu od 1966. do 1970. godine. Na ploči je i tema "Posmrtna posveta" koju je još 1888. godine napisao R. Katalinić Jeretov. Pored emotivnih "Srebri se mraz", "Izgleda ostat ćeš sam", tu je i obnovljena verzija starog hita Grupe 220, pesma "Grad". Najbolji prijem kod publike imale su "Ja sam feniks" i "Pop pjevač". U to vreme, krajem 1971. godine počeo je da radi u pozorištu za koje će vezati veći deo svojih budućih aktivnosti. Sa amaterskim pozorištem "Malik Tintilinić" učestvovao je u dečijoj predstavi "Bajka o kneževiću Sveboru". On je napisao muziku i glumio putujućeg muzičara. U proleće 1972. godine članovi novoosnovane grupe Time pozvali su ga da nastupi na njihovom prvom zagrebačkom koncertu. Na binu je izašao kao akustičar, a pratio ga je Ivica Kiš (1946.) koji je ranije pisao tekstove za Grupu 220 i predvodio sastav Legija strasti.

Krajem aprila Mlinarec, Tomaž Domicelj i Ivica Kiš nastupili su na BOOM festivalu u Ljubljani. Pored ostalih, svirali su Mlinarčevu "Skladište tišine" i Kišovu "Kaj god blues". Oba snimka su na živom albumu "BOOM 72.". Za TV Beograd komponovao je teme za emisiju "Serija koje nema". Tom prilikom je premijerno emitovana pesma "Kule od riječi". Leto 1972. godine proveo je u planinama i tu je nastao veći deo materijala za zreo album "Pjesme s planine". Ploču su snimili Piko Stančić, Nenad Zubak, klavijaturista Srećko Zubak i gitarista Jadranko Budić. U maniru epski široke progresivne muzike, tema "Pjesme s planine" traje deset, a "Dijete zvijezda" čitavih trinaest minuta. Album muzički podseća na stil sastava Time, ali i električnu fazu kvarteta Crosby, Stills, Nash and Young. Mlinarec je sasvim slobodno razvio svoje poetske slike, posebno u pesmama "Skladište tišine" (koautor teksta Ivica Kiš), "Pjesma o njenim snovima" i "Noćna ptica". Ploču je promovisao nastupom na BOOM festivalu 1973. godine. Pratili su ga gitaristi Jadranko Budić i Veseli Oršolić, basista Mladen Baraković, orguljaš Julije Njikoš i bubnjar Peco Petej. Na koncertnom albumu sa festivala "BOOM Pop Fest" (Jugoton 1973.) objavljena je "Pjesme s planine", ali i "Pop pjevač" u izvođenju Grupe 220. Drago i Ivica su redovno nastupali u klubovima prateći se na akustičnim gitarama, a nastavili su i rad u pozorištu. U predstavi "Magbet" zagrebačkog pozorišta Gavela izveli su Šekspirov sonet "Sit svega toga", za monodramu "Gospođe Glembajeve" u sarajevskom Narodnom pozorištu snimili su song "Naše ja je kao kuća stara" na tekst Miroslava Krleže i muziku Pere Gotovca. Leta 1973. godine napisao je muziku i učestvovao u predstavi "Hvarkinja" koja je postavljena u starom hvarskom pozorištu. Na Dubrovačkim letnjim igrama učestvovao je sa Ibricom Jusićem u predstavi "Kristifor Kolumbo" Miroslava Krleže. Predstava je igrana na brodu napravljenom po uzoru na "Santa Mariju". Brod je kružio oko Lokruma, a muziku su izvodili uživo. Za tu priliku okupio je bend u kome su bili Ivica Kiš, Jadranko Budić i članovi grupe Spektar, basista Davor Roko i klavijaturista Neven Frangeš. Istog leta u Dubrovniku je sa Ibricom učestvovao u predstavama "Soneti V. Šekspira" i "Edvard II kralj Engleske". Po povratku u Zagreb pristupio je putujućoj pozorišnoj trupi "Usamljena srca" i u režiji Marina Carića izveli su dramu Slobodana Šnajdera "Vrtuljak ljubavi". Sa predstavom "Pozdravi" Teatra &td, nastupao je do proleća 1977. godine. Pored toga što je uradio muziku za nju, dopisao je i deo teksta. Sa "Pozdravima" je bio i na Beogradskom letu u Domu omladine 1974. godine kada je odsvirao i nekoliko koncerata. Zatim su sa "Pozdravima" bili na Dubrovačkim letnjim igrama, a tom izvođenju prisustvovao je i pisac predstave Ežen Jonesko. Te sezone letnje igre su zatvorene Mlinarčevim koncertom.

Drago Mlinarec

U jesen 1974. godine pristupio je tek formiranoj Jugoslovenskoj rock selekciji koju su činili tadašnji najbolji domaći muzičari. Sa Nevenom Frangešom, Davorom Rokom i bubnjarom Draganom Brčićem imao je seriju nastupa u Muzičkom salonu studentskog centra pod nazivom "Dijete zvijezda". Sa istom ekipom, uz pomoć Huseina Hasanefendića, Nenada Zubaka, Jurice Pađena i drugih, snimio je i producirao album "Rođenje" koji je izašao marta 1975. godine. Album je ponudio neke od njegovih ključnih pesama: "Helena lijepa i ja u kiši", "Pjesma o djetinjstvu", "Kule od riječi". Pesma "Jur nijedna na svit vila" je iz predstave "Hvarkinja", a nastala je na tekst pesnika Hanibala Lucića koji je rođen davne 1485. godine. Na ploči je i tema iz predstave "Pozdravi". Po objavljivanju ploče sa "Pozdravima" poduzeo je turneju po Jugoslaviji u okviru koje je posle svake predstave svirao svoj koncert. Mlinarec, Tomaž Domicelj, Ivica Percl i Srđan Marjanović organizovali su u jesen 1975. godine kraću turneju pod nazivom "Četvorica za mir". Mlinarec se sa "Pozdravima" otisnuo u svet, tako da su nastupali u Italiji, Francuskoj, Španiji, Nemačkoj, Poljskoj, Sovjetskom Savezu, Venecueli, Kolumbiji, Panami, Gvatemali i Meksiku. Sledeće godine je napisao muziku za predstave "Povratak Arlequina", "Kako je Odisej susreo Kiklopa" i "Klitemnestra". Bavio se i komponovanjem muzike za dečje filmove "Zec" i "Pričamo priču". U jesen 1976. godine krenuo je na seriju koncerata po zagrebačkim fakultetima, a pred kraj godine nastupao je na Festivalu revolucionarnih i rodoljubivih pesama. Izveo je pesmu "Domovina" na tekst Janeza Menarta i Zvonimira Goloba i muziku Arsena Dedića. Aprila 1977. godine organizovao je samostalni koncert u zagrebačkoj dvorani "Lisinski" na kome je gostovao i Arsen Dedić. Isti koncert je već sledećeg dana ponovljen u novosadskom Studiju M, a tom prilikom je snimljena pesma "Dijete zvijezda" i objavljena na duplom živom albumu "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.) koji je štampan povodom dvadesetogodišnjice istoimene emisije radio Novog Sada.

Povratnički LP "Negdje postoji netko" u produkciji Nevena Frangeša, realizovala je ekipa stalnih saradnika. Tom pločom je napravio muzički presek svoje dotadašnje karijere. Introvertan je u pesmi "Polja", razmišlja o budućnosti u "Zelen k'o zelena trava" i ponudio je optimizam u zaraznom latino hitu "Caracas" koji je nastao pod utiskom putovanja po Južnoj Americi. Sledeći LP "Sve je u redu" objavio je godinu dana kasnije, a produkciju je radio sa Frangešom. Na ploči su teme "Mora da sam bio mlad", "Glas s broja 514 913", "Svi sve znaju", "Cesta", "Penzioneri" (živi snimak iz kluba "Lapidarij") u kome je gostovao Boško Petrović na vibrafonu. Seriju albuma nastavio je odlično ocenjenom pločom "Tako lako" snimljenom u Švedskoj sa koproducentom Tinijem Vargom u kojoj se u potpunosti vratio rock zvuku. Uz švedske muzičare iz sastava Mantra, na snimanju su učestvovali gitarista Eduard Matešić (Izazov), klavijaturista Hrvoje Marjanović, a Tini Varga je svirao bas i većinu gitara. Na ploči su opet bile njegove fine lične priče u pesmama "Stranac", "San", "Nostalgija", ali i cinična "Ovce". Pesmu "San" komponovao je još 1969. godine dok je služio vojsku u Rijeci. U odnosu na original, jedina izmena je u delu teksta koji je na matrenjem jeziku izgovorila njegova prijateljica Šveđanka Lili Gillstedt. Povodom ploče, odsvirao je seriju koncerata a pratili su ga Tini Varga, Nenad Zubak, Eduard Matešić i bubnjar Vojmir Roša. Rekapitulaciju prethodnih godina izveo je na kompilacijskoj ploči "Sabrano" za koju su pesme ponovo snimljene u švedskom studiju Tinija Varge uz pomoć tamošnjih muzičara i gitariste Eduarda Matešića. Pored novih, rock obojenih verzija pesama "Osmijeh", "Trebao sam ali nisam", "Pjesme s planine", "Grad", "Noćna ptica", tu je i prvi put objavljena pesma "Trkalište". U to vreme je producirao debi album Azre zbog čega je dobio brojne negativne kritike, mada je uspeo da uhvati atmosferu grupe iz početne faze. Kasnije je producirao debi album "Na krivom mjestu" (Suzy 1984.) sastava Mali ašov i ploču "Pravovjerni plesači" (Suzy 1986.) grupe Zvijezde. LP "Pomaknuto" snimio je leta 1982. godine u Švedskoj, a ploča je izašla početkom sledeće godine. Koprodukciju je ponovo radio Tini Varga, na snimanju su učestvovali švedski muzičari i klavijaturista Zoran Kraš (Aerodrom), dok je Mlinarec svirao i bas gitaru. Na tom materijalu, prvi put je zazvučao pomalo otuđeno i muzički hladno ali su se izdvojile balade "Što bi bilo da te nema", "Plastiku ljubim" i blues instrumental "Ulrik Skrutten".

M

Posle duže pauze, aktivnost je obnovio 1986. godine kada je nastupao sa članovima grupe Le Cinema. Početkom 1987. godine u Vrbiku je održan koncert Grupe 220 povodom dvadeset godina od osnivanja i objavljena je kompilacijska ploča sa njihovim starim snimcima. U to vreme, Drago se preselio u dolinu Sutle u selo Bijela Gorica tridesetak kilometara udaljeno od Zagreba i postepeno se povukao iz javnosti. Njegova pesma "Sjećanja" je uvrštena na ploči "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1992.). Iz diskografske pasivnosti se na kratko vratio 1994. godine. Objavio je kasetu "Analog" koju je snimio sa Aldom Ivančićem iz sastava Broghesia. Na A strani je ambijentalni instrumental, dok B stranu čine tri akustičarske kompozicije koje kao da su nastale u najranijim danima njegove karijere. Dve pesme je uradio na tekstove Miroslava Krleže. Polovinom 1996. godine objavljen je kompilacijski CD "Krhotine" koji je pokrio sve faze njegovog rada. Na kompilaciji je i koncertna verzija pesme "Kaj god blues" snimljena u Koprivnici 20. februara 1992. godine. Te večeri sa njim su svirali gitarista Saša Radulović, basista Marino Pelajić i bubnjar Ivan Piko Stančić. Pod nazivom "Krhotine 2005." kompilacija je ponovo izdata 2005. godine sa dodatom novom temom "Drums in 3 fun" urađenom za pozorišne predstave "Kristifor Kolumbo" i "Hommage Miroslavu Krleži".

Tokom devedesetih komponovao je muziku za pozorište i televiziju (serija dokumentarnih filmova "Nacionalni parkovi Hrvatske"), radio je ambijentalnu muziku za otvaranja izložbi, a 2001. godine vratio se Dubrovačkim ljetnim igrama. Krajem devedesetih se u zagrebačkoj galeriji "Karas" predstavio izložbom crteža. Na šezdeseti rođendan mu je objavljena knjiga "Pjesme" (Minarec & Plavić 2002.) u kojoj su pesme sa ploča i izbor neobaveznijih, nastalih poslednjih godina. Godine 1979. dobio je nagradu "Zlatna kamelija", 1987. godine dobio je "Vjesnikovu" nagradu "Josip Štolcer Slavenski" za kompletan muzički doprinos, te nagrade "Porin '97" i počasni "Stari mačak" 1998. godine. Nagradu "Porin" za životno delo dobio je 2005. godine. Pod nazivom "U počast pjesmama Drage Mlinarca" u Zagrebu je 29. septembra 2005. godine održan koncert na kome su uz njega nastupili Josipa Lisac, Arsen Dedić, Massimo Savić, Marijan Ban, grupe Cubismo, Parni valjak, Psihomodo pop, Plava trava zaborava, Vatra i drugi.

Diskografija

Singlovi

"Povratak" / "Prva ljubav" (Jugoton 1971.)
"Do videnja, vještice" / "Sivilo perona" (Jugoton 1971.)
"Noćna ptica" / "U njegovom srcu" (Jugoton 1972.)
"Caracas" / "Kule od riječi" (Jugoton 1977.)

Albumi

"A ti se ne daj" (Jugoton 1971.)
"Pjesme s planine" (Jugoton 1972.)
"Rođenje" (Jugoton 1975.)
"Negdje postoji netko" (Jugoton 1977.)
"Sve je u redu" (Jugoton 1978.)
"Tako lako" (Jugoton 1979.)
"Sabrano" (Jugoton 1980. kompilacija)
"Pomaknuto" (Jugoton 1983.)
"Analog" (FV Založba 1994. kaseta)
"Krhotine" (Croatia Records 1996. kompilacija)

MORE

(Split)

Grupu More leta 1973. godine osnovali su basista Slobodan M. Kovačević (roden 1947. godine, ex Lutalice, Indexi, Pro arte), pevačica Meri Cetinić (ex Splitski delfini, Che), bubnjar Vjekoslav Benzon, gitarista Dalibor Jurašin, klavijaturista i pevač Oliver Dragojević i pevačica Marija Kuzmić. Tokom 1974. godine dobili su novi izgled, pa su sastav pored Slobodana Kovačevića, Meri Cetinić i Marije Kuzmić, činili Dragoljub Vasić Milo (bubnjevi), Tonči Dellazotta (gitara) i Zvonko Boldin (klavijature, flauta).

More

Posle serije singlova, 1974. godine objavili su debi LP "More". Ploča je donudila uspešne balade "On je moj bol", "More" i nekoliko ambijentalnih instrumentala. Često su učestvovali na festivalima, posebno na Splitskom gde su 1975. godine sa pesmom "Gdje god da pođeš" osvojili prvu nagradu žirija i treću publike. Tokom rada su često menjali članove (jedno vreme sa njima je pevala Doris Dragović), a krajem 1975. godine razišla se orginalna postava. Meri Cetinić je ostvarila karijeru ugledne pevačice, Kovačević je napravio novu varijantu grupe, ali je, razočaran prijemom, ostavio sve i vratio se u Pro Arte. Ostatak muzičara osnovao je grupu Put, a zatim su se posvetili radu u studiju. Okupili su se u proleće 1978. godine u izmenjenoj postavi. Nastupali su na Splitskom festivalu sa pesmom "Simpatija", ali su ubrzo opet prestali sa radom. Meri Cetinić je nastavila solo karijeru, pola grupe je prešlo u prateći sastav Olivera Dragojevića, a Slobodan Kovačević je sa novim članovima nastavio rad i preuzeo ulogu pevača. Album "Možemo sve" iz 1979. godine snimili su Slobodan Kovačević, Zvonko Boldin, bubnjar Ante Miletić, gitarista Bojan Belapović, a prateće vokale pevale su Vanja Eterović i Tonkica Katunarić. Sa albuma su se izdvojile pesme "Sami sebi mi smo krivi" i "Ti i ja bi mogli sve". LP "Tigrica" izašao je kao zajednički rad grupe More i Doris Dragović. Na A strani su pesme Slobodana Kovačevića, dok B stranu čine materijali koje je potpisao poznati folk autor Milutin Popović Zahar i tu su njegove pesme "Hej Jugosloveni" i "Santa Maria Della Salute" na tekst čuvene poeme Laze Kostića.

Meri Cetinić je snimila albume "Meri" (Jugoton 1979.), "Ja sam žena" (Jugoton 1980.), a na ploči "U prolazu" (Jugoton 1981.) se predstavila kao autor materijala. Ploču je producirao njen brat Ante (ex Delfini) i ona je donela muziku srodnu srednjoj struji američkog popa. Saradnju sa Kovačevićem zabeležila je i na albumu "Što je ljubav" ali se, vremenom, orijentisala na festivalsku muziku kroz ploče "As" (Jugoton 1982.), "Prašina s puta" (Jugoton 1983.), "Najveći uspjesi" (Jugoton 1984. kompilacija), "Meri VI" (Jugoton 1985.), "Potraži me" (Jugoton 1988.), "Zlatni snovi" (Jugoton 1989.), kompilacije "Najveći uspjesi" (Croatia Records 1993.), "Sve najbolje" (Croatia Records 1994.) i "Zašto te volim" (Croatia Records 1996.). Povratak kvalitetnom zvuku označili su diskovi "Putovanja" (Orfej 1998.), koncertni "Malo mora na mom dlanu – u živo u HNK Split" (Menart 2001.) i "Tiramola" (Croatia Records 2006.) koji je snimila sa jazz grupom Black Coffee. Iscrpni pregled minulog rada joj je objavljen na duplom kompilacijskom disku "Zlatna kolekcija" (Croatia Records 2004.). Po prestanku rada grupe More, Slobodan Kovačević je nastavio kao kompozitor i studijski muzičar. Od početka rata živi u Crnoj Gori, a njegove pesme često pobeđuju na festivalima. Godine 1996. učestvovao je na festivalu "Budva" sa pesmom "Ovdje je moj dom" objavljenoj na disku "Budva '96." (Komuna 1996.). Na "Budvi '97." izveo je pesmu "Ljubav velika kao more" koja je takođe na festivalskom disku. Bubnjar Milo Vasić je niz godina radio kao studijski muzičar, bio je član orkestra Splitskog narodnog kazališta, a samostalnu pevačku karijeru nastavio je pod imenom Jasmin Stavros. Doris Dragović je u okviru uspešne solo karijere do raspada zemlje snimila ploče "Željo moja" (Jugoton 1986.), "Tvoja u duši" (Jugoton 1987.) i "Pjevaj srce moje" (Jugoton 1988.).

www.mericetinic.com

Diskografija

Singlovi

"More" / "Zla djevojka" (Jugoton 1973.)
"Moj muž" / "Ti si moj san" (Jugoton 1974.)
"Bakalar" / "Ja ću plakati sama" (Jugoton 1975.)
"On je moj bol" / "Ovo vrijeme" (Jugoton 1975.)
"Gdje god da pođeš" / "Znam da ti nisi moj" (Jugoton 1975.)
"Kud se skitaš mala moja" / "Ti si moja" (Jugoton 1976.)
"Samo simpatija" / "Ako jednom vidiš suze" (Jugoton 1978.)
"Sami sebi mi smo krivi" / "Ti i ja bi mogli sve" (PGP RTB 1978.)
"I ovog ljeta poći ću na more" / "Zbogom Ana" (Jugoton 1980.)

Albumi

"More" (Jugoton 1974.)
"Možemo sve" (PGP RTB 1979.)
"Hajde da se mazimo" (Jugoton 1983.)
"Tigrica" (Jugodisk 1985.) Doris i More

Na lepem prijazni • Napred u prošlost • Neki to vole vruće • Nervozni poštar • Niet • Nirvana • Novi fosili • Novković Boris

NA LEPEM PRIJAZNI

(Ljubljana)

Jazz rock sastav Na lepem prijazni (u prevodu Odjednom ljubazni) nastao je u proleće 1979. godine. Grupu je osnovao u to vreme već afirmisani kantautor Andrej Trobentar koji je 1974. godine pevao u grupi Sedem svetlobnih let. Kada je u taj sastav došao pevač Marko Brecelj, Trobentar se povukao i osnovao hipi grupu Šest km na sat od koje je kasnije nastao sastav Begnagrad. Na lepem prijazni su uz Andreja činili: Vojko Aleksić (gitara), Andrija Pušić (klavijature), Polde Poljanšek (saksofon), Al Stoun (Al Stone, bas) i Roman Škraba (bubnjevi). Andrej i Vojko su studirali slikarstvo, a Andrija (stariji brat Antonija Pušića, alias Rambo Amadeus) je u Sloveniju došao iz Herceg Novog gde je zanat ispekao svirajući na terasama. Al Stoun je iz Engleske, a u Jugoslaviju je došao 1977. godine i jedno vreme je svirao sa sastavima Pepel in kri i Jutro.

Debi album "Na lepem prijazni" producirao je Braco Doblekar (svirao saksofon i konge) i na njemu su ponudili svoje viđenje instrumentalno komplikovanije muzike uz uticaj pop i reggae zvuka. Zbog naziva pesme "Suck It And See" grupa je bila na udaru slovenačke komisije za šund. Godine 1994. objavljen je CD "What A Time To Make A Fool Of You" na kome je materijal sa debi ploče uz tri bonus pesme.

Diskografija

Singl

"Faeton" / "Črna ovca" (Helidon 1980.)

Albumi

"Na lepem prijazni" (Helidon 1981.)
"What A Time To Make A Fool Of You" (Nika 1994.)

NAPRED U PROŠLOST

(Banatsko Novo Selo)

Sredinom 1984. godine tri prijatelja iz malog banatskog mesta su, da bi razbili monotoniju svog okruženja, odlučili da osnuju punk grupu. NUP su počeli da rade u postavi Livius Pavlov Kudža (gitara i vokal), Zoran Jović Đavo (bubnjevi) i Dicke (bas). Godine 1985. pridružio im se autor tekstova iz Pančeva Nandor Ljubanović, a krajem iste godine novi basista postao je Savo Andić Mate.

Rukovodeći se devizom "dobra stvar je samo brza stvar" na prvoj kaseti "Majko Jugoslavijo, ne dam da mi seku pupčanu vrpcu" koju su u svojoj režiji objavili 1987. godine izneli su vrlo specifičnu formu alternativnog zvuka. Na kaseti, štampanoj u samo sto pedeset primeraka je deset pesama koje su predstavljale izbor njihovih demo snimaka. U međuvremenu, snimci grupe su objavljeni na kompilacijskim kasetama "Belgrade XO19", objavljenoj u Beogradu, "Promjenite kazetu-zavija" (koja je naziv dobila po njihovoj pesmi "Promenite ploču-pucketa") izdatoj u Zagrebu i američkoj "Pass The Elixir". Na Paliluškoj olimpijadi kulture 1987. godine osvojili su specijalnu nagradu za muzičke inovacije koju je dodelila radio emisija „Ritam srca". Krajem 1987. godine deo grupe je otišao u vojsku, a Nandor je pokrenuo NUP-zin, fanzin koji je sadržavao informacije o grupi, crteže, fotografije, pesme i priče. Maja 1989. godine grupa se ponovo okupila i učestvovala u alternativnom programu Omladinskog festivala u Subotici. Prvi LP "NUP" uradili su 1989. godine, takođe o sopstvenom trošku, a kao pravno pokriće izdavač im je bila Muzička omladina Pančeva. Na sledeću ploči "Šta je video duh iz zelene boce" preciznije su odredili stil, prvenstveno zasnovan na nekomunikativnim tekstovima i muzici zaronjenoj u eksperiment. Zahvaljujući fanzinu, uspeli su da ostvare alternativnu komunikaciju sa istomišljenicima na prostoru tadašnje Jugoslavije, tako da su bolji odziv imali u Hrvatskoj i Sloveniji nego u Srbiji.

Januara 1992. godine objavili su treći vinil "Mesecokret". Sledeće izdanje, kasetu "Carstvo Pulina" objavili su 1994. godine u saradnji sa kućom Start Today Records. Istu kasetu prvo je objavio Carlo Records, ali samo u sedam primeraka, nakon čega su prekinuli saradnju. U to vreme Nandor je prestao da bude samo čovek iz senke i sa grupom se pojavljivao na koncertima u ulozi ritam gitariste. Zatim su za beogradski Jugo-ton objavili kasetu "Isterivanje besnih glista". Početkom 1997. godine simultano su objavili dve kasete "Banatski trougao" i "Svaki čovek treba da" koje su producirali sa Janom Šašom. Pored njihovih materijala tu je i nekonvencionalna obrada bosanske narodne "Mujo kuje". Uz fanzine "NUP-izbor", "Pančevačkí tvor" i "Nada" 1997. godine objavili su kasetu "Zec beli", neku vrstu audio fanzina. Nandor je bio jedan od urednika subotičko-pančevačkog fanzina "Ples slomljenog dupeta na vetru" (naziv po rečenici iz romana Čarlsa Bukovskog). Krajem 1997. godine su, kao grupa žitelja Banatskog trougla, osnovali izdavačku kuću Fifty Fifty ili Pola pola. Godinu dana kasnije izašla im je kaseta "Dalivеruješučuda?" koju su producirali članovi grupe i Jan Šaš. Novi materijal snimili su Kudža (gitara, bas, vokal), Zoran Jović (bubnjevi, truba) i Gracijan Jon (bas, vokal), a Ljubanović je prestao da radi sa njima. Ljubanović i novinar Drago Borić su napisali brošuru "Od Velike Srbije do SAO Riblje čorbe" (Kulturbunt 1999.).

Diskografija

"Majko Jugoslavijo, ne dam da mi seku pupčanu vrpcu" (NUP 1987. kaseta)
"NUP" (NUP 1989.)
"Šta je video duh iz zelene boce" (NUP 1990.)
"Mesecokret" (NUP 1991.)
"Carstvo Pulina" (NUP / Start Today Records / AUT 1994. kaseta)
"Isterivanje besnih glista" (Jugo-ton 1996. kaseta)
"Svaki čovek treba da" (Panorama / Myusic Yuser 1997. kaseta)
"Banatski trougao" (Panorama / Myusic Yuser 1997. kaseta)
"Zec beli" (Panorama / Myusic Yuser 1997. kaseta)
"Dalivеruješučuda?" (ITMM 1998. kaseta)

NEKI TO VOLE VRUĆE

(Zagreb)

Silvestar Mišo Dragoje je sa četrnaest godina postao član sastava Helium u kome je bio i Vlado Kalember. Sa njima je snimio singl "Barbara" / "Košmar" (Jugoton). Sa grupom Čan je snimio ploču "Motor hoću mama" (PGP RTB 1977.) na kojoj se iskazao i kao autor. Zatim je svirao sa sastavima Entropija, Slike, Fussion Lovers i Had. Miroslav Džimi Stanić (kome je jazz muzičar Stjepan Džimi Stanić strić) je u muzičkoj školi učio kontrabas, a u rock sastavima je svirao bas. Njih dvojica su 1984. godine osnovali disko-pop duet Neki to vole vruće. Naziv su odabrali po čuvenoj filmskoj komediji redитelja Billja Vajlдera.

Neki to vole vruće 1985. godine

Na debi albumu "Neki to vole vruće" su ponudili pop rock zvuk. Materijal za ploču uradili su Alka Vuica i Stevo Cvikić, a medijski su se probile pesme "California" i "Medu moj i šećeru". Od samog početka produkciju je radio Duško Mandić (ex Srebrna krila). Solidan tiraž postigli su godinu dana kasnije drugom pločom "Jeans generacija" i pesmama pogodnim za diskoteke. Parafrazirajući hit "Vienna Calling" austrijskog pevača Falka (Falco), pesmom "Teška vremena, prijatelju moj", postali su redovni gosti televizijskih programa i kotirali su se visoko na godišnjim top listama. Povodom te ploče formirali su prateći sastav u kome su bili vodeći zagrebački

muzičari: Vedran Božić (gitara), Branislav Živković (klavijature, flauta), Duško Mandić (gitara), Dražen Šolc (bubnjevi), Mario Kapetanić (bas), Davor Črnigoj (bas) i drugi. Uz naslovnu, sa sledeće ploče "Kakva noć!" su se izdvojile "Snježana" i "Djevojko". Uz svoje pesme, na ploči "Kad lavina krene" snimili su obradu "In the Summertime" sastava Mungo Jerry. Na ploči "Dance Flash" su objavili samo pet pesama inspirisanih latino zvukom. Sa početkom rata su u okviru projekta "Moja domovina" snimili pesmu "Mi imamo hrabrosti". Na ploči "Ljubavne priče" tekstove je radio Zlatan Stipišić Gibonni. Za pesmu "Nudiš mi razloge za kraj" su na ZG Festu osvojili prvu nagradu žirija. Polovinom 1995. godine Miroslav Stanić je napustio grupu. U okviru solo karijere snimio je ploče "Sutra je novi dan", "Dobra večer to sam ja", "Dode mi" i "Nova blue jeans generacija" (Hipersound Records 2002.).

U grupu su tada došle pevačice Branka Delić, Kristina Skoti i Tina Švarc. One su sa Dragojem snimile CD "Opasan plan". Za disk "Boja noći" Branka Delić je uradila deo tekstova. Pauzu u radu grupe Dragoje je objavio 2000. godine. U to vreme je uradio solo CD Branke Delić "Branka on line" (Orfej 2000.). Na omotu kompilacije Neki to vole vruće "The Best of 15 years" su ulja na platnu poznatih slikara koji su inspiraciju našli u pesmama grupe. Neke od slika su uradili Ivica Propadalo (Teška industrija) i Piko Stančić. Godine 2003. Dragoje i Stanić su obnovili rad grupe. Dvadeset godina od osnivanja obeležili su nastupom u klubu "Tvornica" marta 2004. godine. Snimak tog koncerta je objavljen na disku "Live Tvornica" uz novu pesmu "Na dlanu svijeta".

Diskografija

Maxi singl

"Ti si žena, ti si bog" / "Sto na sat" / "Anđeo požude" (Jugoton 1991.)

Albumi

"Neki to vole vruće" (Jugoton 1985.)
"Jeans generacija" (Jugoton 1986.)
"Kakva noć!" (Jugoton 1988.)
"Kad lavina krene" (Jugoton 1989.)
"Dance Flash" (Croatia Records 1991.)
"Ljubavne priče" (Croatia Records 1993.)
"Opasan plan" (Croatia Records 1996.)
"Boja noći" (Croatia Records 1997.)
"The Best of 15 years" (Croatia Records 2000. kompilacija)
"Live Tvornica" (Hit Records 2005. koncertni)

NERVOZNI POŠTAR

(Sarajevo)

Tokom studija medicine ritam gitarista Fadil Šabović (rođen 24. januara 1958. u mestu Rožaje) predvodio je rock grupu Ponočna svijetla i komponovao folk pesme za Hanku Paldum, Mileta Kitića i druge. Kada je 1985. godine diplomirao, osnovao je sastav Nervozni poštar sa kojim je promovisao neobičan crossover hard rock zvuka i narodnjaka. Uz njega grupu su činili Nikola Mitrović (gitara), Rustem Nezirović Rule (vokal), Dragan Đudelija (bas) i Šukrija Arslanagić (bubnjevi). Rule je u grupu stigao direktno sa novokomponovane scene, a muzičari iz hard and heavy rock okruženja.

Debi LP "Vazda-gazda" producirao je Ljubomir Vidović a grupi je uz naslovnu pesmu doneo hitove "Salko dinamitaš", "Bjelašnica planina" i "Šeher Sarajevo, slatki dome moj" sa kojom su pobedili na festivalu "Ilidža 85". Posle neočekivanog uspeha debi ploče, Rule je napustio sastav i započeo solo karijeru tokom koje je snimao albume sa ortodoksnom narodnom muzikom. Novi pevač postao je Nusret Doličanin sa kojim su snimili LP "Zapamti, ja sam gazda". I ova ploča je postigla uspeh i to najviše zbog pesama "Cirkus Kolorado", "Nova godina kuca na vratima", "Mi smo drvosječe" i obrade narodne "Čoban tjera ovčice". Album "Ništa više nije kao prije" nastao je u vreme kada im je menadžer bio Malkolm Muharem. Na ploči su obradili "Ne spavaj mala moja" Bijelog dugmeta i Štulićevu pesmu "Igi Pop", koju su prekrstili u "ZZ Top". Na ploči "Nervozni poštar" zabeležili su pesme "Moj ford stari nikad se ne kvari", "Jugo, Jugo, kuću moja jedina" i druge. Poslednji predratni album "To je samo folk'n'roll" obeležile su pesme "Hej Bosno, Bosno", "Gušterska", urnebesna "Poštar u Berlinu" i "Zvali su ga lijepi Zajko". Tokom karijere u sastavu su još bili Miroslav Jurić (bubnjevi), Aleksandar Ačimović (bas) i Dino Granulo (gitara). Početkom rata u Bosni, grupa je prestala sa radom.

Obnovljeni Nervozni poštar se na scenu vratio 2001. godine kada su sa pevačem Narcisom Lalićem snimili disk "Život to je divna fešta". Na njemu je i obrada hita Dragana Živkovića Tozovca "Da, da, da, tebe volim ja". Polovinom 2003. godine u grupu je došao originalni pevač Rustem Nezirović i u postavi koju čine Fadil Šabović, Šukrija Arslanagić, Nedim Redžepović (gitara) i Adis Kahvić (klavijature) su snimili CD "Gas-gas" sa obradom narodne "Moj dilbere" i hita "Sanjam" iz repertoara Indexa.

Pesma "Mi smo drvosječe" iskorišćena je u filmu "Život je čudo" reditelja Emira Kusturice. Gitarista Nikola Mitrović je umro u Beogradu 28. juna 2003. godine. Tokom devedesetih u Srbiji je delovala grupa Nervozni poštar ali ona je svirala samo narodnjake i nije imala nikakve veze sa sarajevskim Nervoznim poštarom.

Diskografija

"Vazda-gazda" (Jugoton 1985.)
"Zapamti, ja sam gazda" (Jugoton 1986.)
"Ništa više nije kao prije" (Jugoton 1987.)
"Nervozni poštar" (Jugoton 1988.)
"To je samo folk'n'roll" (Jugoton 1989.)
"Život to je divna fešta" (Naraton 2001.)
"Gas-gas" (In takt 2004.)
"The best of Nervozni poštar" (In takt 2005. kompilacija)

NIET

(Ljubljana)

Jedan od najznačajnijih slovenačkih punk sastava Niet nastao je novembra 1983. godine. Prvu postavu činili su pevač Primož Habič, pevačica Tanja Ukmar, gitarista Igor Dernovšek, basista Aleš Češnovar i bubnjar Tomaž Dimnik.

Prvo izdanje, kasetu "Srečna mladina" objavili su u dvesta primeraka 1984. godine. Već prvim pesmama "Srečna mladina", "Zastave", "Ni izhoda", "Izobčeni" i "Melanholija" zagrebali su u tipičnu punk buntovnost i analizu beznađa. Tokom godina kroz grupu su prolazili brojni muzičari, ali su ključni članovi bili Igor Dernovšek (autor najvećeg dela pesama), Primož Habič i Aleš Češnovar. Sredinom osamdesetih redovno su nastupali, a maja 1985. godine svirali su u Parizu. U jesen 1988. godine su prestali sa radom zbog, kako kaže Dernovšek "nedostatka volje, žena i heroina". Maja 1991. godine preminuo je njihov pevač Primož Habič.

Rad su obnovili 1994. godine u postavi: Igor Dernovšek (gitara i vokal), Šani Kolbezen (gitara), Tadej Vobovnik (bas) i Slavc Colnarič (bubnjevi) mada ni ta postava nije dugo potrajala. Na disku "Niet Live" objavljeni su 1995. godine snimci sa njihovih koncerata održanih aprila 1985. godine u Ljubljani i Trstu. Sa dve unplugged pesme zastupljeni su na disku "Izštekani na Radiju Študent" (Dallas Records & Radio Študent 1995.). Na tribute disku "Drž'te jih! To niso Niet!!!" (Vinilmanija 1998.) sastavi Zakloničše prepeva, Srečna mladina, Zablujena generacija, Psycho Path, Mokre sanje, Deca loših muzičara, Rambo Amadeus i drugi obradili su njihove pesme. Poslednjih godina Dernovšek radi kao free lance novinar.

Diskografija

"Srečna mladina" (Založba ŠKUC 1984. kaseta)
"Niet" (KIF KIF 1994. kompilacija CD)
"Niet Live" (Vinilmanija 1995. koncertni)
"Lep dan za smrt" (Vinilmanija 1996. kompilacija)

NIRVANA

(Zagreb)

Progresivni rock trio osnovali su krajem 1970. godine gitarista Krešimir Šoštar (ex Mladi, Grešnici, Psalentas, 1950.), bubnjar Zdravko Štimac (ex Mladi lavovi, Psalentas, 1950.) i basista Robert Krkač (ex Mladi, Psalentas, 1949.).

Svirali su materijal grupa Taste, Grand Funk Railroad i u početku su bili klasična reproduktivna grupa visokih izvođačkih standarda. Njihov nastup na BOOM festivalu 1972. godine zabeležen je na istoimenoj ploči kroz snimke pesama

Nirvana

"222" i "Pred tvojim vratima". Sledeće godine na živom albumu sa BOOM festivala zastupljeni su pesmom "Klik tema br. 1" koju su izveli sa Zdenkom Kovačiček. Zbog koncertne atraktivnosti redovno su se pojavljivali na svim značajnijim rock festivalima. Sa radom su prestali u drugoj polovini sedamdesetih godina, a Krkač je karijeru nastavio kroz sastave Call 66 i Telefon Blues Band koji su izvodili repertoar rock standarda. Sa grupom Telefon snimio je singl "Dokle tako" / "Komadi" (Jugodisk 1981.). Krešimir Šoštar je umro 1990. godine.

Diskografija

"Duh" / "Kome da kažem" (PGP RTB 1975.)

NOVI FOSILI

(Zagreb)

U domenu popularne ili zabavne muzike Novi fosili su bili jedna od najtiražnijih institucija jugoslovenske scene i po izveštajima Jugotona do 1990. godine prodali su preko osam miliona ploča. Grupu je 1966. godine osnovao bubnjar Slobodan Momčilović Moka. On je na scenu stupio 1958. godine kada je u raznim zagrebačkim sastavima svirao harmoniku, a u orkestru Dražena Bojića prešao je na bubnjeve. Po osnivanju svoje grupe odlučio je da se zovu Fosili, ali je Arsen Dedić predložio da se poigraju apsurdom i dodaju pridev Novi. U početku su pratili pevače na turnejama po Sovjetskom Savezu i Istočnoj Nemačkoj, ali im je već prva pesma "Kad naš brod plovi" postala hit. Za njom je usledila još jedna zapažena pesma "Kad Milivoj zasvira rock'n'roll". Uprkos autorskim uspesima i dalje im je osnovna delatnost bila da prate na koncertima Ljupku Dimitrovsku i Ivicu Šerfezija. Iscrpljeni dugim tezgama 1976. godine su prestali sa radom.

Oktobra iste godine Moka je krenuo iznova sa obnovljenim članstvom i to mu je u potpunosti izmenilo karijeru. U postavi: basista Marinko Colnago (ex Kennedy Boys), pevačica Đurdica Barlović (ex Mladi batali), klavijaturista Rajko Dujmić, gitarista Vladimir Kočiš Zec (ex Biseri) i Moka koji je u to vreme često svirao harmoniku, krenuli su na festivale na kojima su po pravilu izvodili hit pesme. Ključni autor u grupi postao je Rajko Dujmić (rođen 1954. godine u Zagrebu). U srednjoj muzičkoj školi učio je violinu, a prvi angažman je dobio sa trinaest godina kada je kao klavijaturista pratio striptizete u "Intim baru". Godine 1968. postao je član Grupe Marina Škrgatića. Sa njima je 1970. godine nastupao na BOOM festivalu u Ljubljani i tom prilikom su izveli njegovu kompoziciju "Smij se". U maniru klasične hipi ideologije, iste godine se sa prijateljima "spačekom" zaputio u Indiju. Tokom putovanja uspevali su da nađu tezge, pa su mesec dana svirali u klubovima u iranskom gradu Mašadu. Po povratku u Zagreb, osnovao je grupu Ime, zatim je prešao u sastav Clan koji je na koncertima pratio Josipu Lisac, ali se bavio i obradama Bahovih dela. Jedno vreme bio je član grupa Zlatni akordi i Crno bijeli, a zatim je prešao u Nove fosile. Paralelno radeći sa Fosilima napisao je veliki broj hitova za Nedu Ukraden, Jasnu Zlokić, Doris Dragović, Jasmina Stavrosa, grupe Srebrna krila, Poslednja igra leptira, Randevu, Aerodrom i druge.

Novi fosili

Tokom rada, Novi fosili su patentirali komercijalan pop zvuk na tragu sastava ABBA. Često su imali turneje po Sovjetskom Savezu, Čehoslovačkoj, Istočnoj Nemačkoj (za čije tržište su objavili dva tiražna albuma), ali i po čitavom svetu. U vreme najveće popularnosti svirali su u proseku oko tri stotine koncerata godišnje. Godine 1977. postigli su prvi veliki uspeh na splitskom festivalu sa pesmom "Diridonda" Zdenka Runjića koju su kasnije u svoj repertoar uvrstili pevači iz Finske i Čehoslovačke. Kompozitorsku palicu ubrzo je preuzeo Dujmić, pa je Novim fosilima podario čitav niz mega-hitova: "Sanjaj me", "Šuti, moj dječače plavi", "Tako je malo riječi palo", "E moj Saša", "Sanja", "Tonka", "Milena generacijo" i druge. Tekstove su im najčešće pisali Dea Volarić, Zrinko Tutić i Momčilo Popadić. Tim hitovima Dujmić je patentirao model jednostavnih, komunikativnih pesama koje su prvenstveno prihvatale tinejdžerke, dakle najzahvalnija publika. Na festivalima su redovno učestvovali, ali su retko osvajali prve nagrade. Obično su bili negde pri vrhu, ali su zato njihove pesme po pravilu bile najslušanije. Na Opatijskom festivalu 1979. godine pobedili su sa pesmom "Sklopi oči". Godine 1980. Dujmić je od Jugotona dobio priznanje "Zlatna ptica" za pet i po miliona prodatih albuma i singlova Novih fosila i Srebrnih krila. Na festivalu "Zagreb '80." Novi fosili su na večeri rodoljubive i revolucionarne pesme dobili nagradu "Crveni cvet" za pesmu "Balada za Staroga" (misili su na Tita), a na večeri zabavne muzike nagradu publike za pesmu "Nemaš više vremena za mene".

Godine 1983. Đurđa Barlović je zbog porodičnih obaveza odlučila da napusti grupu. Na ploči "Poslije svega" zamenila ju je Sanja Doležal (ex Prva ljubav, rođena 1963.). U novoj ulozi ona se brzo snašla, tako da je sastav nastavio stazama uspeha. Avgusta 1985. godine, u toku turneje, iznenada je od izliva krvi u mozak u četrdeset i petoj godini preminuo Slobodan Momčilović Moka. Novi bubnjar grupe postao je Nenad Šarić (ex Jutarnje zvijezde, prateći sastavi Olivera Dragojevića, Tereze Kesovije, Danijela). Godine 1987. Novi fosili su predstavljali Jugoslaviju na izboru za "Pesmu Evrovizije". Izveli su pesmu "Ja sam za ples" i osvojili četvrto mesto. Singl sa tom pesmom objavljen je u devet evropskih zemalja. Predratnu ploču "Djeca ljubavi" objavili su bez Rajka Dujmića, mada je on kao i obično bio autor kompletne muzike. Tokom devedesetih Dujmić je nastavio saradnju sa brojnim muzičarima, sa Jasenkom Hourom je otvorio studio "Oaza", a objavio je solo ploču "Nizvodno od raja". Na kompilaciji "Za dobra stara vremena" ponovo su snimili stare pesme ali tako da je Vlado Kalember pevao neke njihove hitove, oni njegove, a deo pesama uradili su zajedno. Sa radom su prestali u jesen 2001. godine. Uspešnu povratničku turneju "Za dobra stara vremena 2005" održali su u postavi: Sanja Doležal, Rajko Dujmić, Marinko Colnago, Vladimir Kočiš i Nenad Šarić. CD "Za dobra stara vremena 2005" sadrži ponovo snimljene stare hitove koje je odabrala njihova publika.

Jura Pađen, Vlado Kalember, Alen Islamović i Rajko Dujmić su formirali grupu 4 asa i snimili diskove "4 asa live" (Memphis 2003. dvostruki koncertni) i "Nakon svih ovih godina" (Croatia Records 2004.) sa obradama pesama koje su radili tokom prethodnih godina u okviru svojih matičnih sastava. Na DVD izdanju "4 asa live" (Memphis 2003.) je snimak nastupa koji su održali na Šalati septembra 2003. godine. Vladimir Kočiš Zec je svoje radove okupio na disku "Inventura" (Croatia Records 2004. dvostruki kompilacija).

www.novifosili.net

Diskografija

Singlovi

"Kad naš brod plovi" / "Simpatija" (Jugoton 1970.)
"Mladost moga grada" / "Barbara" (Diskos 1971.)
"Noćas ću ti reći, draga" / "Ne želim znati" (Jugoton 1971.)
"Sjedi Čiro na vrh grane" / "Sanjaj, Marela" (Jugoton 1971.)
"Po goran grmi in se bliska" / "Pijmo ga pijmo" (Jugoton 1972.)
"Karamela" / "Margarita" (Jugoton 1972.)
"Ti još ne znaš" / "Ti si moja, ja sam tvoj" (Jugoton 1972.)
"Leptiri" / "Najdraža" (Jugoton 1972.)
"Kad Milivoj zasvira rokenrol" / "Uspavanka" (Jugoton 1973.)

"Za osmijeh tvoj, za pogled tvoj" / "Sve se zaboravlja" (Jugoton 1973.)
"Ljubav na pijesku" / "Dok su smijale se oči" (Jugoton 1974.)
"Rozamunda" / "Za tvoju ljubav" (Jugoton 1975.)
"Moj pas Reks" / "Ne pričaj tu priču" (Jugoton 1975.)
"Plovi mala barka" / "Dok me čekaš" (Jugoton 1976.)
"Kuca srce moje" / "Vrijeme mladosti" (Jugoton 1977.)
"Diridonda" / "Lu-la-lu" (Jugoton 1977.)
„Tko visoko diže nos" / „Sanjaj me" (Jugoton 1977.)
"Sama" / "Kaži mi mama" (Jugoton 1978.)
"Neka vali gingolaju svoje barke" / "Lastavice mala" (Jugoton 1978.)
"Da te ne volim" / "Kad godine prođu" (Jugoton 1978.)
"Ne oplakuj nas, ljubavi" / "Sklopi oči" (Jugoton 1979.)
"Reci mi tiho, tiho" / "Sretan praznik, stara moja" (Jugoton 1979.)
"Moj svijet bez tebe" / "Nikog nema da mu kažem" (Jugoton 1979.)
"Tajna" / "Ne valja ti to što činiš" (Jugoton 1979.)
"Nemaš više vremena za mene" / "Najdraže moje" (Jugoton 1980.)
"Čuješ li me, je l' ti drago" / "Pomorska večer" (Jugoton 1980.)
"Fala" / "Balada za staroga" (Jugoton 1981.)
"Oko moje" / "I Remember" (Jugoton 1981.)
"Ja sam šef" / "Saša" (Jugoton 1982.)

Albumi

"Novi fosili" (Jugoton 1974.)
"Da te ne volim" (Jugoton 1978.)
"Nedovršene priče" (Jugoton 1980.)
"Hitovi sa singl ploča" (Jugoton 1981. kompilacija)
"Budi uvijek blizu" (Jugoton 1981.)
"Novi fosili za djecu i odrasle" (Jugoton 1982.)
"Volim te od 9 do 2 i ostali veliki hitovi" (Jugoton 1983. kompilacija)
"Poslije svega" (Jugoton 1983.)
"Tvoje i moje godine" (Jugoton 1985.)
"Za dobra stara vremena" (Jugoton 1986.)
"Dijete sreće" (Jugoton 1987.)
"Poziv na ples" (Jugoton 1987.)
"Nebeske kočije" (Jugoton 1988.)
"Obriši suze, generacijo" (Jugoton 1989.)
"Djeca ljubavi" (Jugoton 1990.)
"Kao spray" (Croatia Records 1991.)
"Najbolje godine" (Croatia Records 1993. kompilacija)
"Druge godine" (Croatia Records 1996.)
"Bijele suze padaju na grad" (Croatia Records 1997.)
"Pričaj mi o ljubavi" (Croatia Records 1998.)
"Ljubav koja nema kraj Vol. 1 i Vol. 2" (Croatia Records 1998. kompilacije)
"Jesen" (Croatia Records 1999.)
"Za dobra stara vremena" (Croatia Records 2001. kompilacija)
"Za dobra stara vremena 2005" (Dallas Records 2005. kompilacija)

NOVKOVIĆ BORIS

(Zagreb)

Kao sin čuvenog hitmejkera Đorđa Novkovića, Boris (rođen 1967. u Sarajevu) je na scenu stupio 1986. godine iznenada, odmah snimivši debi album sa udarnim hitom "Kuda idu izgubljene djevojke (Tamara)". U tinejdžerskim godinama se lomio između muzike i fudbala, igrao je kao stariji pionir u klubu Dinamo, ali je ipak prevagnula muzika kao porodična tradicija.

Boris Novković

Autorski debi imao je na mini LP ploči "Đevuška" (Jugoton 1983.) grupe Srebrna krila za koju je komponovao pesmu "Bongo bongo". Zatim su njegove pesme snimili pevači Alen Slavica, Dado Jelavić, grupa Rendez Vous i drugi. Budući da su mnogi u početku sumnjali u njegov talenat, smatrajući da je u pitanju još jedan očev "projekt", bilo mu je potrebno dugo vremena da se dokaže. Opredelivši se za meksi pop on je vrlo brzo stekao mladu publiku, pogotovu što je pravilno vukao medijske poteze, imao idealnu facu tinejdžerskog idola, a kao autorski tandem za njega su najčešće pisali Senad Galijašević (muzika), Marina Tucaković i Alka Vuica (tekstovi). Boris se dokazao i kao autor, tako da je lako popunio prazninu nastalu prestankom rada učešćerenih pop zvezda kao što su Srebrna krila. Za debi LP "Kuda idu izgubljene djevojke..." Boris je radio muziku, a tekstove su napisali Marina Tucaković, Mladen Popović i Bruno Kovačević. Ploču je producirao Senad Galijašević. Za drugi LP "Jači od sudbine" još više je pojačao ekipu. Ploču su producirali Oliver Mandić i Nikša Bratoš, aranžmane je radio Laza Ristovski, a na ploči je i obrada Kleptonove (Clapton) "Golden Ring" u prepevu "Plakat ću sutra". Za treću ploču "Dok svira radio", objavljenu 1988. godine okupio je grupu Noćna straža u kojoj su bili basista Zvonimir Bučević, gitarista Saša Zalepugin (ex La Fortunjeros), bubnjar Davor Vidiš (ex Drugi način) i gitarista Božidar Kozjak, mada su se vremenom muzičari u grupi smenjivali meteorskom brzinom. U to vreme Borisov menadžer bio je Oliver Mandić, a ploču je producirao klavijaturista Krešimir Klemenčić. LP je doneo više rock nastrojene kompozicije, a "Sunce na zapadu" je obrada Dilanove pesme "Sara". Po izlasku iz vojske, 1989. godine objavio je četvrti LP "Obojeni snovi" koji je producirao Nikša Bratoš, a uz Noćnu stražu svirao je klavijaturista Saša Lokner. Kao kompozitor potpisao se i Zlatko Arslanagić (Crvena jabuka), a hit je bila folk orijentisana pesma "Ajša". U to vreme Boris se oprobao i na drugom mediju glumeći u filmu "Špijun na štiklama". Sa svojim sastavom je 1990. godine nastupio kao zagrevanje na zagrebačkom koncertu Tine Tarner. LP "Boris 100 X" objavio je 1991. godine a uz njega su pesme uradili Alka Vuica, Dino Dervišhalidović (Merlin) i Fahrudin Pecikoza. Produkcija i aranžmani bili su povereni Senadu Galijaševiću.

Po izlasku te ploče napravio je dužu pauzu i tek 1993. godine nastupio na Splitskom festivalu izvodeći pesmu "Više ništa nije kao prije". Iste godine izašao mu je CD "Struji struja", zatim je 1995. godine usledio kompilacijski CD na kome su nove pesme "Majka moja" i "Od kad nisam tvoj" sa Zagrebfesta. Za disk "U dobru i zlu", uz Borisa većinu pesama komponovao je Zlatko Arslanagić. U produkciji Mire Buljana 1997. godine objavio je CD "Sve gubi sjaj bez ljubavi" sa koga se izdvojila obrada tradicionala "Daleko" koju je otpevao zajedno sa Kemalom Montenom. Disk "Branim se" je uz naslovnu obeležila pesma "Prodala me ti". Za CD "Direkt" produkciju i aranžmane uradio je Miro Buljan, a uz brojne obrade stranih tema uvrščena je pesma "Pahulja na dlanu" Aleksandre Kovač. Na disku "Ko je kriv?" naslovnu pesmu otpevao je u duetu sa Severinom a kao bonus dodat je song "To mogu samo najbolji" iz filma Brune Kovačevića "Dnevnik pobjednika (obitelj Kostelić)". CD "Best Of" na kome su pesme nastale od 1995. godine sadrži i bonus DVD. Godine 2003. City records je za tržište u Srbiji i Crnoj Gori objavio duplu kompilaciju "The Best Of...". Disk "Ostvaren san" producirali su Jeronim Marić i Boris, a kreativni doprinos dao je i Saša Lošić. Na koncertima ga prati grupa Noćna straža koju čine Branko Bogunović Pif (gitara), Trpimir Jerković (klavijature), Vinko Puclin (bas), Krešimir Randić (bubnjevi) i Tomislav Tržan (udaraljke). Na Eurosongu 2005. predstavljao je Hrvatsku sa pesmom "Vukovi umiru sami".

www.boris-novkovic.com

Diskografija

"Kuda idu izgubljene djevojke..." (Jugoton 1986.)
"Jači od sudbine" (Jugoton 1987.)
"Dok svira radio" (Jugoton 1988.)
"Obojeni snovi" (Jugoton 1989.)
"Boris 100 X" (Jugoton 1991.)
"Struji struja" (Orfej 1993.)
"The Best Of...Boris" (Croatia Records 1995. kompilacija)
"U dobru i zlu" (Croatia Records 1995.)
"Sve gubi sjaj bez ljubavi" (Croatia Records 1997.)
"Branim se" (Croatia Records 1999.)
"Direkt" (Croatia Records 2001.)
"Ko je kriv?" (Croatia Records / Master Music 2002.)
"Best Of 1995-2003." (Croatia Records 2003. kompilacija)
"Ostvaren san" (Dallas Records 2004.)
"Zlatna kolekcija" (Croatia Records 2005. kompilacija dupli)

O' Hare • Obojeni program • Oko • Oktobar 1864.• Opus • Osmi putnik • Osvajači • Otroci socializma

O' HARE

(Zagreb)

Grupu su 1966. godine osnovali orguljaš Frano Parać (rođen 1948.), Edbin Haramina (bubnjevi), Rajko Boltižar (gitara), Miljenko Ljubić (bas) i Marcela Munger (vokal). U svom izrazu su negovali višeglasno pevanje na tragu grupa The Seekers, The Mamas and Papas i The Hollies.

Prvih godina nastupali su na takmičenju vokalno instrumentalnih sastava i u zagrebačkom klubu "Kruge". Najpoznatije pesme iz njihovog repertoara "Halo taxi", "Sunce sja za nas" i "Lopov", komponovao je Parać ali one su objavljene na singlovima grupe Zlatni akordi kojoj se Parać priključio 1968. godine. U to vreme iz grupe su otišli Marcela Munger i Rajko Boltižar, a zamenili su ih Josipa Lisac i gitarista Krešo Ivić. Ni ta postava nije dugo trajala. Preplaskom Josipe Lisac u Zlatne akorde došlo je do ujedinjenja te dve grupe, mada su praktično O' Hare prestali sa radom.

Sastav su početkom sedamdesetih obnovili Marcela Munger i Miljenko Ljubić i objavili su jedini singl na kome su Paraćeve kompozicije. Parać komponuje savremene opere i dekan je Muzičke akademije u Zagrebu.

Diskografija

"S72 itd" / "Sretna zemlja" (PGP RTB 1972.)

OBOJENI PROGRAM

(Novi Sad)

Jedan od prvih novosadskih novotalasnih sastava osnovao je 1980. godine pevač Branislav Babić Kebra, ali su gotovo celu deceniju proveli u poluanonimnosti i uz česte promene članstva. Do veće afirmacije došli su tek posle učestvovanja na YURM-u u Zagrebu i Omladinskom festivalu u Subotici 1989. godine. Tada je njihova pesma "Kad bi malo (7x) mozak stao" objavljena na kompilacijskom albumu subotičkog festivala. U to vreme grupu su činili: Branislav Babić Kebra (vokal), Robert Radić (bubnjevi), Branislav Bukurov (gitara), Miroslav Bedov (bas) i Maša Žilnik (prateći vokal).

Zahvaljujući zalaganju zagrebačog novinara Aleksandra Dragaša, za njegovu izdavačku kuću Search and Enjoy objavili su 1990. godine debi album "Najvažnije je biti zdrav" koji je producirao Koja iz Discipline kičme, a omot je uradio beogradski slikar Miomir Grujić Fleka. Napravili su izbor materijala iz svoje dugogodišnje karijere i ponudili ubedljiv zvuk u pesmama "Štipaljka", "Filadelfija", "O, da li" koje su obeležili Kebrin osoben pevački stil i gusta muzička osnova. Upravo zbog tog specifičnog izraza, često su ih poredili sa mančesterskim sastavom The Fall. Sledeću ploču "Ovaj zid stoji krivo", ponovo u Kojinoj produkciji, objavili su krajem 1991. godine. Pesma "Nebo, nebo plavo je" inspirisana je početkom rata i nasilnom regrutacijom, a u temama "Čudan glas te poziva", "981", "Pozivamo traple reke", "Slobodan i nestvaran" Kebra je nastavio sa nizanjem svojih pomalo klaustrofobičnih slika. Prateće vokale pevale su članice grupe Boye, Koja je u nekoliko pesama svirao gitaru, a Zerkman iz Discipline kičme, trubu. U to vreme bas je sa njima svirao Zoran Lekić, kasnije član grupe Atheist Rap. Snimak sa koncerta Obojenog programa u KST-u održanog 1. avgusta 1992. godine pojavio se na kaseti "Prijatelju, kočnice ti ne rade baš sve" i sem naslovne, sve pesme su zabeležene na prethodnim pločama. Nešto kasnije na disku "Obojeni program" kuća Music Yuser reizdala je njihova prva dva albuma sa bonus pesmom "Nebo, nebo drugo je".

Godine 1993. Kebra je proveo pola godine u Londonu i tada je ostvario kontakt sa MTV programom pa su se spotovi za pesme "981" i "Reforma u vašoj glavi" pojavili u emisiji "120 minutes", a sa snimcima su učestvovali na britanskim kompilacijama. CD "Verujem ti jer smo isti" Kebra je realizovao 1994. godine sa novom postavom muzičara: prateći vokali Jovanka Ilić i Danica Milovanov Daca, gitarista Dragan Knežević, basista Ljubomir Pejić (ex Vrisak generacije) i bubnjar Vladimir Cinkocki Cina (ex Generacija bez budućnosti). Uz efektan omot koji je radio Talent i sopstvenu produkciju, nastavili su dobro utvrđenom linijom a udarna pesma bila je "ABCD avioni". Kao gost u pesmi "Ruža lutanja", svoj recitativ iskazao je konceptualni umetnik Miroslav Mandić i na taj način su se uklopili u njegov projekat višegodišnjeg hodanja po Evropi. Sledeći album "Ili 5 minuta ispred tebe" snimili su u zrenjaninskom studiju "Tarkus". Gosti su bili trubač Zerkman i Ivana Vince koja je pevala prateće vokale. Po objavljivanju ploče, prvi put su od raspada zemlje nastupali u Sloveniji. Kuća Tarkus je na tržištu objavila novu seriju diska "Obojeni program" sa materijalima s prva dva albuma. Na kompilacijskom disku "Radio utopija" (B 92 1994.) uvrščena je njihova pesma "Nebo, nebo plavo je", a na kompilaciji "Ovo je zemlja za nas?!?" (Boom 93 / B 92 1997.) učestvovali su sa pesmom "Dragon". Sledeći CD "Sva sreća general voli decu" producirao je basista grupe Boye, Ilija Vlaisavljević Bebec, rešenje omota je osmislio slikar Saša Stojanović i na njemu je ironičan, dečji crtež generala koji pokazuje tri prsta. U dvadeset četiri teme ponudili su modernizovan zvuk, semplove i dance remix pesme "Fudbal" iz repertoara grupe Boye. Ploču su snimili Kebra, Dragan Knežević (gitara), Zoran Geratović Gera (bas), Slobodan Levakov Coba (bubnjevi), Tamara Dobler (prateći vokal) i Smokin' J. CD "Ako nisam dobra, šta ćemo onda?" uz nove pesme je doneo još jednu minijaturu Miroslava Mandića u kojoj on furiozno izvikuje tekst iz svoje knjige "Ruža lutanja". Posebnu potvrdu disk je dobio od legendarnog britanskog disk džokeja Džona Pila (John Peel) koji je pesmu "Uživaj u ludilu nekih malih stvari" uvrstio na play listu BBC radija. U beogradskoj Hali sportova 2003. godine su nastupili kao predgrupa na nastupu sastava Placebo. CD "Da li je to čovek ili je mašina" u produkciji Bebeca snimili su u analognom studiju "Sing Sing" Mileta Čirića u Holandiji i tom prilikom održali su koncert u Amsterdamu. Na disku su uz sedam novih pesama dodati remiksi tih tema koje su uradili domaći i strani autori.

Obojeni program

CD su snimili u postavi: Kebra, Dragan, Tamara, Cina, Miloš Romić (groove box machine) i Miloš Rašković (bas). Novinarka Brankica Drašković je uradila dokumentarni film o snimanju ploče.

Kebra je napisao zbirke pesama "Ko je taj čovek?" (Sorabia 1992.) i "Reci pravo" (Prometej 1994.). Knjiga "Rey je O.K." (Prometej 1997.) sadrži pesme, roman i Kebrine ilustracije, a u romanu "Obećaj mi, molim te" (Rende 2003.) bavi se turobnim devedesetim godinama u ovoj zemlji. U filmovima Želimira Žilnika "Druga generacija" (1983.), "Tako se kalio čelik" (1988.) i TV drami "Prvo tromesečje Pavla Hromiša" glumili su članovi grupe i koriščena je njihova muzika. Uradili su muziku za film "Žurka" reditelja Aleksandra Davića. Za neobične nazive njihovih oficijelnih studijskih albuma postoji i literarno objašnjenje. U formi akrostiha prva slova formiraju ime njihovog grada Novog Sada.

www.obojeniprogram.co.yu

Diskografija

"Najvažnije je biti zdrav" (Search and Enjoy 1990.)
"Ovaj zid stoji krivo" (Tom Tom Music 1991.)
"Prijatelju kočnice ti ne rade baš sve" (Sorabia 1992. koncertna kaseta)
"Obojeni program" (Music Yuser 1993.)
"Verujem ti jer smo isti" (Metropolis 1994.)
"Ili 5 minuta ispred tebe" (PGP RTS / Tarcus 1996.)
"Sva sreća general voli decu" (B 92 1999.)
"Ako nisam dobra, šta ćemo onda?" (UrbaNS 2001.)
"Da li je to čovek ili je mašina" (UrbaNS 2005.)

OKO

(Ljubljana)

Kao učenik osmog razreda osnovne škole, gitarista Pavle Kavec je 1966. godine stupio u grupu Rož'ce sa kojom je nastupao na Gitarijadi u Zagrebu. Zanesen muzikom Džimija Hendriksa 1967. godine je osnovao rock trio Yeti Experience, a 1971. godine je prešao u sastav Skarabeji koji je svirao po uzoru na Deep Purple.

Sastav Oko (naziv su dobili po ideji slovenačkog pevača Janeza Bončine) osnovao je 1972. godine i u njemu su svirali bubnjar Jani Tutta i

Oko

basista Miro Tomassini (ex Bumerang). U početku su negovali hard rock zvuk, ali vremenom su unosili elemente jazz rocka. Godine 1973. Janija Tuttu zamenio je bubnjar Dragan Gajić i u toj postavi su uradili prve snimke za Radio Ljubljanu. Kada su 1975. godine Gajić i Tomassini prešli u sastav Jutro, novi članovi postali su bubnjar Tone Dimnik i basista Franjo Martinec. Sa njima su snimili prvi singl "Vse sem dal ti" i materijal za debi LP "Raskorak". Godinu dana kasnije Dimnik je prešao u Buldožer, a Martinec se posvetio studijama. Za već snimljene matrice ponovo su urađeni vokali, ovog puta na srpskohrvatskom (kako se jezik tada zvao). Ploču je producirao Dečo Žgur, gosti na snimanju bili su klavijaturista Andrej Konjajev iz sastava Izvir, perkusionista Miha Vipotnik i gitarista Zlatko Manojlović koji je bio koautor i glavni vokal u pesmi "Sam sam". Autor kompletnog materijala bio je Kavec, sem instrumentala "Tema IV" koji je napisao Martinec.

U vreme kada je ploča izašla Oko nisu radili, a Kavec je svirao sa sastavom Bumerang. Oko je obnovio krajem 1976. godine sa novim članovima: Zlati Klun (bubnjevi) i Igor Bošnjak (bas). Sa radom su prestali 1978. godine i samo povremeno su se okupljali za potrebe proslava i jubileja. Kavec se na scenu vratio početkom devedesetih godina kada je sa Gajićem, sinom Mitjom (bas) i prijateljima snimio CD "Hočeš z menoj" (Corona 1994.). Ploča "Raskorak" (Max Plus 1998.) je reizdata na disku, a kao bonus su objavljeni njihovi rani i noviji snimci otpevani na slovenačkom jeziku. Disk "Oko (Live december 2000)" snimili su Kavec, Ernie Mendillo (bas) i Marko Bertoncelj (bubnjevi) na nastupu u ljubljanskom klubu "Hound Dog" kada su kao svojevrsan tribute to Jimi Hendrix svirali njegove materijale ali i pesme drugih autora iz tih vremena. Kavec drži i školu gitare.

www.trio-oko.com

Diskografija

Singl

"Vse sem dal ti" / "Spet nazaj" (RTV LJ 1975.)

Album

"Raskorak" (Jugoton 1976.)
"Oko (Live december 2000)" (Samizdat 2001. koncertni)

OKTOBAR 1864.

(Beograd)

Grupa je nastala 1984. godine, ali vođa i gitarista sastava Goran Tomanović više se ne seća ko je bio u prvoj postavi jer su se okupili preko oglasa, a članovi su se menjali velikom brzinom. U početku su radili kao petočlani sastav klasične rock formacije i za to vreme samo su vežbali, tražeći sopstveni zvuk.

Prvi značajniji nastup imali su u beogradskom klubu "Taš" početkom 1985. godine kada im se priključila pevačica Tanja Jovićević (rođena 1967. u Beogradu). Ona je pre toga pevala u anonimnoj zemunskoj rhythm i blues grupi i izvodila jazz standarde po klubovima. Te godine su u konkurenciji sto tri sastava iz cele zemlje pobedili na Paliluskoj rock ligi. Zatim su pobedili u kategoriji demo grupa na MESAM-u i započeli

Oktobar 1864.

pripreme za prvi album. Tada su se konsolidovali u sastavu: Goran Tomanović (gitara), Tanja Jovićević (vokal), Željko Mitrović (bas), Ivan Zečević (bubnjevi), Dean Krmpotić (klavijature), Marko Lalić (saksofon), Branko Bačović (truba) i Nebojša Mrvaljević, (trombon). Debi LP producirao je Saša Habić, a pored već proverenih pesama "Carte Blanche" i "Pomisli" u pop jazz maniru, obrađene su pesme "Reach Out I'll Be There" pod nazivom "Nađi me" iz repertoara Four Tops, ali i Nade Knežević. Godine 1988. snimili su drugi album "Igra bojama" sa novim članovima: Dejan Abadić (klavijature) i Vuk Dinić (trombon). Ploču su producirali Rex Ilusivii i Teodor Jani (Theodor Yanni) a prateće vokale je pored ostalih pevao i Milan Mladenović. Ova ploča im je kroz pesme "Sam", "Pratiš trag" i "Želim te" donela epitet zagovornika sofisticiranog belog soula, a Tanju Jovićević su zasipali pohvalama zbog vokalnih sposobnosti. Tokom 1989. godine intenzivno su svirali, često sa Ekatarinom Velikom, a rasprodali su promotivni koncert u beogradskom Domu omladine. U grupu su tada došli novi članovi Ljubinko Tomanović (bas) i Slobodan Andrić (saksofon). U sklopu manifestacije Fotografija, koncertom su otvorili novu scenu u Bitef teatru. Iste godine su radili muziku za film "Početni udarac" Darka Bajića. Po mišljenju čitalaca časopisa "Pop Rock" Tanja Jovićević je dve godine zaredom dobijala titulu najbolje pevačice. Treći LP "Crni ples" snimili su februara 1990. godine u gradu koji se tada zvao Titograd. Pored naslovne, sa ploče su se izdvojile pesme "Miris predgrađa", "Denis" i "Put". Producenti su bili Teodor Jani i članovi grupe. Kao i prethodni, i ovaj omot je uradio strip autor Zoran Janjetov. Tokom turneje, sa njima je svirao novi član saksofonista Deže Molnar. Grupa je 1990. godine nastupala u Berlinu. Iste godine Tanja Jovićević je u Ulmu na Festivalu moderne umetnosti sa Milanom Mladenovićem izvela performans "Anđeoski prah".

Iako su tokom čitave karijere dobijali samo odobravanja kritike i revnosne slušaoce u publici, depresivna jesen 1991. godine uzela je svoj danak i oni su krajem godine održali oproštajni koncert u SKC-u. Goran Tomanović je formirao sastav Bača Left, a Tanja Jovićević je postala jedan od nezaobilaznih studijskih saradnika i čest gost u jazz klubovima. Pevala je u pozorišnoj predstavi "Osvrni se u gnevu" Balše Doga, gostovala na turnejama Ekatarine Velike i Bajage i Instruktora. Na festivalu u Budvi juna 1998. godine izvela je pesmu "Jutro" a na "Beoviziji" 2004. godine, temu "Uzmi me". Osnovala je sastav Oktobar sa kojim je povremeno nastupala, a zatim je formirala grupu Happy Family. Željko Mitrović je osnovao radio i TV Pink i izdavačku kuću City Records

u kojoj kao urednik izdanja radi i Goran Tomanović. Krajem 1997. godine ista izdavačka kuća objavila je CD "Najbolje" na kome je dvanaest pesama odabranih sa njihova tri albuma. Ploče "Igra bojama" i "Crni ples" PGP RTS je reizdao na disku 2006. godine.

Diskografija

"Oktobar 1864" (Jugodisk 1987.)
"Igra bojama" (PGP RTB 1988.)
"Crni ples" (PGP RTB 1990.)
"Najbolje" (City Records 1997. kompilacija)

OPUS

(Beograd)

Sastav Opus nastao je 1973. godine a zamišljen je kao supergrupa. Osnovali su ga klavijaturista Miodrag Mive Okrugić (ex YU grupa), gitarista Miodrag Bata Kostić (ex Terusi, YU grupa) i basista Dušan Čučuz (ex Džentlmeni), ali su ubrzo prestali sa radom. Mive Okrugić (roden 1946. godine) je stupio na scenu 1965. godine kada je sa Dragijem Jelićem svirao u sastavu Beduini, jedan je od osnivača YU grupe, sarađivao je sa Zlatkom Manojlovićem, a renome je stekao zahvaljujući osobenom zvuku svojih Hammond orgulja. Ime su dobili po Okrugićevoj pesmi "Opus No. 1" koju je komponovao u vreme rada sa YU grupom.

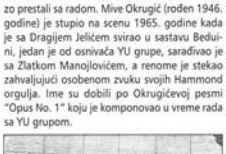

Opus

Okrugić je obnovio grupu 1975. godine. On i basista Slobodan Orlić (ex Plamenih 5, Siluete, Bitnici, Moira), bubnjar Ljubomir Jerković i pevač Dušan Prelević (ex Korni grupa) snimili su album "Opus 1" na kome je pevao i Zlatko Manojlović. Album je izašao u luksuznom omotu, kretao se u ambicioznim okvirima simpho rocka, sa njega je izdvojen singl sa pesmama "Dolina bisera" i "Viđenje po Grigu" a ponovo su snimili temu "Opus No. 1" koja je dobila naziv "Opus – žena tame". Ploča je ipak predstavljala razočaranje jer se od grupe očekivalo više i oni su opet prekinuli rad. Godine 1977. Okrugić, Orlić, Želimir Vasić (bubnjevi) i Milan Matić (gitara) su obnovili aktivnost, ali su po objavljivanju singla "Ne dam da budeš srećna" prestali sa radom.

Sa grupom Opus jedno vreme je radio gitarista Ljuba Sedlar (ex Siluete) koji je objavio solo ploču "Uz pomoć velikih prijatelja" (PGP RTB 1978.). Na njoj su svirali studijski muzičari, a pevali Maja Odžakljievska i Zlatko Pejaković. Snimio je LP "Get Away" (PGP RTB 1983.) i singlove "Dok sve to postoji" / "Vlajkov auto" (PGP RTB 1975.), "Shake Your Body" / "I Can't Live Without You" (Five 1983.) i "I've Got You" / "I've Got To Move On" (Corinn 1984.). U sastavu Opus gitaru su svirali Zoran Dašić (kasnije osnivač sastava Legende) i Vidoja Božinović koji je po odlasku iz grupe prešao u Rok mašinu, a pevao je i Dragan Baletić (ex Crni biseri).

Diskografija

Singlovi

"Veče" / "Sam" (Jugoton 1974.)
"Dolina bisera" / "Viđenje po Grigu" (Diskos 1975.)
"Ne dam da budeš srećna" / "Ona je dama" (Diskos 1977.)

Album

"Opus 1" (Diskos 1975.)

OSMI PUTNIK

(Split)

Hard rock grupa Osmi putnik (ime su odabrali po filmu Ridlija Skota snimljenom 1979. godine) nastala je 7. maja 1985. godine, a osnovali su je tinejdžeri: pevač Zlatan Stipišić Džibo (roden 1968.), gitarista Nenad Mitrović, basista Davor Gradinski, gitarista Igor Makić i bubnjar Dražen Krolo. U toj postavi prvi put su nastupali kao predgrupa Zabranjenom pušenju 1. avgusta 1985. godine u dvorani "Gripe". Mesec dana kasnije osvojili su prvo mesto na Dalmatinskim omladinskim rock susretima. Krajem godine pobedili su u zagrebačkoj TV emisiji "Stereovizija" sa pesmom "Lutko moja, takav sam ti ja".

Osmi putnik

Početkom 1986. godine, posle nekoliko personalnih promena, formirali su definitivnu postavu: Džibo (vokal), Nenad Mitrović (gitara), Bojan Antolić (gitara), Davor Gradinski (bas) i Miro Marunica (bubnjevi). Na debi albumu "Ulična molitva" Džibo se predstavio kao kompletan autor, a ploča ih je brzo izbacila u vrh popularnosti domaćih heavy i hard sastava. Godine 1987. dobili su novog bubnjara Mirjana Jovanovića, a gitaristu Mitrovića je zamenio Alen Koljanin. Drugi album "Glasno, glasnije" potvrdio je njihovu popularnost, a naslovna pesma je u to vreme postala nezvanična himna "Hajdukovih" navijača. U njoj su prateće vokale pevali fudbaleri Andrijašević, Jerolimov, Pralija i Vulić. Na ploču su uvrstili i obradu pesme "Da mi je biti morski pas", splitske grupe Metak. LP je producirao bivši basista Metka Mirko Krstičević. Po glasanju čitalaca lista "Rock" bili su proglašeni za najbolju rock grupu u 1987. godini. Samo nekoliko meseci po objavljivanju trećeg albuma "Drage sestre moje...nije isto bubanj i harmonika" Džibo je napustio grupu i prestali su sa radom. On je prešao u Divlje jagode u kojima je ostao godinu dana, zatim je kraće vreme bio pevač nemačke grupe V2, posle čega se na domaćem terenu posvetio uspešnoj solo karijeri pod imenom Gibonni. Alen Koljanin se preselio u Australiju gde je postao član hard rock grupe Rose Tatoo.

Posle duge pauze rad su obnovili početkom 2002. godine. Povratnički CD "Živ i ponosan" uradili su u postavi: pevač Dean Brkić (ex Pandora), Bojan Antolić (gitara), Davor Gradinski (bas), Kristian Barišić (gitara) i Mirjan Jovanović (bubnjevi). Uz nove pesme u produkciji Deana Brkića ponovo su snimili stare hitove "Glasno, glasnije" i "Srce od kamena". Nastupili su kao predgrupa na koncertu Motorhead u Zagrebu 11. juna 2006. godine. Drugi i treći album grupe je na disku 2006. godine reizdao PGP RTS.

www.osmiputnik.com

Diskografija

"Ulična molitva" (Jugoton 1986.)
"Glasno, glasnije" (PGP RTB 1987.)
"Drage sestre moje...nije isto bubanj i harmonika" (PGP RTB 1988.)
"Živ i ponosan" (Dancing Bear 2005.)

OSVAJAČI

(Kragujevac)

Melodični hard rock sastav Bledi ruž je rad započeo polovinom osamdesetih godina a 1990. godine su ime promenili u Osvajači. Grupu su tada činili pevač Zvonko Pantović, gitarista Dragan Urošević, klavijaturista Nebojša Jakovljević, basista Saša Popović i bubnjar Miša Raca. U rad grupe bili su uključeni basista Dejan Dačović i klavijaturista Laza Ristovski zadužen za produkciju i aranžmane, a povremeno je sa njima i nastupao.

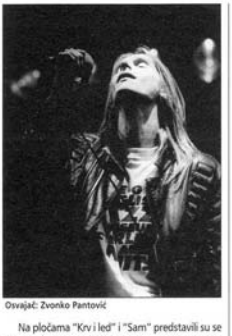

Osvajač: Zvonko Pantović

Na pločama "Krv i led" i "Sam" predstavili su se sweet metal zvukom. Po objavljivanju diska "1991-1995" (na kome su pesme sa prve dve ploče) prestali su sa radom. Miša Raca se zbog problema sa drogom povukao iz muzike, a Zvonko Pantović je 1998. godine kao pevač sastava Prvi čin na festivalu Sunčane skale u Herceg Novom izveo estradno obojenu pesmu "Vino crveno". Osnovao je sastav All Stars Osvajači koji su uz njega činili klavijaturista Nebojša Jakovljević i gitarista Bane Jelić (ex Viktorija). Objavili su CD "Vino crveno" (Grand Production 1999.) na kome je obrada pesme "Pakleni vozači" Atomskog skloništa, u "Čuvajmo deci proleća" gostovala je pevačica Goca Tržan (ex Tap 011), a ponovo su objavili staru pesmu Osvajača "S kim čekaš dan". Komponovali su muziku za pozorišnu predstavu "Tri boje duge" u pozorištu "Slavija" i snimili diskove "Nevera" (Grand Production 2001.) i "Crno oko" (City Records 2002.). Po odlasku iz grupe Bane Jelić je snimio instrumentalni disk "Universe" (PGP RTS 2002.).

Osvajači su nastavili rad 1999. godine u postavi Dragan Urošević (gitara), Saša Marković (bas), Saša Popović (ritam gitara), Nenad Branković (bubnjevi) i Nenad Jovanović (vokal). Objavili su promo CD singl sa pesmama "Samo ti" i "Minut čutanja" i CD "Vrelina". Na tom disku s njima je svirao Laza Ristovski, a pored svojih pesama su ponudili obradu "Rainbow Eyes" (u prepevu "Tragovi") iz repertoara grupe Rainbow.

Diskografija

Singl

"Samo ti" / "Minut ćutanja" (Take It Or Leave It 1999.)

Albumi

"Krv i led" (PGP RTB 1990.)
"Sam" (PGP RTS 1995.)
"1991-1995" (Take Or Leave It 1996. kompilacija)
"Vrelina" (Take It Or Leave It 2000.)

OTROCI SOCIALIZMA

(Ljubljana)

Grupu su početkom 1982. godine osnovali Roman Dečman (bubnjevi), Andrej Štritof (bas), Dare Bolha (gitara) i Brane Bitenc (vokal). Ubrzo im se priključio Iztok Turk (gitara).

Prvim snimcima iz kućnog studija privukli pažnju publike, a pesma "Pesme št. 3" je bila hit na Radio Študentu. Prvi javni nastup imali su 7. aprila 1982. godine u Kranju na koncertu Marka Brecelja održanom pod nazivom "Desant na Beograd". Na preporuku Saveza socijalističke omladine Slovenije nisu ušli u izbor za koncert u Beogradu, jer je odlučeno da ime grupe nije politički korektno. U isto vreme im je zabranjeno izvođenje svih tekstova uz obrazloženje da su previše politički angažovani. Na prvom nastupu u Ljubljani, pojavili su se pod imenom Otroci, ali sa flasterima preko usta, čime su podigli još veću prašinu. Posle tog koncerta, podršku su im pružili tadašnji punk aktivisti predvođeni Igorom Vidmarom i kod vlasti su izborili da nastupe na festivalu "Novi rok '82" na Križankama i to pod punim imenom Otroci socializma. Te godine nastupili su i na festivalu YURM u Zagrebu. U jesen 1982. godine izdavačka kuća ŠKUC im je objavila debi kasetu "Otroci socializma i B. B. in A. Š.". Na A strani su pesme koje su izveli na "Novom roku", dok je na B strani recital koji su samo uz pratnju bas gitare izveli Brane Bitenc i Andrej Štritof. U to vreme iz grupe je otišao Dare Bolha. Turneju u Austriji pratili su domaći i strani mediji, a na koncertu u Globašnici, dvoranu je osiguravalo pedeset policajaca zbog pretnji austrijskih neofašista. Vest o tom koncertu je objavljena u TV dnevnicima u Jugoslaviji, a fotografije su se pojavile i na naslovnoj strani jednih kalifornijskih novina. Zbog tog incidenta italijanska TV stanica RAI je snimila dokumentarac o grupi. Tada im je zabranjena pesma "700 usnjenih torbic" ("700 kožnih torbi"), a inspiracija im je bila to što su svi delegati partijskog kongresa održanog 1982. godine u Cankarjevom domu dobili prigodne kožne torbe. Na kraju prve godine rada iza sebe su imali 43 koncerta. Sledeće godine su svirali u Rijeci, Puli, Zagrebu i Beogradu. Na koncertu u beogradskom SKC-u, početkom 1983. godine predstavili su novu grupu Videosex, a sa njima je nastupila i Katarina II. Sledećeg dana su svirali u "Dadovu" sa sastavima Partibrejkers i Albert Kalašnjikov. Tada su potpisali ugovor za izdanje prve regularne ploče za ZKP RTVLJ, koju su snimili u studiju "Ten Ten". Ploča je odštampana u Beogradu ali nikad nije stigla do Ljubljane, jer je tiraž od tri hiljade primeraka misteriozno nestao. Naknadno su saznali da je ploča cenzurisana i uništena. Materijal sa te ploče kasnije je objavljen na kompilaciji "48-84" (ZKP RTVLJ 1984.). Godine 1984. Križaj je otišao u vojsku, a zbog angažmana u Videosexu iz grupe je otišao Turk. U grupu su došli Andrija Pušić (klavijature) i Dare Hočevar (bas). Sa grupom Pankrti su juna 1985. godine bili na turneji po Poljskoj, ali je ona na drugom koncertu u Varšavi prekinuta zbog uvođenja vanrednog stanja. Poslednji koncert su imali 21. aprila 1986. godine u Študentskom naselju u Ljubljani i na njemu su svirale sve postave grupe. Karijeru su završili tim koncertom i izdavanjem kasete "Kri" na kojoj su svi do tada snimljeni studijski materijali. Godine 1996. Andrej Štritof i Roman Dečman su sakupili sve ranije objavljene materijale, zabranjene i koncertne snimke i oni su objavljeni na disku "Otroci socializma".

Andrej Štritof je osnovao produkcijsku kuću Perfo koja se bavi snimanjem muzičkih i reklamnih spotova. Iztok Turk je muzički producent i svira u grupi Rotor. Roman Dečman je bubnjar u grupi Laibach. Brane Bitenc radi kao režiser na RTV Slovenija. Janez Križaj je muzički producent. Andrija Pušić radi kao inženjer i vlasnik je firme koja se bavi prodajom kompjutera. Dare Hočevar je profesionalni basista, a Dare Bolha je umetnik.

Diskografija

"Otroci socializma i B. B. in A. Š." (ŠKUC 1982. kaseta)
"Kri" (ŠKUC 1986. kaseta)
"Otroci socializma" (Dallas Records 1996.)

Pankrti • Paraf • Parlament • Parni valjak • Partibrejkers • Patrola • Pekinška patka • Pengov Tomaž • Perazić Marina • Percl Ivica • Petar i zli vuci • Petar Pan • Petrović Miloš • Piloti • Pinterić Alenka • Plamenih 5 • Plava trava zaborava • Plavi orkestar • Point blank • Polska malca • Pomaranča • Pop mašina • Porodična manufaktura crnog hleba • Poslednja igra leptira • Predin Zoran • Predmestje • Prelević Dušan • Pridigarji • Prljavo kazalište • Pro arte • Prva ljubav • Psihomodo pop

PANKRTI

(Ljubljana)

Grupa je nastala septembra 1977. godine i među prvima su u bivšoj Jugoslaviji počeli da sviraju punk. Diplomirani politikolog Gregor Tomc se u to vreme vratio iz Londona sa novim pločama i na inicijativu pevača Petera Lovšina (1955.) odlučili su da pokrenu punk grupu. Lovšin je tada već pisao ogoljenu i oštru poeziju, a povremeno je nastupao prateći se na gitari. Okupili su muzičare koji su pre toga svirali blues šablone ili hard rock i zainteresovali ih za punk. Originalnu postavu su uz Lovšina i Tomca (autore tekstova), činili basista Jure Kraševec, bubnjar Slavc Colnarič, gitaristi Mitja Prijatelj i Bogo Pretnar. Naziv grupe (Pankrti na slovenačkom znači kopilad) odredio je Grega Tomc.

Prvi nastup imali su 17. oktobra 1977. godine u ljubljanskoj gimnaziji Moste. Usledili su provokativni koncerti u ljubljanskom studentskom naselju, na izložbi stripa Mirka Ilića u Zagrebu i beogradskom SKC-u. Uz stvaranje sopstvene muzike počele su prve pretumbacije u sastavu. Kraševeca je zamenio Boris Kramberger (bas), a umesto Pretnara došao je Dušan Žiberna koji je postao ključni kompozitor. Prvi singl sa pesmama "Lepi in prazni" i "Lublana je bulana" ("Ljubljana je bolesna") objavili su 1978. godine u samo 2000 primeraka. Povoljne recenzije su objavljene u britanskim nedeljnicima "Melody Maker" i "New Musical Express". Dve stotine primeraka ploče prodato je u Americi, a mnogo kasnije Dželo Biafra (Yello Biafra) iz sastava Dead Kennedys im je saopštio da je i on vlasnik singla. Sa pesmama "Anarhist", "Tovar'ši jest vam ne verjamem" i "Lublana je bulana" učestvovali su na kompilaciji "Novi punk val 78-80" (RTV LJ – ŠKUC 1980.). Debi LP "Dolgcajt" ("Dosada") snimili su 1980. godine u studiju "Akademik" uz pomoć klavijaturiste grupe Buldožer Boruta Činča i Igora Vidmara, sve eminencije slovenačke punk scene. Energija svojstvena punku i oštri, politizovani tekstovi naveli su kritičare da LP proglase najboljim u 1980. godini. U Zagrebu su dobili nagradu Sedam sekretara SKOJ-a, a par pesama je emitovao Džon Pil (John Peel) na londonskom radiju BBC. Na ploči su izneli niz jasnih generacijskih iskaza u pesmama "Kruha in iger", "Jest sem na liniji", "Totalna revolucija" i "Računite z nami". Aprila 1980. godine Lovšin je otišao u vojsku, a grupa je pauzirala. Uoči odlaska, Lovšin je diplomirao na odseku za novinarstvo i sociologiju fakulteta Političkih nauka sa temom "Pornografija – društveni pojam". Po obnavljanju rada 1981. godine objavili su dupli singl na čijem snimanju je gostovao saksofonista Polde Poljanšek, a u četiri nove pesme su ponudili nešto meksu muziku. Godinu dana kasnije nastupali su u Ljubljani sa sastavom Siouxie and the Banchees i objavili drugi LP "Državni ljubimci" koji su sami producirali. Umesto Mitje Prijatelja koji je u to vreme bio u vojsci, gitaru je svirao Bogo Pretnar, njihov član iz prve faze rada. Neka od ličnih negativnih političkih iskustava Lovšin i Tomc su iskazali u pesmama "Kontrolirani, nadzorovani, svobodni", "Zastave v prvem planu" i "Avtoriteta". Po glasanju novinara magazina "Džuboks" album je proglašen najboljim te godine. Već tada su Lovšin i Tomc dobili priznanje za svoje tekstove u beogradskoj "Književnoj reči" koja je u separatu pod nazivom "U službi njenog veličanstva" objavila izbor njihovih radova.

Dok je Kramberger bio u vojsci zamenjivao ga je basista Matjaž Gantar čiji je rad zabeležen na živoj ploči "Svoboda 82" snimljenoj na koncertu u Šentvidu. U to vreme svirali su i dva energična koncerta u Varšavi. Jeseni 1983. godine snimili su "Rdeči album" ("Crveni album") na kome su im kod produkcije asistirali Igor Vidmar i Braco Doblekar. Prikljanjajući se standardnijem rock zvuku u pojedinim pesmama su uveli duvačke instrumente, a deo tekstova je na engleskom, ruskom, nemačkom i italijanskom. Udarna tema "Bandiera Rossa" ("Crvena zastava") je obrada italijanske komunističke pesme, a tu su i "Lokalne pizde", "Sarajevo 1984", "Voda" i druge. Sledeći LP "Pesmi sprave" ("Pesme pomirenja") objavljen 1985. godine, dobio je naziv po tada aktuelnoj dilemi da li u društvene tokove uključivati i ljude koji su za vreme Drugog svetskog rata bili na strani okupatora. Gitarista Dušan Žiberna se u to vreme zaposlio na televiziji, a novi član benda postao je Marc Kavaš. Ploču je producirao Brajan Hejs (Brian Hayes), gitarista grupe Angelic Upstarts koji je svirao u pesmi "Sistem svobode". Svoja muzička interesovanja su proširili uvođenjem gitarskih solo deonica, višeglasnim pevanjem i klavijaturama (svirao Prle Arnejšek) koje su najupečatljivije u pesmi "Osmi dan". U to vreme Lovšin je počeo da radi kao sportski novinar u listu "Delo", tako da nisu imali česte koncertne aktivnosti, pa su se povukli u okvire Slovenije. Poslednji LP "Sexpok" producirao je Tomo In Der Mühlen iz sastava Karlowy Vary i na njemu su pesme "Adijo Ljubljana", "If You Rock My Cock (I'll Wattussy Your Pussy)", "Zadnja ljubezenska pesem" i druge. Sa radom su prestali posle koncerta koji su pod nazivom "Zadnji pogo" odsvirali u hali "Tivoli" 10. decembra 1987. godine. Već sledeće Lovšin je osnovao sastav Sokoli sa kojim je delovao do 1993. godine a onda se posvetio solo karijeri.

Godine 1992. je objavljen dupli kompilacijski CD "Zbrana dela I", a na disku "Zbrana dela II" je snimak ljubljanskog koncerta Pankrta održan 5. novembra 1982. godine. Uz nekoliko starijih studijskih snimaka objavili su i novu, trendovsku verziju pesme "Totalna revolucija" snimljenu 1994. godine. Krajem 1996. godine objavljen je

Pankrti u drugoj polovini osamdesetih

trostruki kompilacijski CD koji u šezdeset šest snimaka obuhvata njihovu kompletnu karijeru. Uz CD je priložena iscrpna biografija i diskografija grupe. Tokom karijere su često svirali u Italiji, a početkom osamdesetih održali su četiri koncerta u Nemačkoj u okviru akcije "Rock protiv desnice". Leta 1996. godine na kratko su se okupili da bi u Ljubljani svirali na koncertu grupe Sex Pistols. Peter Lovšin i Gregor Tomc su objavili knjigu "Pankrti: teksti" (Tales 1997.) u kojoj su svi tekstovi pesama Pankrta. Po prestanku rada Pankrta, Tomc je inicirao osnivanje hard rock grupe Bombe za koju je od 1988. do 1990. godine pisao tekstove. Na Fakultetu za društvene nauke predaje sociologiju kreativnosti i sociologiju mladih. Samostalno ili sa drugim autorima napisao je knjige "Od Poljske do Pol Pota", "Druga Slovenija", "Profano – kultura u modernom svetu", "Crveno i crno", "Kulturna politika u Sloveniji", "Urbana plemena" i "Šesto čulo – društveni svet u kognitivnoj nauci". Predsednik je slovenačke filijale I.A.S.P.M. (Međunarodno udruženje za proučavanje popularne muzike). Povodom 25 godina od objavljivanja debi ploče, u Sloveniji su krajem 2005. godine dokumentarni film "Muzika je umetnost vremena" uradili Barbara Klebl, novinar Igor Bašin i reditelj Igor Zupe. Zagrebačka grupa Elektrobuda je na disku "Sveti zvuk" (Dancing Bear 2005.) obradila pesmu "Totalna revolucija". Na tribute disku "Pankrti 2006" (B POP 2006.) grupe sa prostora bivše Jugoslavije obradile su pesme Pankrta.

Diskografija

Singlovi

"Lublana je bulana" / "Lepi in prazni" (ŠKUC 1978.)
"Namesto tebe" / "Gospodar" / "Jak i glup" / "Še žmeri mislm" (RTV LJ 1981. dupli singl)
"Slovan" / "Adijo Ljubljana" (ZŠD Slovan 1985.)

Albumi

"Dolgcajt" (RTV LJ 1980.)
"Državni ljubimci" (RTV LJ 1982.)
"Svoboda 82." (Helidon 1983. koncertni)
"Rdeči album" (RTV LJ 1984.)
"Pesmi sprave" (RTV LJ 1985.)
"Sexpok" (RTV LJ 1987.)
"Zbrana dela I" (RTV S 1992. dupli CD kompilacija)
"Zbrana dela II" (Nika Distribution 1994. koncertni)
"Zaboj-Antologija 77-87" (RTV Slovenija 1996. trostruki CD kompilacija)

PARAF

(Rijeka)

Uporedo sa pojavom punka u svetu, tinejdžeri Valter Kocijančić (gitara, vokal), Zdravko Čabrijan (bas) i Dušan Ladavac Pjer (bubnjevi) su krajem 1977. godine osnovali Paraf. Prve nastupe imali su po riječkim srednjim školama zajedno sa sastavima slične orijentacije: Termiti, Protest i Lom. Krajem 1978. godine su ustalili redovnu koncertnu aktivnost. Nastupali su u riječkom klubu "Ćirkolo", ljubljanskom Študentskom naselju, na koncertu zagrebačkog lista "Polet", kao predgrupa sastavu The Ruts u Ljubljani, Zagrebu i Beogradu i BOOM festivalu u Novom Sadu.

Godine 1979. su objavili prvi singl i u temi "Rijeka" muziku su preuzeli iz pesme "Chinese Rocks" sastava Heartbreakers. Kocijančić se

Paraf: udarni predstavnici Ri-Rocka

potpisao kao autor jer je hteo da testira rock kritičare. Krađu je obelodanio Petar Luković u magazinu "Džuboks". Njihova "Narodna pjesma br.1" uvrščena je na kompilaciju "Novi punk val 78-80" (RTV LJ 1980.). Debi LP "A dan je tako lijepo počeo..." objavljen je posle dužeg čekanja u proleće 1980. godine. Ploča je zbog tekstova oporezovana kao šund, iako su deo stihova i omot morali da menjaju. Doslednu punk idiomima, na ploči su zagrebali u sasvim nove teme: uz ironiju su koristili komunističke slogane, ismevali Bijelo dugme (u pesmi "Pritanga i vaza"), pljuvali policiju ("Narodna pjesma") i bavili se socijalnim temama tipičnim za lučki grad. Ploču je producirao njihov menadžer i bliski saradnik Goran Lisica Fox, uz asistenciju Igora Vidmara. Po snimanju albuma, iz grupe je otišao Valter Kocijančić. Jedno vreme je svirao sa sastavom Istočni izlaz a zatim se zaposlio kao učitelj. Tim poslom se i danas bavi. Novi članovi postali su pevačica Pavica Mijatović, koja se predstavljala kao Vim Cola i gitarista Klaudio Žic (ex Zadnji). Žic je ubrzo napustio sastav, a novi članovi su postali gitarista Mladen Vičić Riči i klavijaturista Raul Varlen. Sa njima su promenili stil i prikloni se britanskoj novotalasnoj sceni što su potvrdili na ploči "Izleti". Širu afirmaciju su dobili preko pesama "Pobuna bubuljica", "Nestašni dački izleti", "Javna kupatila", a "Federico u bačvi" je inspirisana filmom "Kazanova" reditelja Federika Felinija. Na ploči je i efektna pesma "Tužne uši" sa minimalističkim tekstom "Ležim na ledima i plačem a suze mi teku u uši". Posle serije promotivnih koncerata, gitarista Mladen Vičić Riči ih je napustio, a zamena mu je bio Robert Tičić (ex Termiti). Između snimanja i miksovanja ploče "Zastave" Robert Tičić je u dvadesetdrugoj godini preminuo od izliva krvi u mozak. Novi gitarista postao je Mladen Ilić (ex Konjak) koji je kasnije osnovao grupu Psi. "Zastave" su dale sasvim novu sliku Parafa. Pod uticajem Miroslava Krleže bavili su se temama koje zadiru u blisku istoriju, ali su ocrtavali neke konture budućnosti. Produkciju ploče su radili sami članovi i Aldo Ivančić (Borghesia). Ponudili su zrelo ostvarenje, posebno u pesmama "U pobjede nove" i "Zlatno doba". Zbog nekomunikativnosti, ploča je prošla gotovo neprimećeno. Paraf su delovali do 1986. godine, a tokom karijere su radili muziku za kratkometražne filmove Bernardina Modrića. Vim Cola i Zdravko Čabrijan su se uzeli, žive na Krku i bave se turizmom. Bubnjar Dušan Ladavac je jedno vreme svirao sa sastavom Let 3.

Paraf se u originalnoj postavi ponovo okupio 1994. godine da bi se predstavili nastupima na festivalima Ri-rock i Friju briju 3 i na samostalnim koncertima. Na koncertnom disku "Palach's Not Dead" (Dilema 1996.), ad hoc grupa Blagdan Band i Kocijančić izveli su pesmu "Rijeka". Grupa Zvoncekova bilježnica iz Arandelovca je na koncertu održanom 26. oktobra 1996. godine u KST-u odsvirala verziju "Moj život je novi val" i to je zabeleženo na disku "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.). Novosadska grupa Atheist Rap je na disku "Il liga zapad" (Hi Fi Centar 1998.) obradila njihovu "Narodnu pjesmu", a sastav Homoplastik iz Milana je u 700 primeraka objavio vinilni singl "Moj život je novi val" / "Stalin's Cum Must Die" (Hangover Records 2000.). Pesme "Rijeka" i "Hit tema" koje su 13. decembra 2003. godine izveli na koncertu u riječkoj Dvorani mladosti objavljene su na disku "25. Ri Rock" (Dallas Records 2004.).

Diskografija

Singlovi

"Rijeka" / "Moj život je novi val" (RTV LJ 1979.)
"Fini dečko" / "Tužne uši" (RTV LJ 1981.)

Albumi

"A dan je tako lijepo počeo..." (RTV LJ 1980.)
"Izleti" (RTV LJ 1981.)
"Zastave" (RTV LJ 1984.)

PARLAMENT

(Zagreb)

Godine 1979. u Zagrebu je nastala jazz rock grupa Obećanje proljeća u kojoj su ključni članovi bili gitarista Branko Bogunović (ex Drugi način), basista Dubravko Vorih i bubnjar Dražen Šolc. Na Omladinskom festivalu u Subotici 1979. godine dobili su nagradu stručnog žirija ali, iako

su u njih polagane velike nade, već krajem iste godine prestali su sa radom. Po raspadu sastava, Šolc i Vorih priključili su se grupi Parni valjak. Posle kraćeg vremena, odvojili su se i sa gitaristom Parnog valjka Zoranom Cvetkovićem (ex Prljavo kazalište) formirali grupu Parlament.

Jedan od prvih nastupa imali su na YURM-u 1980. godine. Leta iste godine, u Milanu su snimili debi LP "Imena i legende". Vorih je preuzeo i pevačku ulogu, a vizuelno (sva trojica su se ofarbala u plavo) i donekle muzički oponašali su stil sastava The Police. Njihove jednostavne power pop strukture nisu zainteresovale publiku i uoči snimanja drugog albuma, napustio ih je Zoran Cvetković. Nekoliko koncerata su odsvirali sa Brankom Bogunovićem, a zatim su LP "Sve piše u zvijezdama" 1982. godine snimili samo Šolc i Vorih koji je svirao bas, akustičnu i solo gitaru. Cvetković je snimio gitare na dve pesme, a u nekoliko numera orgulje je svirao Tihomir Pop Asanović (ex Time). Tu ploču su uradili na brzinu, sami je producirali uoči odlaska u vojsku, te je tako nedovršeno i zvučala. Materijal sa ploče je vrludao od jazz rocka, preko popa do funka.

Sa radom su prestali 1982. godine. Šolc je prešao u Film, a zatim u Parni valjak. Sa Pikom Stančićem i Zlatanom Došlićem je snimio solo CD "Crno i bijelo" (Zoe 1996.), sa jazz grupom New Tribe CD "Mr. Clean" (Croatia Records 1999.), a krajem 2005. godine postao je član Prljavog kazališta. Zoran Cvetković je objavio solo LP "Zok" (Suzy 1982.) na kome je ponudio mirniju instrumentalnu muziku. LP nije pobudio pažnju, a Zok se 1985. godine priključio sastavu Dorian Gray. Po raspadu te grupe, radio je kao studijski muzičar i kraće vreme opet saradivao sa Parnim valjkom. Krajem osamdesetih je otišao u London gde radi kao studijski muzičar i producent. Vlasnik je londonske izdavačke kuće Zok Records.

Diskografija

"Imena i legende" (Suzy 1980.)
"Sve piše u zvijezdama" (Jugoton 1982.)

PARNI VALJAK

(Zagreb)

Kada je 1975. godine prestala sa radom Grupa 220, gitarista Husein Hasanefendić Hus (roden 1954. u Banja Luci) i gitarista Jura Pađen (roden 1955. u Zagrebu) su u saradnji sa menadžerom Vladimirom Mihaljekom Mihom odlučili da pokrenu Parni valjak. U to vreme Bijelo dugme je obeležilo godišnjicu objavljivanja debi albuma i uveliko je žarilo Jugoslavijom. Stoga je Miha (koji je upravo prekinuo saradnju sa Bregovićem) planirao da Valjak bude zagrebačka varijanta Dugmeta. Priključili su im se basista Zlatko Miksić Fuma (roden 1946. u Zagrebu), veteran iz šezdesetih godina, utemeljivač grupe Zlatni akordi i član sastava Boomerang, pevač Aki Rahimovski iz makedonske grupe Tor i bubnjar Srećko Antonioli (ex Delfini, roden 1950.).

Rahimovski je roden 1954. godine u Nišu ali se ubrzo sa porodicom preselio u Skoplje. Kako mu je otac bio profesor muzike, sa sedam godina je krenuo u muzičku školu, odsek klavir i pevanje. U tinejdžerskim godinama je radio kao disk džokej, a kasnije je postao orguljaš grupe Krvna braća. Zatim je prešao u sastav Vakum, pa u Tor sa kojima je nastupao na BOOM festivalu u Zagrebu 1975. godine. Tada ga je zapazio Mihaljek i predložio za novoformirani Parni valjak. Bend je odmah uskočio u tada moderna svetlucava odela, popeo se na visoke štikle i pristupio kreiranju lavkih, trominutnih hitova na osnovama boogie muzike. Na koncertima su bili vrlo atraktivni, ali su njihovi prvi singlovi, najviše zbog banalnih tekstova i očigledniih krađa gitarskih rifova, trpeli ozbiljne napade kritike. Tekstove im je pisao Josip Ivanković koji se zdušno trudio da kopira Bregovićeve folklorne poskoćice. Tako je singl sa pesmom "Hoću da se ženim" dobio etiketu šund ploče. Taj manir Ivankovića je uspeo mnogo kasnije, kada je kreirao pesme za folk grupu Zlatni dukati.

Prva postavka Parnog valjka 1976. godine: Pađen, Hasanefendić, Rahimovski, Miksić i Antonioli

Na debi albumu "Dodite na show", objavljenom 1976. godine, ponudili su koncept, prateći kroz pesme uspon i pad zamišljene grupe Ludi šeširdžija i jahači rumene kadulje. Ta grupa je naziv dobila po knjizi "Jahači rumene kadulje" pisca Žena Grieja i šezdesetih godina je bila omiljena među tinejdžerima. Materijal su komponovali Hus, Aki i Pađen, a medijski život su imale pesme "Prevela me mala žednog preko vode" i "Dodite na show". Koncertna verzija pesme "Ljubavni jadi jednog parnog valjka" je na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Sledećim albumom "Glavom kroz zid", iz 1977. godine upakovanim u omot strip autora Igora Kordeja, ponovili su muzičku formulu, bacajući težište na balade "Crni dan" i "Noć", a tu su i brže "Kravata oko vrata" i "Lutka za bal". Na ploči je i nova verzija pesme "Predstavi je kraj" sa debi albuma. Grupa je opet nastupala na BOOM festivalu i žive verzije pesama "Ljubavni jadi jednog parnog valjka" i "Prevela me mala žednog preko vode" su zabeležene na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Sa živim verzijama pesama "O šumama, rijekama i pticama", "Prevela me mala žednog preko vode" i "Parni valjak" zastupljeni su na albumu "Pop parada 1" (PGP RTB 1977.) snimljenom na zajedničkom koncertu u hali "Pinki" 1977. godine. Sledeće godine Aki i Hus su otišli u JNA što je izazvalo zastoj u radu grupe.

Tokom te pauze, Pađen ih je napustio da bi osnovao sastav Aerodrom. Po povratku ključnih članova iz vojske, rad su nastavili sa Džonijem Štuličem. Ta saradnja je kratko trajala, ali je infekcija Džonijeve energije prešla na Husa, tako da su sledeća izdanja imala sasvim drugačiji ukus. Džoni je ubrzo po napuštanju Valjka formirao Azru, a Hus je producirao njihov prvi singl sa pesmama "Balkan" i "A šta da radim?". U to vreme, za Valjak se zainteresovala američka diskografska kuća CBS pa im je objavila singl sa pesmom "Od motela do motela" kao i nekoliko sledećih albuma. Treći LP "Gradske priče" su snimili godinu dana kasnije u Milanu, u produkciji Valentina Mađonija (Valentino Maggioni) sa novim članovima: bubnjar Ivan Piko Stančić (ex Grupa 220, Time) i gitarista Zoran Cvetković (ex Prljavo kazalište). Pod uticajem Stančića, ploča je vešto uhvatila voz sa novim talasom, a ranija saradnja sa Džonijem naznačena je u obradi njegove pesme "Jablan". Ploču su obogatile "Ulične tuče" i balada "Stranica dnevnika". Pod imenom Steam Roller su 7. januara 1980. godine nastupali u diskoteci "Odiseja 2001" u Milanu. Krajem 1980. godine su objavili LP "Vruće igre" koji ih je konačno izbacio u prvi plan. Za strano tržište je izašla pod nazivom "City Kids" i otpevana je na engleskom. Ovom pločom su uspeli da se prikopčaju na trend plesnim hitovima "Neda" (uz ska preliv), "Javi se" (sa citatom iz starog hita "Needles and Pins") i poletnom "Ona je tako prokleto mlada". Hus se opet odužio Štuliću obradom pesme "Kad Miki kaže da se boji". I ova ploča je snimana u Milanu u produkciji Tinija Varge. Valjak je predstavio novi imidž i nove članove. Obučeni u crna odela i uvezani u tanke kravate sa njima su prvi put svirali gitarista i saksofonista Rastko Miloševv, basista Srećko Kukurić i bubnjar Paolo Šteci (ex Aerodrom). Zoran Cvetković i bivši

članovi Parnog valjka, basista Dubravko Vorih i bubnjar Dražen Šolc su u međuvremenu formirali grupu Parlament, a Piko je svoj rad vezao za sastav Film. Fuma se povukao, svirao je po nemačkim klubovima, ali i sa reproduktivnim zagrebačkim grupama a 1983. godine se pod neutvrđenim okolnostima udavio u Savi.

Dugoočekivani uspeh kod publike i kritičara, Hus i Aki su iskoristili i počeli rafalno da objavljuju ploče. Krajem 1981. godine stigao je LP "Vrijeme je na našoj strani". Snimali su ga u Švedskoj, produkciju je radio Hus, a pomagao mu je Tini Varga. Ugirana ekipa je radila po oprobanoj formuli: balade "Kao ti", "Staška", čvrsti pop "Moje dnevne paranoje", ali tu je i boogie obrazac "Djevojčice ne...". Povezavši svoja iskustva ponudili su kombinaciju popa iz šezdesetih godina i rocka s početka osamdesetih. U temi "Kao ti" su gađali još dalje, prizivajući duh pedesetih godina i Pleterse sa sve pripadajućim doo wap ukrasima. Pored Husa, na ploči je kao autor potpisan i Kukurić u pesmi "Ako želim". Godine 1982. izašao je dupli živi LP "Koncert", a za njim je sledeće godine stigao "Glavnom ulicom" u kojoj su se autorski iskazali Milošev i Kukurić. Na toj ploči su nastavili utabanom stazom, a jedina promena bila je uvođenje duvačkih instrumenata. Po objavljivanju ploče, Milošev je otišao u JNA, a na koncertima ga je zamenjivao Vedran Božić (ex Time). Milošev se vratio za sledeći LP "Uhvati ritam" na kome je autor pesme "Ponovo sam". Kao gost, klavijature je svirao Zoran Kraš, a u naslovnoj pesmi su prateće vokale pevali Momčilo Bajagić, Dejan Cukić i novinar Dražen Vrdoljak. Ovom pločom objavljenom 1984. godine potvrdili su da su se opredelili za zvuk glavne struje. Po objavljivanju kompilacije "Parni valjak", izašao je LP "Pokreni se!". Na toj ploči su gostovali Margita Stefanović (klavijature), Drago Mlinarec je pevao u "Idu dani", Hus je otpevao glavni vokal u "Stojim već satima", a Miroslav Sedak Benčić je svirao saksofon. U toj fazi Rastko Milošev je otišao iz sastava i započeo solo karijeru u okviru koje je objavio LP "Granice: Ras 2va 3ri" (Suzy 1990.). Još jedan koncertni LP "E=MC^2" su snimili u zagrebačkom Domu sportova 24. februara 1986. godine. Sa njima su tada nastupali Zok Cvetković i klavijaturista Toni Ostojić (ex Doran Gray).

Godine 1987. na red je došao LP "Anđeli se dosađuju?". Produkciju su radili Hus i Tomo In der Mühlen, a sa bendom je ponovo bio gitarista Cvetković. Na snimanju su gostovali klavijaturisti Neven Frangeš, Stanko Juzbašić, Koki Dimuševski (Leb i sol), a Zoran Predin iz Lačnog Franza pevao je u temi "Anja". Balada "Jesen u meni" sa diskretnim uticajem folka bila je udarni hit ploče. Početkom maja 1988. godine Hus je objavio pauzu u radu grupe. Nekoliko meseci kasnije su se vratili na scenu u obnovljenoj postavi. Novi basista bio je Zorislav Preksavec (ex Patrola, Zvijezde), a bubnjar Dražen Šolc (ex Obećanje proljeća, Parlament, Film, Neki to vole vruće). Na ploči "Sjaj u očima" udarna je bila balada "Moja je pjesma lagana", a snimili su obradu Mlinarčeve "Uvijek kad ostanem sam". Po objavljivanju ploče, Cvetković se preselio u London gde i danas radi kao studijski muzičar. Grupa je dobila nove članove: Bruno Kovačić (gitara i saksofon) i Berislav Blažević (klavijature). Na dupliom živom albumu "ZG Rock forces" (Jugoton 1989.) snimljenom na koncertu udarnih snaga zagrebačke scene zabeležen je i nastup Parnog valjka. Sledeći LP "Lovci snova" je dobio naziv iz knjige "Hazarski rečnik" Milorada Pavića, a pripreman je u dvorcu Mokrice 1990. godine uz sponzorsku potporu firme "Levi's". Doneo je pesme "Suzama se vatre mi gase", "Samo san", "Godine prolaze", "Ima nade", Bruno Kovačić je potom otišao na muzičko usavršavanje u Ameriku, a novi član je postao gitarista Marijan Brkić (ex Prljavo kazalište).

Parni valjak sredinom osamdesetih

Petnaestogodišnjicu rada proslavili su krajem 1990. godine koncertom u zagrebačkom Domu sportova. Godine 1991. je izašla CD kompilacija "Pusti nek' traje" kao i koncertni "Svih petnaest godina". Posle duže pauze, krajem 1993. godine su objavili CD "Buđenje" na kome se i Brkić upisao kao autor. Povodom te ploče u zagrebačkom Domu sportova su svirali promotivni koncert pred 15 000 posetilaca. U to vreme sa njima je kao gost na nastupima pevao Dado Topić. Početkom 1995. godine su na dodeli muzičkih nagrada "Porin" osvojili sedam trofeja. Pored ostalih, album godine za "Buđenje", pesmu "Sve još miriše na nju", likovnu opremu, snimak ploče. Duet Dade Topića i Akija Rahimovskog u pesmi "Molitva", objavljen na božićnom disku "Mir na zemlji" (Esnaf 1994.), ovenčan je nagradom za najbolju vokalnu saradnju. Juna 1995. godine na koncertu u zagrebačkom Kazalištu mladih uz pratnju gudača i velikog broja gostujućih muzičara snimili su akustičarski CD "Bez struje" koji je doživeo odličan prijem kod publike. Septembra 1997. godine izašao je CD "Samo snovi teku uzvodno" na kome je u pesmi "Ovo nije politički song" gostovao Vlado Kreslin. Ta pesma je pod nazivom "To ni političen song" svojevremeno objavljena na ploči "Od višine se zvrti" (RTV LJ 1987.) tadašnje Kreslinove grupe Martin Krpan. Objavljivanje diska Parnog valjka pratila je ambiciozna promotivna kampanja, tako da su u istom danu avionom posetili Pulu, Rijeku, Split, Osijek i Zagreb. U isto vreme su objavili mini CD "Kaži ja (boje jeseni)". Akustične verzije njihovih pesama "U prolazu" i "Vrijeme ljubavi" koje su snimili na ljubljanskom Radio Študentu juna 1994. godine objavljene su na zajedničkom disku "Izštekani II" (Dallas Records 1999.). Povodom 25 godina od osnivanja objavili su CD "Zastave" na kome je Hus kroz tekstove novih pesama napraviо inventar minulog rada. Ali okrenuli su se i drugačijim žanrovima, neopsihodeliji u "Sanjam", tex mex zvuku u "Zapjevaj" i latino uticaju na "Kad kola krenu...". Velikim koncertom u Zagrebu održanom 2. decembra 2000. godine proslavili su dvadeset pet godina rada i na njemu je svirala većina bivših članova grupe. Tada su predstavili novog basistu Zvonimira Bučevića, budući da je Zorislav Preksavec postao kulturni atašе u Hrvatskom veleposlanstvu u Ljubljani. Sa tog nastupa objavljen je DVD "Live-Zagreb, Dom sportova 2. XII 2000.". Na duplom disku "Kao nekada / Live at S.C." zabeleženi su nastupi koje su održali u Študentskom centru 31. maja i 1. juna 2001. godine. Na njima su svirali sa današnjom sekcijom i brojnim gostima: Nina Badrić, Elvira Happ, Tina Rupčić, Oliver Dragojević, Drago Mlinarec, Davor Gobac, i drugi. Na disku "Pretežno sunčano?" su zabeležili nove Husove pesme a prateće vokale pevala je Tina Rupčić. DVD "Bez struje Live in ZeKaeM" uz video dokument ponudio je i već objavljen audio zapis uz tri nova snimka kao bonus. Koncertom u zagrebačkom Domu sportova koji su održali 20. decembra 2005. godine, obeležili su trideset godina od osnivanja i objavili sporazumni prestanak rada.

Hus se tokom duge karijere uspešno ogledao kao producent. Radio je ploče grupama Stidlji-va ljubičica, Patrola, Haustor, Animatori, Plavi orkestar, Cacadou Look i drugima. Ja Jankom Mlinarićem je bio suvlasnik studija. Kolekcionar je umetničkih slika, što nije neobično, budući da mu je otac ostvario uspešnu slikarsku karijeru. Verzija pesme "Uhvati ritam" je objavljena na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su sastavi iz Poljske obradili ex YU rock hitove. Srećko Antonioli je preminuo 19. maja 2006. godine.

www.parni-valjak.com

Diskografija

Singlovi

"Parni valjak" / "Šizofrenik" (Alta / PGP RTB 1976.)
"Tako prođe tko ne pazi kad ga Parni valjak zgazi" / "Dok si mlad" (PGP RTB 1976.)
"Ljubavni jadi jednog Parnog valjka" / "Teško je biti sam" (PGP RTB 1976.)
"Prevela me mala žednog preko vode" / "O šumama, rijekama i pticama" (PGP RTB 1977.)
"Hoću da se ženim" / "Ljeto" (Jugoton 1977.)
"Lutka za bal" / "Crni dani" (Jugoton 1978.)
"Od motela do motela" / "Predstavi je kraj (u živo)" (CBS-Suzy 1978.)
"Stranica dnevnika" / "Ulične tuče" (CBS-Suzy 1979.)
"Neda" / "Hvala ti" (Suzy 1981.)
"Moje dnevne paranoje" / "Ona je tako prokleto mlada" (Suzy 1982.)
"Uhvati ritam" / "Samo ona zna" (Jugoton 1984.)
"Kaži ja (boje jeseni)" / "Sai Baba blues" (Croatia Records 1997. mini CD)

Albumi

"Dođite na show" (PGP RTB 1976.)
"Glavom kroz zid" (Jugoton 1977.)
"Gradske priče" (CBS-Suzy 1979.)
"City Kids" (CBS 1980.)
"Vruće igre" (CBS-Suzy 1980.)
"Vrijeme je na našoj strani" (CBS-Suzy 1981.)
"Koncert" (CBS-Suzy 1982. dupli koncertni)
"Glavnom ulicom" (CBS-Suzy 1983.)
"Uhvati ritam" (Jugoton 1984.)
"Pokreni se!" (Jugoton 1985.)
"Parni valjak" (Suzy 1985. kompilacija)
"E=MC^2" (Jugoton 1986. koncertni)
"Anđeli se dosađuju?" (Jugoton 1987.)
"Sjaj u očima" (Jugoton 1988.)

P

"Lovci snova" (Jugoton 1990.)
"Pusti nek' traje, kolekcija vol. 1" (Croatia Records 1991. kompilacija)
"Svih petnaest godina" (Croatia Records 1991. koncertni)
"Buđenje" (Esnaf / Croatia Records 1993.)
"Bez struje – Live in ZeKaeM" (Croatia Records / SRMG 1995. koncertni)
"Samo snovi teku uzvodno" (Croatia Records 1997.)
"Zastave" (Croatia Records 2000.)
"Kao nekada / Live at S.C." (Croatia Records / Master Music 2001. dupli koncertni)
"Live-Zagreb, Dom sportova 2. XII 2000." (Croatia Records 2002. DVD)
"Pretežno sunčano?" (Croatia Records 2004.)
"Bez struje Live in ZeKaeM" (Croatia Records 2005. DVD)
"Koncentrat 1977.-1983." (Hit Records 2005. kompilacija)
"Koncentrat 1984.-2005." (Croatia Records 2005. kompilacija)

PARTIBREJKERS

(Beograd)

Zoran Kostić Cane (rođen 17. avgusta 1964. u Beogradu) pevačku karijeru je započeo u sastavu Urbana gerila da bi nastavio kao frontmen Radničke kontrole u kojoj su još bili bubnjar Žika Todorović, basista Srđan Đile Marković i gitarista Darko Milojković. Njihove pesme "Dosada" i "TV u koloru" su na albumu "Artistička radna akcija" (Jugoton 1981.) koji je predstavio nova imena beogradske scene. Na tim snimcima gostovali su gitarista Ljuba Sedlar (ali je svirao bubnjeve) i bubnjar Relja Obrenović iz grupe Petar i zli vuci. Radnička kontrola je nastupila 1981. godine na smotri ABRS na Tašmajdanu kada je zbog Canetovog provociranja publike koncert prekinut, a njegovo ponašanje je izazvalo i moralno političke rasprave u dnevnim novinama. Nastupali su kao predgrupa u Ljubljani na poslednjem koncertu Šarla akrobate oktobra 1981. godine. Ujedno to je bio poslednji koncert i Radničke kontrole.

Grupu Partibrejkers su avgusta 1982. godine osnovali Cane, bubnjar Goran Bulatović Manza (1959.), gitarista Nebojša Antonijević Anton (rođen 20. februara 1961. godine u Zemunu) i gitarista Ljubiša Kostandinović (1959.). Manza i Ljuba su svirali zajedno u grupi Republika, a Anton je u drugoj polovini sedamdesetih bio u grupama BG 5 (sa Ivicom Vdovićem i Bojanom Pečarom), Butik i Šine. Ujedno je gostovao na pločama drugih grupa, potpisujući se kao Riki Rif. Shodno svom prilično razuzdanom ponašanju u to vreme, po Canetovom doživljaju samih sebe, a u Manzinom prevodu, nazvali su se Partibrejkers (Žurkolomci). Prvi nastup imali su 4. oktobra 1982. godine u "Dadovu" kao predgrupa sastavu The Fifties. Tokom sledeće godine su svirali sve intenzivnije. U Zagrebu su jednom prilikom za tri dana održali pet koncerata. Pošto ih je pažljivo slušao, za peti nastup zvuk je uradio Džoni Štulić i čak se ponudio da im bude producent. Na ploči "Ventilator 202" (PGP RTB 1983.) je objavljena njihova pesma "Radio utopija", a na radio programima često su emitovani demo snimci pesama "Hiljadu godina" i "Večeras". Nove verzije tih pesama ubrzo su objavljene na singlu. Za prvi LP produkciju su uradili zajedno

Partibrejkers 1985. godine

sa Kojom. Rhythm i blues u njihovom tumačenju, pojačan punk energijom doneo im je poštovanje publike, a pesme "Uličnі hodač", "Ona živi na brdu", "Gubitnik", "Ako si..", "Stoj Džoni", su ponudile šture, generacijski prepoznatljive iskaze. Na snimanju su gostovali Branislav Petrović Banana (usna harmonika) i Branislav Trivić (saksofon). Omot ploče je radio Anton, a u pesmi "Stoj Džoni" iskoristili su prepev starog hita Čak Berija "Johnny B. Good" koji je snimio Tomi Sovilj na EP-iju "Stoj Džoni" (Diskos 1967.). Uprkos dobrom prijemu debija, posle preslušavanja demo snimaka za drugu ploču, u Jugotonu su im zatvorili vrata pod izgovorom da u pesmama nema dovoljno bunta. U leto 1985. godine Manza je napustio grupu, pa je u grupi jedno vreme bubnjeve svirao Nenad Krasavac Kele (Disciplina kičme), a decembra 1985. godine su prestali sa radom. Posle kraćeg Antonovog izleta sa grupom Plaćenici, ponovo su se okupili juna 1986. godine. Za bubnjevima je bio Vlada Funtek (ex Plaćenici), a novi basista je postao Dime Todorov Mune (ex Radost Evrope). U isto vreme iz grupe je otišao Ljuba. U mestu Bukovac u studiju Milana Ćirića su snimili materijal za novu ploču koju ponovo niko nije želeo da objavi, a traka je mesecima stajala u PGP RTB-u jer niko nije bio zainteresovan da je preslуša. U beogradskom "Lotos" baru su 1987. godine organizovali dva koncerta i od zarade su kupili šesnaest Aleksandar torti koje su poklonili nezbrinutoj deci u Zvečanskoj ulici. Maja 1988. godine grupu je napustio Vlada Funtek, jedno vreme sa njima je svirao bubnjar Marko Milivojević, a 1989. godine je došao Igor Borojević (ex Potop, Banana).

Marta 1988. godine najzad im je objavljen drugi album koji je trebalo da se zove "Kobila i pastuv preljubnik", ali je dizajner Goran Dimić namerno izbegao da stavi naslov na omot. Ploča je ponudila nove muzičke prilоge za ozbiljnu karijeru: "Ja se ne vraćam", "Prsten", "Mesečeva kći", "Pet ispod nule", "Nema cure" u kojoj je Anton otpevao glavni vokal. Pesmu "Put" su naknadno snimili marta 1988. godine ukazujući na sopstveni novi muzički put. U to vreme MTV je snimio prilog o grupi. Februara 1989. godine su uradili nove demo snimke. U ulozi ritam gitariste pomagao im je Srđan Gojković Gile iz Električnog orgazma. Novembra 1989. godine su objavili treću ploču sa takođe lepljivim pesama "Kreni prema meni", "Zemljotres", "Hipnotisana gomila", "Ono što pokušavam sad". Produkcijom su se bavili Milan Ćirić i Anton a kao gost je učestvovao Pera Joe sa svojom nezaobilaznom

Zoran Kostić Cane

Nebojša Antonijević Anton

usnom harmonikom. Tokom 1990. godine svirali su prvu veliku jugoslovensku turneju za koju se ubrzo ispostavilo da je bila i poslednja, bar u granicama SFRJ. Nastupali su kao predgrupa na jugoslovenskim koncertima grupe Motorhead. Krajem 1990. godine iz grupe je otišao Igor Borojević, a zamenio ga je Borko Petrović (ex Baby Kate). U toj postavi su objavili živu kasetu "Zabava još traje" snimljenu jula 1991. godine na koncertima u Zrenjaninu i Vršcu. Februara 1992. godine na njihovom koncertu u SKC-u učešće su uzeli Emir Kusturica (ex Zabranjeno pušenje), Džoni Dep (ex Rock City Angels, The Kids) i Džim Džarmuš (ex Del Byzantinees). U to vreme u grupu se vratio Igor, a juna 1992. godine je otišao Mune, tako da je na basu bio Saša Vlajsović (NBG), a u postavu se vratio Ljuba Kostandinović.

Uoči rata u Bosni članovi Ekatarine Velike, Električnog orgazma i Partibrejkersa su formirali ad hoc bend Rimtutituki u okviru koga su snimili ciničnu antiratnu pesmu "Slušaj 'vamo". Izlazak singla u produkciji Radija B 92 su promovisali 8. marta 1992. godine svirkom na kamionu koji je kružio beogradskim ulicama. Juna 1992. godine Rimtutituki su svirali u Beču na otvorenom prostoru u okviru antiratnog i antirasističkog festivala. Među prvim bendovima iz Srbije, Partibrejkers su nastupali u Sloveniji, novembra iste godine. Publika ih je odlično prihvatila, a mediji su tome posvetili posebnu pažnju. Marta 1993. godine su nastupili u solunskom klubu "Milos" i odsvirali turneju po Makedoniji. Septembra 1993. godine su učestvovali na zajedničkim koncertima u Pragu i Berlinu sa Električnim Orgazmom, Ekatarinom Velikom i zagrebačkim Vješticama u okviru akcije "Ko to tamo pjeva?". Aprila 1994. godine svirali su dva koncerta u Belgiji na multimedijalnom festivalu. Album "Kiselo i slatko" snimili su uz producentsku pomoć Vlade Negovanovića i brojne goste u studiju: Srđan Todorović (bubnjevi), Zoran Radomirović Švaba (bas), Milan Mladenović (vokal, gitara i usna harmonika), Saša Lokner (klavijature), Nenad Petrović (saksofon), Pera Joe (usna harmonika), Čavke (bubnjevi), Gile (gitara), glumica Branka Katić (prateći vokali) i Puroni (udaraljke). Pesme kao "Molitva", "Ljudi nisu isti", "Hoću da znam" su ponele jasan pečat vremena u kome su nastajale.

Posle te ploče je usledila duža pauza i bilo je neizvesno da li će nastaviti zajednički rad. Ipak, početkom 1996. godine Cane i Anton su obnovili Partibrejkers, ojačani mladom ekipom iz Zrenjanina: basista Gojko Ševar (ex Gluve kučke), gitarista Srđan Graovac (ex Gluve kučke) i bubnjar Darko Kurjak (ex Oružjem protivu otimčara). Objavili su kompilacijski CD "Najbolje od najgoreg" na kome su dve nove pesme "Ludo i brzo" i "Rođen lošˮ, snimljene februara 1996. godine. Na povratničkom koncertu u Novom Sadu aprila meseca su okupili 5 000 posetilaca. Rasprodat koncert koji su održali na Tašmajdanu 29. juna 1996. godine ujedno je predstavljao povratak rock'n'rolla u glavni grad. U isto vreme im je izašla video kaseta "Poslednji dani slobode" (u izdanju Radija B 92), snimljena juna 1991. godine na koncertu u dvorištu KST-a. Decembra 1996. godine su svirali u Frankfurtu u pozorišnom prostoru i dočekao ih je odličan prijem. 14. januara 1997. godine su nastupali na Trgu Republike povodom dočeka Nove Godine pred izuzetno velikim brojem posetilaca. U Londonu, u klubu "Zlatni papagaj" 17. februara su okupili oduševljenu publiku sa prostora bivše Jugoslavije. CD "Ledeno doba" su uradili u Kojinoj produkciji, a na snimanju su gostovali: Pera Joe (usna harmonika), Saša Lokner (klavijature), Puroni (udaraljke) i duvačka linija grupe Deca loših muzičara. Novim pesmama "Sjajnija budućnost", "Sit gladan", "Dobro radio loše radio" potvrdili su da su oni stari. Na disku je i Canetova pesma "Ne možeš mi ništa" koju je prethodno već snimila grupa Instant Karma na disku "Roll Over (Godine oktopoda 1987-1996)" (Take It Or Leave It 1996.). Ploču su promovisali velikim besplatnim koncertom koji su pod nazivom "Ne padaj pobednićeˮ održali 3. septembra 1997. godine u podnožju Kalemegdana, u blizini Nebojšine kule. Tim nastupom su ujedno obeležili i petnaesti rođendan grupe. Početkom 1998. godine novi basista je postao Miodrag Karajanković (ex Jugosloveni), a grupu je napustio gitarista Srđan Graovac. Posle šestogodišnje pauze svirali su 27. novembra 1998. godine u Sarajevu u rasprodatom klubu "Sloga". Na sledećoj kompilaciji "San i java" uz izbor pesama sa svih ploča dodate su dve nove "Da li sam to ja..." i "Krug". Krajem 2000. godine, prvi put posle raspada zemlje nastupali su u Hrvatskoj. Na disku "Gramzivost i pohlepa" produkciju su radili zajedno sa Vladom Negovanovićem, bubnjeve su svirali Miloš Velimir Buca i Darko Kurjak, klavijature Bata, bas Miodrag Karajanković, a udaraljke Puroni. Sa diska su se izdvojile pesme "Noćas u gradu" i "Žurim". Novembra 2003. godine održali su dvonedeljnu turneju po Kanadi i Americi. Sa ritam sekcijom koju čine bubnjar Dejan Utvar (ex Kazna za uši) i basista Vladislav Rac (ex Kanda Kodža i Nebojša) juna 2005. godine su u Zagrebu svirali kao predgrupa na nastupu Čaka Berija (Chuck Berry).

Cane je gostovao na snimanju solo ploče "Evo sada vidiš da možeˮ (PGP RTB 1989.) Srđana Gojkovića, "Zašto da ne!ˮ (PGP RTS 1994.) Električnog orgazma. Pesma "Hoću da znamˮ upotrebljena je u filmu "Geto-tajni život gradaˮ. Anton je svirao na Giletovoj ploči "Evo sada vidiš da možeˮ i "Letim, sanjam, dišemˮ (PGP RTB 1988.) Električnog orgazma. Igor Borojević od 1990. godine radi kao producent tako da je potpisao ploče Bjesova, Kristala, Pilota, Džа ili bu i drugih. Komponuje za pozorište, a muzika za predstavu "Tramvaj zvani želja" je objavljena na istoimenoj kaseti u izdanju Metropolis Records 1994. godine. Polovinom 1997. godine otvorio je studio Fabrika. Polovinom 1999. godine Hi Fi Centar je na disku objavio reizdanje prvog albuma Partibrejkersa.

www.partibrejkers.net

Partibrejkers u Londonu 1997. godine

Diskografija

Singl

"Hiljadu godina" / "Večeras" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Partibrejkers" (Jugoton 1985.)
"Partibrejkers II" (Jugodisk 1988.)
"Partibrejkers III" (Jugodisk 1989.)
"Zabava još traje" (Sorabia Disc 1992. koncertna kaseta)
"Kiselo i slatko" (PGP RTS / B 92 1994.)
"Najbolje od najgoreg" (Musicland 1996. kompilacija)
"Ledeno doba" (ZMEX 1997.)
"San i java" (Hi Fi Centar 1999. kompilacija)
"Gramzivost i pohlepa" (Hi Fi Centar 2002.)

PATROLA

(Zagreb)

Sastav Patrola osnovali su 1980. godine pevač Renato Metesi, gitarista Damir Molnar, gitarista Saša Mičunović Amigo, basista Staško Adlešić i bubnjar Dragan Simonovski.

Oslanjajući se na power pop i novi talas sa elementima ska zvuka, 1981. godine objavili su dobro prihvaćen LP "U sredini" koji je producirao Husein Hasanefendić, a kao gost je učestvovao gitarista Rastko Milošev. Debi sa dobro pogođenom letnjom atmosferom doneo im je hitove "Ne pitaj za mene", "U sredini", "Čovjek bez slobode". Ubrzo po objavljivanju te ploče Metessi ih je napustio i formirao sastav Zvijezde, a grupa je prestala s radom.

Molnar je pokušao da nastavi rad grupe u postavi Mladen Bodalec (vokal), Zoran Preksavec (bas) i Goran Markić (bubnjevi). Snimili su drugi LP "Tragovi noći", ali tada je Molnar otišao u vojsku, grupa je prestala sa radom, a ploča nikada nije objavljena. Gitarista Saša Mičunović Amigo i bubnjar Dragan Simonovski su osnovali grupu Tora i objavili LP "Tora" (Suzy 1984.), a Bodalec je prešao u Prljavo kazalište.

Diskografija

Album

"U sredini" (Suzy 1981.)

PEKINŠKA PATKA

(Novi Sad)

Grupa je nastala pod uticajem engleskog punka u leto 1978. godine. Osnovali su je pevač Nebojša Čonkić Čonta (roden 1954. godine, u to vreme profesor u Elektrotehničkom školskom centru), gitarista Sreten Kovačević Sreta, bubnjar Laslo Pihler (ex Laboratorija zvuka, Kafe Express) i basista Miloš Žurić. Ubrzo su im se priključili novi basista Borislav Oslovčan (ex Gomila govana) i gitarista Boško Prosenica (ex Direktori). Uoči osnivanja grupe, Sreta je vodio sastav Kafe Express sa kojim je na Mašincu svirao igranke, a Čonta se povremeno penjao na binu, pevajući strane rock hitove.

Leta 1978. godine Čonta je otišao u London i vratio se sa idejom o izgledu i zvuku novog benda. Pesme su bazirali na melodioznom punk zvuku i ortodoksnom imidžu. Jedan od prvih koncerata u novosadskom "Klubu 24" im je

Nebojša Čonkić Čonta

prekinut zbog navodnog nestanka struje jer su organizatori bili zapanjeni njihovim nastupom. Budući da su bili jedna od prvih grupa novog zvuka, Čonta je javnost zasipao izjavama tipa: "Mi smo prva značajna pojava u jugoslovenskoj rock muzici od Marka Novosela i Ive Robića". Nastupali su na festivalu BOOM 78 u Novom Sadu i na Subotičkom festivalu 1979. godine gde su dobili drugu nagradu publike i dobro uzdrmali medije. Na nastupu koji su za Dan oslobođenja sa novosadskom grupom Gomila govana održali u selu Stepanovićevo, izveli su standardan program sa psovanjem i duvanjem kondoma, što je izazvalo medijsku kampanju u kojoj su obeleženi kao antisocijalistički elementi. Poklonici su brzo reagovali i Novi Sad prekrili grafitima "Čonta je Bog!". Dodše i on je vodio računa da ne gura previše prst u oko pa je, na primer, originalni naziv pesme "Zajebimo rok" promeniо u "Poderimo rok". Kad su pregovori sa PGP RTB-om završili neuspehom, posle nastupa u zagrebačkom "Kulušiću" potpisali su ugovor sa Jugotonom. Producent prvog singla "Biti ružan, pametan i mlad" / "Bela šljiva" bio je Slobodan Konjović i dobar prijem te ploče omogućio im je snimanje debi albuma "Plitka poezija". Konjović je pesme miksovao u svom stanu, a ploča je rezana u Frankfurtu. LP je bio završen početkom 1980. godine ali je zbog Titove bolesti objavljivanje odloženo. Pojavio se u leto 1980. godine i promovisan je na rock večeri splitskog festivala. Pre albuma objavljen je i singl sa pesmom "Bolje da nosim kratku kosu" koja je bila prava himna punk pokretu. U to vreme Sreta je počeo da uvežbava saksofon, početkom jeseni je napustio grupu i prešao u ska sastav Kontraritam, sa kojim je snimio LP "Kontraritam" (Jugoton 1982.). Novi muzičari su postali bivši članovi grupe Pečat, gitarista Zoran Bulatović Bale i basista Mare Vukmanović. Snimili su singl sa obradom "Bila je tako lijepa" iz repertoara Dragana Stojnića, inače prepeva šansone Alana Barijera (A. Barriere). Pesma je donela klasičnu muzičku diverziju, inspirisanu negiranjem tradicije u maniru Sex Pistolsa. U emisiji "Rock'n'roller" TV Beograd izveli su obradu "Stop Stop Stop" sastava Hollies, a na novosadskom Grock koncertu uznemirili medije paljenjem partijske novine "Borba". LP "Strah od monotonije" ponovo je snimao i producirao Sloba Konjović. Predstavili su se sasvim drugačijim zvukom inspirisanim domaćom i engleskom novotalasnom scenom, ali zbog nekomunikativog materijala, nisu pobudili veće zanimanje. Po objavljivanju ploče Čonta je otišao u vojsku a grupa je prestala sa radom 1981. godine.

Čonta se povukao iz muzike a 1994. godine je otišao u Kanadu gde radi kao profesor na koledžu. Sreta se bavi ozvučavanjem koncerata i vlasnik je firme "Audiokonstruktor". Laslo Pihler je trgovac i bioenergetičar, a Oslovčanin šef restorana u Moskvi. Sedmoinčni EP "Demo 1979." piratski je objavljen 2000. godine i na njemu je sedam demo snimaka za pesme sa debi albuma "Plitka poezija". Pesme sa singlova i albuma reizdate su na disku "Pekinška patka" (Multimedia Records 2006.). Sastav Final Solutions iz Memfisa je na sedmoinčnom singlu "Return To Motherland" (Frick & Frack Records 2006.) obradio pesme "Poderimo rock" i "Kontracepcija". Otpevali su ih na srpskom jeziku.

www.popboks.com/pekinskapatka

Diskografija

Singlovi

"Biti ružan, pametan i mlad" / "Bela šljiva" (Jugoton 1979.)
"Bolje da nosim kratku kosu" / "Ori ori" (Jugoton 1980.)
"Bila je tako lijepa" / "Buba-rumba" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Plitka poezija" (Jugoton 1980.)
"Strah od monotonije" (Jugoton 1981.)

PENGOV TOMAŽ

(Ljubljana)

Romantični kantautor Tomaž Pengov se pojavio na sceni sasvim tiho 1974. godine kada mu je objavljen debi LP "Odpotovanja". Radeći pod uticajima Donovana i Lenarda Koena (Leonard Cohen) pratio se na akustičnoj gitari sa dvanaest žica, a svirao je i lutnju.

Do njegove debi ploče došli su samo retki poznavaoci i ljubitelji akustične muzike, jer je štampana u malom tiražu uz slabu distribuciju. Tek kada je RTV Ljubljana 1981. i 1982. godine objavila reizdanja, ploča je doživela manju medijsku promociju. Album je plenio nežnom muzikom, suptilnim tekstovima, a neobično je trajanje čitave ploče, gotovo šezdeset minuta. Svoj senzibilitet je najbolje predstavio u temama "Danaja", "Sarkofagi", "Cesta" i "Lađe prostora". LP je odsvirao sam, a kao gost je učestvovala pevačica Bogdana Herman. Sredinom sedamdesetih godina, predvodio je grupu Salamander, ali je njihov rad prekinuo Tomažov odlazak u JNA. Tomaž nije često nastupao, ali je učestvovao na folk festivalima u Evropi. Godine 1980. svirao je na seriji festivala "Winterfolk" u Austriji i Holandiji, na kojima je pevao na engleskom jeziku, ali izvodio i obrade narodnih balada.

Godine 1988. izašao mu je LP "Pripovedi" na kome su snimci nastali u periodu od 1980. do 1988. godine. Pengov je svirao gitaru i pevao, a sudelovali su Lado Jakša (klavir, saksofon), Bogdana Herman (vokal), Meta Arnold (flauta) i drugi. Na ploči su zabeležene Pengovljeve pesme i obrade narodnih "Rodovnik vina" i "Pegam in Lambergar". Početkom devedesetih se pokrenuo iz pasivnosti. "Odpotovanja" su 1991. godine reizdata na CD formatu, a sledeće godine je objavio diskove "Rimska cesta" i reizdanje "Pripovedi". CD "Biti tu" je objavljen 1995. godine sa novim pesmama. Te materijale je izdao za nezavisnu izdavačku kuću Sraka iz Novog Mesta koju je osnovao bivši rock novinar Drago Vovk. Nastup koji je održao decembra 2005. godine u Viteški dvorani Križanke objavljen je na disku "Koncert". Tokom duge karijere pisao je muziku za pozorište, televiziju i animirane filmove. Godine 1993. izdao je knjigu "Dih Pu".

Diskografija

Singl

"Napisi padajo" / "Črna pega čez oči" (Helidon 1978.)

Albumi

"Odpotovanja" (ŠKUC 1974.)
"Pripovedi" (RTV LJ 1988. / Sraka 1992. CD)
"Rimska cesta" (Sraka 1992.)
"Biti tu" (Sraka 1995.)
"Koncert" (Dallas Records 2006. koncertni)

PERAZIĆ MARINA

(Rijeka)

Pevačica Marina Perazić (rođena 1958.) je 1982. godine sa klavijaturistom Davorom Toljom u Rijeci oformila tehno pop duet Denis & Denis. Snimili su odlično prihvaćen debi LP "Čuvaj se!" (Jugoton 1984.) i mini LP "Ja sam lažljiva" (Jugoton 1985.), a septembra 1986. godine je odlučila da krene stazama solo karijere.

Objavila je LP "Marina" na kome je okupila veliki broj saradnika. Pesme su komponovali Zoran Lesendrić Kiki (hit "Kolačići"), Srđan Jul, Robert Funčić (Xenia), Zoran Aničić i Miloš Kozić (Ruž), a deo tekstova su napisale Alka Vuica i Marina Tucaković. Za produkciju i aranžmane bio je zadužen Mato Došen, a svirali su Branko Bogunović i Vedran Božić (gitare), Hrvoje Grčević (bas) i Ozren Depolo (saksofon). Po objavljivanju ploče je jedno vreme nastupala, pretežno po diskotekama, a pojavljivala se na festivalu MESAM (1986. godine sa pesmom "Ljubi me, ljubi" i 1987. godine sa pesmom "Dignimo ruke do oblaka"). Godine 1988. ona i suprug Ivan Fece Firči (ex Ekatarina Velika) su se preselili u Njujork.

Marina Perazić 1985. godine

Punih deset godina bila je van muzike, posle razvoda se 1997. godine vratila u Rijeku, ali je nastavak karijere delom vezala za Beograd. Polovinom 1988. godine objavila je povratnički CD "Ista kao more" za beogradsku izdavačku kuću City Records. Budući da je živela na potezu Beograd – Rijeka i izbor saradnika za ploču se kretao u tim koordinatama. Pesme su komponovali Davor Tolja, Zorko Opačić i Miro Tešević (ex Fit), Bata Kostić (ex YU grupa), Kiki Lesendrić, Vladimir Petričević (ex Bel Tempo), Damir Urban (ex Laufer), Ivanko Rosić, Zoran Cerar (ex TV moroni), Dragan Ilić (Generacija 5) i drugi. Produkciju je uradio Voja Aralica, na snimanju su učestvovali studijski muzičari, a u Kikijevoj pesmi "San za jedan dan" pratili su je članovi grupe Piloti. Ploča je dobila naslov po obradi hita grupe Indexi "Budi kao more" iz 1973. godine. Marina je obradu nazvala "Budi isti kao more". Šest godina kasnije snimila je CD singl sa tehno pesmom "Sex bez dodira". Na njemu je ponovila pesmu "Pogledaj sve zvijezde padaju" Srđana Jula.

Diskografija

Singl

"Sex bez dodira" (Dancing Bear 2004.)

Albumi

"Marina" (Jugoton 1987.)
"Ista kao more" (City Records 1998.)

PERCL IVICA

(Zagreb)

Protestni i folk pevač Ivica Percl (rođen 1945. u Zagrebu) karijeru je započeo u grupama Mladi tehničari i Kristali. Ritam gitarista u grupi Roboti je bio do septembra 1966. godine, kada ih je napustio "zato što su bili previše bučni".

Samostalnu karijeru je započeo izvođenjem pesme "Huligani" na festivalu Zagreb 67. i ona je objavljena na festivalskom EP-ju. Iste godine je objavio singl na kome je i akustična tema "Godine ratne, godine mirne" snimljena za istoimenu TV dramu u režiji Ivana Hetriha. Ubrzo je postao pionir protestne pesme, a zbog sličnosti sa Donovanom često su ga nazivali Peroan. Prvi veliki uspeh je postigao pesmom Đorđa Novkovića "Stari Pjer", za koju je dobio prvu nagradu stručnog žirija na festivalu Zagreb 68. Po glasanju čitalaca lista "Džuboks", proglašen je za pop ličnost 1968. godine. U to vreme je izvodio pesme inspirisane domaćim temama: "Jasenovac 26. II 1942.", "Maribor" i "Pismo upućeno Magdaleni" (posvećena Beograđanki Magdaleni Novaković koja je stradala u bioskopu "20. oktobar" od podmetnute bombe ustaških terorista). Godine 1969. je učestvovao na Omladinskom festivalu u Subotici sa pesmom "Svaki dan sam" i ona je, sem na singlu, zabeležena na duploj kompilacijskoj ploči "20 godina festivala Omladina" (PGP RTB 1980.). Na albumu "Stari Pjer" objavljenom 1974. godine su orkestarske verzije njegovih ranijih pesama na tekstove Miroslava Krleže, Zvonimira Goloba, Dobriše Cesarića, Đorđa Novkovića i drugih. Iste godine nastupao je na BOOM festivalu u Ljubljani i koncertna verzija njegove pesme "Svaki svojoj obali pliva" objavljena je na duplom albumu snimljenom na toj smotri.

Ivica Percl

Godine 1975. Percl, Tomaž Domicelj, Drago Mlinarec i Srđan Marjanović su organizovali kraću turneju po Jugoslaviji, pod nazivom "Četvorica za mir". Tokom osamdesetih je radio kao urednik Kulturnog centra u zagrebačkoj Dubravi, kao sekretar u Hrvatskom udruženju kompozitora i povremeno je nastupao. Poslednjih godina se aktivno bavi slikarstvom. Januara 1999. godine izdata je kompilacija "30 godina Staroj Pjera" povodom trideset godina objavljivanja najpoznatije pesme iz njegovog repertoara. Izborom pesama se bavio Percl, a dodate su i nove, snimljene novembra 1998. godine: "Lešinari", "Requiem mladosti", "Molitvenik", "Foliranti" (tekst Arsen Dedić), "Vukovarski Arzuhal" (tekst Antun Šoljan) i "Za gluhih ko se rodi dana" (tekst Aleksandar Blok). Pesma "Stari Pjer"doživela je brojne obrade

Autoportreti nastali jeseni 1975. godine u Novom Sadu

u svetu, a godinama je bila uvrščena u tiražnu američku publikaciju u kojoj se preporučuju najlepše pesme za izvođenje kraj kamina.

Diskografija

Singlovi

"1966." / "Godine ratne, godine mirne" / "Pjesma za prijatelja" (Jugoton 1967.)
"Stari Pjer" / "Poštovani profesori" / "Uz zvuke valcera starog" / "Gdje je taj svijet što ste mi ga dali" (Jugoton 1968.)
"Pismo upućeno Magdaleni" / "Epigrami" (Jugoton 1969.)
"Svaki dan sam" / "Mladi klate stara zvona" (Jugoton 1969.)
"Gitara u noći" / "Dobar dan" (Suzy 1973.)

Albumi

"Stari Pjer" (Jugoton 1974.)
"30 godina Starog Pjera" (Croatia Records 1999. CD kompilacija)

PETAR I ZLI VUCI

(Beograd)

Krajem 1980. godine, pevač Bojan Banović (ex Hipnotisano pile) je sa gitaristom Goranom Sinadinovićem pokrenuo grupu Petar i zli vuci. Ideja za ime potekla je od Gorana, a bazirala se na nazivima stranih sastava iz šezdesetih godina. Ubrzo su im se priključili pevači Saša Lukić i Milan Popović, gitarista Voja Jovanović, basista Siniša Nojković i bubnjar Relja Obrenović. Većina njih je drugovala još iz XI beogradske gimnazije iz koje je u to vreme poteklo puno sastava.

Već prvim nastupima, pretežno u beogradskim i zagrebačkim klubovima, skrenuli su pažnju na sebe. Atraktivne pesme sa ska podlogom i efektan scenski nastup su im omogućili učešće na Omladinskom festivalu u Subotici maja 1981. godine gde su pobedili sa pesmom "Ogledalo". Krajem leta su objavili jedini singl. Na ploči "Artistička radna akcija" (Jugoton 1981.), na kojoj su predstavljeni bendovi druge generacije beogradskog novog talasa, učestvovali su sa pesmama "Ogledalo" i "Kozaci". Godine 1982. Saša Lukić i Milan Popović su otišli iz grupe, a novi član je postao Dragoljub Ljubičić (kasnije zvezda Indexovog Radio pozorišta). Učestvovali su na kompilaciji "Ventilator Vol. 1" (PGP RTB 1983.) sa pesmom "Moroni". Iste godine su prestali sa radom. Bojan je posle toga proveo četiri godine u Indexovom Radio pozorištu, završio je arhitekturu i magistrirao u Americi. Njihova pesma "Ogledalo" uvrštena je na disku "Yu retrockspektiva-Jugoslovenski novi talas" (Komuna 1994.). Dragoljub Ljubičić se sa uspehom posvetio marketingu i snimio je CD "Truba...i druge priče" (Mascom Records 2005.).

Diskografija

Singl

"Ogledalo" / "Ubica" / "Na plaži" (Jugoton 1981.)

PETAR PAN

(Beograd)

Grupa je osnovana 1986. godine, a prvih godinu dana su uvežbavali materijal i radili na demo snimcima. Posle serije personalnih promena, tokom 1987. godine ustalili su se u postavi: gitarista i pevač Dejan Milošević, bubnjar Veroljub Spasić, gitarista Vangeli Dundas i basista Predrag Ivanišević. Na rock večeri "Beogradskog proleća" 1989. godine pobedili su u kategoriji demo bendova, a nagrada je bila ugovor sa PGP RTB-om za snimanje ploče. To obećanje, po običaju, nikada nije ispunjeno.

Petar Pan

Debi kasetu "Od mržnje do ljubavi" objavili su za nezavisnu kuću Rockland, a na njoj je već deo materijala komponovao Dejan Milošević. Na sledećem albumu "Petar Pan" predstavili su se kao autori pevljivih rock tema, a izdvojile su se "Ptica" i "Bože pravde" koju je komponovao Dragutin Savić (ex Tvrdo srce i velike uši, Ulica od meseca). Po odlasku Dejana Miloševića, 1993. godine u grupu je došao Dražen Kovačević koji je ranije pevao u zagrebačkim Dum Dum Boysima. Sa njim su 1996. godine uradili kasetu "Bio jednom jedan r'n'r" u produkciji Dragoljuba Spasića, a na snimanju je gostovao Nebojša Simeunović Sabljar, pevač sastava Džа ili bu. Po izlasku kasete prestali su sa radom.

Diskografija

"Od mržnje do ljubavi" (Rockland 1989.)
"Petar Pan" (Rockland 1991.)
"Bio jednom jedan r'n'r" (ITMM 1996.)

PETROVIĆ MILOŠ

(Beograd)

Kompozitor, čembalista i pijanista Miloš Petrović rođen je u Zemunu 1952. godine. Na Fakultetu muzičke umetnosti, odsek klavir, diplomirao je 1974. godine, a magistrirao 1988. godine. Autor je oko trideset pet dela solističke i kamerne muzike i više multimedijalnih projekata. Profesor je čembala i kamerne muzike na Fakultetu muzičke umetnosti. Objavio je romane "Žitije Mardarija Monaha" (1992.) i "Mihailo iz Peći" (1997.) kao i knjigu priča "Levant nad Levantom" (1996.).

Miloš Petrović

Sa jazz grupom Interaction, koju je osnovao saksofonista Pol Pinjon (Paul Pignon), svirao je od 1974. do 1980. godine. Sa Radetom Bolatovićem (bas) i Nenadom Jelićem (udaraljke) osnovao je 1980. godine jazz sastav Jazzy. Snimili su LP ploče: "Jazzy" (PGP RTB 1983.) i "Wake Up and Jazzy" (PGP RTB 1986.). U grupi Jazzy je sviralo dosta beogradskih muzičara a sa radom su prestali 1989. godine. Petrović je od 1983. do 1986. godine bio član rock grupe Jakarta, sa kojom je snimio LP ploče: "Maske za dvoje" (PGP RTB 1984.) i "Bomba u grudima" (PGP RTB 1986.). Snimio je dve ploče sa Beogradskim baroknim kvartetom i samostalni LP "Dela Baha i Ramoa" (PGP RTB 1985.) sa kompozicijama za čembalo.

Godine 1991. objavio je CD "Istorija Vizantije I" sa deset kompozicija za preparirani klavir u kojima je ponudio autorsko viđenje etno muzičke nacija sa prostora Vizantijskog carstva. CD je zapakovan u luksuzan omot, a uz njega su objavljene kratke priče u kojima se Petrović držao atmosfere svoje muzike. CD "Istorija Vizantije II" nastavio je započeto istraživanje na polju etno jazza. Na snimanju su sarađivali Rade Bulatović (bas), Vladeta Kandić (harmonika), Bata Božanić (bas), Luka Bošković (bubnjevi), Nenad Petrović (saksofon), Veljko Nikolić, poznatiji kao Papa Nick (udaraljke) i drugi. U okviru grupe Južni Kvartet, Miloš Petrović je objavio etno jazz CD "Past continious" ("Prošlost se nastavlja"). On je autor muzike, svirao je klavir i preparirani klavir, a grupu su činili Mića Marković (alt saksofon, klarinet), Papa Nick (udaraljke, vokal) i Vladimir Nikić (bas, harmonika). Na disku "Around Balkan Midnight" Južni kvartet je zabeležio novi etno jazz materijal koji su napisali svi članovi grupe. Gost na snimanju je bila Katarina Jovanović (vokal). CD "Rolling Sun" je objavljen kao prvi iz edicije Levant Live Music i na njemu je zabeležen snimak koncerta koji su u Etnografskom muzeju sredinom 1999. godine održali Vladana Marković (vokal), Miloš Petrović (klavir), Mihajlo Blam (kontrabas) i Papa Nick (udaraljke). Te večeri su svirali svoj materijal. Sa gudačkim kvartetom Belotti koji čine Katarina Milenković (violina), Aleksandar Gajić (violina), Đorđe Pantelić (viola) i Tešman Živanović (violončelo), Petrović je snimio CD "Levantino". Autori muzike na tom disku su Petrović i Gajić.

Diskografija

"Istorija Vizantije I" (Sorabia Disc 1991.)
"Istorija Vizantije II" (Vertical Jazz 1994.)
"Srpska muzika za čembalo" (SKC-PGP RTS 1996. dupli CD)
"Past continious" (PGP RTS 1998.)
"Around Balkan Midnight" (Vertical Jazz 1998.)
"Rolling Sun" (Vertical Jazz 2000. koncertni)
"Levantino" (PGP RTS 2001.)

PILOTI

(Beograd)

Septembra 1980. godine od muzičara koji su činili sastav Kako (najveći uspeh nastup na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA 1979. godine) nastali su Piloti. Prvu postavu činili su pevač i gitarista Zoran Lesendrić Kiki (rođen 2. januara 1961.), basista Dragan Andrić Andra, gitarista Goran Bogićević i bubnjar Nenad Atanasijević

Kiki Lesendrić

(ex Butik). Početkom 1981. godine su učestvovali na koncertima u Zagrebu, u okviru manifestacije "Pozdrav iz Beograda". Maja iste godine su bili na omladinskom festivalu u Subotici, ali se nisu pojavili u finalu, jer je Bogićević morao da se vrati u Beograd da bi popravio ocene u školi.

Čestim klupskim nastupima i komunikativnim, mod orijentisanim pesmama, upakovanim u tada moderan ska ritam, brzo su osvojili publiku, tako da im je debi LP izašao već septembra 1981. godine. Kiki se potpisao kao kompletan autor materijala (sem tri teksta), a produkciju je radio Dragan Jovanović (Generacija 5). Pesme "Ne veruj u idole", "Svi smo mi ponekad anđeli", "Diploma" i "Novo odelo" su im obezbedile jaku medijsku aktivnost. Zahvaljujući kompenzacionim poslovima PGP RTB-a, ploča se pojavila u Sovjetskom Savezu i Čehoslovačkoj. Juna 1982. godine su objavili drugi LP "Dvadeset godina" koji je producirao Saša Habić, ali nisu postigli prethodni uspeh. Budući da je Bogićević otišao u JNA, a Atanasijević napustio grupu i muziku, na promotivne koncerte su krenuli u promenjenoj postavi. Za novog bubnjara prvo je planiran Dragoljub Đurićić, ali je grupi pristupio bubnjar Zoran Obradović Čera (ex Artisti i modeli). Već u decembru 1982. godine u studiju Enca Lesića počeli su da snimaju treću ploču "Zvuci civilizacije" na koju su potrošili više od šesto sati. Poslednje numere Kiki je otpevao pred odlazak u JNA. Odmah za njim, isto novo odelo obukli su Andra i Čera, tako da ta ploča nikada nije objavljena.

Novu fazu su započeli tek u jesen 1984. godine. Sa Kikijem, Goranom i Čerom grupu su obnovili braća Grujić, Dejan (bas) i Darko (klavijature). Njih dvojica su pre toga bili u grupi Braća. Početkom 1985. godine nastupali su na kolektivnim i humanitarnim koncertima, a često su svirali u Sloveniji. Zanimljivo je da su tokom te godine, iako bez ploče, odsvirali pedeset sedam koncerata, učestvovali na YU rock misiji i zagrebačkoj varijanti Band Aida, dok se demo snimak pesme "Kada sanjamo" često vrteo na radio programima. U leto 1986. godine su snimili LP sa producentom Dušanom Petrovićem Šanetom. Međutim, krajem novembra Kiki je raspustio grupu, zadržavši samo Ceru. Novi članovi su postali gitarista Safet Petrovac Saja i Miško Petrović Plavi (ex Via Talas, D Boys, Fantazija). Iako gitarista, Miško je u početku u grupi svirao bas. Ploča "Kao ptica na mom dlanu" izašla je juna 1987. godine i njom su formulisali novi pop orijentisan pravac koji im je doneo veliku popularnost. Pretežno ljubavne pesme "Kada sanjamo", "Rekla je da u mojoj glavi čuje bilе gitare i bubnjeve", "Iza oblaka", sigurno nisu bile razlog za incident koji se zbio na splitskoj rivi 3. jula 1987. godine. Nastupili su posle grupe Osmi putnik, publika ih je neprekidno gađala i jedna boca je pogodila Kikija u glavu. Koncert je prekinut, a on je poslat u bolnicu. U to vreme, Kikijeve pesme su snimali i drugi izvođači. "Kolačići" su na solo ploči Marine Perazić, "Dolazi tiho" hit je za Dejana Cukića, "Barakuda" i "Arija" za Viktoriju, a "Spavaju li oči nebeske" za Zdravka Čolića. Juna 1988. godine Piloti su objavili LP "Osmeh letnje noći" na kome su gostovali Saša Lokner, a Bane Lesendrić (Kikijev brat) i Viktorija su pevali prateće vokale. Posle te ploče grupu je napustio Saja, pa je Miško Plavi prešao na gitaru i klavijature, dok je bas svirao Bane Lesendrić. LP "Neka te Bog čuva za mene" producirali su sami, a kao gosti su učestvovali Goran Bregović, Laza Ristovski, Jova Maljoković i Vlada Negovanović. Prateće vokale pevali su Jelena Galonić i Darko Grujić. Godine 1991. objavili su kompilacijski LP "Najveći hitovi" na kome je većina materijala iz druge faze karijere. Na retrospektivnoj večeri "Beogradskog proleća" 1991. godine su izveli obradu "Devojko mala", Darka Kraljića i taj snimak je uvršćen na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.).

Od 1993. godine Kiki radi kao kompozitor i producent za grčki organak diskografskih kuća Polygram i Universal i osmislio je diskove brojnim pevačima. Sa Lazom Ristovskim, koji je jedno vreme bio njihov stalni član, uradili su pesme za filmove "Zaboravljeni" i "Pun mesec nad Beogradom" koje su objavljene na disku "Zaboravljeni". Sa Srđanom Šaperom i Nebojšom Krstićem, Kiki je u okviru Dobrovoljnog pevačkog društva snimio CD "Nedelja na duhove" (Eastfield Music 1995.). Komponovao je muziku za deo pesama, a bavio se produkcijom i aranžmanima. Aprila 1996. godine u Atini, Kiki i Miško su grčkom pevaču Miciasu Manolisu (Michias Manolis) uradili CD "Na putu sa trubama" na kome su obrade pesama Pilota. Miško je svirao harmoniku, klavir, bas, udaraljke i bavio se produkcijom. Na festivalu "Budva '96." Piloti su se takmičili sa pesmom "Neverna si". Posle duge pauze, novembra 1996. godine Piloti su objavili ploču "Dan koji prolazi zauvek". Autor tekstova je Kiki, a muziku je radio sa bubnjarem Zoranom Babovićem Babonjom (ex Kako, Zana). Ploču su producirali Igor Borojević i Kiki. Uz stare članove u grupi su još bili: basista Nenad Stefanović (sa njima od 1993. godine), Nenad Jelić (udaraljke, vokal) i Ana Popović (slide gitara). Na snimanju su gostovali Dejan Cukić (vokal u "Lud zbog nje"), klavijaturista Slobodan Marković i gudački kvartet Igora Popovića. U jesen 1997. godine Piloti su privremeno prestali sa radom. Okupili su se godinu dana kasnije na nagovor holandskih producenata u postavi: Kiki Lesendrić (vokal i gitara), Darko Grujić (klavijature), Dejan Grujić (bas) i Vlada Migrić (bubnjevi). Ali ni ta postava nije potrajala i grupa je prestala sa radom.

Za film "Electra", grčkog reditelja Žorža Kokojanisa, Kiki je krajem 1996. godine radio deo muzike, kao i za film "Balkanska pravila" Darka Bajića. Leta 1997. godine za grčku pevačicu Alkistis Protopsalti komponovao je i producirao pesme za novu ploču. Tekstove je napisala Kikijeva stalna saradnica u Grčkoj, Lina Nikolakopulu. U to vreme izašao je kompilacijski CD "Ne veruj u idole" na kome je izbor od osamnaest pesama sa prvih pet ploča Pilota. Za CD Marine Perazić "Isti kao more" (City Records 1998.) Lesendrić je komponovao pesmu "San za jedan dan" koju su snimili kompletni Piloti. Uradio je pesme za diskove "Snovi od somota" (City Records 1999.) pevačice Hani i "Đorđe David & Fuzzbox" (Hi Fi Centar 2001.). Miško Plavi je svirao harmoniku u sastavu Đura i Mornari, vremenom se potpuno orijentisao na taj instrument i održao je zapažene nastupe kod nas i u svetu. Komponovao je muziku za film "Sivi kamion crvene boje" reditelja i scenariste Srđana Koljevića.

Piloti 1981. godine

Diskografija

"Piloti" (PGP RTB 1981.)
"Dvadeset godina" (PGP RTB 1982.)

"Kao ptica na mom dlanu" (PGP RTB 1987.)
"Osmeh letnje noći" (PGP RTB 1988.)
"Neka te bog čuva za mene" (PGP RTB 1990.)
"Najveći hitovi" (PGP RTB 1991. kompilacija)
"Zaboravljeni" (Komuna 1993.)
"Dan koji prolazi zauvek" (Komuna 1996.)
"Ne veruj u idole" (Bread Ventures Records 1997. kompilacija)

PINTERIČ ALENKA

(Maribor)

Alenka Pinterić (rođena 1948.) je pevačica soul orijentacije, mada je tokom karijere pevala šlagere festivalskog tipa. Karijeru je započela 1964. godine u ženskom kvartetu Chains u kome je svirala ritam gitaru. Solo karijeru je započela početkom 1966. godine. Tada je često nastupala uz mariborske Korale i Bisere.

Alenka Pinterić

Na prvom singlu udarna pesma joj je bila "Michelle" The Beatles. Na festivalu "Slovenska popevka" je 1966. godine izvela pesmu "Do petih in do šestih" i nju je Jugoton objavio na festivalskom EP-iju. Iste godine je nastupala na "Opatiji 66" sa pesmom "Kadar pride dež". Godine 1967. su je u Domu sindikata pratili Zlatni dečaci na reviji najuspešnijih pevača. Učestvovala je na festivalu "Slovenska popevka 67" sa pesmama "Mini" i "Gobice" i one su objavljene na desetoinčnoj festivalskoj ploči sa drugim autorima (Galus/ Mladinska knjiga 1968.). Na festivalu "Beogradsko proleće 67" je izvela pesmu "Ne" koju je objavio PGP RTB na festivalskom EP-iju. Tokom te godine često je nastupala sa grupom Five fants iz Trsta i orijentalisala se na rhythm & blues i soul ali se nije odrekla zabavne muzike. Njen najbolji EP "Hanibal" je objavljen 1968. godine. Na "Pesmi Leta 68" je otpevala temu "Lutam i tražim" i ona je objavljena na desetoinčnoj ploči PGP RTB-a. Za festival "Slovenska popevka 69" u pesmi "Vse povsod mi je lepo" pratili su je Mladi levi i ta pesma je objavljena na LP-iju "Slovenska popevka 69" (Jugoton 1969.). Krajem 1969. godine je u pratnji Zlatnih akorda snimila kvalitetan singl sa pesmama "Modro more" i "Sve sam pokušala da te zavolim" koje je komponovao Frano Parać iz Zlatnih akorda.

Od početka sedamdesetih godina se povukla u slovenačke okvire. Na debi albumu "Alenka Pinterić" predstavila se pesmama u maniru komercijalne jazz i zabavne muzike. Na disku "Štajerska Lady" sakupljeni su njeni stari snimci. Nastupa i kao solistа u mariborskoj Operi. Tokom karijere je često nastupala sa grupama Mladi levi, Kameleoni i Rdeči dečki.

Diskografija

Singlovi

"Michelle!" / "On je ta fant" / "S kitaro in dolgimi lasmi" / "Ne vem kaj naj storim" (PGP RTB 1966.)
"Hanibal" / "Potrkaj na les" / "Veriga norih" / "Razbila bom ure" (PGP RTB 1968.)
"Modro more" / "Sve sam pokušala da te zavolim" (Jugoton 1970.)
"Mavrica" / "Vozijo seno" (PGP RTB 1974.)

Albumi

"Alenka Pinterić" (RTV LJ 1981.)
"Štajerska Lady" (RTS kompilacija)

PLAMENIH 5

(Beograd)

Grupa je osnovana 1964. godine a činili su je Dragoljub Pavlović (bas), Miomir Petrović (ritam gitara), Dragoslav Lazarević (klavijature), Dobrivoje Radojević (bubnjevi) i Branislav Aranđelović (solo gitara). Sa njima su svirali Boba Orlić (bas) i Vojislav Čobanski (ritam gitara).

Decembra 1965. godine su učestvovali na "Paradi ritma" na Sajmištu, a tokom čitave te godine su svirali u klubu "Euridika". Jedini diskografski zapis im je EP "I Got You Baby" / "These boots are made for walking" / "Danas je divan dan" / "Ja nekoga želim" (PGP RTB 1966.) na kome su prati pevačicu Danicu Milatović Danijelu koja je živela u Nemačkoj. Zanimljivo je da je Don Fardon na albumu "Indian reservation" snimio njenu pesmu "Ja nekoga želim" pod nazivom "I need somebody". Januara 1966. godine Plamenih 5 su na I beogradskoj Gitarijadi osvojili treće mesto i tada je sa njima nastupao pevač Haim Moreno. Krajem 1967. godine Morena i Aranđelovića su zamenili Miloš Stajić (vokal) i Ljuba Sedlar (gitara). Te godine je Lazarevićeva pesma "Skarlet" postigla popularnost na radio programima. Dragoljub Pavlović je za omnibus film "Vreme ljubavi", za priču "Kavez" napisao pesmu "Oči". Film nikada nije prikazan, najverovatnije zbog toga što je za temu imao narkomaniju. Tokom karijere grupa je težila složenijim aranžmanima i višeglasnom pevanju po ugledu na The Beatles. Sa radom su prestali krajem šezdesetih godina.

Branislav Aranđelović je avgusta 1967. godine osnovao Plamenih 6 koje su činili Dušan Ranković (truba), Miroslav Filipović (trombon), Lazar Paskul (orgulje), Radomir Trivić (bubnjevi) i Miodrag Nedeljković (bas). Aranđelović je osamdesetih godina postao član kič grupe Rokeri s Moravu. Dragoslav Lazarević je tonski snimatelj na Radio Beogradu.

PLAVA TRAVA ZABORAVA

(Zagreb)

Na inicijativu rock kritičara Dražena Vrdoljaka, country grupa Plava trava zaborava je sa radom počela 1982. godine. Naziv grupe je zasnovan na pesmi Arsena Dedića "Plava ruža zaborava", ali je ruža zamenjena travom, jer asocira na blue grass, podvrstu country muzike. Vođa sastava, gitarista Eduard Matešić (ex Izazov) okupio je ekipu zaljubljenika u country & western stil, tako da su članovi grupe bili: pevačica Rajka Sutlović, pevač Hrvoje Marjanović, gitarista Branko Bogunović Pif (ex Drugi način), violinista Vatroslav Markušić (ex Animatori), Davor Rodik (pedal steel gitara), basista Vladimir Georgev, bubnjar Hrvoje Galeković, a tada je za klavijaturama sa njima nastupao i Vrdoljak. U početku su redovno svirali na country večerima u klubovima "Lapidarij" i "Kulušić".

Plava trava zaborava: Rodik i Matešić

Debi LP "Live!" su snimili na koncertu u klubu "Kulušić" 9. maja 1984. godine i na njemu su obrade standarda. Sledeće godine su na ploči "Country" pored obrada snimili i Matešićev instrumental "Yugo Goes To Nashville" a kao gost klavijature je svirala Margita Stefanović. Treći LP "Hat Trick" su radili 1987. godine u produkciji Brajana Hodžsona (Brian Hodgson) i Geri Hogana (Gerry Hogan). Matešić je potpisao tri nove kompozicije. Na snimanju je Brajan svirao bas, Geri gitaru a kao gost pevao je Oto Pestner. Na sledećoj ploči "Dance All Night" su objavili snimke sa nastupa u Portorožu, održanih 12. i 13. avgusta 1988. godine. Taj koncertni LP otvara efektna najava Dražena Vrdoljaka. Na petoj ploči su isključivo autorske kompozicije u country maniru, a potpisali su ih Matešić, Zrinko Tutić, Rajko Dujmić, Đorde Novković i Rajka Sutlović. Na ploči je i obrada pesme "Julie" sa kojom je Danijel Popović svojevremeno trijumfovao na takmičenju "Pesma Evrovizije". Često su gosti na country festivalima u inostranstvu, gde su takođe objavljivali ploče. Tokom prve polovine devedesetih godina često su svirali u Nemačkoj, Austriji i Holandiji, nego u Hrvatskoj. Pretrpeli

su i personalne promene, Branko Bogunović je prešao u Bebek band, a sa njima je svirao bubnjar Srećko Antonioli (ex Parni valjak). Koncertni disk "16 nam je godina tek" snimili su na nastupu u zagrebačkom OTV Domu koji su povodom šesnaestog rođendana održali 14. maja 1998. godine. Izvodili su svoje pesme, tradicionale ali i obrade. Kao gosti su nastupili Aki Rahimovski, Vanna, Severina (otpevala obradu njene pesme "Trava zelena"), Goran Bare (sa svojom "Vrijeme je da se krene") i Oliver Dragojević sa hitom "Česarica".

Diskografija

"Live!" (Jugoton 1984. koncertni)
"Country" (Jugoton 1985.)
"Hat Trick" (Jugoton 1987.)
"Dance All Night" (RTV LJ 1988. koncertni)
"Plava trava zaborava 5" (Jugoton 1990.)
"16 nam je godina tek" (Croatia Records 1999. koncertni)

PLAVI ORKESTAR

(Sarajevo)

Sredinom osamdesetih godina Plavi orkestar se nametnuo kao najveća tinejdžerska atrakcija u SFRJ. Udarnu postavu činili su Saša Lošić Loša, pevač i autor većine materijala, gitarista Mladen Pavičić Pava i braća blizanci basista Samir Ćeramida Ćera I i bubnjar Admir Ćeramida Ćera II.

Saša Lošić (rođen 16. jula 1964.) je kao gimnazijalac 1981. godine osnovao sastav Ševin orkestar u kome su još bili gitarista Srđan Krošnjar, basista Gordan Džamonja i bubnjar Admir Ćeramida Ćera II. Sledeće godine ime su promenili u Plavi orkestar, Loša je prešao u I sarajevsku gimnaziju i u novom razredu je upoznao gitaristu Mladena Pavičića koji je u to vreme već imao određenu afirmaciju jer je sa grupom Rok apoteka nastupao 1979. godine na koncertu Bijelog dugmeta na beogradskom stadionu JNA. Sa popularnošću ska muzike Rok apoteka je promenila žanr i ime u Super 98. Sa njima se Pava pojavio na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine, ali nisu ušli ni u finale. Zatim je prešao u pop grupu Mali princ, a iz nje u sastav Pauk iz Zavidovića. Sa njima je snimio LP "Mumije lažu" (Suzy 1982.). Budući da je zbog proba svakog vikenda putovao u Zavidoviće, to je smetalo njegovim roditeljima i na njihov nagovor je napustio grupu. Kraće vreme je sa basistom Samirom Ćeramidom svirao u grupi Elvis J Kurtovich, pa u Bonton Baji i grupi Kazablanka, da bi 1983. godine prešao u Plavi orkestar. Do dogovora je došlo na koncertu grupe Siluete u Sarajevu, ali su se i pre toga on i Loša intenzivno družili, tako da su nešto ranije, u četvrtom gimnazije zajednički napisali pesmu "Suada" koja je predstavljala pop varijantu novog primitivizma. Dosta iskusniji, Pava je izdejstvovao da iz grupe odu basista i gitarista, jer mu je bilo jasno da su oni samo prolaznici kroz muziku.

Pred leto 1983. godine postava se dolaskom basiste Samira Ćeramide konačno ustalila. On je pre toga bio u Zabranjenom pušenju, a kako su braća blizanci želeli da budu zajedno, bilo ga je lako nagovoriti da pređe u grupu. U toj postavi su počeli da sviraju na većim koncertima, bili su predgrupa Ribljoj čorbi i sastavu Leb i sol, što ih je dovelo pred oči recenzenata. Osvrti vezani za njihove nastupe najčešće su bili porazni, što je još više demoralisalo malodušnog Lošu. Rešio je da se povuče sa scene i da svoje pesme svira na žurkama, opsenareći devojčice. Entuzijazam ostalih nije dozvolio da na tome ostane, tako da su iznova krenuli sa svirkama. Loša se u to vreme smrtno zaljubio u devojku Bucu, pa su mu nove pesme inspirisane jakom emocijom, vratile veru u bavljenje pop muzikom. Na koncertu u sarajevskom klubu "Trasa" čuo ih je Bata Vranešević iz Laboratorije zvuka, shvatio je kakav diskografski potencijal u njima leži i pozvao ih u Beograd na probno snimanje. U studiju Enca Lesića za tri dana su snimili pesme "Soldatski bal", "Goodbye Teens" i "Suada". Planirali su ih za maksi singl ili eventualno debi album. Međutim, kako su već septembra 1983. godine sva četvorica otišli u JNA, od toga nije bilo ništa. Samo su u Skenderiji, sa grupama Bonton Baja i Kongres održali oproštajni koncert. Iz vojske su se prvo vratili Loša i Pava, septembra 1984. godine. Povremeno su nastupali, čekajući dolazak braće, ali je zbog traljavih koncerata došlo do svađe i Pava je napustio grupu.

Saša Lošić Loša

U to vreme Loša je započeo saradnju sa Goranom Marićem (alias Malkolm Muharem, rođen 1960. u Visokom) koji je pre toga bio menadžer sastavu Elvis J Kurtovich, a svojevremeno je svirao bas u grupi Opera lu sa kojom je snimio singl "Ujutro me sunce budi" / "Televizori" (Diskoton 1980.). Iako je Plavi orkestar u tom trenutku stopirao rad, Loša i Malkolm su u Zagrebu uz pomoć Huseina Hasanefendića i Rastka Miloševa iz Parnog valjka uradili demo snimke za pesme koje su se kasnije pojavile na njihovom debi albumu. U čitavu aktivnost bio je umešan i Ivan Fece Firči, bubnjar iz Novog Sada koji je u to vreme bio u grupi EKV. Loša je tada potpisao preliminarni ugovor sa Jugotonom, taj papir je pokazao Pavi i nagovorio ga da se vrati u grupu. Sa producentom Hasanefendićem, početkom 1985. godine krenuli su u snimanje albuma "Soldatski bal". Kao gosti pojavili su se dramaturg Jovan Ćirilov i slikar i publicista Dragoš Kalajić (pevali prateće vokale u pesmi "Bolje biti pijan nego star"), interpretatorka narodne muzike Nada Obrić (duet u pesmi "Šta će nama šoferima kuća"), a Aki Rahimovski, Jura Stublić i Peđa D' Boy su pevali u temi "Stambol, Pešta, Bečlija". Firči je svirao bubnjeve i takođe pevao prateće vokale, a glasovno su učestvovali Marina Perazić i Hamdija Demirović. Posebna pažnja posvećena je omotu koji je urađen kao rekonstrukcija čuvenog albuma The Beatles "Sgt. Peppers Lonely Hearts Club Band". Dizajnom omota bavio se Bojan Hadžihalilović u okviru studija Trio. Članovi Plavog orkestra odeveni su u kitnjaste uniforme, na ploči su petokraka, jugoslovenska zastava, četiri devojke u narodnim nošnjama, sedam sekretara SKOJ-a i likovi četrdeset devet poznatih ličnosti iz jugoslovenske istorije i javnog života među kojima su: Miroslav Krleža, Petar Petrović Njegoš, Ivo Lola Ribar, Željko Bebek, Goran Bregović, Bata Živojinović, Džimi Stanić, Slavko Štimac, Lepa Brena, Zuko Džumhur, Ivo Robić, Vuk Karadžić, Vladimir Nazor, Oliver Mandić, Mirza Delibašić i drugi. Neke ličnosti nisu dale odobrenje da se nađu na omotu, pa su umesto njihovih slika samo siluete.

Pojava debi albuma u proleće 1985. godine izazvala je pravu tinejdžersku histeriju, nezapamćenu u dotadašnjoj pop muzici. Već u septembru Jugoton je objavio da je prodato 300 000 primeraka ploče. "Soldatski bal" je postao najtiražnija debi ploča u domaćoj diskografiji. Svoje tinejdžerske pesme pod uticajem folka, očigledno su dobro adresirali na tadašnje adolescente, a pažljivo su razradili i imidž: Loša nije skidao svoj kačket, slikali su se u patikama sa razvezanim pertlama što je kod publike podsvesno izazivalo potrebu za zaštitom. Zimi su nosili vojničke čizme i štrikane vunene čarape "partizanke". U spotu za pesmu "Kad mi kažeš paša", zagrebačkog režisera Gorana Gajića, učestvovale su Sonja Savić, Suzana Mančić, Tanja Bošković i Mirjana Bobić. Neke od njih su se i ljubile sa Lošom pred kamerama. Plavi orkestar je održao čitavu seriju rasprodatih nastupa na jugoslovenskoj turneji pod nazivom "Bolje biti pijan nego star". Koncerti su im počinjali "Internacionalom", sa ekrana su emitovani dokumentarni snimci izgradnje zemlje zvučno, upotpunjeni završnim kolom iz dela "Ero s onog svijeta". Na Tašmajdanu su 14. septembra imali rasprodat koncert na kome je gostovala Nada Obrić. Nekoliko dana kasnije svirali su na alternativnom festivalu "Novi Rock" u Ljubljani, gde im se desio prvi incident. Dok su gostovali na Radio Študentu, javili su se slušaoci koji su rekli kako im neće dozvoliti da u Sloveniji svojom muzikom urade isto što i u ostalim delovima Jugoslavije i da će ih kamenovati na koncertu. U napetoj atmosferi izašli su da sviraju pred oko 6000 posetilaca. Koncert je prošao bez incidenata, sem što je jedna grupa bacala neidentifikovane predmete u pravcu bine i što su mahali transparentom "Bolje biti živ nego mrtav". Konzervativnije strukture bile su provocirane pesmom "Bolje biti pijan nego star", tako da se u medijima vodila duža polemika za i protiv same grupe. Ubrzo su kao priznanje za uspeh dobili plaketu XI kongresa SSO BIH. Učestvovali su i na festivalima u inostranstvu, maja 1986. godine svirali su u Švedskoj, nastupali u Alžiru u gradu Anaba, na festivalu Mediteranskih zemalja. Za njihovo tržište licencno je objavljena kaseta sa debi albumom. Održali su tri koncerta: na stadionu, gradskom trgu i na večeri povodom zatvaranja festivala.

Drugi album "Smrt fašizmu" snimili su opet u Zagrebu. Producenti su bili Loša i Pava, a kao gosti su učestvovali violinista Jovan Kolundžija,

P

Alfi Kabiljo, Usnija Redžepova, italijanski pevač Paolo Marcolini Gazebo, Izolda i Eleonora Barudžija, klapa Šibenik, KUD Lindo iz Dubrovnika, zbor crkve Sveti Josip iz Zagreba, a udarаljke je svirao Đidi Jankelić. Producent je trebalo da bude Oliver Mandić, ali to nije realizovano, kao ni gostovanje Ive Fogorelića i Bajage koji su odbili poziv. Na novoj ploči su promovisali takozvani nju partizans pravac (termin izmislio Goran Bregović) i koncepciju jugoslovenstva. Glavni inspirator takve ploče bio je Malkolm Muharem, koji se u to vreme družio sa ljubljanskim alternativnim krugovima, pa je novu fazu Orkestra nazvao "bosanskim umetničkim eksperimentom". Učestvovali su na večeri rodoljubivih pesama Zagreb festa, koje je održano pod naslovom "Živi sretna u slobodi" gde su svirali pesmu "U Jevrema slika ta". Zbog nekih, prilično rogobatnih stihova u pesmama "Fa fa fašista nemoj biti ti (jerbo ću te ja, draga ubiti)" i "Puteru puteru", na grupu se svalila čitava lavina napada od strane rock kritičara i kolega. Oštar tekst povodom te ploče napisao je i Emir Kusturica. Udaljivši se od stila debi ploče, doživeli su i kod publike drastičan pad popularnosti i tek su u pesmama "Sava tiho teče", "Zelene su bile oči te" i "Kad si sam druže moj" zadržali fokus na tinejdžere. Situacije je bila preglednija kada su krenuli na teren. Polovinom marta 1987. godine nastupili su pred poluprazним beogradskim Sajmištem. Posle Beograda, odsvirali su sedam dobrotvornih koncerata za postradale od zemljotresa u Bosanskom Grahovu i Kninu, a standardno dobro prošli su na nastupima u Bosni. Još jednu potvrdu svoje narodnjačke orijentacije, dobili su od mađarske svadbarske grupe 2+3, koja je na maternjem jeziku snimila obradu "Bolje biti pijan nego star" i uvrstila je u svoj prigodni repertoar. Po završetku druge jugoslovenske turneje, Malkolm Muharem je prestao da radi sa njima, a oni su se odlučili za pauzu.

Početkom 1988. godine bili su na turneji po SSSR-u, u Moskvi su svirali osam koncerata, u Volgogradu isto toliko. Učestvovali su u televizijskom šou programu Ale Pugačove koji je režirao cenjeni filmski autor Nikita Mihalkov. Godine 1989. su u Turskoj na festivalu Češme 89. svirali i kao predgrupa američkoj pevačici Čaki Kan. Zatim su učestvovali na festivalu u poljskom gradu Sopotu. LP "Sunce na prozoru" su objavili juna 1989. godine i njime su pokušali da vrate smirenije emocije. Svoj put do publike probila je pesma "Kaja", napravili su i obradu pesme "Let The Sunshine In" iz hipi rock opere "Kosa". U prepevu, pesma se zove "Daj nam sunca", a upotrebljen je tekst iz pozorišne postavke "Kose" Ateljea 212. Producent ploče bio je Saša Lošić uz pomoć Krešimira Klemenčića, a gostujući muzičari bili su gitaristi Marijan Brkić (ex Prljavo kazalište i Parni valjak) i gitarista Duško Mandić (ex Srebrna krila). Tokom jeseni 1989. godine odradili su jugoslovensku turneju, ali je reakcija publika bila za nekoliko stepeni niža nego ranije. U proleće 1991. godine su objavili album "Simpatija" i to za sarajevski Diskoton. Loša je opet bio autor svih pesama, sem što je "Rješih da se ženim" komponovao sa Marijanom Brkićem. Produkciju su uradili zajedno sa Brkićem koji je svirao i klavijature. Na ploči je još gostovao Miroslav Sedak Benčić (klarinet). Na albumu je i obrada hita grupe The Mamas and Papas "California Dreamin" čiji je naslov "Ljubi se istok i zapad, ljubi se sjever i jug" parafraza stare partizanske pesme. Tu obradu Loša je prvobitno napravio za reklamnu kampanju turističke agencije. U pesmi "Ritam kiše" koričšen je muzički citat stare "Rhythm Of The Rain" iz šezdesetih godina, dok se "Sačuvaj zadnji ples za mene" samo u naslovu referiše na taj stari hit. Omot je opet radio tim Trio, a umesto slike grupe, na naslovnoj strani je reprodukcija slike "Ljubavni san" Viljema Martensa. Avgusta 1991. godine u vreme kada su sukobi u Jugoslaviji već počeli, krenuli su na turneju u okviru koje su plasirali da odsviraju sto dvadeset koncerata. Od toga su ostvarili samo nastupe u Srbiji, Makedoniji i Bosni. Svirke u Hrvatskoj i Sloveniji otkazane su zbog rata. U to vreme su često nastupali na mirovnim koncertima u Sarajevu, Konjicu, Mostaru, Banja Luci, Trebinju.

Plavi orkestar

Rat u Bosni razvejao ih je na razne strane. Loša se preselio u Ljubljanu, gde se bavi dizajnom i marketingom. Paralelno je nastavio da komponuje, tako da su na disku obnovljene Crvene jabuke "U tvojim očima" (Croatia Records 1995.) i njegove pesme. Sa Crvenom jabukom je nastupao na njihovim promotivnim koncertima po Hrvatskoj. Napisao je songove za CD Radeta Šerbedžije "Zaboravi", pesme za pevačicu Severinu i pesmu "Zbudi se" koja je predstavljala Sloveniju na izboru za "Pesmu Evrovizije 97" u izvođenju glumice Tanje Ribić, a objavljena je na njenom disku "Ko vse utihne" (Helidon 1998.) na kome je napisao i druge pesme. Komponovao je za pozorište: "Elvis De Luxe" trupe Grapefruit, "Romeo i Julija", "Majka hrabrost" i druge. Autor je muzike za filmove "Outsider" i "Zvenenje v glavi" (Andrej Košak), "Kajmak i marmelada" (Branko Đurić), "Kod Amidže Idriza" (Pjer Žalica), "Borderline Lovers" (Miroslav Mandić) i "Petlov doručak". Posebno mu je uspešan rad za film "Gori vatra" reditelja Pjera Žalice koji je objavljen na disku "Gori vatra soundtrack" (Muzička produkcija javnog RTV servisa BiH 2003.). Sa njega se izdvojila pesma "Iznad Tešnja zora sviće" a tu je i "Suada" koju je otpevao Šerif Konjević. U filmu je epizodnu ulogu ostvario i Loša. Na sarajevo film festivalu je 2004. godine sa Saša Lošić film Orchestra izveo svoju filmsku muziku pod nazivom "Hotel Evropa". Kao pevači nastupili su Hanka Paldum, Halid Muslimović, Leo Martin i drugi. Sličan program izveli su i u drugim gradovima. Čera I je tokom rata ostao u Sarajevu a 1996. godine je otvorio kafić "Čitluk han". Čera II je deo ratnih godina proveo u Parizu gde je sa grupom Overdream (koju su činili članovi bivših sarajevskih demo grupa) objavio CD "Overdream" (Initial 1996.), a snimili su i CD "Fildžan viška" zagrebačke verzije Zabranjenog pušenja. Čera II je učestvovao na snimanju CD-a "Ruže u asfaltu" grupe Teška industrija, a radio je kao koproducent i aranžer sa CD francuske pevačice Aleksandre Ros. Po izbijanju rata Pava je došao u Srbiju, nekoliko puta je nastupao sa beogradskim Zabranjenim pušenjem, a zatim je otišao u Kanadu gde radi kao studijski muzičar.

Na Lošinu inicijativu Croatia Records je objavila dva kompilacijska diska "Everblue", na kojima su pored starih hitova i četiri ranije neobjavljena snimka: demo za "Suadu", "Zarazi me", "O la la" i "Mladene". U proleće 1998. godine obnovljeni Plavi orkestar je u Sloveniji objavio povratnički CD "Long Play" u produkciji Nikše Bratoša i Saše Lošića. Naziv diska se ne odnosi na trideset i tri obrtaja, već sugeriše koliko godina su članovi grupe imali u vreme izlaska ploče. Njihov novi gitarista postao je Zagrepčanin Saša Zalepugin (ex La Fortunjeros). Kao gostujući muzičari svirali su Nikša Bratoš (gitara, klavijature) i Marijan Brkić (gitara, prateći vokali). Na ploči je zabeleženo dvanaest Lošićevih pesama, uz koautorstvo basiste Čeramide, Marijana Brkića i Zlatka Arslanagića. Budući da su nove pesme urađene u maniru sentimentalnog pop zvuka njihove rane faze, publika ih je odlično prihvatila, posebno u Sloveniji. Kao udarna se sa ploče izdvojila pesma "Ako su to samo bile laži" sa remake gitarskim rifom hita "Rocks" grupe Primal Scream. Sasvim simbolično, rasprodat koncert su održali 25. maja 1998. godine na Ljubljanskim Kržankama. Uspeh su ponovili i sledećeg dana na istom mestu, a ovacijama su dočekani i u Sarajevu. Početkom marta 1999. godine Saša Lošić je u pratnji grupe Sarajevo Old Stars (koju su činili članovi Plavog orkestra) učestvovao na festivalu "Vaš šlager sezone" sa pesmom "Šampion". Sledeći CD "Beskonačno" sa blagom dozom folklornih elemenata su objavili u istoj postavi krajem 1999. godine. Materijal su producirali Saša Lošić, Janez Križaj i Nikša Bratoš (ujedno je svirao gitaru i klavijature), a kao gosti su na snimanju učestvovali Marijan Brkić (gitara), Goce Dimovski (kaval, gajde, zurla, tambura), Goce Uzunski (tapan, tarabuka, udaraljke) i Špela Možina (recitativ). Na disku su obrada novokomponovane narodne pesme "Pijem da je zaboravim" iz repertoara Hašima Kučuka Hokija, balada "Zauvijek" koja je već objavljena na ploči "Svijet je lopta šarena" Crvene jabuke i "Djevojka iz snova" iz zaostavštine grupe Elvis J. Kurtovich. Dokumentarni film o Plavom orkestru snimio je Pjer Žalica.

www.sasalosic.com

Diskografija

"Soldatski bal" (Jugoton 1985.)
"Smrt fašizmu" (Jugoton 1986.)
"Sunce na prozoru" (Jugoton 1989.)
"Simpatija" (Diskoton 1991.)
"Everblue 1" (Croatia Records 1996. kompilacija)
"Everblue 2" (Croatia Records 1996. kompilacija)
"Long Play" (Nika 1998.)
"Beskonačno" (Pop Records 1999.)

POINT BLANK

(Beograd)

Blues gitarista i pevač Dragoljub Crnčević (roden 1956. u Beogradu) obreo se 1977. godine u Parizu gde se izdržavao svirajući na ulici i u metrou. Po povratku u Beograd osnovao je grupu Dragoljubov taxi sa kojom je objavio LP "Dragoljubov taxi" (PGP RTB 1979.). Početkom osamdesetih, opet je lutao po Evropi i svirao blues po klubovima. U Milanu je upoznao bassistu, Amerikanca Timoti Aleksandra Dejvisa (Timothy Alexander Davis) i bubnjara, Australijanca češkog porekla Majkla Šulca (Michael Sulc) sa kojima je počeo da svira. Početkom 1983. godine sva trojica su došli u Beograd i sa gitaristom Draganom Markovićem Maretom (ex Blues Kvintet) su osnovali blues grupu Point Blank. U početku su nastupali pretežno po klubovima, a prvi veći uspeh postigli su kada su leta 1983. godine rasprodali baštu SKC-a.

Point Blank: Vilotijević, Marković, Labudović i Crnčević

Na debi albumu "The Blues" iz 1984. godine su se predstavili Crnkovićevim pesmama na engleskom i u tom periodu su stekli reputaciju koncertne atrakcije. Ploču su promovisali na dva rasprodata koncerta u Ateljeu 212. početkom 1984. godine Majkl je prešao u hard rock grupu Ognjeni vuk, ali su ubrzo on i Timoti otišli u Australiju. Novi članovi su postali Saša Labudović (bas) i bubnjar Miroljub Vilotijević (ex Blues Kvintet). Marta 1984. godine svirali su kao predgrupa na nastupima Erika Bardona u Beogradu i Novom Sadu. Drugi album "Dr Project – Point Blank" je imao nezvaničnu naziv "Za izgubljene, siromašne i usamljene". Na njemu je gostovao trubač Stjepko Gut, a grupa je ponudila žanrovski šire teme. To im je omogućilo veliku koncertnu aktivnost, tako da su tokom 1985. godine održali oko sto pedeset nastupa širom Jugoslavije. Te godine su uz Luizijana Reda (Louisiana Red) učestvovali na Drugom međunarodnom blues festivalu u poljskom gradu Olšćinu, svirali su u varšavskim klubovima, a pred 25 000 posetilaca nastupali na rock festivalu u blizini Poznanja. Po povratku iz Poljske Dragoljub Marković ih je napustio i osnovao Di Luna Blues Band, a zamenio ga je Aleksandar Kozakijević. Sa radom su prestali 1986. godine. Crnčević je jedno vreme nastupao sam, a zatim se preselio u Italiju. Po povratku je 1987. godine koristeći nadimak Baki objavio solo LP "Into The Heart" na kome je snimio obrade standarda kao što su "Everybody's Talking" i "Cocaine" Fred Neila (Fred Neil), ali i svoje kompozicije pod uticajem country zvuka i Džej Džej Kejla (J. J. Cale). Godine 1991. je sa studijskim muzičarima snimio LP "Južnjačka uteha" pod firmom Point Blank, ali taj materijal nije izvodio uživo.

U proleće 1993. godine je sa Draganom Markovićem na kratko pokrenuo cover grupu Blue Taxi. Godine 1994. je oformio novu postavu Point Blanka u kojoj su bili Darko Grujić (klavijature), Darko Petrović (bas) i Branko Baloš (bubnjevi) mada je i ta postava bila podložna čestim promenama. Za kompilacijsku ploču "Belgrade /The Blues Today/ Vol. 1" (PGP RTS 1994.) snimili su temu "Baby Blues". Point Blank su učestvovali na unplugged festivalu održanom januara 1994. godine u Sava centru i njihova verzija pesme "Fishing Blues" je objavljena na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records). Povratnički CD "Sunny Sky" je doneo nove Dragoljubove pesme na tragu zvuka američke zapadne obale sedamdesetih godina. Posle serije koncerata kod nas i u Italiji, ponovo su napravili pauzu. Aktivnost su obnovili krajem 2000. godine kada su Crnčević i Grujić snimili CD "Blue Deal (God Created Rock'n'Roll But Unfortunately We're Dealing With the Blues)". Novi članovi su postali Jovan Pejčinović (bubnjevi) i Zoran Milenković (bas). Na snimanju je gostovao stari majstor usne harmonike Džon O Liri (John O' Leary) koji je krajem šezdesetih bio jedan od osnivača britanskog blues sastava Savoy Brown. Lirijeva žena je iz Požarevca pa se tako obreo u našoj zemlji. Do uzvratne saradnje je došlo kada je Liri u Beogradu snimio CD "As Blue As I Can Be" (ITMM 2002.) a Point Blank ga je pratio u studiju. Liri je na disku prvi put u karijeri zapevao, svirao je usnu harmoniku, kao gosti doprinos su dali Ljiljana Sadil (vokal) i Saša Ranđelović (gitara) a materijal su producirali Aleksandar Toković i Dragoljub. Uz Lirijeve kompozicije, snimili su dve Dragoljubove teme i par obrada. Na sledećem disku Point Blanka "Eight blue balls" Liri je uzvratio gostovanje, a novi materijal je dobio vrlo dobre ocene u svetskoj stručnoj štampi. Medijski zapažen nastup u zatvoru u Sremskoj Mitrovici održali su 16. januara 2005. godine. Dokumentarni film sa tog koncerta režirao je Ilija Gajica i on je objavljen na DVD izdanju "Život u zatvoru". Na disku "No 7" u produkciji Aleksandra Tokovića snimili su neve Dragoljubove teme.

www.pointblank.co.yu

Diskografija

"The Blues" (PGP RTB 1984.)
"Dr Project – Point Blank" (PGP RTB 1985.)
"Južnjačka uteha" (PGP RTB 1991.)
"Sunny Sky" (Ideja 1997.)
"Blue Deal" (ITMM 2001.)
"Eight blue balls" (PGP RTS 2003.)
"Život u zatvoru" (PGP RTS 2006. koncertni DVD)
"No 7" (PGP RTS 2006.)

Dragoljub Crnčević solo

"Into The Heart" (PGP RTB 1987.)

POLSKA MALCA

(Krško)

Grupa je nastala 1982. godine i veći deo karijere su proveli negujući status alternativnog sastava. U početku su delovali kao trio, a najpornji članovi bili su basista Dani Kovač, gitarista Bojan Rabzelj i bubnjar Uroš Srpčič. Tokom karijere su vršili česte personalne promene i stilske zaokrete, od hard core punka, eksperimentalne i instrumentalne muzike, do standardnog rock zvuka.

Prva diskografska pojavljivanja zabeležili su na kompilacijama "Čudeža ne bo" (1985.) i "Provinca vrača udarac" (1986.), a debi LP "Mojster s Sneženko" su objavili 1990. godine. Sledeće godine su u Nemačkoj izdali LP "Polska malca", a dve godine kasnije su se pojavili na slovenačkoj kompilaciji "No Border Jam". Paralelno sa Polskom malcom, Uroš Srpčič je svirao sa Markom Breceljem, Demolition group i sastavom Žoambo Žoet Workestrao. Od 1993. godine stalni članovi grupe bili su gitaristi Tomaž Urh, Bojan Stopar i pevač Miloš Radosavljević (ex It's Not For Sale). U toj postavi su 1995. godine snimili kasetu "Children game", na kojoj se prepoznaju njihovi punk koreni obogaćeni melodioznim refrenima. U isto vreme Miloš, Dani, bubnjar Ivan Rimc i gitarista Frenk Les su oformili sastav Spiritual Pyrotechnics i objavili CD "The material empire is dying" (Malca Records 1996.). Pored svojih kompozicija, snimili su obrade pesama "Plastika" od Idola i "Krug" Ekatarine Velike.

Diskografija

"Mojster s Sneženko" (Front Rock 1990.)
"Polska malca" (RPN 1991.)
"Children Game" (Malca Records 1995.)

POMARANČA

(Ljubljana)

Heavy metal sastav iz Slovenije se na sceni pojavio početkom osamdesetih godina a činili su ga Mijo Popović (gitara), Zlatko Magdalenić (vokal), Marko Herak (bas), Tomaž Žontar (klavijature) i Franc Teropšič (bubnjevi).

Svoj zvuk su bojili blues uticajima a Mijo Popović je nudio imidž heavy gitariste po zapadnim merilima. Drugi i treći LP su snimili na engleskom jeziku i tada su ime promenili u Orange očekujući uspešnu inostranu karijeru do koje nije došlo, te su u drugoj polovini osamdesetih prestali sa

Pomaranča

radom. Aktivnost su obnovili devedesetih godina i tada su objavili CD "Takoj se dava dol" na kome su predstavili novog pevača Borisa Kremca.

Diskografija

"Paklenska pomaranča" (PGP RTB 1982.)
"Madbringer" (PGP RTB 1982.)
"Orange III" (PGP RTB 1985.)
"Nekaj peklenskih" (Pan Records 1993. kompilacija)
"Takoj se dava dol" (Panika Records 1995.)

POP MAŠINA

(Beograd)

Grupu su u zimu 1972. godine osnovali Robert Nemeček (rođen 1949. u Beogradu) bas i vokal (ex Dogovor iz 1804, Džentlmeni, Intro), Zoran Božinović (rođen 1952.) gitara i vokal (ex Exelent, Rokeri, Džentlmeni, Intro), Raša Delmaš (bubnjevi) i Sava Bojić (gitara i vokal). Bojić je ubrzo napustio grupu, a u jesen 1972. godine Raša Delmaš je prešao u YU grupu. Zamenio ga je Mihajlo Bata Popović (ex Intro, Siluete).

Svojim hard rock zvukom, koji se u to vreme zvao i progresivna muzika, učinili su neke od pionirskih koraka na sceni. Po uzoru na sastav The Grateful Dead, često su držali besplatne nastupe, pa su juna 1972. godine napravili dnevni koncert na Hajdučkoj česmi, na kome su još svirali S vremena na vreme, Porodična manufaktura crnog hleba i drugi. Sledeći put su kod Hajdučke česme svirali za Dan mladosti, maja 1973. godine, a te večeri su nastupile i grupe Jutro (buduće Bijelo dugme), Grupa 220, Med, Vlada i Bajka i drugi. Debi LP "Kiselina", pored neobične teme kojom se bavio i teškometalnog krljanja, doneo je i nekoliko akustičnih kompozicija koje je osmislio Robert Nemeček. Bio je to jedan od prvih domaćih albuma, a sasvim aktuelno se bavio temama vezanim za acid rock i psihodelična putovanja. Na ploči su prateće vokale pevali Ljuba Ninković, Vojislav Đukić (S vremena na vreme), Drago Mlinarec i Trio DAG. Gost na klavijaturama bio je Slobodan Marković, a u tri pesme bas je svirao Miša Aleksić, tada u grupi SOS, a kasnije u Ribljoj čorbi. Sa ploče su se izdvojile pesme "Mir" i "Povratak zvezdama" u kojima se smenjuju akustični i električni delovi. Uzvratnu posetu Nemeček je učinio kada je 1975. godine svirao bas na debi albumu grupe S vremena na vreme, sa kojima je inače često saradivao u studiju i na koncertima. Svoj status grupe za posvećene, Pop mašina je potvrđivala čestim koncertima. Domaće mesto postala im je Hala sportova, gde su sa budućim novinarom Aleksandrom Tijaničem organizovali redovne koncerte na koje su pozivali grupe sličnog opredeljenja iz cele zemlje. Sve vreme su negovali atraktivan nastup, tako da je Božinović pored dugih solo deonica nudio raznovrstan arsenal vrištanja (takvo pevanje Nemeček je nazvao ultra zvuk), pirotehniku sviranja gudalom, sa gitarom iza leđa, uz redovna bacanja na kolena, a Nemeček je jednom prilikom u žaru svirke polomio bas gitaru. Kada je bacio u publiku dospela je u ruke Miroslava Cvetkovića (tada u grupi Tilt a kasnije u Bajaginim Instruktorima), on je popravio i bez problema kasnije koristio.

Početkom 1975. godine su u ljubljanskom studiju "Akademik" snimili drugi LP "Na izvoru svetlosti" sa gostima Ljubom Ninkovićem i Slobom Markovićem. Produkciju su radili Ivo Umek i Robert Nemeček. Na ploči je i blues "Negde daleko" snimljen na koncertu u Hali sportova 2. januara 1974. godine. Ključna pesma "Rekvijem za prijatelja" (tekst Ljuba Ninković, osnovnu temu čini Bahov koral, a na snimku gostuje gudački orkestar) je posvećena Predragu Jovičiću, pevaču grupe San koji je poginuo od strujnog udara na koncertu u niškoj hali "Ćair". Na ploči je i novi snimak pesme "Zemlja svetlosti" koja je već bila objavljena na njihovom trećem singlu. U Pop mašini je kratko klavijature svirao Oliver Mandić, ali je posle par nastupa odustao. U skladu sa reputacijom odlučili su da im sledeća ploča bude koncertna, ali ih živi album "Put ka suncu" (ujedno je to prva koncertna ploča domaće grupe) iz tehničkih razloga nije predstavio u pravom svetlu.

Pop mašina: Božinović, Delmaš i Nemeček

Krajem 1976. godine je Robert otišao u JNA, a u grupu su došli basista Dušan Petrović, bubnjar Dušan Đukić (ex Innamorata) i gitarista Vidoja Džindžer Božinović. Po izlasku iz vojske Robert se preselio u London gde je radio u firmi Toma & Co. koja se bavila prodajom instrumenata, a bio je dopisnik listova "RTV revija" i "YU video". Nova postava krenula je sa jazz rock koncepcijom ali su se brzo usmerili na hard zvuk što potvrđuju teme "Sečanje" i "Moja pesma" objavljene na koncertnoj ploči "Pop parada 1" (PGP RTB 1977.) snimljenoj na zajedničkom nastupu u zemunskoj hali "Pinki". Snimili su singl "Moja pesma", najavljivali album, a krajem 1977. godine su prestali sa radom. Džindžer se priključio grupi Opus u kojoj se zadržao samo pola godine. Po povratku iz Engleske, Nemeček je počeo da radi kao urednik rock programa u "Dadovu", a zatim je sa bendom pod imenom Rok mašina početkom 1981. godine nenadano nastupio na koncertu u Zagrebu, u okviru manifestacije "Pozdrav iz Beograda". Pored Nemečeka, grupu su činila braća Božinović i bubnjar Vladan Dokić (ex Pop šou). Ubrzo su objavili album "Rok mašina" na kome su prateće vokale pevali Ljuba Ninković i Dragan Popović (ex DAG). Zanimljivo je da su po jedan tekst pisale Dragana Stanačev i Koviljka Milić, u to vreme glumice popularnog amaterskog Teatra Levo. Na ploči su ponovo snimljene pesme "Vatra" i "Bilo mi je bolje" koje su već bile objavljene na singlu, zatim "Zakon ulice", "Neću ti dati", "Želim" i druge. Kasnije im je pristupio bubnjar Boban Đorđević (Generacija 5), ali klima za grupu nije bila povoljna u vreme novog talasa i oni su 1983. godine prekinuli sa radom, dok su snimali novi LP. Deo tog snimljenog materijala se pojavio dve godine kasnije na mini LP-u "Izrod na granici". Na ploči je i kraća verzija pesme "Bilo mi je bolje" snimljena na Beogradskom rock festivalu, septembra 1982. godine u hali "Pionir". Bio je to njihov poslednji nastup i poslednja pesma koju su te večeri odsvirali.

Po prestanku rada grupe Zoran Božinović se povukao iz muzike, ali je krajem devedesetih godina počeo da nastupa sa bivšes grupom Zona 8. Tako je na disku "Blues Summit Coupe Vol. 1" (One Records 2000.) objavljen koncertni snimak pesme "Negde daleko" koji je Zona 8 sa Zoranom odsvirala u pančevačkom klubu "Coupe". Džindžer se posvetio studijama na Arhitektonskom fakultetu i povremeno je svirao po blues klubovima ili sa jazz grupom Interaction, sve dok nije prešao u Riblju čorbu. Robert Nemeček je bio urednik filmskog i zabavnog programa TV Politika, na TV Pink je radio kao urednik zabavnog programa, a zatim je prešao na RTS. Nemeček se uz interesovanje za film, bavi izučavanjem okultne nauke i istorijom okultnih redova. Stoga je i logično što je na ploči "Izrod na granici" u pesmi "Promašen san" korišćen snimak glasa Alistera Kroulija. Izdavačka kuća ITMM je 1994. godine objavila CD reizdanje albuma "Kiselina". Kao bonus su dodate pesme "Put ka suncu" i "Sjaj u očima" sa njihovog prvog singla.

Uoči snimanja novih pesama sa grupom Zona 8, Zoran Božinović je umro 12. jula 2004. godine. Njegov rođendan je obeležen 5. oktobra 2005. godine u beogradskom klubu "Bardova", kada su vodeći domaći muzičari svirali pesme Pop mašine.

Diskografija

Singlovi

"Put ka suncu" / "Sjaj u očima" (PGP RTB 1972.)

"Promenićemo svet" / "Svemirska priča" (PGP RTB 1973.)
"Zemlja svetlosti" / "Dugo lutanje kroz noć" (PGP RTB 1974.)
"Sećanja" / "Rekvijem za prijatelja" (RTV Lj 1975.)
"Moja pesma" / "Uspomena" (PGP RTB 1977.)
"Vatra" / "Bilo mi je bolje" (PGP RTB 1980.) kao Rok mašina

Albumi

"Kiselina" (PGP RTB 1973.)
"Na izvoru svetlosti" (RTV Lj 1975.)
"Put ka suncu" (RTV Lj 1976. koncertni)
"Rok mašina" (Jugodisk 1981.)
"Izrod na granici" (Jugodisk 1983. mini LP)

PORODIČNA MANUFAKTURA CRNOG HLEBA

(Beograd)

Jednu od prvih domaćih akustičarskih grupa su osnovali 1968. godine Maja de Rado, (vokal, gitara sa dvanaest žica), Jugoslav Vlahović (roden 1949. prim, akustična gitara) i Slobodan Kuzmanović (akustična gitara). Budući da su njih troje bliski rodaci, sastav su nazvali Porodična manufaktura crnog hleba. Početkom 1969. godine pridružio im se Petar Pavišić (kontrabas), a flautisti su se menjali, tako da su sa grupom radili Vlada Bogosavljević, Sreten Tasić i Branko Malkoč. Maja de Rado, u to vreme petnaestogodišnjakinja, predstavljala je pravo osveženje na sceni svojim zrelim tekstovima i maštovitom muzikom.

Porodična manufaktura crnog hleba

U podrumu Ateljea 212 su priređivali hepeninge, tako da su u sezoni 1972. i 1973. godine izvodili alternativnu predstavu "Porodična manufaktura crnog hleba – balade Maje de Rado", tokom koje su redovno koncentrirali. Često su nastupali na Pop rock koncertima u beogradskoj Hali sportova, a uz druge domaće sastave svirali su na Hajdučkoj česmi juna 1972. godine. Debitovali su singlom sa udarnom pesmom "Mudra Mande" otpevanom na dijalektu sa ostrva Brač. Materijal za jedini album "Stvaranje" koncipirali su januara 1974. godine u Šupetru na Braču. Na njemu su uz nove teme i pesme "Čovjek i pas", "Imam li što od tog" i "Nisam smio" sa singlova. Povodom izlaska ploče, 1974. godine u Ateljeu 212 su postavili predstavu "Stvaranje". Sa njima je nastupao slikar Dobrivoje Petrović koji je imao resital na sitaru, a projektovali su slajdove i filmove. Na debi albumu autor pesama bila je Maja de Rado, a Jugoslav je radio aranžmane i produkciju.

U vreme kada su počeli da snimaju drugi LP, muški deo grupe je otišao u vojsku i 1975. godine su prestali sa radom. Maja se posvetila klasičnoj muzici i meditativnoj poeziji i prozi koju nije predstavila široj publici. Vlahović je od 1969. do 1974. godine igrao u muziklu "Kosa" Ateljea 212, radio je kao slobodni umetnik, a od 1978. godine je u listu NIN urednik ilustracija. Autor je velikog broja omota ploča (za grupe Tako, Riblja čorba, Pop mašina, S vremena na vreme, Bulevar i druge), kao ilustrator i karikaturista osvojio je brojna priznanja kod nas i u svetu: "Pjer", nagrada UNESCO-a, godišnja nagrada ULUPUDS-a i druge. Autor je knjiga karikatura "Veni, vidi, vic" (FPU 1974.) "Rasveljen slučaj" (Književne novine 1986.), "Jugoslav" (Književne novine 1991.), "Art geleri" (NIN 2000.), knjige stripova "Denkzettel" (Edition atelier 1999.) i "Konsekvence" (Porodična manufaktura 2000.) štampane u tiražu od 222 primerka. "Denkzettel" je objavljena u Beču i obogaćena je aforizmima Herberta Bergera.

Diskografija

Singlovi

"Mudra Mande" / "Pitaš me" (PGP RTB 1973.)
"Nešto" / "Čovjek i pas" (PGP RTB 1973.)
"Imam li što od tog" / "Nisam smio" (PGP RTB 1974.)

Album

"Stvaranje" (PGP RTB 1974.)

POSLEDNJA IGRA LEPTIRA

(Beograd)

Grupa je osnovana 1979. godine. U početku su nastupali kao akustičarski country sastav. Zahvaljujući scenskoj komunikativnosti pevača Nenada Radulovića (roden 1959.) bili su česti gosti u jazz klubu Doma omladine, "Dadovu", KST-u i SKC-u. Pored Radulovića, ključni članovi grupe tokom godina bili su klavijaturista Dragomir Stanojević, gitarista Draško Janković, basista Sašo Bogojevski, bubnjar Dragan Todorović, pevačice Zorica Đermanov i Lidija Asamović. Nenad Radulović je bio jedan od prvih autora Indexovog radio pozorišta na Beogradu 202, bio je glavni kompozitor u grupi, a sa njima je kao tekstopisac sarađivao novinar Radio Beograda Dragomir Bulić.

Pobedom na Paliluskoj olimpijadi kulture 1981. godine su obezbedili veću medijsku podršku i sledeće godine su objavili debi LP "Napokon ploča" na kome su imali prihvaćene pesme "Vrati se" i "Nataša". Mešavinom različitih muzičkih formi, te pričama i imitacijama između pesama postigli su veliku popularnost pa su te 1982. godine održali petnaest raspro-datih koncerata u beogradskom Domu sindikata. Godine 1983. izašao im je drugi LP "Ponovo ploča & druge priče", a na njemu su hit pesme "Sličuge" i "Hvala ti za muziku". U proleće 1984. godine su kolektivno otišli u Pirot na odsluženje vojnog roka i po povratku su objavili LP "Srce od meda" sa novom pevačicom, Zagrepčankom Lidijom Asamović i producentom Rajkom Dujmićem. Hit "Dečko 'ajde oladi" im je obezbedio još veći uspeh, pa su dobili Oskar popularnosti kao pop grupa godine. Posle te ploče Lidija Asamović je prešla u zagrebačka Srebrna krila. Četvrti LP "Grudi moje balkanske", objavljen 1986. godine, na kome je gostovala Nataša Gačeša, doneo im je nove hitove "Umiru jeleni" i "Taksi", a tu je i improvizacija "Trodupli čovek" na muzičku temu iz filma "Treći čovek". Ploču su producirali Rajko Dujmić (ujedno i aranžer većine pesama) i Duško Mandić. Na petoj ploči koja je naziv dobila po pesmi Bore Đorđevića "Zajedno smo piškili u pesku", u produkciji Kornelija Kovača, gostovala je glumica Jelica Sretenović, a izdvojile su se pesme "Ruska čokolada" i "Tibet".

Neša Radulović 1986. godine

Krajem 1989. godine, po prestanku rada grupe, Nenad Radulović je objavio solo ploču "Niko nema što piton imade", koja je predstavljala parodiju na novokomponovanu narodnu muziku. Paralelno je pripremao još jednu ploču ali je uspeo samo da snimi pesmu "Modra bajka", jer mu se zdravstveno stanje naglo pogoršalo. Umro je od tumora 12. februara 1990. godine. Na kompilacijskom disku "Modra bajka" koji je izašao januara 1997. godine prvi put je uz stare hitove objavljena i ova njegova poslednja pesma. Na disku su i živi snimci na kojima je zabeležena kabaretska forma Poslednje igre leptira. Povodom objavljivanja diska, aprila 1997. godine u Sava centru je održan koncert na kome su beogradski muzičari izveli njihove pesme.

Diskografija

"Napokon ploča" (RTV Lj 1982.)
"Ponovo ploča & druge priče" (RTV Lj 1983.)
"Opet ploča – Srce od meda" (PGP RTB 1985.)
"Grudi moje balkanske" (PGP RTB 1986.)
"Zajedno smo piškili u pesku" (PGP RTB 1987.)
"Modra bajka – Best of" (ITMM 1997. kompilacija)

Nenad Radulović solo

"Niko nema što piton imade" (Čao sound 1989.)

PREDIN ZORAN

(Ljubljana)

Pevač i kompozitor Zoran Predin (roden 16. juna 1958. godine u Mariboru) karijeru je započeo 1979. godine u grupi Lačni Franz sa kojom je do 1997. godine, kada su prestali sa radom, snimio osam studijskih i tri koncertne ploče. Sa Arsenom Dedićem je snimio ploču "Svjedoci

Mar Đango Quartet i Predin

priče" na kojoj su nove verzije njihovih starih pesama.

Još u vreme rada sa grupom Lačni Franz, Predin se bavio primenjenom muzikom pa je zvučno opremio filmove "Kormoran" (režija A. Tomašić 1985.), "Trinajstica" (režija A. Tomašić 1986.), "Decembarski dež" (režija B. Šprajc 1990.), "Trianđel" (režija Jure Pervanje 1991.), "Do konca in naprej" (režija Jure Pervanje) i druge. Radio je muziku za TV serije "Pripovetke iz medenega cvetličnjaka" (1989.), "Posel je posel" (1990.), "Junaki petega razreda" (1996.) i "Moj prijatelj Arni". U pozorištu je radio muziku za predstave "Noćni prizori" (režija T. Pandur 1984.), "Vida vidim" (režija F. Križaj 1989.), "Stella" (režija J. Pipan 1991.), "Domači učitelj" (režija J. Pipan 1992.), "Češnjev vrt" (režija B. Kobal 1992.), "Mein Kampf" (režija B. Kobal 1995.) i "Moški pod posteljo" (režija Zvezdana Mlakar i Barbara Predin). Deo tog materijala je objedinio na solo disku "Gate na glavo" koji je ostvario sa, za tu priliku formiranom grupom Los Malancanos. Nju su činili klavijaturista Mirko Vuksanović(Avtomobili), David Šuligoj (programiranje i bas), Bor Zuljan (gitara) i drugi. U leto 1995. godine objavio je drugi solo CD "Napad ljubezni" koji je snimio sa za tu priliku sakupljenim bendom Ambasadorji užitka. Sastav su činili Mirko Vuksanović koji je bio producent i aranžer materijala, bubnjar Lucijan Kodermac (Avtomobili), gitarista i violinista Saša Olenjuk, David Šuligoj i drugi. Na ovoj ploči se ogledao u različitim žanrovima, pa je tu obrada partizanske "Počiva jezero v tihoti" sa sve uvodom na usnoj harmonici kao u TV seriji "Otpisani" i obrada indijske izvorne "Rad te imam". Solo ploča je donela novo viđenje pesama iz repertoara Lačnog Franza "Naj kolje noč" (u swing verziji) i "Pod poraščeno titovko" koja se u originalu zove "Tam bi rad bil pokopan". Godine 1995. Predin je počeo paralelno da nastupa sa ciganskim orkestrom Šukar koji deluje od 1990. godine. Šukar su objavili ploče "Cigani ljubijo pesmi" (1992.), "O ravbarjih, cigojnarjih" (1993.), "Ciganska duša" (Corona 1994.), "Amaro dive – Naš dan" (Corona 1996.), "En Concert" (KUD Etno kult 2003. dupli koncertni) a saradivali su sa Janijem Kovačićem i Vladom Kreslinom. Predin je sa njima izvodio neke od pesama Lačnog Franza u adekvatnoj obradi. Krajem 1996. godine zajedno su snimili CD "Mentol bombon" na kome su pesme Lačnog Franza u aranžmanima prilagođenim akustičnim instrumentima i ciganskoj muzici, mada su tu i uticaji mađarskog i grčkog melosa. Pored već poznatih pesama Lačnih, tu su i dve nove, naslovna i "Žalostna" i sve imaju prilično opuštenu, kafansku atmosferu. U proleće 1996. godine gostovali su u Francuskoj na tradicionalnom godišnjem okupljanju ciganskih orkestara i tada se Predin zainteresovao za žanr gypsy swing koji je sredinom dvadesetog veka proslavio čuveni jazz gitarista Đango Rainhart (Django Reinhardt), a njegovu duhovnu porodicu muzičara nazivali su manuš. Predin je potom sa slovenačkim sastavom Mar Đango Quartet snimio CD "Ljubimec iz omare" ("Ljubavnik iz ormana"). Ciganski naziv Mar u nazivu grupe označava brzi ples, tako da je na tom disku komponovao muziku "u ritmu Đanga". Mar Đango Quartet čine Saša Olenjuk, Sarajlija kome je otac Ukrajinac, a u Kijevu je završio Muzičku akademiju i svira prvu violinu u mariborskoj Filharmoniji, a na disku je svirao akustičnu gitaru i violinu. Vitalij Osmačko, takođe Ukrajinac je svirao akustičnu gitaru i harmoniku, dok su bubnjar Gašper Bertoncelj i kontrabasista Nikola Matošić studirali jazz Akademiju u Austriji. Kompletan materijal je odsviran na akustičnim instrumentima, a kao gost, vibrafon je svirao cenjeni jazz muzičar iz Zagreba Boško Petrović, dok je u pesmi "Maribor je nor" gostovao Mariborski oktet.

Tokom Predinovog nastupa na Zgaga festivalu juna 1998. godine došlo je do sukoba motociklista i tom prilikom jedan od njih je ubijen a festival je prekinut. Na disku "All-purpose lover" svoje pesme u ritmu Đanga otpevao je na engleskom i francuskom jeziku. Zahvaljujući tim prepevima postao je redovan gost na festivalima u Evropi. Mar Đango Quartet su inače objavili CD "Vals Boston" (Pelikan Records 2000.). Na disku "Tretji človek" Predin je napravio pregled minulog rada. Ponovo je snimio i žanrovski drugačije obukao pesme koje su nastale sa grupama Lačni Franz, Ambasadorji užitka, Los Malancanos, Mar Django Quartet, Šukar i The Silver Swampers. Neke od tih pesama su objavljene u originalnoj verziji, a "Natacha" je prepev teme "Žalostna" na francuski. U realizaciji diska su učestvovali brojni Predinovi dugogodišnji saradnici. Po njegovom objavljivanju je osnovao Orkestar adijo pamet u kome su mladi muzičari: Nikola Matošić (kontrabas), Igor Bezget (gitara), Rok Predin (ritam gitara, inače Zoranov sin), Sebastjan Duh (klavijature) i Gašper Bertoncelj (bubnjevi). Sa njima je snimio CD "Lovec na sanje" u produkciji Iztoka Turka. Pored novih pesama na disku su swing i blues obrade "Green Fields", "Edelweiss" (tema iz filma "Moje pesme, moji snovi"), "La vie en rose" i "Le meteque". Autor pesme "Nuba" je Bezget, a "Pilot" je komponovao Rok Predin. Praćen Orkestrom adijo pamet, horom i gudačima, održao je uspešan koncert 25. aprila 2002. godine u beogradskom Sava centru. CD "Strup za punce" ("Otrov za devojke") snimio je sa za tu priliku okupljenim sastavom Žive legende koji čine Danilo Ženko (klavijature, harmonika), Andrej Veble (bas), Igor Bezget (gitara), Izidor Leitinger (truba), Mario Modrinjak (bubnjevi) i Nino Mureškić (udaraljke). Uz njegove nove pesme, na disku su osvežene verzije "Ne mi dihat za ovratnik" i "Boljši žur". Uoči ulaska Slovenije u Evropsku uniju objavio je disk "Na krilih prvega poljuba" na kome je svoje stare pesme obukao u nove aranžmane i otpevao ih na engleskom, francuskom, italijanskom, nemačkom, španskom i slovenačkom jeziku. Na koncertnom disku "V živo gre zares" je izbor snimaka sa njegovih nastupa u Sloveniji i Francuskoj. Početkom 2005. godine sa Arsenom Dedićem je održao seriju nastupa pod nazivom "Od A do Ž". Godine 2005. koncertima u Sloveniji, Hrvatskoj i Srbiji obnovio je grupu Lačni Franz. U isto vreme sa Živim legendama snimio je CD "Žarnica za boljši jutri" na kome su nove pesme i obrada narodne "Ciganska sirota".

Na disku "Kdo je čefur" (Men Art 1995.) Roberta Manjifika, Predin je napisao tekst za pesmu "I Do Love You", a na disku glumice Tanje Ribič "Ko vse utihne..." (Helidon 1998.) tekst za "Zbudi se". Sa Perom Lovšinom i Vladom Kreslinom, nastupao je pod sloganom "Zavedno In" (Zauvek In) i uradili su fudbalsku himnu "Slovenija gre naprej" za Evropsko fudbalsko prvenstvo koje je održano 2000. godine. Ta i druge njihove pesme objavljene su na disku "Slovenija gre naprej" (NZS 2000.). Na disku "Velvet Bananas" (MSU 2002.) snimljenom na koncertu u zagrebačkom klubu "Tvornica" 25. septembra 2001. godine Predin je otpevao pesmu "Femme fatale" sastava Velvet Undergound. Na disku "Doni budi dobar! Tribute To Azra" (CBS 2003.) obradio je Štulićevu pesmu "Između

nas". Na australijskoj kompilaciji "Greatest Songs Ever: Gypsy Land" (Petrol Records 2006.) uvrštene su "Mentol bombon", "Adijo pamet" i "Gate na glavo". Napisao je knjige poezije: "Praslovan" (Obzorja 1987), "Namesto koga roža cveti / Sonček je in ti si skuštrana" (zajedno sa Vladom Kreslinom, Lokvanj 1990.), a "Brez kravate in vezalk" (Karantanija 1995.) sadrži pregled pesama sa svih albuma Lačnog Franza i solo ploča.

www.predin.com

Diskografija

"Svjedoci priče" – Zoran Predin i Arsen Dedić (Disketon 1989.)
"Gate na glavo" (Helidon 1992.)
"Napad ljubezni" (LF 1995.)
"Mentol bombon" Zoran Predin in Šukar (KD Etno karavana 1996.)
"Ljubimec iz omare" Zoran Predin in Mar Đango Quartet (KD Etno karavana 1998.)
"All-purpose lover" (KUD Levi breg 1999.)
"Tretji človek" (KUD Levi breg 2000.)
"Lovec na sanje" (KUD Levi breg 2001.)
"Struđ za punce" (KUD Levi breg 2003.)
"Na križih prvega poljuba" (KUD Levi breg 2004.)
"V živo gre zares" (KUD Levi breg 2004. koncertni)
"Žarnica za boljši jutri" (Dallas Records 2005.)

PREDMESTJE

(Ljubljana)

Grupa Predmestje (Predgrađe) je nastala 1977. godine, a osnovali su je Peter Gruden (gitara, vokal), Andrej Pompe (klavijature), Aleksander Malahovsky (saksofon), Janez Hvale (bubnjevi) i Gabriel Lah (bas).

Iste godine su debitovali albumom "Brez naslov" koji je nosio njihovo viđenje jazz rocka u produkciji Đeče Žgura. Dve godine kasnije su izdali drugi LP "Danes, včeraj in...", a novi članovi su postali saksofonista Lado Jaksa (ex Sončna pot) i bubnjar Toni Dimnik. Materijal za ploču su komponovali Gruden i Pompe, a na snimanju je gostovao perkusionista iz Novog Sada Uroš Šećerov. Treći LP "Hazard" snimio je samo klavijaturista Andrej Pompe sa sasvim novom ekipom koja je radila u okviru grupe Izvir, a činili su je pevač i perkusionista Marko Bitenc, basista Marjan Lebar, gitarista Slavko Lebar, bubnjar Andrej Petković, a saksofonista Jernej Podboj je gostovao na ploči. Ponovo su ponudili standardan jazz rock zvuk, a LP su producirali Čarli Novak i Braco Doblekar. U to vreme su često pratili pevačicu Necu Falk na koncertima i snimanjima. Ploču "Kama sutra" objavili su 1982. godine i posle toga su prestali sa radom.

Inače, grupa Izvir iz Ljubljane je takođe svirala jazz rock, a objavili su singlove "Medtem" / "Pesem upanja" (RTV LJ 1976.), "Ljetnja afera" / "Mojih sanj svet" (RTV LJ 1978.) i LP "Izvir" (RTV LJ 1978.) koji danas ima veliku diskografsku vrednost. Pored pomenutih, sa njima su svirali Franc Opeka (gitara), Davor Petrić (gitara) i Andrej Konjajev (klavijature).

Diskografija

"Brez naslov" (PGP RTB 1977.)
"Danes, včeraj in..." (PGP RTB 1979.)
"Hazard" (PGP RTB 1980.)
"Kama sutra" (PGP RTB 1982.)

PRELEVIĆ DUŠAN

(Beograd)

Pevač, kompozitor i pisac Dušan Prelević Prele rođen je u Beogradu 11. novembra 1948. godine. Uz muziku se zanimao za sport, igrao je fudbal u "Bulburderu" i "Crvenoj zvezdi" i bio golman u hokej timu "Partizana". Muzikom je profesionalno počeo da se bavi 1965. godine pevajući soul i rhythm & blues standarde. Bio je član grupa Orkani, Juniori, Siluete Tomija Sovilja i Vizije.

Dušan Prelević

Godine 1968. postao je član Korni grupe, ali je sa njima ostao samo nekoliko meseci, jer mu je Kornelije Kovač dao otkaz zbog neodgovornosti prema profesionalnim obavezama. Sa njima je snimio pesmu "Čovek i pas". Zatim je pevao u rock mjuziklu "Kosa" koji je premijerno izveden 20. marta 1969. godine u Ateljeu 212. Na Beogradskom proleću je 1970. godine izveo pesmu "Da l' postoji ona koju sanjam". Iste godine je na Omladinskom festivalu u Subotici, za pesmu "Kažu" dobio nagradu, ali je na binu izašao pijan napravivši prvi u nizu svojih scenskih skandala. Budući da su ga zbog toga odmah zabranili na programima RTB-a, na godinu dana je otišao da peva u američkim klubovima u austrijskom zimskom centru Garmišpartenkirhenu. Godine 1974. je postao pevač kratkovečne grupe Oliver u kojoj je bio i tadašnje čudo od deteta Oliver Mandić. Sa njima je snimio singl "Tajna", a iste godine, pod imenom Prele i prijatelji, sa članovima Korni grupe je snimio singl "Vrati mi snove za dvoje". Sa grupom Opus je snimio LP "Opus 1" (Diskos 1975.) za koji je napisao i tekstove. Sa pesmom "Gubitnik sam ja" učestvovao je na Beogradskom proleću 1979. godine i ona je objavljena na festivalskoj ploči "Beogradsko proleće '79" (PGP RTB 1979.). Sa pesmom Olivera Mandića "Bela soba" za koju je napisao tekst, učestvovao je na Opatijskom festivalu 1980. godine. Početkom osamdesetih je pevao u klubovima po Holandiji.

Za prvi LP "Na oštrici brijača" 1982. godine, pored njega, pesme su napisali Kire Mitrev i Bora Đorđević. Od obrada je snimio "Jutro će promeniti sve", iz repertoara Indexa i "Majko, na šta liči tvoj sin" (tekst Prele, muzika A. Toussaint). U pesmi "Na oštrici brijača", tekst je govorio glumac Slobodan Aligrudić. Na snimanju su učestvovali klavijaturista Laza Ristovski, gitarista Enes Mekić, basista Nenad Stefanović, bubnjar Vladimir Furdui, trubači Stjepko Gut i Georgi Dimitrovski, saksofonista Ivan Švager i trombonista Kire Mitrev. Na disku "U redu, pobedio sam" je 1991. godine objavio pesme sa debi albuma i obrade jazz standarda koje su snimili trubač Duško Gojković, pijanista Miša Krstić, kontrabasista Miša Blam i bubnjar Lala Kovačev. CD "Ja, Prele" je snimio 1996. godine sa velikom ekipom muzičara: gitaristi Radomir Mihajlović Točak, Dušan Bezuha i Dragan Jovanović, orguljaš Saša Lokner, sintisajzer Đorđe Petrović, kontrabas Nebojša Ignjatović, bubnjevi Čeda Macura, vokali Vlada i Bajka, Nikola Hadži Nikolić (iz grupe 357) i drugi. Na ploči je verzija starog hita Borka Kacla "Čovek i pas" iz repertoara Korni grupe, "O, mladosti" Arsena Dedića, "Kada budem na nebu" ("Tears in Heaven" Eric Clapton), "Treba imat dušu" Atomskog skloništa, "In My Life" (The Beatles), "Neću da se predam" ("Last Time" iz repertoara The Rolling Stones) i druge. Solističke koncerte je održao septembra 1991. u Filmskom gradu i marta 1992. godine u Domu sindikata, kada su se kao gosti pojavili Indexi.

Napisao je knjige priča "Kako je umro Baš čelik" (1987.), "Voz za jednu bitangu" (1991.), a sa Milanom Oklopčićem i Bogdanom Tirnanićem koautor je zbirke "Beogradske priče" (1991.). Uradio je scenario za film "Poslednji krug u Monci" i priredio monografiju "Njim samim" (Telegrafprint 1995.) u kojoj su priče, pesme, dnevnici i beleške glumca Zorana Radmilovića. Glumio je u TV seriji "Kako" Branka Baletića i filmu "Paket aranžman". Za CD sa muzikom iz filma "Kraljica Margo" (Komuna 1994.) Gorana Bregovića, otpevao je pesmu "La Nuit" izmišljši za tu priliku reči koje podsećaju na jezik Roma. Na ploči "Ja nisam ja..." (PGP RTS 1994.) Vlade i Bajke, gostovao je u pesmi "Beograd". Bio je politički aktivan (član DEPOS-a i DSS-a). Hapšen je na demonstracijama 9. marta 1991. godine. Od polovine osamdesetih je pisao komentare u novinama "Duga", "NIN", "RTV Revija", "Književne novine". Član je udruženja književnika i udruženja jazz muzičara. Bio je na ratištu u SAO Krajina.

Diskografija

Singlovi

"Kažu" / "Da l' postoji ona koju sanjam" (PGP RTB 1970.)
"Hej, hej, okreni se" / "Jesenja pesma" (Studio B 1973.)
"Nisam više tvoj" / "U noćima bez sna" (PGP RTB 1973.)
"Tajna" / "Prošlo je sve" sa grupom Oliver (PGP RTB 1974.)
"Vrati mi snove za dvoje" / "Ne traži ljubav" (PGP RTB 1974.)
"Mojih pet minuta" / "Povedi me" (PGP RTB 1978.)
"Hoću da pamtiš / "Hoću da pamtiš – instrumental" (PGP RTB 1980.)

Albumi

"Na oštrici brijača" (PGP RTB 1982.)
"U redu, pobedio sam" (PGP RTB 1991.)
"Ja Prele" (PGP RTS 1996.)

PRIDIGARJI

(Ormož)

Ska punk grupa Pridigarji (Propovednici) počela je sa radom 1987. godine u slovenačkom mestu Ormož. Grupu su činili: Davorin Bešvir Dabe (bas i vokal), Blaž (gitara), Tomaž Raušl Žaža (tenor saksofon), Sebastjan Plavec Seba (sintisajzer, Hammond), Sašo (truba), Bako (bariton saksofon) i Miha Mehtsun (bubnjevi).

Pridigarji

Prvu ploču, sedmoinčni singl "Zadnji odcep za paleozoik" sa pesmama "Vojna osvobaja" i "Željno srce" objavili su 1989. godine. Posle personalnih promena 1994. godine im je izašao prvi CD "Podvig z napako" za Ohoho Records, izdavačku kuću koju je osnovao bend i dosad je objavljivala samo njihove ploče. Za njim je usledio CD "Počasne preproge" 1995. godine. Dve godine kasnije objavili su CD "Na vrat na nož" koji su promovisali na festivalu "Novi Rock". Krajem 1999. godine izašao im je CD "Idioti v hali slavnih". Na disku "Vse ali več" uz svoje nove pesme snimili su obradu "Ma Baker" iz repertoara Boney M. Novi član postao je Karči (pozauna).

Predstavili su se na brojnim kompilacijama objavljenim u Sloveniji i inostranstvu: "No Border Jam 1,2,3,4&5" (Front rock), "Zgaga Festival", "Smeri razvoja", "Unterhund-Veselica" i druge. Objavili su CD "Ska Factor pozitive" (Ohoho Records 2002.) na kome su predstavili nove ska sastave sa prostora bivše Jugoslavije. Tokom prethodnih godina su intenzivno svirali po Sloveniji a nastupali su u Austriji, Hrvatskoj, Srbiji i Makedoniji. Godine 1993. odsvirali su prvu turneju po Nemačkoj pod nazivom "Slovenia Six Pack" a 1998. godine njihova turneja pod nazivom "IdiotSKA" obuhvatila je Austriju, Nemačku i Holandiju. Dobili su nagradu "Maršev Gojzar" studentskog radija iz Maribora kao najbolja alternativna grupa 1995. godine, a sledeće su proglašeni najboljim koncertnim bendom. Njihov snimak "Kakšna noč" dobio je nagradu "Zlati petelin" kao najbolja alternativna pesma.

www.geocities.com/pridigarji/pridigarji.html

Diskografija

Singl

"Zadnji odcep za paleozoik" (Front Rock 1989. 7" singl)

Albumi

"Podvig z napako" (Ohoho Records 1994.)
"Počasne preproge" (Ohoho Records 1995.)
"Na vrat na nož" (Ohoho Records 1997.)
"Idioti v hali slavnih" (Front Rock / Ohoho Records 1999.)
"Vse ali več" (Ohoho Records 2002.)

PRLJAVO KAZALIŠTE

(Zagreb)

Pod snažnim uticajem punka grupa je nastala 1977. godine u zagrebačkom predgrađu Dubrava. Inspiraciju za ime su našli u epizodi stripa "Alan Ford", kada su članovi družine T.N.T. došli u pozorište nazvano Prljavo kazalište. Prvu postavu činili su Jasenko Houra (gitara, rođen 1960.), Zoran Cvetković (gitara), Davorin Bogović (vokal), Nino Hrastek (bas) i Tihomir Fileš (bubnjevi).

U početku su planirali da za pevača uzmu Davora Gobca koji je u to vreme bio u grupi Klinska pomora. U startu nisu imali jasnu predstavu o muzici koju bi svirali, a pesma "Moj je otac bio u ratu" bila je prva koju su komponovali. Prvi ozbiljniji nastup su imali na "Poletovom" koncertu 1978. godine i već tad su provocirali publiku, trudeći se da detaljno razrade punk imidž. Prvim singlovima "Televizori" (producent Vedran Božić) i "Moj je otac bio u ratu" (u pesmi "Noć" sa B strane pevao je Houra) skrenuli su pažnju medija na sebe. Pravi proboj krenuo je 1979. godine kada su svirali na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA i promovisali debi album koji je producirao Piko Stančić. Tokom snimanja te ploče napustio ih je Zoran Cvetković, a zamenio ga je gitarista Marijan Brkić. Komisija za šund nije oslobodila ploču poreza, verovatno zbog teksta pesme "Neki dječaci (Some boys)" koja tretira homoseksualnost, ali to publici nimalo nije smetalo. Hourine pesme su se bavile traumama odrastanja, a precizno je zabeležio senzibilitet tadašnjih mladih generacija. Njegovi iskazi su najdirektniji u pesmama "Sretno dijete", "Ja sam mladić u najboljim godinama" i "Subotom uveče". Kuriozitet predstavlja podatak da je tekst za pesmu "Čovjek za sutra" napisao strip autor i dizajner Mirko Ilić, mada to nije navedeno na omotu. Iako nevešto odsvirana, ploča je zbog originalnih pesama u to vreme proglašena jednim od najboljih debi ostvarenja u domaćoj muzici. Posvetu Rolling Stonesima su dali na omotu koji je realizovao Mirko Ilić, odlučivši se za crtež na kome je iseckan jezik Mika Džegera (Mick Jagger) proboden zihernadlom. Drugi LP "Crno bijeli svijet" su snimili 1980. godine u Milanu, u produkciji Pike Stančića, on je napisao deo aranžmana i koautor je pesme "Sam". Iskazujujući se kao bolji svirači, odustali su od punka ponudivši pop ploču prelivenu tada popularnim ska zvukom, dok se gitare oslanjaju na tradiciju grupa The Shadows i Crveni koralji. Houra je opet postigao pun pogodak hitovima "Mi plešemo" (u originalu je trebalo da se zove "Mi pijemo"), "Crno bijeli svijet", "Neki moji prijatelji", "Nove cipele" i obradom "Save the Last Dance For Me" ili "Sedamnaest ti je godina tek" iz repertoara Ive Robića. Praveći urbanu ploču, oni su Zagrebu dodelili ulogu glavnog junaka svojih pesama.

U to vreme Houra je već pokazivao interesovanja za hrvatsku narodnu muziku, pa im se na promotivnom koncertu u Maloj dvorani Doma sportova, u jesen 1980. godine u pesmi "Mi plešemo" priključio tamburaški orkestar Zagrebački muzikaši. Januara 1981. godine u beogradskom Domu omladine u okviru manifestacije "Pozdrav iz Zagreba", trijumfovali su pred publikom, mada je malo nedostajalo da im predgrupa Haustor ukrade šou. Kako su se pripreme za snimanje treće ploče "Heroj ulice" stalno odlagale, Bogović je otišao na more, pred ulazak u studio članovi grupe nisu mogli da ga pronađu, pa je ulogu pevača preuzeo Houra. Ljuti zbog Bogovićeve neodgovornosti, izbacili su ga iz grupe. LP su snimali u Švedskoj, u produkciji Tinija Varge, a udaraljke su svirali Šune Ferger (Sjunne Ferger) i Miroslav Budanko, dok je saksofonista bio Jan Gustafson (Janne Gustafsson). Novim pesmama su se opredelili za bazičnu varijantu rocka, posebno u temama "Djevojke bi", "Sve gradske bitange" i "Lupam glavom u radio". Posvetu Brusu Springstinu (Bruce Springsteen), što je po sugestiji novinara Darka Glavana navedeno i na omotu ploče, Houra je dao u pesmama "Heroj ulice" i "Široke ulice", a Filu Kolinsu (Phil Collins) u baladi "Noćas sam izašao na kišu".

Prljavo kazalište

Po objavljivanju ploče, u vojsku su otišli Fileš i Hrastek, tako da su nastupali uz pomoć Dražena Šolca (bubnjevi) i Zorana Cvetkovića (bas). Dve godine kasnije u grupu se vratio Bogović i sa njim su snimili album "Korak od sna". U saradnji sa Rajkom Dujmićem su napravili mirniju ploču sa koje se izdvojila pesma "Sve je lako kad si mlad", a tu je i obrada pesme "Milioner" iz repertoara Zvonka Špišića. Prateće vokale pevali su Zdenka Kovačiček i tada malo poznati Mladen Bodalec (rođen 1959.), jedno vreme član grupe Patrola. Posle pauze izazvane Brkićevim odlaskom u vojsku, početkom 1986. godine su objavili "Zlatne godine". Umesto Bogovića pevač je postao Mladen Bodalec. Na njoj se Houra priklonio pisanju standardnih pop rock pesama srednje struje, što je postala karakteristika grupe tokom daljeg rada. Ploču je producirao Stančić, a poznatije su postale pesme "Ne zovi mama doktora", "Sladoled" (pevali su Houra i Olja Dubroja) i "Ma kog me boga za tebe pitaju". Istu formulu su ponovili na albumu "Zaustavite zemlju" koji je producirao Nenad Zubak. Na njemu je pesma "Mojoj majci" koju je Houra napisao povodom smrti majke. Zbog stiha "Zadnja ruža Hrvatska", pesma je postigla ogromnu popularnost u Hrvatskoj, a grupu su mediji u jednom delu zemlje kritikovali zbog nacionalizma. Pesma "Budala malena" nastala je za pozorišnu predstavu "Povijest moje gluposti". Po objavljivanju ploče Marijan Brkić je prešao u Parni valjak. Na duploj ploči "Zg Rock Forces" (Jugoton 1989.) pripala im je jedna strana vinila sa pesmama snimljenim na nastupu na kome su se 7. novembra 1988. godine predstavile udarne snage zagrebačke scene. Tokom tog koncerta Houra je ponesen atmosferom razbio svoju Fender Stratocaster gitaru. Sa novim gitaristom Damirom Lipošekom (ex ITD Band) svirali su 17. oktobra 1989. godine na zagrebačkom Trgu republike (danas Trg bana Jelačića) gde se

po procenama okupilo više od 200 000 ljudi. Te večeri Houra je tokom nastupa izjavio "Nemojte mi srušiti Trg, tu dolazi konj!" ali je taj deo izbrisan iz televizijskog snimka. Sledeće godine su objavili dupli živi LP "Sve je lako kad si mlad", snimljen na koncertu u zagrebačkom Domu sportova, 7. novembra 1988. godine na nastupu ZG Rock Forces. Na četvrtoj strani su studijski snimci sa debi singla i prva dva albuma. Za omot je upotrebljeno idejno rešenje sa prvog albuma. Nudeći standardan izbor materijala snimili su LP "Devedeseta", u produkciji Mate Došena, a prateće vokale su pevali Davorin Bogović i Vesna Došen. Novi član grupe postao je klavijaturista Mladen Roško.

Tokom rata grupa je pauzirala, a 1993. godine su sa novim klavijaturistom Fedorom Boićem (ex ITD Band) objavili CD "Lupi petama,..." sa pesmama "Lupi petama, reci sve za Hrvatsku", "Pet dana ratujem, subotom se zaljubljujem" i sličnim. U hit pesmi "Uzalud vam trud svirači" gostovao je tamburaški orkestar iz Vinkovaca. Na kaseti "Zabranjeni koncert" je snimak njihovog nastupa koji je umesto na stadionu kluba "Dinamo", održan 2. oktobra 1993. godine na radiju Velika Gorica. U to vreme su objavili i kompilacijski CD "Najveći hitovi". Godine 1994. su dobili nagrade "Porin" za CD "Lupi petama,...", za najbolje komponovanu pesmu pod uticajem folklora i za video "Koncert u HNK". Objavili su i živu ploču snimljenu na Božićnom koncertu na Dolcu 27. decembra 1994. godine. Te večeri su nastupali na –4 stepeni Celzijusa. Nastup su organizovali sa International Society For Human Rights i od njih su dobili nagradu Human Rights. Krajem 1996. godine izašao im je CD "S vremena na vrijeme" u luksuznom omotu, sa pesmama "Sretan Božić gladna djeco", "Dođi sada Gospode", "Laku noć tebi Zagrebe" i drugim. Materijal za ploču miksovan je i premasterizovan u Londonu uz pomoć Zok group koju predvodi Zoran Cvetković, a kao gost svirao je Mel Gejnor (Mell Gaynor) bubnjar sastava Simple Minds. Živi CD "XX godina" snimili su na nastupu održanom 17. novembra 1997. godine u dvorani "Vatroslav Lisinski" povodom dvadesetogodišnjice postojanja grupe. Njihove pesme su izveli Bodalec, hor i simfonijski orkestar, ukupno oko sto sedamdeset muzičara. Orkestraciju pesama uradio je Igor Kuljerić, a kao gosti su nastupili etno pevačica Lidija Bajuk, Josipa Lisac, Zok Cvetković i Mel Gejnor. U isto vreme u beogradskom SKC-u je njihov dvadeseti rođendan obeležen koncertom na kome su članovi grupe Don Savoni band izvodili Hourine pesme. Uspešan novogodišnji koncert održali su 31. decembra 1997. godine na Trgu bana Jelačića. Taj nastup direktno je prenosila televizija. Krajem 1998. godine objavljen je CD "Dani ponosa i slave" koji je u Londonu producirala Sarah Badingham (radila sa sastavom Blur). U pesmama "Dobro jutro šezdesetosmaši", "Hrvatski velikani (Tram 11)" i drugim, Houra je kritikovao korumpirane političare i aktuelnu ekonomsku situaciju u Hrvatskoj. Sasvim neuobičajeno za njih, neke od pesama su povezane političkim intoniranim rap minijaturama mladog sastava Tram 11. Minuli rad grupe je predstavljen u okviru četvorostrukog box seta "Sve je lako kad si mlad". Disk "Radio Dubrava" snimili su sa novim članovima: Zlatko Bebek (gitara, ex Drugi način, Crvena Jabuka) i Jurica Leikauff (klavijature). Nove pesme su ih vratile na vreme novog talasa, ska zvuka, klasičnih rock tema ali i prepoznatljivih balada. Obradili su i pesmu Pankrta "Anarhist" ali sa promenjenim tekstom. Uz standardan CD, "Radio Dubrava" je u ograničenom tiražu objavljena i sa bonus diskom na kome su snimci pesama "Mi plešemo" i "Marina" sa koncerta održanog 31. decembra 2001. godine na Trgu bana Jelačića, intervju koji su sa Hourom vodili Darko Glavan i Hrvoje Horvat, video zapis napravljen tokom boravka grupe u Njujorku i fotografije. DVD "Prljavo kazalište na Trgu" sadrži snimak dva koncerta koji su održali na istom mestu. Prvi je bio 17. oktobra 1989. godine na tadašnjem Trgu Republike, a drugi 31. decembra 2001. godine na Trgu bana Jelačića. Na disku "Moj dom je Hrvatska" u naslovnoj pesmi su kritički progovorili o hrvatskoj svakodnevici, dok su ostale teme pretežno ljubavne. Po izlasku diska, Hrasteka je zamenio basista Dubravko Vorih.

Prljavo kazalište: Hrastek, Houra, Bogović, Brkić i Fileš

Tokom devedesetih su često svirali u inostranstvu, po hrvatskim klubovima. Houra je osnovao izdavačku kuću CBS (Crno bijeli svijet) koja uz rock muziku objavljuje kvalitetna etno izdanja. O grupi su objavljene knjige "Lupi petama" (CBS 1993.), "Božićni koncert 1994." (1995.) i "Prljavo kazalište" (CBS 1996.) koja za temu ima njihove nastupe u Kanadi, Americi i Australiji. Autorizovanu biografiju o grupi "Sve je lako kad si mlad" (Europa Press 2001.) napisali su Darko Glavan i Hrvoje Horvat. Snimili su video kasete "Koncert na Trgu" (1989.), "Lupi petama" (1993.) i "Božićni koncert" (1995.). Početkom 1999. godine CD "Božićni koncert" je licencno u Jugoslaviji objavila Centro scena. Na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su poljski muzičari obradili ex Yu rock pesme, uvršćen je i "Crno bijeli svijet". Originalne obrade pesama Prljavog kazališta objavljene su na disku "Filharmonijski virtualni orkestar izvodi Prljavo kazalište" (Šareni dućan 2003.).

Davorin Bogović je snimio CD "Sretno dijete" (Croatia Records 1998.) u produkciji Marijana Brkića. Na disku su njegove pesme ali i obrada ranog hita Prljavog kazališta "Sretno dijete", "Izgubio sam dragu ženu" ("Lost in a Supermarket" The Clash) i "Je t'aime (Moja voljena-Moi non plus)" iz repertoara Serža Ginsbura. Grupu je nazvao Davor i Bogovići i u njoj su bili Albin Zlopaša (gitara), Luka Nekić (gitara), Siniša Radaković (bas) i Željko Dijaković (bubnjevi). Sa glumcem Damirom Šabanom od 1995. godine u Zagrebačkom kazalištu mladih učestvuje u predstavi "Gustl salon" urađenoj po tekstovima A. G. Matoša. Sa Mirkom Srdićem (Elvis Kurtović) je gostovao u pesmi "R'n'r zvijezda" na disku "Drenjava" (GN 1995.) grupe Pips, Chips & Video Clips i na disku "Veliki strašan film" (Dancing Bear 2004.) Renata Metessija u pesmi "Dva prijatelja". Na koncertu koji je povodom izložbe Endi Vorhola održan u klubu "Tvornica" 25. septembra 2001. godine, Bogović je otpevao "There she goes on" što je zabeleženo na disku "Velvet bananas" (MSU 2002.).

www.prljavo-kazaliste.com

Diskografija

Singlovi

- "Televizori" / "Majka" / "Moje djetinjstvo" (Jugoton 1978.)
- "Moj je otac bio u ratu" / "Noć" (Suzy 1978.)
- "Moderna djevojka" / "Crno bijeli svijet" (Suzy 1980.)
- "...Mojoj majci" / "Topoteka House mix" / "Marina" (Suzy 1989.)
- "Dođi sada Gospode" (CBS 1996. CD singl)

Albumi

- "Prljavo kazalište" (Suzy 1979.)
- "Crno bijeli svijet" (Suzy 1980.)
- "Heroj ulice" (Suzy 1981.)
- "Korak od sna" (Suzy 1983.)
- "Zlatne godine" (Jugoton 1985.)

"Zaustavite zemlju" (Suzy 1988.)
"Sve je lako kad si mlad" (Suzy 1989. dupli koncertni)
"Devedeseta" (Suzy 1990.)
"Lupi petama..." (CBS 1993.)
"Zabranjeni koncert" (CBS 1994. koncertna kaseta)
"Najveći hitovi" (Suzy 1994. kompilacija)
"Božićni koncert" (CBS 1995. koncertni)
"S vremena na vrijeme" (Croatia Records 1996.)
"XX godina" (CBS 1997. koncertni)
"Dani ponosa i slave" (Croatia Records 1998.)
"Sve je lako kad si mlad" (Croatia Records 2001. box set)
"Radio Dubrava" (Dallas Records 2003.)
"Prljavo kazalište na Trgu" (Dallas Records 2003. koncertni DVD)
"Rock balade" (Suzy / Hit Records 2004. kompilacija)
"Moj dom je Hrvatska" (Dallas Records 2005.)

PRO ARTE

(Sarajevo)

Pevač sastava Pro arte Vladimir Savčić Čobi je rođen 1948. godine u Nišu gde je njegov otac, oficir, bio u službi. Ubrzo su se preselili u Sarajevo u kome je Savčić načinio prve muzičke korake 1966. godine kao bubnjar u sastavu Vokinsi. Tada se odlučio za nadimak Čobi po popularnoj američkoj zvezdi Čabi Čekeru. Doduše, po Sarajevu kruži priča da je to skraćeno od Čoban, kako su ga zvali jer je na binu izlazio odeven u gunj od jagnjećeg krzna. Godine 1969. se ogledao kao pevač, a na nekom takmičenju, član žirija Esad Arnautalić mu je dao čistu nulu. I pored te neprolazne ocene dobio je ponudu da peva u splitskim Starim batalima. Sa njima je proveo nekoliko nedelja, sve dok ga Đorđe Novković nije pozvao da zapeva u grupi Pro arte. Na mestu pevača ove grupe već su se, bez nekog uspeha, oprobali Hamdija Čustović, Aljo Hafizović, Zoran Vidović i Miroslav Banovšek.

Pro arte je jeseni 1967. godine osnovao kompozitor, klavijaturista, aranžer i dirigent Đorđe Novković (rođen 1943. u Šapcu). Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, a prvi veliki uspeh postigao je 1968. godine na zagrebačkom festivalu kao autor pesme "Stari Pjer" kada je osvojio nagradu na Večeri šansona. Uz Novkovića, Pro arte su u početku činili gitarista Slobodan M. Kovačević, basista Slobodan Misaljević (ex Indexi) i bubnjar Saša Žulj. Uz kompozicije sastava Bee Gees i Procol Harum, od prvih dana su izvodili autorski materijal Novkovića i Kovačevića. Već prvim singlom, na kome je pesma "Takav je život" su postigli jugoslovensku popularnost. Karijeru su u početku gradili na festivalima, a serijom lakih i pevljivih Novkovićevih hitova, postali su sigurni kandidati za pobednike. Po objavljivanju prve ploče preselili su se u Zagreb i odatle krenuli u napad na gramofone. Definitivno su se proslavili hitom "Lola". Popularnost su realizovali i u inostranstvu, pa su 1971. godine svirali seriju koncerata našim iseljenicima u Americi. U to vreme, iz grupe se povukao Slobodan Kovačević koji je osnovao sastav More.

Na festivalu "Vaš šlager sezone" 1972. godine pobedili su Novkovićevom pesmom "Nemoj draga plakati". U zagrebačkom listu "Studio" proglašeni su najpopularnijom grupom te godine. Do ujedinjenja grupa Indexi i Pro arte, došlo je 1973. godine, ali je ta veštačka tvorevina zamrla

Pro arte 1973. godine

posle nekoliko meseci i zajedničke turneje. Kao sećanje na to vreme ostao je album "Pro arte" koji su snimili u postavi: Đorđe Novković, Vladimir Savčić, Fadil Redžić (bas), Miroslav Šaranović (bubnjevi) i Arno Udatny (gitara). Album "Rekla si da zimu ne voliš" su objavili 1974. godine. Autori pesama su Đorđe Novković i Rajmond Ruić (ex Roboti). Na snimanju su učestvovali orguljaš Tihomir Pop Asanović (ex Time) i trubač Pero Ugrin (ex September). Godine 1975. su odsvirali turneju po SSSR-u koja je obuhvatila sto dvanaest koncerata, a sa njima su nastupali Tihomir Pop Asanović, saksofonista Braco Doblekar (ex September) i gitarista Vedran Božić (ex Time). Često su svirali u Nemačkoj, Kanadi i Americi. Vremenom se iz grupe povukao i Đorđe Novković koji je zatim pravio zvezde od drugih pevača, ali je i dalje komponovao za Pro arte. Izbor hitova koje je napisao za čitav niz tiražnih pevača i grupa objavio je na pločama "Moje pjesme" (Jugoton 1975. dupli) i "Muzička radionica" (Jugoton 1985.).

Tokom godina, članovi Pro arta su se često menjali tako da je kroz grupu prošlo preko sto muzičara među kojima i Vladimir Borovčanin Šento (bubnjevi), Mladen Drljača (gitara), Lale Stefanović (saksofon) i Krešimir Vlašić (truba). Sastav je prestao da postoji 1980. godine, a Čobi je nastavio solo karijeru u Beogradu snimajući pesme Novkovića, Arsena Dedića, Slobodana A. Kovačevića, Kemala Montena i drugih. Krajem osamdesetih, karijeru je sve više vezivao za nastupe u Americi. Tokom devedesetih je povremeno nastupao, a 1996. godine je imao zapaženu ulogu u TV seriji "Složna braća" na RTS. Odigrao je epizodnu ulogu u filmu "Država mrtvih" reditelja Živojina Pavlovića. Na festivalu "Budva '96." izveo je pesmu "Baošići", a na "Budvi '98." sa glumcem Mimom Karadžićem pesmu "Anka Kotoranka". Obe pesme su objavljene na festivalskim diskovima. Pesmu "Lola" obradili su Laki pingvini na ploči "Laki pingvini stereo" (PGP RTS 1995.) i En Face na disku "Best of En Face 12+4" (Dallas Records 2002.).

Diskografija

Singlovi

"Takav je život" / "Liza" (Jugoton 1969.)
"Dat ću sve" / "Ukrašću te Mare" (Jugoton 1970.)
"Ti srca nemaš" / "Kako da ti kažem" (Jugoton 1970.)
"Pruži mi ruku ljubavi" / "Kuće su ostale prazne" (Jugoton 1970.)
"Plačem (Mama Juanita)" / "Lola" (Jugoton 1970.)
"Elena" / "Sam na svijetu" (Jugoton 1971.)
"Tike-tike tačke" / "Niko, niko" (Jugoton 1971.)
"Život mi je prazan" / "Kako da ti srce poklonim" (Jugoton 1971.)
"Tko te ljubi dok sam ja na straži" / "Toplo ljeto" (Jugoton 1972.)
"Dolina našeg djetinjstva" / "Ne plači, Mari" (Jugoton 1972.)
"Nemoj draga plakati" / "Strankinja" (Jugoton 1972.)
"Dal bi ti" / "Sa mnom plešе djevojka" (Jugoton 1972.)
"Kad u vojsku pođem" / "Sin plavog pingvina" (Jugoton 1972.)
"Pusti neka suze teku" / "Život je hrpa meda i žita" (Jugoton 1972.)
"Čokolino" / "Karolina" (Jugoton 1972.)
"Marina" / "Čin čin" (Jugoton 1973.)
"Crvene jabuke"/ "Moj pradjed je pucao iz topa" (Jugoton 1973.)
"Suzana" / "Tužna su zelena polja" (Jugoton 1973.)
"Kad u vojsku pođem" / "Sin plavog pingvina" (Jugoton 1974.)
"Sidi sa oblaka" / "Anđela, ne budi tužna" (Jugoton 1974.)
"Da li znaš kako tvoja majka plače" / "Nikad, nikad" (Suzy 1974.)
"Krokodilska ljubav" / "Život je tombola" (Suzy 1975.)
"Tužno plačem, kuću ostavljam" / "Samo jednom" (Suzy 1975.)
"Jedna mala plava" / "Stavi ruke oko struka mog" (Suzy 1975.)
"Vratija se barba iz Amerike" / "Rekla si da zimu ne voliš" (Suzy 1975.)

"Anka partizanka" / "Partizani" (Suzy 1975.)
"Šjor Bepo kapitan" / "Gdje je pjesma koju znaš" (Suzy 1976.)
"Djevojčica sa tužnim očima" / "Ne mogu nikog voljeti poslije tebe" (Suzy 1976.)
"Dodi mala da ti nešto kažem" / "Ti si moje čudo" (Jugoton 1976.)
"Baj, Lili, baj" / "Kad mi opet dođeš" (Jugoton 1977.)
"Nema ništa među nama" / "Ne plači, amigo" (Jugoton 1977.)
"Jasmina" / "Snivaj" (Jugoton 1977.)
"Janje moje crnog oka" / "Bicikl poni" (Jugoton 1978.)
"Haga waga" / "Reci tati rođena" (Jugoton 1978.)
"Šjora Mande lipo piva" / "Gospodice Fraulajn" (Jugoton 1978.)
"Romantično srce" / "Znaj da ruši moje sne" (Jugoton 1979.)
"Hoćeš li nećeš" / "Pucaj puško" (Jugoton 1979.)
"Sada ljubim iz inata" / "Ludo je al' još te volim" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Pruži mi ruku ljubavi" (Jugoton 1970.)
"Toplo ljeto" (Jugoton 1972.)
"Pro arte" (Jugoton 1973.)
"Rekla si da zimu ne voliš" (Suzy 1974.)
"Takav je život" (Jugoton 1974.)
"Tužna su zelena polja" (Jugoton 1975.)
"Kiseli bomboni" (Suzy 1975.)
"Zlatne pjesme" (Suzy 1976. kompilacija)
"10" (Jugoton 1977.)
"Petak je njihov dan" (Jugoton 1981.)
"Pola pola" (RTV LJ 1986.)
"Samo hitovi" (Komuna 1996. CD kompilacija)
"Takav je život (izvorne snimke 1969-1977)" (Croatia Records 2002. kompilacija)

Vladimir Savčić solo

Singlovi

"Kad bi ove ruže male" / "Čekaj me draga" (Studio B 1972.)
"Ova tiha noć" / "Nekada moja bila si" (RTV LJ 1972.)
"Suze same teku" / "Bolje išta nego ništa" (Studio B 1973.)
"Nikad dosta" / "Ostavljaš me samog" (Jugoton 1975.)

Albumi

"Ova tiha noć" (RTV LJ 1974.)
"Ti si moje malo mače" (Jugoton 1979.)
"Čobi" (Jugoton 1981.)
"Mali i veliki" (Diskoton 1982.)
"Pijan od ljubavi" (Suzy 1990.)
"Čobi" (Grand 1999.)

Vladimir Savčić 1999. godine

PRVA LJUBAV

(Zagreb)

Po uzoru na strane tinejdžerske projekt grupe, kompozitor i producent Josip Ivanković je 1978. godine okupio grupu trinaestogodišnjaka i od njih napravio sastav Prva ljubav. Originalnu postavu činili su gitarist Mate Matišić i Tomislav Šojat, basista Mario Lekić i bubnjar Galib Čaušević.

Na prvim singlovima su imali jednostavne rock pesmice, pa su veću gužvu podigli zbog toga što su im sve svirali studijski muzičari, nego samim kvalitetom materijala. Debi pločom "Prva ljubav", objavljenom 1979. godine, za koju je pesme takođe pisao Ivanković, nastavili su sa temama vezanim za tinejdžersku problematiku i simplifikovan rock, ali su na turneji dokazali da umeju i da sviraju. Kao predgrupa na turneji, Ivanković je odabrao svoje prijatelje iz sastava Drugi način. Grupa je nastupala na stadionu JNA na koncertu Bijelog dugmeta 1979. godine i na beogradskom Hipodromu septembra 1981. godine kada je gostovao sastav Iron Maiden. Drugi LP "Naši vršnjaci" u dlaku je pratio prethodnu ploču, a 1981. godine je u sastav došla debitantkinja Sanja Doležal sa kojom su snimili ploče "Privatno" i "Kad ostanemo sami" na kojima su se okrenuli zrelijim pop strukturama. Iz tog perioda je ostao zapamćen incident kada se, inače čedna, Sanja Doležal javno obnažila i skočila u vodu tokom njihovog nastupa u okviru emisije "Hit 202" na beogradskom bazenu Tašmajdan.

Snimili su himnu kluba "Dinamo" i 1982. godine prestali sa radom. Josip Ivanković je novo interesovanje našao u okviru folk grupe Zlatni dukati, Sanja Doležal je prešla u vode zabavne muzike, Šojat je radio sa grupom Azra i kao studijski muzičar, a Lekić i Čaušević su se povukli sa scene. Mate Matišić se posvetio jazz muzici, ostvarivši visok gitaristički kvalitet, a bavi se i pisanjem drama i scenarija za filmove ("Život sa stricem", "Priča iz Hrvatske").

Diskografija

Singlovi

"Dosta mi je mode" / "Hej, mala cakana" (Jugoton 1978.)
"Hej, mala, ne pravi se luda" / "Prva ljubav i rock and roll" (Jugoton 1978.)
"Poljubit ću te drugi put" / "Kuži Mile što je pravi rock" (Jugoton 1979.)
"Nisam kriv" / "Ma, nema veze" (Jugoton 1979.)
"Zagrli me" / "Čekamo limun" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Prva ljubav" (Jugoton 1979.)
"Naši vršnjaci" (Jugoton 1980.)
"Privatno" (Jugoton 1981.)
"Kad ostanemo sami" (Jugoton 1982.)

PSIHOMODO POP

(Zagreb)

Muzičari koji su činili sastave Neron, Rokfeler bend i Klinska pomora su krajem 1982. godine formirali Psihomodo pop. Naziv grupe je odabran po ploči "Psychomodo" sastava Cocney Rebel. Originalnu postavu su činili pevač Davor Gobac (rođen 1964.), gitarista Neven Kepeski (u to vreme novinar lista "Polet", rođen 1964.), basista Smiljan Paradiš Šparka, bubnjar Tigran Kalebota i saksofonista Branko Banjeglav. Sredinom osamdesetih su dostigli status klupske atrakcije, ušli u finale YURM-a, ali su pauzirali zbog odlazaka članova u vojsku.

Njihov demo snimak "Nema nje (Zauvijek)" objavljen je na kompilacijskoj ploči "Demo top Vol 3" (PGP RTB 1985.). Na tom snimku prati ih duvačka sekcija, prateće glasove pevale su glumice Mira Furlan, Dubravka Ostojić i Stjepka Kavurić, a gitaru je svirao Mladen Juričić iz grupe Film. Duge godine proboja uticale su na personalne promene, pa su otišli Banjeglav i Kepeski koji se posvetio novinarstvu. Kraće vreme su snimali sa gitaristom i književnikom Davorom Slamnigom (ex Buldožer), a 1985. godine novi članovi su postali gitarista Saša Radulović i Vlatko Čavar Brada (ex Ritam sa ovog svijeta) i okrenuli su se radu na tragu muzike The Ramones. U to vreme Gobac je postigao solidnu medijsku popularnost kroz ulogu Milana Blentona u muzičkoj TV emisiji "Stereovizija" u okviru koje je snimio šarmantnu temu "Grički izotop". Debi album "Godina zmaja" su realizovali 1988. godine sa producentom Pikom Stančićem. Serija hitova "Kad sam imao 16", "Frida", "Nema nje (Zauvijek)", "Ja volim samo sebe", "Ramona" najzad im je donela reputaciju koju su dugo čekali. Na ploči su i obrade sastava T. Rex i Ramones, a kao autor se pojavio Davor Slamnig. To im je omogućilo da učestvuju na koncertu koji je predstavio udarnu liniju zagrebačke scene i snimak dela njihovog nastupa je objavljen na duplom albumu "ZG Rock Forces" (Jugoton 1989.). Posle serije koncerata po Jugoslaviji učestvovali su na takmičenju "Velika nagrada Holandije" i u dva navrata svirali po tamošnjim klubovima, što je zabeležio MTV program. Snimci sa koncerata u klubovima "Paradiso", održanih 30. novembra 1988. godine i "Melkweg", 5. februara 1989. godine

Davor Gobac

Psihomodo Pop u beogradskom SKC-u sredinom osamdesetih

objavljeni su na albumu "Live in Amsterdam", a nastupe je najavio voditelj MTV-a Marsel Van Tilt. Na ploči su i nove obrade "No Fun!" Igi Popa, "Sunday Morning" ("Rano jutro") Lu Rida i "Ja volim samo sebe" prepravljena u "I'm In Love with Gorbac". Početkom 1990. godine održali su turneju po Sovjetskom Savezu. Trajala je dva i po meseca, a sa njima je nastupala ruska grupa Electro club.

Po povratku su objavili album "Sexy Magazin" ponovo u produkciji Stančića koji je u nekim numerama svirao bubnjeve, a potpisan je kao Sime Kopola. Pesma "Polako polako", sa žive ploče dobila je studijsku verziju, a hitovi su bili "Sve je propalo" i "Ona odlazi". Za omot ploče Gobac se slikao u ženskom donjem vešu demonstrirajući svoju uobičajenu scensku travestiju. Iste godine su saradivali sa grupom Bombaj štampa na njihovoj ploči "Ja mnogo bolje letim sam" (Diskoton 1990.). Novembra 1990. godine svirali su kao predgrupa sastavu Ramones na koncertima u Ljubljani i Zagrebu. LP sa pesmama za decu "Tko je ubio Mickey Mousea" su snimili početkom 1991. godine ali je ploča zbog rata izašla godinu dana kasnije. Tokom rata Gobac je komponovao pesmu "Hrvatska mora pobjediti" i ona je na ploči "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1991.), ali i maksi singlu za gardiste na kome su još pesme "Pobjeda" i "Victory". Za ploču "Rock za Hrvatsku" Saša Radulović i Piko Stančić su, pod nazivom Novak & Copola, snimili pesmu "Hrvatine". CD "Srebrne svinje" su uradili 1993. godine i na njemu je obrada The Rolling Stones "Starfucker", ali i njihove pesme "Osjećam se haj, mozak baj baj", "Ako umrem mlad" i druge. U pesmi "Srebrne svinje" uvodni tekst je čitao Dubravko Merlić, voditelj TV emisije "Slikom na sliku". U novim pesmama su se okrenuli zvuku sastava Pink Floyd pod uticajem psihodelije. Krajem 1993. godine bili su na kraćoj turneji po Francuskoj. U to vreme, basista Šparka i gitarista Brada radili su sa sastavom Matchless Gift. Polovinom 1994. godine Gobac je tužio magazin "Globus", zato što su objavili njegove obnažene fotografije tražeći odštetu od 50 000 DEM. Snimak unplugged koncerta su objavili na disku "Unpljugd" i tu su, pored njihovih pesama, "You gotta move" i "Waiting For My Man". Po odlasku gitariste Saše Radulovića, novi član je postao saksofonista i klavijaturista Jurij Novoselić Kuzma (ex Film, Disciplina kičme, Dee Dee Mellow).

Krajem 1997. godine objavili su CD "Sextasy" na kome je CD-Rom sa dodatnim informacijama i intervjuima. Na ploči je pesma "Zagrebačka noć" koju je Jura Stublić komponovao još 1979. godine, ali je nikada nije snimio, a najveći hitovi su bile "Bože čuvaj Psihomodo Pop" i "Mila". Disk nije najbolje primljen u medijima a najčešće zamerke su upućivane sterilnoj produkciji. Koncertni CD "Das Beste Aus Der Grossen Hit Parade" su snimili 5. i 6. novembra 1998. godine na nastupima održanim u mariborskom klubu ŠTUK. Na disku je detaljan pregled njihovih pesama, vrlo energično odsviranih, a ponudili su obrade rock klasika "El Diablo" i "Telegram Sam" (T. Rex). CD "Debak!" su snimili sa brojnim gostima: Dino Dvornik, Davor Slamnig, Dražen Šolc, Davor Rodik, Igor Pavlica i drugi. Produkciju su uradili braća Gordan i Berko Muratović, a pored svojih pesama snimili su obrade "Boby" ("Hangin' Around" Lu Rida), "Buldog" (Lenon / Makartni) i "Uspavanka" (Slamnig). Marta 2001. godine svirali su u Novom Sadu, Beogradu i Subotici a predgrupa im je bio sastav Area iz Skoplja. Na duplom kompilacijskom disku "Tekućih 20", objavljenom povodom dvadesetog rođendana, uz poznate pesme su sakupili ranije neobjavljene koncertne i demo snimke. Na DVD izdanju "20 tekućih" je izbor spotova i TV nastupa nastalih tokom karijere. CD "Plastic fantastic" sem novih pesama sadrži "Daj mi pusu" obradu pesme "The Price of Love" Everly Brothers i "Oda radosti" iz repertoara Toma Vejtsa. Na snimanju su gostovali Vodička glazba, Tin Ostreš (bubnjevi), Igor Pavlica (truba), Nikola Santro (trombon), Davor Lozić (klarinet) i drugi.

Davor Gobac se bavi slikarstvom, radi akrilike na platnu i drvetu. Kako sam kaže, stil mu se kreće između pop arta i urbane naive, a nazvao ga je dadoizam. Na debi disku "Prvo pa muško" (Menart 2005.) mlade hip hop grupe Connect, Gobac je gostovao u pesmi "Vuglji, vuglji".

www.psihomodopop.hr

Diskografija

Singl

"Hrvatska mora pobjediti" (Croatia Records 1991. maksi singl)

Albumi

"Godina zmaja" (Jugoton 1988.)
"Live In Amsterdam" (Jugoton 1989. koncertni)
"Sexy magazin" (Jugoton 1990.)
"Tko je ubio Mickey Mousea" (Croatia Records 1992.)
"Srebrne svinje" (Croatia Records 1993.)
"Unpljugd" (Croatia Records 1995. koncertni)
"Sextasy" (Croatia Records 1997.)
"Das Beste Aus Der Grossen Hit Parade (Die Shonen Melodien '98.)" (Croatia Records 1998. koncertni)
"Debak!" (Croatia Records 2000.)
"Tekućih 20" (Croatia Records 2003. kompilacija)
"20 tekućih" (Croatia Records 2004. DVD)
"Plastic fantastic" (Croatia Records 2004.)

U maniru Marlen Ditrih

Rambo Amadeus • Regata • Revolveri • Rex Ilusivii • Rezonansa • Riblja Čorba • Ristovski Lazar • Ritam nereda • Roboti • Roze poze • Rundek Darko • Ruž

RAMBO AMADEUS

(Beograd)

Iako je rođenjem (14. juna 1963. u porodilištu u Kotoru) dobio idealno estradno ime Antonije Pušić, on se ipak odlučio da u javnosti nastupa pod duhovitom firmom Rambo Amadeus. Odrastao je u Nerceg Novom, tokom osnovne škole završio je šest razreda niže muzičke za klavir, koju je napustio. Kasnije je taj postupak obrazložio izjavom da muzička škola "zagluplju-je i dosađuje svojim učmalim komsomolskim programom". Predstavlja se kao muzičar, pesnik i medijski manipulant. Diplomirao je na PMF-u, odsek turizam. Od 1972. do 1984. godine uspešno se bavio jedriličarstvom. Bio je reprezentativac i omladinski prvak Jugoslavije, osam puta je bio prvak južnog Jadrana, više puta prvak Crne Gore, osvojio je Međunarodni kup Đerdapa 1980. godine.

Antonije Pušić

Počeo je da peva i komponuje u prvom razredu gimnazije. Godine 1979. svirao je u jazz punk grupi Radio-aktivni otpad, a dve godine kasnije osnovao je grupu Tri Brus Lija u Titogradu. Godine 1982. je u hotelu "Plaža" svirao mandolinu sa lokalnim orkestrom. Sledećih sezona je svirao gitaru sa hotelskom grupom Egzodus. U Beograd je na studije došao 1985. godine, a prvi javni nastup imao je na Biciklijadi na Adi Ciganliji. Par meseci je dolazio na probe grupe Divlji anđeli, ali je shvatio da šminkersko okruženje nije za njega. U beogradskom SKC-u je sa kompozitorom Miroslavom Savićem osmislio performans "Uspavanka za revoluciju, pasija po dvadeset osam usisivača" te je nastupio svirajući na tim higijenskim aparatima. Sledeće godine Rambo, Goran Vukčević, Miša Savić, Pera Talent i Miloš Obrenović su pokrenuli alter rock sastav Otov Protokol. Septembra 1987. godine je sa Sašom Markovićem Mladoženjom, Njegošem Serbezovskim i Jugoslovenskim nindžom osnovao tajnu organizaciju KPGS sa kojom je poduzimao raznovrsne medijske zahvate.

U rock svetu se pojavio pravo niotkuda, 1988. godine debi albumom "O tugo jesenja" na kome je dao osnovne naznake svog zvuka: mešavina narodnjačkog zavijanja, uz rap, klasiku ("Oda radosti" prerađena u "Amadeus kolo"), funk, plus originalni i duhoviti tekstovi i klasični rock rifovi (na primer "Smoke On The Water" grupe Deep Purple). Svoju muziku je nazvao turbo folk, pre no što se značenje te krilatice ispunilo zastrašujućim sadržajem u prvoj polovini devedesetih godina. Javnost je zbunjivao pričom da mu je ime Nagib Fazlić Nagon i da je rudar koji je snimio ploču. Ključnu podršku pružio mu je producent Saša Habić, zahvaljujući kome je i snimio debi sa serijom neobičnih pesama: "Vanzemaljac", "Fala ti majko", "Video", "Pilot babo", "Amadeus kolo". Rambo je na ploči svirao gitaru, Saša Habić klavijature, Miša Savić elektronski "Mirage", Vladimir Perić bas, a Saša Marković harmoniku. Sledećom pločom "Hoćemo gusle" 1989. godine postupno je počeo da se bavi aktuelnim političkim događajima u temi "Amerika i Engleska (biće zemlja proleterska)". Ta pesma se u originalu zvala "Kataklizma komunizma", ali je iz političkih razloga dobila benignije ime. Album je dobio naziv po još jednoj apsurdnoj priči sa ovih prostora. Krajem osamdesetih godina na demonstracijama u Crnoj Gori narod je izvikivao "Hoćemo Ruse", a kada su zbog toga kritikovani, tvrdili su da su vikali "Hoćemo gusle". Svoj farsičan pristup muzici Rambo je produbio u pesmama "Balkan boj", "Glupi hit", "Samit u burekdžinici Laibach", "Čovek sam, ženo". Na ploči je koristio najraznovrsnije muzičke inspiracije, od Džimija Hendriksa (Jimi Hendrix), Jana Djurija (Ian Dury), do klasičnih hotelskih ljigara kao što je pesma "Sokolov greben" koja je ujedno na omotu naznačena kao rebus za rock kritičara Dragana Kremera. U pesmi "Plomba za Zelenog zuba" kao i kroz dizajn omota, posebnu posvetu dao je Koji i njegovoj grupi Disciplina kičme. Preteciozno dramatičan zvuk grupe Laibach, simulirao je u pesmi "Samit u burekdžinici Laibach" u kojoj je kombinovao stihove iz "Santa Maria della Salute" Laze Kostića, "Ne, nemoj mi priči" Desanke Maksimović, novokomponovane "Čaše lomim" i sopstvene turbo poezije. Na ploči su gostovali pevačica narodne muzike Milica Ostojić, poznatija kao Mica Trofrtaljka, Bora Đorđević, Dino Dvornik, Stefan i Filip Milenković. Rambov kolega iz grupe Radioaktivni otpad dr Jovica Dostinić je svirao saksofon i pevao u "Glupom hitu". Rambo je pored gitare, svirao gusle, Aleksandar Vasiljević (ex U Skripcu), takođe gitaru, Dejan Škopelja (ex U Skripcu) bas, Saša Lokner klavijature, a Relja Obrenović bubnjeve. Ploču su producirali Saša Habić i Digital Mandrak (Andrija Pušić, Rambov stariji brat koji je sviao i klavijature). Na unutrašnjem omotu ploče je odštampan tekst pesme "Pegepe ertebe" i informacija da je ta pesma "u zadnji momenat ispala sa ploče zato što nije bilo mesta, očekuje se da se pojavi na sledećoj ploči". Budući da je u toj pesmi Rambo detaljno isplivao birokratsku kuću PGP RTB jasno je zašto se nije našla ni na sledećoj ploči.

Album "M-91" je objavio krajem 1991. godine i obukao ga je adekvatno ratnoj situaciji: kao vojničku sivomaslinastu kutiju "psihološko propagandni komplet". Sa ploče su se izdvojile pesme "Smrt Popa Mila Jovovića" (na tridesetak godina staru poemu Boža Đuranovića), "Inspektor Nagib", "Jemo voli jem" (sa varijacijom avijatičarske himne "Hej vojnici, vazduhoplovci") i "Zdravo damo". Na omotu i nalepnici ploče je navedena i pesma "KPGS" (ali ona će se pojaviti tek na koncertnom albumu istog naslova), a umesto nje su objavljene pesme "Halid invalid Hari" i "Prijatelju, prijatelju" koja je u originalnoj verziji trebalo da ima usemplovane delove govora Slobodana Miloševića i Franje Tuđmana, ali su je odgovorni iz izdavačke kuće skratili i prečišćeno stavili na ploču. Ipak, ovog puta je Rambo psovku definitivno uveo kao ravnopravnu formu poetskog izražavanja. Godine 1992. je svirao dva koncerta u Sava centru. Nešto kasnije, na zajedničkom koncertu nazvanom "Beogradski rock pobednik", nenajavljen se popeo na binu, prekinuo nastup Bebi Dol, kritikovao publiku što se zabavlja dok bombarduju gradove i sočno ih ispsovao. A sve to je direktno prenosila državna televizija, zbog čega je, naravno na duže vreme bio skinut sa njihovih programa.

Koncertni CD "KPGS" snimio je u Škoplju 29. decembra 1992. godine i na njemu su pesme "Karamba karambita", "Prijatelju prijatelju (m'rš u pizdu materinu)", "Kataklizma komunizma", "Bojler protiv bojlera", "Hej živote varalice stara", "Mala jebo te ja lično i personalno", "Pređe u kadi, dim na vodi", kao i serija improvizacija na poznate teme. Tadašnji Rambov bend su pod imenom Nemoralne kaluđerice činili bubnjar Goran Ljuboja Trut (roden 1966. u Beogradu), basista Bata Božanić, saksofonista Neša Petrović i Talent koji je bio zadužen za buku. Na samom snimku se publika uopšte nije čula, pa je naknadno ubacivana sa Pavarotijeve koncertne ploče, a između pesama su spakovani govorni delovi sa kasete "Bezobrazne reči". U to vreme Rambo je bio medu prvim muzičarima iz SRJ koji je redovno nastupao u Sloveniji i Makedoniji. Njegov nastup na unplugged festivalu u Sava centru, održan januara 1994. godine, zabeležen je na disku "Bez struje" (MTS Records). Te večeri se ležerno pratio na harfi, a izveo je ironičnu verzi-

ju pesme "Računajte na nas" Đorđa Balaševića. Publika ga je burno pozdravila iako je zaboravio pola teksta. Početkom 1995. godine objavljen je kompilacijski CD "Izabrana dela" sa petnaest pesama odabranih sa prethodnih ploča. Nesvakidašnji CD "Mikroorganizmi" snimio je jula 1995. godine u Parizu sa Goranom Vejvodom. Reč je o eksperimentalnom materijalu zasnovanom na semplovima koji ga predstavlja u drugačijem, nekomunikativnijem svetlu. Za CD su korišćen arhivski materijali sa ploče "Sremski front", muzika iz filma "Užička republika" i niz drugih snimaka. U isto vreme objavio je CD sa muzikom za decu na tekstove Ljubivoja Ršumovića koja je nastala za TV seriju "Fore i fazoni". Za pesme "Sex" i "ABVGD" Rambo je sam napisao tekst.

Svom starom zvuku vratio se krajem 1996. godine na disku "Titanik". Sa uigranom ekipom koju su činili Goran Ljuboja Trut, Dragan Markovski Šicko (bas), Ognjan Radivojević (klavijature) i Marija Mihajlović (prateći vokali), u produkciji Olivera Jovanovića snimili su pesme "Šakom u glavu", "Sado-mazo (idemo dalje)", "Zreo za penziju", "Otiš'o je svak ko valja" (posvećena članovima grupe Šarlo akrobata i Tomi Zdravkoviću) i druge. Ognjan Radivojević, Rambov klavijaturista od 1993. godine, studirao je teorijski odsek na Muzičkoj akademiji, godinama je svirao u beogradskim jazz klubovima, bio je redovan saradnik na Bregovićevim pločama filmske muzike i aktivan učesnik na njegovim koncertima. Snimio je solo CD "U tebi kad me ima" (PGP RTS 2006.). Poslednjih godina sa Rambom svira basista Mihailo Krstić (rođen 1978. u Beogradu), na koncertima u Sloveniji povremeno je za klavijaturama njegov brat Andrija Pušić, a za istim instrumentom najčešće su bili Vladimir Maraš (rođen 1974. u Beogradu, ex Gospoda Glembajevi) ili Ivan Aleksijević (rođen 1971. u Pančevu). Koncerti koje je Rambo održao u ljubljanskom klubu "Kud France Prešeren" 29. i 30 aprila 1997. godine objavljeni su na disku "Koncert v kud France Prešeren" za slovenačku kuću Vinilmanija. Disk nudi autentičan doživljaj Rambovih nastupa, posebno u uvrnutim temama "Žganje rave", "Po šumama (of the rising sun)", "f.a.p. mašina" i "Pomladana voda" (improvizovani haiku na slovenačkom). Ista izdavačka kuća je objavila dva kompilacijska diska "Zbrana dela" sa detaljnim pregledom Rambovog minulog rada. Pored pesama sa prva tri albuma, tu su još "Nazif" koju su Rambo i Elvis J Kurtovich snimili za predizbornu kampanju Nazifa Gljive, originalna verzija pesme "Đede Niko" u kojoj peva i Milan Bojanić Knez, "Vrag ne spava", "Tehnika državnog udara" i "Didu lidu...". Sa koncerta koji je 12. novembra 1997. godine održao u Ateljeu 212, sav prihod je upotrebljen za obnovu Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Krajem iste godine se kao gost pojavio na sarajevskom koncertu Zabranjenog pušenja i tako je postao prvi muzičar sa ovih prostora koji je nastupio u Sarajevu posle rata. Posetu je obnovio 19. juna 1998. godine samostalnim nastupom u sarajevskom klubu "Sloga", a sledećeg dana je svirao u Visokom. Nešto ranije, 9. juna je u beogradskom Domu sindikata održao oproštajni koncert jer je rešio da se penzioniše. Tu odluku je obrazložio jednostavno: Kada u penziju neće da odu oni koji bi trebalo, onda se on povlači na neodređeno vreme. Na tom koncertu gosti su mu bili Panta Šiklja nafta, Njegoš Serbezovski (on i Rambo su na play back odglumili izvođenje pesme "Mendozino" iz repertoara Ivice Šerfezija) i Branislav Lečić koji je tumačio lik milicionera. Posle tog nastupa je boravio četiri meseca u Holandiji gde se pretežno bavio građevinskim poslovima. Po povratku u Jugoslaviju je nastavio sa koncertima jer se na sopstvenoj koži uverio da je nemoguće živeti od penzije. Na disku "Drž'te jih! To niso Niet!!!" (Vinilmanija 1998.) na kome su brojni slovenački sastavi obradili pesme punk grupe Niet, svoj prilog su dali Rambo u obradi pesme "Heroj" i Deca loših muzičara u reggae verziji pesme "Zastave". Rambo Amadeus i Margita Stefanović su prvi muzičari iz SRJ koji su svirali u Hrvatskoj i to na koncertu koji je održan u Puli 10. decembra 1998. godine povodom godišnjice potpisivanja povelje o ljudskim pravima. Iste večeri su nastupili i KUD Idijoti. Februara 2000. godine pod nazivom "FAP Tour 2000." Rambo je održao četiri veoma dobro prihvaćena koncerta u Zagrebu, Puli i Rijeci. U to vreme im se priključio perkusionista iz Beograda Yugo Honda (ex Viborg Dallas).

Rambo Amadeus 1992. godine

Na disku "Don't Happy, Be Worry" udarna pesma je "Čoban je upravo napustio zgradu" (obrada "Zora je svanula" iz repertoara Nede Ukraden), mada se i u ostalim temama bavio citatima. "Moj skutere" je inspirisana pesmom "Moj galebe" iz repertoara Olivera Dragojevića, u "Izađite molim" su usemplovani dijalozi iz filma "Variola Vera" reditelja Gorana Markovića, a u koncertnoj "Kukuruz za moju bivšu dragu" gostovao je Panta Šiklja nafta. CD je producirao Iztok Turk a u Sloveniji i Hrvatskoj je isti materijal sa drugačijim omotom objavila kuća Dallas Records pod nazivom "Čobane vrati se". Koncertni disk "Bolje jedno vruće pivo nego četiri 'ladna" snimilljen je na nastupu u Skoplju februara 2002. godine. Uz stare i nove materijale ponudili su studijske bonus pesme "Motel Černobil" i "Na ovim prostorima (Band Aid za rakiju)" u kojoj je u narodnjačkom refrenu gostovao Saša Lošić (Plavi orkestar). Uobičajeno razuzdanu atmosferu potvrđuju i "Ja sam robot u srcu i duši" (nazovi obrada pesme "We are the Robots" sastava Kraftwerk), dve verzije "Prijatelju" i to ispod sača i sa roštilja, dok je u "Otiš'o je svak' ko valja" sažet izbor popularnih refrena sa ex Yu prostora. Na disku "Oprem dobro" u pesmi "Turbo folk" izneo je manifest ovog frankenštajnskog žanra, u "Demode" semplovao je hit "Počnimo ljubav ispočetka" iz repertoara Nade Knežević, za "Komedija, tragedija, drama" koristio je audio kurs srpskog jezika za englesko govorno područje, a u "Plastik fantastik" duhovito opisao večernje žitelje beogradske "silikonske doline". Dub reggae narodnjak "Ashik mlaka vodo meraklijska" otpevao je Naser Rušidov, a autor teksta i izvođač rapovanja u pesmi "Dik tu kava" je Dragan Ristić lider etno grupe Kal.

Rambo je 1989. godine na OK kanalu radio uspešan alternativni kviz "Znanje imanje", muziku za pozorišne predstave "Đetić u parlament" (pozorište u Podgorici), "Oksimoron" (Kult teatar) i "Lažni car Šćepan Mali" za koju je 1994. godine dobio "Sterijinu nagradu". Napisao je muziku za film "Slatko od snova", tekstove za ploču Lepe Brene, pesme za Viktoriju, Vesnu Zmijanac i radio je produkciju za grupu Garavi sokak i Sandru. Godine 1994. je komponovao naknadnu muzičku podlogu za nemi film "Metropolis" koji je 1927. godine režirao Fric Lang. Na projekciji tog filma u Sava centru, muziku je izvela beogradska Filharmonija. Materijal je objavljen na disku "Metropolis B Tour de Force", a snimio ga je u saradnji sa Miroslavom Savićem i u pratnji Heavily Manipulated Orchestra. Za "Koncert za klavir i orkestar u C-duru" V. A. Mocarta uradio je kadencu koju je na Kolarcu 1995. godine izveo solista na klaviru Ivan Tasovac, a dirigent je bio Oskar Danon. Na "Domanovićevim danima satire" 1996. godine dobio je nagradu za literarni doprinos u oblasti estrade. Dobio je Godišnju nagradu Saatchi & Saatchi za najbolju radio reklamu i "Zlatnu ružu" Montrea za najbolji Copyright. Za film "Bumerang" reditelja Dragana Marinkovića 2001. godine je napisao muziku (nagrade "Zlatna mimoza" na festivalu u Herceg Novom, najbolji soundtrack na festivalu "Mostra de Valencia") i tumačio ulogu gluvoneme osobe ošišane do glave. Na disku "Znam" (Dallas Records 2004.) sastava Emir& Frozen Camels gostovao je u pesmi "Uhljup – glamour papak". Na disku "Kal" (Asphalt Tango Records 2006.) grupe Kal, gostovao je u pesmi "Komedija". Krajem 2004. godine u Beogradu je predstavio svoju neobičnu modnu kolekciju "Klimatski poremećaj". Glumio je Kraljevića Marka u serijalu reklama za banku.

Rambov dugogodišnji saradnik, basista Slobodan Bata Božanić (rođen 1959. godine u Prijepolju) je objavio knjigu kratkih priča "Zajebana knjiga" (Samostalno izdanje 1998.). Osnovao je Jazz Quintet koji čine braća Strahinja i Nemanja Banović (trube), Ivan Aleksijević (klavir) i Petar Radmilović (bubnjevi). Objavili su disk "Uspomene" (PGP RTS 2004.) sa autorskim materijalom. Goran Ljuboja paralelno svira u etno jazz grupi Campus Caravan koju je 1993. godine osnovao saksofonista Neša Petrović. Objavili su diskove "Campus Caravan" (PGP RTS 1999.) i "Campus Caravan 2" (PGP RTS 2004.). Vladimir Maraš je snimio jazz CD "Pod kamenom" (Goraton 2001.) na kome su uz njegove kompozicije i obrade crnogorskih tradicionala i instrumentalni CD "Letters from Montenegro" (Goraton 2005.).

www.ramboamadeus.com

Diskografija

"O tugo jesenja" (PGP RTB 1988.)
"Hoćemo gusle" (PGP RTB 1989.)
"Psihološko-propagandni komplet M-91" (PGP RTB 1991.)
"KPGS" (DE Production / Master Records 1994. koncertni)
"Lažni car Šćepan Mali" (DE Production 1994. kaseta)
"Izabrana dela 1989-1994" (PGP RTS 1995. kompilacija)
"Muzika za decu" (B 92 1995.)
"Mikroorganizmi" (Komuna 1996.)
"Titanik" (Komuna 1996.)
"Koncert v KUD France Prešeren" (Vinilmanija 1997. koncertni)
"Zbrana dela 1" (Vinilmanija 1998. kompilacija)
"Zbrana dela 2" (Vinilmanija 1998. kompilacija)
"Metropolis 8 Tour de force" (B 92 1998.)
"Don't Happy, Be Worry" (Metropolis 2000.)
"Bolje jedno vruće pivo nego četiri 'ladna" (Metropolis 2002. koncertni)
"Oprem dobro" (B 92 2005.)

REGATA

(Zagreb)

Po odlasku iz sastava Drugi način, gitarista Nikola Gečević Koce formirao je 1980. godine heavy rock grupu Žuta minuta u kojoj su još bili gitarista Branko Bogunović (ex Drugi način, Obećanje proljeća), basista Hrvoje Grčević i bubnjar Ante Gečević. Po objavljivanju albuma "Hey vi!!!" (Suzy 1981.) prestali su sa radom, a Koce je 1983. godine formirao sastav Regata u kome su još bili bubnjar Željko Turčinović i basista Dario Kumerle.

Regata

Na debi albumu "Noćna regata" objavljenom 1984. godine zabeležili su pevljivi hit "Andrea" dok su ostatak materijala činile hard rock teme sa mačo tekstovima. Tom linijom su nastavili i na sledećoj ploči "Spavaj mi vještice" iz 1986. godine, a zatim se o njima malo čulo. Posle brojnih personalnih promena 1990. godine su snimili LP "Obuzdaj nagone!" koji je prošao gotovo neprimetno. Koce je 1992. godine snimio album "Beatles Relax Party", posvećen čuvenoj četvorki. Iste godine je objavljena kompilacija grupe Regata.

Diskografija

"Noćna regata" (Jugoton 1984.)
"Spavaj mi vještice" (PGP RTB 1986.)
"Obuzdaj nagone!" (Jugoton 1990.)
"Odabrano 1981-1992" (Croatia Records 1992.)

REVOLVERI

(Beograd)

Vladimir Jakšić Musa (vokal) i Žarko Šebić (gitara) su sredinom osamdesetih predvodili sastav Vedri tonovi sa kojim su za Diskoton objavili singl sa pesmom "Škola je gotova". Po prestanku rada te grupe u Aleksandrovcu su 1990. godine osnovali grupu Revolveri u kojoj je uz njih bio gitarista Dejan Radisavljević Role, a na koncertima su im značajnu pomoć pružali basista Zoran Radomirović Švaba, gitarista Branislav Petrović Banana i bubnjar Čeda Macura. Revolveri su se orijentisali na klasičan rock zvuk što im je omogućilo da pobede na Gitarijadi u Zaječaru 1991. godine. Objavili su singl na kome je u pesmi "Na morskome plavom žalu" gostovao glumac Slavko Štimac, a obradu "Ništa mudro" Bijelog dugmeta otpevao je Dušan Prelević. Za njim je usledio singl sa pesmama "24 sata" i "Nema povlačenja, nema predaje".

Revolveri

Po objavljivanju ploče, prestali su sa radom, Musa se vratio u Aleksandrovac, a potom odselio u Nemačku. Polovinom 1997. godine je obnovio rad grupe i pod imenom Ex Revolveri snimio ploču "Brain Storm" na kojoj je pevao glumac Igor Pervić (ex Duh Nibor).

Diskografija

Singlovi

"Sever-jug" / "Zadnje vreme je..." / "Ništa mudro" / "Na morskome plavom žalu" (Čao sound 1990.)
"24 sata" / "Nema povlačenja" (samostalno izdanje 1991.)

Albumi

"Šest i po tona... bombona" (samostalno izdanje kaseta 1991.)
"24 sata dnevno rock'n'roll" (ITVMM 1993.)
"Brain Storm" (Gosel 1997.)

REX ILUSIVII

(Novi Sad / Sao Paolo)

Mitar Subotić Suba (rođen 1961. godine) svoj muzički rad je predstavio pod pseudonimom Rex Ilusivii (Nevidljivi kralj) jer je želeo da se muzikom bavi iz senke kao anoniman autor. Diplomirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, na odseku za kompoziciju i orkestraciju. Kao klavijaturista svirao je u novosadskim sastavima 96% i XX vek. Zanimanje za alternativnu muziku pokazao je još tokom studija i otišao je u Radio Beograd na kurs elektronske muzike kod saksofoniste Pola Pinjona, Engleza na privremenom radu u Beogradu. Tada je uradio prve snimke bazirane na sintisajzerima i elektronici. Njegovi sledeći radovi mogli su da se čuju u emisiji "Novi vidici-jedna druga jugoslovenska pop scena" Radio Novog Sada koju je vodio Dragan Gojković. Za svaku emisiju pravio je novu muziku temu i tek posle godinu dana otkrio je svoj identitet. Zatim se predstavio na nastupima u Novom Sadu, Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu i Subotici.

Njegov snimak "Zla kob" objavljen je na kompilacijskoj ploči "Ventilator 202 Vol. 1" (PGP RTB 1983.), a pesma "Arabia" koju je otpevao Igor Popović (Jakarta) objavljena je na ploči "Ventilator 202 Vol. 3" (PGP RTB 1985.). Paralelno je saradivao sa Milanom Mladenovićem, Margitom Stefanović, Marinom Perazić, Massimom Savićem i sa njima je snimio pesme koje su postale pravi radijski hitovi. Sa Milanom je uradio efektnu obradu "Sex Machine" iz repertoara Džemsa Brauna (James Brown), za Marinu Perazić je komponovao pesmu "Plava jutra", ali ti materijali nikada nisu objavljeni. Na koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records) snimljenom na unplugged nastupu u "Sava centru" januara 1994. godine zabeležena je pesma "Plava jutra" u izvođenju glumice Ane Sofronović. Debi LP "Disillusioned" Subotić je dobio zahvaljujući angažovanju Vitomira Simurdića iz Radio Novog Sada. Ploča je u tiražu od 500 primeraka izašla 1987. godine povodom trideset godina emitovanja emisije "Randevu s muzikom". Na snimanju su učestvovali Milan Mladenović, Uroš Šećerov, Massimo Savić, Zoran Radomirović Švaba i pijanistkinja Branka Parlić. Muziku je radio Subotić, a tekstove Milan Mladenović. Na ploči je tema "Thanx Mr. Rorschach-ambijenti na muziku Erika Satija", posvećena radu ovog čuvenog francuskog kompozitora. Satijeve klavirske kompozicije koristio je po principu Roršahovog testa u psihologiji, tako što je naslonjen na Satijev rad, komponovao sopstvene muzičke asocijacije.

Paralelno je radio muziku za televiziju, pozorišne predstave i koreodrame. Sa Harisom Pašovićem ("Jelka kod Ivanovih", "Mara SAD"), sa Nadom Kokotović ("Nojeva barka", "U potrazi za izgubljenim vremenom", "Plavobradi", "Medeja") i sa Amerikankom Suki Džon ("Šma"). Godine 1983. strip autor Zoran Janjetov, konceptualni umetnik Kosta Bunuševac i Subotić su u beogradskom SKC-u osmislili prvi domaći rock performans. Za delo "The Dreambird, In The Mooncage" dobio je nagradu UNESCO fonda za promociju kulture. Tu ambijentalnu instalaciju snimio je u Parizu. Cvrkut ptica snimljen na Madagaskaru bio je osnova na koju je dodao svoje instrumente, trudeći se da napravi ambijentalnu muziku za grad. Taj snimak je u više navrata od 1986. do 1992. godine emitovan na razglasu u jugoslovenskim, italijanskim i brazilskim gradovima. Deo materijala objavljen je 1994. godine u Brazilu na kompaktu "The Dreambird". Sledeće delo "In The Mooncage" kao polaznu tačku ima stare domaće uspavanke za decu. Po završetku tog rada prestao je da koristi pseudonim Rex Ilusivii. Tokom rada u Jugoslaviji producirao je ploče "Bolero" (Jugoton 1985.)

Rex Ilusivii 1985. godine

Haustora, "Heroina" (PGP RTB 1985.) grupe Heroina, "La Strada" (M produkcija 1987.) La Strade, "Igra bojama" (PGP RTB 1988.) sastava Oktobar 1864 i "Samo par godina za nas" (PGP RTB 1989.) Ekatarine Velike.

Godine 1985. preselio se u Pariz gde je kompanovao pozorišnu muziku, a na IRCAM institutu je produbljivao interesovanje za elektro-akustičnu muziku. Godine 1990. preselio se u Brazil (Sao Paolo). Tamo se brzo uklopio u muzički život, radio je muziku za pozorište, modne revije, reklame, ali i kao studijski muzičar i producent. U proleće 1994. godine Milan Mladenović i brazilski muzičari: perkusionista Joao Parahyba, gitarista Fabio Golfeti, pevačice Mariza i Madalena, i on snimili su CD "Angel' s Breath" na kome se pored alternativnog zvuka, prepliću brazilski i balkanski folklorni motivi. Materijal su radili puna tri meseca u opuštenim uslovima, sklapajući zanimljive teme "Crv", "Assassino", "Praia do ventu eternu".

Od 1994. do 1997. godine Subotić je uradio muziku za preko trideset modnih revija. Kao producent i aranžer potpisao je ploče za čitav niz muzičara: Joao Parahyba "Kizumba" (Clarc 1995.), Taciana "Janela dos Sonhos" (Natasha / Sony 1995.), Hermeto Pascoal, Andre Geraisatte and J.P. "'96 Sessions" (Warner 1996.), Edgard Scandurra "Benzina" (Virgin / Rock It! 1996.), Arnaldo Antunes "Silencio" (BMG 1996.), Ale Muniz "Idem" (Atracao 1997.), Marina Lima "Pierrott do Brasil" (Polygram 1998.), Mestre Ambrosio "Fua na Casa de Cabral" (Sony 1998.), Edson Cordeiro "Clubbing" (Sony 1998.). Remiksovao je ploče "Afralanka" (Ryco / Islandlife 1998.) Mikija Harta (Mickey Hart) dugogodišnjeg bubnjara grupe The Grateful Dead kao i sastava War "Cisco Kid '98." (Ryco 1998.). Njegovi snimci su zastupljeni na brazilskim kompilacijama: "World compilation / Project X" (Sony 1996.), "Electronic Mix Brasil" (Sony 1997.), "Freezone #5: Abraco" (Crammed Discs 1998.), "Baile Perfumado: In Memoriam" (Polygram 1998.), "Braztronix: Pupila Delatada i Sereia" (Caipirinha Music 1998.), "The Best of Brasil: Voce Gosta" (Crammed Discs 1998.) "Brasil 2000" (Crammed Discs 1999.) i "Continuous Mix" (Jungle Sky Records 1999.). Takođe je radio muziku za pozorište: "Ventos Oswaldianos" (koreodrama, režija Lala De Heinzelin 1991.), "Safara" (Buto teatar, režija Denilto Gomes 1993.), "Bonita lampiao" (koreodrama, režija Renata Mello 1994. nagrada kritike APCA za najbolju pozorišnu muziku godine). "Interpi-Dez" (koreodrama, režija pozorišne grupe Interpida Trupe 1995.) i "Espera" (Noh teatar, režija Alice K. 1998.). Novembra 1999. godine Subotić je objavio disk "Sao Paulo Confessions". Taj materijal je u Evropi objavila firma Crammed Discs, u USA Islandlife, u Japanu Sony, a u Braziu Trama Music. Na disku su pevale Cibelle, Katia B. i Taciana, svirali su jazz gitarista Andre Gerraisatti, perkusionista Joao Parahyba i članovi grupe Mestre Ambrosio. Deo materijala sa ploče je remiksovao Fil Ašer (Phill Asher) i te verzije su objavljene na vinilnom izdanju.

Mitar Subotić je poginuo u požaru u Sao Paolu 2. novembra 1999. godine na dan kada je održana promocija diska "Sao Paulo Confessions". Taj CD je u svetskoj muzičkoj štampi dobio veoma povoljne recenzije. Na disku "Suba Tributo" (Ziriguiboom / Crammed Discs 2002.) sakupljeni su njegovi živi snimci sa koncerata u Riju održanih 1996. godine, remiksi ranije objavljenih pesama i nove teme koje su kreirali njegovi brazilski saradnici. Na petogodišnjicu smrti 2. novembra 2004. godine u novosadskom Pozorištu mladih premijerno je izveden balet "Rex Ilusivii in Vitro" Aleksandre Ketrig.

Diskografija

"Disillusioned" (M 1987.)
"The Dreambird" (COMEP Music 1994.)
"Angel's Breath" (Imago 1994.)
"Sao Paulo Confessions" (Crammed Discs 1999.)

REZONANSA

(Sarajevo)

Duhovit naziv grupe može da se čita i kao Raison an Sa (Razlog iz Sarajeva), a sastav su 1975. godine osnovali basista Branko Likić (rođen 1954. godine, ex Formula 4) i njegova sestra Branka (vokal). Tokom godina kroz grupu je prošlo puno muzičara a najzaslužniji za ukupni zvuk grupe bili su klavijaturisti Darko Arkus (kasnije u grupama COD, Teška industrija) i Tonči Mališ (ex Iver), violinisti Bobo Arkus i Mario Barišić, bubnjari Ljubo Pavlović i Đidi Jankelić, gitarista i flautista Josip Mijač, gitaristi Džemo Novaković, (ex COD) i Ševćet Hodža (kasnije u Vatrenom poljupcu). Stil su bazirali na pevljivim pop pesmama sa primetnim uticajem folk zvuka. Specifična instrumentalna postava sa dvojicom violinista i upotreba starih instrumenata dali su im osoben zvuk, tako da su u startu dobili etiketu "akustičarsko Bijelo dugme".

Rezonansa: Branka i Branko Likić

Po objavljivanju dobro prihvaćenog singla "Nemoj meni..!" snimili su ambiciozan istoimeni album koji je koncepcijski bio podeljen na dve celine. A-strana nosi naziv "Alaj bi se zabavljala" i na njoj su pesme inspirisane melosom ili su obrade starih narodnih. B-strana je naslovljena "Putevi i šetnje" i bavi se urbanim temama. Luksuzan omot za ploču uradio je Dragan S. Stefanović. Grupa je imala seriju koncerata, tako da su tokom 1977. godine odradili oko sto nastupa, svirali su na radnim akcijama, učestvovali na festivalima "Vaš šlager sezone", Festival revolucionarne pjesme u Mostaru (sa pesmom "Neretva"), na proslavi Kongresa USAOJ-a i na Internacionalnom festivalu revolucionarnih pesama u Istočnom Berlinu. Rad na zadatu temu zaokružili su sledeće godine albumom "Procvjetala ljubička plava" na kome su pesme o revoluciji, slobodi i socijalističkoj izgradnji. Brane Likić je radio muziku za pozorišnu predstavu "Naš Tito" u zeničkom pozorištu, a izdao je solo singl "Ne luduj" / "Naša pjesma" (PGP RTB 1978.). Jedno vreme Likić je nastupao sa Darkom Arkusom izvodeći pretežno svoje balade. LP "Prolaz molim" iz 1979. godine doneo je zaokret ka čvršćem rocku i postupno odustajanje od folk motiva. Ploču je producirao Nikola Borota, ali je ona prošla nezapaženo. Ni sledeće ploče nisu dobile veliku medijsku pažnju i 1985. godine su prestali sa radom.

Brane je nastavio da se bavi muzikom, objavio je ploče sa Baglama bendom i dve ploče pod nazivom "Pjesme za djecu". Od 1979. godine je u svom studiju "Blap" snimao i producirao veliki broj ploča domaće rock i folk muzike, kao i muziku za filmove. Između ostalih tu je i ploča "Neka te pjesmom probude" (Diskoton 1992.) za pevačicu Zerinu Cokoju na kojoj je zajedno sa Tifom otpevala obradu pesme "Kad ću te vidjeti opet" iz repertoara Rezonanse. Branka Likić je objavila solo LP "Seka" (Sarajevo disk). Živi u Švedskoj, doktor je ekonomskih nauka i predavač na Upsala univerzitetu. Likić radi za Radio Free Europe, živi na relaciji Minhen-Prag gde ima studije za snimanje. U Nemačkoj i Češkoj je objavio albume instrumentalne muzike "Tempus Fugit" (Embex 1993.) i "Wand" (Arta). U leto 2003. godine na festivalu "Sunčane skale" u Herceg Novom izveo je pesmu "Čovjek s juga".

www.branolikic.com

Diskografija

Singlovi

"Nemoj meni branit moja nano" / "Moj tata u 10" (Jugoton 1975.)
"Trči čule" / "Gradska tema s tramvajem" (PGP RTB 1975.)
"Hajde dušo da igramo malo" / "Slikarka" (PGP RTB 1976.)
"Neka svijet bude orkestar" / "Saraj poljem" (PGP RTB 1977.)
"Eno aviona" / "Ne znam gdje ću sad" (PGP RTB 1977.)
"Tamo preko Dunava" / "Vjeruj mi" (Diskoton 1978.)
"Jedno veče u hotelu konobari i kuhari" / "Kad ću te vidjeti opet" (Diskoton 1979.)
"Ne rastužuj me" / "U kafiću Bel ami" (Diskoton 1980.)

Albumi

"Nemoj meni..!" (PGP RTB 1975)
"Procvjetala ljubička plava" (Diskoton 1978.)

"Prolaz molim" (Diskoton 1978.)
"Profesija muzičar" (Diskoton 1981.)
"Rezonansa" (Sarajevo Disk 1985.)
"Život u dvije smjene" (Sarajevo disk 1986. kaseta)
"Rezonansa najbolje" (Diskoton 1984. kompilacija)
"The best of" (Gema 2004. kompilacija)

RIBLJA ČORBA

(Beograd)

Borislav Đorđević je rođen 1. novembra 1952. godine u Čačku. U početku se lomio između muzike i crtanja. Na dečijoj izložbi u Novom Sadu osvojio je nagradu za kolaže. Čak je hteo da se posle osnovne škole upiše u srednju slikarsku koja je postojala u Zagrebu ali mu roditelji to nisu dozvolili, već je upisao gimnaziju. Sa trinaest godina je u Čačku sa tri školska druga oformio svoju prvu grupu Hermelini koja je pravila muziku pod uticajem zagrebačkih Robota. Bora je svirao bas, Borko Ilić solo gitaru, Prvoslav Savić, ritam gitaru a Aca Dimitrijević bubnjeve. Boru je prvenstveno zanimalo pevanje, gitaru je svirao prilično slabo, pa kako se bas smatrao nevažnim instrumentom dodeljena mu je uloga basiste. Dve godine kasnije avanzovao je i prešao na ritam gitaru. Već u to vreme je počeo da komponuje, pa mu je druga pesma koju je u životu napravio "Moje tuge" koja je kasnije snimljena na albumu grupe Suncokret. Zatim se selio po grupama: Vesnici ljubavi, Safiri, Dečaci sa Morave, Čačanski plemići. U grupi PORS (Poslednji Ostatak Romatičnog Sveta) bio je i R.M. Točak koji je svirao gitaru i pevao drugi vokal.

Originalna postava Riblje čorbe, jesen 1978. godine: Vicko Milatović, Bora Đorđević, Rajko Kojić i Miša Aleksić

Burne godine odrastanja donosile su i prve nevolje. Bora je u to vreme drugovima čuvao stražu dok su upadali u tuđe stanove. Od tako stečenog novca u Beogradu su kupovali instrumente. Posle tri godine podzemnih aktivnosti uhvaćeni su i proglašeni za maloletne delikvente. Sedam dana je bio u istražnom zatvoru, zatim je pušten da se brani sa slobode i odmah je izbačen iz gimnazije. Konačna presuda je glasila: oslobođen uz pojačan nadzor roditelja i povremenu kontrolu organa staratelјstva. Za mali Čačak to je bila velika bruka i roditelji su rešili da se presele u Beograd. Upisao je prilično strogu Petu beogradsku gimnaziju kod Tašmajdana. U želji da se iskupi za stare grehe, krenuo je ambiciozno, naređao petice, ali čim je za njim stigla priča iz Čačka, profesori skloni starinskoj pedagogiji počeli su da mu dele trojke. Do mature je uglavnom, bio miran, a onda kao da je stigao oslobođenje. Tvrdi da mu je tada pukao film, pa je odmah otišao na audiciju za rock operu "Isus Hrist Superstar" koja se u to vreme priprema u Ateljeu 212. Dobio je ulogu jednog od apostola tako da je imao horske pevačke zadatke. Tada je upoznao Zorana Radmilovića, Dragana Nikolića, Dušana Prelevića, nastavio je da glumi, pojavljivao se u predstavama "Purpurno ostrvo", "Tom Pejn", "Caca u metrou".

Početkom sedamdesetih je formirao akustičarsku grupu Zajedno u kojoj su pevale sestre bliznakinje Vukica i Gordana Stefanović, Ivana Kačunković, klavijature je svirao Đorđe Petrović, a povremeno je sa njima pevao Nenad Stekić, tadašnji evropski rekorder u skoku u dalj. Sa njima je Bora uradio muziku za predstavu "Bonton" koju su svirali uživo u pozorištu. Tada je pokušao da upiše glumu na Akademiji, ali su ga odbili pa se odlučio za odsek pozorišne organizacije. Sa grupom Zajedno je profilisao nežnu muziku povremeno zasnovanu na stihovima pesnika, tako da su često snimali takozvane primenjene emisije na radiju, uklapajući se u najrazličitije programe. Prvi singl "Vizija" / "Goro moja" (PGP RTB 1974.) im je doneo sasvim solidnu popularnost. U to vreme Bora je radio kao saradnik emisije "Veče uz radio" I programa Radio Beograda. Pravio je reportaže sa Festivala akustičarske muzike u vojvođanskom mestu Sivac i pisao je za tadašnji "Džuboks" i to pretežno o domaćoj akustičarskoj sceni. Snimio je reklamni singl za Ostrvo cveća koji je objavio Studio B. Na A-stani je bila pesma "Ostrvo cveća", a na B "The Island Of Flowers", ista kompozicija ali na engleskom. Često je radio špice, džinglove i songove za Beograd 202 i Studio B. Grupu Zajedno je napustio krajem 1974. godine. Već januara 1975. oformio je akustičarsku grupu Suncokret. Pažnju su izazvali pesmama u stilu folk rocka, Borinim duhovitim tekstovima i višeglasnim pevanjem. Sa radijskom zvezdom Zoranom Modlijem, snimali su pod firmom Hajduk Stanko i jataci i objavili singl sa pesmama "Na putu za Štambol" / "Anđelija, čuvaj se Turaka" (PGP RTB 1975.) i pod firmom Zoran Modli i Suncokret singl "Rock and roll duku duku" / "Gili, gili bluz" (Diskos 1976.). Drugženje Bore i Modlija datira još iz vremena grupe Zajedno, kada je popularni disk džokej producirao njihov prvi singl. Za potrebe grupe Hajduk Stanko i jataci, bas je svirao Robert Nemeček (Pop mašina), a gitaru Ljuba Sedlar, dok je Modli pevao. U svojoj plodnoj karijeri Modli je objavio dva LP-a "Bugi vugi za disk džokeja" (PGP RTB 1976.) i "Disco bus" (PGP RTB 1977.).

Do razlaza Bore i Suncokreta došlo je kada je na probu doneo svoju novu pesmu "Lutka sa naslovne strane". Članovi grupe su je odbili smatrajući da ne odgovara senzibilitetu koji su izgradili. Besan i ljut otišao je juna 1978. godine rešen da potpuno napusti muziku. Ipak je prihvatio poziv za najčudniju kombinaciju u svojoj karijeri. Sa Biljom Krstić je postao član akustičarske grupe Rani mraz u kojoj su već bili Verica Todorović i Đorđe Balašević, sveže posvađan sa sastavom Žetva. Njih dvojica su udružili snage izjavljujući kako Rani mraz može lako da uništi svaku žetvu i suncokrete. Iako je bilo jasno da Bora sve više naginje oštrijem rock senzibilitetu, još uvek nije bio spreman da se oslobodi akustičarskih repova. Leta 1978. godine Rani mraz je održao desetak pretponoćnih nastupa u Domu omladine u okviru "Beogradskog leta". Bora je tada svirao svoj novi materijal "Lutku", "Mirno spavaj", "Zvezda potkrovlja i suterena", dakle ono što će biti okosnica prve faze Riblje čorbe, a Balašević je publiku zabavljao petnaestominutnim verzijama o snašama i salašima. Njih četvoro su snimili tadašnju generacijsku himnu "Računajte na nas". Na B-strani je pesma "Strašan žulj" posvećena radnim akcijama. Pored toga, snimili su i singl sa pesmama "Oprosti mi Katrin" i "Život je more". Svestan kompromisa koji čini, posle nastupa na festivalu u Splitu jula 1978. godine i četrdeset pet dana provedenih u grupi, odlučio je da napusti Rani mraz.

Po povratku u Beograd za nove saradnike je izabrao dugogodišnje trkače u mestu, članove grupe SOS. Oni su godinama figurirali na sceni ne uspevajući da se maknu od statusa uvežbane ekipe koja dobro svira standarde. SOS su 1972. godine osnovali basista Miša Aleksić (ex Rojali), gitarista Dragan Štulović Štuks i bubnjar Steva Stevanović. Godinama su redovno svirali tako da je Miša u to vreme komotno mogao da bude profesor domaće geografije budući da je nastupao u mestima koja postoje samo na vojnim kartama. SOS su temeljno ispekli zanat, obja-

Riblja čorba u ime naroda: Kojić, Bajaga, Dorđević, Milatović i Aleksić

vili singlove "Nestvaran san" / "Stari sat" (PGP RTB 1973.), "Tražim" / "Magnovenje" (PGP RTB 1974.), "Čovek i pčela" / "Znam kako je" (PGP RTB 1975.) i snimili debi LP "Prvi poziv" (na kome je kao gost pevao Bora Đorđević) koji niko nije želeo da im objavi. Jedno vreme su pratili Srđana Marjanovića i pomagali mnogima. Miša Aleksić je takođe sarađivao u emisiji "Veče uz radio" Radio Beograda i pisao za "Džuboks". Budući da je Miša rođen 16. avgusta 1953. godine, on i Bora su i generacijski bili bliski. Vremenom je Štuks odustao od muzike, kombijem je počeo da vozi bendove, a Steva je menjao sastave da bi se skrasio u grupi Tunel. Leta 1978. godine SOS su pored Miše činili gitarista Rajko Kojić (rođen 12. aprila 1956. godine u selu Jarkovac) i bubnjar Miroslav Milatović Vicko (rođen 9. maja 1959.). Riblja čorba je zvanično nastala u beogradskom restoranu "Šumatovac" 15. avgusta 1978. godine i u njoj je Bora bio šef, glavni autor, pevač, a svirao je i akustičnu gitaru. Oko imena su se premišljali. Prvo je trebalo da se zovu Bora i Ratnici, a onda su se odlučili za Riblja čorba po beogradskom slengu za menstruaciju što je slikovito predstavilo direktnu liričnost grupe. Njihova saradnja bila je logičan nastavak svih godina provedenih na sceni. Ono što nije imao Bora, čvrst i energičan sastav, doneo je SOS. Ono što nisu imali oni, besnog autora koji ume da usmeri i ima dovoljno pesama, bio je Bora. Naizgled preko noći, on je prekinuo sve veze koje su ga držale za umivenu akustičarsku prošlost, isprljao se i progovorio sasvim drugačijim rečnikom.

Prvi koncert su održali u vojvođanskom mestu Elemir 8. septembra 1978. godine. Zatim su usledile veće svirke. Novembra iste godine emisija "Veče uz radio" slavila je rođendan koncertom u subotičkoj sportskoj hali. Riblja čorba je odsvirala samo dve pesme i zapalila okupljene. Nove poklonike regrutovali su na dobrotvornom koncertu u Sarajevu i novosadskom BOOM festivalu održanom početkom decembra. Pravi potez učinjen je kada su 22. decembra objavili singl sa pesmama "Lutka sa naslovne strane" i "On i njegov BMW". Na "Lutki" klavir je svirao poznati jazz trubač Stjepko Gut, a pesma, iako tanko snimljena, odmah je postala omiljena na radio programima. Već u to vreme Bora je planirao da se oslobodi akustične gitare i posveti pevanju. Prvobitno je imao plan da dovede klavijaturistu, ali se ipak odlučio za još jednog gitaristu. Posle nekoliko muzičara koje su imali na umu, rešili su da prihvate predlog Rajka Kojića i ritam gitarista je postao maturant Momčilo Bajagić Bajaga koji je sa Rajkom ranije svirao u sastavu Glogov kolac. Prvi koncert u novoj postavi održali su 7. januara 1979. godine u Jarkovcu. Svirka je trajala tri sata. Rajko, Miša i Vicko prvo su svirali strane hitove, zatim je na binu stupio Bora. Bajaga je svirao samo u trećem delu kada su išle Čorbine pesme. U Domu omladine održali su 28. februara prvi beogradski koncert, gromoglasno najavljivan u medijima. Tokom izvođenja "Lutke" Bora je polomio jednu od onih plastičnih lutki iz izloga, a koreografiju su dopunile balerine Minke Kamberović. Te večeri su odsvirali veći deo materijala za prvu ploču, što je publika toplo primila. Već početkom marta odsvirali su dvadesetak koncerata po Makedoniji. Klinci su ih naprečac zavoleli, ali je turneja bila fijasko što se tiče zarade. Te svirke su mogle da budu prilično nezgodne i za Bajagu. U školi je slagao da ide na operaciju slepog creva, a problem je nastao kada se na Hit strani "Politikinog Zabavnika" pojavila slika benda i tekst o turneji. Ipak, sve su mu oprostili, tako da je odsustvovanje iz škole prošlo bez oštećenja. Na koncertu u Dolovu, Miša je u zanosu svirke promašio binu, pao je i slomio nogu, pa ga je na svirkama po Sandžaku menjao Miroslav Cvetković (kasnije u Bajaginim Instruktorima) koji je imao dodatni zadatak da peva u bloku stranih standarda.

Drugi singl sa pesmama "Rock'n'roll za kućni savet" i "Valentino iz restorana" objavili su 19. marta 1979. godine. "Valentina" je komponovao Rajko, a koautor teksta bila je Marina Tucaković. To je bio jedini put da su za tekstove tražili nekog sa strane. Pesmu su izveli i na večeri slobodnih formi festivala zabavne muzike u Opatiji. Leto su proveli u kampu "Goran Savinja" u Makarskoj gde su na redovnim svirkama uvežbavali promociju debi ploče zakazanu za 1. septembar na Tašmajdanu. Želeći da napravi narodsku zabavu, Bora je taj koncert najavljivao pod parolom "Riblja čorba neće da vam otima lovu-ulaz dva soma" što je u to vreme zaista bila popularna cena. Iako je ploča objavljena tek desetak dana posle koncerta, termin za nastup bio je odlično tempiran. Početak školske godine, još uvek lepo vreme, niska cena karte i velika fama koja je oko grupe stvorena, uslovili su da Tašmajdan bude rasprodat, a dosta zainteresovanih je ostalo napolju. Kao predgrupe su nastupili Formula 4 iz Sarajeva i Bulevar u kome je tada pevao Dejan Cukić, a gitaru svirao Nele Stamatović. Najveće iznenađenje za Čorbu predstavljala je publika koja je, iako LP još nije izašao, znala sve tekstove novih pesama. Verni svojoj novoj ljubavi, pedantno su sa radija snimali pesme koje je Bora povremeno puštao uz intervjue i odmah su ih prisvajali. Da bi rock cirkus bio još veći, Bora je pozvao antibaletsku grupu Ribetine koju je predvodila komična osoba iz "Šumatovca" Meri Cakić. Za nju su mnogi u to vreme tvrdili da je inspirisala Boru za "Lutku sa naslovne strane". U erotskom donjem vešu, sa halterima, ona se muvala po bini opravdavajući prefiks antibaletska. Bora je već tada između pesama imao serijal svojih priča koje su dobro došle da smiruju egzaltiranu publiku. Za kuliranje su bili zaduženi redari i milicija, koji su s mukom držali publiku na kakvom-takvom odstojanju od bine. Srećom, svirka je završena bez incidenata, a Bora je svoj autoritet dokazao umirujući publiku u momentima kada je izgledalo da će oduševljenje prerasti u eksploziju. Tada je zaradio koncertni nadimak Bora Majstor. Te večeri su odsvirali sve pesme sa singlova i LP-a uz "The Letter" iz repertoara Džoa Kokera (Joe Cocker, inače omiljeni Borin pevač) i "Jumpin' Jack Flash" The Rolling Stones. Kako su u to vreme imali malo svojih pesama, na bis su izveli "Rock'n'roll za kućni savet" i "Ostani đubre do kraja" koja je ubrzo postala hit. Desetak dana kasnije, Bora je otišao na odsluženje vojnog roka u Doboj, a Rajko Kojić se po istom zadatku preselio u Sarajevo. Grupa nije odmah pogasila pojačala, tako da su 28. novembra 1979. godine svirali na maratonskom koncertu u Sarajevu. Nastupali su bez Bore, Rajko je svirao u uniformi, a Miša je, budući da nije znao sve tekstove, inicijativu prepuštao publici. Ubrzo je i on otišao vojsku u Koprivnicu, pa su reakcije na debi LP pratili iz daljine.

"Kost u grlu" su snimili tokom juna i jula 1979. godine u Beogradu i tada je Bajaga prvi put sa njima radio u studiju. Doduše, zbog efikasnog korišćenja vremena njegove deonice je odsvirao Rajko Kojić. Ploču je producirao Enco Lesić, a pored Bore kao autori su potpisani Miša, Rajko i Nenad Božić iz Suncokreta koji je bio koautor muzike za pesmu "Mirno spavaj". Muzika za tu pesmu nastala je još u vreme Suncokreta, pa je čak bila snimljena na zlosrećnom albumu grupe SOS. Mnogo kasnije Bora se setio te pesme, napisao nov tekst i ona se, značajno izmenjena, sasvim uklopila u njihov stil. Pesme na ploči nastale su kao plod Borinog novog interesovanja za teme koje obrađuju svakodnevicu, a neuvijen jezik je u startu izazvao probleme. Tako je u pesmi "Mirno spavaj" sporan bio stih "popij svoje sedative" jer asocira na drogu i zbog njega je izlazak ploče kasnio. Prvi deo tiraža je štampan sa originalnom verzijom pesme, ali je onda sve povučeno iz prodaje. Prvih stotinak prodatih primeraka, sa originalnim tekstom, danas imaju status rariteta. Pesmu "Još jedan usran dan" Bora je preventivno sam prekrstio u "Još jedan šugav

R

dan". U pesmama "Ostani dubre do kraja", "Zvezda potkrovlja i suterena", "Egoista", "Ja sam još ona ista budala", "Pozajmila je pare, poludela je skroz, kupila je kartu i sela na voz", bavio se analizom različitih ženskih oblika života. Od onih u koje je bio (nesrećno) zaljubljen do onih o koje se usput očešao. Po očekivanju, ploča je dočekana sa oduševljenjem. Po nekim informacijama, samo prvog dana je prodato 12 000 primeraka, a konačni tiraž se zaustavio na oko 120 000 prodatih kopija. U muzičkim novinama Boru su proglašavali za rock ličnost godine, a njihov hard rock zvuk sa blues elementima nije smetao ako su na vrata uveliko kucali punk i novi talas. Krajem jula 1980. godine Bora se, zahvaljujući primernom ponašanju u vojsci, pojavio u Beogradu na nagradnom odsustvu koje je radno iskoristio. Uz Rajka Kojića koji je pobegao iz sarajevske kasarne, sa Bajagom i Vickom su za jednu noć snimili pesmu "Nazad u veliki prljavi grad". Kako Miša nije dobio dozvolu vojnih vlasti da dođe, Bajaga je snimio i bas deonice. Po povratku u kasarnu i Rajko je doživeo iznenađenje. Njegov pretpostavljeni je u novinama video sliku Rajka kako sedi u "Šumatovcu", i uprkos tradicionalno lenjim vojničkim mozgovima shvatio da mu je vojnik malo skitao, pa ga je strpao u zatvor na petnaest dana. Singl sa pesmom "Nazad u veliki prljavi grad" se pojavio 1. septembra 1980. godine. Na B-strani je necenzurisana verzija pesme "Mirno spavaj", koja najednom više nikome nije smetala. Po Borinom povratku iz vojske, pesmu su promovisali bez Rajka i Miše, pojavom na play back u emisiji "Znanje imanje" koja je snimana u selu Skupljen kraj Šapca. Mišu je glumio Štuks, stari gitarista grupe SOS sakriven iza šešira, naočara i ciganskog kontrabasa. Po Mišinom povratku organizovali su neobaveznu svirku 24. novembra u Dadovu pod imenom "Zlatni valovi Dunava". Predstavili su se kao bend koji već sedam godina bezuspešno pokušava da snimi ploču, pa tom prilikom traže tezgu na nekoj morskoj terasi. Na koncertu su proverili reakcije publike na nove pesme koje je Bora pretežno napisao tokom boravka u JNA. Uoči Nove godine iz vojske je stigao i Rajko, pa su kompletirani svirali 31. decembra i 1. januara nove 1981. godine sa Atomskim skloništem u hali "Pionir" na koncertima pod nazivom "Atomska čorba". Do polovine februara 1981. godine u studiju "Druga maca" uz produkciju Enca Lesića snimali su album "Pokvarena maštа i prljave strasti" za koji su pesme tokom prethodne godine sklapali muzičari razbacani na relaciji Sarajevo, Doboj, Koprivnica i Zemun. Mladi Bajaga je najviše iznenadio svog šefa. Bora je iz vojske poslao tekstove za pesme "Nemoj sreću, nemoj danas", "Dva dinara druže" i "Evo ti za taksi", a po povratku su ga čekale gotove kompozicije. Muzika za pesmu "Rekla je" napisao je Enco Lesić koji je, kao i na prvoj ploči, svirao klavijature. Zanimljivo je da je Bora nudio Encu da umesto honorara za snimanje i produciranje ploče, dobije procenat od prodaje. Međutim, on se, nesiguran u prodaju ploče i mogućnost sigurne naplate, odlučio za gotov novac. Kada je LP krajem 1981. godine dostigao tiraž od 200 000 primeraka, Bora je poklonio flašu viskija Encu i zahvalio se što mu je uštedeo gomilu para.

Zvanično, ploča je u prodavnice stigla 23. februara, a nedelju dana pre toga su trijumfovali na zagrebačkim koncertima u okviru akcije "Pozdrav iz Beograda". Na omotu je trebalo da se pojavi osamdesetogodišnja gospođa Adela, model na Likovnoj akademiji. Planirali su da je slikaju golu, ali u to vreme se pojavio album Bijelog dugmeta "Doživjeti stotu", a na omotu koji je radio Mirko Ilić su bile slike starije gole žene, pa se od tog plana odustalo. Na kraju, na omotu se našao književnik naivac Miloš Jovančević koji je po Beogradu prodavao svoje samizdat knjige "Nevini muškarac", "Sve zbog fudbala", "Košarkašica" i druge. Kao model on je čitao porno časopis. Uz pomenute pesme za koje je muziku radio Bajaga, LP je doneo nic hitova: "Ostaću slobodan", "Lak muškarac", "Nemoj sreću, nemoj danas", "Neke su žene pratile vojnike". Veliko interesovanje za ploču odmah su stavili u pogon tokom dva koncerta u novobeogradskoj Hali sportova u kojoj se okupilo blizu 5 000 posetilaca po večeri. Dođuše, svirka nije mogla da prode bez incidenata. Direktor Hale se plašio da će "drogirani huligani da demoliraju parket"

Reklamna fotografija za prvi album 1979. godine

pa nije dozvolio gašenje svetla, tako da je predgrupa Papatra (u kojoj je basista bio Miroslav Cvetković) svirala pod osvetljenjem zgodnim za košarkašku utakmicu. Bora je odbio da izađe na binu dok se svetlo ne ugasi, pa je mučno pregovaranje potrajalo gotovo čitav sat dok je nervozna publika zviždala, lupala nogama o pod i skandirala "Gasi svetlo!". Kada je dogovor najzad postignut, prolomilo se oduševljenje, a publika je tokom nastupa većinu hitova otpevala zajedno sa grupom. Sledeće večeri nisu imali sličnih problema pa je "svirka za pet soma" ponovo podigla okupljene na noge. Taj trijumf je bio samo uvod u uspehe koje je su postigli tokom turneje po Jugoslaviji kada su obišli pedeset devet gradova. Krajem juna bili su zvezde večeri na "Vjesnikovom" koncertu u Zagrebu na kome su se okupile vodeće domaće grupe, a Bregović je tom prilikom svirao sa session sastavom Hipodrom. U to vreme Miša zbog ženidbe nije mogao da svira pa ga je opet menjao Miroslav Cvetković. U Beogrd su se koncertno vratili 10. septembra nastupom u kalemegdanskoj "Rockoteci". Taj prostor je jedva primio oko 10 000 omladinaca. Tokom svirke je došlo do velike gužve pa su neki kućama otišli razbijenih glava, a bilo je i težih oštećenja i pogubljenih cipela. Uprkos povredama, koncert je u novinama dobio dobre kritike, a te večeri su odsvirali i deo novih pesama sa gostom iz Engleske basistom Gillan benda Džonom Mek Kojem (John McCoy). Ne gubeći vreme, oni su se već tog leta zatvorili u studio i snimili treći LP "Mrtva priroda" koji je producirao Mek Koj. Tokom prve tri nedelje po objavljivanju "Mrtve prirode" prodato je 100 000 primeraka ploče. U to vreme bila je to najbrže prodavana ploča u istoriji domaće muzike. Njen konačni tiraž zaustavio se na 450 000 primeraka. Na ploči Bajaga je prvi put nastupio sa svojom pesmom "Ja sam se ložio na tebe", a radio je i muziku za "Ne veruj ženi koja puši Drinu bez filtera (Ostavi je)" i sa Mišom je komponovao "Odlazak u grad". Udarni autor je i dalje bio Bora sa pesmama "Na Zapadu ništa novo" (prva Borina direktno politička pesma), "Neću da ispadnem životinja", "Pekar, lekar, apotekar" i "Volim, volim žene". Januara 1982. godine koncertom u Čačku su započeli jugoslovensku turneju koja je, kako se kasnije ispostavilo, prilično nezgodno nazvana "Ko preživi – pričače". Gde god su se pojavili, karte su bile razgrabljene, što su organizatori nemilosrdno zloupotrebljavali. Tako je za njihov nastup u zagrebačkoj Ledenoj dvorani 8. februara u prodaju puštено 10 500 karata koje su brzo rasprodate. U sali se, na nesreću, uoči svirke našlo oko 15 000 mladih. Kako su samo dvoja vrata bila otvorena, u gužvi na ulazu je izgažena četrnaestogodišnja Zagrepčanka Željka Marković koja je preminula od povreda. Revijalnim novinama ta tragedija je poslužila kao dobar povod za obračun sa rock muzikom uopšte i napade na Boru Đorđevića koji sa javašluk-organizacijom nije imao nikakve veze. Posle Zagreba na njihovim koncertima su organizatori drastično smanjili broj karata koje su puštali u prodaju, a nije bila retkost ni da im otkazuju gostoprimstvo, plašeći se novih problema.

U tom periodu su definitivno postali najveća r'n'r grupa u Jugoslaviji a to je, uz sve prijatne pojave, povlačilo i upotrebu krupne političke lupe kroz koju su posmatrani. Početkom februara u "Ilustrovanoj politici" objavljeno je pismo izvesnog tinejdžera u kome je razglabao na temu političke podobnosti Bore i drugova. To je bilo dovoljno da SUBNOR skopske opštine Karpoš podnese zahtev da se ploča zabrani zbog stihova "Za ideale ginu budale" i "Kreteni dižu bune i ginu" iz pesme "Na Zapadu ništa novo". Odmah posle njih, tom zahtevu su se pridružili SUBNOR Sarajeva i malog mesta Bezdan, ali i Savez socijalističke omladine Bosne i Hercegovine. Afera je poprimila velike razmere po medijima, svako se tu osetio pozvan da pljune Boru zbog "vređanja tekovina narodnooslobodilačke borbe". Rezultati su bili vidljivi na terenu. Bili su prisiljeni da u Celju prvi put u karijeri prekinu koncert, jer su dežurni vatrogasci bili previše agresivni prema publici. Koncert u Sarajevu mogao je da bude održan tek kada je Bora napisao obrazloženje za tekstove svih pesama koje će izvoditi i potpisao da će "Na Zapadu ništa novo" otpevati na sopstvenu odgovornost. U Tuzli nisu mogli da sviraju jer, kako je bilo izjavljeno, "organizator ne može da obezbedi red i mir tokom koncerta grupe čije ponašanje nije u skladu sa socijalističkim moralom". Situacija se smirila kada je grupu odbranio tadašnji predsednik boračke organizacije. Bio je to samo uvod u političke zabrane na koje

R

Prvi trijumf na Tašmajdanu septembra 1979. godine

je Bora u nastavku karijere naletao. Promotivnu turneju povodom ploče "Mrtva priroda" završili su svirajući četiri večeri uzastopno, polovinom aprila 1982. godine u beogradskoj hali "Pionir". Svirke su održane sa mesec dana zakašnjenja, jer su organizatori otezali zbog slučaja u Zagrebu, plašeći se da li će moći da ponude adekvatno obezbeđenje. Razloga za strah nije bilo jer su prve večeri svirali u polupraznoj hali, što je bilo veliko iznenađenje. Ipak, druge dve večeri su bile popunjene na pravi način, a na nastupu od 11. aprila snimljen je koncertni LP "U ime naroda". Ploča je dobila naziv po uzoru na početnu repliku kojom se izriče presuda na sudu i time se jasno aludiralo na Borine političke probleme. Tokom četiri dana ih je "gledala 21 000 ljudi zajedno sa mnogobrojnim redarima i milicionerima". Političko smirivanje rezultiralo je neobičnom odlukom. Na Dan mladosti i na rođendan druga Tita, 25. maja 1982. godine dobili su "Majsku nagradu" Gradskog komiteta Saveza Socijalističke omladine uz obrazloženje da "grupa peva o životu i problemima mladih i da je postala unekoliko simbol velikog dela omladine". Početkom jula je izašla živa ploča "U ime naroda" u kojoj je publika odigrala značajnu ulogu. LP je odrađen sirovo, bez studijskog peglanja, postigao je tiraž od 120 000 i postao najprodavaniji koncertni LP u dotadašnjoj domaćoj rock istoriji. Uvrstili su samo proverene koncertne favorite, te prodati tiraž nije predstavljao iznenađenje. Nekoliko dana kasnije, uz druge domaće grupe, svirali su na Trgu Marksa i Engelsa na koncertu povodom solidarnosti sa borbom naroda Palestine.

Sledeća ploča "Buvlja pijaca" se pojavila krajem 1982. godine. Producent je opet bio Džon Mek Koj, a miks je urađen u Londonu. Kao gost na snimanju je učestvovao Kornelije Kovač (klavijature), u delu pesama korišćeni su gudači i duvačka linija u maniru akustičnog zvuka. Bora je uradio tekstove za sve pesme, sem za "Baby, baby I don't Wanna Cry" koja je kompletno Bajagina. Tu pesmu je prvobitno trebalo da peva Slađana Milošević na svojoj ploči, ali je Bora insistirao da ostane Čorbi. Kao autori muzike na ostatku materijala, potpisali su se Miša, Rajko i Vicko. I ova ploča im je donela niz uspešnih pesama i to podeljenih u dve celine. Jednu su činile ljubavno-ironične kao "Draga, ne budi peder", "U dva će čistači odneti dubre" i "Dobro jutro". Drugi deo zauzele su političke direktne "Slušaj, sine, obriši sline", "Kako je lepo biti glup" (inspirisana boravkom u neinspirativnoj vojsci), "Pravila, pravila", "Kad ti se na glavu sruši čitav svet" i "Ja ratujem sam". Jedan od krajnje urbanih poklića nudila je pesma "Neću da živim u bloku 65" u kojoj se Bora smisleno gadio Novog Beograda. Ploča je ponovo postigla veliki tiraž, mada je 250 000 primeraka bilo mnogo manje od prethodne cifre. Neke pesme sa ploče su korišćene u političkom filmu "Laf u srcu" Miće Miloševića. Na osnovu glasova čitaoca listova "Bazar" Bora je izabran za idealnog muškarca. Dodušе, redakcija je odbila da štampa njegovu pesmicu-zahvalnicu: "Domaćice skinite gaćice, ja volim vaše flanelske spavaćice". Na turneju su krenuli dve nedelje po objavljivanju ploče i suočili se sa oslabljenim interesovanjem publike. Zanimljivo je da im je koncerte po Hrvatskoj organizovala estradna ispostava Saveza boraca Scena revolucije. Turneju su završili početkom aprila 1983. godine ambicioznim koncertom na Sajmištu za koji je Bora želeo da postane njegova Hajdučka česma. Ideja je bila Borina, budući da je sentimentalno vezan za taj prostor. Kao klinca na Sajmište, na jednu od čuvenih Gitarijada odveo ga je novinar Petar Popović. Posle šesnaest godina pauze, tu je ponovo ušao rock. U želji da obnovi taj prostor, Bora je, maltene sam sa Mišom Aleksićem, organizovao svirku. Potrudili su se da naprave najveću binu koja je do tada viđena u Jugoslaviji, a nju je pratilo adekvatno kvalitetno svetlo i ozvučenje. Bora je sa Markom Jankovićem i Zoranom Modlijem snimio radijske reklame. U zalaganju za svirku išao je tako daleko da je sa Modlijem kao pilotom, iz aviona bacao letke iznad Novog Sada, Zrenjanina, Šapca, Pančeva i Beograda. Koncert je nazvan "Hleba i igara" a kao predgrupe nastupali su D' Boys i Siluete u kojima je tada gitaru svirao mladi Nikola Čuturilo. Za održavanje reda bilo je angažovano 170 milicionera i 340 redara. Bora je očekivao veliku gužvu pa se čak sa prijateljima opkladio da će se, ako ne broja 10 000 karata, ošišati do glave. Kako je prodato samo 8 000 zaista se posle svirke obrijao do glave. A tome je prethodilo još jedno ritualno šišanje. Te večeri grupa se oprostila od Vicka Milatovića koji je odlazio u vojsku, pa su ga odmah na bini ošišali i upristojili za armiju. Umesto njega, na bubnjarsku stolicu seo je Vlajko Golubović koji je pre toga bio u sastavima Tilt i Suncokret, a kasnije i u Bajaginim Instruktorima. Pauzu u radu grupe prvi je iskoristio Rajko Kojić i objavio mini LP "Ne budi me bez razloga" (PGP RTB 1983.). Na ploči su svirali klavijaturista Laza Ristovski, basista Nenad Stefanović Japanac i Vlajko Golubović, a Bora je otpevao tri svoja i jedan Bajagin tekst. Tokom 1982. godine i Vicko je poradio na drugom planu. Okupio je heavy metal grupu Ratnici, a po njegovom odlasku u vojsku oni su sa kanadskim pevačem snimili album "Warriors" (PGP RTB 1983.) i potonuli u zaborav.

Krajem oktobra 1983. godine u organizaciji Saveza socijalističke omladine, održali su četiri koncerta u Bugarskoj, u okviru manifestacije "Balkan, zona bez nuklearnog naoružanja". Prvi nastup u Plovdivu svirali su pred omladinskim aktivistima koji su dobili specijalne pozivnice, ali redari su imali muke da ih zadrže zaleđene za stolice. Na završnoj svečanosti su svirali posle grčkog folklornog ansambla, bugarskih ritmičnih plesača i rumunskog omladinskog pozorišta koje je izvelo simboličnu predstavu "Bauk kapitalizma napada omladinu Istoka". Grupu su upozorili da ne sviraju pesmu "Kako je lepo biti glup", a nisu bili oduševljeni ni kada su izveli "Ostani dubre do kraja". U to vreme Bajaga je pripremao svoju ploču "Pozitivna geografija", ali je paralelno pisao pesme i za sledeći Čorbin album "Večeras vas zabavljaju muzičari koji piju". Kako u PGP RTB-u nisu želeli da im finansiraju snimanje u Londonu, prešli su u zagrebački Jugoton. Ploču je sa članovima grupe producirao Kornelije Kovač u Ljubljani, a miks je urađen u Londonu. Odmah po objavljivanju, 1984. godine, republička cenzura je tri pesme proglasila moralno nepodobnim pa

je ploča dobila etiketu šund proizvoda i samim tim veću cenu u prodaji. Probleme su zbog tekstova stvorile "Magupi vam kvare dete" i "Besni psi" u kojoj, pored ostalog, Bora peva "Grčki šverceri, arapski studenti, negativni elementi, maloletni delinkventi i besni psi" što je izazvalo internacionalne potrese. Ambasade tri arapske zemlje, pa čak i afričke države Zair žalile su se jer je Bora izjednačio arapske studente i besne pse. Republičko ministarstvo kulture je naručilo stručnu analizu pesme, a pred beogradski koncert stigao je zahtev iz SIP-a da se pesma ne izvodi. Iako su i dalje delovali kao celina, po izboru pesama na ploči već tada je bilo jasno da se rad ne odvija kao ranije. Bora je nanizao seriju gorkih, depresivnih tekstova u kojima su dominirale konstrukcije "obožavam ilovaču", "oko mene su u stvari licemeri i govnari", termini: "dželati, streljanje, giljotina, vešala, krastave žabe i otrovne zmije". U pesmama "Ravnodušan prema plaču", "Džukele će me dokosuriti", "Gluposti" i "Besni psi" prolio je litre žuči i jeda, baveći se najcrnjom stranom života. Na suprotnom kraju bio je Bajaga sa opuštenim pesmama "Kazablanka", "Muzičari koji piju" i nežnom baladom "Kad hodaš". U proleće 1984. godine pojavila se Bajagina ploča "Pozitivna geografija" koju je publika odmah prihvatila. Iako nije imao solističke ambicije, pozitivan efekat njegovog koncerta u "Domu sindikata", održanog 21. aprila 1984. godine rezultirao je pozivima za nove svirke. Ali su ga pre toga čekale obaveze prema matičnoj grupi. Prolećna turneja je prolazila prilično loše. Osam koncerata je otkazano zbog slabog interesovanja publike, a na ostalim nastupima, pa i u "Pioniru" bilo je poluprazno. Uz to, Bora i Miša su odlučili da zamene Rajka Kojića, jer se nije ponašao profesionalno, u skladu za zahtevima grupe. Zamerali su mu što dva puta nije došao na televizijska snimanja, nije se pojavio na jednoj konferenciji za štampu, napuštao je turneje i odlazio do Beograda i što je loše sviralo. Rajko je smatrao da je tačna samo prva stavka, a Bajaga ga je uzeo u zaštitu izjavljujući da je samo jedinom loše sviralo. Na osnovu Bajaginog zalaganja, Rajko je ostao u grupi, ali je upozoren da se od septembra profesionalnije ponaša. Naime, grupa je proglasila letnju pauzu. Ali kad se Bajaga spremao na ostrvo Mljet, Bora ga je pozvao i rekao kako im jedan hotel u Solunu nudi deset hiljada dolara po čoveku za mesec dana letnje svirke. Bajaga mu je objasnio da se sprema na more, a posle ima ugovorene svirke sa Instruktorima po radnim akcijama i da je glupo da Riblja čorba svira po hotelima. Ponudu za Grčku odbio je i Rajko i to je bilo dovoljno da njih dvojica postanu bivši članovi. Ceo slučaj je tih dana podigao veliku prašinu. Bajaga je iz novina saznao da više nije u grupi, kad je sa Mljeta došao u Dubrovnik, a ni Rajko Kojić nije bio na vreme obavešten.

Novi gitaristički par postali su Vidoja Božinović (ex Opus, Rok mašina) i Zoran Dašić (ex Šamar). Vicko se vratio u grupu, a Vlajko je postao član Instruktora. Dašić je sa grupom održao samo pet proba, pa je zbog porodičnih obaveza odustao od angažmana. Kasnije je oformio grupu Legende za čiju je ploču "Dođi druže do Srbije uže" Bora napisao sedam tekstova i komponovao muziku za dve numere. Umesto Dašića u grupu je stigao Nikola Čuturilo koji je tih sezona važio za rent a gitaristu. Pre toga je sviralo i grupama

Riblja čorba: Vidoja Božinović, Nikola Čuturilo, Bora Đorđević i Miša Aleksić

Kredit (od koje su kasnije nastali Laki pingvini), Bicikl, Zamba, Siluete a proleće 1984. godine proveo je kao član Električnog orgazma. Vidoja Božinović, zvani Džindžer, je kao mladi brat Zorana Božinovića, gitariste Rok mašine, odrastao na hard rocku i gitarskim herojima, što je sasvim odgovaralo koncepciji Riblje čorbe. Tih godina nije bio previše aktivan, a povremeno je svirao blues po klubovima. Nove članove Bora je uigravao na gotovo anonimnim nastupima. Tako su na poslednjoj večeri "Beogradskog leta" u Domu omladine 20. septembra nastupili pod imenom Debeli Bogoljub i ljuti tezgaroši. Uoči svirke su samo prijatelji grupe znali da se iza tog blesavog imena krije Riblja čorba. Tokom čitave jeseni sviralo se po manjim salama učvršćujući veze novih članova i starosedelaca. U tom periodu došlo je do saradnje Bregovića i Đorđevića koji su tada bili rivali. Na ploči "Bijelo dugme" (Kamarad-Diskoton 1984.) Bora je napisao polovinu teksta i pevao sa Goranom i Mladenom Vojičićem Tifom u pesmi "Pedikulis Pubis". Samit na vrhu ponudio je zanimljivo sarajevsko-beogradsko viđenje ženskog sveta i pomogao je poljuljanom statusu Čorbe u tom momentu. A tokom zime i Čorba se povukla u studio. Novu ploču "Istina" snimali su Ratko Ostojić i Goran Vejvoda, a producent je opet bio Džon Mek Koj. Goran Bregović je uzvratio postelu pevajući u pesmi "Disko mišić", a Džindžer i Čutura su se potpisali kao autori po jedne pesme. Pre no što je ploča izašla 1985. godine, novi materijal su predstavili na koncertu u klubu "Kulušić" u okviru akcije "Bolje vas našli" kada su beogradski sastavi gostovali u Zagrebu. Iako su mnogi u to vreme smatrali Čorbu za stvar koja pripada prošlosti, na koncertu su trijumfalno isprečeni uz dva bisa. Bio je to prvi, pravi povratak u istoriji jugoslovenskog rocka i to najviše zahvaljujući pesmi "Pogledaj dom svoj, anđele" nazvanoj po romanu američkog pisca Tomasa Vulfa. Kao i pesme, i omot je bio oštar: lica članova grupe su foto montažom ugrađena u nišku Čele kulu. Naravno, ni rad na ovoj ploči nije prošao bez problema. U Jugotonu su odbili da štampaju pesme "Snage opozicije", "Pogledaj dom svoj, anđele", "Alo" i "Dvorska budala", pa su se bez mnogo premišljanja vratili u PGP RTB. Njihova merila u tom trenutku bila su manje stroga, odbili su samo "Snage opozicije", a u pesmi "Alo", stih "sa planine šakal zavija, tamo je Jugoslavija", zamenjen je u "ja iz dalekih predela posmatram tuđa nedela". Od prvobitne ideje da se "Snage opozicije" objave kao samizdat singl se odustalo, jer su sve novine koje drže do sebe štampale tekst inkriminisane pesme. U tom periodu "Pogledaj dom svoj, anđele" je postala njihova ključna pesma i njom su završavali koncerte. Slušaoci Hita nedelje 202 izabrali su je za hit 1985. godine, a februara 1990. godine za hit decenije. Spot je emitovan na MTV programu. Na turneji po Rusiji čak je pevao i Đorđe Marjanović i to kao molitvu. Na koncertima se potvrdilo da obnavljaju popularnost. Na bosanskoj turneji na –20 stepeni koja je obuhvatala mesta Pečnik, Donja Mahala, Matuzići i Tišina, Miša Aleksić nije mogao da im se priključi zbog bolesti, pa je bas svirao Žika Jelić iz YU grupe. Po godištima, ta situacija je bila sledeća: Žika četrdeset dve godine, Bora trideset dve, a Čutura dvadeset dve. Maja 1985. godine ponovo su trijumfovali u Hali sportova, a Bora je sa pet godina zakašnjenja objavio prvu zbirku poezije "Ravnodušan prema plaču". Za mesec dana je planulo 10 000 primeraka.

Februara 1986. godine objavili su LP "Osmi nervni slom" ponovo u produkciji Kornelija Kovača i sa novim gostima: glumica Ana Kostovska pevala je u pesmi "Prokleto sam", Jova Maljković je odsvirao saksofon u "Jedan čovek", a Edi Grant je otpevao dve strofe u pesmi "Amsterdam" i to tako što su ga bukvalno posle nastupa u "Pioniru" odveli u studio. Pored pesme "Amsterdam", udarni hit bila je "Nemoj da ideš mojom ulicom", dok su ostale, pretežno zbog autocenzure muzičkih urednika, bile na ledu. Iako nisu bile ništa oštrije od onih sa prethodnih albuma, pesme kao "Južna Afrika 85 (ja cu da pevam)", "Tu nema Boga, nema pravde", "Crno je dole" i druge, teško su se probijale putem medija do slušalaca. Početkom 1986. godine na sednici Komisije Predsedništva CK SKJ za informativno-propagandno delovanje čak se raspravljalo o tekstovima Riblje čorbe. Političke dileme nisu mnogo uticale na publiku pa su 8. marta 1986. pred 10 000 okupljenih na sarajevskom "Rock uranku" u Skenderiji započeli najuspešniju turneju od vremena ploče "Mrtva priroda". Krajem marta su, posle četvorogodišnje pauze,

Guslar 1989. godine

ponovo napunili "Pionir" i time potvrdili povratak na scenu. Zamah koji su hvatali, iskoristio je Vicko pa je objavio solistički diskografski prvenac. LP "U ritmu srca malog dobošara" (PGP RTB 1986.) producirao je Kornelije Kovač, Vicko je pevao, a svirali su gitaristi Miodrag Živadinović i Dragan Deletić Delta, basista Dragan Gajić i bubnjar Zoran Radovanović Baki. Sve pesme je napisao Vicko uz pomoć Miodraga Živadinovića. Veći deo tog materijala Vicko je pisao u vreme ploče "Mrtva priroda" i tokom rada sa grupom Ratnici. Muzički izlet je upražnjavao tokom pauze Riblje čorbe, a ni Bora nije mirovao. Na ploči grupe Kerber "Seobe" (PGP RTB 1986.) gostovao je u pesmi "Čovek od meda", a on i Čutura su im napisali tri teksta. U to vreme Bora je bio primoran da se oprosti od svoje karijere u malom fudbalu. Braneći gol ekipe "Delirijum tremens" povredio je Ahilovu tetivu i zbog toga nisu održali seriju svirki na kojima su planirali da provere nove pesme pred publikom. Krajem godine na MESAM-u su dobili nagradu kao rock grupa godine, Bora je proglašen za najboljeg kompozitora, dok je Miša autor hita godine, pesme "Amsterdam". Februara 1987. godine objavili su devetu ploču "Ujed za dušu" na kojoj je Bora komponovao samo tri i po pesme, a kao autori su još potpisani Džindžer, Čutura i Miša. Tada su snimili i prvu obradu, što će postati česta pojava na njihovim sledečim pločama. Pesma "Zadnji voz za Čačak" je obrada "Last Train To Clarksville" Tomi Bojsa i Bobi Harta koju je svojevremeno izvodila grupa Monkees. Na ostatku ploče, sem duhovite "Član mafije", u kojoj je na matricu karipske muzike Bora opisivao Savez komunista, gotovo da nema političkih tema. Dve Borine pesme "Nesrećnice nije te sramota" i "Zašto kuče arlauče" koje nisu ušle u konkurenciju za ploču, objavljene su na poklon singlu koji je deljen uz prvih hiljadu primeraka albuma. Popularnost koju je postigla prva Borina knjiga "Ravnodušan prema plaču" rezultirala je njegovim aktivnostima i na tom planu. Intenzivno je držao večeri poezije, a ostvarila mu se davnašnja želja. Godine 1988. primljen je u Udruženje književnika Srbije, što su neki akademici doživeli kao uvredu. Oko njegovih pesama se i dalje dizala prašina. Kada je u Sava centru 1987. godine na proslavi povodom godišnjice Studija B, govorio svoje stihove, javni tužilac je zaključio da je "uznemirio javnost". Ali, kako je govorio pesme koje su već objavljene po novinama i njegovim zbirkama, sud je odbio zahtev javnog tužioca za pokretanja postupka. Jula 1988. godine u Baru dok je govorio svoje stihove, prisutni milicioner je otkrio da je "verbalno vrijeđao patriotsko socijalistička osjećanja građana". Odmah je presavio tabak i napisao prijavu koja je dovela do suđenja na kome je posle razvučenog procesa oslobođen optužbe.

Desetogodišnjicu postojanja obeležili su izdavanjem desetog albuma "Priča o ljubavi obično ugnjavi" i kompilacijom "Riblja čorba 10" koja je objavljena u ograničenom tiražu i nije se našla u prodaji, već je bila predviđena za prijatelje grupe i radio stanice. Povodom jubileja su odsvirali koncert na Sajmištu na kome se okupilo 15 000 posetilaca. Ali pre toga SUP im nije dozvolio da održe besplatan koncert na platou ispred hrama Svetog Save na kome je još trebalo da sviraju Piloti i EKV. Iako se situacija u zemlji sve više intenzivirala, na novoj ploči gotovo da nije bilo političkih tekstova. Benigne teme "Avionu slomiću ti krila", "Kaži ko te ljubi dok sam ja na straži", "Oko mene" i druge govorile su o Borinom sve većem interesovanju za vannastavne aktivnosti kao što su književne večeri. A personalni potresi u grupi su se nastavili. Radeći u Čorbi, Čutura je počeo da piše i za druge. Tako su njegovi tekstovi bili na pločama Dejana Cukića, YU grupe, Kerbera, a 1988. godine je snimio i prvu solo ploču "Devet lakih komada". Po objavljivanju druge ploče Čutura je 1. novembra 1989. napustio grupu i upustio se u solo vode. U trenutku kada su svi prognozirali prestanak rada Čorbe, u grupu je došao gitarista Zoran Ilić (ex Bezobrazno zeleno, rođen 8. septembra 1959.). Sa njim su 1990. godine snimili LP "Koza nostra" koji je producirao Saša Habić. Nove pesme su prvo proveravali na udaljenim terenima. Svirali su po našim klubovima u Švedskoj, zatim Temišvaru, a potom u dalekoj Australiji. Na snimanju su se opet obreli raznovrsni gosti. Džoni Štulić i članovi Azre pevali su prateće vokale u pesmi "Al Kapone" u "Gde si u ovom glupom hotelu" pevale su Gorica Popović, Snežana Jandrlić i Biljana Krstić, nekadašnje članice Suncokreta, a klavijature je svirao Saša Lokner. Bora je u pesmi "Tito je vaš" načeo sezonu pljuvanja po tada još uvek nedodirljivom mrtvom predsedniku, a erotsku zezalicu je opravio u pesmi "Crna Gora Bar", obradi starog hita "Memphis Tennessee" Čaka Berija. Temu "Baby" Bora je otpevao na lošem engleskom i za nju je tvrdio da je komponovao kada je imao trinaest godina. Nove pesme su proverili na starom terenu. Septembra 1990. godine opet su uspešno nastupili na Tašmajdanu.

Tokom ratnih godina povremeno su svirali u inostranstvu i oglašavali se pločama koje nisu ostavile dublji trag. LP "Labudova pesma" prvobitno je bio zamišljen kao oproštajni, ali su odlučili da rade i dalje. Ploča je snimana krajem 1991. godine u Beču i sem pesme "Kad sam bio mlad" obrada "When I Was Young" Erika Bardona nijedna druga se nije zadržala u medijima. Doduše, sa nje su izbačene tri predviđene pesme Olivera Mandića. Ni sa sledećom pločom "Zbogom Srbijo" nisu bolje prošli. Uz baladu "Jedino moje", obrade "Zelena trava doma mog" iz repertoara Toma Džonsa (Tom Jones), "Danas nema mleka" grupe Hermans Hermits, "Tamna je noć" Marka Bernsa (Mark Bernes) iz istoimene pozorišne predstave, ostale pesme su prošle nezapaženo. Jedina novina u grupi bio je klavijaturista i koproducent te ploče, Vlada Barjaktarević (ex Van Gogh), a gostovao je beogradski momak tvrdih pesnica Kristijan Golubović. U to vreme Bora je kao odgovor na pesmu Jure Stublića "E moj druže Beogradski" napisao "E moj druže Zagrebački" i taj snimak je objavljen na ploči sastava Minđušari iz Knina.

U solo vodama Vicko se opet ogledao 1996. godine kada je u okviru grupe Indijanci za ITMM objavio CD "Indijanci" sa porno orijentisanim pesmama. On je bio u ulozi pevača i autora pesama, a grupu su još činili gitarista Goran Repinc, basista Slavko Radosavljević i bubnjar sastava Block Out Miljko Radonjić. Na snimanju je gostovao Rajko Kojić, a ploča je naišla na nepodeljeno zgražanje kritike. Indijanci su objavili i CD "Ne može biti veselije" (Hi Fi Centar 1997.). Leta 1996. godine kada je Čorba svirala u Republici Srpskoj na mitinzima stranke SDS, sa njima nije nastupio Zoran Ilić i tada je objavljeno da više nije član grupe. Na sledećem disku "Ostalo je ćutanje" su "Ljubomorko", obrada "Jelaous Guy" Džona Lenona i narko tema "Gnjilane", obrada pesme švajcarskog muzičara Pola Hofera. "Odlazi od mene ubico, idi" je iz pozorišne predstave "Moskva-Petuški" i u njoj su uz Boru pevale bivše članice Suncokreta Snežana, Bilja i Gorica. U temi "Gastarbajterska" iskorišćen je citat "Užičkog kola" koji je na harmonici odsvirao Dušan Suvajac iz grupe Legende. Paralelno sa tom pločom, Bora je u Republici Srpskoj za Radio Bijeljinu objavio solo CD "Njihovi dani" sa političkim pesmama od kojih je najviše odskočila "Baba Jula" (glavna junakinja Mirjana Marković). Povodom nove ploče su odsvirali seriju nastupa u Kanadi, Australiji i Evropi. Početkom 1997. godine objavili su kompilaciju "Treći srpski ustanak" na kojoj je izbor političkih pesama. Od ranije neobjavljenih materijala tu su "Snage opozicije", snimljena još 1985. godine i "Volim i ja vas", nastala tokom građanskog protesta u zimu 1996. / 1997. godine. U prvoj polovini 1997. godine održali su turneju pod nazivom "Po slobodnim gradovima Srbije" koju su završili 31. maja i 1. juna sa dva prepuna koncerta na Tašmajdanu. Snimak sa tih nastupa objavljen je na dva koncertna diska "Beograd, uživo '97.". Borin politički angažman izazvao je zabranu njihovog koncerta koji je trebalo da se održi 22. decembra 1997. godine u ljubljanskoj hali "Tivoli". CD "Nojeva barka" je izašao decembra 1999. godine u produkciji Milana Popovića i Miše Aleksića. Uz obradu "16 noći" ("Sixteen Tons", autor Merle Travis) na disku su materijali članova grupe (svi tekstovi Bora Đorđević) a pesmu "Gde si" je napisao Momčilo Bajagić koji je gostovao i kao pevač. U temama "Nojeva barka" i "Leksilium pesma" su gostovali Branko Marušić Čutura (usna harmonika), Mirko Tomić (pedal steel i Dobro gitara), Srđan Đaković (truba), Slavoljub Kolarević (alt i tenor saksofon) i drugi. Na disku "Pišanje uz vetar" u produkciji Milana Popovića i Miše Aleksića uz nove pesme su ponudili "Daj mi lovu" (obrada "Boris The Spider" grupe The Who). Na snimanju su gostovali

Dejan Cukić, Orkestar Bobana Markovića, Zoran Božinović (gitara), glumac Josif Tatić, Nemanja Kojić (vokal, trombon) i drugi. Polovinom 2002. godine dobili su novog klavijaturistu Nikolu Zorića sa kojim su krajem 2003. godine snimili dvostruki CD "Ovde" u produkciji Milana Popovića i Miše Aleksića. Nove teme "Poslednja pesma o tebi", "Ko o čemu", "Plajvaz" komponovao je Đorđević dok je "Mobilni" obrada Dejva Dejvisa. Iz estetskih razloga pesme "Zašto uvek kurcu sviram" i "Pičkin dim" objavljene su na posebnom disku. Na snimanju su gostovali Bilja Krstić, Bajaga, Dejan Cukić, Đorđe David, Hor Brečkih dečaka i drugi. Na disku "1994 – 2004" je kompilacija hitova koje su snimili tokom tih deset godina. Rukovodeći se idejom borbe protiv piraterije, umesto jednog diska su objavili "Trilogiju" koju je započelo izdanje "Nevinost bez zaštite". CD "Devičanska ostrva" uz četiri nove pesme sadrži song "Pandorina kutija" iz filma "Uslovna sloboda". Za njim su usledili "Ambasadori loše volje".

Tokom karijere Bora je pisao pesme za mnogo drugih grupa i pevača, a autor je tekstova za narodnjak "Neka me ne zaborave devojke sa Morave", novokomponovane starogradske "Stani malo kafanski sviraču" i "Preskočiću tarabu i jarak" koju izvodi Šaban Šaulić. Napisao je tekstove za ploču "Na oštrici brijača" (PGP RTB 1982.) Dušana Prelevića, radio je za sastav Legende, pevao sa Darom Bubamarom i Ljubom Aličićem Luisom. Jedan od najvećih hitova Bebekove solo karijere "Sinoć sam pola kafane popio", upravo je izašao iz Borine kuhinje. Pomogao je afirmaciji beogradskih novotalasnih grupa zalažući se sa Encom Lesićem za snimanje ploče "Paket aranžman". Objavio je pet zbirki pesama: "Ravnodušan prema plaču" (1985.), "Hej Sloveni" (1987.), "Prvih deset godina je najteže" (1988.), "Neću" (1989.) i "Psihopata i lopata" (1997.) koje su prodate u preko 150 000 primeraka što je tiraž kojim se retko koji ovdašnji pesnik može pohvaliti. Kasetu "Bora priča gluposti" slovenački Helidon je polovinom osamdesetih prodao u tiražu većem od 80 000 primeraka. Nosilac je priznanja "Branko Ćopić" za satiru, nagrade "Brankovo kolo" zbog očuvanja srpskohrvatskog jezika i svežeg pesničkog izraza". Dobio je četiri Oskara popularnosti, proglašavan za kompozitora, pevača, lajavca godine. Radio je muziku za pozorišne predstave "Bonton", "Siroti mali hrčki", "Tamna je noć", filmove "Atoski vrtovi" Stojana Stojčića, "Tamna je noć" Dragana Kresoje i "Uslovna sloboda" Miroslava Milanovića. Filmski reditelji su mu u više navrata nudili uloge, ali ih je sve redom odbio, zbog loših scenarija. U pozorištu "Radović" izvodio je monodramu "Ja ratujem sam". U Teatru T je krajem 1999. godine po ideji Đorđevića postavljen mjuzikl "Lutka sa naslovne strane", sa njegovim novim songovima, po scenariju Gordana Mihića i u režiji Miše Vukobratovića. Borini hobiji su pecanje i fudbal (rezervni je golman FK "Pekar") a pisao je za satiričke listove "Naša krmača" i "Bre!". Ti tekstovi su objavljeni u knjizi "Srbi bez muke" (Bre! 2001.). Godine 1990. osnovao je šeretsku Partiju običnih pijanaca (POP). Ubrzo po osnivanju, stranka je ušla u principijelnu koaliciju sa SUP-om (Savez uživalaca piva) i Fašističkom strankom. Za stranačke simbole odabrali su srk i čepić i povukli se u mir svojih omiljenih kafana. Tokom prve polovine devedesetih, pomagao je mladoj grupi Minđušari iz Knina, nastupali su kao predgrupa Čorbi, a na njihovoj ploči je pevao i komponovao. Snimao je i sa Bajom Malim Knindžom (pravo ime Mirko Pajčin). Na samom početku NATO bombardovanja Jugoslavije, marta 1999. godine napisao je pesmu "Samo sloga Srbina spašava" koju su uz Ribliu čorbu snimili Momčilo Bajagić, Dejan Cukić, Zvonko Đukić i Đorđe David.

Bora Đorđević

Minuli rad Čorbe odrazio se na kaseti "Nešto kao Džimi Hendriks" (Shelter Records 1996.) slovenačke grupe Zaklonišče prepeva koja je obradila pesmu "Zvezda potkrovlja i suterena" sa samog početka Čorbine karijere. Heavy sastav Alogia iz Smedereva je na disku "Priče o životu" (One Records 2004.) obradio pesmu "Gde si u ovom glupom hotelu". Novinar Drago Borić i Nandor Ljubanović (ex Napred u prošlost) su objavili brošuru "Od Velike Srbije do SAO Riblje čorbe" (Kulturbunt 1999.) u kojoj su se kroz biografiju Bore Đorđevića bavili ratovima na prostoru bivše Jugoslavije. Podnaslov knjige glasi "20 godina Riblje čorbe ili ni Nostradamus više ne bi mogao – Ogled o glavnom muzičkom junaku Godina raspleta". Biografiju grupe pod nazivom "Dvadeset godina Riblje čorbe" (Beografiti / Skripta Internacional 2000.) su priredili Nenad Radović i Marija Milanović, knjigu "Riblja čorba" (Legenda 2002.) napisao je novinar Mirko Jakovljević. Vicko Milatović je napisao biografiju grupe "Čorbologija" (One Records 2005.). U Sloveniji je objavljen CD "Nema laži, nema prevare" (Biveco 1998.) na kome je snimak koncerta koji je Riblja čorba održala 3. februara 1985. godine u zagrebačkom klubu "Kulušić" u okviru akcije "Bolje vas našli". "Sabrana nedela 1" (One Records 2002.) je prvi DVD objavljen u Jugoslaviji i na njemu su spotovi Riblje čorbe nastali u periodu od 1981. do 1987. godine. Sve omote za ploče Riblje čorbe uradio je Jugoslav Vlahović.

Radislav Rajko Kojić je posle duge bolesti umro 11. aprila 1997. godine u rodnom selu Jarkovac. Čutura je živeo u Londonu od novembra 1991. godine a u Beograd se vratio 2003. godine. Miša je bio vlasnik prodavnice instrumenata u tržnom centru Skadarlija. Ilke je radio sa grupom Babe, a Vicko je muzički urednik u izdavačkoj kući Hi fi Centar.

Diskografija

Singlovi

- "Lutka sa naslovne strane" / "On i njegov BMW" (PGP RTB 1978.)
- "R'n'r za kućni savet" / "Valentino iz restorana" (PGP RTB 1979.)
- "Nazad u veliki prljavi grad" / "Mirno spavaj" (PGP RTB 1980.)
- "Nesrećnice, nije te sramota" / "Zašto kuće arlauče" (PGP RTB 1987. promo singl)

Albumi

- "Kost u grlu" (PGP RTB 1979.)
- "Pokvarena mašta i prljave strasti" (PGP RTB 1981.)
- "Mrtva priroda" (PGP RTB 1981.)
- "U ime naroda" (PGP RTB 1982. koncertni)
- "Buvlja pijaca" (PGP RTB 1982.)
- "Večeras vas zabavljaju muzičari koji piju" (Jugoton 1984.)
- "Istina" (PGP RTB 1985.)
- "Osmi nervni slom" (PGP RTB 1986.)
- "Ujed za dušu" (PGP RTB 1987.)
- "Riblja čorba 10" (PGP RTB 1988. kompilacija, promo LP)
- "Priča o ljubavi obično ugnjavi" (PGP RTB 1988.)
- "Koza nostra" (PGP RTB 1990.)
- "Labudova pesma" (Samy 1992.)
- "Zbogom Srbijo" (WIT 1993.)
- "Ostalo je čutanje" (WIT 1996.)
- "Treći srpski ustanak" (Čorba Rekords 1997. kompilacija)

R

"Beograd, uživo '97 – 1 i 2" (Hi Fi Centar 1997. koncertni)
"Nema laži, nema prevare" (Biveco 1998. koncertni)
"Nojeva barka" (Hi Fi Centar 1999.)
"To je bilo neko lepše i srećnije vreme – balade" (Hi Fi Centar 2000. kompilacija)
"Pišanje uz vetar" (Hi Fi Centar 2001.)
"Ovde" (Hi Fi Centar 2003.)
"1994 – 2004" (Hi Fi Centar 2004. kompilacija)
"Nevinost bez zaštite" (M Factory 2005.)
"Devičanska ostrva" (M Factory 2006.)
"Ambasadori loše volje" (M Factory 2006.)

Bora Đorđević solo
"Njihovi dani" (SIM Radio Bijeljina 1996.)

RISTOVSKI LAZAR

(Beograd)

Lazar Ristovski je rođen u Novom Pazaru 23. januara 1956. godine, a tri godine kasnije njegova porodica se preselila u Kraljevo. Sa četrnaest godina formirao je grupu Bezimeni, koja je tokom rada zabeležila samo Lazin instrumental "Maštarenje" objavljen na kompilacijskoj ploči "Veče uz radio" (PGP RTB 1975.) istoimene emisije I programa Radio Beograda.

Leta 1974. godine sa Bezimenima je nastupao u Bečićima, tamo ga je čuo Boki Milošević i poveo u Beograd da svira u njegovom orkestru. Te jeseni je počeo da nastupa sa grupom Smak, a njihov zvanični član postao je januara 1975. godine. Sa njima je snimio debi album grupe, Točkovu solo ploču i nekoliko singlova. Oktobra 1976. godine izveo je efektan transfer i prešao u Bijelo dugme sa kojima je snimio albume "Eto! Baš hoću!" (Jugoton 1976.) i "Koncert kod Hajdučke česme" (Jugoton 1977.). Polovinom 1978. godine iznenada je otišao iz Bijelog dugmeta i sa Ipetom Ivandićem snimio album "Stižemo" (RTV LJ 1978.). Početkom 1979. godine je saradivao sa kragujevačkom grupom Vatra, ali se nakon nekoliko meseci vratio u Smak i sa njima je snimio albume "Rok cirkus" (PGP RTB 1980.) i "Zašto ne volim sneg" (PGP RTB 1981.). U to vreme je objavio solo singl na kome su pesme kompozitora Tugomira Vidanovića. Pesmu "Tražiš oproštaj" početkom sedamdesetih je na festivalu "Beogradsko proleće" pevala Senka Velentanlić, a pesmu "Anđelika" Dragan Antić. Na snimanju su mu pomogli članovi grupa Mama Co Co i Vatra. Po raspadu Smaka, učestvovao je na snimanju solo ploče Borisa Aranđelovića "Iz profila" (Diskoton 1982.) i posvetio se plodnom studijskom radu.

Početkom osamdesetih godina bio je član Alvin Lee Banda sa kojim je obišao Jugoslaviju i Mađarsku. Ploču klasične muzike snimio je sa operskom pevačicom Dubravkom Zubović. U Bijelo dugme se vratio 1985. godine i sa njima je ostao sve do prestanka rada 1989. godine. Saradivao je sa Džez orkestrom RTB, paralelno vodio solo karijeru i izdavao instrumentalne albume. Za prvi solo LP "Merge" dobio je priznanje najprodavanije ploče instrumentalne muzike u 1983. godini. Pored svojih kompozicija, zabeležio je i obradu narodne "Kaleš bre Ando". Sledeća ploča "2/3" trebalo je da bude koncertna. Međutim, snimci sa njegovog nastupa u Domu omladine nisu tehnički bili dovoljno kvalitetni, pa su na ploči samo dve žive kompozicije, a ostatak je nastao u studiju. Tokom boravka u vojsci 1984. godine snimio je LP "Vojnički dani" na kome su instrumentalne verzije revolucionarnih tema "Komandant Sava", "Titovo ime", "Bilećanka" i druge. Po povratku iz JNA u produkciji Saše Habića uradio je ploču "Roses For A General". Sa perkusionistom Nenadom Jeličem (koji je autor materijala) 1986. godine snimio je album "Opera". Jelić je pevao, svirao citru, klavir i udaraljke, a Ristovski je bio zadužen za PPG kompjuter. Na solo kaseti "Quit" objavio je 1993. godine materijale sa diska koji je snimljen za englesko tržište. Tu su zabeležene instrumentalne obrade hitova Sajmona i Garfenkla (Simon and Garfunkel), "Simfonija No. 40" Mocarta, pesma "Zaboravljeni" i druge teme. Na snimanju su učestvovali gitarista Vlada Negovanović, saksofonista Jova Maljoković, flautista Žorž Gruić i članovi Beogradske filharmonije. Sa klavijaturistom Sašom Loknerom 1994. godine je snimio CD "Naos" na kome su gostovali Bebi Dol i Vlada Negovanović. Deo materijala za tu ploču inspirisan je sakralnom muzikom, a promovisali su je koncertima na Kolarcu. Na kompilacijskom disku "Svetlost u A-duru (Antologija)" sakupio je raznovrsne snimke, od teme "Maštarenje" do pesama koje snimio sa Zdravkom Čolićem, grupama Smak, Bijelo dugme, Aerodrom, Videosex i Osvajači. Na disku "Laza Ristovski plays Simon & Garfunkel" su instrumentalne obrade hitova ovog čuvenog dueta.

Saradivao je sa austrijskim muzičarom Falkom (Falco), gitaristom grupe Supertramp Ričardom Džensom Palmerom (Richard James Palmer), Krisom De Burgom (Chris De Boorgh), sastavima Piloti, Rock Union i Osvajači sa kojima je uživo nastupao. U Frankfurtu je radio kao demonstrator instrumenata sa klavijaturama. Vlasnik je tonskog studija u Beogradu. Saradivao je sa Goranom Bregovićem u projektima filmske muzike. Na tom polju se ogledao i sam. Za muziku u filmu "Lazar" dobio je prvu nagradu na filmskom festivalu u Sopotu 1984. godine i Zlatnu medalju Beograda na 36. i 39. festivalu animiranog filma. Radio je muziku za filmove "Zaboravljeni", "Sveto mesto", "Nečista krv" i "Zona Zamfirova". Drugim izvođačima je snimio i odsvirao preko 1000 ploča rock, zabavne, klasične i narodne muzike. U anketama muzičkih časopisa jedanaest godina uzastopno je proglašavan za klavijaturistu godine, a 1986. godine dobio je Estradnu nagradu Srbije. Tokom karijere održao je preko dvesta samostalnih i oko dve hiljade koncerata sa grupama.

Diskografija

Singl
"Tražiš oproštaj" / "Anđelika" (Beograd Disk 1980.)

Albumi
"Merge" (PGP RTB 1982.)
"2/3" (PGP RTB 1983.)
"Vojnički dani" (PGP RTB 1984.)
"Roses For A General" (PGP RTB 1984.)
"Opera" (PGP RTB 1985.)
"The Lady In Red – The Instrumental Hits of Chris De Boorgh" (Tring 1991.)
"Quit" (ITMM 1993.)
"Naos" (Komuna / PGP RTS 1994.)
"Nečista krv" (A Records 1997.)
"Svetlost u A-duru (Antologija)" (Hi Fi Centar 1997. kompilacija)
"The Best Of Instrumental Works" (Goraton 2000. kompilacija)
"Platinum" (Take It Or Leave It 2000. kompilacija)
"Laza Ristovski plays Simon & Garfunkel" (PGP RTS 2005.)

RITAM NEREDA

(Novi Sad)

Ol punk sastav Ritam nereda je nastao 1986. godine a sa ozbiljnijim radom su krenuli sledeće godine. Grupu su tada činili pevač i gitarista Boban (ex Vrisak generacije), basista Četa i bubnjar P.J. a početkom 1990. godine im se priključio gitarista Barbun.

Privatna beogradska izdavačka kuća Predskazanje Records objavila im je 1990. godine kasetu "Ol Ain't Dead" na kojoj su njihovi studijski i koncertni snimci. Snimke za ploču "Nikog nema" su poslali brojnim izdavačima u Evropi i u

Lazar Ristovski

Nemačkoj je taj materijal u formatu diska i LP-ja objavila privatna firma Dim Records 1991. godine. Isti materijal, uz koncertne verzije pesama "Skinheads" i "Sama" je kod nas objavio Ghost House. "Nikog nema" je prodavan putem kataloga širom sveta, tako da su stekli popularnost kod OI poštovalaca. Zahvaljujući tom disku, o njima su pisali brojni strani fanzini i učestvovali su na kompilacijskim kasetama. Grupa je zatim dobila još jednog gitaristu Čomija (ex Loš spoj). Sledeći CD "Breaking" objavili su 1993. godine za nemačku izdavačku kuću Walzwerk Records, a zarada od prvog tiraža poslata je kao pomoć deci ugroženoj ratom na prostoru bivše Jugoslavije. Uoči izlaska ploče nemačka policija je oduzela snimke, jer je navodno izdavač kršio ekonomske sankcije protiv Jugoslavije. Posle provere tekstova na srpskom, objavljivanje je dozvoljeno. Na ploči je šest pesama otpevano na engleskom jeziku, a ostatak na srpskom uključujući i hit "Put beznađa". Na kaseti "Razbijanje", koju je u Jugoslaviji objavio Music User, su iste pesme ali na srpskom jeziku. Grupu i zemlju je tada napustio bubnjar P. J. a zamenio ga je Stavra (ex Annathema). Kasetu "Pogo live" snimili su na koncertima u KST-u, Studiju M i novosadskom SPENS-u krajem 1994. godine. Polovinom 1996. godine iz grupe su otišli Četa i Stavra, novi basista je postao Kića a na mesto bubnjara se vratio P.J. Na disku "Zvuci bola" ponovo su oštro progovorili o političkoj situaciji u zemlji.

Ritam nereda

Tokom devedesetih često su pozivani na evropske festivale ali su nastupe retko realizovali zbog teškoća sa dobijanjem viza. Početkom novembra 1997. godine, u vreme sukoba Roma i skinhedsa u Beogradu, kada je ubijen dečak Dušan Jovanović, bili su primorani da otkažu nastup u SKC-u jer su brzopleto prozvani kao izazivači mržnje i rasizma. Materijal sa koncertne kasete "Pogo live" reizdala je kuća A Records na disku početkom 1998. godine. Ista izdavačka kuća je par meseci kasnije na disku objavila reizdanje ploča "Nikog nema" i "Breaking". Koncertne verzije njihovih pesama "Nikad više" i "Sama" objavljene su na kaseti "Četiri godine na Golom otoku" i disku "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.) snimljenim 9. decembra 1995. godine na koncertu u KST-u, a organizovanom povodom rođendana emisije "Paket aranžman" TV Politike. CD "999" su snimili u Austriji i kragujevačkom studiju "Češnjak" u produkciji Bobana Milunovića i u postavi Boban, Čomi, Mire (bas) i P.J. (bubnjevi). Materijal je otpevan na srpskom i engleskom jeziku, a izdvojile su se direktne "Protest", "Kraj", "Jedan dan", "10 godina" i "Deep Sleep". Koncertni CD "Exist To Resist" snimili su u proleće 2002. godine na nastupu u beogradskom SKC-u. CD "Poriv" u produkciji Bobana Milunovića snimili su u Austriji a miksovali u Švedskoj. Na disku "IX" kao bonus objavljena je "Visoki napon" koju je otpevao i za nju tekst napisao Zoran Kostić Cane. Pesmu "Anarhist" obradili su za disk "Tribute to Pankrti" (B POP založba 2006.).

www.ritamnereda.com

Diskografija

"OI Ain't Dead" (Predskazanje Records 1990. kaseta)
"Nikog nema" (Dim Records 1991.)
"Breaking" (Walzwerk Records 1993.)
"Pogo live" (Complete Services 1995. koncertna kaseta / A Records 1998. koncertni CD)
"Zvuci bola" (Nered Source 1996.)
"999" (Automatik 2000.)
"Exist To Resist" (Metropolis 2002. koncertni)
"Poriv" (Metropolis 2002.)
"IX" (One Records 2006.)

ROBOTI

(Zagreb)

Grupu su u jesen 1961. godine osnovali Ivica Čizmek (vokal), Ivica Čokalj (solo gitara), Mladen Hajčić (ritam gitara), Vasilj Čapljinski (bas), Željko Žunec (klavijature) i Ivica Gospodarić (bubnjevi). Sem Hajčića koji je rođen 1943. godine, ostali članovi su 1942. godište. U sastavu su tokom godina svirali i Ivica Percl (ritam gitara, bas), Mario Anžek (ritam gitara), Toni Studeni (vokal, 1943.), Žarko Dančuo (vokal) i Viktor Hromin (bubnjevi, 1945 – 2001.).

Već 1963. godine za Radio Zagreb su snimili instrumentalnu temu "Nena" koju je komponovao Čokalj. Prvu veću afirmaciju postigli su 1965. godine posle serije nastupa u Austriji. Tamo su svirali u "Fijaker" baru pa su u repertoar uvrstili obradu pesme "Bosno moja" i dalmatinske narodne pesme. Polovinom 1965. godine učestvovali su na beat festivalu u Beču i u konkurenciji sto pedeset dva sastava jedini su od stranaca ušli u finale dvanaest najboljih i dobili nagradu "Zlatne činele". Po povratku su 1966. godine u Zagrebu pobedili na Festivalu VIS-ova. Dobili su pehar publike na Prvom internacionalnom beat susretu Italija – Jugoslavija. U grupi su se od samog početka primečivale dve muzičke struje. Jedna orijentisana na rhythm & blues i druga, usmerena ka pop muzici. Zato su paralelno nastupali na zabavnjačkim festivalima, ali i obavezmim igrankama. Veliki uspeh postigli su sa obradom malo poznate pesme nemačkog muzičara Drafi Dojčera (Drafi Deutscher) "Mramor, kamen i željezo" (u originalu "Marmor, stein und eisen bricht", a njihovu verziju kasnije je obradilo Bijelo dugme) objavljenoj na zajedničkom EP-u "Uspjesi sezone br. 4" (Jugoton 1966.).

Septembra 1966. godine napustio ih je Ivica Percl i posvetio se karijeri protestnog i folk pevača. Budući da je ritam gitara u to vreme već bila prevazideni instrument, kao pojačanje su uzeli orguljaša i trubača Ivicu Balića (ex Bijele strijele) i potpuno su se orijentisali na rhythm & blues. U toj postavi su otišli u Italiju septembra 1966. godine i najčešće su nastupali u rimskom klubu "Piper". Kako su u Italiji već postojala dva sastava Roboti, ime su promenili u Five Up. Mada su iz zemlje odsustvovali više od pola godine, publika ih nije zaboravila i u godišnjem glasanju lista "Džuboks" osvojili su prvo mesto za 1966. godinu. Po povratku u Jugoslaviju, snimili su prvu ploču na kojoj su obrade svetskih hitova. U vreme objavljivanja ploče iz grupe su otišli Ivica Čokalj i Ivica Balić, a zamenio ih je gitarista, pevač i orguljaš Vedran Petar Božić (ex Kondori, Grešnici, 1947.). Posle turneje po Jugoslaviji priključio im se saksofonista Aljoša Gojanović (ex Mi), a umesto basiste Marija Anženka novi član postao je Rajmond Ruić (ex Delfini). Januara 1968. godine Gojanović se vratio u sastav Mi pa su na sledeću seriju nastupa u Italiji otišli sa saksofonistom Josipom Komeričkim. Veći uspeh postigli su 5. maja 1968. godine na Međunarodnom pop festivalu u Rimu. Pored njih su učestvovali Pink Floyd, Ten Years After, Traffic i drugi. Po povratku iz Italije sa njima je ponovo radio Ivica Balić. Neposredno posle toga preselili su se u Nemačku gde su svirali naporne tezge po klubovima u Diseldorfu i Kelnu. Razočarani, u Zagreb su se početkom 1969. godine vratili pevač Toni Studeni (zbog oštećenja glasnih žica), Ivica Balić i Josip Komerički. Studeni se povukao sa scene, jedno vreme je radio kao disk džokej i saradnik u emisiji "Crvena jabuka" Radio Zagreba. Komerički i Balić su prešli u sastav Strijelci, a Balić je paralelno gradio karijeru modnog fotografa. Ostatak grupe je nastavio kao trio u postavi: gitarista Vedran Božić, basista Rajmond Ruić i bubnjar Viktor Hromin, a nastupali su pod imenom The Wheels Of Fire (po nazivu tada aktuelne ploče grupe Cream). Maja 1969. godine, posle nekoliko nastupa u Zagrebu i na moru, prestali su sa radom. Od svirke u Nemačkoj ostala je jedino priča kako je jedne večeri, u Frankfurtu u "Klubu 54" u kome su svirali, bio Džimi Hendriks (Jimmy Hendrix) pa su se sa njim upoznali i svirali. Nastupali su i sa Litl Ričardom (Little Richard), Brajanom Ogerom (Brian Auger), Džuli Driskol (Julie Driscoll) i Toni Džo Vajtom (Tony Joe White).

Roboti

Vedran je posle Nemačke kraće vreme boravio u Italiji. Godine 1970. sa Rajmondom Ruićem, Branetom Živkovićem i Ratkom Divjakom osnovao je grupu Nautilus. Dolaskom Alberta Krasnića, koji je zamenio Ruića, prerasli su u Super grupu. Početkom 1971. godine Vedran se obreo u poslednjoj postavi grupe Mi, a zatim je bio jedan od ključnih muzičara u grupi Time. Tokom sledeće godina bio je u grupama Boomerang, Parni valjak, te reproduktivnim sastavima Call 66 i Telefon Blues Band. Ostvario je jednu od najznačajnijih gitarističkih karijera i postao vrlo traženi studijski muzičar i producent. Posle rada sa grupom Nautilus, Ruić je postao urednik

i producent u izdavačkoj kući Suzy, komponovao je za pevača Darka Domijana, pa se preselio u Australiju gde se bavi muzikom. Viktor Hromin se povukao iz muzike. Otvorio je disko klub, a zatim prodajnu galeriju jugoslovenskih slikara naivaca u Milanu. Godine 1970. Ivica Čokalj i Ivica Čižmek su obnovili Robote. Objavili su tri singla sa Čižmekovim pesmama a drugi sa lakom temom "Tri curice male" postigao je odličan tiraž od 30 000 primeraka. Polovinom sedamdesetih su prestali sa radom. Toni Studeni je umro juna 1998. godine. Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad-priča s istočne strane 1956-1970." (Croatia Records 2005.) Roboti su zastupljeni snimcima "Nena", "Dolazak robota", "Okus meda (Taste Of Honey)", "O, jeee (I ain't gonna eat out my heart anymore)", "Mramor, kamen i željezo" i koncertnom verzijom "Wind Cries Mary" koju su The Wheels Of Fire izveli 1969. godine.

Diskografija

Singlovi

"Treat her right (ha ha ha...)" / "Hold On, I'm Coming" / "O, jeee (I ain't gonna eat out my heart anymore)" / "Taste Of Honey" (Jugoton 1967.)
"Zvončići zvone" / "Noć mi je sve" (Jugoton 1970.)
"Tri curice male" / "Snovi" (Jugoton 1971.)
"Djevojko mala" / "Svud oko nas" (Jugoton 1972.)

ROZE POZE

(Beograd)

Grupu su 1986. godine osnovali gitarista i pevač Željko Nikolić (ex Zebra), pevač Oliver Đurić, basista Vladimir Milačić, gitarista Sava Đustibek, bubnjar Dušan Živanović i tekstopisac Vlada Čalić. Đurić je ubrzo napustio sastav pa je ulogu glavnog pevača preuzeo Željko Nikolić. Tokom rada kroz grupu je prošao veliki broj muzičara, jer je Željko svojim saradnicima postavljao visoke profesionalne zahteve.

Roze poze

Prve radove su objavili 1987. godine na promo singlu sa pesmama "Poskok rock" i "Bordžija". Oktobra 1989. godine kao samostalno izdanje su objavili EP sa četiri pesme od kojih su udarne "Daj gol" (obrada "You'll Never Walk Alone" iz repertoara grupe Slade) i "Novine za sedenje". Na debi albumu "Roze poze" u produkciji Dušana Bezuhe, 1990. godine objavili su ponovo snimljene sve četiri pesme sa EP ploče, ali i "Napadaj, ne propadaj", "Mali zeleni" (pod uticajem irskog folklora) i druge. Sledeći LP "Besindžer i Dilindžer", ponovo u produkciji Dušana Bezuhe, doneo je i pesmu "Moj grad" koja je posvećena Filu Lajnotu (Phil Lynot) iz sastava Thin Lizzy, kao i obradu tradicionala "Amazing Grace" pod nazivom "Šes-najst metara". Na ovoj ploči bas je svirao Zoran Bogićević a bubnjeve Branislav Popović jer ih je Dušan Živanović napustio da bi formirao sastav Orthodox Celts. LP "Rokenrol dendi" je objavljen u najgore vreme 1993. godine tako da su ga koncertno slabije promovisali. Ploča je ponudila tvrdi pub rock, a na B-strani su nastavili sa svojim viđenjem keltske muzike kroz pesme "Okreni sat" (obrada tradicionala "Auld Lang Syne") i "Blowin' in the Wind (Dylan on ACID)". Kao gosti, na snimanju su učestvovali članovi sastava Orthodox Celts: Ana Bokić (violina), Dejan Lalić (bendžo) i Dušan Živanović (harmonika). Pesmu "Mali zeleni (NLO UFO)" u novom aranžmanu, snimili su uživo u studiju "Oxygene". Četvrti LP je trebalo da se zove "Do jaja je" a na omotu da bude crtež muških genitalija, ali su na incijativu iz PGP RTS-a omot i naziv ploče promenjeni i ona je izašla 1995. godine pod imenom "Da li si to ti?". Produkciju ploče uradio je Vlada Negovanović, a na njoj je akustična verzija pesme "Samo pošteli" sa prethodnog albuma, snimljena na unplugged festivalu održanom januara 1994. godine u Sava centru. Sa njima je te večeri svirao violinista Aleksandar Štukelja. Na kompilacijskoj kaseti "Daj gol" je izbor njihovih pesama sa težištem na materijalu sa debi ploče. Na disku "Zakopano blago" tandem koji i dalje čine Željko Nikolić (muzika) i Vlada Čalić (tekstovi) ponovo je ponudio fudbalskom groznicom obojene pesme "Najveća je, najveća", "U pobede Sartide", "Ja sam sa stajanja", "Hvala ti, hvala ti", ali i nenavijačke "Zauvek u ratu", "Pola grada zna, pola saznaće".

Željko Nikolić je krajem osamdesetih, neformalno nastupao sa Kojom, a kao gost je odsvirao gitaru u jednoj od verzija "Dečje pesme" na ploči Discipline kičme "Dečja pesma" (PGP RTB 1987.).

Diskografija

Singlovi

"Poskok rock" / "Bordžija" (PGP RTB 1987.)
"Daj gol" / "Novine za sedenje" / "Pogodi broj" / "Najlepša" (Cao sound 1989.)

Albumi

"Roze poze" (PGP RTB 1990.)
"Besindžer i Dilindžer" (PGP RTB 1992.)
"Rokenrol dendi" (Carlo records & Migos Co 1993.)
"Da li si to ti?" (PGP RTS 1995.)
"Daj gol – najveći hitovi 1990-1995" (Rockland Production 1996. kompilacija)
"Zakopano blago" (Electric Records 2002.)
"The Best On" (PGP RTS 2005. kompilacija)

RUNDEK DARKO

(Zagreb / Pariz)

Kompozitor, pevač i gitarista Darko Rundek (rođen 30. januara 1956. u Zagrebu) je sa basistom Srđanom Saherom 1979. godine osnovao sastav Haustor sa kojim je objavio četiri ploče. Grupa je prestala sa radom 1990. godine a Rundek se preselio u Pariz gde i danas živi.

Paralelno sa karijerom u Haustoru, radio je kao asistent režije u pozorištu, povremeno je glumio u predstavama, režirao radio drame, a 1990. godine je napisao muziku za film "Orao" Zorana Tadića. Na ploči Radeta Šerbedžije "Mnoge smo i mnogo voljeli" (PGP RTB 1986.) je i Rundekova pesma "Nešto me sjeća na taj grad" koju su otpevali Šerbedžija i Arsen Dedić. Tokom ratnih godina jedno veme je bio zaposlen kao muzički urednik na Radio Brodu, a u Parizu je komponovao muziku za petnaestak pozorišnih predstava i kraće filmove. Uradio je muziku za film "Tri muškarca Melite Žganjer" u režiji Snježane Tribuson. Rundek, Vedran Peternel (u to vreme muzički urednik na Radio France International) i violončelista Arnold Ašar (Arnold Achard) osnovali su grupu KAAN koja se bavila novom klasikom i improvizacijom. Snimili su materijal za ploču koja do sada nije objavljena.

Darko Rundek

Krajem 1995. godine Darko je u Zagrebu okupio Rundek band koji je na koncertima bio izuzetno dobro prihvaćen. Krajem 1996. godine je snimio prvi solo CD "Apokalipso" na kome se, uprkos žanrovskoj raznovrsnosti, u temama "Crni dusi", "Štrajk željezničara" (song iz predstave "Ne" izvedene u Mostaru 1990. godine), "Šuvar i varivo", "Za nas" držao stila koji je sa Haustorom proklamovao. Naslovna pesma je ujedno muzička tema iz istoimene predstave Teatra ITD koju je režirala Rundekova supruga Sandra Hržić. Na disku su i neke pesme koje su bile predviđene za nesuđeni peti album Haustora koji je trebalo da bude objavljen 1990. godine pod imenom "Dovitljivi mali čudaci". "Apokalipso" su producirali Rundek i Davor Rocco, a svirali su provereni saradnici Damir Prica (saksofon), Boris Lajner (bubnjevi), Jurij Novoselić (saksofon), Nikola Santro (trombon) i mnogi drugi. Tokom 1997. godine taj CD je osvojio niz stručnih priznanja u Hrvatskoj. Sledeći CD "U širokom svijetu" su producirali Rundek i Davor Rocco, a na snimanju su učestvovali Žan Jakopač (gitara), Sven Bulić (bas), Hrvoje Rupčić (udaraljke), Nikola Santro (trombon), Boris Lajner (bubnjevi), Jasna Bilušić (prateći vokali) i drugi. Osim njegovih novih pesama, na disku je "Otok", nastala po motivima "Island In The Sun" i "Jamaica Farwell" iz repertoara Hari Belafontea, te obrade tradicionala "Ljubav se ne trži" i "Ay Carmela". U pesmi "Afrika" refren je otpevao ženski hor iz Senegala, teme "Vuk" i "Zumbul" su zasnovane na ciganskom melosu, "Vesela" sadrži citat Ravelove teme "Bolero", a u pojedinim pesmama Rundek peva na engleskom i ruskom. Pesme "Mlad", "Costarica", "Tajga", "Ay Carmela", "Zumbul" i "U širokom svijetu" su prvobitno koriščene za

pozorišnu i TV muziku. Krajem decembra 2000. godine Rundek i njegov bend gostovali su u Beogradu. Održali su dva koncerta u SKC-u i jedan u Hali sportova, a za nastupe je vladalo izuzetno interesovanje publike i medija. Na koncertima su kao gosti svirali violinistkinja Ana Đokić (Orthodox Celts) i perkusionista Papa Nick. U čast Milana Mladenovića, na bis su svirali njegovu pesmu "Ona se budi" iz vremena rada sa grupom Šarlo akrobata. Disk "Ruke" doneo je etno hit "Makedo", latino nastrojenu "Kuba", kvazi meksičku "Stojim i gledam se kako postojim", pesma "Sjaj što izdaje" upotrebljena je u TV filmu "Crna kronika ili Dan žena" Snježane Tribuson a "Ista slika" (koautor gitarista Zoran Zajec) takođe je trebalo da se pojavi na nesuđenom albumu Haustora "Dovitljivi mali čudaci". U radu na novim materijalima pomogli su mu Izabel Katala (violina), Vedran Peternel (zvučni efekti), Đani Pervan (udaraljke, gitara, stari instrumenti) i Dušan Vranić (klavijature, citra, bandoneon). Pervan i Vranić su se u vreme rata preselili iz Sarajeva u Pariz, svirali u sastavu Overdream i francuskom ciganskom orkestru O đila. Izabel je iz Švajcarske, izvodila je pozorišnu muziku u predstavama Pitera Bruka i svirala na turnejama Nine Simon. Živi disk "Zagrebačka magla" snimljen je na koncertima koje su Rundek i njegov Cargo orkestar održali od 1. do 10. decembra 2003. godine tokom "Plave turneje". Tih dana su u Zagrebu izveli sedam tematski različitih nastupa u klubovima, na radiju 101 i pozorišnim prostorima. Materijal je objavljen u formi jednostrukog i dvostrukog diska. Pored pesama sa Rundekovih solo ploča tu su i teme sa ranih albuma Haustora, ranije neobjavljena "Ponoć", obrada "Bookends" iz repertoara Simon and Garfunkel kao i "Potok" koju je izveo alternativni zagrebački autor Mance. Uz muzičare koji su radili CD "Ruke", Cargo orkestar čine Igor Pavlica, Emmanuel Ferraz (trombon), Bruno Arnal (bas) i Biljana Tutorov (video). Kao gosti na koncertima su svirali Jurij Novoselić (saksofon), Damir Prica Capri (alt saksofon), Sven Buić (bas) i drugi. CD "Ruke" je 2004. godine uz žanrovsku odrednicu "Balkan Chanson" objavila berlinska izdavačka kuća Piranha Musik. U odnosu na originalno izdanje dodat je video za pesmu "Ista slika". CD "Mhm A-ha Oh, Yeah Da-da!" je dobio podnaslov "Priče o seobama i Ljubavne pjesme". Uz nove Rundekove teme, ponudio je "Slick Senorita" sa engleskim tekstom, a inspirisanu dalmatinskom "Mala Mare".

U knjizi "Duhovi" (Durieux 2001.) sakupljene su Rundekove pesme sa ploča Haustora, solo diskova i songovi iz pozorišnih predstava i radio drama. Na disku "Fred Astaire" (Jabukaton 1997.) grupe Pips, Chips & Video Clips, kao gost je pevao u temi "Plači". Pevao je prateće vokale na disku "Yugoton" (BMG 2001.) na kome su sastavi iz Poljske obradili ex YU rock hitove uključujući i "Moja prva ljubav" i "Ena". Grupa Atentat je na disku "Let iznad lukavičijeg gnijezda" (Max Music 2001.)-obradila Rundekovu pesmu "Tranzit". Obradu pesme "Ona se budi" Rundek je snimio za CD "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) za koji su brojni muzičari dali svoje viđenje pesama Milana Mladenovića. Na disku "Velvet Bananas" (MSU 2002.) snimljenom na koncertu održanom u zagrebačkom klubu "Tvornica" 25. septembra 2001. godine povodom izložbe Endi Vorhola, Rundek je otpevao pesme "Sunday morning" i "All tomorrow parties". Na disku "Jako dobar tatoo! Tribute To EKV" (CBS 2003.) snimljenom 22. februara 2003. godine u zagrebačkom klubu "Tvornica" na koncertu posvećenom Mladenoviću, otpevao je obrade pesama "Jesen" i "Kao da je bilo nekad". Rundek Cargo Orkestar je u pesmi "Sunce" gostovao na disku "Letu štuke" (Menart 2005.) grupe Letu štuke koju su pokrenuli Dino Šaran (vokal, gitara), Đani Pervan, Dušan Vranić, Dejan Pejaković (gitara) i Ćera (bas). Godine 2002. u filmu "Ruševine" slovenačkog reditelja Janeza Burgera, Rundek je tumačio ulogu zagrebačkog pozorišnog reditelja Ludog Hermana i po magazinu "Stop" proglašen je slovenačkim glumcem godine. Glumio je i u filmovima "Sto minuta slave" Dalibora Matanića i "Pogled sa Ajfelovog tornja" Nikole Vukčevića. Komponovao je muziku za film "Pušća Bistra" reditelja Filipa Šovagovića. Avgusta 2005. godine posle nastupa na beogradskom Beer festu u kasnim noćnim satima Rundeka je napala grupa mladića. Prošao je sa ozledom arkade i prsta ali i pozivom da povodom tog incidenta sa predsednikom Srbije Borisom Tadićem popije kafu. U leto 2006. godine u okviru Teatra Ulysses on i Izabel su glumili u predstavi "Marat – Sade" rediteljke Lenke Udovički.

www.rundekcargoorkestar.com

Diskografija

"Apokalipso" (Jabukaton 1996.)
"U širokom svijetu" (Jabukaton 2000.)
"Ruke" (Menart 2002.)
"Zagrebačka magla – Plava turneja" (Menart 2004. koncertni)
"Mhm A-ha Oh, Yeah Da-da!" (Piranha Musik 2006.)

RUŽ

(Beograd)

Tinejdžerska grupa Ruž nastala je 1982. godine i kroz nju su u početku prolazili brojni članovi. Tek kada su se ustalili u postavi: pevač Vuk Rosandić (rođen 1969.), braća blizanci, gitarista Miloš i basista Marko Kozić i bubnjar Zoran Tomašević Toma, za njih je pokazao interesovanje zagrebački Jugoton.

Ruž

U momentu kada je Plavi orkestar tiražno posustajao, Ruž se pojavio na sceni sa očiglednom namerom da preuzme njihovu publiku, pa je debi LP "Još jedan ples" odmah štampan u zlatnom tiražu. LP je producirao bubnjar Ivan Fece Firči, prateće vokale pevala je Marina Perazić, a učestvovali su Jovan Maljoković (saksofon), Aleksandar Dujin (klavijature) i Zoran Bulatović Bale (bas). Sve pesme na ploči komponovao je Miloš Kozić, a kao hit se izdvojila "Zubarka". Ploča je postigla solidnu popularnost, ali su morali na dvogodišnju pauzu zbog odlaska članova u vojsku. Drugi LP "Noćno kupanje" (produkcija Đorđe Petrović) je takođe trebalo da objavi Jugoton, ali su zbog zategnute političke situacije prešli u PGP RTB. Ploču su uradili po sličnom principu, fabrikujući instant pesme "Nemica" i "Amerikanka" i gotovo preko noći su postali miljenici najmlađe publike. Na snimanju su gostovali Dragan Jovanović (gitara), Feldi Jen (saksofon), Szabo Robert (bendžo i usna harmonika) i Kristina i Aleksandra Kovač (prateći vokali). Polovinom 1990. godine koncertom na beogradskom Sajmištu izazvali su masovnu histeriju među devojčicama. Ploča je postigla visok tiraž, održali su turneju po Makedoniji, Bosni i Srbiji u okviru koje su svirali oko sto dvadeset koncerata. Na "Beogradskom proleću" 1991. godine izveli su obradu stare pobedničke pesme "Jedna mala plava" Đorđa Novkovića iz repertoara grupe Pro Arte. Taj snimak je objavljen na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.). Početkom rata Vuk je otišao u London, a zatim u Ameriku.

Ploču "Čuvari ljubavi" objavili su krajem 1992. godine bez Vuka i sa nje se izdvojila pesma "Ima nešto u tvojim očima". LP je producirao Saša Habić, a učestvovali su Saša Lokner (klavijature), Dragan Jovanović (gitara), Nikola Vranjković (gitara) i Jelena Galonić (prateći vokal). Godine 1993. Marko i Miloš su napustili Ruž i sa pevačem Danijelom Vuletićem u okviru grupe Čuvari ljubavi snimili istoimeni LP koji je 1993. godine objavio PGP RTS. U isto vreme u zemlju se vratio Vuk, on i Toma su nastavili sa basistom Dejanom Grujićem (ex Oblaci) i u produkciji Zlatka Manojlovića snimili LP "No 4". Manojlović je komponovao većinu materijala, a obradili su stari hit grupe Dah, pesmu "Šošana". Na koncertima je sa njima nastupao gitarista Saša Ranđelović (ex Point Blank, Oblaci). Godine 1995. objavili su CD "Kao nekada..." u produkciji Đorđa Petrovića na kome je obrada pesme "Šizika" Lakih pingvina. Autori pesama su braća Kozić, Dejan Grujić, Radovan i Kikamac iz Zane. Na snimanju su gostovali Saša Ranđelović, Đorđe Petrović, klavijaturista Darko Grujić i pevač Đorđe Dragojlović (ex Laki pingvini). Ubrzo posle te ploče Vuk se preselio u Ameriku i grupa je prestala sa radom. Miloš Kozić je za prvu solo ploču Marine Perazić napisao pesmu "Maline i kupine", a radio je pesme za Maju Odžaklijevsku i Gocu Tržan. Vuk se na scenu vratio samostalnim diskom "Trajem" (City Records 2003.).

Diskografija

"Još jedan ples" (Jugoton 1988.)
"Noćno kupanje" (PGP RTB 1990.)
"Čuvari ljubavi" (PGP RTB 1992.)
"No 4" (ZAM 1993.)
"Kao nekada..." (PGP RTS 1995.)

R

Satan Panonski • Samonikli • San • Sanjalice • Savić Massimo • SCH • September • SexA • Siluete • Simjanović Zoran • Sirova koža • Slomljena stakla • Smak • Smeli • Sokoli • Sovilj Tomi • The Spoons • Srebrna krila • Stančić Ivan Piko • Stidljiva ljubičica • Stijene • Stojaković Jadranka • Stojančić Perica • Stop • S.T.R.A.H. • S vremena na vreme • Suncokret

SATAN PANONSKI

(Vinkovci)

Ivica Čuljak, poznatiji kao Satan Panonski rođen je 1960. godine u selu Cerić pored Vinkovaca. Pre nego što je počeo da se bavi krajnje morbidnom stranom rock'n'rolla, bio je odličan i primeran učenik. Po završetku prvog razreda gimnazije, kod njega je došlo do radikalne promene pod uticajem najsurovijih elemenata punk pokreta. Na vinkovačkoj sceni se pojavio 1977. godine pod imenom Kečer II. On je čak govorio kako je 1978. godine u Nemačkoj primio "punk pričest" i tako postao jedan od vodećih čudaka alternativne scene.

Ivica Čuljak

Godine 1980. je postao pevač alternativne grupe Pogreb X koju je predvodio Vlado Soldo. Čuljak je počeo da piše nove tekstove i tada je nastala pesma "Trpi kurvo" koja mu je kasnije bila u redovnom repertoaru. U to vreme je iza sebe već imao sukoba sa sistemom, tri meseca je proveo u kazneno-popravnom domu Lipovica zbog izbegavanja vojne obaveze, a 1977. godine je bio u vinkovačkoj ludnici. Međutim, nesreća koja se zbila 29. novembra 1981. godine iz osnova je promenila njegov život. Te večeri je u vinkovačkom hotelu koncert imala Meri Cetinić. Čuljak se tu muvao u svojoj punk uniformi, koja je očigledno izazivala lokalne kabadahije, došlo je do sukoba u kome je on nožem isekao protivnika. Osuđen je na dvanaest godina zatvora, jer nije dokazano da li je to učiniu u samoodbrani. Predviđeno je bilo da ode na Goli otok, ali zahvaljujući vezama njegovog oca koji je bio upravnik vinkovačkog Doma zdravlja, smešten je u neuropsihijatrijsku bolnicu u kojoj je trebalo da izdrži kaznu. Tokom boravka u bolnici, bilo mu je omogućeno da izlazi, drži koncerte i večeri poezije, tako da su njegov rad pratili mnogi, posebno kroz živu fanzinsku delatnost, kako u Jugoslaviji, tako i po underground krugovima širom sveta. U to vreme se sve više bavio pisanjem poezije, slikarstvom i mail artom, a povremeno je nastupao sa grupom Pogreb X.

Po prestanku njihovog rada 1985. godine je pokrenuo sastav Satan Panonski kroz koji je u potpunosti formirao svoju muzičko-scensku predstavu. Tada se za njega zainteresovao zagrebački nezavisni izdavač Zdenko Franjić koji ga je 1989. godine na svojoj etiketi Slušaj najglasnije uvrstio na kompilaciji "Bombardiranje New Yorka" sa pesmama "Oči u magli", "Iza zida", "Lepi Mario" i "Kliktaj". Godine 1990. mu je objavio kasetu "Ljuljajmo ljubljeni ljubičasti ljulj" i ploču "Nuklearne olimpijske igre" koju je snimio sa Danijelom Brdarom (bas, ritam i solo gitara) i Mariom Anušićem (bubnjevi). Medijski, ta izdanja su pokrivena i po niskobudžetskoj rock štampi u svetu. Polovinom juna 1990. godine je amnestiran, pušten je na slobodu i vratio se u svoje selo Cerić, ali je scensku aktivnost sve više vezivao za Beograd. Članovi grupe Satan Panonski neprekidno su se menjali, a jedno vreme je sa njima nastupao i Nikola Vranjković, danas gitarista beogradske grupe Block Out. Beogradska nezavisna izdavačka kuća Nova Aleksandrija objavila je 1990. godine Čuljakovu zbirku poezije, proze, crteža i fotografija "Mentalni ranjenik", a SKUC iz Osijeka koncertnu kasetu. Šabački pesnik Ivan Glišić je o njemu napisao knjigu "Čizme slobode".

Čuljakovi nastupi su u to vreme bili u tradiciji njujorške underground scene: na bini je najpre recitovao, potom se izvodila njegova muzika tokom koje se sekao žiletom, razbijao bocu o glavu ili pribegavao ritualu samospaljivanja. Kako su Vinkovci pre rata bili važno železničko čvorište, imao je običaj da uoči koncerta opere kosu u WC šolji, a onda je suši na prozoru ekspres voza. Svoj životni kredo iskazao je sintagmom: "Hard blood shock = život, punker = nacija, prijatelj = profesija, istina = zakletva". Tekstovi njegovih pesama su grubi, surovi, perverzni, sa sado-mazohističkim temama. Početak rata ga je doveo u sasvim novu situaciju. Pristupio je hrvatskoj vojsci i borio se na frontu u blizini svog sela. O onome što je tokom rata činio, postoje brojne kontradiktorne priče, kao što je i njegova smrt obavijena misterijom. Poginuo je polovinom januara 1992. godine tokom jednog od brojnih primirja. Zvanična verzija je da se okliznuo i puška je sama opalila. Međutim, postoji sumnja da je ubijen od svojih saboraca, zbog izmirenja nekih starih računa. Ubrzo posle njegove smrti, Franić je objavio kasetu "Kako je punker branio Hrvatsku". Pesme je snimao tokom rata u podrumu sa Kilmisterom iz grupe Majke i Lepim Mariom iz sastava Nepopravljivi. Na CD reizdanju ploče "Bombardiranje New Yorka" (Dancing Bear 1998.) kao bonus je uvrštena i njegova pesma "Trpi kurvo". Knjigu "Prijatelj" objavio mu je Zdenko Franjić.

Diskografija

- "Ljuljajmo ljubljeni ljubičasti ljulj" (Slušaj najglasnije 1989. kaseta)
- "Nuklearne olimpijske igre" (Slušaj najglasnije 1990.)
- "Kako je punker branio Hrvatsku" (Slušaj najglasnije 1992. kaseta)

SAMONIKLI

(Beograd)

Beat grupa Samonikli je osnovana 1964. godine. U početku su se članovi često menjali a 1966. godine su se ustalili u postavi: Marin Pečjak (vokal), Milan Pavlov (gitara), Marko Novaković (bas), Bojan Drndić (ritam gitara) i Vukašin Veljković (bubnjevi).

Tokom 1966. godine su redovno svirali na Tehnološkom fakultetu. Negovali su višeglasno pevanje, pored aktuelnih hitova su obrađivali narodne pesme i šlagere iz tridesetih i četrdesetih godina. Iste godine su gostovali u Mađarskoj na Festivalu VIS-ova u Budimpešti. Krajem te godine priključio im se bubnjar Branislav Grujić (ex Smeli). Bili su česti gosti u TV emisiji "Koncert za ludi mladi svet". Tokom 1968. godine su svirali raznovrstan repertoar, čak i Hendrikса, često su snimali za Radio Beograd ali nikada nisu objavili ploču. Sa radom su prestali krajem šezdesetih.

SAN

(Beograd)

Grupu San je početkom 1971. godine osnovao klavijaturista i kompozitor Aleksandar Sanja Ilić (rođen 1951. u Beogradu). Okupio je bivše članove grupa Smeli, Samonikli, Bele višnje i Vragolani, tako da su grupu činili pevač Predrag Jovičić, gitarista Aleksandar Slaviković, basista Dragoslav Jovanović i bubnjar Branislav Grujić.

Sanja Ilić je uz rad sa grupom komponovao muziku za film "ITD", kao i rock operu "Arhandeli i automati" koja je izvođena u pozorištu "Dadov". Na koncertu u niškoj hali "Čair" 2. februara 1975. godine Predrag Jovičić je poginuo od strujnog udara i posle toga su presta-

li sa radom, a Sanja Ilić je rešio da više nikada ne nastupa u okviru neke grupe. U spomen na Jovičića objavljen je zajednički LP "Uspomene" (PGP RTB 1977.) koji su snimili članovi sastava San uz muzičare iz Korni grupe, a pevali su Zdravko Čolić, Dado Topić, Bisera Veletanlić, Zdenka Kovačiček i Zlatko Pejaković. Na disku "YU retrockspektiva" (Komuna 1994.), koji predstavlja akustičarsku muziku, uvrščena je pesma "Legenda" grupe San.

Diskografija

Singlovi

"Tebe sam želeo" / "Helena" (PGP RTB 1971.)
"Papirni brodovi" / "Hej malena" (PGP RTB 1973.)
"Legenda" / "Milena" (PGP RTB 1974.)
"Jedan svet za sve" / "Srce na dlanu" (PGP RTB 1974.)
"Anabela" / "Zvezda ljubavi" (Studio B 1974.)

SANJALICE

(Beograd)

Vokalno instrumentalni sastav Sanjalice je zvanično osnovan 1. januara 1965. godine, mada su prvi nastup imali 29. decembra 1964. godine u Pionirskom gradu zajedno sa duom DD, Zoranom Rambosekom i Mirkom Šoucem. Prvu postavu grupe su činile u to vreme pretežno učenice i učenici osnovnih škola: Ljiljana Mandić (solo gitara, vokal), Slobodanka Mišćević (ritam gitara, vokal), Ljiljana Jevtić (bas), Vojislav Veljković (bubnjevi) i Radomir Vuković (klavijature).

Krajem 1966. godine Vojislav Veljković je otišao u vojsku, a zamenila ga je njegova tadašnja devojka Snežana Veselinović koju je naučio da svira bubnjeve. Ne želeći da bude jedini muškarac, iz grupe se povukao i Radomir Vuković, a njih četiri su nastavile kao jedan od prvih domaćih ženskih VIS-ova. Na smotri grupa nazvanoj Beograd-Zagreb održanoj 1967. godine, u konkurenciji brojnih muških sastava su osvojile prvo mesto. Iste godine su sa svojim programom učestvovale u tada vrlo popularnom muzičkom karavanu "Pesma leta" na kome su se takmičili najpoznatiji izvođači zabavne muzike. Te godine su gostovale u Rumuniji, svirale su na modnim revijama i tom prilikom nastupale na njihovoj televiziji i radiju. Leta 1968. godine su dva meseca svirale u Puli i drugim istarskim gradovima. Slobodanka Mišćević je otpevala naslovnu pesmu u filmu "Pusti snovi" režija Sofija Soja Jovanović). Ona je objavljena na EP-ju "Pusti snovi" (Jugoton 1968.) sa muzikom iz filma.

Tokom karijere su održale preko hiljadu koncerata, igranki i nastupa na modnim revijama, često sa kreatorom Aleksandrom Joksimovićem. Sudeći po novinskim izveštajima, u to vreme su bile najpopularniji ženski sastav u Jugoslaviji. U teatru poezije RU "Đuro Salaj" su svirale u predstavi "Bitnici pevaju" u kojoj su glumci Dragan Nikolić, Miša Janketić, Duško Golumbovski i drugi, recitovali poeziju američkih bitnika u izboru i prevodu Jovana Ćirilova. Posle tri objavljena singla rešile su da 1969. godine prestanu sa radom i posvete se fakultetima. Na singlovima nisu snimile nijednu autorsku pesmu, već pretežno svoje prepeve stranih hitova. Udarne pesme sa prvog singla su bile "Idem u svet", obrada "Per vedere quanto e grande il mondo" i "Nemoj reći da me voliš", obrada "Io che non vivo senza te". Na drugom singlu vodeće su bile "Marioneta" ("Puppet on a String") i "Srećni zajedno" ("Happy Together" grupe The Turtles), a na trećem "Marijana" Vlahe Paljetka i "To su bili dani" ("Those Were The Days" iz repertoara Meri Hopkins). Sa pesmom "Mi mladi" su zastupljene na disku "Yu retrockspektiva" (Komuna 1994.).

Diskografija

Singlovi

"Idem u svet" / "Bez reči" / "Nemoj reći da me voliš" / "Mi mladi" (Jugoton 1967.)
"Marioneta" / "Znam da češ se vratiti" / "Haj Lili, haj-lo" / "Srećni zajedno" (Diskos 1967.)
"Marijana" / "To su bili dani" / "Ta mala ledi" / "Misli ponekad na mene" (Beograd disk 1968.)

Sanjalice

SAVIĆ MASSIMO

(Zagreb)

Veći deo rane mladosti Massimo Savić (rođen 1962. u Puli) je živeo u Italiji, a jedno vreme i u Australiji. Karijeru je započeo 1982. godine u Zagrebu kao pevač i gitarista sastava Dorian Gray.

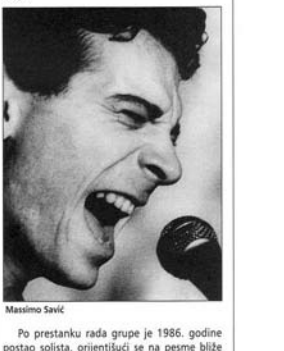

Massimo Savić

Po prestanku rada grupe je 1986. godine postao solista, orijentišući se na pesme bliže zabavnoj nego rock muzici. Na MESAM-u je izveo pesmu "Zadnja noć" i dobio nagradu za najbolju interpretaciju, a na izboru za "Pesmu Evrovizije" predstavio se pesmom "Samo jedan dan" Zrinka Tutića. Tokom 1986. godine je boravio u Švedskoj gde je radio sa producentom Tinijem Vargom, ali ništa od snimljenog materijala nije objavljeno. Prvi LP "Stranac u noći" se snimio 1987. godine sa Zrinkom Tutićem i Matom Došenom. Na albumu je opuštena verzija pesme "Zamisli život u ritmu muzike za ples" iz repertoara Filma, koju je otpevao zajedno sa autorom Jurom Stublićem. Tu je i "Mavros tin Afriki", obrada pesme buzuki svirača Gregorisa koju je otpevao na grčkom jeziku, zatim "Pruži mi ruku", obrada "Stay With Me, Baby", grupe Walker Brothers. Massimo nije komponovao nijednu pesmu na ploči, predstavio se samo kao pevač, a jedino je u pesmi "Zadnja noć" svirao gitaru. Godine 1987. je osvojio prvu nagradu na Internacionalnom festivalu u Drezdenu pesmom "Samo jedan dan", a proglašen je pevačem godine na festivalu MESAM gde je i sledećih godina redovno dobijao nagrade. Drugim albumom "Riječi čarobne" u produkciji Mate Došena, potpuno se posvetio estradnoj misli. Snimio je obradu hita Bobi Sola "Jedna suza na tvom licu", obradu španskog tradicionala "Malaguena Salerosa", sa Bebi Dol je u duetu otpevao country "Sunce sja, trava miriše", a u toj pesmi je gostovala i grupa Plava trava zaborava. Saradnici na ploči su bili Zrinko Tutić, Mato Došen, Alka Vuica, grupa Magazin (pevali prateće vokale), a sa Stublićem je napisao tekst za pesmu "La lu la le". Treći LP "Muzika za tebe" je radio sa Tutićem i Marinom Tucaković i te iste 1989. godine je za pesmu "Ponovo zajedno" dobio specijalnu nagradu na festivalu "Golden Kite" u Kuala Lumpuru.

Massimo Savić 1987. godine

Sledeći LP "Zemlja plesa" je objavio 1990. godine i on je doneo veći broj njegovih kompozicija, a kao autori su učestvovali Zrinko Tutić, Alka Vuica i Zoran Vrač. Produkciju je radio sam sa Jankom Mlinaričem, a u obradi pesme "Mislim, mislim (nek' živi ljubav)" iz repertoara grupe Srebrna krila, pevao je u duetu sa Dinom Dvornikom. Od obrada, na ploči su još "Budi sa mnom" ("Let's Just Kiss And Say Goodbye"), "Zemlja plesa" (C. Kenner) i "Otrovna" ("Poison Eye").

Sa početkom rata se preselio se u Labin i 1992. godine je u studiju Jadrana Ogrinca u Kopru snimio album "Elements" na engleskom jeziku. Na ploči su njegovi ambijentalni materijali, sasvim drugačiji od pesama koji je na prethodnim solo pločama snimao. Godine 1995. je objavio CD "Benzina", ponovo u saradnji sa Zrinkom Tutićem. Na ploči su obrade "Da li znaš da te volim" Dade Topića i grupe Time i "Dilajla" iz repertoara Toma Džonsa (Tom Jones). Na disku "Massimo" snimio je pesme gitariste Srđana Sekulovića koji je ujedno uradio produkciju. Na disku "Vještina" sa aranžerom i producentom Ivanom Popeskićem snimio je obrade ex Yu rock balada. Pesme se kreću u rasponu od "Bacila je sve niz rijeku" Indexa, preko "Loše vino" iz repertoara Bijelog dugmeta, do teme "Libar" Gibonnija. Na disku "Vještina II" većinu materijala čine nove pesme, a uvršćene su obrade "Pristao sam bit ću sve što hoće", "Sve će to mila moja prekriti ruzmarin, snjegovi i šaš" (Bijelo dugme), "Mi nismo sami" (Film), "Zagrli me" (Arsen Dedić) i nova verzija "Samo za tvoje oči" iz repertoara Dorian Gray. Pesmu "Da mogu" je otpevao i na italijanskom ("Magari") i ta verzija je sakrivena na kraju diska. Na koncertima nastupa sa pratećom grupom Alkemičari koju čine Željko Romac (gitara), Saša Ismailovski (klavijature), Luka Veselinović (bas), Dalibor Matošević (gitara) i Marko Matošević (bubnjevi). CD "Apsolutno uživo" snimili su na nastupu u klubu "Aquarius" 14. juna 2005. godine.

Tokom karijere je sarađivao sa grupom Ekatarina Velika, pevao je na njihovom drugom albumu iz 1985. godine, učestvovao je na pločama grupa Film, Denis & Denis i Getto, snimao je sa Mitrom Subotićem, a povremeno nastupao sa grupom Le Cinema. Svoj muzički doprinos dao je u TV rock opereti "Kreatori i kreature" Vladimira Milačića. Taj muzički materijal je objavljen na ploči "Kreatori i kreature" (PGP RTB 1988.). Sarađivao je sa pozorišnom trupom Kugla glumište u predstavi "Neprigušeni titraji" i bio član pozorišne trupe Labin Art Express. Promo CD "Body, Energy & Emotions" snimio je sa Deanom Zahtilom i Krešimirom Farkašem u okviru projekta Metal Guru. Slična saradnja ostvarena je i na izdanju "Metal Guru / Hero in 21ST Century". Zajedno sa drugim pevačima, 1998. godine je učestvovao na koncertima upriličenim povodom podsećanja na rock operu "Gubec beg". Nastupio je 22. februara 2003. godine na koncertu posvećenom Milanu Mladenoviću u zagrebačkom klubu "Tvornica". Njegove verzije pesama "Tatoo", "Budi sam na ulici" i "Out" objavljene su na disku "Jako dobar tatoo! Tribute To EKV" (CBS 2003.).

Diskografija

"Stranac u noći" (Jugoton 1987.)
"Riječi čarobne" (Jugoton 1988.)
"Muzika za tebe" (Jugoton 1989.)
"Zemlja plesa" (Jugoton 1990.)
"Elements" (Helidon 1992.)
"Metal Guru / Body, Energy & Emotions" (Labin Art Express 1993.)
"Benzina" (Croatia Records / Tutico 1995.)
"Metal Guru / Hero in 21ST Century" (Labin Art Express 1998.)
"Massimo" (Aquarius Records 2002.)
"Vještina" (Aquarius Records 2004.)
"Zlatna kolekcija" (Croatia Records 2004. kompilacija)
"Apsolutno uživo" (Aquarius Records 2005. koncertni)
"Vještina II" (Aquarius Records 2006.)

SCH

(Sarajevo)

Grupu je 1983. godine osnovao gitarista i pevač Senad Hadžimusić Teno (rođen 1957. godine). Pre no što je aktivno počeo da se bavi muzikom Senad je kao dvadesetogodišnjak bio milicioner ali nije previše revnosno obavljao tu dužnost. Njegovo neprilagođeno ponašanje rezultiralo je odlaskom u duševnu bolnicu gde je proveo dve godine. Iz bolnice je pobegao i penzionisan je sa dijagnozom šizofrenija. Zato je kao naziv grupe odabrao medicinsku skraćenicu za šizofreniju, a na plakatima benda bila je njegova otpusna lista iz bolnice. Ipak, sve ovo treba uzeti sa rezervom jer Teno tvrdi da su kao deklarisani alternativci čitavu priču izmislili.

Odmah se opredelivši za alternativni zvuk, među prvima su svirali gitarski noise na tragu grupe Swans. Prvu postavu su činili Senad, basista Elmir Imamović, Miomirka Mikanović, Azra Inaetović, Dijana Kapidžić, Nenad Kosović, Samir Bilanović i Goran Obradović. Tokom karijere kroz grupu je prošlo više od pedeset muzičara a sa njima je svirao i Branko Đurić Đura. Za njihov rad su mediji pokazivali vrlo malo interesovanja, mada su bili jedina autentična trash i HC grupa sarajevske scene. Zato je prvih godina policija redovno pratila njihove nastupe tako da su privođeni na "informativne razgovore". To je možda iniciralo i grafit "Teno-Tito" ispisan na ogradi u delu grada gde su držali probe. Diskografski su debitovali sa dve pesme na kasetnoj kompilaciji "Nove snage" (Diskoton 1984.) koja je predstavila mlade bosanske sastave. Iste godine su u malom tiražu samostalno objavili kasetu "Otpusnica". Sam naziv direktno je aludirao na Senadov boravak u bolnici, a i tekstovi pesama su sugerisali alternativnu atmosferu. Uz grupe Roderick, Mizar, Grč, Miladojka Youneed i Swans 1987. godine su nastupali na festivalu "Novi rock" u Ljubljani. Njihov koncert je ostao zabeležen zbog nekoliko incidenata. Isprovocirali su tuču publike koja je na kraju razbila mikrofone i monitore, a Senad je razlupao gitaru. U to vreme ljubljanska izdavačka kuća SKUC / Forum im je objavila LP "SCH". Godine 1989. samostalno su objavili ploču "During Wartime", a uoči samog rata i materijal za ploču "White Music" koju je na disku trebalo da objavi zagrebačka firma Slušaj najglasnije. Iz objektivnih razloga taj zapis je objavljen na kaseti 1992. godine i tek kasnije je urađeno i CD izdanje. Iste sezone svirali su u Sarajevu i Beogradu, najavljeni plakatima na kojima je pisalo "Unter der Bosnische Flagge" i "Die Bosniaken Kommen" sa bosanskim grbom i likom vojnika Handžar divizije. Uz Senada, grupu su tada činili basista i saksofonista Petar Erak i bubnjar Danijel Prebanić. Ratne godine proveli su u Sarajevu, a poslednji nastup u svom gradu organizovali su 1994. godine za MTV.

Tokom rata su u Sarajevu snimili CD "The Gentle Art Of Firing" na kome su ubedljivo preneli ličnu teška iskustva i priklonili se melodičnijem zvuku. Svoju pesimističku viziju najbolje su artikulisali u pesmama "Chaos" i "Fall Down-Get Up". Po izlasku diska su prestali sa radom. Senad se preselio u Prag, posvetio se pisanju poezije i u tom gradu je objavio knjigu "SCH – Songs & Tales" (Menora 1996.). U knjizi je sakupljeno tridesetak tekstova (nastalih u različitim periodima) a prevedeni su i na engleski jezik. Jedna pesma je na nemačkom što je u duhu njihovih ploča jer su imali običaj da uvrste jednu pesmu na iskvarenom mađarskom. Polovinom 1999. godine izdavačka kuća Polikita Records je u raritetnom tiražu objavila CD "During Wartime... Again!". Na dis-

ku je ponovo snimljen materijal sa ploče "During Wartime" koji je temeljno izmenjen i zvuči mirnije i pitkije. Disk sadrži sedam bonus pesama od kojih su četiri objavljene na ploči "White Music", jedna na "SCH", a "Fagot" i "Happy Family" su doživele premijeru. Uz ovaj CD priključena je knjižica sa tekstovima "SCH – Songs & Tales" a delijen je i CD "The Gentle Art Of Firing". Na disku "Vril" Senad je materijalizovao svoje samostalne radove. Dupli disk "Eat This!" snimili su Teno, Darko Cvijanović (bas) i Rida Atarašani (vokal). CD "Deluge and After" sadrži nove materijale od kojih epska "Long night at Roxy" traje gotovo trideset minuta. Na disku "Only cunts don't fear the rain" su ranije neobjavljeni snimci, nastali u periodu od 1983. do 1993. godine.

Tokom karijere grupa je prolazila kroz različite muzičke faze koje su se kretale od novog talasa, ultra hard core zvuka (pesme su im trajale tek po nekoliko sekundi) do etno radova kada je sa njima nastupao perkusionista Hišam, inače sirijski državni prvak u bicikliznu. Zatim su smislili alter ego grupu Poglavica Crvena Pruga, Čarape i Penkalo u kojoj su članovi SCH razmenili instrumente i istraživali još radikalnije muzičke forme. Početkom 1988. godine osnovali su alternativnu političku organizaciju "Grupa za akciju u kulturi-politici-Prva faza" pokušavajući da i na taj način, a ne samo kroz muziku plasiraju svoje stavove. Naravno i ta akcija je bila osuđena na marginalnost. Senad je svojevremeno komponovao ciklus minimalističkih tema "FLJP" (Fantastična ljubavna pjesma) od kojih su neke objavljene na diskovima.

www.s-c-h.com

Diskografija

"Otpusnica" (Samostalno izdanje 1984. kaseta)
"Četvrta faza" (Samostalno izdanje 1987. kaseta)
"SCH" (FV založba 1988. kaseta)
"During Wartime" (samostalno izdanje 1989.)
"White Music" (Slušaj najglasnije 1992. kaseta)
"The Gentle Art of Firing" (Obala Art Centar 1995. CD)
"During Wartime... Again!" (Polikita Records 1999.)
"Vril" (Magaza / Post War Sound 2002.)
"Eat This!" (Buybook 2004.)
"Deluge and After" (Buybook 2006.)
"Only cunts don't fear the rain" (Polikita Records 2006.)

SEPTEMBER

(Ljubljana)

Grupu su septembra 1975. godine osnovali tadašnji veterani jugoslovenske scene, orguljaš Tihomir Pop Asanović (rođen 1948. u Skoplju) i pevač Janez Bončina (rođen 1948. u Ljubljani). Pop Asanović je krajem šezdesetih godina svirao u sastavu The Generals koji je pretežno tezgario u inostranstvu. The Generals su prestali da rade u jesen 1971. godine i Asanović je pristupio sastavu Time, a onda se okrenuo unosnijim tezgama sa grupom Pro arte na turnejama po SSSR-u. Objavio je dve solo ploče i oformio Jugoslovensku pop selekciju, koja je bila uvertira za September.

Bončina se kao klinac lomio između sporta i muzike. Igrao je u omladinskoj fudbalskoj reprezentaciji, a prvu grupu imao je sa Tomaž
September 1977. godine: Bončina, Malikvić, Doblekar, Asanović, Ogrin i Depanger

om Domiceljem. Završio je likovnu akademiju, a pisao je za novine o rock muzici. Početkom 1968. godine je kao gitarista stupio u sastav Mladi levi. Kada ih je napustio pevač, preuzeo je njegovu ulogu, zapostavivši gitaru. Pevao je u poslednjoj fazi Generalsa i snimio samostalne singlove "Svet je nor" / "To je ljubezen" (Helidon 1971.) i "Ljubezen več ni" / "Kadar tvoj pogled" (Helidon 1971.). Zatim je osnovao grupu Srce sa kojom je objavio singl "Gvendolina, kdo je bil?" / "Zlatna obala" (Helidon 1972.). Po raspadu grupe Srce je saradivao u Jugoslovenskoj pop selekciji, sve do nastanka Septembra.

Uz Asanovića i Bončinu u Septembru su bili i drugi cenjeni instrumentalisti. Trubač i violinista Petar Ugrin (rođen 1944. u Zagrebu) je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Ljubljani. Nastupao je na inostranim jazz festivalima sa sastavima Pop-jazz Ljubljana i Trumpets & Rhythm Unit, svirao u grupama Mladi levi, Jugoslovenska pop selekcija, sa Korni grupom je 1972. godine bio na švajcarskom Montreaux jazz festivalu i radio je kao profesor na jazz školi u Gracu. Dugo godina je bio violinista Slovenske filharmonije i trubač Plesnog orkestra RTV Ljubljana. Bubnjar Ratko Divjak (ex Dinamiti, BP Convention, Time) je studirao na Muzičkoj akademiji u Gracu. Basista Čarli Novak (The Generals, Srce) je pouzdan studijski muzičar. Saksofonista i perkusionista Braco Doblekar (ex The Generals, Srce, Pro arte, Jugoslovenska pop selekcija) se takođe ogledao u jazz vodama svirajući sa ljubljanskim Big bendom. Prvi LP "Zadnja avantura" su objavili već početkom 1976. godine i na njemu je sve kompozicije potpisao Janez Bončina, sem pesme "Ostavi trag" koju je uradio sa Dodon Topićem. Svojim visokim instrumentalističkim kvalitetima i jazz rock obojenom muzikom, brzo su izbili u prvi plan, tako da su na festivalima omladinske kulture u SSSR-u, Istočnoj Nemačkoj i Kubi predstavljali Jugoslaviju. Pesme "Gvendolina" i "Zadnja avantura", snimljene na koncertu u novosadskom Studiju M 7. maja 1976. godine, objavljene su na ploči "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.). Zbog obaveza prema Plesnom orkestru Radio Ljubljane, krajem 1977. godine iz grupe su otišli Petar Ugrin, Čarli Novak i Ratko Divjak, pa su u novom sastavu bili gitarista Marjan Malikvić (ex Kameleoni, Srce), basista Jadran Ogrin (ex Kameleoni) i bubnjar Nelfi Depanger (ex Kameleoni). Na koncertima je povremeno sa njima nastupao i gitarista Vedran Božić. Svirali su na BOOM festivalu, a živa verzija pesme "Noć kradljivaca" je objavljena na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Početkom 1978. godine su u Americi nastupali po koledžima i snimili album "Domovina moja", za koji su pesme napisali Asanović i Bončina. Ploča je donela nešto jednostavniju i komunikativniju muziku koja je uvođenjem gitare dobila rock orijentisan zvuk, a pažnju su posvetili i višeglasnom pevanju. U momentu kada su planirali ponovni odlazak u Ameriku, sasvim iznenada su doneli odluku da prestanu sa radom. Poslednji koncert održali su u Zenici 5. novembra 1979. godine, a nastupali su u postavi Asanović, Bončina, Doblekar, Ante Mažuran (gitara), Dane Gančev (bas) i Tone Dimnik (bubnjevi).

Janez Bončina je objavio solo ploče "Ob šanku" (RTV LJ 1985.), "Junaki nočne kronike" (Helidon 1988.), kompilacijsku "Najlepši neuspehi" (RTV S 1992.) i "Staro vino" (RTV S 1994.). Na kompilaciji "Bendologija" (NIKA 1999.) je ponudio retke živе snimke iz svih faza rada, od koncertne verzije pesme "Oluja" sa Mladim levima na Opatiji 1969. godine, preko nastupa Septembra na Floridi 1978. godine do "Joža iz Portoroža" i "Ta noč je moja" sa Big bendom RTV Slovenije iz 1998. godine. Na solo disku "Delo mi ne leži" (Nika Records 2001.) snimio je pesme koje je komponovao sa klavijaturistom i gitaristom Gregom Forjančičem. Petar Ugrin je uradio jazz album "Samo muzika" (RTV LJ 1979.). Umro

je 14. septembra 2001. godine. Braco Doblekar je snimio jazz orijentisan solo CD "Mir, prijateljstvo, ljubezen" (Helidon 1996.), a bavi se i produkcijskim radom.

Diskografija

Singlovi

"Mala vještica" / "Luduj s nama" (Jugoton 1976.)
"Prle upecao ribu" / "Ljubav je prava stvar" (PGP RTB 1977.)
"Domovina moja" / "Za tvoj rođendan" (RTV LJ 1978.)

Albumi

"Zadnja avantura" (PGP RTB 1976.)
"Domovina moja" (RTV LJ 1979.)

SEXA

(Zagreb)

Medijski slabo pokriven, ali veoma osoben sastav SexA nastao je marta 1981. godine. Osnovali su ga muzičari koji su došli na studije u Zagreb: pevač Nikica Valentić, gitarista Ivan Bilosnić, klavijaturista Saša Last, basista Nino Prišuta i bubnjar Ratko Danilović. Povremeno je sa njima svirao gitarista Darko Kordovan. Puni naziv grupe glasio je Sedativ ex Apoteka, ali su se odlučili za atraktivniju skraćenicu.

SexA

U početku su radili u okviru avangardne pozorišne grupe Kugla glumište, tako da su se tokom čitave karijere držali u drugom planu, bržino negujući gotovo kult-status. U prvoj fazi su bili naklonjeni tamnijem zvuku novog talasa, a krajem osamdesetih su primili više uticaja američkog gitarskog rock zvuka. Na oproštajnom koncertu u Kopru održanom 23. januara 1986. godine su snimili kasetu "SexA uživo" i objavili je u samo dve stotine primeraka. Iste godine pro-glasili su privremen prestanak rada sve do 1989. godine kada su Valentić i Bilosnić obnovili grupu. U početku je bubnjeve svirao stari član Danilović, a bas Aleks Červar. Konačnu postavu su formirali kada su im se priključili Saša Last i bubnjar France. Promenom zvuka nisu presekli veze sa sopstvenim korenima, tako da su se kroz guste gitarske efekte i dalje probijali grubi i direktni Valentićevi tekstovi.

Do prve ploče "No Sleep 'Till Pussy" su stigli 1990. godine, a tada su za sopstvenu izdavačku kuću Idle Valley objavili reizdanja ranijih materijala, kasetu "Tidamja" (demo snimci iz 1985. godine) i koncertnu "Sexa u Galeriji SC" snimljenu 2. juna 1990. godine. Na omotima tih kaseta su inserti iz stripa Kanađanke Kazel Mojsijević "How Superman Died". Na kaseti "Veprovi u gradu" su demo snimci urađeni 1988. godine u Slavonskoj Požegi. Snimak koncerta održanog u Galeriji SC 1990. godine, tri video spota, scene sa proba i intervjue su objavili na VHS kaseti "Jeane Jone Story" 1991. godine. Pesme "Pussy In The Sky With Diamonds" i "Tidamja" su na maxi singlu 1991. godine objavili ljudi iz prve indie rock prodavnice "Iz sve snage". U to vreme članovi grupe su se preselili u Holandiju gde je Stiv Albini (Steve Albini) trebalo da producira njihov nov materijal, ali to nije realizovano. Na poslednjem izdanju, kaseti "Lajanje na zvijezde" zabeleženi su koncerti, probe i radio gostovanja u Holandiji. Kasetu "My Head Got Pregnant" snimio je Nikica Valentić pod imenom Nick the Brick uz pomoć basiste Nine Prišute, saksofoniste Damira Price Caprija (ex Haustor) i drugih. Na njoj su uz novi miks ponudili zaokret ka industrijskom zvuku kroz pesme nastale u periodu od 1993. do 1995. godine. Posle tog izdanja prestali su sa radom.

Diskografija

Singl

"Pussy In The Sky With Diamonds" / "Tidamja" (Iz sve snage 1991.)

Albumi

"SexA uživo" (DID Koper 1986. koncertna kaseta)
"Veprovi u gradu" (Idle Valley 1989. kaseta)
"No Sleep 'Till Pussy" / "Fuck Piction" (FV Založba 1990.)
"Tidamja 85" (Idle Valley 1990. kaseta)
"SexA u galeriji SC" (Idle Valley 1990. koncertna kaseta)
"Lajanje na zvijezde" (DIY 1994. kaseta)
"My Head Got Pregnant" (Kekere aquarium 1998. kaseta)

SILUETE

(Beograd)

Pevač Zoran Miščević, lider Silueta i jedan od pionira domaće rock muzike roden je 17. septembra 1945. godine u Beogradu. Muzikom je počeo da se bavi svirajući bongo bubnjeve u školskoj grupi. U to vreme Branko Gluščević (roden 1943. u Beogradu) je predvodio kombo orkestar Black Cats, pa su on i Miščević odlučili da osnuju beat grupu. Siluete su osnovane 20. oktobra 1961. godine. Za njihov muzički profil presudan je bio film "Veseli klub mladih" u kome su nastupali Klif Ričard i sastav The Shadows. Upravo zbog ove grupe su po Gluščevićevoj ideji odabrali ime Siluete. Originalnu postavu su činili Zoran Miščević koji je pevao i svirao bas, ritam gitarista Branko Gluščević, solo gitarista Ilija Stanić (1941.), klavijaturista Zoran Simjanović (1946.) i bubnjar Jovan Mišević Miške (1946.) koga je ubrzo zamenio iskusniji Miroslav Minić Mine. Sa Minetom su prvi put nastupili u Ekonomskoj školi u Cetinjskoj ulici a onda su usledile svirke po privim beogradskim mestima rezervisanim za igranke. Kraće vreme sa njima je svirao perkusionista Gvozden Eror. Prvi veći nastup su imali početkom 1962. godine u Domu sindikata na koncertu Đorđa Marjanovića. Pratili su ga u pesmama "My Girl Josephine" i "Peppermint Twist". Tokom 1962. godine kontinuirano su svirali na igrankama pa čak i u okviru kabaretskog programa "Orfeum".

Zoran Baric Bubonaut

Zoran Miščević 1983. godine

Posle svirki u Makarskoj, tokom leta 1963. godine došlo je do razlaza. Simjanović je prešao u Elipse, a Ilija Stanić je nastavio Siluete sa novim članovima: Dejan Dunjić (bas), Jovan Mišević (bubnjevi), Miomir Petrović Kraka (ritam gitara, ex Safiri)) i Ljuba Đorđević (klavijature). Budući da su svirali instrumentalnu muziku, na jednom nastupu im je pevač Tomislav Tomi Sovilj (ex Zlatni dečaci, roden 1941. u Beogradu) ponudio da rade zajedno ali je ta saradnja potrajala nepunih godinu dana. Po raspadu prvih Silueta, Gluščević je prešao na bas pa su on, Miščević, bubnjar Mine, solo gitarista Božidar Plesničar Lari (roden 1940. u Mariboru) i ritam gitarista Slobodan Mihajlović osnovali Lutalice. U to vreme je Miščević pevao i sa sastavom Safiri. Lutalice su posle pobede na Gitarijadi na Sajmištu, koja je održana 30. marta 1964. odlučili da prestanu sa radom. Miščević se vratio u Siluete pa su, sve dok ih je vezivao ugovor sa Soviljem, imali dupli program. U prvom delu koncerta pevao je Sovilj a u drugom Miščević. Prvi veći nastup samo sa Zoranom imali su u Domu kulture "Vuk Karadžić" pod nazivom "Koncert za karikaturu i tvist" (u organizaciji humorističkog lista "Jež"). Zatim su redovno svirali u Taš kafeu, Euridici, dansingu Gradskog podruma i Domu omladine. Polovinom 1964. godine i Tomi Sovilj je formirao svoje Siluete ali su mu originalni članovi uskratili pravo da koristi ime grupe. Tokom 1965. godine Miščevićeve Siluete su svojim nastupima šokirale tadašnju puritansku publiku što im je obezbedilo instant popularnost kakva pre toga na našim prostorima nije bila viđena. Beograd je u to

Siluete 1968. godine: Dunjić, Mišević, Miščević, Đorđević i Todorović

vreme imao oko dvesta trideset grupa, njihovi članovi su bili uredno podšišani i odeveni, ali su Siluete muzikom i scenskim nastupom razorili te standarde. Na gitarijadi koja je pod nazivom "Padala ritma" održana 9. januara 1966. godine na Sajmištu učestvovali su uz najpopularnije tadašnje grupe. Sa njima je tada prvi put nastupao gitarista Dragi Jelić koji je napravio spektakularan transfer iz sastava Beduini. On je zamenio gitaristu Larija Plesničara koji je nastavio sa grupom Beat kvintet, a zatim sa Studentima u kojima je pevao Slobodan Konjović.

Prvi singl su prodali u iznenađujućem tiražu od 45 000 primeraka. Na ploču su uvrstili tadašnje hitove "Keti" R. Pitersona u prepevu Branka Marušića Čuture, "Najdraži san" ("Walk in the room" sastava Searchers), "Tvoj rođendan" (obrada "Sha la la lee" sastava Small Faces), i "Uhvati vetar" ("Catch The Wind" iz repertoara Donovana), a prepeve je napisao Kraka Petrović. Godine 1966. nastupali su u Zagrebu i Beogradu na hepeninzima slikarke Olje Ivanjicki. U to vreme vladalo je veliko rivalstvo između Silueta i Elipsa pa je u Domu omladine organizovano njihovo sučeljavanje. Po glasovima publike pobedile su Elipse. Već 1967. godine Siluete su pobedile na Gitarijadi koju su organizovale "Večernje novosti". Sa Elipsama su svirali aprila 1967. godine kao predgrupa na nastupima sastava The Searchers u Beogradu i Zrenjaninu. Srđan Karanović, u to vreme student režije, je za televiziju snimio portret o njima pod nazivom "Učio sam dve godine kontrabas". Pojavili su se u filmu "Doći i ostati" reditelja Branka Bauera. Veliki uspeh koji su postigli doveo ih je na naslovne stranice, a Miščevićeva duga, u plavo obojena kosa je izazivala skandale. Na ulici su često pokušavali da ga ošišaju, pa je pribavio medijsku pažnju time što je želeo da osigura kosu. Godine 1967. na EP izdanju snimili su hit "Dona" Riči Valensa, "Noć za ljubav" ("With the girl like you" Elvisa Preslija), "Moj srećan dom" ("I washed my hands" Čak Berija) i "Uzmi ili ostavi" ("Take it, or leave it" The Rolling Stones). Iste godine objavili su još jedan EP sa pesmama "Kišu sam tražio" i "Raskid" Dejana Dunjića, kao i obradama "Voleti nekog" ("To love somebody" Bee Gees) i "Plakaću sutra" ("I'll cry tomorrow" Searchers). Pokušali su da se probiju i na inostranom tržištu. Mesecima su svirali u Austriji i Nemačkoj, ali tada ih je napustio Dragi Jelić i po povratku u Jugoslaviju prešao je grupu Džentlmeni. Tokom odsustva, novine su se i dalje hranile njihovom slavom, pa je objavljena izmišljena vest da su svirali na groblju u Nirnbergu, što se doduše uklapalo u njihov incidentni imidž. Novi gitarista Silueta je umesto Jelića u to vreme postao Slobodan Todorović (ex Džentlmeni). U Domu omladine su 5. septembra 1967. godine organizovali povratnički koncert, a zatim krenuli na turneju koja je obuhvatila sto dvadeset nastupa. Novu 1968. godinu su dočekali u Domu omladine, svirajući koncert u trajanju od dvadeset tri časa. Januara 1968. godine su na koncertu u Sarajevu izazvali pravu histeriju sa lomljenjem stolica. Miščevići su u gužvi iscepali košulju, pokidali zlatni lanac, menadžeru ukrali novčanik, a Ljubi Đorđeviću razbili bocu o glavu. U Novom Sadu su se potukli sa publikom, polomili gitare, a besni momci su im oštetili kombi. Miščević je primao na stotine pisama obožavalaca, ustanovivši prvi put na domaćoj sceni status mega zvezde. Dejan Dunjić je 1969. godine napustio grupu i preselio se u London. Zamenio ga je basista i slikar Aleksandar Cvetković. Po objavljivanju četvrtog singla sa obradom pesme "Heaven knows" (u prepevu Branka Marušića dobila je naziv "Dosadan dan") tezgarili su po Evropi i to pretežno po noćnim klubovima. U želji da u inostranstvu objave ploču, uporno su svirali, ali kada je postalo jasno da tu ambiciju neće ostvariti, prestali su sa radom. Vratili su se u Jugoslaviju, a Miščević je ostao još godinu dana u Nemačkoj nastupajući sa jednom italijanskom grupom. Po povratku u Jugoslaviju 1973. godine je povremeno svirao sa različitim postavama. Tada je kao pevač gostovao na singlu "Banane" / "Reka suza" (PGP RTB 1973.) grupe Formula ljubavi iz Indije. Zatim se povukao sa scene. Aleksandar Cvetković je prešao u Grupu CD koju je predvodio klavijaturista i pevač Dragan Cvetić. Grupa CD je u periodu od 1971. do 1975. godine snimila osam singlova i prestala sa radom. Cvetković se posvetio slikarstvu, a Cvetić medicini.

Posle dvogodišnje pauze Miščević je rešio da realizuje staru ideju o rock'n'roll cirkusu. Obnovio je Siluete u postavi: klavijature Ljuba Đorđević, bas Boba Orlić (ex Bitnici), električni klavir Dragan Vukelić i bubnjevi Radomir Dramićanin (ex Dah). Za potrebe scenskih nastupa je kupio zmiju i krenuo na turneju, ali dani stare slave su odavno prošli. Tokom 1975. godine je nastupao po hotelima, a 1976. godine je ponovo formirao Siluete sa mladim muzičarima, vernim saradnikom Ljubom Đorđevićem, dok je gitaru svirao Boban Birtašević. Snimili su singl "Ponoćni voz" i redovno nastupali po manjim mestima. U to vreme su sa Lidijom Velkovskom, bivšom mis, snimili singl "Makedonsko devojče". Tokom sledećih godina Miščević je uz neverovatnu upornost i slabu medijsku reakciju, vodio grupu kroz koju je prošao ogroman broj muzičara, tako da je jedno vreme funkcionisao kao prava mala rock'n'roll škola. Pobrojao je sto osamdeset pet muzičara koji su prošli kroz Siluete. Nove žanrovske tendencije su njegov zvuk svele na marginu, a muzičari su, čim bi nešto naučili, odlazili dalje. Tih godina Siluete su se povremeno pojavljivale na velikim koncertima, a Zoran je obavezno pevao temu u kojoj je udarni refren bio "Dok su bile Siluete Dugmići su bili malo dete" kao varijaciju na pesmu "Kad bi' bio bijelo dugme" Gorana Bregovića. Sa tom pesmom su nastupili i na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA septembra 1979. godine.

U jesen 1986. godine, posle duge bolesti umro je Ljuba Đorđević. Zoran je nastavio dalje, ali sa manje žara. Na CD-u "Sjaj izgubljene ljubavi" u okviru edicije YU retrockspektiva (Komuna 1994.) pored ostalih junaka šezdesetih godina, objavljena je njihova obrada pesme grupe Small Faces "Tvoj rođendan". Bubnjar Miroslav Minić Mine je 1968. godine otišao u Nemačku gde je svirao sa Beogradskim šou orkestrom. Godine 1971. preselio se u Norveško gde i danas živi. Do 1986. godine je svirao, a onda je počeo da radi kao kreator muške mode. Miomir Petrović Kraka je bio lider starogradske grupe Daniluške. Komponovao je glavnu muziku temu za TV seriju "Salaš u malom ritu" u kojoj je glumio i epizodnu ulogu. Umro je početkom devedesetih godina. Za svoj dugogodišnji rad Zoran Miščević je dobio brojna priznanja: Spomenica solidarnosti, Sedmojulska nagrada SR Srbije, Estradna nagrada Srbije (1985.) i Prvomajska nagrada. Umro je 4. aprila 1995. godine. Pet godina kasnije, pregled minulog rada grupe je objavljen na disku "Vis Siluete". Šestostruki box set "Kad je rock bio mlad-priča s istočne strane (1956-1970)" (Croatia Records 2005.) sa ex Yu muzikom šezdesetih godina sadrži pesme "Tvoj rođendan", "Uhvati vetar" i ranije neobjavljen instrumental "Tema Silueta", snimljen 1962. godine na probi u stanu Gvozdena Erora. Obradu "Uhvati vjetar" sa

tekstom Silueta su snimili Jura Stublić i Film na ploči "Zemlja sreće" (Jugoton 1989.).

Diskografija

Singlovi

"Tvoj rođendan (Sha-la-la-la-lie)" / "Najdraži san (Walk in the room)" / "Uhvati vetar" / "Keti (Katy)" (Diskos 1966.)

"Dona (Donna)" / "Noć za ljubav (With a girl like you)" / "Moj srećan dom (I washed my hands)" / "Uzmi ili ostavi (Take it, or Leave it)" (Diskos 1967.)

"Kišu sam tražio" / "Raskid" / "Voleti nekog (To love somebody)" / "Plakaću sutra (I'll cry tomorrow)" (Diskos 1967.)

"Sećanje na Keti" / "Dosadan dan (Heaven knows)" (PGP RTB 1969.)

"Makedonsko devojče" / "The Girls from Macedonia" (Diskos 1976.)

"Ponoćni voz" / "Plačem" (Diskos 1977.)

Album

"Vis Siluete" (PGP RTS 2000.)

SIMJANOVIĆ ZORAN

(Beograd)

Kompozitor i klavijaturista Zoran Simjanović (rođen 11. maja 1946. godine u Beogradu) je jedan od osnivača grupe Silueta, a 1963. godine prešao je u sastav Elipse sa kojima je svirao do prestanka rada 1968. godine.

Zoran Simjanović

U prvoj polovini sedamdesetih godina, njegove pesme su snimali Seka Kojadinović, Dušan Prelević, atletičar Nenad Stekić i drugi. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji, a od 1975. godine komponuje za pozorište, televiziju i film. Prva igrana struktura bila mu je muzika za kultnu TV seriju "Grlom u jagode" reditelja Srđana Karanovića, na čijim je filmovima kasnije redovno radio. Tako je na počeci sa muzikom iz Karanovićevog filma "Jagode u grlu" primenio svoj uobičajeni princip žanrovskog variranja glavne teme i u saradnji sa Orkestrom Lepog Jovice ponudio je nadahnute obrade večnih tema kao što su "My Bonie", "El Condor Pasa", "Banana Boat Song", "Love Me Tender", "O Sole Mio" i "O mladosti" Arsena Dedića. Uradio je muziku za preko šezdeset igranih filmova, od kojih su najpoznatiji: "Specijalno vaspitanje" (1977.), "Miris poljskog cveća" (1978.), "Nacionalna klasa" (1979.), "Petrijin venac" (1980.), "Maratonci trče počasni krug" (1982.), "Sjećaš li se Doli Bel" (1982.), "Variola Vera" (1982.), "Balkan ekspres" (1983.), "Nešto između" (1983.), "Otac na službenom putu" (1985.), "Tajvanska kanasta" (1985.), "Jagode u grlu" (1985.), "Deja vu" (1987.), "Anđeo čuvar" (1987.), "Sabirni centar" (1989.), "Balkan ekspres 2" (1989.), "Vreme čuda" (1990.), "Virdžina" (1991.), "Tango Argentino" (1992.), "Tito i ja" (1992.), "Kaži zašto me ostavi" (1993.), "Urnebesna tragedija" (1995.), "Bure baruta" (1998.), "Srbija godine nulte" (2001.), "Sjaj u očima" (2003.) i druge. Uradio je muziku za preko dvadeset pozorišnih predstava, trideset animiranih filmova, četrdeset crtanih i kratkih filmova i preko pet stotina reklama. Sa Kornelijem Kovačem je uradio sistem špica za Studio B. Snimio je brojne ploče filmske muzike, od toga dve u Parizu. Dobio je "Zlatne arene" u Puli za muziku u filmovima "Miris poljskog cveća" i "Balkan ekspres", nagradu na Smotri filmske muzike u Mladenovcu za muziku u filmu "Otac na službenom putu", "Kristalnu prizmu" Jugoslovenske akademije ("Tango Argentino") i Nagradu za filmsku muziku u Herceg Novom ("Tito i ja"). Uradio je mjuzikle "Beogradosti" i "Ribe u moru", kao i kabare predstave u Beogradu i Somboru. Sa rediteljem Paolom Mađelijem je u Parizu radio predstave "Mandragola" i "Ludačka košulja".

Profesor je na Fakultetu dramskih umetnosti (za primenjenu muziku) i objavio je stručnu knjigu "Primenjena muzika" (Bikić Studio 1996.). Član je Evropske akademije za film i počasni građanin Valensije. Polovinom 1997. godine je uradio muziku za dokumentarni film "Poluđeli ljudi" reditelja Gorana Markovića koji se bavi građanskim protestom u Srbiji. Komponovao je i dobro ocenjenu muziku za film "Bure baruta" reditelja Gorana Paskaljevića. U žanrovski raznovrsnim temama objavljenim na istoimenom disku, Simjanović je svirao klavijature, Zlatko Manojlović gitaru, Bora Dugić frule, Branko Kamenković buzuki, Vlada Korać udaraljke, a temu "Srbijanče" (obrada "Kolo, kolo naokolo") odsvirao je ciganski orkestar. Disk kao narator otvara glumac Ljuba Tadić, a izraelski pevač David De Or je autor teksta i pevač u temi "Close Your Eyes To Pain" ("Zažmuri do bola"). Na disku "Slike iz Sarajeva koje sam voleo" Simjanović je napravio izbor muzike koju je radio za televizijske drame i filmove snimljene u Sarajevu. Na disku "Balkan ekspres I i II" objavio je muziku iz ovih filmova. Iscrpan izbor njegovog filmskog minulog rada sakupljen je na trostrukom box setu "Jedna tema jedan film". Još detaljniji pregled filmskih tema objavljen je na četvorostrukom box setu "Pesme iz filmova" podeljenom na jazz, etno, pop i rock celine. Izdanje je obogaćeno iscrpnim Simjanovićevim komentarima. Napisao je autobiografsku knjigu "Kako sam postao (i prestao da budem) roker" (Narodna knjiga 2004.).

Diskografija

Singlovi

"Pera Trta" / "Žur" / "Putovanje" / "Pera i Cane" (Diskos 1977.)

"Miris poljskog cveća" / "Pampas" / "Kolo-miris" / "Stanina tema" (PGP RTB 1978.)

Albumi

"Nacionalna klasa" (PGP RTB 1979.)

"Beogradosti" (PGP RTB 1980.)

"Sok od šljiva" (PGP RTB 1981.)

"Jedna tema, jedan film" (PGP RTB 1982.)

"Koračamo slobodom" (PGP RTB 1982.)

"Balkan ekspres" (Jugoton 1983.)

"Otac na službenom putu" (Milan 1985.)

"Jagode u grlu" (PGP RTB 1985.)

"Anđeo čuvar" (Milan 1985.)

"Zagonetka odgonetka" (Simke Music 1997. dečja kaseta)

"Bure baruta" (Simke Music / Vans 1998.)

"Slike iz Sarajeva koje sam voleo" (Simke Music 1999.)

"Balkan ekspres I i II" (Simke Music 1999.)

"Jedna tema jedan film" (PGP RTS 2002. kompilacija)

"Pesme iz filmova" (Mascom Records 2006. kompilacija)

SIROVA KOŽA

(Beograd)

Jedan od najpostojanijih domaćih rhythm i blues sastava osnovan je 1982. godine. Lider grupe Jovan Ilić je godinama nastupao sa brojnim grupama u rodnom Šapcu kao i u Beogradu, a osnivanjem sastava Sirova koža (ili Raw Hide kako su zbog čestih nastupa u inostranstvu takođe poznati) krenuo je da istražuje tradicionalne i savremene aspekte blues muzike. Jedan od ustemeljivača grupe je i kasnija blues legenda Pera Joe Miladinović, majstor na usnoj harmonici. Posle čestih personalnih promena, 1989. godine su se ustalili u postavi Jovan Ilić (vokal, usna harmonika), Vladan Stanošević (gitara), Milan Ivković (bas) i Miša Jovanović (bubnjevi). Repertoar su u početku zasnivali na obradama, ali su se vremenom više oslonili na sopstveni materijal.

Sirova koža

Diskografski su debitovali 1987. godine objavljivanjem singla "All Night Long" sa četiri autorske kompozicije. U to vreme su često svirali na prostoru bivše Jugoslavije, a to iskustvo im je obezbedilo ugiran živi nastup. Juna 1988. godine su nastupali na "Belgrade Blues Days" festivalu, na kome su pratili Todora Todorovića i Luizijana Reda (Louisiana Red). Avgusta iste godine su svirali na blues festivalu u italijanskom mestu Gorica, a novembra sa Džoni Marsom (Johnny Mars) i Mikom Valerom (Mick Waller) na devetnaestom Beogradskom jazz festivalu. Septembra 1989. godine su učestvovali na Lehrte Blues Festivalu u Nemačkoj. Juna 1991. godine u okviru Summertime Jazz & Blues Festivala u Beogradu su nastupali sa Luzijana Redom. U to vreme su objavili drugi singl "No Place To Go" sa obradama četiri rhythm i blues standarda. Januara 1992. godine su bili adekvatna pratnja Dejvu Keliju (Dave Kelly) na njegovoj jugosloven-

skoj turneji. Avgusta te godine su učestvovali na dva blues festivala u Mađarskoj i to u Budimpešti i Tatabanji. Krajem godine su bili na prvom blues festivalu u Solunu, a zatim su pratili Rolanda Abramsa (Roland Abrams) na njegovoj jugoslovenskoj turneji. Maja 1993. godine su obradovali publiku na Blues Napok Festivalu u Segedinu.

Obradom pesme "Cuttin' Out" doprineli su kompilaciji "Belgrade / The Blues / Today / Vol. 1" (PGP RTS 1994.). Iste godine su objavili debi CD "Hugger Mugger" koji su sami producirali, a kao gosti su svojim znanjem uticali pijanista Vlada Maričić, te Ivana Pavlović i Neda Marković koje su pevale prateće vokale. Pored obrada, na disku su i autorske kompozicije Jovana Ilića. Januara 1994. godine nastupali su na unplugged festivalu u Sava centru i njihova akustična verzija pesme "Country Boy" je objavljena na zajedničkom koncertnom disku "Bez struje" (MTS Records). Jula 1994. godine su svirali na dvodnevnom open air festivalu u vojvođanskom mestu Ada, a novembra na Prvom jazz festivalu u Šapcu. Februara 1995. godine su bili učesnici Blues festivala u Solunu, a jula su sa Medžik Slimom (Magic Slim) nastupali na Summertime Jazz & Blues Festivalu u Beogradu. Novembra 1996. godine su na beogradskom Marsoni Blues Festivalu ukrstili znanje sa Gerijem Slounom (Gary Sloan). Tokom njegovog boravka u Beogradu su snimili drugi CD "Gypsy Moon" koji je izašao početkom 1997. godine. Geri Sloun je pevao prateće vokale, svirao usnu harmoniku i producirao disk. U temi "Doin' My Thing" Jovana Ilića, Sloun ima ulogu vodećeg pevača u kojoj ispreda priču o boravku u Beogradu i radu sa Sirovom kožom. Na snimanju ploče je gostovao gitarista Ivan Stanošević. Na disku "Assorted studio recordings 1987-1991" sakupili su pesme sa oba singla kao i ranije neobjavljene demo snimke koji su nastali u prvih pet godina njihovog rada. Sem obrada poznatih blues tema tu su i njihove pesme "Too Proud" i "Gypsy Moon".

Tokom karijere su izgradili imidž klupske grupe tako da pored učešća na festivalima redovno sviraju po manjim prostorima. Stalni su učesnici Jazz i blues festivala u Valjevu i Mojo festa u Senti.

Diskografija

Singlovi

"All Night Long: Goin' To USA" / "All Night Long" / "Under My Blanket" / "Hard Drive Lover" (Blues House Production 1987.)
"No Place To Go" / "Just So Cool" / "Early In The Morning" / "Walkin' Blues" (Blues House Production 1991.)

Albumi

"Hugger Mugger" (Ideja 1994.)
"Gypsy Moon" (Ideja 1997.)
"Assorted studio recordings 1987-1991" (Round Records 2000.)

SLOMLJENA STAKLA

(Beograd)

Slomljena stakla su svoju muziku zasnovali na melodioznom pop zvuku. Sastav je 1982. godine osnovao pevač i kompozitor Zoran Vasilić, a uz njega su u grupi bili bubnjar Mladen Lukač, klavijaturista Dragan Petrović Pera (ex Crni baron,

Slomljena stakla

Pasta ZZ), gitarista Dragan Zarić Zare (ex Kvazar) i basista Aleksandar Živanović (ex Kota 19, Afera, Divlji anđeli, Desert, Šamar).

Debi LP "Psiho klub" u produkciji Srđana Marjanovića su objavili 1983. godine. Na snimanju su gostovali saksofonista Vuk Vujačić i klavijaturista Zoran Radetić koji je svojim idejama kompletirao zvuk grupe. Klavijature je svirao Milan Stanković jer je Dragan Petrović u to vreme napustio sastav. Prateće vokale su pevali Snežana Stamenković i Srđan Marjanović. Kao hit izdvojila se pesma "Još jedna votka". Po objavljivanju ploče u grupu se vratio Dragan Petrović. U jesen 1984. godine su posle niza nastupa objavili LP "Ljubav je kad..." u produkciji Saše Habića. Pesme su pod jakim uticajem novog romantizma komponovali Zarić i Vasilić. Uz naslovnu izdvojile su se "Una", "Monsunski vetrovi", "Leto je devojko" i instrumental "Senke u noći". Ubrzo po objavljivanju albuma u sastav su došli novi basista Vladan Vasiljević i bubnjar Ivan Ranković. Već polovinom sledeće godine su prestali sa kontinuiranim radom. Na ploči "Samo ljubav može to" zvuku su, doduše samo u naznakama, dodali folk elemente. Snimili su je Vasilić, Petrović i Milorad Džmerković (klavijature), a gostovali su Ljuba i Asim (prateći vokali), Dejan Škopelja (bas) i Safet Petrovac Saja (gitara). Vasilić i Petrović su sa novim muzičarima snimili četvrti LP "Samo za tebe". Na njemu je ponovo snimljena pesma "Još jedna votka, još jedno pivo", zatim "Sledi me" i "Ivana" Borisa Novkovića. Većinu ostalog materijala napisali su S. Blažeković i V. Mitrović. Produkciju su uradili Vasilić i Dušan Bezuha koji je ujedno svirao gitare, a gostovali su Snežana Ristić (vokal) i Milan Komnenić (klavijature). Po izlasku ploče prestali su sa radom. Dragan Petrović se 1992. godine preselio u Kanadu, nastupa u jazz klubovima i objavio je instrumentalni disk "Jazz Café-jazz after dark" (Rumenal Records 2000.) na kome su njegove teme i dve obrade snimljene na nastupu u klubu Galaxy u Torontu. Na disku "Cafe nervosa" (BG Art Media 2004.) je kompletan autor smooth jazz tema.

Diskografija

Singl

"Monsunski vetrovi" / "Leto je devojko" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Psiho klub" (RTV LJ 1983.)
"Ljubav je kad..." (Jugoton 1984.)
"Samo ljubav može to" (PGP RTB 1988.)
"Samo za tebe" (Jugodisk 1991.)

SMAK

(Kragujevac)

Radomir Mihajlović Točak (rođen 13. juna 1950. u Čačku) od pete godine svira razne žičane instrumente, a od devete se usredsredio na gitaru. U leto 1959. godine je nastradao na đačkom izletu i iščašio nogu u kuku. Pet godina je proveo po bolnicama, vezan za krevet ali je sve vreme vežbao gitaru. Po izlasku iz bolnice je završio osnovnu školu i sasvim se posvetio muzici. Jedno vreme je bio član grupe Dečaci sa Morave, a 1970. godine je svirao po klubovima u Belgiji. Krajem 1971. godine se vratio u Čačak gde je svirao po parkovima i kafanama. U Kragujevcu je tada delovala progresivna rock grupa Gentry u kojoj su bili pevač i gitarista Slobodan Kominac Koma (ex Daleki horizonti) i basista Zoran Milanović (ex Senke, rođen 1952.). Ponudu da im se pridruži, Točak je uslovio dovođenjem perspektivnog bubnjara Slobodana Stojanovića Kepe (ex Bluz projekcija, rođen 1950.) iz Kraljeva.

R. M. Točak, Čačak 1971. godine

Decembra 1971. godine na relaciji Čačak-Kraljevo-Kragujevac su formirali grupu Smak. Sa njima je nastupao i orguljaš Miša Nikolić. U to vreme u Kragujevcu je bio pripreman dramski kolaž pod nazivom "Smak sveta", inspirisan rock operom "Kosa", pa su odabrali zvučno ime Smak. Doduše, predstava nikad nije izvedena a oni su za naziv jedno vreme govorili da je skraćenica za "Samostalni muzički ansambl Kragujevac". Kroz prvu fazu razvoja grupe u njihovim redovima su se često smenjivali pevači. Najčešće su nastupali po Šumadiji, svirajući svetske rock hitove na igrankama, ali su često rasterivali publiku svojim dugim improvizacijama. Period od nastanka do 1973. godine proveli su u aktivnom komponovanju. Tada je Točak napravio serijal od dvadeset dva instrumentala, od "Biska 2" do "Biska 23", a pesme su posvećene njegovom i Kepinom prijatelju Predragu Albiću Biski. U tim pesmama su postavili osnovu svog zvuka, svirali su progresivni rock sa jazz elementima, ali su često zalazili u blues. Leto 1972. godine su proveli na svirkama u Dubrovniku, a po povratku su nastavili da nastupaju po Srbiji. Aprila 1973. godine su na Gitarijadi u Požarevcu podelili prvo mesto sa lokalnom grupom Dijamanti, koja je ujedno i organizovala to takmičenje. U leto iste godine su pobedili na Festivalu pop muzike u banatskom selu Sanad. Oktobra meseca je posle serije izmenjenih pevača u grupu došao Boris Aranđelović (rođen 1948.). On se pre toga nije aktivno bavio muzikom, a jedno vreme je živeo u Australiji. Boris je prošao na audiciji zahvaljujući

S

svom visokom tenoru, jer je uspešno otpevao pesmu "Child In Time" sastava Deep Purple.

Na ploči "Leteća diskoteka" (PGP RTB 1973.) koju je sastavio Zoran Modli objavljen je i njihov snimak teme "Biska 2" u verziji sa pevanjem. Početkom 1974. godine su radili snimke za prvi singl i razmišljali o orguljašu. Mesto su ponudili Tihomiru Asanoviću (ex The Generals, Time), ali ih je on odbio jer je planirao osnivanje Jugoslovenske pop selekcije. Prvi singl sa pesmama "Živim ja" (ranije se zvala "Biska 13") i "Biska 16" su objavili marta 1974. godine. U pesmi "Živim ja" je gostovao flautista Sreten Tasić Tasa (ex Porodična manufaktura crnog hleba, Oliver), a u vreme snimanja se slučajno zatekao u studiju. Prvi put su dobili priliku da se na pravi način predstave u Beogradu 10. novembra 1974. godine na rođendanu emisije "Veče uz radio". Nastupali su u Domu sindikata sa Bijelim dugmetom, Pop mašinom i drugim grupama. Par dana kasnije su trijumfovali na samostalnom koncertu na Filološkom fakultetu. Tada je prvi put sa njima kao gost nastupao orguljaš Lazar Ristovski iz Kraljeva, a redovan član je postao januara 1975. godine. Ristovski (rođen 1956.) je pre toga svirao u grupi Bezimeni, zatim je bio u orkestru Bokija Miloševića i pratio Lepu Lukić na koncertima. Krajem januara 1975. godine Smak je svirao sa mađarskom grupom Omega u Domu sindikata. Februara su nastupali na rock večeri Opatijskog festivala, pa u Zagrebu na smotri najboljih gitarista Kongres rock majstora, ali Točak uprkos čudenju mnogih nije izabran u četvoricu najboljih, samo zbog toga što nije bio ekskluzivac Jugotona. Polovinom marta su svirali kao predgrupa na koncertu sastava Deep Purple u Beogradu. Aprila 1975. godine dogodilo se nešto nesvakidašnje na diskografskom tržištu. U isto vreme su izašla dva ista singla, ali objavljena u različitim kućama. Suzy i RTV Ljubljana su imali ugovore sa Smakom, pa su požurili da objave singl sa tadašnjim apsolutnim hitom, instrumentalom "Ulazak u harem" (pesmu je komponovao Dragoljub Jaraković Jarak, Točkov učitelj gitare), a samo su B-strane bile različite. Skandal se brzo smirio, a oni su maja meseca krenuli sa Bijelim dugmetom i istočnonemačkom grupom Phadys na svirke po Hrvatskoj i Bosni. Imali su i kraće turneje sa mađarskim sastavom Sirius i austrijskom grupom Gipsy Love. Krajem maja su nastupali na festivalu BOOM u Zagrebu. Ubrzo su pristupili snimanju debi albuma "Smak" na kome je pet kompozicija. A-stranu su činile jednostavnije "Perle", "Mračni mol", "Blues u parku" i skraćena "Biska 2", dok je B-stranu popunio dvadesetominutni instrumental "Put od balona" koji se u originalu zvao "Biska 20". U početku je tekstove za Smak pisao isključivo Točak, a onda su potražili usluge Mirka Glišića iz Kragujevca koji je sa njima saradivao i na sledećim pločama. Album je još više uzdigao kult status grupe i gitariste Točka, što je potvrdila njihova uspešna turneja i tronedeljni nastupi po Istočnoj Nemačkoj. Aprila 1976. godine su objavili maksi singl sa udarnim hitom "Satelit". Omot singla je bio na otvaranje, pa kad se raširi iskakao je mali satelit kao u dečjim slikovnicama, tako da je bila jasna intencija izdavačke kuće da napravi što komercijalniji proizvod. Juna meseca su odlično dočekani na BOOM festivalu u Beogradu. Promociju maksi singla "Satelit" su organizovali na viskom nivou. RTV Ljubljana je jula 1976. godine pozvala dvadesetak novinara na let od Beograda do Njujorka, te je singl improvizovanom svirkom predstavljen u avionu. U Njujorku su se zadržali nedelju dana, snimili su spot i nastupali u klubu iseljenika iz Banata.

Po povratku iz Amerike, Točak je snimio instrumentalni solo album nazvan jednostavno "R. M. Točak". Oktobra su objavili singl sa pesmama "Ljudi nije fer" i "El dumo" povodom koga je na televiziji emitovan jednočasovni dokumentarni film snimljen u Njujorku. U to vreme je Laza Ristovski izveo senzacionalni transfer prelaskom u Bijelo dugme, a novembra 1976. godine je novi član Smaka postao klavijaturista Miki Petkovski iz Skoplja (rođen 1951.), bivši član grupe Breg. Petkovski je diplomirao na Muzičkoj akademiji, odsek violončelo u klasi profesora Andrea Navare. U godišnjoj anketi čitalaca lista "Džuboks", grupa je osvojila visoke pozicije. U proleće 1977. godine su u Londonu snimili ambiciozan album "Crna dama". Ploču otvara naslovna pesma u hard rock maniru, a za njom sledi balada "Stvar ljubavi". Na nju se nastavlja komplikovani instrumental "Domaći zadatak" u kome je u starinskom maniru odsviran dug solo na bubnjevima i basu. Tema se sastoji iz nekoliko delova, obiluje neparnim ritmovima, posebno pogodnim Mikiju Petkovskom koji je demonstrirao znanje na orguljama, električnom klaviru i sintiju. B-stranu započinje tema "Alo" u kojoj je glas Borisa Arandjelovića tretiran kao instrument, dakle kao skat, i nadmeće se u dijaloškoj formi sa gitarom. Autor pesme "Tegoba" je Miki Petkovski i u njoj je izneo svoje simpatije ka jazz rocku. Ostale pesme komponovao je Točak, a tekstove je pisao Mirko Glišić. Ploču zatvaraju pomalo etno orijentisana "Daire" i "Plava pesma" u kojima su gostovali gudači Harmonium Quartet iz Londona. Album je u luksuzan omot upakovao Dragan S. Stefanović, a produkciju je uradio Martin Levan. Tema "Domaći zadatak" bila je zlobno upućena tada konkurentskoj grupi Bijelo dugme, u stilu "kada nauče tako da sviraju neka se jave". Ploča je ostvarila zlatan tiraž, dobila je pozitivne kritike, mada su novinarima zasmetali tanki i banalni tekstovi. Album su promovisali velikom turnejom, svirali su u prepunom "Pioniru" i nastupali na novosadskom BOOM festivalu. Na osnovu te ploče su potpisali ugovor sa nemačkom izdavačkom kućom Bellaphon, koja je za evropsko tržište objavila album "Black Lady" sa tekstovima na engleskom. U engleskom časopisu "Melody Maker" je izašla kritika u kojoj je izneseno mišljenje da je Smak loša kopija grupa Taste i Deep Purple, dok je američki list "Giutar Player" pozitivno pisao o ploči. U godišnjoj anketi "Džuboksa" su dobili priznanja kao grupa godine, za najbolji album, singl, omot ploče, a i muzičari su pojedinačno na prvim mestima. Januara 1978. godine na festivalu MIDEM u Kanu, album "Crna dama" su otkupile američka firma Fantasy i španski ogranak kuće RCA. Ali je serija koncerata koje su otaljavali uticala da im popularnost opadne u Srbiji, pa su u proleće 1978. godine održali koncert u polupraznoj hali "Pionir". U maju su gostovali na Internacionalnom festivalu rock muzike u poljskom gradu Poznanju. Sa engleskim tocmima su u beogradskom Studiju V snimili maksi singl sa pesmama "Nevidljive terazije" i "Hitopadeza". Godine 1978. Miki Petkovski je otišao u JNA i više se nije vratio u grupu. Objavio je solo album "Ko zna" (PGP RTB 1979.) na kome su učestvovali članovi grupa Smak, Leb i sol, Laza Ristovski, Gordana Ivandić (vokal) i perkusionista Dejvid Mos (David Moss). Producent je bio Josip Boček, a na albumu su pored jazz rock instrumentala (tema "Katarza" je još iz vremena grupe Breg) i rock numere neujednačenog kvaliteta.

Novi klavijaturista Smaka postao je Tibor Levai koji je pre toga svirao u Orkestru RTV Novi Sad. U to vreme je nastao problem oko Točkovih tekstova kojima ostatak grupe nije bio zadovoljan. U lošoj atmosferi su u jesen 1978. godine snimili LP "Stranice našeg vremena" urađen u maniru progresivne faze Korni grupe. Album je sniman u selu u blizini Oksforda, englesku verziju "Pages Of Our Time – Dub In The Middle" je objavio Bellaphon, a PGP RTB je domaću verziju izdao licencno. Ploču su producirali članovi grupe sa snimateljem Berijem Hemondom (Barry Hammond), a kao gost je učestvovao Dejvid Mos. Muziku i deo tekstova uradio je Točak, a gostujući tekstopisac bio je pesnik iz Kragujevca Zoran Petrović čije je radove kritika sasekla. Pored premijernih: "Ponoćni lovac (Biska 18)",

R. M. Točak

"Tendži tandži", "Nebo je samo drum bez dna", na ploči je obnovljena verzija starog instrumentalnog hita "Ulazak u harem". Posle te ploče je grupu napustio Tibor Levai, ali je iz grupe krajem 1978. godine otišao i Točak. Povod za razlaz bilo je Točkovo insistiranje na njegovim tekstovima i to da na engleskoj verziji albuma "Stranice našeg vremena" budu tekstovi Dejvida Mosa sa čime se ostali članovi nisu složili. Grupa je imala nekoliko nastupa sa Dadom Topićem i klavijaristom Krisom Nikolsom (ex Time), a u kombinaciji je bio gitarista Srđan Miodragović (ex Mirni ljudi). Ipak, početkom 1979. godine Točak se vratio u grupu, a sa njim i Laza Ristovski, razočaran stanjem u Bijelom dugmetu i lošom prodom ploče koju je snimio sa Ipetom Ivandićem. Sa Dadom Topićem Smak je 1979. godine snimio maksi singl sa pesmama "Na Balkanu" i "Gore dole", na tekstove Marine Tucaković. U to vreme su sporazumno prekinuli ugovor sa firmom Bellaphon. Nemci su očekivali da će Smak postići veći uspeh i prihvatiti planirane turneje, a grupa je bila nezadovoljna njihovim propagandnim radom za evropska izdanja. Dodatni problem je izbio kada je Dejvid Mos tužio Bellaphon jer su po njegovoj ideji album "Stranice našeg vremena" za strano tržište nazvali "Dub In The Middle". Proces je dobio, kao i odštetu od 10 000 dolara, što se nemačkim urednicima nikako nije dopalo. Početkom 1980. godine pripremali su ploču "Rock cirkus" na kojoj je trebalo da se ostvari kompromisno viđenje muzike svih članova. U produkciji Dade Topića napravili su hard rock orijentisano delo, sa očiglednim komercijalnim pretenzijama koje je najviše bilo kritikovano zbog tekstova Marine Tucaković i Mirka Glišića, naročito u njegovoj prilično besmislenoj pesmi "La kukaračа". Sečanje na raniju fazu su demonstrirali u "Instrumental Baby", "Hirošima" i "Ogledalo". Ploča je objavljena u vreme smrti druga J.B. Tita, tako da koncertne promocije gotovo i nije bilo. U to vreme punka i novog talasa, ipak su delovali sasvim anahrono i juna 1981. godine su odlučili da prestanu sa radom. Na Kalemegdanu su u Rockoteci održali oproštajni koncert kome je prisustvovalo oko 6 000 vernih obožavalaca. Na koncertu su izveli deo materijala sa tada tek snimljenog albuma "Zašto ne volim sneg", a u pesmi "Na Balkanu" pridružio im se Dado Topić. "Zašto ne volim sneg" je u startu bila zamišljena kao Točkova solo ploča, ali je na insistiranje PGP RTB-a, objavljena pod firmom Smak. Stoga na njoj nije pevao Boris Arandelović, već Dado Topić i Zoran Živanović Hoze iz grupe Mama Co Co. Album, sastavljen pretežno od instrumentala doneo je prilično turobnu atmosferu jer ga je Točak posvetio preminulom bratu. Na ploči je i obrada narodne pesme "Zajdi zajdi" koju je komponovao Aleksandar Sarijevski.

Po završenoj oproštajnoj turneji sa radom su prestali septembra 1981. godine, a članovi su se posvetili solo projektima. U to vreme je figurirala ideja da Točak, Kepa i Dado Topić oforme grupu koja bi se zvala Tito ali to nije realizovano. Točak je u Beogradu i Kragujevcu osnovao školu za gitariste kroz koju je tokom ovih godina prošlo mnogo učenika. Godine 1982. je objavio singl sa temama "Mantilia" i "Specijalka". Na sledećem maksi singlu, ponudio je instrumentalnu obradu teme "Marš na Drinu", koju je snimio sa basistom Lolom Andrijićem (rođen 1949.) i

Smak

Dejvidom Mosom, jer je sa njima često nastupao u to vreme. Boris Arandelović je snimio album "Iz profila" (Diskoton 1982.) na kome su pored kolega iz Smaka svirali gitarista Bata Kostić (YU grupa) i saksofonista Jova Maljoković. Po objavljivanju te ploče, Boris je otišao u London gde se najmanje bavio muzikom. Kepa Stojanović je oktobra 1982. godine osnovao grupu Cveće, u kojoj su bili klavijaturista Kris Nikols, pevač Miodrag Babalj, gitarista Srećko Maksimović (ex Vatra, Krvna grupa) i basista Branko Pavlović Stenli. Sa njima je objavio LP "Polenov prah" (PGP RTB 1983.) ali je grupa u vreme izlaska ploče već prestala sa radom. Kepa je zatim svirao u beogradskom hotelu "Mažestik", nemačkim klubovima, po Sovjetskom Savezu i učestvovao je na snimanju hitova Tome Zdravkovića "Ej, Branka, Branka" i "Kiša je padala". Polovinom oktobra 1986. godine Smak se ponovo okupio u staroj postavi i sa novim klavijaturistom Milanom Đurđevićem (ex Nova zemlja). Snimili su loše ocenjen LP "Smak 86." na kome je Točak bio producent, autor tekstova i otpevao je glavni vokal u pesmi "Kornjačina koža". Gostujući klavijaturisti bili su Kris Nikols, Miša Komnenić i Vlada Nikodijević. Posle kraće turneje, opet su prestali sa radom, mada su održavali tradiciju da maja meseca zasviraju na ponoćnom koncertu u Kragujevcu. Kepa je u to vreme pokrenuo bubnjarsku školu, a jedno vreme je svirao narodnjake kod nas i u Evropi. U okviru zajedničkog koncerta Legende YU rocka, održanog u Zagrebu 25. maja 1987. godine nastupali su Točak, Lola Andrijić i Dejvid Mos pod imenom R.M. Točak Band. Na duplom koncertnom albumu "Legende YU rocka" (Jugoton 1987.) zabeležena je njihova kompozicija "Because". Smak se treći put okupio maja 1992. godine posle kragujevačkog ponoćnog koncerta. Klavijature je opet svirao Laza Ristovski. Bez preteranih ambicija su svirali tri koncerta u Beogradu i nekoliko po Srbiji. U to vreme im je izašla kompilacija "Retrospektiva", kasetno izdanje ploče na engleskom "The Pages Of Our Time" i koncertna kaseta "odLIVEno", sa junskih nastupa u Sava centru. Na njoj su, pored njihovih pesama, obrade "Crossroads", "Tobacco Road" i narodna "Ukor". Posle toga opet su prestali sa radom.

Godine 1993. Točak je komponovao muziku za film "Vizantijsko plavo" redитelja Dragana Marinkovića i za nju je dobio nagradu "Kristalna prizma". Materijal je uradio sa svojom grupom TEK, koju su činili Kepa Stojanović, njegov sin, takođe bubnjar Dejan i basista Milan Milosavljević. Kao gosti su nastupili Marija Mihajlović, Laza Ristovski, Zoran Milanović, klavijaturista Miroslav Savić i saksofonista Nenad Petrović. Uz svoje kompozicije, Točak je snimio i nekoliko narodnih motiva (među kojima i "Zajdi Zajdi") kao i teme Miroslava Savića i Dragana Stefanovića. Godine 1994. Točak i Kepa su još jednom pokrenuli Smak sa mladim snagama: drugi komplet bubnjeva svirao je Dejan Stojanović, pevač je bio Dejan Najdanović Najda (ex Kramer), basista Vlada Samardžić (svirao jazz sa Vasilom Hadžimanovim) i gitarista Milan Milosavljević (ex Alhambra). Snimili su CD "Bioskop Fox" koji je producirao Točak. On je autor muzike za svih četrnaest pesa-

ma, a napisao je deo tekstova. Ostale tekstove su napisali Zoran Amar, Predrag Drčelić Skaki (pevač punk grupe Trula koalicija), Jovan Nikolić i Nikola Mihailović. Uvodna tema "Lisica" inspirisana je Hendriksovom "Foxy Lady". Po objavljivanju diska odsvirali su seriju koncerata u Jugoslaviji ali bez očekivanog uspeha. Godine 1996. RTV Slovenija je objavila kompilacijski CD "The Best Of Smak". U proleće 1997. godine su svirali seriju koncerata u Sloveniji. Maja iste godine u kragujevačkom bioskopu "Šumadija" su se oglušili za neobičan eksperiment. Svirali su koncert bez prisustva publike i taj materijal objavili na duplom disku "Without Audience". Ploča je ponudila dvadeset dve teme iz svih faza karijere grupe, a novi basista je postao Sale Marković. Na sledećem disku "Egregor", samo jedna pesma ima tekst, dok u ostalim Najda demonstrira skat pevanje. Pesma "5. maj" je posvećena grupi Led Zeppelin, a u temi "SOS" upotrebljeni su semplovi Titovog govora sa mitinga iz 1948. godine, starih narodnih pevača Vuke Šeherović i Mijata Mijatovića i nepoznatog spikera Radio Beograda iz vremena okupacije. Ploču su producirali Točak i Saša Habić. Na disku "Istorija" objavljen je još jedan pregled minulog rada, a kao bonus prvi put je objavljena pesma "Blues od vina" snimljena na rođendanskom koncertu emisije "Veče uz radio" 1974. godine. Koncert koji su Točak, Kepa, bubnjar Dejan Stojanović Kepa Jr. i basista Milan Milosavljević održali kao grupa TEK u Nišu 1994. godine objavljen je na disku "Niš 1994" (Active Time 2002.). Te večeri su svirali materijal iz filma "Vizantijsko plavo" i teme jazz i blues velikana. Nastup koji su održali 3. marta 2000. godine u kragujevačkom bioskopu "La Cinema" objavljen je na disku "Live – klub La Cinema". Posle toga su, po ko zna koji put prestali sa radom. Na disku "Antologija!" sa Dejanom Najdanovićem su ponovo snimili svoje stare pesme. U jesen 2006. godine PGP RTS je reizdao remiksovane materijale sa ploče "Crna dama".

Točak je radio muziku za TV film "Božićna pesma" u režiji Nikole Lorencina. Pisao je kolumne u kragujevačkom listu "Pogledi". Boris Arandelović je početkom 1999. godine sa grupom Donsaurusi snimio disk "Milion godina" (ITMM 2001.). Muziku su komponovali gitarista Bata Kostić (ex YU grupa), Džimi Barns (Jimmy Barnes) i R. M. Točak. Tekstove su napisali Marina Tucaković i Ranko Slijepčević, a na ploči su svirali Bata Kostić, Laza Ristovski, Kepa Stojanović, Zoran Milanović, Pera Joe i gitarista Saša Ranđelović. Knjigu "Nevidljive terazije" (Krug 2000.) o bubnjaru Kepi napisao je novinar Mirko Jakovljević. Basista Lola Andrijić je umro 24. marta 2004. godine.

www.smak.org.yu

Diskografija

Singlovi

"Živim ja" / "Biska 16" (PGP RTB 1974.)
"Ulazak u harem" / "Sto ptica" (Suzy 1975.)
"Ulazak u harem" / "Epitaf" (RTV LJ 1975.)
"Ljudi nije fer" / "El dumo" (RTV LJ 1976.)
"Satelit" / "Šumadijski bluz" / "Čoveče ti si mlad" / "Slikar sa Pikadilija" (RTV LJ 1976. maksi singl)
"Crna dama" / "Plava pesma" (PGP RTB 1977.)
"Alo" / "Daire" (PGP RTB 1977.)
"Nevidljive terazije" / "Hitopadeza" (PGP RTB 1978. maksi singl)
"Na Balkanu" / "Gore dole" (PGP RTB 1979.)
"Rock cirkus" / "Hirošima" (PGP RTB 1980.)

Albumi

"Smak" (RTV LJ 1975.)
"Crna dama" (PGP RTB 1977.)
"Ulazak u harem / Plava pesma – Best of" (RTV LJ 1977. kompilacija)
"Black Lady" (Bellaphon 1978.)
"Stranice našeg vremena" (PGP RTB 1978.)
"Rok cirkus" (PGP RTB 1980.)
"Zašto ne volim sneg" (PGP RTB 1981.)
"Smak 86" (PGP RTB 1986.)
"Smak: retrospektiva " (PGP RTB 1992. kompilacija)
"odLIVEno" (Sorabia disk 1992. koncertna kaseta)
"The Pages Of Our Time" (Sorabia disk 1992. kaseta)
"Bioskop Fox" (Vars / Komuna / PGP RTS 1995.)
"Star? Mlad. Večan?" (Raglas Records / PGP RTS 1996. kompilacija)
"The Best Of Smak" (RTV S 1996. kompilacija)
"Live without audience" (A Records 1997. dupli koncertni CD)
"Egregor" (PGP RTS 1999.)
"Istorija" (PGP RTS 2001. kompilacija)
"Live – klub La Cinema" (Active Time 2002. koncertni)
"Antologija!" (A records 2005. kompilacija)

R.M.Točak solo

Singlovi

"Mantilija" / "Specijalka" (Jugodisk 1982.)
"Marš..." / "...na Drinu" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Albumi

"R.M. Točak" (RTV LJ 1976.)
"Vizantijsko plavo" (Vars 1993.)

SMELI

(Beograd)

Instrumentalnu grupu Smeli su 1965. godine osnovali Vladimir Pavlović (gitara), Mladen Damjanović (bas), Milan Đidara (ritam gitara) i Branislav Grujić (bubnjevi). U jesen iste godine im se priključio orguljaš Đorđe Uzelac (ex Indexi).

Svirali su meksu varijantu beat muzike. Januara 1966. na I beogradskoj Gitarijadi osvojili su šesto mesto. Radili su pri KUD "Branko Krsmanović" i često su nastupali sa gudačkim sastavom i horom. Pod uticajem kompozitora Vojkana Borisavljevića pokušali su da lansiraju novi ples touch, muzički zasnovan na makedonskom folkloru, a koreografski na igrama ranih šezdesetih. U tu svrhu Borisavljević je komponovao pesme "Osmeh" i "Čežnja" ali nisu postigli očekivan uspeh. Sa Borisavljevićevom kompozicijom "Balada za Deanu" doživeli su veću popularnost i mada ona nije obavljena na ploči zauzela je trideseto mesto za najpopularniju pesmu godine po izboru slušalaca emisije "Muzički automat" koju je na Radio Beogradu vodio Nikola Karaklajić. Od domaćih pesama na toj listi "Balada za Deanu" je bila najbolje plasirana. Leta 1966. godine svirali su tokom pauze u predstavi "Nipošto, nipošto" u dvorištu Kapetan Mišinog zdanja. Te godine pratili su Diega Varagića na EP ploči "Lutke" / "Na našem uglu" / "Krćma na putu za Tenesi" / "Ako dođeš" (PGP RTB 1966.) i Ladu Leskovara na singlu "Hej brigade" (Beograd disk 1969.). Godine 1967. nastupali su u filmu "Pošalji čoveka u pola dva" reditelja Dragoljuba Ivkova. Iste godine bili su predgrupa na koncertu nemačke grupe Lords na Tašmajdanu ali su oba sastava loše zvučala. Ne uspevši da objave sopstvenu ploču, krajem šezdesetih godina su prestali sa radom.

SOKOLI

(Ljubljana)

Po raspadu grupe Pankrti pevač Pero Lovšin je odlučio da 1988. godine realizuje svoje muzičke ideje koje se nisu uklapale u profil Pankrta. Bas gitarista Dare Hočevar i on su se odlučili da naprave grupu a ime su pozajmili od predratne sportske organizacije Sokoli.

Lovšin je posle Pankrta i novinarstva stigao do Sokola

Dare je pozvao gitaristu Ota Rimelea (ex Lačni Franz) i bubnjara Romana Dečmana, sa kojima je inače svirao honorarno na svetskim nastupima grupe Laibach. Tonski snimatelj Iztok Černe im se pridružio kao gitarista i u toj postavi su 1989. godine snimili prvi LP "Bitka za ranjence". Sami su se bavili produkcijom, a kao gosti su pomogli Alenka Godec, Lado Jakša i Šeki Gayton, bivši bubnjar Zabranjenog pušenja. Veći deo Lovšinovih pesama sa te ploče iskorišćen je za predstavu "Komedija zabune" Vilijama Šekspira, na sceni Drame SNG-a. Kuriozitet je da je tada Lovšin prvi put zapevao na srpskohrvatskom jeziku. Po objavljivanju ploče nisu često nastupali, pa su se članovi grupe postepeno povukli iz muzike.

Oto Rimele je odlučio da se potpuno posveti slikarstvu, Roman Dečman je nastavio rad sa Laibachom, a Iztok Černe se opredelio za posao studijskog snimatelja. U grupu su došli novi, mladi, rock nastrojeni gitaristi Ivan Bekčić i Zvone Kukec, a za bubnjeve je seo Šeki Gayton. Album "Marija pomagaj" su snimili 1990. godine, a producent je bio Boris Bele. Kao gost u studiju bio je prisutan još jedan muzičar iz porodice Buldožer, klavijaturista Borut Činč. Kompletan materijal je ponovo potpisao Lovšin, jedina obrada je "Prišel je čas" iz repertoara Lu Rida (Lou Reed) u prepevu Gregora Tomca, a u pesmi "Istina" su koketirali sa srpskom narodnom muzikom. Zahvaljujući čvrstoj rock orijentisanoj ploči i uz nesebičnu pomoć medija, postigli su veliku popularnost tako da su, kako kaže Lovšin, uz Lačni Franz postali jedini slovenački bend koji je nastupao i na standardnim igrankama, izvodeći samo svoj materijal. Na albumu "Satan je blazn zmatran" pridružio im se novi bubnjar Marko Bertoncelj. Materijal je ponudio donekle apokaliptičnu atmosferu i manje optimizma, sem u obradi pesme "Ne spavaj mala moja" Bijelog

dugmeta u kojoj su kao pevači gostovali Boris Bele i Bajaga. Lepši, gostujući deo su činile Anja Rupel i Nina Sever (ex Videosex). Produkcijom ploče bavio se Janez Križaj (ex Videosex). Iako njihova popularnost nije jenjavala, postepeno se pojavio zamor materijala, a došli su i u opasnost da se prepuste tezgarenju. Stoga su prestali sa radom, a poslednji koncert su održali krajem juna 1993. godine. Deo materijala snimljen uživo u jesen 1993. godine na Radiju Študent, u okviru emisije "Izštekani" je objavljen na ploči Sokola "88 – 93" sa poluakustičnim verzijama pesama sa prethodna tri albuma. Posle te ploče su prestali sa radom a Lovšin se posvetio plodnoj solo karijeri.

Diskografija

"Bitka za ranjence" (Triglav – Drama SNG 1989.)
"Marija pomagaj" (Helidon 1990.)
"Satan je blazn zmatran" (Helidon 1992.)
"88 – 93" (Helidon 1993. koncertni)

SOVILJ TOMI

(Beograd)

Pevač Tomislav Tomi Sovilj (rođen 1941. u Beogradu) je karijeru započeo 1963. godine nastupajući na igrankama Zlatnih dečaka. U jesen 1963. godine je postao član Silueta ali ih je već polovinom 1964. godine napustio. Osnovao je svoje Siluete, pa su jedno vreme u gradu nastupale dve grupe pod istim imenom. Naravno, odmah je došlo do sudskog spora, Sovilj je izgubio pravo na upotrebu imena pa se snašao tako što je delovao pod imenom Tomi Sovilj i njegove siluete. Grupu su činili bivši članovi sastava Bele zvezde, Slobodan Sanićanin (gitara), Branislav Rakočević (bas), Milorad Tomić (gitara) i Đino Maljoković (bubnjevi). U kasnijoj fazi u sastavu su još svirali Tomislav Đurković (ritam gitara), Boba Voratović (bas) i Hamdija Vladović (bubnjevi).

Tomi Sovilj i njegove Siluete

Zahvaljujući atraktivnom nastupu postali su jedna od popularnijih gradskih grupa. Redovno su svirali na čajankama u hotelu "Mažestik" i kafe baru "Terazije". Njihov prvi EP sadrži pesme "Vule bule" (obrada "Wolly Bully" sastava Sam The Sham and The Pharoas), "Hej, o Slupi" ("Hang On Sloopy" sastava Mc Coys), "Džini Džini" ("Jenny, Jenny" Litl Ričarda) i stari šlager Darka Kraljića "Za jedan časak radosti". Singl je prodat u preko 50 000 primeraka, čime je postigao srebrni tiraž. U jesen 1966. godine Sovilj je otišao u vojsku a zamenio ga je Dušan Prelević (ex Juniori). Po povratku, Sovilj je objavio drugi EP sa udarnom pesmom "Stoj Džoni" (obrada Čak Berijeve "Johnny B. Good") koja je takođe dostigla srebrni tiraž. Tokom sledećih godina popularnost im je opala, Sovilj je snimio solo singl sa festivalskim pesmama a grupu je raspustio 1970. godine. Po odlasku u inostranstvo je pevao po američkim klubovima. Poslednji diskografski zapis imao je na ploči sa vojničkim temama "Kad truba zove" (PGP RTB 1974.) gde je sa horom vojne gimnazije "Bratstvo i jedinstvo" otpevao temu "Veseli vod". Godine 1985. grupa Partibrejkers je na debi albumu uvrstila Tomijevu verziju "Stoj Džoni", a decembra iste godine on se pojavio na koncertu "Rock naše mladosti" u Domu sindikata. Posle par nastupa u "Mažestiku" povukao se sa scene. Posledniji godina živi u Švajcarskoj. Šestostruki box set "Kad je rock bio mlad-priča s istočne strane (1956-1970)" (Croatia Records 2005.) sadrži snimke "Vule-bule" i "Stoj Džoni".

Diskografija

"Vule-bule" / "Hej, o Slupi" / "Džini Džini" / "Za jedan časak radosti" (Diskos 1966.)
"Stoj Džoni" / "Detroit siti" / "Ako odeš" / "Tenesi wals" (Diskos 1967.)
"Nojeva barka" / "Plava pesma" (Diskos 1970.)

THE SPOONS

(Pula)

Sastav je osnovan januara 1988. godine u postavi pevač Brunetto Subiotto (ex H.T.B.), Romeo Đomlija (gitara, orgulje), Dorianno Lizzul (bas) i Ivica Kovačević (bubnjevi).

Inspirisani zvukom psihodeličnih sastava šezdesetih godina i garažnih punk grupa, na debi kaseti "Take the world as it comes" ponudili su obrade stranih grupa, uz jednu svoju pesmu "The Looker". Tri obrade sa te kasete su na kompilaciji pulskih sastava "Pula-London-Teheran (Ovo je Pula a ne Rijeka)". Album "Voxin" su snimili 1990. godine u produkciji gitariste Elvisa Stanića i na njoj su autorske kompozicije tandema Subiotto-Đomlija otpevane na engleskom jeziku. Početkom rata su svoju aktivnost okrenuli ka Italiji, Nemačkoj i Francuskoj. Kada je Subiotto 1992. godine prešao u sastave Borghesia i Rebecca, zamenio ga je Jim Lalock (ex Headbengers), a pridružila im se i Super Suzie (klavijature, bas). Koncertni snimak su objavili na kaseti "Live At Pyramid". Za njim je usledio CD "Web Of Fuzz" iz 1994. godine koji je producirao Saša Veruda, gitarista KUD Idijota. Najveći deo materijala komponovao je Đomlija, a deo pesama je uradio sa Subiottom. Kako i sam naslov sugeriše, ponudili su lično viđenje nove američke psihodelije, začinjene gitarskim efektima i specifičnim zvukom Vox organe. Godine 1994. su dobili novog pevača, Belog (ex Anti-otpad). CD "Supervoxin" dosledno prati zvuk sa prethodnih izdanja. Produkciju je radio Đomlija, gostujući pevač u temi "Dear Miscreants" je gitarista Željko Vukićević Zhel (ex Messerschmitt), a u zavodljivoj pesmi "Wonderland" pevala je Suzie koja je po odlasku Lizzula prešla na bas gitaru. Na disku "Here are the Spoons" predstavili su se novim materijalima, a kao bonus uvrščene su obrade stranih tema sa EP izdanja "Let The Good Times Roll". Sastav su u to vreme činili samo Romeo, Suzie i Slaven Rich (bubnjevi).

Diskografija

"Take The World As It Comes" (Slušaj najglasnije 1988. kaseta)
"Voxin' " (Idle Valley 1991.)
"Live At Pyramid" (Idle Valley 1993. koncertna kaseta)
"Web Of Fuzz" (Slušaj najglasnije 1994.)
"Supervoxin' " (Nika 1996.)
"Here are the Spoons" (Anubis Records 1999.)

SREBRNA KRILA

(Zagreb)

Srebrna krila su bila prva prava tinejdžerska atrakcija na domaćoj pop sceni. Grupu su 1978. godine osnovali basista i pevač Vladimir Kalember, bubnjar Adi Karasalimović i gitarista Dušan Mandić i Davor Jelavić Dado. Sa prvim snimcima obratili su se već dokazanom hitmejkeru i lovcu na talente Đordu Novkoviću i on je odmah u njima prepoznao komercijalni potencijal. Napisao im je par pesama na osnovu kojih su, iako potpuno nepoznati, u Jugotonu dobili petogodišnji ugovor. Negujući slatkasti imidž i muziku jednostavne strukture na tragu tada popularnih grupa Smokie i Hot Chocolate već prvim singlom sa udarnom pesmom "Ana" osvojili su najmlađu publiku.

Ključni medijski lik bio je Vlado Kalember koji je zahvaljujući promuklom glasu i prijatnoj spoljašnosti postao pravi teen idol, te je već početkom 1979. godine po mišljenju čitalaca lista "Džravo" proglašen za najidealnijeg muškarca Jugoslavije. Iako su preko noći postali popularni, članovi grupe su iza sebe imali dosta iskustva. Kalember je u muzičkoj školi učio fagot, u porodici se negovala muzika, sestra Mia je već imala pevačku karijeru, a sestra od tetke mu je pevačica narodne muzike iz Beograda Dara Ružić. Karijeru je započeo kao bubnjar, zatim je prešao na gitaru, a onda se polovinom sedamdesetih godina odlučio za bas. U muzičkoj školi je upoznao Dadu Jelavića sa kojim je svirao u sastavu Helium. Do uspeha sa Srebrnim krilima nastupali su po noćnim klubovima, restoranima i hotelima na moru sa grupom Korona. Tada je Kalember pevao samo za potrebe tezgi, ali kako je pevač Slobodan Vukmirović, koji je u to vreme radio sa njima, previše podsećao na Zdravka Čolića, na probnom snimanju Vlada je otpevao "Anu" i odmah je unapređen u glavnog vokalnog solitsu. Sa radom su zvanično počeli tek kada je singl sa pesmom "Ana" postigao prvi uspeh, a naziv im je smislio Đorđe Novković. Mandić je do tada radio sa sejšn sastavima, a Karaselimović kao studijski muzičar i sa grupom Izazov. Kao čovek iz senke Novković je veštо vodio njihovu karijeru koncipirajući rad na sličan način kao što je to činio sa sastavom Pro arte. Posle još jednog hit singla sa udarnom pesmom "Volio sam Tanju (i noću i danju)", u proleće 1979. godine su objavili debi LP na kome su kroz "Anu", "Tanju", "Julijanu", "Lili" i druge pesme zacementirali svoju poziciju u vrhu popularnosti, a sve to su pratili adekvatno veliki tiraži. Zbog tolikih ženskih imena u naslovima pesama u štampi su ih tada proglasili za "grupu telefonski imenik", a u vreme punka i

Srebrna krila

novog talasa njihova enormna popularnost izazvala je masovno negiranje od strane rock orijentisane kritike. Drugi album "Ja sam samo jedan od mnogih sa gitarom" su snimili u Nemačkoj a novi član je postao klavijaturista Mustafa Ismailovski Muc (ex Divlje jagode). U to vreme Jugoton im je dodelio priznanje "Zlatna ptica" jer su dva albuma i pet singlova prodali u enormnom tiražu. Zatim su najavili oproštajnu turneju po Jugoslaviji jer su potpisali šestogodišnji ugovor sa nemačkim ogrankom izdavačke kuće Ariola te su očekivali uspeh u inostranstvu. Do internacionalnog proboja nije došlo, ali je zato situacija na domaćem terenu bila stabilna. Od 25. septembra do 1. oktobra 1980. godine održali su četrnaest koncerata u beogradskom Domu sindikata. U okviru iste turneje, što je zanimljivo, održali su samo jedan koncert u zagrebačkoj maloj dvorani Doma sportova, dok je popodnevni nastup otkazan zbog slabe prodaje karata. Te godine su često učestvovali na humanitarnim koncertima, a novac je uplaćivan u Titov fond, za postradale od zemljotresa u Crnoj Gori i za decu obolelu od distrofije. Odmah posle druge ploče, iste godine su objavili treći album "Sreo sam ljubav iz prve pjesme" sa koga se izdvojio hit "Nek' živi ljubav". Saradnik na ploči bio je i Arsen Dedić koji je komponovao pesmu "Pomozi mi". Ipak, hiperprodukcija je najavila opadanje popularnosti koju je izazvala recikliaža istih muzičkih idioma. Posle slabog odziva publike na koncertima, grupu su napustili gitarista Dado Jelavić i bubnjar Adi Karaselimović. Zamena je bio bubnjar Slavko Pintarić Pišta (ex Biseri). Adi Karaselimović je snimio solo ploču "Dodirni me" (Jugoton 1982.) na kojoj se predstavio kao kompletan autor i pevač, a pesme je producirao Mato Došen. U isto vreme Vlado Kalember je sa sestrom Miom snimio LP "Zaljubi se" na kome je autor muzike, a Dado je objavio solo ploču "Tako si mi seksi" (Suzy 1982.).

U postavi Kalember, Mandić, Ismailovski i Pintarić snimili su LP "Ša-la-la", autor muzike bio je Novković, tekstova Mario Mihaljević, a aranžmane za gudače i duvače uradio je Slobodan Marković. Sledeće 1982. godine usledila je kompilacija "Julija i Romeo – 14 najvećih hitova" na kojoj je jedina nova pesma "Julija i Romeo" sa kojom su učestovali na izboru za predstavnika Jugoslavije na "Pesmi Evrovizije". Očigledno opadanje popularnosti navelo ih je da 1982. godine objave LP "Zadnja ploča" na kome su posegli za sigurnim adutima. Ponovo su snimili stare Novkovićeve hitove iz repertoara grupe Pro arte: "Dolina našeg sna" i "Toplo ljeto". Na ploči "Djevuška" sa grupom je ponovo bio Dado Jelavić i on je pevao u pesmama "Ti mi se dopadaš" i "Bongo bongo" (koju je komponovao mladi Boris Novković). Muziku za ostale pesme uradio je Đorđe Novković, tekstove Zrinko Tutić, a pesme je producirao Mato Došen. Na ploči je zabeležena obrada starog hita Henk Loklina (Hank Locklin) "Pošalji mi jastuk na kome sanjaš". Godine 1984. Izolda Barudžija, Vlado Kalember i Srebrna krila su predstavljali Jugoslaviju na izboru za "Pesmu Evrovizije" sa pesmom "Ciao amore". Na albumu "Srebrna krila za djecu" koji su snimili sa Izoldom Barudžijom su pesme napisane za Jugoslavenski festival djeteta u Šibeniku. Muziku je komponovao Đorđe Novković a tekstove je napisao Duško Trifunović. Autor teksta pesme "Nek' živi ljubav" bio je Arsen Dedić. Krajem 1984. godine snimili su LP "Uspomene" za koji su pesme komponovali Kalember i Ismailovski, a tekstove je napisao Mario Mihaljević. Pločom "30 stupnjeva u hladu" pokušali su da se vrate na scenu ali je bilo jasno da je njihovo vreme prošlo. O daljem životu grupe brinuo se Mustafa Ismailovski uz Slavka Pintarića, pevačicu Lidiju Asamović (ex Poslednja igra leptira) i basistu Olega Colnaga (sin Marinka Colnaga iz grupe Novi fosili). Učestvovali su na takmičenju za "Pesmu Evrovizije" 1988. godine sa pesmom "A ti si mangup" i osvojili šesto mesto. Na ploči "Mangup" ključni autor postao je Rajko Dujmić, a uvrstili su i novu verziju starog hita "Ana". Za ploču "Poleti golubice" pesme je napisao Rajko Dujmić, tekstove Mario Mihaljević, a produkciju je uradio Duško Mandić. Po objavljivanju tog albuma Slavko Pintarić je napustio muziku i postao menadžer tenisera Bruna Oresara. Tokom devedesetih godina Ismailovski je nastavio sa grupom opredelivši se za dance zvuk i različite pevačice. Ismailovski je preminuo početkom 2000. godine. Na disku "Zlatna kolekcija" odabrani su hitovi sa devet ploča na kojima je pevao Vlado Kalember.

Po odlasku iz grupe Kalember je 1987. godine pokrenuo solo karijeru. Muziku je uz njega najčešće komponovao Đorđe Novković, dok su tekstove pisali Marina Tucaković, Alka Vuica, Mario Mihaljević i drugi. Jura Paden, Kalember, Slavko Pintarić, Alen Islamović i Rajko Dujmić su formirali grupu 4 asa i snimili diskove "4 asa live" (Memphis 2003. dvostruki koncertni), "Nakon svih ovih godina" (Croatia Records 2004.) i DVD "4 asa live" (Memphis 2003.) sa obradama pesama koje su radili tokom prethodnih godina u okviru svojih matičnih sastava. Duško Mandić je otvorio studio u kome su snimali brojni sastavi.

Diskografija

Singlovi

"Ana" / "Reci mala" (Jugoton 1978.)
"Volio sam Tanju (i noću i danju)" / "Ja nisam kockar" (Jugoton 1978.)
"Zakuni se ljubavi" / "Bilo mi je teško, bilo mi je žao" (Jugoton 1979.)
"Ljubio sam Nadu u Studentskom gradu" / "Šesnaest godina" (Jugoton 1980.)
"Kulminacija" / "Razglednica iz provincije" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Srebrna krila" (Jugoton 1979.)
"Ja sam samo jedan od mnogih sa gitarom" (Jugoton 1980.)
"Sreo sam ljubav iz prve pjesme" (Jugoton 1980.)
"Ša-la-la" (Jugoton 1981.)
"Julija i Romeo 14 najvećih hitova (1979-1982)" (Jugoton 1982. kompilacija)
"Zadnja ploča" (Jugoton 1982.)
"Djevuška" (Jugoton 1983.)
"Ćao amore" (Jugoton 1984.) Izolda & Vlado i Srebrna krila
"Srebrna krila za djecu" (Jugoton 1984.)
"Nek živi ljubav" (Jugoton 1984.)
"Uspomene" (Jugoton 1984.)
"30 stupnjeva u hladu" (Jugoton 1986.)
"Mangup" (Jugoton 1988.)
"Poleti golubice" (Jugoton 1988.)
"Tamo gdje ljubav stanuje" (Croatia Records 1996.)
"Zlatna kolekcija" (Croatia Records 2001. kompilacija)

Vlado Kalember solo

"Zaljubi se" (Jugoton 1982.) Mia i Vlado Kalember
"Vino na usnama" (Jugoton 1987.)
"Čija si u duši" (Jugoton 1988.)
"Sedam ruža" (Jugoton 1990.)
"Ljubav je moj grijeh" (Jugoton 1990.)
"Pjevaj, raduj se" (Croatia Records 1996.)
"Ponoć otkucava" (Terra 1998.)
"Rano mi je zaspati" (Hipersound Records 2001.)
"Volim te do neba" (Hit Records 2005.)

STANČIĆ IVAN PIKO

(Zagreb)

Svojim raznovrsnim aktivnostima Ivan Piko Stančić (roden 1952.) je ostvario značajan uticaj na rock sceni, prvenstveno kao bubnjar, producent i dizajner. Karijeru je započeo vrlo mlad, krajem šezdesetih godina, u grupama Heart Of Blues, Atlantic iz Splita, Ab ovo, Trojica koji žive od muzike i sendviča u deset sati ujutro i drugim. Ozbiljnije je počeo da se bavi muzikom u Grupi 220, u kojoj su bili Drago Mlinarec, Husein Hasanefendić, Nenad Zubak i Jura Paden. Zatim je postao član jedne od mnogobrojnih postava grupe Time, jedno vreme je svirao sa Zlatnim akordima, 1979. godine je bio u Parnom valjku, da bi 1981. godine prešao u sastav Film. U vreme novog talasa, postao je vrlo traženi producent, pa je potpisao ploče grupa Prljavo kazalište, Idoli, Film, Električni orgazam, Xenia, Stidljiva ljubičica, Zvijezde, Aerodrom, Đavoli, Psihomodo Pop, Trauma i drugih. Za dobar deo tih ploča je radio i omote, budući da se aktivno bavi slikarstvom, a njegov otac je čuveni slikar Miljenko Stančić. Godine 1983. je otišao iz Filma i svirao sa grupom Kowalsky i reproduktivnim sastavima Call 66, Telephone Blues Band i Le Cinema. U jesen 1983. godine Piko i Srđan Gojković Gile su pod uticajem njujorške underground scene, pod imenom Hijene, snimili ploču "WooDoo za početnike". Nezadovoljni tretmanom izdavačkih kuća, materijal nisu objavili ali su te pesme snažno inspirisale album "Distorzija" (Jugoton

Ivan Stančić Piko

1986.) Električnog orgazma. Godine 1990. je sa Giletom, Vladom Divljanom i Zoranom Radomirovićem snimio LP "Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.), a potpisali su je kao Vlada, Gile Piko & Švaba.

Početkom rata Piko se aktivno angažovao oko takozvanog domoljubnog rocka. Sa Sašom Radulovićem, gitaristom grupe Psihomodo Pop, formirao je duet Novak & Copola i snimili su obradu pesme "Hrvatine" Đuke Čajića, kao i pesmu "Bang Bang" Igi Popa (Iggy Pop) pod imenom "Vukovar". Ti snimci su uz radove drugih sastava objavljeni na trostrukom albumu "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1991.) čiji je inicijator i producent bio Piko. Kao Novak & Kopola snimili su ploču "Rock akademija" (Orfej 1991.). Producirao je maksi singl "Hrvatska mora pobjediti" (Croatia Records 1991.) grupe Psihomodo Pop na kome je autor pesme "Pobjeda". Piko, Saša Radulović, basista Marino Pejajić i glumica Mirta Zečević (vokal) su nastupali u okviru grupe La Video. Autorsku muziku Piko je objavio na kaseti "Bubnjevi na Suncu". Na snimanju su gostovali gitaristi Jura Pađen, Saša Radulović i Neven Mijač. Taj materijal na disku je 1997. godine reizdala kuća Orfej. Krajem 1993. godine na disku "Power pop '79-'92." napravio je pregled minulog muzičkog i producentskog rada. Proširenо reizdanje diska je objavljeno 1997. godine. CD "Peaceful world" je 1997. objavila kuća Memphis, a godinu dana kasnije Croatia Records. Piko ga je sam producirao, gostovali su: pevačica Jasna Bilušić, gitaristi Jura Pađen i Max Juričić, basista Dubravko Vorih i drugi. Kao jedina obrada zabeležena je Geršvinova "Summertime", a tu je i snimak "New Toy" koji je Piko uradio sa Giletom, Divljanom i Švabom. Sa Marijanom Podgorskim i Sašom Zalepuginom je 2000. godine pokrenuo grupu Di Strojers. Snimili su disk "Časna pionirska riječ" (Anubis 2000.) na kojoj je i post punk obrada "Golubovi" iz repertoara Ive Robića koji je gostovao na snimanju. Robiću je to bio poslednji studijski zapis. Na disku "Putovanje starog mačka" objavljen je izbor Pikovih sviračkih i producentskih radova nastalih od 1972. godine.

Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, završio je Majstorsku radionicu Jugoslovenske akademije, a upisao je postdiplomske studije na École Superieure Nationale de Beaux Arts u Parizu. U filmu "Ljubica" reditelja Kreše Golika glumio je 1978. godine ulogu studenta Zlatka i za nju je dobio nagradu na Festivalu glumačkih ostvarenja u Nišu. Dinki Jeričević je 1985. godine radio kao asistent scenografije na filmu "Za sreću je potrebno troje" Rajka Grlića i za to su dobili "Zlatnu arenu" u Puli. Komponovao je muziku za TV film "Mjesec u djevici" Snježane Disić. Za film o Mostaru "Grad što se sa svjetlom budi" komponovao je muziku 2001. godine. Nagradu "Stari mačak" za životno delo dobio je 2002. godine.

www.stancic-piko.com

Diskografija

Singl

"Zabriskie Point" / "Grovin' " (Dom i svijet 2002.)

Albumi

"Bubnjevi na Suncu" (Orfej 1991. kaseta)
"Power pop '79-'92." (Croatia Records 1993. kompilacija)
"Peaceful World" (Croatia Records 1998.)
"Putovanje starog mačka" (Croatia Records 2002. kompilacija)

STIDLIVA LJUBIČICA

(Vrbovec)

Šarmantna tinejdžerska grupa iz malog mesta Vrbovec, udaljenog četrdesetak kilometara od Zagreba, nastala je krajem 1979. godine i odmah je skrenula na sebe pažnju lakim power pop pesmama i neobičnom postavom. Gitaru je svirao Zlatko Đurašina, pevao je Renato Hap, bubnjeve svirala njegova sestra Elvira Hap, a bas Tvrtko Zdunić. Do neobičnog imena grupe došli su sasvim slučajno. Zlatko je sanjao da je član supergrupe u kojoj su još svirali Erik Klepton i The Beatles. U tom snu na bubnjevima je kao simbol grupe, bila nacrtana nežna ljubičica. I kada je osnovao sastav, za naziv je upotrebio simbol iz svoje noćne vizije. Doduše, ukomponovao je i jednu dnevnu viziju, jer je Stidljiva ljubičica lik karakterne junakinje iz tada popularnog erotskog filma "Istinite priče (Prvi deo)". Posle prvih nastupa po Hrvatskoj, na Omladinskom festivalu u Subotici i uspešnih demo snimaka, pod svoje ih je uzeo Husein Hasanefendić koji je producirao njihova prva dva singla.

Zlatko Đurašina je na debi albumu "Osvrni se na mene" (produkcija Nenad Zubak jer je Hus bio zauzet) ponudio pesme o svakodnevnim temama iz ugla pomalo buntovno nastrojenog

Stidljiva ljubičica

devetnaestogodišnjaka. Jednostavne ljubavne pesme, sa blagim ska prelivom, bile su zahvalne za radijsko emitovanje, pa su se tako izdvojile naslovna, "Ti", "Lučer" i "Dok svjetla izgasnu" sa pale i gase". Kako je prva ploča izašla decembra 1981. godine, oni su odmah počeli pripremu nove koja se pojavila šest meseci kasnije. Taj album je trebalo da se zove "Poklon s neba", ali su se odlučili za "Jesenje frke", po pesmi sa prethodne ploče. Naime, tih dana se iznad Vrbovca dogodila teška avionska nesreća, tako da je naziv zvučao neumesno. Sa novim pesmama, koje je producirao Piko Stančić, ponovili su prethodnu formulu. Gosti su bili gudači i Mato Došen za klavijaturama.

Po objavljivanju ploče, svi muški članovi su otišli na odsluženje vojnog roka i grupa se ugasila. Elvira Hap je završila Muzičku akademiju, odsek udaraljke, svira u zagrebačkom ansamblu udaraljki Igora Lešnika sa kojima je 1990. godine snimila CD "5 Quartets &...Supercussion".

Diskografija

Singlovi

"Volim te" / "Moj prijatelj ide u vojsku" (Jugoton 1981.)
"Osvrni se na mene" / "Ostajem sam" (Jugoton 1981.)
"Ne idi" / "Vrijeme leti normalno" (Jugoton 1982.)

Albumi

"Osvrni se na mene" (Jugoton 1981.)
"Jesenje frke" (Jugoton 1982.)

STIJENE

(Split)

Grupa Stijene je svoj izraz zasnovala na pop rock zvuku. Sastav je na samom početku osamdesetih godina formio klavijaturista Marin Mišo Limić, tokom karijere su često menjali članove, a od muzičara najviše traga su ostavili gitarista Damir Malovan, basista Goran Taraš i bubnjar Vojo Stojanović. Prva pevačica bila im je Zorica Kondža koja je uspešnu karijeru kasnije nastavila na festivalima zabavne muzike.

Sa prve dve ploče su skrenule pažnju na sebe, a pogotovu kada su po odluci stručnog žirija pobedili na festivalu "Split 1982". Najveći uspeh su postigli naslovnom pesmom "Balkanska korida" sa trećeg albuma. Tokom godina u grupi su, pored ostalih, pevale Vesna Ivić, Maja Blagdan, Ines Žižić i Izabela Martinović. Godine 1993. objavili su prvi CD "Da je bolje ne bi valjalo" na kome je uz nove materijale i izbor starih pesama. U radu na tom disku su učestvovali pevačica Ines Žižić, Marin Limić, Vojo Stojanović, Denis Matan (gitara) i Alberto Limić (bas). Na kompilaciji "6 žena Marina Limića / The Best Of 15 godina" su predstavljene sve pevačice koje su prošle kroz grupu.

Diskografija

Singlovi

"Oj Mosore" / "Let I" (Diskos 1978.)
"Sve je neobično ako te volim" / "Tri svijeta" (PGP RTB 1980.)
"Samo tako" / "Istina" (PGP RTB 1981.)
"Janice" / "Trag" (PGP RTB 1982.)
"Balkanska korida" / "It's so unusual" (Jugoton 1984.)

Albumi
"Cementna prašina" (PGP RTB 1981.)
"Jedanaest i petnaest" (Jugoton 1982.)
"Balkanska korida" (Jugoton 1984.)
"Da je bolje ne bi valjalo" (Orfej 1993. kompilacija)
"6 žena Marina Limića / The Best Of 15 godina" (Croatia Records 1995. kompilacija)
"Promo" (Croatia Records 1997.)
"Obećanje" (Croatia Records 1998.)

STOJAKOVIĆ JADRANKA

(Sarajevo)

Jadranka Stojaković (rođena 24. jula 1950. u Kraljevoj Sutjesci) je karijeru započela u grupi Kombo 6, sa kojom je izvodila žanrovski raznovrstan materijal. Prvi put je samostalno nastupila 1968. godine na festivalu "Mladi pjevaju proljeću". Svirala je akustičnu gitaru i usnu harmoniku izvodeći pesme bliske zabavnoj muzici. Posle nekoliko meseci je ujak, trombonista Vukašin Radulović, poveo sa svojom grupom na koncerte po Nemačkoj i Norveškoj. Svirajući materijal zasnovan na blues, jazz i country muzici u inostranstvu je ostala pune tri godine, najčešće nastupajući po klubovima.

Jadranka Stojaković

Po povratku u Sarajevo je započela karijeru izvodeći pretežno svoje akustičarske kompozicije, ali joj je prvi snimak za TV emisiju "Na ti", bila obrada narodne "Čaje šukarije". Učestvovala je na jugoslovenskom izboru za "Pesmu Evrovizije" 1972. godine sa pesmom "Tik, tika, taka", a sledeće je na festivalu "Vaš šlager sezone" izvela pesmu "Pajaco". Godine 1973. je na Omladinskom festivalu u Subotici osvojila prvu nagradu publike sa pesmom Vlade Miloša "Ti ne znaš dom gdje živi on". Zatim je otišla na dvomesečnu turneju po SSSR-u, ponovo je nastupala na domaćim festivalima, a 1974. godine je na Omladini zabeležila još jedan uspeh sa pesmom "Muzika je svirala" Vlade Miloša. Sa Bijelim dugmetom je snimila Bregovićevu pesmu "Čekala sam" ogledajući se prvi put u izvođenju jedne čisto rock kompozicije. U to vreme je često izvodila i Bregovićevu pesmu "Ima neka tajna veza" u akustičnoj verziji. Godine 1975. je otišla na četvoromesečnu turneju po SSSR-u sa grupom Saše Subote. U drugoj polovini sedamdesetih godina je objavila seriju singlova koje je često snimala sa članovima sastava S vremena na vreme ili grupom 071. Paralelno se bavila slikarstvom, imala je nekoliko samostalnih izložbi, pretežno ulja i serigrafija. Na otvaranjima izložbi držala je koncerte pod nazivom "Pjevam pjesnike", tokom kojih je izvodila kompozicije na tekstove Desanke Maksimović, Antuna Branka Šimića, Duška Trifunovića i drugih. Diplomirala je na Likovnoj akademiji u Sarajevu. Za emisije TV Sarajevo komponovala je muziku za dečje serije "Kaži mi, kaži" i "Putovanja". U listu "Oslobođenje" pisala je o novim grupama u rubrici "Mladi kuju dolaze". Za LP "Svitanje" je komponovala muziku po tekstovima Desanke Maksimović, Duška Trifunovića i Marine Tucaković. Najveći uspeh je postigla pesmom "Što te nema" (obrada stare bosanske sevdalinke na tekst Aleksе Šantića). Aranžmane za pesme je radio Rajko Dujmić iz Novih fosila. Sledeće godine joj je izašao LP "Da odmoriš malo dušu" na kome su radijski hitovi "Svijet se dijeli na dvoje" i "Sve smo mogli mi". Za Zimsku Olimpijadu u Sarajevu koja je održana 1984. godine, komponovala je i izvela glavnu muzičku temu. Iste godine je nastupala na tradicionalnom festivalu "Šakahateš" u Japanu. Tokijski novinar Niši Guči, koji je radio kao dopisnik u Beogradu, poneo je u Japan njene ploče i na osnovu tih snimaka je dobila poziv da učestvuje na petodnevnom festivalu Komunističke partije Japana koji se održavao za prvomajske praznike. Nastupala je na napuštenom američkom aerodromu pred oko trista hiljada posetilaca izvodeći svoje, ali i jugoslovenske narodne i revolucionarne pesme koje je publika dobro prihvatila. Na istu manifestaciju je otišla i sledeće godine. Krajem te godine je objavila album "Sve te više volim" koji je snimila sa članovima beogradske jazz grupe Birdland. Godine 1987. je ponovo nastupala u Japanu i tada je na japanskom izvela pesmu "Što te nema". Krajem iste godine je u Tokiju pod imenom Ranka San snimila prvu ploču za njihovo tržište. Na domaćoj ploči "Vjerujem" zabeležila je pesme "Što te nema" i "Tokyo" na japanskom jeziku. Ploču je uradila sa Rajkom Dujmićem (produkcija, aranžmani, klavijature) i Duškom Mandićem (gitara, bas, PPG programi). Od 1988. godine živi u Japanu. Redovno nastupa sa pratećom grupom muzičara koji sviraju gitaru, violinu, mandolinu i instrument biwa (japanska vrsta leuta, skraćenog vrata). Na seriji diskova snimila je svoje, kompozicije japanskih autora i verzije pesama "Đelem, đelem", "Kaleš bre Ando" i "Jovano, Jovanke" na japanskom. CD "Baby Universe" snimila je u Nemačkoj pevajući na engleskom, japanskom i više nepostojećem srpskohrvatskom jeziku. Na ploči su korišćeni etno elementi i instrumenti violina, saz, šamizen. Informacije o ostalim japanskim izdanjima su, nažalost teško dostupne.

Pesma "Čekala sam" je-u uvrnutom izvođenju Žike Todorovića i Uroša Đurića lajt motiv filma "Mi nismo anđeli" Srđana Dragojevića. Slovenačka glumica Tanja Ribič je na disku "Ko vse utihne..." (Helidon 1998.) pesmu "Sve smo mogli mi" prepevala u "Mi dva bi lahko". Leontina Vukomanović je na disku "Ljubav bez ljubavi" (City Records 1998.) obradila "Sve smo mogli mi".

Diskografija

Singlovi
"Tik, tika taka" / "Pajaco" (Beograd disk 1972.)
"Putovanja" / "Postoji neko" / "Priča o nama" / "Ti ne znaš dom gdje živi on" (PGP RTB 1973.)
"Sve smo mogli mi" / "Život je jednosmjerna cesta" (PGP RTB 1974.)
"Život piše romane" / "Tajna" (PGP RTB 1974.)
"Muzika je svirala" / "Na licu tvom" (PGP RTB 1974.)
"Čekala sam" / "Ko zna reći" (PGP RTB 1974.)
"Nova nada" / "Sve smo mogli mi" (PGP RTB 1975.)
"Igra" / "Rijeka života" (PGP RTB 1975.)
"Gledaš me tako čudno" / "Na buri" (PGP RTB 1976.)
"Muzika je sve" / "Protiv nas su svi" (PGP RTB 1976.)
"Ti si tu" / "Predosećanje" (PGP RTB 1977.)
"Ne idi tamo" / "Tjesno doba" (PGP RTB 1977.)
"Tamo gde sam ja" / "Ponedeljak i ti" (PGP RTB 1978.)
"Ti i ja" / "U ime svega" (PGP RTB 1979.)
"O tom potom" / "Obična tema" (Diskoton 1981.)
"Zero Landmine" (2001. maksi singl)
"Keep Dreaming On" (maksi singl)

Albumi
"Jadranka" (PGP RTB 1976. kompilacija)
"Svitanje" (Diskoton 1981.)
"Da odmoriš malo dušu" (Diskoton 1982.)
"Ajde slušaj, slušaj" (Diskoton 1984.)
"Sve te više volim" (Sarajevo disk 1985.)
"Vjerujem" (PGP RTB 1987.)
"Duša" (Toshiba / EMI 1990.)
"Ando" (Toshiba / EMI 1991.)
"Jadranka-Sarajevo" (1994.)
"Vjerujem" (1994.)
"Vasdai Hearts" (Konami 1996.)
"Baby Universe" (1996.)
"Angel's Eye" (1998.)
"Moon Will Guide You" (2000.)
"Image d' amour" (SONY / Wega)
"Voice of Heaven" (2006.)

STOJANČIĆ PERICA

(Beograd)

Perica Stojančić (rođen 1940. godine u Beogradu) se sa šest godina preselio u Niš a pevački debi je imao 1959. godine u popularnoj emisiji "Mikrofon je vaš" Radio Beograda. Ubrzo je dobio angažman u niškom hotelu "Park" i postao je lokalna atrakcija.

Godine 1962. je potpisao ugovor sa PGP RTB-om i preselio se u Beograd a u medijima su ga predstavili kao "urlatora iz Niša". Prvi EP mu je nosila pesma "Lucia" obrada Litl Ričardove (Little Richard) "Lucille". Za nju je odabrao prepev još jednog ranog rock'n'rollera Saše Popaza iz Pančeva, sa njegovog singla "Lučija" (Jugoton 1962.). Ostale pesme bile su "Te noći" obrada "It Wasn't a Dream" Barbereisa, "Za sve je kriv tvist" ("La faute a twist") i "Vrt ljubavi" ("Dans un jardin d'amour") iz repertoara Džoni Holideja. Drugi EP je bio više pop nego rock'n'roll orijentisan i naišao je na slabije interesovanje publike. Udarna pesma na njemu bila je "Draga, oh, draga" iz repertoara Džonija Holideja. Tokom 1964. godine redovno je nastupao a pra-

tili su ga niški sastavi Srećne ruke, Srećni dečaci i Rubinsi. Sa grupom Elipse i vokalnom grupom Koral snimio je EP "Sentimental bejbi" (PGP RTB 1965.) tako što je pevao dve numere na A-strani, dok su na drugoj strani snimci sastava Elipse. Godine 1966. je sa gitaristom Angelom Vlatkovićem otišao na tromesečnu turneju po Nemačkoj, ali je tokom boravka odlučio da se duže zadrži. Nastupao je u Nemačkoj i Holandiji sve dok se 1968. godine nije vratio u Jugoslaviju. Na letnjoj tezgi u Herceg Novom upoznao je članove sastava Montenegro 5 pa je prihvatio da sa njima odradi još jednu nemačku turneju. Zanimljivo je da je tada orgulje u Montenegro 5 svirao Tihomir Pop Asanović, kasnije zvezda grupe Time. Česti nastupi i duge turneje su mu oslabili organizam i kada se razboleo od tuberkuloze rešio je da se vrati u Niš gde je snimio EP "Moja žena i ja" sa pesmama u žanru lake zabavne muzike. Posle toga se preselio u Holandiju i zbog bolesti povukao sa scene. Godine 1974. priključio se holandskoj grupi Musketeers sa kojom je svirao po klubovima sledeći trinaest godina. Snimio je LP na kome je obradio hitove u disko maniru. Od 1988. do 1994. godine bio je u sastavu Peter & Pacemakers a zatim je prešao u grupu Double Dutch u kojoj je i danas.

Diskografija

"Lucia" / "Te noći" / "Za sve je kriv tvist" / "Vrt ljubavi" (PGP RTB 1963.)
"Za nas" / "Daleko od mene" / "Šetam" / "Draga, oh, draga" (PGP RTB 1963.)
"Moja žena i ja" / "Cveće za tebe" / "Ženim sina" / "Bez osmeha" (Diskos 1969.)

STOP

(Zagreb)

Rock grupu Stop su 1978. godine osnovali veterani zagrebačke scene gitarista Nikola Sarapa Vaso (ex Delfini, Grešnici, Zlatni akordi), Mladen Mostečak (bas), Srećko Fadiga (bubnjevi) i Slobodan Furtinović (gitara).

Brzo su postigli reputaciju kvalitetnog klupskog benda koji je izvodio rock hitove šezdesetih i sedamdesetih godina. Na debi albumu "Stop" u produkciji Branka Podbrežničkog ponudili su materijal koji su komponovali Sarapa i Furtinović. Na snimanju su gostovali Željko Kovačević (saksofon), Mustafa Ismailovski Muc (klavijature) i Darko Lukač (Hammond orgulje). Na kaseti "Želim da ostanem svoj" snimili su Sarapine pesme. LP "Play rock and roll" snimili su kao standardna trojka, bez Furtinovića. Ovog puta su se odlučili za sigurnu kartu i snimili strane rock klasike iz vremena ranih šezdesetih i zlatne hipi ere. Na ploči "Hey Jimi" orijentisali su se na minuli rad Džimija Hendriksa. Krajem devedesetih godina Sarapa i Fadiga su obnovili grupu Zlatni akordi. U postavi Sarapa, Fadiga, Ivica Miksić (bas) i Zvonimir Ćosić (vokal) koncertom u klubu "Tvornica" 12. aprila 2003. godine Stop su proslavili 25 godina rada. Mladen Mostečak je svirao sa cover sastavima Cadillac i Dim. Umro je 13. januara 2000. godine.

Diskografija

Singl

"Labirint" / "Život je suza" (Suzy 1979.)

Albumi

"Stop" (PGP RTB 1980.)
"Želim da ostanem svoj" (Diskoton 1982. kaseta)
"Play rock and roll" (Suzy 1982.)
"Hey Jimi" (Suzy 1984.)

S.T.R.A.H.

(Beograd)

Inspirisani američkim gitarskim zvukom sastav su 1985. godine osnovali Milutin Krstić (vokal), Željko Debeljević (gitara, vokal), Aleksandar Žikić (gitara), Saša Ristić (bas) i Nenad Ivković (bubnjevi). Ime su odabrali po nazivu tajne organizacije S.T.R.A.H. iz svojevremeno popularnog stripa "Čelična pandža". Mada je Koja iz Discipline kičme tumačio naziv kao Svako To Razume Ako Hoće.

Godinu dana posle osnivanja iz sastava se povukao Milutin Krstić pa je ulogu glavnog pevača preuzeo Željko Debeljević. Tokom rada su retko nastupali ali su vremenom stekli kult status jer su u repertoaru imali solidan broj autorski atraktivnih pesama. Jedini singl im je objavila izdavačka kuća Slovenija iz Kopra i taj vinil je vremenom dostigao visoku cenu na berzama ploča. Po izlasku debi singla u grupu je došao bubnjar Aleksandar Timofejev. Tokom realizacije debi albuma, početkom devedesetih godina, prestali su sa radom.

Aleksandar Timofejev je radio kao novinar informativne redakcije na RTV Studio B, potom je prešao na Radio B 92, a zatim je postao urednik TV B 92. Aleksandar Žikić od 1980. godine redovno piše o rock muzici u svim važnijim listovima, a bavi se radijskim i televizijskim novinarstvom. Autor je pozorišnih komada "Elvira je kul" (1994.), "Overdouz" i "Ples aveti". Napisao je separat u knjizi "Electrorodeo – Almanah nove američke muzike" (NON 1986.), knjige "Fatalni ringišpil-Hronika beogradskog rokenrola 1959-1979)" (Geopoetika 1999.), "Mesto u Mećavi – Priča o Milanu Mladenoviću" (Matica Srpska 1999.) i leksikon za ljubitelje viskija "Vatra iz vode" (Ljubitelji knjige 2003.).

Diskografija

Singl

"Mesec (Lunarni mix)" / "Mesec (Vampire State Dub Mix)" / "Noćas" / "Vudu lutka" (Slovenija 1988.)

S VREMENA NA VREME

(Beograd)

Članovi grupe S vremena na vreme su jedni od utemeljivača i predvodnika beogradske akustičarske scene. Grupu su 1972. godine osnovali Miomir Đukić Miki (rođen 1949.) prim, gitara, vokal, Vojislav Đukić Koki (rođen 1952.) gitara, vokal, Asim Sarvan (rođen 1949.) vokal, gitara i Ljubomir Ninković (rođen 1950.) gitara, vokal.

Kada je Miki za Novu 1964. godinu od roditelja dobio akustičnu gitaru, uz klavir i harmoniku je proširio svoja prva muzička interesovanja. Sa bratom Kokijem i flautistom Banetom Žarinom osnovao je gimnazijski bend Pupoljci, pa su izvodili obrade tadašnjih hitova. Miki je u to vreme napisao pesmu "Sunčana strana ulice" koja je postigla lokalnu popularnost, posebno na ekskurzijama. Koki je za to vreme učio klasičnu gitaru, sa Korni grupom je snimio obradu pesme "Obladi oblada" The Beatles, pravio je songove na stihove Miljenka Đuborskog i muziku za pozorišne predstave. Krajem šezdesetih, Asim Sarvan je iz Mladenovca stigao na studije Opšte književnosti i na fakultetu je upoznao mladog kantautora iz Smedereva Ljubu Ninkovića (ex Spooks), čiju je pesmu "Slika" Korni grupa snimila na singlu iz 1970. godine. Istu temu, pod nazivom "Kao vreme ispred nas", grupa je kasnije uvrstila u svoj repertoar. Njih četvorica su se okupili u Radio Beogradu, snimajući songove za tada popularnu emisiju "Tip top kabare". Povremeno su radili zajedno i tako je, po predlogu snimatelja Bobana Petrovića došlo do imena grupe koja se okupljala s vremena na vreme. U početku karijere su najviše bili angažovani na takozvanoj primenjenoj muzici za radio, TV, film i pozorište. Radili su muziku za predstave "Lukrecija Bordžija" i "Mandragola" u Narodnom pozorištu, "Beleške jedne Ane" u RU "Đuro Salaj", kao i "Nesumnjivo lice" Zorana Radmilovića u Ateljeu 212. U arhivu Radio Beograda ostalo je preko stotinu njihovih snimaka. Među prvima su koristili folklorne motive, obogaćivali zvuk zaboravljenim instrumentima i poigravali se žanrovima koje su oblačili u pedantno razrađene aranžmane. Vezani za rad u studiju, prvu polovinu karijere su retko gradili na koncertima, nadoknađujući to nesvakidašnjom produktivnošću. Nastupali su sa Pop mašinom na Hajdučkoj česmi 1972. i 1973. godine, a bili su i česti gosti na festivalima zabavne muzike. Redovno su svirali na BOOM festivalima, a koncertna verzija pesme "Odisej" objavljena je na duploj živoj ploči "BOOM pop festival Ljubljana '74" (Jugoton 1974.). Godine 1973. i 1974. dobili su nagradu za originalnu muziku na Festivalu jugoslovenskog radija u Ohridu. Neuskladeni odlasci članova u JNA su uslovili isprekidanu diskografsku liniju, ali ih je ta rastrzanost navela da rade sa brojnim muzičarima, ponekad sasvim suprotnih žanrovskih interesovanja. Od prvog albuma im je pridružen dlan postao subotički bubnjar Nikola Jager, a bas je na toj ploči svirao Robert Nemeček iz Pop mašine. Sa njima su nastupali i bubnjar Raša Đelmaš (YU grupa), Bane Zarin, Dejan Petković (svirao je bas), klavijaturista Slobodan Marković, flautista Dragoslav Vokić Džib i kontrabasista Nebojša Ignjatović. U vreme kada su Asim i Miki bili u vojsci, u grupi su pevale i tadašnje studentkinje glume Tanja Bošković, Gorica Popović i Ljiljana Dragutinović.

S vremena na vreme 1974. godine: Miki, Ljuba, Asim i Koki

Učestvovali su na snimanjima ploča Jadranke Stojaković, Vlade i Bajke, Tamare i Nenada Pavlovića i Srđana Marjanovića. Često su snimali muziku za pesme Kornelija Kovača koje su izvodili popularni pevači tog doba.

Debitovali su singlom na kome je udarna pesma bila "Sunčana strana ulice", a na B-strani je balada "Ponekad". U njoj je recitovao glumac Marko Nikolić koji je tada tek započinjao karijeru. Serijom singlova su sticali popularnost, a njihov debi album iz 1975. godine je iznenadio zrelošću, posebno u pesmama "Tema classica", "Traži mene" (koju je kasnije obradio Džoni Štulić), "Utočište" i "Biblijska tema" (u kojoj je korišćen psalm Davidov iz "Biblije"). Kvalitetan materijal, aranžmani urađeni u maniru grupe The Beatles i nadahnuti tekstovi su rezultirali jednom od najboljih domaćih akustičarskih ploča. Uprkos visokom literarnom kvalitetu, više od pola tekstova napisali su pod presingom u ljubljanskom hotelu "Turist" poslednje noći snimanja. Sledeći LP "Moj svet" sadrži kompilaciju pesama pretežno objavljenih na singlovima. Tokom 1978. i 1979. godine su u Domu omladine uz predstavu "Rastibudilizovane klejbezable" amaterskog pozorišta Teatar Levo, redovno držali nastupe pod nazivom "Bistro kod plave sove". Marta 1979. godine su sa beogradskim amaterskim pozorištima bili na uspešnoj turneji po Poljskoj. Iste godine su sa grupom Tako organizovali prvi kvadro ozvučen koncert kod nas. Albumom "Paviljon G" krenuli su u električnu fazu okarakterisanu u cinično pesmi "Rock kritičar" koja je sa zebnjom govorila o dolasku punk muzike. Po izlasku ploče u JNA je tog leta 1979. godine otišao Vojislav Đukić, a oni su sporazumno prestali sa radom.

Asim Sarvan je osnovao grupu Muzej Sarvan, objavili su singl "I tako svaki dan" / "Muzičari lošeg kova" (Beograd disk 1979.) i počeo je da piše pesme za ploče narodne muzike. Snimio je solo LP "Asime, spasi me" (Jugodisk 1984.) uz prateću grupu Baklava band i Lazu Ristovskog. Većinu pesama i produkciju uradio je Ljuba Ninković, a snimljena je i obrada narodne "Kaleš bre Ando". Ljuba Ninković se zaposlio na Radio Beogradu, a sa Vladom Jankovićem Jetom (ex Crni biseri) je osnovao grupu Tunel. Koki je sa Robertom Nemečekom pokrenuo mini rock scenu u "Dadovu" na kojoj su predstavljene brojne nove grupe. Radio je muziku za pozorišne predstave od kojih se izdvojila "Džon Piplfoks" u pozorištu "Radović". Godine 1983. grupa se okupila za potrebe snimanja filma "Nešto između" Srđana Karanovića, gde su kao kafanski bend napravili fuziju country zvuka i izvorne narodne muzike. Deo tih snimaka objavljen je na box setu Zorana Simjanovića "Pesme iz filmova" (Mascom Records 2006.). Ljuba i Asim su 1990. godine ponovo snimili neke od najuspešnijih pesama na ploči "Najveći hitovi grupe S vremena na vreme". Početkom devedesetih, Ljuba Ninković je sa glumcem Miloradom Mandićem na Trećem kanalu RTS radio deču emisiju "S one strane duge" u okviru koje su uz pomoć beogradskih muzičara snimili istoimenu ploču.

Na Asimovu inicijativu, maja 1993. godine u beogradskom Domu omladine okupili su se beogradski akustičari na dobrotvornom koncertu. Dobar prijem publike naveo je članove S vremena na vreme da obnove rad. Povratnički koncert su održali u Sava centru 5. novembra 1993. godine. Sa njima su nastupili: basista Bata Božanić, klavijaturista Saša Lokner, bubnjar Ratko Ljubičić i perkusionista Nenad Januzović. Snimak tog koncerta objavljen je na video kaseti "S vremena na vreme uživo, Sava centar novembar 1993." i na njoj je, uz njihove pesme, zabeležen nastup Snežane Jandrlić u pesmi "Prvi sneg" iz repertoara sastava Suncokret. U isto vreme su izdali kasetnu kompilaciju "Vreme ispred nas" na kojoj je pored već objavljenih snimaka i koncertna verzija pesme "Sunčana strana ulice" i tema "Na početku i na kraju" koju su snimili decembra 1973. godine za potrebe TV emisije. CD "Posle kraja" sa novim pesmama, koje su sva četvorica napisali, snimili su sredinom 1995. godine. U studiju su im pomagali Bata Božanić, Saša Lokner, Čeda Macura (bubnjevi), Pera Džo Miladinović (usna harmonika) i Marija Mihajlović koja je pevala u temi "Spavaj". Snimak koncerta S vremena na vreme, koji je održan 30. januara 1996. godine u novosadskom Studiju M u okviru unplugged serijala za TV NS Plus je objavljen na disku "Unplugged" leta 1997. godine. Sem ključnih pesama iz njihove karijere, tu je i obrada "Knockin' On Heaven's Door" Boba Dilana.

Ljuba Ninković i Marija Mihajlović su objavili ploču "Zvuk tišine" (PGP RTS 1995.) na kojoj su njihove obrade hitova Pink Floyd, Simon & Garfunkel, The Rolling Stones, The Beatles i drugih. Ljuba Ninković je aranžirao i producirao CD "Bistrik" (Energija 2000.) Bilje Krstić i na njemu su obrade izvornih pesama. Jedan je od ključnih članova njenog Bistrik Orchestra. Tokom karijere je komponovao muziku za pozorišne predstave "Uspavana lepotica", "Čarobnjak iz Oza", "Mačak u čizmama", "Mandragola", "Lukrecija ili Ždero" (Sterijina nagrada za muziku), "Peg, srce moje" i druge. Početkom 1999. godine Ljuba, Miki i Koki su sa glumcem Goranom Šultanovićem u beogradskoj Modernoj garaži postavili kabaretsku predstavu "Ja pevam svoj blues" koja je nastala na osnovu poezije Vladislava Petkovića Disa, Matije Bećkovića, Milana Rakića, Bore Đorđevića, Đorđa Balaševića i drugih. Asim Sarvan je objavio etno inspirisan disk "U potrazi za dobrim odgovorom" (Prijatelji manastira Đurđevi Stupovi u Rasu 2003.). Na njemu se predstavio kao autor muzike, tekstova i aranžmana. Te pesme su nastajale tokom devedesetih godina za emisiju "Radionica zvuka" Dramskog programa RTS-a.

Dugogodišnji saradnik brojnih domaćih sastava, pa i grupe S vremena na vreme, perkusionista iz Novog Sada, Nenad Januzović je poginuo u saobraćajnoj nesreći 14. januara 1999. godine.

Diskografija

Singlovi

- "Sunčana strana ulice" / "Ponekad" (Pobeda / Radio Kruševac 1973.)
- "Čudno drvo" / "Odisej" (Jugoton 1973.)
- "Povratna karta" / "Dački rastanak" (PGP RTB 1974.)
- "Jana" / "Tavna noć" (PGP RTB 1974.)
- "Kao vreme ispred nas" / "Kad budem stariji" (Studio B 1974.)
- "Dixie band" / "Tema za šargiju" (RTV LJ 1975.)
- "Put putuje karavan" / "Priča sa istočne strane" (PGP RTB 1977.)
- "Moj svet" / "Saveti dobroj kući" (PGP RTB 1977.)
- "Učinila je pravu stvar" / "Spavaj" (PGP RTB 1978.)

Albumi

- "S vremena na vreme" (RTV LJ 1975.)
- "Moj svet" (PGP RTB 1978. kompilacija)
- "Paviljon G" (PGP RTB 1979.)
- "Najveći hitovi grupe S vremena na vreme" Ljuba i Asim (PGP RTB 1990.)
- "Vreme ispred nas" (PGP RTS 1993. kompilacija)
- "Posle kraja" (ITMM 1995.)
- "Unplugged" (Komuna 1997. koncertni)

SUNCOKRET

(Beograd)

Grupu su januara 1975. godine osnovali Bora Đorđević, akustična gitara i vokal (ex Zajedno), Nenad Božić, (ex U cvetu mladosti) akustična gitara, vokal i pevačice Snežana Jandrlić i Vesna Rakočević. Snežana Jandrlić je pre Suncokreta imala pevačko iskustvo u rock operi "Isus Hrist Superstar" u Ateljeu 212. Po objavljivanju singla sa obradom narodne pesme "Kara Mustafa", Vesna Rakočević je prešla u grupu Zdravo, a pevačku liniju su kompletirale Biljana Krstić i Gorica Popović koja je u to vreme diplomirala glumu. U stilu tada popularne akustičarske muzike su komponovali materijal koji je često bio inspirisan starim narodnim pesmama, negovali su višeglasno pevanje i serijom prvih singlova su postali miljenici medija. Pored brojnih televizijskih nastupa, manjih koncerata i zajedničkih svirki, nastupali su na festivalu Omladina 76. u Subotici i na "Beogradskom proleću '76". Polovinom 1976. godine priključio im se basista Bata Sokić. Sa njim su nastupali na BOOM festivalu u Beogradu, a obrada narodne pesme "Moj đerdane" je objavljena na koncertnoj ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.).

Godine 1976. su učestvovali na snimanju omladinskog filma "Nije nego" reditelja Miće Miloševića, a neke od njihovih pesama su upotrebljene u samom filmu. Sa radijskim voditeljem Zoranom Modlijem su snimali otkačene pesme pod firmom Hajduk Stanko i jataci. Debi album "Moje bube" su snimili u Ljubljani i na njemu se pored ranije objavljenih "Kara Mustafa" i "Moje tuge", obrada narodne "Što ti je kćeri mila", štos pesme "Vuk i krava", "Oglas", balade "Uspavanka", "Ni sam ne znam kada" i pesma "Prvi sneg" Dušana Mihajlovića Spire. Producent ploče bio je Ivo Umek koji je svirao i klavijature a kao gost bubnjeve je svirao Vlastimir Nedić Duza. Po objavljivanju te ploče stalni članovi su postali klavijaturista Duško Nikodijević i bubnjar Ljubinko Milošević. Nastupali su na BOOM festivalu u Novom Sadu a živa verzija pesme "Prvi sneg" je objavljena na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Unutrašnje trzavice između članova su dovele do personalnih promena 1978. godine. Grupa nije želela da izvodi Borinu novu pesmu "Lutka sa naslovne strane", pa je on, prilično ljut, otišao sa Biljanom Krstić, krače vreme je bio u Ranom mrazu, a zatim je formirao Riblju čorbu, grupu sasvim drugačije muzičke orijentacije. Snežana Jandrlić je nastavila sa grupom u novoj elektrifikovanoj postavi koju su činili Bata Sokić, Duško Nikodijević, gitarista Dušan Bezuha (ex Tilt) i bubnjar Vladimir Golubović (ex Tilt). Po Golubovićevom i Sokićevom odlasku, jedno vreme je bubnjeve u grupi svirao Ivica Vdović VD, a bas Branko Isaković (ex Bulevar). Posle dva objavljena singla i uoči priprema za drugi album, zbog unutrašnjih nezadovoljstava su prestali sa radom u proleće 1980. godine.

Bata Sokić je sa Nenadom Božićem, gitaristom Zoranom Tutićem, pevačem i klavijaturistom Draganom Miljanovićem i bubnjarom Rašom Živkovićem odmah oformio grupu Vruć vetar koja je objavila singlove "Ona se meni i njemu ruga" / "Moj otac je sve na vreme" (Jugoton 1980.), "Stisni malo zube" / "Ti nisi više u fazonu" (Jugoton 1981.) i LP "Usmeren dak" (Jugodisk 1982.). Snežana Jandrlić je pevala u TV rock opereti "Kreatori i kreature" kompozitora i scenariste Vladimira Mladića i reditelja Milutina Petrovića. Muzika iz te TV emisije objavljena je na ploči "Kreatori i kreature" (PGP RTB 1988.). Snežana se posle toga povukla sa scene i vodi produvnicu zdrave hrane. Bilja Krstić je prešla u Rani mraz, a solo karijeru je započela pločom "Prevari večeras svoje društvo sa mnom" (PGP RTB 1983.) za koju su pesme radili Đorđe Balašević i Josip Boček. Zatim je objavila ploče "Iz unutrašnjeg džepa" (PGP RTB 1985.), "Bilja" (PGP RTB 1994.), a autori pesama su bili Kornelije Kovač, Srđan Šaper, Nebojša Krstić, Bajaga, Žika Milenković, Dr Spira, Radoman Kanjevac, Bata Zlatković, Nikola Čuturilo i drugi. Uz to je objavila i deču ploču "Loptom do zvezda" (PGP RTB 1990.) sa songovima iz TV serije "Srećan put u XXI vek". Na snimanju je gostovao Bora Đorđević, a muziku je na tekstove M. Antića, S. Stanišića i V. Andrića napisao Bane Zarin. Njen najzreliji rad je CD "Bistrik" (Energija 2000.) na kome je u produkciji Ljube Ninkovića obradila izvorne narodne pesme. Za njim je usledio sličan disk "Zapisi" (Hi Fi Centar 2003.) sa obradama starih narodnih pesama rađenih za film "Zona Zamfirova" reditelja Zdravka Šotre i pozorišnu predstavu "Šargor" teatra "Boško Buha" u režiji Milana Karadžića. Na disku su zabeležili i "Šargor kolo" koje je komponovao Ljuba Ninković. Zahvaljujući tim diskovima Bilja Krstić i Bistrik Orchestra su postali redovni gosti na svetskim etno festivalima. CD "Tarpoš" (PGP RTS 2006.) joj je objavila i nemačka kuća Ituition Schott Music. Duda Bezuha je postao traženi studijski muzičar i producent. Objavio je CD "Tamo gde spava sreća" (ZMEX 1998.) na kome su njegove instrumentalne kompozicije, a svira u bendu Đorđa Balaševića i blues grupi Zona B. Branko Isaković je posle Suncokreta bio u Idolima i Spori ritam bandu Dejana Cukića. Svira u Bistrik Orchestra i etno grupi Teodulija sa kojom je objavio disk "Priče iz davnina" (Hi Fi Centar 2002.). Godine 1995. grupa Suncokret je sa nekoliko akustičarskih nastupa nakratko obnovila rad.

Bora, Gorica, Bata, Nenad, Bilja i Snežana

Diskografija

Singlovi

"Kara Mustafa" / "Moje tuge" (RTV LJ 1975.)
"Gde ćeš biti lepa Kejo" / "Pusto more, pusti vali" (RTV LJ 1976.)
"Rock'n'roll duku duku" / "Gili gili blues" (Diskos 1976.)
"Oj, nevene" / "Tekla voda" (RTV LJ 1976.)
"Imam pesmu za sve ljude" / "Čovek koga znam" (RTV LJ 1978.)
"Dlakavo čudo" / "Noćna ptica" (PGP RTB 1979.)
"Sviće novi dan" / "Tvoja mama gunđa protiv mene" (PGP RTB 1979.)

Album

"Moje bube" (RTV LJ 1977.)

Šarlo akrobata • Šifrer Andrej • Šobić Miladin

ŠARLO AKROBATA

(Beograd)

Od udarne trojke koja je činila beogradski novi talas, grupa Šarlo akrobata se prva pojavila na sceni aprila 1980. godine i to kao predgrupa Pankrtima na koncertu u SKC-u. Taj nastup ih je predstavio na raskrsnici. Gitarista i pevač Milan Mladenović i gitarista Dragomir Mihailović Gagi predvodili su prethodne dve godine melodičnu hard rock grupu Limunovo drvo i vremenom su zapalili u muzički ćorsokak. Dolaskom basiste Dušana Kojića Koje i bubnjara Ivana Vdovića VD-a (rođen 1960. godine), krenuli su u svežem pravcu, inspirisani punkom i novim talasom. Koja je pre toga bio u raznim, manje poznatim beogradskim sastavima, kretao se u alternativnim i punk krugovima koji su se okupljali oko SKC-a, u kome je i sam, tokom 1979. godine vodio novotalasnu tribinu. Ivan Vdović je odrastao slušajući jazz, svirao je u brojnim beogradskim sastavima, a uoči dolaska u Limunovo drvo bio je u grupi Suncokret. Sa njima je u svojstvu neslužbenog menadžera bio Kojin i Milanov prijatelj Nenad Krasavac Kele. Te večeri, nastupajući pre Pankrta, Limunovo drvo je sviralo nove pesme, ali i neke stare u osavremenjenom obliku. Posle nastupa grupu je napustio Gagi Mihailović, a Milan, VD i Koja su promenili ime u Šarlo akrobata.

Prve snimke uradili su u studiju "Druga maca" Enca Lesića i to za pesme "Ona se budi", "Oko moje glave", "Niko kao ja" i "Mali čovek". Pesme su objavljene na albumu "Paket aranžman" (Jugoton 1981.), zajedno sa snimcima Idola i Električnog orgazma. Krajem 1980. godine su na Omladinskom festivalu u Subotici dobili drugu nagradu žirija za pesmu "Ona se budi". Za film "Dečko koji obećava" Miše Radivojevića radili su muziku sa Goranom Vejvodom kao gitaristom. Autor muzike bio je Koja, a tekstove je pisao Nebojša Pajkić, ujedno i scenarista filma. Kao članovi VIS Dobri dečaci, u filmu su se pojavili Koja i VD, a pevač grupe bio je Aleksandar Berček u ulozi buntovnog dečka koji je čudnom igrom sudbine i scenariste dobio ime Slobodan Milošević. Za potrebe filma snimljene su pesme "Slobodan", "Balada o tvrdim grudima" i "Depresija", ali one nikada nisu objavljene. U proleće 1980. godine uz druge domaće bendove nastupili su na zagrebačkom Bijenalu sa grupama Gang Of Four i Classix Nouveaux.

Debi LP "Bistriji ili tupliji čovek biva kad..." snimili su za PGP RTB 1981. godine ali su urednici, zbunjeni učinjenim, materijal prodali Jugotonu. Na snimanju ploče učestvovali su Goran Vejvoda, Gagi Mihailović, Jurij Novoselić (Film) i Dejan Kostić (Grupa I). Ako su na početku bili bazirani na punk i beloj reggae muzici, ovom pločom potpuno su se okrenuli eksperimentu. Milan i Koja su donosili inicijalne ideje, dok se VD bavio njihovom razradom i razgradnjom. Raspored uloga bio je određen njihovim različitim senzibilitetima. Milan je bio zadužen za osnovnu melodičnost, Koja za destabilizaciju i inovativno sviranje bas gitare na tragu Džimija Hendriksa, ali iz punk vizure, dok je VD svemu tome dodavao osobeno vezivno tkivo. Njihove različitosti ogledale su se i u tekstovima. Kojini su bili minimalistički, na nivou besnih grafita, dok je Milan negovao fabulu i višeslojnost, pokazujući afinitet ka poetskim slikama. Ali, obojica su iznosili jasne i beskompromisne stavove. Ploča se pojavila u leto 1981. godine i predstavljala je iznenađujuće hrabar eksperiment u kome su bila sjedinjena iskustva britanske novotalasne scene, reggae uticaji i producentski dub efekti. Spojivši različite žanrove, napravili se nešto svoje, sasvim novo. Sami su se bavili produkcijom i uspeli su da zabeleže koncertnu eksplozivnost. Ploča je dobila naziv po tekstu iz stare knjige prosvetitelja Vase Pelagića "Narodni učitelj", a u pesmi "Pazite na decu I" korišćeni su delovi iz nje. U pesmi "Pazite na decu" postupili su po neobičnom principu:

Šarlo akrobata, jesen 1980. godine: Mladenović, Kojić i Vdović

Milan je svirao bubnjeve, VD gitaru, Dejan Kostić bas, Gagi klavir, Goran Vejvoda je pevao, a Koja je puštao krike i udarao timpane, dok su na sve to kasnije Milan, VD i Koja recitovali delove iz Pelagićeve knjige, kao i tekst o kutlačama – akrobatama iz "Politikinog zabavnika". U ska dub pesmi "O, o, o" alt saksofon je svirao Jurij Novoselić (Film). Producent ploče bio je Akpidoto (greškom izdavača na omotu potpisan kao Aktidoto), a ime je sastavljeno od početnih slogova: Akrobata, Pile (Mile Pile Miletić, tonac u Radio Beogradu), Đorđe (Petrović, snimatelj i klavijaturista) i Toni (Jurij, snimatelj iz Ljubljane, pozvan kao poznavalac dub tehnike). U jesen 1981. godine dobili su nagradu "Smeli cvet" za muzičko stvaralaštvo koju im je dodelio Savez socijalističke omladine Srbije. Posle toga su otišli na desetodnevnu turneju po Poljskoj. Krajem iste godine su sasvim iznenada prestali sa radom. Milan je sa Gagijem osnovao grupu Katarina II, Koja je sa bubnjarom Keletom pokrenuo Disciplinu kičme, a VD je počeo da uči bas gitaru i planirao je osnivanje grupe Da li volite džez? Međutim, to nije ostvario. Jedno vreme je svirao u Katarini II, zatim radio sa brojnim beogradskim sastavima, a poslednja grupa u kojoj je aktivno svirao bili su Heroji. Umro je 23. septembra 1992. godine. Milan Mladenović je umro 5. novembra 1994. godine.

Slovenačka grupa 2227 učinila je posvetu Šarlu akrobati na singlu "Šarlo, budi nežan" (Stripcore Forum 1995.). Koncertna verzija pesme "Fenomen", koju su odsvirale subotičke Džukele, zabeležena je na disku "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.). Sastav Plejboj je na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradio pesmu "Sad se jasno vidi". Na disku "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) koji je posvećen Milanu Mladenoviću, grupa Novembar je obradila pesmu "O,o, o", Darko Rundek "Ona se budi", a sastav VROOOM "Problem". Na disku "Jako dobar tatoo!" (CBS 2003.) snimljenom na zagrebačkom koncertu posvećenom grupi EKV, uvršćen je i nastup Srđana Gojkovića Gileta koji je izveo pesme Šarla akrobate "Fenomen", "Samo ponekad" i "O,o,o".

Diskografija

Singl

"Ona se budi" / "Mali čovek" (Jugoton 1981.)

Albumi

učešće na ploči "Paket aranžman" (Jugoton 1981.)
"Bistriji ili tuplji čovek biva kad..." (Jugoton 1981.)

Andrej Šifrer, drugi sleva

ŠIFRER ANDREJ

(Kranj)

Slovenački kantautor Andrej Šifrer rođen je 1. maja 1952. godine u Kranju. Diplomirao je prava, jedno vreme je u novinama pisao o rock muzici i radio kao urednik u izdavačkoj kući RTV Ljubljana.

Godine 1971. postao je pevač i gitarista sastava Tektiti. Solo singlom "Zoboblues" koji je pokazao njegov upečatljiv autorski stil, skrenuo je pažnju na sebe. Učestvovao je na festivalima u Zagrebu (pesma "Vonj željezničkih postaj"), Beogradu i na "Slovenskoj popevki" (pesma "Lepi ludje"), ali ne u takmičarskom delu jer smatra da je muziku nemoguće meriti. Debi LP "Moj žulj" snimio je 1978. godine u Londonu sa studijskim muzičarima i u produkciji klavijaturiste i aranžera Dejva Kuka (Dave Cook) sa kojim ga je upoznao Aleksander Mežek. U temama "Štoj, Marija" i "Grenko vino", predstavio je svoj baladerski talenat, a jedina tuđa pesma bila je "Vasovalec" Josipa Verbiča. Bazirajući muziku na autorskim tekstovima, obrađivao je raznovrsne teme, tako da "Moji miševi" govore o alkoholičarima, a "Uspomena na tebe" o mladiću koji je iz ljubavne veze profitirao samo polnu bolest. Ploču je otpevao na slovenačkom, ali već na sledećoj "Od šanka do šanka" su tekstovi na srpskohrvatskom jeziku i sa njom je postigao širu afirmaciju. U radu na tekstovima pomogao mu je Arsen Dedić čija se pesma "Svete krave" našla na ploči. I ova ploča je snimljena u Londonu u produkciji Dejva Kuka i Entonija Dejvida (Antony David). U pesmama "Košava", "Marija", "A ti želiš pričati", realizovao je emotivne balade, dok su "Moj šef", "Ljubav iz trafike", "Brat" i "15" duhovite analize svakodnevice u kojima je koristio različite stilove, od popa do country zvuka. Na kaseti "Najveće iz najmanjših" je sakupio pesme sa singlova. Na duploj ploči "Ideje izpod odeje" tekstovi su opet bili na slovenačkom. Ploču je snimio u ljubljanskom studiju "Tivoli" u saradnji sa Dejvom Kukom i Bimbo bandom, sastavljenim za ovu priliku od engleskih muzičara. Svirali su i Slovenci Čarli Novak (bas) i Martin Žvelc (harmonika). Svaka strana ploče nazvana je po stranama sveta, pa su na severnoj koncertni snimci sa nastupa u Kamnici i Ljubljani. Tu su i pesme "Vse manj je dobrih gostiln" sa starogradskim štimungom i "Moj oče" uz harmoniku u maniru slovenačke narodne muzike. Istraživanje etno zvuka proteže se i u pesmama "Ena bouha me grize", "Prepelica", "Šimen in Agata". Pesma "Gorska ruža" obrađa je "Yankee Lady" Džes Vinčestera (Jesse Winchester) a "Rđeći cvet" obrađa "La Colpa Fu" Saopilija. I na ovoj ploči je ponudio žanrovsku mešavinu reggae, ska, bluesa, country i pop forme. Krajem 1981. godine odsvirao je turneju po Nemačkoj, Francuskoj, Belgiji i Holandiji. Album "Nove pravljice" nastao je u Londonu 1983. godine u produkciji Dina Klevata (Dean Klevatt). Kao gosti su učestvovali Džona Lui (Jona Lewie) koji je svirao harmoniku i Aleksander

Andrej Šifrer, 2002. godine

Mežek. Pored Šifrerovih pesama, tu su "Fronček", obrada kafanske narodne i "Ostani z nami", prepev pesme "Stay" Vilijamsa (Williams). Avgusta 1985. godine u Kranju je otvorio kafanu "Gostilna pri Šifrerju" i povukao se sa scene.

Country ploču "Hiti počasi" je snimio u Nešvilu sa američkim studijskim muzičarima i na njoj su, pored autorskih pesama, i obrade. Ponovo u Nešvilu, 1991. godine na engleskom je snimio verzije svojih starih pesama koje su izašle na kaseti "Underground Cowboy". Godine 1993. u Argentini je održao pet koncerata slovenačkim iseljenicima i snimak sa tih nastupa objavljen je na kaseti "Ole, ole, ole... Iz Buenos Airesa". Tokom 1994. godine sa slovenačkim padobrancima putovao je po Kini i Tibetu, zatim je u Dablinu sa sastavom The Dubliners snimio ploču "Sedem irskih noči" nazvanu po obradi standarda "Seven drunken nights". Na njoj su nove Šiflerove teme i obrada "Malo gdaj se srečeval" stare pesme Mojmira Sepea. Sa irskom grupom Stocktons Wing 1995. godine održao je četrnaest koncerata po Sloveniji. Zatim je u Kaliforniji sa producentom Stivom Vudom (Steve Wood) snimio ploču "Življenje je drag sport" sa novim, autorskim pesmama. Na disku su zabeležene i matrice pesama, pretežno akustičarski obojene. Na snimanju su ga pratili kalifornijski studijski muzičari i kako su se međusobno raspravljali da li ta muzika zvuči kao radovi sastava The Beatles ili Eagles, nazvali su se The Beagles. Sa pesmom "Za prijatelje" je 1998. godine po mišljenju publike i žirija bio najbolji na festivalu Slovenska popevka. Na disku "Čakam", pored pesme "Za prijatelje" (u pratnji revijskog orkestra) su i nove, obojene country zvukom. Disk je snimljen u Kaliforniji u produkciji Stiva Vuda (Steve Wood) koji je bio zadužen i za klavijature, a svirali su i Majk Hamilton (gitara), Alan Deremo (bas) i Nejt Vud (bubnjevi). Godine 1998. Šifrer je sa gudačkim sastavom Šlafrock započeo serijal nastupa na kojima je svoj minuli rad predstavio u novom ruhu. Već sledeće godine objavio je CD "Šifrer & Šlafrock" sa obradama njegovih hitova odsviranim na gudačkim instrumentima, a deo materijala snimljen je na koncertima. Aranžmane i produkciju radio je Patrik Greblo, a grupu Šlafrock čine Vesna Čobal (violina), Gordana Keller Petrej (čelo), Tamara Tasev (viola) i Matjaž Glavač (harmonika). Na disku "Muza moj' ga bluza" se pozabavio blues formom. Produkciju su uradili Stjuart Blank (Stuart Blank), Heri Gejl (Harry Gale) i Dejv Kuk, materijal je snimljen uz pomoć članova The New Blackie Jones Banda u Americi i Engleskoj. Pesme je komponovao Šifrer, tema "Preveč stvari me žre" obrada je Rej Dejvisove "Too Much On My Mind", a za "Neiztrohnjeno srce" je napisao muziku na pesmu Franca Prešerna. Provokativna pesma "Ženske, ki pijejo pivo" izazvala je polemike u slovenačkoj štampi. Novembra 2000. godine on i gitarista Eugen Hideaway Bridges su odsvirali turneju po slovenačkim klubovima i snimili žive verzije pesama "Heksenšus blues" i "Angel iz Bohinja". U radu na disku "Spremenite protokol" učestvovali su članovi grupe The Dubliners, gitaristi Albert Li, Ričard Tompson (ex Fairport Convention), Dejvid Hidalgo (Los Lobos), gospel New Life Christian Center hor i mnogi drugi. Materijal je sniman u Dablinu, Londonu i Los Anđelesu. Maja 2002. godine obeležio je pedeseti rođendan i dvadeset pet godina od izlaska prve ploče rasprodatim koncertom u "Cankarjevom domu" i večim slovenačkim gradovima. Na disku "Kdaj si zadnjič kakšno stvar naredil prvič" (pitanje koje se često postavlja kada se napuni pedeset godina) su gostovali Kristofer Kros (Christopher Cross), Keni Logins (Kenny Loggins), Ejmon Kembel (Eamonn Campbell) iz sastava Dubliners, Stiv i Bet Vud (Steve i Beth Wood), članovi sastava Musical Youth i drugi. Sve Šiflerove ranije ploče reizdate su na diskovima. Objavio je pesmaricu "Moje pesmi...moje sanje" u kojoj su tekstovi, note i akordi njegovih pesama. Komponovao je muziku za popularnu TV seriju "Naša krajevna skupnost".

www.sifrer.com

Diskografija

Singlovi

"Zoboblues" / "Bil sem mlad" / "Grenko vino" (RTV LJ 1977.)
"Moje miške" / "Stoj, Marija" (RTV LJ 1978.)
"Košava" / "Ljubav iz trafike" (RTV LJ 1979.)
"Vse manj je dobrih gostiln" / "Moj oče" / "Debeluhi" / "Moja dama" (RTV LJ 1980. dvostruki singl)
"Majhni psi" / "Ko zvonovi zapojo" (RTV LJ 1981.)

Albumi

"Moj žulj" (RTV LJ 1978.)
"Od šanka do šanka" (RTV LJ 1979.)
"Največe iz najmanjših" (RTV LJ 1979. kaseta, kompilacija)
"Ideje izpod odeje" (RTV LJ 1982. dupli)
"Nove pravljice za otroke in upokojence" (RTV LJ 1983.)
"Hiti počasi" (RTV Slovenija 1990.)
"Bil sem mlad...Ostani z nami Največi uspehi 1976.-1983.)" (RTV S 1990. kompilacija)
"Underground Cowboy" (RTV S-Gooby Music 1991. kaseta)
"Ole, ole, ole...Iz Buenos Airesa" (RTV S-Šifco Music 1993. koncertna kaseta)
"Sedem irskih noči" (RTV S-Šifco Music 1994.)
"Življenje je drag sport" (Šifco Music-Corona 1995.)
"Čakam" (Šifco Music 1998.)
"Šifrer & Šlafrock" (Šifco Music 1999.)
"Muza moj' ga bluza" (Šifco Music 2000.)
"Bil sem mlad" (Šifco Music 2002. kompilacija)
"Šum na srcu... drugi zadetki 1990-2002" (Šifco Music 2002. kompilacija)
"Spremenite protokol" (Šifco Music 2002.)
"Kdaj si zadnjič kakšno stvar naredil prvič" (Šifco Music 2006.)

ŠOBIĆ MILADIN

(Nikšić)

Akustičar i kantautor Miladin Šobić stekao je širu afirmaciju na Omladinskim festivalima u Subotici sredinom sedamdesetih godina. U to vreme je sa svojom gitarom bio nezaobilazan na zajedničkim koncertima i prigodnim TV emisijama. U saradnji sa klavijaristom Gabrom Lendelom i studijskim muzičarima snimio je albume "Oživljak" i "Umjesto gluposti", a najpoznatije pesme su mu bile "Stare novine", "Džemper za vinograd", "Prodoh gradom", "Kad bi došla Marija" i "Don". Snimio je i treći album "Barutane ljubavi" ali on nije objavljen. Sredinom osamdesetih se povukao iz javnosti, a poslednjih godina živi na potezu Italija, Hrvatska i Crna Gora. Nove pesme je uradio u studijima u Dubrovniku, Sarajevu i Budimpešti, a kako je povremeno snimao svoje nastupe, na internetu se mogu naći teme "Sutomore", "Mlada Jelka", "Ašik Ajša" i druge.

Diskografija

Singl

"Zazvoni zvono" / "To sam ja" (PGP RTB 1975.)

Albumi

"Oživljak" (Diskoton 1981.)
"Umjesto gluposti" (Diskoton 1982.)

Miladin Šobić

Tako • Termiti • Terusi • Teška industrija • Tilly Robert • Time i Dado Topić • Toni Montano • Trivalia • Trula koalicija • Tunel • Tutti frutti band • Tvrdo srce i velike uši

TAKO

(Beograd)

Simpho rock orijentisan sastav Tako osnovali su 1975. godine Sava Bojić (gitara, vokal), Dušan Čučuz (bas), Đorđe Ilijin (klavijature) i Milan Lolić (bubnjevi). Čučuz je već bio veteran na sceni, tokom šezdesetih svirao je u Džentlmenima i Plamenih 6, a početkom sedamdesetih bio je pridruženi član YU grupe zadužen za ton, svetlo i zvučne efekte. Bio je i u originalnoj postavi grupe Opus. Sava Bojić je takođe imao kilometarsku karijeru na sceni. Jedan je od osnivača Pop mašine, a bio je cenjen po svojim preciznim svirkama Hendriksovog repertoara. Đorđe Ilijin je radio kao profesor muzike, sem instrumenata sa klavijaturama svirao je blok flautu, usnu harmoniku i često gostovao na snimanjima drugih sastava. Budući da su želeli da stvaraju muziku bez kompromisa, baš tako kako osećaju, odabrali su jednostavan naziv Tako. Zbog nekomercijalnosti u početku su se teško probijali na sceni.

Tokom 1975. godine u studijima Radio Beograda uradili su prve snimke "Čujem svoje misli", "Daždevnjak", "Lena" i "Čudan grad". Leto 1976. godine proveli su svirajući u Internacionalnom omladinskom centru u Dubrovniku. Po odlasku Bojića u vojsku novi gitarista postao je Miroslav Đukić, a zbog Lolićevih problema sa alkoholom došao je novi bubnjar Slobodan Feletković 1977. godine. U toj postavi su ostvarili ozbiljniju afirmaciju, pa su 28. avgusta 1977. godine nastupali kao predgrupa na koncertu Bijelog dugmeta kod Hajdučke česme. Dobar nastup im je omogućio da kao predgrupa nastupaju na jugoslovenskoj turneji Bijelog dugmeta (doduše bez honorara) gde ih je upoznala najšira publika. Novembra 1977. godine, sa grupom S vremena na vreme organizovali su kvadro ozvučen koncert u Domu omladine. Uspešni su bili i na festivalima BOOM 77 i BOOM 78 u Novom Sadu. Pošto su ih zbog nekomercijalnosti odbili u gotovo svim diskografskim kućama, uhleblje su našli 1978. godine u produkciji RTV Ljubljana i to posle nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici. Na debi albumu "Tako" kao autori su potpisani Ilijin, Čučuz i Đukić u pesmama hipi naslova "Sinteza", "Utapanje sunčeve svetlosti u peščanu memoriju", "Druga strana mene". U dugim, pretežno instrumentalnim temama, ponudili su svoju viziju simpho rocka sa jazz elementima. U pesmi "Lena" kao vokal je gostovao Asim Sarvan (S vremena na vreme), a "Minijatura" je muzička posveta sastavu Jethro Tull. Album su promovisali besplatnim koncertom na Kalemegdanu. Početkom 1979. godine s grupom S vremena na vreme ponovo su organizovali kvadro ozvučen koncert u Domu omladine. Potom je usledila pauza jer je Ilijin oboleo od artritisa, a Đukić se odvojio i osnovao svoju grupu. Godinu dana kasnije nastavili su rad u staroj postavi. Drugi album "U vreći za spavanje" izašao je septembra 1980. godine. Ploča je ozbiljnije zamišljena, a svaki član je producirao svoju pesmu. Po objavljivanju ploče krenuli su na seriju promotivnih koncerata, a nastupali su u Zagrebu u okviru manifestacije "Pozdrav iz Beograda". Odlazak bubnjara u vojsku, ali i opšta promena klime izazvana dolaskom novog talasa, razlog je što su prestali sa radom. Oproštajni koncert održali su na beogradskom Filozofskom fakultetu početkom 1981. godine.

Miroslav Đukić je postao studijski muzičar, snimio je veliki broj ploča drugim autorima, dok Čučuz radi na ozvučavanju koncerata. Ilijin se posvetio arheologiji, radio je kao nastavnik muzičkog, ali je paralelno bio i producent drugim grupama. Objavio je solo ploču "Zabranjeno prisluškivanje" (Suzy 1983.) na kojoj je svirao sve instrumente sem bubnjeva. Taj deo rada obavio je Vladimir Furduj (ex Korni grupa). Ilijin poslednjih godina živi u Americi i bavi se produkcijom. Godine 1993. nemački izdavač Tomas Verner (Thomas Werner) objavio je za svoju diskografsku kuću Kalemegdan Disk vinilno reizdanje oba albuma grupe Tako. Odevene u nov, luksuzan omot (rad Mome Rajina), ploče su dobile i muzički dodatak. Prvi album ima bonus pesmu "Put na jug", a drugi "Izgubljeno ništa" i "Horde mira" i to su originalni materijali snimljeni u vreme dok su aktivno radili.

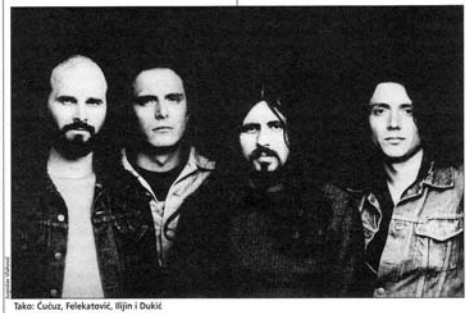

Tako: Čučuz, Felekatović, Ilijin i Đukić

Tako 1975. godine

Diskografija

"Tako" (RTV LJ 1978.)

"U vreći za spavanje" (PGP RTB 1980.)

TERMITI

(Rijeka)

Jedna od prvih domaćih punk grupa nastala je 1978. godine u rječkom predgrađu Turnić. Originalnu postavu činili su pevač Predrag Kraljević Kralj (rođen 1962. u Labinu), gitarista Robert Tičić Tica, basista Damir Plečić, bubnjar Davor Horvat i klavijaturista Krešo Kaštelan. Prvi koncert imali su 23. oktobra 1978. godine u rječkom klubu "Modra". Međutim, posle nastupa u rječkom predgrađu Zamet na kome se Kralj sekao žiletom, deo muzičara je napustio grupu. Novi članovi

postali su basista Damir Martinović Mrle (ex Beta Centaury), bubnjar Berislav Dumenčić i klavijaturista Josip Krošnjak (ex Beta Centaury). U različitim kombinacijama u grupi su klavijature svirali Emil Žauhar, kasnije u grupi Kaos i Davor Tolja (ex Vrijeme i zemlja, a kasnije osnivač Denis & Denis).

Tokom rada nisu snimili nijednu ploču, ali su pesme "Vjeran pas", "Mama, s razlogom se brineš" i "Vremenska prognoza" uvrštene na kompilaciji "Novi punk val 78-80" (ZKP RTVLJ 1981.). Svoj beskompromisni punk izraz prvi put su ozbiljnije medijski potvrdili nastupom u Kristalnoj dvorani opatijskog hotela "Kvarner" kada su se skidali, bacali perje i na binu iznosili WC šolju koju je Kralj, uprkos njenoj težini, stavio na glavu. Strast ka scenskoj razbarušenosti kod Kralja je postojala od ranije jer je u osnovnoj školi glumio u predstavama ručkog pozorišta. Posle tog prilično šokantnog koncerta, bili su predgrupa sastavu Buldožer na njihovim nastupima u Sloveniji tokom 1980. i 1981. godine. Poslednju svirku održali su u "Plavoj sali" Dvorane mladosti 1982. godine.

Damir Martinović oformio je sastav Strukturne price, potom Let 2 u kome je bubnjeve svirao Berislav Dumenčić, a zatim su prerasli u Let 3. Na albumu "El Desperado" (Helidon 1992.) uvrstili su obradu pesme "Vjeran pas" koja je i inače njihov koncertni favorit, a atraktivnim scenskim nastupima nastavili su liniju Termita. Josip Krošnjak je svirao sa grupom Fit (koja je takođe u jednom periodu izvodila obradu "Vjeran pas") i u obnovljenoj grupi Beta Centaury koja je radila pod imenom Beta. Robert Tičić je postao član grupe Paraf. Preminuo je od izliva krvi u mozak 1984. godine. Predrag Kraljević je sredinom osamdesetih bio u grupama Ogledala, Fiume and the New Underground i učestvovao je u projektima "Zvuk za zrak" i Ri Band Aid. Radi kao mašinista na brodu, piše, slika, glumi i izvodi maštovite performanse.

Polovinom 1996. godine objavljen je CD "LP ploča Vjeran pas" na kome je sedamnaest njihovih originalnih studijskih snimaka iz prve faze, uz žive snimke sa nastupa održanih u Puli avgusta 1979. godine i Rijeci novembra 1981. godine. Povodom tog izdanja održali su seriju nastupa. U postavi koju su činili Predrag Kraljević, Damir Martinović (istarski bajs), Josip Krošnjak (dečji sintisajzer), Berislav Dumenčić (bubnjevi) i Josip Maršić (gitara), Termiti su oktobra 1996. nastupili na Radio Študentu i akustične verzije pesama "Redukcija" i "Vjeran pas" zabeležene su na disku "Tištekani II" (Dallas Records 1999.). Posvetu Termitima uradila je 1992. godine grupa Zvonceko-va bilježnica iz Arandelovca, obradivši na kaseti "Inženjeri ljudskih duša" pesmu "Vjeran pas".

Diskografija

"LP ploča Vjeran pas" (Dallas Records 1996.)

TERUSI

(Tuzla)

Sastav Terusi su februara 1965. godine osnovali studenti Tehnološkog i Rudarskog fakulteta u Tuzli. Ime je nastalo kao spoj naziva ova dva fakulteta. Prvu postavu su činili: Zoran Paki (bas), Tomislav Dodo Križan (gitara), Aleksandar Saša Mioković (vokal), Mustafa Mufo Hadžiefendić (bubnjevi) i Miodrag Bata Kostić (gitara).

Prvi veći uspeh postigli su na Gitarijadi održanoj 1965. godine na beogradskom Sajmištu gde su zauzeli šesto mesto. Repertoar su im u tom periodu činile su obrade svetskih hitova. Najčešće su svirali na igrankama koje su u Tuzli održavane u DTV Partizan, sali hotela "Bristol" i na rukometnom stadionu kod restorana "Express". Kada su svirali u Studentskom centru u Tuzli, morali su da promene ime u Super grupa SCT (skraćenica od Studentski Centar Tuzla). Godine 1971. Bata Kostić je prešao u YU grupu za koju je komponovao neke od njihovih najznačajnijih pesama inspirisanih folklorom. Za jedina dva singla Terusa, pesme su napisali Miodrag Kostić i pevač Besim Smajlović. Tokom karijere kroz grupu su prošli brojni muzičari. Sa radom su prestali krajem osamdesetih godina. Zoran Paki (roden 1939. godine) je umro 13. decembra 1987. godine. Rasprodat povratnički koncert održali su 24. februara 2001. godine u tuzlanskom klubu "Palma".

Diskografija

Singlovi

"Vrati se" / "Živim u svom svijetu" (Diskoton 1975.)
"Mjesto pod suncem" / "Slutnja" (Diskoton 1976.)

TEŠKA INDUSTRIJA

(Sarajevo)

Klavijaturista Gabor Lenđel (roden u Subotici 1951. godine) je 1964. godine kao gitarista osnovao tinejdžersku grupu Suze mladog krokodila. Na Omladinskom festivalu u Subotici 1970. godine Mihajlo Kovač (Kornelijev brat) izveo je njegovu pesmu "Padao je sneg" za koju su osvojili prvu nagradu publike. Jedno vreme Lenđel je svirao orgulje u grupi Rok. Početkom sedamdesetih aktivno se bavio atletikom, a u vreme dok je bio reprezentativac radio je kao muzički producent u emisiji "Veče uz radio" I programa Radio Beograda. Po prelasku u Sarajevo 1974. godine osnovao je grupu Teška industrija. Pored njega, originalnu postavu su činili gitarista Vedad Hadžiabdić (ex COD), basista Ivica Propadalo (ex COD), bubnjar Senad Begović (ex Formula 4) i pevač Fadil Toskić. Tekstove im je pretežno pisao Duško Trifunović. Pravu afirmaciju dobili su tek

Teška industrija 1977. godine sa novim pevačem Goranom Kovačevićem u sredini

dolaskom pevača Seida Memića Vajte (ex Veziri). Septembra 1975. godine priključio im se basista Sanin Karić (ex Formula 4).

Prvim singlovima "Karavan" i "Kolika je Jahorina planina" (obrada narodne) ponudili su pevljivi hard rock sa težištem na Lenđelovim orgu-ljama. Na debi albumu "Ho ruk" predstavili su se pesmama "Od Olova do Trnova", "Koncert trociński" i drugim za koje su tekstove pisali Duško Trifunović, Ranko Boban i Dušanka Haleta. Leta 1976. godine učestvovali su na Splitskom festivalu sa tipičnom zabavnjačkom pesmom "Život je maskenbal" kojom su postigli uspeh. Krajem godine iz benda je otišao Vajta, osnovao je grupu Zmaj od Bosne sa kojom je učestvovao na BOOM festivalu 78. a potom je započeo solo karijeru, dok je Sanin Karić prešao u Bijelo dugme. Teška industrija je tada imala temeljne kadrovske promene. Novi pevač postao je Goran Kovačević, basista Aleksandar Kostić, bubnjar Munib Zoranić, a klavijaturista Darko Arkus. Drugi LP "Teška industrija" producirao je Nikola Borota, muziku je radio Lenđel, a većinu tekstova Duško Trifunović. Tekst za pesmu "Ala imam ružnu curu" napisao je Ranko Boban, a ispostavilo se da je muzika uzeta od mađarskog sastava Skorpion, ali nije potpisana, što je izazvalo solidan skandal. U pesmi "Štefanija" Lenđel se ogledao kao pevač (pola teksta je na mađarskom), "Položio sam ruke u travu" potiče iz perioda rada sa grupom Rok, a na albumu je i epska balada "Nikola Tesla". Oktobra 1977. godine Lenđel je otišao u vojsku i ujedno napustio grupu. Ostatak članova je pokušao da nastavi pod istim imenom, ali bez većeg uspeha. Godine 1978. objavili su LP "Zasviraj i za pojas zadjeni", a jula meseca

Teška industrija 1976. godine: Lendel, Memić, Begović, Hadžiabdić i Karić

su svirali po Poljskoj. Goran Kovačević je sa Ipetom Ivandićem i Lazom Ristovskim snimio solo ploče "Prvak svijeta" (Diskoton 1982.) i "Pepeljuga u jeansu" (PGP RTB 1984.). Godine 1984. snimili su LP "Ponovo sa vama" u postavi Vedad Hadžibabić (gitara, autor muzike), Narcis Lalić (vokal), Munib Zoranić (bubnjevi), Sead Trnka (bas) i Zoran Krga (klavijature). Tekstove su napisali Duško Trifunović, Vedad Hadžibabić, Husein Vladović i Mladen Vojičić Tifa. Po odlasku iz grupe, Lendel se preselio u Novi Sad i zaposlio u produkciji Radio Novog Sada, gde je radio kao producent i aranžer. Jedno vreme je saradivao sa Ljubišom Ristićem u Subotici u okviru KPGT-a. Poslednjih godina živi u Budimpešti gde komponuje primenjenu muziku. Godine 1995. švajcarski izdavač Krin Music objavio je kompilacijski CD Teške industrije, a gitarista Vedad Hadžibabić, kao jedini stari član, snimio je sa pevačem Alenom Mustafićem CD "Ruže u asfaltu" kojim je bez nekog uspeha pokušao da nastavi život grupe. Tokom duge solo karijere Fadil Toskić je nastupao na festivalima zabavne muzike, a osamdesetih godina se potpuno okrenuo novokomponovanoj narodnoj muzici.

U leto 2005. godine, u Kino dvorani Zadružnog doma u Betini na ostrvu Murter, povodom trideset godina od osnivanja, održali su koncert u postavi Vajta, Lendel, Propadalo i Hadžibabić. Kako njihov bubnjar Senad Begić nije uspeo da dođe iz Amerike, sa njima je te večeri svirao Ivan Tržun.

Diskografija

Singlovi

"Karavan" / "UFO" (Jugoton 1975.)
"Kolika je Jahorina planina" / "Kovači sreće" (Jugoton 1975.)
"Kadija" / "Šta je rekla Ana" (Jugoton 1975.)
"Život je maskenbal" / "Našem putu kraja nema" (Jugoton 1976.)
"Štap" / "Nepoznata pjesma" (Jugoton 1976.)
"Alaj mi je večeras po volji" / "Ja i ti i ljubav naša" (Jugoton 1977.)
"Igraj mala opa, opa" / "Otišla je ljubav moja" (Jugoton 1977.)

Albumi

"Ho ruk" (Jugoton 1976.)
"Teška industrija" (Jugoton 1976.)
"Zasviraj i za pojas zadjeni" (Jugoton 1978.)
"Teška industrija i S. M. Vajta" (Jugoton 1981.)
"Ponovo sa vama" (Sarajevo disk 1984.)
"Teška industrija" (Krin Music 1995. kompilacija)
"Ruže u asfaltu" (Art Of Voice / Megaton 1996.)
"Karavan (izvorne snimke 1975-1976)" (Croatia Records 2002. kompilacija)

TILLY ROBERT

(Subotica)

Robert Tilly, poznatiji pod imenom Lonesome Bob Tilly rođen je 24. juna 1959. godine u selu Veprovac (danas Kruščić), a sa šest godina se preselio u Suboticu. Peva, svira akustičnu gitaru, bas, mandolinu, instrumente sa klavijaturama i flautu. Piše poeziju, slika i bavi se publicistikom vezanom za muziku. Član je Društva književnika i prevodilaca od 1984. godine. Na beogradskom Univerzitetu apsolvirao je 1980. godine filozofiju i dve godine bio asistent na odseku matematičke logike. Radio je kao urednik radio emisija, novinar, profesor engleskog jezika, instruktor plivanja, konobar, maneken, disk džokej i knjižar. Postavio je niz samostalnih i grupnih likovnih izložbi, bavio se stripom i konceptualnom umetnošću.

Početkom osamdesetih sa Draganom Ružićem oformio je akustičarski duet After Midnight Band. Od 1985. godine profesionalno se bavi muzikom izvodeći folk, blues, reggae i jazz. Živeo je i nastupao Mađarskoj, Austriji, Švedskoj, Holandiji, Americi, Nemačkoj i Maleziji. Napisao je knjige: "La Poesie Sonc But De Rock'n'Roll" (proza na engleskom jeziku, Koping, Švedska 1978.), "Troubadour" (poezija, Minerva 1982.), "Bakenbardi Etele Wulf" (poetska proza, Oswit 1982.), "Priče o Srdi Zlopogledi, Severnjaku" (proza, Revija 1986.), knjigu eseja "Veliki stilisti bluesa" (Četvrti talas 1991.), "Zvuci sa obale reke Mersey" (Prometej 1995.) u kojoj je izbor poezije pesnika liverpulskog kruga (Brian Patten, Roger McGough i Adrian Henri), "Leteći Vučidol" (roman u okviru časopisa "Rukovet" 1997.), "Blaženi humor uzvišenih pustinjskih otaca" (knjiga mudrosti R. Kerna u okviru časopisa "Rukovet" 1998.), prevod irskih narodnih bajki "Proleća jednog, u cvetnim poljima" (Prometej 1998.), "Stari, dobri, neponatni prostor" (Karijža 2000. poezija), "Veliki stilisti džeza" (Prometej 2000.) i knjigu poezije "Kralj ribara" (Narodna knjiga 2003.).

Tokom karijere snimao je sa različitim muzičarima, pa je tako nastao EP "Rather Go Blind" sa Robertom Hekeom (Robert Hoekke) koji je objavljen 1984. godine u Holandiji. Sa mađarskim Hobo Blues Bandom snimio je 1986. godine LP "Esztrad", a sa grupom Exit istoimeni album koji je objavljen 1988. godine u Jugoslaviji. Na kaseti "Feel So Lonesome" snimio je obrade blues i country standarda. Na ploči "Belgrade The Blues Today" (PGP RTS 1994.) koju su snimili domaći blues autori, zastupljen je obradom tradicionala "John, the Revelator". Na kaseti "Tributes" snimio je posvete omiljenim blues velikanima. Kaseta "Root Vegetable With Wild Mushroomns And Vegetable" je zbir osamnaest pesama koje je snimio od 1983. do 1994. godine. Na kaseti "Radio sessions" su snimci njegovog akustičarskog nastupa na radiju urađeni 18. juna 1996. godine. Te večeri je izvodio obrade standarda. Na kaseti "Soleil des Loups" snimio je svoje kompozicije, kao i obrade standarda a sve instrumente je, po običaju, odsvirao sam. Na disku "Good God" u sopstvenoj režiji je objavio materijale koje je izveo 20. oktobra 1998. godine tokom gostovanja u emisiji "Blues sat" sombor-skog radija. Svirao je akustičnu gitaru, udaraljke i duvačke instrumente, a Robert Jenovai akustičnu gitaru. Na disku "Feel So Lonesome", objavljenom u samo 99 primeraka, ponovo su objavljeni blues standardi snimljeni 1989. godine, a bonus pesme su sa nastupa u Novom Sadu održanog 1988. godine.

Diskografija

"Rather Go Blind" (Attic 1984. EP)
"Exit" (PGP RTB 1987. LP)
"Esztrad" (Hungaroton 1987. LP)
"Kilometerkovek" (Jugoton 1988. LP)
"Music Unity" (RTV Novi Sad 1988. EP)
"Diarea Don't Have No Mercy (In This Land)" (ITMM 1994. kaseta)
"Feel So Lonesome" (Music Yuser 1994. kaseta)
"Root Vegetable With Wild Mushrooms And Vegetable" (Music Yuser 1995. kaseta)
"Tributes" (Mario Records 1995. kaseta)
"Lonesome Bob & the Cold Shit" (Good Taste Records 1996. kaseta)
"More Tributes per Year" (Good Taste Records 1996. kaseta)
"Raw & Lonesome-live" (LP Production 1996. kaseta)
"Alive and Well at St. James" (L8 Production 1996. kaseta)
"Lonesome Bob Radio Sessions" (Gorilla Memories 1996. kaseta)
"Soleil des Loups" (Big City Dream 1997. kaseta)
"Good God" (Gorilla Records 1998.)
"Feel So Lonesome" (Round Records 2000.)

TIME

(Zagreb)

Pevač i basista Adolf Dado Topić rođen je 4. septembra 1949. godine u selu kraj Nove Gradiške u Slavoniji. Muzičku karijeru je započeo kao srednjoškolac u grupi Đavolji eliksiri u kojoj je gitaru svirao Josip Boček. Kasnije su obojica svirali u grupi Lavine, da bi se 1967. godine priključili najuspešnijoj postavi osječkih Dinamita. Prve Dinamite činili su pevač Kićo Slabinac, gitarista Antun Nikolić, basista Alberto Krasnići, klavijaturista Vlada Lazić i bubnjar Ratko Divjak. Kada su Slabinac i Nikolić otišli u vojsku, rad grupe nastavili su Dado, koji je prešao na ritam gitaru i prvi put zapevao, Boček, Divjak i Alberto Krasnići. Dado je vrlo brzo izgradio reputaciju odličnog pevača soul i blues muzike. "Genijalci iz Osijeka", kako su ih tada nazvali svirali su samo tuđe pesme, ali za njima nije ostao nijedan

Dado Topić

studijski snimak. Prethodni Dinamiti zabeleženi su sa snimcima iz 1967. godine "Čađava mehana" i "Čačak kolo" na kompilacijskim kompakt diskovima "Yu retrockspektiva" (Komuna 1994.). Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad – Priča sa istočne strane (1956-1970)" (Croatia Records 2005.) objavljeni su snimci Dinamita "Tema za bossa novu" i "Crying Time" iz repertoara Rej Čarlsa (Ray Charles). U leto 1969. godine iz Nemačke se vratio gitarista Vedran Božić (rođen 1947. u Zadru) koji je po klubovima svirao sa zagrebačkom grupom Roboti. Po raspadu Robota osnovao je Wheels Of Fire koji su jednom prilikom u klubu svirali sa Džimijem Hendriksom. Pod utiskom njegove priče Dado je nagovarao ostale iz Dinamita da se oprobaju u inostranstvu, ali bez uspeha. Razočaran, rešio je da ode sam, ali mu je krajem 1969. godine stigao poziv da se priključi Korni grupi i zameni pevača Dalibora Bruna. Po njegovom prelasku u Beograd, Dinamiti su prestali sa radom. Ubrzo je Dado u Korni grupu doveo i Josipa Bočeka. U Korni grupi je počeo da komponuje i tako su nastale njegove prve pesme "Remember", "Žena je luka a čovek brod" i "Prvo svetlo u kući broj 4" u kojoj je autorstvo podelio sa Kornelijem Kovačem. Iako su te pesme bile u maniru progresivne muzike koju je Kornelije u to vreme zastupao, nijedna se nije našla na pločama Korni grupe.

Septembra 1971. godine napustio je Korni grupu i u Zagrebu je uz pomoć menadžera Vladimira Mihaljeka formirao Time. Zvanično su osnovani novembra u postavi: Dado Topić, vokal, Tihomir Pop Asanović, klavijature (ex Generals), Vedran Božić, gitara (ex Grešnici, Roboti, Wheels Of Fire, Mi, Nautilus, Super Session Band, BP Convention), Mario Mavrin, bas (ex BP Convention), Ratko Divjak, bubnjevi (ex Dinamiti, BP Convention) i Brane Lambert Živković, klavir i flauta (ex Grupa 220, rođen u Skoplju 1947.). Debi LP "Time" za koji je većinu pesama Dado napisao još dok je bio u Korni grupi, izašao je polovinom 1972. godine. Prvi tiraž štampan je u pet stotina primeraka, jer se u to vreme nije verovalo da domaći album ima komercijalni potencijal. Kako je prodaja krenula iznenađujuće dobro, ploča je godinama kasnije redovno doštampavana (CD reizdanje iz 1990. godine sadrži bonus pesme "Makedonija" i "Da li znaš da te volim"). Na debiju je epski široka "Za koji život treba da se rodim", jazz orijentisana "Kralj alkohol" (muzika Alberto Krasnići), udarna "Istina mašina", neobavezna "Hegedupa upa" i balada "Pjesma No. 3". Na duplom albumu "BOOM pop festival" snimljenom u Ljubljani 1972. godine zabeležena je živa verzija pesme "Za koji život treba da se rodim". Originalna postava dala je seriju vrlo ubedljivih koncerata, a onda je januara 1973. godine počelo osipanje muzičara što je postala karakteristika grupe tokom čitave karijere. Prvo su otišli Živković i Mavrin pa su bas na smenu svirali Dado, Nenad Zubak (ex grupa 220) i Čarli Novak (ex Generals, Srce, Septembar). Zatim se iz redovnog angažmana povukao Ratko Divjak koga je zamenio Peco Petej, a uskakao je i Piko Stančić. Petej je u to vreme već imao izgrađenu reputaciju. Krajem šezdesetih bio je član splitskih Delfina zajedno sa klavijaturistom Encom Lesićem. On i Enco su 1970. godine prešli u Indexe, ali Peco se u grupi zadržao samo dva meseca. Po završetku Muzičke akademije u Gracu 1970. godine pristupio je grupi Time i ostao joj veran tokom svih uspona i padova. Ipak, veliki promet muzičara kroz grupu rezultovao je i vrlo neobičnim postavama. Jednom prilikom u Osijeku su nastupili samo Petej i Topić (drum & bass trideset godina pre roka), a u Splitu su se pojavili u kombinaciji: Asanović, Petej i Mladen Baraković (bas).

Dado je nekoliko meseci proveo u Nemačkoj gde je sa Vedranom Božićem svirao po klubovima, a Asanović je otišao na turneju u SSSR kao član Novih fosila. Po povratku u zemlju, Dado je nastupao sa Jugoslovenskom pop selekcijom koju je osnovao Pop Asanović. Grupe Time i Pop selekcija učestvovale su na Svetskom festivalu omladine u Berlinu, u tadašnjoj Istočnoj Nemačkoj gde su dobili nagradu za Asanovićevu kompoziciju "Berlin". Svirali su u Austriji kao predgrupa na turneji engleskog sastava East Of Eden, kao i na BOOM 73 festivalu i njihova pesma "Reci mi ciganko što u mome dlanu piše" objavljena je na živoj ploči "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Početkom 1974. godine Dado je učestvovao na snimanju albuma "Majko zemljo" Tihomira Asanovića na kome je pevao i bio je autor muzike i tekstova. Članovi Pop selekcije osnovali su kasnije sastav September sa kojima je Topić povremeno nastupao. U dva navrata, tokom 1974. godine, Dado je bio u zatvoru zbog izbegavanja vojne obavezе. Tokom boravka u vaspitnoj ustanovi napisao je pesme za album "Time II" koji su uz njega snimili Asanović, Divjak i Dragi Jelić iz YU grupe koji je u to vreme u Ljubljani boravio u JNA. Dado je svirao bas, a na ploči su trominutni hitovi "Alfa Romeo GTA", "Dok ja i moj miš sviramo jazz", začećnišvom inspirisana "Živjeti slobodno", balade "Da li znaš da te volim", "Divlje guske" (na tekst Desanke Maksimović) i "Balada o 2000" za koju je muziku napisao Alberto Krasnići. Završivši snimanje, novembra 1974. godine otišao je na odsluženje vojnog roka u Celje. Po izlasku iz vojske, oktobra 1975. godine kratko je promovisao drugi album, a zatim se preselio u London gde je kao basista svirao sa grupom Foundations. Sa njim u grupi bio je i Petej i oni su odsvirali četrdeset tri koncerta po Engleskoj. Januara 1976. godine Foundations su svirali seriju koncerata po Jugoslaviji. Posle te turneje Topić i Petej su obnovili Time. Ubrzo im se pridružio engleski klavijaturista Kris Nikols (Chris Nicholls). Kris je rodom iz Prestona (u blizini Liverpula), u početku je svirao u jazz triju, a zatim je postao član grupe Foundations gde je upoznao Topića i Peteja. Kada se posvadao sa članovima Foundations, došao je na nekoliko meseci u Jugoslaviju, ali je ostao više od tri godine. Time su svirali na BOOM 76 festivalu i koncertna verzija pesme "Da li znaš da te volim" zabeležena je na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). LP "Život u čizmama sa visokom petom", Topić je snimio u Minhenu sa muzičarima: Vedran Božić, Kris Nikols, Ratko Divjak, Karel Čarli Novak (bas), Piko Stančić (bubnjevi) i Zdenka Kovačiček (prateći vokali). Ovim koncepcijskim albumom opisao je uspone i padove rock zvezde, a izdvojili su se hitovi "Rock'n'roll u Beogradu" i "Superstar". Sledeće dve godine Topić je redovno svirao oproštajne

Time 1976. godine u jednoj od brojnih postava

Time 1972. godine: Asanović, Božić, Topić, Mavrin i Divjak

turneje grupe Time. Tako je snimak njihovog nastupa održanog 6. novembra 1976. godine u novosadskom Studiju M zabeležen na duploj ploči "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.). Uz druge sastave, Time su zastupljeni pesmama "Život u čizmama sa visokom petom" i "Divlje guske". Krajem 1977. godine propala je kombinacija sa supergrupom KZ u kojoj je trebalo da budu Kornelije Kovač, Dado Topić, Ratko Divjak, Čarli Novak, Sloba Marković i Josip Boček. Kada su se krajem 1977. godine Petej i Božić zaposlili kao studijski muzičari, Time su zvanično prestali sa radom. Dokument o jednom od poslednjih nastupa je na živoj ploči "Pop parada 1" snimljenoj na zajedničkom nastupu u hali "Pinki" 1977. godine. Time su zastupljeni pesmama "Rock'n'roll u Beogradu", "Dok ja i moj miš sviramo džez" i "Da li znaš da te volim".

Topić i Nikols su pristupili beogradskoj grupi Ribeli koja je u to vreme ime promenila u Mama Co Co. Svirali su redovne igranke u Domu omladine Beograda i pratili Zdravka Čolića na turneji "Putujući zemljotres". Brojni verni obožavaoci teško su mu oprostili što je kao basista bio u pratećoj grupi tipične pop zvezde. Postigao je hit sa pesmom "Floyd" Zorana Simjanovića, napisanom za film "Nacionalna klasa" reditelja Gorana Markovića. Pesma je objavljena na ploči "Nacionalna klasa" (PGP RTB 1979.). Na duplom solo albumu "Neosedlani" doneo je novi autorski koncept. U jedanaest pesama, prateći principe filmskog scenarija, obradio je životnu priču zamišljenog junaka Jovana koji je napustio Jugoslaviju u želji za udobnim životom. U vremenskom periodu od deset godina Jovan je postao žigolo, kockar, polako je propadao i sve intenzivnije otkrivao vrednost svoje zemlje. U pesmi, "Hej, Jugosloveni" koristio je stihove "Ostajte ovdje" Alekse Šantića, kao i delove pesama Egzipercija i Jure Kaštelana. Na snimanju su učestvovali Boček, Divjak, Čarli Novak, Nikols, Srđan Miodragović (gitara) i Sladana Milošević. Produkciju su radili Topić i Enco Lesić, a ploča je snimana u beogradskom studiju V od decembra 1978. do juna 1979. godine. LP "Šaputanje na jastuku" su 1980. godine snimili Topić, Nikols, Dragan Gajić (bubnjevi) i Tomislav Šuh (bas). Kao hit izdvojila se "Elizabet", dok su ambicioznije "Zvijezdana prašina" i "Mojim prijateljima" prošle gotovo nezapaženo. Godine 1983. snimio je mini LP "Vodilja" na kome je dvodelna pesma "Vodilja" komponovana na rodoljubivi tekst. Sa Sladanom Milošević je 1984. godine za "Pesmu Evrovizije" uradio pop pesmu "Princeza" koju je objavljena na maksi singlu. Uspeh te saradnje doveo je do objavljivanja zajedničke ploče na kojoj je izbor pesama iz karijere Sladane i Dade. Polovinom osamdesetih godina karijeru je vezao za festivale zabavne muzike. Na festivalu MESAM 84. izveo je pesmu Sanje Ilića "Bit ćemo zajedno" objavljenu na ploči "Parada hitova" (Jugoton 1984.). Sledeće godine na istoj manifestaciji pevao je pesmu Srđana Miodragovića Jula "Ne mogu ubiti ljubav" i ona je na ploči "MESAM" (PGP RTB 1985.). Mira i Dado Topić su na MESAM-u 86. otpevali temu "Poslednja iskra" objavljenu na ploči "MESAM 86." (PGP RTB 1986.). Na MESAM-u 1988. godine izveo je pesmu Kornelija Kovača "Žena od porcelana" i ona je objavljena na ploči "MESAM 88" (Jugoton 1988.). Na Zagreb festu 1986. godine Mira i Dado Topić su otpevali pesmu "Zagreb by night" koja je takođe objavljena na festivalskoj ploči. Grupa Time je na kratko obnovila rad povodom koncerta Retrovizor koji je 22. maja 1987. godine organizovao Radio 101 u zagrebačkom Domu sportova. Nastupali su uz ostale sastave svoje generacije a koncertne verzije pesama "Rock'n'roll u Zagrebu", "Pjesma No. 3", "Da li znaš da te volim" i "Majko zemljo" objavljene su na duploj ploči "Legende VU rocka" (Jugoton 1987.).

Topić i Božić u Londonu 1997. godine

Krajem osamdesetih Topić se preselio u Austriju gde je 1993. godine objavio mini CD "Call It Love". Na njemu su četiri mainstream orijentisane pesme, urađene sa saradnikom Zwertnigom, suvlasnikom izdavačke kuće i studija Montana. U tom periodu nastupao je sa grupom The Spise koja je svirala standarde. Živi u Poreču, a u Grožnjanu je otvorio studio. Kao gost je nastupao na koncertima grupe Parni valjak i sa reproduktivnim Telephone Blues Bandom. Godine 1996. PGP RTS je na disku objavio albume "Time II" i "Život u čizmama sa visokom petom" uz dodatu singl kompoziciju "Tin i Tina". Čest je gost na festivalima, pa je 1997. godine na Festivalu melodije Istre i Kvarnera, na večeri autorske pesme, dobio prvu nagradu kritike i publike za izvođenje pesme "Nisan znak". Iste godine glumio je i pevao u rock operi "Crna kraljica", a sledeće je učestvovao na dva koncerta podsećanja na staru rock operu "Gubec Beg". Uz Topića, tih večeri su pevali Josipa Lisac, Massimo Savić i Tony Cetinski. Sa Božićem i Divjakom je 1998. godine ponovo pokrenuo Time. Posle duge pauze, 2002. godine snimio je CD "Otok u moru tišine" na kome su kompozicije Denisa Kraljevića i nova verzija balade "Da li znaš da te volim". Na disku "Apsolutno sve" snimio je pesme Damira Farkaša.

U duetu sa Borisom Arandelovićem pevao je na singlu grupe Smak "Na Balkanu" (PGR RTB 1979.). Kao gost pevao je naslovnu pesmu na albumu "Zašto ne volim sneg" (PGP RTB 1981.) grupe Smak. Sa Akijem Rahimovskim otpevao je pesmu "Molitva" i ona je objavljena na božićnom disku "Mir na zemlji" (Esnaf 1994.). U pesmi "Obećana riječ" gostovao je na disku "No sikiriki" (Menart 2004.) hip hop autora Ede Maajke. Topićevu pesmu "Echos of Love" snimila je u Americi 2000. godine pevačica Tomi Mišel (Tommi Mischell) i dospela je na Top 40. Topić je otpevao pesmu "Zemlja glasno zove nas" i nju je na istoimenom disku 2006. godine objavio Extra Music. Pesmu "Istina mašina" obradila je grupa Ekatarina Velika na disku "Neko nas posmatra" (PGP RTS 1993.).

Na duploj ploči "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.) na kojoj su se predstavili gitaristi Goran Bregović, Josip Boček i Bata Kostić, Vedran Božić je na jednoj strani snimio svoje kompozicije. Po odlasku iz grupe Time, Brane Živković je sedamdesetih godina svirao u sastavu B. P. Convention i predvodio grupe Lambert Shop i Jazz set. Komponovao je muziku za filmove "Kud puklo da puklo", "Bravo, maestro", "Samo jednom se ljubi" i druge. Živi u Americi i predaje filmsku muziku na univerzitetu u Njujorku. Ratko Divjak je u saradnji sa mlađim slovenačkim jazz muzičarima snimio debi solo CD "Caravan" (RTV Slovenija 1999.) sa obradama jazz standarda. Kris Nikols u Dizeldorfu predaje u školi jazz muzike.

Diskografija

Singlovi

"Život moj" / "Pjesma br. 3" (Jugoton 1973.)
"Makedonija" / "Reci, ciganko, što mi u dlanu piše" (Jugoton 1973.)
"Kad jednom otkrijem čovjeka u sebi" / "Da li znaš da te volim" (PGP RTB 1975.)
"Tin i Tina" / "Dok sjedim ovako u tvojoj blizini" (PGP RTB 1976.)
"Kad smo ja i moj miš bili bokseri" / "Dok ja i moj miš sviramo jazz" (PGP RTB 1976.)
"Poželi nešto" / "Superstar" (PGP RTB 1976.)
"Vodilja" (PGP RTB 1983. Mini LP)
"Princeza" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Albumi

"Time" (Jugoton 1972.)
"Time II" (Alta – PGP RTB 1975.)
"Život u čizmama sa visokom petom" (PGP RTB 1976.)

Dado Topić solo

"Neosedlani" (PGP RTB 1979. dupli)
"Šaputanje na jastuku" (PGP RTB 1980.)
"Sladana i Dado" (PGP RTB 1989. kompilacija)
"Call it Love" (Montana 1993. mini CD)
"Otok u moru tišine" (Orfej 2002.)
"Apsolutno sve" (Hit Records 2004.)

TONI MONTANO

(Beograd)

Velibor Miljković Bora (rođen 1962. godine u Beogradu) pevao je od 1979. do 1985. godine u mnogoljudnoj punk grupi Radost Evrope koja nije uspela da se izdigne dalje od nivoa agresivne i neorganizovane ekipe vezane za scenu SKC-a.

Po uzoru na glavnog junaka iz filma "Scarface" Bora je odlučio da uzme pseudonim Toni Montano i započne samostalnu karijeru. Rockabilly orijentisan debi LP u produkciji Boruta Činča iz grupe Buldožer (svirao i klavijature na ploči) objavio je 1986. godine. Povezujući zvuk pedesetih i punka, svoju muziku je okarakterisao kao frkabilli. Na debi ploči su u novim obradama pesme "Vreme je da skinem mrak", "Frigidna" i "Boli me zub" iz perioda grupe Radost Evrope. Obradio je pesmu "Balada o Boni i Klajd" reflerišući se na verziju Dragana Stojnića, zatim "Do You Wanna Dance" iz repertoara Bobi Frimena (Boby Freeman), a "Perač prozora" nastala je na osnovu hita "Dajana". Sa Montanom su u

Toni Montano i pas

prvoj fazi bili muzičari koji su se takođe skrivali iza mafijaških pseudonima: gitarista Edi Salvatore (ex Radost Evrope), bubnjar Manzanera (ex Partibrejkers), basista Pjetro Manolo i gitarista Serđo Manini koji su u isto vreme bili članovi grupe Rock Street. Na sledećoj ploči "Tališni Tom je mrtav" ponovljena je muzička formula na zadatu temu. Živi LP "Live-Mi smo iz Beograda (Mutant party)" ih je predstavio u slabom koncertnom izdanju. U to vreme Toni Montano i sastav Đavoli organizovali su zajedničku jugoslovensku turneju. Na albumu "Lovac na novac" je obrada "Zvižuk u osam" Darka Kraljića, iz repertoara Đorđa Marjanovića, navijača "Mi smo šampioni", a pesma "Odlazi 1984-1990" posvećena je Prljavom kazalištu. Autor većine materijala je Z. Adamović. Prateće vokale pevali su članovi grupe Vampiri. Godine 1993. Montano je u SKC-u bio autor, glumac i koreditelj (sa Mikijem Milutinovićem) u pozorišnoj predstavi "Bilo jednom u Beogradu". Povodom predstave objavio je istoimenu ploču na kojoj su ga u pesmi "Godfather" pratili članovi grupe Orthodox Celts. Na disku "Najbolje od najboljeg 1991-1995." u pesmi "Mi smo srećna porodica" u duetu s njim pevao je Nele Karajlić. Na disku "Moja žena fudbal ne voli! (Zašto?)" je uz nove materijale ponovo snimio pesme "Mi smo šampioni" i "Mi smo iz Beograda". Pesma "Goli na Adi Ciganliji" inspirisana je radom grupe Bow Wow Wow, dok su mu nova zanimanja sažeta u pesmi "Obilić" napisanoj za istoimeni fudbalski klub. Kompilacijski CD "Hajde, slušaj ovaj CD" sadrži i obradu "Da bog da crk'o rock'n'roll" grupe Elvis J Kurtovich u kojoj ga je pratio Mega Band. Paralelno sa tim diskom pojavio se i "Srećan rođendan" na kome su obrade "Široke ulice" Prljavog kazališta, te pesme iz repertoara Ljupke Dimitrovske i grupe ABBA. Na snimanju te ploče pomogli su mu gitarista Nele Stamatović, pevačica Sonja Mitrović Hani i članovi grupa Radijacija i Mega bend.

Tokom karijere gostovao je u Nemačkoj, Austriji, Švedskoj i Švajcarskoj, glumio je u filmovima "Daviteļ protiv davitelja" (1985.) i "Brod plovi za Šangaj" (1993.), a osvojio je tri nagrade na festivalu MESAM. Budući da je svoju karijeru devedesetih godina vezao za SPS (partiju S. Miloševića), većinu živih nastupa organizovao je u promotivne svrhe stranke.

Diskografija

"Tony Montano" (Helidon 1986.)
"Tališni Tom je mrtav" (PGP RTB 1987.)
"Live – Mi smo iz Beograda (Mutant party)" (PGP RTB 1988. koncertni)
"Lovac na novac" (PGP RTB 1991.)
"Bilo jednom u Beogradu" (PGP RTS 1994.)
"Najbolje od najboljeg" (PGP RTS 1995.)
"Moja žena fudbal ne voli! (Zašto?)" (PGP RTS 1997.)
"Hajde, slušaj ovaj CD" (PGP RTS 1999. kompilacija)
"Srećan rođendan" (City Records 1999.)

TRIVALIA

(Niš)

Grupa Trivalia nastala je leta 1986. godine u Nišu. Ime su odabrali po legendi po kojoj je pre Nemanjića na teritoriji današnje Timočke krajine postojala zemlja Trivalija. Ključne članove sastava činili su Vladimir Žikić, alias Vlad-a-Mantis (muzika, tekstovi i programiranje), basista Boban Stojiljković i gitarista Srđan Jovanović. Tokom rada kroz grupu su prošli brojni niški muzičari, a sa njima je najduže radio gitarista Ivan Marković.

Muzička orijentacija im se kretala u okviru dark wave, gothic i industrijskog zvuka. Uklapali su elemente vizantijskih muzičkih uticaja što je zabeleženo na kaseti "Pravoslavija" sa pesmama "Popečenije", "Priče", "Pravitelјstvujušči sovjet serbski" i "Blagosloven gospod". Nisu imali bubnjara, a u studiju i na koncertima su koristili ritam mašinu. Nastupe su organizovali u formi performansa, uz scenografiju, video i scenske efekte. Kasete su u najvećoj meri objavljivali za nezavisnu kuću Black Rider koja je reizdala njihove materijale rađene za druge izdavače. Na kaseti "Telo i duša" uz nove snimke su objavili izbor pesama sa prethodna dva izdanja. Na maksi singlu "Dat Rosa Mel Apibus" (Daje ruža med pčelama") zabeležili su pesme "Ruža i krst", "U sobi" i "Blede ruke volim tako mnogo". Po izlasku singla pridružio im se Miloš Vukotić (gitara, klavijature, vokal) koji je kasnije osnovao grupu Ružne religiozne lutke sa kojom je snimio CD "TV je mrtav" (Tom Tom Music 1998.). Na kaseti "Crna voda" su pesme inspirisane religijom, knjigom "Sveti Gral", filmom i knjigom "Never Ending Story" i dark zvukom. Na snimanju su gostujući muzičari bili gitaristi Dejan Šušnjić i Goran Savić a produkciju je obavio Dejan Glozić. Na kaseti "Headhunter" prvi put su pevali na engleskom jeziku. Poslednji zajednički studijski zapis objavili su na kaseti "Body Collection". Kasetu "Halloween Nights" snimili su u Noći veštica na koncertu koji je održan u klubu niškog Medicinskog fakulteta. Od 1995. godine Vladimir Žikić radi sam, mada i dalje koristi ime Trivalia i pod njim je objavio kasetu "Instant God". Članovi grupe objavili su i deset brojeva fanzina "Black Rider".

Diskografija

"We Always..." (Black Rider 1987. kaseta)
"Pravoslavija" (Black Rider 1989. kaseta)
"Telo i duša" (Black Rider 1990. kaseta)
"Dat Rosa Mel Apibus" (Studentkult-SKC Niš 1991. 7" EP)
"Crna voda" (Happy House 1991. kaseta)
"The Headhunter" (DOM / Black Rider 1992. kaseta)
"The Body Collection" (Black Rider 1992. kaseta)
"Halloween Nights" (Black Rider 1993. koncertna kaseta)
"Instant God" (Black Rider 1996. kaseta)

TRULA KOALICIJA

(Gornji Milanovac)

Post punk grupu Trula koalicija osnovali su decembra 1986. godine članovi kragujevačke grupe KBO! gitarista Saša Vujić Vuja, njegov brat bubnjar Boban Vujić, a pridružio im se pevač i tekstopisac Predrag Drčelić Skaki, žitelj Gornjeg Milanovca.

Trula koalicija

Do 1988. godine uradili su seriju demo snimaka, a izbor najboljih objavili su na kaseti "Trula koalicija". Za njom su usledile samostalno objavljene kasete "Sečanja" i "Ne izlazi iz stroja". Godine 1990. pridružio im se gitarista i basista Dragan Cvetanovic Ceja, a dve godine kasnije na kaseti "Plakao sam kad je pala Sekuritatea" zabeležili su provokativne pesme "Zašto me mrziš što volim Šešelja" i "Rodi mi gomilu debila". Kasetu "Pogledaj u nebo" snimili su kao i prethodne u Vujinom studiju "Češnjak" u Kragujevcu. Vuja paralelno svira i u aranđelovačkoj grupi Zvoncekova biljeznica. Dragan Cvetanović Ceja svira solo bas u grupi Slovenska nekropola, a uz njega su basista Nenad Jakovljević Jakob (ex Zvoncekova biljeznica), klavijaturista Nikola Zornić i bubnjar Nenad Glišović Koma (ex Alan Ford). U grupi nemaju gitaru jer smatraju da je to zastareli instrument, a sem bubnjara, sva trojica pevaju. Slovenska nekropola osnovana je leta 1997. godine i objavili su kasetu "Anarhotektura" (Warewolf Group 1999.) na kojoj su predstavili svoju viziju ghotic rocka na tragu sastava Mizar.

Trula koalicija zastupljena je živim verzijama pesama "Vrsta", "Američki san" i "Ti" na disku "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.) snimljenom u KST-u na rođendanskim koncertima TV emisije "Paket aranžman".

Diskografija

"Trula koalicija" (samizdat 1988.)
"Sečanja" (samizdat 1989.)
"Ne izlazi iz stroja" (samizdat 1990.)
"Plakao sam kad je pala Sekuritatea" (samizdat 1992.)
"Pogled u nebo" (samizdat 1994.)
"Live at KST" (samizdat 1996. koncertna kaseta)
"Ubiće nas promaja" (Čelnjak Records 1998.)

TUNEL

(Beograd)

Tunel su krajem 1980. godine osnovali gitarista Ljuba Ninković (ex S vremena na vreme), basista Vlada Janković Jet (ex Crni biseri) i bubnjar Steva Stevanović (ex SOS). Predstavivši se melodioznim rock zvukom stariskog tipa, prvih godina su često svirali, uglavnom na zajedničkim nastupima sa drugim sastavima.

Tunel: Ninković, Stevanović, Janković i Guculj

Na debi ploči "Noćni prolaz" Janković i Ninković su ravnopravno podelili autorstvo. Produkciju su uradili sa Robertom Nemečekom. Uz lake hitove "Natali", "Radio", "Svako je zna", snimili su obradu hipi himne "Born To Be Wild" sastava Steppenwolf i duhovitu Džetovu "Volim sax" u kojoj je pevao na adekvatno šmekerski način. LP "Niz tri tamne ulice", uz Ljubine i Džetove pesme u produkciji Roberta Nemečeka, sadrži obradu "A sad je svemu kraj" Bobija Vomaka (Boby Womack). U grupu je 1984. godine došao gitarista Vlada Negovanović (rođen 1962. godine, ex Butik, Dr Spira i ljudska bića i grupa Ljudi Slađane Milošević). Sa njim su snimili LP "Električna iluzija" u produkciji Bobana Petrovića. LP "Do poslednje kapi..." doneo je još jednu Džetovu duhovitu numeru "Kleka" (posvećenu omiljenom alkoholnom derivatu), a snimili su Vili Diksonovu (Willie Dixon) "Little Red Rooster" u adekvatno eroticizovanom Džetovom prepevu pod nazivom "Crveni petao". Na ploči su gostovali Asim Sarvan (vokal) i Bata Kostić (gitara) koji je bio i koproducent. Negovanović je 1987. godine prešao u Sputi ritam bend Dejana Cukića, a 1995. godine u Bajagine Instruktore. Novi gitarista Tunela postao je Predrag Guculj koji je pre toga svirao sa Rambom Amadeusom. Na ploči "Bubnjevi preko reke" u pesmi "Bela lađa" pevao je Branko Marušić Čutura, a za pesmu "Ulica ljubavi" Ninković je uradio prepev starog hita grupe The Doors "Love Street". Džet se pozvao na sopstvenu tradiciju u temama "Katarina (tenis nije sport za svakoga)" i "(Još uvek) volim sax" u kojoj je gostovao gitarista Borko Mitić. Prateće vokale pevali su Biljana Krstić, Asim Sarvan i Željko Marinković, a Saša Lokner je svirao klavijature. Tunel je prestao sa radom 1992. godine kada se Ljuba Ninković angažovao oko obnovljene grupe S vremena na vreme. Na disku "It's Only Rock'n'Roll" objavljen je 1996. godine izbor najuspešnijih pesama iz karijere grupe Tunel.

Vlada Janković već dugi niz godina radi kao muzički urednik programa 202 na Radio Beogradu. Godine 1987. dobio je Majsku nagradu za organizaciju rock koncerata i Hit 202 uživo. Pasionirani je diskofil i do sada je sakupio preko 11 000 ploča i diskova. Sa gitaristom Bobanom Birtašević (ex Siluete) i bubnjarom Jovanom Ljubisavljević Kićom (ex Crni biseri) pokrenuo je Vlada Jet Band i objavili su disk "Ko je ubio mrtvu prirodu?" (One Records 2002.). Uz Jetove pesme snimili su obrade "Susie Q", "Johnny B. Goode" i "Summertime Blues". CD "Brand 40" (PGP RTS 2005.) snimili su Vlada Janković i Jovan Ljubisavljević a kao gosti svirali su gitaristi Sead Lipovača, Dragan Stojanović Dadi, Borislav Mitić Borko i Boban Bošković. Prateće vokale pevao je Ljuba Ninković. Uz nove Vladine pesme disk sadrži temu "Poplava", obradu Roj Orbisonove "Down The Line". Posle tog izdanja u grupu su došli mladi muzičari Aleksandar Nikić (gitara) i Vladimir Bogdanović (bubnjevi). Jet je napisao autobiografsku knjigu "Godine na šest".

Diskografija

Singlovi

"Radio" / "Svako je zna" (PGP RTB 1980.)
"Natali" / "Svako je zna" (Jugodisk 1981.)
"Srećna Nova godina" / "A ti me samo gledaš" (Jugodisk 1981.)
"Ne plaši se" / "Jo Jo" (PGP RTB 1987.)

Albumi

"Noćni prolaz" (Jugodisk 1982.)
"Niz tri tamne ulice" (Jugodisk 1983.)
"Električna iluzija" (PGP RTB 1984.)
"Do poslednje kapi..." (PGP RTB 1987.)
"Bubnjevi preko reke" (PGP RTB 1991.)
"It's Only Rock'n'Roll" (Raglas Records 1996. kompilacija)

TUTTI FRUTTI BALKAN BAND

(Split)

Grupu je osnovao kompozitor i gitarista Nenad Ninčević koji je dugo godina bio autor hitova za grupe Magazin i Novi fosili. Tokom godina su često menjali članove, a najverniji saradnici Ninčeviću bili su pevač Ivo Amulić, gitarista Tomislav Mrduljaš, basista Nenad Bego i bubnjar Vojo Stojanović (ex Stijene). Često je kao muzičar i producent u studiju sa njima radio Mirko Krstičević (ex Metak).

Na debi ploči, pored svojih pesama u pop stilu sa blagim festivalskim štimungom, obradili su stari hit "Tutti Frutti" Litl Ričarda (Little Richard). Uoči druge ploče "Gore iznad oblaka" na kojoj su saradivali pevačica Meri Trošelj i klavijaturista Đorđe Petrović, skratili su ime u Tutti Frutti Band. Na sledećim pločama patentirali su komunikativnu muziku u kojoj dominiraju balade, a svoju karijeru su sve više održavali na festivalima, pa su tako učestvovali na MESAM-u 1989. godine i njihova pesma "Dok svira gitara" zabeležena je na ploči MESAM 89 (Jugoton 1989.). Dugogodišnji gitarista Tomislav Mrduljaš napustio je grupu 1988. godine i uz klavijaturistu Remi Kazinotija i basistu

Tutti frutti band 1989. godine

Željka Petreša osnovao sastav Tu Tu sa kojim je objavio LP "Mala beba" (PGP RTB 1989.).

Godine 1992. Ivo Amulić je napustio grupu i započeo solo karijeru. Zamenio ga je Marsel Benson sa kojim su snimili ploču "Vozio sam cijelu noć". On se u grupi nije zadržao dugo, a novi pevač je postao Alen Ništetić koji je sa njima debitovao na disku "Ruže & vino". Poslednjih godina Nenad Ninčević piše tekstove za Tony Cetinskog.

Diskografija

"Brzi vlak u nogama" (Suzy 1986.)
"Gore iznad oblaka" (PGP RTB 1987.)
"Stvari lagane" (Jugoton 1988.)
"Krila leptira" (Jugoton 1989.)
"Opusti se i uživaj" (Jugoton 1990.)
"Vozio sam cijelu noć" (Croatia Records 1994.)
"Ruže & vino" (Croatia Records 1996.)
"Stvari lagane..." (Croatia Records 1997. kompilacija)

TVRDO SRCE I VELIKE UŠI

(Beograd)

Grupu su 1981. godine pokrenuli Dragutin Savić (vokal), Branimir Savić Bane (bas), Nebojša Jovanović (gitara) i Ivan Ranković (bubnjevi). Sa pesmama "Mali princ" i "Pisma putuju" uvršćeni su uz druge nove sastave na ploči "Umesto malih" (Jugodisk 1982.).

Debi LP "Kaži ovom bati pa pa" ponudio je čvršći pop zvuk, ali nisu postigli uspeh i ubrzo su prestali sa radom. Ranković je svirao sa EKV, a 1986. godine su on i Savić sa Đidijem Spasićem (bubnjevi) pokrenuli grupu Ulica od meseca. Ranković je u toj grupi prešao na gitaru. LP "Ulica od meseca" (Komuna / PGP RTB 1987.) snimili su u produkciji Kornelija Kovača, autor pesama je Savić, a u temi "Odakle meni devojčica" upotrebljen je stih iz pesme "Možda spava" Vladislava Petkovića Disa. U pesmi "Ruže su crvene" referisali su se na stari hit Crvenih koralja iz šezdesetih godina, inače obradu standarda "Roses Are Red" koji su komponovali Evans i Livingston.

Po izlasku ploče, bez adekvatne koncertne promocije, prestali su sa radom, a Ranković se preselio u London. Sredinom devedesetih vratio se u Beograd i povremeno je kao bubnjar nastupao sa Električnim orgazmom. Branimir Savić je 1991. godine pokrenuo sastav Kliničći mrtav u kome je bio do 1994. godine.

Diskografija

Singl

"Pucanj u prazno" / "Kalemegdanski tango" (Jugodisk 1981.)

Album

"Kaži ovom bati pa pa" (Jugodisk 1983.)

T

U

Uragani • U škripcu

URAGANI

(Rijeka)

Grupu su u jesen 1961. godine osnovali gitarista Dario Otaviani (1943.), gitarista Milan Marčan (1944.), klavijaturista Marijan Peharda (1944.) i bubnjar Ratko Štiglić (1943.). Repertoar su u početku zasnivali na stranim hitovima ali su komponovali i sopstveni materijal. Prvi nastup su imali u amaterskom pozorištu "Viktor Car Emin" 31. decembra 1961. godine. Januara 1962. godine priključili su im se Zvonko Šepac (kontrabas) i Sanjin Kajba (tenor saksofon).

Na rock festivalu u zagrebačkoj "Šalati" 1964. godine osvojili su prvu nagradu stručnog žirija za najoriginalniju obradu dalmatinske "Dva Bracanina". Godine 1965. ustalili su se u postavi Otaviani, Peharda, Kajba, Armando Krok (bubnjevi), Saša Sablić (vokal, gitara) i Mirko Sertić (bas). Na festivalu Melodije Istre i Kvarnera 1967. godine su sa Otavijanijevom pesmom "Školjka" osvojili treće mesto po mišljenju publike i nagradu "Srebrno jedro" za najbolji tekst. Festivalski koktel EP sa tom pesmom u izdanju Jugotona postao je jedan od najvećih rariteta među diskofilima. Januara 1968. godine po povratku iz vojske u grupu je ponovo došao pevač Dalibor Brun (pre toga je bio kod njih bubnjar) i sa njim su postigli širu popularnost. Maja 1968. godine objavili su EP na kome je tri pesme komponovao

Uragani 1968. godine

Dario, a četvrta je bila obrada tadašnjeg svetskog hita "Deborah". Septembra 1968. godine nastupili su na festivalu Jugoslovenske pop muzike u Zagrebu i osvojili nagradu za najbolju "vokalnu izvedbu". Sa pesmom "Okrutno more" na festivalu Istre i Kvarnera osvojili su drugo mesto. Početkom 1969. godine Dalibor Brun je prešao u Korni grupu, a zatim je ostvario plodnu solo karijeru pevača zabavne muzike. Novembra 1969. godine su bili na jednomesečnom gostovanju u Čehoslovačkoj. Na pop večeri festivala "Zagreb '70." osvojili su sedmo mesto a 1972. godine prestali su sa radom. Tokom deset godina rada u grupi su bili Iva Kraljić (orgulje, vokal), Augustin Frederik (orgulje), basista Aleksandar Maričić (1944-1973.), Tvrtko Exl (orgulje), Ivica Veljačić (vokal) i Arno Udatny (gitara). Dario Otaviani je karijeru nastavio u akustičarskom triju Neda, Dario i Miljenko. Mirko Sertić je sa Andrejom Bašom osnovao Grupu 777.

Diskografija

"Školjka" / "Počinje igra" (Jugoton 1967.)
"Deborah" / "Žur" / "Radi moje ljubavi" / "Ako kiša obriše suze" (Jugoton 1968.)

U ŠKRIPCU

(Beograd)

Nukleus grupe činili su klavijaturista Zoran Vulović Vule, pevač Milan Delčić Delča (rođen 1960. u Pirotu) i gitarista Aleksandar Vasiljević Vasa. Delčić je na početku svirao gitaru, ali je vremenom odustao od te uzaludne aktivnosti. Njih trojica su kao srednjoškolci pripremali amaterske pozorišne predstave a 1979. godine počeli su da sviraju i postavi sa dve gitare i klavijaturama. U početku su se zvali Prolog za veliki haos i Furije furiozno furaju. Krajem sedamdesetih počeli su da rade kao novinari-saradnici u emisiji "Mladi novi svet" na Studiju B. Ta emisija je 1981. godine prerasla u "Ritam srca", pa u radio B 92. Delčić je bio kum emisije i njegov glas je snimljen na špici.

U škripcu na Kalemegdanu

Godine 1980. promenili su ime i postali U škripcu, jer su se tako osećali. Stalno su kubурili sa instrumentima i finansijama. Pridružio im se bubnjar Miloš Obrenović, a nešto kasnije gitarista Aleksandar Lukić Luka koji je dobio ulogu basiste. Prvi snimci, pesme "Južno voće" i "Pamflex dom" objavljeni su na albumu "ARA" (Jugoton 1981.) koji je okupio sastave druge generacije beogradskog novog talasa. Na samom početku zagovarali su Pamflex koncept koji je osmislio Delčić. Pamflex je bila njihova fiktivna firma, tako da su putem koncerata reklamirali različite izmišljene proizvode. Tvrdeći da je reklama vrhunac umetnosti, u okviru te propagandne akcije na nastupima su čitali

Uragani 1962. godine

U škripcu: Lukić, Obrenović, Delčić, Vasiljević i Vulović

govore obojene humorom i ironijom. Na sceni su se pojavljivali sa Pamflex zastavama, koristili su harmoniku i u nastup unosili elemente teatarskog jezika.

Tokom 1981. godine intenzivno su svirali, pretežno u beogradskim i zagrebačkim klubovima i brzo su stekli naklonost publike. Debi LP "Godine ljubavi" snimili su bez Lukića koji je bio u vojsci, a njega je u studiju zamenio Zdenko Kolar, basista Idola. Na koncertima je bas gitaru svirao Dejan Grujić (ex Braća). Tokom rada na ploči formirali su tim saradnika koji je realizovao i njihova kasnija izdanja: producent Saša Habić i autori omota Slobodan Šajin i Moma Rajin. Ploča je donela skup tematski različitih pesama "Ti imaš dosta godina", "Hamuamule", "Samuraj", "Kao u boji", "Proleće". Po objavljivanju debija sa njima je kao menadžer počeo da radi Saša Dragić pa su karijeru vodili organizovanije. Po prelasku u Jugoton 1983. godine objavili su album "O je" koji je oporezovan kao šund zbog navodno banalnih tekstova. Kod publike i kritike ploča je odlično prošla i bila je proglašena najboljom te godine po izboru kritičara u časopisu "Rock". Na snimanju ploče kao basista i jedan od aranžera učestvovao je Slobodan Svrdlan (ex Gordi) a kao gosti Đorđe Petrović (sintisajzer), Nenad Jelić (udaraljke) i Jovan Maljković (saksofon). Sa ploče su se izdvojile pesme "Beograd spava", "Kockar" i "Sidi do reke". Mini LP "Nove godine" tempirano je izašao za novogodišnje praznike decembra 1983. godine. Omot za njega uradio je Mirko Ilić. Po povratku Aleksandra Lukića u grupu 1984. godine redovno su svirali, najčešće u Hrvatskoj, a tokom leta nastupali su na radnim akcijama širom Jugoslavije. Sledećim albumom "Budimo zajedno" 1985. godine napravili su zaokret prema žanru koji je u to vreme nazivan "nova zabavna muzika". Na ploči je ponovljeni snimak pesme "Hamuamule" i nove "Tama me prati", "Crni anđele", "Baj, baj". Tim albumom nisu dostigli prethodne uspehe i grupa je prestala sa radom.

Delčić je 1984. godine diplomirao dramaturgiju i posvetio se pisanju za pozorište. Luka i Vasa su radili kao snimatelji i producenti. Sa Milošem Obrenovićem i klavijaturistom Aleksandrom Ralevim 1986. godine formirali su grupu Košava i objavili LP "Crveno vino" (Jugoton 1986.). Luka i Vasa su bili autori materijala, a deo tekstova napisali su Milan Delčić i Vida Crnčević. Njih dvojica su radili i na ranim pločama Ramba Amadeusa. Po povratku iz vojske, Vule je planirao da osnuje grupu Bang Bang u kojoj je trebalo i da peva. Ipak, u kombinaciju je ušao Delčić i odlučili su da 1986. godine opet krenu pod imenom U škripcu. Prve snimke uradili su sa beogradsko-zagrebačkom muzičkom postavom: bubnjar Davor Vidiš (ex Kristalno plavo), basista Dario Kumerle i gitarista Zdravko Jurković. Međutim, Delča je otišao na odsluženje vojnog roka, a Vule je novu postavu sastavio od ovdašnjih muzičara: pevač Aleksandar Tabaš, basista Dejan Škopelja Škopi (ex Kanibal Fru Fru, Belo belo), gitarista Zoran Veljković i bubnjar Marko Milivojević (ex Morbidi i mnoći). Za LP "U škripcu" produkciju je uradio Rijan Nemurin, a gostujući muzičari su bili Aleksandar Vasiljević i Vlada Negovanović. Sa ploče se izdvojila samo pesma "Vreme je za nas". Obnovljena grupa nije postigla raniji uspeh i postupno se ugasila. Deceniju kasnije, Aleksandar Tabaš se pojavio na festivalu "Budva '98" sa pesmom "Za mene" koja je objavljena na festivalskom disku "Budva '98" (Komuna 1998.).

Krajem osamdesetih godina, Delčić je pripremao solo ploču sa pesmama bliskim zabavnoj muzici koju je trebalo da producira Mato Došen. Ploču nikada nije uradio, a U škripcu su se ponovo okupili 1989. godine u postavi Delča, Vule, Luka, Vasa, Škopi i bubnjar Ratko Ljubičić (ex Disciplina kičme). LP "Izgleda da mi smo sami" producirali su Vasiljević i Lukić, a uz naslovnu izdvojila se pesma "Ako ti kažem (je je je)". Na retrospektivnoj večeri "Beogradskog proleća" 1991. godine izveli su obradu pesme "Štjuardesa" Radoslava Grajića i ona je objavljena na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.). Početkom rata prekinuli su kontinuiran rad. Povremeno su se okupljali za veće nastupe (Studentski protest, Gitarijada u Zaječaru) i pripremali novu ploču do čije realizacije nije došlo. Deo tih pesama kasnije je iskorišćen za LP "Narodno pozorište" (PGP RTS 1994.) grupe Familja koji su Vasa i Luka formirali sa članovima Vampira i za Delčićev solo album "Delča i Šklekovi" (PGP RTS 1994.). Po prestanku rada grupe U škripcu, Delča se posvetio samostalnoj karijeri, Luka i Vasa sastavu Familja, a Vule menadžerskom poslu. Na koncertu Delče i Šklekova održanom u Domu omladine 10. marta 2006. godine nastupili su kao gosti i originalni članovi grupe U škripcu.

Diskografija

Singl

"Nove godine" / "Beograd spava" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Godine ljubavi" (PGP RTB 1982.)
"O je" (Jugoton 1983.)
"Nove godine" (Jugoton 1983. mini LP)
"Budimo zajedno" (Jugoton 1985.)
"U škripcu" (Jugodisk 1987.)
"Izgleda da mi smo sami" (PGP RTB 1990.)

U škripcu

Valentino • Vampiri • Van Gogh • Varga Tihomir Tini • Vatreni poljubac • Vejvoda Goran • Videosex • Viktorija • Vještice • Vlada i Bajka • Vojičić Mladen Tifa • Vojvođanski bluz bend • Vrijeme i zemlja • Vrisak generacije

VALENTINO

(Sarajevo)

Grupa Valentino nastala je 1982. godine, a osnovao je gitarista Zijo Rizvanbegović koji je godinama planirao pokretanje takvog sastava. Sa osamnaest godina je svirao u London gde je radio fizičke poslove a uveče obilazio koncertne prostore. Po povratku u Sarajevo počeo je da radi demo snimke i za prva dva "Figure vošta-ne" i "Randevu" na TV Sarajevo snimio spotove. Postupno je okupljao muzičare, a za pevačem je tragao punih godinu dana, pa je na kraju dao oglas u listu "Oslobođenje". Osnovu gru-pe, pored Zije, činili su pevač Suad Jakirlić Jaka, basista Emir Čolaković, bubnjar Dubravko Smo-lčić i klavijaturista Mladen Miličević. Prve nastu-pe imali su kao predgrupa Bijelom dugmetu na koncertima u Bosni.

U Beogradu su se prvi put predstavili apri-la 1984. godine kada su kao gosti nastupili u Domu sindikata na Bajaginom koncertu povo-dom objavljivanja njegovog debija "Pozitivna geografija". Tom prilikom su promovisali debi LP "No 1" sa koga se izdvojila pesma "Volim te još". U njoj je drugi vokal pevala Amila Sulejmanović, a bas svirao Bregović. Gostujući muzičari su još bili Milić Vukašinović (udaraljke, prateći vokali), Srđan Jevđević (Gino banana) i Pava (Plavi orkestar) su pevali prateće vokale, a u pesmi "Pazi na ritam" gitaru je svirao Goran Bregović. Uoči snimanja ploče "Valentino II" u grupu su došli klavijaturista Joško Gujinović, Nikša Bratoš i bubnjar Ademir Volić Kufi (obojica su pre toga bili u sastavu Bonton Baja). Prateće vokale pevale su Lejla Trto i Amila Čengić (duet Vrele usne). Dolaskom Nikše Bratoša dobili su instrumentalističko pojačanje. On je na ploči svirao električnu, akustičnu gitaru, klavijature i saksofon. Sa ploče su se izdvojile pesme "Bez tebe (dubre volim te)", "Jugoviči" i balada "Ne boj se". Produkcijom trećeg albuma bavio se Nikša Bratoš a na njemu su imali hitove "Oka tvoja dva", "Nema je nema", "Potonule lađe (ne, ne, ne...)" i "Kad me više ne bude". U to vreme već su uveliko izgradili pop orijentisan stil sa napadnim refrenima i otvorenim koke-tiranjem sa folk zvukom. Popularnost koju su prvih godina rada stekli, polako je počela da opada posle treće ploče, jer su se vrteli u zatvo-renom krugu sopstvenog šablona. Došlo je i do osipanja grupe. Nikša Bratoš je prešao u Crve-nu jabuku, pevač Jaka je 1987. godine otišao u vojsku, a po povratku je prestao da se bavi muzikom i postao asistent na Mašinskom fakul-tetu. Zamenio ga je Gogo Prusina, a novi bub-njar postao je Denis Habul. Sa četvrtog albuma izdvojile su se "Samo sklopi okice", "Idu ptice selice" i neobičan instrumental "Saksofoni lete u nebo" koji je Zijo komponovao tokom borav-ka na Tajlandu. Peti album "Ponekad noću dok spava grad", snimili su 1989. godine uz pomoć producenta Željka Brodarića Jappe (ex Metak), a izdvojila se pesma "Zima devedeseta". Klavijatu-re je svirao Šamir Šestan, a gitaru Beograđanin Zoran Petrović koji je karijeru kasnije nastavio u okviru cover grupe Beer Drinkers. Na festivalu MESAM su nastupili 1991. godine sa pesmom "Kada struje nestane" i ona je trebalo da najavi sledeći album.

Ta ploča nikada nije objavljena a početkom rata su prestali sa radom. Rizvanbegović se prese-lio u Visoko gde je snimio ljubavnu pesmu "Bila kuća u centru grada". Po odlasku iz Bosne preselio se u Amsterdam, u Nemačkoj je objavio ploču "Moja kuća putujuća" na kojoj je i pesma "Nemam vize, ofentala, duldunga". Na njoj su gostovali Hari Varešanović, Saša Lošić i Alen Islamović. Na ploči su demo snimci koje je Zijo uradio tokom boravka u Nemačkoj. Nastupao je na humanitarnim i komercijalnim koncertima i

Zijo Rizvanbegović, vođa grupe Valentino

radio muziku za pozorište. Bivši članovi grupe su rasuti po svetu. Suad Jakirlić radi kao profesor na Mašinskom fakultetu u Nemačkoj, bubnjar Kufi je arhitekta u Londonu, Mladen Miličević je profesor muzike u Los Anđelesu, Amila Sulej-manović živi u Londonu, peva u operi i bavi se etno muzikom. Gogo Prusina u zapadnom delu Mostara radi kao muzički urednik na hrvatskom radiju Herceg Bosna. Povremeno peva u nemač-kim klubovima, a 1996. godine je nastupao na festivalu "Melodije Mostara" sa pesmom "Tiho, tiho" i Cro festu u Neumu sa "Kad bi ove ruže male". Krajem devedesetih godina hrvatska grupa Agrameri snimila je tamburašku obradu pesme "Oka tvoja dva" i za nju je dobila nagradu Porin.

U leto 2001. godine Zijo je sa pesmom "Odla-zim, korak naprijed nazad dva" učestvovao na festivalu "Sunčane skale" u Herceg Novom. Povratnički CD "Sve su se moje cure udale" sa novim kao i pesmama sa ploče "Moja kuća putuju-ća" snimio je sa producentom Nikšom Brato-šem koji je odsvirao i većinu instrumenata. Zijo je pevao glavne vokale, pratile su ga Vrele usne, na snimanju je gostovala duvačka sekcija zagrebač-kog sastava Cubismo i deo bivših članova gru-pe. Povodom ploče su obnovili rad, nastupaju po Balkanu i Evropi, a u proleće 2004. godine imali su turneju u Americi i Kanadi. Održali su i seriju rasprodatih koncerata u Srbiji i Crnoj Gori. Na kompilaciji "20 pjesama 20 godina" uz izbor ranijih hitova su objavljene nove pesme "Miriše mi na tebe" (sa kojom je Zijo učestvovao na festi-valu u Budvi), "Ti govoriš dok šutiš" i "Megamix" sastavljen od refrena njihovih hitova. Kompila-cijski CD "Balade" prodavan je uz list "Kurir". Na disku "7", u produkciji Vlade Negovanovića, Zijo je snimio nove pesme. U temi "Ja te Mićo ne volim" gostovala je pevačica narodne muzike Stojanka Novaković Stoja.

www.valentinoband.com

Diskografija

"No 1" (Suzy 1984.)
"Valentino II" (Diskoton 1985.)
"Valentino III" (Diskoton 1987.)
"Valentino IV" (Jugoton 1988.)
"Ponekad noću dok spava grad" (Jugoton 1989.)
"Moja kuća putujuća" (Nimfa sound 1996.)
"Moje najljepše pjesme" (Embex 1998. kompilacija)
"Sve su se moje cure udale" (Croatia Records 2001.)
"20 pjesama 20 godina" (Croatia Records 2004. kompilacija)
"Balade" (RBS Trade 2006. kompilacija)
"Valentino VII" (City Records 2006.)

VAMPIRI

(Beograd)

Grupa je nastala 1987. godine, ali su zbog odlaska u vojsku članova benda tek 1990. godi-ne skrenuli pažnju na sebe specifičnim tretira-njem doo wap muzike pedesetih godina. Sastav je činila mnogoljudna ekipa: pevač Aleksandar Eraković Era (rođen 1968. godine), Dejan Pejović Peja, Dejan Petrović Dexy i Dušan Varda koji su pevali prateće vokale, gitarista Dušan Pavlović Lude, basista Dejan Jovanović, bubnjar Goran Redžepi Gedža, saksofonista Borko Borac i klavi-jaturista Dejan Tomović Tomke.

Vampiri

Debi album "Rama lama ding dong" objavljen 1991. godine doneo je seriju pesama koju je publika brzo prihvatila. Pored naslovne teme, obrade starog hita grupe Edsels, tu je "San letnje noći" rađena po motivima "Little Orphan Girl" sastava Carlo and The Belmonts, ali i njihove "Malena", "Hajde, hajde", "Ove noći", "Sve što želim to su samo sni". Na snimanju su gostovali gitarista Branko Potkonjak, klavijaturista Sloba Marković i saksofonista Jovan Maljoković, a producent je bio Oliver Jovanović. Pažljivo ispeglanim vokalnim linijama i uz jednostavnu muzičku matricu postali su miljenici tinejdžerki. Prvi veći nastup imali su u Sava centru kao predgrupa sastavu Vaya Con Dios. U proleće 1991. godine nastupili su na večeri "Beogradskog proleća" na kojoj su izvođene obrade ranijih pobedničkih pesama. Oni su se odlučili za "Beograde" iz repertoara Đorđa Marjanovića i ona je objavljena na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.). Sa pesmom "Meni njena ljubav treba" pobedili su na MESAM-u 1991. godine i dobili priznanje kao otkriće godine. Drugi LP "Tačno u ponoć" urađen je u istom stilu, a obradili su "Usamljeni rendžer" Džerija Lendisa (Jerry Landis). Uradili su muziku za film "Mi nismo anđeli" Srđana Dragojevića i četiri pesme iz filma objavljene su na trećem albumu "Be-be". Na ploču su uvrstili i pesmu "Ding ding dong" za koju su osvojili drugo mesto na Jugoviziji. Godine 1995. objavili su CD "Plavi grad" u redukovanoj postavi koju su činili Era, Tomke, Dragan Novaković Bole (bas), Saša Petrov (gitara) i Srđan Milenković (bubnjevi). Uz svoje pesme "Plavi grad", "Neću", "Stari voz", tu je "Ona i ja", obrada starog hita sastava The Searchers "Needles And Pins". Do personalnih promena došlo je uoči ove ploče, jer su Goksi, Peja i Redžepi sa bivšim članovima grupe U škripcu formirali sastav Familija. U jesen 1997. godine u produkciji Saše Habića su snimili CD "Monkey food". Novim pesmama su istraživali različite žanrove, a naslovna je urađena po motivima "I'm a Man" The Spencer Davis Group. Na omotu ploče je reprodukcija Matisove slike "Mrtva priroda sa plavim patlidžanom". Grupu su tada činili Era, Tomke, Saša Petrov, a novi su bili gitarista Jožef Pilasanović (ex Toni Montano), bubnjar Srđan Jovanović (ex Oktobar 1864, Psihopolis) i basista Saša Filčić (ex Špijuni). Posle toga su prestali sa radom.

Goran Redžepi je objavio CD samoironičnog naziva "Kad budem mršav i beo" (ITMM 2000.) u produkciji Saše Habića, a Dejan Petrović Dexi je sa grupom Centrala snimio CD "Putešestvije" (ITMM 2000.). Eraković je otvorio studio, a avgusta 2005. godine je pokrenuo sastav The Bestbeat koji izvodi obrade The Beatles.

Diskografija

"Rama lama ding dong" (PGP RTB 1991.)
"Tačno u ponoć" (PGP RTB 1991.)
"Be-be" (ZAM 1993.)
"Plavi grad" (PGP RTS 1995.)
"Monkey Food" (Komuna 1997.)

VAN GOGH

(Beograd)

Grupa je osnovana januara 1986. godine u postavi: gitarista Zvonko Đukić Đule (rođen 9. jula 1963. godine u Vrnjačkoj Banji), bubnjar Srboljub Radivojević, klavijaturista Đorđe Petrović (ex Zajedno), pevač Goran Milisavljević i basista Predrag Popović (ex Rock Ekspres). Pre toga je Đukić imao srednjoškolski sastav Haos, a u to vreme njegov brat Ljubomir Đukić svirao je klavijature u Električnom orgazmu.

Van Gogh 1996. godine

Februara 1986. godine su objavili promo singl sa pesmom "Tragovi prošlosti", a maja iste godine su na Omladinskom festivalu u Subotici osvojili drugu nagradu publike i treću žirija. Za debi album, objavljen krajem 1986. godine, muziku je napisao Đukić, tekstove Milisavljević, a produkcijom se bavio Đorđe Petrović. Pored osveženih verzija pesama "Tragovi prošlosti", "Tvoj smeh" i "Menjam se", sa kojima su nastupali na Subotici, sve ostale su bile nove i izdvojile su se "Kako zove se", "Noćno nebo", "Znam". Oštrijom svirkom ponudili su pevljive kompozicije zasnovane na rock tradiciji. Posle serije koncerata su prestali sa radom i tokom te pauze Đukić je nastupao sa sastavima Fit (učestvovao je na snimanju njihove debi ploče), EKV (album "Samo par godina za nas") i u grupi Nikole Čuturila. Aktivnost su obnovili 1990. godine objavljivanjem promo singla sa pesmom "Gubiš me" i albumom "Svet je moj" koji je izašao godinu dana kasnije. Đukić je tada prvi put preuzeo i ulogu pevača. Ploču su snimili Srba Radivojević, Aleksandar Barać (bas), Vladan Cvetković (bubnjevi) i Vlada Barjaktarević (klavijature, produkcija). Kao gosti su na snimanju bili Milan Mladenović, Margita Stefanović, Zoran Radomirović Švaba i Tanja Jovićević. Autor muzike i većine tekstova opet je bio Đukić, a pesmama "Neko te ima", "Gubiš me" i "Dibuk" nastavili su sa nešto kompleksnijom varijantom svog osnovnog zvuka. Treći album "Strast" pripremili su kao trojka Đukić, Srba i Barać. Na snimanju su učestvovali Rambo Amadeus, Marija Mihajlović, Pera Džo i Fredi i Marko (New Age Band), a produkciju je radio Saša Habić. Pesmama "Aleluja", "Nemoj biti lud" i "Basna" profilisali su gitaristički rock glavne struje. Godine 1995. objavili su kompilacijski CD na kome je petnaest pesama sa prethodna tri albuma i "Zemlja čuda" sa singla.

Ambicioznim diskom "Hodi" krenuli su 1996. godine u novom pravcu nudeći žanrovski raznovrsnije pesme praćene efektnim video spotovima. Muziku je komponovao Đukić, deo materijala uradio je sa članovima grupe, pesmu "Polje snova" napisao je Saša Dragić, a deo tekstova je urađen po motivima pesnika Momčila Nastasijevića. Produkciju je opet radio Saša Habić, a sa ploče su se izdvojile "Delfin", "Hodi", "Kiselina", "Apsolutno ne" i "Klatno". Kao bonus su na disku koncertni snimak pesme "Luna" i instrumental "Vertigo". Na disku "Moja generacija" (PGP RTS 1996.) Kornelija Kovača objavljena je njihova obrada pesme "Jagode i maline" iz repertoara Korni grupe. Koncertni CD "No Comment" snimljen na njihovim nastupima 23. i 24. januara 1997. godine u beogradskom SKC-u doneo je izbor pesama iz čitave karijere sa naglaskom na novijim pločama. Materijal je producirao Vlada Negovanović, a u okviru te turneje su odsvirali sto petnaest koncerata u Jugoslaviji i Makedoniji. Polovinom 1998. godine objavili su mini CD sa dve akustične verzije pesme "Polje snova". Jedan miks pesme dobio je naziv na francuskom "Qu'hier que demain" ("Kako juče, tako možda i sutra"). Na snimcima su gostovali pevačica Marija Mihajlović i Đuka Vizantija (udaraljke). U okviru "Yu music Internet Awords" za 1998. godinu za koju je glasalo preko dvadeset hiljada korisnika Interneta, Van Gogh su proglašeni najboljom jugoslovenskom rock grupom, a živa verzija "Neko te ima" ponela je epitet rock pesme godine.

Sa novim basistom iz Pančeva Dušanom Bogovičem (ex Hush, Vasil Hadžimanov band) snimili su CD "Opasan ples" u produkciji Saše Habića koji je svirao klavijature i udaraljke. Đukić je pevao, svirao gitaru, mandolinu i bas, na snimanju su gostovali basisti Nenad Stefanović i Rin Nemurjan (Ryan Nemuryn) iz Kameruna. Pesme su komponovali Đukić, Srba i Saša Habić. U pesmi "Pleme" upotrebili su citat iz pesme "Sunshine day" sastava Osibisa, a tekst je urađen po motivima poezije Desanke Maksimović. U pesmi "Demagogija" je refren iz hita "Pop music" grupe M, dok je "Zauvek" naslonjena na melos sa Zelenortskih ostrva. Novi materijal objavljen je u formatu diska i kasete, a odštampan je i vinil u tiražu od pet stotina primeraka. Paralelno sa objavljivanjem ploče izdat je poseban CD na kome je za radijske potrebe novinar Petar Popović uradio intervju sa Đukićem. Koncertni CD "Happy New Ear" snimljen je na nastupu u novobeogradskoj Hali sportova 24. decembra 1999. godine. Disk je obogaćen multimedijalnim sadržajem, a producirao ga je Vladimir Negovanović. Njihov novi basista je 2000. godine postao Dragan Ivanović iz Kotora. CD "DrUnder" je producirao Saša Habić, muziku su uradili članovi grupe, tekstove Đukić, u pesmi "Tanka nit" citiran je refren hita "Gloria" Van Morrisona, dok je za tekst pesme "Mia Donna" inspiracija pronađena u prozi Ive Andrića. Početkom 2003. godine u grupu je došao novi basista Dejan Ilić i sa njim su snimili disk "Kolo". Produkciju novih pesama uradili su Vojislav Aralica i Vladimir Negovanović. Autori su bili Đukić i Radovanović, a tekst za "Kolo – ludo luda" urađen je po motivima pesme Vuka St. Karadžića.

Prvi album je reizdat na disku "Van Gogh" (One Records 2001.), a bonus materijal čine pesme sa prvog singla. Na disku "Rani radovi" (One Records 2001.) reizdate su pesme sa ploče "Svet je moj" a bonus čine koncertni snimci i nova pesma "Deja vu" urađena u maniru njihovog zvuka sa početka karijere.

www.musicvangogh.com

Diskografija

Singlovi

"Tragovi prošlosti" / "Samo san" (PGP RTB 1986.)
"Tvoj smeh" / "Kako zove se" (PGP RTB 1987.)
"Gubiš me" / "Tvojim imenom" (PGP RTB 1990.)
"Zemlja čuda" / "Besnilo (Mega MA mix)" (PGP RTS 1994.)
"Qu'hier que demain" (Metropolis 1998. CD singl)

Albumi

"Van Gogh" (PGP RTB 1986.)
"Svet je moj" (PGP RTB 1991.)
"Strast" (PGP RTS 1993.)
"Tragovi prošlosti" (PGP RTS 1995. kompilacija)
"Hodi" (PGP RTS 1996.)
"No Comment" (Metropolis 1997. koncertni)
"Opasan ples" (Metropolis 1999.)
"Happy New Ear" (Metropolis 2001. koncertni)
"DrUnder" (Hi Fi Centar 2002.)
"Kolo" (PGP RTS 2006.)

VARGA TIHOMIR TINI

(Zagreb)

Gitarista Tini Varga (rođen 1952.) je veći deo mladosti proveo u inostranstvu. Selio se u skladu sa očevim poslom. Živeo je u Sovjetskom Savezu i Argentini, a 1969. godine se vratio u Zagreb i počeo da svira u sastavu Ab ovo koji su činili basista Nenad Zubak, bubnjar Piko Stančić i klavijaturista Hrvoje Marjanović Harma (ex Add band). Jedno vreme su nastupali u "Kulušiću", a kada je od dela tih muzičara Drago Mlinarec formirao novu postavu Grupe 220, Varga se preselio u Nemačku. Po povratku u Zagreb oformio je nov sastav koji se nikada nije pojavio užívo jer se Varga 1975. godine preselio u Švedsku gde je otvorio studio.

Drago Mlinarec je bio prvi koji je u tom studiju 1979. godine snimio album "Tako lako", pa zatim ploče "Sabrano" i "Pomaknuto". Na tim pločama Varga je radio kao koproducent, svirao je gitaru, bas, sintisajzer, udaraljke. Pored toga, sa Dragom je često nastupao na njegovim koncertima po Jugoslaviji. Godine 1981. sa Hrvojem Marjanovićem osnovao je sastav Mungos i snimio istoimeni album. Na ploči uradenoj u maniru sastava Steely Dan, njih dvojica su autori muzike

Varga Tihomir Tini

i teksta, a materijal je realizovan uz pomoć studijskih muzičara. Tini je svirao bas, gitaru, sintisajzer, u nekoliko numera je pevao, a Marjanović je svirao klavijature i pevao. Drago Mlinarec je svirao akustičnu gitaru, a Dragan Brčić bubnjeve. Sa ploče je izdvojen singl na kome su pesme "Kuda idu dani" i "Pjesma".

Najznačajniji uticaj na sceni Tini Varga je imao kao producent. Radio je produkciju grupama Zana, Film, Prljavo kazalište, Parni valjak, Aerodrom, Massimu Saviću, Željku Bebeku i mnogim drugim. Početkom 1996. godine umro je u Stokholmu.

Diskografija

"Mungos" (RTV LJ 1982.)

VATRENI POLJUBAC

(Sarajevo)

Milić Vukašinović Mića (rođen 1950. u Beogradu) jedna je od ključnih ličnosti sarajevske scene. Budući da mu je otac bio vojno lice rano su se preselili u Sarajevo. Na nagovor starijeg brata koji je svirao gitaru, sa dvanaest godina je počeo da vežba bubnjeve. Debitovao je u bratovljevoj grupi, svirajući na igrankama, a sa trinaest godina je osnovao sastav Plavi dijamanti. Budući da je po prirodi bundžija i borac za pravdu, bio je izbačen iz gimnazije jer je udario direktora, pa je prešao da učí zanat TV mehaničara. Ni to ga nije previše zanimalo i od 1965. godine je počeo da živi od muzike svirajući u sastavu Čičak. Leta 1970. godine otišao je u Italiju gde je tezgario sa Goranom Bregovićem, Željkom Bebekom i Zoranom Redžićem. Po povratku u Sarajevo osnovali su progesivni hard rock trio Mića, Goran i Zoran, a koristili su i detinjast naziv Dinosaurusi iz rikvercu. Pred kraj leta 1971. godine napustio je sve i otišao u London da bi izučavao rock na izvoru. Tamo je ostao tri godine, učio da svira gitaru, radio fizičke poslove i prao sudove, ali je bio siguran u ispravnost svoje odluke. Pred kraj 1974. godine vratio se u Sarajevo, postao je član Indexa, a oktobra 1976. godine došao je na mesto bubnjara Bijelog dugmeta. Po odlasku iz Dugmeta napravio je još jedan radikalan rez u karijeri.

Početkom oktobra 1977. godine osnovao je heavy metal trio Vatreni poljubac u kome je komponovao, pevao i svirao gitaru. S njim su bili basista Ševćet Hodža (rođen 1954. u Uroševcu, a po raspadu Jugoslavije preselio se u Sofiju) koji je pre toga svirao u grupama Rezonansa i Divlje jagode i bubnjar Perica Stojanović (rođen 1954. u Sarajevu), ranije član grupa Ambasadori i Indexi. Publici su se prvi put predstavili na festivalu BOOM 77 u Novom Sadu. Zatim je usledio prvi singl i odmah udarac u glavu. Pesma "Doktor za rokenrol" predstavila je njegovu ultimativnu biografsku priču. Singl je efektno producirao Nikola Borota a pesma je u listu "Zdravo" 1978. godine proglašena za hit godine. Drugim singlom "Navrat, nanos i na svoju ruku" potvrdili su renome ugrane i agresivne atrakcije. Debi album "Oh, što te volim, joj" izdali su krajem 1978. godine. Ploču su snimali u Londonu, producirao je Ričard Vejl (Richard Whally) i na njoj je Mića demonstrirao gitarsko znanje, vrlo visoko pevanje u maniru tadašnjih heavy bendova, a sve je začinio svojim ispovednim tekstovima sa očigledním mačo-erotskim asocijacijama. Na albumu je samo jedna mirnija kompozicija "Baj, baj, malena". U pesmama je koristio folk elemente, pa su ga u to vreme kritikovali da kopira Bregovića. Svoj osećaj za narodnjake je višestruko koristio, tako da je već tada radio pesme za Hanku Paldum (hit "Voljela sam, voljela") a kasnije i za mnoge druge. Debi ploča je umotana u luksuzan omot, u stilu tadašnjih ploča Dugmeta, sa lascivnom fotografijom na naslovnoj strani gde ženski prsti zabadaju nokte u muška leđa. Menadžer grupe bio je Braco Đirlo koji je imao ambicije da ovom pločom poruši sve prethodno zadate tiraže. Medutim, Mići su zamerali da se previše slepo drži žanra, da su mu pesme monotone i da nije uspeo da dostigne autentičnost prvog singla. Vatreni poljubac je u proleće 1979. godine nastupio na rock večerima Opatijskog festivala i Beogradskog proleća gde su se, naravno, našli u sasvim neadekvatnom okruženju ali su uzdrmali uštogljenu publiku.

Vatreni poljubac 1978. godine: Hodža, Stojanović i Vukašinović

Kako je tokom sedamdesetih godina Mića dugo sanjao o svojoj grupi, za Vatreni poljubac mu se nakupilo mnogo pesama, pa je 1979. godine album "Recept za rokenrol" izašao kao duplí. U šesnaest pesama i osamdeset minuta muzike doslovno je ponovio svoju koncepciju pa je u magazinu "Džuboks" zaradio etiketu "HM narodnjak". Ploču su producirali članovi grupe uz pomoć snimatelja Radeta Ercegovca, tu je instrumental "Rock kolo" i druge okretne, tvrde kompozicije. Trećom pločom "To je ono pravo", godinu dana kasnije, nastavio je samouvereniu liniju kako u pesmi "Nek ne sluša kome smeta moj rock'n'roll", tako i u "Oda heroju" koju je novinar Dragan Kremer duhovito okarakterisao kao narodno-oslobodilačko-revolucionarni-heavy metal. U maniru klasičnog hiperproduktivca u 1980. godini objavio je novu ploču "Bez dlake na jeziku". Na njoj je zabeležio erotski hit "Boogie je htjela" i ozbiljniju "Moj drug je otišˇo van" o odlasku obrazovanih mladih ljudi u inostranstvo. Tada je došlo do prve personalne promene, otišao je Ševćet Hodža koji je osnovao sastav Carski rez. Sa tom grupom je objavio ploču "Igrao sam na jednu kartu" (PGP RTB 1984.) a zatim je pokrenuo sastav Detektor laži. U Vatrenom poljupcu ga je zamenio Sanin Karić (ex Teška industrija i kraće vreme u Bijelom dugmetu). U to vreme Mića je šesnaest svojih pesama snimio na engleskom, planirajući da se sa tim materijalom probije napolju. Od toga, kao i obično, nije bilo ništa, pa je nastavio u domovini. Na četvrtom albumu "Živio rock'n'roll" kroz pesme "Krv i znoj", "Svi za rock'n'roll" i "Stoput

Vatreni poljubac sa Tifom

na dan" ponovo je ponudio recepte za upotrebu svoje muzike. Pravovernost stavova iskazao je podsmevajući se ispisnicima koji su se pod stare dane ošišali, kače se o novi talas i mlate gitarom "k'o Houra", gde se direktno referisao na Brevgovićevu ska fazu. Na ovoj ploči je odustao od često glorifikovane klasične kombinacije trija, pa je u baladama "Kako da znam" i "Hej, zaboravi" na klaviru gostovao Laza Ristovski. Po izlasku ove ploče Mića je napravio pauzu u radu grupe.

Godine 1984. objavio je prvu solo ploču "Potraži me" na kojoj je pevao, svirao gitaru, bubnjeve i bas, a Laza Ristovski je svirao klavijature. Pored blesavih, ali šarmantnih muzičkih ujudurmi kao što je "Žikino kolo", izprobao se i u pop vodama. Tokom pauze u radu grupe, Sanin Karić je izučavao zanat u zlatarskoj radionici i svirao kao studijski muzičar. Perica Stojanović je sa Rakom Maričem, menadžerom Bijelog dugmeta, vodio kafić "Estrada" centralno mesto okupljanja sarajevskih muzičara. Godine 1985. Poljubac je objavio ploču "Iz inata"sa novim članovima. Bas je svirao Nedžib Jelač, a bubnjeve Velibor Rajčić. Na ploči "100% rock'n'roll" predstavljen je novi član, pevač Mladen Vojičić Tifa koji im se pridružio posle rada sa Bijelim dugmetom i kratkim flertom sa Željkom Bebekom. U grupi su opet bili Perica Stojanović i Sanin Karić a klavijature je kao gost svirao Đorđe Ilijin (ex Tako). Tom pločom Milić se približio hard rocku na tragu Deep Purple i Whitesnake, a zadržao se na temama vezanim za seks, alkohol i slična duševna preispitivanja. Na ploči je pesma "Kad sve prode ostaću sam" koju je napisao za Bebeka, ali ona nije uvršćena na njegovoj solo ploči. Tu su još balade "Kako da te ostavim", "Ne pitaj me", narodnjački orijentisana "Stipu gatibo" i čitava serija rock brojeva. Po objavljivanju ploče je raspustio Poljubac, povukao se iz javnosti i sve više posvetio komponovanju za narodnjake. Radeći ploče za njih, tražio je da se isposlušje samo jedan uslov: da bude kompletan autor, producent, aranžer i svirač. Zatim je objavio drugu solo ploču "Hej jaro, jarane", a njegove nove pesme sam naziv ploče dovoljno dobro opisuje.

Posle petogodišnje pauze, 1992. godine pripremio je u saradnji sa Mustafom Čengićem iz Zabranjenog pušenja solo ploču "Kao nekad" na kojoj su materijali nastali 1983. i 1984. godine, a ponovo je snimio dve pesme sa prvog albuma. Ploča je odštampana uoči rata u Bosni, tako da nikad nije objavljena. Do medija se jedino probila pesma "Sad ga lomi" u kojoj je po svom već dobro utvrđenom scenariju opisao seksualne aktivnosti sa raznim pohotnim ženskim objektima sa Zapada. Tokom rata Mića je sve vreme ostao u Sarajevu i kao perkusionista je nastupao sa latino grupom Sonidos barbaros koja je 1996. godine objavila jedinu ploču "Señora". Izdavačka kuća Nimfa sound objavila je dva na brzinu pripremljena kompilacijska diska pod nazivom "Dr za rock'n'roll" i "100% rock'n'roll" na kojima su pesme Vatrenog poljupca i sa Mićinih solo ploča. Na takmičenju za "Pesmu Evrovizije" 1997. godine u Dablinu, Bosnu i Hercegovinu predstavljala je njegova pesma "Goodbye". Mića je svirao gitaru a pevala je Alma Čardžić. Novembra 1997. godine obreo se u Beogradu sa serijom novih pesama koje je ponudio potencijalnim izvođačima. Tom prilikom je promovisao kasetu "Sad ga lomi" na kojoj su uz nove i neke stare pesme, ali se taj materijal nikada nije pojavio u prodaji. Sa mladim beogradskim muzičarima, Markom Nikolićem (bas) i Dušanom Obradovićem (bubnjevi) obnovio je Vatreni poljubac i decembra 1998. godine nastupio na Koncertu godine u Novom Sadu. Septembra 1999. godine objavili su u Beogradu CD "Sve će jednom proć' samo neće nikad Rock'n'Roll" sa sedamnaest pretežno erotski nastrojenih pesama koje vrlo temeljno nastavljaju liniju Mićine osobene uličnе poetike. U proleće 2000. godine najzad je izašao CD "Sad ga lomi" sa materijalima koji su čekali od 1992. godine. Na seriji koncerata koji su usledili pridružio im se gitarista Miloš Nikolić. Crnogorska izdavačka kuća Goraton je objavila zvaničnu kompilaciju "Najveći hitovi" i solo CD "Seksualno nemoralan tip" koji je Mića snimio sa Lazom Ristovskim. Novu seriju folk rock pesama predstavio je na solo disku "Ima Boga". Sa pevačicom Selmom Muhedinović nastupao je na izboru za bosanskog predstavnika za "Pesmu Evrovizije". Otpevali su pesmu "Zapjevaj" i nisu se kvalifikovali. Mića je većinski autor pesama na njenom disku "Tebi suđena" (Muzička produkcija javnog RTV servisa BiH 2002.).

Veliki poštovaoci Mićinog rada, članovi beogradske grupe Direktori obradili su pesmu "Doktor za rock'n'roll" na ploči "Lesli se vraća kući" (Take It Or Leave It 1995.). Kao pevač gostovao je na njihovoj pesmi "Smor grad" objavljenoj na disku "Evo vam ga" (Feliks 2000.). Kao gost svirao je gitaru na disku "...Istina" (Music Star 2003.) tinejdžerske grupe Sve ili ništa iz Gornjeg Milanovca.

Diskografija

Singlovi

"Doktor za rock'n'roll" / "Tvoje usne su bile moj najdraži dar" (Jugoton 1978.)
"Navrat-nanos i na svoju ruku" / "Od želje da te ljubim hoću prosto da poludim" (Diskoton 1979.)

Albumi

"Oh, što te volim, joj" (Sarajevo disk 1978.)
"Recept za rock'n'roll" (PGP RTB 1979. dupli)
"To je ono pravo" (PGP RTB 1980.)
"Bez dlake na jeziku" (PGP RTB 1980.)
"Živio rock'n'roll" (RTV LJ 1982.)
"Veliki hitovi" (RTV LJ 1983.)
"Iz inata" (RTV LJ 1985.)
"100% rock'n'roll" (Diskoton 1986.)
"Sve će jednom proć' samo neće nikad Rock'n'Roll" (Vatreni poljubac d.o.o. 1999.)
"Najveći hitovi" (Goraton 2000. kompilacija)

Solo albumi

"Potraži me" (Diskoton 1984.)
"Hej jaro, jarane" (Diskos 1988.)
"Kao nekad" (Diskoton 1992.)
"Sad ga lomi" (Vatreni poljubac d.o.o. 2000.)
"Seksualno nemoralan tip" (Goraton 2001.)
"Ima Boga" (Renome 2003.)

VEJVODA GORAN

(Beograd / Pariz)

Gitarista i kompozitor Goran Vejvoda (rođen 1956. godine u Londonu) predvodio je početkom osamdesetih godina grupu Annoda Rouge sa pevačicom Bebi Dol. Učestvovao je na stvaranju njenih singlova "Mustafa", "Rudi", albumu "Ruže i krv", kraće vreme je saradivao sa Idolima u vreme snimanja njihove ploče "Odbrana i poslednji dani", radio sa sastavima Šarlo akrobata, Kozmetika i D'Boys. Ranih osamdesetih za magazine "Džuboks" i "Rock" radio je intervjue sa stranim muzičarima među kojima su bili David Byrne i Brian Eno. Objavljivao je fotografije u magazinu "Izgled", omladinskoj štampi, kao i na omotima ploča "Paket aranžman" i debiju Električnog orgazma. Saradivao je sa Slobodanom Cicmilom na knjizi o Brajanu Inou "Zaobilazne strategije" (SIC 1986.). U TV filmu "Ruski umetnički eksperiment" reditelja Borisa Miljkovića i Branka Dimitrijevića, glumio je ruskog slikara Lisickog.

Goran Vejvoda

Sredinom osamdesetih godina preselio se u Pariz gde radi u studiju, piše muziku za balet, pozorište, film, televiziju i primenjene forme. Objavio je CD sa muzikom iz baleta "La Peau du Monde" ("Koža sveta") koreografa Angelina Preljocaja za čije je predstave "Romeo i Julija" (1990.), "Sand Skin" (1993.), "Le Parc" (1994.), "Paysage apres la Bataille" (1996.) i "Casanova" (1998.) takođe komponovao muziku. Pod nazivom Oko 3 radio je sa Vedranom Peternelom i objavili su CD "Oko 3". Leta 1995. godine je u Parizu sa Rambom Amadeusom snimio eksperimentalni CD "Mikroorganizmi" (Komuna 1996.). Septembra 1997. godine u Beogradu je na 31. BITEF-u izvedena francuska baletska predstava "Romeo i Julija" za koju je muzičke sekvence radio Vejvoda. Komponovao je muziku za filmove "Tykho Moon" i "Immortel" strip-autora i reditelja Enki Bilala. CD "Fruit Cloud" sadrži

muziku koju je uradio za modnu reviju, kao i starije materijale.

Diskografija

"Oko 3" (Barclay 1992.)
"La Peau du Monde" (Fairplay 1993.)
"Tykho Moon" (Makhno 1997.)
"Fruit Cloud" (Pas de Calais 2000.)
"Immortel" (TF 1 2004.)

VIDEOSEX

(Ljubljana)

Okosnica grupe nastala je 1982. godine a postavu su stabilizovali u proleće 1983. godine kada su klavijaturista Matjaž Kosi (ex Martin Krpan), bubnjar Iztok Turk (ex Kuzle, Otroci socializma gde je bio gitarista) i basista Janez Križaj (ex Otroci socializma) pozvali pevačicu Anju Rupel (rođena 1966.) i Ninu Sever (klavijature). Anja Rupel je član grupe postala putem audicije, ranije nije imala scenskog iskustva, išla je u muzičku školu i svirala flautu, a njena majka je svojevremeno snimala ploče sa šlagerskom muzikom. Naziv grupe smislili su Turk i Dejan Knez (Laibach) a maloletna Anja se bunila i predlagala ime Rafael jer se plašila reakcije roditelja. Orijentišući se na elektronsku pop muziku baziranu na zvuku dva sintisajzera, brzo su stekli pristalice.

Prvi nastup su održali u maloj sali beogradskog SKC-a zajedno sa Otrocima socializma i Katarinom II. Prvi veći nastup imali su septembra 1983. godine na manifestaciji Novi Rock na ljubljanskim Kržankama. Krajem godine objavili su singl sa pesmama "Moja mama" i "Kako bih volio da si tu" u kojoj je glavni vokal otpevao Iztok Turk. Prvi album je izašao marta 1984. godine i doneo je hit "Detektivska priča", a na njemu su pored pesama sa prvog singla i "Ana", "Neonska reklama" i nekoliko instrumentala. U to vreme Matjaž Kosi ih je napustio i osnovao komercijalnu grupu Moulin Rouge. Bez njega su se pojavili na finalu YURM-a u Zagrebu. Jeseni 1984. godine bili su gosti na turneji Parnog valjka, a nastupali su i na MESAM-u. Marta 1985. godine objavili su LP "Lacrimae Christi" sa udarnim pesmama "Tko je zgazio gospodu Mjesec" i "Sivi dan". Ploča je dobila naziv po obradi teme "Lacrimae Christi" nemačkog dirigenta Karla Boma (Carlo Böhm). Kao gost, na ploči je učestvovao Laza Ristovski. Po objavljivanju drugog albuma napustila ih je Nina Sever. Na predlog Zorana Predina iz grupe Lačni Franz, snimili su mini album "Svet je zopet mlad" na kome su zabeležili obrade evergreen pesama slovenačke zabavne muzike šezdesetih godina. Veliki uspeh postigli su verzijama tema "Orion" (u originalu je pevala Katja Levstik), "Vozi me vlak v daljave" (pesmu je izvela Beti Jurković na festivalu "Opatija '58.") i "Zemlja pleše". Na snimanju su im pomagali bubnjar Dadi Kašnar (Miladojka Youneed), klavijaturista Andrija Pušić i Plesni orkestar RTV Ljubljane. Godinu i po dana kasnije vratila im se Nina Sever, a Janez Križaj je prestao da bude stalni član i sa njima je radio samo u studiju. Poslednju ploču "Ljubi in sovraži" ("Voli i mrzi") snimili su sa brojnim studijskim saradnicima: Ratko Divjak, Jani Hace, Dadi Kašnar, Boris Romih, Andrija Pušić, Mario Marolt i drugi. Deo tekstova na njoj odabran je iz Enciklopedije dečijih pesama.

Po prestanku delovanja grupe 1992. godine, Turk i Križaj su se posvetili producentskom radu, Nina je jedno vreme radila kao profesor klavira, a zatim je prešla u marketing službu izdavačke kuće Dallas Records. Anja je pripremala i vodila muzičke emisije na radiju i televiziji i nastavila je solo karijeru. Na koncertima je pratila grupa Funk You. Snimila je mini CD "Lep je dan" (Helidon 1994.), diskove "Odpri oči" (Helidon 1995.), "Življenje je kot igra" (Menart 1996.), "Moje sanje" (Menart 1998.), "Ne ustavi me nihče" (Nika 2000.) i kompilaciju "Kolekcija" (Nika 2002.) sa pesmama koje spadaju u žanr disko zabavne muzike. Na disku "Vse" (Dallas Records 2004.) u pesmi "Skrajni čas" snimila je duet sa makedonskim pevačem Tošom Proeskim. Na solo diskovima Anja je autor tekstova, a muziku piše njen suprug Aleš Klinar, gitarista i voda sastava Agropop. Njih dvoje rade pesme i za druge slovenačke muzičare. Gostovala je na ploči "Let It Be" (RTV Lj 1988.) grupe Laibach u obradi pesme "Across The Universe" sastava The Beatles i taj spot u režiji Borisa Miljkovića i Branka Dimitrijevića je emitovan na MTV programu. Grupi Laibach je otpevala i jednu od verzija obrade "Simpathy For The Devil" Rolling Stone-sa. Jedno vreme se bavila glumom te je imala glavne uloge u filmu "Hudodelci" i TV komediji "Nasmehi". Oba filma režirao je Franci Slak. Krajem 1998. godine Iztok Turk je pokrenuo house sastav Rotor u kome su bili saksofonista Mario Marolt (Miladojka Youneed), basista Jani Hace i bubnjar Randzo, obojica iz grupe Pissmakers, te disk džokeji Dojaja i Bizzy. Turk je bio zadužen za sintisajzer i ritam mašinu a objavili su CD "Rotosphere" (Menart / NIKA 2000.). Križaj radi kao producent mainstream izvođačima u Hrvatskoj i Sloveniji, a Turk producira Laibach i sastave sličnog opredeljenja.

U proleće 1997. godine objavljen je dupli kompilacijski disk Videosexa "Arhiv". Na njemu su gotovo kompletna prva tri albuma, najboji deloi četvrtog i osam ranije neobjavljenih snimaka koji su nastajali tokom karijere. Iako tada nisu bili zadovoljni njihovim konačnim verzijama, odlučili su da ih uvrste na kompilaciju da bi dokument bio celovitiji. Pesmu "Kako bih volio da si tu" pod nazivom "Anja volim te" obradila je šabačka grupa Goblini na disku "U magnovenju" (ITMM 1996.). Članice rječke grupe E.N.I. su na disku "Da Capo" (Dallas Records 2003.) obradile pesme "Orion" i "Ti si moja roža". Ovu drugu su Videosex snimili 1985. godine planirajući je za "Pesmu Evrovizije". Pesma nije poslata na takmičenje i prvi put je objavljena na disku "Arhiv".

Diskografija

Singl

"Moja mama" / "Kako bih volio da si tu" (RTV Lj 1983.)

Albumi

"Videosex 84" (RTV Lj 1984.)
"Lacrimae Christi" (RTV Lj 1985.)
"Svet je zopet mlad" (Helidon 1987. mini LP)
"Ljubi in sovraži" (Dallas Records 1992.)
"Arhiv" (Dallas Records 1997. dupli CD kompilacija)

VIKTORIJA

(Beograd)

Snežana Mišković rođena je 19. decembra 1958. godine u Vučitrnu. Na studije u Beograd došla je 1976. godine i počela da peva u KUD-u Branko Krsmanović i sa sastavom Pop folifonija. Sa Snežanom Stamenković (kasnije je postala operska pevačica u Bernu) i Izoldom Barudžijom 1981. godine osnovala je pevačku grupu Aske sa kojom je sledeće godine učestvovala na evrovizijskom takmičenju u Engleskoj. Godine 1983. u okviru kulturne razmene Aske su dvadeset puta nastupale u Keniji. Sa radom su prestale 1986. godine. Za to vreme Snežana je vodila grupu kroz koju je prošlo oko dvadeset pet pevačica. Objavile su singl sa evrovizijskom pesmom "Halo, halo" (autor Sanja Ilić), a na B strani je "Bežim" (Jugoton 1982.), te dva albuma "Disko rock" (Jugoton 1982.) i "Katastrofa" (Diskos 1984.).

Krajem 1986. godine Snežana je snimila pesmu "Šarene ulice" i osnovala grupu Viktorija. Debi album "Spavaćeš sam" snimala je dve godine u četiri studija u Zagrebu i Novom Sadu. Na toj ploči predstavila se rock orijentisanim pesmama "Barakuda" (autor Zoran Lesendrić), "Spavaćeš sam" (autor Zlatan Stipišić), "Sami" (obrada hita grupe Ohio Express, tekst Bora Đorđević), kao i

Videosex: Turk, Rupel, Sever i Križaj

Snežana Mišković kao Viktorija

baladom "Daj ne pitaj" (autori Zlatan Stipišić i Bora Đorđević). Producent i koautor materijala bio je Teodor Jani (Theodore Yanni). Ploču su snimili Laza Ristovski (klavijature), Nenad Stefanović Japanac (bas), Bojan Pečar (bas), Safet Petrovac (gitara) i Tomislav Brezičević (bubnjevi). Pevačko pojačanje pružili su Bora Đorđević, Milan Mladenović, Izolda Barudžija i članovi grupe Sunčeve pege. Godine 1988. i 1989. čitaoci magazina "Pop rock" izabrali su Snežanu za najboljeu pevačicu. Takođe je na MESAM-u 1990. godine proglašena za pevačicu godine. Početkom 1991. godine objavila je album "Ja verujem" koji je snimljen u studiju Radio Pule. U radu na ploči učestvovali su Laza Ristovski, Saša Lokner, Nenad Stefanović Japanac, gitaristi Rastko Miloševi, Vjekoslav Zajec, Branko Jelić, Vlada Negovanović, a kao specijalni gosti pojavili su se Zoran Lesendrić i Dino Dvornik. Autori pesama su Zlatan Stipišić, Nenad Stamatović, Žika Milenković, Aleksandar Lokner, Zoran Lesendrić, Dragan Čačinović i Branko Jelić, dok su tekstove pisali Radoman Kanjevac, Marina Tucaković, Bora Đorđević, Milja Vujanović i glumac Ljubiša Bačić (pesmu "A ja bez tebe" napisao je početkom sedamdesetih i posvetio Mileni Dravić). Ploča je dostigla dijamantski tiraž zahvaljujući pesmama "Rat i mir (ljubav je...)", u kojoj je pevao Zoran Lesendrić, "Arija", "Od Splita do Beograda (ove noći)" u kojoj je gostovao Dino Dvornik, "Samo teraj ti po svom" i "Isus". Iste godine na evergrin večeri "Beogradskog proleća" izvela je svoju verziju starog hita Vojkana Borisavljevića "Ljubav je samo reč" iz repertoara Zdravka Čolića. Ta pesma je objavljena na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.) ali i njenom kompilacijskom disku "...I ništa više". Prvi samostalni koncert u Beogradu održala je u Sava centru januara 1992. godine. Treći album "Ja znam da je tebi krivo" objavila je krajem 1995. godine. Aranžmane i produkciju uradio je Vojislav Aralica koji je koautor pesama uz Stevana Todorovića i Ramba Amadeusa. Na ploči su obrade "Avantura-ljubomora" Bijelog dugmeta, "Ako priđeš bliže" Arsena Dedića koju je pevao Zdravko Čolić, "Lokomotiva" sastava Foreigner. "Ja znam da je tebi krivo" obrada je "Io sono positivo" Đovanotija (Giovanotti), a domaći tekst napisao je Milan Bojanić Knez. Sa obnovljenom Viktorijom koju su činili mladi muzičari iz Kosovske Mitrovice koncertno je promovisala ploču 1996. godine. Posle ploče "Ja znam da je tebi krivo" iz privatnih razloga se povukla sa scene, a 1998. godine objavila je kompilacijski CD "Kada gužva prođe". Na disku "Nostalgija" obradila je hitove ex jugoslovenske scene i to grupa Atomsko sklonište, Šmak, Parni valjak, Regata, Xenia, Kerber, Bijelo dugme i drugih. Na disku je premijerno objavljena pesma Kikija Lesendrića "Senke uspomena" urađena za istoimeni film. Posle duge pauze, na scenu se vratila februara 2005. godine kada je na festivalu Beovizija izvela Lesendrićevu pesmu "Kaži, sestro".

Tokom godina kroz grupu Viktorija prošlo je mnogo muzičara, a najviše koncertnog traga ostavili su gitarista Branko Jelić (ex Slomljena stakla, Magično oko), basista Miloš Stojisavljević Cajger (ex Zana, Generacija 5) i bubnjar Predrag Jakovljević (ex Tilt, Bulevar). Jedno vreme u grupi je klavijaturе svirao Aleksandar Vuksanović poznatiji kao Aca Lukas koji je kasnije postigao uspešnu folk karijeru.

Diskografija

"Spavaćeš sam" (PGP RTB 1988.)
"Ja verujem" (PGP RTB 1991.)
"...I ništa više" (PGP RTB 1992. kompilacija)
"Ja znam da je tebi krivo" (ITMM 1995.)
"Kada gužva prođe" (PGP RTS 1998. kompilacija)
"Nostalgija" (Košava 2000.)

VJEŠTICE

(Zagreb)

Srđan Žlebačić Saher, basista originalne postave grupe Haustor osnovao je 1985. godine Brojane koji su se zadržali na nivou klupske atrakcije. Brojani su prestali sa radom početkom 1988. godine, a Saher je prešao u Dee Dee Melow, ali je saradivao i sa bolivijskom grupom Ayllu i reggae sastavom Naturalna mistika. Početkom 1989. godine sa gitaristom Mladenom Juričićem Maxom (ex Film) i bubnjarom Borisom Lajnerom (ex Haustor, Azra, Naturalna mistika) pokrenuo je Vještice.

Na debi ploči "Totalno drukčiji od drugih" su kroz Saherove kompozicije dali svoje viđenje world muzike sa pop prelivima. Ploču su promovisali pet večeri uzastopno, počevši od ponoć u Press klubu Omladinskog kulturnog centra. U zanimljivom omotu koji je osmislio Boris Lajner, LP je ponudio sveže pesme "Stalno mi lomi koplje", "THC (Trula jabuka)", "Da li su to bili topovi ili lupa mog srca" (rečenica koju Ingrid Bergman izgovara Hemfriju Bogartu u filmu "Kazablanka"), kao i "Zima" u koju je utkan folklor hrvatskog zagorja. Zahvaljujući osobenoj žanrovskoj smeši, bili su zanimljivi i u Evropi, tako da su nastupali u Nemačkoj, Danskoj, Italiji, Austriji, Čehoslovačkoj i Francuskoj, a rede u Jugoslaviji. Drugi LP "Bez tišine!" u produkciji Željka Brodarića objavili su marta 1991. godine i na njemu su negovali isti stil. Te godine je objavljena koncertna kaseta "Live in Schwarzwald" snimljena na njihovim klupskim nastupima u Nemačkoj. Početkom rata Lajner je napustio Hrvatsku, živeo je u Kopenhagenu, Pragu i Berlinu. U Kopenhagenu je zaradivao kao ulični muzičar i to na istom mestu na kome je svojevremeno i Brus Springstin zabavljao prolaznike. U Berlinu je svirao sa više sastava i učestvovao je na snimanju njihovih diskova. Septembra 1993. godine na njegovu inicijativu, organizovana je akcija "Ko to tamo pjeva?". Električni orgazam, EKV, Partibrejkers i Vještice svirali su zajedno u Pragu i Berlinu, ostvarivši prvi srpskohrvatski susret na muzičkom nivou posle raspada zemlje. U to vreme Vještice su na većim koncertima nastupale sa Dubrovčanima perkusionistom Davorom Vrdoljakom i klavijaturistom Teom Martinovićem. Tokom proleća 1994. godine na koncertima u Zagrebu snimili su CD "Djevojke u ljetnjim haljinama". Pored njihovih pesama, uvrstili su obradu narodne "Kliniček stoji pod oblokom", Saherovu "Moja prva ljubav" iz repertoara Haustora i ranije neobjavljenu "Kako biti indijanac a da te ne istrijebe". Tu pesmu i "Totalno drukčiji od drugih", koje su snimili na koncertu u klubu "Kulušić", u proleće 1994. godine su objavili u tiražu od 200 primeraka na vinilnom singlu. Koristeći poznanstvo sa radnicima u rezačnici ploča, sakrili su nekoliko buradi sa granulatom i singl štampali, gotovo ilegalno, u noćnoj smeni. Početkom

Vještice: Juričić, Lajner i Saher

1996. godine Saher je nastupao sa obnovljenim Haustorom, a zatim se preselio u Bolivију, pa u Prag. Vještice su krajem 1996. godine objavile CD "Kradljivci srca", Grupu su tom prilikom činili samo Juričić i Lajner, Saher se pojavio kao autor pet tema, dok su ostalih pet numera obrade hrvatskih narodnih pesama. Na ploči je i obrada "Neobičan dan" iz repertoara Haustora. Kao gosti, na snimanju su učestvovali Jurij Novoselić (saksofon), Teo Martinović (bas, klavir, vokal), Josip Grah (truba), Neno Grahovac (trombon), Hrvoje Rupčić (bongosi) i drugi. Sa njima su na koncertima nastupali basista Zvonimir Bučević i klavijaturista Gojko Tomljanović. U leto 1999. godine Vještice su prestale sa radom.

Odmah zatim Mladen Juričić, Boris Lajner, gitarista i pevač Žan Jakopač (Naturalna mistika, Rundek band i Pozdrav Azri) i basista Darko Burić Buć osnovali su sastav Šo!Mazgoon koji je izvodio originalnu mešavinu rock, reggae i salsa muzike uz poneku obradu dalmatinskih tradicionala otpevanih na bračkom dijalektu. Debi CD "Šo!Mazgoon" (Aquarius Records 1999.) sa pesmama koje je napisao Jakopač snimili su u saradnji sa muzičarima: Jasna Bilušić (vokal), Jurij Novoselić (saksofon, harmonika), Sergej Novoselić (violina), Igor Pavlica (truba), Nikola Santro (pozauna) i drugi. Inače, što je na dijalektu sa Brača uzvik za teranje magaraca, mazgun je termin kojim se opisuje osoba muzikalna kao magarac, a sam naziv nastao je kao asocijacija na engleski slogan Show must go on. Po objavljivanju diska, Buća je na basu zamenio Stanko Kovačić, član sastava Stampeda. Sa njim su objavili CD "Umri' ću od bonace" (Aquarius Records 2001.) na kome su nove Jakopačeve pesme, a kao gosti učestvovali su Oliver Dragojević, ženska klapa "Dišpet", saksofonisti Jurij Novoselić i Jakša Kriletić. CD "Velegradele" (Aquarius Records 2003.) ukrasile su "Otoče", "Manu Chao" i "Ganja". Remikse pesama Šo!Mazgoon na disku "No name no fame vs. Šo!Mazgoon" (Aquarius Records 2005.) uradio je producent iz Splita Mladen Dikić. Po odlasku iz grupe Šo!Mazgoon, Juričić je počeo da svira sa hvarskim sastavom Gego i Picigin Band koji predvodi Stipe Barišić Gego. Sa njima je snimio CD "Gego i Picigin Band" (Aquarius Records 2005.). Producirao je CD "Riba" (Aquarius Record 2006.) grupe Kopito sa Visa. Boris Lajner je objavio solo CD "Bioritam" (Cantus 2000.) na kome se predstavio kao pevač, producent i autor dela materijala. Kao autori na disku su saradivali Srđan Gulić, Žan Jakopač, Javor Jeić (Stampedo) i drugi. Od obrada, Lajner se odlučio za "Stavi pravu stvar" iz repertoara grupe Aerodrom, "Nisam lijep" Haustora i "Berlin" nemačke grupe Sister Houp. Tema "Džungla" snimljena je na koncertu u ručkom klubu "Palach" 1996. godine, a etno orijentisana "Ovo nije ...ska" posvećena je bubnjaru Gari Tavitjanu (ex Leb i sol). U okviru sastava Pozdrav Azri, Lajner i Jura Pađen su sa mladim muzičarima sredinom devedesetih počeli da izvode repertoar ove omiljene grupe. Sa tim programom Lajner je gostovao 20. oktobra 2001. godine u beogradskom KST-u. Saher je objavio zbirku poezije "Kargo Kult" (Meandar 1997.) u kojoj su ranije neobjavljene pesme. Svirao je sitar u pesmi "Narko" na disku "Bog" (Jabukaton 1999.) grupe Pips, Chips and Videoclips. Drugu ploču Vještica "Bez tišine!" je na disku reizdala kuća Dallas Records 1998. godine. Od neobjavljenih materijala tu su koncertne verzije pesama "Zlato" (sa nastupa na stadionu "Šalata" 20. juna 1997. godine) i "Nema mjesta suzama" (sa koncerta u "Kulušiću" 10. marta 1993. godine).

Diskografija

"Totalno drukčiji od drugih" (Jugoton 1989.)
"Bez tišine!" (Plavi pilot 1991.)
"Live in Schwarzwald" (Combat rock Records 1991. koncertna kaseta)
"Djevojke u ljetnjim haljinama" (CBS 1995. koncertni)
"Kradljivci srca" (CBS 1996.)

VLADA I BAJKA

(Beograd)

Vladimir Marković (rođen 1950. u Beogradu) i Dragutin Balašan (rođen 1948. u Žemunu) smatraju se prvim akustičarima na beogradskoj sceni. Njih dvojica druguju od najranijeg detinjstva. Afinitiet prema muzici odveo ih je 1968. godine u AKUD "Branko Krsmanović", ali paralelno su nastupali kao duet. Sa "Krsmancem" su 1971. godine otišli na turneju po USA i tokom boravka su nastupali po univerzitetskim klubovima svirajući repertoar Sajmona i Garfankila (Simon and Garfunkel). Po povratku u Beograd, sa prepevom pesme "Zvuk tišine", jednog od najvećih hitova Sajmona i Grafankla, pobedili su u radijskoj emisiji "Studio VI vam pruža šansu" i dobili mogućnost da objave prvi singl. Na njemu je pored pobedničke pesme još jedna obrada popularnog dueta, "Cecilija".

U to vreme su postali članovi hora RTB. Posle duge pauze, početkom 1994. godine počeli su da snimaju prvi album koji su realizovali punih sedam meseci. Na snimanju su učestvovali brojni beogradski muzičari. Kao autori muzike potpisani su Vlada, Bajka i Enco Lesić. Po starom akustičarskom običaju, neke pesme su urađene na stihove Branka Radičevića, ali tu su i savremeni pisci: Duško Kovačević, Ratko Adamović i Petar Lazić. CD pod nazivom "Ja nisam ja" doneo je četrnaest kompozicija od kojih je iz starog arsenala jedino ponovljen "Oblak", ali u novom ruhu. U pesmi "Beograd" gostovali su Bora Đorđević, Dušan Prelević, glumci Dragan Nikolić, Nikola Kojo i Dragan Bjelogrlić. Povodom objavljivanja albuma, priređili su 6. aprila 1995. godine u Sava centru ambiciozan koncert pod nazivom "Odbrana Beograda" aludirajući na narastajući turbo folk trend u srpskoj kulturi.

Vlada je završio Muzičku akademiju, radio je kao producent u Studiju VI, a od 2001. do februara 2006. godine bio je direktor PGP RTS-a. Komponovao je muziku za film "Diši duboko" reditelja Dragana Marinkovića. Bajka je diplomirao na Fakultetu dramskih umetnosti, odsek organizacija, radio je u marketingu RTS, a polovinom devedesetih je bio odgovorni urednik Radija 101.

Diskografija

Singlovi

"Cecilija" / "Zvuk tišine" (PGP RTB 1971.)
"Dok te gledam" / "Peta strana sveta" / "Zaborav" / "Tvoj san" (PGP RTB 1973.)
"Novi svet" / "Lutanja" (PGP RTB 1973.)
"Oblak" / "Za koju noć..." (PGP RTB 1975.)

Vlada i Bajka na Opatijskom festivalu 1973. godine

U to vreme ostvarili su redovnu saradnju sa Radio Beogradom, pa su često nastupali uživo u noćnom programu, a saradivali su u TV emisijama "Serija koje nema" i "Pozdravite sve kod kuće". Sa Vladinim pesmama redovno su se pojavljivali na festivalima: "Opatija '73" ("Dok te gledam"), "Omladina '73" ("Lutanja") i "Beogradsko proleće '74" ("Novi svet"). Po objavljivanju singla sa pesmom "Oblak", urađenom na tekst Dobriše Cesarića, ujedno njihovim najpopularnijim snimkom, prekinuli su diskografsku delatnost, ali su nastavili sa povremenim klupskim nastupima.

Album

"Ja nisam ja" (PGP RTB 1994.)

VOJIČIĆ MLADEN TIFA

(Sarajevo)

Pevač Mladen Vojičić rođen je 1960. godine u Sarajevu. U prvim tinejdžerskim sastavima svirao je bas i povremeno pevao. Prvi ozbiljniji nastup imao je 1979. godine kao član jazz rock grupe Kako kad. U sledećoj grupi Paradoks dobio je

Mladen Vojičić Tifa

ulogu pevača. Oktobra 1980. godine otišao je u vojsku, ali je i tada bio u stalnoj vezi sa Zlatanom Čehićem, basistom Paradoksa (kasnije u grupi Divlje jagode). Čehić je komponovao, Tifa pisao tekstove, a plan je bio da po njegovom izlasku iz vojske nastave sa grupom. Međutim, kada se u civilu pojavio u Sarajevu, Paradoks više nije postojao, a Čehić je bio član grupe Top. Tifa im se pridružio, ali Top je potrajao samo do januara 1983. godine. Tifa se jedno kraće vreme zadržao u obnovljenoj Teškoj industriji, tako da su njegovi tekstovi iskorišćeni za njihovu povratničku ploču "Ponovo sa vama" (Sarajevo Disk 1984.).

U proleće 1984. godine zamenio je Željka Bebeka u Bijelom dugmetu. Sa njima je snimio samo ploču "Bijelo dugme" (Kamarad / Diskoton 1984.). Po izlasku iz sastava, sa Željkom Bebekom je snimio duet u pesmi "Široko nam toplo polje Glamočko" koja je objavljena na ploči "Armija B" (Diskoton 1986.). Jedno vreme je nastupao sa Željkom Bebekom i njegovom Armijom B a zatim je pristupio grupi Vatreni poljubac. Sa njima je snimio ploču "100% rock'n'roll" (Diskoton 1986.), a potom je prešao u grupu Divlje jagode. Sa njima je objavio ploču "Konji" (Jugoton 1987.) na kojoj je autor teksta za pesmu "Zauvijek tvoj". Grupu je napustio leta 1988. godine, a prvi solo album "No 1" snimio je sa Tifa Bandom koji su činili Aleksandar Šimpraga (ex Top), klavijaturista Vladimir Podany (ex Divlje jagode), Mustafa Čizmić (ex Bolero) i Veso Grumić (ex Top), dok im je u studiju pomagao klavijaturista Đorđe Ilijin (ex Tako). Album sadrži Tifine kompozicije, a pesmu "Samo dragi Bog zna" posvetio je preminulom pevaču Atomskog skloništa Serđu Blažiću. U to vreme se pričalo da će postati novi pevač Atomskog skloništa i to po želji Blažića, ali do te saradnje nije došlo. Početkom 1990. godine na koncertima je nastupao sa novom postavom u kojoj je ključni član bio Zlatan Čehić. Drugi album "Samo ljubav postoji" autorski je realizovao sa Čehićem i na njemu su pretežno ljubavne balade kao "Nek' te dobre vile za mene čuvaju" i "Ako odeš ti". Pesmu "Uspavanka No. 3" posvetio je Draženu Ričlu, tragično stradalom gitaristi i pevaču Crvene jabuke. Početkom aprila 1992. godine završio je snimanje ploče "Nisu svi budale kao mi" ali ga je početak rata u Bosni sprečio da uradi završni miks. Sirov snimak objavljen je u Nemačkoj ali to izdanje Tifa ne računa u svoju zvaničnu diskografiju. Neke od tih pesama Čehić je objavio 1996. godine na ploči "Kažu da se ljubav zove to". Na ploči pevačice Zerine Cokoje "Neka te pjesmom probude" (Diskoton 1992.) ona i Tifa su snimili obradu pesme "Kad ću te vidjeti opet" iz repertoara sastava Rezonansa. Tokom rata Tifa je ostao u Sarajevu, povremeno je snimao, a učestvovao je u projektu "Help Bosnia Now". Pevao je na zajedničkom nastupu u "Slozi" 27. novembra 1993. godine, a veliki koncert koji je planirao za 14. avgust 1994. godine u ruševinama Doma mladih, morao je da bude otkazan iz bezbednosnih razloga. Na tom nastupu trebalo je da promoviše svoju kasetu "Šareni dan", na kojoj su pesme "Grbavica", "U bolje sutra ćemo poć", "Ponesi zastavu" i "Sarajevo inšallah". Neke od tih snimaka uradio je zajedno sa Draženom Žerićem, pevačem Crvene jabuke. Krajem rata je otišao u Nemačku, jedno vreme je nastupao sa Divljim jagodama, a zatim je formirao sopstveni bend.

Krajem 1995. godine za nemačku firmu Intakt Records objavio je solo ploču "Dani bez tebe". Na snimanju su gostovali članovi Divljih jagoda i Vatrenog poljupca: Sead Lipovača, Sanin Karić i Nasko Budimlić. Muziku su pored Tife komponovali Lipovača i Zlatan Čehić, a tekstove je radio Zlatko Arslanagić (ex Crvena jabuka). Sa diska su se izdvojile "Duge kiše jesenje" i "Baraba" koju je Tifa otpevao sa Elvirom Rahić. Tu pesmu, pod nazivom "A sada idi" Elvira je objavila na svojoj, istoimenoj ploči. Krajem 1997. godine objavljen je CD "Grbavica" na kome je izbor od dvanaest pesama koje je Tifa uradio kao član grupa Bijelo dugme, Vatreni poljubac i Divlje jagode, kao i sa solo ploče "Dani bez tebe", a pesma "Grbavica" je ponovo snimljena. U isto vreme je oformio grupu koju su činili Amir Bjelanović Tula (ex Merlin, gitara), Edin Gradinčić (klavijature), Mustafa Behmen (gitara), Edin Hadžagić (bubnjevi), Alen Ekmečić (bas) i Sretko Vujić (prateći vokali). U tom periodu održao je tri rasprodata koncerta u "Skenderiji". Sa pevačem Esom Beštijom snimio je duet u pesmi "Sve su to samo žene u stvari". Pesma je objavljena na Beštijinom disku "Duše sitne" (Intakt Records 1999.). Jula 2000. godine u Herceg Novom je na festivalu "Sunčane skale" osvojio nagradu "Zlatna sirena" za pesmu "Evo ima godina" koju je izveo zajedno sa Gordanom Ivandić i grupom Makadam iz Podgorice. Bio je jedan od saradnika na pesmi "Stari" posvećenoj obnovi Starog mosta u Mostaru. Na disku "Ostaću s' tobom" objavio je nove materijale. Leta 2001. godine sa grupom Magazin snimio je pesmu "Zar je ljubav spala na to". Za rasprodan koncert u "Skenderiji" koji je održao 5. oktobra 2001. godine je dobio nagradu "Davorin". Snimak sa tog nastupa je objavljen na disku i video kaseti "Skenderija Live". Sa Dadom Topićem, Akijem Rahimovskim i Zlatanom Fazlićem snimio je 2002. godine "Pjesmu za Davora" posvećenu čuvenom pevaču Indexa. Sledeću kompilaciju pod nazivom "Best of" objavila mu je beogradska kuća Music Star. Godine 2003. gostovao je na koncertu Halida Bešlića u "Zetri". Zajedno su otpevali "Tako ti je mala moja kad ljubi Bosanac" i ta verzija je objavljena na Bešlićevom koncertnom disku. Na festivalu u Budvi 2004. godine osvojio je drugo mesto sa pesmom "Sjaj u rosi". Na disku "Made in BiH" (2004.) Zlatana Fazlića Fazle otpevao je duet u pesmi "Blues". Sa Majom Tatić, pop pevačicom iz Banja Luke snimio je pesmu "Zadnja riječ na usnama" i ona je objavljena na njenom disku "Lagali su me". Juna 2005. godine sa ostalim pevačima Bijelog dugmeta nastupao je na koncertima ove grupe u Sarajevu, Zagrebu i Beogradu. Na Bosanskohercegovačkom festivalu 2005. godine Tifa, Halid Bešlić i Nino Pršeš su otpevali pesmu "Dalidalida dam". Za novi disk koji još nije objavljen većinu pesama sam je komponovao a kao gosti na snimanju su učestvovali Josipa Lisac, Esma Redžepova, Gibonni i Saša Lošić. Koautor materijala i producent bio je Goran Bregović.

www.mladenvojicic-tifa.com

Diskografija

"No 1" (Sarajevo disk 1989.)
"Samo ljubav postoji" (Diskoton 1990.)
"Šareni dan" (Intakt Records 1994.)
"Dani bez tebe" (Intakt Records 1995.)
"Grbavica" (Intakt Records 1997. kompilacija)
"Ostaću s' tobom" (Intakt Records 2001.)
"Skenderija Live" (Intakt Records 2002. koncertni)
"Best of" (Music Star 2002. kompilacija)

VOJVOĐANSKI BLUZ BEND

(Novi Sad)

Inspirisani britanskim blues bumom grupu su 1968. godine pod nazivom Novosadski blues band osnovali Dragan Ilić (bas), Ištvan Varga (gitara), Blaž Jelović (vokal, usna harmonika, violina) i Nikola Veličković (bubnjevi). Kao pevač priključio im se 1971. godine pesnik, slikar i scenarista Branko Andrlić Andrla. Tada su ime promenili u Vojvođanski bluz bend i prihvatili nove članove: Vojislav Brković (gitara), Slobodan Rakić (klavir), Dušan Šukunda (truba) i Dejan Teodorović (oboa).

Sa proširenom postavom na klupskim nastupima sve manje su svirali blues, i više se preorijentisali na sopstvene, razbarušene pesme nastale po Andrlinoj underground poeziji. Po Andrlinom preseljenju u Beč 1972. godine tek povremeno su nastupali. Poslednji koncert originalna postava održala je 1975. godine u novosadskom Kulturnom centru "Sonja Marinković". Kada je 1978. godine u grupu došao pevač i gitarista Dragan Jurišić, preuzeo je ulogu kompozitora i lidera sastava i vratio ih na rhythm and blues. Početkom osamdesetih godina snimili su svoje koncertne favorite "Ja sam mamin mali seksualac", "Cocain Blues", "Kristina se upuvala", "Kupite Dnevnik" i druge. Prvu ploču su podelili sa kantautorom iz Kikinde Radovanom Petrovićem. Svoju stranu ploče Radovan je snimio sa Borisom Kovačem koji je svirao klarinet, alt saksofon i udaraljke. VBB je na svojoj stani, pored ostalih, snimio hit "Šećeru moj" za koji je tekst napisao Branko Milićević Kockica jer je njegov brat Aleksandar u to vreme bio gitarista i koautor pesama u grupi. Zasićeni čestim kadrovskim promenama, sa radom su prestali u proleće 1987. godine. Dragan Jurišić je osnovao sastav Stone Free, a zatim je obnovio VBB. Grupa je 1995. godine snimila kasetu sa najboljim pesama iz repertoara oba sastava. Disk

Vojvođanski bluz bend, februar 1986. godine

"Vreme je za Novi Sad" snimili su u postavi Dragan Jurišić (vokal, gitara), Dragutin Bogdanović (klavijature), Saša Januzović (gitara), Goran Bajić (bas) i Dragutin Volkov (bubnjevi). Uz svoje nove pesme snimili su i obradu Lenonove "The Ballad of John and Joko" ("Kao Džon i Joko") i Kleptonovu "Tulsa Time" koja je dobila naziv "Vreme je za Novi Sad". Tokom rada VBB je imao bezbroj postava, tako da je kroz ovaj popularni klupski sastav prošlo preko sto muzičara. I dalje redovno nastupaju.

Andrla je u Beču ostvario slikarsku karijeru. Krajem sedamdesetih godina osnovao je u Novom Sadu grupu Imperium Of Jazz sa sasvim fleksibilnom postavom. Bio je saradnik na scenariju i muzici za film "Zdravi ljudi za razonodu" reditelja Karpa Ačimovića Godine i koscenarista za film "Tako se kalio čelik" Želimira Žilnika. Napisao je zbirke pesama "Ja sam mamin mali seksualac" (Samostalno izdanje 1971.), "Stranputice seksualne revolucije" (Književna zajednica Novog Sada 1986.), zbirke priča "Treba biti spreman na sve" (Matica srpska 1984.), "Dan za posete bolnicama" (Književna zajednica Novog Sada 1991.), romane "Potonuli brodovi od hartije" (Svjetlost, Sarajevo 1989.) i "Kako žene strašno pate" (Četvrti talas 1990.). Poginuo je u saobraćajnoj nesreći 20. oktobra 2005. godine. Dragutin Bogdanović je umro 2006. godine.

Diskografija

"VBB" (Muzička omladina Vojvodine 1986.)
"Vojvođanski bluz bend" (Prometej 1995. kaseta)
"Vreme je za Novi Sad" (021 2002.)

VRIJEME I ZEMLJA

(Rijeka)

Grupa je počela sa radom januara 1977. godine pod imenom Ničija zemlja, ali su naziv ubrzo promenili u Vrijeme i zemlja. U početku su bili trio koji su činili Nenad Bačić (vokal, akustična gitara), Davor Tolja (klavijature) i Duško Perhat (akustična gitara). Te godine su nastupali na festivalu "Omladina '77" u Subotici. Dolaskom bubnjara Joška Šerdarevića i basiste Marinka Radetića kreirali su muziku blisku modernom popu. Prvi veći nastup imali su na večeri slobodne forme na "Zagrebfestu" 1978. godine. Ubrzo su objavili singl sa pesmom "Tvoja majka sjajno kuha" koju je napisao Robert Funčić, kasnije lider grupe Xenia. Njihov debi LP je ostao neprimećen na sceni koja je u to vreme otkrila punk i novi talas. U grupu je došao Edi Kraljić (ex Beta Centaury), dok su Šerdarević i Radetić prešli u novoformirani sastav Xenia.

Sledeću ploču nisu završili jer je grupa prestala sa radom, pa ga je kao svoj solo "Takvu te neću" (PGP RTB 1983.) snimio Nenad Bačić. Tolja je zatim osnovao Denis & Denis, a Bačić nastavio samostalnu karijeru u okviru koje je na "Zagrebfestu" 1983. godine nastupao sa pesmom "Između dva leta", a radio je i muziku za pozorište i dokumentarne filmove. Krajem osamdesetih preselio se u Ameriku i započeo karijeru pod imenom Nenad Bach. Objavio je maksi singl "Woman In The Bay" i CD "Greatest Hits". Početkom 1992. godine snimio je pesmu "Can We Go Higher" sa čitavim nizom američkih muzičara i glumaca. Tema je naravno bila rat na prostoru bivše Jugoslavije. Spot je dobio medijsku podršku u svetu, a Croatia Records je 1993. godine objavila CD singl "Can We Go Higher".

Diskografija

Singlovi

"Tvoja majka sjajno kuha" / "Da l' da ostanem nepoznat i sam" (RTV LJ 1979.)
"Kako da ti pridem (Vesna)" / "Ne budi luda" (RTV LJ 1980.)

Album

"Vrijeme i zemlja I" (RTV LJ 1979.)

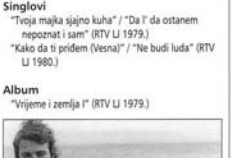

Vrijeme i zemlja

VRISAK GENERACIJE

(Novi Sad)

Grupa je nastala 1983. godine i od samog početka je negovala punk zvuk. Osnivač grupe, Predrag Jandrić Gaga u početku je svirao bubnjeve, a zatim je preuzeo gitaru i pevanje. On je autor svih kompozicija i jedini stalni član u grupi.

Prvi nastup imali su 25. maja 1984. godine na Punk festivalu u Ljubljani. Godine 1986. ponovo su svirali na Punk festivalu, a tri njihove pesme su objavljene na kompilacijskoj kaseti "Čudeža ne bo" (FV Založba 1986.). Februara 1987. godine nastupili su u Ljubljani kao predgrupa na koncertu engleske punk grupe G.B.H. Na debi kaseti "Beer Drinkers Revenge" je izbor Gaginih pesama nastalih od 1986. do 1989. godine. Produkciju je uradio Mare Vukmanović, bubnjeve je svirao Edi Keler a bas Ljubomir Pejić. U pesmi "Pijanstvo" Gaga je upotrebio poeziju Vladislava Petkovića Disa što je i na kasnijim izdanjima često činio. Kasetu "Ponekad mi dođe da puknem od jada" snimili su samo Gaga i Ljubomir Pejić, ponovo u Maretovoj produkciji. Godine 1993. u sastav je došao basista Miroslav Bedov Micke (ex Obojeni program), a sa njima je dugo radio bubnjar Robert Radić (ex La Strada, Obojeni program, Imperium of Jazz). Od 1993. do 1996. godine su pauzirali, Gaga je radio kao producent u studiju "Matrix", glumio u filmu Želimira Žilnika "Kroz pepeo" i sa Micketom pod imenom Basta snimio kasetu "2B" (Good Taste Music 1995.). Na njoj je Micke svirao osmožičani bas, a Gaga pevao i svirao bubnjeve. Na kaseti "Beer Off" Gaga je odsvirao sve instrumente jer je u tom trenutku knjiga spala na jedno slovo, njega. Sa četiri pesme "Budućnost", "Mrak", "Činjenična konstatacija" i "Poetična", Vrisak generacije je zastupljen na duplom CD-u "No Border Jam 4 & 5" (Front Rock 1997.) objavljenom u Sloveniji. Na kaseti "Feel So Good To Forget Some Things!" prezentovali su osamnaest kompozicija koje su podeljene na Punk i Fuck celine. Uz Gagu su svirali Micke (bas) i Feđa Bereš (bubnjevi). Isti materijal je u Nemačkoj objavila izdavačka kuća Impact Records. Polovinom 2002. godine "Beer Off" je na disku reizdala kuća Active Time. CD "Friendshit" snimili su sa novim članom Martom Ćor (bubnjevi). Kompilaciju "Best Off" objavili su za špansko tržište. Gaga i Micke su obnovili rad grupe Bass-ta. Uz knjigu "Novosadska punk verzija 1978-2005" (SKC 2006.) koju su napisali Sava Savić i Igor Todorović objavljen je dupli CD sa ranije neobjavljenim snimcima NS punk grupa. Vrisak generacije je zastupljen pesmom "Tako prevaren".

www.vrisak-generacije.tk

Diskografija

"Beer Drinkers Revenge" (Predskazanje tapes 1989. kaseta)
"Ponekad mi dođe da puknem od jada" (NS production 1992. kaseta)
"Beer Off" (Samostalno izdanje 1996. kaseta)
"Feel So Good To Forget Some Things!" (B.L.U.E. Sound & Music 2000.)
"Friendshit" (Active Time 2003.)
"It Must Be Beeracle" (G Records 2004.)
"Best Off" (G Records 2005. kompilacija)

Xenia • YU grupa

XENIA

(Rijeka)

Krajem 1981. godine nastala je grupa Xenia u postavi Vesna Vrandečić (vokal), Robert Funčić (gitara i glavni kompozitor), Marinko Radetić (bas) i Joško Serdarević (bubnjevi). Radetić i Serdarević bili su članovi grupe Vrijeme i zemlja, a Vesna je u Zadru bila član reproduktivne grupe Tin-Tina i pevala je u klapi Zadranke. Po dolasku u Zagreb, zaposlila se kao sekretarica u preduzeću INA. Upoznala je Roberta pa su njih dvoje jedno vreme nastupali kao akustičarski duet. Godine 1979. za pesmu "Vjeruj mi" dobili su prvu nagradu publike na Omladinskom festivalu u Subotici.

Xenia

Prvi koncert, Xenia je održala početkom 1982. godine u zagrebačkom SKUC-u, a zatim su ušli u finale YURM-a. Već prvim singlom koji je producirao Piko Stančić sa pesmama "Moja prijateljica" i "Povezi me" skrenuli su pažnju na sebe. Očekivanja su potvrdili debi albumom "Kad nedjelja prođe" koji su snimali u Švedskoj u produkciji Tinija Varge (ujedno je svirao gitaru i sintisajzer). Kao gosti svirali su saksofonista Goran Nilsson i perkusionista Gunar Bullin. Pesma "Povezi me" sa prvog singla je na albumu dobila naziv "Vjetar u kosi", a uspešan ženski rock senzibilitet pogodili su i u temama "Iznenadi me", "Moja prijateljica" (takođe u obnovljenom izdanju) i "Ti". Drugi LP "Tko je to učinio?" snimili su sa Vedranom Božićem kao producentom. Gosti su bili klavijaturisti Davor Tolja (Denis & Denis) i Asmin Lukač (Quatebriga), saksofonista Marino Margitić, a Božić je svirao gitare. Sa te ploče izdvojio se veliki radijski hit "Troje", dok je ostali deo materijala sasvim ujednačen. Uprkos medijskoj popularnosti, ploča nije postigla zadovoljavajući tiraž i zbog toga je Robert Funčić odlučio da početkom 1985. godine prekinu sa radom.

Po raspadu grupe Vesna Vrandečić se povukla iz muzike. Zaposlila se na mestu sekretarice u časopisu Hrvatske glazbene unije. Robert Funčić radi kao producent i snimatelj u svom studiju u Rijeci, dok su Radetić i Serdarević svirali na tezgama po Nemačkoj i Švajcarskoj.

Diskografija

Singlovi

"Moja prijateljica" / "Povezi me" (Jugoton 1982.)
"Troje" / "Zadnji put" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Kad nedjelja prođe" (Jugoton 1983.)
"Tko je to učinio?" (Jugoton 1984.)

YU GRUPA

(Beograd)

YU grupa nastala je u jesen 1970. godine a oformili su je gitarista Dragi Jelić (rođen 1947. godine u Kraljevu, ex Albatrosi, Alasi, Beduini, Siluete, Džentlmeni), basista Žika Jelić (rođen 1942. godine u Kraljevu, ex Albatrosi, Alasi, Džentlmeni), orguljaš Miodrag Mive Okrugić (rođen 1946. godine, ex Beduini, Beat Quintet, Duka i Čavke) i bubnjar Velibor Boka Bogdanović (rođen 1947. godine u Beogradu, ex Plavi dečaci, Džentlmeni). Dragi i Žika započeli su karijeru još 1962. godine u Albatrosima zajedno sa trećim bratom Radetom. Tokom šezdesetih su ostvarili značajan uspeh na beogradskoj rock sceni predvodeći grupu Džentlmeni sa pevačem Brankom Marušićem. YU grupu su osnovali sa željom da sviraju samo svoj materijal i u početku su po predlogu Kornelija Kovača nastupali pod radnim nazivom Idejni posed.

Krajem novembra 1970. godine, na njihovom nastupu u zemunskom klubu Sinagoga, disk džokej Zoran Modli je pozvao publiku da im odabere ime. Prihvaćen je predlog nepoznatog mladića i od te zimske večeri oni su YU grupa. U skladu sa tim krštenjem godinama su kasnije svirali redovne rođendanske koncerte 29. novembra, na Dan Republike. Prvu pesmu "Nona", inspirisanu kosovskim narodnim motivima, snimili su krajem decembra 1970. godine i tako su postali pioniri smislene upotrebe etno zvuka u domaćoj rock muzici. Prvi samostalni koncert održali su u organizaciji emisije "Veče uz radio" I Programa Radio Beograda, koju su tada pripremali Nikola Karaklajić i Petar Popović. Nastupili su u "Dadovu" 21. januara 1971. godine i bili su odlično prihvaćeni. Tokom čitave godine redovno su svirali i to pretežno po Srbiji. Te godine su za potrebe Radio Beograda snimili četrnaest pesama, od kojih se deo našao na njihovim kasnijim singlovima. Tiraž prvog singla sa pesmom "Nona" odmah se prodao i budući da iz diskografske kuće PGP RTB nisu želeli da dotampaju ploču, prešli su u Jugoton. Na "Beogradskom proleću" su nastupili 1971. godine sa pesmom Vojkana Borisavljevića "Tajna" koju je u alternaciji pevala Zdenka Kovačiček. Udarne pesme na koncertima bile su im u tom periodu "Drveni most", "Mali medved" i "Devojka Džoj". Značajna je bila i ambiciozna Mivetova, "Opus br 1" koja se nije našla ni na jednoj njihovoj ploči. Mnogo kasnije uvrščena je na kompilacijsku ploču Zorana Modlija i njegove diskoteke Leteći cirkus.

Leto 1971. godine proveli su svirajući u prestižnom klubu "Lanterna" u Rovinju, gde su u prethodnim sezonama nastupali Dinamiti i Roboti. Te svirke su donele i prve trzavice. Po povratku, septembra meseca, Mive je napustio grupu i kasnije osnovao sastav Opus. Umesto Miveta u grupu je došao gitarista Miodrag Bata

Prvi plakat YU grupe iz 1971. godine: Žika Jelić, Mive Okrugić, Dragi Jelić i Boka Bogdanović

Kostić (rođen 1950. u Ulcinju) koji je svirao u tuzlanskoj grupi Terusi. On je od ranije bio vezan za YU grupu jer su u repertoaru već imali njegove pesme. S njim su ostvarili efektan gitaristički tandem, a Kostić im je ubuduće pisao udarne numere inspirisane folk tradicijom. Snimili su njegovu pesmu "Bio jednom jedan pas" (na tekst dečje pesmice) i 1972. godine objavili je na singlu. U martu su krenuli na dvadesetodnevnu turneju po Bugarskoj tokom koje su održali četrdeset koncerata. Zahvaljujući emisiji "Veče uz radio", koja je u to vreme i u Bugarskoj imala kult status, publika je napamet znala njihove pesme i bili su odlično prihvaćeni. One druge su šokirali pojavom. Po povratku su nastupili na rock večeri "Beogradskog proleća" u Domu sindikata zajedno sa Korni grupom, sastavima Time i Mladi levi. Potom je usledila dvomesečna turneja po Srbiji i Makedoniji. Leto su proveli u rovinjskoj "Lanterni", ali su pre toga, publici ostavili novi singl sa pesmom "U tami disko kluba" za koju je tekst napisao Zoran Modli. Na B-strani je tema "Kosovski božuri" koja je prvobitno zamišljena kao instrumental, ali je pred ulazak u studio za nju napisan tekst uz pomoć Nikole Karaklajića i Petra Popovića. Na koncertima je u toj pesmi Žika Jelić koristio dasku za pranje veša kao pomoćni ritmički instrument. Rovinjska svirka je opet bila presudna. Po povratku, Bata Kostić i Boka Bogdanović su napustili grupu. Bata je prešao u Sarajevo gde je saradivao sa grupom Jutro (buduće Bijelo dugme), a godinu dana kasnije sa Mivetom je u Beogradu formirao grupu Opus.

U grupu je došao bubnjar Raša Đelmaš (rođen 1950. u Beogradu, ex Mobi Dik, Pop mašina, Siluete) pa su nastavili kao trio. Sledeću godinu dana bukvalno su proveli u kombiju, svirajući po čitavoj zemlji, tako da su osvojili novu publiku u Hrvatskoj i Sloveniji. Krajem 1972. godine snimili su pesmu "Šta će meni vatra" za koju je tekst napisao bivši kolega iz Džentlmena Branko Marušić Čutura. U to vreme postojala je mogućnost da im se pridruži orguljaš Tihomir Asanović, ali se on odlučio za unosniju tezgu i sa Novim fosilima je otputovao na turneju po SSSR-u. Polovinom februara 1973. godine obreli su se u Londonu radi nabavke nove opreme i garderobe, a ljudi iz diskografske kuće CBS, koji su imali prilike ranije da čuju njihove snimke, organizovali su im 24. februara nastup u tada prestižnom klubu "Marquee". Na osnovu uspešnog koncerta dobili su termine u studiju, uradili demo snimke i planirana je ozbiljnija saradnja. Ipak, oni se su odmah vratili u Beograd, jer ih je čekao koncert u Hali sportova koji je već bio rasprodat. U to vreme u Jugoslaviji su imali visoke pozicije i zbog toga su odustali od pokušaja da se oprobaju u Engleskoj. Što kasnije sebi nisu mogli da oproste. Aprila meseca svirali su kao zvezde na trećem BOOM festivalu u Ljubljani, a koncertna verzija pesme "Kosovski božuri" je zabeležena na duplom albumu "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Početkom leta objavili su debi LP sa čitavim nizom hitova: "Crni leptir", "More", "Trka", "Čudna šuma", "Noć je moja". Tekstove za ploču pisali su Branko Marušić i Dragan Nedimović. Zanimljivo je da je njihovu kult pesmu "Crni leptir" otpevao Žika Jelić. Krajem novembra su u Domu sindikata sa dva koncerta proslavili treći rođendan u obnovljenoj postavi. Sa njima je opet bio Bata Kostić. Njegova avantura sa grupom Opus brzo se završila i rešio je da se vrati u staro jato. Nedugo zatim objavili su novi singl sa pesmom "Drveni most" koja im je bila koncertni favorit. Na singlu je i pesma "Živi pesak" koju su komponovali Kostić i Dušan Čučuz, basista sastava Opus. Ona je bila planirana za prvi singl Opusa, ali je sticajem okolnosti zapala YU grupi.

Početkom 1974. godine učestvovali su na snimanju prvog albuma Srđana Marjanovića, a zatim su pristupili radu na svom albumu. LP "Kako to da svaki dan" predstavio ih je u muzičkoj raznovrsnijem raspoloženju, ali nije obilovao hitovima kao prethodni. Dragi je krajem aprila otišao u Ljubljanu u vojsku, ali je pre toga učestvovao na snimanju albuma "Majko zemljo" Tihomira Asanovića. YU grupa je do njegovog povratka nastavila kao trio. U tom periodu pojavili su se na ljubljanskom BOOM festivalu, a Dragi im se priključio u uniformi. Tokom boravka u vojsci Dragi Jelić je učestvovao na snimanju drugog albuma grupe Time, a povremeno je nastupao sa Asanovićevom Jugoslovenskom pop selekcijom. Početkom 1975. godine, organizovan je Kongres rock majstora na kome su predstavljeni najbolji domaći gitaristi. Odsutnog Dragana Jelića zamenio je Kostić, tako da je svirao na turneji uz Vedrana Božića, Josipa Boćeka i Gorana Bregovića, a pratili su ih Žika Jelić i Raša Đelmaš. Na duplom albumu "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.) koji su tim povodom snimili gitaristi, Bata Kostić je dobio jednu stranu za svoje pesme.

Dragi se iz vojske vratio juna 1975. godine, a grupu je sporazumno napustio Bata Kostić. U to vreme postojala je mogućnost da im se pridruži klavijaturista Oliver Mandić, ali je sve ostalo na pregovorima. Krajem 1975. godine objavili su treći album sa udarnim pesmama "Oprosti ljubavi", "Novi zvuk" i "Ja moram dalje". Muziku je komponovao Dragi Jelić, a tekstove je napisala Marina Tucaković. Na kompilaciji "YU zlato" (objavljena septembra 1976. godine) su snimci sa singlova. Nastupili su na festivalu BOOM i koncertna verzija pesme "Sama" objavljena je na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Godine 1976. napustio ih je Đelmaš jer je osnovao grupu Zebra. Na njegovo mesto primljen je malo poznati bubnjar iz Kosovske Mitrovice Dragan Micić, a krajem 1976. godine priključio im se takođe malo poznat gitarista Nedžat Maculja. U proleće 1977. godine uputili su se na turneju po SSSR-u u okviru koje su održali šezdeset četiri koncerta. U novoj postavi iste godine snimili su LP "Među zvezdama" za koji im je tekstove pored Dragog Jelića pisala Marina Tucaković. Udarnu pesmu "Opasno" komponovao je Bata Kostić, ali on se na snimanju pojavio samo kao gost. YU grupi nisu bili strani ni festivalski nastupi, tako da je na ploči "Opatija 78", na kojoj su zabeleženi snimci učesnika tog festivala, objavljena njihova pesma "Spali svoja sećanja". Pratili su i pevačicu Radmilu Karaklajić na njenim singlovima "Džingl – džengl (Jingle – jangle)" / "Kad umrem i odem (When I I'm Dead and Gone)" (Beograd Disk) i "Za ljubav moraš imati dara" / "Posle njega" (Jugoton 1977.). Krajem 1978. godine Bata Kostić je ponovo bio u grupi, a došli su novi bubnjar Dragoljub Đuričić (ex Ribeli, Mama Co Co) i klavijaturista Dragan Janković (ex Zdravo). U toj postavi održali su još jednu turneju po Sovjetskom Savezu. Svirali su svoj program i pratili Kiću Slabinca. Sledeći LP "Samo napred..!" iz 1979. godine, doneo je pesme "Identitet", "Udaj se dobro", "Ideš mi na nerve", "Autobus za raj". Tekstove je pisala Marina Tucaković, a pesme su komponovali Bata Kostić i Dragi Jelić, dok je gost na snimanju bio Laza Ristovski. Prateće vokale pevale su Slađa-

YU grupa 1979. godine: Dragi Jelić, Bata Kostić, Dragoljub Đuričić, Dragan Janković i Žika Jelić

YU grupa sredinom devedesetih sa Petrom Jeličem

na Milošević i Bebi Dol. U to vreme počela je da im opada popularnost, jer im dolazak novog talasa nikako nije išao na ruku. Krajem avgusta 1981. godine izgoreo im je kombi i deo opreme u njemu, a Žika Jelić je bio povređen. Posle tog incidenta su prestali sa radom. Dragoljub Đuričić je prešao u Leb i sol, Dragi i Žika su se orijentisali na ozvučavanje koncerata, a Bata Kostić se zaposlio u muzičkoj produkciji Radio Beograda. Vrednu posvetu od Discipline kičme dobili su u obradi njihove pesme "Čudna šuma" objavljenoj na ploči "Svi za mnom!" (Helidon 1986.). Dragi Jelić je gostovao na snimanju jedne od verzija "Dečije pesme" na istoimenom albumu Discipline kičme. Iako su povremeno nastupali, definitivno su se okupili tek leta 1987. godine sa bubnjarom Bokom Bogdanovićem i svirali su letnji angažman u Puli.

U to vreme Bijelo dugme je postizalo enormne uspehe svojim folk orijentisanim pesmama, pa je čak i Goran Bregović nagovarao Jelića da obnove rad, budući da su oni bili rodonačelnici tog zvuka. Odluku da se vrate na scenu krunisali su objavljivanjem albuma "Od zlata jabuka". Udarni hit bila je naslovna pesma inspirisana etno uticajima. Materijal su opet komponovali Bata Kostić i Dragi Jelić, deo tekstova pisao je Nikola Čuturilo, dok je klavijature kao gost svirao Saša Lokner. Yu grupa se pojavila na koncertu Rock legendi, sa Indeksima, Dragom Mlinarecom, Korni grupom, sastavom Time i R.M. Točkom. Na duplom koncertnom albumu "Legende Yu rocka" (Jugoton 1987.) objavljene su žive verzije pesama "Čudna šuma", "U tami disko kluba", "Crni leptir" i koktel sastavljen od hitova "Nona", "Kosovski božuri" i "Sama". Žika Jelić je gostovao na ploči Nikole Čuturila "9 lakih komada" (RTV LJ 1988.). Novembra 1988. godine izašao im je LP "Ima nade" sa hitovima "Mornar" i "Dunavom šibaju vetrovi". Za njim je usledila ploča "Tragovi" koju su snimili sa Rašom Đelmašem i gostima: Pera Joe (usna harmonika), Saša Lokner (klavijature) i Nikola Čuturilo (prateći vokali i tekstovi). Autori muzike bili su Dragi Jelić i Bata Kostić.

Na koncertnoj proslavi povodom dvadeset drugog rođendana grupe, okupili su se stari članovi, a dobili su i novajliju, gitarističu Petra Jelića, sina trećeg brata Radeta sa kojim su nekada davno svirali u grupi Albatrosi. U toj postavi (jer se Bata Kostić po ko zna koji put povukao) u Italiji su snimili album "Rim 1994". Ploča im je donela radijski hit "Odlazim". Materijal su producirali Dragi Jelić i Mario Zanini Kvirini (Mario Zannini Quirini) koji je svirao klavijature. Pesme su komponovali Dragi i Petar Jelić, a autori tekstova su bili Zvezdana Stanković, Ivan Ristić i Boris Telalović. U jesen 1997. godine na tržištu se pojavio zanimljiv dokument, piratski CD na kome je snimak koncerta YU grupe sa samog početka karijere, iz zemunske Sinagoge. Poslednjih godina češće su nastupali u inostranstvu nego na domaćem terenu. Iako već i zvanično u penziji Dragi i Žika su posle duge pauze, krajem 2004. godine, snimili CD "Dugo znamo se". Uz njih u grupi su Petar Jelić i Igor Maleševič (bubnjevi), Saša Lokner je klavijature svirao kao gost, a pesme je producirao Saša Habić. Autori muzike su Dragi i Petar Jelić, a tekstove su uz Petra napisali Bebi Dol, Duda Bačino i Zvonko Đukić (Van Gogh).

Petar Jelić je objavio samostalni disk "Vidiš li ti što i ja" (PGP RTS 2003.) na kome se predstavio kao kompletan autor. Svoj u osnovi hard rock zvuk modernizovao je tehno uticajima. Gostovao je na disku "Radio Beograd" (Magmedia 2005.) rap grupe Liga i producirao CD "Limanija" (PGP RTS 2006.) Lee Mana.

Diskografija

Singlovi

"Nona" / "Tatica" (PGP RTB 1971.)
"Mali medved" / "Bio jednom jedan pas" (Jugoton 1972.)
"U tami disko kluba" / "Kosovski božuri" (Jugoton 1972.)
"Šta će meni vatra" / "Spusti glavu" (Jugoton 1973.)
"Dryeni most" / "Živi pesak" (Jugoton 1974.)
"Sama" / "Trka" (Jugoton 1975.)
"Osveta" / "Oproštaj ljubavi" (Jugoton 1976.)
"3 do 6" / "Tačno u podne" (Jugoton 1976.)
"Opasno" / "Budi sa mnom" (Jugoton 1978.)
"Identitet" / "Ideš mi na nerve" (Jugoton 1979.)

Albumi

"YU grupa" (Jugoton 1973.)
"Kako to da svaki dan?" (Jugoton 1974.)
"YU grupa" (Jugoton 1975.)
"YU zlato" (Jugoton 1976. kompilacija)
"Među zvezdama" (Jugoton 1977.)
"Samo napred..!" (PGP RTB 1979.)
"Od zlata jabuka" (RTV LJ 1987.)
"Ima nade" (PGP RTB 1988.)
"Tragovi" (PGP RTB 1990.)
"Rim 1994" (PGP RTS 1995.)
"Dugo znamo se" (PGP RTS 2005.)

Postava iz 1972. i 1989. godine

Zabranjeno pušenje • Zana • Zdravo • Zebra • Zlatni akordi • Zlatni dečaci • Zlatni prsti • Zona B • Zvijezde

ZABRANJENO PUŠENJE

(Sarajevo)

Godine 1979. na II programu Radio Sarajeva pokrenuta je emisija "Primus", odnosno "Priče i muzika subotom". Oko tog omladinskog programa koji je uređivao Boro Kontić, maja 1981. godine okupila se grupa klinaca koji su dobili svoj petnaestominutni blok nazvan "Top lista nadrealista". U ekipi su bili Nenad Janković (alias dr Nele Karajlić, rođen 1962. u Sarajevu), Zenit Đozić, Zlatko Arslanagić, Boris Šiber, Dražen Ričl i Saša Kontić. Njihovi prilozi su na duhovit način pratili socijalno-političko stanje u tadašnjoj Jugoslaviji i vrlo brzo su stekli ogromnu popularnost. Emisiju su radili do maja 1985. godine, a iz tog jezgra razvile su se ključne grupe novog primitivizma. Termin tog pokreta skovao je Mirko Srdić, alias Elvis J Kurtovich.

Pred kraj osnovne škole Nenad Janković je u anonimnim grupama svirao klavijature, a erotski pseudonim Nele Karajlić smislio mu je Dražen Ričl. Zabranjeno pušenje osnovano je 1980. godine. U početku su se zvali Pseudobluz bend, a grupu su činili Nenad Janković (vokal, klavijature), Zenit Đozić (bubnjevi), Mustafa Čengić Muće (gitara), Mladen Mitić Munja (bas), Ognjen Gajić (saksofon i flauta) i gitarista Davor Sučić (alias Sejo Sexon, rođen 7. juna 1961. u Sarajevu). U prvoj fazi u grupi je pevao Boris Šiber. U svojoj zgradi su preuredili podrumsku prostoriju za vežbe i nazvali je DP Zaborav (dernek prostorija zaborav). Prvi nastup su imali u Petoj gimnaziji i odmah zatim, kao predgrupa Laboratoriji zvuka, u Domu mladih. Prvi snimak, pesmu "Penzioneri idu na more zimi" uradili su za Radio Sarajevo početkom 1981. godine. Zbog odlazaka u vojsku, u punom sastavu su počeli da sviraju tek 1982. godine. Debi album "Das ist Walter" objavili su juna 1984. godine, a producirao ga je Mahmut Paša Ferović. Na ploči im se za orguljama pridružio Karajlićev brat Dražen Janković, alias Seid Mali Karajlić, a bubnjeve je svirao Predrag Rakić, poznatiji kao Šeki Gayton. Ploču otvara uvodna tema iz kult filma "Valter brani Sarajevo" (reditelj Hajrudin Krvavec). Na nju se nastavljaju hitovi "Anarhija all over Baščaršija", "Zenica blues", "Neću da budem Švabo u dotiranom filmu", "Šeki iz on the road again", kao i specifičan recitativ "Pamtim to kao da je bilo danas". Pesme su napisali Karajlić i Davor Sučić. Vešto koristeći citate sa svetske rock scene, sa akcentom na grupi The Rolling Stones, uz tekstove koji su se bavili uličnom sarajevskom tematikom, vrlo brzo su stekli epitet predvodnika novoprimitivnog talasa. Uz sastav Elvis J Kurtovich and his Meteors profilisali su taj pravac koji je uključivao redovnu upotrebu sarajevskog slenga, navijanje za fudbalski klub "Željo", zezanje na svaku dostupnu temu i kulovsko oblačenje (blatnjave šimike, štofane zvoncare, šarene košulje sa velikom kragnom ili fudbalske trenerke). Kako su na samom početku karijere novoprimitivci većinu stvari radili zajedno, na njihovim prvim pločama su autorski između pesme. Tekst za "Neću da budem Švabo" napisao je Elvis J Kurtovich, a Zoran Degan je autor muzike. Sejo Sexon i Mali Karajlić su uradili veći deo muzike za debi LP Elvisovih Meteorsa.

Leta 1984. godine snimili su prvi TV serijal "Top liste nadrealista" koji je postigao širu jugoslovensku popularnost. U jesen 1984. godine su krenuli na jugoslovensku turneju. Publika ih je prihvatila, ali kritika im je zamerala nedovoljnu instrumentalističku potkovanost. Septembra iste godine, dva puta su napunili SKC, a već 4. novembra rasprodali novobeogradsku Halu sportova. Budući da su se sve više bavili satirom, prvi ozbiljniji problem imali su 27. novembra 1984. godine posle koncerta u Rijeci. Kako im se pokvarilo pojačalo marke "Marshall" Karajlić je rekao "Crk'o maršal! Mislim na pojačalo", publika se nasmejala i što je brzo zaboravljen. Ali ne i kod budnih čuvara tekovina revolucije. Po novinama je krenula hajka na grupu zbog vređanja druga i maršala Tita, koncerti su im masovno otkazivani, a Karajlić i ostali su pozvani na odgovornost. Poluzvaničnо su skinuti sa radijskih i televizijskih programa, a samoinicijativno su prestali da rade emisiju "Top lista nadrealista", iako su iste godine na festivalu radija u Ohridu dobili nagradu za tekst. Razni forumi, kao što su SUBNOR i Savezi

Zabranjeno pušenje 1987. godine: kad je režiser bio basista

socijalističke omladine iz čitave zemlje izdavali su saopštenja u kojima su osuđivali ponašanje članova grupe i slagali se sa zabranama njihovih koncerata. Tokom proleća frka se stišala sama od sebe i ubrzo je većini izgledala smešna, pogotovu kad se zna da je grupa Idoli, isti štos sa maršalom prodavala na svojim koncertima još 1981. godine. U relativno mirnoj atmosferi snimili su dupli LP "Dok čekaš sabah sa šejtanom" objavljen jula 1985. godine. Kao i većina drugih domaćih duplih albuma i ovaj bi verovatno bio bolje prihvaćen da se pojavio kao jednostruki jer je deo materijala brzo potonuo u zaborav. Ali zato su se kao ključne iskristalisale pesme "Djevojčice kojima miriše koža", "Stanje šoka", "Ibro dirka" i "Sanjao sam noćas da te imam". "Nedjelja kad je otiš'o Hase" inspirisana je poslednjom utakmicom legendarnog fudbalera Asima Ferhatovića Haseta. Tu utakmicu su iskoristili kao metaforu za Titovu smrt i njegov odlazak sa političke scene. Tako da pesma obrađuje oba značajna momenta jugoslovenske istorije. Većinu materijala napisali su Sejo Sexon, Nele Karajlić, Dražen Janković i Elvis J Kurtovich, a u pojedinim pesmama su koristili tekstove Žaka Brela i Jure Kaštelana. Produkciju je opet radio Mahmut Paša Ferović. Sa novim pesmama osvojili su i nove prostore, a velike bine su dale mogućnost Karajliću da se razmaše. Jurio je unaokolo, verao se po razglasu i skidao go do pojasa. U zagrebačkoj dvorani "Vatroslav Lisinski" penjao se po koncertnom klaviru što je uznemirilo čistunce, a obradovalo publiku. Godine 1987. televizijskim snimkom sednice kolegijuma novog primitivizma na kojoj su ukinuli pokret, članovi ovih grupa raskinuli su sa novoprimitivnom prošlošću da bi se distancirali od najezde najnovijeg pritivizma. Pred treći album "Pozdrav iz zemlje Safari" iz grupe su otišli gitarista Mustafa Čengić i ritam sekcija, tako da su snimali sa gitaristom Predragom Kovačevićem (ex Elvis J Kurtovich), bubnjarom Farisom Arapovićem, a na basu je u tri pesme gostovao filmski reditelj Emir Kusturica. Ploča je miksovana u Londonu, producent je bio Sven Rustempašić, a inženjer tona Tobi Erlington (Toby Arlington) koji je radio sa sastavom The Cure. Pesme je opet smislio tandem Sexon / Karajlić. U pesmi "Probušeni dolar" koautor je Kusturica, a "Dobri jarani" su obrada "Can't Buy Me Love" The Beatles. Sa albuma su se izdvojili hitovi "Balada o Pišonji i Žugi", "Hadžija ili bos", "Posljednja oaza (u lošoj formi sam)" i "Dan Republike" za koju je na omotu pisalo "Naš prijedlog za Pjesmu Evrovizije", ali je to naknadno prelepljeno zbog cenzure stiha "Svi čekaju pasoš da pobjegnu van". U prvo vreme su na radiju izbegavali da emituju tu pesmu, ali ona je vremenom prerasla u njihov udarni koncertni adut. Deo koncerata odsvirao je s njima na turneji Emir Kusturica koji je ujedno režirao spot za pesmu "Manijak". U pesmi se govori o političaru pedofilu (glumi ga Nele) koji keksom "Tops" namamljuje devojčice u park i seksualno ih koristi. U vreme kada su montirali materijal, izbila je afera oko koncerna "Agrokomerc" koji je, između ostalog proizvodio "Tops" keksiće i spot je zauvek odložen u bunker.

Za četvrtu ploču "Male priče o velikoj ljubavi" najviše pesama i produkciju uradio je Sejo Sexon. U grupi su tada svirali klavijaturista Jadranko Džihan i basista Darko Ostojić (Minka iz "Top liste nadrealista"). U pesmi "Zvijezda nad Balkanom" gitaru je svirao Goran Bregović, a pevao je i prateće vokale u "Na straži pored Prizrena". Na ploči su gostovali operska pevačica Sonja Milenković i violinista Dejan Sparavalo. Sem pesama "Guzonjin sin", "Kanjon Drine" i "Zvijezda nad Balkanom", ploča je osrednje prošla kod publike. Zbog toga su krenuli na zajedničku turneju sa "Top listom nadrealista" i grupom Bombaj štampa, tako da se ceo karneval pretvorio u standardnu estradnu ujdurmu. Na samostalnim promotivnim koncertima i dalje su dobro prolazili kod publike zadržavajući optimizam koji je tada većini bio preko potreban. Tako je na koncertu u Sarajevu, novembra 1989. godine publika burno pozdravila Karajlića koji je na binu izašao sa jugoslovenskom zastavom. U to vreme, emitovan je drugi nastavak TV serije "Top liste nadrealista" uz učešće Branka Đurića Đure, glumca i člana sastava Bombaj štampa. Sa frapantnom preciznošću predvideli su nadolazeću nacionalističku mržnju i tragičan raspad zemlje. Treća TV serija "Top liste nadrealista" emitovana je 1991. godine i još oštrije je radikalizovala grubu stvarnost. Nju su realizovali Nele, Đura, Zenit, Davorin Šegulja Šegi, Davor Dujmović i Dražen Janković, a režirao je Benjamin Filipović. Nekoliko meseci pred početak rata u Bosni, Nele i Sejo Sexon su odlučili da prestanu sa zajedničkim radom jer su im se buduće muzičke koncepcije razlikovale.

Dr Nele Karajlić pozdravlja prisutne

Početkom rata Nele se preselio u Beograd. Ponovo aktivirano Zabranjeno pušenje publici je predstavio maja 1993. godine koncertima u beogradskom Domu omladine, a trijumfovali su na rasprodanom Tašmajdanu krajem leta 1996. godine. Grupa je obnovljena u postavi Nele (vokal), Dražen Janković (klavijature), Goran Markovski (bas, ex Kazna za uši), Dejan Sparavalo (violina), Goran Jakovljević (gitara) i Stribor Kusturica (bubnjevi). Sparavalo je svirao na ranijim radovima Pušenja i gostovao na pločama Harisa Džinovića i grupe Hari Mata Hari. Tokom tih godina često su svirali u Republici Srpskoj, Makedoniji, decembra 1996. u ljubljanskoj hali "Tivoli" i po drugim gradovima u Sloveniji. Nele je za TV Beograd 1996. godine uradio seriju "Složna braća" (scenarista i koreditelj). Na osnovu scenarija objavio je knjigu "Složna braća" (Indigo 1996.). CD "Ja nisam odavle" snimili su u proleće 1997. godine u beogradskom studiju O. Autor pesama je Nele Karajlić, Dražen Janković je napisao tekst za "Letimo zajedno" i muziku za "Gile šampion". Uz pomenute, kao hitovi su se izdvojile "Ženi nam se Vukota", "Od istorijskog AVNOJ-a" i "Tri ratna havera". Ploču je producirao Voja Aralica, a aranžmane su radili Nele i Sparavalo. Gosti na snimanju bili su duvačka linija Dece loših muzičara, basista Srđan Marić (Direktori), Nikola Pejaković Kolja (gitara) i klavijaturista Ognjan Radivojević. Prateće vokale pevali su Ana Kostovska, Rizo Kurtovich, Nikola Pejaković i Darko Ostojić Dakša. Pesma "Letimo zajedno" upotrebljena je za pozorišnu predstavu Mladena Materića koja se izvodila u Francuskoj. Deo tema sa te ploče kao i novi materijali iskorišćeni su u filmu Emira Kusturice "Crna mačka, beli mačor". Na disku "Muzika iz filma Crna mačka beli mačor" udarna tema je "Ženi nam se Vukota" ali je u formi ciganskog melosa nazvana "Bubamara". Uz žanrovski raznovrsne, pretežno instrumentalne verzije te pesme, disk sadrži niz etno orijentisanih tema, a tematski se izdvaja porno-tehno-dizel mix pesme "Pit bull". Muziku za film uradili su Nele Karajlić, Vojislav Aralica i Dejan Sparavalo. Na snimanju su učestvovali: pevač narodne muzike Šaban Bajramović, tamburaški orkestar Krin, gudački kvintet opere Narodnog pozorišta, limeni orkestar Bobana Salijevića, orkestar Kaljari, Zabranjeno pušenje i mnogi drugi. Na disku "Fudbalske himne 98" (Metropolis 1998.) Zabranjeno pušenje je u saradnji sa Borom Đorđevićem, a u okviru firme Riblje pušenje snimilo pesme "Pobednička himna", "Gubitnička himna" i "Srpski instrumental". Grupa je uz premijeru filma "Crna mačka beli mačor" imala uspešnu turneju po Italiji, a zatim su odsvirali seriju koncerata po Evropi i to na značajnijim festivalima. Uz radikalno izmenjen zvuk i imidž oni su na tim nastupima, pod imenom Emir Kusturica & The No Smoking Orchestra promovisali balkanski folk i svojevrsnu cirkusku predstavu. Na tim koncertima pojačanje su im Kusturica koji svira ritam gitaru, Neša Petrović saksofon, Zoran Milošević harmoniku, Nenad Gajin gitaru a Aleksandar Balaban tubu. U isto vreme u Evropi je za izdavačku kuću Universal objavljen njihov CD "Unza Unza Time" koji je producirao Vojislav Aralica. Autori etno orijentisanih pesama su Karajlić, Kusturica i Sparavalo, tekstovi su otpevani na engleskom, nemačkom, srpskom i romskom jeziku. Uz obrade narodnih pesama na disku su nove verzije tema "Bubamara" i "Pobednička himna".

Od materijala snimljenih na koncertima po svetu Kusturica je napravio zapažen dokumentarni film "Super 8 priče". Karajlić i Dejan Sparavalo su komponovali muziku za grčko-nemački koprodukcijski film "Kofer u Berlinu" reditelja Filiposa Citosa. Za film "Jagoda u supermarketu" reditelja Dušana Milića uradili su muziku inspirisanu trubačkom tradicijom te su u tom stilu obradili "Lost in the Supermarket" sastava The Clash. Kusturica je režirao film "Život je čudo" inspirisan pesmom Zabranjenog pušenja "Ljubav udara tamo gdje ne treba". Muziku su uradili on i Sparavalo i objavljena je na disku "Life is Miracle" koji kao bonus ima i DVD sa insertima

Z

iz filma. Na disku su pevale Ana Stanić, glumica Vesna Trivalić, Sanja Kerkez i drugi. Karajlić je glumio u filmu "Underground" i "Život je čudo" u kome je zapaženu ulogu ostvario i Stribor Kusturica. Na disku i DVD izdanju "Live is Miracle" objavljen je snimak nastupa koji su održali 3. marta 2005. godine u Buenos Ajresu. Članovi grupe su sa Kusturicom komponovali muziku za film "Zavet".

Zabranjeno pušenje

Sejo Sexon i Elvis Kurtovich su u Zagrebu 1995. godine pokrenuli drugo Zabranjeno pušenje. Priključili su im se pevač Marin Gradac (ex Love Sexy), gitarista Zoran Stojanović (iz sastava Veliki bijeli slon), basista Predag Bobić Bleka, klavijaturista Nedžad Podžić i bubnjar Branko Trajkov. Tokom rata obnovili su "Top listu nadrealista" i objavili čitav niz video kaseta sa novim epizodama i sa zajedničkih nastupa. Na koncertu Zabranjenog pušenja u zagrebačkoj disketeci "The Best" 1996. godine pretučeni su od strane "neidentifikovanih iz publike" jer su ih iritirali izvođenjem stare narodne pesme "Fato mori dušmanke". Navodno su svirali "srpsku muziku". U Holandiji su u produkciji Denykena snimili CD "Fildžan viška" na kome je obrada hita "Oprosti mi, pape" iz repertoara Olivera Dragojevića, ali sa obnovljenim tekstom koji se bavi novokomponovanom elitom. Tu je i reggae verzija "Hajle Selasije" svojevremeno snimljena na ploči "The Wonderful World Of Private Bussines" (RTV LJ 1988.) grupe Elvis J Kurtović and his Meteors. Nove pesme "Otpor stoko", "Halid umjesto Halida", "Mile Hašišar", "Fildžan viška" sa citatima iz pesama Rolling Stones, Deep Purple i Brusa Springstina donele su prepoznatljivo okruženje Zabranjenog pušenja. Mirnije teme "Kad dernek utihne" i "Možeš imati moje tijelo" komponovao je Elvis Kurtovich. Na snimanju su učestvovali basista Samir Ćeramida, klavijaturista Dušan Vranić, bubnjar Đani Pervan i drugi. Živi CD "Hapsi sve!" snimili su na koncertima u zagrebačkom Domu sportova 17. oktobra 1997. i u sarajevskom Metalcu 25. septembra 1998. godine. Uz pesme iz svih faza rada Zabranjenog pušenja, na disku je Elvisova recitacija "Ko te kara nek ti piše pjesme" i obrada kojom obično završavaju nastupe "Tako ti je mala moja kad ljubi Bosanac" iz repertoara Bijelog dugmeta. Na tim koncertima pratio ih je violinista Bruno Urlić, a gostovali su gudački kvartet "Vlahov", saksofonista Marijan Jakić, Drago Lokas (usna harmonika), dok je "Babu Atifa" recitovao glumac Tarik Filipović. Kao i prethodni i ovaj disk je za SRJ objavila beogradska izdavačka kuća A records. Polovinom 1999. godine objavili su CD "Agent tajne sile" snimljen u Amsterdamu u studiju Zlaje Hadžića koji je bio i producent. Autori pesama bili su Mirko Srdić, Davor Sučić i Marin Gradac, a na ploči je njihova pesma iz najranije faze "Penzioneri", nove "Izvini, jaro, guzim", "Pismo", "Yugo 45", Pos'o, kuća, birtija", i "Sa Čičkom na Stounse". Disk su snimili u postavi: Sučić, Srdić, Gradac, Predrag Bobić, Branko Trajkov, Kristina Biluš (vokal), Sejo Kovo (gitara) i Bruno Urlić (klavijature, gudački instrumenti). Po odlasku Srdića i Gradca iz grupe, snimili su CD "Bog vozi Mercedes". Sexon je preuzeo ulogu pevača, a gitaru je svirao Dragomir Herendić. Kao vokalna potpora gostovali su Ibrica Jusić, Zdenka Kovačiček, Vanja Alić (Zaklonište prepeva) i Ivanka Mazurkijević (Stampedo). Autori materijala bili su Sexon i Kurtović. U pesmi "Počasna salva" stihove Izeta Sarajlića recitovao je glumac Žarko Radić, a kao bonus na disku je spot za pesmu "Splitska princeza" koju su izveli na Splitskom festivalu. Obradili su pesmu "Idol" sa ploče Elvisa J Kurtovicha "Da bog da crk'o rok'n'rol" (RTV LJ 1985.), a Zaklonište prepeva je istu pesmu obradilo na svom disku "Odoh majko u rokere" (Nika Records 2001.). Krajem 2002. godine održali su seriju nastupa po Americi, a koncertni zapis sa tog gostovanja objavili su na disku "Live in St. Louis". Marta 2003. godine sa pesmom "Agregat" nastupili su na izboru za bosanskog predstavnika na "Pesmi Evrovizije". Dvadeset godina od izlaska debi ploče obeležili su u leto 2004. godine besplatnim koncertom ispred sarajevske Vijećnice. I to na mestu gde je Hasim Ferhatović Hase imao čuvenu ćevabdžinicu. Dupli disk "Hodi da ti čiko nešto da!" u produkciji Denykena sadrži i podnaslove. Jedan CD se zove "Se kličem Mujo" a drugi "Se kličem Suljo". Snimili su obradu "Takvim sjajem" Arsena Dedića, a za pesmu "Nema više" koriščena je poezija sarajevskog književnika Nenada Veličkovića. Na snimanju su gostovali Arsen Dedić, Halid Bešlić, Lucija Šerbedžija, Ismet Kurtović i zbor zagrebačke džamije "Arabeske". Diskovi još sadrže spotove, tekstove pesama, fotografije i biografiju grupe. Rade u postavi koju uz Seju čine Robi Boldižar (violina), Toni Lović (gitara), Branko Trajkov (bubnjevi), Predrag Bobić (bas) i Paul Kempf (klavijature). Sexon je komponovao muziku za film "Nafaka" reditelja Jasmina Duraković i ona je objavljena na disku "Nafaka" (Fest 2006.). Članove sastava Krovni talas u filmu su glumili muzičari iz Zabranjenog pušenja.

Objavljene su kompilacije starog Zabranjenog pušenja "Nikad robom, vazda taksijem" (TLN Europa 1996.) i "Srce, ruke i lopata" (TLN Europa 1998.). Na "Best of Live Concert" (Art Of Voice 1996.) je snimak nastupa održanog u bašti beogradskog SKC-a jula 1994. godine. Bivši bubnjar Pušenja, Faris Arapović je sa grupom Sikter snimio diskove "Now, Always, Never" (Bock 2000.) u produkciji Brajana Inoa (Brian Ino) i "Queen Of The Disco" (Bock 2002.) koji je producirao Igor Čamo. U malom tiražu, namenjenom prijateljima grupe, reizdati su svi diskovi predratnog Zabranjenog pušenja. Dražen Janković je napisao knjigu pesama "Privatni semafor" (Samostalno izdanje 2005.) i snimio solo CD "Opomena 1" (Polis 2006.).

www.zabranjeno-pusenje.com
www.emirkusturica-nosmoking.com

Diskografija

Singl

"Neću da budem Švabo" / "Pamtim to..." / "Zenica blues" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Das ist Walter" (Jugoton 1984.)
"Dok čekaš sabah sa šeftanom" (Jugoton 1985. dupli)
"Pozdrav iz zemlje Safari" (Diskoton 1987.)
"Male priče o velikoj ljubavi" (Diskoton 1989.)

Zabranjeno pušenje (Sarajevo / Zagreb)

"Fildžan viška" (Dallas Records 1997.)
"Hapsi sve!" (Croatia Records 1998. koncertni)
"Agent tajne sile" (TLN Europa / Dancing Bear 1999.)
"Bog vozi Mercedes" (Nimfa Sound / Menart 2001.)
"Live in St. Louis" (Intakt Records 2004. koncertni)
"Hodi da ti čiko nešto da!" (Civitas 2006. dupli)

Zabranjeno pušenje (Beograd)

"Ja nisam odavle" (Komuna 1997.)
"Muzika iz filma Crna mačka beli mačor" (Komuna 1998.)
"Unza Unza Time" (Komuna / Universal 2000.)
"Life is Miracle" (Universal 2004.)
"Live is Miracle" (Warner 2005. koncertni)
"Live is Miracle" (Warner 2005. koncertni DVD)

ZANA

(Beograd)

Gitarista Radovan Jovićević (rođen 1956. u Beogradu) i klavijaturista Zoran Živanović Kikamac započeli su zajednički rad 1976. godine u okviru gimnazijskih grupa. Kada su pod imenom Suton svirali na igranci u osnovnoj školi "Sveti Sava", Radovan je doveo svoju devojku Zanu Nimani (rođena 1961.). Ona je tada prvi put nastupila sa njima. Ubrzo su dobili termin za snimanje u Studiju VI Radio Beograda u kome su upoznali Marinu Tucaković, u to vreme već afirmisanog tekstopisca. Marina se zainteresovala za grupu i uskoro je postala ne samo njihov tekstopisac, već i stalni član. Pod imenom Zana počeli su da sviraju od 1979. godine, a grupu su uz njih činili gitarista Igor Jovanović, basista Bogdan Dragović i bubnjar Aleksandar Ivanov.

Budući da su ih odbili u PGP RTB-u, početkom jeseni 1980. godine za Jugoton su objavili prvi singl sa pesmom "Nastavnica" koja je ubrzo postala hit. Na ploči je gostovao dečiji hor, a sa njima je povremeno radio saksofonista i alternativni muzičar Pol Pinjon (Paul Pignon). Beogradskoj publici prvi put su se predstavili novembra 1980. godine u hali "Pionir" gde su nastupali kao predgrupa Generacij 5. Sledeći singl ima dvostruku A stranu sa pesmama "Moj deda" i "Pepito pantalone". Grupa je od Jugotona tražila neograničeno studijsko vreme za snimanje debi albuma. Pošto su ih odbili, prešli su u PGP RTB za koji su maja 1981. godine objavili singl sa tematskom pesmom "Leto". Budući da je i taj singl dobro prošao na tržištu, Jugoton je pristao na njihove uslove i album "Loše vesti uz rege za pivsku flašu" radili su u Studiju VI. Snimateljje bio Rade Ercegovac, a autori i producenti Radovan, Kikamac i Marina. Od tada je Zoran Živanović počeo da se potpisuje samo kao Kikamac, jer su njegovi autorski honorari greškom uplaćivani Zoranu Živanoviću, zvanom Hoze, iz grupe Mama Co Co. Debi LP naišao je na solidan prijem i doneo je pesme "Jutro me podseća na to", "On", "Miševi beli celu noć" i "Loše vesti" (sa izmenjenim tekstom jer su u Jugotonu zabranili original). Album su promovisali solističkim

Grupa Zana 1982. godine: Dragović, Ivanov, Nimani, Živanović, Jovićević i Jovanović

koncertom u "Dadovu", nastupali su na dobrotvornoj svirci u Sarajevu, kao predgrupa Bijelom dugmetu, a decembarsku mini turneju po Srbiji prekinuo je odlazak u vojsku Aleksandra Ivanova na čije mesto je došao Pavle Nikolić.

Za drugi album "Dodirni mi kolena" dobili su još bolje uslove. Maja 1982. godine radili su u Švedskoj. Uz pomoć saksofoniste Gorana Nilsona (Goran Nillson), perkusioniste Bila Gunara Bulina (Byll Gunnar Byllin) i multiinstrumentaliste, snimatelja i producenta Tinija Varge snimili su devet pesama, a Varga je bio i koautor dva teksta. Tokom snimanja Marina Tucaković je prestala da bude njihov zvanični član, ali im je i dalje pisala tekstove. Insistirajući na efektnom pop zvuku i ovog puta su ponudili seriju hitova: "Dodirni mi kolena", "Majstor za poljupce", "13 je moj srećan broj", pa je ploča odlično prošla na tržištu. Septembra, kada se album pojavio, u vojsku je otišao Igor Jovanović, a zamenio ga je Aleksandar Radulović Futa. Krajem 1982. godine turneja ih je vodila po Srbiji, Makedoniji, Kosovu, Hercegovini i Dalmaciji. Koncerti su doživeli loše ocene jer uživo nisu postigli standarde studijskih snimaka. Godine 1983. pesmu "Dodirni mi kolena" na francuskom jeziku snimila je Tereza Kesovija i sa njom je postigla veliki uspeh u inostranstvu, naročito u Francuskoj gde je tiraž singla premašio 100 000 prodatih primeraka. Maja 1983. godine u Zanu su se vratili Igor Jovanović i Aleksandar Ivanov, a Bogdan Dragović je sa Aleksandrom Radulovićem osnovao grupu Zamba. Uz njih u grupi su bili gitarista Nikola Čuturilo i bubnjar Predrag Jakovljević Bata i objavili su LP "Udarac nisko" (Jugoton 1983.). Po prestanku rada grupe Zamba, Futa je sa suprugom Marinom Tucaković pokrenuo proizvođačku muzičku imperiju koja stoji iza zamašnog niza tiražnih ploča zabavne i narodne muzike.

Novi basista Zane postao je Miloš Stojisavljević Cajger. Avgusta iste godine, ponovo u Švedskoj, u produkciji Tinija Varge snimili su album "Natrag na voz". Uoči objavljivanja ploče, krajem godine iz grupe je otišao Aleksandar Ivanov, a na njegovo mesto seo je Predrag Jakovljević (ex Zamba). Udarnu pesmu "Jabuke i vino" otpevali su u duetu Zana Nimani i Željko Bebek, mada su u planu bili Danijel, Oliver Mandić, Džoni Štulić ili Jura Stublić. Bebek je pevao i u pesmi "Natrag na voz" a sa ploče se kao hit izdvojila i "Mladići moj". Februara 1984. godine su krenuli na turneju, ali su se zbog slabog odziva publike već sredinom marta vratili u Beograd. Ubrzo su Radovan i Kikamac otišli u vojsku, a Zana Nimani je napustila grupu i u Švedskoj snimila solo ploču "Noćas pevam samo tebi" (Jugoton 1986.) u pratnji tamošnjih studijskih muzičara. Produkcijom se bavio Tini Varga a pored njega autori materijala bili su Marina Tucaković, Bogdan Dragović i Aleksandar Radulović. Ploča je prošla osrednje, a pažnju su jedino privukle pesme "Što ne znam gde si sad" i "Miško zna". Na festivalu "MESAM '86." otpevala je pesmu "Ruža na dlanu" i ona je objavljena na festivalskoj ploči. Posle udaje se povukla iz muzike. Poslednjih godina živi u Kanadi.

Posle jednogodišnje pauze Radovan i Kikamac su sa novom pevačicom Natašom Gajović objavili ploču "Zana" (produkcija Saša Habić) kojom su se približili zabavnijačkom zvuku i orijentisali na estradne nastupe, a hit je postala pesma "A što, a što". Na sledećoj ploči "Otkinimo nočas zajedno" u pesmi "Vejte snegovi" klarinet je svirao Boki Milošević, a produkciju je radio Dušan Petrović Šane. Album "Zana" iz 1988. godine producirao je Tini Varga, gosti su bili Mladen Vojičić Tifa, Laza Ristovski i Miroslav Sedak Benčić, a kao hitovi su se izdvojili "Oženićeš se ti, udaću se ja", "Vojna pošta" i "Vlak". Godine 1989. Nataša Gajović je napustila grupu, povukla se iz muzike i preselila u Saudijsku Arabiju. Iz grupe je otišla i većina dugogodišnjih muzičara. Nova pevačica Nataša Živković ostala je u grupi dve godine, snimila album "Zana" sa slušanom pesmom "Rukuju se, rukuju", ali kada je postala član Hare Krišna napustila je scenu. Tu ploču je uz Radovana i Kikamaca producirao Laza Ristovski, u pesmi "E, moj doktore" gostovala je Dragana Mirković a u "Napravite mostove" pevale su Šarmerke. Godine 1990. su povodom desetogodišnjice rada objavili kompilaciju "Zana LP Najlepše pesme 1980-1990.". Četvrta pevačica, Jelena Galonić snimila je ploče "Zana" i "Tražim" sa hitovima "Nisam, nisam...(devojka tvoga druga)" i "Priča se priča (da Rusi dolaze)". Početkom 1996. godine izašla je kompilacija "Zlatni hitovi 1980-1995." sa dve nove pesme "Modrice" i "Gušti, gušti" (obrada pesme istarskog pevača Alana Vitasovića), za koje su spotovi snimani na Tajlandu. Ploču "Zanomanija" objavili su u proleće 1997. godine i na njoj je obrada pesme "Da li znaš da te volim" grupe Time i remiks pesme "Modrice". U jesen 1998. godine objavili su dupli koncertni CD "Zana uživo" snimljen na njihovom nastupu u Sava centru 1. novembra 1997. godine. U etno orijentisanim pesmama kao gost te večeri nastupila je pevačica Brankica Vasić. Početkom 1999. godine Radovan je napustio grupu i zemlju i preselio se u Ameriku. Sledeći CD "Prijatelji" zvukom podseća na njihove rane ploče, a u pesmi "40" koja se bavi prelomnim srednjim godinama u životu muškarca, Kikamac se prvi put predstavio kao pevač. Pored njih autori tekstova bili su Marina Tucaković i Bora Đorđević. Na disku "21" su Kikamacove pesme bliske folk zvuku, na tekstove Marine Tucaković i Jelene Galonić. Produkciju su radili Jelena, Kikamac i Žika Filipović.

Pesmu "Mladiću moj" je na disku "BarbiCue" (Automatik 1996.) obradila zrenjaninska grupa Oružjem protivu otmičara, a "Dodirni mi koljena" Severina Vučković na disku "Virujen u te (najbolje užive)" (Dallas Records 2002.). Tokom karijere Radovan i Žika su komponovali za Anu Bekutu, Željka Bebeka, Zdravka Čolića, Miru Škorić, Svetlanu Ražnatović, grupu Mirzino jato, duo D'n'D, Nedu Ukraden i druge. Žika i Jelena su uradili muziku za film "Pozdrav iz Srbije" redi-telja Dušana Jelića kao i pesme za brojne druge izvođače među kojima su Goca Tržan, Nataša Bekvalac, OK Band. Aleksandar Ivanov, bivši bubnjar Zane, živi na Novom Zelandu, bavi se marketingom i na radiju vodi emisiju o lokalnoj muzičkoj sceni.

www.zana.co.yu

Diskografija

Singlovi

"Nastavnica" / "Sweta" (Jugoton 1980.)
"Moj deda" / "Pepito pantalone" (Jugoton 1981.)
"Leto" / "Snovi od slame" (PGP RTB 1981.)
"On" / "Ti si neko staro lice" (Jugoton 1981.)
"Jabuke i vino" / "Jabuke i vino – instrumental" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Loše vesti uz rege za pivsku flašu" (Jugoton 1981.)
"Dodirni mi kolena" (Jugoton 1982.)
"Natrag na voz" (Jugoton 1983.)
"Zana" (PGP RTB 1985.)
"Otkinimo nočas zajedno" (PGP RTB 1987.)
"Zana" (Diskoton 1988.)
"Zana" (Diskoton 1989.)
"Zana LP Najlepše pesme 1980.-1990." (Diskoton 1990. kompilacija)
"Zana" (PGP RTB 1991.)
"Tražim" (PGP RTS 1993.)
"Zlatni hitovi 1980.-1995." (PGP RTS 1996. kompilacija)

"Zanomanija" (PGP RTS 1997.)
"Zana uživo" (PGP RTS 1998. 2CD koncertni)
"Prijatelji" (PGP RTS / CIP Publik 1999.)
"21" (City Records 2001.)
"Kao nekad" (City Records 2006. kompilacija)

ZDRAVO

(Beograd)

Disko grupu Zdravo osnovao je 1976. godine bivši disk džokej Boban Petrović koji se tada prvi put ogledao u muzici. Prikupivši lepušaste tinejdžere i perspektivne beogradske muzičare, planirao je da napravi grupu koja bi se bavila komunikativnim disko funky zvukom. Prvu postavu činili su Boban Petrović (vokal, klavijature), gitarista Dragan Jovanović (kasnije u Generaciji 5), basista Branko Kojić (kasnije u Grupi I) i bubnjar Vlastimir Cvetković, dok su Boža Jeremić, Vladislav Kukolj i Branko Popović bili zaduženi za prateće vokale i igranje. Budući da je Petrović bio vešt u kreiranju imidža grupe, odlučio se za ime Zdravo jer je u to vreme novinska kuća "Politika" pokrenula istoimeni tinejdžerski list, tako da im je medijska pažnja bila zagarantovana. Na sceni su se pojavljivali sa atraktivnim igračicama, crnkinjama iz Zaira.

Zdravo

Prvi i jedini hit bila im je pesma "Vikend fobija" sa kojom su skrenuli pažnju na sebe, ali im kritika nije bila naklonjena. Kada ih je Dragan Jovanović napustio da bi formirao Generaciju 5, Popović je mesto gitariste ponudio neafirmisanom Momčilu Bajagiću, ali ga je Bajaga odbio, pa je novi član grupe postao gitarista Branko Pešić Amerikanac (ex Inamorata). Avgusta 1977. godine svirali su kao predgrupa Bijelom dugmetu na koncertu kod Hajdučke česme, a krajem iste godine bili su predgrupa na jugoslovenskoj turneji sastava Indexi. Kako se Petrović u to vreme zabavljao sa Slađanom Milošević, grupa Zdravo je svirala na njenom prvom singlu, a Slađana je povremeno kao gost nastupala sa njima. Originalna postava grupe Zdravo prestala je sa radom već 1978. godine, Petrović je nastupao sa različitim muzičarima, a jedno vreme i sa sastavom Orion. Posle objavljivanja singla "Žalba" ugasio je grupu, a sledeća dva singla snimio je pod firmom Boban Petrović i Zdravo. Sa Gordanom Ivandić je snimio i singl "Moram" (Suzy 1979.). Ne ostvarivši planirane ambicije, posvetio se kratkotrajnoj solo karijeri u okviru koje je objavio LP "Žur". Na ploči je autor kompletnog materijala, a pesme su snimljene u Njujorku uz pomoć studijskih muzičara. Ni sa sledećom pločom "Zora" nije postigao uspeh. U knjizi "Rokanje" (Književne novine 1986.), uz podnaslov "Prvi Yu rock roman", opisao je beogradski noćni život tih godina. Povukao se iz javnosti i poslednjih godina živi u inostranstvu gde je realizovao karijeru uspešnog biznismena.

Diskografija

Singlovi

"Vikend fobija" / "Roditeljski savet" (PGP RTB 1977.)
"Disko je prava stvar" / "Raspust i kraj" (PGP RTB 1977.)
"Sugestivni rok" / "Žalba" (PGP RTB 1978.)
"Ajmo na žurku" / "Kuc-guc-štuc" (Suzy 1979.)
"Sa tobom, Crvena zvezdo, ja sam jak" / "Balada o šampionu" (Beograd disk 1980.)

Boban Petrović solo

Maksi singl

"Metereology" / "Pogrešio sam" (RTV LJ 1981.)

Albumi

"Žur" (RTV LJ 1981.)
"Zora" (Diskos 1984.)

ZEBRA

(Beograd)

Bubnjar Raša Đelmaš (rođen 1950. u Beogradu) karijeru je započeo u sastavu Anđeli, nastavio u grupama Hendriksova deca, Mobi Dik i Felix. Početkom 1972. godine postao je član novoosnovane Pop mašine, tokom leta svirao je sa Siluetama, a u jesen je prešao u YU grupu sa kojom je proveo najuspešnije godine. Paralelno se uspešno bavio automobilskim trkama. Po napuštanju YU grupe, osnovao je 1976. godine sastav Zebra, a originalnu postavu su uz njega činili Anka Lazarević (vokal), Ana Merlini (gitara), Bata Radovanović (klavijature), Dušan Lazarević (bas), Miroslav Stamenković (truba) i Karolj Burai (saksofon). Kroz grupu je tokom rada prošlo mnogo muzičara, a ozbiljniju karijeru napravili su gitaristi Nele Stamatović i Željko Nikolić koji je kasnije oformio grupu Roze poze.

Prvi singl sa četiri pesme su uradili u produkciji Ive Umeka. Đelmaš je komponovao muziku, a tekstove je napisao Dušan Prelević. Svirali su na BOOM festivalu u Novom Sadu i koncertne verzije pesama "Telefon" i "Moja mala zebra" objavljene su na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Debi LP "Kažu da takav je red" u produkciji Nikole Borote Radovana dobio je loše kritike najviše zbog naivnih tekstova Anke Lazarević. Đelmaš se, pored uloge bubnjara, ogledao u ulozi pevača, a svirao je sintisajzere. Sa njima su u to vreme svirali Željko Nikolić i Zoran Bartulović (bas).

Po prestanku rada grupe, Đelmaš je samostalno objavio LP "Hot rock". Ploču je producirao Slobodan Konjović, pevali su Đelmaš i Zoran Nastoski, a svirali Laza Ristovski (klavijature), Bata

Zebra

Kostić (gitara) i Lola Andrijić (bas). Anka Lazarević je napisala tekstove i pevala prateće vokale. Posle toga Đelmaš se povukao iz muzike, posvetio automobilima i restoranu "Barakuda". Godine 1989. se vratio u YU grupu. Ostvario je šarmantnu ulogu u reklamnom spotu za knjigu "Umetnost pobune za početnike" (B 92 1997.) koju je o grupi The Rolling Stones napisao Ivan Ivačković.

Diskografija

Singlovi

"Telefon" / "Igra" / "Cirkus" / "Tužna žena" (RTV LJ 1977.)
"Moja mala zebra" / "Šumadinka plava" (RTV LJ 1978.)
"Ma ko si ti" / "Motor" (RTV LJ 1978.)

Album

"Kažu da takav je red" (PGP RTB 1979.)

Raša Đelmaš solo

"Hot rock" (Diskoton 1982.)

ZLATNI AKORDI

(Zagreb)

Sastav Zlatni akordi osnovali su 1963. godine gitarista Nikola Sarapa Sova (1946.), bubnjar Željko Marinac Mačor (1946.) i basista Zlatko Miksić Fuma (1946.). Ubrzo je u grupu došao Zlatkov brat, ritam gitarista Ivica Miksić Ico (1948.). U jesen 1964. godine priključio im se pevač Žarko Siročić Žarac koji je do tada sa Davorom Futivičem bio u duetu Kosturi.

Popularnost su sticali svirajući redovne igranke na Tuškancu. Sredinom 1965. godine Siročića je zamenio Zlatko Slobođinski. U toj postavi su postigli prve uspehe. Osvojili su pehar redakcije lista "Politika ekspres" i učestvovali na prvom festivalu vokalno instrumentalnih sastava, održanom 4. i 5. novembra 1965. godine u Zagrebu. Sledeću proleća Sarapa je prešao u Delfine, a sa Akordima je kraće vreme svirao Beograđanin Džerald Kazaferović. U jesen 1966. godine zamenio ga je gitarista Vladimir Delač (1947.), a pristupio im je orguljaš Davor Štern (1947.). Mada im je kritika često osporavala vokalne kvalitete, novembra 1966. godine prema glasovima publike pobedili su na Šampionatu VIS-ova u Zagrebu. Nakon toga, uspešno su nastupali i

u Libanu. Debi singl snimili su decembra 1966. godine i postali prva grupa kojoj je dozvoljeno da strani hit snimi u originalu. Na ploči su, pored ostalih, "My Generation" grupe The Who i obrada narodne "Marice divojko" u aranžmanu Pere Gotovca. Krajem leta 1967. godine napustio ih je Slobodinski, pa su vokalne uloge podelili među sobom. Prema anketi čitalaca lista "Plavi vjesnik" proglašeni su za grupu godine. Početkom 1968. godine napustio ih je Davor Štern, a oni su se integrisali sa grupom O' Hare, tako što su im pristupili klavijaturista Frano Parać i pevačica debitantkinja Josipa Lisac. U ovoj postavi učestvovali su na festivalu "Omladina '68" u Subotici sa kompozicijom "Sunce sja za nas" koja je objavljena na festivalskoj ploči. Iste godine su se takmičili na festivalu "Vaš šlager sezone" sa pesmom "Halo taxi" i ona je uz Paraćeve kompozicije "Volješ to je radost", "Lopov" i "To je naša ljubav" na njihovom drugom singlu. U jesen iste godine, posle uspešnog nastupa na festivalu u Opatiji, Josipa je započela samostalnu karijeru, ali su je Zlatni akordi često pratili na koncertima i u studiju budući da je snimala i Paraćeve pesme. Grupu je tada napustio i Vlada Delač koji je sa starim saradnicima obnovio sastav Grešnici. Njega je zamenio cenjeni gitarista Želimir Kovačević Pes. Ubrzo je došlo do rivaliteta između Paraća i Kovačevića. Prvi je tražio da se izvode samo njegove kompozicije, a drugi se zalagao za repertoar Džimija Hendrixa, grupa The Cream i Vanila Fudge. Nezainteresovani za kompromis, obojica su napustili sastav aprila 1969. godine tako da pesme "Sretna zemlja" i "572-391" koje su snimili za sledeći singl, nikada nisu objavljene.

Braća Miksić i Željko Marinec su nastavili u novoj postavi. Sa njima su bili klavijaturista Brane Živković, pevač Zdenko Juran (ex Delfini) i Nikola Sarapa. Svirali su tezge na letnjem igralištu "Lokomotive", ali autorski ništa nisu postigli. Po odlasku Živkovića i Jurana, novi pevač postao je Osječanin Zlatko Pejaković Zlica. Početkom 1970. godine objavili su singl na kome su pesme "Čerge" Pejakovića i "Zašto plakati" Ivice Miksića. Posle letnje turneje na moru objavili su još jedan singl koji je potpisao isti tandem, a tada ih je napustio Zlatko Miksić. On je sa bubnjarom Srečkom Antoniolijem (ex Delfini) i orguljašem Walterom Neugebauerom (ex Mladi) osnovao grupu Pink Elephant Set sa kojom je do sredine 1973. godine tezgario po nemačkim klubovima. Zatim je prešao u koparsku grupu Bumerang i posle desetomesečnog rada sa njima otišao u vojsku. Akordi nisu želeli da traže zamenu za njega pa je na bas prešao Ivica Miksić. Kada se oženio slovenačkom pevačicom Alenkom Pinterić (sa kojom su Zlatni akordi često saradivali) iz porodičnih razloga je otišao iz grupe. Početkom 1971. godine napustio ih je i Zlatko Pejaković i sa Veselim Oršolićem, Rajkom Svilarom i Davorom Brkićem osnovao sastav Had. Pejaković je 1972. godine prešao u Korni grupu u okviru koje je postigao veliku popularnost a potom se posvetio plitkoj zabavnoj muzici. Akordi su sa Zdenkom Juranom i novim bubnjarom Borisom Turinom snimili singl "Tvoj smijeh" i prestali sa radom. Deo članova je jakom oformio Nove akorde od kojih je nastala grupa Drugi način. Po povratku iz vojske, sredinom 1975. godine Zlatko Miksić je obnovio sastav koji su uz njega činili Ivica Miksić, Srečko Antonioli i orguljaš Hrvoje Marjanović Harma. Bez većih ambicija nastavili su da sviraju igranke, novembra 1975. godine Zlatko i Srečko su se priključili novoosnovanoj grupi Parni valjak, a ostatak grupe se vremenom tiho povukao sa scene. Zlatko Miksić se pod neutvrđenim okolnostima 1983. godine udavio u Savi. Stari rock zvuk Nikola Sarapa je nastavio da neguje u okviru reproduktivne klupske grupe Stop.

Obnovljeni Zlatni akordi su u postavi Nikola Sarapa (gitara), Ivica Miksić (bas), Davor Štern (klavijature), Srečko Fadiga (bubnjevi) i Zvonimir Ćosić (vokal) snimili CD "Povratak ruku" sa stranim rock standardima koji su činili okosnicu njihovog repertoara krajem šezdesetih godina. Vlada Delač je vlasnik diskografske kuće Memphis, a Davor Štern naftni magnat. Žarko Siročić je umro 2000. godine.

Diskografija

Singlovi

"My Generation" / "Ostaješ sama" / "U mojim si mislima" / "Marice divojko" (Jugoton 1967.)

"Halo taxi" / "Lopov" / "Volješ, to je radost" / "To je naša ljubav" (PGP RTB 1968.)

"Čerge" / "Zašto plakati" (Jugoton 1970.)

"Dani" / "Prosjak" (Jugoton 1971.)

"Tvoj smijeh" / "Ti to znaš" (Jugoton 1972.)

"Moć snova" / "Dah tišine" (PGP RTB 1977.)

Album

"Povratak ruku" (Croatia Records 1999.)

Zlatni akordi

ZLATNI DEČACI

(Beograd)

Grupu su 1962. godine osnovali gimnazijski drugovi: pevač Slobodan Boba Stefanović (rođen 1946. u Beogradu), gitarista Velibor Borko Kacl (1947.), klavijaturista Predrag Lukić, bubnjar Dušan Banović i basista Vidoje Brajević Vili. U početku su se zvali The Tigers, ali su na predlog novinara i internacionalnog šahovskog majstora Nikole Karaklajića te 1962. godine postali Zlatni dečaci.

Redovno su svirali na igrankama u klubu "Euridika", tako što je Boba tokom večeri pevao sa Zlatnim dečacima ali i u jazz trju Saše Radojčića. Sa njima su još pevali Moma Davidović, a povremeno i Tomi Sovilj, ali se Boba vremenom ustalio kao jedini pevač. U želji da se probiju na radio programima koji su tada bili zatvoreni za bit muziku, snimali su moderne obrade klasične muzike. Nikola Karaklajić je te snimke poneo sa sobom u Holandiju, gde je učestvovao na šahovskom turniru, emitovao ih je na radiju i uspeo da zainteresuje urednike u izdavačkoj kući Fontana. Oni su Zlatnim dečacima pod imenom Golden Boys objavili singl sa instrumentalnim temama "Labudovo jezero" i "Humoreska". Godinu dana kasnije, ta dva snimka, uz temu iz "Fausta" i valcer "Dunavski valovi" na EP-iju je objavio Jugoton. Svojim poliranim kompozicijama vrlo brzo su stekli veliku popularnost i svirali su po čitavoj Jugoslaviji. Na sledeću ploči snimili su obrade pesama "Čudna devojka", "Napušteni dom" grupe Four Pennies (tekstovi Boba), temu iz opere "Sadko" Rimski Korsakova i "Foxtrot oriental" (u originalu "Koule Kopon"). Singl je dostigao tiraž od 100 000 primeraka. Na četvrtom i poslednjem singlu udarna je pesma "Skokien" iz repertoara Luja Armstronga. Pesmu su prepevali i nazvali je "Pamtim taj dan".

Aprila 1966. godine zahvaljujući Nikoli Karaklajiću otišli su u Englesku. Karaklajić je pozvan na šahovski turnir a članove grupe je zbog lakšeg dobijanja vize predstavio kao mlade šahiste. U gradiću Bognoreggis dogovorio im je nastup u sali u kojoj se okupilo oko 1500 posetilaca. Svirali su strane hitove, ali najbolje je bila prihvaćena njihova verzija narodne "Jovano Jovanke". Nastupili su još u klubu "Shoreline" i vratili se kući. Vidoje Brajević je 1966. godine napustio grupu, a novi basista postao je Gradimir Janković. Godine 1967. posle nastupa na festivalu "Beogradsko proleće" otišao je i Boba Stefanović. Ostatak sastava pokušao je sa pevačem Momom Davidovićem, ali su ubrzo prestali sa radom. Tokom karijere su Mikiju Jevremoviću snimili singl sa pesmama "18 žutih ruža" / "Kuća izlazečeg sunca" / "Meni ne treba niko" / "Oprosti ljubavi" (Jugoton 1965.) koji se prodao u neverovatnom tiražu od 200 000 primeraka.

Zlatni dečaci

Takođe su pratili i Zlatka Golubovića na singlu "Op hop" / "Čovek s Marsa" / "Op hop redalica" / "Pismo" (PGP RTB 1967.). Za film "Kuda posle kiše" reditelja Vladana Slijepčevića snimili su "Ti samo ti" i obradu "Jovano, Jovanke" koje je na foliji 1967. godine objavio Jugoton.

Borko Kačl se 1968. godine priključio novoosnovanoj Korni grupi. Po odlasku iz tog sastava povukao se sa scene. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći maja 1984. godine. Moma Davidović se preselio u Francusku gde je objavljivao singlove pod imenima David Colsberry i David Loris. Boba Stefanović je tokom godina izgradio uspešnu karijeru pevača i kompozitora zabavne muzike. Na festivalu "Beogradsko proleće" za izvođenje pesme "Oprosti" dobio je nagradu za interpretaciju. Na istom festivalu je pobedio sa pesmom "Obriši suze, draga". Snimio je preko pedeset singlova i albume "Oprosti ako si me drugačije zamišljala" (PGP RTB 1973.), "Autoportret" (PGP RTB 1976.), "Boba Stefanović" (PGP RTB 1979.), "Tornado" (PGP RTB 1983.), "Evergreen Man" (PGP RTB 1988.), "Boba Stefanović" (PGP RTS 1998. kompilacija) i "To je to" (BK Sound 2001.). Uz njegovu knjigu "Prva ljubav Dušana Silnog" (PGP RTS 1993.), izašao je i istoimeni disk. Budući da se godinama bavi slikarstvom (ulje na platnu i pasteli) knjigu je sam ilustrovao. Osvajao je prva mesta na festivalima u Skoplju, Opatiji, "Vaš šlager sezone" u Sarajevu, "Beogradsko proleće" (tri puta). Pobedio je na festivalu u Brašovu (Hulio Inglesias je tada osvojio peto mesto), festivalu "Čovek i more" u istočnonemačkom gradu Rostoku i festivalu "Zlatni Orfej" u Bugarskoj. Gostovao je na turnejama po Engleskoj, SSSR i Americi. U Nemačkoj je objavio tri singla za Bellaphon i Polydor. Diplomirao je na Fakultetu dramskih umetnosti. Sa Lokicom Stefanović je osnovao baletsku grupu Jazz-Ball, zatim baletsku grupu Bobete i vokalni kvartet One i oni. Komponovao je filmsku muziku. Početkom devedesetih godina pokrenuo je pevačku školu. Brajević, koji već godinama živi u Americi, samostalno je u malom tiražu štampao disk sa svim snimcima Zlatnih dečaka. Napisao je i knjigu sećanja "Album sa sličicama iz mog života". Ona je prvo objavljena u Vašingtonu 1985. godine a 2000. godine u Beogradu.

Diskografija

Singlovi

"Swan lake" / "Humoresque" (Fontana 1965.)
"Labuđe jezero" / "Humoreska" / "Dunavski valovi" / "Tema iz Fausta" (Jugoton 1966.)
"Čudna devojka" / "Sadko" / "Napušteni dom" / "Foxtrot oriental" (Jugoton 1966.)
"Sam" / "Samo ti" / "Pamtim taj dan" / "Ne želim kraj" (Jugoton 1967.)

ZLATNI PRSTI

(Zaječar)

Grupa je nastala 1970. godine, a osnovali su je gitarista Momčilo Radenković (1951.), basista Slobodan Radenković (1950.), klavijaturista Dragan Batalo (1952.) i bubnjar Dragan Trajković (1949.). U početku je sa njima pevao Jova Rašić koji je kasnije prešao u Generaciju 5. Po njegovom odlasku Momčilo Radenković je preuzeo vokalnu ulogu.

Prvu afirmaciju su dobili pobedom na Zaječarskoj gitarijadi 1974. godine, a tada su se sa snimkom "Naša pesma" pojavili na ploči emisije "Veče uz radio" Prvog programa Radio Beograda. Sledeće godine učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici sa pesmom "Budi hrabra". Za osamnaest sati su snimili debi album "Zlatni prsti". Autor većine pesama je Momčilo Radenković, a tekstove je pisao pesnik iz Kragujevca Mirko Glišić. Nezadovoljni dogovorima sa PGP RTB-om lutali su

Zlatni prsti

od jedne do druge disko kuće, a prvi veliki hit "Igraj rege" objavili su za Jugoton. Na duplom živom albumu "Pop parada I" (PGP RTB 1977.) su njihove pesme "Pevajmo ljubavi" i "Posebna si uvek bila" snimljene na nastupu u zemunskoj hali "Pinki" 1977. godine. Na namenskoj brigadirskoj ploči snimljena je i njihova pesma "Ne mogu sam da budem brigada". Krajem 1978. godine svirali su na BOOM festivalu u Novom Sadu. Po objavljivanju drugog albuma, po nazivu te ploče ime su promenili u Nokaut a došlo je i do personalnih promena. Batalo je otišao u vojsku, a zamenio ga je Dušan Maslać (ex Prava stvar). Slobodan Radenković je takođe napustio grupu, u Zaječaru je otvorio piceriju a zamenio ga je Jovan Nikolić.

Početkom osamdesetih, u vreme novog talasa, za Zlatne prste koji su predstavljali standardnu grupu starog kova bilo je sve manje prostora. Pokušavali su da održe korak trendovski orijentisanim pesmama, ali im je to donosilo polovične uspehe. Najbolje rezultate postizali su u baladama kojima je šarm davao raspukli vokal Momčila Radenkovića i njegovo leženo sviranje gitare. Stoga su sasvim tiho prestali sa radom. Grupa je često pomagala i drugim autorima, pa su u nekoliko navrata snimali matrice kantautoru Srđanu Marjanoviću, a pevaču Željku Radiću snimili su singl "Ramo, Ramo" / "Budi srećna ove noći" (Diskos 1977.). Na kompilacijskom disku "Zlatni prsti" deo pesama su snimili u savremenijim verzijama.

Diskografija

Singlovi

"Budi hrabra" / "Voli me ljubavi" (PGP RTB 1975.)
"Reših da se ženim" / "Posebna si uvek bila" (Diskos 1977.)
"Igraj rege" / "Prsti od plastike" (Jugoton 1977.)
"Kako da osvojim tebe" / "Istina" (Jugoton 1978.)
"Super finale" / "Ima nešto u tebi što nikom poklonio ne bih" (PGP RTB 1979.)
"Žuti taxi" / "Noć već bledi, blizu je dan" (PGP RTB 1980.)
"Igraj bugi vugi" / "Kad nemaš gde da odeš" (PGP RTB 1981.)

Albumi

"Zlatni prsti" (PGP RTB 1976.)
"Nokaut" (PGP RTB 1979.)
"Zlatni prsti" (Raglas Records 1999. kompilacija)

ZONA B

(Beograd)

Blues sastav Zona B pojavio se na klupskoj sceni 1987. godine, ali su ozbiljnije počeli da rade tek 1989. godine kada su se ustalili u postavi: basista Zdenko Kolar (ex Idoli), gitarista Dušan Bezuha (ex Suncokret), pevač Jovan Savić Lole, klavijaturista Vladimir Filipović, gitarista Tomislav Rakijaš i bubnjar Dušan Ristić.

Na prvoj ploči "Bestseller" obradili su blues i rock klasike među kojima su "Oh Well" (Fleetwood Mac), "Love Like A Man" (Ten Years After), "Cocaine" (J. J. Cale) i druge. U vreme rada na drugoj ploči "Juke-box" napustio ih je klavijaturista Vladimir Filipović. Na snimanju su gostovali Saša Lokner (Hammond orgulje), gitarista Zoran Božinović (ex Pop mašina), Pera Džo (usna har-

Zona B

monika), Miroslav Cvetković (bas) i Ivan Božinović (prateći vokali). Uz obrade vremešnih klasika, ploča sadrži pesme "My Woman" i "Don't Put Me Down" koje su uradili Bezuha i Lole. Po odlasku Loleta i Rakijaša iz grupe, dobili su nove članove: Zoran Božinović (gitara), Petar Zarija (vokal) i Ljuba Đorđević (usna harmonika).

Snimke sa obe vinilne ploče su 1999. godine samostalno objavili na disku "Two On One". Kao bonus je dodata obrada "When The Eagle Flies" koju su snimili sa Bebi Dol za ploču "Belgrade / The Blues / Today / Vol. 1" (PGP RTS 1994.). Na disku "Pirat" su takođe posegnuli za obradama blues klasika, a temu "Guess Who" Bezuha je komponovao na tekst B.B. Kinga. Kao gosti sa njima su svirali Ognjan Radivojević (Hammond orgulje), Vlada Divljan (gitara i vokal), Ivana Ćosić (vokal), Boža Škipić (gitara) i Petar Radmilović (bubnjevi). Sa koncertnom verzijom pesme "Negde daleko" iz repertoara Pop mašine, zastupljeni su na disku "Blues Summit Coupe Vol. 1" (One Records 2000.), a živa verzija "Trouble in Mind" je na disku "Blues Summit Coupe Vol. 2" (One Records 2000.). Na disku "Original" krajem 2003. godine snimili su samo svoje blues orijentisane kompozicije. U to vreme im se pridružio još jedan gitarista Dadi Stojanović. Nažalost, Zoran Božinović nije doživeo izlazak tog materijala. Preminuo je 12. jula 2004. godine.

Bezuha paralelno svira u pratećem bendu Đorđa Balaševića, a Kolar je u Old Stars Bendu Vlade Divljana. Po odlasku iz grupe, Jovan Savić Lole je osnovao sastav Balkanski trougao. Kasetu "Ja, ti, on" (BOA Records 1998.) u produkciji Miroslava Cvetkovića uz njega su snimili: Andreja Bućan (saksofon), Tomislav Rakijaš (gitara), Bekim Fazlijagić (bubnjevi) i Jovan Ignjatović (bas). Na kaseti su Loletove rock orijentisane kompozicije. Dragan Stojanović Dadi i Petar Zarija su koristeći imena Mista Dady i Peter Singer formirali duet Electric Blu i snimili disk "Vol. 1" (Magmedia 2005.) na kome su na originalan način spojili elektroniku i blues.

www.zona-b.com

Diskografija

"Bestseller" (PGP RTB 1991.)
"Juke-box" (PGP RTS 1993.)
"Pirat" (Round Records 1999.)
"Original" (One Records 2005.)

ZVIJEZDE

(Zagreb)

Po odlasku iz sastava Patrola, pevač i kompozitor Renato Metessi formirao je 1982. godine grupu Zvijezde sa članovima Daska Banda iz Siska. Već 25. marta 1982. godine nastupili su kao predgrupa sastavu Boomtown Rats u zagrebačkom Domu sportova.

Debi album "Imitacija života" objavili su iste godine. Pored Metessija kao glavnog autora, ploču su snimili gitarista Branko Kužnar, klavijaturista Rajko Puclin, basista Željko Deverlija i bubnjar Branko Badanjek. Ploču je producirao Piko Stančić. U pesmama "Koji film sada vrtiš u glavi", "Grad i njegovi anđeli" i ambicioznoj

Zvijezde

"Nadolazeće kiše" svirali su energičan rock, a Renato se držao linije koju je u okviru Patrole započeo. Pesmu "Rinči, vrati se" posvetili su Davorinu Bogoviću, pevaču Prljavog kazališta koji je u to vreme odlučio da se povuče sa scene. Drugi LP "Mjesto pod suncem" snimili su sa novim gitaristom Igorom Milojkovićem. Na ploči je njihov stari koncertni favorit "Nikol", ali i "Narodna", "Nikad nisi rekla ne" i "Daljine" koja je po stilu slična pesmi "Nadolazeće kiše". Kao gosti na snimanju su učestvovali Drago Mlinarec (usna harmonika) i Miroslav Sedak Benčić (saksofon). Zvijezde su u tom periodu stekle solidan koncertni status. Treći LP "Pravovjerni plesači" producirao je Drago Mlinarec a novi članovi postali su bubnjar Željko Turčinović, basista Miroslav Abramović i gitarista Željko Banić. Pored obrade "Takvim sjajem" Arsena Dedića, tu su "Probudi se Deborah", "Zato pjevaj" i druge. Po objavljivanju te ploče krenuli su na turneju posle koje je Metessi proveo godinu dana u Australiji. Četvrti LP "Licem prema nebu" producirao je gitarista Marijan Brkić, a Metessi je radio sa potpuno promenjenom ekipom muzičara: saksofonista Roman Martin, bubnjar Gordan Dorvak, basista Siniša Tkalec, gitaristi Zoran Viceban i Almir Škiljić. Godine 1990. svirali su kao predgrupa na koncertu grupe The Stranglers u Zagrebu.

Tokom rata Metessi je jedno vreme proveo u Italiji, a povratnički album "Sjaj i bijeda Hollywooda" objavio je krajem 1996. godine. U produkciji Rema Kartagine i uz pratnju studijskih muzičara (Branko Bogunović i grupa Big Blue) ponovo je snimio pesmu "Nikol", a tu je "Kikiriki" (obrada pesme "Colpa di chi"), zatim "No Drugs, No Alcohol" i etno nastrojene "Dragi Japa" i "Ako se ne vratim". Najveći deo albuma zbog koketiranja sa elektronikom ploča je prošla nezapaženo. Na disku "Muvanje" Metessi se vratio korenima, pa se osim pesama "Libera" i "Mjesec za tebe" (prepevi italijanskih kancona), ostalih jedanaest pesama kreću od Elvisa Preslija ("Sretan rođendan Elvis"), preko novog talasa do starog Brusa Springstina. Disk je snimio sa novim članovima: Igor Matković (klavir), Igor Balent (bubnjevi), Danko Buri (bas, violina) i Igor Miljković. CD "Automatski piloti" predstavio ga je u svetlu bliskom ranoj fazi Zvijezda. Na kompilacijskom disku "Na zapadnoj strani, The Best of 1982-1990" objavljen je izbor sa prve četiri ploče Zvijezda a kao bonus je uvršćen rani hit Patrole "Ne pitaj za mene". Na solo disku "Veliki strašan film" (Dancing Bear 2004.) Metessi je snimio nove pesme u produkciji Janka Mlinarića Trulog. U temi "Dva prijatelja" gostovao je Davorin Bogović.

Grupa Novembar iz Niša je na disku "Blues južne pruge" (B 92 1997.) obradila pesmu Zvijezda "Mesto pod suncem".

Diskografija

Albumi

"Imitacija života" (Suzy 1982.)
"Mjesto pod suncem" (Suzy 1984.)
"Pravovjerni plesači" (Suzy 1986.)
"Licem prema nebu" (Suzy 1990.)
"Sjaj i bijeda Hollywooda" (Back beat / Croatia Records 1996.)
"Muvanje" (Croatia Records 1998.)
"Automatski piloti" (Orfej 2001.)
"Na zapadnoj strani, The Best of 1982-1990" (Perfekt Music / Croatia Records 2002. kompilacija)

Ž

Žeteoci

ŽETEOCI

(Zagreb)

Sastav su u jesen 1966. godine (prvobitno pod imenom Bijeli kolari) osnovali studenti Teološkog fakulteta: Mijo Gabrić (1943.), Mato Dukić, Mijo Bergovec i Josip Pustički. Dukić je pevao a ostala trojica su svirala gitare.

U početku su zabavljali kolege sa fakulteta a u javnosti su se prvi put pojavili 1967. godine kada su gostovali u emisiji TV Beograd "Koncert za ludi mladi svet". Godine 1968. kompletirali su opremu i počeli da nastupaju u postavi Mijo Bergovec (orgulje, gitara, vokal), Mato Dukić (bas, vokal), Valent Bogadi (gitara) i Mijo Gabrić (bubnjevi). Prvi javni nastup održali su 3. februara 1969. godine u zagrebačkoj dvorani "Istra". Zbog velikog interesovanja publike ubrzo su zakazali koncert u dvorani Studentskog centra. Uoči nastupa, koncert je bio zabranjen, što je izazvalo nezadovoljstvo publike a morala je da interveniše i milicija. Naknadno su dobili dozvolu da koncert održe nedelju dana kasnije. Posle toga su svirali isključivo u inostranstvu: Austrija, Italija, Švajcarska, Amerika i Kanada. Jednom prilikom su svirali pred Papom, što je organizovao tadašnji zagrebački kardinal koji im je poklonio i prvu električnu gitaru.

Budući da su izvodili u to vreme modernu beat muziku a pevali religiozne tekstove, u medijima su ih prozvali "električari u haljama". Njihov materijal je obuhvatao duhovnu muziku, a na kompozicije francuskog sveštenika Aime Duvala i Švajcarca Alfreda Flirija radili su sopstvene aranžmane i prepeve. Izvodili su i svoj materijal a na koncertima u inostranstvu su svirali obrade izvornih narodnih pesama i aktuelnih festivalskih hitova. Njihov jedini LP "To nije tajna" objavljen je početkom 1969. godine, nepuna dva meseca posle ploče "Naši dani" Grupe 220, tako da su u diskografskom foto-finišu izgubili primat vlasnika prvog albuma u Jugoslaviji. Ploču je producirao Pero Gotovac, izdao "Glas koncila", list hrvatske katoličke crkve a odštampao je Jugoton. LP je mogao da se kupi u crkvama i prvi tiraž (10 000 primeraka) rasprodat je tokom 1969. godine. Ploča je imala još dva izdanja, tako da je mogla da se nađe u varijanti sa tri različita omota. Ona i danas važi za najprodavanije diskografsko izdanje sa verskim sadržajem. Uprkos tome, ploča je u samom vrhu rariteta među diskofilima. Materijal na njihovom debiju kreće se od gospela, preko popa do zabavne muzike. Dve godine kasnije objavili su singl "Majka Marija" za koji je muziku komponovao Arsen Dedić.

Po završetku studija, članovi grupe su postali sveštenici, izuzev Mije Bergovca koji je na petoj godini napustio fakultet, upisao medicinu i kasnije se zaposlio kao lekar. Valent Bogadi bio je upravnik župe u Grubišnom polju, Mato Dukić upravnik župe u Velikoj Pisanici, a Mijo Gabrić urednik "Glasa koncila" i "Malog koncila". Na šestostrukom box setu "Kad je rock bio mlad-priča sa istočne strane 1956-1970." (Croatia Records 2005.), zastupljeni su temom "Tmina".

"To nije tajna" – treće izdanje

"To nije tajna" – drugo izdanje

Diskografija

Singl

"Majka Marija" / "Bistrička" (Jugoton 1971.)

Album

"To nije tajna" (Glas koncila / Jugoton 1969.)

"To nije tajna" – prvo izdanje

Atheist rap• BAAL • Babe • Bad Copy • Beogradski sindikat • Bjesovi • Block Out • Braća Left • Bukvar bukvar • Cactus Jack • ČBS • Darkwood Dub • Deca loših muzičara • Direktori • Doghouse • Dža ili bu • Džambasov Darko • Džukele • E-play • Eva Braun • Eyesburn • Familija • Generacija bez budućnosti • Gluve kučke • Goblini • Goribor • Gru • Hadžimanov Vasil • Hazari • Intruder • Irfan Muertes • Jarboli • J.U.S.T. • Kanal Tvid • Kanda Kodža i Nebojša • Kazna za uši • K2 • Klinički mrtav • Kontrabanda • Kristali • The Kuguars • Lajko Felix • Lee Man • Lira Vega • Love Hunters • Lutke • Madame Piano • Marčelo • Minstrel • Mistake Mistake • NBG • Negative • Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar • Neverne bebe • Night Shift • Ništa ali logopedi • Novembar • Orthodox Celts • Oružjem protivu otmičara • Overdrive • Pejaković Nikola Kolja • Plejboj • Popcycle • Popečitelji • Popović Ana • Popović Ognjen • Presing • Prljavi inspektor Blaža i kljunovi • Qrve • Rare • Simić Quartet • Six Pack • Stanić Ana • Straight Jackin • Sunshine • Supernaut • Super s karamelom • Sve ili ništa • Šablon • 357 • URGH • Veliki prezir • Viborg Dallas • Vijatov Voja • Voodoo Popeye • VROOOM • Vučković Vladan • Who Is The Best • X centar • Zbogom Brus Li • Zvoncekova bilježnica

SRBIJA

1991-2006

veliki grad
ne bi bio veliki
bez

B92

www.b92.net

ATHEIST RAP

(Novi Sad)

Grupa je smišljena 28. novembra 1988. godine na koncertu Ramba Amadeusa, a zvanično postoji od 1. januara 1989. godine. Osnovali su je pevači Aleksandar Popov Pop i Vladimir Kozbašić Pećinko, pridružili su im se gitarista Vladimir Radusinović Radule, basista Zoran Zarić Zare (obojica iz grupe Fluorel Tačkaš) i bubnjar Stevan Gojkov.

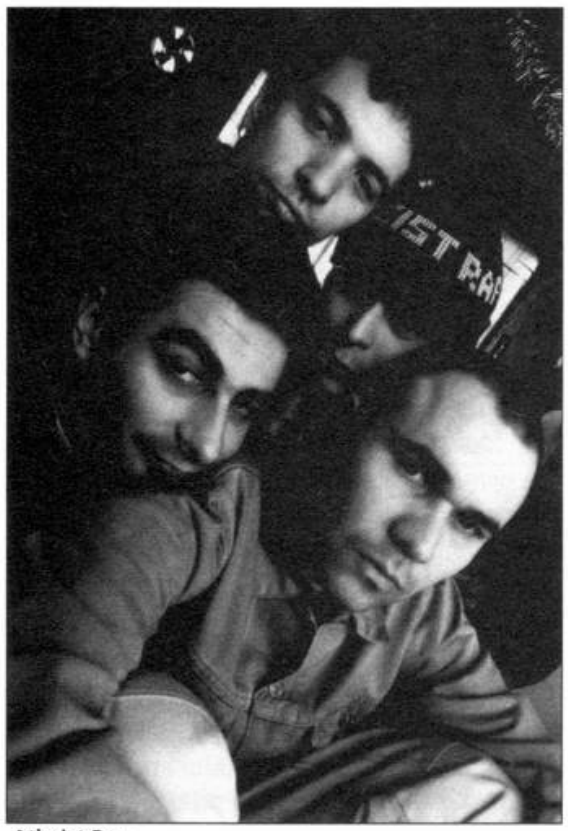

Atheist Rap

Prvi koncert održali su 22. maja 1989. godine, a prve snimke su uradili 1990. godine. Planirali su da ih objave na maksi-singlu "Kompakt disk" za Start Today Records. Vinil je trebalo da odštampa zagrebački Jugoton, ali kako je izbio rat do toga nije došlo. Krajem 1990. godine Gojkov je prešao na gitaru, a bubnjar je postao Aleksandar Milovanov Acke (ex Fluorel Tačkaš). U studiju "Do Re Mi", krajem 1992. godine snimili su kasetu "Maori i crni Gonzales" za Scorned Records na kojoj je, pored njihovih duhovitih pesama "Ljubav" (sa usemplovanim glasom J.B. Tita), "Blu Trabant", "Wartburg limuzina" i obrada pesme "Plitka poezija" grupe Pekinška patka. Kaseta je slabo distribuirana, te je kao reizdanje objavio na CD-u 1996. godine Take It Or Leave It Records. Kao bonus pesme uvršćene su "Gusti sok", "Stomak eliminator", "Novosadski vašar" i "Gril 13" sa nerealizovanog maksi singla iz 1991. godine. Na disku su i koncertne verzije pesama "Ljubav", "ORA je pravi način da..." i "Ritam". Krajem 1992. godine svirali su na festivalu "Brzi bendovi Srbije", a povremeno su nastupali pod lažnim imenom Božidara starog park i Električni Jurica. Sledeće godine su za TV emisiju "Fore i fazoni" na tekstove Ljubivoja Ršumovića snimili pesme "Ovca" i "Žurka" koje su na drugoj ploči "Ja eventualno bih ako njega eliminišete". Ako se iz naslova ploče uzmu samo početna slova reči, rešenje rebusa daje termin za jedno od osnovnih interesovanja članova grupe. U novim temama nastavili su sa doslednim poštovanjem žanra, tako da su pesme bazirali na dijaloškoj rap formi, dok su muzičku podlogu činile heavy gitare, poneki rockabilly ili ska ritam filovan raznovrsnim citatima iz pesama Kiće Slabinca, EKV i KUD Idijota, do The Clash i Soundgarden. Ni ovog puta nisu odoleli direktnim tekstovima u pesmama "Godina kulture", "Tetoviranje" i "Snayka", a ljubavnom tematikom bavili su se u "Odlazim" i "Fatamorgana". Između pesama su korišćene govorne vinjete, dijalozi iz filma "Nacionalna klasa", ali i autorski prilozi članova grupe. Materijal su producirali Vojislav Aralica i Atheist Rap. Zoran Zarić je umro od raka pluća, 14. februara 1997. godine, a novi basista je postao Zoran Lekić (ex Luna i Obojeni program). Drugi album "J.E.B.A.NJ.E." objavio je kao reizdanje na CD-u HI Fi Centar 1998. godine. CD "II liga-Zapad" producirao je Mare Vukmanović. Na disku je obrada "Narodne pjesme" grupe Paraf, minijature "Atheist Rap II" i "Atheist hor" posvećene su preminulom basisti Zaretu, a "Tomi Gan" govori o atmosferi razočaranja posle zimskog građanskog protesta povodom izborne krađe. Na disku "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.) emisije "Paket aranžman" TV Politika, zabeležen je koncert u KST-u održan 26. oktobra 1996. godine kada su domaći sastavi svirali obrade punk klasika. Atheist Rap su zastupljeni pesmama "Narodna" grupe Paraf i "Too Drunk To Fuck" sastava Dead Kennedys. Na Gitarijadi u Zaječaru 1998. godine sa njima je prvi put nastupio gitarista Barbun (ex Ritam nereda). U jesen 1998. godine sa grupama KUD Idijoti, Goblini i Sikter svirali su u Sarajevu u holu razrušene železničke stanice. Uspešne nastupe imali su u više navrata u Puli, Rijeci i Zagrebu. Polovinom 2001. godine Pećinko ih je napustio i povukao se sa scene. Na kompilaciji "Predsednici predsedništva predsednika" je detaljan pregled minulog rada, novi snimak teme "Sarajevo" i nova pesma "Lopovi i žace". CD "Osveta Crnog Gonzalesa" snimili su sa gitaristom Dušanom Ječmenicom (ex Mitesers) koji je zamenio Barbuna. Uz nove pesme "Pritilend", "Bluz južne pruge", "Elit luk i voda" na disku je ponovljena tema "Lopovi & žace".

www.atheist-rap.com

Diskografija

"Maori i crni Gonzales" (Scorned Records 1994. kaseta / Take It Or Leave It 1996. CD)
"Ja eventualno bih ako njega eliminišete" (PGP RTS 1996.)
"II liga-Zapad" (Hi Fi Centar 1998.)
"Predsednici predsedništva predsednika" (Hi Fi Centar 2001. kompilacija)
"Osveta Crnog Gonzalesa" (Multimedia Records 2005.)

BAAL

(Beograd)

Sastav BAAL osnovao je 1989. godine klavijaturista i pevač Andrej Aćin (rođen 1972.) a u grupi su bili basista Srđa Popović, gitarista Vojkan Petković i bubnjar Vlada Marinković. Aćin se pre BAAL-a ogledao u komponovanju ambijentalnih instrumentala, a sa grupom se upustio u kreiranje zvuka na tragu ghotic rocka.

Debi album "Između božanstva i ništavila" snimili su početkom 1992. godine a na ploči su gostovali pevač Goran Tanevski (ex Mizar), Milan Mladenović (EKV), Zvonko Đukić (Van Gogh), Nebojša Marić (gitara), Vlada Racković (ex Odiseja) koji je svirao akustičnu gitaru i bubnjar Marko Milivojević (EKV). Materijal je komponovao Andrej Aćin, pesmu "Iščezavam" napisao je sa Srđom Popovićem, a "Let" sa Vladislavom Jevtićem. Produkciju ploče radili su BAAL, Nebojša Marić i Vlada Racković. Po objavljivanju ploče redovno su nastupali, a juna 1995. godine odlučili su da prekinu sa zajedničkim radom. Srđa Popović je muzičku karijeru zamenio političkom kao istaknuti član Demokratske stranke.

Nebojša Babić

BAAL

Materijal planiran za drugi album grupe, koji je nastao sredinom 1994. godine, Aćin je objavio samostalno pod nazivom "Retro Deux". U saradnji sa Srđanom Babovićem (producent većeg broja dance ploča) snimio je sedam tema za mini CD "Artoodeetoo". U tim kompozicijama Aćin je pevao na srpskom, francuskom i engleskom jeziku, svirao klavijature i bavio se programiranjem. Babović je programirao i svirao klavijature, a gostovali su gitaristi Duda Petrović, Nebojša Marić i perkusionista Aleksandar Milanović. Instrumentali "Waiting 1" i "Waiting 2" napisani su za film "Waiting (For Death)" Milana Konjevića. Aćin je 1995. godine radio muziku za omnibus film "Paket aranžman" i to za priču "Herc minuta" reditelja Srdana Golubovića. Iste godine radio je muziku za film "Slepi kolosek", 1997. godine za film "Kupi mi Eliota", 2000. godine za "TT sindrom", 2002. godine za "Mala noćna muzika" (sva tri filma režirao je Dejan Zečević) i "Apsolutnih sto" Srdana Golubovića. Muzika iz Golubovićevog filma je objavljena na disku "Apsolutnih sto" (Komuna 2001.), a iz Zečevićevog na disku "TT Sindrom" (KunstKraft 2002.). Pisao je primenjenu muziku za radio i televiziju i za pozorišnu predstavu "Silvija" koju je u Ateljeu 212 režirala Milica Kralj. Na filmskom festivalu u Herceg Novom 1995. godine dobio je nagradu za muziku u filmu "Paket aranžman". Na istom festivalu 2002. godine za muziku u filmu "Apsolutnih sto" dobio je nagradu za kompozitora godine. U periodu od 1992. do 1995. radio je kao muzički urednik na Art kanalu. Diplomirao je filmsku režiju. Za kratki film "Margina" na Internacionalnom filmskom festivalu u Hjustonu dobio je "Special Jury Golden Award". Režirao je u pozorištu, a predstava "Pasija po telu" je 2002. godine izvedena na Bitefu. Godine 2003. glumio je u filmu "Bye bye blackbird" reditelja Robinsona Savarija. Režirao je dokumentarno-igrani film "Moj svet pun svetlosti".

Početkom 1998. godine Aćin je u Parizu sarađivao sa cenjenom francuskom grupom Noir Desir i nastupao na njihovim koncertima. Za CD "One trip one noise" (PolyGram 1998.) različiti autori iz Evrope ponudili su sopstveni miks pesama grupe Noir Desir. Na tom disku objavljeni su Aćinovi miksovi pesama "Fin de siecle

(G.L.Y.O.)" i "Septembre en attendant (un jour a Belgrade)".

Diskografija

"Između božanstva i ništavila" (Sorabia disc 1993.)
"Artoodeetoo" (Imago Records 1996.)

BABE

(Beograd)

Babe su 1992. godine osnovali veterani beogradske scene Žika Milenković (gitara, vokal), Goran Čavajda Čavke (bubnjevi, vokal), Bojan Vasić (bas) i Zoran Ilić (gitara). Pošto je Žika stalni član Bajaginih Instruktora, Ilić je tada bio u Ribljoj čorbi a Čavke u Električnom orgazmu, u Babama su planirali da opušteno rade dok njihovi matični sastavi miruju. Inicijator osnivanja Baba bio je Bojan Vasić koji je pre toga dugo svirao sa Zoranom Ilićem u sastavu Bezobrazno zeleno. Vezivno tkivo Babama bile su Žikine duhovite pesme, na tragu onoga što je svojevremeno radio sa grupom Mačori, a scenski nastup temeljili su na njegovom višegodišnjem uspešnom delovanju u okviru amaterskog pozorišta "Teatar Levo". Tokom snimanja prve ploče Bojan Vasić je odlučio da ode u Južnu Afriku, tako da je odsvirao samo bas deonicu u pesmi "Mirko i Marina". Novi basista postao je Dejan Škopelja Škopi (ex U škripcu).

Branislav Nacić

Žika Milenković

Debi "Slike iz života jednog idiota" producirao je Ljubomir Jovanović Jovec (ex Električni orgazam), a na snimanju su kao gosti učestvovali Margita Stefanović, Marija Mihajlović, Branislav Petrović Banana, Miša Savić, Nele Stamatović, Vidoja Božinović i članovi sastava Del Arno Band. Žikine vedre, gegovske pesme sa kalamburskim obrtima i pričama o ćoškarošima, pijancima, dilerima i frustriranim erotomanima dobro su prošle naročito kod mlađe publike. Po objavljivanju ploče su krenuli na turneju kao predgrupa Ribljoj čorbi, a uoči nove 1995. godine objavili su kasetu sa prigodnim snimcima "Novogodišnja pesma", "Loša navika", "Reći ćemo hvala kada bude karnevala" i "Dizel", obrada hita "Dizzy" koji je šezdesetih godina izvodio Tomi Roj (Tommy Roe). U to vreme Žika Milenković je u pozorištu "Radović" sa Nedom Arnerić i Lorom Orlović glumio u predstavi "Elvira je cool" na tekst rock novinara Aleksandra Žikića. Drugi zvanični LP "Lažne slike o ljubavi" izašao je krajem 1995. godine, ali nije postigao uspeh prethodnog, iako su pesme "Ko me ter'o" i "Mesnica" bile zastupljene u medijima. Ostatak materijala nije dostigao standard prethodnih snimaka, pogotovu ne u "Stranac usranac", obradi "Strangers In The Night". U to vreme bubnjeve u grupi svirao je Vlada Cvetković, a Čavke ih je napustio, glumio je u filmu "Geto – tajni život grada" Ivana Markova i Mladena Matičevića, a onda se preselio u Tasmaniju. Umro je 16. februara 1997. godine od AIDS-a.

Kompilacijski CD "P.S. Babe", objavljen početkom 1998. godine, sadrži pesme sa debi ploče, kasete "4 Babe pesme" i nove snimke "Hoću da budem predsednik Srbije", "Zadnja noć" i "Mladi ludi svet". CD "Slike sna i jave (samo za ludake i buntovnike" uradili su sa novim članovima: Vladan Nedeljkov (gitara) i Blagoje Nedeljković Pače (bubnjevi). U produkciji Gorana Živkovića, isporučili su šesnaest pesama, a udarna "Mexico" nastala je 1982. godine u vreme rada grupe Mačori. "U sukobu 2 pola" obradili su hit "Touch Too Much" Hejzel O Konor (Hazzel O' Connor). Inspiraciju za tekstove Žika je nalazio u radovima Momčila Bajagića, Aleksandra Žikića (S.T.R.A.H.), Danka Đurića (Papatra), knjizi "Vulvaši" Magičnog Ćire i grafitu sa jedne bandere. Sa radom su prestali zbog Žikinog angažovanja u Instruktorima.

Diskografija

"Slike iz života jednog idiota" (ITVMM 1993.)
"4 Babe pesme" (ITVMM 1994. kaseta)
"Lažne slike o ljubavi" (PGP RTS 1995.)
"P.S. Babe" (ITMM 1998. kompilacija)
"Slike sna i jave (samo za ludake i buntovnike)" (ITMM 1999.)

BAD COPY

(Beograd)

Hip hop sastav Bad Copy osnovali su 1995. godine Ajs Nigrutin (Vladan Aksentijević) i Miki Boy (Milan Šaponja), a kasnije im se priključio Timbe (Rašid Kurtanović).

Na debi disku "Orbod mebej" su duhovite tekstove snimili na instrumentale američkih rapera Naughty By Nature, Method Man-a i drugih. Udarna tema bila je "Zabaci domaćine" na "Gansta's Paradise" (Coolio). Godine 1998. sa njima je počeo da radi Sky Wikluh (Đorđe Miljenović). Najmlađu publiku su brzo regrutovali atraktivnim nastupima na kojima često nastupaju sa kolegama sa hip hop scene, jedu sarme a gajbe piva im čine scenografiju. Sa diska "Sve sami hedovi" izdvojile su se teme "Vune mlade", "Uno due tre", "Sarma spremna" i "Još litar jedan". "Svetlost blica" i "Uput" snimili su sa duetom Bitcharke na travi koji čine Una Senić i Marija Jelić. CD "Prigodan program sa zakuskom u svečanoj sali" snimali su u studiju Beogradskog sindikata i zagrebačkom studiju "Prćija". Muziku za pesmu "Dušmanko" komponovao je hrvatski producent Dražen Kvočić Dash. Gosti na snimanju su bili: Bvana, Edo Maajka, Gospodar vremena i Škabo (Beogradski sindikat). Oni su uradili i tekstove za teme u kojima su pevali. Miks je obavio DJ Hollywood a mastering Marko Nastić.

Ajs Nigrutin je snimio solo diskove "Nigrutinski rečeno" (One Records 2003.) i "Štrokavi pazuh" (One Records 2005.). Sky Wikluh je završio Srednju muzičku školu i dve godine Muzičke akademije (odsek viola) i tada je rešio da napusti dalje školovanje. Na disku riječkog ženskog kvarteta E.N.I. "Da Capo" (Dallas Records 2003.) uradio je remiks obrade "Rijetko te viđam sa devojkama" Idola. Član je raggamuffin postave Shappa i sa njima je snimio disk "Shappa – Wikluh Sky & Coyote feat. Kingkyll" (Ammonite Records 2005.). Svira bubnjeve u ad hoc punk sastavu Jogurt. Sa Marčelom je komponovao pesmu "Otkucaji" za njegov disk "Puzzle Shock!" (Multimedia Records 2005.). Snimio je hip hop solo CD "Zašto brate Wikluh" (One Records 2005.). Pod imenom Đorđe Miljenović, kao prvi deo trilogije, uradio je rock operu "Zagađenje u Japanu" (Multimedia Records 2006.). Krećući se u širokom prostoru od Frenka Zape (Frank Zappa) do Dade Topića, u njoj govori o turbo folk zvezdi koja je zbog karijere promenila pol, ime i veru. U pripremi je drugi deo trilogije pod nazivom "Viršle sa senfom".

Ajs i Timbe su pod imenom 43zla sastavili kompilaciju "Sve same barabe" (One Records 2004.) na kojoj su predstavili nova hip hop imena. Milan Šaponja je poginuo 1999. godine.

Diskografija

"Orbod mebej" (ITMM 1996.)
"Sve sami hedovi" (One Records 2003.)
"Prigodan program sa zakuskom u svečanoj sali" (Prohibicija 2006.)

Bad Copy: Đorđe Miljenović, Rašid Kurtanović i Vladan Aksentijević

Stanislav Milojković

Beogradski sindikat na koncertu u Domu omladine

BEOGRADSKI SINDIKAT

(Beograd)

Na zajedničkom koncertu mladih hip hop sastava Red zmaja i Tumz održanom u KST-u 21. marta 1999. godine, fuzijom članova nastala je grupa Beogradski sindikat. Sastav su činili Đorđe Jovanović Đolođolo, Ognjen Janković, Boško Ćirković Škabo, Blaža Vujović, Marko Đurić, Vladimir Ćorluka Dice, Darko Marjanović i Feđa Dimović MC Flex. Krajem iste godine priključio im se Aleksandar Karadžinović Shef Sale A.K.

Posle serije klupskih nastupa, decembra 2000. godine snimili su prvu pesmu "Divljina" koja je imala medijski odjek zbog precizno opisane kriminogene i političke scene u Srbiji. Maja 2001. godine nastupali su na muzičko pozorišnom festivalu "Passages" u francuskom gradu Nansiju. Debi CD "Bssst...tišinčina!" producirali su Dadi Stojanović, Škabo i M. Đurić. Uz udarnu pesmu "Divljina", zabeležili su "Dolazi sindikat", "BS!BS!" i druge. Septembra 2002. godine samostalno su objavili singl "Govedina" koji je podigao medijsku buru zbog oštrih političkih stavova upućenih novom srpskom rukovodstvu. Povodom singla članovi grupe su sa Vojislavom Koštunicom gostovali u cenjenoj političkoj TV emisiji "Utisak nedelje" Olje Bećković. Novembra 2002. godine održali su prvi veliki samostalni koncert u SKC-u. Sa diska "Svi zajedno" izdvojile su se teme "Samo za BGD", "Stotka" i "Od sranja se ne beži". Uradili su pesmu "Mi smo ta ekipa" koja je bila nezvanična himna Evropskog vaterpolo prvenstva u Beogradu 2006. godine.

Škabo je snimio solo diskove "Sam" (One Records 2003.) i "PKS PVO" (Magmedia 2005.) na kome je gostovao Nemanja Kojić (Eyesburn). Gostovao je na rap diskovima "Ekipa stigla" (Bassivity 2002.) VIP, "Sve sami hedovi" (One Records 2003.) Bad Copy, "Radio Beograd" (Magmedia 2005.) grupe Liga. Komponovao je pesmu "Srećka" za film "Potera za sreć(k)om" reditelja Milorada Milinkovića. Pokrenuo je izdavačku kuću Magmedija.

www.bgsindikat.com

Diskografija

Singlovi

"Govedina" (samostalno izdanje 2002.)
"Oni su" (Prohibicija 2006.)

Albumi

"Bssst...tišinčina!" (Automatik 2001.)
"Svi zajedno" (Prohibicija 2005.)

BJESOVI

(Gornji Milanovac)

Grupu su 1990. godine osnovali pevači Zoran Marinković i Goran Marić, a ime su odabrali po knjizi "Zli dusi" Dostojevskog, koja je u hrvatskom prevodu objavljena pod imenom "Bjesovi". Njih dvojica su još kao sedamnaestogodišnjaci 1985. godine pisali za "Džuboks" pod pseudonimima McCrywack & Max Radackow. Zoran se bavi slikarstvom, a Goran je objavljivao poeziju u književnim novinama.

Srđan Veljović

Bjesovi: Marinković i Marić

Debi kasetu "U osvit zadnjeg dana" snimili su oktobra 1990. godine. Uz Zorana i Gorana u postavi su bili Predrag Dabić (gitara), Zoran Filipović (gitara), Božidar Tanasković (bas) i Goran Ugarčina (bubnjevi). Na snimanju su gostovali gitaristi Vladimir Vesović i Nikola Slavković, a autor govornog dela u pesmi "On je sam" bio je Dejan Marinković. Na kaseti su uz njihove pesme i obrade "Džordžija", autora Filipa Supa (Philippe Soupault), "Vule Bule" (verzija Tomi Sovilja), dok su u pesmi "Zli dusi" korišćeni delovi "Jevanđelja po Luki" i Puškinovih pesama. Depresivnom muzikom i teškim tekstovima otvorili su sasvim drugačije poglavlje u novijem domaćem rocku. Od 1991. godine stalnu postavu činili su novi članovi Dejan Petrović (bas) i Miroslav Marjanović (bubnjevi). Pobedili su na Gitarijadi u Zaječaru 1993. godine, a bili su najbolji i na festivalu "Brzi bendovi Srbije" 1994. godine. Sledeći CD "Bjesovi" producirali su Goran Živković i Aleksandar Radosavljević i na njemu je još preciznije definisan stil posebno u pesmama "Ime", "Vreme je", "Ne budi me (ubij me)", "Vraćam se dole". Kako je u to vreme afirmaciju stekao grunge pokret, taj uticaj je primetan na disku.

Godine 1995. u grupu je došao bubnjar Igor Malešević (ex Hazari) a vratio se basista Božidar Tanasković. Sa njima su snimili CD "Sve što vidim i sve što znam". Uz svoje tekstove, u pesmi "Sve će se doznati" koristili su stihove iz Novog zaveta i bazirali je na muzičkoj temi iz filmova o Džemsu Bondu, a ploča odiše optimističkijim temama zasnovanim na religioznoj tradiciji. Sa radom su prestali krajem 1997. godine. Jeromonah Jovan Ćulibrk, Goran Marić i Petar Smolović su sa otvaranjem cetinjskog radija "Svetigora" polovinom 1998. godine pokrenuli emisiju "Deca apokalipse – deca otkrovenja" u kojoj su gostovali članovi grupa Partibrejkers, Anastasia, Dead Milkman i drugih. Sa brojnim domaćim autorima Goran Marić je realizovao CD "Pesme iznad Istoka i Zapada" (Radio Svetigora / PGP RTS 2001.) na kome je muzika komponovana prema poeziji vladike Nikolaja Velimirovića. Rad su obnovili krajem 2000. godine. CD "Na živo" snimili su marta 2002. godine na nastupu u Gornjem Milanovcu u postavi koju su činili Zoran Marinković (vokal), Zoran Filipović (gitara), Slobodan Vuković (gitara), Dragan Arsić (bas) i Miroslav Marjanović (bubnjevi). Uz sedam ranije objavljenih pesama disk je ponudio i tri nove "Čak i da mogu", "Čekam dan" i "Kiša".

Diskografija

"U osvit zadnjeg dana" (Sound Galaxy 1991.)
"Bjesovi" (ITMM 1994.)
"Sve što vidim i sve što znam" (Metropolis 1997.)
"Na živo" (Metropolis 2002. koncertni)

BLOCK OUT

(Beograd)

Sastav pod imenom Ad Hoc osnovali su krajem 1990. godine na Likovnoj akademiji pevač Milutin Jovančić Mita, basista Dragan Majstorović Trle (ex Siluete), gitarista Danilo Pavićević, bubnjar Dean Dimitrijević Deki i gitarista Vladan Lazarević Laki. Polovinom 1991. godine Laki je

Stanislav Milojković

Block Out: Milutin Jovančić Mita

otišao u Holandiju, a novi gitarista je postao Nikola Vranjković (rođen 1970.). Pre toga on je četiri godine živeo u Moskvi gde je svirao sa raznim sastavima, među kojima je i grupa Besiders koju su činili iskusni ruski muzičari, dok je pevač bio Miša Veselinski, student elektrotehnike iz Makedonije. Po povratku u Jugoslaviju 1990. godine, Vranjković je radio kao studijski muzičar, svirao je jednu turneju sa grupom Ruž, a istovremeno su Vojislav Vijatov i on nastupali sa Satanom Panonskim.

Početkom rata članovi grupe su otišli u London gde su nastupali u klubovima "Stick Of Rock" i "Robby's" na Finsburi parku i u Univerzitetskom centru. Tu su kao najupečatljivija grupa dobili mogućnost da snime singl ali, zbog njihovog povratka u Beograd, on nikada nije realizovan. Na koncertima su izvodili svoj materijal na engleskom jeziku. Po povratku, sredinom 1992. godine, obnovili su rad pod imenom Block Out u postavi: Mita, Nikola i Trle, a pridružio im se bubnjar Miljko Radonjić. Godine 1993. objavili su kasetu "Live KST, Akademija" na kojoj su snimci sa koncerata na Akademiji iz 1991. i KST-a 1992. godine. Kasetu "Crno, belo i srebrno" promovisali su na dan objavljivanja, prvim samostalnim koncertom u SKC-u. Kao gost gitaru je svirao Aleksandar Balać, a prateće vokale su pevale Leontina i Madam Piano. Kao udarne izdvojile su se pesme "Sanjaj me", "Kiša" i "Neki moji drugovi". Početkom 1996. godine, revoltirani jadnom kulturnom situacijom, snimili su oporu pesmu "Leto na Adi" koja se nije pojavila na njihovom sledećem izdanju "Godina sirotinjske zabave" objavljenom u jesen 1996. godine, jer od obilja materijala nije bilo mesta. Taj CD je ponudio kompozicije nastale u prethodnih šest godina, među kojima su "Manastir", "Trenje", "Veži me". Kako su tvrdili, ploča je za temu imala kraj socijalizma. Producent je bio Aleksandar Radosavljević, a kao gosti su učestvovali Danilo Pavićević (gitara), Miša Savić (klavijature) i Nebojša Zulfikarpašić (gitara). Od te ploče bas u grupi je svirao Aleksandar Balać, a klavijature Dragoljub Marković koji je u to vreme bio i u grupi Ništa ali logopedi. Septembra 1998. godine u produkciji Aleksandra Radosavljevića objavljen je CD "San koji srećan sanjaš sam". Na snimanju su gostovali Nebojša Zulfikarpašić (gitara), Dejan Lalić (mandolina, Orthodox Celts), Nemanja Kojić (trombon, Eyesburn), Srđan Sretenović (violončelo) i drugi. Teška i opora, ploča je ponovo ispunjena upozoravajućim pesmama, a posebno su upečatljive "Zvezdane staze", "Najduži je poslednji sat", "U krtogu" i "Armatura". Na dva koncertna diska "Između dva zla" objavljen je zapis sa njihovog nastupa održanog u bašti SKC-a 11. septembra 1999. godine. Početkom 2001. godine izdavačka kuća Metropolis reizdala je na disku materijal sa kasete "Crno, belo i srebrno" uz bonus pesmu "Leto na Adi". Po odlasku Dragoljuba Markovića pridružio im se novi član gitarista Dejan Hasečić (Speed Limit) sa kojim su snimili disk "Ako imaš s kim i gde". Nove pesme je producirao Nikola Vranjković a na snimanju su gostovali Ana Đokić (sint), Dejan Grujić (gitara), Nemanja Popović (prateći vokali), Darko Marković (gitara) i Dušan Živanović (udaraljke).

Vranjković je jedno vreme sarađivao sa Maksom i Marinkom, pevačima sastava Bjesovi, radi kao tonski snimatelj i producent u studiju "Akademija" (snimao albume Goblina, Inspektora Blaže, sastava Ništa ali logopedi i drugih) a dve pesme su mu uvršćene u zbornik udruženja književnika "Ars antibari" koji je 1996. godine objavljen pod nazivom "Izgleda da će jugo" autora Željka Milovića. Objavio je solo CD "Zaovdeilizaponeti" (Autorsko izdanje 2001.) i knjigu pesama "Zaovdeilizaponeti" (Autorsko izdanje 2001.). Mita je apsolvent na Likovnoj akademiji i do sada je izlagao u Švedskoj i Holandiji. Bubnjar Miljko Radonjić je paralelno radio sa Vickom Milatovićem u grupi Indijanci.

www.block-out.com

Diskografija

"Live KST, Akademija" (Take It Or Leave It 1993. koncertna kaseta)
"Crno, belo i srebrno" (ITMM 1994. kaseta)
"Godina sirotinjske zabave" (Metropolis 1996.)
"San koji srećan sanjaš sam" (Metropolis 1998.)
"Između dva zla I" (Metropolis 2001. koncertni)
"Između dva zla II" (Metropolis 2001. koncertni)
"Ako imaš s kim i gde" (Multimedia Records 2004.)

BRAĆA LEFT

(Beograd)

Iz redova sastava Oktobar 1864. nastala je grupa Braća Left. Osnovali su je početkom 1992. godine gitarista Goran Tomanović, njegov brat basista Ljuba Tomanović i bivši članovi grupe Armagedon, gitarista Miodrag Šuša i bubnjar Goran Milanović. Goran i Miodrag ravnopravno su podelili vokalne uloge.

U proleće 1994. godine objavili su prvu kasetu kojom su profilisali svoje interesovanje za standardni rock, ne uzimajući u nasledstvo ništa od zvuka koji su kreirali u okviru grupe Oktobar 1864. CD "Braća Left 2" izašao je krajem 1996. godine u produkciji Voje Aralice, a kao gost u pesmi "Anđeo" prateće vokale pevala je Tanja Jovićević (ex Oktobar 1864.).

Po objavljivanju diska su prestali sa radom. Uz muziku, Miodrag Šuša se bavi slikarstvom, a glumio je u filmovima "Ni na nebu ni na zemlji" Miše Radivojevića i "Marble Ass" Želimira Žilnika. Goran Tomanović radi kao muzički urednik u izdavačkoj kući City Records i pokrenuo je sastav Manú.

Braća Left

Diskografija

"Braća Left 1" (ITVMM 1994.)
"Braća Left 2" (ITVMM 1996.)

BUKVAR BUKVAR

(Beograd)

Sastav Bukvar Bukvar osnovali su 1995. godine trubač Zoran Erkman Zerkman (ex Disciplina kičme) i basista Aleksandar Matić (ex Kredenc porno). Posle godinu dana priključili su im se Jelena Petrović (flauta) i Saša Todosijević Guliver (bubnjevi).

Debi CD "Na palubi obdaništa" producirao je perkusionista Boris Bunjac (Vlada Divljan Old Stars Band), a uz njihove pesme (nedvosmisleno inspirisane minulim radom Discipline kičme) uvrstili su obradu starog hita sastava Indexi "Svijet u kome živim". Vokale su podelili Zerkman i Matić, a u temama "Alien u podne" i "Štamix" gostovao je DJ Goran Kovačević. Po objavljivanju diska, pridružila im se Milica Stanković (čelo). Za sledeći CD "Ulitilu" ime su skratili u Bukvar. Zerkman se povukao iz grupe a nove materijale u produkciji Borisa Bunjca snimili su Jelena, Aleksandar i Guliver.

Diskografija

"Na palubi obdaništa" (Tom Tom Music 1999.)
"Ulitilu" (Round Records 2002.)

CACTUS JACK

(Pančevo)

Cactus Jack su sa radom započeli decembra 1998. godine kao klupski sastav specijalizovan za repertoar stranih hard rock grupa. Osnovali su ga Stevan Birak (gitara), Miodrag Krudulj (bas), Vladimir Jezdimirović (vokal) i Dušan Gnjidić (bubnjevi, ex Kontrabanda). Naziv su odabrali po filmu iz osamdesetih godina.

Debi disk "DisCover" snimili su na koncertu u pančevačkom klubu "Coupe" 23. decembra 2001. godine. Svirali su obrade rock standarda grupa AC/DC, The Police, Queen, Rainbow, Led Zeppelin, ZZ Top i drugih. Na CD singlu objavili su autorske pesme "Grad", "Godine za plakanje" i "Nekada". Kao bonus tu je i video spot za pesmu "Nekada". Tokom 2002. godine bili su predgrupa na turneji Riblje čorbe. Na duplom disku "Deep Purple Tribute" objavljen je snimak nastupa koji su održali u klubu "Coupe" 22. novembra 2002. godine. Te večeri svirali su repertoar svojih hard rock uzora, dakle Deep Purple, a u obradi "Knocking at your back door", iz repertoara Creedence Clearwater Revival, pevao je Vlada Janković Jet. Klavijature je svirao novi član Zoran Samuilov, a kao gosti pomogli su Vicko Milatović i Dragoljub Bogdanović Paja iz Beerdrinkers. Decembra 2003. nastupili su kao predgrupa na koncertu Deep Purple na beogradskom Sajmu. Na disku "Natur All" uz sopstvene kompozicije snimili su "Model donjeg veša", obradu pesme "Hold me, Thrill me, Kiss me, Kill me" sastava U2. Produkciju je uradio Zoran Maletić.

www.cactusjackgroup.com

Diskografija

Singl

"Grad" (One Records 2002.)

Albumi

"DisCover" (One Records 2002.)
"Deep Purple Tribute" (One Records 2003. dupli)
"Natur All" (PGR RTS 2004.)

ČBS

(Kragujevac)

Melodičan punk rock sastav ČBS (Čovek bez sluha) pokrenuli su krajem 1994. godine Mikica (gitara i bas), Maxi (bubnjevi) i pevači Radomir i Coa. Ubrzo im se pridružio basista Cvika (Blue Mood) i u toj postavi su nastupali kao predgrupa na koncertima većih bendova. Posle niza personalnih promena ustalili su se u postavi Radomir (vokal), Mikica (bas), Laza (gitara) i Maxi (bubnjevi).

Priliku da se ozbiljnije predstave publici imali su na kragujevačkoj smotri "Šraf 95" i u to vreme su snimili demo kasetu "Sat". Zatim su snimili obradu pesme Idola "Problem" i ona je objavljena na kompilaciji "KG United" (1996.). Debi ploču "Mrzim ovaj grad" snimili su sa saksofonistom Ivanom. Za zajednički disk "Volim ovaj grad" (Češnjak Records 1998.) na kome su navijačke pesme snimili su "Himna Radničkom". Nastupili su na festivalu koji je pod pokroviteljstvom SFOR-a održan jula 1999. godine u bosanskom mestu Kladanj i na njemu su osvojili treće mesto. Sledeće zvanično izdanje "Sećanje na zadnjeg klovna" snimili su sa novim bubnjarom Lunetom a udarna pesma bila je "Paranoik". Učestvovali su na festivalu "Praznik muzike" održanom u Sirenu (predgrađe Pariza) 21. juna 2001. godine Sa pesmama "Umesto osmeha" (uz učešće Mikija iz grupe Six Pack) i obradom "We didn't start the fire" Bili Džoela uvršćeni su na kompilaciji sastava iz Kragujevca "Know Your Rights" (Millenium 2001.). Koncertom u klubu "Kutija šibica" održanom 16. novembra 2002. godine proslavili su osmi rođendan i tom prilikom snimili dokumentarni film o bendu. U to vreme Miki je postao stalni član grupe preuzevši ulogu pevača i gitariste, budući da je Radomir odlučio da živi u Francuskoj. Na disku "Second hand" ponovo su snimili pesme "Paranoik" i "Umesto osmeha". Produkciju su uz članove grupe radili Saša Vujić i Dobrica Andrić a postprodukcijom se bavio Nikola Dimuševski (ex Leb i sol). Kuća Automatik Records objavila je reizdanje tog diska 2006. godine. Tokom 2003. godine svirali su songove u predstavi "Kralj Ibi" amaterskog pozorišta kragujevačkog SKC-a.

Diskografija

"Mrzim ovaj grad" (Češnjak Rekords / Mettletvica Alien Noise 1998.)
"Sećanje na zadnjeg klovna" (Češnjak Rekords 1999.)
"Second hand" (ČBS Records 2004.)

DARKWOOD DUB

(Beograd)

Sastav je formiran u jesen 1988. godine sa ambicijom da svira kombinaciju reggae i noise muzike. Prva postava sastojala se od dva bubnjara (koji su svirali jedan set bubnjeva), dvojice basista, ritam mašine i pevača. Inspiraciju za ime našli su u stripu o Zagoru koji je živeo u šumi Darkwood. Tokom godina, posle brojnih personalnih promena, ustalili su se u postavi Vladimir Jerić (gitara), Bojan Drobac Bambi (gitara), Dejan Vučetić Vuča (vokal), Milorad Ristić Miki (bas) i Lav Bratuša (bubnjevi).

Prvi nastup održali su u SKC-u maja 1991. godine. Leta iste godine snimili su pesme "Veliki duh" i "Srećna glava" za kompilaciju "Želim jahati do ekstaze" (Nova Aleksandrija 1991.) na kojoj su zastupljeni još sastavi Kazna za uši, Klajberi, Pressing i Euforija. Ta ploča je odmah postala raritet jer je ceo tiraž rezan u Zagrebu i tamo je zbog početka rata ostao. Polovinom 1993. godine u produkciji Željka Božića snimili su album "Paramparčad" koji se pojavio tek početkom 1995. godine. Budući da su na ploču dugo čekali, "Paramparčad" nudi izbor pesama iz prvog perioda rada i na njoj se smenjuju numere pod uticajem punka i repetativnog reggae zvuka. Tekstove u grupi radi Vuča, dok muziku komponuju zajedno. Na osnovu te ploče i sasvim mimo javnosti, postigli su gotovo kult popularnost, tako da se na beogradskim nastupima okupljalo preko hiljadu ljudi, što je tokom posleratnih godina bila apsolutna retkost za sastave njihovog tadašnjeg medijskog kalibra. Na osnovu njihove pesme "Usamljeni hašišar" Đorđe Marjanović i Nikola Majdak mlađi, režirali su istoimeni animirani film koji je dobio diplomu YU ASIFA za animaciju. Polovinom 1995. godine snimili su televizijski film "Paramparčad" (režija Miloš Stojanović) i uradili muziku za omnibus film "Paket aranžman" i to za priču "Mačo trip" u režiji Ivana Stefanovića. Godinu dana kasnije za film "Geto" reditelja Mladena Matičevića i Ivana Markova, takođe su uradili muziku.

Stanislav Milojković

Darkwood Dub

CD "U nedogled" objavili su maja 1996. godine u sopstvenoj produkciji. Kao gost na snimanju učestovao je Dušan Petrović, u to vreme član sastava Plejboj koji je svirao saksofon i kontrabas. Precizno formulišući stil, dobili su nepodeljene pohvale kritike a uneli su i novine. U nekim temama koristili su semplove (Lee Scratch Perry i Aswad), ali najviše pozitivnih reakcija dobili su za pesme "U nedogled", "Treći Vavilon", "Imamo situaciju", "Hej! Gringo!". Materijal sa te ploče predstavlja vokalne verzije pesama koje su snimili za film "Paket aranžman". Godine 1997. uradili su muziku za pozorišnu predstavu "Trainspotting" koju je u Bitef teatru po tekstu Irvina Velša režirao Đorđe Marjanović. Muzika iz predstave objavljena je na disku "Darkwood Dub" uz dodatak pet remiksovanih pesama koje su radili različiti autori. U pesmama "Sila", "Strategija bumerang" i "Sistem" superiorno su prošli kroz drum'n'bass i dub jungle, a brojnim semplovima izgradili su specifičnu atmosferu. CD "Elektro pionir" je zbog bombardovanja Jugoslavije izašao sa zakašnjenjem, septembra 1999. godine. Produkciju su uradili Aleksandar Radosavljević i članovi grupe. Na snimanju su gostovali: Ana Žunić (prateći vokali), Filip Krumes (violina, viola), Vasil Hadžimanov (klavijature), Dušan Petrović (saksofon) i Nemanja Kojić (trombon). Disk "Život počinje u 30 oj" u produkciji Saše Jankovića kreće se od teme "Vrtlog vira", u njihovom prepoznatljivom stilu, do naslovne opisane kao "rezignirana disko uspavanka". Na disku je gostovao i pevač sastava Pressing Kiza Radović.

U jesen 2003. godine reizdat je disk "U nedogled". Raniji snimci su remasterizovani a kao bonus ponuđene su pesme "Smak" i demo za temu "Filadelfija". CD "O danima" producirali su sami, a uz naslovnu su se izdvojile pesme "Laka radost", "Prostor između nas" i "Regioni".

Grupa je učestvovala na kompilacijama "Akademija Vol. 1" (LVO Records 1995.), "Radio utopija" (B 92 1995.), "Groovanje Vol. 2" (Vreme zabave 1996.), "Ovo je zemlja za nas?!?" (BOOM 93 – B 92 1997.), "Radio utopija 4: Belgrade Coffee Shop" (Free B 92 2000.), "Belgrade Coffee Shop 2" (B 92 2001.) i "Belgrade Coffee Shop 3" (B 92 2003.). U knjizi "U vozu za Diznilend" (SKC 1995.) objavljeni su tekstovi Vuče, Kize Radovića (Pressing) i Darka Ćirovića (Klajberi). Knjigu su kompletirali Vučini stripovi i priče Vladimira Markovića Krake (Pressing). Za disk "Pesme iznad Istoka i Zapada" (Radio Svetigora / PGP RTS 2001.) su na poeziju vladike Nikolaja Velimirovića komponovali muziku za "Molitvu Blagom Hristu". Uradili su muziku za film "Ogledalo" reditelja Dejana Kovačevića. Svirali su uživo u predstavi "Rat / Sećanja" koju su u Ateljeu 212 u leto 2004. godine režirali gost iz Indonezije Putu Viđaja i Đorđe Marjanović. Jula 2006. godine nastupili su kao predgrupa na koncertu Morisija (Morissey) u Zagrebu.

Lav Bratuša je nastupao sa Dragoljubom Đuričićem, a njihov koncert sa perkusionistom Urošem Šećerovim, održan u Ateljeu 212 februara meseca 1998. godine, zabeležen je na disku "Two drums & percussion" (Atelje 212 1998.). Kao član Đuričićeve The Drums Company učestvovao je na snimanju diska "Ritam slobode" (PGP RTS / Energia 2001.). Vuča i Miki paralelno deluju i u okviru grupe Teget.

www.darkwooddub.com

Diskografija

"Paramparčad" (Take It Or Leave It 1995.)
"U nedogled" (B 92 1996.)
"Darkwood Dub" (B 92 1997.)
"Elektro pionir" (B 92 1999.)
"Život počinje u 30 oj" (B 92 2002.)
"O danima" (B 92 2004.)

DECA LOŠIH MUZIČARA

(Beograd)

Grupa je počela sa radom 1988. godine a osnovali su je gitarista Jova Jović, pevač Aleksandar Siljanovski Silja, saksofonista Vladan Miljković Milje, bubnjar Zoran Milivojević Mikac, basista Zoran Živković i trubači Đorđe Anđelić Kića i Ivan Blagojević Uške. Sa njima je svirao saksofonista Dušan Petrović, a zatim je prešao u sastav Plejboj, a po Ušketovom odlasku priključio im se trubač Bora Veličković. Pobedili su na poslednjem Omladinskom festivalu u Subotici 1990. godine, a njihova pesma "Doživotno osuđen na ljubav" objavljena je na ploči sa festivala. Tokom prvih godina rada predstavljali su jedan od najperspektivnijih novih domaćih sastava, ali im je isprekidana diskografija kočila karijeru.

Debi LP "Dobar dan" snimili su u produkciji Vlade Žeželja početkom 1992. godine, ali se ploča pojavila tek godinu dana kasnije. Pod uticajem novijeg američkog zvuka, obojenog dominatnom duvačkom sekcijom, sklopili su efektne pesme

Deca loših muzičara

"Kreditna kartica" (deo teksta je na slovenačkom jer je Silja pre rata živeo u tom udaljenom delu SFRJ), "Zeka", "Ljubomora", "Mara". Na disku su objavljene i bonus pesme "Ja sam tvoj čovek" i "Njena je, njena je". Godine 1993. predstavljali su Jugoslaviju na rock festivalu "Dani muzike" u francuskom gradu Strasburu. Na disku "Prolećni dan" su pored članova grupe svirali Puroni (udaraljke) i Deže Molnar (saksofon). Produkciju su radili sami, a izdvojili su se koncertni favoriti "Konji ritma", "Vlade Divac" i "Ubiše Pabla" na improvizovanom španskom jeziku. Muzika koju su uradili za pozorišnu predstavu "Virus" pisca i reditelja Dušana Kovačevića, objavljena je na istoimenom disku. Uz pesme "Ljubav" i "Dezodorans", ostatak materijala čine instrumentali i obrada klasične teme "Bolero" Morisa Ravela. Glumac Ivan Jevtović, glavni junak predstave, gostovao je kao pevač u temi "Ljubav". Godine 1998. godine uradili su muziku za pozorišnu predstavu "Kraljević Marko" Siniše Kovačevića. U njoj su nastupali uživo i tumačili manje uloge. Posle duže pauze u radu, na scenu su se vratili diskom "...gde cveta samsung žut" koji su snimili u postavi: Silja, Žika, Mikac, Bora, gitarista Goran Đorđević Đole i trombonista Mihajlo Bogosavljević (ex Havana Whispers, paralaleno i član Del Arno Banda). Tekstove za nove pesme je napisao Milje koji se u međuvremenu preselio u Sloveniju. U proleće 2006. godine Silja je napustio sastav a novi pevač postao je glumac Ivan Jevtović.

Duvačka sekcija grupe je često snimala i nastupala sa sastavom Direktori u ska orijentisanim pesmama. Sa obradom pesme "Let There Be Rock" grupe AC/DC zastupljeni su na kompilacijskom CD-u "Ovo je zemlja za nas?!?" (BOOM 93 1997.). Na disku "Nas slušaju svi, mi ne slušamo nikoga" (Radio Index 1997.) uvršćen je koncertni snimak pesme "Dobar dan" sa njihovog akustičarskog nastupa u Domu omladine održanog krajem 1996. godine, a tu je i pesma "Vi što maštate o sreći" koju su snimili sa Rambom Amadeusom. Na koncertima povremeno izvode obradu pesme "Da mi je biti morski pas" splitske grupe Metak, a snimili su je za potrebe novogodišnje televizijske emisije "Dva sata dobrog programa" reditelja Srđana Dragojevića. Uz brojne nove slovenačke grupe, Rambo Amadeus i DLM snimili su obrade pesama slovenačke punk grupe Niet za tribute CD "Drž'te jih! To niso Niet!!!" (Vinilmanija 1998.). Oni su priložili reggae verziju pesme "Zastave" koju je Silja otpevao na tečnom slovenačkom jeziku.

Diskografija

"Dobar dan" (Take It Or Leave It 1993.)
"Prolećni dan" (PGP RTS 1995.)
"Virus" (Metropolis 1998.)
"...gde cveta samsung žut" (PGP RTS 2005.)

DIREKTORI

(Beograd)

U proleće 1989. godine okupila se prva postava grupe koja u to vreme još nije imala ime. Sastav su osnovali pevač Nebojša Drakula, gitarista Miroslav Pilipović Trta (ex Varšavski geto), basista Srđan Marić (ex Pogrebni zavod) i bubnjar Dragan Rašković Rale (ex Hogari). U početku su vežbali stvari grupa Sham 69, Cocney Rejects, Skrewedriver i drugih sastava OI punk orijentacije.

Sava Radovanović

Direktori

Novembra 1990. godine odlučili su se za ime Direktori i još jednog gitaristu, Predraga Tošovića Peđu. U to vreme su već uradili prvi demo snimak, pesmu "Mrzim Hajduk", a maja 1991. godine snimili su "Čistićete ulice" i "Njoj". Krajem maja na festivalu u Novom Sadu odsvirali su prvi zvaničan nastup. Zatim su snimili pesme "Bando crvena" (koju su napisali tokom demonstracija 9. marta 1991.), "Ide voz" i "Porno film". Februara 1992. godine snimili su prvi spot za TV emisiju "Afirmator" i to baš za pesmu "Bando crvena". Aprila iste godine ušli su u finale Palilulske olimpijade kulture (POK). Juna su svirali na studentskom protestu i Vidovdanskom saboru. U to vreme započeli su saradnju sa sastavom Deca loših muzičara i njihova duvačka linija je često gostovala na koncertima Direktora što im je omogućilo da razviju interesovanje za ska zvuk. Na Gitarijadi u Zaječaru 1992. godine bili su diskvalifikovani bez ikakvog objašnjenja, iako ih je publika odlično prihvatila, a po glasovima žirija su uvršćeni u finale. Bulevarske novine obavile su svoj zadatak te su se pojavili naslovi "Direktori puše travu", "Marihuana ili antikomunizam" i slično. Očigledno je zasmetala direktna političnost njihovih pesama. Afera koja je nastala samo je pomogla njihovoj afirmaciji. Za samo dvanaest sati snimili su sedam novih pesama koje su uz prethodne demo snimke, oktobra 1992. godine objavili na debi albumu "Čistićete ulice". Novembra su ušli u finale smotre "Brzi bendovi Srbije" i dobili su nagradu za spot godine.

Zbog nesuglasica sa izdavačem, firmom Carlo Records prešli su u novu kuću Take It Or Leave It. Mada je materijal za novu ploču bio spreman za snimanje, još polovinom 1993. godine, zbog sporosti novog izdavača, snimanje su započeli tek marta 1994. godine. Kasetno izdanje "Lesli se vraća kući" u javnosti se pojavilo marta 1995. godine a sama ploča, na vinilu, godinu dana kasnije. Novi LP doneo je osamnaest pesama od kojih je jedna obrada "Doktor za rock'n'roll" Vatrenog poljupca. Na snimanju je gostovala duvačka linija Dece loših muzičara, saksofonista Dušan Petrović (Plejboj), Margita Stefanović (EKV), gitarista Goran Živković (ex Logika otkrića) a za udaraljkama Leša (Zion i Baga Baga). U to vreme nemačka ska-reggae diskografska kuća Pork pie uvrstila je njihovu pesmu "Skinhedi skankuju" na kompilacijski CD "United colors of ska Vol. 2" na kome su predstavljene nove ska grupe iz celog sveta. Maja 1995. godine svirali su promotivni koncert u beogradskom Domu omladine sa većinom gostiju koji su učestvovali na snimanju ploče. Prekinuli su saradnju sa Take It Or Leave It i prešli u LVO Records koji je objavio kasetno reizdanje druge ploče. Tokom 1995. godine promovisali su ploču, ali veliki vremenski razmak između izdanja i otvoreni opozicioni stavovi otežali su im pristup zvaničnim medijima. Januara 1996. godine snimili su novu verziju pesme "Ide voz" za kasetu navijača fudbalskog kluba "Crvena zvezda" i radili muziku za film "Geto". CD "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.) snimljen 26. oktobra 1996. godine na koncertu u KST-u tokom koga su domaći sastavi izvodili punk obrade, predstavio ih je u neočekivanoj verziji prastare pesme "Old McDonald". Rođendanski koncerti TV emisije "Paket aranžman", organizovani u KST-u takođe su zabeleženi na živom disku "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.), a Direktori su zastupljeni pesmama "Skinhedi skankuju", "Roboti od krvi i mesa" i "Mi volimo pivo". Ploče "Čistićete ulice" i "Lesli se vraća kući" sami su reizdali na disku krajem 1999. godine. CD "Evo vam ga" snimili su bez gitariste Peđe koji se leta 1999. godine preselio u Portugaliju. Produkciju je radio gitarista Zoran Đurovski Đura (ex Owerdose, Svarog). On je svirao i gitare, a pridružio im se na koncertima. Na snimanju su gostovali gitaristi Nikola Vranjković i Željko Markuš, duvačka sekcija i drugi. U pesmi "Smor grad" kao pevač je gostovao njihov mladalački uzor Milić Vukašinović, tekst za "Naš brat" napisao je Cane (Partibrejkers), za "Jedite govna" iskoristili su muziku iz pesme "Chip On Your Shoulder" britanskog OI sastava Cock Sparer, a za "Dobro nam doš'o, direktore naš" poslužile su muzička tema Žorža Bizea i tekst iz TV serije "Servisna stanica" Radivoje Lole Đukića. Posle duge pauze, snimili su disk "Ua direktori!" sa novim autorskim pesmama.

Srđan Marić svira i sa sastavom Antifriz sa kojim je snimio CD "Strašno važno" (One Records 2005.).

Diskografija

"Čistićete ulice" (Carlo records 1992.)
"Lesli se vraća kući" (Take It Or Leave It 1995.)
"Evo vam ga" (Feliks 2000.)
"Ua direktori!" (MODS 69 2006.)

DOGHOUSE

(Beograd)

Postpunk grupu Doghouse osnovali su aprila 1998. godine Dejan Cvetojević (gitara, vokal), Nikola Šukara (bubnjevi) i Božidar Simenović (bas). Naziv grupe (u prevodu Štenara) odabrali su po pesmi sastava The Descendents ali i zato što su se u vreme nastajanja grupe osećali kao napušteni psi. Kraće vreme u grupi je bio gitarista Petar Arizanović, a zatim ga je zamenio Aref Zaabi.

Za debi CD "Trax" odabrali su materijal otpevan na engleskom jeziku. Pesma "My best friend" sa diska upotrebljena je u filmu "Zemlja istine, ljubavi i slobode" reditelja Milutina Petrovića. Na disku "Promised Land" uz sopstveni materijal ponudili su obradu hita "Love Song" sastava The Cure.

Diskografija

"Trax" (Automatik 2000.)
"Promised Land" (Automatik 2001.)

DŽA ILI BU

(Beograd)

Grupu su 1. maja 1987. godine osnovali ritam gitarista Nebojša Simeunović Sabljar (rođen 1970. godine u Beogradu), bas gitarista Duško Milojević, bubnjar Dejan Milojević i pevač i gitarista Stojan Radičević. Simeunović je detinjstvo proveo u Libiji, nadimak je dobio po očevom hobiju – sakupljanju sablji, a prvi sastav u kome je svirao bio je punk band Unbelievable Disgusting.

Dža ili bu

Prvi koncert su održali u beogradskom bioskopu "Rex" 22. januara 1988. godine. Te godine su uradili prve demo snimke, pesme "Mamin nov usisivač" i "Crveno". Krajem 1988. godine iz grupe je otišao Stojan Radičević i osnovao sastav Prizori sa venčanja u kome su još bili Milorad Ristić Miki (Darkwood Dub) i Vladimir Marković Kraka (Pressing). Sabljar je dobio ulogu pevača a gitaru je svirao Aleksandar Mitanovski iz sastava Vera Kvark. Oktobra 1989. godine im se priključio stalni gitarista Goran Majkić Goksi. Godine 1990. snimili su pesme objavljene na kaseti "Lepa kaseta" i svirali su po čitavoj SFRJ. Sledeće godine snimili su novu seriju pesama koje su, uz deo prethodnih sa kasete, objavljene na albumu "Hej, mornari". Uz duhovitu nalepnicu na omotu "Pobednici Splita '91." formulisali su gitaristički orijentisanu svirku garniranu ironično-socijalnim tekstovima i to posebno u pesmama "Živeo Staljin i svetska revolucija", "Kraljica pica parka", "Pobeda i poraz". Ploča je izašla 9. marta 1992. godine i po njenom objavljivanju krenuli su na seriju nastupa po Srbiji. Na koncertima su izvodili i neke neobične obrade, na primer "Lepi Mario" Satana Panonskog. U tom periodu odsvirali su oko sto nastupa i zahvaljujući tome Radio Index ih je proglasio za koncertnu grupu godine. Po snimanju drugog albuma "Spremanje ribljeg gulaša zahteva visoku koncentraciju" ponovo su obišli Srbiju, a odsvirali su prvi inostrani koncert i to u Skoplju. Novi album doneo je pesme u

sličnom maniru kao i prethodni, uz dalji razvoj postkomunističkih priča, kroz "Drug Tito se krije u pećini", "Velika svetska zavera" i ratom označena "Drugovi". Na ploči je i ironična obrada ex Yu heavy metal klasika, pesma "Motori" sastava Divlje jagode. U pratećim vokalima pojačanje su pružili članovi grupa Atheist Rap i Eva Braun. Krećući se u muzičkom rasponu od AC/DC i ZZ Top, do Red Hot Chili Peppers dali su svoje, ciničnо viđenje zemlje u kojoj su osuđeni da žive.

Decembra 1995. godine objavili su CD "Strašni sud" koji svoj kataklizmični sadržaj formuliše kroz muziku inspirisanu punk snagom. Pored novih pesama "Zanimljiva geografija", "Neki drugi grad" i "Uradi sam", inspirisanih aktulenim političkim trenutkom, tu su i dobro prihvaćene "Večna lovišta" i "Ustani i kreni". CD je kao bonus doneo pet pesama sa prethodnih ploča. U leto 1996. godine gitarista Goksi je otišao u vojsku, zatim u Hjuston gde je magistrirao u NASA centru na raketnim gorivima. Sa bivšim članovima sastava Dead Kennedys i Butthole Surfers osnovao grupu God Dog. Zamenio ga je Igor Panić sa kojim su krajem 1997. godine snimili ploču "Kao da ničeg nije ni bilo" u produkciji Igora Borojevića. Pored novih materijala tu je i "Pas koji hoda sam", obrada pesme "Teenage kicks" sastava Undertones. Ploču su snimili u studiju "Fabrika" koji su otvorili sa Igorom Borojevićem. Kasetu "Kao da ničeg nije ni bilo" objavio je ZMEX januara 1998. godine, a devet meseci kasnije su za sopstvenu izdavačku kuću Fabrika izdali isti materijal na disku koji je uz pesme ponudio šest spotova, biografiju i fotografije grupe. U proleće 1999. godine, u vreme bombardovanja Jugoslavije, prestali su sa radom a na scenu su se vratili 2003. godine. Uz Sabljara, Dejana Milojevića i Igora Panića grupu čine Vladimir Markoš (bas) i Stevan Đorđević (klavijature). Na kompilacijskom disku "Retrovizor" uz izbor starih pesama su četiri koncertna snimka urađena na njihovom nastupu u Domu omladine januara 1999. godine. Od novih materijala snimili su "Ilegas" i obradu pesme "Opasne igre" iz repertoara sastava Beograd. Tokom perioda kada je grupa pauzirala Sabljar je pokrenuo sastav Chornobyl in House sa kojim je objavio CD "12" (Active Time 2002.).

www.dzailibu.com

Diskografija

"Lepa kaseta" (Delirijum 1991. kaseta)
"Hej mornari" (Carlo records 1992.)
"Spremanje ribljeg gulaša zahteva visoku koncentraciju" (Metropolis 1994.)
"Strašni sud" (Metropolis 1995.)
"Kao da ničeg nije ni bilo" (ZMEX / Fabrika 1998.)
"Retrovizor" (PGP RTS 2005. kompilacija)

DŽAMBASOV DARKO

(Beograd)

Gitarista, pevač i kompozitor Darko Matković alias Džambasov (rođen 1964. u Beogradu) predvodio je od 1987. do 1991. godine grupu Robna kuća. Negovali su garažni zvuk i objavili singl "Devojka iz drugog sveta" / "Nahranite hladne" (Delirijum Records 1990.).

Godine 1994. Darko je osnovao sastav Džambasovi koji su pored njega činili Goran Nikolić

Jelena Grujić

Džambasovi

Orge (gitara), Mladen Pajević (bas) i Zoran Stepanov (bubnjevi). Snimili su kasete "Ko je to?" (Urbazona 1995.) i "Gutni ga bebi, letimo za Lapovo" (Zvono Records 1996.) i prestali sa radom. Od tada Matković deluje pod imenom Darko Džambasov a sa njim sarađuju brojni beogradski muzičari. Mini album je objavio na kaseti "Muzika iz filma". Sa obradom pesme "Haga Vaga" zastupljen je na kompilaciji "Ekskurzija" (Zvono Records 1999.), a koncertni snimci pesama "Ne okreći se, sestro" i obrada "Ride Sally Ride" su na CD kompilaciji "Leopardov rep" (Beograund 2000.). Darko je za film "Munje!" reditelja Raše Andrića snimio obradu pesme "Superstar" Dade Topića i ona je objavljena na disku "Munje!" (Free B92 2001.).

Diskografija

"Muzika iz filma" (Zvono Records 1996.)

DŽUKELE

(Subotica)

Tokom 1991. godine u Subotici je delovala grupa Feniks koju su činili Dragan Neorčić Draža (bas), Slobodan Vukosavljević Bane (rođen 1975. godine, gitara i vokal) i Rudolf Aleksić (bubnjevi). Aprila 1992. godine priključio im se gitarista Leonid Pilipović (rođen 1969. godine, ex Allegro), a radili su pod imenom Feniks 39.

Džukele

Leta 1992. godine promenili su ime u Džukele, snimili pet svojih pesama i sa njima nastupali na Gitarijadi u Zaječaru 1993. godine. To im je obezbedilo prvu medijsku prezentaciju. Februara 1994. godine nastupali su na manifestaciji "Brzi bendovi Srbije", gde su uz Gobline proglašeni za otkriće godine. Svoj rock'n'roll zasnovan na gitarskom zvuku zvanično su predstavili maja 1994. godine kada je izašla debi kaseta "Gledajući u mrak". Sa nje su se izdvojile pesme "Most", "Amerika", "Energija" i "Ne mogu da pobegnem". Autor tekstova je Bane Vukosavljević, a muziku su radili zajedno. Na debiju je "Opasan grad", obrada pesme "Next To You" sa prvog albuma grupe Police. U temi "Amerika" upotrebili su pola stiha iz pesme "Pit i to je Amerika" sastava Azra. Novi materijal promovisali su na koncertima sve do decembra 1994. godine kada su Bane i Draža otišli u vojsku. Pauzirali su godinu dana, a Leonid Pilipović je prešao u Gobline i učestvovao na snimanju njihovog albuma "U magnovenju". Decembra 1995. godine Džukele su nastavile sa radom u originalnoj postavi. Aprila 1996. godine na disku su kao reizdanje objavljene pesme sa kasete "Gledajući u mrak". Krajem juna nastupali su na "Zgaga rock" festivalu u mestu Hotič pri Litji u blizini Ljubljane. Posle te svirke napustio ih je Rudolf Aleksić, a zamenio ga je Vlada Šarčević (ex Marseljeza). Sledeći CD "Zubato sunce" producirali su Džukele, Jan Šaš i Janez Križaj (ex Videosex). Prateće vokale otpevali su članovi grupa Atheist Rap, Goblini i Generacija bez budućnosti, a Slobodan Misailović je u pesmi "San" svirao čembalo. Koncert koji je održan 26. oktobra 1996. godine u KST-u kada su domaći sastavi svirali punk obrade, zabeležen je na CD-u "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.). Na njemu su se Džukele predstavile obradama "Durango 95" grupe Ramones i "Fenomen" Šarla akrobate.

Leonid Pilipović poznat je u javnosti pod imenom Leo fon Punkerstein a bavi se stripom, ilustracijama, grafikom, dizajnom i skicama za tattoo. Krajem 1996. godine diplomirao je na Fakultetu primenjenih umetnosti i dizajna u Beogradu. Prvi strip je objavio 1988. godine u listu "Mladost". Radio je i za "Patak", "Tron", "Patagoniju" a objavljivao je i u većem broju domaćih fanzina. U Holandiji je zastupljen u antiratnim strip-izdanjima "Human dignity is vulnerable" i "Signed By War" koje je kompilovao Novosađanin u egzilu Momir Stošić Moki. Pilipović je samostalno izlagao u Beogradu, Novom Sadu i Subotici a grupno u zemlji i inostranstvu. Radio je omote za diskove grupa Džukele, Električni orgazam ("Zašto da ne!") i Goblini ("U magnovenju"). Po prestanku rada Džukela, prešao je u subotičku etno grupu Iskon.

Diskografija

"Gledajući u mrak" (Metropolis 1994.)
"Zubato sunce" (Metropolis 1998.)

E-PLAY

(Beograd)

Sastav E-play je nastao 1997. godine. Posle prvobitnih promena ustalili su se u postavi koju su činili Biljana Todorovski (vokal, gitara), Maja Cvetković (bas, vokal) i bubnjar Nemanja Aćimović (ujedno član sastava Jarboli). Kao gost sa njima je do 2002. godine svirala Sonja Lončar (analogni sintisajzer).

Njihov specifičan, alternativni zvuk i većinsko žensko članstvo uslovili su da brzo pronađu mesto na domaćoj sceni. Kao pobednici prvog "Urban Demo Festa" održanog 2000. godine, dobili su mogućnost da snime debi CD "E-play" u produkciji Gorana Živkovića. Uz svoje pesme na engleskom i našem jeziku, u temi "Pop" upotrebili su tekst Monteniggersa. CD "Crime" su snimili u postavi: Biljana Todorovski, Maja Cvetković, Marko Milivojević (groove box) i Damjan Dašić (bubnjevi). Produkciju je radio Nikola

Đorđe Popović

E-Play

Vranjković, hysteric remix pesme "One again" obavili su Uroš Milovanović i Saša Lovkov, a na snimanju su gostovali Nemanja Kojić (vokal, trombon), Saša Lokner (klavijature), Dragoljub Marković (klavijature) i drugi.

Kao koncertno aktivan sastav nastupili su na glavnoj sceni na novosadskom festivalu EXIT 2001. godine, iste bili predgrupa na koncertu Asian Dub Foundation, svirali povodom promocije filma "Munje!" na Trgu Republike i u Sava Centru, bili muzička podrška revije Borisa Nikolića, nastupali u Bolonji, Zagrebu (klub "Jabuka" 2. januar 2003.) i održali mnogobrojne koncerte širom Srbije. Kao predgrupa su nastupili na beogradskom koncertu Faithless 2005. godine. Za CD "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) u okviru ad hoc grupe Crni zub i nova moćna organizacija, Biljana, Maja, Koja (Disciplina kičme), Kojot i Alek (Eyesburn) su obradili pesmu "Zemlja" grupe Ekatarina Velika. Pesma "Prvi pogled tvoj" sa debija je i na disku "Munje!" (Free B 92 2001.) sa muzikom iz istoimenog filma reditelja Raše Andrića. Pesma "In the Middle" upotrebljena je u filmu "Lavirint" reditelja Miroslava Lekića. O radu grupe reditelj Milan Kilibarda je snimio dokumentarni film "Video dnevnik". Damjan Dašić paralelno svira u sastavu The Bestbeat koji obrađuje The Beatles.

www.eplaymusic.com

Diskografija

"E-play" (J.O.S.VIRUS / MCM 2000.)
"Crime" (PGP RTS 2005.)

EVA BRAUN

(Bečej)

Do pojave grupe Eva Braun vojvođanski grad Bečej nije postojao na rock mapama. Četiri druga: Milan Glavaški (gitara, vokal), Petar Dolinka (gitara, vokal), Goran Vasović (bas, vokal) i Ljuba Rajić (bubnjevi) intenzivno su slušali muziku posle smrti Džona Lenona 1980. godine, a onda su počeli da komponuju. Prve demo snimke uradili su 1985. godine, a Evu Braun su osnovali u proleće 1991. godine.

Već sledeće zime u novosadskom studiju "DO RE MI" snimili su debi LP "Prisluškivanje" koji se pojavio u prodaji 5. oktobra 1992. godine, tačno na dan kada je obeležavana tridesetogodišnjica izlaska prve ploče grupe The Beatles. LP su producirali sa Predragom Pejićem, ponudivši prijemčive pesme "Jagodna polja", "Kuća lutaka", "Dan pobede" i druge. Debi albumom odmah su se svrstali u nove nade domaće scene. Zatim su se priključili turneji "Dobri bendovi Vojvodine", koja je kao pandan "Brzim bendovima Srbije" tokom januara i februara 1993. godine overila prostor severne pokrajine. Svoju veštinu oblikovanja trominutne pesme potvrdili su 16. aprila 1993. godine kada su u beogradskom Muzeju kinoteke održali prvi unplugged koncert kod nas. Taj nastup objavljen je na kaseti ograničenog tiraža. Sem svojih pesama u akustičnoj verziji, predstavili su i obrade ličnih idola: Idola, Filma, Đavola, ali i stranih uzora The Beatles, Bob Dylana i drugih. U to vreme su uradili dve pesme za nerealizovan omnibus film "Priče izgubljene duše" Dinka Tucakovića, muziku za predstavu "Kaligula" Albera Kamija u pozorištu Skordisi i muziku za dečiju emisiju "Fore i fazoni".

Prestanak rada njihove matične kuće Carlo Records doveo je do diskografskog zastoja i oni su se u 1994. godini pojavili samo na kompilacijskom CD-u "Radio utopija" beogradskog radija B 92. Za tu priliku snimili su pesmu "Aljaska", obradu Lu Ridove "Stephanie Says" iz perioda Velvet Underground. CD "Pop music" objavili su krajem 1995. godine, a u to vreme dobili su priliku da sa Vladom Divljanom, uzorom iz mladosti, snime i obradu stare pesme Idola "Hajde sanjaj me, sanjaj". Na "Pop music" gostovali su Deže Molnar (saksofon i klarinet), Darko Matić (bas), Zoran Petrović (bubnjevi), Dragutin Bogdanović (VBB) i Saša Stamenković koji su svirali klavijature. Produkciju su radili članovi grupe i Predrag Pejić. Sa petnaest pesama predstavili su svoje viđenje autorske, ispolirane pop muzike u kojoj je velika pažnja poklonjena vokalima. Pesme kao "Zmajevi", "Običan dan", "25. avgust", "Sada ne znam gde sam ne znam šta", "Bečej noću" su pored velike prijemčivosti, otkrile njihove posvete sastavima The Beatles, The Beach Boys, The Jam, The Byrds. U šestominutnoj omnibus pesmi "Brian Wilson", koja se sastoji iz tri dela, smešana su različita raspoloženja: kabaretski zvuk, bossa nova i stil The Beach Boysa, kako naziv i nalaže. Po objavljivanju ploče u grupi je došlo do trzavica. Milan Glavaški, Ljuba Rajić, Nataša Katić (klavijature) i Goran Obradović (bas) osnovali su 1995. godine sastav Popcycle, objavili kasetu "Orbitalna putovanja" (B 92 1996.) sa pet pesama i CD "Popcyclopedia" (Automatik 1997.). U Evu Braun su došli novi članovi, basista Dušan Ševarlić (ex Minstrel), gitarista Zvonko Stojkov i bubnjar Srđan Ljiljak, dok je Goran Vasović prešao na gitaru. Petar Dolinka se takođe povukao sa scene, ali je nastavio da komponuje za Evu Braun.

Eva Braun

Početkom 1997. godine diskografska kuća Automatik objavila je na kaseti reizdanje debija "Prisluškivanje" sa obradom "Hajde, sanjaj me, sanjaj" koju su uradili sa Vladom Divljanom. Svoj doprinos građanskom protestu, nova postava Eve Braun iskazala je početkom 1997. godine u pesmi "Zviždi, Srbijo", obradi "Surfin' USA" The Beach Boys. CD "Heart Core" u produkciji Mirka Vukomanovića je izašao polovinom 1998. godine. Uz njihove pesme "Lavirint", "Prisluškivanja", "Glas sa radija", "Mala prodavnica užasa" (autori pesama Vasović i Dolinka) koje prate liniju urbanog pop zvuka, disk je doneo obradu grupe Film "Odvedi me iz ovog grada" u kojoj je kao pevač gostovao glumac Sergej Trifunović. Pesma "Ja to radim samo kad sam sam" obrada je teme "I only did it 'coz I felt so lonely" sastava Choir. U nekoliko kompozicija prateće vokale su pevale Aleksandra Kovač i Tina Milivojević. Na samom kraju diska je sakrivena pesma snimljena sa karakterističnim pucketanjem starih vinilnih ploča. Učestvovali su na "International pop overthrow" festivalu u Los Anđelesu održanom od 24. do 30. avgusta 1998. godine. Reč je o manifestaciji koja predstavlja underground pop zvuk i uz Evu Braun (koju su Amerikanci iz političkih razloga prekrstili u Eva Brown – Smeđa Eva) sviralo je oko sto četrdeset sastava iz celog sveta. Na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu Vlade Divljana "Ne dozvoli" koju su snimile članice grupe Cacadou Look na svojoj ploči "Tko mari za čari" (Jugoton 1987.). Prepeve šest starih pesama na engleskom jeziku (sem "25. avgust" koja je ostala na srpskom) su uradili za mini disk "The Nowhere Land" objavljenom za američku kuću Zip Records. Isti materijal za jugoslovensko tržište objavljen je na disku "First & Last". Na njemu su zastupljene pesme sa ploče "Prisluškivanje", bonus "Hajde, sanjaj me, sanjaj" sa Vladom Divljanom i nova pesma "Vrteška". CD "Everest" producirali su Vasović i Ševarlić, autori materijala su Vasović, Dolinka i Stojkov a na snimanju su gostovali bubnjar Robert Radić, klavijaturisti Slobodan Misailović, Aleksandar Stamenković, duvačka sekcija i gudački kvartet. Uz ostale nove pesme tu je i "Carol Kaye" posvećena malo poznatoj legendi američke muzike koja je radni vek provela svirajući gitaru u studiju mnogim cenjenim svetskim grupama. Polovinom 2003. godine odsvirali su seriju oproštajnih nastupa i najavili da će ubuduće delovati samo u studiju. U planu je da se CD "Pop Music" reizda. Kao bonus biće dodat CD na kome su koncertni, raritetni i neobjavljeni snimci nastali u periodu od 1991. do 2006. godine i nova pesma "Evergrin". Nju su snimili u postavi Vasović, Dolinka, Glavaški, Stojkov i Goran Obradović.

www.evabraunmusic.com

Diskografija

"Prisluškivanje" (Carlo Records 1992.)
"Unplugged 16. 04 1993." (Carlo Records 1993. koncertna kaseta)
"Pop music" (B 92 1995.)
"Heart Core" (Automatik 1998.)
"The Nowhere Land" (Zip Records 2000. CD singl)
"First And Last" (Automatik 2000.)
"Everest" (B 92 2001.)

EYESBURN

(Beograd)

Hard core sastav Eyesburn nastao je početkom 1994. godine. Osnovali su ga gitarista Nemanja Kojić (rođen 1975. godine u Beogradu) koji je pre toga svirao gitaru u grupi Dead Ideas a paralelno trombon u Del Arno Bandu i bas u Sunshine, pevač Nenad Živić (rođen 1974. u Beogradu), bubnjar Aleksandar Petrović (ex Bloodbath), basista Vladimir Lazić Laza (ex URGH!) i gitarista Aleksandar Radović Gile. Za naziv Eyesburn (Sagorele oči) odlučili su se jer smatraju da su nam od domaćih televizijskih programa spržene i oči i mozak.

Srđan Veljović

Eyesburn

Prvo izdanje, kasetu "Freedomized" snimili su na koncertu u KST-u 1995. godine. CD "Dog life" snimili su bez Nenada Živića koji je u međuvremenu prestao da radi sa grupom. Nemanja, koji se predstavlja i kao Coyote, preuzeo je ulogu glavnog pevača. Uz njihove pesme na engleskom jeziku, na disku je obrada pesme "Exodus" Boba Marlija (Bob Marley) u kojoj je gostovao Jovan Matić, pevač Del Arno Banda. U novim materijalima su uveli elemente reggae zvuka. Nemanja na koncertima u instrumentalnim delovima pojedinih pesama svira i trombon. Eyesburn su na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili pesmu "Šejn" grupe Haustor. U filmu "Munje!" (reditelj Radivoje Andrić) pojavili su se u ulozi klupskog benda, korišćene su njihove pesme "Fool Control" i "Rizlu imaš ličnu kartu nemaš" i objavljene na disku "Munje!" (Free B 92 2001.). CD "Fool Control" producirao je Saša Janković, a snimili su ga sa novim gitaristom Ninoslavom Filipovićem. U temama "No Free Time", "Foolin' (&)", "Warning Dub" i drugim su ponudili efektnu formu savremenog reggae zvuka. CD "Gabau!" sa osam pesama, kao međuizdanje uoči novog diska, objavili su krajem 2001. godine. Uz članove grupe, na snimanju su gostovali bubnjar Vil Parker (Disciplin A Kitschme), perkusionista Leša, pevač Oliver Nektarijević i drugi. Na disku su i koncertne verzije pesama "Some Free Time" i "Foolin' (&)" snimljene na nastupu u Beogradu 22. juna 2001. godine. Još jedno međuizdanje, disk "Cool Fire – Ank Steadyspear meets Eyesburn" nastao je na neobičan način. Dub pesnik Ank Stedi (poreklom sa Jamajke) je grupi Eyesburn poslao snimljene vokalne deonice internetom, pa je na osnovu njih urađena muzika. U proleće 2002. godine kada je na Tašmajdanu nastupao Lee Scrach Perry, svirali su i Eyesburn sa Ank Stedijem. CD "Solid" producirao je Saša Janković a četrnaest novih pesama donele su prevagu hard core zvuka. CD "How much for freedom?" snimili su u postavi: Nemanja Kojić, Dalibor Vučić (bas, klarinet), Aleksandar Petrović, Vukašin Marković (trombon) i Dušan Petrović (bariton saksofon). Nove pesme je producirao Boban Milunović a obradili su "So Much Trouble in the World" Boba Marlija. CD je objavljen i u Austriji.

Eyesburn su nastupili na novosadskim koncertima Asian Dub Foundation i Burning Spear, a u Beogradu ispred Soul Fly. Gostovali su na diskovima sastava Soul Fly "Prophecy" (Road Runner 2004.) i "Dark Ages" (Road Runner 2005.). U leto 2004. godine nastupali sa njima po evropskim festivalima. Članovi grupe su oformili svoj sound system Organja. Nemanja Kojić, Dejan Utvar, saksofonista Dušan Petrović (ex Plejboj) i gitarista Nenad Gajin Coca (ex Zabranjeno pušenje) su polovinom 2004. godine pokrenuli alternativnu koncertnu atrakciju Burnin' Soundz. Sviraju reggae, dub i dancehall a sa njima još rade Ljuba Dimitrijević iz sastava Renesans, basista Vladislav Rac, Skaj Vikler (Bad Copy) i drugi. Kojić je sa Viklerom i francuskim muzičarem King Kajlom snimio CD "Shappa – Wikluh Sky & Coyote feat. Kingkyll" (Ammonite Records 2005.). Gitarista Ninoslav Filipović svira sa sastavima Raspect i Osmi putnik 2.

www.eyesburnmusic.com

Diskografija

"Freedomized" (Silver Cross Records 1995. koncertna kaseta)
"Dog life" (Metropolis 1998.)
"Fool Control" (Free B92 2000.)
"Gabau!" (Metropolis 2001.)
"Cool Fire" (Ammonite Records 2002.)
"Solid" (B 92 2003.)
"How much for freedom?" (PGP RTS 2005.)

FAMILIJA

(Beograd)

Grupu Familija osnovali su bivši članovi grupa U škripcu i Košava, gitarista Aleksandar Vasiljević Vasa, gitarista Aleksandar Lukić Luka i bivši članovi Vampira, pevači Dejan Pejović Peja, Dejan Petrović Dexi i bubnjar Goran Redžepi Gedža. Budući da su Luka i Vasa kao snimatelji sarađivali na pločama grupe Vampiri, početkom 1994. godine odlučili su da formiraju sastav u kome će stvarati muziku drugačiju od one koju su kreirali sa svojim grupama.

Debi LP "Narodno pozorište" su kao autori potpisali Luka, Vasa i Peja, a u pesmama, u zavisnosti od teksta, koristili su različite žanrove zapakovane u raspevane pop forme. Svoje duhovite minijature najbolje su formulisali u pesmama "Baltazar", "Mala, mala", "Što ja volim taj seks" i "Nije mi ništa". Đorđe Petrović je producirao ploču a svirao je i klavijature. Omot je uradio zapaženi beogradski autor Saša Marković Mladoženja. Na koncertima je sa njima nastupao bubnjar Ratko Ljubičić (ex Disciplina kičme, U škripcu), a Redžepi se povukao iz grupe i posvetio menadžerskom poslu. Polovinom 1996. godine na CD singlu su objavili pesme "Brate Murate"

Familija

(na osnovu hita "Trla baba lan" Korni grupe) i "Ringišpil", najavivši CD "Seljačka buna" koji je izašao maja 1997. godine. U produkciji Đorđa Petrovića ponudili su pesme "Paranoja", "Hepi hipi", "Niš, Pariz, Teksas" i druge. Novi materijal stilski je slično obojen kao i pesme sa debi ploče. Po objavljivanju diska su prestali sa radom.

Redžepi je u produkciji Saše Habića snimio disk "Kad budem mršav i beo" (ITMM 2000.) a u nazivu se samoironično naslonio na kult film Žike Pavlovića "Kad budem mrtav i beo". Dejan Petrović Dexi snimio je sa grupom Centrala CD "Putešestvije" (ITMM 2000.). Autori materijala su Dexi i njegov brat Neša, a u pesmi "Milijana" obradili su stari hit "Bicikl poni" iz repertoara grupe Pro arte. Dejan Pejović je sa basistom Milanom Sarićem (ex Hush) i gitaristom Jovom Jovićem (ex Deca loših muzičara) pokrenuo grupu The Dibidus. Sa njima je u produkciji Đorđa Petrovića snimio CD "The Dibidus" (BK 2003.) sa pesmama na tragu stila grupe Familija.

Diskografija

Singl

"Brate Murate" / "Ringišpil" (Komuna 1996.)

Albumi

"Narodno pozorište" (PGP RTS 1994.)
"Seljačka buna" (Komuna 1997.)

GENERACIJA BEZ BUDUĆNOSTI

(Novi Sad)

Grupa je nastala 9. marta 1990. godine, a muziku su zasnovali na OI punk zvuku. Udarnu postavu činili su pevač Robert Bu, bubnjar Vla-

Srđan Veljović

Generacija bez budućnosti

dimir Cinkocki Cina, gitarista Aleksandar Reljić i basista Borko Stefanović.

Prve snimke objavili su za sopstvenu kuću na kaseti "Novi Sad Vol. 2" (GBB Tapes 1990.) na kojoj su uz njih predstavljeni mladi novosadski sastavi Atheist Rap, Ritam nereda i drugi. Za njom je usledila njihova kaseta "Da je jug pobedio" sa dvadeset koncertnih i studijskih numera. Godine 1991. objavili su maksi singl "Ima da me slušaš!" koji su uspeli da distribuiraju po Evropi i Americi. Debi LP "Vol. 1" snimili su u produkciji Zorana Bulatovića Baleta (ex Luna, Laboratorija zvuka) i sa novim članovima Miloš Rašković (gitara) i Slobodan Dragaš (truba). Na ploči su se predstavili pesmama na tragu sastava The Clash i Madness, dakle pod uticajem ska muzike i punka. Snimili su temu "Instrumental" (obradu muzike iz TV serije "Otpisani"), "Jamajka", "Olovna jutra", deo pesama otpevali na engleskom, a dodali su i dva koncertna snimka. Deo tiraža je otkupljen za prodaju u Belgiji, a kasetu sa istim materijalom objavila je firma Myusic Yuser. Zanimljivo je da je na sva tri izdanja pesma "Da je jug pobedio". Uprkos ambicioznim planovima, dugo su pauzirali, Cina je prešao u Obojeni program, a zatim u Gobline.

Krajem 1997. godine objavili su CD "Spleen" na kome su i dve obrade pesme "Čudna šuma" iz repertoara YU grupe. "Spleen" na engleskom znači slezina ali su tim terminom dendiji u XIX veku označavali stanje učmalosti duha i melanholiju urbanih ljudi. Uz stare članove Roberta i Borisava, ploču su snimili gitaristi Miloš Rašković, Zlatko Gostić i bubnjar Dejan Šarković. Postprodukciju je u Njujorku uradio Zoran Bulatović Bale i ujedno je odsvirao klavijature. Pesme "Jamaica" i "Energija" zabeležene su na disku "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.) snimljenom na koncertu "Četiri godine na Golom otoku" održanom u KST-u 9. decembra 1995. godine povodom godišnjice TV emisije "Paket aranžman". Sa radom su prestali početkom 1999. godine.

Diskografija

"Da je jug pobedio" (Predskazanje Records 1990. kaseta)
"Ima da me slušaš!" / "Pad" / "Krst u plamenu" (GBB Tapes 1991. maksi singl)
"Vol. 1" (Predskazanje Records 1993.)
"Spleen" (Automatik 1997.)

GLUVE KUČKE

(Zrenjanin)

Rock sastav garažnog zvuka osnovan je 1989. godine. Kroz grupu su prošli brojni muzičari, a ključni članovi bili su pevač Andrej Bulovan, pevač Darko Cvetić, gitaristi Srđan Graovac, Aleksandar Anđeo Mihić, Dalibor Kurjak, basisti Zoran Mojsin, Ljuba Avramov, bubnjari Vladimir Jovanović i Darko Kurjak. Sa njima su svirali basista Gojko Ševar i Nikola Pavković.

Prve snimke "Makarska" i "Ruža" objavili su na zajedničkoj ploči vojvođanskih sastava "Dim nad gradom" (RAG Records 1990.). Debi LP "Boogey Man" u vinilnom izdanju, uz njihove pesme doneo je i "Alison", obradu hita grupe Pixies. Snimak nastupa koji su održali 27. novembra 1993. godine u beogradskom KST-u objavljen je na kaseti "Intoksinacija heroinom – Live

Gluve kučke

at KST". Nikola Pavković je po odlasku osnovao sastav Oružjem protivu otmičara. Ševar, Graovac i Kurjak su početkom 1996. godine prešli u obnovljenu grupu Partibrejkers.

Sa pesmom "Mesečar" Gluve kučke su zastupljene na kompilaciji "Ovo je zemlja za nas?!?" (BOOM 93 / B 92 1998.). U sopstvenoj režiji su objavili CD "Izađi gujo, čeka te aždaja" sa devet novih pesama od kojih je šest snimljeno na koncertu. Od 1998. godine povremeno nastupaju u postavi Andrej Bulovan, Dalibor Kurjak, Aleksandar Mihić, Ljuba Avramov i Darko Kurjak.

Diskografija

"Boogey Man" (Carlo Records 1993.)
"Intoksinacija heroinom – Live at KST" (ITMM 1994. koncertna kaseta)
"Izađi gujo, čeka te aždaja" (Samostalno izdanje 1998.)

GOBLINI

(Šabac)

Goblini su mali vilenjaci iz engleske mitologije koji obično čine zlobne nestašluke, a na šabačkoj sceni su bili sinonim za koncertno atraktivnu grupu osnovanu marta 1992. godine. Gitarista Alen Jovanović i basista Vlada Kokotović živeli su u Karlovcu i zajedno svirali u grupi Lorelai. Kada je 1991. godine sastav prestao sa radom Vlada i Alen su povremeno svirali sa brojnim zagrebačkim sastavima. Po raspadu SFRJ preselili su se u Šabac, a 1992. godine sa pevačem Brankom Golubovićem formirali su Gobline i počeli da kreiraju muziku inspirisanu post punk zvukom. U početku su često menjali bubnjare dok se na tom mestu nije ustalio Nenad Divnić.

Goblini

Prvu, loše distribuiranu kasetu "Goblini" objavili su aprila 1994. godine. Na A strani je materijal iz repertoara grupe Lorelai, a B stranu su popunile nove pesme. Nekoliko meseci kasnije Divnić je otišao u vojsku a zamenio ga je Nedeljko Nedić, poznatiji kao Meketa. Sa njim su snimili kasetu "Istinite priče I deo" sa udarnim pesmama "Cipjonka", "eLeSDi se vraća kući" i "Za Lorenu". Na toj kaseti je pet ponovo snimljenih pesama sa njihovog prvog izdanja. Na delu materijala bubnjeve je svirao Divnić. Krajem iste godine kao drugi gitarista pridružio im se Leonid Pilipović (Leo Fon Punkerstein), jer je njegov sastav Džukele zbog odlaska članova u vojsku pravio pauzu. Maja 1995. godine Meketa je otišao na Kipar, a novi bubnjar je postao Zoran Jović Fric. Početkom iste godine objavili su dokumentarnu kasetu snimljenu 31. avgusta 1995. godine na koncertu u KST-u. Pored njihovih pesama tu su i hitovi KUD Idijota "Minijatura", "Pesma o ribaru Marinu, Marini i moru", koje su rado izvodili na svojim nastupima. Uz "Sheena is a punk rocker" nalaze se i "Kuda idu izgubljene devojke (Tamara)" iz repertoara Borisa Novkovića i "Ne mogu više", obrada "I Fought The Law" iz menija grupe The Clash. CD "U magnovenju" producirao je Aleksandar Radosavljević, a posle promotivnog koncerta na Leonidovo mesto došao je gitarista Saša Šetka. "U magnovenju" je doneo nove koncertne favorite "On je ona je", "Ima nas!", "Petra", "Vođa" i obradu "Anja volim te", jedne od prvih pesama slovenačkog sastava Videosex koja se u originalu zove "Kako bih volio da si tu". Početkom maja 1996. godine ostvarili su kraću turneju po Sloveniji sa grupama Svarog, Ništa ali logopedi i Love Hunters. Posle tih nastupa dobili su poziv da krajem juna učestvuju na "Zgaga rock" festivalu u blizini Ljubljane. U jesen 1996. godine ponovo su otišli na seriju nastupa po Sloveniji i bili su odlično prihvaćeni. Koncertni snimci pesama "In Memoriam", "Kad sunce opet zađe" i "eLeSDi se vraća kući" uvršćeni su na kaseti "Četiri godine na Golom otoku" objavljenoj 1996. godine i CD reizdanju "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.). Reč je o zajedničkom koncertu u KST-u održanom povodom četvrtog rođendana emisije "Paket aranžman" TV Politike. Juna 1997. godine otišli su na novu mini turneju po Sloveniji a nastupali su i na drugom "Zgaga rock" festivalu sa novim bubnjarom Vladimirom Cinkockim Cinom (ex Generacija bez budućnosti, Obojeni program).

Na duplom disku "No Border jam 4 i 5" (Front Rock 1997.) objavljene su njihove pesme "Ona misli da zna", "U magnovenju" i "eLeSDi se vraća kući", snimljene na koncertu u Ilirskoj Bistrici 1996. godine. Avgusta 1997. godine svirali su ispred grupe Motorhead na rock festivalu u Budimpešti. Materijale sa koncerata u Sloveniji i Srbiji objavili su na duplom disku "Turneja U magnovenju 96 / 97". Na jednom disku su snimci sa koncerta i nova pesma "Punk's Not Dead", a na drugom pesme sa kasete "Istinite priče I deo". Početkom oktobra 1998. godine su zajedno sa sastavima KUD Idijoti, Atheist Rap, Kojoti, Sikter i drugima svirali u Sarajevu na koncertu povodom rođendana Radija Zid. U leto 1999. godine uspešno su nastupili na rock festivalu u Milanu. Za CD "Re Contra" pridružio im se novi bubnjar Milan Arnautović Firca (ex Princeza Paulina). Disk je producirao Aleksandar Radosavljević a na snimanju su gostovali Nemanja Kojić (trombon), Dragoljub Marković (klavijature), Nikola Vranjković (gitara), Dušan Petrović (saksofon), Bora Veličković (truba) i drugi. Uz uobičajene buntovničke tekstove snimili su i pesmu "Voz" koja se posle logičnih četiri minuta života, bez nekog jasnog razloga, monotonim bubnjanjem

razvlači na preko pola sata trajanja. Golub se u međuvremenu oženio, često je boravio u Italiji, radio je u Avganistanu i kontinuirano delovanje grupe je iz razumljivih razloga bilo otežano. Zbog toga su polovinom 2001. godine odlučili da prestanu sa radom. Na disku "Najbolje priče" sakupili su koncertne snimke nastale u poslednje dve godine postojanja grupe. I to sa nastupa u Milanu, Torinu, Bolonji, Sarajevu, Ljubljani, Ilirskoj Bistrici, Zagrebu i Beogradu. Uz pesme sa njihovih izdanja uvrstili su "Bella ciao", "Tamara", "Punks not dead" i demo snimak za pesmu "Pričaš" urađen 1997. godine.

Diskografija

"Goblini" (Music Yuser 1994. kaseta)
"Istinite priče I deo" (Metropolis 1994. kaseta)
"KST live" (Mortal Combat Records 1995. koncertna kaseta)
"U magnovenju" (ITMM 1996.)
"Turneja U magnovenju 96 / 97" (Metropolis 1997. dupli koncertni CD)
"Re Contra" (Metropolis 1999.)
"Najbolje priče" (Multimedia Records 2004. koncertni)

GORIBOR

(Bor)

Početkom devedesetih, sa 18 godina Aleksandar Stojković (rođen 1973. u Boru) je otišao u London gde je radio različite poslove i školovao se. Vratio se 1996. godine sa instrumentima i opremom za snimanje. Sastav Goribor su 1996. godine osnovali Aleksandar Stojković St (vokal, tekstovi, muzika), Željko Ljubić Pity (gitara, muzika, 1973.) i Predrag Marković Peđa (gitara, muzika, 1979).

Na disku "Rani radovi" zabeležili su materijal nastao tokom prve dve godine rada. Pesme za CD "Krug u očima" snimili su tokom 1998. i 1999. godine. Krajem 2003. godine su sa Goranom Ljubičićem Gogerom (bubanj) i Duškom Spasojevićem (bas) svirali dva koncerta u klubovima "Teatar" i "Art" u Boru i prestali da rade u toj postavi. Snimak sa tih nastupa objavljen je na disku "Live". Pesme koje su snimili u kućnoj radinosti su poslali 2004. godine Zdenku Franjiću u Zagreb. Šest njihovih pesama je uvrstio na desetom disku "Bombardiranje New Yorka" (Slušaj Najglasnije 2004.). Te pesme su uz ostale, objavljene na disku "Ono što te ne ubije, to te osakati". St, Piti i Peđa su nastavili da rade tako što kad se vide sviraju i snimaju koliko im to uslovi dozvoljavaju jer žive u različitim gradovima. St živi u Beogradu, Piti u Nišu, Peđa u Boru. Svirali su u Boru na promociji Aleksandrove knjige pesama "Svet je moj ali ima vremena" (Slušaj najglasnije 2004.) i tada su počeli da kombinuju ritam mašinu i gitare što je u budućnosti postala odrednica njihovog stila.

Zahvaljujući internet stranici koju je napravio njihov poklonik iz Osijeka snimci su dospeli do šireg kruga slušalaca u Hrvatskoj. Krajem 2005. godine Zdenko je objavio CD "Hoću kući". Na disku "Stondom do Tokija" Peđa svira gitaru, St peva, a Predrag Trajković je zadužen za ritam mašinu. Na Art&Music festivalu u Puli avgusta 2006. godine su od prijavljenih 120 sastava iz bivše Jugoslavije osvojili drugo mesto uz priznanje za originalan rock izraz.

www.goribor.co.sr

Diskografija

"Ono što te ne ubije, to te osakati" (Slušaj najglasnije 2004.)
"Rani radovi" (Slušaj najglasnije 2005.)
"Krug u očima" (Slušaj najglasnije 2005.)
"Live" (Slušaj najglasnije 2005. koncertni)
"Hoću kući" (Slušaj najglasnije 2005.)
"Stondom do Tokija" (Slušaj najglasnije 2006.)

GRU

(Beograd)

Rap muzičar sa Banovog brda Dalibor Andonov (rođen 1973. u Dimitrovgradu) u javnosti se pojavio pod imenom Gru, a karijeru je započeo u bendu Ajne Avajciger. Debi ploču "Da li imaš pravo?" uradio je u produkciji Zorana Hrnčića, sa gostima iz sastava Sunshine, Rhythm Attack, Robin Hood i drugima. Anti gangsta pesmom "Pravo u raj" postigao je popularnost koja ga je delegirala u vrh domaćih rapera. I sledeći CD "Gru 2" (naziv je ujedno metafora za ženske grudi) uradio je sa beogradskim rap muzičarima nudeći hitove "Biću tu", "Leto" i "Petak". Materijal su producirali Srđan Babović, Gru i Dejan Ivanković.

Gru

Baveći se temama vezanim za kriminal i seks, Gru je stvorio melodiozan rap, koristeći u pesmama semplove grupa K2, Ray, Goodman & Brown II, The Whitehead Brothers i The Temptations. Sa grupom 187 za kompilacijski CD "Crn je zvuk za svaki struk" (Komuna 1997.) snimio je pesmu "Da li osećaš". Za zajednički CD "Time Out" (Komuna 1997.) sa sastavom Del Arno Band snimio je novu verziju pesme "5ak". CD "Vetrenjače" producirali su Gru i Srđan Babović, bas je svirao Nenad Stefanović Japanac, gitaru Vlada Negovanović, saksofon Dušan Petrović (Plejboj), za skreč je bio zadužen DJ Munja, a prateće vokale pevali su Leontina i Saša Vasić. Muziku je komponovao Gru, a tekstove je uradio zajedno sa Kixmalerom. U novim pesmama često je koristio citate. "Adrenalin džanki" inspirisana je pesmom "Everything Counts" Depeche Mode, "Vegeta" je zasnovana na hitu "Close To Me" The Cure, "Putnik" preuzima refren iz pesme "Kao da je bilo nekad" EKV, "Vetrenjače" sadrže sempl "Sister of Night" Depeche Mode, a "Dok si bila tu" semplove pesme "Veži me" grupe Block Out. Tokom bombardovanja Jugoslavije u proleće 1999. godine Gru je inicirao okupljanje domaćih rap izvođača i oni su snimili obradu pesme "Zemlja" Ekatarine Velike. Krajem 1999. godine učestvovao je kao autor muzike i glumac u realizaciji filma "Dorćol Manhattan" medijske protagonistkinje Isidore Bjelice. Muzika iz filma objavljena je na disku "Dorćol Manhattan" a pored Grua na snimanju su učestvovali članovi grupa 187, Full Moon, Parlament, Guerrilla i drugi. Gru je na disku obradio pesmu "Amerika" iz repertoara Idola. Na kompilaciji "Između redova 1995...2002" uz izbor starih snimaka uvršćene su nove pesme "Pizza vegetariana II" i "MF Gru – ko je Gru? RMX". U radu na disku "Beogard" sarađivala su nova imena domaće hip hop scene Shorty, Struka, Juice ali i Tijana Dapčević, Bajaga, Vasil Hadžimanov i drugi. Na disku "De Facto" (Bassivity Music 2003.) mladog repera Marčela, Gru je gostovao u pesmi "Bolji život".

Diskografija

"Da li imaš pravo?" (Jugodisk 1995.)
"Gru 2" (Komuna 1996.)
"Vetrenjače" (Centro scena 1999.)
"Dorćol Manhattan" (Metropolis 2000.)
"Između redova 1995...2002" (City Records 2001. kompilacija)
"Beogard" (City Records 2003.)

HADŽIMANOV VASIL

(Beograd)

Vasil Hadžimanov (rođen 23. juna 1973. godine u Pančevu) je završio odsek za klavir i teoriju u muzičkoj školi "Stevan Mokranjac". Sa sedamnaest godina postao je stipendista internacionalnog umetničkog kampa "Interlochen" u Mičigenu, gde je nastupao sa jazz velikanima kao sto su Milt Jackson, Curtis Fuller i Byron Stripling. Godine 1992. upisao je "Berkli" koledž u Bostonu a 1995. godine diplomirao na odseku za klavir i kompoziciju. Tokom 1996. i 1997. godine svirao je i stvarao u Njujorku sa poznatim jazz muzičarima: David Binney, Chris Cheek, Danny Sadownick, Matt Garrison, Ayib Dieng, David Gilmore, Marko Đorđević, Rodney Holmes, George Garzone i Leroy Jenkins.

Po povratku u Beograd osnovao je maja 1997. godine Vasil Hadžimanov band sa kojim intenzivno svira. Od brojnih koncerata izdvajaju se nastupi: za JDP u sali "Zadužbina Ilija M. Kolarac", "Beogradski Summertime Jazz" festival, jazz festivali u Novom Sadu, Nišu, Valjevu, Šapcu, Banjaluci, Mostaru, Skopsko leto, "Kumanovo jazz fest", "Maribor LENT fest", "Cerkno jazz fest", "Sarajevo jazz fest", "Zelenkovac jazz fest", Budva grad teatar, "Opatijski jazz fest", "Liburnia jazz", Berlinski humanitarni koncert i "Enter Music Festival" ispred sastava Zawinul Syndicate. Debi disk "11 razloga za..." sastavljen je od studijskih i koncertnih snimaka a uradila ga je postava koju su uz Vasila činili Nenad Gajin Goca (gitara), Vladimir Samardžić (bas), Igor Malešević (bubnjevi) i Bojan Ivković (udaraljke). Na njemu je ponudio fuziju jazz, funk, etno, rock, techno, afro-cuban i pop stilova. Teme "Briga o životu" i "Ohrid" snimljene su na koncertu u Skoplju 2000. godine, "Putnička pesma" je sa nastupa u sali "Zadužbina Ilija M. Kolarac" 1997. godine a "Drama drums / Delije" (sa elementima

narodne "Igrale se delije") snimljena je u živo u beogradskoj sali "Božidar Adžija" 1998. godine. Prvi tiraž diska prodat je za tri meseca a na Beoviziji 2002. proglašen je za debi album godine. CD "Kafanki" su uz Hadžimanova snimili Srđan Dunkić (bubnjevi), Bojan Ivković (udaraljke) i Vladimir Samardžić. Doprinos su dali brojni gosti: Brankica Vasić, Hana Vučićević, Senka Veletanlić, Bisera Veletanlić, Zafir Hadžimanov, Antonio Kitanovski i drugi. Na festivalu "Sunčane skale" 2003. godine, "Kafanki"je proglašen za najbolji album intrumentalne muzike.

Godine 2002. je za film "Beograd, otići ili ostati" reditelja Gorana Paskaljevića komponovao muziku, a bend je u njemu glumio i svirao. Njegova muzika je iskorišćena u filmu "011 Beograd" austrijskog reditelja Mihaela Fajfenbergera (Michael Pfeifenberger). Godine 2003. komponovao je muziku za film "Kad porastem biću kengur" reditelja Raše Andrića. U okviru Bace Quartet snimio je disk "Guerre propre" (Chicken Madness 2006.).

www.vhband.com

Diskografija

"11 razloga za..." (PGP RTS 2001.)
"Kafanki" (PGP RTS 2003.)

HAZARI

(Niš)

Gitarista Dragomir Milenković Joga (rođen 1954. godine u Trogiru) počeo je da se bavi muzikom u jedanaestoj godini, a tokom karijere je svirao različite žanrove u niškim sastavima Magnum, Kupe za nepušače i Funky Soul X Band. Na formiranje njegovog konačnog izraza uticali su pevanje pravoslavnog monaha oca Dionisija Hilandarca, pagansko nasleđe, muzika sa vizantijskih prostora, ciganski melos južne Srbije ali i indijska muzika. Vremenom je specijalizovao sviranje sinthy gitare, dajući svojoj muzici specifičan zvuk.

Pod nazivom etno pop zajednica Hazari, Milenković i basista Zoran Talević osnovali su u Nišu 1991. godine grupu, a ime su odabrali knjizi "Hazarski rečnik" Milorada Pavića. Muziku su zasnovali na narodnom stvaralaštvu sa prostora Balkana. Pored njih u grupi su bili Goran Ilić (gitara), Joško Hartl (bubnjevi) i Goran Đorđević (udaraljke). Koristeći jazz, rock, new age i etno elemente, Milenković je komponovao niz instrumentala koji su na njihovoj debi kaseti "Čuvari istine". Početkom 1994. godine pridružio im se gitarista Aleksandar Dobrijević, student filozofije iz Beograda. Sa odlaskom Dobrijevića odlučili su se za violinistu Nikolu Aleksandrova, a novi bubnjar postao je Milorad Milošević iz Pirota. Godine 1994. svirali su na Jazz festivalu u Sofiji, u proleće 1996. godine na Jazz festivalu u Klužu u Rumuniji, a leta 1997. godine na "Summertime Jazz" festivalu u beogradskom Sava centru. "Čuvari istine" su 1996. godine izašli na CD formatu a izdali su ga MD Studio i MG Sorabia. Na disku "Balkan asimetria" su snimili trinaest etno orijentisanih instrumentala. CD su uradili Dragomir Milenković (sinthy i akustična gitara), Nikola Aleksandrov (violina), Zoran Talević (bas), Milan Brković (udaraljke), Zoran Marjanović (bubnjevi), u tri numere je pevala Katarina Kačunković, ali

Hazari

njen glas je u funkciji još jednog instrumenta, dakle bez reči. Produkcijom ploče bavio se Branko Mačić Mačak. Bezuspešno pokušavajući da se dogovori sa izdavačima, Milenković je u jesen 1998. godine CD "Balkan asimetria" objavio sam. Uz njega, grupu su u to vreme činili Manja Ristić (violina), Miloš Delić (udaraljke) i Dejan Pavlović (bas). I sledeći CD "Knjiga proroka Enoha" Joga je samostalno izdao. Produkcijom se bavio Boris Bunjac, a na snimanju su pored njega učestvovali: Teuta Aslani (vokal, flauta), Snežana Spasić (vokal), Filip Krumes (violina), Manja Ristić (violina), Dejan Pavlović (bas), Zoran Talević, Miloš Delić (udaraljke) i Goran Milošević (vokal, udaraljke). Poštujući liniju prethodnog rada, Joga je i na ovom disku ponudio niz ambijentalnih etno instrumentala. Disk "Svetlucanje kroz san" je uz instrumentalne teme doneo i vokalne kompozicije, tako da su na snimanju gostovali Madame Piano, Gorica Ponjavić, Sandra Radosavljević, Nataša Todorovska, Svetozar Vujić i Nebojša Jukić. Joga je ponovo autor kompletnog materijala, a pesme kao "Slađanu majka korila" je komponovao u maniru muzičke arheologije, kao da su davno nastale i pripadaju narodnom predanju. Disk "Naissus XXI vek" je posvećen Nišu, a u radu na novim temama Dragomiru Milenkoviću je pomogao veliki broj saradnika.

Diskografija

"Čuvari istine" (KPGT 1994.)
"Balkan asimetria" (Vidovdan 1998.)
"Knjiga proroka Enoha" (Vidovdan 2000.)
"Svetlucanje kroz san" (Vidovdan 2002.)
"Naissus XXI vek" (Nišville 2004.)

INTRUDER

(Beograd)

Electro drum & bass duet pokrenuli su Nebojša Marković i Ivan Halupka 1990. godine i to onog trenutka kada su u SOKOJ-u autorizovali prava za prve dve numere.

U početku su eksperimentisali sa ambijentalnim electro pop zvukom, zatim su zbog odlaska u vojsku pauzirali i sa radom nastavili 1996. godine. Po objavljivanju drum & bass kasete "Experiment" objavili su radijski EP "A Deal With Mephisto", a na sledećem singlu su snimili tri remiksa pesme "Cut It Again", remiks "Night Swimming" grupe R.E.M. i drum & bass remiks Madonine "To Have And Not To Hold". CD "Windows '99" objavili su uoči bombardovanja Jugoslavije te je pretrpeo sudbinu kolateralne štete, znači zanemarljivo je medijski i koncertno predstavljen. CD "Able" doneo je veći broj vokalnih tema i blagi zaokret ka pop zvuku. Na disku "Collector's Item" sakupili su neobjavljene remikse i B strane singlova. CD "Strange Kind of Beautiful" snimili su u postavi Nebojša Marković (klavijature, vokal), Ivan Halupka (mix, vokal), Ivana Smolović (vokal), Boris Kunčer (bubnjevi), gitaristi Miloš Vukosavljević i Vladimir Vrzić. Sa diska "Dancing Shoes Starry Skies" su se izdvojile teme "Soundtrack" i "Why Don't You".

Njihova tema "6" je na kompilaciji "Artefact no. 1" (Alien Artefact Records 1998.), a "I Forgive You" je na "Belgrade: In clubbing we trust" (HMK Music 1998.). Na festivalu EXIT 2001. nastupili su ispred Kosheen.

www.intruder-music.net

Diskografija

Singlovi

"A Deal With Mephisto" (Intruder Music 1998.)
"Cut It Again" (Intruder Music 1999.)
"Pretty mama" (Intruder Music 2001.)
"Inevitable sound" (Intruder Music 2002.)
"Doll Reveil" / "Star On a Fire" (Ammonite Records 2004.)
"Stay" (Ammonite Records 2006.)

Albumi

"Experiment" (Intruder Music 1998. kaseta)
"Windows '99" (Intruder Music 1999.)
"Able" (CSM 2000.)
"Collector's Item" (Automatik 2002.)
"Strange Kind of Beautiful" (Ammonite Records 2003.)
"Dancing Shoes Starry Skies" (Ammonite Records 2006.)

IRFAN MUERTES

(Beograd)

Sastav je osnovan 1998. godine a čine ga Paja (vokal), Tacna (bas), Zoran (bas), Nedim Hadžiahmetović Mafa (truba) i Nikola (bubnjevi). Tokom karijere su češće svirali u inostranstvu nego u Srbiji, a strani mediji su ih okarakterisali kao "balkanski punk sa trubom".

Sa pesmama "Disco" i "Druga" su zastupljeni na kompilaciji "Leopardov rep" (Beoground 2000.). Radili su muziku za niskobudžetske filmove "Ritam 42" Katarine Ćirilović, "Hleb" Jelene Bešir i "Posmrtni ples Irfana Muertesa" njihovog trubača Mafe. Na "Pepsi Sziget" festivalu u Budimpešti su nastupali 2001, 2002. i 2004. godine. Sa francuskim sastavom Bumblebees su 2004. godine održali mini evropsku turneju koja je obuhvatila Srbiju, Mađarsku, Češku, Francusku i Belgiju.

www.rapanellirec.com

Diskografija

"S/T" (Samizdat 2001.)
"EP" (Rapanelli Records 2006.)

JARBOLI

(Beograd)

Grupu su 1991. godine osnovali Daniel Kovač (gitara), Boris Mladenović (gitara), Žolt Kovač (bas) i Nemanja Aćimović (bubnjevi). U početku su često nastupali u beogradskim klubovima ili na modnim revijama Ljudmile Stratimirović. Godine 1993. svirali su u finalu Paliluske olimpijade kulture pod nazivom Džo i jarboli.

Srđan Veljović

Jarboli

U proleće 1996. godine izdali su kasetu "Čizmanoga" na kojoj su studijski snimci "Industrija oko nas", "Uticaj auto puteva na novi talas", "Ja opet biću tvoj" i "Da li u stvari ona nije bila oprezna?", a deo materijala je snimljen na koncertima. Na kaseti je i obrada pesme "Dizzy Miss Lizzy" Lari Vilijamsa. Oktobra 1997. godine su svirali na festivalu u nemačkom gradu Erfurtu. Prvi zvanični CD "Dobrodošli" planirali su da promovišu u beogradskoj kafani "Zora" 24. marta 1999. godine u 18h. U skladu sa uobičajenim paradoksima ovih prostora, te večeri je započelo NATO bombardovanja Jugoslavije i promocija nikada nije održana. Nekoliko dana kasnije država je preotela radio B 92 tako da je gotovo kompletan tiraž diska ostao zaplenjen i u prodavnice je stigao tek posle bombardovanja. Muziku i tekstove za nove pesme napisali su Daniel Kovač i Boris Mladenović, a produkciju su uradili Rikardo Bartez i Goran Živković. CD "Suvišna sloboda" snimili su sa gostujućim gudačkim kvartetom, saksofonistom Dušanom Petrovićem i Sonjom Lončar (klavir, gudački aranžmani, ex E-Play) koja je u međuvremenu postala njihov član. Produkciju su obavili Aleksandra Stojanović i Boris Mladenović. Mini disk "Uslovna sloboda" doneo je šest pesama a na snimanju su gostovali Vladimir Kolarić (prateći vokali) i hor Horkeškart. Mini CD "Jedan čovek jedna rezolucija" sadrži pet pesama snimljenih na njihovom nastupu u SKC-u i jednu urađenu u kuhinji. CD "Buđanje proleća" producirao je Boris Mladenović, izdvojila se politički direktna "Glavu gore", a ponovili su temu "Rezolucija UN".

Pesma "Industrija oko nas" objavljena je na kompilaciji "Mi za mir" (Vreme zabave / Centar za antiratnu akciju Beograd 1995.), a "Da li u stvari ona nije bila oprezna?" je na kompilacijskom disku "Ovo je zemlja za nas?!?" (BOOM 93-B 92 1997.). Na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) na kome su novi domaći sastavi snimili pesme grupa sa prostora bivše Jugoslavije, Jarboli su se pozabavili prastarim hitom "Đavoli" koji su svojevremeno obradili Đorđe Marjanović ali i grupa Đavoli. Na kompilacijskom disku "Leopardov rep" (Beograund 2000.) objavljen je koncertni snimak pesme "08. 02. 1998." sa njihovog nastupa u klubu "Rex". Nemanja Aćimović je paralelno svirao sa grupom Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar, sa kojom je objavio diskove "Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar" (autorsko izdanje 1999.) i "Hard To Dig It!" (Indipendant Records 2000.). Polovinom februara 1999. godine sa gostima je održao bubnjarski koncert u beogradskom Domu omladine. Radio je i sa sastavom E-Play sa kojim je objavio CD "E-Play" (J.O.S. Virus / MCM 2000.). Boris Mladenović ujedno svira i sa grupama Neočekivana sila... i Dvojac bez kormilara. Daniel Kovač je napisao roman "Logika reke, pruge i otpada" (Beopolis 2002.) koji je ušao u najuži izbor za dodelu Ninove nagrade. Materijal sa kasete "Čizmanoga" na disku je reizdao Beopolis 2003. godine a kao dopuna su uvršćene njihove teme za gudački kvartet i obrada stare pesme "Tiho noći" na tekst J. J. Zmaja.

www.jarboli.org

Diskografija

"Čizmanoga" (samizdat 1996. kaseta)
"Dobrodošli" (B 92 1999.)
"Suvišna sloboda" (B 92 2001.)
"Uslovna sloboda" (Odličan hrčak 2003.)
"Jedan čovek jedna rezolucija" (Odličan hrčak 2005. koncertni)
"Buđanje proleća" (Odličan hrčak 2006.)

J.U.S.T.

(Beograd)

Hana Vučićević (vokal) i Boris Krstajić (sintisajzeri, programiranje, produkcija) su kao članovi elektro sastava Speed Limit skrenuli na sebe pažnju singlom "Are You Ready" sa kojim su zainteresovali izdavače u Francuskoj. Pod imenom J.U.S.T. prvi put su se predstavili temom "True Love" objavljenom na disku "Belgrade Coffee Shop 3" (B 92 2003.). Debi CD "Searching" predstavio ih je kao autore house zvuka sklone pop aranžmanima i koketiranju sa različitim žanrovima. Uz remiksovanu "True Love" na disku su zapažene "Nobody Knows", "Dance With me" i "Sexy Things". U radu na disku pomogli su im Maja Klisinski (udaraljke), gitaristi Zoran Veljković i Nebojša Zulfikarpašić. Tema "Nobody Knows" uvršćena je na disku "Belgrade Coffee Shop 4" (B 92 2004.). Uz rad sa grupom Hana Vučićević paralelno predaje muzičko u osnovnoj školi.

Diskografija

"Searching" (B 92 2003.)

KANAL TVID

(Zrenjanin)

Sastav su 1993. godine osnovali Mileta Grujić (vokal, gitara), Ognjen Cvekić (vokal, bas) i Branislav Đerić (bubnjevi). Na debi disku "Kamene lutke" sa njima je svirao još jedan basista Atila Đember, a kao gosti su pomogli trubač Zerkman, Branislav Babić Kebra, Ivana Vince (prateći vokali) i drugi. Power pop orijentisan materijal komponovali su članovi grupe a tekstove je napisao Mileta Grujić. Po izlasku diska redovno su nastupali a posebno je zapažen njihov unplugged koncert za televiziju NS Plus. CD "Spiralno nasleđe" snimili su 1998. godine u produkciji Voje Aralice, ali se on u prodaji našao tek krajem 2001. godine. Kao član grupe na snimanju je učestvovala Aleksandra Milosavljević (prateći vokali) a u studiju su im se kao gosti pridružili Andrej Bulovan (vokal), Dušan Jakovljević (gitara), gudački kvartet i drugi.

Sa pesmom "Neobična reč" zastupljeni su na kompilaciji "Ovo je zemlja za nas ?!?" (BOOM 93 – B 92 1997.). Za vreme građanskog protesta u zimu '96. / '97. godine okupili su muzičare iz zrenjaninskih grupa i snimili pesmu "Korak" u znak podrške studentima Beogradskog Univerziteta. Pesma je objavljena na kompilaciji "Nas slušaju svi, mi ne slušamo nikoga" (Radio Index 1997.). Godine 1998. na konkursu "Le decouverte du east" Radio France International, disk "Kamene lutke" ušao je u izbor šest najboljih albuma.

Diskografija

"Kamene lutke" (Tarcus 1996.)
"Spiralno nasleđe" (ITMM 2001.)

KANDA, KODŽA I NEBOJŠA

(Beograd)

Sastav je nastao 1991. godine u postavi Oliver Nektarijević (vokal), Rastko Lupulović (gitara), Vladislav Rac (bas) i Stevan Dimitrijević (bubnjevi). Nešto kasnije pridružio im se Marko Petronijević (truba). Neobičan naziv grupe predstavlja igru reči. Kanda znači valjda, a kodža je sleng za mnogo. Posle dve godine zajedničkog rada i pobede na Palilulskoj olimpijadi kulture 1992. godine, napravili su pauzu jer je Oliver otišao u Ameriku. Po njegovom povratku 1994. godine nastavili su sa radom. Na kaseti "Guarda Toma!" objavili su koncertne snimke sa nastupa održanih maja i oktobra 1995. godine u Domu omladine i KST-u. U studiju su snimljene pesme "Put za Tunu" i "Priroda" u kojoj je gostovao Dejan Vučetić Vuča, pevač grupe Darkwood Dub. Na kaseti su i pesme "Toma Bebić" (posvećena ovom osobenom kantautoru iz Splita), "Visokogradnja" i "Sisa" koja je već objavljena na kompilaciji "Mi za mir" (Vreme zabave / Centar za antiratnu akciju Beograd 1995.). Njihove neformalne funk i jazzy kompozicije na tragu sastava Pere Ubu i Minutemen, obogaćene Oliverovim reggae vokalnim interpretacijama, brzo su ih ustoličile na mestu omiljenih klupskih sastava.

Srđan Veljović

Kanda Kodža i Nebojša

Rastko Lupulović, koji je paralelno razvijao i karijeru glumca, 1996. godine je doneo odluku da se zamonaši. Napustio je grupu, otišao u manastir Dečani gde je dobio monaško ime Ilarion. Tokom kratke glumačke karijere Lupulović je za ulogu u predstavi "U potpalublju" 1996. godine dobio brojna priznanja: nagradu "Zoran Radmilović", Sterijinu nagradu i priznanje novosadskog "Dnevnika". Glumio je u predstavama Ateljea 212 i filmu "Paket aranžman". Oliver Nektarijević paralelno peva i u grupi Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar. Sa njima je snimio diskove "Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar" (autorsko izdanje 1999.) i "Hard To Dig It!" (Indipendant Recording 2000.).

Aprila 1998. godine KKN su objavili CD "Igračka plačka" na kome je autor dela pesama i Lupulović. Materijal je producirao Željko Božić, a novi gitarista postao je Ivan Topisirović iz sastava Superstar (nekadašnji Fake Madona's Underwear). Kritika je jednoglasno pohvalila CD sa koga su se izdvojile pesme "S.A.T.", "Štastopojo", "Right Direction", "Proći će i njihovo" i "ŠAFL". Pesme su ponudile njihovo viđenje reggae muzike u kombinaciji sa funk i acid jazz zvukom. Za zajednički disk "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu "Manitua mi II" Discipline kičme. U proleće 2000. godine na tržištu se pojavilo remasterizovano izdanje diska "Igračka plačka". Na sledećem disku "Become" gotovo svi tekstovi su na engleskom jeziku. Sa njima su sarađivali Nemanja Kojić (Eyesburn), Dušan Petrović (ex Plejboj), Bora Veličković (DLM) i drugi. Produkciju su radili Goran Živković i Sandra Stojanović a postprodukciju i mastering Velja Mitrović. "Become" ih je predstavio u novom svetlu jer su se opredelili za svoje viđenje reggae zvuka. Na tom disku bubnjeve je svirao Vladan Rajović (ex Superstar), ali ga je ubrzo, zbog odlaska u vojsku, zamenio Dejan Utvar (ex Kazna za uši, Del Arno Band). Sa temom "Izlazim" zastupljeni su u filmu "Munje!" reditelja Radivoja Andrića i ona je objavljena na disku "Munje!" (Free B92 2001.). Materijal sa kasete "Guarda Toma!" reizdat je na split disku "Kanda, Kodža i Nebojša & Veliki prezir" (Metropolis 2001.) zajedno sa debi ostvarenjem grupe Veliki prezir. U proleće 2001. godine prestali su sa radom a Oliver Nektarijević se preselio u Los Anđeles gde se takođe bavio muzikom. Aktivnost su obnovili sredinom 2003. godine u postavi koju su činili Nektarijević, bubnjar Vladan Rajović, gitarista Nenad Pejović (ex Headstream), basista Branislav Dragović (ex Samostalni referenti) i gitarista Nikola Novaković. CD "Prekidi stvarnosti" producirali su članovi grupe i Vladan Matić. Uz nove pesme, kao bonus su ponuđene "Every Nation (Sunset mix)" i "Ahead there" koja je snimljena u Los Anđelesu. Po izboru kritičara web magazina Popboks, disk je 2005. godine proglašen najboljim domaćim. Početkom 2005. godine priključio im se trubač Zerkman. Godine 2005. sa kompozitorkom Irenom Popović sarađivali su na festivalu BELEF, a sledeće su sa njom uradili rock operu u kojoj su obradili teme V. A. Mocarta.

Diskografija

"Guarda Toma!" (Metropolis 1996. kaseta)
"Igračka plačka" (B 92 1998.)
"Become" (Free B 92 2000.)
"Prekidi stvarnosti" (PGP RTS 2005.)

KAZNA ZA UŠI

(Beograd)

Grupa je nastala u jesen 1986. godine, a iskristalisala se iz niza školskih sastava koje je predvodio gitarista i pevač Ivan Đorđević Ivek. Uobičajene početničke muke savlađivali su sve do jeseni 1990. godine kada je privatna beogradska izdavačka kuća Nova Aleksandrija objavila LP "Jašući do ekstaze" na kome su zabeleženi snimci novih sastava Euforija, Klajberi, Pressing, Darkwood Dub, a Kazna za uši je zastupljena sa dve numere.

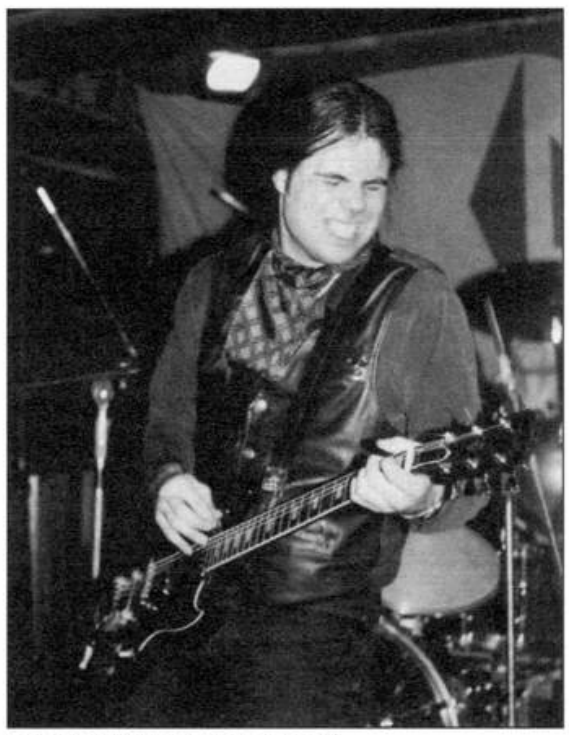

Kazna za uši: Ivan Đorđević Ivek

Januara 1991. godine objavili su singl sa pesmama "Deri kamen" i "Moj drug", a sopstveni zvuk su okarakterisali sloganom na omotu: "Ekstremno garažno rokanje". Tokom godina često su menjali članove, ali ključnu postavu su uz Iveka činili Rudolf Cibulski (bas) i Dejan Utvar (bubnjevi). Leta 1992. godine su na kaseti objavili debi "Ispod zemlje" u produkciji Ljubomira Jovanovića Joveca (ex Električni orgazam) sa udarnim pesmama "Koska", "Rođen lud", "Kad budeš mrtav i beo". Po glasovima publike i žirija pobedili su na Gitarijadi '92 u Zaječaru. Novembra iste godine, na manifestaciji "Brzi bendovi Srbije" Ivek je dobio priznanje kao najbolji gitarista, a njegova pesma "Koska" proglašena je za "rock'n'roll himnu Srbije". Tokom sledeće sezone su često nastupali po klubovima, a gostovali su u Skoplju i Kumanovu. U okviru tih nastupa svirali su i u beogradskom SKC-u 8. i 9. aprila 1993. godine, u postavi proširenoj udaraljkama i saksofonom, sa Srđanom Žikom Todorovićem za bubnjevima, a kao gosti na bini pridružili su im se članovi Električnog orgazma i Partibrejkersa. Početkom 1994. godine objavili su LP "Izliv radosti, napad sreće" na kome je deo snimaka sa koncerata u SKC-u i nov, studijski materijal koji je opet producirao Jovec. Maja 1994. godine izdavačka kuća Red Luna Records, smeštena na Kipru, objavila je CD "3" na kome su uz Pressing i Overdose i šest snimaka Kazne za uši, već poznatih sa njihovih prethodnih izdanja. Ista kuća je na disku 1994. godine objavila reizdanje ploče "Ispod zemlje" sa bonusom koncertnih snimaka. Aprila 1995. godine su u Sloveniji odsvirali četiri koncerta. Posle tog gostovanja nastupila je pauza, jer je Ivek u nekoliko navrata boravio u Grčkoj gde je svirao po klubovima na ostrvima. Povratnički koncert održali su početkom jula 1997. godine u bašti KST-a, a uz Iveka grupu su činili gitarista Srđan Radmilović (ex Euforia), basista Goran Vujović i bubnjar Nebojša Dragojlović koji su bili u sastavu Kandinsky. Sa novim basistom Milanom Popovićem snimili su CD "Zauške" u produkciji Gorana Živkovića i Joveca. U devet prepoznatljivih Ivekovih pesama gostovali su Boris Krstajić (sintisajzer), Branko Kosar (klavijature), Marijana Nešić, Nikola Đuričko, Boris Milivojević i Nikola Pejak koji su pevali prateće vokale. Po izlasku diska su prestali sa radom. Dvadesetogodišnjicu osnivanja obeležili su koncertom na "Akademiji" početkom novembra 2006. godine.

Diskografija

Singl

"Deri kamen" / "Moj drug" (Nova Aleksandrija 1991.)

Albumi

"Ispod zemlje" (Sorabia Disk 1992. kaseta)
"Izliv radosti, napad sreće" (PGP RTS 1994.)
"Zauške" (City Records 1999.)

K2

(Beograd)

Sestre Kovač, Aleksandra (rođena 1972.) i Kristina (rođena 1974.), zahvaljujući ocu Korneliju Kovaču, muzikom su počele da se bave vrlo rano. Prve kompozicije napravile su kada je Aleksandra imala trinaest a Kristina jedanaest godina. Te 1985. godine uradile su prvi snimak u Norveškoj, u studiju svog ujaka Aleksandra Stojanovića.

U Španiji su 1989. godine pod imenom Next Of Kin uradile snimke na engleskom jeziku da bi se predstavile zapadnom tržištu. Producent i aranžer bio je Kornelije. Taj materijal, pod imenom "Way To The Top", za naše tržište je objavila Komuna 1990. godine, ali bez ikakve medijske podrške. Iste godine, Aleksandra je pevala na snimcima klavijaturiste Ričarda Kotla (Richard Cottle) koji je svojevremeno svirao sa Zdravkom Čolićem na njegovoj jugoslovenskoj turneji. Sestre su pratile Bebi Dol na "Jugoviziji '91." u pesmi "Brazil". U proleće 1991. godine potpisale su petogodišnji ugovor sa engleskom firmom Mismanagment i septembra prešle u London gde su održale seriju klupskih nastupa sa Labi Šifreom (Labi Sifre). Krajem godine vratile su se u Beograd, a leta 1992. godine su u Norveškoj pod imenom You Dirty Sisters snimile promo materijal za kompozitora Swaya. Na promo disku je i jedna njihova pesma. U međuvremenu, Aleksandra je u Španiji nastupala sa latino dance grupom Locomia. Svirala je klavijature i pevala prateće vokale. Godine 1993. godine pevala je prateće vokale na španskoj turneji pevača Mikela Herzoga. Kristina je 1993. godine nastupala u obnovljenom mjuziklu "Kosa" gde je imala solo numeru u pesmi "Beli momci". U jesen 1993. godine opet su otišle u Englesku, uključile se u turneju Erola Brauna (Errol Brown), bivšeg pevača grupe Hot Chocolate koji je okupio tim mlađih muzičara. Njih dve su bile predgrupa, nastupale su pod imenom The Cornelias, a Aleksandra je na njihovim koncertima pevala prateće vokale.

Sestre Kovač: Kristina i Aleksandra

Na turneji su upoznale bubnjara Roberta Madiksa (Robert Maddix) i klavijaturistu Džonatana Bekforda (Jonathan Beckford) i sa njima su obradile Erolovu pesmu "Girl Crazy" (u njihovoj verziji "Boy Crazy"). Objavile su promo CD pod nazivom "KK" za koji su zajednički komponovali materijal, a engleski muzičari su nastupali pod imenom New Underground. Kompanija Sony 2 poslala im je poziv da jula 1994. godine nastupe u londonskom klubu "Embargo". Posle tog nastupa, Maf Vinvud (Muff Winwood) im je ponudio ugovor, ali posle nastupa u "Cafe De Paris", koji je zbog tehničkih problema bio neuspešan, firma je odustala od ponude. Sa grupom New Underground napravile su nove snimke ali su se zbog viza krajem 1994. godine vratile u Beograd. Čekajući odgovor iz Engleske i vize za Ameriku, gde su takođe imale ponude, u Budimpešti su snimile svoj materijal koji su objavile pod imenom K2. Prvi pokušaj u Jugoslaviji sa pesmama "Ajmo u život", "Džangl manija", "Crna kao noć" doneo je uspeh. Na ploči je i obrada stare Kornelijeve "Milo moje" koju je svojevremeno izvodila Bisera Veletanlić. Produkciju i aranžmane radila je Kristina, a koprodukciju i programiranje Aleksandra. Iako faktički debitanti na domaćem tržištu, svojim modernim pop pesmama uspele su da vrate gotovo zaboravljeni mainstream zvuk. Krajem 1996. godine objavile su novi CD "Malo soula" na kome su opet bile autori kompletnog materijala, a tekst za pesmu "Da l' i tebi" napisala je njihova majka Spomenka, dok su refren u pesmi "Rano je..." uradili Aleksandar Radulović i Marina Tucaković. U pesmama "Dabadamdam", "Biću tvoja devojka", "Sestre" nastavile su linijom precizno definisanog muzičkog izraza. Kao muzički urednik, Aleksandra Kovač je priredila CD "Time Out" (Komuna 1997.) na kome su predstavljene mlađe domaće snage rap, dance, soul i hip hop muzike. K2 dva su za tu ploču snimile pesme "Da li znaš" i "Srebro i zlato", a njihovu temu "Provedi noć sa mnom" otpevala je Maja Marković. Kada su sestre odlučile da prestanu sa zajedničkim radom, Aleksandra i basista Roman Goršek (ex Plejboj) su sredinom 2001. godine pod imenom A. K. samostalno objavili CD singl "You & Me". Na solo disku "Med i mleko" (Komuna 2006.) Aleksandra je snimila svoje i Kristinine nove pesme, a produkciju je uradila sa Romanom. Deo tekstova napisala je njena majka Spomenka Kovač.

Aleksandra je do sada gostovala na pločama "Sampled Moonlight" Kornelija Kovača i "Zajedno smo piškili u pesku" Poslednje igre leptira. Obe su pevale u pesmi "Još jedna cigareta pre spavanja" Riblje čorbe, na albumu "M 91" Ramba Amadeusa, "Zaboravljeni" Pilota, "Muzika na struju" Bajage i "Nedelja na duhove" Dobrovoljnog pevačkog društva. Uradile su i muziku za predstavu "Mi čekamo bebu" u pozorištu Radović 1996. godine. Aleksandrine pesme objavljene su na diskovima hrvatskih pop zvezda Ivane Kindl, Severine, Nine Badrić, Gorana Karana, Borisa Novkovića i drugih. Kristina je komponovala deo materijala za CD "Tama & svetlo" (Komuna 2000.) pevačice Tanje Banjanin kao i pesme za Tanju Jovićević, Karolinu, Sandija, Vesnu Pisarović, piše songove za reklame, osmislila je boy grupu Peti element i uradila muziku za TV seriju "Neki novi klinci". Za film reditelja Srđana Dragojevića "Mi nismo anđeli 2" komponovala je deo muzike i ona je objavljena na disku "Mi nismo anđeli 2" (City records 2005.). Sestre su imale epizodne uloge u filmu "Stršljen" reditelja Gorčina Stojanovića. Aleksandra je komponovala za brojne dečije pozorišne predstave, TV seriju "Lisice", a ona i Roman su 2005. godine na festivalu "Joakim Vujić" dobili nagradu za muziku u pozorišnoj predstavi "Bura" reditelja Juga Radivojevića. Novembra 2006. godine je dobila nagradu "Best Act MTV Adria".

Diskografija

"Way To The Top" (Komuna 1990.)
"K2" (Komuna 1995.)
"Malo soula" (Komuna 1996.)

KLINIČKI MRTAV

(Beograd)

Grupa je nastala 1991. godine u postavi Slobodan Jeremić, gitara i vokal (ex Lišće prekriva Lisabon), Željko Popović, vokal (ex Lišće prekriva Lisabon), Dušan Šubarević, bubnjevi i klavir i Branimir Savić, bas (ex Tvrdo srce i velike uši, Ulica od meseca).

Godinu dana posle osnivanja snimili su EP sa četiri kompozicije koji je štampan u promotivnom tiražu od 500 primeraka i podeljen radio stanicama. Dve pesme sa te ploče "Ulica" i "Ovo je" su i na njihovoj debi ploči "Svetla zone dodira". Na ploči je gostovala Branka Mandić, violončelo. Album je producirao Branimir Savić, a na kaseti je bonus pesma "Veštica". Na koncertnoj ploči "Nema ljubavi bez tuge i bola-live in KST" (Take It Or Leave It 1993.) zastupljeni su sa pesmom "Za nas". Sa pesmom "Ulica" uvršćeni su na koncertnoj kaseti "Groovanje" (Vreme zabave 1994.). Kasetu "Mleveno meso" snimili su sa bubnjarom Veroljubom Spasićem, članom grupe Petar Pan. Pored njihovih pesama "Džingis Kan", "Brod" snimili su obradu "Krokodili" Električnog orgazma, a tu je i koncetna verzija pesme "Za nas". Krajem 1994. godine Spasić i Savić su otišli iz grupe a ostali članovi su prestali sa radom 1996. godine.

Diskografija

Singl

"Ulica" / "Moja draga" / "Ovo je" / "Dens" (His masters noise 1992.)

Albumi

"Svetla zone dodira" (Take It Or Leave It 1993.)
"Mleveno meso" (Music Yuser 1996.)

KONTRABANDA

(Pančevo)

Od članova sastava LA Banda i Daltoni 1989. godine nastala je grupa Kontrabanda. Pokretači su bili braća Vlada Radovanović Đenka (vokal) i Branislav Radovanović (gitara). Tokom 1990. godine snimili su pesme "Želja" i "Keva" i one su zauzele visoke pozicije na radijskim demo listama. U to vreme pažnju su skretali i razuzdanim nastupima, pa su na koncert u beogradskom Domu omladine izašli nagi, ogrnuti samo bademantilima. Posle tog nastupa (sviralo je više grupa), muzičari su se oprostili od menadžera Mirsada Kriještorca koji se ubrzo preselio u Ameriku.

Godine 1993. su snimili debi album, ali kako nisu bili zadovoljni rezultatima, odlučili su da taj materijal ne objave. Ustalili su se u postavi koju su pored braće Radovanović, činili bubnjar Dušan Gnjidić, gitarista Vladimir Kruška i basista Vladimir Nedeljković (ex Nova Amerika). Tokom zime 1994. i 1995. godine snimili su debi CD "Laku noć, deco" na kome su ponudili pesme nastale tokom prethodnih godina rada. Kroz teme "Mađioničar", "Zid" i druge predstavili su modernizovano viđenje svetske rock scene sedamdesetih godina nastale na rhythm and blues tradiciji. Pored svojih pesama ponudili su i "Nisam za rejv", obradu "Walk This Way" sastava Aerosmith. CD su producirali Voja Aralica i Goran

Kontrabanda

Kostić inače vlasnik izdavačke kuće Go Go Records, koja je objavila ploču. Autor većine tekstova bio je Slobodan Simojlović, a režirao je spotove za pesme "Keva", "Mađioničar" i "Zid". Krajem 1996. godine novi članovi grupe postali su gitarista Branislav Gluvakov (ex Šank blues band i Rebel) i basista Igor Mihajlović Deba. Debi CD su promovisali juna 1997. godine u Pančevu besplatnim nastupom na otvorenom. Krajem iste godine su održali seriju nastupa na promociji magazina "Ukus nestašnih". CD "Ne mogu da se naviknem" producirao je Koja, a u pesmi "281056 leteći cirkus" je gostovao Voodoo Popeye. Pesma "Moj svet" sadrži citat iz istoimenog hita grupe S vremena na vreme, objavljenog još 1977. godine. Po izlasku ploče iz grupe su otišli Vlada Radovanović (pevanje je preuzeo njegov brat), a umesto Igora Mihajlovića, basista je postao Nenad Pandurov. Posle pauze u radu, na scenu su se vratili diskom "ČovekDržavaHandycam" koji su snimili u postavi Vladimir Radovanović, Branislav Radovanović, Slobodan Simojlović (vokal), Nenad Jakovljević (gitara), Dragan Domazetovski (bas), Bojan Ivković (bubnjevi), Rade Popović (gitara) i Svetomir Broćić (truba). Na snimanju su gostovali Zvonimir Đukić, Vasil Hadžimanov, Ivan Aleksijević, Vladimir Nikić (harmonika, produkcija), Voodoo Popeye i drugi. Uz nove pesme "100 krugova", "Handycam" snimili su i obradu "Milion" grupe Boa.

Po odlasku iz grupe, basista Vladimir Nedeljković je osnovao sastav Zontag koji se bavi alternativnim rock zvukom. Samostalno je objavio kasetu "Zontag" (1997.), diskove "Psiho-delija" (2000.) i "Kali – juga" (2005.). Paralelno se afirmisao i kao strip autor. Branislav Radovanović je jedno vreme radio kao pedagog u osnovnoj školi, a na Beogradskom proleću 1996. godine, u okviru večeri pesama za decu, osnovci su osvojili prvo mesto izvodeći njegovu pesmu "Tanja + Relja". Radovanović radi dokumentarne i kratkometražne igrane filmove. Autor je dokumentarca "Apokalipsa u zemlji čuda" (1995.), a u saradnji sa Svetlanom Bezdanov Gostimir realizovao je filmove "Red Hiding Mood" (1996.), "Trip strip" (1996.), "Horrorscop" (1996.) i "Uff..." (1997.). Sa Dušanom Gnjidićem je snimio dokumentarac "Rock kraj Tamiša" (1997.). U kratkom igranom filmu "Red Hiding Mood" glumili su njegovi učenici a film je učestovao na festivalima u Berlinu, Kopenhagenu, Sidneju i Beogradu. Dušan Gnjidić je postao član sastava Cactus Jack.

www.kontrabanda.org

Diskografija

"Laku noć, deco" (Go Go Records 1997.)
"Ne mogu da se naviknem" (Tom Tom Music 1999.)
"ČovekDržavaHandycam" (PGP RTS 2006.)

KRISTALI

(Beograd)

Pre nego što su počeli da rade pod imenom Kristali, basista i pevač Dejan Gvozden i gitarista Željko Markuš izvodili su blues i poznatije rock pesme po beogradskim kafićima. Kristali su nastali januara 1993. godine dolaskom bubnjara Dejana Kostića. Šest meseci kasnije već su imali hit pesmu "Dva metra". Tada im se priključio basista Milan Popović, pa je Gvozden oslobođen sviračke uloge. Zvuk su obogatili kada im se pridružio trubač Nenad Potje (ex Del Arno Band).

Kristali

Na debi kaseti "Kristali" gostovali su Nemanja Kojić (trombon) iz sastava Eyesburn, Borivoje Bojac (saksofon), Vladimir Lešić (udaraljke) i Đorđe Vasović (klavijature). Kroz udarne pesme "Dva metra", "O kako si lepa", "Znam", "Osmi dan" u nevreme su promovisali zaboravljene pop strukture, zasnovane na jednostavnim pesmama koje imaju glavu i rep. Aprila 1997. godine objavili su CD "Dolina ljubavi" u produkciji Igora Borojevića. Gosti na snimanju su bili Aleksandar Balać (klavijature), Aleksandar Tomić (saksofon) i Antonije Pušić koji je svirao akustičnu gitaru u pesmi "Sad se svega sećam". U novim temama "Talasi", "Novi dan", "Hajde, hajde" dosledno su ispoštovali pop ikonografiju koju su izgradili na početku karijere. CD "Sve što dolazi" snimili su sa novim članovima: Aleksandar Šišić (bas) i Bojan Dmitrašinović (bubnjevi), dok se Gvozden odlučio za ritam gitaru. Deset novih pesama (autori Gvozden i Markuš) izrazito komunikativne strukture producirao je Mirko Vukomanović, a izdvojile su se "Ustani, kreni", "Menjam se" i "Moje srce". Desetogodišnjicu rada obeležili su na diskom "Live @ Studio 6" na kome su dali novo viđenje starih pesama snimljenih uživo u beogradskom Studiju VI. U tom periodu uz Gvozdena i Markuša u grupi su svirali Dejan Škopelja (bas), Ratko Ljubičić (bubnjevi) i Ivan Krstić (klavijature).

Uradili su muziku za predstavu "Furka" koja je premijeru imala 1998. godine u pozorištu "Boško Buha". Na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu "Baby baby" koju je Srđan Šaper 1984. godine napisao za film "Davitelj protiv davitelja" reditelja Slobodana Šijana. Za film "Sivi kamion crvene boje" reditelja Srđana Koljevića uradili su pesmu "Mesto za nas".

Diskografija

"Kristali" (LVO Records 1994. kaseta)
"Dolina ljubavi" (Metropolis 1997.)
"Sve što dolazi" (PGP RTS 2001.)
"Live @ Studio 6" (PGP RTS 2004. koncertni)

THE KUGUARS

(Beograd)

Sastav koji su činili pretežno glumci osnovan je 1997. godine prevashodno za potrebe pozorišnih predstava. U početku su u grupi bili Dragan Jovanović (vokal), Dejan Matić (triangl, vokal), Nikola Đuričko (gitara, vokal), Rade Marković (gitara, vokal), Boris Milivojević (bas), Bogdan Diklić (bubnjevi), Papa Nick (udaraljke) i Tibor Tot (udaraljke). Nazvali su se Kuguari po pozorišnoj trupi, koja je opet tako krštena po tome što im je svlačionica tokom priprema predstava poprimila miris jazbina ovih divljih životinja.

Neobavezan debi CD nastao je kao muzika za predstavu "Smešna strana muzike" i na njemu su zabeležili duhovite obrade: "Smoke On The Water" sastava Deep Purple na tekst dečje pesmice "Leptiriću šareniću", "Raw Hide" prepevana u "Gipsy Hide" kao i songove za najmlađe "Očka" i "Kad si srećan". Tu je pseudo narodnjak "Zidareva ljubav" za koji je tekst napisao reditelj Srđan Dragojević i hit himna fudbalskih fanatika "Dejo". Drugi CD "Open de dor" predstavio ih je u ozbiljnijem svetlu, ali je ponudio i porno verziju hita "Čikikita" grupe ABBA, kalamburnu "I Was Born" (obrada narodne "Ja zavoleh devojku iz grada"), u to vreme aktuelnu "Zima" (obrada "Fever") ali i zlokobnu "Budućnost je samo za nas" (tema "Tomorrow Belongs To Me" iz filma "Kabare"). U nizu minijatura na kraju diska Bogdan Diklić je ponovio svoj pevački debi iz filma "Nacionalna klasa" u a capella obradi "Ne spavaj mala moja" Bijelog dugmeta.

Tibor Tot je poginuo u saobraćajnoj nesreći 2. decembra 2001. godine.

Diskografija

"Smešna strana muzike" (Zvezdara teatar 1998.)
"Open de dor" (Metropolis 1999.)

LAJKO FELIX

(Subotica)

Violinista Lajko Felix (rođen 1974. godine u Malom Iđošu) jedan je od najautentičnijih predstavnika nove muzike devedesetih godina. Osoben kompozitorski dar, maštovite improvizacije i instrumentalna suverenost brzo su ga lansirali u sam vrh domaće scene. Svirao je sa kontrabasistom Atilom Lorinskim, mađarskim Dresch Quar-

Stanislav Milojković

Lajko Felix

tetom, bio je član grupe Ritual Nova iz Novog Sada, nastupao sa francuskom grupom Noir Desir, a sa japanskim buto igračem Min Tanakom učestvovao je na beogradskom "Ring ring" festivalu nove muzike 1997. godine. Nastupao je u Evropi i Japanu. Komponuje pozorišnu i filmsku muziku.

Prvi put je predstavio svoj rad na ploči "Lajko Felix es Bandaja Jatszyk", ali je on ne računa u zvaničnu diskografiju, najverovatnije zbog nesređenih odnosa sa tadašnjim izdavačem. Prvo oficijelno izdanje je disk "Lajko Felix es Zenekara" objavljen 1997. godine u Mađarskoj, a za njim sledi koncertna ploča "Live at Academy". CD "Koncert '98" snimio je na još jednom nastupu održanom na Muzičkoj Akademiji u Budimpešti 28. februara 1998. godine. Sa njim su te večeri svirali Kelemen Žolt (viola), Mihael Babinčak (čelo), Kurina Ferenc (kontrabas) i Takaš Tibor (bubnjevi). Disk je u Mađarskoj 1998. godine objavila kuća X-produkcio, a kod nas B 92. Smatrajući da muzika ima lekovito dejstvo, nastupao je po duševnim bolnicama. U Sarajevu je početkom 1999. godine izveo muziku na proslavi kojom je obeležena petnaestogodišnjica održavanja Zimskih olimpijskih igara. Od 1999. godine nastupao je sa duvačkim orkestrom Bobana Markovića i gostovao na njihovom disku "Srce cigansko" (X-Produkcio 2000.) snimljenom u Budimpešti. Uradio je muziku za film "Točkovi" reditelja Đorđa Milosavljevića i ona je zajedno sa radovima Vlatka Stefanovskog objavljena na disku "Nebeska udica & Točkovi" (One Records 2000.). Komponovao je muziku i za film "Sarajevska zima", a izbor muzike koju je radio za mađarske filmove objavljen je na disku "Egy tegnap faun". Tema "Felix kolo" koju je snimio sa orkestrom Bobana Markovića i njegovo osobeno sviranje citre su na disku "Srbija: Sounds Global" (Free B92 2000.) na kome su predstavljene domaće etno snage. CD "Lajkó Félix Bandanja Jatszik" objavio je u Mađarskoj, logično zasnivajući nove numere na mađarskoj muzičkoj tradiciji. CD "7" sam je snimio i remiksovao u Subotici krajem 2004. godine. Produkciju je uz njega radio Vladimir Nemet, a svirali su Ferenc Kurina (kontrabas) i Antal Brašnjo (viola).

www.lajkofelix.hu

Diskografija

"Lajko Felix es Zenekara" (MASZK & Rana in Fabula 1997.)
"Live at Academy" (X-produkcio 1997. koncertni)
"Koncert '98" (B 92 1999. koncertni)
"Lajkó Félix Bandanja Jatszik" (Samostalno izdanje 2001.)
"7" (Samostalno izdanje 2004.)

LEE MAN

(Novi Sad)

Nikola Kostić poznatiji pod scenskim nazivom Safe započeo je karijeru kao basista u manje afirmisanim novosadskim sastavima početkom osamdesetih godina. Sa grupom Incident 1989. godine osvojio je nagradu na Gitarijadi u Zaječaru. Na sceni se samostalno pojavio 1993. godine kada je prvim snimcima "Pokaži prstima" i "Pokreni točkove" u techno dance maniru skrenuo pažnju medija na sebe.

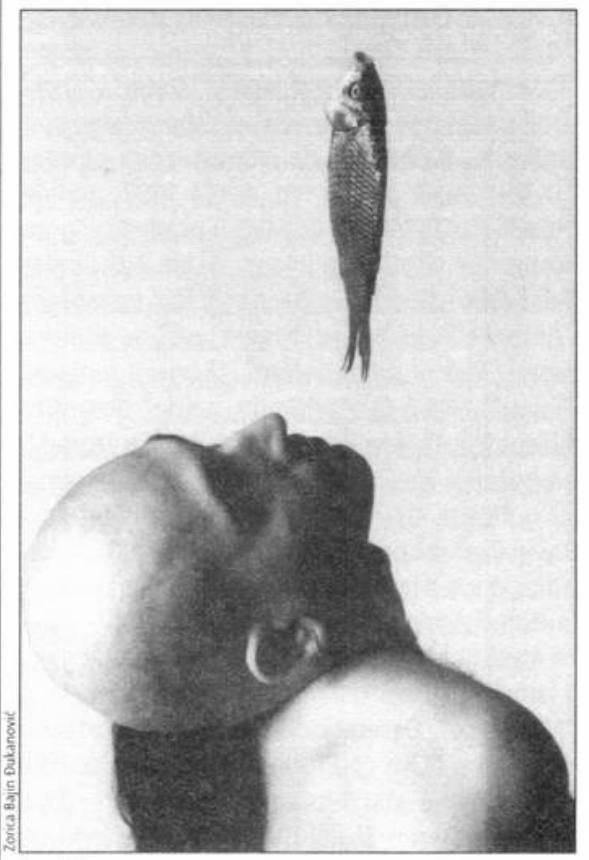
Zorica Bajin Đukanović

Lee Man

Debi CD "Lee Man" pored njegovih pesama, doneo je obradu stare hipi himne "Born To Be Wild" sastava Stepenwolf. Na sledećem disku "Panonski ljubavnik" obradio je pesme "Superstar" Dade Topića i "2 Sexy" grupe Right Said Fred. Muziku, tekstove, aranžmane i vokale uradila je s njim Aleksandra Blažić Caka, a na ploči je potpisana kao Zakka Blaya. Kao gosti su na snimanju učestvovali članovi sastava Monteniggers, Cobi, Bili King, gitarista Zoran Maletić i klavijaturista Dragutin Bogdanović. Snimak njegovih i Cakinih nastupa iz prve polovine 1997. godine objavljen je na kaseti "Live Jive Remixes". Krajem 1997. godine Safe i Caka su objavili CD "Blesaurin" u produkciji Vlade Georgieva. Na disku su svirali Zoran Tutunović (harmonika), Saša Ranđelović (gitara), Nenad Stefanović (bas), Bane Spasojević (saksofon), a prateće vokale otpevala je Marija Mihajlović. Na sledećem disku "Preterano..." pored svojih pesama obradio je hit Olivera Mandića "Zbog tebe bih tucao kamen". Materijal je producirao Boris Krstajić koji je ujedno koautor muzike i svirao je klavijature. Između pesama, ali i u okviru njih, korišćeni su semplovi sa ploča Milovana Ilića Minimaksa i njegovog dugogodišnjeg ispraznog radijskog brbljivca Mladena Trajkovskog. Na snimanju su učestvovali basista Dejan Škopelja, gitarista Nebojša Zulfikarpašić, bubnjar Ratko Ljubičić i drugi. Prateće vokale pevali su Tamara Laketić i Aleksandar Đurković. Uz trendovske pesme, disk je ponudio i jednostavne, akustične pop forme. Posle boravka u Londonu i duže diskografske pauze snimio je CD "Limanija" u produkciji Petra Jelića (YU grupa). Jelić je pevao u temi "Sam", recitovao u temi "Perecitacija", a kao gost, na disku je pomogao Đorđe Balašević.

Diskografija

"Lee Man" (Global Music 1995.)
"Panonski ljubavnik" (Komuna 1996.)
"Live Jive Remixes" (ITMM 1997. koncertna kaseta)
"Blesaurin" (Hi Fi Centar 1997.)
"Preterano..." (Košava 1998.)
"Limanija" (PGP RTS 2006.)

LIRA VEGA

(Beograd)

Sastav Lira Vega osnovan je 1998. godine u okviru trupe Pozorište šešira. Grupu čine pevačica Zoja Borovčanin, bubnjar Dejan Utvar, basista Nemanja Aćimović i gitarista Vladimir Đorđević. Oni su se sastali da bi komponovali muziku za predstavu "Zima ili snovi ili putovanje u svim pravcima". Pod imenom Pozorište šešira marta 1998. godine prvi put su nastupili u beogradskom klubu "Underground" na promociji šešira Ljudmile Stratimirović. Pesma "Alfa Akvari" koja je pratila promociju predstave, nekoliko nedelja bila je na prvom mestu liste singlova radija B92. Zatim su nastupali u beogradskim klubovima i ispred sastava Obojeni program marta 1999. godine. Decembra iste godine, sa trupom Pozorište šešira održali su turneju po Sloveniji u okviru obeležavanja godišnjice kulturnog centra na Metelkovoj. Posle pauze, od 2002. godine deluju pod imenom Lira Vega. Svirali su na koncertu povodom rođendana beogradskog radija SKC, na REFRACT-u (regionalnom festivalu alternativ-

Miladin Jelčić

Lira Vega: Zoja Borovčanin

ne kulture u Beogradu) i kao gosti na koncertima grupa Jarboli, Bushcraft, Obojeni program i Let 3. Nastupali su na Future Shock bini EXIT 03 festivala, na prvom "Open festu" u Rijeci, na "Otokultivator" festivalu na ostrvu Visu i na ljubljanskom "Trnfestu" u klubu "France Prešern".

Pesma "Kometa" bila je nekoliko nedelja na prvom mestu top liste SKC radija. U leto 2002. godine snimili su materijal za prvi album, koji je objavljen tek aprila 2004. godine. Na njemu su ponudili osoben alternativni zvuk i Zojino pevanje na izmišljenom jeziku. Zoja je gostovala na diskovima "Sunca" (B 92 2002.) grupe Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar i "Bombardiranje Srbije i Čačka" (Dallas Records 2005.) grupe Let 3.

Diskografija

"Lira Vega" (PGP RTS 2004.)

LOVE HUNTERS

(Novi Sad)

Grupu su 1987. godine osnovali Milan Mumin (vokal) i Aleksandar Medan (gitara). U početku su često menjali članove dok se nisu ustalili u postavi: Medan, Mumin, basista Vladimir Jovanov, alias Menander Protector (ex Necrophobic), bubnjar Robert Radić (ex Kontraritam, La Strada, Obojeni program) i gitarista Mario Kalin (ex Prst u oku).

Love Hunters

Prvih godina su se teško probijali do medija iz dva razloga: pevaju na engleskom i radili su sa malim, privatnim izdavačima. Svoj izraz zasnovali su na punk blues zvuku sedamdesetih godina svetske scene i grubom Muminovom vokalu. Posle tri kasete, prerasli su kultni novosadski status i u proleće 1996. godine objavili CD "Donau" na kome su gotovo sve pesme sa prethodne dve kasete. U isto vreme izašla im je kaseta "Total Rickverzzo" na kojoj su demo snimci iz perioda od 1987-1991. godine. Na kaseti "Četiri godine na Golom otoku" zabeleženi su živi snimci njihovih pesama "Kamikaze" i "There's Something In The Dark" sa nastupa u KST-u 9. decembra 1995. godine povodom rođendana TV emisije "Paket aranžman". CD "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.) predstavlja reizdanje te kasete, plus snimak sa petog rođendana "Paket aranžmana". Početkom maja 1996. godine u okviru akcije "Srpski rock'n'roll udarac" sa grupama Goblini, Svarog i Ništa ali logopedi, svirali su po Sloveniji. Krajem juna grupa Partibrejkers im je ukazala čast da na njihovom povratničkom koncertu na Tašmajdanu nastupe kao predgrupa. Prvi samostalni koncert u Beogradu održali su 21. septembra u SKC-u. Trinaest snimaka sa tog nastupa i sa svirke u Zrenjaninu objavljeni su krajem 1996. godine na disku "Out Of Tune". Živi materijal producirali su članovi grupe i Peđa Pejić. Aprila 1997. godine snimili su u Holandiji CD "Azimuth" u produkciji Mileta Ćirića. Gost je bio klavijaturista Sloba Misailović. Ponudili su deset novih pesama, a ponovo su snimili temu "Goodbye Love". Koncertni CD "Unplugged" sa akustičnim verzijama svojih pesama snimili su na koncertu u Studiju M održanom novembra 1998. godine. Materijal su producirali Ivica Vlatković i Sloba Misailović a disk otvara najava novinara Bogice Mijatovića. Na tom nastupu im se priključio Dušan Šević (Simić Quartet) koji je svirao klavir i Hammond orgulje. CD "Harley Krishna" producirao je Ivica Vlatković, a gostovali su Saša Lokner (Hammond orgulje), Sloba Misailović (klavijature), Dušan Papić (pedal steel gitara), Zox Maletić (gitara) i mnogi drugi. U temi "On The Broom" citirali su Viljema Šekspira, dok je "Touch Me" obrada starog hita sastava The Doors. Uvođenjem duvačkih i žičanih akustičnih instrumenata snimili su nadahnutu i najubedljiviju ploču u karijeri. Na disku "One Hunt" su ponudili osobene verzije stranih hitova u rasponu od grupa ABBA, Spandau Ballet, Plava trava zaborava do Toma Vejtsa. Na disku "Live in Bistro" je snimak nastupa koji su održali u lokalnom kafiću "Bistro".

Njihove pesme su korišćene u filmovima "Marble ass" i "Euro 2049" reditelja Želimira Žilnika. Mumin je komponovao muziku za novosadske pozorišne predstave "Gospođica Julija" i "San letnje noći". Za predstavu "Šovinistička farsa" 1998. godine Mumin i Voodoo Popeye otpevali su pesmu "Farsa". Sa multimedijalnim umetnikom Balintom Sombatijem Mumin je gostovao u Evropi i Japanu sa performansima "Weaver" i "Smrt ideologijama", a tokom performansa izvodio je muziku Love Huntersa. Muminove pesme na srpskom i engleskom jeziku (u prevodu Roberta Tilija) objavljene su u knjizi "The nOt-No Songs" (Prometej 2002.). Radi na knjizi proze "Brkovi i repovi" koju je okarakterisao kao "posprdni idiotizmi".

Diskografija

"There no Centuries" (Mr Montenegro Records 1988. kaseta)
"Everclassic" (Music User 1994. kaseta)
"Oh, evolution" (Music User 1995. kaseta)
"Total Rickverzzo" (Music User 1996. kaseta)
"Donau" (Music User 1996. kompilacija)
"Out Of Tune" (Komuna 1996. koncertni)
"Azimuth" (Komuna 1997.)
"Unplugged" (Komuna 1999. koncertni)
"Harley Krishna" (Komuna 2000.)
"One Hunt" (City Records 2002.)
"Live in Bistro" (021 2004. koncertni)

LUTKE

(Beograd)

Sastav Lutke osnovali su 1987. godine srednjoškolci Nenad Jovanović (gitara, vokal), Dejan Radovanović (gitara), Zlatko Šetvić (bas) i Zoran Aković (bubnjevi). Prve demo snimke uradili su krajem iste godine, a zatim su pauzirali godinu dana zbog odlaska u vojsku. Godine 1989. u grupu je došao Dejan Stanišić (bas) i tada su uradili drugi set demo snimaka koji su često emitovani na beogradskim radio stanicama.

Lutke

Debi kasetu "Moderan svet" snimili su sa novim bubnjarom Vladom Nojkovićem. Uz njihove pesme na kaseti je i obrada "2000 miles" sastava The Pretenders. Njihova pesma "Znam da je kraj" objavljena je na zajedničkom disku "...Ovo je zemlja za nas?!?" (BOOM 93 1997.). Kada ih je napustio gitarista Dejan Radovanović, došli su novi članovi Maja Mladenović (orgulje) i Đura Kojić George (gitara, violina). Na disku "Polyester" snimili su pesme nastale u prethodnih deset godina. Većina materijala inspirisana je britanskim pop zvukom, a posebnu pažnju su posvetili gudačkim instrumentima. Produkcijom ploče bavio se Đorđe Petrović, a na snimanju su gostovali Galina Kuzmanović koja je svirala violinu i pevala u temi "La Petit Folie", trubač Nenad Potje iz grupe Kristali i drugi.

Po prestanku rada grupe, Nenad Jovanović je 2000. godine sa članovima beogradskog dueta Chiq Toxiq koji čine Branislav Pakić (klavijature, programiranje, mix) i Boban (mix, prateći vokali) pokrenuo sastav Foto sa kojim je objavio CD "Kosmos Srbija" (Ammonite Records 2002.).

Diskografija

"Moderan svet" (LVO Records 1996. kaseta)
"Polyester" (B 92 1998.)

MADAME PIANO

(Beograd)

Ljiljana Rančić, u javnosti poznatija kao Madame Piano, stekla je klasično muzičko obrazovanje učeći violinu. Afiniteti prema drugim muzičkim formama odvukli su je u jazz vode, tako da je dugo pevala po beogradskim klubovima i gostovala na pločama drugih autora. Paralelno predaje jazz pevanje u muzičkoj školi. Na ploči "Beogradska džez scena 1993." (PGP RTS 1994.) zastupljena je obradom teme "Caravan". Uz nju su na snimku učestvovali Boris Bunjac (udaraljke) i Dejan Škopelja (bas).

Posle dugog rada, u jesen 1997. godine izašao joj je disk "Predeli". Produkciju su uradili Madame Piano i njen suprug, basista grupe Babe Dejan Škopelja. Pored njenih pesama, na ploči su kompozicije Nebojše Zulfikarpašića, Nebojše Kostića i obrade "Cvetak žuti" Loren Mek Kenit (Loreena McKennitt), "Caravan" Djuka Elingtona (Duke Ellington) i "Niya Niya Ni", obrada indijanske narodne pesme. Sa grupom Orthodox Celts snimila je temu "Galija". Koristeći različite žanrove, pop, etno, jazz i zabavnu muziku ponudila je stilski ujednačenu ploču. Sa Borom Dugićem (frula), na festivalu u Budvi 1998. godine izvela je svoju pesmu "Moj Jasmine" i ona je objavljena na zajedničkom disku "Budva '98." (Komuna 1998.). Na disku "Zemlja čuda" predstavila je svoje viđenje etno zvuka a kao gosti su joj pomogli Bora Dugić, pevači Franco Masi i Raul Alberto Dias. Producent, aranžer i koautor dela materijala bio je Boris Krstajić. Sličnu liniju nastavila je na disku "Priče iz davnina" na kome su obrađene stare narodne pesme korišćene u pozorišnoj predstavi "Vilinsko kolo" trupe Balkan Novi Pokret i u filmu "Svetlost Života" reditelja Bobe Dedića. Aranžmane i produkciju uradili su sastav Teodulija, Branko Isaković (bas) i Boris Krstajić. Gostovali su Ruža Čavić, Marija Mihajlović, Predrag Cune Gojković, Oliver Njego i drugi.

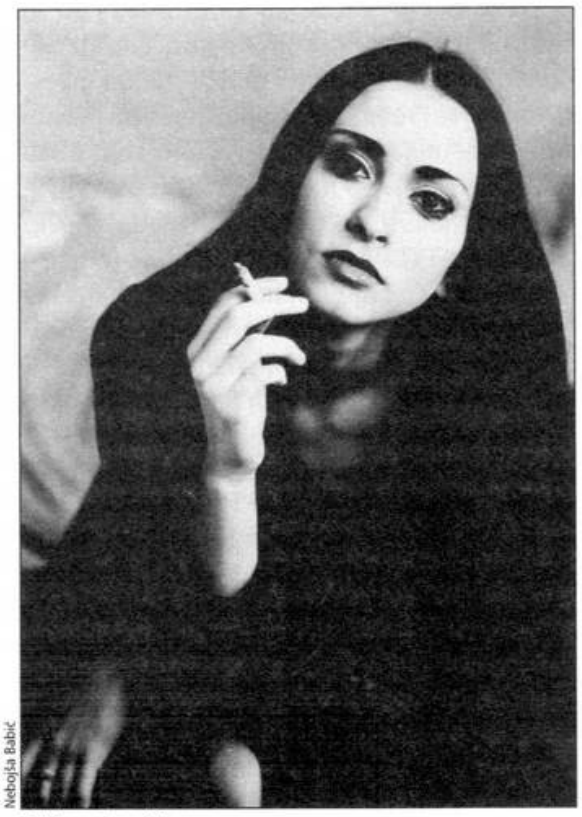

Nebojša Babić

Ljiljana Rančić

Diskografija

"Predeli" (ITMM 1997.)
"Zemlja čuda" (Hi Fi Centar 2001.)
"Priče iz davnina" (Hi Fi Centar 2002.)

MARČELO

(Beograd)

Marko Selić (rođen 1983. u Paraćinu), poznatiji kao Marčelo, počeo je da radi 1997. godine sa hip hop sastavom Rhyme Animal. Godine 2001. prvi put je snimio pesmu pod imenom Marčelo, a na disku "Bassivity Mixtape: prvi put" (Bassivity Music 2001.) objavljene su mu teme "Definicija" i "Snoviđenje".

Debi CD "De facto" snimio je sa brojnim kolegama: Škabo, Shorty, Big Boss, X3M, Edo Maaj-

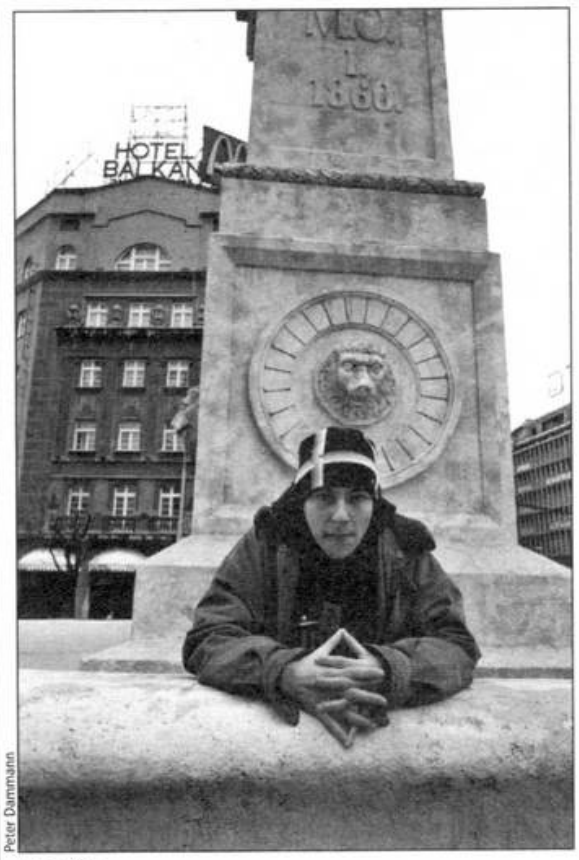

Peter Dammann

Marčelo

ka, V.I.P. i Elemental. Prvi put povezujući autore mlađe hip hop generacije sa prostora bivše Jugoslavije, zabeležio je potresne slike u pesmama "Kuća na promaji" i "Suze". CD "Puzzle Shock!" u produkciji Dr Dra (Dragoljub Marković, ex Ništa ali logopedi, Block Out) gostovanjem su pomogli Sky Wikluh i Timjah (Bad Copy), Škabo, X – Centar, Marko Milivojević, Ana Đokić, Ministar Lingvista, Flip Flop i Remi (Elemental). Spot za pesmu "Pozerište" sa ovog diska, dospeo je na World Chart Express MTV Europe. Marčelo studira srpski jezik i književnost i piše prozu. Napisao je tekst za pesmu koju je u filmu "Čarlston za Ognjenku" Uroša Stojanovića otpevala Olivera Katarina.

www.marcelodefacto.com

Diskografija

"De facto" (Bassivity Music 2003.)
"Puzzle Shock!" (Multimedia Records 2005.)

MINSTREL

(Novi Sad)

Grupu su 1982. godine pokrenuli osnovac Marko Trbović (gitara), Vladimir Ivančev Vova (bubnjevi) i Predrag Ilić Peđa (bas). Svirali su autorske instrumentalne jazz rock teme, a sa njima je sarađivao Boris Kovač (saksofon). Godine 1985. u grupu su došli Miroslav Uzelac Dado (vokal) i Miroslav Bedov Micke (bas). Krajem te godine Marko je otišao u vojsku, a po povratku rad je nastavio sa Draganom Kneževićem (bas), Vovom, i Atilom Đemberom (vokal). Koncert koji su 1989. godine održali u Studiju M objavljen je na kaseti "Studio M – Live". Taj materijal je izašao tek 1993. godine a u međuvremenu je sastav pauzirao. U tom periodu Marko je bio u sastavu Telegram Sam. Povodom objavljivanja kasete, okupio je novu postavu: Atila Đember; Dušan Ševarlić Ševa (bas), i Branislav Đerić Brane (bubnjevi). Početkom 1994. godine u grupu su došli Goran Polovina (vokal) i Vojin Knežević (bubnjevi) i sa njima su snimili kasetu "Neosetljivost" sa koje su se izdvojile pop pesme "Ljubav", "Ptice i ulice" i "Ti si ružan kad si sam". Po objavljivanja kasete grupu je napustio Vojin Knežević, a zamenio ga je Robert Radić (Love Hunters). Godine 1997. u sastav su došli bubnjar Vladimir Cinkocki Cina (ex Goblini) i pevač Aleksandar Baloš Gonzo, sa kojima su pripremili pesme za novi album (radni naziv "Gori Lauda"). Disk "Lauda" je ipak snimljen sa novim saradnicima: Zoran Petrović (bubnjevi), Darko Matić (bas) i Slobodan Misailović (klavijature), a Marko je preuzeo ulogu pevača. Pesmu "Sonari" otpevao je Goran Vasović i sastava Eva Braun, a na snimanju su gostovali Boris Kovač (saksofon), Dušan Ševarlić (e bow) i Aleksandar Baloš (akustična gitara, prateći vokali). Novu postavu čine: Marko (gitara), Dušan Ševarlić (bas), Jovan Matić Joca (vokal) i Jovan Petrović (bubnjevi).

Diskografija

"Studio M – Live" (Take It Or Leave It 1993. kaseta)
"Neosetljivost" (Take It Or Leave It 1996. kaseta)
"Lauda" (Take It Or Leave It 2001.)

MISTAKE MISTAKE

(Beograd)

Braća Ivan i Edi Bon su 1997. godine započeli sa kućnom produkcijom elektro zvuka. Tokom godina priključivali su im se drugi muzičari i ustalili su se u postavi koju uz njih čine Milovan Bošković (gitara, vokal), Zoe Kidah (pravo ime Ana Janković, vokal) i Constructa (pravo ime Ana Ignjatović, vokal). Gostujući članovi su im Elena Lange, pevačica nemačkog sastava Stella i gitarista Shobaya (Nebojša Anđelković, ex Mravi). Za ime grupe inspiraciju su pronašli u radu sastava Can jer je pevač Damo Suzuki, posle pogrešno otpevanog stiha, dva puta rekao mistake.

Mistake Mistake

Prvi snimak im je objavljen na kompilaciji "Belgrade In Clubbin' we Trust" (HMK Music 1999.). Zahvaljujući poznanstvu sa Elenom Lange uradili su remix pesme "Finger On The Trigger For The Years To Come" (L' Age / D' Or 2000.) grupe Stella. Sa Elenom su snimili teme "Move On" i "Don't Be So Bad". Te i nove snimke objavila je nezavisna austrijska kuća Masterplan Records na vinilu sa šest pesama i singlu. Debi disk "Hipelectroragga2hopreggaestep" sadrži teme sa prethodnih izdanja, nove snimke i remixe koje su uradili MKDSL i Wolfgang S. Njihovi snimci su uvršćeni na kompilacije "Belgrade coffee shop 3" (B 92 2003.) i "Belgrade coffee shop 4" (B 92 2004.). Ivan Bon je magistrirao vajarstvo, Edi astrofiziku (radi u opservatoriji), a Elena filozofiju i japanologiju.

www.mistakemistake.com

Diskografija

Singlovi

"EP" (Masterplan Records 2003. EP)
"Move On" (Masterplan Records 2003.)

Album

"Hipelectroragga2hopreggaestep" (Multimedia Records 2004.)

NBG

(Beograd)

Punk grupu Novo bežanijsko groblje (NbG) osnovali su 1985. godine pevač Boris Volak Sisa i bubnjar Mališa Milovanović, a ubrzo su im se pridružili gitarista Aleksandar Karapandžić Kara i basista Saša Vlajsović Vlajsa. Posle serije nastupa po Beogradu 1988. godine su prestali sa radom. Početkom devedesetih Vlajsa je bio u grupi Partibrejkers i sa njima je snimio CD "Kiselo i slatko" (PGP RTS / B 92 1994.). Karapandžić je bio u sastavu Pussycat sa kojim je objavio kasetu "89-93" (ITMM 1993.) i CD "Viva Tiva" (ITMM 1995.).

Odluku da se ponovo okupe doneli su 1996. godine. Na debi kaseti "NbG" u produkciji Vojislava Aralice snimili su pet novih i pet starih pesama, a obradili su hit "Marijana" iz repertoara Dubrovačkih trubadura. Njihov bubnjar Mališa Milovanović slučajno je ubijen u revolveraškom obračunu 13. septembra 1996. godine. Novi bubnjar postao je Vladimir Markoski (ex Hollywood Rabotnik) i sa njim su snimili CD "NbG" u produkciji Igora Borojevića. Na disku su punkerski vulgarizovana obrada starogradske pesme "Ima dana" i nove "Frka Kališ", "Prodane duše", "Pogo", "Dosada" i druge. Godine 2003. bilo je planirano objavljivanje njihovog koncertnog diska "Socijalna distorzija", ali su prestali sa radom i do izlaska ploče nije došlo.

Diskografija

"NbG" (ITMM 1997. kaseta)
"NbG" (City Records 2000.)

NEGATIVE

(Beograd)

Pevačica Ivana Pavlović (rođena 1975.) počela je u rap sastavu Who Is The Best, a zatim je prešla u grupu Tap 011 u kojoj je bila od 1994. do 1999. godine i sa njima snimila diskove "Novi svet" (PGP RTS 1995.), "Gaće" (PGP RTS 1996.), "Igra" (PGP RTS 1998.) i CD singl sa pesmama "Možda ti se vratiš kao Lesi" / "Moda od labuda" / "Model iz sna" (PGP RTS 1997.).

Po odlasku iz grupe u proleće 1999. godine počela je saradnju sa sastavom Negative u kome su bili gitaristi Nikola Radaković, Vladimir Đurđević Grle, basista Milen Zlatanović i bubnjar Miloš Bilanović (svi rođeni 1980.). Debi CD "Negative" doneo je power pop pesme koje su komponovali Ivana, članovi grupe i Mirko Vukomanović, a obradili su temu "Baracuda" koju je svojevremeno za Viktoriju napisao Kiki Lesendrić. Koncertni CD box set "19 05 00" snimili su na prvom samostalnom nastupu u beogradskom SKC-u 19. maja 2000. godine. Uz žive verzije svojih pesama ponudili su lično viđenje aktuelnih

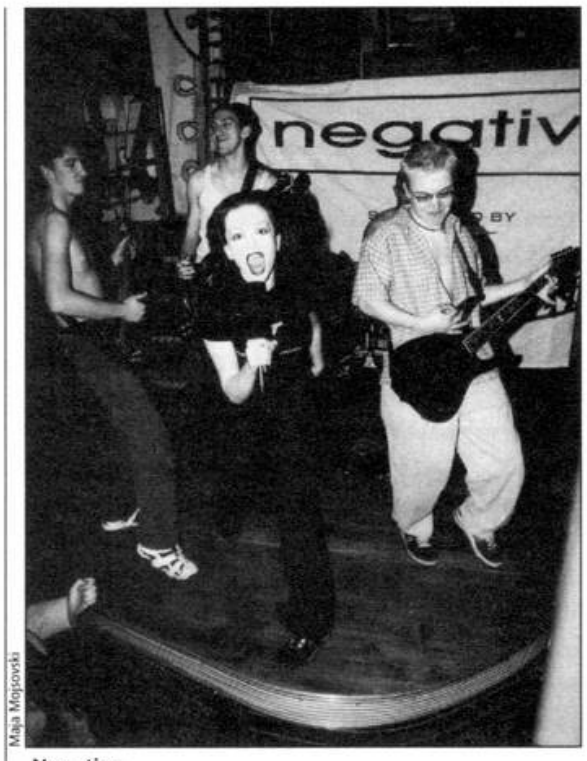

Maja Mojsovski

Negative

svetskih hitova i video kasetu sa snimkom tog koncerta. Njihova pesma "Kraj" objavljena je na disku "Apsolutnih sto" (Komuna 2001.) sa muzikom iz istoimenog filma. Na disku "Ni ovde ni tamo" u produkciji Mirka Vukomanovića nastavili su linijom zrelog power popa. Svojevrsno iznenađenje priredili su kada su se 2004. godine pojavili na festivalu zabavne muzike "Beovizija" i pobedili sa pesmom "Zbunjena". Na sledećem disku "Tango" Ivana je napisala tekstove i svirala klavijature. Materijal je producirao Ivan Prokop a kao gosti svirali su Aleksandar Nikolić (bandoneona), Vladan Popović (udaraljke), Andrija Abramović (violina) i Vladimir Ratković (klavijature). Uz hit "Zbunjena" sa diska su se izdvojile ponovo snimljena "Ti me ne voliš", "Superstar" otpevana na engleskom, balade "Jutro posle dodira" i "Kad se svetla ugase". Ovaj disk snimili su bez gitariste Vladimira Đurđevića. Za film "Pogled sa Ajfelovog tornja" reditelja Nikole Vukčevića uradili su temu "Pogled na nebo".

www.negativeband.com

Diskografija

"Negative" (Automatik 1999.)
"19 05 00" (Automatik 2001. koncertni)
"Ni ovde ni tamo" (PGP RTS 2003.)
"Tango" (City records 2004.)

NEOČEKIVANA SILA KOJA SE IZNENADA POJAVLJUJE I REŠAVA STVAR

(Beograd)

Ovaj eksperimentu sklon sastav pokrenuli su sredinom 1997. godine beogradski muzičari, aktivni članovi viđenijih grupa, inače pripadnici mlađe srednje generacije: gitarista Vladimir Đorđević (ex Klajberi, Jazzwah), gitarista Goran Nikolić Orge (ex TV Moroni, Džambasovi, Nosorog), bubnjar Nemanja Aćimović (Jarboli), basista Zlatko Veljović Laki (ex Džambasovi, Gori škola) i pevač Oliver Nektarijević (Kanda Kodža i Nebojša). Za ovako neobičan naziv inspiraciju su pronašli u Vujaklijinom rečniku u kome objašnjenje za Deus et machina, pojam iz antičkih tragedija, glasi "neočekivana sila koja se iznenadno pojavljuje i rešava stvar".

Redovnim klupskim nastupima velikom brzinom su skrenuli pažnju publike na sebe. Mešavinom breakbeat, trip-hop, dance, jazz, rock i drum'n'bass stilova obezbedili su ekskluzivan status, a sklonost ka improvizaciji doveo je do toga da im je svaki nastup različit. Do prvog, samostalnog izdanja došli su u jesen 1999. godine. Na disku i kaseti su šest tema delimično snimljenih na njihovim nastupima, ali detaljno remiksovanih u studiju. Remikse su radili Boris Mladenović, Vladimir Đorđević, Nenad Branković i Goran Vukojčić. Na tim materijalima predstavili su se kao kompletni autori, a u temi "The Spirit Of God" iskoristili su semplove sa ploče "Feel This" Baby Kain. Krajem 1999. godine zajedno sa Pozorištem šešira Ljudmile Stratimirović održali su uspešnu turneju po Sloveniji, u proleće 2000. godine nastupali su u Zagrebu i u Ljubljani na festivalu "Druga godba". Za zajednički CD "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu "Devojka iz drugog sveta" koju je beogradska grupa Robna kuća objavila na singlu 1990. godine. U njihovoj verziji korišćen je originalan glas Darka Matkovića, pevača Robne kuće. Na disku "Ring Ring 99 – Around The World" (Free B92 2000.) zabeležena je njihova pesma "Proces" snimljena u Beogradu 16. maja 1998. godine na Ring Ring festivalu. Na njihovim koncertima ravnopravno deluju DJ Yu Ninja i Boža Podunavac. Februara 2000. godine u okviru FEST-a u Muzeju kinoteke uživo su izveli muzičku podlogu tokom projekcije nemog filma "Kabinet doktora Kaligarija". Drugi CD "Hard To Dig It!" su takođe samostalno objavili. Produkciju su uradili zajedno sa Borisom Mladenovićem, sve pesme su otpevane na engleskom jeziku, a materijal je u potpunosti snimljen u studiju. CD "Sunca" producirao je Koja i on je ujedno koautor materijala. Na snimanju devet novih, pretežno instrumentalnih tema nije učestovao Oliver Nektarijević a vokale su kao gosti otpevale Aleksandra Stojanović, Marinka Đorđević i Zoja Borovčanin (Lira Vega) u efektnoj temi "Ruski gruv". Boris Mladenović (sempler) je postao član grupe a kao gosti su pomogli Sonja Lončar (klavijature), Dušan Petrović (saksofon), Nataša Perazić (flauta) i Dejan Utvar (đembe).

Njihova tema "Disaster" upotrebljena je u filmu "Munje!" reditelja Radivoja Andrića i objavljena na disku "Munje!" (Free B92 2001.), a pesma "Bullet proof (remix cycle 99)" na disku "Apsolutnih sto" (Komuna 2001.) sa muzikom iz istoimenog filma reditelja Srdana Golubovića. Uradili su muziku za pozorišnu predstavu "Korak dalje" reditelje Bojane Mladenović.

Diskografija

"Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar" (autorsko izdanje 1999.)
"Hard To Dig It!" (Indipendant Recording 2000.)
"Sunca" (B 92 2002.)

NEVERNE BEBE

(Beograd)

Klavijaturista i pevač Milan Đurđević svirao je početkom osamdesetih sa grupom Nova zemlja iz Valjeva. Pobedili su na Gitarijadi u

Zaječaru 1983. godine i objavili LP "Letači" (PGP RTB 1984.). Đurđević je sredinom osamdesetih prešao u grupu Smak sa kojom je svirao dve i po godine. Od 1990. do 1992. godine bio je u grupi Frenki sa kojim je snimio LP "Plakao bih ali nemam s kime" (PGP RTB 1992.). Sastav je pobedio na festivalu MESAM 1992. godine. Po odlasku iz grupe Frenki, Đurđević je aprila 1993. godine osnovao Neverne bebe koje su uz njega činili basista Vladan Đurđević, gitarista Bane Jelić (ex Viktorija), bubnjar Čeda Macura i pevač Bili King.

Feda Kiselički

Neverne bebe

Na debi ploči "Neverne bebe 1" snimljene su Đurđevićeve kompozicije i pesma "Daire", obrada grupe Smak. Na tom snimku gitaru je kao gost svirao Radomir Mihajlović Točak. Često nastupaju, a uz svoje pesme sviraju i obrade stranih hitova. Godine 1995. novi članovi postali su gitarista Saša Ranđelović (ex Čutura i Oblaci), pevačica Gorica Ponjavić, bubnjar Dušan Šubarević, a krajem 1996. godine priključio im se pevač Aleksandar Tasić. CD "Neverne bebe 2" objavili su krajem 1997. godine u Nemačkoj. Na ploči su kao gosti svirali brojni muzičari među kojima i saksofonista Jovan Maljoković, gitaristi Dragomir Milenković Joga i Milorad Jovović, bubnjar Joško Hartl i drugi. Na disku "Južno od sreće" uz nove pesme ponudili su i temu "Divlje svinje" snimljenu na nastupu u Novom Sadu održanom avgusta 2000. godine. Na disku "Dvoje" u obnovljenim aranžmanima snimili su stare i ponudili dve nove pesme. CD su snimili sa novim pevačicama Jelenom Pudar, Janom Šušteršič i bubnjarom Ducom Ivaniševićem. Kao predgrupa nastupili su na koncertu sastava Toto na Tašmajdanu 15. avgusta 2006. godine. Đurđević u Nemačkoj komponuje filmsku muziku.

Diskografija

"Neverne bebe 1" (Take It Or Leave It 1994.)
"Neverne bebe 2" (Red Line Records 1997.)
"Južno od sreće" (Hi Fi Centar 2001.)
"Dvoje" (BK 2004. kompilacija)

SRB

NIGHT SHIFT

(Beograd)

Početkom devedesetih godina Milan Šćepanović (gitara, vokal), Marko Dacić (bas, vokal) i Danijel Šćepanović (bubnjevi) su počeli da nastupaju po klubovima izvodeći pretežno repertoar sastava Guns N'Roses i Metallica. Kalivši se na kasnim svirkama shvatili su težinu rada u trećoj smeni pa su se nazvali Night Shift (Noćna smena).

Medijski ozbiljniju aktivnost pokrenuli su 2002. godine kada su snimili CD "Undercovers" na kome su obradili svetske hitove u heavy metal i hard rock maniru. U produkciji Mirka Vukomanovića i Milana Šćepanovića sasvim novo ruho dobile su "Sign Your Name" (Terence Trent D' Arby), "No Ordinary Love" (Sade), "When Doves Cry" (Prince), "Livin' La Vida Loca" (Ricky Martin) i druge. Prateće vokale otpevali su Ivana Pavlović (Negative) i Dejan Cukić. Na disku "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) posvećenom Milanu Mladenoviću obradili su pesmu "Ti si sav moj bol". Na izboru za domaćeg predstavnika za "Pesmu Evrovizije" sa Teodorom Bojović izveli su pesmu "Daj mi snage" i ona je objavljena na disku "Europesma 2004" (PGP RTS 2004.). Snimak njihovog nastupa održanog 2004. godine u Beogradu objavljen je na prvom srpskom DVD izdanju "No ordinary DVD".

www.nightshift.co.yu

Diskografija

"Undercovers" (PGP RTS 2002.)
"No ordinary DVD" (PGP RTS 2005. DVD)

NIŠTA ALI LOGOPEDI

(Šabac)

Sastav je nastao krajem 1992. godine, a pokrenuli su ga Miodrag Jovanović Miško (vokal), inače asistent na Pravnom fakultetu, Aca Stanojević (bas), Dragoljub Marković (klavijature), Milan Katanić Skener (gitara), Dejan Stojanović Kroka (bubanj) i Darko Veljić (harmonika). Neobičnom muzičkom koncepcijom u kojoj je dominirala narodnjačka harmonika i ironični tekstovi, brzo su skrenuli pažnju na sebe. Nastupom na Gitarijadi u Zaječaru 1994. godine obezbedili su širu medijsku promociju a osvojili su i nagradu publike.

Na debi kaseti "Ad hoc klića" snimili su raznorodne pesme "Pigs From Space", "Jarmush Jim Rap", "Janjine janjine", "Stao sam na stone called crazy". U tekstovima su se bavili svadbama, svinjetinom, citatima iz školske lektire i stihovima na engleskom za početnike. Na svaku kasetu upisivali su unikatne poruke koje su razvrstavali po tematskim blokovima: prehrambeni, srpski, nacionalni, informativni, šaljivi, crtački. Na kaseti koja je u mom vlasništvu piše: "Ovde smo imali – 2 puta 10 s lukom, pola kile belog i kisele i 2 šopske (Bono Vox)". Na koncertnoj kaseti "Groovanje" (Vreme zabave 1995.) zastupljeni su pesmom "Janjine" snimljenom na njihovom nastupu u Domu omladine. Maja 1996. godine sa sastavima Svarog, Goblini i Love Hunters svirali su na kraćoj turneji po Sloveniji, ali su nastupali bez harmonikaša što im je umanjilo scensku ubedljivost.

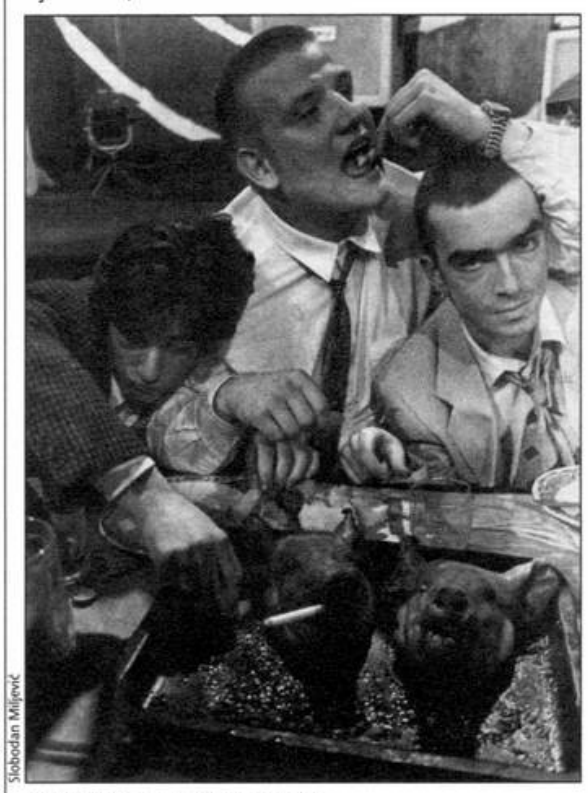
Slobodan Miljević

Ništa ali logopedi i saradnici

Ploču "Vaspostavljanje" snimili su 1996. godine, ali su je posle duge potrage za izdavačem objavili tek polovinom 1998. godine. Na disku je uz njihove uobičajeno ironične pesme "Srbi", "Rakija, giba..." i "Serija nerazjašnjenih ubistava počinjenih nad MTV zvezdama u selima u okolini Šapca", snimljena "Metal'o plastika" obrada ranog snimka Idola "Plastika" sa ploče "Paket aranžman" (Jugoton 1981.). U pesmi "Prporuša" upotrebljen je narodni tekst koji je Vuk Stefanović Karadžić zapisao svojevremeno negde u Lici. Pod nazivom "Tonski zapis" na disku je uvodni deo pesme "Jarmush Jim Rap" snimljen na njihovom nastupu u Ilirskoj Bistrici maja 1996. godine. CD sadrži i video spot za pesmu "Metal'o plastika". Iako je kod dela kritičara disk ocenjen vrlo visoko, u medijima je prošao gotovo nezapaženo. Odlazak basiste Ace Stanojevića u Ameriku naveo je ostale članove da dignu ruke od guranja sizifovskog kamena, pa su odlučili da prestanu sa radom. Harmonikaš Darko Veljić nastavio je karijeru u grupi Vrooom. Miško Jovanović je tokom bombardovanja Jugoslavije služio vojni rok i tada je napisao nadahnutu i ciničnu zbirku poezije "Vi, bedni odvratni civili" (L.O.M. / Beopolis 2000.).

Diskografija

"Ad hoc klića" (LVO Records 1995. kaseta)
"Vaspostavljanje" (ITMM 1998.)

NOVEMBAR

(Niš)

Krajem osamdesetih godina jedna od najperspektivnijih zagrebačkih grupa bili su Studeni Studeni (osnovani 1986. godine), orijentisani na melodični punk rock, na tragu novog američkog zvuka. Snimili su maksi singl "Čisto kao suza" (Search & Enjoy 1990.) a rad su prekinuli početkom rata. Njihov gitarista i pevač Goran Kostić Kosta se preselio u leto 1991. godine u Niš gde je odmah prihvatio ponudu da svira bas u grupi Glas Amerike. Mesec dana kasnije Kosta je prešao na gitaru, grupa je dobila ime Novembar i zagrebačka muzička priča je nastavljena.

Maja 1992. godine svirali su kao gosti na Palilulskoj olimpijadi kulture budući da su Studeni Studeni prethodne godine pobedili na toj manifestaciji. U to vreme u grupu je došao basista Zoran Ranđelović koji je pre toga svirao u raznim sastavima iz Karlovca, kao i u Noćnoj straži Borisa Novkovića. Uz aktivnosti sa grupom, Kosta je počeo da radi kao muzički saradnik na Radio Nišu. Debi CD "Deguelo" snimili su 1993. godine u postavi: Goran Kostić, Zoran Ranđelović, gitarista Sale Đokić (ex Glas Amerike) i bubnjar Goran

Novembar

Savić Sava. U pesmi "Gledaj kako ljubav umire" solo na gitari odsvirao je Milan Mladenović. Sve materijale komponovao je Kosta, dok je tekst za pesmu "Rođendan" napisao Zvonko Karanović, a za "Ja sam je volio" gitarista Denis Romac iz zagrebačkog sastava Sin Albert. Pored "Ja sam je volio" na ploči je i "Gledaj kako ljubav umire" iz repertoara grupe Studeni Studeni. Krajem juna 1996. godine svirali su na "Zgaga" festivalu u blizini Ljubljane sa serijom sastava sličnog opredeljenja sa prostora bivše Jugoslavije. CD "Blues južne pruge" objavili su početkom 1997. godine u produkciji Gorana Kostića i sa novim bubnjarom Zoranom Vidakovićem. Na ploči je obrada pesme "Baby, baby" niškog sastava Fleke i "Mesto pod suncem" zagrebačke grupe Zvijezde. Autor teksta za pesmu "Posle svega kiša" bio je Zvonko Karanović. CD "Licem prema zemlji" producirao je Mare Vukmanović a prateće vokale su pevali članovi Atheist Rap. Disk su snimili u postavi: Kosta, Saša Jablanović (solo gitara), Dragan Stoiljković (bubnjevi), Bojan Ranđelović (ritam gitara) i Milan Stanimirović (bas). Sve pesme su napisali članovi grupe, a autor teksta za "Jača nego ljubav" je Zvonko Karanović. Poeziju inspirisanu rock muzikom objavio je u knjigama "Blitzkrieg" (samizdat 1990.), "Srebrni surfer" (SKC Niš 1991.), "Mama melanholija" (Prosveta 1996.), "Extravaganza" (Gradina 1997.), "Tamna magistrala" (Narodna knjiga 2001.), "Neonski psi" (Home Books 2001.) i "Svlačenje" (Povelja 2004.). Napisao je punk roman "Više od nule" (Zograf 2004.) i roman "Četiri zida i grad" (Laguna 2004.). Novembar su sa radom prestali 2002. godine.

Diskografija

"Deguelo" (No Man's Land 1994.)
"Blues južne pruge" (B 92 1997.)
"Licem prema zemlji" (SIIC 2000.)

ORTHODOX CELTS

(Beograd)

Sredinom osamdesetih godina bubnjar Dušan Živanović (ex Roze poze) planirao je da osnuje sastav koji bi svirao irsku narodnu muziku i tu ambiciju je delimično ostvario kroz rad sa grupom Roze Poze. Godine 1992. sa Anom Đokić (violina) i Dejanom Lalićem (mandolina, frula, bendžo), Živanović je prešao na harmoniku i neformalno su svirali po klubovima. Prvi zvaničan nastup održali su za dan Svetog Patrika u Britich Councilu marta 1992. godine. Krajem sledeće godine priključio im se pevač Aleksandar Petrović, poznatiji kao Aca Seltic i počeli su ozbiljniji rad. Postavu su kompletirali novi članovi Vladan Jovković (gitara) i Dejan Jevtović (bas).

Polovinom 1994. godine objavili su debi kasetu na kojoj su obradili dvanaest irskih pesama trudeći se da zahvate što raznovrsnije stilove pa je tu poema o viskiju "Nancy Whiskey", fudbalska himna "A Grand Old Team" i druge. Njihovi koncerti su u to vreme izazivali masovno veselje, posebno u kućnom prostoru KST-u. Uz obrade izvode i sopstvene materijale, verno prateći sve odrednice žanra. Nastupali su i sa akustičnim instrumentima u manjim prostorima. Atmosferu koncerata zabeležili su na kaseti snimljenoj 15. septembra 1995. godine u novosadskoj Sinagogi kada su večernji nastup (ali i prostor na kaseti) podelili sa grupom Pachamama koja izvodi peruansku muziku. Na disku "The Celts Strike Again" pored obrada tradicionala ponudili su i dve autorske kompozicije. Kao gosti su učestvovali glumica Ana Sofrenović koja je pevala u temi "Loch Lomond", Aleksandar Eraković iz Vampira pevao je prateće vokale, Branko Vitas iz sastava Stočari je svirao bendžo, Milan Mihaljčić iz grupe Pachamama tradicionalne instrumente, a Žorž Grujić iz Renesansa, zurlu i srpske gajde. Sa Madame Piano, Orthodox Celts su snimili pesmu "Galija" i izveli je na festivalu "Budva 97.". Na disku "Green Roses" pola materijala su zauzele obrade tradicionala, a drugu polovinu njihove kompozicije. Grupa je predstavila novog člana Dejana Popina (flauta). Pesme je producirao Aleksandar Radosavljević, a na snimanju su gostovali Dragoljub Marković (klavijature), Aleksandar Eraković i Goran Stojković (prateći vokali). Materijal sa njihove prve kasete je reizdat na disku "Orthodox Celts" (Metropolis 2001.) a kao bonus su ponuđeni koncertni snimci sa nastupa u novosadskoj Sinagogi održanog 15. septembra 1995. godine. Na disku "A Moment Like the Longest Day" ponudili su nove pesme za koje su muziku i tekstove napisali Ana Đokić (glavni vokal u temi "Can You Get Me Out?"), Aleksandar Petrović, Dejan Grujić i Colette Ioannidoui a obradili su samo tradicional "Humors Of Scariff". Novi, autorski smer ih je odveo blizu kvalitetnih pop orijentisanih tema, materijal je producirao Nikola Vranjković, a snimili su ga sa novim basistom Dejanom Grujićem.

Diskografija

"Orthodox Celts" (Take It Or Leave It 1994.)
"Orthodox Celts – Pachamama" (samostalno izdanje 1996. koncertna kaseta)
"The Celts Strike Again" (ITMM 1997.)
"Green Roses" (Metropolis Records 1999.)
"A Moment Like the Longest Day" (Metropolis Records 2002.)

Jelena Grujić
Orthodox Celts

ORUŽJEM PROTIVU OTMIČARA

(Zrenjanin)

Kao tinejdžer, basista Nikola Pavković je sa bubnjarom Vladimirom Jovanovićem osnovao grupu Oružjem protiv otmičara, koju su nazvali po jednoj knjizi za decu. Sastav nije ostavio diskografski zapis, a Pavković je širu afirmaciju stekao kao basista u grupi Instant Karma. Po odlasku iz Instant Karme sa Dragom Antov ponovo je 1992. godine pokrenuo Oružjem protivu otmičara. On je u početku svirao bas, Draga je pevala, dok su se ostali članovi smenjivali.

Oružjem protivu otmičara

Kada su se ustalili u postavi Nikola Pavković (gitara), Draga Antov (bas), Dragana Mrkajić (gitara i vokal) i Darko Kurjak (bubnjevi) snimili su debi kasetu "Oružjem protivu otmičara" koja je promovisala njihov zgusnuti power pop stil. Pavković je glavni autor a njegovi tekstovi, pisani u ženskom rodu, zahvataju u različite teme: samoubistvo, individualnost i samoispitivanje. Inače, Dragi i Dragani ovo je bila prva grupa, a Nikola ih je učio da sviraju. Pošto je Darko Kurjak u međuvremenu prešao u grupu Partibrejkers, CD "BarbieCue" su snimili sa starim Nikolinim saradnikom Vladimirom Jovanovićem Pajčetom (ex Instant karma, Gluve kučke). U produkciji Mirka Vukomanovića objavili su nove pesme slične onima sa debija, a tu je i nekoliko sporijih numera, kao i obrade "Mladiću moj" sastava Zana i "Dobra ideja" Boba Moulda i grupe Sugar. Na snimanju su učestvovali Vlada Negovanović (akustična gitara) i Saša Lokner (klavijature). Pored Nikole, tekstove na drugoj ploči pisale su Draga i Dragana. Zahvaljujući vrlo dobrom prijemu druge ploče, debi album je sredinom 1997. godine reizdat na disku. U isto vreme Mirko Vukomanović je uradio remiks pesama sa ploče "BarbieCue" koji je objavljen na disku "BarbieMix". Po izlasku te ploče Draga Antov je prešla u sastav Veliki prezir. Tada su prestali sa radom, Nikola je oformio grupu Kineska kreda, Dragana je radila za šankom u zrenjaninskom klubu "Zeleno zvono", a potom su se vratili osnovnoj ideji grupe. U obnovljenoj postavi koju su uz Draganu i Nikolu činili basista Aleksandar Tolimir (ex Kineska kreda) i bubnjar Mirko Živković, snimili su CD "Komadić koji nedostaje" u produkciji Vlade Negovanovića. Na snimanju su kao gosti za klavijaturama bili Miša Grujić (Kanal tvid) i Alek

Aleksov, snimatelj i basista Miroslav Cvetković je zveckao dairama, a Vlada Negovanović je odsvirao akustične gitare. Svoj prepoznatljiv zvuk su obojili gudačkim i duvačkim instrumentima. CD je dobio ime po knjizi Šela Silverstajna (Shel Silverstein), a za omot je iskorišćen Šelov gotovo dečji crtež koji krasi i korice knjige. U pesmi "Traži me" utkani su citati poezije Mike Antića, a Dragana Mrkajić je autor pesme "Voajer". Sa radom su prestali u vreme bombardovanja Jugoslavije početkom 1999. godine. Nikola Pavković je za pevačicu Kseniju Pajčin napisao hit "Divan dan". Pesme "Mladiću moj" i "Saša Ajdanov" su korišćene u filmu "Balkanska pravila" reditelja Darka Bajića. Povratnički CD "Maštoplov" predstavio je novu pevačicu Ivanu Cvejin (u to vreme maturanta gimnazije). Uz nove teme na disku je obrada "Budi tu" a ponovo je uvršćena pesma "Voajer".

Diskografija

"Oružjem protivu otmičara" (LVO Records 1995.)
"BarbieCue" (Automatik 1996.)
"BarbieMix" (Automatik 1997.)
"Komadić koji nedostaje" (System Records 1998.)
"Maštoplov" (System Records / BK Sound 2002.)

OVERDRIVE

(Zrenjanin)

Hard core sastav Overdrive osnovao je 1992. godine gitarista Dragan Midorović. Sve dok u grupu 1994. godine nisu došli Damir Milutinov (vokal) i Aleksandar Midorović (gitara) svirali su tuđ materijal, a tada su se orijentisali na svoje HC pesme.

Debi CD "No More Words" su objavili za privatnu izdavačku kuću Boa Records, a sa njima su tada svirali Aleksandar Vujnov (bas) i Nebojša Mitrović (bubnjevi). "Everything's Fine" su snimili sa novim bubnjarom Branislavom Đerićem. CD "Movement" sadrži pored studijskih, koncertne snimke pesama sa njihovih predhodnih izdanja, kao i obradu Madoninog hita "Erotica". U sastavu su tada bili Dragan Živković (bas) i Slobodan Levakov (bubnjevi). Nastupali su na brojnim domaćim i stranim rock festivalima i bili predgrupa sastavima Pro Pain, Soul Fly i Prodigy.

www.overdrive.co.yu

Diskografija

"No More Words" (Boa Records 1997.)
"Everything's Fine" (Boa Records 2000.)
"Movement" (PGP RTS 2004.)

PEJAKOVIĆ NIKOLA KOLJA

(Beograd)

Nikola Pejaković je rođen 1966. godine. Završio je Srednju likovnu školu a na Fakultetu dramskih umetnosti je diplomirao pozorišnu režiju.

Svira gitaru, klavir i usnu harmoniku. Rođen je bez malog prsta na desnoj ruci pa je kao četvoroprsti gitarista, član Udruženja hendikepiranih muzičara Amerike (Coalition for Disabled Musicians). Uspešan je kao slikar. Na disku "Mama, nemoj plakati" je izbor pesama koje je komponovao od sredine osamdesetih godina. Koristeći različite žanrove ponudio je duhovite, opore, povremeno vulgarne pesme koje je opisao kao "porno soul". Pesme je snimio uz studijski sastav (nazvao ga je Smak belog dugmeta) koji su činili: Saša Lokner (klavijature), Vojislav Aralica (produkcija, bas, gitara, klavijature) i Dejan Momčilović (bubnjevi). Za omot je odabrao deo umetničkog rada Dragana Papića "Žalim slučaj".

Komponovao je ultimativni kafanski hit "Haljinica boje lila". Napisao je scenarije za filmove "Lepa sela lepo gore" i "Rat uživo" u kojima je i glumio. Režirao je TV seriju "Složna braća". Glumio je i u filmovima "Mi nismo anđeli" Srđana Dragojevića i "Rock'n'roll uzvraća udarac" Petra Pašića. Režira u pozorištu i za svoje predstave obično radi scenografiju, kostim i muziku. Komponovao je muziku za film "Normalni ljudi" Olega Novkovića.

Diskografija

"Mama, nemoj plakati" (System Records 2001.)

PLEJBOJ

(Beograd)

Grupu su 1992. godine osnovali basista Roman Goršek (ex Euforija, Presing), gitarista Igor Perović (ex Euforija) i bubnjar Miladin Radivojević (ex Presing), a ubrzo im je pristupio saksofonista Dušan Petrović (ex Duh Nibor, Deca loših muzičara). Prvo pojavljivanje su imali na koncertu "Brzi bendovi Srbije" u Domu omladine kada su na sebe skrenuli pažnju atraktivnom svirkom, kič odećom, perikama i pratećim igračicama. Godine 1993. u okviru Trinidad Trip benda svirali su u predstavi "Trinidad" koju je u Bitef teatru režirao Milutin Petrović. Pesma iz predstave "Ja hoću mambo" (pevali Branka Katić, Slobodan Ninković i Branko Vidaković) ubrzo je postala hit u medijima. Zatim su radili muziku za jednu od priča u pozorišnoj predstavi "Beogradske priče" i za film "Geto-tajni život grada".

Debi CD "Sviraj dečko" snimili su sa gostujućim muzičarima: Papa Nik (klavir), Marko Milivojević (udaraljke) i Vlada Lešić (konge). Sa ploče su se izdvojile pesme "Koliko", "Grizi metak" i "Skidam se". Početkom 1995. godine dobili su novog bubnjara Gorana Miloševića. Istog leta na "Summertime jazz and blues" festivalu u beogradskom "Sava centru" nastupali su ispred američkog sastava Fishbelly Black i promovisali prvi domaći CD singl na kome je obrada hita "Zajedno" grupe Film i njihova pesma "Znaj". Pokličem "Plejboj-najbolja jugoslovenska grupa svih vremena" u pesmi "Zajedno", na duhovit način citirali su Disciplinu kičme. Na snimanju su gostovali bubnjar Žika Todorović i trubač Borislav Veličković (Deca loših muzičara). Uradili su muziku za film "Do koske" reditelja Bojana Skerlića ponudivši dinamične instrumentale, teme pod uticajem latino ritmova i novi miks pesme "Grizi metak". Pesma "Kokain" iz filma, na kojoj repuje Bane Bojović Gumbrowski, je na CD singlu "Kokane" (Metropolis 1997.) grupe Sunshine. CD "Overdrive" su snimili sa kompletnom duvačkom sekcijom, gudačkim kvartetom, a gitarista Ivan Đorđević Ivek (Kazna za uši) je pevao prateće vokale u temi "Superstar". Za zajednički disk "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu "Sad se jasno vidi" sa ploče grupe Šarlo akrobata "Bistriji ili tuplji čovek biva kad..." (Jugoton 1981.). To je bio njihov poslednji snimak. Prestali su da rade u vreme bombardovanja Jugoslavije. Sasvim nenajavljeno nastupili su na EXIT festivalu jula 2006. godine.

Dušan Petrović je sa sastavom Menson Benson Sextet snimio koncertni CD "Sharpenin' The Milestone" (Cosmic Sounds 2000.). U vreme kada su snimci napravljeni grupu su uz Petrovića činili Vladislav Rac (bas), Miladin Radivojević (bubnjevi) i DJ Munja (skreč). Sa gitaristom Borisom Mladenovićem (Jarboli), DJ Munjom, i Borisom Bunjcem (vibrafon) u okviru grupe Dvojac bez kormilara snimio je na koncertu u Beogradu 8. maja 2000. godine CD "Contemplation" (Cosmic Sounds 2000.). Obe ploče je u formatu diska i vinila objavila londonska izdavačka kuća Cosmic Sounds koju predvodi Željko Kerleta. Petrović se priključio sastavu Eyesburn, a radi i u okviru grupe Teget koja je na disku "Belgrade Coffee Shop" (Free B92 2000.) zastupljena snimkom "Slow motion helicopter". Igor Perović radi kao montažer zvuka na filmu, a u TV seriji "Neki novi klinci" glumio je Travoltu, nastavnika muzičkog. Komponovao je muziku za film "Rock'n'roll uzvraća udarac" reditelja Petra Pašića, a te numere su

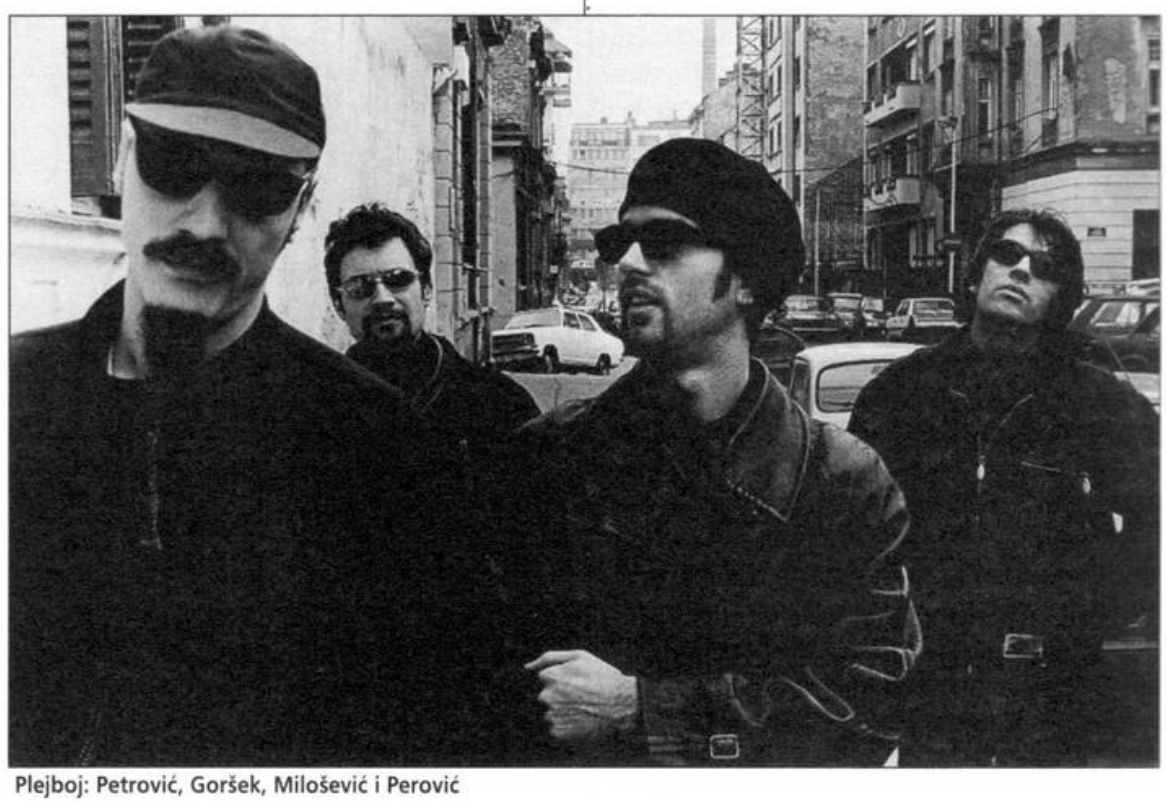

Plejboj: Petrović, Goršek, Milošević i Perović

odsvirali članovi grupe Plejboj. Muzika je objavljena na disku "Rock'n'roll uzvraća udarac" (City Records 2006.). Roman Goršek je kao producent i aranžer radio na disku "Med i mleko" (Komuna 2006.) Aleksandre Kovač.

Diskografija

Singl

"Zajedno" / "Znaj" (B 92 1995. CD singl)

Albumi

"Sviraj dečko" (B 92/DE Production/PGP RTS 1994.)
"Do koske" (Favi 1997.)
"Overdrive" (PGP RTS 1997.)

POPCYCLE

(Bečej)

Bivši članovi grupe Eva Braun: Milan Glavaški (gitara, vokal) i Ljubomir Rajić (bubnjevi) formirali su početkom 1995. godine sastav Popcycle, a pridružio im se Goran Obradović (bas). U početku su delovali pod kabastim imenom Gervasius Twinkleminkleson, a na koncertima su izvodili obrade stranih hitova.

Srđan Veljović

Popcycle

Leta 1996. godine na kaseti "Orbitalna putovanja" zabeležili su prvih pet snimaka na kojima je Rajić svirao i klavijature. Oktobra iste godine u grupu je došla Nataša Katić (ex Mary Poppins, električni klavir i aranžmani) i prvi nastup sa njom imali su povodom premijere filma "Independence Day" kada su izveli obradu R.E.M. "It's The End Of The World (As We Know It)". CD "Popcyclopedia", objavljen maja 1997. godine, doneo je moderan pop zvuk i tekstove vezane za ezoterične teme. Kao gosti, na snimanju su učestvovali Deže Molnar (saksofon), Dragan Kozarčić (truba), Vladimir Nežić (trombon) i Nenad Potje (trubač grupe Kristali). U četrnaest pesama, od kojih se izdvajaju "Vilenjaci", "Vrli novi dan", "Ona zna", predstavili su svoje viđenje novije pop muzike koju je kritika prihvatila vrlo blagonaklono. Za zajednički disk "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu "Zaboravit ću sve" grupe Fit sa njihove ploče "Daj mi ruku" (PGP RTB 1989.). Sa radom su prestali 1999. godine, a Glavaški i Obradović su prešli u sastav Eva Braun.

Diskografija

"Orbitalna putovanja" (B 92 1996. kaseta)
"Popcyclopedia" (Automatik 1997.)

POPEČITELJI

(Priština)

Popečitelji je staroslovenski termin za ministre. Sastav je sa radom počeo 1995. godine u Prištini i svirali su sopstvenu verziju alter noise zvuka. Početkom 1999. godine su se ustalili u postavi braća Furunović, Saša (gitara), Goran (bas) i Rade Vulić (bubnjevi). Po prestanku bombardovanja zemlje preselili su se u Kragujevac, gde su razvili fuziju instrumentalnog funk rock zvuka i etno motiva.

Stanislav Milojković

Popečitelji

Posle serije nastupa, beogradskoj publici su se uspešno predstavili avgusta 2003. godine kao predgrupa na nastupu saksofoniste Maceo Parkera u bašti SKC-a. Debi CD "Ko radi?" (produkcija Koja) doneo je njihovu osobenu muziku u kojoj dominiraju instrumentalne teme sa funk i etno motivima. Saša Furunović paralelno predvodi instrumentalni ritam rock sastav Fitnes iz Kragujevca, a pod imenom CD Ministar nastupa sa Bo.

Diskografija

"Ko radi?" (Mojo Beat 2004.)

POPOVIĆ ANA

(Beograd / Amsterdam)

Ana Popović (rođena 13. maja 1976. u Beogradu) je muzikom počela da se bavi sa petnaest godina kada je prvi put zasvirala na očevoj gitari.

Karsten Koch

Ana Popović

Sastav Hush su oktobra 1995. godine pokrenuli Ana Popović (gitara i vokal), Rade Popović (gitara, vokal), Milan Sarić (bas) i Bojan Ivković (bubnjevi). Muziku su zasnovali na izvornom rhythm i bluesu, ali su koristili elemente funka i soula. Prvi koncert imali su u beogradskom klubu "Vox". Tokom 1996. godine predstavili su se u svim značajnim jugoslovenskim klubovima, a svirali su i na grčkom ostrvu Syros. Krajem te godine nastupili su na "Marsoni blues festivalu" u beogradskom Domu omladine. Zahvaljujući koncertu na "Mojo blues festu" u Senti, na kome su učestvovali i sastavi iz inostranstva, dobili su poziv da sviraju na "V International blues, jazz, rock and gastronomic" festivalu u Mađarskoj. Deo njihovog koncerta zabeležen je na disku na kome su i ostali učesnici festivala. Leta 1997. godine svirali su u bašti Sava centra na "Lucky Strike Summertime Jazz" festivalu. Tokom 1998. godine imali su preko sto nastupa kako po klubovima, tako i na, pretežno blues festivalima. Debi CD "Hometown" (PGP RTS 1998.) producirao je Aleksandar Radosavljević, a kao gosti su učestvovali Vojno Dizdar (električni klavir i Hammond orgulje), Petar Miladinović Joe (usna harmonika), Aleksandar Tomić (tenor saksofon) i Predrag Krstić (truba). Uz njihove pesme, na disku su i obrade standarda blues velikana.

Krajem 1998. godine Ana Popović je otišla na studije jazz gitare u Holandiju, a grupa je prestala sa radom. Godine 1999. oformila je Ana Popović Band koji su činili Rob Geboers (klavijature), Bart Kamp (bas) i Ronald Or (bubnjevi). Za disk "Blue haze" (Ruf Records 2000.) na kome su Taj Mahal, Eric Burdon, Buddy Miles & Double Trouble, Eric Gales i drugi obradili pesme Džimija Hendriksa, Ana je snimila temu "Belly button window". Solo CD "Hush!" snimila je u Memfisu uz pomoć studijskih muzičara i cenjenog producenta Džima Geinsa (Jim Gaines) koji je radio sa Karlosom Santanom, Džoni Li Hukerom, Aleksisom Kornerom i drugima. Na snimanju je gostovao Bernard Allison. Uspeh diska doveo je na velike evropske pozornice, tako da je zbog brojnih nastupa napustila studije gitare i profesionalno se posvetila karijeri. Sledeći disk "Comfort To The Soul" snimila je opet u Memfisu u produkciji Dejvida Sia i Džima Geinsa i na njemu je ponudila kombinaciju blues, rock, soul i jazz zvuka. Maja 2003. godine nastupala je na blues festivalu u Memfisu gde je bila nominovana za "W. C. Handy Award" u kategoriji najboljeg novog umetnika. Na belgijskom "Rhythm & Blues Fest" na binu je pozvao Solomon Burk i posle te svirke mu se kao specijalni gost pridružila u nastavku turneje. Živi CD i DVD "Ana!" snimila je na nastupu održanom u amsterdamskom klubu "Melkweg" 30. januara 2005. godine. U Francuskoj je dobila nagradu "Jazz a Juan – Revelation 2004". Do 2006. godine je sa svojim sastavom odsvirala šest američkih turneja. Od strane čitalaca "Blues Wah" magazina, nominovana je 2006. godine za najboljeg blues izvođača.

www.anapopovic.com

Diskografija

"Hush!" (Ruf Records 2001.)
"Comfort To The Soul" (Ruf Records 2003.)
"Ana!" (Ruf Records 2005. koncertni CD i DVD)

POPOVIĆ OGNJEN

(Pančevo)

Klarinetista i saksofonista Ognjen Popović (rođen 1977.) počeo je da svira sa osam godina. Sredinom devedesetih godina otišao je na školovanje u Nemačku gde je diplomirao i magistrirao klarinet na Visokoj muzičkoj školi u Minhenu. Od 2002. godine je prvi klarinetista solista Beogradske filharmonije. Paralelno sa klasičnom muzikom razvijao je interesovanje za etno zvuk pa je 1998. godine u Pančevu formirao sastav Ognjen i prijatelji.

Sa snimkom "Balkan rumba" su zastupljeni na disku "Srbija: Sounds Global" (Free B92 2000.). Debi CD "Balkan rumba" sadrži njegove kompozicije i obrade narodnih pesama. Na disku Ognjen svira klarinet, sopran saksofon i moldavski kaval, a Prijatelje su činili: Vladimir Nikić (bas), Sorin Boljanac (harmonika), Vlada Jovanov (udaraljke), Mihajlo Jović (bas prim), Philip Jundt (flauta), Vladimir Janković (gitara) i Šamu Kiš (klarinet). U temi "Balkan rumba" violinu je svirala Valentina Tirmenštajn. Materijal su promovisali koncertima po Srbiji, Mađarskoj i Nemačkoj, Kini, Japanu a nastupali su na manifestaciji "Dani Beograda" u Beču. Njihova tema "Kadenca" uvršćena je na disku "Srbija: Sounds Global 2" (B 92 2002.), a "Balkan rumba" je na kompilaciji najzanimljivije muzike istočne Evrope koju je u Francuskoj objavio Universal 2004. godine. Disk "Brate Frate" Ognjen je snimio sa saradnicima: Šamu Kiš, Vladimir Janković, Vlada Jovanov, Mihajlo Jović, Ksenija Milošević (violina), Bojan Nikolić (harmonika), Slobodan Gerić (kontrabas) i Goran Milošević (udaraljke). Uz njegove nove kompozicije, obradili su tradicionale "Pan" i "Svadba". CD "Tandara mandara" uz hit "Kako mi bude", ponudio je nove etno teme u produkciji Olivera Jovanovića. U radu na disku učestvovao je novi član Vladimir Ružičić (bubnjevi), a kao gosti Brankica Vasić (vokal), Saša Borović (violina) i Aleksandar Grujičić (klavijature).

Diskografija

"Balkan rumba" (Free B92 2001.)
"Brate Frate" (PGP RTS 2002.)
"Tandara mandara" (Mascom 2004.)

PRESING

(Beograd)

Grupu Presing osnovali su 1990. godine pevač i basista Zoran Radović Kiza (ex Pasmaters), gitarista Vladimir Marković Kraka i bubnjar Boban Asanović. Kraka je u to vreme živeo u Londonu, svirao je bas u reggae grupi i prao prozore, ali je na Kizin poziv odlučio da se vrati u zemlju. Kiza je ubrzo odustao od sviranja bas gitare i posvetio se samo pevanju a novi član je postao basista Roman Goršek (ex Euforija). Njihove pesme "Mačo i "Oboje" su na kompilacijskoj ploči "Želim jahati do ekstaze" (Slušaj najglasnije / Nova Aleksandrija 1991.) ali se zbog rata to izdanje nije našlo u regularnoj distribuciji.

Početak rata je većinu članova rasejao po Evropi, a jedno vreme u grupi su bili basista Nikola Rađenović (ex Gastrbajters, Automobili) i bubnjar Blaža Drecun (ex Darkwood Dub).

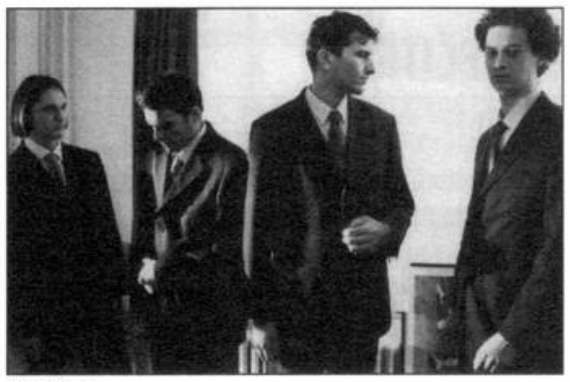

Presing

Zatim je u Presing ponovo došao Roman Goršek a bubnjeve je svirao Miladin Radivojević (ex Klajberi). Godine 1992. snimili su kasetu "Priča o totemu, duhu koji hoda, psu i razočaranoj ženi" koju je u Hrvatskoj objavila kuća Slušaj najglasnije, a u Srbiji, uz izmenu jedne pesme, Sorabija disk. Po povratku sa Gitarijade u Zaječaru, u jesen 1992. godine, grupu su napustili Roman i Miladin i osnovali sastav Plejboj. Novi članovi postali su basista Rudolf Cibulski (ex Kazna za uši) i bubnjar Saša Bugarčić (Sport i reinkarnacija) i sa njima su započeli snimanje nove ploče za Take It Or Leave It. Zbog Kizinog lošeg zdravstvenog stanja morali su da prekinu snimanje, te su ostali zabeleženi samo instrumental "Godzila" i pesma "Mamutska brda" koja je objavljena na CD kompilaciji "Radio Utopija" (B 92 1994.). Snimci grupe su uvršćeni i na zajedničkom disku "3" (Red Luna Records 1994.). Pauzirali su tri godine, a Kraka je za to vreme osnovao gitarski pop sastav Tornado ptice u kome su svirali basista Vladislav Rac (Kanda Kodža i Nebojša), violinista Vladimir Nikolić i drugi. Oni su objavili album "Prozračno poslepodne" (Automatik 1995.). Godine 1996. Kraka i Kiza su nastavila sa radom u postavi koju su činili Vladislav Rac (bas) i Miladin Radivojević (bubnjevi) i sa njima su u produkciji Željka Božića snimili CD "600 nebo". Disk se pojavio tek polovinom 2002. godine a kritika ga je veoma pozitivno dočekala. U to vreme u grupu je došao bubnjar Dejan Utvar (ex Kazna za uši, Eyesburn, Sila). CD "Zanos bez snova" su uz Kraku i Kizu snimili Marko Grubačić (ex Trenje, bas), Dušan Petrović (saksofon), Damjan Dašić (E-Play, bubnjevi), Ivana Smolović (Intruder, vokal) i drugi.

U filmu "Crni bombarder" Kiza je tumačio ulogu basiste u bendu Anice Dobre. Snimio je solo CD "Stereo Ikar" koji je objavljen uz njegovu knjigu pesama "Ključ i lav" (Mojo Beat 2004.). Pesme "Vanja iz Oza" i "Zaboravi" sa tog diska su uvršćene na kompilaciju "Leopardov rep" (Beograund 2000.). Učestvovao je u projektu Tron sa Triletom (ex White Rabbit Band) i saksofonistom Markom Mamuzićem (ex Pasmaters) i njihovi radovi su objavljeni na kompilaciji "Ekskurzija" (Zvono Records 1999.). Pesma "Mamutska brda" upotrebljena je za špicu filma "Geto – tajni život grada", a pesma "Mačo" je korišćena u filmu "Tri palme za dve bitange i ribicu" reditelja Radivoja Andrića. Sa beogradskim muzičarima Kraka je svirao u ad hoc bandu Christmass Scandal 1995. godine i Human Roots što je bila reggae podgrupa Kande Kodže i Nebojše. Iz tog perioda datira Krakina pesma "Štastopojo" koja je objavljena na disku "Igračka plačka" (B 92 1998.) Kande Kodže i Nebojše. Kraka je priredio knjigu "U vozu za Diznilend" (SKC 1995.) u kojoj su njegove kratke priče, tekstovi Kize, Ćire (Klajberi), te tekstovi i stripovi Dejana Vučetića Vuče (Darkwood Dub). U pripremi je nastavak te knjige pod nazivom "Povratak iz Diznilenda". Kraka je učestvovao u stvaranju i izvođenju muzike za predstavu Pozorišta šešira "Putovanje u svim pravcima" 1997. godine. Početkom 2000. godine holandska trupa Theatre Of War u Tilburgu je premijerno izvela dva Krakina kraća pozorišna komada "Invisible Godzila" i "Numb Drums". On je napisao i muziku za te predstave. Pod imenom Vladimir Krakov napisao je roman "Kralj komaraca" (Ammonite 2006.). Knjigu je na engleskom jeziku objavila i holandska kuća Papertiger.

Diskografija

"Presing" (Slušaj najglasnije 1992. kaseta)
"Priča o totemu, duhu koji hoda, psu i razočaranoj ženi" (Sorabia disk 1993. kaseta)
"600 nebo" (Skver 2002.)
"Zanos bez snova" (Ammonite 2006.)

PRLJAVI INSPEKTOR BLAŽA I KLJUNOVI

(Beograd)

Početkom osamdesetih godina basista Igor Blažević Blaža predvodio je novotalasnu grupu Fiskulturno lane koja nije dobacila dalje od statusa atraktivne predgrupe. Očevicima je ostao u sećanju po duhovitim najavama, skidanju na bini i nekoliko lokalnih hitova. Po raspadu sastava, povukao se sa scene, zaposlio u SIV-u, a krajem 1991. godine počeo je da vodi neobavezne emisije na radio Pingvinu, predstavljajući se kao prljavi inspektor Blaža. Povremeno se ubacivao na koncerte drugih grupa i često je kod publike prolazio bolje nego domaćini. To ga je navelo da 13. januara 1994. godine osnuje grupu Prljavi inspektor Blaža i kljunovi. Sastav su činili Blaža (vokal), gazda Milutin Petrović (ritam gitara), Aleksandar Karadžić (gitara), Dejan Resanović (bas) i Vojin Šurašinović (bubnjevi).

Miladin Jeličić

Prljavi inspektor Blaža i Kljunovi

U početku su najčešće nastupali u beogradskom klubu "Prostor" i KST-u. Udarni hit bila im je Blažina "Dule Savić", a većinu repertoara činili su hitovi ex jugoslovenskih grupa. Zadržavši deo starog imidža (skidanje na bini, nadmudrivanje sa publikom), Blaža i kljunovi su brzo postali klupska atrakcija, tako da su snimak nastupa u KST-u od 14. aprila 1994. godine, objavili na kaseti "Igra rokenrol SR Jugoslavija". Tu su njihova izvođenja pesama grupa Azra, Zabranjeno pušenje, Riblja čorba, Prljavo kazalište, Bijelo dugme, Plavi orkestar, ali i Fiskulturno lane. Kao

gost, na nastupu se pojavio Panta, lider alternativne zrenjaninske grupe Šiklja nafta i Drakula, pevač sastava Direktori. Iste godine, 25. maja, Blaža je organizovao izuzetno posećenu proslavu Dana mladosti u klubu "Prostor" koja je osmišljena sa svim pratećim elementima socijalističkog rock'n'rolla. Oktobra 1996. godine objavljen je CD "Plagijati i obrade" na kome su od obrada: "Čekala sam" Gorana Bregovića, ali iz repertoara Jadranke Stojaković, "Da bog da crk'o rokenrol (kad ga svako svira)" Elvisa Kurtovića, "Šumadijski tvist" Mileta Lojpura u kome je ovaj veteran domaće scene i gostovao. Od plagijata tu su aktuelnije Blažine pesme i nove verzije pesama iz faze Fiskulturnog laneta: "Vive Le France" i "Nema problema". Na snimanju su gostovali pevačica Marija Mihajlović i članovi Orthodox Celts. Po objavljivanju ploče iz grupe se povukao gazda Milutin i posvetio svom popularnom ugostiteljskom objektu "The Glimmer Twins". Njega je zamenio gitarista Sale Šofer. Povodom svetskog fudbalskog prvenstva u Francuskoj 1998. godine Blaža i kljunovi snimili su pesmu "Alez Yugoslavia" koja je uz druge navijačke pesme objavljena na disku "Fudbalske himne '98." (Metropolis 1998.).

Za naziv sledećeg diska Blaža se odlučio vrlo lako. U vreme kada je leta 1998. godine jugoslovenska košarkaška reprezentacija postala prvak sveta, u Novom Sadu je video grafit "Seks, droga i Bodiroga" i ploča je dobila ime. Ispostavilo se da taj naziv sasvim odgovara sadržini, jer seksa ima u pesmama "Dule Savić 3", "Arigo Saki bluz" (sa citatom iz pesme "Evo ti za taksi" Riblje čorbe), "Lepa si, Pamela" (posvećeno Pameli Anderson, ali i listu marihuane), droge u "O, kako gi sakam parite", a Bodiroge u naslovnoj temi. Ovog puta na ploči su samo dve obrade "24 000 baci" (na improvizovanom italijanskom jeziku) i "Balkan anplagd" Džonija Štulića, a taj snimak je sa Blažinog nastupa na koncertu "Unplugged-bez struje" održanog januara 1994. godine u Sava centru. Živi CD "Shipu ga Žobla!" snimljen je na nastupu u SKC-u 8. marta 2000. godine i uz plagijate i obrade sadrži izbor pesama sa ranijih izdanja. Na disku "Pare ne vraćamo!" uz pesme članova grupe, ponovo se našlo mesta za brojne obrade. Tekst za "Častan policajac" napisao je Bora Đorđević a pesmu "To je samo r'n'r" Blaža je posvetio Dragom i Žiki Jeliću iz YU grupe. U toj pesmi Dragi je pevao i svirao gitaru a na snimanju diska su još gostovali Alek i Kojot iz sastava Eyesburn.

Blaža se medijski eksponirao kao pobednik u TV kvizu Nebojše Đukelića "Prvih 100 godina filma", kao novinar kritičar u satiričnim listovima "Naša krmača" i "Bre!" i brojnim radijskim i TV emisijama. U knjizi "Prljavi pokvareni pirati" (Naša krmača 1999.) je na sebi svojstven način ispisao recenzije omiljenih holivudskih filmova sa akcentom na Pamelinim ostvarenjima. Knjiga "Sabrana dela" (Bre! 2001.) sadrži njegove nove prikaze holivudskih filmova.

Diskografija

"Igra rokenrol SR Jugoslavija" (sopstveni bootleg 1995. koncertna kaseta)
"Plagijati i obrade" (ITMM 1996.)
"Seks, droga i Bodiroga" (ITMM 1998.)
"Shipu ga Žobla!" (ITMM 2000. koncertni)
"Pare ne vraćamo!" (ITMM 2002.)

QRVE

(Beograd)

Sastav su 1990. godine pod nazivom Kurve osnovali Drago Senić (bas i vokal) i Dragutin Aleksandrić (gitara).

Tokom devedesetih godina povremeno su radili demo snimke i oni su nailazili na dobar radijski prijem a redovno su nastupali u klubovima. Debi CD "Qrve" doneo je izbor njihovih materijala nastalih tokom prethodnih godina. Disk su producirali sami a na njemu su rock orijentisane pesme sa povremenim uticajem pravoslavne muzike. Bubnjeve je svirao Veroljub Spasić, a u temi "Sanjam te" pomogao im je bubnjar Aleksandar Timofejev (ex S.T.R.A.H.). Kao bonus, dodali su stare snimke "Most" i "Pomozite". Zatim je u sastav došao bubnjar Bojan Dmitrašinović.

Drago Senić je jedan od autora muzike na disku "Pesme iznad Istoka i Zapada" (Radio Svetigora / PGP RTS 2001.) na kome su pesme urađene na tekstove Vladike Nikolaja Velimirovića.

Diskografija

"Qrve" (Tom Tom Music 2000.)

RARE

(Beograd)

Sastav Rare su 1998. godine osnovali: Nemanja Subotić (gitara) i Mirko Luković (vokal, ex Samostalni referenti) a pridružili su im se Branislav Radojković (bas) i Dario Janošević (bubnjevi).

Pobedom na "Urban demo festu" 2000. godine stekli su pravo da snime debi disk "Breathing". Na njemu su u produkciji Nikole Vranjkovića predstavili šesnaest autorskih pesama od kojih su sve sem "Ja sam taj koji čeka" otpevane na engleskom jeziku. Muziku su zasnovali na osobenoj kombinaciji core, trip hop, funk, grunge i standardnih rock stilova, a posebno je zanimljiv njihov pristup baladama. Promo CD sa pesmom "Zrno", spotom i fotografijama izašao im je 2003. godine. U Rare je 2004. godine došao bubnjar Goran Milošević (ex Plejboj). CD "Joyz" doneo je više pesama na sprskom jeziku, mada i dalje preovlađuju engleski tekstovi. Produkciju su uradili Mirko Luković i Predrag Milanović.

Godine 2002. uradili su muzičku temu za TV emisiju "Mile vs. tranzicija" na TV B 92, a na BITEF-u muziku za predstavu "Reflection". Sa pesmom "Only Progression Within" zastupljeni su na američkoj kompilaciji "MMM Disc" (Shuteye Records 2003.).

www.rare-band.com

Diskografija

"Breathing" (MCM / J.O.S. Virus 2002.)
"Joyz" (Multimedia Records 2006.)

SIMIĆ QUARTET

(Novi Sad)

Krajem 1985. godine klavijaturista i gitarista Dušan Šević (rođen 1968.), pevač Stevan Lozić (rođen 1969.) i gitarista i pevač Nenad Teofanov

Simić Quartet

(rođen 1968.) počeli su da sviraju po kafićima, a povezalo ih je interesovanje za akustičnu muziku. Odlučili su se za ime Simić Quartet, jer je Simić "imaginarni" vođa sastava, inače njihov prijatelj i simpatizer. Reč Quartet je tu zbog akustičnog prizvuka i nije u direktnoj vezi sa brojem članova grupe. Nastupali su i pod imenima Srba Simić Ragtime band i Srba Simić Knez svira dobar džez.

U početku su svirali različite žanrove, eksperimentišući i sa jazz muzikom. Vremenom su se opredelili za gitarski pop rock zvuk sa elementima bluesa i soula, a svi tekstovi su im na engleskom jeziku. Pesmu "Trees", prvu koju su napravili, snimili su na četvorokanalnom magnetofonu krajem 1991. godine u Holandiji. Početkom rata, te 1991. godine završena je prva faza njihove aktivnosti. Prestali su sa radom, a članovi su svirali u raznim sastavima, paralelno se bavili komponovanjem za radio i televiziju ali su se i dalje sastajali radi zajedničkog muziciranja. Sa novim muzičkim tendencijama Dušan Šević se upoznavao tokom boravka u Engleskoj u periodu od 1993. do 1995. godine.

Zahvaljujući insistiranju i pomoći Milana Mumina, pevača grupe Love Hunters, Simić Quartet je 1997. godine obnovio rad u proširenoj ali vrlo fleksibilnoj postavi. Učestvovali su septembra 1998. godine na akustičarskom festivalu FAMUS u Sivcu sa pesmom "She Is", a promotivni koncert "Simić Quartet Unplugged On Air" odsvirali su na novosadskom radiju 021 i on je emitovan 6. septembra 1999. godine. Taj nastup je predstavio njihov debi CD "Trees" na kome su ljubavne akustične pesme iz prve faze, depresivnije s početka devedesetih, kao i dinamičnije i čvršće iz druge faze. Još pre izlaska diska, pesme "Cherry Ann", "The Garden Of Love" i "Trees" zauzimale su visoke pozicije na radijskim top listama. Debi CD su snimili u postavi: Dušan Šević (gitara, klavijature, vokal), Dušan Ševarlić (bas, viola, vokal), Dejan Đukanović (vokal), Robert Pongo (bubnjevi), Nenad Teofanov (gitara, vokal), Stevan Lozić (vokal), a kao gosti su učestvovali Milan Mumin (vokal), Veronika Antunović (oboa) i članovi gudačkog Hunnen Quarteta. Snimanje i produkciju su radili Dušan Šević i Slobodan Misailović koji je svirao i klavijature. Disk je ponudio modernu verziju power pop zvuka, a posebno intrigantno zvuče sve tri verzije pesme "Trees". Autor većine materijala je Dušan Šević, a u pojedinim pesmama korišćeni su stihovi Vilijama Blejka, Vilijama Vordsvorta i Džojsa Kilmera. Sastav je avgusta 2000. godine održao uspešan nastup na "Pepsi Sziget" festivalu u Budimpešti.

Dušan Šević je svirao klavijature na koncertu sastava Love Hunters koji je objavljen na disku "Unplugged" (Komuna 1999.) i mini CD-u grupe Eva Braun "The Nowhere Land" (Zip Records 2000.) objavljenom na američkom tržištu.

Diskografija

"Trees" (Radio 021 1999.)

SIX PACK

(Smederevska Palanka)

Melodiozni punk sastav Six Pack osnovali su početkom 1993. godine Milan Radojević Miki (vokal, gitara), Dragan Bojić Bojke (gitara), Saša Bogdanović Bogda (vokal), Miloš Novaković (bubnjevi) i Vladimir Čupić Čupa (bas). Naziv su uzeli po pesmi Black Flag-a, ali ne odbijaju ni poređenje sa pakovanjem šest konzervi piva.

Six Pack

Krajem 1994. godine prvi put su ušli u studio i uradili osam demo snimaka koje su samostalno objavili na kaseti "Berza bez granica". Aprila 1995. godine nastupali su u Atini i Solunu i to im je omogućilo da se posle duge izolacije upoznaju sa delovanjem punk scene na drugim prostorima. Ohrabreni novim iskustvima početkom 1995. godine snimili su prvo zvanično izdanje, kasetu "Pretnja ili molitva" koju je producirao Bojan Antunović. Početkom 1996. godine Bojke ih je napustio, pa je novi gitarista postao Branko Mitrović. Na sledećoj kaseti "Fabrička greška", koju je producirao Pacca The Zoom, uz svoje pesme dodali su i obradu "Karma Chameleon" Boj Džordža (Boy George) i grupe Culture Club, a za pesmu "Crveni makovi" upotrebili su patriotski tekst Nikole Hercigonje. Tu kasetu je 1997. godine objavio Start Today Records, a godinu dana kasnije pojavilo se i reizdanje za ITMM. Materijal sa kasete u CD formatu uz bonus pesme sa prve kasete objavila je hrvatska kuća Dirty Old Town 1997. godine pod nazivom "Fabrička greška". Leta 1998. godine, uz grupe sa prostora stare Jugoslavije učestvovali su na "Ex YU Rock festivalu" u Bugojnu. Zahvaljujući kontaktima koje su tada ostvarili, pozvani su da sa sastavom Peep iz Sarajeva odsviraju turneju po Holandiji. Tokom tih nastupa dobili su inspiraciju za nove pesme, a stalne ideje im je davala i aktuelna situacija u Jugoslaviji. Rezultat je zabeležen na disku "Minut ćutanja" na kome su predstavili novog basistu Đorđa Paligorića i obradu pesme "Na zapadu ništa novo" Riblje čorbe. Leta 2000. godine trebalo je da sa grupama Debeli precjednik (Osijek) i Revolt (Banja Luka) odsviraju turneju po Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Zbog problema sa hrvatskim vizama, odradili su samo nastupe po BIH. Zato su krajem 2004. godine imali uspešnu turneju po Hrvatskoj, a u Zagrebu nastupali na zajedničkom koncertu pred oko 5 000 posetilaca. CD "Musique" producirao je Nikola Vranjković, a u obradi pesme "Francuska ljubavna revolucija" (nazvali su je "La Musique") iz repertoara Bajage i Instruktora gostovao je Žika Milenković.

Njihova obrada pesme "Karma Chameleon" objavljena je na holandskoj kompilaciji "Back up the Balkans" (C.R.A.S.H. 2000.). Miki je paralelno član kragujevačke grupe ČBS sa kojom je snimio disk "Second hand" (ČBS Records 2004.). Objavio je knjigu pesama "Megafon" (Samostalno izdanje 2005.).

Diskografija

"Pretnja ili molitva" (KontraKultura 1995. kaseta)
"Fabrička greška" (Start Today Records 1997. kaseta)
"Minut ćutanja" (F.U.R. Collective 2000.)
"Musique" (Multimedia Records 2005.)

STANIĆ ANA

(Beograd)

Pevačica Ana Stanić (rođena 1975. godine u Nišu) završila je nižu muzičku školu, odsek violina, pevala je u horu "Krsmanović", a na scenu je stupila 1994. godine kao članica dueta Mobi Dik u okviru koga je snimila ploče "Kreni" (PGP RTS 1995.), "Mobi Dik" (ZAM 1995.) i "Nostalgija" (ZAM 1997.). Za grupu Mobi Dik je redovno komponovala, a njene pesme su snimili Gala, Gloria, Zorana i D'n'D.

Maja Mojsovski

Ana Stanić

Paralelno je pevala na brojnim izdanjima dance grupa, a u jesen 1998. godine se predstavila solo diskom "Metar iznad asfalta" na kome se orijentisala na power pop zvuk. Uz Anu autori materijala bili su Snežana Vukomanović, Mirko Vukomanović (ujedno i producent), Dr Drale iz Zabranjenog pušenja i drugi. Na disku je unplugged verzija njenog ranijeg hita "Molila sam anđele" koji je izvela na festivalu u Budvi 1998. godine, kao i geto mix udarne pesme "Grad". U studiju je bas svirao Nenad Stefanović Japanac, a gitare Ivan Kljajić (ex Bezobrazno zeleno) i Dragutin Jakovljević (Galija). U koncertnu prezentaciju Ana Stanić se upustila sa pratećim bendom Točkovi koji je dobio ime po pesmi sa njene ploče, a čine ga Jakovljević, Kljajić, basista Steva Ninčević i bubnjar Goran Milošević (ex Plejboj). Na njenom drugom disku "Vidim te kad..." gostovali su brojni domaći gitaristi: Zvonko Đukić (Van Gogh), Igor Perović (Plejboj), Medan (Love Hunters), Željko Markuš (Kristali), Zvonko Stojkov Čeng (Eva Braun) i Stanimir Lukić Staća (ex Sunshine). Produkciju i aranžmane ponovo je uradio Mirko Vukomanović. Na disku "Tri" Ana se predstavila kao autor kompletne muzike, a uz Marinu Tucaković, Gordana Kopila i Bajagu napisala je deo tekstova. Za disk "U ogledalu" uz Anu pesme su uradili Voja Aralica, Mirko Vukomanović i Bogdan Božović. Aralica je radio produkciju i svirao gitaru, gostovali su klavijaturisti Milan Đurđević i Vlada Maričić a za pesmu "Pogrešan" produkciju i aranžmane osmislio je Vlada Georgiev.

Ana Stanić je radila primenjenu muziku za reklame, a 1999. godine je komponovala muziku za pozorišnu predstavu "Ivanine igračke" dečjeg putujućeg pozorišta. Do bombardovanja Jugoslavije ta predstava je izvođena na Kosovu. Debitovala je kao producent i autor dela muzike u filmu "Apsolutnih sto" reditelja Srdana Golubovića. Imala je epizodnu ulogu u filmu "Sedam i po" reditelja Miroslava Momčilovića.

Diskografija

"Metar iznad asfalta" (CIP INFO / PGP RTS 1998.)
"Vidim te kad..." (PGP RTS 1999.)
"Tri" (PGP RTS 2002.)
"U ogledalu" (City Records 2004.)

STRAIGHT JACKIN

(Beograd)

Grupu je osnovao raper Jugoslav Petrović koji je tokom devedesetih studirao pozorišnu režiju u Rusiji gde je i snimio deo materijala za prvi CD "Ulaz se otvara češće". Karijeru je započeo u Sankt Peterburgu, nastupajući zajedno sa lokalnim muzičarima među kojima su bili i studenti iz stranih zemalja.

Po dolasku u Beograd oformio je grupu koju su uz njega činili gitarista Dejan Đorović Đora, bubnjar Nebojša Adamović Adam, basista Saša Đokić i klavijaturista Nebojša Đorđević. Iako na

Straight Jackin

omotu njihovog prvog diska stoji upozorenje "explicit lyrics", za nepripremljene to nije dovoljno. Jugoslav Petrović je na svom debiju nanizao neke od najoštrijih stihova koji su putem muzike upućeni tadašnjem jugoslovenskom političkom rukovodstvu. Ne birajući reči on je podjednako oštro govorio o kriminalu, poljuljanom moralu i opštoj bedi. Organizujući muziku na rap i HC zvuku, koristili su širok asortiman za inspiraciju. Tako je tema "Sin mafije" otpevana na ruskom, nisu se libili da citiraju J. S. Baha, "Žan nemožan" nastala je po golicavoj poemi koju je davno napisao pesnik Remi Bello (u prevodu Danila Kiša, a iz zbirke erotske poezije) i ona u sebi nosi elemente latino hita "Oye como va" Tita Puentea, ali iz repertoara grupe Santana. Drugi CD "Jahrastaffaraj" doneo je iznenađujuće ublaženu seriju tekstova praćenih muzičkom punk, reggae, rap i etno mešavinom. I ovog puta tekstualna struktura vrtela se oko političkih tema, droge, seksa i sponzoruša povremeno na granici sa pornografijom, posebno u pesmama "Digni ga" i "Javna kuća". U pesmi "Tarmirićmi" parodiran je narodnjak iz repertoara Mitra Mirića, a u pesmi "Marijaana '98" gostovala je pevačica Ksenija Pajčin. Uoči NATO bombardovanja Jugoslavije, Jugoslav se vratio u Rusiju pa su pauzirali. Povratnički disk "004" producirao je Igor Borojević, svirali su Miodrag Šuša (gitara), Saša Đokić (bas), Slobodan Jurišić (bubnjevi), Mario Ševarac (saksofon), Filip Balog (truba) i drugi. Uz nove autorske teme, Jugoslav je komponovao pesmu po poeziji "Pesme smrti" Jovana Dučića.

Jugoslav je 2000. godine u Moskvi režirao predstavu "Profesionalac". U Rusiji je kao reper gostovao na jazz ploči "Стариј карфаген" (KDK Rekords 2000.) gitariste Iljdara Kazahanova.

www.straightjackin.org

Diskografija

"Ulaz se otvara češće" (Metropolis 1997.)
"Jahrastaffaraj" (City Records 1998.)
"004" (Bassivity Records 2004.)

SUNSHINE

(Beograd)

Lider sastava, pevač Branko Bojović Bane, alias Gumbrowski (rođen 17. septembra 1969. u Švedskoj u oblasti Laponija) počeo je karijeru u novobeogradskoj rap grupi Green Cool Posse koju su činili budući članovi Sunshine. Budući da je Bane 1987. i 1988. godine živeo u Americi, po povratku u Jugoslaviju rešio je da ponudi svoje viđenje rap zvuka. Prve demo snimke uradio je početkom osamdesetih a Sunshine je osnovao 1993. godine sa Đorđem Radivojevićem alias Đole Ramirez. Ime su odabrali po prodavnici ploča u Denveru koja je među prvima nudila aktuelnu crnačku muziku. Gumbrowski je već na prvoj kaseti "Ljubavna likvefakcija" zvuk zasnovao na kombinaciji rap i hard core muzike i direktnim seksualnim tekstovima, što ih je udaljilo od medija, ali približilo publici. U to vreme Sunshine još uvek nisu imali jasno profilisano članstvo pa su saradnici u studiju bili članovi grupe Del Arno Band, Margita Stefanović i Zvonko Đukić koji je svirao bas gitaru. CD "Sh.g.t.m." izgradili su na sličnim tekstovima, nizu psovki, semplovima i jakom ritmu. U kreiranju tog zvuka pomogao

Sunshine: Staća, Bane, Ramirez, Andrej, Buca, Bogi i Kojot

im je gitarista Vojislav Bešić Beške (ex Bezobrazno zeleno, Glisersi) i Margita Stefanović, pa je pesma "Misli mene gone" snimljena zajedno sa grupom EQV. Pred kraj rada na ovom disku profilisala se postava grupe tako da su sastav uz Baneta činili pevač Đole Ramirez (autor tekstova), pevač Nenad Bogojević Bogi (ex Policijski čas), gitarista Stanimir Lukić Staća (ex Bloodbath), bubnjar Boris (SMF), basista i trombonista Nemanja Kojić (inače gitarista sastava Eyesburn) i saksofonista Aleksandar Petković Petko (Del Arno Band). Zatim je Petka zamenio DJ Drej (Andrej Srećković) zadužen za gramofone i semplove, novi bubnjar postao je Miloš Velimir Buca a jedno vreme sa njima je nastupao bubnjar Srđan Jovanović Jole (ex Oktobar 1864, Psihopolis).

Materijal sa debija "Ljubavna likvefakcija" reizdala je na disku izdavačka kuća Metropolis uz bonus snimke "Priđi mi ti" (remix), "Extended wicked raggamuffin' style mix" i "Pretty boy" (remix). U leto 1997. godine su objavili CD singl sa pesmama "Kokane", "Mental Kokane" i "Atmo-capella '91. preview". Materijal je urađen zajedno sa članovima grupe Pleboj za potrebe filma "Do koske" reditelja Bojana Skerlića. Minulim radom stekli su veliku popularnost kod publike, pa su februara 1998. godine održali rasprodat koncert u beogradskoj Hali sportova. Krajem 1998. godine oglasili su se diskom "Neću da se predam" na kome su gostovali Margita Stefanović i članovi Dece loših muzičara, trubač Borislav Veličković i saksofonista Vlada Miljković. Kao i prethodne, i ovaj disk producirao je Atman Active. U novim pesmama nastavili su linijom mačo erotskog pristupa, ali su u nesnosnu tekstualnu pornografiju zapali u četvrtom izdanju pesme "Kurva", apsolutno najvulgarnijom i najmorbidnijom u novijoj domaćoj produkciji. Mnogo bolji utisak ostavili su pesmama "Krug", "Iza horizonta", "New era" (sa semplom iz hipi rock opere "Kosa") i "Bongo Buda" koju je komponovao Nemanja Kojić. Na disku "Live!" zabeležena je atmosfera sa koncerata koje su 18. i 19. februara 2000. godine održali u SKC-u. Živi materijal je producirao Goran Milisavljević. Po izlasku diska najavili su pauzu koja se pretvorila u prestanak zajedničkog rada. CD "Sha bilo" Bane je uradio sam, koristeći delom Ramirezove tekstove. Novi materijal u hip hop i drum 'n' bass maniru uz upotrebu viole, truba, violine, producirali su Bane, Đorđe Miljenović i Vojin Ristivojević.

Knjigu "Sha bilo" (Komuna 2002.) o Sunshine, napisao je novinar Dejan Katalina. Bane, Bogi, Andrej i Staća uradili su muziku i glumili u filmovima "Jedan na jedan" (reditelj Mladen Matičević, scenario Srđan Anđelić) i "Apsolutnih sto" (reditelj Srdan Golubović). Njihova pesma "Marginalan type" je na disku "Apsolutnih sto" (Komuna 2001.) sa muzikom iz filma. Staća je 2001. godine pokrenuo grupu X – centar sa kojom je objavio disk "Restart" (Multimedia Records 2003.). Ramirez je sa mlađim muzičarima pokrenuo sastav Avanti.

Diskografija

Singl

"Kokane" (Metropolis 1997.)

Albumi

"Ljubavna likvefakcija" (Jugodisk 1995.)
"Sh.g.t.m." (Metropolis 1996.)
"Neću da se predam" (Metropolis 1998.)
"Live!" (Metropolis 2001. koncertni)
"Sha bilo" (Komuna 2002.)

SUPERNAUT

(Beograd)

Godine 1989. Srđan Đile Marković (ex Radnička kontrola, Plaćenici), Ivica Vdović VD (ex Šarlo akrobata) i Miodrag Stojanović Čeza osnovali su sastav DDT. Posle smrti Ivice Vdovića, ime su 1993. godine promenili u Supernaut i u početku su radili na tragu sastava Suicide. Kako sami kažu, posvetili su se socijalnoj umetnosti i njenim refleksijama u pozorištu, slikarstvu, filmu i rock muzici. Sa glumicom Sonjom Savić

uradili su pozorišne predstave "Ubistvo na ivici grada", "Superstvarnost" i "Play". Sa slikarom Miomirom Grujićem Flekom realizovali su pozorišnu predstavu "Pobuna mašina", a samostalno su postavili predstave "Masovna narkomanija" i "Superstvarnost II (Kosmogonija)". Snimili su alternativne filmove "Supernaut (Ubistvo na ivici grada)" i "Superstvarnost" koje je po tekstu Srđana Markovića režirala Sonja Savić. Za oba filma uradili su muziku. Posle predstave "Play" 1997. godine su prekinuli saradnju sa Sonjom Savić.

Učestvovali su na smotri FIAT u Podgorici marta 1996. godine, a septembra 1997. godine u novosadskom SPENS-u održali su "Veče Supernauta". U okviru tih nastupa predstavili su se koncertima, pozorišnom predstavom i izložbom slika. Samostalno su objavili kasete "Budućnost sada", "Live in Zombie Town" i "Niže nego ljudski". Od polovine 1997. godine Supernaut je nastupao u postavi Srđan Marković (gitara, vokal), Saša Radić (fuz bas) i Svetolik Trifunović Trule (ritam mašina). CD "Raj na nebu, pakao na Zemlji" snimili su Srđan Marković, Saša Radić, Aleksandra Arizanović i Dejana Jovanović (vokali). Uz njihove pesme na disku su "Model" obrada grupe Kraftwerk i "Because you're mine" sastava Dr. Feelgood. CD "Eli" snimili su Srđan Marković, Saša Radić, Aleksandra Arizanović, a bubnjar Dragoslav Radojković Draža (ex Laibach) je svirao kao gost. Uz svoje pesme snimili su obrade "Pakleni vozači" Atomskog skloništa, "No Fun" Igi Popa i druge.

Srđan Marković se aktivno bavi slikarstvom. Uradio je omote za sva izdanja grupe Supernaut, za treću ploču sastava Partibrejkers i debi ploču Kazne za uši.

Diskografija

"Budućnost sada" (Zvono Records 1993.)
"Live in Zombie Town" (Urbazona 1995. koncertna kaseta)
"Niže nego ljudski" (Supernaut Records 1998.)
"Raj na nebu, pakao na Zemlji" (Beograund 2000.)
"Eli" (Automatik Records 2006.)

SUPER S KARAMELOM

(Bečej)

Rock sastav Infrakt su januara 2001. godine osnovali Vladimir Bakić (ritam gitara, vokal), Marko Vujkov (bas) i Jovan Šuvakov (bubnjevi). Po objavljivanju diska "Prvi...ali koban" (Samizdat 2003.), marta 2003. godine priključile su im se pevačice Gordana Dragićević i Milana Vujkov i od tada deluju i pod imenom Super s karamelom.

Super s karamelom

U leto 2003. godine dobili su još jednog gitaristu Sašu Živkovića sa kojim su snimili CD "Super s karamelom". U pesmama "Debela devojka", "Fancy Girl" i "Mrzim takve žurke" predstavili su šarmantan, melodičan punk pop sa stavom, na tragu zvuka ranih osamdesetih godina. Ubrzo po izlasku diska napustila ih je Gordana Dragićević, a zamenila je Maja Čiplić.

www.superskaramelom.tk

Diskografija

"Super s karamelom" (Automatik 2005.)

SVE ILI NIŠTA

(Gornji Milanovac)

Okosnicu grupe čine braća Pavle (1989.) i Srđan (1991.) Popov. Rođeni su u Beogradu a 1996. godine su se preselili u Gornji Milanovac. Sve ili ništa su osnovani u jesen 2000. godine u postavi Pavle (gitara, vokal), Srđan (bas, vokal), Aca Đurović (gitara), Filip Ovčarević (bubnjevi) i trojke Ksenija, Milena i Marija Tomašević (prateći vokali).

Sve ili ništa u Engleskoj

Prvi put su nastupili kao predgrupa Ortodox Celts marta 2001. godine u Gornjem Milanovcu. Posle više koncerata u klubovima, leta 2001. godine novi članovi su postali Bojan Ivanović (bubnjevi), Andrijana Rovinac i Marica Ivanović (prateći vokali). Za debi CD "...Istina" sa autorskim radovima braće Popov, aražmane je uradio Milić Vukašinović i ujedno je odsvirao gitaru na tri pesme. Disk "U očima sjaj..." snimili su kao trio, bez pratećih vokala. Uz nove pesme zabeležili su "Rođen sam u Srbiji" (obrada "Yellow Submarine" The Beatles). Pesme je producirao Vladimir Milačić, a gostovali su gitarista Željko Nikolić (Roze poze) i duvačka linija muzičke škole. Na disku su spotovi i video zapis sa snimanja u studiju.

Svirali su kao predgrupa na turneji Riblje čorbe "Pišanje uz vetar" i u okviru nje su nastupili na stadionu OFK "Beograd" avgusta 2004. godine. Tokom šest godina rada održali su preko tri stotine nastupa. Sa pesmom "Svejedno za sve" zastupljeni su na disku "Nađi svoju zvezdu" (PGP RTS 2005.) sa dečjim autorskim pesmama. Kao pobednici na takmičenju dečjih autorskih pesama, novembra 2005. godine nastupili su u Londonu. Iako maloletni, 1. januara 2006. godine ušli su u Udruženje zabavne, pop, rok i džez muzike i tako postali najmlađi članovi ikada u njega primljeni.

Diskografija

"...Istina" (Music Star Production 2002.)
"U očima sjaj..." (PGP RTS 2005.)

ŠABLON

(Beograd)

Sastav Šablon su 1988. godine osnovali Predrag Mitrović (klavijature), Aleksandar Delić (vokal, gitara), Vuksan Bulatović (gitara), Goran Rajić (bas) i Žarko Njakara (bubnjevi). Iste godine su snimili pilot singl za PGP RTB, a godinu dana kasnije debi album za Jugoton. Zbog raspada zemlje on nije nikada objavljen.

Od 1990. do 1997. godine su redovno nastupali. Prvu kasetu "Svet je tu" snimili su u postavi: Predrag Mitrović (bas, vokal), Aleksandar Delić (vokal, gitara) i Dean Dimitrijević (bubnjevi). Sa nje su se izdvojile pesme "Baby", "Svet je tu", "Rebena" i "Zaboravi". CD "Čuvaj snagu" ponudio je pesme "Hajde, beži", "Čuvaj snagu", "Bioskop Slavija", "Sudac, glumac", "Niko" i "Digni glavu". Oktobra 2000. godine objavili su CD singl "Sad strašno trebam nekog" (Home Records / ITMM). Na disku "Krvopija" uz svoje nove pesme snimili su "Believe In Me" Leni Kravica (Lenny Kravitz). Uz Dimitrijevića bubnjeve je svirao Igor Stanković.

Diskografija

"Svet je tu" (Home Records 1997.)
"Čuvaj snagu" (ITMM 1998.)
"Krvopija" (PGP RTS 2005.)

357

(Beograd)

Godine 1994. pevač Nikola Hadži Nikolić je u okviru grupe Hi Fi Džungla počeo da komponuje prve pesme koje su kasnije činile okosnicu debi diska sastava 357. Hi Fi Džunglu su uz njega činile trubačice Vesna Maksić i Biljana Milkov, gitarista Milovan Bošlović, basista Dalibor Vučić i bubnjar Mirko Reljanović. Kako članovi nisu bili zainteresovani za kontinuirani rad, Hadži Nikolić je za potrebe redovnih tezgi u zemunskom klubu "Magnum" okupio sastav koji je nazvao 357, po poznatom modelu revolvera. Prvi koncert su imali sa Dušanom Prelevićem leta 1996. godine u okviru BELEF-a. Tokom redovnih nastupa Hadži Nikolić je shvatio da mu novi saradnici mnogo više odgovaraju i 1996. godine su ušli u studio da snime pesme koje je uradio sa grupom Hi Fi Džungla. Budući da su svi tekstovi bili na engleskom, pred samo snimanje su ih prepevali na srpski jezik.

Materijal za debi CD "Pianissimo" snimili su Nikola Hadži Nikolić, gitarista Ivan Starčević, gitarista Dragan Telalović, basista Vladan Stanojević, bubnjar Radovan Rosić i trubač Neboj-

Rade Kovač
357

ša Potkonjak, a kao gošće su učestvovale Vesna Maksić i Biljana Milkov. Producent i snimatelj bio je Đorđe Petrović. Prvih hiljadu i pet stotina primeraka diska odštampali su sami i rasprodali za kratko vreme, a zatim su dobili poziv iz izdavačke kuće City Records koja je zvanično objavila disk. Ciničnim pesmama "Pravoslavan", "Beograd" i "Cigan" su se bavili preciznom sociološkom analizom devedesetih godina na ovim prostorima, a u muzici su kombinovali rap i rock elemente. CD "Domaći zadatak" su snimili sa novim gitaristom Nebojšom Čankovićem (ex Kraljevski apartman), basistom Goranom Radovanovićem (ex Voodoo Popeye band) i još jednim trubačem Zoranom Cvetkovićem koji svira u orkestru Garde. CD je opet producirao Đorđe Petrović, a kao favoriti izdvojile su se "Dan svetog Ilije", "Idem na selo" (sa citatom pesme "Dreadlock Holiday" sastava 10 CC) i "Probudi me". Na ploči je i pesma "Bez razlike" koju je Nikola komponovao za istoimenu pozorišnu predstavu Teatra Kult (po tekstu Peđe Jerotijevića), kao i pripadajuće instrumentalne minijature "H.C. Brothers", "Truba", "Fleš" i "Chevapchici (za 2 osobe)". Na disku "III" uz nove materijale u produkciji Đorđa Petrovića su i obrade "Immigrant Song" sastava Led Zeppelin i "Paula" grupe Super Rattones. CD "Iz gazda Žikine kuhinje" naziv je dobio po prostoriji za vežbanje kod gazda Žike. Većinu pesama su komponovali Čanković i Stanojević, a Nikola je uradio tekstove i to pretežno na engleskom jeziku. I na ovom disku je neobičan izbor obrada: narodna "Devojka iz grada" iz repertoara Miroslava Ilića, stara pesma "Bela soba" Dušana Prelevića i Olivera Mandića, "I Can't get you out of my head" hit Kajli Minoug (Kylie Minogue) i "Sprem'te se, sprem'te" koju su opisali kao "srbska narodna rodoljubiva". Na disku "Made in Serbia" zabeležen je koncert koji su održali 31. januara 2004. godine u Domu omladine. Materijal je snimio i producirao Dragoljub Marković a kao bonus uvršćena je studijska obrada pesme "Don't fear the reaper" iz repertoara Blue Oyster Cult.

Nikola Hadži Nikolić je na disku Dušana Prelevića "Ja, Prele" (PGP RTS 1996.) napisao prepeve za pesme "Svako ima nekog svog" ("Everybody Need Somebody...") i "Neću da se predam" ("Last Time" iz repertoara The Rolling Stones) i snimio je rap deonice. Za CD "Pesme iznad Istoka i Zapada" (Radio Svetigora / PGP RTS 2001.) na kome su autori komponovali na poeziju vladike Nikolaja Velimirovića uradio je muziku za pesmu "Znaš li ko te ljubi silno". Na disku "Pesme sa severa" (One Records 2002.) 357 su pratili pevače navijače fudbalskog kluba "Crvena zvezda". Među udarnim stadionskim himnama tu su prepevi Balaševićeve "Računajte na nas" i italijanske revolucionarne "O Bella Ciao".

Diskografija

"Pianissimo" (City Records 1997.)
"Domaći zadatak" (Centro scena 1999.)
"III" (Metropolis Records 2001.)
"Iz gazda Žikine kuhinje" (One Records 2002.)
"Made in Serbia" (PGP RTS 2005. koncertni)

URGH!

(Beograd)

Nastali su januara 1991. godine, a za naziv su odabrali tipičan uzvik iz strip izdanja. Grupu čine pevač Dragoslav Ružić, alias Guru Ghagi, gitarista Đole Smiljanić, bubnjar Dejan Stanisavljević Stana, dok se posle brojnih izmena basista, na tom mestu ustalio Igor Štanglicki Krle. U početku su svirali grindcore što je zabeleženo na njihovoj debi kaseti "Yonuss Tape" koju su podelili sa beogradskim ženskim bendom PMS. Zastupljeni su na LP kompilaciji "Tito nikada više" (Intermusic 1992.).

Srđan Veljović
URGH!

Krajem 1993. godine su učestvovali u performansu "Armatura" uz niz beogradskih umetnika različitih interesovanja. Na drugoj kaseti "9194" proširili su muzički izraz koristeći rock, rap, noise i elemente tehno zvuka. Naziv kasete se nametnuo sam po sebi jer su na njoj snimci nastali u periodu od 1991. do 1994. godine. Na CD kompilaciji "Witness Of The 1st Discussion" (Silver Cross Records 1994.) uvršćene su njihove pesme "Duboko disanje" i "Žeđ". Novembra 1994. godine održali su akustične nastupe u Barutani i KST-u, na kojima su materijal sa prethodne kasete izveli u mirnijim aranžmanima, koristeći akustične gitare, violinu, harmoniku i dečje igračke. Snimak sa tih koncerata je na kaseti "Unplugged". Iste godine na manifestaciji "Brzi bendovi Srbije" dobili su priznanje kao grupa godine. Kasetu "Oesophagus" (termin za jednjak na latinskom jeziku) objavili su juna 1997. godine nastavljajući svoje šetnje po žanrovima. Na disku Vlade Divljana "3 palme za 2 bitange i ribicu" (Favi 1998.) sa muzikom iz istoimenog filma reditelja Radivoja Andrića, u pesmi "Niko nije srećniji od nas" Guru Ghagi urla, a uz njega peva Šaban Bajramović. Ghagi se uz Divljana dodatno dere i na pesmi "Pomoć, pomoć" (obrada ranih Idola), a na istom disku zabeležena je tema "Duboko disanje" grupe URGH!. Žive verzije njihovih pesama "Nikad se neću vratiti" i "Erupcija" objavljene su na disku "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.) snimljenom u KST-u 7. decembra 1996. godine na koncertu održanom povodom petog rođendana TV emisije "Paket aranžman" autora Zorana Lazarevića Betmena. Njihova pesma "Čekić" objavljena je na disku "Apsolutnih sto" (Komuna 2001.) sa muzikom iz istoimenog filma. Uz aktivnosti sa grupom Dragoslav Ružić je bio saradnik Radija B 92.

Diskografija

"Yonuss Tape" (Take It Or Leave It 1992.)
"9194" (Silver Cross Recorda 1994.)
"Unplugged" (Silver Cross Records 1995. koncertna kaseta)
"Oesophagus" (B 92 1997.)
"120%" (B 92 1999.)

VELIKI PREZIR

(Vrbas)

Grupa Veliki prezir osnovana je juna 1994. godine u postavi: Vladimir Kolarić Kole (vokal, gitara), Slavko Kontra (gitara), Predrag Ilčešin (bas) i Dušan Kuzmanović (bubnjevi). Naziv su odabrali po filmu Žan Lik Godara.

U jesen 1996. godine objavili su kasetu "Veliki prezir" sa koje su se izdvojile pesme "Ne znam", "Dobro je" i "Samo tebe znam". Juna meseca 1997. godine na koncertu u novosadskom Studiju M snimili su živi CD "1 2 3 4" u produkciji Dušana Ševarlića. CD beleži deset pesama sa prethodne kasete, dodatni instrumental "Intro" i kompoziciju "Udica" koje ranije nisu objavljivane. U to vreme ih je napustio Predrag Ilčešin, a zamenila ga je Draga Antov (ex Oružjem protivu otmičara). Na zajedničkom disku "Korak napred 2 koraka nazad" (Free B92 1999.) obradili su pesmu "Okean" grupe La Strada sa albuma "La Strada" (M produkcija 1987.). Na tom snimku su svirali gitarista Robert Telčer i bubnjar Boris Mandić. U istoj postavi snimili su disk "Brazde" u produkciji Dušana Ševarlića. Na snimanju su gostovali gudački kvartet Tajj, Ševarlić je svirao bas, a Slobodan Misailović klavijature. Debi kaseta im je reizdata na split disku "Kanda, Kodža i Nebojša & Veliki prezir" (Metropolis 2001.) zajedno sa prvom kasetom grupe KKN. Njihova pesma "Neobična sumnja" objavljena je na disku "Apsolutnih sto" (Komuna 2001.) sa muzikom iz istoimenog filma. CD "Ruka bez povratka" producirao je Boris Mladenović, a snimili su ga u postavi Kolarić, Robert Telčer (gitara), Dušan Ševarlić (bas) i Robert Radić (bubnjevi). Na snimcima su gostovali Draga Antov (vokal), Boris

Veliki prezir

Mladenović (gitara, klavijature) i Dejan Vučetić (sintisajzer).

Diskografija

"Veliki prezir" (Metropolis 1996. kaseta)
"1 2 3 4" (Automatik 1997. koncertni)
"Brazde" (B 92 2001.)
"Ruka bez povratka" (B 92 2005.)

VIBORG DALLAS

(Beograd)

Basista Branko Rosić Rosa je od 1980. do 1982. godine svirao u punk sastavu Urbana gerila u kome su u različitim periodima bili gitarista Vladimir Arsenijević (danas cenjeni književnik), pevači Zoran Kostić Cane, Milan Tošić i Branislav Babić Kebra, bubnjari Nenad Krasavac Kele (kasnije u Disciplini kičme), Vladimir Rađenović i Dragoslav Radojković Draža (kasnije u sastavu Laibach). Urbana gerila je objavila samo pesme "Proces" i "Bez naslova" na zajedničkom albumu "Artistička radna akcija" (Jugoton 1981.) na kome su predstavljeni beogradski novotalasni sastavi. Od 1982. do 1984. godine Rosa je svirao u grupi Berliner strasse u okviru koje je radila basistkinja Marina Vulić (kasnije u Električnom orgazmu) i Dušan Petrović (kasnije saksofonista u grupi Plejboj).

Zatim se povukao sa scene sve do 1996. godine kada je osnovao sastav Viborg Dallas. Do ovog neobičnog naziva došao je posle susreta sa danskom stjuardesom u Kopenhagenu koja je rodom iz mesta Viborg a putovala je kod momka koji živi u Dalasu. Rosa je u grupi bio autor tekstova i lider, ali nije nastupao sa njima na koncertima. Muziku su radili zajedno, a uz njega su grupu činili pevačica Ema Vuai (majka joj je iz Jugoslavije, a otac iz Tanzanije), bubnjar Jugo Honda (zvuči neverovatno ali to mu je pravo ime, majka mu je iz Požarevca, a otac iz Japana), Sonja Višnjić (gitara, truba), basista Borivoje Grbić (radi i kao strip crtač) i gitarista Boris Nikolić. Iste godine kada su nastali svirali su na turneji grupe Obojeni program. Debi CD "Neočekivani dolazak u Blekpul" doneo je niz pesama različite žanrovske orijentacije i povremeno ogoljenog zvuka. Produkciju ploče uradio je Boris Bunjac koji je svirao i udaraljke. Početkom 2000. godine Honda je na kratko prešao u bend Ramba Amadeusa a grupa je prestala sa radom.

Vladimir Arsenijević je ostvario uspešnu karijeru književnika i pokrenuo je izdavačku kuću "Rende". Tokom 1999. godine živeo je u Meksiku gde se ponovo pozabavio sviranjem. Nastupao je sa post punk grupom Los Armstrings koju su uz njega činili muzičari iz Amerike i Engleske. Snimili su disk "Wanderlust" (UrbaNS 2003.). Arsenijević, Iris Adrić, Đorđe Matić i Rosić su sa brojnim saradnicima priredili knjigu "Leksikon YU mitologije" (Rende / Postscriptum 2004.).

Diskografija

"Neočekivani dolazak u Blekpul" (B 92 1998.)

VIJATOV VOJA

(Beograd)

Kompozitor, gitarista, autostoper i autodidakta Voja Vijatov rođen je 1970. godine u Beogradu. Godine 1986. osnovao je fiktivnu grupu Poslednji dinar u okviru koje je do 1989. godine uradio dvadesetak demo snimaka koje niko nije hteo da objavi. Zatim je otišao u Ameriku koju je prešao autostopom, a tako je prokrstario i SFRJ. Godine 1991. je organizovao poslednji koncert Satana Panonskog na "Akademiji" i te večeri je sa njim nastupio svirajući gitaru. Godine 1992. je mobilisan i obreo se u ratu. Kada je skinuo uniformu stopirao je po Evropi, svirao u metrou, jedno vreme je živeo u Engleskoj gde je radio u čuvenoj robnoj kući "Harrods". Po povratku u Jugoslaviju 1994. godine snimio je kasetu "Onomatopeja ideja" koju je samostalno objavio u sto primeraka. U produkcijski vrlo ogoljenoj formi tu su njegove uvrnute pesme "Alexinac", "Šlager sezone", "Milica", "Jedno jedino godišnje doba" i druge. Na snimanju su učestvovali gitarista Nikola Vranjković, basisti Dejan Škopelja i Aleksandar Balać, perkusionista Vladimir Lešić Leša i drugi. Taj materijal opet nijedna kuća nije htela da objavi pa se Vijatov izdržavao prodajući mimoze na Novom groblju i štampu kao ulični kolporter, a povremeno je pečalbario u Grčkoj. Godine 1996. snimio je "hajdučki" album "Uterivači duga" sa ciljem gušenja turbo folka. Taj materijal Komuna je trebalo da objavi na disku, ali se pojavila samo nekvalitetno snimljena kaseta. Zbog velikog interesovanja, 1997. godine je doštampao tri stotine primeraka kasete "Onomatopeja ideja". U Novom Bečeju je otvorio studio u kome snima reklame, a završio je ploču "Onomatopeja ideja-Circus maximus" (podnaslov "Letopis MCMXCIX") za koju još nije našao izdavača. U proleće 1999. godine ponovo je mobilisan, ali je od tog rata brzo odustao. Od 1994. godine povremeno piše za omladinske i muzičke novine, a autor je duhovitog slogana "Iza svakog ugla vreba Dragan Kojić Keba".

Diskografija

"Onomatopeja ideja" (Aanima 1994. kaseta)
"Uterivači duga" (samizdat 1996.)

VOODOO POPEYE

(Beograd)

Domaću rap scenu upotpunio je krajem 1997. godine Radenko Stojanović (rođen 1969. godine), autor koji se u javnosti predstavlja kao Voodoo Popeye. Prvi rad zabeležio je na zajedničkom disku "Crni je zvuk za svaki struk" (Komuna 1997.) na kome se uz ostale autore sličnog žanra predstavio medijskim hitovima "Otmičar" i "Karantin". Krajem iste godine debitovao je diskom "Voodoo Epopeje" za koji je produkciju i aranžmane uradio Voja Aralica. U pesmama "Voodooinstallater", "Kalambur", "RAP sodia" i drugim, ključnu ulogu odigrali su njegovi duhoviti tekstovi. Uz autorski rad ponudio je i pesmu "Katrin", obradu starog hita Đorđa Balaševića "Oprosti mi, Katrin" sa radikalno izmenjenim tekstom i zvukom. Na ploči je koristio muziku iz filma "Valter brani Sarajevo" i semplove pesama sastava The Stranglers, The Prodigy, Fugees, Salt 'n' Pepa i Atheist Rap. Na snimanju su mu pomogli brojni beogradski rap autori. Odmah po objavljivanju disk je pobudio veliko zanimanje publike i postao jedna od najbrže prodavanih ploča u 1997. godini.

Branislav Nacić

Voodoo Popeye

Povodom svetskog fudbalskog prvenstva u Francuskoj 1998. godine, sa bubnjarom Dragoljubom Đuričićem snimio je pesmu "Imamo iDeju" koja je objavljena na navijačkom disku "Fudbalske himne '98." (Metropolis 1998.). Krajem decembra 1998. godine održao je uspešan koncert u sarajevskom klubu "Kult", a marta 1999. godine realizovao je sedmodnevnu turneju po Sloveniji na kojoj su ga pratili članovi ljubljanske grupe Srečna mladina. Za pozorišnu predstavu "Šovinistička farsa" 1998. godine uradio je muziku u okviru koje je sa Milanom Muminom iz sastava Love Hunters otpevao pesmu "Farsa". CD "Epopeye 2" objavljen je u jesen 2000. godine sa zakašnjenjem od godinu i po dana zbog bombardovanja Jugoslavije i drugih političkih potresa. Za taj CD Radenko je scensko ime skratio samo na Popeye, nov materijal je sam komponovao a producirao ga je i aranžirao DJ Z. Kao gosti na snimanju su učestvovali Milan Mumin, Vasil Hadžimanov (klavijature), Evica Bobinec (violina) i drugi. Na disku "Tubed sellotape" zapevao je na sedamnaest jezika ponudivši specifičan muzičko tekstualni eksperiment. Na disku "Sikter feler" je autor tekstova, dok je muziku osmislio Branimir Babić. Uz pomoć mlađih domaćih hip hop snaga snimio je pesme "Tito na mesecu", "Mindžamejker", "Čudesni kulen Amelije Pulen" i druge. Uz širok izbor tema koje idu od estradnih TV emisija do Tribunala u Hagu, citirao je pesme Zdravka Čolića, Toni Montana, Hari Belafontea, grupa Van Gogh, Prljavo kazalište, Laboratorija zvuka, Three Dog Night i drugih.

Godine 1995. godine samostalno je objavio knjigu pesama "Argo embargo". Ko god je imao prilike da je pročita, lako je mogao da predvidi kakve će jezičke kalambure primeniti na svojim pločama. Njegova knjiga "Razglednice iz Bumeranga" (Rende 2003.) okarakterisana je kao nadrealistička trash bajka. Autor je strip knjige "Skupljači perja rano lete" (Draslar partner 2006.). Gostovao je na diskovima "Ne mogu da se naviknem" (Tom Tom Music 1999.), "ČovekDržavaHandycam" (PGP RTS 2006.) grupe Kontrabanda i "Tajna" (PGP RTS 2006.) Sofije Ivanišević.

Diskografija

"Voodoo Epopeje" (Komuna 1997.)
"Epopeye 2" (Komuna 2000.)
"Tubed sellotape" (Komuna 2003.)
"Sikter feler" (City Records 2004.)

VROOOM

(Beograd)

VROOOM su aktivnost započeli krajem 1997. godine koncertima po beogradskim klubovima a specifičan stil (dva vokala, gitara, harmonika, bas, fretless bas, elektronski i akustični bubanj) zasnovali su na kombinaciji kabaretske muzike, narodnih melodija Balkana i techno, drum'n'bass i trip hop ritmovima. Ime su odabrali po koncertnoj ploči sastava King Crimson, objavljenoj 1996. godine.

Širu afirmaciju stekli su radom u okviru pozorišne trupe "Torpedo" u čijim predstavama ("Overlapping", "Etno-cirkus", "Životinjska farma", "Dantonova smrt") su uživo izvodili muziku. Paralelno su sarađivali sa pozorištima

VROOOM

Dadov, Teatar T, Boško Buha, Subotičko narodno pozorište i drugim. Sa pozorištem i samostalno nastupali su u Sloveniji, Švajcarskoj, Bugarskoj, Mađarskoj, Bosni i Hercegovini, Italiji, Francuskoj i Makedoniji gde su učestvovali na muzičkim i pozorišnim festivalima (Infant, Belef , Bitef , Budva grad teatar). Tokom rada u grupi je dolazilo do čestih personalnih promena, tako da su sa njima svirali Nataša Marković (vokal i harmonika), Milica Jević (flauta), Darko Veljić (harmonika, ex Ništa ali logopedi), i Vladimir Marinković (udaraljke).

Debi CD "Torpedo music" sadrži materijale koje su za pozorišne predstave radili od 1997. do 1999. godine i bonus snimak sa nastupa u Barutani održanog 1999. godine. Deo tog materijala iskorišćen je za kratkometražni film trupe Torpedo "Belgrade Tourist Guide 2000." koji je nagrađen "Zlatnom plaketom Beograda" za najbolji jugoslovenski igrani kratkometražni film 2000. godine i "Zlatnom pomorandžom" na filmskom festivalu u Istambulu. CD "Live in Zurich" snimljen je na nastupu u Cirihu održanom 26. avgusta 2000. godine. Uz svoj materijal, zabeležili su i temu "Šopsko kolo". Studijski CD "Ventilacija" ponudio je i obradu "Heart Of Glass" iz repertoara sastava Blondie. Uz svoje tekstove koristili su radove Volta Vitmena i Čarlsa Bukovskog. Za vokalne deonice bili su zaduženi glumci Vladislava Đorđević i Ivan Jevtović, a disk su promovisali u izmenjenoj postavi: Vanja Milinković (vokal), Marko Banićević (vokal, paralelno i član grupe Sport i reinkarnacija), Marko Nježić (gitara), Marko Grubić (bas i semplovi), Aljoša Varga (fretless bas), Branislav Potić (elektronski bubanj) i Vladan Rajović (bubnjevi, ex Kanda kodža i Nebojša). Na drugom zvaničnom disku "Evolucija" snimili su deset novih pesama koje daju tematsku celinu. Taj CD je u Hrvatskoj objavio Menart, a u Sloveniji NIKA Records. Marta 2006. godine svirali su u Francuskoj i obrada "Heart Of Glass" je objavljena na kompilaciji za francusko tržište.

Radili su muziku za igrane i dokumentarne filmove i preko trideset pozorišnih predstava, a u nekima su nastupali uživo. Za muziku u predstavi "Baš Čelik" SNP-a iz Banja Luke na festivalu "Kočićeva srpska scena" u Prijedoru su dobili nagradu za najbolju muziku. U dokumentarnom filmu "Pepaarkakslandet" u produkciji švedske televizije, Vanja je glumila a muziku je radila grupa. Na disku "Kao da je bilo nekad..." (Circle Records 2002.) posvećenom Milanu Mladenoviću, obradili su pesmu "Problem" iz repertoara Šarla akrobate. Povodom obeležavanja 150 godina od rođenja Nikole Tesle, 2006. godine su uradili pesmu "Izlaz" i izveli je na proslavi u Sava centru uz pomoć pet mladih operskih pevača.

www.vrooom.co.yu

Diskografija

"Torpedo music" (Torpedo 1999.)
"Live In Zurich" (Torpedo 2001.)
"Ventilacija" (Feliks / Metropolis 2001.)
"Evolucija" (Mascom 2005.)

VUČKOVIĆ VLADAN PAJA

(Beograd)

Vladan Vučković Paja (rođen 1968. u Boru) se uprkos dobro započetoj karijeri pijaniste (Prvo mesto na takmičenju mladih pijanista Srbije 1978. godine) odlučio za gitaru. Sa grupom Prestupna godina je kao autor objavio dve pesme na kompilacijskoj kaseti "Beogradska rock liga" 1988. godine. Od 1989. do 1990. godine svirao je sa zaječarskom grupom Civili a 1991. godinu proveo je u Americi. Po povratku je osnovao

Vladan Vučković Paja

grupu Špijuni sa kojom je objavio ploču "Planeta cirkusa" (ITVMM 1995.). U tom periodu je radio kao tražen studijski muzičar, a kao član Udruženja jugoslovenskih stvaralaca instrumentalne muzike "Instrumental Forces" učestvovao je sa temom "Mars" na disku "Okean" (City Records 1998.). Od 1998. godine je član prateće grupe Zdravka Čolića i saradnik na njegovim diskovima. Kao kompozitor i aranžer sarađivao je na diskovima pevačice Kristine.

Debi CD "Put ka suncu" predstavio ga je kao autora instrumentalne muzike. Godine 2002. osnovao je sastav Alhemia i sa njima održao koncert u Ateljeu 212. Na disku "Na istoku zapada" takođe je ponudio instrumentalnu muziku. Povodom tog izdanja za I program TV RTS snimio je emisiju "Na istoku zapada" koja je emitovana na TV festivalu "Zlatna ruža Montrea". Na festivalu u bugarskom gradu Albeni emisija je osvojila "Grand Prix". Na disku "Dnevnik duge plovidbe" snimio je instrumentale posvećene svetskim gradovima koje je posetio ili je u njima živeo. Na disku je svirao akustičnu gitaru, a pomogli su mu Kristina Savić (vokalize), Srđan Milačić (bas) i Saša Radojević (bubnjevi). CD je producirao Perica Kaluđerović, a u temi "Serbianman in London City" citirao je Stingove "Mad About You" i "Shape Of My Heart". Komponovao je muziku za kratki dečji film "Luck for Lucky".

www.vladanvuckovic.info

Diskografija

"Put ka suncu" (MTS 2000.)
"Na istoku zapada" (PGP RTS 2003.)
"Dnevnik duge plovidbe" (PGP RTS 2005.)

WHO IS THE BEST

(Beograd)

Jedan od prvih domaćih rap sastava Who Is The Best nastao je 1989. godine. Grupu su osnovali tadašnji srednjoškolci Aleksandar Džankić poznatiji kao MC Best i Rade MC. Kada se Rade MC povukao, Džankiću se priključio Predrag Lukić ili Downtown Man, a sa njima je nekoliko godina pevala Ivana Pavlović koja je kasnije prešla u grupu Tap 011, pa Negative. U to vreme sa njima je radio i Vladimir Stojić koji se u medijima predstavlja pesudonimom Attman Active. Za potrebe emisije "Teenage TV" Studija B uradili su špicu, ali su tu muzičku ideju razradili pa je pesma pod istim nazivom bila njihov prvi demo hit. U početku su se probijali demo snimcima koji su dobro prolazili na beogradskim radio programima.

Debi CD "Welcome To Belgrade" snimili su u postavi Andrej Ivančević Drej, Predrag Lukić, Mar-

ko Ilić DJ Kamruti i Aleksandar Džankić. Na disku su snimci iz demo perioda i četiri nove pesme, a najzapaženije su bile "Baby", "Običan dan" i "Tablica množenja" za koju je tekst uradio Miško Vesović Mad Mike koji je ubrzo postao njihov redovan član. Po objavljivanju ploče su redovnije nastupali, a njihovi opoziciono nastrojeni tekstovi lako su se uklopili u izgužvanu stvarnost. U grupi Džankić radi najveći deo tekstova, a Ilić i Ivančević se bave produkcijom i aranžmanima. Na sledećem disku "Play" kao gost pevala je Ana Stanić. Bonus je bio njihov prvi hit "Teenage TV".

Učestvovali su na kompilacijskim diskovima "Time Out" (Komuna 1997.) sa pesmom "Još jedan dim" i "Ritam i poezija" (ITMM 1998.) sa pesmom "Običan dan". Aleksandar Džankić je od 1992. godine na programu Radio Politike vodio emisiju "Geto" u kojoj je promovisao domaću i stranu rap scenu. Početkom 1999. godine pokrenuo je emisiju "Geto" na TV Politika, a zatim je prešao na BK televiziju. Od 1998. godine je radio kao muzički urednik u izdavačkoj kući Centro scena. Predrag Lukić radi na Studiju B kao muzički urednik, voditelj i VJ.

Diskografija

"Welcome To Belgrade" (ITMM 1995.)
"Play" (Centro scena 1998.)

X CENTAR

(Beograd)

Grupu su 2001. godine osnovali gitarista Stanimir Lukić Staća (ex Bloodbath, Sunshine), gitarista Zoran Kokanović (ex Overdose), bubnjar Vladan Cvetković (ex Van Gogh, Zabranjeno pušenje, Babe) i pevač Mirko Arsenijević (ex Switch). Uoči snimanja diska "Restart" priključili su im se basista Milen Zlatanović (ex Negative) i klavijaturista Dragoljub Marković (ex Ništa ali logopedi, Block Out).

X centar

Na debi disku u produkciji Gorana Milisavljevića i Dragoljuba Markovića kroz udarne pesme "Čagalj", "Sunca sin", "Kandža" i druge predstavili su se osobenom kombinacijom heavy metal, hip hop, tehno i elektro pop zvuka.

Diskografija

"Restart" (Multimedia Records 2003.)

ZBOGOM BRUS LEE

(Novi Sad)

Post punk grupa Zbogom Brus Li nastala je 1993. godine u Novom Sadu. U početku su

Zbogom Brus Lee

često menjali članove dok se nisu ustalili u postavi: Slavko Matić (vokal), Aleksandar Jovanović (bas), Branislav Smuk (gitara) i Boban Dejanović (bubnjevi).

Prvi tiraž njihove debi kasete "Penk Punk Pink Pank Ponk" objavio je novosadski Music Yuser, dok je reizdanje štampao LVO Records. Budući da sam bend članovi opisuju kao punk rock atrakciju, na debiju je serija veselih pesama i niz citata iz repertoara Zvonka Bogdana, Šabana Šaulića, kao i semplova iz filmova "Ko to tamo peva", "Već viđeno", "Dina-pustinjska planeta" i serije "Grlom u jagode".

Na nastupima vode računa o kompletnoj prezentaciji, tako da se pojavljuju kostimirani u raznovrsne odore. U početku su delovali zajedno sa pozorišnom trupom "Avangardna scena Blek Stena". Krajem 1997. godine je na disku "Zlobro" uz nove materijale kao bonus objavljeno sedam pesama sa debi kasete. Učestvovali su na snimanju filma "Marble Ass" reditelja Želimira Žilnika. Nastupali su u Budimpešti, redovno na novosadskom Koncertu godine, u Knjaževcu kao predstavnici Muzičke omladine Vojvodine, na "Zmajevim dečijim igrama" i drugim manifestacijama. Njihovi snimci zastupljeni su na tri domaće kasetne kompilacije. Na disku "Hogli-Vogli Rok" objavili su pesme za decu u punk maniru. Slavko Matić je radio kao voditelj u TV emisiji "Larmanje" i radio emisiji "Alarm".

Diskografija

"Penk Punk Pink Pank Ponk" (Music Yuser 1995. kaseta)
"Zlobro" (Tarcus 1997.)
"Hogli-Vogli Rok!" (Zmajeve dečje igre 2000.)

ZVONCEKOVA BILJEŽNICA

(Aranđelovac)

Sredinom osamdesetih godina, pevač Svetislav Todorović, u narodu poznatiji kao Tozza Rabassa, bio je u sastavu Kralj vuk. Krajem 1988. godine osnovao je post punk grupu Zvoncekova bilježnica. Sa njim su u novu avanturu krenuli Dejan Novaković Fumarone (bas), Dragan Vesković Vesko (bubnjevi) i gitaristi Dragan Mitić i Vlada Janković. Po odlasku originalnih članova, Tozza je uz gitaristu Sašu Vujića i bubnjara Bobana Vujića iz kragujevačkog sastava KBO! formirao zvuk na tragu melodioznog punka.

Godine 1989. objavili su demo kasetu "Lorka nije pisao moju pesmu", a za njom je usledila kaseta "Retrospektiva '88-'91." sa izborom demo snimaka koje su u međuvremenu uradili. Na kaseti "Inženjeri ljudskih duša" (po Staljinovoj stručnoj definiciji "Umetnici su inženjeri ljudskih duša") uz Tozine i Vujine pesme, tu su i obrade "Mongoloid" grupe Devo i "Vjeran pas" rječkog sastava Termiti. Kaseta "Mrzim svoju mesnu zajednicu" sadrži obradu pesme "Moj život je novi val" rječkog sastava Paraf, a donela im je prvi video spot za pesmu "A slanina, slanina forever". Taj materijal je objavljen i na vinilu u tri stotine primeraka. Polovinom 1998. godine su za sopstvenu izdavačku kuću "Neprijatelj prelazi rijeku Rekords" objavili CD "Gavrilov princip" koji je producirao Vuja. Uz Tozu i Vuju ploču su snimili Nenad Jakovljević Jakob (bas) i Boban (bubnjevi). Bez obzira na kalamburne naslove, u novim pesmama "Toširo Mifune A Kolo", "Koka kolo", "Ska kolo", "Dilerovo kolo" i drugima, ponudili su pesme u kojima su se sa punom ozbiljnošću bavili aktulenim temama.

Uz delovanje na sceni, Tozza Rabassa je vodio muzičku emisiju "Aranđelovac Calling" na Radio Šumadiji, a na TV Sunce emisiju "Buka u modi". Bio je zaposlen kao pravnik u autoprevozničkom preduzeću u Lazarevcu. Emisija TV Politike "Paket aranžman" organizovala je 26. oktobra 1996. godine u KST-u koncert na kome su domaći sastavi svirali punk obrade. Na disku "Punk You All" (Hi Fi Centar 1998.) snimljenom na tom nastupu, Zvoncekova bilježnica je zastupljena sa obradama "Moj život je novi val", "Vjeran pas" i "Mongoloid". CD "Svi protiv svih" (Hi Fi Centar 1998.), snimljen u KST-u na rođendanskim koncertima emisije "Paket aranžman", predstavlja žive verzije pesama "Balkanski varvari" i "Aluvijalne ravni" Zvoncekove bilježnice. Toza i Vuja su 2002. godine u filmu "Ringe raja" reditelja Đorđa Milosavljevića odigrali epozodne uloge i u njemu izveli punk verziju pesme "Bacila je sve niz rijeku" Indexa.

Diskografija

"Lorka nije pisao moju pesmu" (samizdat 1989. kaseta)
"Retrospektiva '88.-'91." (samizdat 1991. kaseta)
"Inženjeri ljudskih duša" (samizdat 1992. kaseta)
"Mrzim svoju mesnu zajednicu" (Take It Or Leave It 1994. kaseta i LP)
"Gavrilov princip" (Neprijatelj prelazi rijeku Rekords 1998. kaseta i CD)

Zvoncekova bilježnica

SRB

The Bambi Molesters • Blla blla blla • The Books of knjige • Edo Maajka • Elvis Jackson • Emir & Frozen Camels • En Face • Erogene zone • Foltin • Kultur Shock • Maraš Vladimir • Monteniggers • Pips, Chips & Videoclips • Res Nullius • Revolt • Siddharta • Serafimov Vasko • Sikter • Skroz • String Forces • Superhiks • Zaklonišče prepeva

SVET

1991-2006

DALLAS RECORDS d.o.o.
Gvozdićeva 13, 11000 Beograd,
SRBIJA
Tel/Fax: +381 11 3089-759
E-mail: dallas@beocity.net
www.dallas.co.yu

DALLAS d.o.o.
Mirje 12, 1000 Ljubljana,
SLOVENIJA
Tel: +386(0)1 426 47 26
/ 426 47 27
Fax: +386 (0)1 200 76 69
E-mail: dallas@dallas.si
www.dallas.si

DALLAS RECORDS
Vrtlarska 3b, 10000 Zagreb,
HRVATSKA
Tel: +385 1 376 91 62
Fax: +385 1 3769 207
E-mail: dallas@dallas.hr

THE BAMBI MOLESTERS

(Sisak)

Grupu su 1994. godine osnovali Dalibor Pavičić (gitara), Lada Furlan (bas), Hrvoje Zaborac (bubnjevi) i Dinko Tomljanović (gitara). Instrumentalne teme komponuju pod uticajem američke garage i surf muzike šezdesetih godina.

The Bambi Molesters

Debitovali su diskom "Play Out of Tune" objavljenim za nezavisnu zagrebačku kuću Listen Loudest. Godine 1996. pobedili su na alternativnom pulskom festivalu "Art & Music". Prvi oficijelni disk "Dumb loud hollow twang" je po sopstvenoj želji producirao DJ Phil Dirt iz Kalifornije, a svih petnaest tema su snimili za tri sata. Taj CD je licencno objavila i nemačka kuća Kamikaze records. Na disku "Intensity!" su uz svoje teme snimili obrade "The Wedge" (Dick Dale), tradicionala "Napuljska gitara", "High Wall" sastava The Wailers i "Latinia" (Nunes / Hilder). I taj disk je licencno objavljen u Nemačkoj. Kao predgrupa sastavu R.E.M. nastupili su u Kopru maja 1999. godine. Tada su sklopili prijateljstvo sa članovima R.E.M. i Krisom Ekmanom (Chris Eckman) iz sastava Walkabouts koji već godinama živi u Sloveniji. Na disku "Sonic bullets – 13 From the Hip" gostovali su gitarista sastava R.E.M. Peter Buck, Chris Eckman, klavijaturista Scott Mc Caughey (Minus 5, Young Fresh Fellows, R.E.M.), kantautor Terry Lee Hale i pevač Speedo Martinez (The Flaming Sideburns). Disk je producirao Edi Cukerić, licencno ga je objavila londonska kuća ACE Records i na njemu su obrade "Malaguena", "Bombora" i "Baia". Disk je 2002. godine dobio "Porin" za najbolje instrumentalno izvođenje i tri nagrade "Crni mačak": za najbolji album, produkciju i omot. Pored redovnih nastupa u Evropi, 2002. godine odsvirali su turneju na Novom Zelandu. Maja 2003. godine nastupali su kao predgrupa na tri koncerta sastava R.E.M. u okviru njihove evropske turneje. Materijal sa debi diska su ponovo snimili pod imenom "Dumb loud hollow twang de luxe". Novo izdanje sadrži bonus pesme i DVD dokumentarac "The Bambi Molesters Backstage Pass" koji je režirao Radislav Jovanov Gonzo. Dokumentarac je 2004. godine dobio nagradu "Porin" za najbolji video program.

Grupa je učestvovala na hrvatskim i svetskim kompilacijama "For a Few Guitars More", "Rolling Stone – Rare Trax", "Smells Like Surf Spirit", "Feathers, Wood & Aluminium", "Tube-rider", "Monster Party 2000", "Link Wray Tribute" i "Superfuzz Original Soundtrack" (LowFly Records 2005.). Njihova pesma "CALphaE" upotrebljena je u američkom filmu "The Treat" reditelja Džonatana Gemsa. Tri pesme sa debi albuma su u slovenačkom filmu "Barabe". Dalibor Pavičić je dobio Zlatnu Arenu za muziku koju je komponovao za film "Prezimiti u Riju". U brazilskoj TV sapunici "Bang, Bang!" korišćena je njihova verzija teme "Malaguena", pesma "Last Ride" i objavljene su na disku "Bang Bang Nacional" (Som Livre 2006.). Sa Krisom Ekmanom su polovinom 2003. godine pokrenuli sastav The Strange i snimili disk "Nights of Forgotten Films" (Dancing Bear 2004.) koji su producirali cenjeni Fil Braun (Phill Brown) i Ekman. Većinu pesama komponovali su Ekman i Pavičić. Ekman je pevao, svirao akustičnu gitaru i klavir, a gostovali su Davor Klarić (Hammond orgulje) i Andrej Jakus (truba). Na nastupima povodom izlaska diska pridružio im se klavijaturista Scott McCaughey. Na disku "Comin' undone" (Dancing Bear 2004.) su objavili remikse i koncertne verzije tema sa "Nights of Forgotten Films". Diskove "Sonic bullets – 13 From the Hip" i "Nights of Forgotten Films" za evropsko tržište licencno je 2005. godine objavio Warner Music.

www.thebambimolesters.com

Diskografija

"Play Out of Tune" (Listen Loudest 1995.)
"Dumb loud hollow twang" (Dirty Old Town 1997.)
"Intensity!" (Dancing Bear 1999.)
"Sonic bullets – 13 From the Hip" (Dancing Bear 2001.)
"Dumb loud hollow twang de luxe" (Dancing Bear 2003.)

BLLA BLLA BLLA

(Skoplje)

Pevač Idriz Ameti je 1988. godine sa prijateljima iz komšiluka pokrenuo punk grupu Blla blla blla. Posle brojnih stilskih i personalnih promena ustalili su se 1999. godine u postavi Idriz, Vlatko Janevski (bas), Ermal Skupi (violina) i Dimitar Petrov (bubnjevi).

Blla blla blla

Diskografski su debitovali na vinilnom split singlu sa sastavom No Name Nation u izdanju underground kuće Tian An Men 89. Sa debi diska "Blla blla blla..." izdvojile su se njihove teme "Send i mirë", "Wolf & dogs", "Babayaro", "Hey Vasho" otpevane na albanskom jeziku. Svoj stil su okarakterisali kao "Over Sky Ballkanishe Reform" i tako su nazvali i drugi disk koji je snimila postava: Idriz, Petrov, Vlatko Janevski (gitara) i Dejan Evruševski (ton). U pesmi "E lash pas token" gostovala je Mimoza Ahmeti, alternativna pesnikinja iz Albanije. Grupa je svirala u Makedoniji, Albaniji, Sloveniji, Hrvatskoj, Srbiji i na Kosovu.

Idriz radi kao muzički urednik na radiju Life u Skoplju. Članovi sastava su komponovali muziku za dugometražni crtani film "Beliot pat" i pozorišnu predstavu "Oleorija".

Diskografija

"Blla blla blla..." (Bagi Music 2000.)
"Over Sky Ballkanishe Re-form" (Lithium Records 2006.)

THE BOOKS OF KNJIGE

(Cetinje)

Alternativna organizacija The Books of knjige nastala je krajem osamdesetih godina i sačinjavali su je mladi ljudi koji su kroz cinizam i opori humor reflektovali stanje u zemlji. U tom periodu su uradili pozorišnu predstavu "Daleko tamo", demo materijal "Apokaliptična fuzija mira" i seriju performansa. Pune dve godine na Radio Cetinju su realizovali provokativne radio drame. Zatim su svoje likovne radove izložili na fasadi jedne zgrade u vreme održavanja II Cetinjskog bijenala. Tu aktivnost su nazvali "Bijenale protiv bijenala". Posle izložbe, u organizaciji TBOK ostala su samo četiri člana: Zoran Marković (vokal), Veselin Gajović (vokal), Aleksandar Radunović Popaj (gitara, vokal) i Goran Vujović (vokal), a bivši članovi povremeno učestvuju u delu novih aktivnosti.

The Books of knjige

Njih četvorica su na podgoričkom radiju Antena M pokrenuli emisiju "Emisija na radijo" koja je ubrzo stala u red najslušanijih. Paralelno su se bavili performansima od kojih se izdvojio "Kad se konji pokupe i telad se moraju" realizovan u okviru III Cetinjskog bijenala. Po njegovom izvođenju jednog od članova TBOK uhapsila je i pretukla policija. Na FIAT-u (Festival internacionalnog alternativnog teatra) u Podgorici su izveli performans "Brifing". Tokom ovih godina redovno su pisali u raznim časopisima, a sarađivali su u listu "Omladinski grafiti". Godine 1997. inkognito su došli na festival "Sunčane skale", prijavili se kao grupa koja treba da učestvuje u programu, zauzeli tuđu hotelsku sobu, vršili pritisak na organizatora da ih pusti na scenu i taj performans su nazvali "Maltretiranje organizatora festivala". Plašeći se negativnog publiciteta organizator im je obećao da će ih zvanično pozvati sledeće godine i to bez audicije. Tako je i bilo i oni su sa pesmom "Prelijepa cura sa Jadrana" koju su snimili za dvadeset minuta, doživeli ovacije publike posle izvođenja scenskog

performansa nazvanog "Maltretiranje festivala". Godine 1999. učestvovali su na Venecijanskom bijenalu gde su predstavili performans i instalaciju pod nazivom "Prijateljstvo". Bave se konceptom neverovatno glupih mađioničarskih trikova i hipnozom i kako tvrde, do sada su u tome imali zavidan uspeh na nekoliko nastupa.

Krajem 1998. i početkom 1999. godine snimili su debi CD "Moja domovina" koji je objavljen tek u septembru 2000. godine. Na njemu je uz udarnu, naslovnu pesmu, urađenu u maniru svesnog patriotskog kiča, zabeležena obrada zabavnjačkog hita "Džuli" koju je svojevremeno proslavio Danijel Popović i skandalozno raštimovana obrada "Still Got The Blues" Gari Mura (Gary Moore) u kojoj je gitaru svirao Braco Božović. Ostatak čini njihov, ironijom natopljen materijal a između numera nalaze se priče, doskočice i skečevi. Na snimanju su im pomogli brojni muzičari i dečji hor "Zvezdice". Produkciju su uradili Bobo Stanišić i članovi grupe. Zatim su snimili pesmu "Oplodi me Stevane" koju su emitovali u svojoj radio emisiji na Antena M. Za Novu 2003. godinu snimili su TV film "U potrazi za korijenima" u kome su u maniru Monti Pajton ekipe dokazivali izmišljenu tezu da su Crnogorci poreklom iz Tunisa i bavili se raslojavanjem između Crne Gore i Srbije. Film su snimili na lokacijama u Tunisu. Kao glumci, scenaristi i reditelji snimili su TV serijal "Emisija koja ide na televiziju oko 9 uveče" u kome su u deset epizoda ironično govorili o crnogorskoj stvarnosti. Ciničnim stavom prema crkvi izazvali su proteste Mitropolije crnogorsko-primorske. Aleksandar Radunović Popaj svira gitaru u sastavu Perper i komponuje za pozorište. Snimio je disk "Final Countdown – muzika iz pozorišne predstave" (Kraljevsko pozorište Zetski dom, Cetinje 2004.) na kome je i tema "Braco mi je reka" sa novim antimuzičkim gostovanjem gitariste Brace Božovića. Popaj piše i za druge izvođače, pretežno orijentisane na festivale zabavne muzike.

Diskografija

"Moja domovina" (HI FI Centar 2000.)

EDO MAAJKA

(Brčko)

Rap muzičar Edo Maajka (pravo ime Edin Osmić) rođen je u Brčkom 22. decembra 1978. godine. Kada je aprila 1992. godine u Bosni započeo rat prešao je u Zagreb. Studije mašinstva i kriminalistike upisao je u Tuzli. Tu je postao član hard core grupe Discord (kasnije su promenili ime u Defence) sa kojom je imao lokalni hit "Odbrana 99". Paralelno sa tim pisao je tekstove i izvodio ih na radio stanici "Kameleon" u emisiji "FM Jam" gde se upoznao sa istomišljenicima pa su formirali grupu Disciplinska komisija. Zbog besparice Edo je odustao od fakulteta i vratio se u Zagreb gde su on i Shot (Elemental) napravili pesme "Minimalni rizik" i "Mahir i Alma" koje je publika brzo prihvatila.

Stanislav Milojković

Edo Maajka

Debi CD "Slušaj mater" producirali su Dash, Koolade i Shot i uz već poznate pesme sa njega su se izdvojile "Znaš me", "Jesmo'l sami" i "Prikaze". Originalnim stilom, efektnim i direktnim tekstovima Edo je naprečac osvojio pozicije u Hrvatskoj, Bosni, Sloveniji, Srbiji i Crnoj Gori. Godine 2003. dobio je nagradu "Porin" kao najbolji novi izvođač i pet nagrada "Davorin" u ključnim kategorijama. Drugi CD nazvao je "No sikiriki" što u bosanskom slengu znači bez sekiracije. U novim pesmama je nastavio sa kritikom političara, šovinista, gastarbajtera, estrade. Uz naslovnu, sa diska su se izdvojile "Pržiii" (gost Dino Šaran), "Obećana riječ" (gost Dado Topić) i "Ne možeš" (gost Frenkie). Pokrenuo je privatnu izdavačku kuću FMJAM i nastupa sa sastavom Leksaurini. Bassivity Records je objavio oba njegova diska kao jedinstveno izdanje za Srbiju i Crnu Goru. Na disku "Stig'o ćumur" gostovali su Lollobrigida, Ajs Nigrutin, Skaj Vikler i Saca (TBF).

U pesmi "Teško je ful biti kul" Edo je gostovao na disku "Šamar" (Dancing Bear 2003.) grupe Hladno pivo, u pesmi "Suze" na disku "De Facto" (Bassivity Music 2003.) Marčela, disku "Savršeni organizam" (Menart / Kapa Music 2004.) sastava Skroz i uvršćen je na kompilaciji "Ulice" (Bassivity Music 2003.). Muzika koju je uradio za film "Ljeto u zlatnoj dolini" reditelja Srđana Vuletića objavljena je na piratskom tržištu 2003. godine.

www.edomaajka.com

Diskografija

"Slušaj mater" (Menart 2002.)
"No sikiriki" (Menart 2004.)
"Stig'o ćumur" (Menart 2006.)

ELVIS JACKSON

(Ajdovščina / Nova Gorica)

Ska reggae hard core sastav Elvis Jackson su 1997. godine osnovali članovi koji su ranije svirali u manje afirmisanim punk rock grupama: David Kovšca Buda (vokal i truba), Erik Makuc Slavc (bas), Boštjan Beltram Berto (gitara) i Aleksandar Kotnik Rado (bubnjevi).

Posle jednogodišnjeg nastupanja po slovenačkim klubovima i festivalima snimili su CD "Move your feet it's one o' clock" sa sedamnaest autorskih pesama i obradom teme iz TV serije "Happy Days". Po objavljivanju diska odsvirali su evropsku turneju (Italija, Švajcarska, Nemačka, Austrija, Češka i Hrvatska) pod nazivom "Ne možete toliko posaditi, koliko mi možemo popušiti". Održali su turneju po Švajcarskoj sa američkom grupom Goldfinger, a svirali su i sa sastavima Toasters, Burning Heads, Murphy's Law, Vice Squad, Citizen Fish, Offspring i drugima. Drugi CD "Go home and Practice" doneo je još osamnaest pesama a kao bonus su uvršćene tri njihove teme iz kratkometražnog omladinskog filma "Jezni" (Ljuti) za koji je režiju i scenario uradila Špela Kucler. Sa

Igor Škafar

Elvis Jackson

diska su se izdvojile pesme "Hawaii Club" i "Market sweets". Tokom 2001. godine ponovo su nastupali u evropskim klubovima i na festivalima. Iste godine im se priključio Meksikanac Antonio Zamora Caseras Bongo zadužen za udaraljke, prateće vokale i scenski nastup. Treći CD "Summer edition" producirao je J. Kell. Isti materijal je za evropsko tržište u leto 2004. godine objavio Elmo / Grover Records. Januara 2004. godine novi bubnjar grupe postao je Sergej Ranđelović.

Njihov debi CD je reizdat u leto 2001. godine i na njemu je promenjen omot, remasterizovan stari materijal i dodat koncertni i video snimak. Na švajcarskoj kompilaciji "No-fi Trash" (Floppy Cow 2000.) predstavljeni su pesmom "Unlucky Guy". Sa pesmom "Morning" uvršćeni su na španskoj kompilaciji "Global Ska 2" (Rebelde Discos 2002.). Elvis Jackson su u Sloveniji proglašeni za sastav sa najboljim živim nastupom i dobili su nagrade MARŠ Gojzer, Bumerang i druge. Aleksandar Kotnik radi sa sastavom The Stroj.

www.elvisjackson.com

Diskografija

"Move your feet it's one o' clock" (Rock'n'Roll 1999.)
"Go home and Practice" (Rock'n'Roll 2000.)
"Summer edition" (Elvis Jackson 2003.)

EMIR & FROZEN CAMELS

(Florida)

Emir Bukovica je rođen 1965. godine u Goraždu. Pod uticajem starijeg brata Edina gitaru je počeo da svira sa jedanaest godina a prvi sastav u kome je bio zvao se Metro. Po povratku iz vojske sa bratom je komponovao muziku za dokumentarne filmove, sarađivao sa sarajevskim sastavima, ženskom grupom Cacadou Look i Rambom Amadeusom.

Po izbijanju rata u Bosni, krajem 1993. godine se preselio u Ameriku i uključio u muzičke vode. Sa blues gitaristom Danijem Šepardom (Danny Shepard) svirao je u okviru sastava Blue Mercury, a perkusionista Aiyb Dieng (sarađuje sa Stingom) ga je pozvao da gostuje na njegovom solo disku. Prve snimke "I Need You Now", "Frozen Camels" i "Lie" objavio je 1994. godine na "Pilot demo CD". Godine 1998. osnovao je Emir & Frozen Camels i objavio istoimeni disk za američko tržište. Krajem 1999. godine na Floridi je snimio CD "San" za ex Yu tržište. Sa njim u studiju su radili blues gitarista Deni Šepard (Danny Shepard), basista sastava AC/DC Klif Vilijams (Cliff Williams), bubnjar Darel Nat (Darrell Nutt), basista Ted Mejerson (Ted Myerson) i gitarista Eliot

Rendal (Elliott Randall) koji je sarađivao sa grupama Pavlov's Dog i Steely Dan. Povodom izlaska diska, Emir je okupio muzičare sa ovih prostora koji čine "domaću" verziju Frozen Camels. Uz njegove pesme, na disku su "Fadila od Majamija" (obrada "Unbelievable" sastava EMF) i "San" (obrada "The Way" grupe Fastball). U pesmi "Sarajevo, New York, Roma" zajedno su pevali Emir i Deni Šepard. Sledeći CD "Znam" uz nove Emirove pesme sadrži "Brown Eyed Girl" Van Morisona i "Uhljup – Glamour papak" u kojoj su gostovali Elvis J. Kurtovich, El Bahattee i Rambo Amadeus. Na disku je i remix pesme "Sarajevo, New York, Roma" sa prethodnog izdanja. U njoj je gostovao rap muzičar El Bahattee a remix su uradili Adi Lukovac & Ornamenti. Sastav je svirao po Americi, Evropi, na prostoru bivše Jugoslavije (EXIT 2004. ispred Igi Popa) i brojnim festivalima. Krajem 2005. godine američka postava Frozen Camels snimila je obradu američkog tradicionala "Santa Claus is coming to town".

Emir & Frozen Camels

Emirova pesma "I Need You Now" uvršćena je na kompilaciju "Alternative Memorie" diskografske kuće Hill Top Records iz Kalifornije. Radio je muziku za film "Memmenta M" slovenačke rediteljke Dorian Deu.

www.emir-frozencamels.com

Diskografija

"Sam" (Dallas Records 2000.)
"Znam" (Dallas Records 2003.)

EN FACE

(Rijeka)

Pop rock grupu En Face su 1988. godine osnovali Sandro Bastiančić (vokal, bas), Sanjin Eterović (gitara), Miroslav Vidović Miro (gitara) i Alen Tibljaš (bubnjevi). Avgusta iste godine plasirali su se u finale Gitarijade u Zaječaru, ali su ubrzo prestali sa radom.

Posle duže pauze vratili su se na scenu debi kasetom "Barok and roll" otpevanom na engleskom jeziku i objavljenom u tiražu od pet stotina primeraka. Na festivalu "Ri rock" su 1993. godine osvojili drugo mesto. Na disku "S dlana Boga pala si" su se prvi put odlučili za tekstove na hrvatskom jeziku, ali su obradili "Mr Tambourine Man" Boba Dilana (Bob Dylan). U naslovnoj pesmi gostovao je Damir Urban i ona je 1996. godine nagrađena "Porinom" za najbolju vokalnu saradnju. To izdanje su snimili u postavi Sandro Bastiančić (vokal, bas, gitara), Miro Vidović (gitara), Sanjin Eterović (gitara) i Predrag Jerković (bubnjevi) a producirao ga je Vava Simčić. U postavi sa novim bubnjarom Slobodanom Grujičićem, uz nove pesme na disku "Čitaj An Fas", snimili su obradu "Želio bih da si tu". Materijal je producirao Vava Simčić a gostovali su Leo Rumora (vokal), Vedran Križan (klavijature), Edi Kraljić (prateći vokali) i drugi. CD "U krilu mjeseca" uz udarne pesme "Marianne" i "Uspavanka" sadrži i "Pedro" koju je komponovao Dean Škaljac (Grad). Na disku "Sve se mijenja" naslovnu pesmu su snimili sa vokalnom grupom Putokazi, a "Možda pjesma čeka proljeće" je obrada teme Boba Dilana. Pesme je uz članove grupe producirao Robert Funčić. Tada su ostali bez bubnjara a kao gosti svirali su Vava Simčić (gitara), Robert Funčić (gitara), Vedran Križan (klavijature), Slobodan Grujičić (bubnjevi) i Alen Tibljaš (bubnjevi). Godine 2000. su se ustalili u postavi Sandro, gitarista Miro Vidović, bubnjar Alen Tibljaš i novi basista Samir Šverko. Mini turneju po Srbiji održali su 2001. godine. Na disku "Best of En Face 12+4" uz izbor dvanaest starih pesama, su i četiri nove. Jedna od njih je obrada hita "Lola" iz repertoara grupe Pro Arte, a snimili su je sa Blagdan bandom. U novim pesmama gostovale su članice sastava E.N.I. iz Rijeke. Krajem 2003. godine održali su Božićni koncert u crkvi Sv. Antuna Padovanskog u Rijeci. Na disku "Lako je ostati mlad" snimili su i novu verziju pesme "Tvoje lice" sa kojom su 2004. godine učestvovali na takmičenju "Dora".

Diskografija

"Barok and roll" (Nema problema 1993.)
"S dlana Boga pala si" (Lobel 1994.)
"Čitaj An Fas" (Lobel 1996.)
"U krilu mjeseca" (Dallas Records 1997.)
"Sve se mijenja" (Dallas Records 1999.)
"Best of En Face 12+4" (Dallas Records 2002. kompilacija)
"Lako je ostati mlad" (Dallas Records 2005.)

EROGENE ZONE

(Sarajevo)

Pop rock sastav Erogene zone su 1993. godine osnovali Almas Smailović (bas, vokal), Muhamed Trnka (ritam gitara, vokal), Almir Komarica (gitara, vokal) i Adis Mahmutović (bubnjevi).

Debi kasetu "Šuti, seko šuti" snimili su u ratno vreme 1994. godine i ona se iz razumljivih razloga nije pojavila u prodaji. Na prvom zvaničnom disku "Robija" sabrali su pesme nastale u periodu od 1993. do 1997. godine i ponovili deo materijala sa kasete. Sa diska su se izdvojile "Honey Hi", "Sam" i "Chicago Blues". Zahvaljujući tom materijalu su nastupali na rock festivalima u Evropi. CD "XXL" obojili su energičnijom svirkom, posebno u temama "Kao", "Mrdni prstom" i "Neretva". CD "Mistični znaci", izašao je posle duže pauze sa udarnim pesmama "Mističan grad", "O kako miješaš dobro" i obradom "Poziv na ples" sastava Azra koju je otpevao politički novinar Bakir Hadžiomerović. Mimo rada sa grupom, Smailović je 2002. godine otpevao pesmu "Svi smo mi Hercegovci i Bosanci" Zlatana Fazlića Fazle.

www.erogenezone.ba

Diskografija

"Šuti, seko šuti" (Kapa Records 1994. kaseta)
"Robija" (Kapa Records 1998.)
"XXL" (Kapa Records 1999.)
"Mistični znaci" (Kapa Records 2003.)

FOLTIN

(Bitolj)

Specifičan sastav Foltin neguje kombinaciju različitih stilova: elektronike, jazz, klezmer i mediteranskog zvuka. Osnovani su 1995. godine a ime su odabrali po liku kompozitora iz knjige Karela Čapeka. Tokom karijere kroz grupu je prošlo dosta muzičara a poslednjih godina rade u postavi: Branislav Nikolov (vokal, akustična gitara), Pece Nikolovski (klarinet, harmonika), Pece Trajkovski (harmonika, akustična gitara), Petar Dimitrovski (klavijature), Goce Jovanovski (bas) i Slave Jovev (bubnjevi). Basista Oliver Josifovski, jedan od osnivača Foltin, po odlasku iz grupe pokrenuo je sastav Ljubojna.

Foltin

Debi CD "Out Re-Mer" ("Preko mora") u produkciji Kokana Dimuševskog su opisali kao muziku za crtane filmove. CD "Archimed" je tako nazvan je predstavlja spoj akustičnih instrumenata i elektronskog zvuka. Ploča prati priču mladića koji putuje Mediteranom, od prtljaga ima lap top, a zaljubljuje se na Siciliji. CD "Donkey Hot" govori o magarcu koji želi da postane konj. CD "Loo-Le-Ta-Too" vide kao portret mladog muzičara koji dok svira vodi ljubav sa klarinetom.

Članovi grupe sami prave instrumente. Uradili su muziku za pozorišne predstave "Makedonska krvava svadba", "Sečuvanja", "Edit Pjaf", "Bezdušna Neda" i druge.

www.foltin.com.mk

Diskografija

"Out Re-Mer" (SJF Records 1997.)
"Archimed" (Mag 2000.)
"Donkey Hot" (Kakuzel Music 2003.)
"Lo-Lee-Ta-Too" (Ding Dong Records 2005.)

KULTUR SHOCK

(Sijetl)

Srđan Jevđević (rođen 1961. u Sarajevu) je karijeru započeo kao bubnjar u grupi Zov u kojoj je pevao Hari Varešanović. Snimili su singl sa pesmom "Golubica" (Diskoton 1979.) a 1981.

Kultur Shock

godine, Jevđević je prešao u sastav Mali Princ, pa Valentino. Godine 1983. osnovao je sastav Gino banana. Preuzeo je ulogu pevača a u sastavu su bili Slaven Vulić (gitara), Damir Arslanagić (klavijature), Nedim Hadžihamzić (bas), Branko Sauka (bas), Nešo Đuričić (bubnjevi) i Sergije Kreso (bubnjevi). Snimili su ploče "Gino banana" (Diskoton 1986.) sa hitovima "Odvedi me u Disneyland" i "Daj da popijem", "Ne daj me tuđim ljudima" (Diskoton 1988.) sa hitom "Mače moje čupavo", "Amerika" (Diskoton 1990.) i "Blue" koju su uradili 1992. godine ali zbog rata nije objavljena. Uz rad sa grupom Jevđević je komponovao za pozorište gde je povremeno i glumio. Radio je za Narodno pozorište, Kamerni teatar 55, Pozorište mladih i Scensku akademiju Obala.

Za vreme rata u Sarajevu je postavio mjuzikl "Kosa A.D. 1992" koja je izvođena pune tri godine. Pred kraj rata, 1995. godine, otišao je u Ameriku jer je njegova drama "Behind God's Back" postavljena u pozorištima u Njujorku i Sijetlu. Na "Cornish College of Arts" 1996. godine vodio je workshop "Grčke tragedije, likovi i ritam meditacije" koji je prerastao u redovan program a Jevđević je postao predavač. Kao kompozitor, glumac i režiser u Americi je radio pozorišne predstave "Pericles", "Oluja", "Zimska priča" i "Mletački trgovac" (po Šekspiru), kao i "Veronica Decides to Die" Paola Koelja. Sa Krisom Novoselićem (ex Nirvana) snimio je film "Who Said God is Dead!", a sa K. Nordenstromom "Where there is Smoke" i "Radio Free Vifl". Posle neobavezne svirke na jednom žuru gde je izvodio narodnjake, Jevđević je formirao akustičnu grupu Kultur Shock. Održali su turneju sa Džoan Baez (Joan Baez), a onda je Jevđević 1999. godine pokrenuo garažni etno punk rock sastav Kultur Shock. Uz njega su u grupi Mario Butković (gitara), Masashi Kobayashi (bas), Valeri Kiossovski (gitara), Christopher Stromquist (bubnjevi) i Matty Noble (violina). Snimak nastupa koji su održali u Sijetlu u "Crocodile Caffe" 1999. godine objavljen je na disku "Live in Amerika". Na studijskim diskovima su ponudili neobičnu mešavinu žanrova a repertoar im se sastoji od obrada narodnih pesama sa Balkana i autorskih tema. Do sada su nastupali po Americi i većini evropskih zemalja. Izdanja im objavljuje Koolarrow Records, diskografska kuća Bili Goulda (Billy Gould), bivšeg basiste sastava Faith No More. Distribuciju njihovih diskova na prostoru bivše Jugoslavije radi Dallas Records.

www.kulturshock.com

Diskografija

"Live in Amerika" (Pacific Records 1999. koncertni)
"Fucc the I.N.S." (Koolarrow Records 2002.)
"Kultura – Diktatura" (Koolarrow Records 2004.)
"We Came To Take Your Jobs Away!" (Koolarrow Records 2006.)

MARAŠ VLADIMIR

(Podgorica)

Klavijaturista Vladimir Maraš (rođen 29. novembra 1974. godine u Beogradu) je muzikom počeo da se bavi 1989. godine. Svirao je sa crnogorskim sastavima Gospoda Glembajevi, Ročni mir i drugim.

Vladimir Maraš

U periodu od 1993. do 1998. godine radio je kao aranžer u Beogradu i svirao u Jazz Mutant bendu Ramba Amadeusa. Debitovao je temom "Vibe era" na disku "Okean" (City Records 1998.) na kome su se predstavili autori instrumentalne muzike. Po povratku u Podgoricu samostalno je objavio debi CD "Pod kamenom" na kome je snimio svoje instrumentale i obrade narodnih tema "Poljem se vije" i "Oj, vesela veselice". Dobio je nagradu "Montefon" i nagradu festivala "Sunčane skale" za najbolji instrumentalni album u SCG. Nastupom u Crnogorskom narodnom pozorištu na kome su gostovali Kornelije Kovač i Vasil Hadžimanov promovisao je disk. Na novosadskom "Old Gold Jazz festivalu" novembra 2002. godine je nastupio sa svojim sastavom. Grupu, u zavisnosti od mogućnosti, čine: Šule Jovović (gitara), Miko Aleksić (bas), Mihajlo Krstić (bas), Uroš Šećerov (udaraljke), Petar Radmilović (bubnjevi), Dušan Ivanišević (bubnjevi), Mihail Parušev (bubnjevi), Ljubiša Paunić (saksofon), Vlada Krnetić (truba), Ivan Ilić (trombon) i Saša Ranđelović (gitara). Za instrumentalni CD "Letters from Montenegro" takođe je dobio nagradu "Montefon".

Autor je kratkih muzičkih formi za reklame, špice i džinglove. Komponovao je muziku za predstavu "Čorba od kanarinca" Teatra mladih na Cetinju. Radi kao muzički urednik na televiziji IN.

www.vladimirmaras.com

Diskografija

"Pod kamenom" (Autorsko izdanje 2001.)
"Letters from Montenegro" (Goraton 2005.)

MONTENIGGERS

(Kotor)

Godine 1990. moreplovci Igor Lazić (rođen 1971. u Kotoru) i Nebojša Saveljić (rođen 1971. u Podgorici) osnovali su sastav I Tell Me. Sa njima je saradivao autor tekstova Duško Nikolić. Tokom godina radili su isprekidano, u pauzama kada nisu plovili. Prvi radijski demo hit bila im je obrada pesme "Pump Up The Jam" u prepevu "Pop jede džem". Na festivalu "Budva '96." izveli su pesmu "Mala plava" i ona je objavljena na disku "Budva '96." (Komuna 1996.).

U saradnji sa producentom Vojom Aralicom godine 1996. snimili su CD "Tajna marenda" i tada su ime promenili u Monteniggers. Uoči izlaska ploče, od raka je preminuo Duško Nikolić, autor većine tekstova. Debi ploča je ponudila seriju neobaveznih rap pesama, otpevanih specifičnim bokeljskim naglaskom. Lazić se u javnosti predstavljao pseudonimom Lucky Boy, a Saveljić kao Sky. Na zajedničkom disku "Time Out" (Komuna 1997.) zastupljeni su pesmom "So i tekila". Drugi CD "Allboom" u produkciji Vlade Georgieva (ujedno je autor većine materijala), doneo je pesmu "Aj...aj...(pa se kroz grad zajebaj)" u kojoj je koautor Rade Rapido i "Tako ti je – kako ti je" napravljenoj na osnovu pesme Bijelog dugmeta "Tako ti je mala moja kad ljubi Bosanac". Pesma "Voljeli bi da si tu" posvećena je njihovom preminulom saradniku Dušku Nikoliću, a kao gost u pesmi "Robot" učestvovao je Gru. Na CD singlu "Fly With Smile" objavljena je pesma koju su snimili krajem 1998. godine kao

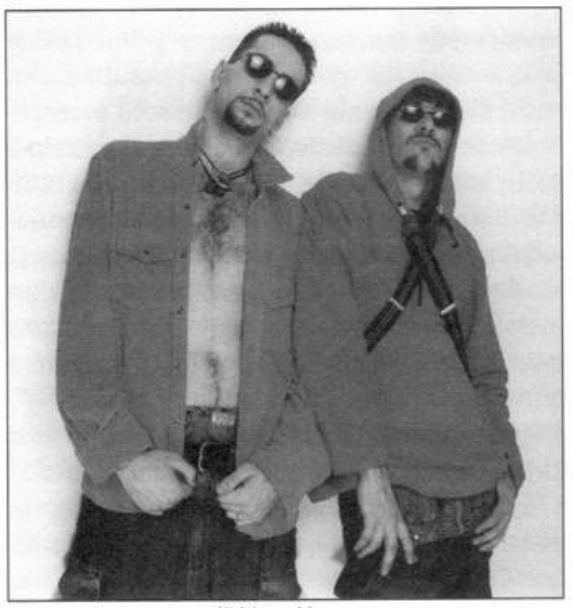
Monteniggers: Saveljić i Lazić

reklamni song za Montenegro Airlines. Nebojša Saveljić je poginuo u saobraćajnoj nesreći u Crnoj Gori 31. oktobra 1999. godine. Lazić je karijeru nastavio pod imenom Niggor i snimio je CD "Dog on the niddle" (Goraton 2002.).

Diskografija

Singl

"Fly With Smile" (Komuna 1999.)

Albumi

"Tajna marenda" (Komuna 1996.)
"Allboom" (Komuna 1998.)

PIPS, CHIPS & VIDEOCLIPS

(Zagreb)

Pevač i klavijaturista Dubravko Ivaniš Ripper (rođen 1966. u Zagrebu) je posle kraće novinarske karijere odlučio da početkom devedesetih godina zakorači na muzičku scenu. Igrajući se rap muzikom, zaključio je da ne repuje već ripa, pa je sebi dao nadimak Ripper. Prvi javni rad bila mu je patriotska rap pesma "Iš'o čedo u dućan" rađena po principu dečje brojalice na tekst pesnikinje Milane Vuković. Potpisao se kao Crocatty Cat i objavio je na kompilaciji "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1991.). Kada je pesmu trebalo predstaviti u TV emisiji "Gardijada" pozvao je gitaristu Alena Kraljića (ex Dum Dum Boys, Modesty) da se sa njim slika i tako je nastala ideja o grupi Pips, Chips & Videoclips što je bila varijacija naziva tada popularnog filma "Sex, Lies & Videotapes".

Prva pesma još uvek fiktivne grupe bila je "Krumpira!" u produkciji Denisa Mujadžića Denykena, njihovog redovnog saradnika i na sledećim izdanjima. Ali pravi medijski proboj postigli su marta 1992. godine pesmom "Dinamo ja volim" nastalom na temelju obrade sastava Cocney Rejects "You'll Never Walk Alone" (himna engleskih fudbalskih navijača) i šlagera "Popevke sam slagal" Vlahe Paljetka. Na snimanju su učestvovali basista Mario Borščak, bubnjar grupe Anesthesia Tomas Balaž i hor koji su činili navijači "Dinama" Bad Blue Boys. Tog proleća vladajući HDZ je odlučio da fudbalskom klubu "Dinamo" ime promeni u "HAŠK Građanski" što je izazavalo bes navijača. Prepoznavši potencijal pesme Marinko Božić, vlasnik lista "Slobodni tjednik" i novinar Aleksandar Dragaš su pokrenuli diskografsku kuću STV Music i na kaseti objavili te jedine dve pesme Pipsa. Kaseta je prodavana uz novine i odmah je izazvala medijski odijum. "Dinamo ja volim" je okarakterisana kao produkt "duhovnih knindži" i "novokomponovana balvan provenijencija" a o njoj se raspravljalo i u političkim krugovima. Reakcije na pesmu su dobacivale još dalje pa je Ripper odbio ozbiljnu cifru na pravo da turski fudbalski klub "Galatasaray" prepeva temu i upotrebi je za svoju himnu. Posle nekoliko rent a car muzičara koji su radili sa grupom, ustalili su se u postavi Ripper, Alen Kraljić, bivši članovi Dum Dum Boysa, basista Mario Borščak (rođen 1970. u Zagrebu) i bubnjar Igor Paradiš (rođen 1969.). Na debi kaseti "Shimpoo Pimpoo" (Ripperov sleng za felacio) su, uz ponovo snimljene pesme sa singla, obrade "Mala fufica" (The Troggs "With a Girl Like You"), "Ja sam sve što vole mladi" (The Clash "Complete Control") i set Ripperovih novih pesama. Pravo vatreno krštenje imali su kao predgrupa Miši Kovaču pred više desetina hiljada ljudi na splitskom koncertu "Noć svijeća". Tada je jedini put sa njima u živo nastupio Denyken i to kao gitarista. Ubrzo su u sastav primili gitaristu Igora Ratkovića (ex Maroderi) i klavijaturistu Davora Stričeka. Kako je u to vreme u Hrvatskoj vladala dance muzika, njihovo izdanje je bilo slabo zapaženo. Medijsku promociju im je pojačalo učešće u pozorišnoj predstavi "Dobro došli u plavi pakao" pisca Borivoja Radakovića koju je u teatru "Kerempuh" režirao Petar Veček. Zatim su četiri nova songa svirali u predstavi "Mafija" Dubravka Jelačića Bužimskog koju je u ZKM-u režirao Lukas Nola. Na sledećem disku "Dernjava" su uz udarne pesme iz "Mafije" objavili "Bolestan", "Pjevač Beatlesa & Stonesa", "Poštar lakog sna" (obrada teme The Pogues "Rainy Night in Soho"), obradu "You'll Never Walk Alone" i "Rock'n'roll zvijezda" u kojoj su uz Rippera pevali Davorin Bogović i Elvis Kurtovich. "Dernjava" je te 1996. godine nagrađena Porinom kao najbolja alternativna ploča. Po izlasku diska grupu su napustili Igor Ratković i Davor Stiček a novi gitarista postao je Tristan Karas (ex Fantomi II).

Disk "Fred Astaire" (nazvan po čuvenom holivudskom glumcu i igraču) obezbedio im je hitove "Sex u školi", "Ljeto '85", "Discofriend" i "Mrtav čovjek" koji je iskorišćen i u odjavnoj špici filma "Mondo Bobo" reditelja Gorana Rušinovića. U pesmi "Plači" drugi vokal je otpevao Darko Rundek, Ripperov dugogodišnji uzor za koga je ovu temu i komponovao. CD je dobio "Porin" za album godine i vokalnu saradnju u pesmi "Plači". Na disku "Bog" gostovali su Tina Rupčić (prateći vokali), Hrvoje Rupčić (udaraljke), Jakša Kriletić (saksofon), Igor Pavlica (truba), Nikola Santro (trombon), Vanja Marin (bas) i drugi. U pesmi "Adrenalin" uz pomoć Anđe Marić tekst je otpevan na španskom a u temi "Narko", sitar je odsvirao Srđan Saher. "Bog" je dobio nagradu "Porin" za rock album godine. Na maksi singlu "Ultraoptimizam" gostovali su: braća Zelenko (Baby Dooks, koautor muzike i teksta) i Bizzo (koautor teksta) iz Bolesne Braće, Edo Maajka, Nered i General Woo. Remikse su uradili Dooks, Dash i Shot. Disk "Drveće i rijeke" Ripper i Borščak su snimili sa novim članovima: Tin Ostreš (bubnjevi) i Nikola Radman (gitara). Produkciju je u Americi uradio Dejv Fridmen (Dave Fridmann) a uz Rippera kao autor se iskazala njegova supruga Jadranka Bastajić Yaya (ex Jinx). CD "Dokument – Izštekani session" snimljen je 17. decembra 2004. godine u ljubljanskom radiju Val 202 kada su odsvirali akustične verzije svojih pesama.

Kaseta "Shimpoo Pimpoo" reizdata je na disku 1996. godine sa unplugged verzijom pesme "Dinamo ja volim" snimljenom u emisiji "Music Pub" radija Velika Gorica. Novinar Ante Perković napisao je autorizovanu biografiju o grupi "Dugi vikend u zemlji čudesa" (Jabukovac 1997.).

www.pipschipsvideoclips.com

Pips, Chips & Videoclips

Diskografija

Singl

"Dinamo ja volim" / "Krumpira!" (STV Music 1992. kaseta)

Albumi

"Shimpoo Pimpoo" (CBS-Interservice 1993. kaseta)
"Dernjava" (GN naklada 1995.)
"Fred Astaire" (Jabukaton 1997.)
"Bog" (Jabukaton 1999.)
"Ultraoptimizam" (Menart 2002. maksi singl)
"Drveće i rijeke" (Menart 2003.)
"Dokument – Izštekani session" (Dan Mrak / Menart 2005.)

RES NULLIUS

(Velenje)

Sastav Res Nullius (na latinskom Ničija stvar) su 1989. godine osnovali Zoran Benčič (vokal), David Zagajšek (bas), Boštjan Senegačnik (gitara) i Davorin Štorgelj (bubnjevi). Ključnu podršku im je od samog početka pružao prijatelj i menadžer Tomi Matič. Posle par nastupa tokom 1989. godine napravili su dužu pauzu. Na scenu su se vratili 1992. godine a posle nastupa na festivalu "Novi Rock 92" doživeli su prvu medijsku afirmaciju.

U prvoj fazi rada negovali su garažni rock'n'roll zvuk na tragu sastava Stooges, a pesme su im bile na engleskom i slovenačkom jeziku. Debi CD "No One Like The Drummer Man" u produkciji Janeza Križaja ponudio je upravo takve teme što potvrđuju i naslovi: "Iggy part 1", "Zadnji val" i "Paraliza". Kao bonus uvršćena je i tema "Ultraslovan" snimljena uživo u studiju. Povodom ovog izdanja često su svirali u Sloveniji i Hrvatskoj a imali su dva nastupa u Holandiji. Drugi CD "Dead Town Dogs" uz ponovo snimljenu "Be Bop" sa prethodne ploče, ponudio je pesme sličnog stila. Materijal su producirali članovi grupe i Janez Križaj. U pesmi "Rock'n'roll dog" klavijature je kao gost svirao Jože Šalej Jr. Disk "Zdravo je biti divji" snimili su sa novim članovima: Grega Sevnik (bas) i Bojan Stopar (bubnjevi). Producirali su ga Aldo Špada, Miro Kusačić (Messerschmitt) i članovi grupe. Prvi put su sve pesme otpevali na slovenačkom jeziku i otvorenije se okrenuli rhythm & blues zvuku. Svog inspiratora Igi Popa citirali su u pesmi "Rock'n'roll party". Posle duge pauze snimili su četvrti CD "Revolver ljubezni" sa novom ritam sekcijom: Janez Marin (bubnjevi) i Boštjan Časl (bas). Uz gostujuće muzičare Cveto Polak (bas), Jure Pukl (saksofon), Jani Sojč (usna harmonika) i Siniša Hranjec (gitara), nove pesme je producirao Aleš Uratnik.

Snimci grupe zastupljeni su na kompilacijama "No Border Jam 3" (Front Rock 1994.) i "All of" (T.R.I.P. Records 1995.).

www.resnullius.net

Diskografija

"No One Like The Drummer Man" (Stiskarna Records 1993.)
"Dead Town Dogs" (T.R.I.P. Records / Croatia Records 1995.)
"Zdravo je biti divji" (Statera Records 1997.)
"Revolver ljubezni" (Nika Records 2003.)

Jure Vižintin
Res Nullius

REVOLT

(Banjaluka)

Sastav su jula 1995. godine osnovali Milan Tica (gitara), Dragan Ćurković (bas), Igor Krnetić (bubnjevi) i Draško Kremenović (vokal). Početkom 1998. godine napravili su prva dva demo snimka kojima je trebalo da se uz druge nove banjalučke sastave predstave na kompilaciji "Tupilo, ludilo, crnilo". Do realizacije tog diska nikada nije došlo ali su za pesmu "Lomim se" uspeli da snime prvi spot.

Zatim su u sarajevskom studiju snimili pesme "Bijesan pas" i "Kako stvari stoje". Na holandskoj kompilaciji "Back Up The Balkans" (C.R.A.S.H. 1999.) uz pesme sastava Urban Dance Squad, Travoltas i drugih objavljena je i njihova "Kako stvari stoje". Decembra 1999. godine održali su mini turneju po Holandiji koja je obuhvatila četiri nastupa. Februara 2000. godine sa grupom 16. septembar iz Tuzle odsvirali su dvanaestodnevnu turneju po Danskoj. Jula 2000. godine u okviru turneje "Ready To Go 2000!" nastupali su po Hrvatskoj sa grupom Debeli precjednik iz Osijeka, a na koncertima po Bosni pridružili su im se Six Pack iz Smederevske Palanke. Sa pesmom "Istok sa visina" učestvovali su na disku "Pesme iznad Istoka i Zapada" (Radio Svetigora / RGP RTS 2001.) na kome su različiti autori komponovali na stihove vladike Nikolaja Velimirovića.

Revolt

Na debi disku "U kući bola" predstavili su se mešavinom rap, hard core, hip hop i metal zvuka a u tekstovima su se najčešće bavili aktuelnim temama. Sa diska su se izdvojile pesme "Brlog", "Koma", "F.R.O.N.T." i "UNS Geto". Kao bonus objavili su rane demo snimke "Kako stvari stoje" i "Bijesan pas". Posle brojnih personalnih promena taj CD su snimili u postavi Milan Tica, Dragan Ćurković (gitara), Draško Kremenović, Petar Topalović (vokal), Igor Kašiković (bas) i Goran Simić (bubnjevi). Početkom 2001. godine u grupu je došao novi bubnjar Dragan Bošnjak. Marta 2002. godine iz sastava su otišli Petar Topalović i Dragan Ćurković a novi članovi su postali Dejan Savić (gitara) i Božidar Milošević (vokal). U toj postavi su marta 2002. godine zajedno sa grupom Jubbooko sa Negrass odsvirali četiri koncerta u Italiji. Godine 2003. svirali su na Nisomnia festivalu u Nišu. CD pod radnim naslovom "The Years of Nothing" sa engleskim tekstovima pripremaju sa novim članovima Damir Vukelić (bubnjevi), Branko Stupar (bas) i Božidar Šević (vokal). Članovi grupe su aktivni u banjalučkom Udruženju nezavisnih stvaralaca Geto. Milan Tica i Petar Topalović paralelno sviraju u eksperimentalnoj grupi Jubbooko sa Negrass.

Diskografija

"U kući bola" (Autorsko izdanje 2001.)

SERAFIMOV VASKO

(Skoplje)

Klavijaturista Vasko Serafimov (rođen 1966. u Skoplju) je muzikom aktivno počeo da se bavi 1988. godine kada je dobio prvi Atari kompjuter.

Debi CD "Brainstorming" je doneo njegove teme koje je nazvao "oplemenjeni elektronski

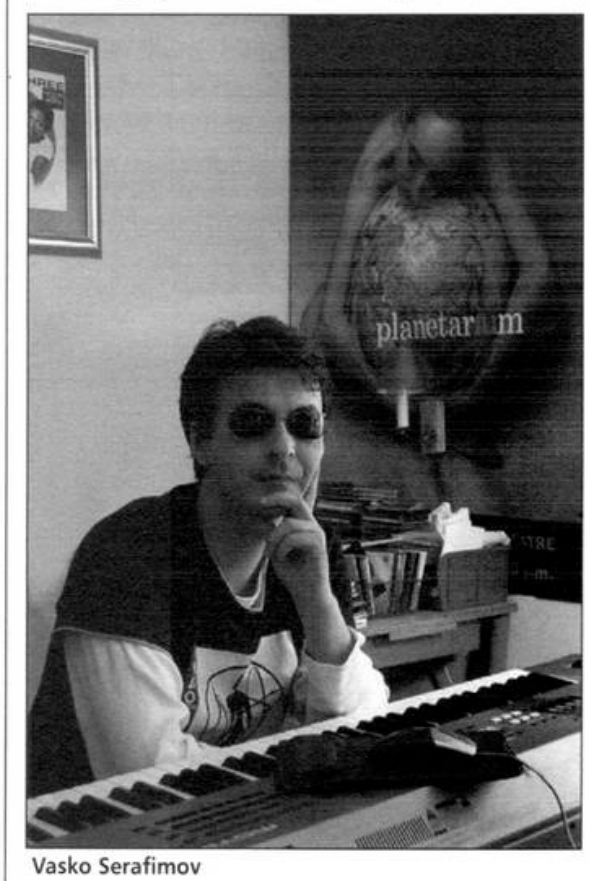

Vasko Serafimov

pristup". Na snimanju su gostovali Vlatko Stefanovski, Bodan Arsovski, Zoran Spasovski i drugi. U pesmi "Madness" iskorišćena je poezija Alena Ginsberga a deo tekstova je napisao Venko Serafimov. Na disku "Here" su gostovali: Bebi Dol, Tijana Dapčević, Momčilo Bajagić Bajaga, Srđan Gojković Gile, Slobodan Konjović, Vlatko Stefanovski, Rambo Amadeus, Ferus Mustafov, Goce Dimitrovski, Oliver Nektarijević i drugi.

Serafimov je komponovao muziku za filmove "Planetarijum" i "Dogona" (oba je režirao Kiro Urdin) i baletsku predstavu "Home Office" koju je u Torontu u Premier Dance Theatre režirala Debi Vilson. Radio je muziku za dečju seriju "Bušava azbuka" u režiji Slobodana Unkovskog. Napisao je muziku za pozorišne predstave "Blue Room" (režija Nataša Poplavska, Varšava), "Most" (Sašo Milenkovski) i "Hronika na edna najavena smrt" (Valentin Svetozarev).

Diskografija

"Brainstorming" (Bagi Records 1998.)
"Here" (Automatik 2006.)

SIDDHARTA

(Ljubljana)

Sastav su 1999. godine osnovali Tomi M. (vokal, gitara), Primož B. (gitara), Primož M. (bas) i Boštjan M. (bubnjevi). U grupu su ubrzo došli Cene R. (saksofon) i Tomaž O.R. (klavijature). Ime su odabrali po romanu "Sidarta" Hermana Hesea.

Siddharta

Njihova pesma "Lunanai" objavljena je na kompilaciji "Tivolski Pomp" (1998.) koja je promovisala mlade slovenačke sastave. Debi CD "ID" su producirali Dejan Radičevič i Anders Kallmark. Materijal su snimili u verzijama na slovenačkom i engleskom jeziku. Zbog neslaganja sa diskografskom kućom su septembra 1999. godine prešli u Multimedia Records koja je ponovo objavila CD "ID", a kao bonus dodata je njihova prva pesma "Stipe". Tokom turneje održali su preko pedeset koncerata po Sloveniji. Na CD singlu su objavili dve verzije pesme "Lunanai" (jedna sa Vladom Kreslinom kao gostom) i tri koncertna snimka. CD "Nord" su producirali Peter Penko i Žare Pak. Sa simfonijskim orkestrom RTV Slovenija su na Križankama održali uspešan koncert 16. juna 2002. godine. Oktobra 2002. godine snimili su obradu "Od višine se zvrti" Vlade Kreslina. Ona je korišćena kao reklama za Mobitel i emitovana na MTV Europe. Zbog privatnih razloga grupu je napustio Primož M. a novi basista postao je Jani H. sa kojim su snimili CD "Rh-". Isti CD ali otpevan na engleskom jeziku je objavljen u limitiranom izdanju. Spot za pesmu "My Dice" emitovan je na MTV Europe, a proglašeni su za MTV's Artist of the Week. Promotivni koncert održali su na rasprodatom ljubljanskom fudbalskom stadionu "Bežigrad" septembra 2003. godine. Nastupili su pred oko 30 000 posetilaca a na bini im se priključio Simfonijski orkestar RTV Slovenija i šezdeset igrača. CD "Petrolea" producirali su članovi grupe i Žare Pak.

Remikse njihovih pesama sa prva dva diska su na albumu "Silikon Delta" (Multimedia Records 2002.) uradili Laibach, DJ Umek, Random Logic i drugi.

www.siddharta.net

Diskografija

Singl

"Lunanai" (Multimedia Records 2000.)

Albumi

"ID" (1999.)
"Nord" (Multimedia Records 2001.)
"Rh-" (Kif Kif Records 2003.)
"Petrolea" (Kif Kif Records 2006.)

SIKTER

(Sarajevo)

Sastav su 1990. godine osnovali: Enes Zlatar Bure (vokal), Faris Arapović (bubnjevi, ex Zabranjeno pušenje), Davor Čolić (gitara), Igor Čamo (klavijature) i Nebojša Šerić (bas). Nazvali su se Sikter jer su scenu hteli da očiste od loše muzike. A prvi nastup im je bio kada su te 1990. godine spontano okupili, prekinuli nastup tinejdžerske grupe Regina i sami održali koncert.

Rad nisu prekinuli ni tokom rata, pa su bili predgrupa na sarajevskom nastupu Brusa Dikinsona (Bruce Dickinson) 1994. godine. Sa pesmama "Gudra" i "Pain in Brain" zastupljeni su na disku "Rock Under Siege" (Radio Zid 1995.) snimljenom na zajedničkom nastupu bosanskih sastava održanom u klubu "Sloga" 14. januara 1995. godine. Zatim su u jesen 1997. godine nastupili kao pregrupa na koncertu U2 na sarajevskom Koševu. U postavi Bure, Faris, Esad Bratović Eso (gitara) i Dragan Roković Rokva (bas, klavijature) snimili su u mostarskom studiju "Pavaroti" disk "Now, Always, Never". Materijal su producirali članovi grupe, Dietmar Tinhof i Brajan Ino (Brian Eno) koji je u par pesama svirao klavijature i otpevao prateće vokale.

Sikter

Savremen, alternativan rock zvuk izbacio ih je u prvi plan. CD "Queen Of The Disco" producirao je Igor Čamo, a nove teme su donele muziku pogodnu za igru.

www.sikter.com

Diskografija

"Now, Always, Never" (Bock 2000.)
"Queen Of The Disco" (Bock 2002.)
"My Music" (Gramofon 2005.)

SKROZ

(Sarajevo)

Sastav su 1996. godine osnovali Adnan Šaran (vokal), Nedžad Mulaomerović Nećko (bubnjevi), Mirza Suljagić (bas) i Sloven Anzulović Slo (gitara). Oni su pre toga bili angažovani oko "Top liste nadrealista" i Zabranjenog pušenja. Pod imenom Skroz su se prvi put oglasili krajem 1997 godine, pesmom "Godina nova". Početkom 1998. godine u Sarajevo se iz Izraela vratio Dejan Ostojić Dejo, koji je iako basista, u sastavu dobio ulogu klavijaturiste.

Skroz

Prvi nastup su imali na slovenačkom festivalu "Rock Otočec" 1998. godine, a zatim po Hrvatskoj i Bosni u okviru turneje Zabranjenog pušenja. Krajem 1998. godine sa producentom Zlajom Hadžićem su u Holandiji snimili debi album "Skroz" sa koga su se izdvojile "Sve sam jači", "Dobro mi došli" i "Kada te droge spuste" u kojoj su citirali stih Đorđa Balaševića. Leta 2001. godine Sloven Anzulović je napustio grupu i rad nastavio kao drum'n'bass DJ pod imenom mpj Slo. Zamenio ga je Dino Šukalo. Po odlasku Mirze zbog rada na doktoratu u Italiji, Ostojić je prešao na bas, a klavijaturista grupe je postao Nedžad Podžić Poćko (ex Zabranjeno pušenje). Septembra 2002. godine Dino Šukalo je prešao u sastav Merlin, a zamenio ga je gitarista Esad Bratović (Sikter), koji je već nastupao na koncertima sa njima i gostovao na debi albumu. Drugi CD "Savršeni organizam" u produkciji Zlaje Hadžića doneo je nove pesme Adnana Šarana. Kao hit se izdvojila "Srušio sam stan", u pesmi "Savršeni organizam" gostovao je Edo Maajka, a "Ja nemam snage za to" obrada je pesme "Quicksand" Dejvida Bouvija (David Bowie). Spot za pesmu "Super žena" (režija Enes Zlatar Bure) je dobio nagradu "Davorin" kao najbolji 2004. godine. Disk su promovisali koncertom koji je održan 28. avgusta 2004. godine na zatvaranju desetog "Sarajevo film festivala". Multimedijalni disk "Afganistan" (Ask Sarajevo 2005.) sadrži

verzije pesme "Afganistan" koju je Šaran napisao tokom boravka u Pakistanu. CD sadrži i spot za nju sa snimcima koje je uradio na putovanju. Na multimedijalnom disku "Igraj Bosno" (Ask Sarajevo / KK Bosna 2005.) je navijačka himna košarkaškog kluba "Bosna".

www.skroz.com

Diskografija

"Skroz" (Croatia Records / Tessa Audio 2000.)
"Savršeni organizam" (Menart / Kapa Music 2004.)

STRING FORCES

(Skoplje)

Sastav su 1995. godine osnovali Alfrida Tozieva (viola), Dorian Jovanović (bas, semplovi, programiranje, stick) i Sašo Trendafilov (gitara). Krajem 1996. godine postavu su ustalili sa pevačicama Jelenom Brajović i Elenom Manovskom.

Mihajlo Grbevski

String Forces

Kada im se priključio bubnjar Vlatko Ikonomov snimili su CD "String Forces" na kome su predstavili ambijentalnu muziku sa blagim etno uticajima i tekstovima na engleskom jeziku. Polovinom 2000. godine došlo je do novih personalnih promena i rad su nastavili u postavi: Alfrida Tozieva, Dorian Jovanović, Aleksandra Mangarovska Milićević (vokal, flauta), Aleksandar Stojanov (vokal, gitara) i Blagojče Penov (bubnjevi). Na sledećem disku "Izohronija", u produkciji Doriana Jovanovića, predstavili su tekstove na makedonskom jeziku, a gostovali su: Dejan Teodosievski (čelo), Dejan Spasović (violina) i Vele Solunčev (rap vokal, tekst). CD su promovisali performansom "Eden den" održanim 5. jula 2002. godine u Makedonskom narodnom pozorištu. CD "Silky Way" je doneo kombinaciju elektronskih i etno zvukova, a u nekim temama su koristili semplove udaraljki sastava Kaldrma i Orkestra Pece Atanasovskog. Kao novi član, sa njima je radio Ivica Jankulovski (semplovi, programiranje), a materijal je producirao Jovanović.

Pored koncerata u Makedoniji, grupa je nastupala u Hrvatskoj i Rusiji. Radili su muziku za mini TV seriju "Zavedeni" reditelja Slobodana Despotovskog.

www.profundus.com.mk

Diskografija

"String Forces" (Profundus 1998.)
"Izohronija" (Profundus 2002.)
"Silky Way" (Profundus 2006.)

SUPERHIKS

(Skoplje)

Ska orijentisan sastav Superhiks osnovali su marta 1994. godine Petar Mladenovski, Zoran Žežov i Boris Minov. Kao veliki poštovaoci stripa "Alan Ford", ime su odabrali po antijunaku Superhiku koji otima od siromašnih i poklanja bogatima.

Superhiks

Samostalno su objavili demo kasetu "Jodl", a zatim izdali EP "Muzika za veseli i tažni". Tokom godina su često menjali članove, a debi disk "Čekaj be, vikam... kade be, malku!" snimili su u postavi Petar Mladenovski (vokal, bas), Boris Minov (gitara), Darko Popov (bubnjevi), Ivica Ivanovski (trombon), Dimitar Todorovski (fligel horna) i Aleksandar Spasovski (truba). Spot za pesmu "Rade" emitovan je na evropskim TV stanicama. Na disku "Trumano" pored svojih pesama zabeležili su temu "Edno leto" Aleksandra Džambazova (koju su svojevremeno snimili i Pro Arte) i "Happy End" Betovena. Gostujući muzičari na snimanju su bili Slave Spirovski (gramofoni), Dragor Pima (udaraljke) i trubač Roj Pači lider italijanske ska grupe Roy Pacci & Aretuska. CD "Subotna fiesta, nedelna siesta" snimili su na koncertu koji su održali na skopskom sajmištu 6. novembra 2004. godine. U proleće 2004. godine održali su prvu evropsku turneju, često sviraju u inostranstvu i na prostoru bivše Jugoslavije. Nastupali su sa Fun Loving Criminals, Tito and Tarantula, Manu Chao, Henri Rolinsom i drugima.

Pesme "Mašenka" i "Di da da" sa debi izdanja su na disku "Ska factor pozitive" (Ohoho Records 2003.) koji je predstavio ska sastave sa prostora bivše Jugoslavije. Zastupljeni su na makedonskoj kompilaciji "Se razbudiv vo dviženje" (HOPS 2000.), ruskoj "Ska generacija" (BRP Records 2005.) i nemačkoj "Songs for Dresden" (Kultur Aktiv 2005.). Radili su muziku za pozorišnu predstavu "Tetovirani duši".

www.superhiks.com.mk

Diskografija

"Muzika za veseli i tažni" (2000. samizdat EP)
"Čekaj be, vikam... kade be, malku!" (Lithium Records 2002.)
"Trumano" (Lithium Records 2003.)
"Subotna fiesta, nedelna siesta" (Lithium Records 2006. koncertni)

ZAKLONIŠČE PREPEVA

(Ljubljana)

Grupu Zaklonišče prepeva (Sklonište pevuši) su 1994. godine u Novoj Gorici osnovali Vanja Alič (vokal, ex Zadnja godba), Borja Bolčina (gitara), Uroš Buh (bubnjevi), Edvin Školaris (gitara) i Mitja Marussig (bas). Neguju tradicionalan rock zvuk, pevaju na arhaičnom srpskohrvatskom jeziku, scenski simboli su im petokraka, srp i čekić, a svoju muziku definišu kao Yugo rock. Polit komesar i koautor tekstova u grupi je Staša Salaćanin.

Po odlasku Školarisa, novi gitarista postao je Miha Jerovec (ex Rože). Na debi kaseti "Nešto kao Džimi Hendriks" uz svoje pesme snimili su obradu Riblje čorbe "Zvezda potkrovlja i suterena" ali pod nazivom "Jugoslavija blues" i Balaševićevu "Računajte na nas". Na disku "Novo vreme – stare dileme", uz deset novih pesama koje su komponovali Alič i Bolčina, dodato je pet sa debi kasete. Materijal su producirali Žarko Pak i članovi grupe. Naslovna pesma na CD singlu "Glasajte za nas" je varijacija govora Slobodana Miloševića, uz nju su snimili ska temu "Žitije Miće Muriquija", ljubavnu "Pevaj" i "Hej, vojnici", reggae obradu himne jugoslovenskih vazduhoplovaca. Na disku "Odoh majko u rokere" ponudili su nove pesme "Prokleta je duša Slovenska", "Mićo Muriqui ide u Holivud" (gost na šargiji Sejo Sexon), "Hasan iz Azila", obradu "Idol" sastava Elvis J Kurtovich, a sam Elvis je osmislio i odrecitovao duhoviti uvod. Posle personalnih promena taj disk su snimili u postavi Alič, Bolčina, Jerovec, Mladen Bijeljac (bas), Davor Skočić (bubnjevi), Damjan Mašera (truba, akustična gitara) i Peter Baroš (saksofon, klavijature). Kao gosti na snimanju učestvovali su Bruno Urlić (violina) i Dragomir Herendić (gitara)

Zaklonišče prepeva

iz sarajevskog Zabranjenog pušenja sa kojima Zaklonišče prepeva često nastupa zajedno pod sloganom ZP i ZP. Na disku "Sellam alejkum" u produkciji Denykena gostovao je pevač Slavko Ivančič (ex Faraoni), a Elvis je napisao deo tekstova. U novim pesmama oni sa ironijom tretiraju ulazak Slovenije u Evropsku uniju i NATO.

Uz rad sa grupom, Vanja Alič se bavio novinarstvom. Potpredsednik je stranke Aktivna Slovenija. Glumio je u filmu "Reality" rediteljke Dafne Jemeršić.

www.zakloniscеprepeva.com

Diskografija

"Nešto kao Džimi Hendriks" (Shelter Records / Panika 1996. kaseta)
"Novo vreme – stare dileme" (Shelter Records 1998.)
"Glasajte za nas" (Shelter Records 1999. CD singl)
"Odoh majko u rokere" (Nika Records 2001.)
"Sellam alejkum" (Menart 2004.)

YU ROCK

DODATAK

festivali & novine & web rock strane

Parada ritma • I festival beat muzike • I festival VIS-ova • I šampionat VIS-ova Jugoslavije • Beogradska gitarijada • Jugoslovenski festival beat muzike • I slovenačka gitarijada • I festival jugoslovenske pop muzike • BOOM festival • FAMUS • Gitarijada u Zaječaru • Omladinski festival u Subotici • Ritam • Džuboks • Gong • Hit bit specijal • Mini Džuboks • Pop express • Pop • ITD • Rock • Ćao • Ritam • Heroina • Bum • Hard Metal • Vreme zabave • Heroina Nova • YU rock magazin • Ukus nestašnih • Super Tin • X zabave • Rock express • OK • Butcherian Vibe • Time Out • Popboks

Dodatak

ROCK FESTIVALI

Parada ritma

Dom sindikata, Beograd, januar 1964. godine. Učestvovali su: Safiri, Iskre, Lutalice, Zlatni dečaci i Ivanka Pavlović uz pratnju Valjevskih dečaka.

Vatromet ritma

Sajmište, Novi Sad, 14. oktobar 1964. godine, Gitarijada na kojoj su učestvovali najbolje plasirani VIS-ovi u anketi čitalaca časopisa "Ritam". Učesnici: Faraoni, Elipse, Detliči, Siluete i Crveni koralji.

I festival beat muzike

Zagreb, 4. i 5. novembar 1965. godine. Učestvovali su: Mladi, Delfini (Zg), Uragani, Ptice, Zlatni akordi i Crveni koralji.

I festival VIS-ova

Studentski centar, Zagreb, 6. maj 1966. godine. Učestvovali su: Plave zvijezde, Elektroni, Davor Roko, Markize i Fantomi.

II festival VIS-ova

Zagreb, 14. maj 1967. godine. Po mišljenju stručnog žirija najbolji su bili: Kameleoni, Delfini (St), Rdeči dečki. Po mišljenju žirija organizatora: Elektroni, Dinamiti, O' Hare. Po mišljenju publike: Grupa 220, Grešnici, Kondori.

I šampionat VIS-ova Jugoslavije

Studentski centar, Zagreb, 25. i 30 oktobar i 13. novembar 1966. godine. Po mišljenju žirija najbolji su bili Kameleoni, a po mišljenju publike Zlatni akordi.

I beogradska Gitarijada

Pod nazivom "TV Novosti daju šansu električarima" na beogradskom Sajmištu 9. januara 1966. godine održana je prva Gitarijada. Pobednici su bili Elipse, Siluete, Plamenih 5, Indexi i Iskre.

II beogradska Gitarijada

Hala I beogradskog Sajma, 23. januar 1967. godine. Po mišljenju žirija pobednici su bili: Crni biseri, Delfini, Bele višnje. Po mišljenju publike: Plavi dečaci, Džentlmeni, Vesnici.

I sarajevska Gitarijada

7. marta 1967. godine u FIS-u održana je prva Gitarijada, učestvovalo je deset grupa. Prvi su bili Indexi, drugi Čičak, a treći Kodeksi.

Takmičenje beogradskih i zagrebačkih VIS-ova

Beogradski Sajam, 13. mart 1967. godine. Pehar "Ekspres politike" osvojili su Zlatni akordi iz Zagreba. Na takmičenju su nastupila i dva ženska sastava: Sanjalice i Lutke.

Jugoslovenski festival beat muzike

Hala 8 beogradskog Sajma, od 17. do 23. decembra 1968. godine. Po mišljenju žirija i publike najbolji su bili Dinamiti i Mi.

I slovenačka Gitarijada

Hala "Tivoli", Ljubljana, februar 1968. godine. Pobednici su bili Bele vrane, Mladi levi i Rdeči dečki.

I festival jugoslovenske pop muzike

"Šalata", Zagreb, 30. septembar 1968. godine. Učestvovali su: Bis bez, Džentlmeni, Grupa 220, Pro Arte, Uragani, Crveni koralji i Mladi levi.

II festival jugoslovenske pop muzike

"Šalata", Zagreb, 11. jun 1969. godine. Učestvovali su: Mladi levi, Korni grupa, Uragani i Džentlmeni.

BOOM festival

BOOM 72

Hala "Tivoli", Ljubljana, 21. i 22. april 1972. godine. Učestvovali su: Nirvana, Indexi, Drago Mlinarec, Ivica Kiš, Alarm, Grupa 777, Mladi levi, Had, Ivica Percl, Time, Grupa Marina Škrgatića, Trio Neda, Dario i Miljenko, Jutro, Bumerang, Dekameroni i Tomaž Domicelj. Na festivalu je snimljen dupli koncertni album "Pop festival Ljubljana 72" (Helidon 1972.).

BOOM 73

Hala "Tivoli", Ljubljana, 20. i 21. april 1973. godine. Učestvovali su: YU grupa, Buco i Srđan, Ave, Srce, Jutro, Zdenka Kovačiček, Nirvana, Rock express, Grupa 220, Drago Mlinarec, Ivica Percl, Dah, Time, Grupa 777, Lambert Shop, Clan, Grupa Marina Škrgatića, Pop mašina, Srđan Marjanović, Bumerang, Ganeša, Tajga i Spirit. Na festivalu je snimljen dupli koncertni album "BOOM pop fest '73" (Jugoton 1973.).

BOOM 74

Hala "Tivoli", Ljubljana, 10. i 11. maj 1974. godine. Učestvovali su: Bijelo dugme, Bumerang, Cvrčak i mravi, Tomaž Domicelj, Hobo, Grupa 220, Jutro, Ivica Percl, Pop selekcija, Prošlo vreme, S vremena na vreme, Sedem svetlobnih let, Sunce, Zenit, YU grupa, Drago Mlinarec, Nirvana i Grupa Marina Škrgatića. Na festivalu je snimljen dupli koncertni album "BOOM pop festival Ljubljana '74" (Jugoton 1974.).

BOOM 75

Zagreb, 31. maj 1975. godine. Učestvovali su: Time, Tor, Ivica Percl, Cvrčak i mravi, Drago Mlinarec i Spektar, Buldožer, Tomaž Domicelj, Grupa 220, More, Bijelo dugme, Zdenka Kovačiček i Pop selekcija, Teška industrija, Kamen na kamen, Smak, Formula 4 i Vulkan.

BOOM 76

"Pionir", Beograd, 11. jun 1976. godine. Učestvovali su: Smak, YU grupa, Time, Septembar, More, Buldožer, Suncokret, Parni valjak, Teška industrija, Z Extra, Proces, Tor i Oliverova beogradska reprezentacija. Na festivalu je snimljen koncertni album "BOOM '76" (PGP RTB 1976.).

BOOM 77

Sajmište, Novi Sad, 10. i 11. decembar 1977. godine. Učestvovali su: Ibn tup, Tetka Ana, Čerge, Neoplanti, Cvrčak i mravi, Leb i sol, Pu, Tako, Suncokret, Zebra, Buldožer, Tomaž Domicelj, Parni valjak, Stakleno zvono, Vatra, Smak, Zlatni prsti, Vatreni poljubac, Zmaj od Bosne i Teatar Levo. Na festivalu je snimljen dupli koncertni album "BOOM '77" (Suzy 1978.).

BOOM 78

Sajmište, Novi Sad, 10. i 11. decembar 1978. godine. Učestvovali su: Aerodrom, Generacija 5, Riblja čorba, Suncokret, Zvuk ulice, Gordi, Izazov, Bumerang, Paraf, Prljavo kazalište, Pekinška patka, Den za den, Galija, Tako, Tomaž Domicelj, Vatreni poljubac i Leb i sol.

Gitarijada u Zaječaru

Najdugovečniji rock festival u Jugoslaviji prvi put je održan 1966. godine u Domu JNA. Gitarijadu je pokrenuo Momčilo Radenković, svojevremeno gitarista i pevač grupe Zlatni prsti. Tokom godina najzaslužniji za njeno održavanje bio je Kosta Kostadinović Čauš. Budući da hroničari nisu vodili pedantnu arhivu, nije poznato ko je pobeđivao tih prvih godina. Na osnovu podataka iz knjižice o Gitarijadi koja je objavljena 1996. godine, povodom tridesetogodišnjice održavanja, evo pobednika.

	žiri	publika
1966.	Polovine srca (Zaječar)	
1967.	Polovine srca (Zaječar)	
1974.	Viktorija (Niš)	
1975.	Orion (Beograd)	
1976.	Oktopus (Subotica)	Oktopus (Subotica)
1977.	Mama rock (Niš)	Madrigali (Bitolj)
1978.	Galija (Niš)	Pu (Skoplje)
1979.	OPS (Smederevo)	Visoko mišljenje (Zaječar)
1980.	Pauk (Zavidovići)	Dr ton (Bačka Palanka)
1981.	Cilindar (Skoplje)	Zoster (Zaječar)
1982.	Crna ruža (Zaječar)	Crna ruža (Zaječar)

1983.	Nova zemlja (Valjevo)	Nova zemlja (Valjevo)
1984.	Dinar (Banja Luka)	Dinar (Banja Luka)
1985.	Ogledala (Rijeka)	Ogledala (Rijeka)
1986.	Dr Steel (Rijeka)	Dr Steel (Rijeka)
1987.	Zijan (Đevđelija)	Zijan (Đevđelija)
1988.	Vrijeme nježnosti (Split)	Karizma (Beograd)
1989.	Džersi (Rijeka)	Zippo (Split)
1990.	Don Marcel (Beli Manastir)	Grof (Beograd)
1991.	Revolveri (Župa Aleksandrovačka)	Cirusi (Negotin)
1992.	Kazna za uši (Beograd)	Kazna za uši (Beograd)
1993.	Bjesovi (Gornji Milanovac)	Bjesovi (Gornji Milanovac)
1994.	Riff (Zaječar)	Ništa ali logopedi (Šabac)
1995.	Jelena u parku jure (Zrenjanin)	Jelena u parku jure (Zrenjanin)
1996.	Muve (Novi Sad)	Muve (Novi Sad)
1997.	Tattoo (Prijedor)	NCF (Raška)
1998.	Vibe (Beograd)	Fobije (Užice)
1999.	Jelizaveta Bam (Zaječar)	Brandon Walsh (Negotin)
2000.	Agenda (Beograd)	Blood Eruption (Zaječar)
2001.	Prvi put (Beograd)	Totalni klolari (Niš)
2002.	Sarah K. (Novi Sad)	Midgard (Šabac)
2003.	Redovna stvar (Zrenjanin)	Moondive (Beograd)
2004.	Demether (Zrenjanin)	Infest (Jagodina)
2005.	Broken Strings (Beograd)	Priručnik Janga Trovača (Zaječar)
2006.	Full Flavor (Beograd)	Ljute papričice (Beograd)

Omladinski festival u Subotici

1961.

Festival mladih kompozitora zabavnih melodija "Omladina" pokrenut je 1961. godine u okviru KUD "Mladost". Na prvi konkurs stiglo je sto dvadeset kompozicija iz čitave Jugoslavije. Odabrano je devet pesama, a festival je prvi put održan 4. i 5. decembra u sali Narodnog pozorišta. Peveče je pratio duvački i gudački zabavni orkestar OKUD "Mladost" pod rukovodstvom Josipa Kovača, jednog od inicijatora festivala. Vokalni interpretatori bili su i članovi KUD "Mladost". Prvu nagradu sutručnog žirija dobio je Kornelije Kovač za pesmu "Daj mi osmeh", a po publici najbolja je bila pesma "Macko" Lajoša Kuraija.

1962.

Festival je održan 17. i 18. novembra, a kompozicije su izvodili neafirmisani pevači iz čitave zemlje. Po mišljenju žirija najbolji je bio Kornelije Kovač, autor pesme "Susret", a po publici Silvester Levai koji je komponovao "Sumrak".

1963.

Od 13. do 15. septembra izvedeno je šesnaest kompozicija. Prvu nagradu žirija dobila je pesma "Zapisano u vetrovima" autora Vere Radman i Veljka Vujačića. Nju su izveli Nena Ivošević i Ratko Bošković. Nagradu publike dobio je Zdenko Runjić (Split) za pesmu "Vrbe" koju su interpretirali Svetozar Litavski i Ernest Zvekan uz ansambl Komete.

1964.

Festival je prvi put održan maja meseca i to je ubuduće postala praksa. Po mišljenju žirija i publike najbolja pesma bila je "Sečanja na susret" Vere Radman i Veljka Vujačića.

1965.

Nagradu žirija dobila je pesma "Naš dan" Zvonka Čuline. Pevale su je Biserka Spevec i Katarina Bilde. Publika se opredelila za pesmu "Šetajući s tobom" Vladislava Kanića (Zemun).

1966.

Na festivalu je nastupio devedeset jedan vokalni solista od kojih su afirmaciju stekli Kemal Monteno, Mahir Paloš, Vjekoslav Jut, Zlatko Golubović. Nagradu žirija dobila je pesma "Želim da znaš" Petra Bahuna, a publike "Odrasla si" Jerka Rošina.

1967.

Po mišljenju žirija najbolji kompozitor bio je Mihajlo Kovač (Subotica) sa pesmom "Neću takvu ljubav" koju je otpevao sa Sekom Kojadinović. Za publiku najbolji autor bio je Lajoš Pongo (Novi Sad) sa pesmom "Bila sam daleko".

1968.

Po žiriju najbolji je bio Slave Dimitrov (Bitolj) sa pesmom "Drugu ljubiš", a po publici Dražen Zimonjić sa pesmom "Balada".

1969.

Festival je prvi put održan u Hali sportova. Po žiriju najbolja je bila pesma Đorđa Uzelca "Jesen na njenom dlanu" koju je izveo VIS Bele vrane (Ljubljana). Publika se opredelila za pesmu Ferenca Kovača "Bit sonata", a otpevao je Dalibor Brun (Rijeka).

1970.

Po žiriju najbolji je bio kantautor Slobodan Samardžić (Sarajevo) sa pesmom "U predveče". Nagradu publike odneo je Gabor Lendel sa pesmom "Padao je sneg" koju je otpevao Mihajlo Kovač.

1971.

Prvi put su na festivalu samostalne koncerte imale pop grupe. Nagradu žirija dobio je Husein Kazas za pesmu "Nikad mi nije dosta da te gledam". Publika je odabrala pesmu "Ti si" koju je komponovao Števan Burka, a otpevala Danijela Pančetović (Skoplje).

1972.

Nagradu žirija i publike dobila je grupa Lutajuća srca (Niš) za pesmu "Još malo".

1973.

Nagradu žirija dobio je Srđan Marjanović (Beograd) za pesmu "Tražim", a publike Jadranka Stojaković (Sarajevo) za pesmu "Ti ne znaš dom gdje živi on" Vlade Miloša.

1974.

Nagrada žirija i publike dodeljena je Faruku Hasanbegoviću (Sarajevo) za pesmu "Ostanite tu" koju je otpevao Ivica Tomović.

1975.

Petnaesti festival obeležio je kuriozitet, svih četrnaest pesama koje su se našle u finalu proglašene su pobedničkim.

1976.

Prvu nagradu žirija dobio je Jordan Velinov za pesmu "Mojot san" koju je izvela Marija Čuruvija, a nagrada publike pripala je Manetu Kolevu za pesmu "Ti si ta koju znam", a otpevao je Momir Nikolovski.

1977.

Prvi put je održano veče "Mladi pevaju Titu", a organizatori su odlučili da večeri rodoljubivih pesama postanu sastavni deo festivala. Nagradu žirija dobio je Ivo Lesić (Split) za pesmu "Zašto ponekad iz sna me bude zvuci nečijeg pijanina". Nagradu publike dobio je Mustafa Ismailovski za pesmu "Ne kucaj srce moje tako nemirno".

1978.

Žiri je nagradio pesmu "Kad prođe vreme" Momira Pavlovića, a publika "Uz huk mora" Mirsada Hulića. U okviru rock programa svirale su grupe Galija i Atomsko sklonište.

1979.

Još jedna novina. Svi izvođači na festivalu konkurisali su za nagrade. Po žiriju pobedila je grupa Boomerang (Kopar) sa pesmom "Živjeti iznad tebe bar jedan dan". Po publici najbolji su bili Vesna Vrandečić, Robert Funčić i Marijan Blažina (Rijeka) za pesmu "Vjeruj mi". Jednu od nagrada dobila je i Pekinška patka, prva punk grupa koja se pojavila na festivalu.

1980.

Zbog smrti druga Tita festival je pomeren za kraj novembra. Dvadesetogodišnjica je obeležena retrospektivom i pesmama posvećenim Maršalu. Te godine festival je okupio ključne grupe novog talasa: Film, Idoli, Šarlo akrobata, Električni orgazam i druge. Po žiriju pobedio je sastav Film sa pesmom "Neprilagođen", a po publici grupa Eridanus (Kanjiža) sa pesmom "Rođen u slobodi".

1981.

Po žiriju pobedio je sastav Petar i zli vuci (Beograd) sa pesmom "Pogledaj u ogledalo". Publika je nagradila Milorada Nonina i pesmu "Uzalud te čekam" koju je otpevala Dragica Stankov. Sastav Lačni Franz dobio je nagradu za interpretaciju.

1982.

Po žiriju najbolja je bila grupa Martin Krpan (Ljubljana) sa pesmom "Kaj si skuhal, pojej". Po oceni publike najbolja je bila grupa Makakus (Skoplje) sa pesmom "Sladoled za vrane".

1983.

Na večeri šlagera, po žiriju pobedio je Miljenko Šercer sa pesmom "Prvi maj". Po publici najbolja je pesma "Cesta" Dragana Pavkovića i grupe Parudaštri (Subotica).

1984.

Na rock večeri najbolja je bila grupa Automobili iz Nove Gorice. Najbolja kompozicija pop večeri bila je "Balada za..." kantautora Mateja Zakonjška. Nagradu publike dobile su sestre Ljiljana i Tina Mladenović (Zaječar) za pesmu "Nemoj da mi kažeš".

1985.

Nagradu žirija dobila je grupa Rock'n'feller (Ljubljana), a publike Rock Street (Beograd).

1986.

"Omladina" je napustila šlagerski koncept i preimenovana je u Festival pop i rock muzike. Po žiriju i publici najbolja je bila grupa Bas dans iz Banja Luke.

1987.

Po mišljenju žirija svi finalisti, grupe KUD Idijoti, Indust bag, Mizar, Tužne uši i Grad proglašene su ravnopravnim pobednicima. Publika je glasala za KUD Idijote. Nastupi grupa finalista snimljeni su i objavljeni na ploči "Najbolji uživo".

1988.

Po mišljenju publike i žirija najbolja je bila grupa Zijan (Devdelija). Na festivalskoj ploči "The Best of 237" objavljeni su snimci takmičarskih grupa: Del Arno Band (Beograd), Ludi gavran (Beograd), Keith (Banja Luka), Idejni nemiri (Rijeka), Sing Sing Singers (Novi Sad), Zijan (Devdelija), Laufer (Rijeka) i Saygon (Skoplje).

1989.

Po mišljenju publike i žirija najbolja je bila rockabilly grupa Torpedo. Najbolji sastav u ponoćnom programu bio je Kleržo (Skoplje). Na ploči "Omladina '89." objavljeni su snimci takmičarskih grupa: Arhangel (Skoplje), Telo-nauka sovršena (Struga), Obojeni program (Novi Sad), Super Nova (Skoplje), Civili (Zaječar), Greaseballs (Zagreb), Ponoćni kauboj (Novi Sad), Torpedo (Sarajevo) i Nesalomivi (Beograd).

1990.

Trideseti i ujedno poslednji festival. Grupa Deca loših muzičara dobila je nagradu publike, žirija i akreditovanih novinara. Na ploči "Omladina '90." objavljeni su snimci grupa Daleka obala (Split), Royal Albert Hall (Skoplje), Budweiser (Beograd), Strogo zaupno (Ruše), Majke (Vinkovci), Strelnikoff (Štore) i Deca loših muzičara (Beograd).

FAMUS

Festival akustičarske muzike u Sivcu, malom mestu u Vojvodini, održan je prvi put 1977. godine. Na njemu su se takmičili isključivo akustičari. Niz godina festival je u u životu održavao Maksim Mudrinić koji je karijeru muzičara svojevremeno ostvario kao lider Maksi grupe, prvog pobednika FAMUS-a. Zbog finansijskih problema i raspada zemlje festival nije održavan od 1990. do 1993. godine. Dosadašnji pobednici bili su:

1977. Maksi grupa (Sivac)
1978. Atak (Novi Sad)
1979. Slobodan Devečerski (Smederevo)
1980. Slavica i Saša (Bajmok)
1981. Makakus (Skoplje)
1982. Ivan Leščešen (Kula)
1983. Aleksandar Petrović (Požarevac)
1984. Pozitivna nula (Bačka Topola)
1985. Epitaf (Ljubljana)
1986. Prva pomoć (Novi Sad)
1987. Diala (Maribor)
1988. Refina (Kumanovo)
1989. Putokazi (Rijeka)
1994. Anonimus (Subotica)
1995. Revir (Novi Sad)
1996. Nas troje (Novi Sad)
1997. Lucid Mad Love (Beograd)
1998. Ritam snova (Novi Sad)
1999. Zbog bombardovanja Jugoslavije nije održan takmičarski već samo revijalni deo festivala
2000. Ana Savojska (Sombor)
2005. Olivera Popović (Sombor)
2006. Ljuti ljudi (Novi Sad)

www.sivac.net

ROCK NOVINE

"Ritam"

Revija za džez i zabavnu muziku. Izdavač: Dnevnik, Novi Sad. Urednik: Miroslav Mika Antić. Prvi broj izašao je 1. oktobra 1962. godine po ceni od 50 dinara. Poslednji broj je izašao avgusta 1965. godine. Objavljeno je 69 brojeva.

"Džuboks"

Izdavač: NIP Duga, Beograd. Urednik: Nikola Karaklajić, zatim Višnja Marjanović. Prvi broj izašao je 3. maja 1966. godine. Cena mu je bila 1,50 novih dinara ili 150 starih. Novina je prestala da izlazi jula 1970. godine a objavljeno je trideset devet brojeva. U okviru novine čitaocima su poklanjane popularne folije sa snimcima aktuelnih stranih hitova.

"Gong"

Specijalni dodatak lista "Film novosti". Prvi broj izašao je u okviru tog lista 21. decembra 1966. godine. Poslednji broj objavljen je 18. decembra 1968. godine.

"Hit bit specijal"

Nedeljno glasilo jugoslovenskog centra diskofila, Beograd. Urednik: Vladan Krasić. Krajem 1966. godine izašla su četiri broja po ceni 0.70 para.

"Mini Džuboks"

List za muziku, zabavu i modu. Izdavač: NIP Duga. Odgovorni urednik: Dr Sava Popović, zatim Višnja Marjanović. Prvi broj izašao je 9. maja 1968. godine po ceni od jednog dinara. Novina je ugašena zaključno sa tridesettrećim brojem koji je izašao 20. februara 1969. godine.

"Pop express"

Izdavač: Centar za kulturnu djelatnost omladine Zagreba. Urednik: Darko Stuparić. Prvi broj objavljen je 10. februara 1969. godine. Poslednji, dvadeset treći broj objavljen je 17. januara 1970. godine.

"Pop"

Glazbeni informativni list, Zagreb. Urednik: Željko Marušić. Objavljen je samo jedan broj 1. februara 1973. godine. Pod imenom "Pop horizont" godine 1974. objavljen je još jedan broj.

"Ladin Džuboks"

Izdavač: Dečje novine, Gornji Milanovac. Kasnije novina je prerasla u "Džuboks". Prvi urednik bio je Vojkan Borisavljević, zatim Milisav Ćirović, Petar Popović i Branko Vukojević. Prvi broj izašao je 1. jula 1974. godine po ceni od pet dinara. Novina je prestala da izlazi posle 171 broja, 22. jula 1983. godine. Pod uredničkim vodstvom Ljube Trifunovića, novina je obnovljena 1984. godine, a sledeće je ugašena.

"ITD"

Urednici novine bili su Rade Atić, Milenko Pajović, Petar Cvijić, Vanja Bulić, Aleksandra Marković i Mirko Marković. Prvi broj izašao je 16. decembra 1981. godine po ceni od 22 dinara. Poslednje izdanje objavljeno je kao dvobroj 215 / 216 septembra 1989. godine. Novina je štampala specijale o Bijelom dugmetu i stranim zvezdama rock muzike. Jedno vreme paralelno je izlazio "Super ITD" koji je karijeru završio kao erotski magazin.

"Rock"

Izdavač: NIP Politika. Urednik: Petar Popović. Prvi broj izašao je u okviru "Strip Rock" izdanja, aprila 1982. godine. Cena dvadeset dinara. Januara 1983. godine novina je počela da izlazi pod imenom "Rock" na velikom novinskom formatu. Marta 1985. godine "Rock" je prešao na magazinski format. Po Popovićevom odlasku novinu je uređivao Vladislav Bajac, kraće vreme Dragan Todorović, a od oktobra 1988. godine pod imenom "Pop Rock" uređivao je Saša Gajević. Poslednji broj 161 objavljen je 13. decembra 1990. godine.

"Ćao"

Urednik: Rade Atić. Prvi broj izašao je decembra 1988. godine. Cena tri hiljade dinara. U okviru redovnih izdanja štampani su specijalni brojevi. Zaključno sa brojem 77 novina je prestala da izlazi avgusta 1993. godine. Taj broj je mogao da se kupi za trideset miliona dinara.

"Ritam" mesečni vodič kroz popularnu muziku, film, video, strip... i još više!

Izdavači: "Sportinvest" Zemun i ROID "Vuk Karadžić" Paračin. Urednik Momčilo Rajin. Izašlo 14 brojeva od 1. februara 1989. do juna 1990. godine.

"Novi Ritam", mesečni vodič kroz popularnu kulturu

Urednik Branko Vukojević, izdavači: IZ "Ritam" Beograd i IP "Vuk Karadžić" Paračin. Izašlo osam brojeva od septembra 1990. do maja 1991. godine.

"Ritam"

Urednik Dragan Ambrozić. Izdavači: IZ "Ritam" Beograd i "Sorabia disk" Beograd. Izašla dva broja 1992. godine.

"Ritam", vodič kroz popularnu kulturu

Izdavač: IZ "Ritam" Beograd, Urednik Dragan Ambrozić, izašlo šest brojeva od 1993. do 1995. godine.

"Heroina"

Privatno izdanje. Urednik: Branko Maleš. Prvi broj je izašao 24. decembra 1990. godine. Šesti, poslednji broj objavljen je juna 1991. godine. List je obnovljen pod imenom "Heroina Nova". Izdavač: Glas Slavonije, Osijek. Urednik: Zoran Jačimović. Prvi broj izašao je januara 1994. godine. Jula 1998. godine objavljen je poslednji, četrdeset prvi broj.

"Hard Metal"

Izdavač: Dnevnik, Novi Sad. Urednik je bio Konstantin Polzović. Prvi broj je izašao maja 1991. godine, a šesti, poslednji maja 1992. godine.

"Bum"

Izdavač: Dnevnik, Novi Sad. Urednici: Boris Labudović i Vladimir Stakić. Prvi broj je izašao

juna 1991. godine. Cena 49 dinara. Četvrti, poslednji broj objavljen je oktobra 1991. godine. Početkom 1993. godine, novina je ujedinjena sa magazinom "Hard Metal" nastavljena pod imenom "Rock starz". Objavljena su samo tri broja po ceni 2 800 000 dinara.

"Vreme zabave"

Izdavač: NP Vreme, Beograd. Urednik: Petar Luković. Prvi broj izašao je novembra 1993. godine. Cena je bila dva miliona dinara. Juna 1996. godine objavljen je poslednji, trideset prvi broj.

"YU rock magazin"

Urednik: Ivan Tarle. Prvi broj izašao je 1. marta 1994. godine po ceni od jednog dinara. Poslednje izdanje, dvobroj 45-46 objavljen je novembra 1996. godine.

"Ukus nestašnih"

Izdavač: Tom Tom Music. Urednik: Aleksandar Žikić, zatim Milja Jovanović. Prvi broj izašao je 30. juna 1994. godine. Cena dva dinara. Do proleća 2003. godine objavljeno je dvanaest brojeva i tri specijala.

"Super Tin"

Izdavač: NIP BIGZ, Beograd. Urednik: Dragan Popović. Prvi broj izašao je decembra 1994. godine po ceni od pet dinara. Poslednji broj 108 objavljen je januara 2003. godine.

"X zabave"

Izdavač: X-Press, Beograd. Urednik: Petar Luković. Prvi broj je izašao oktobra 1996. godine po ceni od petnaest dinara. Magazin je prestao da izlazi februara 1999. godine a objavljena su dvadeset četiri broja.

"Rock express"

Urednik: Branko Rogošić. Prvi broj izašao je oktobra 1997. godine. Poslednji br. 42 objavljen je 20. decembra 2004. godine. Januara 1999. godine ista redakcija pokrenula je "Metal express" i aprila 2004. godine objavila petnaesti, poslednji broj.

"Butcherian Vibe"

Heavy metal magazin pokrenut januara 1998. godine u Kragujevcu. Do septembra 2006. godine objavljeno je petnaest brojeva. www.butchersound.com

"OK"

Izdavač: Dedalus, Beograd. Urednik: Dragan Pavlov, zatim Sofija Vuković. Prvi broj je izašao aprila 2000. godine, a poslednji 2003. godine.

"Time Out"

Januara 2004. godine kao nastavak magazina "Time Out Teen" od broja 23 pokrenuta je muzička novina "Time Out". Do decembra 2006. godine objavljeno je 49 brojeva.

"Popboks"

Web magazin za popularnu kulturu, www.popboks.com. Izdavač: Društvo ljubitelja popularne kulture, Beograd. Urednik: Goran Tarlač. "Popboks" je na Internetu osnovan decembra 2004. godine. Bavi se muzikom, filmom, stripom i srodnim oblastima. Sadrži digitalizovanu arhivu listova "Džuboks" (1974.-1985.) i "Ritam" (1989.-1995.). Jula 2006. godine osnovana je rubrika "Scena" na kojoj mladi domaći bendovi predstavljaju svoje pesme u audio formatu. Objavili su knjigu nekadašnjeg urednika "Džuboksa" Branka Vukojevića (1956.-2003.) "Kako je bio rokenrol" (Društvo ljubitelja popularne kulture 2005.). Priređivači su Goranka Matić, Momčilo Rajin, Dragan Kremer i Predrag Popović.

EX YU ROCK WEB STRANE

www.popdepression.com
www.muzika.co.yu
www.ispodzemlje.com
www.muzika.hr
www.terapija.net
www.rockonnet.com
www.ri-rock.com
www.barikada.com
www.croatian-music.info
www.dobra-muzika.bloger.hr/post/ex-yubendovihomepages

Sadržaj

A

Aerodrom 11
Aleksandar Makedonski 12
Alisa 12
Amajlija 12
Ambasadori 12
Anastasia 13
Animatori 13
Arhangel 14
Asanović Tihomir Pop 15
Atomi 15
Atomsko sklonište 15
Automobili 16
Azra 17

B

Bajagić Momčilo Bajaga 20
Balašević Đorđe 23
Balkan 25
Banana 25
Bastion 25
Bebek Željko 25
Bebi Dol 26
Bebić Toma 27
Begnagrad 27
Belan Neno 28
Bel Tempo 28
Bele višnje 29
Bele vrane 29
Beograd 29
Bezimeni 29
Bezobrazno zeleno 30
Bijele strijele 30
Bijelo dugme 31
Biseri 36
Blues Kvintet 36
Blues Trio 36
Boa 37
Bombaj štampa 37
Borghesia 38
Boye 38
Brecelj Marko 39
Bregović Goran 40
Buco i Srđan 41
Buldogi 41
Buldožer 41
Bulevar 43
Bumerang 43

C

Cacadou Look 44
Center za dehumanizacijo 44
COD 45
Crni biseri 46
Crvena jabuka 46
Crveni koralji 48
Cukić Dejan 49
Cvrčak i mravi 50

Č

Čista proza 51
Čolić Zdravko 51
Čuturilo Nikola 53

D

DAG 54
Dah 54
Daleka obala 55
Daltoni 55
D' Boys 56
Dedić Arsen 56
Dee Dee Mellow 58
Del Arno Band 59
Delčić Milan 59
Delfini 60
Delfini 60
Demolition Group 60
Den za den 61
Denis & Denis 61
Di Luna Blues Band 62
Dinamiti 62
Disciplina kičme 62
Divljan Vladimir 65
Divlje jagode 66
Divlji anđeli 67
Dogovor iz 1804. 67
Doktor Spira i ljudska bića 67
Domicelj Tomaž 68
Dorian Gray 69
Drugi način 69
Du Du A 70
2227 71
Dvornik Dino 72

Đ

Đavoli 73
Đuričić Dragoljub 74
Džentlmeni 75

E

Ekatarina Velika 76
Električni orgazam 78
Elektroni 81
Elipse 81
Elvis J Kurtovich & His Meteors 82

F

Falk Marjeta Neca 83
Faraoni 83
Film 83
Fit 85
Formula 4 85

G

Galija 86
Garavi sokak 88
Gastrbajtrs 88
Generacija 5 89
Gibonni 89
Gordi 90
Gori uši Winnetou 91
Grad 92
Grč 93
Grešnici 93
Griva 93
Grupa 220 94
Grupa I 95
Grupa Marina Škrgatića 95
Gustaph y njegovi dobri duhovi 96

H

Habić Saša 97
Hari Mata Hari 97
Haustor 98
Henda 99
Heroina 100
Heroji 100
Hladno pivo 101
Hobo 101

I

Idoli 102
Igra staklenih perli 104
Ilić Aleksandar Sanja 104
Indexi 105
Instant Karma 107
Iskre 108
Islamović Alen 108
ITD Band 109
Izazov 109

J

Jakarta 110
Jugosloveni 110
Jusić Ibrica 110
Jutro 111

K

Kameleoni 112
Karlowy Vary 112
KBO! 113
Kerber 113
Kongres 114
Kontraritam 115
Korni grupa 115
Kovač Boris 117
Kovač Kornelije 118
Kovačić Jani 119
Kovačićek Zdenka 120
Kozmetika 120
Kreslin Vlado 121
KUD Idijoti 122

L

Laboratorija zvuka 124
Lačni Franz 125
Laibach 127
Laki pingvini 128
Laufer 129
Leb i sol 130
Le Cinema 133
Let 3 133
Lisac Josipa 134
Lojpur Milan 136
Lola V Stain 136
Lovšin Peter 136
Lublanski psi 137
Luna 137
Lutajuća srca 138

M

Majke 139
Mandić Oliver 140
Manojlović Zlatko 140
Marjanović Đorđe 141
Marjanović Srđan 142
Martin Krpan 143
Marušić Branislav Čutura 143
Memić Seid Vajta 144
Memorija 144
Merlin 145
Messerschmitt 146
Metak 146
Metikoš Karlo 147
Mežek Aleksander 148
Mi 148
Miladojka Youneed 149
Milošević Aleksandra Sladana 150
Mizar 151
Mladi 152
Mladi levi 153
Mlinarec Drago 153
More 155

N

Na lepem prijazni 156
Napred u prošlost 156
Neki to vole vruće 156
Nervozni poštar 157
Niet 157
Nirvana 157
Novi fosili 158
Novković Boris 159

O

O' Hare 160
Obojeni program 160
Oko 161
Oktobar 1864. 161
Opus 162
Osmi putnik 162
Osvajači 162
Otroci socializma 163

P

Pankrti 164
Paraf 165
Parlament 165
Parni valjak 166
Partibrejkers 168
Patrola 170
Pekinška patka 170

Pengov Tomaž 170
Perazić Marina 171
Percl Ivica 171
Petar i zli vuci 172
Petar Pan 172
Petrović Miloš 172
Piloti 172
Pinterić Alenka 174
Plamenih 5 174
Plava trava zaborava 174
Plavi orkestar 175
Point Blank 177
Polska malca 177
Pomaranča 177
Pop mašina 178
Porodična manufaktura crnog hleba 179
Poslednja igra leptira 179
Predin Zoran 179
Predmestje 181
Prelević Dušan 181
Pridigarji 182
Prljavo kazalište 182
Pro arte 184
Prva ljubav 185
Psihomodo pop 185

R
Rambo Amadeus 187
Regata 189
Revolveri 189
Rex Ilusivii 189
Rezonansa 190
Riblja čorba 191
Ristovski Lazar 198
Ritam nereda 198
Roboti 199
Roze poze 200
Rundek Darko 200
Ruž 201

S
Satan Panonski 202
Samonikli 202
San 202
Sanjalice 203
Savić Massimo 203
SCH 204
September 205
SexA 206
Siluete 206
Simjanović Zoran 208
Sirova koža 208
Slomljena stakla 209
Smak 209
Smeli 212
Sokoli 212
Sovilj Tomi 213
The Spoons 213
Srebrna krila 213
Stančić Ivan Piko 214
Stidljiva ljubičica 215
Stijene 215
Stojaković Jadranka 216
Stojančić Perica 216
Stop 217
S.T.R.A.H. 217
S vremena na vreme 217
Suncokret 219

Š
Šarlo akrobata 220
Šifrer Andrej 221
Šobić Miladin 222

T
Tako 223
Termiti 223
Terusi 224
Teška industrija 224
Tilly Robert 225
Time 225
Toni Montano 227
Trivalia 228
Trula koalicija 228
Tunel 229
Tutti Frutti Balkan Band 229
Tvrdo srce i velike uši 229

U
Uragani 230
U škripcu 230

V
Valentino 232
Vampiri 232
Van Gogh 233
Varga Tihomir Tini 234
Vatreni poljubac 234
Vejvoda Goran 235
Videosex 236
Viktorija 236
Vještice 237
Vlada i Bajka 238
Vojičić Mladen Tifa 238
Vojvođanski bluz bend 239
Vrijeme i zemlja 240
Vrisak generacije 240

X
Xenia 241

Y
YU grupa 241

Z
Zabranjeno pušenje 244
Zana 246
Zdravo 248
Zebra 248
Zlatni akordi 248
Zlatni dečaci 249
Zlatni prsti 250
Zona B 250
Zvijezde 251

Ž
Žeteoci 252

Srbija

Atheist Rap 255
BAAL 255
Babe 256
Bad Copy 256
Beogradski sindikat 257
Bjesovi 257
Block Out 257
Braća Left 258
Bukvar Bukvar 258
Cactus Jack 259
ČBS 259
Darkwood Dub 259
Deca loših muzičara 260
Direktori 261
Doghouse 261
DŽA ili BU 262
Džambasov Darko 262
Džukele 262
E-play 262
Eva Braun 263
Eyesburn 264
Familija 264
Generacija bez budućnosti 264
Gluve kučke 265
Goblini 265
Goribor 266
Gru 266
Hadžimanov Vasil 266
Hazari 267
Intruder 267
Irfan Muertes 267
Jarboli 268
J.U.S.T. 268
Kanal Tvid 268
Kanda, Kodža i Nebojša 268
Kazna za uši 269
K2 269
Klinički mrtav 270
Kontrabanda 270
Kristali 271
The Kuguars 271
Lajko Felix 271
Lee Man 272
Lira Vega 272
Love Hunters 273
Lutke 273
Madame Piano 273
Marčelo 274
Minstrel 274
Mistake Mistake 274
NbG 275
Negative 275
Neočekivana sila koja se iznenada pojavljuje i rešava stvar 275
Neverne bebe 275
Night Shift 276
Ništa ali logopedi 276
Novembar 276
Orthodox Celts 277
Oružjem protivu otmičara 277
Overdrive 278
Pejaković Nikola Kolja 278
Plejboj 278
Popcycle 279
Popečitelji 279
Popović Ana 279
Popović Ognjen 280
Presing 280
Prljavi inspektor Blaža i kljunovi 280
Qrve 281
Rare 281
Simić Quartet 281
Six Pack 282
Stanić Ana 282
Straight Jackin 282
Sunshine 283
Supernaut 283
Super s karamelom 284
Sve ili ništa 284
Šablon 284
357 284
URGH! 285
Veliki prezir 285
Viborg Dallas 286
Vijatov Voja 286
Voodoo Popeye 286
VROOOM 287
Vučković Vladan Paja 287
Who Is The Best 287
X centar 288
Zbogom Brus Lee 288
Zvoncekova bilježnica 288

Svet

The Bambi Molesters 291
Blla blla blla 291
The Books of knjige 291
Edo Maajka 292
Elvis Jackson 292
Emir & Frozen Camels 292
En Face 293
Erogene zone 293
Foltin 293
Kultur Shock 293
Maraš Vladimir 294
Monteniggers 294
Pips, Chips & Videoclips 295
Res Nullius 296
Revolt 296
Serafimov Vasko 296
Siddharta 297
Sikter 297
Skroz 297
String Forces 298
Superhiks 298
Zaklonište prepeva 298

Dodatak

Rock festivali 301
Rock novine 303
EX YU Rock Web strane 304
Index 307
Beleška o autoru 320
Bibliografija 320

Indeks

A

Abadić, Dejan 161
Abu El Rub, Jasmina 59
Abu El Rub, Omar 74
Aćimović, Aleksandar 145, 157
Aćimović, Nemanja 262, 268, 272, 275
Aćimović, Vladan 100
Ačin, Andrej 255
Adamić, Bojan 39, 83, 148
Adamović, Dean 93
Adamović, Nebojša Adam 282
Adamović, Peđa 93
Adlešić, Staško 170
Ahmeti, Mimoza 291
Ahmeti, Špand 34
Ajvora, Sezaria 40
Aković, Zoran 273
Aksentijević, Pavle 104
Aksentijević, Vladan 256
Aksamija, Šefko 105, 106
Al Ibro, Rista 112
Alačević, Davor 70
Alajbegović, Zemira 38
Albahari, David 50, 79
Albić, Predrag Biska 209
Alečković, Mira 52
Aleksandrić, Dragutin 281
Aleksandrov, Nikola 267
Aleksić, Mikо 294
Aleksić, Miša 178, 191
Aleksić, Rudolf 262
Aleksić, Vojko 156
Aleksijević, Ivan 129, 188, 271
Alić, Vanja 246, 298
Alić, Božidar 58
Aligrudić, Slobodan 181
Alili, Aziz 67
Alimanović, Sinan 106
Altarac, Želimir Čičak 105
Alvir, Marin 92
Alvirović, Petar 24, 88
Alvirović, Zoran Kina 24, 88
Amar, Zoran 124, 212
Ameti, Idriz 291
Amulić, Ivo 55, 229
Anan, Kofi 24
Andić, Savo Mate 156
Andonovski, Vinko 136
Andre, Fabricio De 57
Andrić, Branko 124
Andrić, Dragan Andra 172
Andrić, Josip 48, 90
Andrić, Radivoje Raša 65, 267, 269, 285
Andrić, Slobodan 161
Andrijić, Lolo 211, 248
Andrlić, Branko Andrla 239
Anđelić, Đorđe Kića 260
Anđelić, Srđan 283
Anđelković, Nebojša 274
Aničić, Zoran 12, 171
Anić, Marko 96
Anić, Stipe 101
Anić, Zoran 100
Antić, Miroslav Mika 23, 88, 110, 278
Antolić, Bojan 162
Antoljak, Zoran 36
Antonijević, Nebojša Anton 30, 63, 70, 77, 79, 168
Antonijević, Predrag 40
Antonioli, Srećko 11, 18, 95, 153, 166, 175, 249
Antov, Draga 277, 285
Anušić, Mario 202
Anzulović, Sloven 297
Anžek, Mario 199
Aparatchiks 65
Aralica, Vojislav Voja 22, 171, 233, 237, 245, 255, 258, 268, 270, 275, 278, 282, 286, 294
Aranđelović, Boris 209, 227
Aranđelović, Branislav 174
Arapović, Faris 245, 297
Argirovski, Dejan 14
Arih, Igor 96
Arko, Sergej 71
Arkus, Bobo 190
Arkus, Darko 45, 190, 224
Arnautalić, Esad 149, 184
Arnautalić, Ismet 31, 105
Arnautović, Milan Firca 265
Arneric, Neda 256
Arsenijević, Dušan 114
Arsenijević, Mirko 288
Arsenijević, Mladen 100
Arsenijević, Vladimir 286
Arsić, Dragan 257
Arslanagić, Damir Aske 293
Arslanagić, Šukrija 157
Arslanagić, Zlatko Zlaja 46, 82, 159, 176, 239, 244
Arsovski, Bodan 53, 130
Asamović, Lidija 179, 214
Aslani, Teuta 267
Atanasijević, Nenad 172
Atanasovski, Igor 14, 131
Atanasovski, Pece 132, 136
Atić, Bora 102
Avdić, Mugdim Henda 99
Avdić, Sead 19
Avramov, Ljuba 265
Avsenik, Slavko mladi 127

B

Babarović, Boris 48
Babić, Biljana 38
Babić, Branislav Kebra 160, 268, 286
Babić, Tomislav 69
Babić, Vili 93
Babović, Nedim 37
Babović, Srđan 255, 266
Babović, Zoran Babonja 173
Bachrach, Sanja 69
Bačković, Fuad Deen 67
Bačić, Nenad 240
Bačić, Ranko 30
Bačović, Branko 161
Badanjek, Branko 251
Badovinac, Mladen 90
Badrić, Josip Medo 48
Badrić, Nina 167, 270
Badžić, Alen 93
Bajac, Mpmčilo 94
Bajagić, Žarko Baja 55
Bajan, Zdravko 28
Bajić, Darko 21, 79, 131, 161, 173, 278
Bajić, Dragan 37
Bajramović, Enes 12, 45
Bajramović, Saban 40, 65, 87, 245, 285
Bajuk, Lidija 121, 183
Bakić, Vladimir 284
Baković, Branimir 60
Balaban, Aleksandar 245
Balaban, Dragutin Bajka 238
Balać, Aleksandar 62, 258, 271, 286
Balaž, Tomas 67, 139, 294
Balen, Ranko 94
Baletić, Dragan 46, 162
Balić, Ivan 30, 199
Baloš, Aleksandar 274
Baloš, Branko 62, 177
Balžević, Damir 60
Baljak, Dražen 134
Ban, Marijan 16, 19, 27, 55, 72
Banfić, Ivana 55, 98, 145
Banfić, Ivica 30
Banjević, Marko 287
Banić, Marijan 81
Banov, Joško 55
Banović, Bojan 172
Banović, Dušan Duško 75, 249
Banović, Siniša 85, 92, 133
Banjac, Bogoljub 12
Banjanin, Tanja 131, 270
Banjeglav, Branko 185
Barać, Aleksandar 233
Barać, Marijan 93
Baraković, Mladen 58, 110, 120, 154, 226
Baranec, Marijan 93
Baranović, Berislav 148
Bardun, Branko 70
Bare, Goran 90, 133, 139, 175
Barišić, Stipe Gego 238
Barišin, Mario 99
Barjaktarević, Vlada 196, 233
Barlović, Đurdica 158
Baros, Tačana 77
Baroš, Peter 298
Bartez, Rikardo 268
Barudžija, Eleonora 176
Barudžija, Izolda 141, 176, 214, 236
Bastajić, Vlado 49, 93
Bastiančić, Sandro 293
Baša, Andrej 61, 230
Bašić, Zlatko 39
Bašin, Igor 165
Batalo, Dragan 46, 250
Bauer, Branko 207
Beban, Slaven 149
Bebe, Gofie 64
Bebek, Zlatko 48, 183
Bečirević, Mirsad 19
Bečković, Matija 218
Bečković, Olja 120, 257
Bedov, Miroslav Micke 160, 240, 274
Begović, Rade 95
Begović, Senad 85, 224
Bekford, Džonatan 270
Bekić, Branislav 109
Bekić, Ivan 137, 212
Belamarić, Josip 101
Bele, Boris 22, 35, 41, 82, 84, 122, 125, 212
Beltram, Boštjan Berto 292
Benčić, Miroslav Sedak 11, 14, 18, 69, 99, 120, 147, 167, 176, 247, 251
Benčić, Zoran 296
Benedetić, Katarina 30
Benik, Danijel 93
Benzia, Dean 85, 133
Benzon, Vjekoslav 155
Beran Leskošek, Sonja 34
Berber, Mersad 106
Berček, Aleksandar 220
Bereš, Fea 240
Bergovec, Mijo 252
Berša, Agron 34
Berša, Zija 34
Berliner Strasse 286
Bernandina, Della Drago 112
Bertok, Vili 41
Bertoncelj, Gašper 180
Bertoncelj, Marko 161, 212
Best Of Nothing 124
Bešić, Vojislav Beša 30, 283
Bešlić, Halid 26, 97, 107, 239, 246
Beštija, Eso 239
Bešvir, Davorin 182
Beuk, Boško 35
Bezdanov Gostimir, Svetlana 271
Bezget, Igor 180
Bezuha, Dušan Duda 21, 23, 25, 43, 65, 181, 200, 209, 219, 250
Biafra, Dželo 164
Bibić, Bratko 27, 28, 143
Bičanić, Ivica 81
Bijazić, Kristijan Piceк 123
Bijelić, Aleksandar 54
Bijeljac, Mladen 298
Bilal, Enki 235
Bilandžić, Paul 16
Bilanović, Miloš 275
Bilosnić, Ivan 206
Bilušić, Jasna 59, 200, 215, 238
Binički, Stanislav 127
Birak, Sveta 259
Birtašević, Boban 46, 143, 207, 229
Bisić, Kemal 145
Biški, Fon 28
Bitenc, Brane 163
Bitenc, Marko 181
Bjelanović, Amir Tula 145, 239
Bjelica, Isidora 266
Bjelinski, Alen 11, 99
Blače, Branko 93
Blagaić, Vičenco 90
Blagne, Helena 61
Blagojević, Ivan Užke 260
Blam, Mihajlo Miša 28, 172, 181
Blašković, Franci 27, 91, 96, 122
Blažević, Berislav 139, 167
Blažević, Igor Blaža 280

Blažević, Krešimir 13, 126
Blaževski, Vladimir 101
Blažić, Aleksandra Caka 39, 272
Blažić, Serđo 15, 43, 239
Boban, Ivana 59
Boban, Ranko 33, 45, 52, 99, 144, 146, 224
Bobić, Mirjana 175
Bobić, Predrag Bleka 246
Bobić, Stjepan 16, 146
Boček, Ana 14
Boček, Josip 23, 32, 52, 62, 89, 115, 118, 130, 210, 219, 225
Bodalec, Mladen 90, 170, 182
Bodlović, Miki 98
Bogadi, Valent 252
Bogdan, Zvonko 24, 88
Bogdanović, Dragutin Bogda 107, 240, 263, 272
Bogdanović, Ognjen 151
Bogdanović, Saša 282
Bogdanović, Slavojub 108
Bogdanović, Velibor Boka 46, 54, 75, 241
Bogdanović, Vladimir 229
Bogeljić, Eduard Edo 25, 26, 31, 33, 105
Bogićević, Branko 89, 95
Bogićević, Goran 172
Bogićević, Zoran 200
Bogojević, Nenad Bogi 283
Bogosavljević, Mihajlo 59, 260
Bogović, Davorin 19, 82, 182, 251, 295
Bogović, Dušan 233
Bogunović, Branko Pif 14, 26, 69, 84, 109, 120, 159, 165, 171, 174, 189, 251
Boić, Fedor 90, 109, 183
Bojac, Borivoje 271
Bojanić, Milan Knez 188, 237
Bojanić, Živko 53
Bojić, Dragan 282
Bojić, Dražen 158
Bojić, Sava 178, 223
Bojović, Branko Bane 59, 283
Bojović, Teodora 50, 276
Bolčina, Borja 298
Boldin, Zvonko 155
Boldižar, Robi 246
Bole, Saša 143
Bolha, Dare 163
Boltižar, Rajko 160
Bon, Edi 274
Bon, Ivan 274
Bončina, Janez Benč 15, 42, 68, 82, 83, 95, 148, 153, 161, 205
Borac, Borko 232
Borić, Drago 156
Borisavljević, Vojkan 33, 75, 120, 142, 212, 237, 241
Borisegliebski, Boris (Shorty) 266
Borna, Davor 109
Borojević, Igor 25, 168, 173, 262, 271, 275, 283
Borošić, Boris 81
Borota, Nikola Radovan 45, 106, 190, 224, 234, 248
Borovčanin, Vladimir Šento 184
Borovčanin, Zoja 59, 134, 272, 275
Borščak, Mario 295
Boršić, Ratimir Rača 34
Bošković, Luka 142, 172
Bošković, Milovan 274
Bošković, Tanja 175, 217
Bošnjak, Dragan 296
Bošnjak, Igor 161
Bošuško, Đario 146
Bošuško, Diego Ptica 122
Botrić, Zdravko 60
Božanić, Bata 21, 50, 77, 88, 172, 187, 218
Božek, Božidar 81
Božić, Nenad 192, 219
Božić, Vedran 11, 27, 32, 43, 93, 95, 99, 109, 110, 134, 149, 157, 167, 171, 182, 184, 199, 205, 226, 241
Božić, Željko 259, 269, 280
Božikov, Dimitar 144
Božinović, Zoran 75, 140, 178, 197, 250
Božinović, Branislav 113
Božinović, Ivan 251
Božinović, Vidoja Džindžer 50, 162, 178, 195, 256
Božović, Braco 291
Božović, Ivan 46
Božović, Maša 74
Božović, Slavko 46
Bračko, Bojan 29
Bradaschia, Marko 129, 133
Brajević, Vidoje 249
Brajović, Zoran 88
Branković, Nenad 163
Branković, Predrag 86
Branković, Vesna 38
Branković, Zoran 29
Bratonja, Sandi 85, 129
Bratoš, Nikša 11, 26, 37, 47, 53, 85, 87, 90, 108, 111, 159, 176, 232
Bratović, Esad Eso 297
Bratuša, Lav 74, 259
Brčić, Dragan 95, 109, 154, 234
Brdar, Danijel 202
Brdarić, Selver 45
Bregović, Boris 36
Brezičević, Tomislav Toco 13, 237
Brkić, Davor 249
Brkić, Dean 162
Brkić, Marijan 167, 176, 182, 251
Brković, Milan 267
Brodarić, Zlatko 146
Brodarić, Željko Jappa 14, 27, 47, 56, 73, 98, 146, 232, 237
Broz, Josip Tito 103, 119, 124, 127, 142, 244
Broz, Jovanka 141
Brozović, Darko 15
Brozović, Gregor 40
Brun, Dalibor 115, 149, 230
Brvar, Igor Jovo 71
Bu, Robert 264
Bubalo, Ljuba 29
Bubalo, Milan Mića 29, 128
Bucati, Dino 21
Bučević, Zvonimir 37, 159, 167, 238
Budanko, Miroslav 70, 109, 182
Budić, Jadranko 154
Budimlić, Nasko 66, 94, 239
Bugarski, Radivoj 25
Buh, Uroš 298
Buha, Aljoša 47, 114
Buić, Ivica 200
Bukovica, Emir 292
Bukurov, Branislav 160
Bulatović, Goran Manzanera 64, 168
Bulatović, Rade 100, 110, 129, 172
Bulatović, Vuksan 284
Bulatović, Zoran Bale 94, 104, 125, 137, 170, 201, 265
Bulić, Branko Đaka 147
Bulić, Dragomir 179
Bulovan, Andrej 265, 268
Buljan, Ivica 134
Buljan, Miro 159
Bunford, Gabor 24
Bunuševac, Kosta 64, 77, 97, 140, 189
Bunjac, Boris 65, 80, 258, 267, 273, 278, 286
Burić, Darko 238
Butković, Mario 294
Buza, Milan 75

C

Cavazza, Boris 126
Cavrić, Saša 66, 101
Cerar, Zoran 171
Cerić, Emir 67, 114
Cesarić, Dobrila 86, 111, 171, 238
Cetinić, Ante 18, 60
Cetinić, Meri 60, 155
Cetinski, Toni 28
Cibulski, Rudolf 269, 280
Cicmil, Slobodan 235
Cincar, Srđan 25
Cinkocki, Vladimir Cina 160, 274, 265
Cizelj, Peter 61
Cola, Vim 165
Colnago, Marinko 158
Colnago, Oleg 69, 214
Colnarić, Mlavc 157, 164
Cooper, Freddie J. 58
Crnčević, Dragoljub 36, 177
Crnčević, Vida 231
Crnković, Zoran 68, 111
Crnobrnja, Stanko 140
Cukerić, Edi 96, 101, 291
Cul-De-Sac 99
Cupara, Miroslav 40
Cvejić, Branko 39
Cvejin, Ivana 278
Cvekić, Ognjen 268
Cvetanović, Dragan Ceja 228
Cvetanović, Miroslav Pis 124
Cvetić, Darko 265
Cvetić, Dragan 207
Cvetić, Goran 104
Cvetković, Aleksandar 207
Cvetković, Aleksandar Leki 25
Cvetković, Branislav 55
Cvetković, Maja 262
Cvetković, Marko 59, 62
Cvetković, Miroslav Cvele 20, 30, 43, 59, 178, 192, 251, 278
Cvetković, Predrag 12
Cvetković, Vladan 233, 256, 288
Cvetković, Zoran Zok 69, 166, 182
Cvetkovski, Zoran 14
Cvetojević, Dejan 261
Cvijanović, Velimir 81
Cvikić, Stevo 156

Č

Čabrijan, Zdravko 165
Čačinović, Dragan 76, 99, 237
Čadež, Ivica 81
Čaleta, Robert Čarli 73
Čalić, Vlada 200
Čalić, Zoran 139
Čamdžić, Nedžad 45
Čamo, Igor 297
Čanak, Nenad 79
Čanković, Nebojša 285
Čapljinski, Vasilj 199
Čapovski, Goradz 25, 151
Časl, Boštjan 296
Čaušević, Galib 185
Čavajda, Goran Čavke 37, 63, 78, 256
Čavajda, Linda 79
Čavar, Vlatko Brada 185
Čehić, Zlatan 66, 239
Čelik, Mario 76
Čelik, Petar 124
Čengić, Amila 232
Čengić, Bata 40
Čengić, Mustafa Muće 82, 235, 244
Čeri, Don 28
Černe, Iztok 212
Černivec, Aleš 41
Češnovar, Aleš 157
Čibri, Beni 24
Činč, Borut 41, 68, 82, 121, 164, 212, 227
Čingrija, Roger 92
Čipčić, Maja 284
Čizmić, Mustafa 239
Čižmek, Ivica 199
Čočorovski, Dimitar 61
Čoka, Predrag 12
Čokalj, Ivica 199
Čolaković, Emir 232
Čolić, Davor 297
Čonkić, Nebojša Čonta 170
Čović, Ivan Pipo 146
Črnac, Branko Tusta 122
Črnigoj, Davor 106, 157
Čubrić, Pero 105
Čuček, Mark 136, 137, 143
Čupić, Vedran 69
Čupić, Željko 152
Čurčić, Đorđe 59

Ć

Ćeramida, Admir Čera II 175
Ćeramida, Samir Čera I 175, 246
Ćik, Ilkan 117
Ćirić, Milan Mile 25, 39, 51, 160, 168, 273
Ćirić, Rastko 22
Ćirilov, Jovan 175, 203
Ćirković, Boško Sisko 257
Ćirović, Darko 260
Ćopić, Branko 115
Ćorluka, Vladimir Dice 257
Ćosić, Bora 28
Ćosić, Yvonimir 217
Ćućuz, Dušan 75, 142, 162, 223, 242
Ćulibrk, Jovan 257
Ćurković, Dragan 295

D

DD Synthesis 13
Dabić, Predrag 257
Dabić, Zoran 13
Dačić, Marko 276
Dačović, Dejan 162
Dadlić, Saša 15
Dajčman, Josip Pepi 15

Dalares, Jorgos 40
Damjanović, Mladen 212
Dančuo, Žarko 199
Daniłović, Ratko 206
Dankan, Dejvid 53
Danon, Oskar 188
Dapčević, Tijana 266, 297
Dasen, Žo 42
Dašić, Damjan 262, 280
Dašić, Zoran 68, 162, 195
Dautovski, Dragi 13, 14
Davić, Aleksandar 39, 161
Davidović, Dragan 50
Davidović, Moma 249
Davis, Timothy Alexander 177
De Gleria, Nino 27, 28, 119
Debač, Đorđe 141
Debeljački, Tatjana 74
Debeljević, Željko 217
Debeuc, Renato 44, 85
Dečak, Ivan 129
Dečman, Roman 163, 212
Dedić, Matija 57, 90
Dedić, Nermin Fićo 82
Degan, Zoran Poka 82
Dejanović, Boban 288
Dejanović, Dušan 63, 76
Dekeng, Mukengeđej Edi 81
Delač, Vladimir 66, 93, 120, 248
Deletić, Dragan Delta 89, 196
Delić, Aleksandar 284
Delić, Branka 157
Delić, Miloš 267
Dema, Arijan 61
Demirović, Goran 40
Dep, Džoni 40
Depanger, Nelli 83, 205
Depolo, Ozren 171
Dernovšek, Igor 157
Deroko, Aleksandar 100
Derviš-Halilović, Edin Dino 52, 67, 97, 145
Dervoz, Ismeta 25, 31
Dešić, Olja 28, 73, 134
Dev, Matjaž 153
Devide, Goran 38
Dieneš, Laslo 66
Dijak, Vlado 31, 52
Diklić, Bogdan 32, 74, 271
Dimić, Goran 168
Dimitrijević, Dean Deki 257, 284
Dimitrijević, Branko 20, 35, 52, 235
Dimitrijević, Ivan 74
Dimitrijević, Ljuba 89, 104, 264
Dimitrijević, Stevan 268
Dimitrovska, Ljupka 158
Dimitrovski, Goce 26, 79, 110, 297
Dimitrovski, Petar 293
Dimnik, Tomaž 157
Dimnik, Tone 41, 68, 181, 205
Dimović, Feđa (MC Flex) 257
Dimovski, Dimitar 14, 152
Dimovski, Goce 13
Dimovski, Igor 131
Dimovski, Mitko 14
Dimuševski, Nikola Koki 12, 61, 74, 130, 167, 259, 293
Dinić, Vuk 161
Divjak, Ratko 14, 15, 62, 95, 118, 134, 199, 205, 226, 236
Divnić, Nenad 265
Divoje, Srđan 41
Dizdar, Mak 106
Dizdar, Vojno 279
Dizdarević, Nenad 48
Dmitrašinović, Bojan 271, 281
Dmitrović, Nikola 147
Dmitrović, Radomir Đura 81
Doblekar, Braco 15, 68, 99, 134, 143, 156, 164, 181, 184, 205
Dobler, Tamara 108
Dobrijević, Aleksandar 267
Dobrović, Olja 70
Dokić, Vladan 178
Doknić, Vlado Morison 35, 85
Doksas, Đorđe 75
Dokuzović, Adonis 66, 67
Doležal, Sanja 158, 185
Dolićanin, Nusret 157
Dolinka, Petar 263
Domazetovski, Dragan 271
Domijan, Darko 81
Domovski, Vlado 12
Dorvak, Gordan 90
Dostan, Stevan 100
Došen, Mato 14, 27, 101, 109, 171, 183, 203, 214, 215, 231
Došen, Vesna 183
Dovniković, Borivoje 58
Dragaš, Aleksandar 160, 294
Dragaš, Slobodan 265
Dragić, Saša 20, 48, 231, 233
Dragićević, Gordana 284
Dragoje, Silvestar Miško 49, 156
Dragojević, Oliver 19, 53, 55, 83, 90, 143, 155, 158, 167, 175, 188, 238, 246
Dragojević, Srđan 41, 56, 82, 97, 139, 233, 260, 270, 271
Dragoljović, Đorđe 128, 201
Dragoljović, Nebojša 269
Dragović, Bogdan 25, 246
Dragović, Branislav 269
Dragović, Doris 155, 158
Dragutinović, Ljiljana 217
Drakula, Nebojša 261
Dramićanin, Radomir 207
Draškoci, Vojin 151
Drašković, Bora 26
Drašković, Brankica 161
Dravić, Milena 57, 65
Dražić, Ivica 133
Drčelić, Predrag Skaki 212, 228
Drezga, Predrag Doda 30, 152
Drljača, Miroslav Rus 26, 48, 109
Drndić, Bojan 202
Drobac, Bojan Bambi 259
Dropuljić, Ante 11
Družina, Stojan 83
Dubičanin, Radomir 54
Dugić, Bora 40, 74, 87, 104, 144, 208, 274
Duh, Sebastjan 180
Dujin, Aleksandar 23, 24, 201
Dujmić, Goran 139
Dujmić, Rajko 11, 95, 109, 158, 174, 179, 182, 214, 216
Dujmović, Josip 107
Đukić, Mato 252
Đukić, Miroslav 89, 143, 223
Đukić, Nenad 46
Đumenčić, Berislav 133, 224
Dundas, Vangeli 172
Đunkić, Srđan 267
Đunjić, Dejan 206
Đurašković, Jasmin 246
Đuraković, Nikola Nikica 16, 91
Duspara, Ivica 139
Duspev, Zvonko 37
Đvornik, Đean 72

Đ

Đajić, Tanja 38
Đani, Saša 93
Đelmaš, Raša 54, 120, 142, 178, 217, 242, 248
Đember, Atila 268, 274
Đeri, Branislav 268, 274, 278
Đeri, Dragan Đera 20
Đermanov, Zorica 179
Đeverlija, Željko 251
Đidara, Milan 212
Đisalov, Miodrag 50
Đogo, Balša 161
Đokić, Ana 22, 200, 201, 258, 274, 277
Đokić, Saša 282
Đokić, Spomenka 138
Đomlija, Romeo 123, 146, 213
Đorđević, Boban 89, 103, 114, 178
Đorđević, Bora 22, 23, 25, 26, 30, 34, 50, 52, 57, 62, 68, 89, 114, 126, 142, 179, 181, 187, 191, 218, 219, 236, 238, 245, 247, 281
Đorđević, Dragan Džo 67
Đorđević, Goran 114, 260, 267
Đorđević, Ivan Cvek 269, 278
Đorđević, Ljuba 50, 206, 251
Đorđević, Marko 22
Đorđević, Mladen 66
Đorđević, Nebojša 282
Đorđević, Stevan 262
Đorđević, Vladimir 272, 275
Đorović, Dejan 282
Đozić, Zenit 244
Đuđelija, Dragan 157
Đukić, Đorđe 108
Đukić, Dušan 178
Đukić, Ljubomir 78, 233
Đukić, Miomir Miki 217
Đukić, Vojislav Koki 178, 217
Đukić, Zvonimir Zvonko 53, 77, 85, 89, 197, 233, 245, 255, 271, 282, 283
Đurašina, Zlatko 215
Đurđević, Milan 103, 211, 275, 282
Đurđević, Vladan 276
Đurđijanski, Miroslav 125
Đuričić, Nešo 293
Đuričko, Nikola 269, 271
Đurić, Branko Đura 37, 64, 176, 245
Đurić, Danko 150, 256
Đurić, Marko 257
Đurić, Oliver 200
Đurić, Srđan 128
Đurić, Uroš 216
Đurić, Vladimir Đura 25, 60, 100
Đurovski, Zoran Đura 261
Đustibek, Sava 200

DŽ

Džajkovski, Kiril 25, 65, 130, 152
Džambazov, Aleksandar 298
Džankić, Aleksandar 287
Džar, Dejvid 28
Dževerdanović, Boban 88
Džihan, Jadranko Dado 64, 114, 245
Džmerković, Milorad 114, 209

E

Ejri, Don 66
Ekman, Kris 291
El Bahattee 293
Endrizzi, Đerđo 57
Eraković, Aleksandar Era 232, 277
Ercegovac, Rade 234, 246
Ereš, Arsen 34
Erić, Zoran 28, 74, 77, 89
Eriksson, Jana 54
Erker, Ksenija 134
Erkman, Zoran Zerkman 39, 63, 160, 258, 268
Eror, Gvozden 206
Eterović, Sanjin 293
Eterović, Vanja 155
Evans, Mark 56

F

Fadiga, Srećko 217, 249
Farenbaher, Aleksandar 67
Farić, Matjaž 38
Farkaš, Bela 108
Farkaš, Čongor 274
Farkaš, Damir 227
Fazlić, Zlatan Fazla 47, 48, 106, 239, 293
Fece, Ivan Firči 74, 76, 85, 94, 110, 125, 137, 175, 201
Felekatović, Slobodan 223
Felini, Federiko 165
Fergus, Sune 37
Ferhatović, Asim Hase 245
Ferić, Zoran 92
Ferović, Mahmut Paša 104, 244
Fiamengo, Jakša 111
Fifnja, Bojan 60, 88
Fifolt, Janez 41
Filčić, Saša 233
Fileš, Tihomir 182
Filipović, Benjamin 245
Filipović, Ninoslav 264
Filipović, Tarik 48, 246
Filipović, Vladimir 250
Filipović, Zoran 257
Filipović, Žika 247
Findli, Nil 53
Franges, Neven 93, 99, 154, 167
Franulović, Igor 36
Franjić, Zdenko 202, 266
Freiseis, Roland 85
Friš, Robert 42
Funčić, Robert 171, 240, 241, 293
Funtek, Vlado 70, 79, 168
Furduj, Vladimir Furda 23, 81, 115, 181, 223
Furlan, Boris 63, 122
Furlan, Lada 291
Furlan, Mira 42, 64, 133, 185
Furlanić, Tulio 83, 112
Furtinović, Slobodan 217
Furunović, Goran 279
Furunović, Saša 279

G

Gabrić, Emil 48
Gabrić, Mijo 252

Gajić, Aleksandar 172
Gajić, Dragan 68, 111, 161, 196, 227
Gajić, Goran 64, 128, 175
Gajić, Ognjen 244
Gajin, Nenad Goca 245, 264, 266
Gajović, Nataša 247
Gajović, Veselin 291
Galeković, Hrvoje 95, 174
Galić, Pera 67
Galijašević, Senad 159
Galonić, Jelena 50, 173, 201, 247
Gamulin, Bruno 41
Ganić, Jordan Dane 68, 111, 205
Gantar, Matjaž 137, 164
Garašić, Mladen 101
Gardeur, David 39
Garoti, Bruno 59
Gašparić, Mihajlo Gašo 93
Gavrilović, Klaudija 38
Gavrilović, Radmilo Hare 46, 82
Gečević, Ante 189
Gečević, Nikola Koce 69, 189
Gelb, Milan 30
Geldof, Bob 21
Georgev, Vladimir 95, 174
Georgiev, Boris 151
Georgiev, Vlada 272, 282, 294
Georgievski, Petar 144
Georgijevski, Ljubiša 119, 151
Geratović, Zoran Gera 160
Gerzić, Dušan Gera 76, 103
Geržina, Igor 11, 90
Gigov, Sašo 152
Gino Banana 294
Ginovski, Dragan 14
Glamočanin, Željko 25
Glavan, Darko 35, 182
Glavan, Marko 12
Glavaški, Milan 263, 279
Glišić, Ivan 202
Glišić, Mirko 150, 210, 250
Gluščević, Branko 54, 108, 206
Gluvakov, Branislav 271
Gnus, Saša 12
Gnjidić, Dušan 259, 270, 271
Gobac, Davor 37, 55, 72, 185
Godina, Karpo 124, 126
Gogić, Zoran 93
Gojanović, Aljoša 148, 199
Gojkov, Stevan 255
Gojković, Dragan 189
Gojković, Duško 181
Gojković, Predrag Cune 109, 274
Gojković, Srđan Gile 37, 56, 64, 65, 78, 168, 221, 297
Golfeti, Fabio 77
Golić, Darko 59
Golik, Krešo 215
Golob, Jani 83
Golob, Zvonimir 110, 154, 171
Golubović, Branko Golub 265
Golubović, Srđan 255, 275
Golubović, Vladimir Vlajko 20, 21, 35, 43, 194, 219
Golubović, Zlatko 250
Goncić, Svetislav Bule 74, 76
Gonz, Damir 48
Goreta, Miroslav 152
Goričanin, Bojan 84
Goršek, Roman 270, 278, 280
Gospić, Jasna 12
Gospodarić, Ivica 199
Gospodinetić, Nenad 59
Gostić, Zlatko 265
Gostiša, Bor 29, 83, 153
Gostuški, Igor 70, 151
Gotal, Dejan 123
Gotovac, Pero 154, 249, 252
Grabušić, Toni 23
Gračanlić, Jahija 103
Gračan, Marin 246
Gradinčić, Edo 115
Gradinski, Davor 162
Grah, Josip 238
Grajić, Radoslav 231
Granić, Pero 152
Granulo, Dino 157
Graovac, Srđan 108, 169, 265
Grašić, Primož 83
Grbić, Borivoje 286
Grbić, Goran 21, 86, 103
Grčević, Hrvoje 171, 189
Gregorin, Mišo 29
Gregurić, Tomislav 70
Grinevej, Piter 38
Grlić, Rajko 40, 104
Grm, Blaž 119
Grosinger, Jurica 81
Grozdanović, Slobodan 59, 103
Grozić, Romano 44
Grubačić, Marko 280
Grubić, Marko 287
Gruden, Peter 181
Grujičić, Slobodan 93, 293
Grujić, Bojan 202, 212
Grujić, Darko 53, 173, 177, 201
Grujić, Dejan 53, 173, 201, 231, 258, 277
Grujić, Mileta 268
Grujić, Miomir Fleka 160, 284
Grujić, Miša 277
Grujić, Žorž 40, 198, 277
Grum, Rudolf 15
Grumić, Veso 239
Guculj, Predrag 229
Gujinović, Joško 232
Gulić, Srđan 58, 63, 98, 238
Guštin, Miha 136
Gut, Stjepko 20, 21, 29, 118, 130, 140, 177, 181, 192
Guzej, Tine 83
Gužvan, Dragan 15
Gvozden, Dejan 271

H

Habe, Tomaž 153
Haberl, Ditka 29, 116
Habić, Primož 157
Habul, Denis 232
Habula, Jože 136
Hace, Jani 136, 236
Hadži Nikolić, Nikola 181, 284
Hadžiabdić, Vedad 144, 224
Hadžić, Fadil 94, 153
Hadžiefendić, Mustafa Mufo 224
Hadžihalilović, Bojan 175
Hadžihamzić, Nedim 293
Hadžihasanović, Nedo 105
Hadžimanov, Zafir 108, 267
Hadžimusić, Senad Teno 37, 204
Hafizović, Alija 105
Hajčić, Mladen 199
Hajdarević, Izet 45
Hajsok, Željko 73
Halilović, Azra 149
Halupka, Ivan 267
Hanžeković, Simona 68
Happ, Elvira 167, 215
Happ, Renato 215
Haramina, Edbin 160
Harison, Nil 32
Hartl, Josip 114
Hartl, Joško 267, 276
Hartman, Tatjana Beba 42
Hasanefendić, Husein Hus 11, 14, 17, 44, 95, 98, 154, 166, 170, 175, 215
Hasečić, Dejan 258
Haza, Ofra 40
Hedl, Dušan 44
Hegedušić, Hana 57
Hegedušić, Hrvoje 99, 105, 109
Hejs, Brajan 164
Hejton, Ted 44
Herak, Marko 177
Herendić, Dragomir 246, 298
Herman, Bogdana 170
Hibler, Jure 143
Hinton, Piter 66
Hiršl, Radovan 79
Hižak, Mika 49
Hladnik, Boštjan 112
Hlady, Vladimir 36
Hočevar, Dare 71, 163, 212
Hodak, Hrvoje 57
Hodnik, Darija 48
Hodnik, Zlatko 31
Hodža, Ševćet 190, 234
Hofman, Sirli 28
Hold, Zlatko 33, 51
Honda, Jugo 188, 286
Horvat, Davor 223
Horvat, Dragutin 36
Horvat, Dubravko 93
Horvat, Hrvoje 19, 183
Horvat, Žolt 115, 137
Hostnik, Tomaž 127
Hotko, Matej 61
Houra, Jasenko 158, 182
Hrastek, Nino 182
Hreljac, Bojan 23, 81, 115
Hrepić, Boris 55
Hribar, Andrej 68
Hristić, Zoran 81
Hrnić, Zoran 266
Hrnjak, Mišo 17
Hromatko, Branko 17, 83
Hromin, Viktor 199
Hrušovar, Tadej 29
Hržić, Sandro 200
Hudobivnik, Peter 153
Hukić, Muhamed 29
Hvale, Janez 181

I

Ibraim, Špend 13
Ibrić, Rista 14, 139
Idrizović, Nedim 51
Ignjatović, Ana 274
Ignjatović, Elvira 138
Ignjatović, Kosta Gule 81
Ignjatović, Nebojša Nebe 22, 67, 181, 217
Ikonomov, Vlatko 298
Ilćešin, Predrag 285
Ilić, Božo 69
Ilić, Davorin 72
Ilić, Dejan 233
Ilić, Dragan 21, 26, 56, 117, 171, 239
Ilić, Dragan Gagi 56
Ilić, Dragoljub 89
Ilić, Goran 267
Ilić, Ivan 294
Ilić, Jovan 208
Ilić, Jovanka 160
Ilić, Marko 288
Ilić, Milan 33, 164, 182, 193, 231
Ilić, Miroslav 88, 285
Ilić, Mišo 29
Ilić, Mladen 165
Ilić, Predrag 274
Ilić, Zoran 30, 196, 256
Ilić, Željko 30
Ilijin, Đorđe 120, 223, 235, 239
In Der Mühlen, Tomo 44, 112, 164, 167
Isakov, Dejan 100
Isaković, Branko 43, 50, 65, 103, 114, 219, 274
Ismailovski, Mahmud 29
Ismailovski, Mustafa Muc 19, 66, 93, 214, 217
Isović, Braco 51
Ivačković, Ivan 22, 74, 248
Ivančev, Vladimir 274
Ivančević, Andrej Drej 287
Ivančić, Aldo 38, 71, 155, 165
Ivančić, Slavko 298
Ivančić, Pino 96, 146
Ivandić, Goran Ipe 26, 31, 32, 33, 45, 150, 198, 225
Ivandić, Gordana 33, 210, 239, 248
Ivanić, Dubravko Ripper 295
Ivanišević, Dušan Duca 276, 294
Ivanišević, Predrag 172
Ivanković, Dejan 266
Ivanković, Josip 166, 185
Ivanković, Željko 58
Ivanov, Aleksandar 246
Ivanović, Dragan 233
Ivanović, Igor 47
Ivanović, Ivan 115
Ivanović, Ivan (Juice) 266
Ivanovski, Ivica 298
Ivanjicki, Olja 207
Ivezi, Ivan 113
Iviček, Goran 125
Ivić, Krešo 160
Ivković, Bojan 266, 267, 271, 279
Ivković, Milan 208
Ivković, Nedeljko Kilmister 139
Ivković, Nenad 217
Izvir 181

J

Jablanov, Petar 142
Jager, Nikola 54, 217
Jakin, Alan 17, 111
Jakirlić, Suad Jaka 232
Jakopač, Žan 133, 200, 238
Jakovljević, Dragutin Guta 87, 129, 282
Jakovljević, Dušan 268
Jakovljević, Goran 245

Jakovljević, Mirko 74, 197, 212
Jakovljević, Nebojša 162
Jakovljević, Nenad 271
Jakovljević, Nenad Jakob 228, 288
Jakovljević, Predrag 43, 237, 247
Jakovljević, Sveta 141
Jakša, Lado 38, 42, 111, 171, 181, 212
Jakšić, Duško 134, 141
Jakšić, Vladimir Musa 189
Jambrek, Darko 93
Jančeski, Zoran Joza 12
Jandrić, Predrag Gaga 240
Jandrlić, Snežana 196, 218, 219
Janevski, Vlatko 291
Jani, Teodor 19, 77, 79, 110, 161, 237
Jani, Zoran 30
Janičić, Predrag 94
Jankelić, Dragan Đidi 19, 26, 33, 67, 85, 140, 176, 190
Jankov, Ivo 25
Jankov, Petar 14
Janković, Aleksandar 107
Janković, Ana 274
Janković, Anto 66
Janković, Dragan 90, 242
Janković, Dražen 46, 82, 115, 244
Janković, Gradimir 249
Janković, Marko 83, 194
Janković, Ognjen 257
Janković, Saša 259, 264
Janković, Stole 46, 57
Janković, Vlada 288
Janković, Vlada Džet 46, 229, 259
Janković, Zoran 12
Jankovska, Vaska 40
Jankulovski, Vladimir 61
Janošević, Dario 281
Janovski, Ivo 83
Januzović, Nenad 23, 218
Janjac, Marjan 81
Janjetov, Zoran 100, 161, 189
Janjić, Svetomir 46
Jaraković, Dragoljub Jarak 210
Javornik, Sonja 22
Jecl, Igor 62
Jelač, Nedžib 235
Jelavić, Davor Dado 159, 213
Jelavić, Matko 146
Jeleč, Neno 37
Jeličić, Nero 97
Jelić, Aleksandar 28
Jelić, Bane 163, 237, 276
Jelić, Darko 47
Jelić, Dragi 15, 32, 63, 75, 162, 207, 226, 241, 281
Jelić, Nenad 40, 117, 130, 172, 173, 198, 231
Jelić, Petar 243, 272
Jelić, Rade 241
Jelić, Živorad Žika 53, 65, 75, 195, 241
Jelović, Blaž 239
Jemenica, Dušan 255
Jemeršić, Veno 42
Jeremić, Slobodan 270
Jergović, Miljenko 92
Jerić, Vladimir 259
Jerković, Ljubomir 162
Jerković, Predrag 293
Jerković, Tomislav 159
Jerković, Željko 25
Jerovec, Miha 298
Jevđević, Srđan 293
Jevremović, Miki 54, 81, 249
Jevtić, Ljiljana 203
Jevtić, Vladislav 255
Jevtović, Dejan 277
Jevtović, Ivan 260, 287
Jezdić, Oliver 87
Jezdimirović, Vladimir 259
Jež, Štefan 41
Jireček, Branko 67
Jokić, Dragan 84
Jon, Gracijan 156
Josifovski, Oliver 293
Jošt, Aleš 39
Jovančić, Milutin Mita 257
Jovanov, Radislav Gonzo 291
Jovanov, Vladimir 273
Jovanović, Aleksandar 288
Jovanović, Alen 265
Jovanović, Boža 65, 102
Jovanović, Dejan 232
Jovanović, Dorian 298
Jovanović, Đorđe 93
Jovanović, Đore Đoloolo 257
Jovanović, Dragan Krle 20, 26, 56, 87, 89, 117, 173, 181, 201, 248, 271
Jovanović, Dragoslav 202
Jovanović, Dušan 112
Jovanović, Igor 246
Jovanović, Jadranka 21
Jovanović, Jovan Grof 78
Jovanović, Ljubodrag 29
Jovanović, Ljubomir Jovec 78, 256, 269
Jovanović, Miodrag Miško 276
Jovanović, Mirjan 162
Jovanović, Miroljub 138
Jovanović, Miša 208
Jovanović, Nebojša 229
Jovanović, Nenad 70, 163, 273
Jovanović, Oliver 89, 188, 233
Jovanović, Peđa D' Boy 56, 175
Jovanović, Predrag Krcko 46
Jovanović, Rade 141
Jovanović, Srđan 228, 233
Jovanović, Srđan Jole 283
Jovanović, Stojan 125
Jovanović, Vladimir 120, 265, 277
Jovanović, Zoran 131
Jovanovski, Goce 293
Jovev, Slave 293
Jovičić, Predrag 54, 104, 178, 202
Jović, Jova 260, 264
Jović, Zoran 156
Jović, Zoran Đavo 156
Jović, Zoran Fric 265
Jovićević, Radovan 26, 246
Jovićević, Tanja 21, 77, 161, 233, 258, 270
Jovković, Vladan 277
Jovović, Šule 294
Jukić, Robert 137
Jukić, Nebojša 267
Jung, Jernej 153
Juran, Zdenko 60, 152, 249
Jurcan, Marino 146
Jurišić, Mladen 17, 83, 102, 133, 185, 237
Jurić, Miroslav 157
Jurij, Toni 63, 79
Jurin, Nenad 45, 106
Jurišić, Dragan 239
Jurišić, Slobodan 50, 283
Jurkić, Zoran 81
Jurković, Zdravko 231
Jusić, Đelo 41, 110
Jusufhodžić, Nihad 66
Juzbašić, Edo 36
Juzbašić, Stanko 99, 167

K

Kabiljo, Alfi 94, 176
Kacl, Velibor Borko 115, 181, 249
Kačunković, Katarina 267
Kaevski, Vladimir 152
Kahvi, Adis 157
Kajba, Sanjin 230
Kajić, Izidor 45
Kajlović, Vladimir 142
Kajtez, Jelena 39
Kajzer, Boris 49
Kalajić, Dragoš 175
Kalebota, Tigran 185
Kalember, Vladimir Vlado 11, 109, 156, 158, 213
Kalin, Mario 273
Kalodera, Nikica 60
Kalodera, Stipica 94, 111
Kaluđerović, Perica 287
Kancelar, Eduard 15
Kanceljak, Ozren 72
Kanclić, Vladan 172
Kantardžijev, Petko 29, 30, 60, 105
Kanjevac, Radoman 86, 219, 237
Kapetanić, Mario 157
Karadžić, Dušan 87
Karadžisnović, Aleksandar (Shef Sale) 257
Karajanković, Miodrag 169
Karajlić, Nele - Janković, Nenad 82, 228, 244
Karaklajić, Nikola 212, 241, 249
Karaklajić, Radmila 242
Karan, Goran 270
Karanović, Srđan 136, 207, 208, 218
Karanović, Zvonko 277
Karapandžić, Aleksandar 275
Karas, Tristan 295
Karaselimović, Adi 109, 213
Karavla, Zlatko 93
Karić, Sanin 26, 32, 67, 85, 224, 234, 239
Karlović, Miroslav 24, 110
Kasović, Marko 70
Kašaj, Marijan 93
Kašik, Ivan 124
Kašiković, Igor 296
Kašnar, Dadi 121, 143, 149, 236
Kaštelan, Krešimir Krešo 47, 48, 223
Katala, Izabel 201
Katalina, Dejan 283
Katarina, Olivera 87, 116, 118, 274
Katić, Branka 100, 169, 278
Katić, Nataša 279
Katrinka, Zoran 36
Katunarić, Tonkica 155
Kavaca, Tristjan 150
Kavaš, Marc 164
Kavec, Mitja 161
Kavec, Pavle 43, 161
Kazaferović, Đerald 248
Kazanovski, Pece 152
Kazazić, Božidar 142
Kazimi, Janoš 93
Kazinoti, Remi 90, 229
Kekin, Milan Mile 101
Keler, Edi 240
Kempf, Paul 246
Kenović, Ademir 37, 40, 150
Kepeski, Neven 185
Kerković, Milan 87
Kerleta, Željko 278
Kesić, Mirko 62
Kesić, Zoran 92
Kesovija, Tereza 30, 57, 129, 158, 247
Kezele, Branko 95, 109
Kićanović, Aleksandar 12
Kindl, Ivana 270
King, Bili 276
Kipp, Stephen 18
Kirinić, Giovanna 44
Kisić, Đorđe 105
Kismet
Kiš, Danilo 136
Kiš, Ivica 154
Kišević, Enes 70, 110
Kitanovski, Antonio Toni 132, 267
Kitić, Mile 157
Klarić, Davor 137
Klarić, Miro 93
Klasić, Zoran 93, 133
Klemenčič, Krešimir 159
Klinar, Aleš 121, 143, 236
Klisinski, Maja 50, 60, 268
Klobučar, Marijan 81
Klun, Zlatko 43, 112, 161
Kljajić, Ivan 30, 282
Kmeti, Igor 73
Knez, Dejan 236
Knežević, Bošidar 81
Knežević, Branko 11, 19, 69
Knežević, Dragan 160
Knežević, Nada 141, 161, 188
Knežević, Vladimir 23
Knežević, Vojin 274
Kocijančič, Danilo 43, 112
Kocijančič, Valter 165
Kočiš, Vladimir Zec 36, 158
Kodeksi 25, 31
Kodermac, Lucijan 17, 180
Kojadinović, Miroslava Seka 82, 115, 208
Kojić, Dušan Koja 38, 62, 76, 95, 168, 220, 272
Kojić, Branko 95, 248
Kojić, Nemanja Coyote 59, 197, 257, 258, 259, 263, 264, 265, 269, 271, 283
Kojić, Rajko 21, 192
Kokanović, Zoran 288
Kokotović, Vlada 265
Kolar, Zdenko 65, 80, 102, 231, 250
Kolarić, Vladimir Kole 268, 285
Kolarov, Pavle 60
Kolbert, Josip 55
Kolbezen, Šani 157
Kolečić, Izo 97, 98
Kolori, Dani 83
Kolundžija, Jovan 175
Koljanin, Alen 162
Koljević, Srđan 60, 82, 100, 173, 271
Komadina, Miloš 79
Komadinović, Saša Džeger 30
Komarica, Almir 293
Komerički, Josip 199
Kominac, Slobodan Koma 209

Komnenić, Miša 28
Kondža, Zorica 215
Kontić, Boro 48, 244
Kontić, Saša 46, 244
Kontra, Slavko 285
Konjajev, Andrej 140, 161, 181
Konjević, Milan 255
Konjević, Serif 176
Konjović, Slobodan 26, 78, 120, 170, 207, 248, 297
Konjović, Zoran 26
Kopajtić, Zlatan 152
Koprov, Grigor 32
Korać, Aleksandar 106
Koradin, Ladi 43
Korbar, Nikola 30
Korbar, Olga 30
Korda, Neven 38
Kordej, Igor 56, 69, 166
Kordić, Lidija 75
Korner, Aleksis 68
Kosanović, Aleksandar 141
Kosar, Branko 269
Kosi, Matjaž 143, 236
Kosi, Mirko 125
Koso, Saša 107
Kostandinović, Ljubiša 168
Kostić, Aleksandar 224
Kostić, Dejan 26, 70, 95, 220, 271
Kostić, Goran Kosta 271, 276
Kostić, Laza 187
Kostić, Miodrag Bata 31, 32, 80, 162, 171, 224, 229, 242, 248
Kostić, Nebojša 274
Kostić, Ognjen (Struka) 266
Kostić, Voki 64
Kostić, Zoran Cane 168, 199, 286
Kostov, Kire 131
Kostovska, Ana 25, 130, 195, 245
Košava 231
Košir, Milan 137
Košpet, Damir 37
Koštunica, Vojislav 257
Kotl, Riard 269
Kotnik, Aleksandar Rado 292
Kovač, Aleksandra 21, 159, 263, 269
Kovač, Dani 177
Kovač, Daniel 268
Kovač, Dražen 70
Kovač, Josip Kiki 23, 24
Kovač, Karolj 94
Kovač, Kornel 118
Kovač, Kristina 21, 269
Kovač, Mihajlo 118, 224
Kovač, Mišo 103, 134
Kovač, Spomenka 52, 270
Kovač, Stevan Tikmajer 117
Kovač, Tinkara 28
Kovač, Zolt 268
Kovačev, Laka 151, 181
Kovačević, Bruno 159
Kovačević, Dragan 146
Kovačević, Dražen 172
Kovačević, Dušan 22, 88, 260
Kovačević, Goran 33, 224
Kovačević, Ivica 213
Kovačević, Predrag 245
Kovačević, Siniša 260
Kovačević, Slobodan A. Bodo 26, 52, 105, 134, 184
Kovačević, Slobodan M. 155, 184
Kovačević, Sreten Sreta 115, 170
Kovačević, Željko Pes 36, 152, 217, 249
Kovačić Hudor, Branko 134
Kovačić, Bruno 90, 167
Kovačić, Ivan Goran 93
Kovačić, Stanko 101, 238
Kovinčić, Goran Maksa 76
Kovo, Sejo 246
Kovšca, David Buda 292
Kowalski, Krešo 70
Kozakijević, Aleksandar 177
Kozbašić, Vladimir Pečinko 255
Kozić, Marko 201
Kozić, Miloš 171, 201
Kozjak, Božidar 159
Kožić, Deni 84
Kožić, Suzana 44
Krajač, Ivica 60, 94, 120, 134, 147
Krajcer, Bruno 123
Krajnik, Mladen 11, 66
Krajnović, Mario Braco 30
Krajnović, Radovan 29, 30
Kraković, Vuk 71
Kralj, Goran 72
Kralj, Milica 255
Kraljević, Denis 227
Kraljević, Predrag Kralj 223
Kraljić, Alen 139, 295
Kraljić, Darko 102, 141, 151, 173, 213, 228
Kraljić, Edi 61, 85, 240, 293
Kraljić, Iva 230
Kramberger, Boris 164
Krasavac, Nenad Kele 63, 168, 220, 286
Krasnić, Alberto 62, 226
Kraš, Zoran 11, 154, 167
Kraševec, Jure 164
Kravić, Aleksandar 23, 24, 100, 124
Kravik, Kristof 40
Kremenović, Dražko 295
Kremer, Dragan 34, 187, 234
Kreso, Sergije Garo 82, 293
Krestanov, Georgij 83
Kriještorac, Mirsad 270
Kriletić, Jakša 101, 238, 295
Krištofić, Mario 69
Križaj, Janez 13, 93, 101, 129, 133, 143, 163, 176, 213, 236, 262, 296
Križaj, Miro 143
Križan, Marko 139
Križan, Tomislav Dodo 224
Križan, Vedran 28, 55, 73, 85, 293
Krkač, Robert 70, 84, 157
Krkač, Tomas 120, 152
Krleža, Miroslav 165, 171
Krmpotić, Dean 161
Krnčević, Joško 149
Krnetić, Igor 295
Krnetić, Vlada 294
Krnjić, Emil 69
Krok, Armando 230
Krolo, Dražen 162
Krošnjak, Josip 93, 224
Krsmanović, Nenad 150
Krstajić, Boris 268, 269, 272, 274
Krstanović, Remo Kartagine 11, 18
Krstevski, Saša 151
Krstičević, Mirko 146, 162, 229
Krstić, Biljana 23, 65, 103, 191, 196, 219, 229
Krstić, Branislav 88
Krstić, Ivan 271
Krstić, Mihajlo 188, 294
Krstić, Milutin 217
Krstić, Miša 21, 28, 181
Krstić, Nebojša 74, 102, 120, 219
Krstulović, Zvonimir 35
Krudulj, Miodrag 259
Krumes, Filip 259, 267
Kruška, Vladimir 270
Krvavac Dervoz, Ismeta 12
Krvavac, Hajrudin 244
Kržišnik, Borut 38
Kržišnik, David 71
Kucler, Špela 292
Kučan, Milan 21
Kučuk, Hašim Hoki 176
Kuhar, Dare 71
Kukec, Zvone 42, 212
Kukurić, Srećko 166
Kulenović, Vuk 151
Kulundžija, Jovan 23
Kumerle, Dario 84, 189, 231
Kunčer, Boris 267
Kundenović, Miodrag 152
Kuntarić, Ljuba 37
Kuprijanov, Dragan 81
Kurbatfinsky, Vranešević Dina 124
Kurjak, Dalibor 265
Kurjak, Darko 169, 265, 277
Kurpjel, Srđan 64, 145
Kurt, Sabahudin 51
Kurtalić, Mustafa Mute 32
Kurtanović, Rašid 256
Kurtović, Fikret 70
Kurtović, Ismet 69, 246
Kusačić, Miro 122, 146, 296
Kusturica, Emir 35, 37, 40, 157, 169, 176, 245
Kusturica, Stribor 245
Kuštrin, Branko Mango 76, 78, 95
Kuzmanović, Dušan 285
Kuzmanović, Galina 273
Kuzmanović, Slobodan 179
Kužnar, Branko 251
Kvaternik, Boris 146

L

La Strada 137
Labat, Vlada 151
Labish Trio 61
Labudović, Saša 177
Ladavac, Dušan Pjer 93, 165
Ladik, Katalin 117
Lah, Gabriel 181
Lah, Jani 68
Lajko, Vera 124
Lajner, Boris 11, 17, 98, 200, 237
Lakić, Zoran Švaba 104
Lalević, Dejan 67
Lalić, Dejan 200, 258, 277
Lalić, Marko 161
Lalić, Narcis 157, 225
Lang, Fric 188
Lange, Elena 274
Langer, Bruno 15, 43
Lapajne, Tajlub 39
Lasan, Toni 67
Lasić, Frano 24
Last, Saša 206
Lastrić, Danijel 48
Latinčić, Dragan 110
Latinović, Sava 21
Lazar, Milko 28
Lazarević, Anka 248
Lazarević, Dragoslav 174
Lazarević, Vladan Laki 257
Lazarević, Zoran Betmen 285
Lazarova, Dimitrovska Vanja 13, 25, 132, 136, 152
Lazić, Igor 294
Lazić, Vladimir 62
Lazić, Vladimir Laza 264
Lečić, Branislav 87, 188
Leib, Mladen 95
Leikauff, Jurica 183
Lekić, Mario 185
Lekić, Miroslav Šiki 67
Lekić, Zoran 137, 160, 255
Lendel, Gabor 23, 88, 106, 222, 224
Leonardi, Igor 27, 28
Lesendrić, Bane 173
Lesendrić, Zoran Kiki 49, 52, 89, 103, 171, 172, 236
Lesić, Enco 66, 76, 102, 105, 140, 150, 173, 175, 192, 220, 226, 238
Leskovar, Lado 60, 212
Lešić, Vladimir Leša 59, 100, 271, 286
Levačić, Krunoslav Kruno 58, 139
Levai, Tibor 210
Levakov, Slobodan Coba 108, 160, 278
Levi, Benjamin 46
Licitar, Boris 81
Likavec, Damjan 125
Likić, Brane 37, 85, 145, 190
Likić, Branka 190
Limić, Marin Mišo 215
Limunovo drvo 76, 220
Lipić, Viktor 101
Lipošek, Damir 109, 182
Lipovača, Sead Zele 25, 66, 89, 229, 239
Lisak, Vanja 120
Lisica, Goran Fox 133, 151, 165
Liverić, Alen 129
Lizzul, Dorianno 213
Loh, Žigi 52
Lokin, Duško 69
Lokner, Aleksandar Saša 12, 20, 21, 25, 28, 53, 79, 88, 94, 110, 159, 169, 173, 181, 187, 196, 198, 201, 218, 229, 237, 243, 250, 263, 273, 277, 278
Lolić, Mića Zorž 142, 223
Lolić, Rale 36
Lončar, Dragan 25
Lončar, Sonja 262, 268, 275
Lončarević, Zdravko 23
Lončina, Cira 43
Lošić, Aleksandar Saša 38, 48, 159, 175, 188
Lović, Toni 246
Lovrić, Miroslav 149
Lovšin, Uroš 41
Lozić, Stevan 281
Lučić, Radovan 42
Lukač, Asmin 241
Lukač, Darko 217
Lukač, Mladen 209
Lukačić, Miroslav 48
Lukas, Davor 85
Lukić, Aleksandar Luka 230, 264

Lukić, Dragan 55, 72, 73, 129
Lukić, Moma 75
Lukić, Predrag 249, 287
Lukić, Saša 60, 172
Lukić, Stanimir Staca 282, 283, 288
Lukić, Stevan 124
Lukovac, Adi 145, 293
Luković, Mirko 281
Luković, Petar 108, 165
Lupulović, Rastko 268
Lutkica, Mensur 145
Ljiljak, Srđan 263
Ljubanović, Nandor 156
Ljubičić, Dragoljub 172
Ljubičić, Goran Gogor 266
Ljubičić, Ratko 59, 64, 100, 218, 231, 264, 271, 272
Ljubić, Miljenko 160
Ljubić, Željko Pity 266
Ljubisavljević, Goran 86
Ljubisavljević, Jovan Kića 46, 229
Ljuboja, Goran Trut 187

M

Maculja, Nedžat 242
Macura, Čeda 21, 181, 189, 218, 276
Mačić, Branko Mačak 20, 267
Madić, Zoran 113
Madiks, Robert 270
Mađor, Stipe 101
Magdalenić, Vjekoslav 84
Magdalenić, Zlatko 177
Maglovski, Andrej 24, 66
Magnifico, Robert 136, 180
Mahmutović, Adis 293
Majkić, Goran Goksi 261
Majstorović, Dragan Trle 257
Makić, Igor 162
Makovec, Matej 137
Maksić, Biljana 103
Maksimović, Desanka 110, 187, 216, 226, 233
Maksimović, Dragan 29
Maksimović, Srećko 211
Makuc, Erik Slavc 292
Malahovsky, Aleksander 181
Malešević, Dragan Tapi 35
Malešević, Igor 151, 243, 257, 266
Malešević, Vlada 36
Maletić, Anđelko 27, 98, 130
Maletić, Zoran 88, 94, 272
Malikovć, Marjan 83, 112, 153, 205
Malkić, Mensur 67
Malkoč, Branimir Branko 54, 179
Maljoković, Dino 213
Maljoković, Jovan 20, 140, 173, 195, 198, 201, 211, 231, 233, 276
Mančevski, Milčo 13, 25
Mančić, Suzana 54, 175
Mandić, Aleksandar 33, 40, 81
Mandić, Boris 285
Mandić, Branka 270
Mandić, Dragiša 73
Mandić, Duško 120, 156, 176, 179, 213, 216
Mandić, Igor 58
Mandić, Ljiljana 203
Mandić, Milorad 218
Mandić, Miroslav 160
Mandić, Mirta 67
Mandić, Žarko 42
Mangafić, Ibro 106
Manojlović, Goran 54, 90
Manjulov, Jasna 38
Maras, Slavica 120
Maraus, Miroslav 106
Marčan, Milan 230
Marčeta, Oliver 71
Margetić, Željko Marga 29
Margitić, Marino 241
Maričić, Nenad 110
Maričić, Vlada 74, 209, 282
Marić, Ana 55
Marić, Goran (Malkolm Muharem) 56, 82, 157, 175, 257
Marić, Jeronim 159
Marić, Nebojša 255
Marić, Radomir 67
Marić, Raka 35, 235
Marić, Srđan 245, 261
Marin, Alen 139
Marin, Janez 296
Marinac, Željko 49, 248
Marinčić, Robert 36
Marinković, Dejan 257
Marinković, Dragan 211
Marinković, Vlada 255
Marinković, Zoran 257
Marjanov Čudni Zajec
Marjanović, Darko 257
Marjanović, Hrvoje Harma 95, 154, 174, 234, 249
Marjanović, Miroslav 257
Marjanović, Nenad Fric 122
Marjanović, Nikola 129
Marjanović, Zoran 267
Markić, Goran 170
Markoski, Vladimir 275
Marković, Vladimir 262
Markov, Ivan 256, 259
Markov, Milan 80
Marković, Boban 87, 272
Marković, Darko 258
Marković, Dragan Mare 36, 62, 177
Marković, Dragoljub 258, 263, 265, 274, 276, 277, 285, 288
Marković, Dubravka 56
Marković, Goran 77, 188, 227
Marković, Ivan 228
Marković, Maja 270
Marković, Milan 138
Marković, Miodrag 81
Marković, Mirjana 67
Marković, Miša 20, 23, 116, 130, 172
Marković, Nebojša 86, 267
Marković, Predrag Peđa 266
Marković, Rade 271
Marković, Saša 163, 187, 264
Marković, Slobodan 23, 26, 54, 95, 104, 118, 128, 173, 178, 214, 217, 227, 233
Marković, Srđan Đile 63, 70, 168, 283
Marković, Uroš 50
Marković, Vladana 172
Marković, Vladimir 26, 100, 238
Marković, Vladimir Kraka 260, 280
Marković, Vukašin 264
Marković, Zoran 291
Markovski, Dragan Šicko 188
Markovski, Goran 245
Markovski, Saša 129
Markulin, Toni 14
Markuš, Željko 50, 261, 271, 282
Marković, Vatroslav 13, 174
Maroević, Tonko 58
Marolt, Doca 15, 29
Marolt, Mario 133, 149, 236
Maršić, Josip 92
Martin, Leo 176
Martin, Tom 109, 149
Martinec, Franjo 161
Martinović, Damir Mrle 133, 224
Martinović, Karlo 98
Martinović, Teo 237
Marunica, Miro 162
Marussig, Mitja 298
Marušić, Dario 96
Marušić, Ivan Klif 99
Marušić, Zlatko 25
Maružin, Edi 96
Maružin, Vlado 96
Maslać, Dušan 250
Mašera, Damjan 298
Matejaš, Tatjana Tajči 97
Matešić, Eduard 109, 154, 174
Matičević, Mladen 80, 256, 259
Matić, Aleksandar 258
Matić, Darko 38, 274
Matić, Dejan 271
Matić, Đorđe 286
Matić, Jovan 59, 264, 274
Matić, Milan 162
Matić, Slavko 288
Matić, Vladan 59, 269
Matić, Zvonimir 82
Matijašević, Jovan 29
Matišić, Mate 185
Matković, Darko 262, 275
Matošević, Miro 95
Matošić, Nikola 180
Matrak, Gordan 31
Matujec, Vanja 59
Matun, Branko 17
Matušić, Frano 41
Mavrin, Mario 15, 134, 226
Mazalica, Branislav 108
Mazurkijević, Ivanka 246
Mažuran, Ante 205
McDonald, Skip 64
Medan, Aleksandar 273
Medan, Sava 20
Medvešak, Marjan 39
Mehić, Adi 98
Mehić, Emir 98
Mehtsun, Miha 182
Mekić, Enes 181
Mekić, Halil 69
Mendković, Alenka 44
Mendillo, Ernie 161
Mensur, Irfan 89, 104
Merle, Aleks 85
Merlini, Ana 248
Mesanoš 74
Metessi, Renato 19, 170, 183, 251
Micanov, Goce 130
Micev, Bobi 130
Mičić, Dragan 242
Mičel, Sem 36
Mićunović, Saša Amigo 170
Midorović, Aleksandar 278
Midorović, Dragan 278
Migrić, Vlada 173
Mihailović, Dragomir Gagi 65, 76, 220
Mihailović, Milan 141
Mihajlović, Darjan 74
Mihajlović, Dragan 54
Mihajlović, Igor Deba 271
Mihajlović, Marija 19, 21, 50, 88, 188, 211, 218, 233, 256, 272, 274, 281
Mihajlović, Radomir Točak 29, 32, 181, 191, 209, 276
Mihajlović, Slobodan 206
Mihajlović, Srđan 50
Mihajlovski, Mihajlo Miško 56, 120
Mihajlčić, Milan 277
Mihaljek, Vladimir Miha 32, 166, 226
Mihaljević, Mario 214
Mihić, Aleksandar Anđeo 265
Mihić, Srđan 197
Mihić, Ivana 100
Mijač, Dejan 50
Mijač, Neven 28
Mijat, Mario 148
Mijatović, Bogica 273
Mijatović, Mira 56, 76
Mijatović, Pavica 165
Mijović, Predrag 95
Mijučić, Stevan 51
Miksić, Ivica 217, 248
Miksić, Zlatko Fuma 17, 43, 95, 153, 166, 248
Mikulčić, Željko 69
Mikulić, Željko Korozija 139
Milačić, Vladimir 30, 50, 100, 200, 204, 284
Miladinović, Petar Joe 35, 62, 168, 208, 218, 243, 250, 279
Milanović, Aleksandar 54, 255
Milanović, Gligorije 108
Milanović, Goran 110, 258
Milanović, Milenko 62
Milanović, Predrag 59, 87
Milanović, Toma 62
Milanović, Zoran 209
Milatović, Danica Danijela 174
Milatović, Miroslav Vicko 118, 192, 259
Milei, Tomislav 12
Milenković, Dragomir Joga 104, 267, 276
Milenković, Sonja Sutka 82
Milenković, Srđan 233
Milenković, Stefan 187
Milenković, Stevan 68
Milenković, Zoran 177
Milenković, Žika 20, 50, 219, 237, 256, 282
Miletić, Mile Pile 103, 221
Mileusnić, Jadranko 109
Milićević, Branko Kockica 140, 239
Milićević, Mladen 232
Milić, Koviljka 178
Milinković, Milorad 257
Milinković, Tanja 287
Milisavljević, Goran 30, 233, 283, 288
Milišić, Mili 145
Milivojević, Boris 269, 271
Milivojević, Marko 65, 77, 168, 231, 255, 262, 274, 278
Milivojević, Slobodan 142
Milivojević, Tina 263
Milivojević, Zoran Mikac 260
Milojević, Dejan 261

Milojević, Duško 261
Milojković, Darko 63, 64, 168
Milojković, Igor 251
Milosavljević, Aleksandra 268
Milosavljević, Đorđe 113, 272, 288
Milosavljević, Gradimir Puba 50
Milosavljević, Milan 100, 211
Milosavljević, Nenad 86, 94, 106
Milosavljević, Predrag 86
Miloš, Vlada 216
Miloševa, Rastko 14, 99, 109, 166, 170, 175, 237
Milošević, Boki 198, 247
Milošević, Božidar 296
Milošević, Bratislav 87
Milošević, Dejan 172
Milošević, Goran (Generacija 5) 89, 151
Milošević, Goran 267, 278, 281, 282
Milošević, Ljubinko 219
Milošević, Mia 33, 194, 219
Milošević, Milorad 267
Milošević, Zoran 245
Milošić, Marjan Džek 45
Milovanov, Aleksandar Acke 255
Milovanov, Danica Daca 160
Milovanović, Aleksandar 150
Milovanović, Saša Veruda 122, 213
Milovanović, Uroš 263
Milović, Željko 258
Milunović, Boban 264
Milutinov, Damir 278
Milutinović, Stevan 54, 67, 90
Miljanović, Dragan 219
Miljenović, Đorđe (Sky Wikluh) 256, 283
Miljković, Boris 20, 35, 52, 235
Miljković, Branko 34
Miljković, Vlada 283
Miljković, Vladan Milje 260
Miljuš, Predrag 14
Miljuš, Zoran Čole 56
Mindoljević, Davor 18
Minić, Miroslav Mine 81, 206
Minov, Boris 298
Miodragović, Srđan Jul 56, 77, 118, 140, 171, 211, 227
Mioković, Aleksandar Saša 224
Mirčeta, Vladimir 101
Mirić, Mitar 283
Mirković, Dragan 108
Mirković, Dragana 247
Misailović, Slobodan Sloba 80, 262, 263, 273, 274, 281, 285
Misaljević, Slobodan 105, 184
Misirlić, Amir 35
Mišćević, Zoran 84, 206
Mišević, Jovan Miške 206
Mišević, Slobodanka 203
Mišić, Milorad Miša 113
Mišković, Snežana Viktorija 236
Mišković, Vukašin 117
Mitanovski, Aleksandar 261
Mitić, Borko 229
Mitić, Dragan 288
Mitić, Mladen Munja 244
Mitrev, Kire 20, 26, 79, 110, 117, 120, 150, 181
Mitrevski, Darko 14, 66
Mitrić, Dragan 20, 43, 49, 102
Mitrović, Dušan Capa 55
Mitrović, Nebojša 278
Mitrović, Nenad 162
Mitrović, Nikola 157
Mitrović, Predrag 284
Mitrović, Velja 269
Mitrović, Željko 161
Mitrušić, Jasmina 137
Mladenović, Boris 268, 275, 278, 285
Mladenović, Milan 76, 79, 85, 96, 161, 169, 189, 201, 220, 233, 237, 255, 277
Mladenovski, Petar 298
Mlakar, Peter 127
Mlinarić, Janko Truli 29, 30, 147, 167, 204, 251
Močibob, Iva 129
Modli, Zoran 54, 137, 191, 210, 219, 241
Modrić, Bernardino 165
Modrić, Igor 93
Modrušan, Orijen 92, 133
Mohorić, Boris 96
Mojsin, Zoran 265
Mojzer, Ivan 112
Mokrin, Mitja 16
Molnar, Damir 170
Molnar, Deže 50, 80, 88, 100, 124, 161, 260, 263, 279
Momčilović, Dejan 278
Momčilović, Miroslav 66
Momčilović, Slobodan Moka 158
Monteno, Kemal 12, 45, 47, 51, 57, 106, 138, 159, 184
Moreti, Cole 126
Morgenštajn, Nenad 103
Morosin, Livio 96
Morotov, Blagoje 34
Morton, Janko 36
Mos, Dejvid 210
Mostečak, Mladen 217
Mošnja, Čedomir 96
Mošo, Stevan 24
Mrduljaš, Tomislav 89, 229
Mrkajić, Dragana 277
Mrvaljević, Nebojša 161
Muc, Srđan 107
Mučov, Darko 61
Mudrinić, Veselito 129
Mujadžić, Denis Denyken 137, 139, 295
Mujić, Jani 71
Mujić, Ivor 91
Mulahalilović, Adi 97
Mulahalilović, Edo 97
Mulahuseinović, Nurudin 105
Mulaomerović, Nedžat 297
Mumin, Milan 273, 281, 286
Munger, Marcela 160
Munitić, Gertruda 144
Mureškić, Nino 126, 180
Muršić, Rajko 45
Muslimović, Halid 176
Mustafić, Alen 225
Mušević, Igor 27
Muškinja, Jugoslav 63
Muzafer, Mahmut 131

N

Najdanović, Dejan Najda 89, 211
Nakić, Šefket 66
Nazor, Vladimir 55
Nedeljkov, Vladan 256
Nedeljković, Blagoje Paće 53, 80, 256
Nedeljković, Vladimir 270
Nedić, Nedeljko 265
Nedimović, Dragan 242
Negovanović, Vlada 12, 21, 36, 49, 53, 110, 144, 169, 173, 198, 200, 229, 232, 233, 266, 277
Neidhard, Velimir 60
Nektarijević, Oliver 264, 268, 275, 297
Nemeček, Jana 48
Nemeček, Robert 25, 54, 67, 75, 140, 178, 191, 217, 229
Neorčić, Dragan Draža 262
Nepoćin 69
Nešić, Marijana 269
Neugebauer, Walter 152, 249
Nezirović, Rustem Rule 157
Nik, Papa 28, 271
Nikić, Aleksandar 229
Nikić, Vladimir 172, 271, 280
Nikodijević, Drakša Drakula 104, 138
Nikodijević, Duško 219
Nikodijević, Vlada 211
Nikolić, Antun Tuca 62
Nikolić, Branislav Beka 108
Nikolić, Davor 137
Nikolić, Dejan 62, 151
Nikolić, Đorđe David 89, 197
Nikolić, Dragan Nune 55
Nikolić, Duško 294
Nikolić, Goran Orge 262, 275
Nikolić, Jovan 250
Nikolić, Marko 218
Nikolić, Miša 209
Nikolić, Pavle 247
Nikolić, Saša 120
Nikolić, Tomica 113
Nikolić, Veljko 117, 172
Nikolić, Zlatko 85
Nikolić, Željko 63, 200, 248, 284
Nikolov, Branislav 293
Nikolov, Živko 50
Nikolovski, Goce 55
Nikolovski, Pece 293
Nikols, Kris 52, 211, 226
Nimani, Zana 26, 67, 246
Ninčević, Nenad 229
Ninčević, Steva 282
Ninković, Ljuba 115, 178, 217, 219, 229
Ninković, Slobodan Boda 100
Nipič, Alfi 83
Ničetić, Alen 229
Ničić, Jurica 139
Nojković, Vlada 273
Novak, Arsen 69
Novak, Gabi 48, 57
Novak, Karel Čarli 68, 99, 118, 181, 205, 221, 226
Novak, Laslo 93
Novaković, Dejan Fumarone 288
Novaković, Dragan Bole 233
Novaković, Džemal 45
Novaković, Marko 202
Novaković, Nenad 50
Novaković, Nikola 269
Novičić, Vlada 60, 151
Novković, Đorđe 26, 52, 105, 129, 159, 171, 174, 184, 201, 213
Novosel, Mirko 81
Novoselić, Juraj Kuzma 58, 63, 76, 84, 99, 102, 109, 186, 200, 220, 238
Novoselić, Kris 294
Novoselić, Sergej 238
Nurak, Mustafa 145
Nussdorfer, Roman 16

NJ

Njakara, Žarko 284
Njego, Oliver 274
Nježić, Marko 287

O

Obećanje proljeća 165
Oberan, Miro 45
Obić, Rusmir Rus 96, 146
Oblak, Krešimir 58
Obradović, Boško 15, 91
Obradović, Goran 263, 279
Obradović, Zoran Cera 129, 173
Obrenović, Miloš 29, 187, 230
Obrenović, Relja 168, 172, 187
Obrić, Nada 175
Obrovac, Tamara 23, 104, 132
Odžaklijevska, Maja 89, 162, 201
Ogata, Sadako 24
Ogrin, Jadran 43, 112, 205
Oklopdžić, Milan 36, 181
Okrugić, Miodrag Mive 54, 75, 162, 241
Olenjuk, Saša 121, 180
Omaljev, Bogoljub 107
Opačić, Ljubiša 22
Opačić, Žorko 85, 171
Oreškovic, Dejan 67
Oridanski, Zlatko 13, 131, 136
Oridanski, Zoran 152
Orlić, Drago 91, 92
Orlić, Slobodan Boba 54, 162, 174, 207
Orlić, Varja 112
Orlović, Lora 256
Oršolić, Veseli 154, 249
Oršoš, Nikola 88
Oslovčan, Borislav 115, 137, 170
Osmačko, Vitalij 180
Ostojić, Arsen 72
Ostojić, Darko 245
Ostojić, Dejan 297
Ostojić, Dubravka 59
Ostojić, Milica 187
Ostojić, Ratko 195
Ostojić, Ivor 69, 167
Ostreš, Tin 186, 295
Otaviani, Dario 230
Ožbolt, Igor 149

P

Padot na Vizantija 151
Pačifiko, Renato 31
Paden, Jura 11, 18, 84, 95, 109, 154, 158, 166
Paganoto, Lučano 25, 31
Pahor, Sonja 29
Pajević, Ivan 70, 79, 104
Pajević, Mladen 262
Pajić, Dragan 99
Pajić, Kamenko 78
Pajić, Slobodan 29
Pajin, Ksenija 278, 283
Pajkić, Nebojša 103, 220
Pak, Žarko 297, 298
Pakić, Zoran 224
Paldum, Hanka 98, 157, 176, 234
Paligorić, Mihajlo 55

Paloš, Mahir 45
Paljetak, Luko 110
Paljetak, Vlaho 106, 295
Pandur, Damir 61
Pandur, Tomaž 40
Pandurov, Nenad 271
Panić, Dimitrije 142
Panić, Igor 262
Pantović, Zvonko 162
Panjak, Dragan 89
Paoli, Dino 57
Papić, Davor 47, 114
Papić, Dragan 102, 278
Papić, Dušan 273
Papić, Milan 88
Papić, Miroslav 25
Parać, Frano 160, 174, 249
Paradiš, Igor 295
Paradiš, Smiljan Sparka 185
Paraiba, Zo 77
Pardovski, Jane 21, 110
Parker, Viljam Vil 64, 264
Parlić, Branka 189
Parlov, Mirko 96
Parušev, Mihail 14, 131, 294
Pasarić, Korado 93
Paskaljević, Goran 267
Pašić, Petar 14, 134
Paunić, Ljubiša 294
Paunović, Andrija 36
Paunović, Jura 82
Paunović, Zoran 110
Pavičić, Dalibor 291
Pavičić, Mladen Pavo 175
Pavić, Milorad 167
Pavićević, Bora 120
Pavićević, Danilo 257, 258
Pavković, Nikola 107, 265, 277
Pavković, Slobodan 23
Pavlica, Igor 99, 186, 201, 238, 295
Pavlić, Krešo 49, 93
Pavlić, Kruno 93
Pavlin, Maja 71
Pavlov, Jan 115
Pavlov, Livius Kudža 156
Pavlov, Milan 202
Pavlović, Bobur 86
Pavlović, Branko Stenli 211
Pavlović, Dejan 267
Pavlović, Dragoljub 174
Pavlović, Dušan Lude 232
Pavlović, Duško 35
Pavlović, Ignac 30
Pavlović, Ivana 22, 275, 276, 287
Pavlović, Ivanka 81, 108
Pavlović, Miloš 270
Pavlović, Nenad 150
Pavlović, Novica 100
Pavlović, Slaviša Stenli 87
Pavlović, Vida 22
Pavlović, Vladimir 212
Pavlović, Žika 46, 56, 81, 184
Pavlovski, Zoran 61
Pecikoza, Fahrudin 97, 159
Pecoti, Ante 84
Pečar, Bojan 56, 64, 76, 168, 237
Pečar, Iztok 29
Pečkaj, Branimir 152
Pečnikar, Bogo 27, 28
Pegam, Jože 60, 88, 128
Pegam, Matjaž 60
Peharda, Marijan 230
Pejak, Aleksandar 124
Pejak, Marin 202
Pejaković, Josip 144
Pejaković, Zlatko 116, 118, 162, 203, 249
Pejčinović, Jovan 177
Pejić, Ljubomir 160, 240
Pejić, Predrag Peđa 263, 273
Pejović, Dejan Peja 232, 264
Pejović, Nenad 269
Pekić, Borislav 103
Pelajić, Marino 17, 83, 99, 133, 155, 215
Pencel, Dražen 112
Pende, Ljubomir Buco 41
Penić, Goran 117
Penko, Peter 71, 297
Penzeš, Đuro 29
Peranić, Alen 93
Perfiljeva, Maja 60, 105
Perhat, Duško 240
Perić, Milorad 36
Perić, Vladimir 187
Perišić, Robert 92
Perišić, Zoran 98
Perković, Ante 295
Perković, Igor 133
Peročević, Sandro 96
Perović, Igor 278, 282
Pertić, Matko 73
Peruško, Alen 96
Pervan, Đani 201, 246
Pervić, Igor 56, 189
Pestner, Oto 118, 148, 174
Pešić, Branko 248
Pešić, Marko 120
Pešić, Slobodan 97
Petej, Peco 60, 99, 105, 154, 226
Peternel, Vedran 200, 235
Petković, Aleksandar 59, 283
Petković, Andrej 140
Petković, Dejan 26, 217
Petković, Saša 146
Petković, Vladislav Dis 218, 240
Petković, Vojkan 255
Petković, Zoran 46
Petković, Zoran Poki 36
Petkovski, Miki 130, 150, 210
Petranović, Goran Rizo 37, 66, 82
Petrić, Davor Dare 68, 140, 181
Petričević, Suzana 20, 28
Petričević, Vladimir 28, 171
Petrić, Marin Puroni 59
Petronijević, Marko 268
Petrov, Dimitar 291
Petrov, Saša 233
Petrovac, Safet Saja 49, 173, 209, 237
Petrović, Branislav Banana 30, 63, 70, 79, 168, 189, 256
Petrović, Aleksandar (Aca Seltik) 264, 277
Petrović, Boban 20, 248
Petrović, Boris 169
Petrović, Boško 11, 15, 58, 135, 154, 180
Petrović, Čedomir 90
Petrović, Darko 177
Petrović, Dejan 257
Petrović, Đan Dexy 232, 264
Petrović, Đorđe 21, 23, 24, 25, 56, 60, 65, 76, 77, 103, 114, 142, 181, 191, 201, 229, 231, 233, 264, 273, 285
Petrović, Dragan Pera 209
Petrović, Dušan 66, 77, 259, 260, 261, 264, 265, 266, 268, 269, 275, 278, 280, 286
Petrović, Dušan 75, 89, 178
Petrović, Dušan Duda 255
Petrović, Dušan Šane 86, 173, 247
Petrović, Jelena 258
Petrović, Jugoslav 282
Petrović, Milan 59
Petrović, Miloš 50
Petrović, Milutin 100, 278
Petrović, Miomir Kraka 174, 206
Petrović, Miško Plavi 56, 76, 173
Petrović, Nenad 21, 28, 78, 79, 86, 114, 169, 172, 187, 211, 245
Petrović, Radovan 239
Petrović, Slobodan 54, 56, 229
Petrović, Zoran 232, 274
Petrovski, Vladimir 12
Pezo, Zoran 64, 65, 90
Pihler, Laslo 124, 170
Pil, Đorđe 164
Pilasanović, Jožef 59, 233
Pilipović, Đorđe 51
Pilipović, Leonid 79, 262, 265
Pilipović, Miroslav 261
Pintarić, Andrej 125
Pintarić, Slavko Pišta 19, 36, 214
Pinjon, Pol 29, 97, 110, 172, 189, 246
Pisarović, Vesna 270
Piuco, Marino 122
Plačkov, Boško 12
Plavec, Sebastjan 182
Plečić, Boris 129
Plečić, Damir 223
Plesničar, Božidar Lari 206
Plešnar, Rok 137
Pliško, Dragan 20
Pliško, Arsen 92, 96
Pocrnjić, Neven 26, 33
Podany, Vladimir 66, 239
Podboj, Jernej 153, 181
Podbrežnički, Branko 217
Podgoršek, Sašo 61, 128
Podžić, Nedžad 246, 297
Pogačić, Ratko 81
Pograjac, Matjaž 61
Pojatić, Goran 79
Pokrovac, Marin 139
Polovina, Goran 274
Poljanšek, Polde 156, 164
Pompe, Andrej 181
Pomper, Zdenko 54, 90
Ponjavić, Gorica 267
Pop Hristov, Aleksandar 131
Pop Simonov, Toše 144
Popadić, Mirko 111
Popadić, Momčilo 146, 158
Popaz, Saša 217
Popeski, Ivan 204
Popin, Dejan 277
Popov, Aleksandar Pop 255
Popov, Boris 101
Popov, Borko 298
Popov, Dejan 104
Popov, Pavle 284
Popov, Srđan 284
Popov, Stole 131
Popović, Branislav 200
Popović, Danijel 174, 291
Popović, Davorin 40, 51, 105
Popović, Dragan 54, 68, 178
Popović, Edo 92
Popović, Gorica 196, 217, 219
Popović, Igor 110, 189
Popović, Irena 269
Popović, Kokan 63, 102
Popović, Mića 34
Popović, Mihajlo Bata 54, 178
Popović, Mijo 177
Popović, Milan 196, 269, 271
Popović, Milutin Zahar 155
Popović, Mladen 21, 62, 159
Popović, Petar 20, 22, 33, 194, 233, 241
Popović, Predrag 233
Popović, Rade 279
Popović, Radovan 100
Popović, Saša 162, 163
Popović, Srđan 255
Popović, Tatjana 59
Popović, Željko 270
Popovski, Aleksandar 14, 25
Poropat, Fredi 92
Potić, Branislav 287
Potje, Nenad 271, 279
Potkonjak, Branko 233
Potkonjak, Nebojša 285
Potočki, Maran 137
Potočnjak, Fran 154
Požgajec, Branko 69
Pravdić, Vlado 31, 32, 51, 105
Pražić, Aleksandar 50
Pražić, Branko 50
Predić, Dobroslav 59
Predić, Uroš 34
Predin, Rok 180
Preksavec, Zvonislav 167, 170
Prelić, Bata 80
Premate, Edi 91
Pretnar, Bogo 137, 164
Prica, Damir Capri 98, 200, 206
Prijatelj, Mitja 164
Prinčić, Žare 140
Prislan, Milan 126
Prišuta, Nino 206
Privšek, Jože 153
Prodanović, Zoran Prlja 61, 129, 133
Proeski, Toše 13, 236
Prohaska, Miljenko 15, 120
Propadalo, Ivica 45, 157, 224
Propaganda 103
Proročić, Zoran 41
Prosenica, Boško 170
Protopsaltis, Alkistis 40
Prusina, Gogo 232
Pruša, Tihomir 93
Puclin, Rajko 251
Puclin, Vinko 159
Puhlovski, Milivoj 14, 41
Pulc, Vili 54
Puljiz, Mladen 37
Punvatra, Mahir 114
Purtić, Andro 13
Pustički, Josip 252
Pušić, Andrija 156, 163, 187, 236
Pušnik, Sašo 71

R

Rabrenović, Slobodan 29

Rabzelj, Bojan 177
Rac, Vladislav 169, 264, 268, 278, 280
Raca, Miša 162
Racković, Nenad 79
Racković, Vladimir 28, 255
Račić, Jelena 70
Račić, Ljubiša 32, 85
Radaković, Borivoj 92, 295
Radaković, Ljiljana 38
Radaković, Nikola 375
Radenković, Momčilo 250
Radenković, Slobodan 250
Radetić, Marinko 240, 241
Radetić, Zoran 120, 209
Radičević, Branko 52
Radičević, Ljubomir 73
Radičević, Stojan 261
Radić, Krešimir 152
Radić, Robert 115, 137, 160, 240, 263, 273, 274, 285
Radić, Saša 284
Radić, Toni 129
Radić, Žarko 246
Radisavljević, Dejan Role 79, 189
Radivojević, Đorđe (Đole Ramirez) 283
Radivojević, Dušan 86
Radivojević, Jug 270
Radivojević, Miladin 278, 280
Radivojević, Miša 21, 64, 115, 220, 258
Radivojević, Ognjan 40, 188, 245, 251
Radivojević, Rade 20, 55, 143
Radivojević, Srboljub Srba 79, 85, 233
Radman, Nikola 129, 295
Radmilović, Petar 24, 188, 251, 294
Radmilović, Srđan 269
Radmilović, Zoran 54, 181
Rado de, Maja 179
Radojčić, Saša 28, 249
Radojević, Dobrivoje 174
Radojević, Milan Miki 282
Radojević, Saša 287
Radojković, Branislav 281
Radojković, Dragoslav Draža 284, 286
Radomirović, Zoran Švaba 65, 70, 76, 79, 110, 169, 189, 233
Radonjić, Miljko 196, 258
Radonjić, Predrag 29
Radosavljević, Aleksandar 59, 258, 259, 265, 277, 279
Radosavljević, Miloš 177
Radosavljević, Sandra, 267
Radosavljević, Zoran Čupa 86
Radovanović, Bata 248
Radovanović, Branislav 270
Radovanović, Dejan 273
Radovanović, Goran 97, 285
Radovanović, Momčilo Moma 81
Radovanović, Vlada Đenka 270
Radovanović, Zoran Baki 53, 89, 196
Radović, Aleksandar 264
Radović, Stevo 29
Radović, Zoran Kiza 259, 280
Radovnikovć, Dean Grizli 73
Radulović, Aleksandar Futa 247, 270
Radulović, Bane 86
Radulović, Dimitrije 115
Radulović, Nenad 89, 179
Radulović, Saša 155, 185, 215
Radunović, Aleksandar Popaj 291
Radusinović, Vladimir Radule 39, 255
Rahić, Elvira 239
Rahimovski, Aki 11, 14, 95, 106, 166, 175, 227
Raičević, Dragan 46
Rainer, Franci 71
Rajačić, Bojan 108
Rajić, Goran 284
Rajić, Ljubomir Ljuba 263, 279
Rajić, Velibor 235
Rajin, Moma 223, 231
Rajović, Vladan 269, 287
Rakar, Pavel 71
Rakčević, Goran 84
Rakić, Predrag (Gayton Šeki) 212, 244
Rakić, Slaven 29, 30
Rakić, Vojkan 104
Rakijaš, Tomislav 250
Rakočević, Božo 71
Rakočević, Branislav 213
Rakočević, Goran 100
Rakočević, Vesna 219
Rakonjac, Kokan 81
Rakovac, Milan 92
Ralev, Aleksandar 28, 86, 231
Randić, Krešimir 159
Randelović, Saša 53, 62, 87, 177, 201, 272, 276, 294
Randelović, Sergej 136, 292
Randelović, Zoran 276
Ranilović, Ivana 37
Rani mraz 23
Ranković, Ivan 53, 76, 80, 209, 229
Rasel, Ken 66
Rasel, Ksavijer 66
Rastić, Tomislav 57
Rašić, Jovan 89, 250
Rašić, Mario 139
Rašić, Miodrag 55
Rašković, Dragan 261
Rašković, Miloš 39, 161, 265
Ratej, Roman 150
Ratković, Igor 295
Rauši, Tomaž 182
Rebić, Krešimir 45
Redžepi, Goran Gedža 232, 264
Redžepova, Usnija 176
Redžepović, Nedim 157
Redžić, Fadil 31, 105, 184
Redžić, Zoran 25, 31, 32, 33, 82
Reich, Aleš 137
Reljić, Aleksandar 265
Reljić, Goran Relja 17
Reljić, Julije 99
Reljin, Draško 108
Remenarić, Slavko 37
Rendla, Aleš 27, 28
Repinc, Goran 196
Repinc, Vasja 29, 153
Ribić, Tanja 35, 38, 176, 180, 216
Ričl, Dražen Para 37, 46, 82, 239, 244
Rihtman, Ranko 26, 33, 105
Rimc, Ivan 61, 177
Rimele, Oto 125, 212
Ristić, Dragan 188
Ristić, Dušan 250
Ristić, Jovan 52
Ristić, Ljubiša 18, 74, 112, 130
Ristić, Ljubomir 54
Ristić, Manja 267
Ristić, Milorad Miki 259, 261
Ristić, Pavle 68, 111, 153
Ristić, Saša 217
Rizvanbegović, Zijo 232
Robežnik, Jure 138
Robić, Ivo 48, 141, 175, 182, 215
Robinson, Majk 68
Rocco, Davor 154, 200
Rocco, Egidio 122
Rodić, Aleksandar 128
Rodić, Miroslav 147
Rodik, Davor 14, 23, 84, 137, 139, 174, 186
Rodošek, Berti 153
Rojnić, Nadan 91
Roković, Dragan Rokva 297
Romac, Denis 277
Romac, Željko 204
Romić, Miloš 161
Romih, Boris 27, 38, 149, 236
Rosandić, Vuk 201
Rosić, Branko Rosa 286
Rosić, Ivanko 171
Rosić, Radovan 284
Roskam, Žan Žak 56, 86
Rošić, Mario 101
Roško, Mladen 183
Ršumović, Ljubivoje 19, 65, 79, 188, 255
Rubčić, Vladimir 30
Ruić, Rajmond 60, 95, 184, 199
Rumora, Leo 28, 73, 293
Runjić, Srećko 51, 134, 158
Rupčić, Hrvoje 139, 200, 238, 295
Rupčić, Mile 18, 109
Rupčić, Tina 67, 139, 167, 295
Rupel, Ana 82, 127, 150, 213, 236
Rustempašić, Sven 245
Rušinović, Goran 101, 129, 295
Ružić, Dragan 36, 225
Ružić, Dragoslav (Ghuru Gagi) 285

S

Sablić, Saša 230
Sabo, Josip 93
Sabol, Željko 149
Sabolović, Vojko 94
Sadiković, Salih 110
Sadil, Eduard 141
Sadil, Ljiljana 177
Saher, Srđan 17, 58, 98, 237, 295
Salačanin, Staša 298
Sam, Petar 141
Samardžić, Ljubiša 24
Samardžić, Vladimir 211, 266, 267
Samuilov, Zoran 259
Sanden, Majkl 36
Sančanin, Slobodan 213
Santro, Nikola 18, 84, 98, 186, 200, 238, 295
Saračević, Džaf 145
Saračević, Suad 88
Sarajlić, Dino 48
Sarajlić, Izet 246
Sarapa, Nikola 60, 93, 217, 248
Saravel, Dario 38
Sarić, Milan 264, 279
Sarijevski, Aleksandar 211
Sartoretto, Dino 43
Sarvan, Asim 89, 217, 223, 229
Saso, Ana 56
Satori, Sunčica 55
Sauka, Branko 47, 293
Savčić, Vladimir Cobi 101, 106, 184
Savelić, Nebojša 294
Savić, Branimir Bane 229, 270
Savić, Dejan 296
Savić, Dragutin 172, 229
Savić, Jovan Lole 250
Savić, Miroslav Miša 100, 187, 256, 258
Savić, Nebojša Boca 67
Savić, Sonja 26, 175, 283
Savić, Vladan 74
Savin, Igor 120
Savković, Dušan 52
Sazdov, Robert 26
Sedlar, Ljuba 17, 162, 168, 174, 191
Sejdić, Bat 87
Sekne, Matjaž 28
Sekulić, Miloš 108
Sekulović, Nikola 38, 60, 88, 119, 150
Sekulović, Srđan 204
Selimović, Nenad 62
Senar, Davor 70
Senegačnik, Boštjan 296
Senić, Drago 281
Senik, Jožef 150
Senjanović, Đermano 92
Sepe, Mojmir 222
Serafimov, Venko 297
Serafimovski, Žarko 152
Serdarević, Joško 240, 241
Sertić, Mirko 230
Sever, Nina 82, 213, 236
Sevnik, Grega 296
Sfeci, Paolo 11, 17, 37, 166
Sidran, Abdulah 31, 58, 106
Silić, Ljubo 129
Siljanovski, Aleksandar Silja 260
Simčić, Vlado Vava 129, 293
Simenović, Božidar 261
Simeunović, Nebojša Sabljar 172, 261
Simić, Goran 296
Simić, Jasmina 44
Simić, Tatjana 44
Simikić, Mihajlo 75
Simoljović, Slobodan 271
Simović, Valter 16
Simonov, Toše Pop 13, 14
Simonovski, Dragan 69, 112, 170
Simonuti, Tripo 141
Simurdić, Vitomir 189
Sinadinović, Goran 78, 172
Siročić, Žarko 248
Skakić, Slobodan Skaka 81
Skenderovski, Valentino 13, 131, 144
Skočić, Davor 298
Skoti, Kristina 157
Skupi, Ermal 291
Skurjeni, Matija 57
Slabinac, Krunoslav Kićo 29, 62, 242
Slak, Franci 236
Slamnig, Davor 42, 59, 84, 185
Slavica, Alen 158
Slavica, Vladimir 64, 79
Slaviković, Aleksandar Gušter 29, 202
Slavković, Ceca 104
Slavković, Nikola 257
Slavnić, Vatroslav 81
Sliško, Arsen 146
Slobođinski, Zlatko 248
Smailović, Almas 293
Smajlović, Besim 224

Smiljanić, Đole 285
Smodiš, Branka 71
Smoje, Miljenko 72
Smokrović, Dragoljub 139
Smolčić, Dubravko 232
Smolec, Vladimir 76, 112
Smolović, Ivana 267, 280
Smolović, Petar 257
Smoljanović, Nenad 11
Smuk, Branislav 288
Sofrenović, Aca 87, 189, 277
Sokić, Bata 219
Sokić, Zoran 29
Sokolović, Zijah 66
Soldatović, Dragiša 61
Solovjev Sjedi, Vladimir 30
Sombati, Balint 273
SOS 191
Sović, Zlatko 30
Spahić, Asmir 48
Sparavalo, Dejan 245
Spasić, Dragoljub Đidi 30, 172, 229
Spasić, Snežana 267
Spasić, Veroljub 59, 172, 270, 281
Spasojević, Duško 266
Spasov, Miroslav 136
Spasov, Teodosi 104, 132
Spasovski, Aleksandar 298
Spasovski, Zoran 13, 152, 297
Splitvud, Tomi 54
Spudić, Branko 81
Srdić, Mirko (Elvis J Kurtovich) 82
Srećković, Andrej 283
Sretenović, Jelica 179
Srpčić, Uroš 60, 177
Sršen, Robert 42
Sršen, Tomaž 143
Stajić, Aleksandar 67
Stamatović, Nenad Nele 20, 43, 192, 228, 237, 248, 256
Stamenković, Bratislav 86
Stamenković, Snežana 236
Stamenković, Zoran 86, 113
Stanačev, Dragana 178
Stančić, Ljubomir 108
Stanić, Marjan 71
Stanić, Elvis 23, 62, 111, 135, 213
Stanić, Ilija 206
Stanić, Miroslav Džimi 156
Stanić, Mladen 92
Stanić, Slobodan 29
Stanić, Stjepan Džimi 72, 156
Stanić, Voja 57
Stanisavljević, Dejan 26, 29, 70
Stanisavljević, Srđan Stana 285
Stankovć, Časlav 128
Stanković, Đorđe 100
Stanković, Igor 284
Stanković, Jadranko 31
Stanković, Milan 209
Stanković, Milica 258
Stanković, Nebojša Kenedi 55
Stanković, Zoran 86
Stanković, Žarko 55
Stanojević, Aca 276
Stanojević, Bole 77
Stanojević, Vladan 114, 284
Stanošević, Ivan 62, 209
Stanošević, Vladan 208
Stanošić, Vladan 62
Starčević, Ivan 284
Stari, Damjel 117, 137
Stavros, Jasmin 158
Stefanović Karadžić, Vuk 140
Stefanović, Andrija 12
Stefanović, Boško 265
Stefanović, Branko 75
Stefanović, Dragan S. 32, 33, 51, 99, 190, 210
Stefanović, Lale 51
Stefanović, Lokica 115, 250
Stefanović, Margita 30, 59, 76, 80, 82, 112, 167, 174, 188, 189, 233, 256, 261, 283
Stefanović, Milan 76
Stefanović, Nenad Japanac 12, 20, 28, 35, 50, 86, 118, 140, 173, 181, 194, 233, 237, 266, 272, 282
Stefanović, Slobodan Boba 118, 249
Stefanović, Vlado 105
Stefanovska, Melita 12
Stefanovski, Goce 61
Stefanovski, Goran 130
Stefanovski, Vlatko 18, 26, 33, 77, 84, 90, 104, 130, 140, 297
Stekić, Nenad 51, 208
Stencel, Herbert 11
Stepanov, Zoran 262
Stern, Miro 81
Steržaj, Alen 136
Stevanović, Igor 92
Stevanović, Steva 143, 191, 229
Stevović, Nenad 35
Stipišić, Zlatan Džibo 67, 89, 146, 162
Stjepanović, Zoran 125
Stojanović, Aleksandar 269
Stojanović, Aleksandra 268
Stojanović, Alisa 74
Stojanović, Dejan 211
Stojanović, Dragan Dadi 229, 251, 257
Stojanović, Gorčin 270
Stojanović, Ljubiša Luis 143
Stojanović, Miodrag 55, 283
Stojanović, Perica 12, 51, 106, 234
Stojanović, Radenko (Voodoo Popeye) 24
Stojanović, Sandra 269
Stojanović, Saša 160
Stojanović, Slobodan Kepa 209
Stojanović, Zoran 77, 246
Stojanovski, Ilija 152
Stojanovski, Siniša 61
Stojić, Vladimir 77, 287
Stojiljković, Boban 228
Stojiljković, Jovan 12
Stojsavljević, Miloš Cajger 89, 237, 247
Stojko, Tone 15, 83
Stojkov, Zvonko 263, 282
Stojković, Aleksandar St 266
Stojković, Bobana 86
Stojković, Slavica 23
Stojković, Toma Ofinger 20
Stojnić, Dragan 81, 101, 170, 227
Stosavljević, Đubravko 120
Stosavljević, Ljubomir 25
Stosavljević, Ljupčo 131
Stošić, Daliborka 75
Stošić, Bojan 296
Stošić, Miomir Moki 262
Stošić, Vladimir 60
Stoun, Al 68, 156
Strahinović, Ljudmila 268, 272, 275
Striček, Davor 295
Strunjaš, Saša 82
Stublić, Jurislav Jura 11, 17, 48, 83, 133, 178, 186, 203
Studeni, Toni 199
Subašić, Adan 114
Subiotto, Brunetto 38, 213
Subota, Saša 150, 216
Subotić, Mitar (Rex Ilusivi) 76
Subotić, Nemanja 281
Sučević, Brankica 108
Sučić, Davor (Šejo Sexon) 82, 244
Sudić, Bojan 40
Sulejmanović, Amila 34, 37, 232
Sultanović, Goran 218
Suljagić, Mirza 297
Susić, Dražen 30
Sutlović, Rajka 174
Suvajac, Dušan 196
Svilar, Rajko 249
Svorcan, Ranko 16, 91
Svrdlan, Slobodan 90, 231

Š

Šaban, Burhan 67
Šabijan, Zoran 72
Šabović, Fadil 157
Šajin, Slobodan 231
Šalamon, Goran 60, 88
Šandorov, Aleksandar 65, 79
Šantić, Aleksa 47, 110, 216, 227
Šaper, Srđan 74, 102, 120, 219, 271
Šaponja, Milan 256
Šaram, Maks 65
Šaran, Adnan 297
Šaran, Dino 48, 201, 292
Šaranović, Boban 25
Šaranović, Miroslav 12, 62, 105, 184
Šarar, Alida 62
Šarar, Ivan 134
Šarčević, Vlada 262
Šarić, Milenko 26
Šarić, Nenad 158
Šarković, Dejan 265
Šaš, Jan 156, 262
Šatić, Jovan 62
Šaulić, Šaban 134, 197
Ščepanović, Danijel 276
Ščepanović, Milan 276
Šebetić, Damir 69
Šebić, Žarko 189
Šećerov, Uroš 24, 74, 181, 189, 294
Šegando, Arinka 91
Šehović, Edin 66
Šelih, Mario 137
Šen, Ignac 24
Šepa, Goran Gale 87, 113
Šepac, Zvonko 230
Šepanović, Mario 26
Šerbedžija, Rade 48, 57, 96, 99, 121, 176, 200
Šerbedžija, Srđan 37
Šerbedžija, Zoran 19, 37, 47, 232
Šerfezi, Ivica 48, 60, 158
Šerić, Nebojša 297
Šestan, Samir 67, 232
Šetka, Saša 265
Šetvić, Zlatko 273
Ševar, Gojko 169, 265
Ševarlić, Dušan 263, 274, 281, 285
Šević, Dušan 273, 281
Šiber, Boris 244
Šijan, Slobodan 103, 271
Šimpraga, Aleksandar 239
Šimšić, Vojo 105
Šimunec, Rudolf Rudi 48
Šinigoj, Boris 153
Širola, Zdravko 16
Šišić, Aleksandar 271
Škaljac, Dejan 92, 293
Škarica, Siniša 148
Škartov, Dejan 12
Školaris, Edvin 298
Škopelja, Dejan Škopi 187, 209, 231, 256, 271, 272, 273, 286
Škraba, Roman 156
Škrinjarić, Mario Braco 29, 30
Škrjanec, Tone 71
Šmit, Franjo 152
Šmit, Primoš 39
Šo! Mazgoon 238
Šoć, Dragan 104
Šojat, Tomislav 11, 19, 185
Šolc, Dražen 84, 157, 165, 167, 182, 186
Šoletić, Željko 60
Šomek, Dražen 14
Šonc, Darko 95
Šoštar, Krešimir 93, 152, 157
Šoštarić, Igor 37
Šotra, Zdravko 87, 219
Šovagović, Anja 28, 73, 99, 135
Šovagović, Fabijan 106
Špindler, Vlado 27, 140
Špišić, Zvonko 182
Šprljan, Nikica 148
Šrajdubar, Zoran Zof 93
Štanglicki, Igor Krle 285
Štern, Davor 94, 248
Štiglić, Ozren 98
Štiglić, Ratko 210
Štimac, Slavko 189
Štimac, Zdravko 152, 157
Štorgelj, Davorin 296
Štrbac, Danilo 35
Štritof, Andrej 129, 163
Štukelja, Aleksandar 200
Štulić, Branimir Džoni 11, 17, 25, 42, 50, 83, 168
Štulović, Dragan Štuks 191
Šubarević, Dušan 270
Šuh, Tomislav 227
Šukalo, Dino 297
Šukar 180
Šukara, Nikola 261
Šuletić, Tatjana 59
Šuligoj, David 17, 180
Šunjevarić, Vladimir 29
Šurina, Mladen 60
Šuša, Miodrag 258, 283
Šuvakov, Jovan 284
Švabić, Marina 67
Švager, Ivan 20, 26, 56, 79, 110, 117, 140, 181
Švarc, Tina 157
Šverko, Samir 293
Švorini, Renato 90

T

Tabaš, Aleksandar 231
Tadić, Ljuba 122, 208

Tadić, Ljubivoje 74
Tadić, Miroslav 90, 131
Talević, Zoran 267
Tanasković, Božidar 257
Tančić, Nenad 86
Tanevski, Goran 151, 255
Tankosić, Ratko Sarma 56
Tanody, Zlatko 110
Tanović, Danis 38
Tap 011 275
Tarlač, Goran 8, 100
Tasić, Minja 81
Tasić, Miša Šolja 55
Tasić, Sreten Tasa 179, 210
Tasovac, Ivan 188
Tataj, Tak 67
Tatalović, Vojislav Mišo 94
Tavčar, Goran 43, 112
Tavitjan, Diran 132
Tavitjan, Garabet 34, 238
Tavitjan, Garabet Garo 130
Telalović, Dragan 284
Telčer, Robert 39, 285
Tenčić, Boris 43
Teofanov, Nenad 281
Teropšić, Franc 177
Terzić, Branko 69
Testen, Rado 43
Tešević, Miro 85, 171
Tetarić, Mirza 48
Tibljaš, Alen 85, 129, 293
Tica, Milan 295
Tičić, Robert Tica 165, 223
Tijanić, Aleksandar 178
Tilt 43, 143
Timofejev, Aleksandar 217, 281
Tirmeništajn, Valentina 280
Tirnanić, Bogdan 181
Tišma, Slobodan 39, 124, 137
Tišma, Vojin 50
Todorov, Time Mune 168
Todorović, Đorđe 39
Todorović, Slobodan 75, 207
Todorović, Srđan Žika 30, 63, 77, 79, 168, 216, 269, 278
Todorović, Svetislav (Tozza Rabassa) 288
Todorović, Verica 23, 191
Todorovska, Nataša 267
Todorovski, Biljana 262
Todorovski, Dimitar 298
Todosijević, Rajko 113
Todosijević, Saša Guliver 258
Toković, Aleksandar 177
Toković, Aleksandra 25
Toković, Dragan 25
Toković, Lana 89
Tolimir, Aleksandar 277
Tolja, Davor 61, 171, 224, 240, 241
Tomanović, Goran 161, 258
Tomanović, Ljubinko Ljuba 161, 258
Tomasović, Marko 120
Tomassini, Miro 16, 43, 11, 121, 143, 161
Tomašević, Dragan 71
Tomašević, Sandra 108
Tomašević, Zoran Toma 201
Tomažič, Bojan 44
Tomc, Gregor Grega 136, 164, 212
Tomić, Aleksandar 62, 271
Tomić, Milorad 213
Tomljanović, Dinko 291
Tomljanović, Gojko 37, 135, 139, 238
Tomljenović, Dražen 109
Tomović, Dejan 232
Tomšić, Rudolf 100
Topalović, Petar 296
Topić, Adolf Dado 51, 62, 272, 292
Topinović, Ivan 269
Toplica, Šeri 88
Topolčević, Vesna 138
Toscani, Oliver 40
Toskić, Fadil 224
Tošić, Lazar 118, 140
Tošović, Predrag Peda 261
Tot, Tibor 271
Tozieva, Alfrida 298
Trajkoski, Goran 13, 25, 136, 151
Trajkov, Branko 246
Trajković, Dragan 250
Trajković, Predrag 266
Trajković, Rista 55
Trajkovski, Dragan Fis 132
Trajkovski, Pece 293
Trbojević, Slobodan 104
Trbović, Marko 274
Trbović, Zoran 78
Treboti, Matko 58
Trendafilov, Sašo 298
Tretinjak, Zlatko 30
Tribuson, Goran 92
Tribuson, Snježana 201
Tričković, Dejan 150
Trifunović, Duško 31, 32, 50, 52, 106, 144, 214, 216, 224
Trifunović, Milan 88
Trifunović, Sergej 263
Trifunović, Svetolik 284
Trivalić, Vesna 64, 246
Trivić, Branislav 63, 168
Trkulja, Slobodan 88, 104
Trnka, Muhamed 293
Trobentar, Andrej 27, 41, 156
Trošelj, Davor 70
Trošelj, Meri 23, 129, 150, 229
Trto, Lejla 232
Trubić, Boris 101
Tržan, Goca 163
Tržan, Tomislav 159
Tubin, Nenad 92, 133
Tucaković, Dinko 22, 103, 263
Tucaković, Marina 26, 52, 54, 66, 67, 140, 148, 150, 159, 171, 192, 203, 211, 214, 216, 237, 242, 246, 270, 282
Turina, Boris 49, 69, 152, 249
Turčinović, Željko 84, 189, 251
Turk, Andrej 143
Turk, Iztok 38, 128, 149, 163, 180, 188, 236
Tutić, Zoran 219
Tutić, Zrinko 26, 90, 158, 174, 203, 214
Tutorov, Biljana 201
Tutta, Jani 161

U

Udatny, Arno 184, 230
Udovički, Lenka 201
Ugarina, Goran 257
Ugrin, Ante 15, 79, 116, 153, 184, 205
Ukić, Zoran 55
Ukmar, Leon 39
Ukmar, Tanja 157
Ukraden, Neda 22, 45, 158, 188
Umek, Ivo 29, 61, 178, 219, 248
Ungar, Miro 149
Unkovski, Slobodan 131, 297
Uranjek, Aleš 137
Uratnik, Aleš 296
Urban, Damir 129, 171, 293
Urban, Đorđe 88, 125
Urbana gerila 286
Urbanija, Urban 149
Urlić, Bruno 246, 298
Urošević, Dragan 162
Uskoković, Dragiša Cima 77
Utvar, Dejan 59, 169, 264, 269, 272, 275, 280
Uzelac, Đorđe 105, 212
Uzelac, Miroslav 274

V

Valčić, Radan 46
Valentić, Nikica 206
Valić, Vanja 112
Vanić, Domenika 62
Varagić, Diego 212
Varda, Dušan 232
Varešanović, Hajrudin Hari 12, 97
Varešanović, Sabina 51
Varga, Aljoša 287
Varga, Istvan 239
Varlen, Raul 93, 165
Vasić, Bojan 30, 49, 256
Vasić, Brankica 40, 104, 247, 267, 280
Vasić, Dobrica 74
Vasić, Dragoljub Milo 155
Vasić, Saša 266
Vasić, Selimir 68, 162
Vasilić, Zoran 209
Vasiljević, Zoran 25
Vasiljević, Aleksandar Vasa 187, 230, 264
Vasiljević, Dejan 67
Vasiljević, Vladan 209
Vasković, Saša 114
Vasović, Đorđe 271
Vasović, Goran 107, 263, 274
Vatovac, Dario 43
Vatovec, Robert 39
Vdović, Ivica VD 26, 63, 76, 86, 100, 168, 219, 283
Veble, Andrej 41, 180
Večkalov, Slobodan 12
Vedrina, Silvije 81
Vejzović, Munir 58
Veletanlić, Bisera 32, 34, 40, 51, 104, 107, 118, 203, 267, 270
Veletanlić, Senka 267
Veličan, Danijel 70
Veličković, Nenad 145, 246
Veličković, Nikola 239
Veličković, Vuk 77
Veličković, Borislav Bora 260, 265, 269, 278, 283
Velimir, Miloš Buca 80, 169, 283
Velkaverh, Boštjan 126
Velkavrh, Dušan 153
Velkovska, Lidija 207
Veljanovska, Katerina 151
Veljić, Darko 134, 276, 287
Veljković, Vojislav 203
Veljković, Vukašin 202
Veljković, Zoran 231, 268
Veljović, Zlatko 275
Verdin, Teo 66
Veri Gorijup, Peter 43
Verner, Tomas 104, 223
Veselinović, Snežana 203
Veselinski, Miša 258
Vesić, Dušan 35
Vesković, Dragan Vesko 288
Vesović, Miško (Mad Mike) 288
Vesović, Vladimir Viatalas 257
Vezjak, Peter 128
Vezovišek, Marko 42, 121
Via Talas 76
Viceban, Zoran 109, 251
Vičić, Mladen Riči 133, 165
Vidaković, Jane 100
Vidanović, Tugomir 198
Vidić, Miodrag 59
Vidić, Robi 143
Vidiš, Davor 84, 159, 231
Vidmar, Ičo 38
Vidmar, Igor 119, 137, 163, 164, 165
Vidojević, Dragan 59
Vidović, Ljubomir 157
Vidović, Miroslav Miro 293
Vigi, Renata 124
Vilić, Vojislav 94
Villanueva, Manuel 70
Vilotijević, Miroljub Mige 36, 177
Vilović, Nenad 72
Vince, Ivana 160, 268
Vince, Olah 124
Vinković, Ernest 70
Vinković, Ivica 12
Vinter, Vanda 72
Vipotnik, Miha 161
Visković, Velimir 58
Vitas, Branko 277
Vitas, Vladimir 141, 151
Vitas, Zora 36, 62
Vitasović, Denis 146
Vitasović, Alen 48, 96
Vitez, Zlatko 57
Vitkači Kuera, Agota 24
Vlah, Roman 143
Vlahović, Franjo 18
Vlahović, Jugoslav 179, 197
Vlaisavljević, Ilija Bebec 38, 137, 160
Vlajsović, Saša Vlajsa 169, 275
Vlasi, Azem 52
Vlašić, Krešimir 12
Vlatković, Angelo 217
Vlatković, Ivica 59, 87, 88, 273
Vobovnik, Tadej 198
Vojinović, Aca 113
Vokić, Dragoslav Džib 217
Volak, Boris 275
Volarević, Zlatko Dilajla 47, 73
Volarić, Ivan Feo 39, 41, 102
Volarić, Dea 158
Volić, Ademir Kufi 37, 232
Vorih, Dubravko 165, 183
Vorih, Nenad 139
Vous, Rendez 159
Vovk, Drago 171
Vračević, Zoran Vrač 26, 204
Vran, Dušan 41
Vrančić, Sandra 44
Vrančić, Tamara 44, 85
Vrandečić, Vesna 241
Vranešević, Mladen Bata 124, 142, 175

Vranešević, Predrag 124
Vranić, Dušan 201, 246
Vranić, Vladimir 59
Vranjković, Nikola 53, 201, 202, 258, 261, 263, 265, 277, 281, 282, 286
Vrba, Jan 87
Vrbaški, Nenad 117
Vrbos, Martina 55
Vrdoljak, Davor 237
Vrdoljak, Dražen 21, 32, 42, 78, 79, 84, 98, 131, 133, 167, 174
Vrtev, Risto 14, 151
Vrtovšek, Robert Maček 41, 71
Vruć vetar 219
Vrzić, Vladimir 267
Vučer, Alfons 49
Vučetić, Dejan Vuča 259, 268, 280, 286
Vučić, Dalibor 264
Vučić, Maja 58
Vučićević, Hana 267, 268
Vučković, Severina 159, 175, 247, 270
Vučković, Zdenka 48, 60
Vuica, Alka 22, 26, 62, 135, 156, 159, 171, 203, 214
Vujačić, Vuk 56, 70, 95, 103, 120, 209
Vujatović, Vanda 93
Vujičić, Aleksandar Don Giovanni 62
Vujić, Boban 113, 228, 288
Vujić, Saša Vuja 113, 228, 288
Vujić, Svetozar 267
Vujkov, Marko 284
Vujkov, Milana 284
Vujnov, Aleksandar 278
Vujnović, Siniša 146
Vujović, Blaža 257
Vujović, Goran 269, 291
Vujović, Slobodan 12, 31, 51, 52
Vuk, Damir 70
Vukadinović, Ljubodrag 86
Vukadinović, Miki 29
Vukašinović, Milić Mića 25, 31, 32, 99, 105, 234, 261, 284
Vukelić, Dragan 207
Vukićević, Goran 46
Vukićević, Željko Zhel 123, 146, 213
Vukmanović, Mare 25, 170, 240, 255, 277
Vukmanović, Svetozar Tempo 34
Vukobratović, Miša 104, 197
Vukojević, Branko 64
Vukomanović, Leontina 216, 266
Vukomanović, Mirko 50, 263, 271, 275, 276, 277, 282
Vukomanović, Snežana 282
Vukosavljević, Miloš 267
Vukosavljević, Slobodan Bane 262
Vukotić, Milan 20
Vukotić, Miloš 228
Vukov, Vice 34
Vuković, Mario 48
Vuković, Predrag 104
Vuković, Radomir 203
Vuković, Simeon Simica 81
Vuković, Slobodan 257
Vuksanović, Aleksandar 237
Vuksanović, Marko 16
Vuksanović, Mirko 16, 126, 180
Vukšić, Mirko 148
Vuletić, Danijel 201
Vuletić, Srđan 292
Vuletić, Zoran 98
Vulić, Marina 78, 286
Vulić, Rade 279
Vulić, Slaven 293
Vulović, Zoran Vule 21, 59, 230
Vulvin, Kit 66
Vušković, Jadran 27, 55

W

Weihs, Paul 66
Weissbacher, Branko 153
White Rabbit Band 104
Wohlfart, Miro 15

Z

Zaabi, Aref 261
Zaborac, Hrvoje 291
Zafirov, Aleksandar 62
Zafirovski, Braco 130
Zafranović, Lordan 92
Zagajšek, David 296
Zagorčić, Zoran 26, 27, 70, 79, 104
Zajec, Vjekoslav 237
Zajec, Zoran 98, 201
Zalepugin, Saša 159, 176, 215
Zalepugin, Saša mladi 148
Zamba 247
Zarić, Dragan Zare 125, 209
Zarić, Zoran Zare 255
Zarija, Petar 251
Zarin, Bane 54, 217, 219
Zavašnik, Andrej 71
Zavišić, Saša 25
Zdravković, Toma 188, 211
Zdunić, Jadran 69
Zdunić, Tvrtko 215
Zebić, Kristijan 101
Zec, Matej 134
Zec, Petar 69
Zečević, Ivan 161
Zečević, Mirta 215
Zečević, Dejan 255
Zembić, Nikola 81
Zgrabljić, Davor 122
Zidar, Mario 84
Zidarić, Bojan 27
Zlatanović, Milen 275
Zlatar, Enes Bure 297
Zlatković, Bata 86, 219
Zlokić, Jasna 158
Zmazek, Janez 41, 121
Zmijanac, Vesna 22, 145
Zoranić, Munja 224
Zorc, Damjan 41
Zorić, Nikola 197
Zotta, Della Tonči 60, 155
Zozolić, Mišo 15
Zubac, Pero 23, 114
Zubak, Nenad 11, 95, 109, 139, 154, 182, 215, 226, 234
Zubak, Srečko 154
Zuber, Željko 97
Zubović, Dubravka 34, 134, 198
Zulfikarpašić, Bojan 132
Zulfikarpašić, Nebojša Keba 59, 258, 268, 272, 274
Zupan, Rok 41
Zupe, Igor 165
Zvuk ulice 102

Ž

Žabjak, Božo 88, 96
Žalica, Pjer 97, 176
Žauhar, Emil 224
Žerić, Dražen 47, 239
Žetva 23
Žežov, Zoran 298
Žgur, Dečo 83, 153, 161, 181
Žgur, Nada 15
Žiberna, Dušan 41, 136, 164
Žic, Klaudio 165
Žikić, Aleksandar 78, 217, 256
Žikić, Vladimir 228
Žikić, Zoran Sosa 113
Žilnik, Milica Maša 38, 160
Žilnik, Želimir 64, 124, 161, 240, 258, 273, 288
Žitnik, Nada 120
Živadinović, Miodrag 196
Živaljević, Nebojša 100
Živančević, Branislav Cile 46
Živančević, Nina 27, 70
Živanović, Aleksandar 209
Živanović, Dušan 200, 258, 277
Živanović, Miroslav Pile 12
Živanović, Zoran Hoze 211
Živanović, Zoran Kikamac 26, 246
Živić, Dušan 23
Živić, Nenad 264
Živković, Brane Lambert 27, 94, 134, 152, 157, 199, 226, 249
Živković, Dragan 278
Živković, Dragan Tozovac 157
Živković, Goran 256, 257, 262, 268, 269
Živković, Milan 77
Živković, Mirko 277
Živković, Natalša 247
Živković, Raša 219
Živković, Saša 284
Živković, Zlatan 11
Živković, Zoran 260
Živković, Zoran Kikamac 52
Žižović, Budimir 91
Žmaher, Filip 62
Žmirić, Zoran 93
Žontar, Tomaž 177
Žuborski, Miljenko 217
Žulj, Saša 184
Žunec, Željko 199
Žurić, Miloš 170
Žutić, Duško 95

O autoru

Radio Slobodna

U emisiji "Veče uz radio" 1. maja 1972. godine

Petar Janjatović rođen je 30. juna 1956. godine u Beogradu. Prve kontakte sa novinarstvom imao je još u gimnaziji kao saradnik emisije "Veče uz radio" Prvog programa Radio Beograda. Od 1976. godine redovno sarađuje u novinama i časopisima različitih profila. Objavljivao je u listovima "Zdravo", "Džuboks", "Start", "Politikin zabavnik", "Rock", "Duga", "NIN", "Vreme", "Reporter", "Super Tin", "XZ", "Politika", "Tages Zeitung", "Transition" i po omladinskoj štampi na prostoru bivše Jugoslavije. Tokom svih ovih godina priprema i vodi muzičke radio i TV emisije. Bio je umetnički direktor poslednjeg Omladinskog festivala u Subotici 1990. godine. Budući da je 1993. godine morao da ode sa II programa Radio Beograda sa Draganom Kremerom je na radio stanicama: Politika, Zrenjanin i Pančevo, realizovao emisiju "Igra rock and roll treća Jugoslavija". Od proleća 1997. do proleća 2002. godine radio je kao muzički urednik na RTV Pančevo. Bio je dopisnik časopisa "Billboard" sa područja Balkana, saradnik na radiju BBC i Radio Free Europe. Od 2003. godine je predstavnik izdavačke kuće Dallas Records za Srbiju. Od proleća 2006. godine, na radiju B 92 sa Tomom Grujićem priprema emisiju "Juboks" koja se bavi ex YU rock scenom. Kao i svaki bivši hipik, vozi bicikl, a jedno vreme se bavio izradom nakita. Piše kratke priče koje još uvek nije dao na uvid javnosti.

Knjige:

"Drugom stranom- Almanah novog talasa u SFRJ" (koautori David Albahari, Dragan Kremer), IIC, Beograd 1983.
"Pesme bratstva & detinjstva" (Antologija rock poezije SFRJ 1967 – 1991), Nova, Beograd 1993.
"Ilustrovana YU Rock enciklopedija 1960-1997" Geopoetika, Beograd 1998.
"Ilustrovana ex YU Rock enciklopedija 1960-2000" Autorsko izdanje, Beograd 2001.

Bibliografija

"Ilustrovani rock almanah" (Dečje novine 1979.)
"Ništa mudro" Darko Glavan i Dražen Vrdoljak (Polet rock 1981.)
"Drugom stranom- almanah novog talasa u SFRJ" (IIC 1983.)
"Arsen" Igor Mandić (Znanje 1983.)
"Punk pod Slovenci" (Univerzitetna konferenca ZSMS 1985.)
"Lopuže koje nisu uhvatili" Dušan Vesić (Samostalno autorsko izdanje 1985.)
"Bolja prošlost-prizori iz muzičkog života Jugoslavije 1940-1989." Petar Luković (Mladost 1989.)
"Sarajevski new primitivs" (Umjetnička galerija BIH 1990.)
"Book Of Rock Stars" Dafydd Rees & Luke Crampton (Guinness 1991.)
"Mala enciklopedija hrvatske pop i rock glazbe" (Nema problema 1994.)
"Enciklopedija filmskih reditelja" Tomislav Gavrić (Nea 1995.)
"Ko je ko u Srbiji" (Bibliofon 1996.)
"Galija" Milan Kerković (Prosveta 1996.)
"Obe strane jastuka" Ivan Ivačković (Centar za geopoetiku 1997.)
"Mesto u Mećavi – biografija Milana Mladenovića" Aleksandar Žikić (Matica Srpska 1999.)
"Fatalni ringišpil – hronika beogradskog rokenrola 1959-1979" Aleksandar Žikić (Geopoetika 1999.)
"Prljavo kazalište: Sve je lako kad si mlad" Darko Glavan & Hrvoje Horvat (Europa Press 2001.)
"Đorđe Marjanović: Moj život" Dimitrije Panić (Admiral Books 2001.)
"Enciklopedija niškog Rock'n'Rolla 1962-2000" Vladan Stanojević (Autorsko izdanje 2001.)
"Leksikon YU mitologije" (Rende / Postscriptum 2004.)
"Prvi bosanskohercegovački pop-rock leksikon" Amir Misirlić (Hercegtisak / Široki brijeg 2004.)
"Kako sam postao (i prestao da budem) roker" Zoran Simjanović (Narodna knjiga 2004.)
"Moj život je novi val" Branko Kostelnik (Fraktura 2004.)
"Kako je bio rokenrol: izabrani tekstovi 1975-1991" Branko Vukojević (Društvo ljubitelja popularne kulture 2005.)
"NS rokopedija" Bogica Mijatović (Switch 2005.)
"Fantom slobode" Hrvoje Horvat (Profil 2005.)
"Kad je rock bio mlad (Priča s istočne strane 1956. – 1970.)" Siniša Škarica (VBZ 2005.)
"Koncerti & festivali" Darko Budna (Bogadigrafika 2006.)
"U inat godinama" Josip Dujmović (Quattro Media 2006.)

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme biti prenošen putem elektronskih medija, preštampavanjem, fotokopiranjem, niti bilo kojim drugim putem bez prethodne dozvole autora. Izuzetak su novinari koji mogu koristiti izvode iz knjige u prikazima i recenzijama.
® & © Petar Janjatović, 2007. godina

DRUGO DOPUNJENO IZDANJE

Ilustrovana YU Rock Enciklopedija prvo je referentno delo ove vrste ponuđeno sudu kulturne javnosti. U pitanju je kamen međaš.

Petar Popović (izvod iz recenzije prvog izdanja)

Jedno je izvjesno da će ova knjiga naći mjesto u mnogim domovima, ali i medijskim kućama. Mlađe kolege koje tek počinju da pišu o zbivanjima na rok sceni, imaće nezamjenljivo pomagalo pri radu, uz pomoć kojeg će isključiti sve moguće materijalne greške.

I. Marković ("Oslobođenje" 15. maj 1998. Sarajevo)

U svakom slučaju ova enciklopedija rock muzike ne predstavlja pravu sliku dešavanja na estradnoj sceni u periodu od 1960. do 1992. godine, i ona ne može biti "nezamjenjivo pomagalo" i knjiga koja će "isključiti sve moguće materijalne greške". Ona je upravo suprotnost tome svemu. Svako ko je pročita dobit će sasvim iskrivljenu sliku svega onoga što se dešavalo u tom periodu, i ne samo da je edukativnoga muzičkog karaktera, nego može potpuno negativno da utiče na budući naraštaj muzičkih kritičara.

A. Tomašević ("Dnevni avaz" 22. maj 1998. Sarajevo)

Iako je Janjatović nastupio kao apolitičan tip, s obzirom na sve što se desilo u posljednjih sedam-osam godina na prostorima raspadnute zemlje, u YU rock enciklopediji nedostaju, ipak i podaci o nacionalno-šovinističkim angažmanima nekih bendova.

Edin Avdić ("Slobodna Bosna" 16. maj 1998. Sarajevo)

Knjiga koju morate imati, ako ni zbog čega drugog, onda bar kao sećanje na jedna "olovna" vremena kada smo bili zemlja sa jednom od najjačih rok scena u Evropi. A onda smo se oslobodili okova i nastale su četiri slobodne države sa najjačim turbo-folk scenarima na svetu.

Zvezdan Georgievski ("Puls" 23. april 1998. Skoplje)

Janjatovićev spisateljski trud pokazuje se kao znalački, probirljiv gde treba i uvek zanimljiv. Jedinice su ispisane riegovanim, kriličarski oprobanim rukopisom; sa finim aneqdotama gde im je mesto i umesno upotrebljenim sudovima. Portreti najpoznatijih grupa pravi su mali romani, sa obaveznim listama singlova i albuma.

Milan Vlajčić ("Politika" 25. april 1998. Beograd)

Pored standardnih biografskih i diskografskih podataka, mogu se pročitati i neke osobenosti u vidu popratnih skandala, afera, anegdota i drugih zanimljivosti u opisima turneja ili čitavih karijera grupa i pjevača. Publikaciju preporučljiva za mame i tate isto koliko i za njihovu djecu.

Amir Lunjo Telibečirović ("Fan" jun 1998. Sarajevo)

Glavna mana Janjatovićeve knjige je fascinisanost zapadnim delovima bivše SFRJ, pa su odrednice u enciklopediji dobili gotovo svi garažno-podrumski sastavi iz slovenačkih sela, dok su čak i diskografsko relevantni sastavi iz srpske provincije izostavljeni.

Srđan D. Stojanović ("Naša borba" 25. mart 1998. Beograd)

"Ne vjeruj Srbima ni kad se bave yu-rock enciklopedistikom", tako bismo mogli nasloviti ovaj kratki osvrt na, koliko je meni poznato, prvu yu-rock enciklopediju...Prije nekoliko, po mom sudu, ozbiljnih zamjerki moramo konstatirati kako je "Ilustrovana Yu rock enciklopedija" ipak po mnogim aspektima ozbiljniji i sustavniji pothvat od "Male enciklopedije hrvatske pop i rock glazbe"... Enciklopedija nije fanzin u kojem se uzbudno prepričavaju dogodovštine iz životopisa izvođača, već egzaktno složen popis ključnih podataka o karijeri, osloboden subjektivističkog balasta... Otprilike dvije stranice dodijeljene Parnom valjku i manje od jedne stranice Prljavom kazalištu eventualno su razmjerne Bijelom dugmetu, no upravo je uvredljivo dodijeliti isti prostor cjelokupnim karijerama vodećih hrvatskih grupa izvrsnim bogate diskografije i prepričavanju mladenačkih delikata Bore Đorđevića i problematičnih političkih istupa u znaku "srka i čepića".

Darko Glavan ("Večernji list" Zagreb)

S obzirom na karakter knjige, ona se iznenađujuće lako čita, zahvaljujući pikanterijama iz biografija koje nisu klasične enciklopedijske informacije, ali spasavaju tekst od suvoparnosti i rekonstruišu duh grupe i vremena... Utisak je da je ovo jedina enciklopedija koja se čita od korica do korica... Petar Janjatović je pouzdan hroničar, knjiga je kapitalna, zanimljivo pisana i informativna.

Nebojša Grujičić ("Vreme" 21. mart 1998. Beograd)

U enciklopediji - nema čega nema. Dok čitate o pionirima YU rocka kao što su Siluete, Crveni koralji ili Elipse, zatim o Indexima, Korni grupi ili Tajmu iz perioda sazrijevanja i undergrounda, kao i o Hobou, Buldožerima i drugima, doživljava se udar nostalgije sa blagom izmaglicom pred očima.

Milan Mandić ("Vijesti" 15. april 1998. Podgorica)

Podatak da Petar Janjatović priprema ovakvu knjigu primio sam sa grimasom bildera kojem je najteži teg upravo pao na nogu. Znao sam, naime, kao što je znao i autor enciklopedije, kako je reč o poslu koji podrazumeva onaj trud koji nije uvek moguće razlikovati od mazohizma. Ne zalažem se da Janjatovićeve biste budu postavljene u svim većim gradovima bivše Jugoslavije, ali jedna stvar je nesumnjiva: pojavljivanjem njegove knjige konkurs za najveći podvig u istoriji jugoslovenske rock literature biva zauvek zatvoren.

Ivan Ivačković

ISBN 979-86-905317-1-4

ex YU ROCK enciklopedija